

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

nr 23 mandag

Katolsk Ugeblad

7. Januar 1951
99. Aargang
Nr. 1

28. 19.
nr 2

Den hellige Faders Julebudskab Jubelaarets Afslutning

Bulle om Jubelafladen

Kardinal von Preysing
in memoriam

Ærkebiskop Beran
for Retten i Prag?

„In Nomine Domini -“

Med tolv dumpe Klokkeslag slutter det gamle Aar af — og straks er vi paa Vej ind i det ny. Den 31. December tager ikke Afsked som en Olding med sølvgraa Haar, den 1. Januar møder os ikke som et nyfødt Barn, der smiler til os i sin Vugge, fuld af lutter og uskyldig Glæde. Den ene Dag knytter sig til den anden, som Leddene i en Kæde. Og saaledes ogsaa med Aarene! Det er et uafbrudt Kredsløb, en Ring uden Ende.

Nytaaer 1951 er ej heller nyt Land, hvor alt det forgangne er ryddet bort. Det forløbne Aar overdrager sin Efterfølger nøjagtigt de samme skæbnelunge Byrder, det samme Ansvar — Angsten, den store Verdensangst lader ingen Plads tilovers til den rette Lykkefølelse, man ønsker Fred og frygter Krig.

I Familielivet fortsætter Splid og Uenighed uhindret af Aarsskiftet, og i ens eegt Indre fortsætter Stolthed, Havesyge og Kødets Lyst den indbyrdes Strid. Nytaaer skaber intet nyt — Menneskene er og bliver de samme.

Og dog er Menneskets indre Omvendelse og Fornyelse det eneste Middel mod vor Tids Brist. Kirken har indset det og den søger at realisere det. Ved Aarsskiftet erindrer den os om Vor Herres Omskærelse og Navnet Jesus, d. v. s. Forløseren. Den første Dag i det nye Aar staar saaledes i Forløsningens Tegn. Det guddommelige Barns første Blodsdraaber flyder ud over det ny Aars Pande, som en helbredende Daab, der vil sone og helliggøre. Det ny Aar gemmer de samme Skuffelser og Lidelser, det samme Afsavn og de samme Taarer i sit Skød, som det bortgangne Aar. Og

kunde Kirken faktisk forlene det ny Aar en bedre Indvielse end ved at lade Forløserens Blod væde den første Dags Pande?

I Jesu Navn skal dette Aar begynde, og Kirken, den mest omsorgsfulde af alle Mødre, lægger os Forløserens Navn paa Læben og paa Sinde, det bedste af alle Navne, allerede den første Dag.

Saaledes begynder det ny Aar, med Kraft og himmelsk Forhaabning. Men hvad Aaret ellers bringer os, det ligger endnu gemt i dets Skød. Det rummer alle Muligheder, Liv og Død, Himmel og Helvede, Sorg og Glæde. Kun et ved vi med Sikkerhed: det bliver et Aar mere i Tal, og et Aar mindre i vort Liv.

Derfor: I Jesu Navn fremad i 1951! Tag fat med Mod og Tillid — og begynd med dig selv! P. U.

KONGERNES
TILBEDELSE

(Gammelt
Kalkmaleri
fra Tyrol)

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændøls Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4

København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik og Terrazzo
*La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656*

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Skandinavisk
Korset Magasin

v/ Fru Gurlu Ravn

✦

Nørrebrogade 27
Tlf. C. 12227

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

*Worning & Petersen
FABRIKANTER*

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

DE MANGE OG DE FAA

Betragtninger ved Aarskiftet

Kort før Jul bragte vi paa dette Sted en Artikel, hvori en Jesuitpater bl. a. havde sanlet en Række Tal fra forskellige Lande til Belysning af Kristendommens Stilling i Dag. Det er naturligt at bygge sine Betragtninger ved Aarskiftet paa den saaledes konstaterede Situation for at faa Klarhed over de Opgaver, der stiller sig.

Statistiske Vanskeligheder

Alle de anførte Tal maa omgaaes med megen Forsigtighed. De fleste af dem beror paa Skøn, og dertil kommer, at Tallene fra Land til Land ikke egner sig til Sammenligning, fordi de er tilvejebragt paa saa forskellige Grundlag. Hvis vi f. Eks. betragter vort eget Land, har vi mange Tal, der indbyrdes er saa temmelig uforenelige. Regner man (som det af og til sker) med Folkekirkens »Medlemstal«, er det meget nær den hele Befolkning, som i det mindste ikke ønsker udtrykkeligt at »melde sig ud«. Tager man Tallene paa kirkeligt konfirmerede, er det mindre, men endnu betydeligt. Procenten for kirkelige Vielser er straks mere beskeden, og nøjes man med at tælle de regelmæssigt kirkesøgende — for slet ikke at tale om Allergæsterne — kommer man ned paa ganske faa Percent.

For hvert af disse højst forskellige Tal — der varierer fra næsten 100 pCt. ned til 2 pCt. — svarer, hvad man kunde kalde en vis »Kristendomsintensitet«. Det høje Tal (»Folkekirke-Kristne«) er dog næsten uden nogen Værdi. Det omfatter saa mange, der positivt vender sig bort fra Kristendommen, at Tallet i Virkeligheden kun siger noget om Inertiens Lov i aandelige Sager. Ønsket om kirkelig Baggrund for Konfirmation, Vielse og Begravelse er naturligvis højst forskelligt motiveret, men i hvert Fald i de Milieuer, hvor gejstlig Deltagelse ikke er forankret i hele Traditionen, er her Tale om et Valg, som træffes om et religiøst Tilhørsforhold. Den personlige Livsførelse i Samfund med Kirken siger selvfølgelig mest, men dog maa man ogsaa her erindre, at ydre traditionelle Hensyn stadig hist og her kan spille en Rolle — saavel for som mod Kirke- og Allergang.

Sammenligninger fra Land til Land er kun mulige, hvis Sammenlignings-

grundlaget er helt ens, og det er det aldrig. Det samme gælder Sammenligninger fra Milieu til Milieu indenfor samme Land. Matematisk set er de opnaelige Tal i Virkeligheden uden Værdi. Det er allerede galt nok, at man kun kan opnaa Tal af en vis Størrelsesorden (f. Eks. »mellem 60 og 80 pCt.«), men da det, der saaledes optælles, heller ikke med blot nogenlunde Præcision lader sig fastslaa (det er f. Eks. blot »en vis traditionel Tilknudning til Tanken om en religiøs Ungdomsfest«), er man faktisk langt udenfor de Omraader, hvor Tal med Fornuft lader sig anvende.

Tilbage bliver der dog af alle Optællinger og skønsmæssige Vurderinger nogle Resultater, der kan give Anledning til frugtbar Eftertanke. Vi vil her begrænse os til vore egne katolske Forhold i Danmark, der (takket vort beskedne Antal) er bedre talt igennem end Statistik over religiøse Forhold de fleste andre Steder. For et Aar siden behandlede vi her i Ugebladet disse Tal og vil kun løseligt vende tilbage til, hvad vi dengang læste ud af dem. Vi vil dels henvise til vor Artikel fra den Gang, dels berøre andre statistiske Resultater.

Frafald nu -

Vi er til en vis Grad i Stand til at sammenligne vore Tal i Øjeblikket med tidligere Tal. Ganske vist er det statistiske Grundlag blevet ændret ret væsentligt og især forbedret, saa Sammenligningen kan kun give mere omtrentlige Resultater.

Men som omtrentligt Facit har vi gennem de senere Aar en stort set stagnerende katolsk Befolkning. Tabene er mest mærkbare i Landdistrikter og mindre Købstæder. Enhver, der ved, hvad Fællesskab betyder i menneskelige Anliggender, har tilstrækkelig Forklaring heri. Det er meget sværere at være Katolik i Smaabyen end i Storbyen. Men naturligvis er der store Tab alle Steder, og vi kan ikke være interesseret i at fortie dette. At det af og til giver en enlig, mindre forstandig Protestant Anledning til at hovere, skal ikke forhindre os i at sige det. Men til Oplysning tjener, at kun faa (yderst faa) af de frafaldne Katoliker bliver Protestanter gennem Frafaldet. Det er derfor meget forstaaeligt, at nogle protestantiske Præster afviser at give Konfirmandundervisning til Børn af frafaldne Katoliker med mindre de viser, at de er blevet overbeviste Protestanter. Det er ikke andet end, hvad vore katolske Præster ogsaa gør i omvendt Fald.

Frafald i vente -

Et andet trist Forhold er især oplyst gennem vore Skolers Talmateriale og almindelige Indtryk. Det er dette, at det religiøse Fællessliv og den religiøse Opdragelse er i Tilbagegang i Familierne. Der kan ganske vist henvises til bemærkelsesværdige Eksempler i modsat Retning (enkelte Steder

til mange saadanne), men stort set og taget under eet, er vore Skolers religiøse Belæring i stigende Grad nødt til at forudsætte et Minimum af Forkundskaber og forud indarbejdede Væner paa religiøst Omraade. Det hænger sammen med Familielivets Vanskeligheder i Almindelighed og maa ikke opfattes som Bevis paa Afkristning. Men Følgen er i hvert Fald, at næste Generation stilles ringere, naar det bliver dens Tur til at leve som Katoliker i et for dens Religion ugunstigt Milieu.

De faa og de mange

Der er flere udenlandske Forfattere, som har peget paa et Forhold, der synes at have næsten universel Gyldighed. Ogsaa i vor danske katolske Kreds lader det sig konstatere. Det bestaar i, at vi sideløbende oplever en Formindskelse af det religiøse Liv hos Flertallet og en Forøgelse og Intensivering af det religiøse Liv hos en lille »Elite«. Hvordan denne Udvikling er opstaaet, er vanskeligt at udrede, men en af Faktorerne har formentlig været den, at man direkte har dyrket Eliten som Modvægt mod de store Massers delvise Afkristning.

Denne Udvikling er ikke af i Gaar. Den har staaet længe nok paa til at man kan tage Stilling til dens Resultater. — Nogle af dem, der dyrkede Eliten og ofte hos den opnaaede en saadan religiøs Idealisme, som i tidligere Tider mere var en Specialitet for de til Præste- og Ordensstand kaldede, gjorde det ud fra den Betragtning, at Religionen var blevet saa kold hos Flertallet, at man ligesom maatte »afskrive« de mange, koncentrere sig om de faa, gøre dem til eksemplariske Kristne — og saa haabe, at Eksemplet fra dem vilde smitte af paa den næste Generation. Resultaterne synes ikke at bekræfte dette Haab. Enten er Forholdet det (hvad man længst muligt vægrer sig ved at tro), at vi først skal helt ned til Bunden, hvor der i et helt afkristnet Samfund lever en lille Kreds af Ildsjæle, fra hvem saa en Ny-Evangelisering skal udgaa — eller ogsaa er det forkert, at mange af de bedste Kræfter er ofret paa de faa i Stedet for at sigte direkte mod de mange og dæmme op for en Udvikling, der truer med at gøre dem til Materialismens Ofre.

Situationen er da ved dette Aarskifte en saadan, at vi stort set kan gøre os klart, hvor mange vi hvert Aar taber for Kirken, og hvor mange flere vi i næste Slægtled maa frygte at miste, fordi Hjemmenes religiøse Fællessliv er vanskeliggjort. Ved Siden heraf kan vi glæde os over den næste Iver hos mange, ogsaa hos mange unge, der netop i disse Aar stifter Familie, og som ofte er bedre religiøst undervist og ivrigere til selv at udnytte deres religiøse Viden, end den ældre Slægt var. Og saa maa vi vælge mellem, om vi vil vie vore Kræfter til at forøge den lille Elites Antal — eller til (i en Regn af Skuffelser og Nederlag) at vælge som vort Arbejde for Kirken at hjælpe de mange truede. Det sidste er det sværeste — og det mest fornødne.

»HEMMET OCH HELGEDOMEN«

1925-1950

1. Januar i Aar fyldte de svenske Katolikers »Hemmet och Helgedomen« 25 Aar, og Ugebladet undlader ikke i den Anledning at lykønske den saa meget yngre Kollega, der under Mgr. Assarsons kyn-dige Redaktion er ført frem til et fortræffeligt Organ, som vore svenske Trosfæller har Grund og Ret til at være stolte af.

Det er som bekendt ikke første Gang i min urolige Tilværelse, at jeg er dumpet ned i en mig hidtil ukendt Verden. Saa sent som i 1947, da jeg oplevede Færøerne, morede min Vært Pastor Boekenooen sig over mig, fordi mine Øjne hele Tiden stod paa Stilke, saa jeg glemte at blinke med dem. Hvad jeg den Gang paa Hjemrejsen maatte se af Norge var en Aabenbaring for mig. Ogsaa særprægede danske Landskaber som Møen og Bornholm, har gjort et uudslætteligt Indtryk paa mig. Det var lige saa mange nye Verdener, hvor man en Overgang mister Følelsen af sin egen Identitet, fordi ens Omverden pludseligt er blevet en hel anden. Her i Østrig oplevede jeg det mærkelige, at dette fantastiske Alpelandskab samtidig forekom mig som fremmed og fortroligt. Saaledes kan jeg staa stille paa en smal Bro og iagttage det krystallise Vand, der nede under mig fosser om store Klippeblokke, eller som nu forleden Dag, da jeg fulgte en Sti, der svinger sig op ad en Bjergside, hvorfra man ser ned i den snævne Lieser-Dal, staa stille og se, hvordan Hyrder, der kommer med deres Faareflokket klarer sig, naar en Bil svinger om det

Brev
fra
Kärnten
fra
Steph.
Wevers SMM

Paa Besøg hos Nabopræsten, Kunstneren Frans Reinthaler

nærmeste Fjeld. Mage til majestætisk Skønhed husker jeg ikke at have set paa saa nært Hold, og dog har jeg her ikke den beklemmende Følelse, der ellers plejer at komme over mig, naar jeg befinder mig ene i et vildfremmed og storslaaet Landskab. Gaaden skulde blive løst for mig, da jeg et Par Dage senere sad paa Sengekanten hos Nabopræsten og var Vidne til et Kunstværks Tilblivelse.

Præsten i Kameringen

Kamerling ligger 4 km herfra ved Foden af den samme Bjergkæde som Paternion. Præstegaarden er saa højt beliggende, at Vejen op til den slaar en Slynge. Selve Præstegaarden er ikke hyggelig efter vore Begreber. De fleste Værelser staa saa godt som tomme. Men naar man skræver over en Bunke Majskolber, der ligger til Tørre paa Gulvet, og er kommet til Vinduerne, har man den vidunderligste Udsigt: Til den ene Side kan man se Solen gaa ned over de nære Tauern-Bjerge og deres mægtige Sne-slottet, til den anden Side øjner man de fjerne Karawanken ved Jugoslaviens Grænse. Ogsaa de præsentere sig i deres glitrende Vintergarderobe. Man behøver dog ikke at gaa saa langt for at møde Romantikken; saasnart man vender omkring Huset, staa man over for et imponerende Klippe- og Skovparti, der rejser sig brat til Vejrs og bliver borte i Bjergkædens Uendelighed. I en Bjergkløft i Nærheden skyller et Vandfald et Væld af Sølv ud over Klipperanden og faar Skoven til at stønne og Bækken til at synges. Paa en Strimmel Jord mellem Præstegaard og Skov gaar Hønsene i stadig Frygt for Ræve og Rovfugle. I Stalden staa Præstens hvide Ko, hvis blide Øjne paa det kraftigste dementerer Hornenes martialske Udseende, og tygger Drøv; jeg tør vædde paa, den staa og tygger paa Minderne om den fine Sommer oppe paa Sæteren. Fra Baasen ved Siden af hilser Grisen ved to eftertrykkelige, men

godmodige Grynt, den sidder paa Hug for — efter Jeppe Aakjærs Recept — med Smil at bære sin Byrde.

Jeg er her efterhaanden saa godt kendt, at jeg kan tillade mig at gaa omkring og se paa alting, uden at Frk. Marie stikker Hovedet ud af Køkkenvinduet og ulejler mig med Spørgsmaal. Først naar jeg bekvemmer mig til at trække lovlig energisk i den sølle Klokke ved Entreen, kommer der Bevægelse i Arken. Præsten tilbringer sin Friertermiddag paa sit Værelse paa første Sal. Det er en Kombination af Soveværelse og Maleratelier. Jeg lægger mit Overtøj paa Sengen og installerer mig paa Sengekanten, hvorfra jeg kan se til, hvordan Præsten sætter Guldplader omkring en Madonna med Barn.

En Kunstner i Slægt med Kunstnere

Her er saa meget at se paa, at jeg maa tænde Piben for at falde til Ro. Selve Præsten, der sidder paa en lav, rund Stol foran Staffeliets, er fængslende som et Kunstværk. En regelmæssig, mandig Profil under glatstrøget Sølvhaar. Naar han taler, er det med dæmpet og dyb Stemme, han aabenbarer noget, som han skuer paa Livets højere Plan. Et eneste Blik paa de mange Madonnaer og Børnehoveder omkring i Stuen er nok til, at man kommer til at tænke paa Hummel, Schiestl, Spötl og hvad de nu hedder, disse sydtyske Kunstnere, man kender fra Devotionsbilleder af den bedre nyere Genre. Det viser sig, at Reinthaler har kendt dem allesammen, og det endda ret nøje. Han gik paa Akademiet i München og var knyttet til »Ars sacra«, da Bertha Hummel'en skønne Dag mødte hos ham og bad ham om Introduktion hos samme Kunstforlag.

— Hvordan var hun?

— En straalende ung Pige, der overalt førte an ved Fest og Dans, saa jeg blev meget forbavset, da jeg hørte, at hun vilde gaa i Kloster. Hun har slidt sig op som Franciskanerinde, men hun har gjort det uden at kny. De ved,

saadan en moderne Helgeninde, der lever for at ofre sig som andre lever for Sporten. Hun døde meget ung; hun kan have været 38 eller deromkring.

Der opstaa en Pause, der er fyldt af udtalt Beundring og Vemod.

— Og Schiestl?

Reinthaler tøver et Øjeblik. Er det, fordi han er utilfreds med et umedgørligt Guldblads, eller fordi han vil skyde ubehagelige Minder til Side.

Franz Reinthaler: Børnene synger Foraaret ind

Madonna i »Vejkors«-Still

— Schiestl var Ungkarl og Romantiker. Temmelig utigevægtig. Hans Far stammede fra Zillertal i Tyrol. Der har han ogsaa hentet mange af sine Motiver.

— De har ogsaa kendt Spöttl?

— Hun bor i Schwarz ved Innsbruck. Frk. Spöttl er en meget from, meget kunstnerisk og meget forretningsmæssig anlagt Dame.

Iøvrigt hører jeg en Del Navne paa beslægtede Kunstnere, der var mig ubekendte, bl. a. Angelicus Beckert og Roswitta Bitterlich, den sidste en ung Enke, der ogsaa er hjemme i Tirol, og som Reinthaler tilsyneladende sætter mere Pris paa end paa Spöttl.

Jeg maa tænde en ny Pipe for at lægge en Dæmper paa min Nyfigenhed. Reinthaler er blevet færdig med at gnide Guldet ud paa Lærredet; nu skal det overmales med hvidt og blaat. »Vor Frue ved Markskellet!« siger jeg, men mærker med det samme, at jeg har dummet mig. Reinthaler er i det hele taget ikke saa letfattelig som ovennævnte Konsorter. Kilden til hans Produktion er religiøs, ja teolo-

gisk Betragtning. Hans Billeder er til at fordybe sig i. Ikke noget i Retning af gamle Dom Desiderius Lenz og hans Beuronerskole med de tankemæssig konstruerede Symboler. Reinthaler rangerer afgjort blandt ovennævnte sydtyske Kunstnere. Her er samme Glæde ved Farver og Former, samme Sans for Natur og den menneskelige Omverden, og efter mit Skøn endda større teknisk Kunnen; men her holder Præsten Kunstneren Stangen og transporterer det rent menneskelige til religiøse Højder. Det forklarer vist, at Reinthaler ikke er blevet saa populær som hans baade ældre og yngre Fæller. Det forklarer ogsaa, hvorfor han har brudt Forbindelsen med »Ars sacra«; han vil være fri, fordi at male for ham er at forkynde.

Reinthaler haaber snart at gaa i Gang med at dekorere sin egen Kirke i Kamering. I Annekssoget oppe i Bjergene har han allerede malet et Par store Fresko-Billeder. Iøvrigt har han prøvet sig frem paa Ydermurene af Præstegaarden og ved Indgangen til adskillige Præstegaarde i Nabolaget. Hans Originalbilleder findes spredte omkring, mest hos Ars sacra i München og Lugano, hos Karinthia i Klagenfurt og Seeverlag i Höchst, Vorarlberg. Men han har ogsaa, vistnok for at kvittere for Anerkendelse, foræret en Del væk til Venner og tilfældige Gæster. Reinthaler hverken samler paa Billeder eller Penge. Det er blevet fortalt mig, at han har overladt fuldstændig møblerede Huse til trængende Slægtninge. Ved min Død vil jeg ikke efterlade mig andet end et Par lappede Benklæder, skal han engang have sagt. Reinthaler har kun een Ambition, nemlig den at være en god Præst for sine spredte Sognebørn; Kunstmaleren ligger som sagt i Forlængelsen af Præsten.

Nu kalder Frk. Marie os ned til Kaffé. Kunstner-Præsten nøjes med en Tallerken Risengrød. Saa lyser han mig ned ad den farlige Skraaning.

Opdagelse

Mens jeg træder Pedalerne langs med Bjergkæden, der under Maanens Belysning er forvandlet til et Billede af sort og hvidt, gaar det med ét op for mig, hvorfor denne fantastiske Verden er mig saa fortrolig. Det kommer sig fra disse Hummel-, Schiestl- og Spöttl-Billeder, som jeg i 25 Aar har interesseert mig for. Og naar jeg nu er saa lykkelig over at have mødt Franz Reinthaler, da er det vist, fordi det er en Sjældenhed at træffe saadanne barnlige Sjæle, man ogsaa her kendt fra samme fromme Billeder, og som man i sin Naivitet havde gaaet og troet, at hele Østrig var befolket med. Maaske har det været Tilfældet, den Gang de mange smukke Vejkors, Billedstokke og Kapeller er blevet rejst. Maaske har jeg idag talt med det Barn, der paa et af Schiestls Billeder gaar med et stort Lys gennem Dalen? I hvert Fald repræsenterer Reinthaler for mig ikke blot en forsvunden Generation; han hjælper mig desuden med at finde frem til det gode hos den nulevende. Og det er maaske den største Tjeneste, nogen under de nuværende Omstændigheder kunne yde mig.

I denne og et Par efterfølgende Artikler skal Ugebladet forsøge at give et kort Rids af Kirkens Styre: Kongregationerne i Rom, Kirkens Ministerier. Vi indleder idag med:

DET HELLEGE OFFICIUMS KONGREGATION

I 1908 foretog Pave Pius X en Omordning af de romerske Kardinalkongregationer. For at give et tydeligt Begreb om, hvad de er, kan man kalde dem Kirkens Ministerier, der efter Pavens Ordre virker som beslutningsdygtige Sammenslutninger.

Tre af Kongregationerne staar Paven selv i Spidsen for; i de øvrige er det en Kardinal, som kaldes Kongregationens Præfekt. Hvor Paven selv er Præfekt, er en Kardinal hans Se-

Hvorledes styres Kirken?

ekretær, og denne har saa en »Assessor«, der gerne er en højtstaaende Prælat.

Den af de pavelige Kongregationer, som er bedst kendt Verden over, er Det hellige Officiums Kongregation, der i Sommeren 1949 udstedte Exkommunikationsdekretet mod Kommunismen. Dens Hovedpligt er at sørge for Tros- og Sædelærens Renhed. Den er Pavens første Organ i Kirkeregeringen og er højest i Rang. Da Bevarelsen af Troens og Sædernes Renhed først og fremmest paahviler Paven som Kirkens øverste Lærer, er han personlig denne Kongregations Leder. Den belærer og overvaager, og tillige

er den Straffedomstol, hvor der er Tale om Kætteri. Dens Competence strækker sig over hele Verden, over hele den romerske Kirke og alle med den unerede Kirkesamfund.

Nye Former for Bøn, nye Andagter og Litanier er underkastet denne Kongregations Kontrol og Censur, og dens Afgørelser offentliggøres foruden i Acta Apostolicae Sedis ogsaa i Vatikanets Avis, Osservatore Romano. Det er Det hellige Officiums Opgave at udskille den falske Fromhed fra den sande, belære de troende om den sidste og advare dem mod den første. Den skal dømme om nulevende Personers Visioner, Profetier og formodede

RADIO

Gennem hele den europæiske Radio klang Julens Budskab i de forløbne Juledage kraftigere end nogensinde før. Tiderne er onde, og Budskabet om »Fred paa Jord« syntes i Julen 1950 ganske ubevidst at have banet sig dybere Vej ind i Menneskesjælen end tilforn. Foruden de særlige Juleprogrammer med Musik og Sang transmitterede de store vesteuropæiske — og for den Sags Skyld endda et Par østlige — Sendere som sædvanlig Julens Midnatsmesse, enten fra en af de respektive Landes store Katedraler, hvor Tonerne bølgede gennem de vældige Rum eller fra en afsidesliggende, for den store Verden ukendt Landsbykirke. Sveriges Radio fortsatte Julen 1950 den efterhaanden hævdvundne Tradition at transmittere en katolsk Midnatsmesse, denne Gang fra Mittenwald i Bayern. Danmarks Radios Bidrag til den katolske Julestemning i Æteren bestod som sædvanlig i en halv Times »Katolsk Kirkeemusik« paa et ganske »uskadeligt« Tidspunkt (Julemorgen Kl. 9!). Og selv om Juleprogrammet iøvrigt var pænt og bl. a. bød paa en fremragende Opførelse af Händels »Messias« (under Mogens Wöldikes Direktion), saa vilde en Midnatsmesse-Transmission — enten herhjemme fra eller fra Udlandet — næppe have

Undergerninger. Som Vogter af den kristelige Sædelære ført ud i Praksis maa Det hellige Officium ogsaa tage Stilling til nye Foretelser paa det etniske Omraade. Bekendt er dels Fordømmelse af Kraniotomi, d. v. s. direkte Drab af Barnet i Moderens Skod for at redde Moderens Liv.

Pave Benedict XV knyttede til Det hellige Officium Bogcensuren, som tidligere ovedes af den selvstændige Indexkongregation. Det hellige Officium maa undersøge og eventuelt fordømme Bøger og Skrifter, som Biskopper, Nuntier og katolske Universitetsrektorer anmelder til Rom som skadelige. Officiet meddeler ogsaa, hvor det er nødvendigt, Tilladelse til at læse saadanne Bøger. Denne Tilladelse gives dog som Regel ikke, hvor der er Tale om obskone Bøger. Det sker, at Paven forbeholder sig selv Retten til at tillade Læsning af visse forbudte Bøger og Skrifter. Dette var saaledes under Pius XI Tilfældet med det Blad, som blev udgivet af Action Française, en i alt Fald delvis aandelig Bevægelse, som imidlertid siden har underkastet sig Kirken. Hæresi (Vranglære) og Mistanke herom bedømmes ligeledes af Det hellige Officium. Den, som er Hæretiker, benægter haardnakket en af Gud aabenbaret Sandhed, der af Kirken er erklæret for en Trossætning — et Dogme.

Ind under Begrebet Hæresi hører Apostasi (Frafald), fordi ingen kan falde fuldstændig fra den kristne Tro uden ogsaa at være Hæretiker. Kirken bevarer dog begge Ord, fordi de

to Begreber ikke dækker hinanden. Skønt enhver Apostat er Hæretiker, er der ikke Tale om, at enhver Hæretiker er Apostat, idet han ifølge Kirkens Opfattelse kun har svigtet den kristne Tro paa visse Punkter, men ikke paa alle.

Det er indlysende, at Det hellige Officiums Fremgangsmaader m. H. t. Spørgsmaal om Vranglære eller Mistanke derom og m. H. t. Bogcensur strengt hemmeligholdes. Derfor aflægges Medlemmerne af Officiet en højtidelig Ed paa at holde Forretningsgangen hemmelig. Til den højeste pavelige Kongregations Embedsstab hører foruden Konsultorer og Notarer ogsaa Kvalificatorer, hvis Hverv det er at fastslaa en Vranglæres Grad og Betydning. Under Proceduren fungerer en officiel Anklager (Promotor justitiae) og en officiel Forsvarer (Advocatus reorum).

Endelig er Det hellige Officium sammen med Sakramentskongregationen kompetent til at træffe Afgørelse om Sakramenternes Gyldighed og forvalter f. Eks. det saakaldte Paulinske Privilegium. Med dette forstaar man den Tilladelse, St. Paulus i 1. Brev til Korinthierne (7, 15) giver den Ægtefælle, som er blevet døbt efter Indgaaelsen af Ægteskabet, til at forlade sin udøbte Ægtefælle, og, — hvis denne ikke vil leve sammen med den døbte eller kun paa saadanne Betingelser, der maa anses for en »Skændsel overfor Skaberen« — indgaa et nyt Ægteskab.

ORIENTERING

Kardinalkollegiet

Efter Kardinal von Preysings Død bestaar Kardinalkollegiet kun af 52 Medlemmer — naar alle Pladser er besat tæller Kollegiet 72 Eminencer — fordelt saaledes over Nationaliteter: 19 Italienerne og 33 Ikke-Italienerne. Efter deres Udnævnelse stammer disse 52 Kardinaler fra følgende Pontifikater: 3 fra Benedikt XV, 23 fra Pius XI og 26 fra Pius XII. Seks af Kardinalerne — Marchetti-Selvaggianni, Tisserant, Micara, Pizzardo, Aloisi Masella og Piazza — har Rang af Kardinalbiskopper, tre — Canali, Mercati og Bruno — er Kardinaldiakoner, medens de øvrige tilhører Kardinalpræsteres Ordo. En af disse, Kardinal Mindszenty, sidder arresteret.

*

Ved Kardinal von Preysings Død er Antallet af de afdøde Kardinaler, der er kreeret under Pave Pius XII, steget til 41. Den første af disse — Kardinal Donato — døde allerede kort efter, at Pave Pius XII havde besteg Tronen, og efterhaanden er mange af disse hensovede Kardinaler ukendte Navne for den brede Offentlighed. Navne som Kardinalerne Mundelein, Verdier, Schulte, Kaspar, Lauri, Bau-drillart, Hinsley, Maglione, Seredi,

Bertram, von Galen, Gasparri, Ville-neuve, Salotti, de Juleville, Granito Pignatelle di Belmonte, Sibilja, Rossi, Hlond, Suhard, Marmaggi, Lavitrano og senest von Preysing lever imidlertid videre i manges Erindring, idet mange af disse er tæt forbundet med Begivenheder i de sidste Aartiers Historie og betegner ofte — som f. Eks. von Preysing — Milestene i de seneste Aars Udvikling. Netop i dette Spand af Aar er mangt og meget undergaaet store Forandringer, og ogsaa Kardinalerne, den romerske Kirkes »Kronprinser«, er undergivet de dødeliges Lov. Men der kreeres stadig ny Purpurbærere, ny »Paveemner« — selv om Kreeringerne ofte tilsyneladende lader vente længe paa sig.

*

Men det er et af de fortrøstningsfulde Tegn i Kirken: uforstyrret af Tidernes Omskiftelser suppleres Kardinalernes Rækker op, Kirken bliver staaende, urokket af Tidens Storme — igaar, idag, imorgen den samme. Ufejlbart fortsætter den sin Vandring gennem Tiderne — stærk i Forvisningen om sin guddommelige Stifters Forjættelse: at end ikke Helvedes Porte skal overvælde den.

Ugebladet beder Læsere og Medarbejdere modtage Ønsket om et velsignet Nytaar!

Vi har al mulig Grund til at glæde os over den stadig voksende Interesse for Bladet i det forløbne Aar — bl. a. var Ugebladets Jule-nummer, der var trykt i et ekstra stort Oplag, næppe udkommet, før end Ekspeditionen maatte melde alt udsolgt — og vi haaber i det kommende Aar at kunne naa endnu et Skridt videre fremad mod Maalet: *Katolsk Ugeblad i ethvert dansk katolsk Hjem!* *

Ved Aarsskiftet anmoder Administrationen de Læsere, der uopfordret plejer at indbetale Kvartals- eller Aarsabonnement, bemærke, at Abonnementsprisen er 4,50 Kr. Kvartalet (18 Kr. aarlig) — og henstiller iøvrigt til Abonnenterne at foretage Abonnementsindbetalingen, naar Girokuponen melder sig uden yderligere Paamindelser — det formindsker Administrationsomkostningerne!

bragt Statsradiofonien i yderligere Miskredit blandt Lytterne, tværtimod. Prøv noget nyt — med Sveriges Eksempel in mente!

*

FILM

Religiøse Film og religiøse Bøger synes at have gode Tider i USA. Bø-

gerne — af hvilke vi jo ogsaa har faaet flere i Oversættelse — er gennemgaaende udmærkede, men bortset fra Bing Crosby's Kraftpræstationer, har Filmene gennemgaaende været ringe. »Nonner paa Eventyr«, som til Jul havde Premiere i København, er da ogsaa meget »sød« — og dermed er alt sagt. Meningen er god nok — men ikke et Ord om selve Filmen.

ger i München, men kaldtes i 1932 til Bispeædet i Eichstätt. Men allerede i 1935 flyttede han til det forholdsvis nyoprettede Diocese Berlin, der var uden Overhovede efter Biskop Schreiber's Død. Og her kom von Preysings betydeligste Virke til at ligge. Han oplevede to Diktaturer: det brune og det røde — og begge bød han modigt Trods. Hvem husker ikke hans Taler, da Nazisterne søgte at hindre den religiøse Undervisning af Ungdommen, eller hans modige Kamp imod Nationalsocialismens hedenske Filosofi? Eller hvem har glemt, hvorledes han i 1942 i et Hyrdebrev brændemærkede Diktaturstatens Uretfærdigheder, den nazistiske Racelære og Behandlingen af de nationale Mindretal — og hvorledes han sagde hin Tids store Mænd Sandheden uden at skele til nogen Side? Hans Taler udløste stormende Bifald i det amerikanske Senat, hos Protestanter, Jøder og Katolikker, og under Krigen blev han hos sin Hjord — ogsaa da Bomberne lagde deres Tæppe over den gamle Rigshovedstad og han mistede sin Kirke og sin Bolig. Han blev der. Og Berlins Katolikker — og med dem saa mange andre — saa op til ham. Da Krigen endte og Sceneriet skiftede, følte de ny Magthavere ogsaa, at der endnu var Krummer i den gamle bayerske Adelsmand.

Da den tidligere Nuntius i Tyskland, Pave Pius XII, i Februar 1946 kreerede et stort Antal ny Kardinaler, da manglede ej heller Kæmpen fra Berlin blandt disse. Katolikkerne i den gamle Rigshovedstad havde idag mere Brug for ham end nogensinde før. R.I.P. J. B.

En Troens Stridsmand er gaaet bort -

Kardinal von Preysing in memoriam

Midt i den stadig tiltagende Kirkekamp har Berlins Katolikker mistet deres Biskop, *Kardinal Greve von Preysing*. Paa et Tidspunkt, hvor Katolikkerne i Østeuropa netop havde Brug for den uforfærdede Troens Stridsmand, som i sin Tid bød Nazismen Trods og nu ej heller veg tilbage for Kommunismens Trusler, er han blevet kaldt bort. Da han for nogen Tid siden kom tilbage til Arbejdet fra en lang og alvorlig Sygdomslidelse, der havde bragt ham til Gravens Rand, følte Berlins Katolikker det som en Gave fra Gud, og netop derfor rammer hans Bortgang nu dobbelt saa haardt.

Den afdøde Kirkefyrste var født Adelsmand, Konrad von Preysing saa Dagens Lys i 1880 som fjerde Barn i en af Bayerns gamle Adelslægter, og han uddannedes til Jurist. Den unge Dr. jur. kom som Ambassadesekretær til Quirinalet. Her mødte han Præstekaldet og i 1912 fejrede han sin første hellige Messe. I en Aarrække virkede han som Sekretær for Kardinal Bettin-

† Konrad Kardinal von Preysing

HVEM ER - HVAD ER -

Bønnens Apostolat

Et over den hele katolske Verden udbredt religiøst Forbund (oprettet 1849), hvis Formaal er ved Bøn og Andagt til Jesu Hjerter at fremme Kirkens Anliggender, dens Udbredelse og det religiøse Liv. Der bedes hver Maa-
ned for et særligt, af den Hellige Fader godkendt Anliggende.

Januar 1951: Bøn om Genforening af alle Troende i Kristi sande Kirke, samt om flere Missionærer til Missionerne i Afrika.

EN DAVIDSSALME OM KRISTI RIGE OG DETS VELSIGNELSER

71. salme

En kort oversigt over de 19 vers, som 71. Davidssalme indeholder, giver et klart billede af dens glædefulde og opløftende indhold.

I. Kristi rige er et rettens og frendens rige (1—4).

II. Dette rige varer evigt (5—7).

III. Det strækker sig over hele jorden (8—11).

IV. Det er de ringes og fattiges trøst (12—15).

V. Det bringer velsignelse til evig tid (16—19).

*

Den første strofe lyder således: 1) Gud, giv Kongen din dommermyndighed og kongesønnen din retfærdighed, 2) så han kan styre dit folk retfærdigt og dine fattige retsindigt. 3) Da bærer bjergene fred for folket og højene retfærd. 4) De ringe blandt folket beskytter han og de fattiges børn forskaffer han hjælp, *voldsmanden derimod slår han ned*.

Lige så længe som kirken har bestået, har den været overbevist om, at *den Konge og Kongesøn*, som der er tale om i denne salme, er *Messias, Jesus Kristus, vor Frelser*. Det samme

siger ogsaa den ældste overlevering hos jøderne. En hel række af enkelte træk i beskrivelsen af rigets egenskaber viser tydeligt, at der her ikke kan tænkes på en almindelig konge. For rigets evige varighed og verdensomfattende udstækning, dets fredelige karakter og den fuldkomne retfærdighed, der hersker, passer ikke til nogen jordisk fyrste og hans rige. De forventninger og forhåbninger, som er knyttet til kongens person, er lige så vidtrækkende og overnaturlig store som profeternes spådomme om den lovede Messias. Så må det altså være ham og ingen anden, der hyldes, selv om man uden videre kan indrømme, at salmisten for at kunne skildre Messiasrigets egenart kendte forestillinger har haft Salomons regeringstid for øje og lånt sine billeder, linier og farver fra denne storhedsperiode i Israels historie.

I de fire første vers bønfaller David eller hvem det nu ellers er, der har digtet denne salme, Gud om at ville udstyre den kommende Messias, som er af kongelig æt, med alle fuldmagter og evner, der sætter ham i stand til *at styre sit folk med retfærdighed*. Det syn, hvori salmisten ser

Frelserens komme, viser ham samtidigt, at menneskene lever i trange kår. Uretfærdighed og voldsfærd hersker på jorden; de små og fattige i samfundet lider meget og trænger derfor ganske særlig til beskyttelse og hjælp. Da Gud elsker netop disse, bedes han give den lovede Messias sine egne retsnormer og sin egen retfærdighedssans. Så skal ret og fred nok spire op som kornet i det hellige land efter vinterregnen. Og på alle de høje og bjerge, hvoraf Palæstina består, vil disse store goder udfolde deres blomsterpragt.✻

Når man således læser om, at Gud skal forlene Messias — vel at mærke — med *sin egen retfærdighed*, kommer man uvilkårligt til at tænke på, hvad vor Frelser selv har udtalt om sit forhold til Faderen overfor jøderne i Jerusalem. Det var på den anden Påskefest i hans offentlige liv, da hans fjender beskyldte ham for at have gjort sig selv Gud lig ved at tillægge sig den samme ret til arbejde på en sabbatsdag, som den Allerhøjeste har. Disse angreb afviste Herren med stor bestemthed og klarhed, idet han hævdede, at han havde modtaget al sin virken og hele sit liv af Faderen i Himlen, og at både hans gerninger og hans liv var identiske med Faderens gerninger og liv (Jo. 5, 17—30). Således finder vi allerede i denne Davidssalme skjulte hentydninger til, at den kommende Messias er af samme væsen som Faderen og har de samme egenskaber som han. Kristus er Gud af Gud, lys af lys, sand Gud af den sande Gud, født, ikke skabt.

Her er det nu navnlig den egenskab hos Gud og Frelseren, som vi kalder »retfærdighed«, der bliver draget i forgrunden. I virkeligheden er den det træk i profeternes Messiasbillede, som de fremhæver på de forskellige måder. Snart siger de, at Frelseren er den retfærdige spire, som Gud opvækker i Davids hus, snart at han er den retfærdige tjener og konge eller ligefrem retfærdighedens sol. Han elsker retfærdigheden og kæmper for den, ja, den vandrer foran ham og følger hans fjed. I det Ny Testamente kalder både den første kristne martyr St. Stefan og apostlenes øverste Petrus ham den »retfærdige«, og Jesus selv sagde i sin sidste tale aftenen før sin død, at Helligånden skulle have det hverv at overbevise verden om hans »retfærdighed«.

Men nu er det jo således: næsten lige så ofte, som man læser dette ord i skriften, er man lidt i tvivl om, hvad der skal siges med det. Grunden er, at det har flere betydninger. Når Gud kaldes retfærdig, kan det være, at det er det samme som: Gud er *kilden* til al retfærdighed i himlen og på jorden. Men det kan også være, at ordet skal give udtryk for en dobbelt egenskab hos Gud selv, nemlig for det første hans uendelig store *hellighed* eller det, som englens i himlen og kirken på jorden mest beundrer hos Gud og derfor uafladeligt gentager den hyldest: »Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud, den Almægtige.« Ordet kan for det andet også betegne den ejendommelighed i den guddommelige vilje,

der ubønhørligt forlanger den rette orden i den skabte verden respekteret og overholdt, og som derfor belønner det gode og straffer det onde. Det er det, som St. Paulus følte så dybt, da han i sit livs sidste dage skrev: »Mit blod skal nu snart udgydes som drikoffer, og tiden er inde, da jeg skal bryde op herfra. Jeg har stridt den gode strid, jeg har fuldendt løbet og bevaret troen. Så venter mig nu retfærdighedens sejrskrans, som Herren, den retfærdige dommer, vil give mig på hin dag (da han holder dom), og ikke blot mig, men også alle dem, der har glædet sig til hans tilsynkomst.« (11. Tim. 4, 8). I Romerbrevet er apostlen inde på det samme, når han skriver: »På vredens dag skal Guds retfærdige dom åbenbares. Han skal gengælde enhver efter hans gerninger: evigt liv til dem, der med udholdenhed i god gerning søger herlighed og ære (hos Gud og himlens beboere) og uforgængelighed. Over dem derimod, der søger deres eget og er ulydige mod sandheden, men lydige mod uretfærdigheden, kommer vrødt og harme. Trængsel og angst over hver menneskesjæl, som øver det onde; en herlighed og ære og fred over hver den, som øver det gode.« (Rom. 2, 6—10).

Rettesnor for både lønnens og straffens udmåling er Guds egen, uendelig hellige vilje, der er identisk med hans uendelig fuldkomne væsen, og som han har kundgjort ved sin åbenbaring både i den gamle og den nye pagt og sanktioneret ved løfter og trusler.

Når nu Gud af salmisten bedes om at give den lovede Messias denne guddommelige retfærdighed, så bliver Kristus menneskenes højeste dommer, der gengælder enhver efter fortjeneste enten allerede i dette liv eller ganske sikkert i de tilkommende. Aldrig bør vi jo glemme, at Gud ingen steder har lovet retfærdigheden fuld triumf, så længe vi befinder os i prøvetiden. Den gemmes til Herrens store dag. Denne tanke, at retfærdigheden engang skal stå som sejrherre og have det sidste ord i verdenshistorien, har opfyldt mangan en med usigelig stor glæde, og på alle retsindige mennesker virker den husvælsende og beroligende, ja *den fylder hjertet med dyb fred*. Af den grund står der også i salmens tredje vers de ord: »Da bærer hjertene *fred* for folket.« Dene fred vil engang være så fuldkommen, at vi foreløbig ikke blot mangler ordene til at skildre den, men også den indre erfaring, hvormed vi kan sammenligne den. De linier hos profeten Isaias vil gå i opfyldelse, som Pius XII. har gjort til sit valg-sprog: »Retfærdigs frugt bliver fred og rettens vinding tryghed for evigt. Da bør mit (Guds) folk i fredens hjem, i trygge boliger, i sorgfri pauluner.« (Is. 32, 17—18).

Med disse forklaringer er vejen banet til dybere forståelse af det riges egenskaber, som Kristus skal oprette, og som vi i hvert Fadervor beder om med de ord: »Til os komme dit rige«. Resten af 71. Davidssalme beskriver disse egenskaber, som vi skal se næste gang. F.K.

Bisperøster ved Jubelaarets Ende

Verdens-Ekko til »Mirabile illud«

Den overvejende Del af Verdens-episkopatet har benyttet December Maaned, der bragte baade den Hellige Faders seneste Encyklika samt Jubelaarets Afslutning, til at rette manende Henvendelser til Indbyggerne i deres respektive Bispedømmer. Vi bringer her et Par af disse bemærkelsesværdige Bisperøster.

»Himmelstormende Bønner om Fred«

Bispedømmet *Chur's* (Schweiz) aldrende Overhyrde, *Mgr. Christian Caminada*, skriver saaledes i Bispedømmets Ugeblad, henvendt til sine Undersaatter, idet han »fuld af Taknemmelighed over Guds faderlige Godhed og den naaderige Tid« ser tilbage over det forløbne Aar: »Jubelaaret har skænket Kirken en straalende Række ny Helgener, har skaret Troende fra alle Egne af Kloden omkring den Hellige Fader enten paa Valfart til det evige Rom eller i det mindste i Aanden og har sluttelig som en enestaende Kulmination skænket os Dogmet om Marias Optagelse i Himlen. Paa Vigilien til Julen har den Hellige Fader lukket »Porta Sancta«, men Jubelaarets Velsignelse virker paa langt Sigt.« Biskop Caminada ka-

ster herpaa et Blik udover Jubelaarets Indflydelse paa Bispedømmet Chur og slutter: »Vi skuer med bange Anelser ud i Fremtiden. Hvad vil det kommende Aar bringe os? Den Hellige Fader kalder paany sine Børn sammen til en himmelstormende Bøn om Fred. Dette Raad bringer jeg videre: Appellen gælder os alle!«

Bededag for Fred i Holland

Juleaftendag afholdt de hollandske Katolikker en Freds-Bededag. Det hollandske Episkopat fulgte den Hellige Faders Opfordring og Biskopperne havde med den Anledning udfærdiget et fælles Hyrdebrev, hvori de formåede de hollandske Katolikker til indtrængende at bede for Freden. I Hyrdebrevet erindrede Biskopperne om at denne Bededag netop fejredes paa Vigilien til Kristi Fødselsfest, Fredens Fest par excellence. »Det maa atter hedde: »Ære være Gud i det Høje, og Fred paa Jorden for de Mennesker, der har en god Vilje«. Det er netop her, det store Memento for os ligger: naar det ikke vises Gud den skyldige Ærefrygt, da er det ude med Fred, med Frihed, Ret og Retfærdighed; naar man ikke skænker Gud Ærbødighed og Ærefrygt, hvor kan man

DEN HELLIGE FADERS JULEBUDSKAB

FRED, FRED, OG ATTER FRED — APOSTELFYRSTENS GRAV FUNDET

da nære netop disse Følelse overfor sine Medmennesker? Det er det, det skorter paa idag, det er derfor, at UNO har set sig foranlediget til at proklamere et Magna Charta om de saakaldte Menneskerettigheder. Men dette Dokument er kun Skal, det er værdiløs, da det ikke nævner Guds Navn. *Uden Gud ingen Menneskerettigheder!* Der gives kun een Vej: Tilbage til Gud! Kun da finder vi den Fred, som vi alle savner idag!»

Freds-Novener i Tyskland

I Henhold til den Hellige Faders Ønske havde flere tyske Overhyrder, deriblandt *Erkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings og Erkebiskop Rauch i Freiburg (Breisgau)* forordnet Afholdelse af Novener i deres Bispedømmer med Bønner om Fred. (KIPA)

En Røst fra hinsides Jerntæppet

Den hellige Faders seneste Fredsencyklika »Mirabile illud« har foranlediget de ungarske Biskopper til Udsendelsen af et fælles Hyrdebrev, hvori de opfordrer de ungarske katolikker til indtrængende at bede om Fred. Encyklikaen har gjort et stærkt Indtryk i Ungarn og har givet Anledning til stor Tilstrømning til Kirkerne. Man har ligeledes kunnet konstatere en kraftig Sligning i Sakramentsmodtagelserne (KIPA).

ÆRKEBISKOP BERAN ARRESTERET?

Forskellige Blade har allerede for nogen Tid siden bragt Meddelelser om, at Prags Ærkebiskop, Mgr. Beran, der har henlevet de sidste Par Aar under en Art Husarrest, uden Forbindelse med Omverdenen, ikke længere skulde opholde sig i sin Residens.

De seneste Meddelelser, der er indløbet til Vatikanet gaar imidlertid ud paa, at Ærkebiskoppen skal være blevet arresteret, og at han i Løbet af Januar Maaned vil blive stillet for Retten i Prag sammen med et Antal andre czekiske Biskopper.

Meddelelsen om Deporteringen af Biskoppen af Spis i Slovakiet, Mgr. Johannes Vojtassak, bekræftes ligeledes. Han skal opholde sig i Koncentrationslejren Mucedajky ved Nitra.

Foruden Mgr. Goydytsch (eller Goidic), Biskop for det græsk-katolske Diocese Prjaschiw (ogsaa kaldet Pressov), er adskillige andre Biskopper af samme Ritus blevet arresteret og enten kastet i Fængsel eller bragt til en eller anden Koncentrationslejr. Det drejer sig bl. a. om Hjælpebiskoppen af Goydytsch, Mgr. Basil Hopke, Hjælpebiskoppen af Olmüz, Mgr. Stanislaw Zeta.

Det samlede Tal paa indespærrede Gejstlige og Ordensfolk lader sig ikke opgøre med Nøjagtighed, men det er givet, at samtlige Gejstlige af den græsk-katolske Ritus er under Laas og Slaa idet de har afslaaet at indtræde i den skismatisk-ortodoxe Kirke af Moskvaa Naade. (KIPA)

Lillejuleaftensdag rettede den Hellige Fader sit med Spænding imødesete Julebudskab til hele Verden. Paven trak Linierne op for det forløbne Jubelaar og henviste til Frugterne af dette. Men først og fremmest formede Talen sig som en Appel om Fred paa Jord, Fred inden Døre og Fred ude i Verden. Endvidere indeholdt Talen den saa længe ventede Meddelelse om Resultatet af Udgravningerne under Peterskirken, om Fundet af Apostelfyrstens Grav.

Umiddelbart efter Pavens Tale udsendte Radio Vaticana Talens Ordlyd paa 23 forskellige Sprog.

I Talens første Del gav den Hellige Fader Udtryk for Taknemmeligheden over det forløbne Helligaar. Han mindedes Pilgrimmenes endeløse Skarer, Jubelen og Begejstringen under Sct. Peters Hvælvinger, Kirkens Mid-

punkt, og han gentog sin Glæde over at have kunnet se saa mange af Kirkens Børn samlet omkring sig. Men endnu eet havde understreget Sct. Peters Betydning som Kirkens Midtpunkt: Udgravningerne under Peterskirken Højalteret havde — for saa vidt angaar Apostlens Grav — i Løbet af det forløbne Jubelaar kunnet bringes til en heldig Afslutning, og Resultatet af Undersøgelserne vil blive offentliggjort i nærmeste Fremtid. »*Har man da virkelig fundet den hellige Petrus' Grav?*« spurgte den Hellige Fader, og han gav selv straks Svaret: »Paa dette Spørgsmaal svarer det endelige Resultat af Arbejderne og Studierne *et ganske klart Ja.* Apostelfyrstens Grav er fundet.« Ved Udgravningerne har man fundet Rester af Menneskeknogler, omend man ikke kan paavise, at disse er Apostlens. Men dette er underordnet for Beviset om Gravens Ægthed. Kæmpekuplen hæver sig over den første Biskop af Roms Grav, den første Paves sidste Hvilested — en Grav, yderst beskedne, men Midtpunktet for Aarhundredernes Ærbødighed.

Den hellige Fader gik derpaa over til at trække Linierne op for, hvad Resultatet af Jubelaaret skulde være: en indre, religiøs Fornyelse, saa at alle maatte vokse og modnes. De onde Tider bevirker, at Bekymringen for det daglige Brød i mange Hjerter opsluger al Kraft, saa at der ikke bliver hverken Tid eller Lyst til blot at opfylde et Mindstemaal af de religiøse Pligter, der paahviler ethvert kristent Menneske. Derfor er det saa meget des glædeligere, at den religiøse Iver er i stadig Vækst, og Paven beklagede den Splid, der herskede mellem forskellige kristne Anskuelse, og mindedes de mange Troens Helte, der idag lider bag Pigtraad og Fængselsmure.

Resten af den Hellige Faders Tale formede sig som en fornyet Appel om Fred paa Jord. Den indre Fred — Forudsætningen for den ydre Fred — er afhængig af om Kampen mod Arbejdsløsheden, Kampen for den sociale Retfærdighed bringes til en lykkelig Afslutning, og at der skabes sunde og gode Kaar for den opvoksende Generation, for Familiernes Sikkerhed, et Maal, der kun kan naas, naar alle hjælper med, uden Hensyn til personlige Fordele og Gevinster. Truslen mod Verdensfreden er idag større end nogensinde før. Menneskeheden har aldrig staaet saa splittet som idag, og

Højalteret i Sct. Peter hæver sig over Steedet, hvor Apostelfyrstens Grav findes.

Wienerinde helbredt i Lourdes

12. August 1950 blev en ung Wienerinde, Traute Fulda, i Lourdes pludselig helbredt fra en Sygdom, som Videnskaben havde erklæret for uhelbredelig. Efter en langvarig, frygtelig Sygdom følte hun sig med eet rask, kunde spise alt og lidt efter lidt forsvandt ogsaa de sidste Symptomer af hendes Lidelse. Lægerne havde kaldt Sygdommen Morbus Addison, og Traute Fulda havde været syg siden 1937. Lidelsen bestod i, at Binyrerne ikke fungerede og derfor ikke producerede et livsvigtigt Hormon. Hun var afhængig af Indsprøjtninger, og andre Sygdomme, Svækkethed og Krampe var fulgt i dens Kølvan. Det er de Kendsgeninger, der læses ud af talrige Lægejournaler. Men Kirken plejer at staa meget skeptisk overfor mirakuløse Helbredelser og Fænomener af denne Art og træffer kun Afgørelser efter de nøjagtigste og mest indgaaende Undersøgelser. Det vil derfor være forhastet paa nærværende Tidspunkt at afgive en endelig Erklæring i Tilfældet Traute Fulda. (KIPA)

Ulykken truer med at bryde løs og odelægge alt og alle. Og før at undgaa den saa skæbningsvangre Katastrofe er det tvingende nødvendigt, at man gør alt for at bringe Fornuft og Relfærdighed til Sejr i Enighedens og Kærlighedens Tegn. Det kræver ærlige Hensigter hos alle — og hvor gerne vil Kirken ikke hjælpe med til at realisere dette Maal. Den hellige Fader erindreder derpaa om, hvorledes han i de forløbne tolv Aar af sit Pontifikat atter og atter havde talt Fredens Sag og mindede om sin Tale i August 1939, hvor han besvor de ansvarlige Statsmænd om i Guds Navn at komme til en enig og ærlig Forstaaelse.

Og Paven sluttede: »Lang, trang og tornestrøet er den Vej, der fører til den sande Fred, men den overvejende Del af Menneskeheden er rede til at paatage sig alle O're for blot at undgaa en ny Krigs Katastrofe. Og dog synes Vanskelighederne saa store og de rent menneskelige Midler saa smaa, at vore Blikke uvægerligt rettes opad... Det er derfor en hellig Pligt for Kirkens Børn at bestorme Verdens Herre, Jesus Kristus, med deres Bønner og Ofre idag og i Evighed, at han maa byde Vinde og Hav og skænke den forpinte Menneskehed den store Stilhed og den sande Freds Manna« (KIPA).

UGEBLADETS BOGSIDE

Ny svensk Salmebog

Cecilia. Katolsk Psalmbok. Svenska Delen.

Kort før Jul fik Sveriges Katolikker deres nye Salmebog med ialt 350 svenske Salmer. Den gamle Bog (fra 1902) havde længe trængt til en Af-løser. Med sine »Psalmer för Kyrko-året« havde Mgr. B. D. Assarsson gjort et betydeligt Arbejde hen mod en ny Salmebog, og det er da ogsaa Mgr. Assarsson, der har Æren af denne nye Bog med det meget store Antal nye og omarbejdede Tekster. Biskop Müller skriver i sit Forord, at den ny Bog i Fremtiden er den eneste officielle Salmebog for Vikariatet og beder Præsterne gøre et Arbejde for dens Udbredelse ogsaa til Anvendelse i Hjemmene.

En Del Salmer af ikke-katolske Forfattere har fundet Optagelse, f. Eks. 4 af Runeberg, ligesom ogsaa Danskere som Brorsson (Den store hvide Flok), Grundtvig (Vær velkommen, Herrens Aar — Et Barn er født i Bethlehem)

og Ingemann (Døjlig er Jorden) er re-præsenterede.

Mgr. Assarsson, der selv har skrevet en Række Salmer, har ogsaa Æren af mange udmærkede Oversættelser, og man bemærker med Glæde, at der ogsaa er en Del værdifulde Oversættelser fra Engelsk ved Siden af dem fra Latin og Tysk.

Den svenske Salmebog har bevaret tre Sangmesser, hvoraf er Michael Haydn og Franz Schuberts »Wohin soll ich mich wenden«.

En norsk Salmebog, bygget paa lignende Principper, ventes i nærmeste Fremtid, og naar saa vort eget Vikariat til Sommer faar sin nye, udvidede Salmebog, glæder vi os til en skandinavisk Kappelstrid paa den religiøse Sangs Omraade til Guds Ære og til Fromhedens Vækst.

Redemptoristerne i Danmark

(Eget Forlag)

Pater Fr. Klar ved St. Annæ kirke i Sundby har ind under jul udsendt en bog, der beretter om Redempto-

Aarhus		<i>Stat vore Annoncører!</i>
Brødrene Jensen <i>Manufaktur - Trikotage</i> RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner	Søren Clausen <i>Alt i Isenkram</i> SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner	JUHLS Farvehandel <small>TRAFIK 99 TELEFON</small> Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner
Karl Hansen autoriseret Installatør FREDERIKSGADE 75-77 Telefon 295 Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.	Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner	Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)
Kvalitet og Service A/S AARHUS KØDFORSYNING Byens førende Forretninger i KØD - FLÆSK - PAALÆG Afdelingen: Sdr. Allé 4 . Telefon 7114 Leverandør til: Sct. Josephs Hospital		 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)
Telegraphhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424 — 4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesgade 4. Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital	H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus
A.B.C.	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibuksker, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831
KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (8ere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089		Chr. Nielsen Bageri og Konditor Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital

risten i Danmark og om den indsats, som personligheder, der nu er gået

Et af de nyeste. Billeder af Johannes Jørgensen hvis skønne Juledigt prydede vort Julenummer.

hort, fik lov og lykke til at gøre for dansk katolsk kristendom gennem et halvt århundrede.

Det er ikke noget højtlitterært værk, forfatteren har haft til hensigt at skænke sine læsere, men på en jævn og redelig vis giver han en varmtfølt og opbyggelig skildring af gode mænd, deres levned og deres kampe i et tidehverv, hvor danske katolikkers kår var anderledes end nu.

Vederhæftigt og uden at foragte de små træk, der kan virke så oplivende gennem en beretnings gang, skriver pater Klar sine venners og ordensbrødres biografi, stilfærdigt fortæller han om deres virke, der for mange yngre katolikker må tage sig ud som dåd, og han stiller læserne overfor eksempler på afsavn og askese, som de fleste af os vistnok skal lade være med at gøre disse mænd efter.

Bogen vil sikkert være kærkommen læsning for alle katolikker, som mindes den gamle tid; men også vi, der hører en nyere tid til, kan lære noget af den, så vist som den ydmyghed og det tjenersind, der går som en rød tråd gennem disse biografiske billeder, aldrig burde gå af mode hos os, der gerne vil praktisere den katolske tro.

Karen Plouggaard.

Amerikansk Jesu-Liv

Fullton Oursler: »Født af en Kvinde« (Grafisk forlag).

Amerikaneren, mr. Oursler forsøgte sig først med en serie radiofeatures på grundlag af Ny Testamente. Den succes disse udsendelser oplevede, gav ham lyst til at skrive foreliggende roman-gendigtning af Jesu liv. I U.S.A. blev den en best-seller. Her i landet har den været ude for et meget voldsomt angreb fra professor Hal Koch, der finder den så plat og sit emne så uværdig, at han aldrig har oplevet magen. Det er jo nok noget af et kanon-mord på en lille grå surv. Oursler nærmer sig utvivlsomt sit emne med ærbødighed og han har den redeligste vilje til ikke at fornærme kristne trosoverbevisninger eller følelser. I sammenligning med alskens moderne »Jesu-liv«-bøger er denne velgørende traditionel. Så må det indrømmes, at i sprog og i detaljer minder den ikke lidt om tegneserier. Hans Jomfru Maria er set af en serie-tegner og lige til at overføre i den slags billeder. Men mon ikke vi også her i landet har mennesker med så få litterære forudsætninger og så liden forhåndsviden om evangelierne, at bogen også hos os kan læses som en første indførelse i »the greatest story ever told«? S. S.

UGEBLADETS FEUILLETON 2. I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Deres Forslag tjener Dem til al mulig Ære, Peter Coudrin. Men jeg kan ikke tage væk herfra.«

»De maa, Deres Højærværdighed!« trængte den unge Diakon paa, og hans mørke Øjne saa bedende op mod Bekenderpræsten. »De maa af Sted. Jeg ved fra ganske paalidelig Kilde, at man søger efter Dem. Man vil lægge en Fælde for Dem, fange Dem paa en eller anden underfundig Maade. Der er Folk her i Poitiers, som ønsker Døden over Dem. Jeg bønfaller Dem, Pastor Pruel, tag af Sted!« Slotsforpagteren ved La Motte d'Usseau vil ganske givet yde Dem Husly. Han er en god Ven af mig. Der vil De kunne være i Sikkerhed.«

»Men jeg siger Dem, min kære Ven, jeg kan ikke rejse bort,« gentog Præsten med en utaalmodig Haandbevægelse. — Jeg kan da ikke lade mine Børn i Monthernage i Stikken. De gaar jo ikke til den ny Sognepræst, og det skal de heller ikke; en Lejesvend har ingen Ret til at vogte min Hjord. Der er da ogsaa flere gamle og syge, et Par Stykker endda, som kæmper med Døden. De har Brug for mig. Og Børnene har Brug for mig. Alle har de Brug for mig, idag mere end nogensinde tidligere. Hvad skal der blive af dem alle, hvis jeg svigter dem? Og hvad siger Vor Herre ikke: »Men Lejesvenden, der ikke er Hyrde, han ser Ulven komme og flygter, fordi han ikke bekymrer sig om Faarene.« Skulde dette Ord maaske møntes paa

Sognepræsten fra St. Radegunde?« Pastor Pruel retter sig op og hans Blik bliver staalsat. Peter Coudrin vil imødegaa ham, men finder ikke Orde-ne.

»Det drejer sig om Liv og Død, Pastor Pruel!« stammer han omsider.

»Javel, om Liv og Død,« gentager Præsten. »Det er ikke Tider til at tænke paa Livets Behageligheder, Peter Coudrin. Vor Lod er Korset; Nød, Elendighed, Sult og Forfølgelse og Hjemløshed, der er vor Skæbne, og og maaske truer en voldelig Død mange af os. Og i Guds Navn! Vi Præster har mangt og meget at sone, ikke mindst hvad vore Medbrødre i for-gangne Aar har forskyldt med at leve i Behagelighed, sikret bag velspekke-de Dotationer. De har bekymret sig alt for lidt om Folkets Nød og Elendighed. Men fejge skal Efterverdenen i hvert Fald ikke kalde os. Der er des-værre Overløbere nok i vore Rækker.«

»Men det er dog kun ganske faa, der har aflagt Eden,« indvendte den unge Diakon.

»Ja, Gud ske Lov,« lyder Svaret. »Det er kun faa Biskopper og kun en ganske ringe Del af den øvrige Klerus. Men selv om det kun havde været een eneste, saa havde det været denne ene for meget. Vi andre har den hellige Pligt at ofre os som Sone for vore Medbrødres Forsmædelse. Snart vil Frankrig være et Land uden Biskopper — de fleste af dem er jo allerede jaget i Landflygtighed. Derfor maa vi Præster være standhaftige og holde ud. Der maa ikke være nogen Desertører indenfor vore Rækker. Det har vi lovet Biskop Beauvoir, da vi tog Afsked med ham, inden han maatte drage i Landflygtighed.«

»Ja, Poitiers staar uden Biskop,« sukkede den unge Diakon. »Hvem skal mon meddele mig de hellige Vielser?«

»De finder nok en Biskop, Peter Coudrin,« lød Pastor Pruels beroligende Svar. »Endnu opholder der sig skjult over hele Frankrig en Række af vore Overhyrder. Men husk: en af de »edssvorne« Biskopper maa De ikke søge!«

»Jeg skal nok finde en,« svarer Coudrin. — I samme Øjeblik banker det paa Døren til Tagværelset. En lille Fyr træder ind med en stor Kurv dejlige Kirsebær paa Armen.

»Robert Bernard, hvad vil Du?« ud-bryder Pastor Pruel, mens den der trækker et Smil op paa hans alvorlige Ansigt. »Hvad er det dog, Du har med?«

»En Kurv Kirsebær, Hr. Pastor,« svarer Drengen tillidsfuldt. »Jeg har lige plukket dem fra Deres eget Træ. »Han« deroppe skal i hvert Fald ikke have dem. Men jeg har nu rigtignok ogsaa spist nogle af dem selv.«

Med store Øjne ser Præsten paa den enorme Torvekurv, der er fyldt til Randen med de herligste Bær.

»Jamen, hvis der nu er nogen, der har set dig, Robert,« indvender Præsten.

»Naa, ja, Felix har set mig.«

»Ellers ikke nogen?«

»Jo-o, den gamle Claude Pascal. Forresten, tag Dem i Agt for ham, Hr. Pastor. Han holder med den ny, den edssvorne, og det gør Felix ogsaa. Den har slet ingen Æresfølelse i Livet; den spiser af den ny Præsts og hans Husholderskes Haand.«

»Sakristanen skal jo dog ogsaa leve, Robert, og Felix ogsaa. Og jeg kan jo ikke mere ernære dem,« smiler Præsten.

(Fortsættes)

ET ÅR ER BEGYNDT

Det er skik og brug, at nytåret bruges som anledning til at sige nogle ord om den tid, som skal komme. Og da det er en god skik, vil vi også gøre det.

Et nyt år skal begynde for ungdomsarbejdet og det er en af »Stafetten«s opgaver at knytte forbindelsen mellem de forskellige foreninger og hjælpe medlemmerne til at huske på, at vi er en stor familie over hele landet. »Stafetten« er jo katolsk ungdoms eget blad.

En mængde begivenheder venter igen i år. En af de første er påskere-træten i Øm. Alene navnet Øm får mange til at rejse, og når det tilmed er påskere-træten, som skal holdes, bliver der hurtigt overtegnet.

Derpå følger de to skoler i Øm. Planlægningen er for længst påbegyndt og alle de tidligere års erfaringer vil blive brugt for at give det bedste resultat.

Men sommerens store begivenhed bliver den nordiske lederhøjskole i Sverige. Er det herligt at mødes med alle sine danske kammerater, bliver det bedre at møde alle de mange fra alle de nordiske lande. Her vil det

FORENINGSNYT

Jeg har nu den glæde at meddele jer, at Haderslev har stiftet sin katolske ungdomsforening d. 30. november 1950. Foreningens navn er »Haderslev Unge Katolikker« og på den stiftende generalforsamling d. 30. november 50 vedtoges der foreløbig nogle love og valgtes en bestyrelse for ca. 2 måneder, for at ungdommen kunne blive bedre kendt med hinanden inden den definitivt vedtager lovene og vælger en bestyrelse. Bestyrelsen ser sådan ud:

Formand: Mieczyslaw Glanowski, Birkevej 2, tlf. 22189. **Sekretær:** Kåthe Lund, Slotsvej 24, tlf. 22177. **Kasserer:** Johan Pomykala, Storegade 93.

Desuden valgtes til suppleant fra Karen Schow og til revisor frk. Marie Nissen.

Den gejstlige rådgiver: Pastor J. Halatyn.

Vi besluttede at holde ungdomsmøde hver 14. dag, og vort næste møde afholdes d. 10. januar 1951, hvor pastor J. Halatyn holder foredrag over forskellen mellem katolicismen og protestantismen. Gud velsigne vort arbejde og hele Nordens unge katolikker.

Kåthe Lund.

store fællesskab mærkes endnu tydeligere og naturligvis vil også de bedste foredragsholdere og studiekredsledere komme der.

Den sidste af årets begivenheder bliver sikkert efterårslejren i Øm. Desværre er det kun få, som har mulighed for at komme der, men også denne lejr vil glide ind i rækken af faste arrangementer.

Som vi begyndte året med påskere-træten, slutter vi med Krist Kongefest. Det er måske et tilfælde, men det kan se ud som en tanke.

Hele vort arbejde må hvile på Guds hjælp, fordi det er direkte afhængig af Hans hjælp. I Guds navn overvejer vi i påsketiden vor tros dybe mysterier og vort eget liv i forhold til Guds bestemmelse med os. — På Krist Kon-

»Anker« spurgte, om Kirken stadig holder på, at kvinder skal have til-dækket hovedet i Kirken.

Derpå kunne man svare meget uden dog at berolige gemytterne. I Kirkens lovhog, cap. 1262 § 2, står der rigtig-nok: Kvinder (skal i kirken være) med tildækket hoved og ærbart på-klædte, især når de træder hen til Herrens bord.

Denne forskrift (om hovedtøjet) går tilbage til sankt Pauli brev til Korinterne (11, 2-16), som heler ikke indførte en sådan skik, men blot ville have den respekteret, hvor den fandtes. Visse steder står forskriften altså stadig ved magt, at kvinder skal til-dække hovedet, andre steder især også her i Norden, er sædvanen aldrig blevet strengt gennemført og forplig-ter derfor heller ikke under synd. Så-danne steder vil da Kirken ikke presse folk til overholdelse af denne for-skrift.

Forresten er der i vore dage langt vigtigere ting at rette sin reformiver imod, f.eks. den afskyelige vane at komme for sent til gudstjenesterne. Dette strider klart både imod Guds og Kirkens bud. J. Wolfisberg S.J.

gefest hylder vi Kristus vor Konge og overgiver os selv, vort arbejde og vore foreninger til Hans herredømme.

NYT FRA ØM

Pludselig får jeg lyst til at høre lidt nyt fra Øm. Hvor langt er man nået derude, og hvad mangler der endnu? Er der stadig brug for arbejdskraft? Lad os prøve at spørge Povl, det kan jo være, han ved lidt derom.

— Dav, Povl, har du været i Øm fornyligt?

Lang pause, et dybt suk, og så kommer det endelig: — Næh, det er snart længe siden. Det var forrige søndag.

— Hvordan står det til derude?

— Jo, det går fremad, omend der kommer noget mindre arbejdskraft nu end i sommer.

— Der må vel også være koldt derude nu.

— Næh, vi har det sådan, at vi kan få varme nu, da pej-sen er færdig. Det blev den iøvrigt al-lerede til efterårs-skolen, og under ar-bejdet skal man nok holde sig varm.

— Arbejdet, siger du, men er I ikke snart færdige derude?

Jo, om alt går vel, d. v. s. hvis vi får samlet 5—6000 kr. ind i løbet af næste år, så regner jeg med, vi er færdige med det planlagte arbejde til næste ef-terår.

— 5—6000 kr.! Tror du ikke, det bliver svært at få dem ind? Er folk ikke ved at blive trætte af alle de ind-samlinger, der er?

— Ikke folk, der kender lidt til Øm, og derfor er klar over Øm's store betydning for kirken i Danmark i fremtiden. Aarhus har alene i løbet af den sidste måneds tid ved en ind-samlingsaktion fået ca. 500 kr. ind til Øm. Det må siges at være et pænt re-sultat, især i betragtning af, at Aarhus allerede tidligere har samlet 1500 kr. ind.

— Jamen, er det nu ikke mest spe-cialarbejde, der er tilbage? Har I sta-dig brug for unge, der gerne vil hjæl-pe, men ikke er specielt uddannet i

TRÆT UNGDOM

Det er meget forskelligt, hvordan unge reagerer overfor livets krav. Der er en normal reaktion og en sygelig reaktion.

Den normale unge reagerer vel for det meste således eller lignende:

Dette skal jeg med Guds hjælp nok klare. Eller: her ligger en opgave, som kræver nogen anspændelse, lad os da hænge i! Eller: Jeg møder modstand, men prøver på at overvinde den. Eller: Modstanden bliver stivere, lad mig da hente alle mine kraftreserver frem: ungdommens mod, ildhu og seghed samt bøn om Guds hjælp. Også overfor normale unge dukker fristelsen til selvopgivelse af og til frem som et ækelt, lurende giftigt insekt, men den jages øjeblikkeligt på flugt ved tanken om Ham, der styrker os.

Den trætte og sygelige unge derimod reagerer helt anderledes. Hans tanker er matte og selvopgivende: Hvad kan det nytte? Eller: Du udretter jo ikke noget alligevel imod din skæbne! Eller: Er sagen nu også så meget værd? Eller: De andre gør sig jo heller ikke den umage, du gør dig! Eller: Du kan da umuligt blive ved sådan i årevis, så hvorfor ikke hellere opgive med det samme o. s. v.

Hvordan kan vi overvinde trætheden, dersom den overfalder os? Gå til lægen, Jesus Kristus. Det er ikke din kraft, der skal sejre, men Hans. Hold dig til Ham, der skal komme og frelse os fra synd og død og denne sygdom til døden: træthed og selvopgivelse.

pater.

et eller andet håndværk?

— Ok ja, det, det kniber mest med i øjeblikket af fagfolk, er bare en enkelt tømmer eller snedker, for der er ingen i nærheden, som har mulighed for at hjælpe os. Det meste af det

andet klarer vi selv, tænk på, de fleste af os har nu stået i lære i Øm i to år. Men der er masser af arbejde endnu, der kan gøres uden nogen tekniske forudsætninger, eller under ledelse af en af vore fagfolk.

— Hvad ønsker Øm sig til nytår?

— Vi ønsker os penge, penge og penge til at fortsætte arbejdet med. Vi ønsker os »rent ud sagt« også småborde, lænestole og askébægre. Indtil videre kan vi godt nøjes med lænestole fra folks pulterkamre, så kan vi altid skifte dem ud med noget mere ensartet, når de engang er slidt op. Enkle blomstervaser har vi også brug for, og køkkentøj, et par elektriske dyppekogere i forskellige størrelser, koste, skurebørster, karklude, alt, hvad man kan tænke sig til et veludstyret køkken, der skal bespise 70 unge mennesker.

— Du sagde askébægre. Er det ikke noget, man ikke bruger i Øm blandt bøller i hvert fald?

— Næh, men vi har kun et, og det er lidt svært at ramme det på afstand, når vi er mange, og det minder mig forresten om, at det ville være rart med en gammel støvsuger til vore ru gulve. Uldtæpper til køjerne vil vi også gerne have, og et gulvtæppe til kapellet. Det behøver ikke at være nyt, men gulvtæppet skal helst være ensfarvet gråt eller en anden diskret, ikke for mørk farve.

— Hvordan med en klokke til at ringe Angelus med?

— Ja, det ville bestemt også være rart. En skibsklokke el. lign. ville vi være meget glade for. Sidst, men ikke mindst vil jeg også gerne minde om vor sølvindsamling til monstransen.

— Hvordan går det med den?

— Jo, vi har jo fået en hel del ind, men vi mangler meget endnu, der skal jo også noget til. Og tænk, hvad det vil sige, at give en sølvbrosche el. lgn. og vide, at netop den er med til at danne en monstrans for det Allerhel-

Vel mødt i...

Haderslev: On. 10.: Pastor Halatyn taler om forskellen mellem katolicisme og protestantisme.

Horsens: To. 11. kl. 20: Studiekreds. Jesu Hjerter Sogn: Sø. 14. kl. 19,30: Nytårsfest.

Lynghby: Lø. 13. kl. 19,30: Ekstraordinær generalforsamling.

Østerbro: On. 10. kl. 20: Hos pastor Ib Andersen, der fortæller om Pauli breve. Sø. 14. kl. 14: Vi beser midlaldersamlingen på Nationalmuseet. Mødested: Den store forhal.

ligste. Mon ikke der er mange mennesker, som har en gammel, defekt sølvskel. lign. liggende? Det er netop sådan noget, vi beder om.

— Hvornår skal du så til Øm igen, Povl?

— På lørdag, heldigvis, så begynder livet igen.

— Ja, du kan sagtens. Hils bøllerne og Øm. Nu håber jeg bare, at alle de, som, på trods af skoler o.s.v. i Øm, alligevel ikke ved, hvad Øm er, har fået lyst til at opleve Øm. Hvis de allesammen, også de, der har været i Øm før, bliver klare over, at der stadigvæk er brug for deres hjælp derude, så kan jeg ikke tro, de kan lade være med at tilbringe det meste af deres ferier i Øm. De skal vide, at for at lære Øm helt at kende, må man deltage både i en skole og i arbejdet på Øm. Ømborgen tilhører jo nemlig alle Danmarks unge katolikker, lad os så også allesammen være med til at bygge den. Jeg vil håbe for Øm, at den må få sine nytårsønsker opfyldt, trods sparetiden, og at der til næste efterår ikke er een eneste ung katolik tilbage i Danmark, som ikke har lært Ømborgen at kende. Gud give, at folk må blive klar over Ømborgens betydning for fremtidens katolske Danmark! LG.

Horsens

Støt Annoncørerne!

Linolium - Tapet - Maling

Holmboe . NØRREGADE 1 . TELEFON 2040

Lad Deres Fodtøj reparere i

FIX

v/ R. MADSEN

Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner

Fiskebørsen

E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79
anbefaler alt i Aarstidens Fiske-
sorter og Fiskedelikatesser. Dag-
lig friskrøgede Varer samt Vildt
Leverandør til Sct. Joseph's Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/S

Telefon 310

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Edvard Petersen

Kul — Koks

HAVNEN 3 . TELEFON 72

Leverandør til de katolske Institutioner

Wittrup
HORSENS TÆPPELÆGER

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telefon 1026

Leverandør til katolik Menighed

Installationsforretningen »Lyset«

Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

S. Henningsen

Slagtermester

Katteundet 22 . Telefon 1351

Lev. til St. Josephs Hospital

Christen Jensen

Bageri & Konditori

1. Kl. Bestillingsforretning

Torvet 7, Tlf. 798

Lev. t. d. kat. Institutioner

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Paranteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

7. S. Søndag i Oktaven. Den h. Families Fest (76—17; 2. Bøn: Søndagen, 3. Bøn: Oktaven; Præf. (515).
(hvid)
8. M. Søndagens Messe (81); 2. Bøn: Oktaven (72); Præf. (515). — Eller:
(hvid) 3. Dag i Oktaven (72—16); 2. Bøn: Søndagen (77); Præf. (515).
9. Ti. 4. Dag i Oktaven (72—16; 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ((123, 122)); Præf. (515).
(hvid)
10. O. 5. Dag i Oktaven (72—16); som Tirsdag.
(hvid)
11. T. 6. Dag i Oktaven (72—16; 2. Bøn: St. Hyginus ((5)), 3. Bøn: Gudsmoder (som Tirsdag); Præf. (515).
(hvid)
12. F. 7. Dag i Oktaven (72—16); som Tirsdag.
(hvid)
13. L. Oktav af Hellig 3 Konger (83—18); Præf. (515).
(hvid)
14. S. 2. Søndag e. H. 3 Konger.
(grøn)

Pladsmangel

Paa Grund af overvældende Stofmængde har vi været nødt til i denne Uge at udskyde en Del Stof, bl. a. Fortsættelsen af Pastor Højbos Artikelserie om Spejderbevægelsen, som vil findes i Bladet næste Uge.

Hellig 3 Konger i København

St. Ansgar 7, 8, 10 (L), 19.
St. Annæ 8½, 10 (H), 19½.
Jesu Hjerte 6, 7, 8, 9, 10 (L), 19½.
Hvidovre 8.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 67042

Annonceafdeling: Fru F. Lilders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Melrup 3385 og 3413 x

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg

Mynatersvej 10

szavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 16-19

Einar Kornerup

MURERMESTER

BLANKAVEJ 10

Tlf. C. 3573 og Valby 9200

Privat: Godthåb 2400

Udfører arbejdet ved Sct. Ansgars kirke

Spejdernes Nytaar

Sønd. 7. Kl. 11½ Nytaarsgudstjeneste for H.K.D.'s Spejdere i Jesu Hjerte Kirke. Biskoppen læser Messen for Spejderne. Derefter Nytaarsparade.

St. Knud Lavards Kirke

Fra og med Nytaar er Søndagsmesserne Kl. 8, 9, 10 og 11½.

Immaculata . Kongregationen

i Jesu Hjerte Kirke. Møde Tirsd. 9. Jan. Kl. 16½ og Kl. 20.

Radio er en Tillidsag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/₅

Svanemosegaardvej 4 . Tlf. C. 11.313

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Messe i Kapellet Østerbrogade 7 D
Sønd. d. 7. Kl. 9,00. Efter Messen
Travetur.

St. Dominicus' 3. Orden

Møde Tirsd. 9. Jan. Kl. 20 hos Fru
Rønnow, Genforeningsplads 4.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

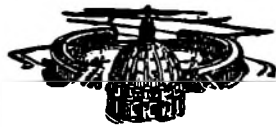
L. F. Nielsen Snekermester

Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 2043

Udlærer Arbejdet for
de katolske Institutioner

Henning Hansen & Erik Carlsen CIVILINGENIØRER Palægade 3 . Telf. 6980 Har projekteret de tekniske Institutioner ved Kirken i Lyngby		ERNST ISHØY CIVILINGENIØR Vestre Boulevard 40. C. 10412 Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke	
Holte installationsforretning Øverødvej 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby	Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjortekær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Carl Hansen TØMERMESTER Nørgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Holger Petersen Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby	Laurits Hansen MALERMESTER Hovedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
N. A. Nørgaard Murermester Vandtaarnsvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968	Th. P. Stillinge Tømrermester Sejroegade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske institutioner	Larebjørnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforalokr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner	
<h2>Vejle</h2>			
Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE		Jørgen Petersen & Co. Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner	
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	En køn Blomst finder De altid i Blomsterforretningen Paa Torvet (lige overfor Raadhuset)	
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tannesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle	
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital		Hansen Pærhøi & Søn Glarmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Væselngade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	
Katolsk + Ugeblad I ETHVERT KATOLSK HJEM!			

50.000 Pilgrimme i Peterskirken

URBI ET ORBI

ET HELLIGT AAR SVANDT HEN -

Jubelaarets pompøse Afslutning

Juleaften var vi saa igen — som saa ofte i det forløbne hellige Aar i Sct. Peter og ventede paa at opleve et af de store Øjeblikke. Tusinder og atter Tusinder af Pilgrimme — man regner med ca. 50.000 — havde igennem flere Timer i skybrudlignende Regn og Tordenvejr kæmpet sig frem over Peterspladsen for at være til Stede, naar den Hellige Fader sluttede Jubelaaret.

Endnu engang skulde vi være Vidne til en af de straalende Højtider, som Jubelaaret havde bragt saa mange af, og inden længe bebudede »Tu es Petrus«, at det pavelige Optog nærmede sig. Iført hvidt Pluviale og med en brændende Kærte i venstre Haand kom den Hellige Fader til Fods gennem »Porta Sancta« — og faa Minutter efter hørte den hellige romerske Kirkes 25. Jubelaar Fortiden til. Den hellige Fader gik som den sidste gennem Porten, knælede ned paa Tærskelen, tog Mørtelen og placerede de tre forgyldte Mursten, hvorefter Porta Sancta lukkedes provisorisk. Endnu engang istemte Paven »Te Deum«, og Sangen bølgede under Peterskirken Hvelvinger.

Te Deum! Tak, o Gud, for alle dette Aars Naadesbevisninger — Tak også fordi Du skænkede Vor Hellige Fader Kræfter til som en Pontifex paa

over 70 Aar et helt Aar igennem at yde overmenneskelige Præstationer: daglige Taler paa mange Sprog til Millioner af Pilgrimme, et Dogmes Forkyndelse, adskillige Helgen- og Saligkaaringer, utrætteligt Virke for Fredens Sag, den Fred, som hele Verden frygter for at miste og til Gengæld haaber paa at bevare.

Pave Pius XII lægger Juleaften den første Mursten i Muren til Porta Sancta - og dermed var Jubelaaret slut.

Czekiske Ordensfolk inficeres med Syfilis

En czekisk Gejstlig, hvem det er lykkedes at undslippe fra Czekoslovakiet, har under sit Ophold i Linz i Østrig overfor Deres Korrespondent udtalt, at den czekiske Regering benytter sig af de mest afskyelige Midler og Metoder for at komme den katolske Kirke til Livs. I det kommunale Hospital i Byen Semiby er katolske Ordensfolk, Munke saavel som Ordenssøstre, blevet inficeret med Syfilis. Det er formentlig Hensigten at benytte disse Ofre som Beviser for Paastanden om Ordensstandens Uomoralitet ved en Række forestaaende »Sædelighedsprocesser« efter det kendte nazistiske Mønster.

Den paagældende Gejstlige bekræfter endvidere Forlydendet om, at talrige Præster og Ordensfolk er blevet deporteret til Rusland. Banefunktionærer ved Czekoslovaikiets østligste Grænsestation er Øjenvidner til disse Transporter, der er ledsaget af sværtbevæbnet Politi. Efter al Sandsynlighed er Transporternes Maal Sibirien. (KIPA)

Foran Udnævnelsen af en Kardinalstatssekretær?

Den hellige Fader beklæder til Stadhed en af de vigtigste Poster i den pavelige Kurie, en Post, som han havde allerede før han besteg Petri Trone, nemlig Posten som Kardinalstatssekretær. Det svirrer i den senere Tid i Vatikanet med haardnakkede Rygter om, at Posten vil blive besat i nærmeste Fremtid. Blandt Navnene paa de mulige Kandidater nævnes: Mgr. Montini, den nuværende Stedfortræder, Kardinal Canali, den stærke — og frygtede — Mand i Vatikanet, samt den nuværende Ærkebiskop af Palermo, Kardinal Ruffini, hvem man iøvrigt paa velinformeret Hold tillægger de største Chancer. (KIPA)

Helligaaret — Anno Santo 1950 — hører Fortiden til! Den hellige Port er lukket — Pius XII Pontifex Maximus aperuit et clausit — Ypperstepræsten Pius XII aabnede og lukkede den. Deo Gratias! (Privat).

„PER ANNUM SACRUM“

- Bullen, der giver hele Verden Andel i Jubelafladen

Den Hellige Port er lukket — det Hellige Aar er forbi. Men Jubilæumsaarets Naadegaver vil blive ved at strømme, og efter den Hellige Faders Bestemmelse vil alle Katolikker over hele Verden nu i 1951 kunne faa Del i Jubilæumsafladen.

Mellem Jul og Nytaar offentliggjordes Teksten til Bullen »Per Annum Sacrum«, hvorved den Hellige Fader udstrækker Jubilæumsaarets Naadegaver til Tiden fra 1. Januar 1951 til 31. December 1951.

*

Ifølge gammel Skik og Brug udvider Paven dermed Adgangen til at vinde Jubilæumsafladen, som i 1950 tilkom Romapilgrimmene, til alle øvrige Kristne paa hele Kloden. Den Bemyndigelse gælder saavel for den latinske som for den orientalske Kirke, og det paalægges Ærkebiskopperne og Biskopperne Jorden over at give deres respektive Undersaatter Meddelelse om paa hvilke Betingelser Jubilæumsafladen vil kunne erhverves. Samtidig henstilles det, at der bedes indtrængende om Fred og ligeledes om Forbøn for dem, der i Lighed med tidligere Tidens Martyrer lider Forfølgelse for Kristus og Kristi Kirkes Skyld (KIPA).

Plojhar Dr. theol. paa Grund af sin Indsats for Fredens Sag!

Det teologiske Fakultet i Prag, som nu staar direkte under den kommunistiske Regering, har meddelt den teologiske Æresdoktortitel til to ekskommunicerede Gejstlige, nemlig den berøgtede Minister Plojhar og en anden Ex-Præst ved Navn Horak. I Udnævnelsen hedder det, at denne akademiske Ære er blevet de to Herrer til Del som Anerkendelse for deres utrættelige Indsats for Fredens Sag, og Promotionen er blevet festligholdt efter alle Kunstens Regler: Parlamentets Præsident, Medlemmer af Regeringen og det kommunistiske Partiglimrede ved deres Nærværelse. Plojhar formulerede sin Tak i en Tale paa alle patriotiske Præsters Vegne. (KIPA)

Katolsk

14. Januar 1951
99. Aargang
Nr. 2

Ugeblad

Blade
af Kirkens Historie

Ny »Mindszenty« Proces
i Ungarn?

Kirkefølgelsen i Polen

Vatikanet ved Aarsskiftet

Ved et Præstjubilæum

Kvinde er Kvinde værst

Sidste Søndag fejrede vi den Helige Families Fest. I Dagene omkring denne Fstedag kunde man i Dagspressen læse om nye Kvindefremstød til Fordel for Seksualklinikker. Det er i saadanne Øjeblikke, man et Sekund tænker paa, om ikke der vilde være visse Goder forbundet med at leve paa den anden Side Jerntæppet.

Paa denne Side af Tæppet lever vi snart i den totale Forvirrings Kulturdegeneration. Det er Kvinder, mærk det vel, det er Kvinder og ikke ansvarløse mandlige Individuer, der ikke helmer, før de faar selve Staten til at gaa i Spidsen for en storstilet Op-læring af Landets Kvinder i den tvivlsomme Kunst at kunne indlade sig med det andet Køn uden at det faar »Følger« — i statsgaranteret børnefrit Samliv. Ondere har Kvinder maaske aldrig før i Historien været imod deres eget Køn. I en moralsk Nedgangstid er dette Fænomen et af de styggeste. Bagsiden ved Friheden i et demokratisk Land. Demokratiet giver ikke blot Kommunisterne frit Slag i deres Forsøg paa at omstyrte Demokratiet, det giver ogsaa frit Slag for alle forvirrede Hoveder, der tumler sanseløst rundt mellem populære Slagord, og som i al deres hæderlige Begrebsforvirring gør deres for at for-dærve det hele Samfund, saa det til syvende og sidst bliver ligegyldigt, om Udviklingen gaar for eller mod Kommunisme, naar den først og fremmest gaar mod Samfundets æreløse Død for egen Haand.

Meningen, der foresvæver de Damer, som uden at anc det er med til at forringe Kvindens Stilling i en Grad, ingen Kvindehader før har eynet eller bare forsøgt, er saamænd den pæneste tænkelige. Det er før sket, at Mennesker ikke har kunnet se Skoven for bare Træer. Det særlige ved vore Dages krusede Hoveder er, at de ikke kan se Skoven for syge Træer. De stirrer sig blinde paa triste Undtagelser og lader den hele Skov undgælde for deres Uforstand.

Det kan næppe haabes, at man vil kunne vække deres Sans for Skoven. Livet i dets Helhed forstaar de ikke. De kender ikke noget til, at uforanderlige Love ikke blot gælder i den livløse Natur, men ogsaa for levende Væsner, ogsaa for Mennesker og deres Fællesliv. De ser Enkeltheder, og i Mangel af Overblik vælger de den nærmeste og taabeligste Nødhjælp med en Behjertethed, som altid var Molboerne egen.

Vi ved godt, at i denne Omgang

gaar Sejren til Klinikernes Damer. De har Pressen og Radioen, de har den almindelige aandelige Rodløshed paa deres Parti. De har alle Tidens Slagord. Vi vil blot ikke have, at de — naar Fortrydelsen kommer — skal kunne bebrejde os, at vi tav. Foreløbig maa vi nøjes med den fattige Trøst, at vi ikke vil være med og har sagt fra i Tide og med Kraft. Hvis Reaktionen kommer, før alt er forspildt, skal vi ikke hovere, men efter fattig Evne tage os af de dybe Saar. Men i Molboernes Paradis maa det tilgives os, at vi ikke altid finder, at alting er bedst paa denne Side af Tæppet af Jern.

I Peterskirkens umiddelbare Nærhed -

I Peterskirkens umiddelbare Nærhed ligger - i gamle Dage gemt i Borgo Nuovo's Husvirvar, idag med Facaden ud til den imponerende Via della Concillazione, der fører fra Tiberen op til Piazza San Pietro - Karmeliterkirken S. Maria in Transpontina, hvor Danmarks Skytshelgen, Knud Konge, har sit Alter.

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

DEN DANSKE
LANDMANDSBANK

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

K&K

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Monles & Andersens Eft.
K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole .

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghagade 65. Ryv. 1421
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

4/5 KAALUNDS SÅBEFABRIKER, KOLDING.

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbro 125. Telefon Amager 4015

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Schulstad's
maltede

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN
Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538
Klicheer i snævre Udførelse

Støt Annoncererne!

Nakskov

Reserveret **H. J.**

Har De Vanskeligheder
med Deres Haar

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester
Telefon 820
Leverandør til katolsk Kirke

Chr. Steffensen

Herreekvipering
Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

saa gaa til Fagmanden
— han kan altid hjælpe Dem

W. Rasmussen
Herre- og Damefrisørsalon
Bredgade 20 . Tel. fon 572

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderimagasinet

Østergade 18 . Tlf. 921
Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene

A/s Nakskov Kullimport
Telefon Nr. 17

TO HELGENER

I denne Aargang vil vi i en Række Artikler i populær Form bringe Træk af Kirkehistorien i Tilknytning til Omtalen af en Række store Skikkelser. Artiklerne følger ingen kronologisk Orden, men kommer i Forbindelse med Kirkeaarets Fester og Aarets Mindedage.

De to mest kendte Skikkelser blandt Kirkens danske Helgener levede kort efter hinanden. De hed begge Knud og var Onkel og Nevø. Ogsaa i Kirkens Kalender staar de hinanden nær, begge med Mindedag i Januar.

Den første Knud var Sven Estridsøns handlekraftige, maalbevidste Søn, Danmarks sidste Viking. I de unge Aar havde han været paa Krigstog til baade Østprøjsen, Kurland og England. Han søgte Tronen ved Faderens Død, men blev ved Kongevalget paa Isøre Ting (1074) vraget for den ældre Broder, Harald, som blev foretrukket, fordi han var sagtmodigere af Sind. Men fire Aar efter fulgte Knud sin ældre Broder paa Tronen, og en kort, begivenhedsrig Regeringstid begyndte.

Knud havde store Tanker om Kongemagten. De kongelige Rettigheder, bl. a. til herreløs Jord, hævdede han med Kraft, nye Skatter blev paalagt og

Kong Knud (udskaaret Figur fra et Alter-skab fra Sct. Peters Kirke i Næstved nu i Nationalmuseet, fra o. 1500)

Sct. Knud Hertug (Løgemsstort Kalkmaleri fra omkring 1500 i Hvidbjerg Kirke ved Skive).

Bøder inddrevet uden Skaansel. Han vilde ikke, at Stormændene hver paa sit Sted skulde føle sig som de egentlige Herrer. Kongen skulde betragtes som hele Landets virkelige Hersker. Han ønskede ogsaa, at Stormagtstiden fra den forrige Knuds Dage skulde vende tilbage. England skulde generobres.

Den samme Kraft og Nidkærhed viste han ogsaa for Kirken. Hans Fromhed var stor, men det var en Vikings Fromhed. Han kunde synde, men ogsaa gøre Bod med samme skaanselsløse Beslutsomhed, som andre fik at mærke. Han gav Kirken meget store Gaver, og han krævede Respekt for den og dens Mænd. Trods stærk Modstand krævede han indført Tiendeafgift til Kirken.

Til sidst kom saa den blodige Udgang. Han samler en Lelingsflaade til Englands Generobring, men da Stormændene maa vente paa ham, sejler de hjem. Kongen idømmer dem svære Bøder for dette og lader dem inddrive med megen Haardhed, hvis ikke de vil betale Tiende i Stedet. De nordjyske Bønder rejser sig imod ham og jager ham bort fra Jylland over til Fyn, hvor de følger efter, belejrer ham i Kongsgaarden og dræber ham d. 10. Juli 1086 i den gamle Vor Frue og

St. Albans Kirke. Om hans sids. Stund vides, at han skriftede og kommunicerede, hvorefter han i Bøn foran Alteret aventede sin Skæbne.

Den anden Knud var Søn af Erik Ejegod, den første Broder, født om trent 10 Aar efter Drabet i Odense. Da Erik døde paa Pilgrimsfærd var Knud kun en lille Dreng, der ikke kunde blive Konge. Han blev sendt til Lothar, den saksiske Hertug, der siden blev Kejser, og som nu bl. a. var Holstens Lensherre. I 1115, da Knud var 20 Aar gammel blev han Jarl af Sønderjylland og derved næst Kongen Danmarks mægtigste Mand, men ogsaa sat paa en Post, som ingen andre brød sig om, fordi Farerne for Overfald syd fra var saa store.

Knud skabte Ro i Grænselandet. Han foretog ogsaa med Held andre Krigstog. Og hans Popularitet voksede. Smuk var han, venlig og imødekommende. Selv hans Fjender indrømmede, at der ikke kunde sættes Plet paa hans Livsførelses Renhed. Noget fremmed virkede han nok ogsaa, for i Udlandet havde han lært fremmed Ridderskik, som stak af mod de mere uslebne Omgangsformer, der endnu raadede i Danmark. Mod Kirken var han rundhaandet.

Gennem sit Ægteskab og ved Køb af Vendlands Krone kom Knud i Besiddelse af saa megen Magt, at Kong Niels' Søn, Magnus, frygtede for at blive vraget som Kongeemne, naar Faderen døde. Og af denne Frygt fulgte saa et nyt Drab. Efter Julgilde i Ringsted lokker Magnus og hans sammen-svorne Knud ud i Skoven ved Haraldsted og dræber ham d. 6. Januar 1131.

Mindre end 45 Aar skiller de to Helgener i det danske Kongehus fra hinanden. Lige store i Kærlighed til Gud og Kirken er de ellers saa forskellige, den barske og den vennesele Knud. Men i Danmark blev baade den sidste Viking og den første Ridderkaaret som Helgener i Guds Kirke.

Ved et

25-Aars Præstejubilæum

Onsdag d. 17. Januar kan Pastor Hubert Messerschmidt, Rektor ved St. Liobasøstrenes Kloster paa Jagtvejen i København, fejre sit 25 Aars Præstejubilæum. De biografiske Data er faa og lige saa enkle og systematisk maalt bestemte som Jubilarens Person. Pastor Messerschmidt er født 28. Oktober 1893, foretog sine gejstlige Studier i Valkenburg, Paris og Rom og blev i Rom præsteviet 17. Januar 1926. Hjemvendt blev hans første Præstegerning som Kapellan ved Rosenskranskirken, i nært Venskab og Samarbejde med Sognepræsten, Pastor Bernhard Jensen. Fire Aar senere blev han Sognepræst i Sønderjylland (Sønderborg), og forflyttedes i 1939 til Klosterkirken, hvor man haaber, at de foreløbige 12 Aar maa blive til mange, mange flere.

Et Par enkelte Gange har Pastor Messerschmidt staaet i Rampelyset. Det var f. Eks. i Oxfordbevægelsens første Tid, hvor han i offentlige, meget stærkt besøgte Foredrag, gjorde Rede for den Stilling, vor Kirke maat-

P. Hubert Messerschmidt

te indtage til Bevægelsen. Andre offentlige Foredrag om Kommunisme og Kristendom rettede ogsaa Opmærksomheden paa denne sjældne Debatør, der forenede en overordentlig Loyalitet overfor Modstanderne med en logisk Stilling og Skarphed, som kunde gøre det særdeles risikabelt at

tage Diskussionen op, hvis ikke man haade havde sine facts i Orden og tillige tænkt dem igennem med megen Omhu.

Men iøvrigt har Pastor Messerschmidt foretrukket at virke i det stille. Man kan komme i meget forskellige Kredse i dette Land, hvor man mindst af alt venter at møde Kendskab til Kirken, og pludselig dukker Pastor Messerschmidts Navn op. Protestantiske Teologer søger ham, Akademikere af mange Afskygninger citerer ham som deres Kilde, hvad Katolicisme angaar, det samme hører man, hvis man falder ind i en Kreds af Bourgeoisiers mere tænksomme Damer, og det kan ogsaa høres i mange Arbejderhjem. Pastor Messerschmidt har mange Konvertiter — og de er grundigt oplært, som det bør sig, naar det gælder Begyndelsesgrundene til det Studium, der skal beskæftige os en hel Evighed — og de gør ham Ære (lige fra hans første Konvertit, der endte som hans egen Biskop). Men hans Konvertitter er faa imod de mange, der uden at konvertere gennem ham fik Respekt for Kirken og en Viden, som er med til at ændre dansk Opfattelse af vor Kirke.

En religiøs Tænkter og Pædagog af meget stort Format runder et Hjørne i en Gerning, som Tusinder takker ham for.

R.

NOTER

Spejdergudstjenesten i Stenosgade

I Søndags indledte Hertug Knuds Division sin Nylaaersparade med en højtidelig Gudstjeneste i Jesu Hjerter Kirke. Hs. Excellence Biskoppen læste Messen, og Spejderregne i alle Aldre fyldte Kirkerummene. I sin Tale til Spejderne pegede Biskoppen paa, at Fremtiden afhænger af den enkelte Indsats — enten følge Bethlehemsstjernen — eller gaa under. Tiden er alvorlig, den enkelte maa være sig sit Ansvar bevidst. Europas Fremtid afhænger deraf.

Det var en straalende Oplevelse — gavnlige ogsaa for de vanlige 11½-Messe-Gæster.

*

Miniaturer paa Kunstindustrimuseet

Kunstindustrimuseet i København danner i Øjeblikket Rammen om en Udstilling af de skønneste, italienske Miniaturer. Den store Samling er kommet hertil paa Initiativ af Foreningen »Dante Alighieri« og Professor Cutolo fra Milano har forestaaet Arrangementet. Samlingen tilhører en af Italiens største Kunstsamlere, Grev Paolo Gerdi di Villaverde, og den omfatter saavel enkelte Blade som hele Folianter. De ældste af de udstillede Miniaturer stammer fra Monte-Cassino-Skolen, og naar mange af disse vidunderlige Kunstværker endnu den Dag i Dag straalere med blændende, gylden Glans er det fordi Datidens italienske Miniaturekunst kun anvendte det pure Guld. En Fryd for Øjet — og for Sjælen.

Bibelland II

Af gammel Bondeæt

af Steph. Wevers SMM

Naar vort Evangelium er præget af Bondens Liv, da er det, fordi de Mennesker, Jesus levede iblandt, helligede sig Jordbrug og Kvægavl. Og det havde aldrig været anderledes. Saa langt Jesu samtidige kunde se tilbage, — og de havde deres Slægtsregistre i den fineste Orden — øjnede de ikke andet end Folk, der paa samme beskedne Vis saaede Hvæde og Byg, høstede Figner, Oliven og Druer og vogtede deres Hjørde af Faar og Geder. Hele deres Historie — og den var snart 2000 Aar gammel — vilde da ogsaa have været den mest fredelige, dersom ikke Nabofolk havde overfaldet dem, smaa Naboer for at plyndre deres Marker og bortføre deres Kvæg, og de store for at gøre hele Befolkningen skattepligtig.

Palæstina grænsede rigtignok med hele dets Vestsider til Middelhavet. Men Israel havde aldrig tænkt paa at udnytte Havet. Israellitterne lod sig ikke lokke af Vandet hverken for at drive Handel eller Fiskeri. I Israels store Samling af Sange er der ikke een til Havets Pris. De unge Mennesker i Palæstina drømte ikke om at komme ud at sejle. De vilde hverken være Matroser eller Skippere. Deres nordlige Naboer — Fønikerne — havde forstaaet Kunsten at pløje Havet, de havde samlet sig deres Formue paa de urolige Bølger. Israellitterne derimod har steds igagttaget de vældige Vande med Skræk.

Den vigtigste Grund til den Indstilling har vel været, at Palæstinas stramme Kyst kun daarligt egnede sig til Anlæg af Havne. Mærkværdig er det, at da der en Gang blev gjort et Forsøg paa »at søge Brødet paa Vandet« — det var i den vise Kong Salomos Tid — var det udenlandske Havne, nemlig i Fønien og paa den nordlige Kyst af det Røde Hav, der blev anvendt som Baser for Handelsflaaden. Det kunde ikke gaa i Længden; og det gik heller ikke ret længe.

For en indenlandsk Skibsfart var Chancen endnu ringere. Den eneste Flod af Betydning var Jordan, og denne Jordan med sine pudsige Snøringer og stærke Strømfald er den mest ureglerlige Flod, som tænkes kan. End ikke vor Tids Teknik er det lykkedes at tæmme den.

Man havde derfor intet Valg; man maatte pænt holde sig paa det tørre. Men her havde der fra Arilds Tid ogsaa været gode Muligheder for Handelen. Saaledes som Kanaans Land var beliggende mellem Hav og Ørken, var det en Korridor mellem de to gamle Kulturlande ved Nilen og Eufrat. Længe før Israels Børn begyndte at drømme om det forjættede Land, var Kanaan mærket af et Net af Karavaneveje, og saa dets Beboere fremmede Købmænd drage forbi med deres surmulende Kameler. Her var en Chance for foretagsomme og frem-

skridtslystne Folk. Men Israellitterne lod ogsaa denne Chance gaa fra sig, i hvert Fald i den første Tid. I Mose Lov findes der da heller ingen Forskrifter for, hvad der er lovligt og ulovligt i Forretningsverdenen. Det var først, da Israellitterne for en stor Del blev tvangsforflyttet fra deres Hjemland — det var den Gang Assyriere og Babylonere med Vold etablerede deres Verdensherredømme — at Jøderne lærte Knebene og snart viste sig at være dygtige Handelsmænd, der som Firmaet Muraschu & Sønner kunde tage Konkurrencen op med Babylons prøvede Forretningsfolk. Andre gik senere i Handelsløse i den nye Verdensstad Aleksandria. Efterhaanden blev Jøderne drevne i Handel og Pengesager. Paa Jesu Tid var de sjakrede Landsmænd godt repræsenterede i alle Byer omkring Middelhavets Kyst. Men ogsaa Jøderne i Hjemlandet vidste, at de kunde placere deres Sparekasser i Banken, og betragtede det som syndig Skødesløshed, naar nogen vikledede det ham betroede Talent i et Tørklæde, hvor det ikke kunde producere. Men de fleste af disse Hjemfødninger var

(sluttes side 25)

Godt og vel fire måneder efter, at Niels Stensen gennem slægt og venner havde modtaget den uofficielle henvendelse om sin tilbagevenden til fædrelandet, fik han endelig selve den kongelige kaldelse i hænde. Dokumentet, som er udstedt den 13. Februar 1672, lyder hvad angår be-
 lingselser og ordvalg ganske som brevet af 1667, hvis be-
 faling Stensen — af grunde, der allerede er omtalt — ikke
 fulgte. Brevet af 1672, der ankom til Firenze d. 25. april,
 udtrykker den enevældige danske konges vilje således:

»Vide skal du, at vi af sær kongelig gunst og nåde til
 videre allernådigste befordring har forundt dig 400 rigs-
 daler årlig, hvilken pension skal gælde fra det tidspunkt,
 du atter er kommet her tilbage. Derfor er det vor aller-
 nådigste vilje og befaling, at du ufortøvet begiver dig på
 rejse til vort rige, så du snarest muligt kan være hjemme.
 Hvorefter du har dig underdanigst at rette.

Idet vi befaler dig Gud — — —

Dagen efter brevet modtagelse sender Stensen sit svar,
 som han stiller til »Geheimeråd Peter Griffenfeld«, hys-
 barnet i allersnævreste forstand eftersom de begge havde
 trådt deres børnesko i Købmagergade og dens nærmeste
 omgivelser, og ungdomsvennen, hvem han sidst har mødt

er overtaget af andre. Men en del ting er der endnu at
 ordne. Lånte bøger skal bringes tilbage til deres ejer-
 mænd, afskedsbesøg skal aflægges, rejsepas må anskaffes
 og vognlejlighed sikres.

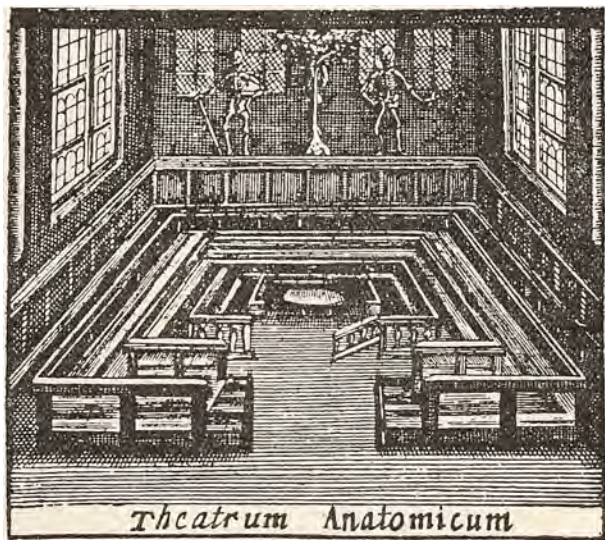
Et strejflys over Stenos færd i disse sidste tre uger får
 vi ved læsningen af et brev, som han den tolvte maj skr-
 ver til en af sine venner, Antonio Magliabechhi, af hvem
 han har lånt bøger:

»— Her tilbagesender jeg Dem de bøger, De har lånt
 mig — de udgør et halvt bibliotek — og for største delen
 har de i næsten to år ikke været i deres rette herres be-
 siddelse, men hos et menneske, der kun har gjort sig ringe
 umage for at høste den frugt af dem, som andre hænder i
 langt rigere mål ville have høstet. Men Deres elskværdig-
 hed tillader mig ikke at fremkomme med undskyldninger,
 skønt de egentlig ville være på deres plads, men jeg for-
 sikrer Dem uden alle omsvøb, at jeg altid vil være Dem
 yderst forbunden —«

At Stensen lige til det sidste har syslet med studiet af
 teologiske ting, viser fortsættelsen:

»Jeg har vedlagt en betragtning over Origines-kommen-
 taren, om hvilken jeg ville tro, at den kunne være til
 nytte for en og anden, dersom De ville vise mig den god-
 hed at afhjælpe uklarhederne, som den af en dobbelt

Niels Stensen XVII

Theatrum anatomicum, en sal på
 Københavns Universitet, bestemt
 til dissektioner. Her virkede Niels
 Stensen som kongelig anatom. Her
 udtalte han de berømte ord:
 »Skønt er det, vi ser, skønnere
 det, vi forstår, men skønnest det,
 som vi ikke fatter«.

af

Karen Plovgaard

grund måske måtte indeholde, for det første formedelst
 min uformuenhed og for det andet på grund af manglende
 tid —«

De nærmere omstændigheder ved afrejsen får vi kend-
 skab til gennem nogle linjer, skrevet til storhertugens se-
 kretær, Apollinio Bassetti, hvem han beder gøre sig den
 tjeneste at eftersende hans rejsepas.

»— Jeg havde gerne,« hedder det, »ventet hele dagen
 i dag på brev og pas, dersom jeg ikke var kommet til at
 tænke på, at De måske ville vise mig den godhed at sende
 det efter mig til Innsbruck, idet jeg tror, at kureren, som
 afgår herfra om tirsdagen, vil være der før min mulige
 ankomst, og jeg vil således yderligere kunne fremskynde
 min rejse, idet jeg slutter mig til hr. Battistinis selskab —.
 Undskyld, at jeg ikke har været hos Dem for at tage af-
 sked, og forbehold mig Deres velvilje. Jeg beder Dem hilse
 hr. Buondichi, når De skriver til ham — —.«

Vi ser, at Stensen med den ham egne pligtfølelse sætter
 mangt et hensyn til konvalescensen og private venner til
 side for hurtigst muligt at kunne adlyde sin konges ordre.
 I denne lille epistel nævnes i alt fald to venner, han ikke
 når personligt at få sagt farvel til.

Fra Innsbruck, hvor han trods sit kortvarige ophold
 bliver modtaget i audiens hos erkehertuginde Anna, skr-
 ver han (den 5. Juni) påny til Bassetti. Tempoet, hvori
 rejsen foregår, skinner tydeligt igennem det kortfattede
 brev, der tillige bærer præg af den tillidsfuldhed, der rå-
 der mellem Stensen og medlemmerne af det toskanske hof.
 Det hedder bl. a.:

»— Jeg kommer til at bede Dem gøre mig endnu en tje-
 neste, nemlig at undskylde mig hos Hans højhed, fordi
 jeg ikke denne gang har kunnet opfylde mine forpligtel-
 ser. Jeg er her kun på gennemrejse med en vogn, som
 skal føre os til Augsburg.«

Efter at have omtalt audiensen hos erkehertuginde, der
 omgående har modtaget ham, fortsætter han:

»Jeg er Dem meget taknemmelig for Deres godhed, og
 jeg beder Dem om hint venkskab, som De selv venter fra
 min side. Jeg måtte bede om undskyldning for min afrejse
 uden farvel; men jeg havde så travlt, og venner oplæger
 alt i bedste mening. Lev vel!«

i studieårene i Holland, da Peter Schumacher, nu greve af
 Griffenfeld, var på hjemvejen fra sin store udenlandsrejse.
 Blandt de mange hundrede breve, der foreligger fra Stenos
 hånd, indtager svaret til Danmark en særstilling ved at
 være affattet på dansk. Det er skrevet i datidens snørklede
 sprog, men gengives her i en lidt tillempet form:

»Højædle og velbårne herre!

Jeg takker Deres excellencie ydmygt for Deres velvilje
 imod mig, idet jeg håber, at Gud i himmelen vil tillade
 mig ved tilbørlige tjenester gennem nogen tid at vise Dem
 min taknemmelighed. Jeg går ud fra, at Deres excellencie
 allerede ved, at hvilken årsag mit svar kommer så sent,
 nemlig fordi skrivelsen med Hans Majestæts ordre ikke
 var nået til Holland før d. 3. april, ny tidsregning, hvor-
 fra det først kom i går, d. 25. april. Hvorfor jeg tjenstligt
 beder Dem undskylde mig hos vor nådige konge. I for-
 middags var jeg hos storhertugen for at vise ham Hans
 kongelige majestæts befaling. I løbet af nogle dage håber
 jeg på at erholde min officielle afsked og vil da med al
 mulig hast begive mig på rejsen. Imidlertid tillader jeg
 mig at anbefale Deres excellencie min ringe person og
 beder Dem forbeholde mig Hans majestæts nåde. Måtte
 Gud på mine vegne gengælde ham alle disse velgerninger
 med sine velsignelser!«

Efter at dette svar er afgået, ser vi Stensen i travl ak-
 tivitet med at afvikle sine anliggender i Firenze. I store
 træk er det, som vi tidligere har antydnet, allerede sket,
 idet hans egentlige embeder og pligter på dette tidspunkt

Så går da rejsen videre nordpå, og den 3. juli (efter den gamle tidsregning, som man i Danmark stadig ikke har frigjort sig fra) kommer Stensen til København.

Han drager ind i sit fædrene hjem i Købmagergade, hvor hans søster Anna, der er gift med den ansete guldsmed Jacob Kitzero, nu residerer. Svogeren og søsteren var holdne folk, der foruden familiegården sad inde med flere københavnske ejendomme, deriblandt et hus med have i studiestræde.

Denne have skulle under Stensens ophold herhjemme få betydning for ham som et sted, hvor han uforstyrret kunne anstille sine dissektioner og foretage sine øvrige videnskabelige forsøg.

Der er ingen tvivl om, at Steno er blevet modtaget med åbne arme i sin families kreds. Båndene, der bandt ham til søsteren, knyttes fastere, og hele livet vedbliver der at være en efter forholdene varm og levende forbindelse mellem Anna Kitzero og hendes berømte bror. Da Steno senere sidder som biskop i Nordtyskland, besøger hun ham sammen med en af sine døtre.

Også i universitetskredse, hvor Niels Stensen skal have sin gerning, bliver den hjerteligste modtagelse ham til del.

Foruden Thomas Bartholin, der i forholdet til Steno vel følte sig som mesteren til sin lærling, hvem han dog ydede rig hyldelse, og Ole Borch, Mathias Jacobsen samt andre, Steno fra tidligere tid kendte og var kommet i berøring med, var der også et kuld af unge, der med forventning så hen til, hvad deres navnkundige landsmand havde at bringe dem og deres fælles fædreland.

Blandt disse unge kan nævnes Mathias Jacobsens bror, Holger, der fra allerførste færd sluttede sig til Stensen, blev hans ivrige discipel, først naturligvis på det videnskabelige område, de begge dyrkede, senere også på det rent åndelige, idet han nogle år efter følger sin mester over i den katolske tro. Men om venskabet mellem disse to, Holger Jacobæus og Nicolaus Steno, skal vi andet steds udførligere tale.

Iøvrigt er Holger Jacobæus kilden til de fleste af de oplysninger, vi har om Stensens anatomiske virksomhed under københavnsopholdet, idet han i en slags dagbog nøje beskriver såvel de offentlige dissektioner som de pri-

vate. Han heretter om påvisninger, foretaget på dådyr, rotter, katte, fisk og egern. Den franske gesandt, monsieur Terlon, stiller ved to lejligheder en bjørn til rådighed, og en gang er det selvste gehejmeråd Griffenfeld, der til en offentlig påvisning på det anatomiske teater har fremskaffet et rensdyr. På den tid rakte jo den danske regerings hænder norden om Nordkap, så et arktisk dyr var altså til at få fat på indenfor kongens riger og lande.

Den 28. Januar 1673 foretager Niels Stensen på Det anatomiske Teater den offentlige dissektion af et kvindeligt lig. Thomas Bartholin havde i højstemte ord gjort propaganda for begivenheden, der i interesserede kredse havde vakt en voldsom opsigt.

Men hvad der forekommer os, der næsten tre sekler senere læser om denne berømtelige forestilling, mest bemærkelsesværdigt, er det præg, Stensens personlighed forlener den med.

Har forudomtalen af den været svulstig og højtravende, da placerer hovedpersonen ved sit væsens renhed og ro, ved sin tales sobre klarhed og ved sin tankes stringens tingene i deres naturlige orden og anbringer dem på deres rette plan.

Indledningen til hans tale giver straks et indtryk af den ydmyghed og den andagt, med hvilke han går til sin opgave:

»Hvad der bringer mig til at træde frem for Eder, mine tilskuere af enhver stand, er den gavmildhed, hvormed skaberen har udstyret sit værk, den yndest, kongen har vist sin undersåt, den forventning, jeg nærer om Eders velvillige opmærksomhed. Gud har værdiget mig at finde meget i anatomien, uden at jeg søgte det — — ting, som det var nægtet andre før mig at finde, skønt de var langt værdigere dertil end jeg. — — Jeg håber nu, at I vil være opmærksomme, ikke på mine ord, ikke på min hånd, som fremviser, men på det, der fremvises, og som er Guds underfulde gerninger — —.«

Og længere henne i den samme tale er det, Stensen, efter at have påvist naturens hensigtsmæssighed og dens skønhed, bruger de ord, der vil være uødelige som hans navn: »Skønne er de ting, vi ser, skønnere er de, vi forstår, men allerskønnest er visse de, vi ikke fatter.«

ORIENTERING

Desorientering

Statsforlaget i Moskva har fornylig udgivet en Fremmedordbog. Jo længere man er fra Kulturens gamle Arnesteder, des flere Glosser med international Anvendelse er der, som trænger til nærmere Forklaring. Det kan vi Danske tale med om. Vi har ofte Brug for en Fremmedordbog, hvis ikke vi vil dumme os. Russerne er øjensynligt i samme Situation og har derfor udgivet nævnte Bog med »folkelig« Forklaring af 20 Tusind Glosser. Der er blot den Forskel, at Russerne faar Bogen for netop at dumme sig. Naar det drejer sig om Glosser, der ikke behager Magthaverne, faar Læserne i Stedet for Oplysning en Skarnspand Propaganda i Hovedet. Et Par Eksempler i ordret Oversættelse fritager os for nærmere Kommentarer.

Religion. »En fantastisk Tro, uden noget som helst videnskabeligt Grundlag, paa Guder, Engle, Aander o. s. v. I de antike Slavesamfunds Fordaldstid opstod Kristendommen. Religionen bliver understøttet og befæstet i de reaktionære Kredses Interesse.

Den tjener til Undertrykkelse af Arbejderne og Forøgelse af de udbytten- de borgerlige Klassers Magt. Likvideringen af Burgoiser Samfundet og Skabelsen af det kommunistiske System ødelægger Religionens Grundlag og stiller Naturvidenskabens Love i Stedet for de raffineret udpekule- rede Løgne, der udbredes af alle Religioner. Den kommunistiske Opdragelse af Arbejderne, den aktive Deltagelse i en fri, socialistisk Opbygning af Livet, og den dybe Erkendelse og ordrette Tilegnelse af Marxismens og Leninismens videnskabeligt begrundede Lære, har besejret Overtroen i de udlevede Religioner.«

Bibel. »En Samling fantastiske Legender uden videnskabelig Begrundelse. Fuld af dunkle Antydninger, historiske Fejl og Selvmodsigelser. Tjener Kirkerne som en Magtfaktor til at holde det uvidende Folk under Aaget.«

Humanisme. »En i Renaissancens Tidsalder opstaaet Bevægelse, som genspejler det datidige Bourgeois Verdensanskuelse. Den moderne Hu-

manisme staar i de kapitalistiske Udbytteres Tjeneste for at gøre de arbejdende Klassers Slavetilstand bestandig. Den proletariske Humanisme, der gennemtrænger vort Folk som den eneste følgerigtige, revolutionære, socialistiske Bevægelse, har til Formaal at frelse alle Nationers Arbejdere fra Undertrykkelse og Uretfærdighed og genindføre den individuelle Frihed. I Sovjet-Republikkerne er Udbytningen af de arbejdende Klasser forlængst slaaet ned og saaledes er alle Forudsætninger for de enkeltes frie Udvikling blevet til.«

Filosofi. »Videnskaben om det værendes almindelige Udvikling. Der findes to filosofiske Retninger: den materialistiske, der omfatter de fremskridtsvenlige Ideer, og den reaktionære, der er blevet hængende i borgerlige Ideologiers forældede Teorier og hemmer enhver fri Udvikling af Individet. Den eneste befrugtende, fremskredne og derfor rigtige Filosofi er den dialektiske Materialisme, dvs. det marxistisk-leninistiske Partis til vor Fremskridtets Tid svarende Verdensanskuelse, som udgør et kraftigt Vaaben i Arbejderklassernes Kamp for Kommunismens Sag.«

Kommentarer er som allerede sagt ganske overflødige. Massivere kan desorienterende propagandistisk Fordømmelse ikke bedrives.

Kristi rige og dets velsignelser

71. Davidssalme II.

Med anden strofe begynder skildringen af *rigets egenskaber*. Den lyder således: »Han (Messiaskongen) skal leve lige så længe som sol og måne. (5) Han skal komme som regn på en græsplæne, som regnskyl, der væder jorden. (6) I hans dage skal retfærd blomstre og et overmål af fred råde, til månen forgår.« (7)

Som den første egenskab, Kristi rige engang skal have, nævnes her den aldrig svigtende *varighed*. Politiske riger kommer og går. Tit ligner de et koglespil, hvor en eneste kugle vælter det hele på een gang. Med Kristi rige er det ganske anderledes. Det består her på jorden lige så længe som den nuværende verdensorden varer, så længe sol og måne kan ses på himlen. Dette tilsyneladende begrænsede udtryk skal ikke forstås indskrænkende, men bare give fantasien indtrykket af noget ganske anderledes varigt end alt andet her på jorden. Nej, »der skal aldrig være ende på Kristi rige«. Så-

dan erklærede ærkeenglen Gabriel i sit budskab fra Gud. Således talte også profeten Daniel til Babylons konge, da han tydede dennes drøm om de fire store verdensriger, der skal opstå efter hinanden. Himlens konge«, sagde Daniel, »vil oprette et rige, som aldrig i evighed skal forgå, og herredømmet skal ikke gå over til noget andet folk. Det skal knuse og tilintetgøre alle hine (verdens) riger, men selv stå i al evighed.« (Da. 2, 44).

På grund af denne evige varighed bliver det muligt, at riget ligesom en organisme kan udfolde sig fra små begyndelser til de største dimensioner. Og kun derved kan også den velsignelse, riget bringer, virkelig *mætte menneskenes lykketrang*. En lykke,

der kun varer en begrænset tid, kan aldrig tilfredsstille vore hjerters higen mod det uendelige. Men hvori består denne lykke? Salmisten siger, at rigets konge kommer og bevirker noget, der ligner det, som vinterregnen frembringer på de af solen udtørrede og udbrændte enge og marker i Palæstina. Pludseligt spirer nyt og frodigt liv op på steder, der syntes at være fuldstændig døde. Navnlig nævnes der to ting: »*retfærdigheden*« skyder op som en dejlig blomst og et overmål af »fred« hviler over hele landet.

Denne blomst fortjener at kendes. Den er menneskenes ære og lykke og det i dobbelt forstand. Lad os derfor beskrive den lidt udførligere. Når vi taler om retfærdighed, mener vi en egenskab og kraft i vor vilje, nemlig dens redbonhed til at give enhver, hvad der tilkommer ham, eller lade ham beholde, hvad der er hans. Denne dyd kan udøves af den enkelte overfor samfundet og omvendt, eller også mand og mand imellem. For samfundslivet er denne tredobbelte samfundsbetydning. Ro, fred og trivsel er afhængige af den. Riger står og falder med den. Det erfarer vi mennesker ganske særlig i tider som vore, når der bliver øvet uret i stor stil.

I vor salme lænkes i første række på den såkaldte *social retfærdighed*, som Pius XI i sin rundskrivelse »*Quadragesimo anno*« af 1931 med indtrængende ord har lagt verden på sinde. Den består i, at staten og samfundet af hensyn til alles fælles bedste sætter grænser og skranke for den økonomisk stærkestes magtudfoldelse. Den beskytter frem for alt alles ret til at nyde godt af jordens goder og hævder retten til privateje. Den kræver retfærdig løn for hver arbejder og arbejderfamilie. Den er den drivende kraft i alle retsforhold indenfor samfundslivet. Sjælen i den er den sociale kærlighed og samfundsmagten den stærke arm, der beskytter og gennemfører den.

Det er nu navnlig det, der menes, når salmisten bruger de ord: »I hans dage skal retfærdighed blomstre«. Men der ligger mere endnu i dem. Både i det Gamle og Nye Testamente betegner »retfærdighed« også det samme som »retskaffenhed« eller den egenskab, at et menneskes hele gøren og laden er i overensstemmelse med Gud, vor højeste lovgivers og dommers hellige vilje. Retfærdighed i den forstand er altså det samme som *summen af alle dyder*. I sin Bjergprædiken tænkte vor Frelser på denne, da han sagde: »Salige er de, som hunger og tørster efter retfærdighed, thi de skal mættes«, og da han truede: »Hvis jeres retfærdighed ikke overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i himmerige.«

Så stiller altså den 71. Davidssalme os overfor den kendsgerning, at allerede det Gamle Testamente (navnlig da profeten Isajas) kendte retfærdig-

APROPOS

En Radioudsendelse

»Lolland-Falsters Venstreblad« skrev efter den sidste katolske Radiogudstjeneste:

»Ingen skal skjule for sig selv, at der i Dag er Liv og Vækst i den katolske Kirke Jordan rundt. Hvor Individualismen har sat saa meget af sin Autoritet til ved Mangel paa Loyalitet, har Enhedskirken befæstet sin Stilling ved for Strid at sætte Eenighed om et højere Fællesskab. — Det saakaldte hellige Aar har bidraget til denne Opfattelse af en relativt stærk Stilling for Katolicismen. Hertil kommer rent stedligt paa Nykøbing F.-Egnen, at den nye katolske Præst, N. R. M. Oppermann, der kom hertil i August

Maaned, dels er en Mand i sin bedste Arbejdsalder, dels en praktisk Mand, der iøvrigt er uddannet i radikal Journalistik, og endelig er han Jyde og kærnedansk i sin Opfattelse af Aandsliv.

— Søndag Morgen Kl. 8 transmitterede Statsradiofonien en sædvanlig Højmesse fra den katolske Hellig Kors Kirke i Nykøbing F., hvor en ikke ubetydelig dansk Menighed er ved at vokse op omkring den oprindelig polsk-prægede Katolicisme, der kom til Lolland-Falster med Rocarbejderne. Denne Højmesse blev dels direkte overværet af ikke helt faa, dels blev den ret stærkt aflyttet ogsaa udenfor katolske Kredse.

— Efter en kort Bøn for Konge og lovlig Øvrighed fulgte selve Prædiken ud fra 2. Matthæus om Sennepskorn og Surdej: — Sennepskornet det ydre Guds Rige, alene ved Kristi Liv og Kraft, Pavekirken — Eenheden — Træet, hvor Fuglene bygger Rede, Gudsriget, der aldrig kan forgaa. — Surdejen, der gennemtrænger alt levende, det varer hele Livet, men vi skal stadig vokse derved.

Katolicismen er ingen aandelig Død, men Liv og Vækst i Kristus, der bærer Mennesket frem i bevidst og ubevidst Længsel.

— Netop fordi Pastor Oppermann havde lagt saa stor Vægt paa at give ogsaa Lytterne ude i Landet et ægte og nøjternt Billede af den normale Højmesse, var det beklageligt, at man kun kunde stille 40 Minutter til Raadighed, saa Transmissionen maatte afbrydes efter Credo (Trosbekendelsen). — Vekselsang, Klokkeringning, Afslutningen fra det saakaldte Offertorium blev derefter ikke udsendt.

— Iøvrigt gik Udsendelsen nydeligt igennem og gav Mennesker af anden Opfattelse et smukt og helstøbt Forløb af en katolsk Gudstjeneste, mere dramatisk, mere musikalsk betonet, — og med en forenklet Prædiken, der lader Ordet mere end Prædikanten tale.«

HVEM ER - HVAD ER -

Den internationale Bedeuge

Tanken om en international Bedeuge opstod hos Anglikanere. I Dage-ne 18.—25. Januar samles de Kristne Verden over i Bøn til Gud om Genoprettelse af Kirkens Enhed. Hver Dag beder vi Katolikker specielt for et bestemt Formaal. Den første Dag for alles Tilbagevenden til den ene Hjord; derefter for Østerlands Kirker; for Europas Protestanter; for Anglikanerne; for de mange Trossamfund i Amerika; for de Irafaldne og de sløje Katolikkers Hjemvenden; for Jødernes Omvendelse — og endelig for Hedningerne (se Meddelelsen om Gudstjeneste i St. Ansgars Kirke — og iøvrigt Salmebogen S. 465).

heden som en gave, Gud skænker i Messias-tiden, og som en åndelig kraft, der forvandler vort indre og sætter os i stand til at overholde Herrens lov til fuldkommenhed. Forandringen er så stor, som mellem en eng i vinter-tid og i forårspragt.

Hvad der i salmen kun er en an-tydning, tager det Nye Testamente så op til nærmere belysning. Navnlig hos apostlen Paulus kan vi se, at ret-færdighed er ensbetydende med *nåde-standen*. Kun den helliggørende nåde eller det guddommelige liv, som sakramenterne giver os, bringer os i det rette forhold til Gud og giver os evnen til at arbejde os op til vort sidste overnaturlige mål. Det er også den samme apostel, der med inderlig glæde taler om, hvorledes salmens løfte er gået i opfyldelse. Han skriver til Titus (II. 11—14.) I Jesus »er Guds nåde blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker og opdrager os til at sige nej til ugudelighed og verdslige begæringer og leve besindigt og ret-skaffent og gudfrygtigt i den nuværende verden i forventning om det salige håb og den store Guds og vor Frelsesers Jesu Kristi herlige tilsyne-komst.«

Også kirkehistorien er en bekræftelse på, at løftet er blevet indfriet. Hellig er Kirkens lære, og uafsladelig har den revset lasterne, indprentet kristne dyder og opmuntret til at stræbe efter den evangeliske fuldkommenhed. Ikke blot Kristi bud, men også hans råd har den hele tiden anbefalet og indskærpet. Hellige er Kirkens sakramenter, hellig dens gudsyndelse, hellige de love, som den har givet, hellige de foranstaltninger, den har truffet for at fremme sine børns åndelige vækst.

Det hellige træ har også altid båret hellighedens frugter. Ganske vist er der, som Kristus har forudsagt det, i Kirken både retfærdige og syndere. De førstnævnte lever efter Kirkens lære og bud. De andre sætter sig op mod dens forskrifter, men får aldrig af Kirken lov til at fremture i deres synder og uafbrudt bliver de opfordret til at vende om og forbedre sig. Siden apostlenes dage har der aldrig været mangel på mænd og kvinder, der ivrig stræbte efter hellighed. Kirken har haft martyrer og bekendere og jomfruer, klosterfolk og ude i verden ivrige dyrkere af næstekærlighedens dyd. Dette gælder også om vore dage. Der er næppe noget andet, der i den grad fremkalder folks beundring, som det syn, at så mange unge mænd og kvinder giver afkald på verdens behageligheder for helt at kunne tjene Kristi sag og deres medmenneskers vel. Et håndgribeligt bevis på den af 71. Davidssalme forudsagte retfærdighed og hellighed er også de herlige kirker, de talrige hospitaler, hjemmene for forældreløse børn, for gamle og svagelige o. s. v. De findes jo alle vegne, hvor Kirken når frem.

Så meget om anden strofe. Næste gang skal vi gennemgå de andre egen-skaber, som Kristi rige på jorden ifølge de andre strofer skal udmærke sig ved. F. K.

Kirkeforfølgelsen i Polen

Gestapo om igen! Natlige Forhør!

Kirkeforfølgelserne i Polen minder i mangt og meget om Gestapo. Saaledes f. Eks. de natlige timelange Forhør i Præstegaardene. Midt paa Natten kører en Vogn op foran Præstegaarden, og ud stiger højerestaende Partifunktionærer samt Embedsmænd fra Sikkerhedspolitiet. De ønsker at tale med Præsten, som de derpaa trækker ind i en lang Konversation, hvor den paagældende Gejstlige, der pludselig er revet ud af sin Søvn, tit og ofte næppe ved, hvad han skal svare. Pludselig stilles han overfor Opfordringen til at tilslutte sig de saakaldte patriotiske Præsters Brigade, der som bekendt er »regeringsvenlig«. Vægrer han sig, fortsættes Forhøret, og snart dukker der Spørgsmaal op om Oplysninger fra hans Sjælesorgsarbejde, om hans Sognebørns politiske Indstilling o. s. v.

Imidlertid synes disse natlige Besøg ikke at indvirke foruroligende paa den polske Klerus. Det bedste Bevis for Præsternes Standhaftighed er det forsvindende lille Antal patriotiske Præster, c. 30, hvad der ikke betyder noget videre blandt Landets tusindtallige Præsteskare.

Præsterne er klar over, at Forfølgelser, Trængsler og Fængsel hænger over Hovedet paa dem. Men de bliver paa deres Poster. Og naar der fra Tid til anden cirkulerer Meddelelser i Verdenspressen om, at saa og saa mange Gejstlige har underskrevet de kommunistiske Opraab og Appeller, saa drejer det sig som oftest om rene og skære Falsknerier. Det samme er Tilfældet med Forsamlinger, hvori Gejstlige har deltaget og som senere udbasunerer af den kommunistiske Propaganda. Præsterne trommes tit og ofte sammen under falske Forudsætninger, og naar de saa er mødt op, saa bliver de klar over, at de er havnet i et Selskab, hvor de slet ikke hører hjemme.

*

Forfølgelserne sætter ind i Bølger, uden Ophør, snart paa den ene og snart paa den anden Maade. Slagordet: at Vatikanet er en politisk Organisation, der staar i den amerikanske Imperialismes Tjeneste og at de romertro Biskopper er Agenter for Vatikanet midt i Folkedemokratiet, hamres uophørligt ind i Menigmands Hjerne, og er man i Stand til at afsløre en Mislighed af en eller anden Art, slaas det straks stort op, at Gerningsmanden er Medlem af den katolske Kirke. Side om Side med Forfølgelserne løber der en Bagvaskelseskampagne, der hævder, at Kirken er en Spi-oncentral, der staar i den amerikanske Imperialismes Sold, at den støtter en opvaagnende tysk Nationalisme, at den samler alt Forbryderpak i sine Rækker. Magthaverne er gode Stra-teger, der søger Ofre uden at skabe Martyrer, og naive Sjæle findes der jo altid. Og desværre er det jo ikke blot

i Østeuropa, at disse findes, men ogsaa i Vesteuropa er der stadig mange, der hopper paa de røde Kirkeforfølgeres Limpind. (KIPA)

TITO er og bliver TITO

Dollarmangel søges afhjulpet ved »Koncession« til Katolikkerne

Tito — der atter og atter søger Forbindelser vestover, da han tilsyneladende er bange for Russerne — er nu ogsaa i sin Kamp for de nødvendige Dollar tilsyneladende begyndt at spekulere paa, hvorledes han eventuelt kan skaffe sig en »god Presse« ved at lade som om, han slaar ind paa en mildere Kurs overfor den katolske Kirke. Ikke desto mindre fortsætter de heftige Angreb paa Kirken, og især Dogmeproklamationen gav Anledning til en sand Pressekampagne. Pressen i Vesnik (i Kroatien) gør sig i Særdeleshed bemærket og gør allehaande Forsøg paa at faa Læserne til at tro, at det Hellige Aar er een eneste stort anlagt Finansmanøvre fra det aah! saa pengegridske Vatikans Side. Det er bemærkelsesværdigt, at disse Angreb netop startes i Kroatien, hvor 90 % af Befolkningen er Katolikker.

Det nyeste er, at man tilsyneladende nu omgaas med Tanken om at gøre Katolikkerne storsindede »Indrømmelser« for derved at gøre Forsøg paa at herolige Stemningen i Landet. Man vil give Katolikkerne en »Koncession« ved at foranledige, at Folkedomstolen paa Statens Vegne respekterer Skriftehemmeligheden! Imidlertid er Skriftehemmeligheden overhovedet ikke til Debat — dens Bevarelse er en af Romerkirkens Hovedhjørnestene. Og det er vel iøvrigt tvivlsomt, om Domstolene virkelig i Fremtiden vil respektere Skriftehemmeligheden. Katolske Kredse er skeptiske og stiller sig afventende. For Øjeblikket er en Kommission beskæftiget med Udarbejdelsen af den ny Lovbog, som skal forelægges Parlamentet til Februar. Den hidtidige Kodex var en Kopi af den russiske Lovsamlng.

Kendere af den kirkelige Situation i Jugoslavien er imidlertid meget skeptiske og fremhæver, at man allerede for længere Tid siden forkyndte en ny Æra i den religiøse Fred, men kort Tid efter satte Kirkeforfølgelserne ind paany. Imidlertid er Forholdene ikke lige slemme overalt i Jugoslavien; Kirkens Lod er mere eller mindre trang i de forskellige Egne. Man maa ej heller glemme, at rundt regnet 400 katolske Gejstlige i Øjeblikket sidder bag Laas og Slaa — og trods Forkyndelsen af denne ny Æra er de stadig ikke løsladt. Man maa heller ikke glemme, at den officielle Presse uafsladeligt hamrer løs paa den Hellige

Stol og i det hele taget fører et meget skarpt Sprog mod den katolske Kirke. Man maa ogsaa erindre, at adskillige religiøse Samfund er opløst, og at katolske Skoler, Seminarier og Hospitaller simpelthen er lukket. Ærkebiskop Stepinac sidder ogsaa til Stadhed arresteret — trods Bebudelsen af en ny Epoke i den religiøse Fred.

Lokkemaden — man vil respektere Skriftehemmeligheden — bliver lagt frem. Man benævner den højmodigt en »Koncession« — Jugoslaviens Katolikker ønsker imidlertid ikke »Koncessioner« af nogen Art, men simpelthen at man respekterer Statsforfatningens Artikel 25, hvori det hedder: »Der tilsikres Borgerne Samvittigheds- og Religionsfrihed.« Dette og intet andet — men med alle deraf følgende Konsekvenser!

Bibelland II

Af gammel Bondeæt

af Steph. Wevers SMM

(sluttet fra side 20)

Folk af den gode, gamle Slags. De var tro mod deres eget Land og dets Tradition. De levede af den Jord, der bar dem. De spændte Okserne for Ploven, ligesom Saul i sin Tid havde gjort det indtil den Dag, da han blev kaldet til at være Konge, og ligesom Profeten Elisæus indtil Elias hængte Profetkappen om hans Skuldre.

De udstrøede deres Sæd, ligesom ogsaa Gideon havde gjort det indtil det Øjeblik, da Guds Engel viste sig for ham paa Tærskelpladsen og paa-lagde ham at drage til Felts mod Midianitterne.

De klippede endnu stedse Morbær-træerne, som Profeten Amos havde gjort det 800 Aar i Forvejen, og plejede deres Vinstokke paa samme Maade, som det blev skildret i den store Guds Mands, Isaiahs Spaadomme:

Jeg vil synge en Sang om min Ven,
En Kærlighedssang om hans

Vingaard:

Min Ven, han havde en Vingaard
paa en frugtbar Høj.

Han grov den, rensede den for Sten
Og plantede ædle Ranker.

Han byggede et Vandtaarn deri
Og huggede ogsaa en Perse.

De høstede de saftige Oliven af de gamle, knudrede Træer og drev deres Flokke af hvide Faar og mørke Geder over Græsgange og Stubmarker, ligesom Kong David havde gjort det i sine unge Aar.

De trak Okse og Æsel til Vands ved Brønde, hvis Rand var furet af Ælde: forstenede Levninger fra en fjern Fortid, da Patriarkerne som fremmede drog omkring i dette Land, og Abrahams og Lots Hyrder her løftede den knyttede Næve mod hinanden, eller de endnu mere ondsindede Filistre kastede disse Brønde til for at gøre Isaak Livet umuligt paa disse Egne.

Saaledes vidnede hele Israels Historie om, at Bønder og Kvægavlere var dem, der var trofaste mod Nationens oprindelige Kald.

NY „MINDSZENTY“ PROCES I UNGARN

Den ungarske Regering forbereder i Øjeblikket — ifølge paalidelige Kilder — en Proces mod den for nyligt arresterede Abbed E n d r e d y, en af Kommunismens modigste Modstandere i Ungarn. Anklagen vil komme til at lyde paa »Spionage.« (KIPA)

Der er i Italien stiftet en Komité, der skal træffe Forberedelser til at fejre Forkæmperen for det kristne Demokrati, Don Sturzo, der 28. Januar i Aar fylder 80 Aar.

Filmatiseringen af Bernanos': »En katolsk Præsts Dagbog« er blevet hædret med Louis Dellue-Prisen, som hvert Aar ved Juletid bliver uddelt af Paris's Filmkritikere. (KIPA)

Spejderbevægelsens ide

af Bjørn Højbo

Baden-Powell konstaterede skolens mangel på evne til at fange drengens interesse: Man lægger en kulturbyrde på hans skulder i stedet for at vække ham til selv at skabe værdier. I stedet for at få drengen til med liv og lyst at bygge videre på fædrenes kultur med ny skabende begejstring, opnår man blot, at han ved eksamensbordet debiterer udenadlærte ting, uden kontakt med livet og uden betydning som næring for ånden. Og dermed er vi nået til kritikens punkt 2: Man har skilt hånd og ånd. Tankeudviklingen skal følge det materielle liv og dets virkelige kår og derfra hæve sig op i det abstrakte verden for så atter bedre at kunne magte de praktiske problemer. Det er i en reel verden og over en reel verden, der skal tænkes, ikke over et fra det reelle løst fantasiprodukt, uden kontakt med det virkelige. Man skal ikke påtvinge drengen et åndsprodukt, der er uden mulighed for virkelig at kunne assimileres, fordi det ikke er født indvendig fra, fra drengens verden. Til eksempel: Ved geometriundervisning skal man ikke begynde med at definere, hvad et punkt eller en linje er. Nej, man siger: Vi skal over en å; kan vi hoppe over den? Er den for bred? Hvor bred er den? — Og så lærer B. P. sine spejdere at beregne afstanden ved hjælp af ensvinklede trekkanter! Endelig kommer det tredje punkt af kritikken: Skolen interesserede sig direkte kun for kundskabsmeddelelse. Karakteruddannelsen lå den kun indirekte på sinde og kun for så vidt den er en nødvendig betingelse for skolens arbejde: ikke stjæle, høre efter, arbejde flittigt. Men B. P. fastslår, at selve karakterformningen er skolens vigtigste opgave: det er menneskelige personer, der skal udvikles — og ikke reproduktionsindivider, hvis moralske liv indskrænkes til den noget pauvre basis som er nødvendig for stoffilegnelsen.

Men spejderbevægelsen går langt videre. B. P. vil ikke blot opnå individer, der skaber, han vil have mennesker frem, og mennesker er for B. P. tænkende væsener, hvis væsentlige opgave er at hjælpe andre og derfor øver sig i at være duelige til dette. En spejder er egentlig en soldat, siger B. P., udvalgt for sin intelligens og sit modskyld, som i krigstid går forud for hæren for at opdage, hvor

fjenden er og rapportere alt det, han har kunnet få nys om, til sin chef. — Men, tilføjer han, der er også freds-spejdere. Det er mennesker, som er i stand til at leve i junglen, i stand til at finde vej, fordi de lægger mærke til og forstår at fortolke de mindste enkeltheder såsom spor, afbrækkede grene el. lign. De skytter om deres helbred, er stærke og dristige, rede til at møde enhver form for fare og altid rede til at hjælpe. De giver afkald på deres bekvemmelighed for at gøre deres pligt, ikke fordi det morer dem, men fordi det er deres pligt mod land, landsmænd og overordnede. — Og så tilføjer han: Det er et spændende liv, men den første den bedste kan ikke realisere det; man må forberede sig dertil. Dem, som det lykkes for, er de, som praktiserede dette spejderliv, da de endnu var små. — Derved er dette spændende liv, som taler til hele drengens fantasi og følelsesliv, bragt indenfor det muliges rækkevidde, specielt da B. P. slutter med at sige: Det er let at lære og umådelig interessant. Det nemmeste er at lade sig oplage i en spejdetrop.

Hele nybyggerlivet er sat for drengens øjne — og gennem en række eksempler på store mænd bliver alt dette virkelig for tanken — og drengen er taget lige midt i begejstringens centrum. Nu er den praktiske og teoretiske kunnen blevet af vital interesse for ham. — Men B. P. fortsætter — for at understrege det menneskelige i denne virksomhed — middelalderens spejdere var ridderne; de havde næsten samme lov som vi. Deres opgave var at kæmpe for Kongen, Kirken og deres ære — og deres ære at hjælpe andre, hvor de kan, forsvare værgeløse og kæmpe for sandhed og ret. Men dertil krævedes, at de var i stand til dette — derfor øvede de sig i vaabenbrug. »Det er sikkert,« tilføjer B. P., »at også mange af jer før eller senere får lejlighed til at frelse et liv. Vær i stand til at gribe denne mulighed, forbered jer, lær, hvad man skal gøre i ulykkesøjeblikket, vær rede til at gøre det — og gør det. Det er ikke nok at læse i en bog om, hvordan det skal gøres, og tro, at du kan gøre det. Du skal øve dig og øve dig ofte — det er nødvendigt.«

Ved disse betragtninger har B. P. på aldeles genial måde sammensmeltet

nybyggeren og ridderen og derved bragt hele drengens begejstring og kunnen (og hvad kan drenge ikke lære, når de går op i noget!) op på det menneskelige plan, det etiske plan. Det giver en enorm slagkraft og har totalt ændret de mennesker, der har grebet, hvad B. P. vilde. Spejderløftet og Spejderloven er udtryk for dette etiske ideal. Løven er ikke 10 bud, men en definition af, hvad en spejder er og gør — den er et spejl: »En spejder er loyal mod overordnede, er nyttig og hjælper andre, er høflig o. s. v. Løftet er den personlige sigen ja til at ville stræbe efter at være en rigtig spejder. Dets ord er gledet over tusinder af spejdedes læber — jeg kender folk, for hvem det var det eneste, der holdt, da alt andet ramlede for dem.

Men B. P. ser større endnu. Karakterdannelsen er spejderbevægelsens mål, og det er mangel på personlighed, der er skyld i det moralske og religiøse fald, verdenskrig nr. 1 viste os. Spejderbevægelsen er sat direkte ind i denne krise som en løsning. Den vil have historisk virkningsfuldhed. Den er ikke tænkt som en ufarlig sandkasseleg, men som en løftestang, som en krudttønde i fredens revolution. Overfor en opdragelsesform, der

ønsker at påtvinge drengen »repetitionskultur« vil B. P. sætte en virkelig opdragelse, som udvikler den unædelige trang til udvikling, som enhver bærer i sig. Man skal ikke standse begejstringen, men lede den hen i rette retning og finde de rette folk, der kan give de fornødne oplysninger »hvad enten det drejer sig om fløjtespil, historie, boksning eller mekanik.

Overfor den forfærdende individualisme sættes patruljesystemet: Drenge laver bander. Så skal man benytte dette og lade opdragelsen følge naturens linjer og ikke gå derimod. Disse patruljer skal begejstres for det gode, lære at alle lever for alle.

Overfor maskinmennesket, masse-mennesket, skal sættes den karakterfaste, selvstændige person, fuld af initiativ, selvbeherskelse, æresfølelse, pligtfølelse, ansvarsfølelse, selvtillid, iagttagelsesevne, selvstændig tænkning, altruisme, frihed og original ligevægt.

Så står da B. P.s menneskeideal for os: det selvstændige, dybt tænkende, stærkt villende, handlekraftige, ansvarsbevidste, historisk engagerede menneske, hvis hele stræben er at »efterlade verden lidt bedre end han kom ind i den« — for lykken det er dette: at leve for andre.

BØRNEBESMESSEBØG

Børnenes messebog. 16 s., kr. 0.60.

En lille messebog med messens faste dele. Til brug for skolebørn på overgangsstadiet, hvor de fra at have brugt de barnlige mere frie bønner skal til at lære at bruge messebogen. Søster Clara har forfattet »Børnenes Messebog« med glimrende psykologisk sans. Der ligger megen erfaring bag hendes oversættelse af messebogens tekster til et for halvvoksne børn forståeligt sprog.

Bog om Redemptoristerne

P. Fr. Klar C.S.S.R.: Redemptorister i det danske vikariat. 183 s., kr. 6.50.

En bog om redemptoristernes arbejde i Danmark og om den række personligheder, som har arbejdet inden for ordenen i Danmark.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 KØBENHAVN - PALÆ 4777

<h2>Roskilde</h2>	Roskilde Papirforretning <i>Sct. Olgade 24 . Telf. 3131</i> Papir, Fyldepenne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne	 ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369
Frederik Wismanns Ligkistemagasin Tlf. 882. Hjørnet af Jernbanegade og Toldbodgade Stort Udvalg i Ligkister til alle Priser. Alt vedrørende Begravelser ordnes. Ligbil og Rustvogn leveres.	K. A. Jørgensen Absalonsgade <i>Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vin og Chocolader</i>	
C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital	Sambo OLSGADE 8 . TELEFON 3129 IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD <i>Altid friske varer . Is og decerter udbringes</i>	
Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske Institutioner	H. V. Nordsteen Blikkenslagermester <i>Algade 34 . Telefon 923</i> Leverandør til katolsk Menighed	Ejegod Jørgensen Slagtermester <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør
Mønsterbageriet Olgade 17. Tlf. 1365 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter	Radlo - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg <i>Forbindsstoffer</i> Sygeplejeartikler	

<p>Nykøbing F.</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING - FALSTER</p>	<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Pliskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittinge . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogonavejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>J. N. Jensen Møttermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>
<p>Ligkistelager Manfred Kudæk Skolegade 11 Telefon 889 Alt vedrørende Begravelser ordnes smukt og billigt</p>	<p>H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stansaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedsøvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F. Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>A/s PAPIRLAGERET NYKØBING FALSTER LANGGADE 22 . TELEFON 769</p>	<p>Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesse Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmaster, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F. Tlf. 511</p>

UGEBLADETS FEUILLETON

3.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Aa, Folkene i Montbernage vilde nok ikke lade dem sulte ihjel,« svarer Drengen ivrigt. »Men de stoler ikke paa Claude. Han er en farlig Fyr.«

»Hvor ved du det fra?« spørger Pruel smilende.

»Han har været saa meget fuld i den senere Tid, og Pengene til at drikke op, dem faar han af Jakobinerne, der holder til under Joubert-Broen. Og dem snuser han for alle vegne i Montbernage. Folk lukker Døren til, naar de ser ham komme.«

»Ser vi det,« udbrøder Pastor Pruel eftertænksomt. »Men jeg havde dog alligevel hellere set, at du havde ladet Kirsebærrene hænge paa Træet. Tag dem nu med igen!«

»Tage dem med igen?« Robert stirrer forfærdet paa Præsten. »Nej, det kan jeg ganske bestemt ikke!«

»Tag dem nu med og spis dem derhjemme. Dine Søskende vil sikkert ogsaa kunne goutere mine Kirsebær.«

»Hvorfor skal de dog spise Kirsebær,« indvendte Drengen med harmdirrende Stemme. »Og iøvrigt vilde Mor sikkert skælde mig ud, hvis jeg tog imod det.«

»Nuvel da. Saa giver du dem til gamle Mor Fermier! Det gamle, syge Menneske vil sikkert blive glad for dem. Og sig saa samtidig til hende, at jeg kommer med den hellige Kommunion til hende, saa snart Mørket falder paa.«

»Gamle Mor Fermier vil sikkert bli-

ve glad for Kirsebærrene,« indvender Drengen lidt løvende.

»Ja, og stik saa over til Pasquier og sig, at jeg kommer imorgen tidlig klokken fire og læser Messen i Laden. Du kan ogsaa give de andre Ministranter Besked. Men pas paa, at Claude Pascal ikke faar Nys om det. Det er maaske meget godt at vi er lidt forsigtige med ham.

»Javel, Hr. Pastor,« svarer Robert energisk. »Det skal blive gjort altsammen -- og der skal ikke mangle nogen til Messen.«

»Nu af Sted med dig, Robert, og lev vel,« siger Præsten.

Drengen staar nogle Øjeblikke ubeslutsomt med Kurven med Kirsebærrene paa Armene. Som en Kat springer han hen og fylder Gryden med Kirsebær, og førend Præsten kan stoppe ham, raaber han: »Velbekomme, Hr. Pastor!« og med et Sæt er han henne ved Døren.

»Det er brave Folk derude i Montbernage,« smiler Coudrin tilfreds.

»Ja, gode Mennesker og gode Kirsebær,« tilføjer Pastor Pruel med et Smil. »Der kan De selv se: jeg kan ikke lade dem i Stikken.«

Og uden at sige et Ord trykker Coudrin Præsten i Haanden.

*

Paa samme Tid staar Claude Pascal i Præstegaarden i Montbernage, hos den edsvorne Præst, Jacques Dodain, en tidligere Lazaristpater.

»Det vil jeg blot fortælle Dem, Deres Højærværdighed: Knægten har plyndret det halve Træ. Det kan De da ikke tolerere! Det maa De simpelt hen ikke. Det Tyvepak stjæler en skønne Dag Taget over Hovedet paa Dem, hvis De ikke griber ind.«

Men Præsten synes slet ikke at have

Sans for Sakristanens Harm. Han sidder tankfuld i en Stol og har skjult sit Ansigt i sine Hænder.

»Der kommer jo ikke en Sjæl til Messen,« fortsætter Sakristanen. »Og det kommer simpelthen af, at Pruel stadig væk sniger sig omkring her i Montbernage. Jeg ved bestemt, at gamle Fru Fermier stadig modtager Kommunionen af hans Haand. Og mange andre ogsaa. Jeg har ogsaa opsnust, hvor det er, at Pruel holder til i Poiriers. Bare et Ord fra Dem, og han bliver vist bort. Saa faar De Ro i Montbernage, men ikke et Sekund før!«

»Jeg faar dog alligevel ikke Ro mere,« tilføjer Præsten med et Suk.

»Skaf Dem dog Pruel fra Halsen,« fortsætter Claude ivrigt. »Eller giv mig blot et Vink, saa skal jeg sørge for, at han kommer af Vejen.«

Med et Sæt rejser Præsten sig op og ser forfærdet paa Sakristanen idet han siger:

»Nej, nej. De maa ikke, hører De! Der maa ikke ske Pruel noget.«

»De vil tage ham i Forsvar, hva?« snøfter Sakristanen rasende.

»Der maa ikke ske ham noget, hører De,« gentager Dodain næsten hønfaldende.

»Naa, ja da, saa i Herrens Navn! Den, der ikke vil høre, han maa føle!« Claude Pascal griber efter sin Hue, og uden at sige Farvel forlader han Stuen. »Jeg skal dog nok sørge for, at vi bliver ham kvil,« brummer han giftigt, idet han gaar. Og saa begiver han sig af Sted ad de halvmørke Veje fra Montbernage i Retning af Joubert-Broen -- uden at ane, at der er en lille Fyr, som i Læ af Halvmørket sniger sig i Hælene paa ham.

Det er Robert Bernard, der er paa sin Post.

(Fortsættes)

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

Trold - vær dig selv nok

eller: forsømmer vi apostolatet?

Det skete, at denne alvorlige anklage blev forelagt en menighed ved en gudstjeneste fornylig. Måske ikke netop den menighed, men os alle — alle katolikker i Danmark, eller dog de fleste af os. Ordet Ungdomsforening blev også nævnt i denne forbindelse. Den, der skriver dette, kender kun en ungdomsforening nok til at udtale sig derom; han synes mest fristet til udfra sine egne erfaringer at melde Hus forbi. Men alligevel er der noget, der ikke må lade os svømme hen i tilfreds selvtilstrækkelighed. Det var måske en idé, om alle aktive medarbejdere i det katolske ungdomsarbejde her i landet stillede sig spørgsmålet og foretog en samvittighedsrangsagelse. En sådan måtte nødvendigvis ende med et JA. For det er jo sandt, at vi langt fra brænder af apostolisk iver — hvis vi da overhovedet brænder (andet end fingrene på cigaretten). Disse alvorlige ord, denne strenge selvransagelse, denne bitre selv-erkendelse bør ndløse handling.

Men er hermed alt sagt? Må jeg svare med et par modspørgsmål til

den strenge revser: Er omsorgen for ens egne tvivlende unge trosfæller ikke et apostolat, selv om det foregår i ungdomsforeningens, kasematters og ikke i kongregationens Hlidskjalf? — Forudsætter et ydre apostolat — f.eks. i foreninger, hvor katolikker og anderledes troende er blandet sammen — ikke en modenhed og en uddannelse, som de færreste indenfor det civile katolske ungdomsarbejde er i besiddelse af? Og endelig: Hvem siger, at ikke apostoliske resultater allerede foreligger i vore højst ufuldkomne ungdomsforeninger —!

Det var måske værd at spørge den præstelige leder af DANMARKS UNGE KATOLIKKER —. Hermed beder jeg »Stafetten«s redaktør foretage det fornødne. Svaret har interesse for mange —.

Mowgli.

Monstransen

Flere og flere har indsendt søvting til forarbejdelsen af en monstrans til Øm kapel, og indsamlingen er godt på vej, men endnu mangler der sølv. Du kan stadig nå at give din gave. Alle bidrag bedes sendt til *Viggo Enggaard, Klausdalsbrovej 31, Søborg.*

udførte en del ombygninger af klostret og kaldte det for »Ømborg« eller Emborg, som stedet hedder i vore dage. I 1561 opgav kongen imidlertid Ømborg til fordel for Skanderborg, lod kirken og flere af klosterbygningerne nedrive og brugte materialerne til en udvidelse og ombygning af Skanderborg slot. Også kongens lensmand fik lov til at tage bygningsmaterialer her, og siden blev klostret almindeligt stenbrud. Bønderne hentede sten til deres gårde, og i vor tid er mange af egnens veje stenslagte med røde teglstensskærver fra klostret.

Anker.

Litt.: C. M. Smidt: Øm Kloster.

Når journalisten eller skolelæreren skriver, kan man næsten altid være sikker på at blive repræsenteret for et klart og forståeligt sprog. Begge de herrer er under deres daglige arbejde tvunget til at gøre sig forståelige overfor enhver — og denne (ofte tilkæmpe) egenskab holder sig altså, når en af dem sætter sig for at nedfælde sine tanker i en bog.

Heldigvis for læseren (og især den mindre trænede læser) har også Olaf Pedersen haft svært ved at lægge skolelæreren fra sig, da han skrev sin lille bog »Mennesket og Teknikken«.

Bogen er (det er noget, vi gætter os til) en udvidelse af det foredrag, forfatteren holdt i A. C. for et par år siden — og fængslede emnet og fremstillingen dengang — så opsluger bogen en fuldkommen. Hermed være dog ikke sagt, at man kan læse bogen i løbet af en nat. For at læse denne bog kræves nemlig en hel del af læseren. Han behøver ikke at møde med stor forhåndsviden (den giver forfatteren ham i hvert tilfælde på de væsentlige punkter), men han må have virkelig mod på at ofre både tid og arbejde på bogen — være villig til at tygge stoffet igennem om det skulle være nødvendigt. Han må, mens han læser, gøre sig klart, at han ikke vil få det fulde udbytte af bogen, hvis han blader om til en ny side uden at have forstået den forrige. — Men for-døjer man bogen ordentlig, bruger eventuelt et leksikon til opslag af ukendte begreber; — ja, så tør vi næsten garantere for, at man vil forstå hvert ord.

Men hvad handler nu denne bog om? Systematikker, som Olaf Pedersen er, har han lavet en klar og overskuelig plan for sin fremstilling — og for at give vore læsere en idé om, hvad bogen omhandler, behøver vi egentlig kun at citere indholdsfortegnelsen. I det første kapitel opridses forfatteren den situation, hvori det moderne menneske befinder sig: Den verden, der er resultatet af en udvikling, hvis kulmination er atomkraftens æra. I kapitel 2 diskuteres forholdet mellem teknikken og videnskaben, men disse to første kapitler er egentlig kun et oplæg til bogens egentlige emne, hvorpå der virkelig tages fat med kapitel 3, der beskæftiger sig med teknikens væsen, og forsøger at definere, at klargøre, hvad teknikken er. I kapitel 4 gennemdiskuteres så teknikken — og her er hovedspørgsmålet: »Er teknikken menneskets ven eller fjende?«, ligesom det sidste kapitel stiller spørgsmålet: Er teknikken Guds ven eller fjende? — og begge spørgsmål besvarer Olaf Pedersen.

Hvad svaret er? — ja, hvis du ikke kan gætte det, kan du jo læse bogen — — men husk at bevåbne dig med et kraftigt »åndeligt gebis«.

a.

Julekonkurrencen

Anmeldelsen af een af de til konkurrencen udtagne bøger skal være redaktionen i hænde senest d. 20. jan. kl. 24. Adressen er: *Oluf Bohn, Bistruplund 19, pr. Birkerød.*

DET HISTORISKE ØM, 1

Igennem de år Øm-borgen har eksisteret, har man flere gange hørt unge katolikker sige: »Er det nu ikke lidt for flot? Ømborgen« — det skulle snarere have heddet »Ømgården«, — ja, der var endda de, der i lejrkoloniens første dage foreslog navnet »Ømbarakken«. Der kan være noget om snakken. Når man ser Ømborgen, kan man godt fristes til at synes, at navnet lyder lidt prætenttøst — — men der skulle vel ikke være en anden grund til, at lejren blev kaldt »Ømborgen«?

Jo, det er der — og det er egentlig Frederik den 2's skyld. Navnet er ikke i første række givet, fordi »Øm« skulle være en borg — en ungdomsborg for unge katolikker — men fordi Frederik den 2. i årene 1559—61 benyttede Øm kloster til jagtslot. Han

JUMBOS DAGBOG

I dette nummer bringer vi den næste side af Jumbos dagbog. De af vore læsere, der allerede har stiftet bekendtskab med »Stafetten«s unge ven, vil vide, at hans dagbog, der skildrer hans oplevelser i den lokale KUK, fra tid til anden bliver offentliggjort her i vort blad; — og de, der ikke kender Jumbo, skal nok lære ham at kende:

Onsdag d. 2. Det lød mægtigt godt — men det var ærligt talt ikke videre spændende. De havde indbudt til »St. Nicolaus-fest«, disse mærkelige KUK-mennesker, og det var i og for sig en glimrende idé — men sådan som idéen blev udført — — næ, det var ikke noget for mig. Man begyndte (jeg er lige ved at skrive »sælfølgelig«) med spisning af pølser — og hvad dertil hører — bænkedde om et infamt langt bord. De, der sad ved siden af mig, snakkede hver især med deres anden sidemand — og jeg kan ikke nægte, at jeg følte mig lidt tilovers. Det er ikke fordi, jeg ikke udmærket kan undvære deres konversation — men tænk på den stakkels mand, som ikke kan undvære den. I en sådan forening burde der virkelig være et par stykker, der rottede sig sammen og som en »kæmpe-støvsuger« samlede sådanne nye elementer som mig op. De behøvede ikke at snakke til mig — blot tillade, at jeg var med i deres samtale — at jeg lyttede og følte, at jeg var med i kredsen. Ja, sådan ville jeg altså organisere sådan noget, hvis det var mig. — Hvis bare mine sidemænd havde snakket sammen over mig — — nå men, det gjorde de altså ikke.

Efter pølserne skulle der danses — endnu havde »St. Nicolaus« ikke vist sig (men han havde måske vendt om på vejen, da han fra sin sky så det fremskridende pølsegilde) — og formanden opfordrede fra den flagsmykkede (rædsomme) talerstol »muskel-

stærke mandfolk om at være behjælpelige med at rydde salen«. Jeg har altid — ud i egen indbildning været noget af en kraftkarl — så jeg blev selvfølgelig tilbage, mens »folket« gik ind i et tilstødende lokale (jeg var lige ved at skrive »frastødende« lokale). Det så imidlertid ud til, at jeg var det eneste »muskelstærke mandfolk« i hele forsamlingen — — da vi skulle flytte bordene og stolene var vi kun tre: jeg, formanden og en ung pige, der i forvejen hele aftenen havde gået rundt med pølserne — — det var jo ikke det, der var meningen.

Da salen var ryddet, viste de andre »muskelstærke mænd« sig igen — og, det må man lade dem, nu forstod de at røre musklerne. Ih, hvor de jittede, buggede, wuggede, be-bopede og hoppede og sprang som kakkelakker; — og »gymnastikken« kom så godt i gang, at den stakkels St. Nicolaus ganske druknede, da han endelig viste sig. For »kakkelakkerne« kom han ganske vist nærmest som en ubehagelig afbrydelse. Jeg har ikke noget imod at folk danser — — men der er nu grænser. Nå, heldigvis var hende pigen, der hjalp til med at flytte stolene, også mere menneskelig — — så vi tog os en rigtig svingom — — og morede os dejligt —. Jo, jeg tror virkelig, at jeg vil til at komme i KUK.

Ja, sådan kom Jumbo til »St. Nicolaus-bal«, og nu må I selv bestemme,

om I vil give ham ret i hans kritik af festen, kakkelakkeriet, den uvelkomne St. Nicolaus, det »frastødende« lokale — — — og »Jumbine«. red.

Vel mødt i...

Amager: Lø. 13. kl. 19,30: Kammeratlig sammenkomst hos Anni i Circus Andersens lokaler, Amagerbrogade 45. Sø. 14. kl. 19,30: Andagt i Jesu Hjerter Kirke. Derefter Nytårsfest i Stenosgade. Vi opfører »Charleys Tante«. Ma. 15.: Pige-gr. Ti. 16.: Bordtennis. Fr. 19. kl. 20: Underholdningsgr.

Horsens: To. 18. kl. 20: Studiekreds. **Jesu Hjerter sogn:** Sø. 14. kl. 19,30: Menighedens nytårsfest. Andagt i kirken. Derefter opfører Amager unge katolikker »Charleys Tante« i store sal. Lø. 20. kl. 19,30: »Messe på dansk og aftengudstjeneste? Hvad mener du?«

Lynby: Lø. 13. kl. 19,30: Ekstraordinær generalforsamling.

Østerbro: Sø. 14. kl. 14,00: Vi beser middelaldersamlingen på Nationalmuseet. Mødested: Den store forhal. On. 17. kl. 20,00: Hos Anker Tiedemann. Geologen Hans Pauly fortæller om sine rejser på Grønland. Causeriet vil blive illustreret med fire ruller farvefilm.

Sekretær! Husk at indsend møde-meddelelserne — og gør det rettidigt.

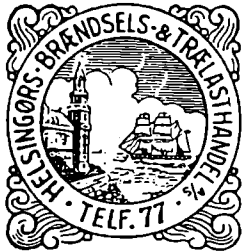

LIBELLE-BØGERNE

giver kort og klar katolsk Orientering

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvvej 17 . Nora 5954

<h2 style="text-align: center;">Slagelse</h2>	<p>GØR DERES INDKØB AF vin - tobak - konserver CITY FREDERIKSGADE 1 (Et skridt fra kirken)</p>	<p>K. Jørgensen aut. Installatør Jern^h anegade 4 Lys - Kraft - Varme Telefon 1033 Udlører arbejdet for de katolske institutioner</p>
<p>H. Askholm SKOMAGERMESTER 1. Kls Arbejde LØVEGADE 10 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>FISK - VILDT - FJERKRÆ Gøtze's Fiskehus TELEFON 718 OG 2518 Det er friskt fra Gøtze!</p>	<p>Reimers Konditori Schweitzerplads 3 Telefon 293 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<h2 style="text-align: center;">Helsingør</h2> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>		 <p>Spis Rutana . lev sundt</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Paranteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

14. S. 2. Søndag e. H. 3 Konger (grøn) (85—19); 2. Bøn: St. Hilarius (784), 3. Bøn: St. Felix (785); Præf. (521).

15. M.*) St. Paulus Eremit (785); 2. (hvid) Bøn: St. Maurus ([53]); alm. Præf. (525).

16. Ti.† St. Marcellus I (787); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Apostlenes Præf. (524).

17. O. St. Antonius (788); alm. (hvid) Præf. (525).

18. T.***) St. Petri Stol i Rom (788); (hvid) Apostlenes Præf. (524).

19. F. St. Knud, Konge af Danmark (rød) (792—85); 2. Bøn: St. Marius og Fæller (793); alm. Præf. (525).

20. L. St. Fabian og St. Sebastian (rød) (794); alm. Præf. (525).

21. S. SEPTUAGESIMA.
(violet)

*) Mandag den 15. Jan. er 12 Aars Dagen for Hs. Exc. Biskop THEODOR's Konsekration.

**) Torsdag den 18. Jan. begynder den internationale Bedeuge for Genforening i Troen (Søndagsmessebog Nr. 556).

Initiativ i Horsens

En meget aktiv Gruppe Katolikker i Horsens er begyndt at fabrikere nogle udmærkede Krucifikser, der leveres til en meget billig Pris (Kr. 4.50) for 20 cm høje Kors. Overskuddet gaar til Fremstilling af populære apotogeliske Pjecer i Form af nydelige smaa »Foldere«, hvoraf foreløbig to om »Cølibatet« og »Religion og Fornuft« er udkommet (Pris 15 Øre Stk., Rahat ved Køb af større Mængder). Sjælen i Forelagendet er Pastor W. Vick. Vi vil vende tilbage til det lo-vende Initiativ.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nærrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvarteret. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

HJÆLP

søges til let stilling i huset hos selverhvervende dame. Alderen gør ingen forskel, gerne en aldersrentenyder. Moderne lejlighed med alle bækvæmmeligheder. Rengøringshjælp og hjælp til vask holdes. Lige ved sporvognskryds.

Billet mrk. 227, modtager annonceekspeditionen, Stenosgade 7, Kbhvn. V

CATHOLICA

Nordens fornemste katolske

tidsskrift, der udkommer med

4 hefter à 48 sider pr. år. Ko-

ster kr. 10,00 pr. årgang. De

kan tegne abonnement hos

enhver boghandler.

ARNEFROST-HANSENSFORLAG

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg
Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

St. Ansgars kirke

16. jan. kl. 8: Levitrequiem for de i Danmark døde italienske soldater. 19.

jan. kl. 8: Levitmesse til Knud den Helliges ære.

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Bedeugen

I den internationale bedeuge fra 18. januar til 25. januar udstilles i St. Ansgars Kirke det højhellige sakramente fra kl. 19 til kl. 20. I løbet af hver bedetime vil der blive bedt for Kirkens enhed og også for verdensfreden, hvad den hellige Fader har opfordret så indtrængende til.

Niels Stensen-Komiteen

Idet vi takker alle, der har bidraget til komitéens arbejde, tillader vi os at gøre opmærksom på, at yderligere bidrag vil være yderst kærkomne, bl. a. til fremsendelse af Stensens værker til den i Florens oprettede Stensenkomité. Bidrag kan nu som tidligere sendes til prosector, dr. med. Oscar Wanschler, Upsalagade 3, Kbhvn. Ø. Postgiro: 83220.

En ældre pige

eller enke, der har interesse for landbrug, kan få plads til 15. januar eller 1. februar som husbestyrerinde på en mindre landejendom. Der er ingen børn. Henvendelse til

JOSEF TANSKI
Ramten (Djursland)

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

Esbjerg

<p>Chr. Søndergaard 1. Kl. Skotøjsreparation Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>PLOUG's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospital Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>	<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paafæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kræftfike og Vlevedsaker Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengestyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>STØT ANNONCØRERNE</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 38 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 153 - 155. Byens største Mejeri.</p>
<p>Berring & Larsen A-S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952 1 Kl. Okse, Kølve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Deftkasser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard <i>Snedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>H. Nielsen & Søn <i>Malermestre . Telefon 439</i> Udlært Arbejdet ved den ny Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Glarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Klørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>V. Sommer Lauritsen 1ste Kl. Skotøjsreparation Kongebrogade 39 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>

Aarsskiftet i den evige Stad

URBI ET ORBI

OVER 3 MILL. PILGRIMME I ROM I 1950

Der foreligger nu en foreløbig Opførelse over Jubel-Pilgrimmenes Antal, der opgives til lidt over 3 Millioner. Af disse har 2.700.000 overværet de store Audienser i St. Peter. Bortset fra Italien fordeler Pilgrimmenes Antal sig over enkelte Nationer omtrent saaledes: Frankrig: 200.000, Tyskland: 100.000, USA og Canada: 80.000, Storbritannien: 60.000, Belgien: 60.000, Schweiz: 50.000, Irland: 35.000, Spanien: 25.000, Østrig: 25.000, de latinamerikanske Stater: 25.000. — I Jubelaaret 1900 talte man 350.000 Pilgrimme og i Anno Santo 1925 var Antallet 582.000. (KIPA)

DIPLOMATERNE HOS PAVEN NYTAARSDAG

Nytaarsaften havde der som sædvanlig ved Aarsskiftet samlet sig en Masse Mennesker i Kirken al Gesù i Rom for at overvære Te-Deum, der altid fejres her Nytaarsaften. Kardinal Micara præsiderede ved Højtideligheden, efter hvilken den evige Stads Overborgmester overrakte Kirkens Vogter, Jesu Selskabs General, P. Jansen, en gylden Kalk.

Fra al Gesù drog Menneskemængden til Peterspladsen, hvor adskillige Tusinder allerede ventede paa at se den Hellige Fader, som da ogsaa lidt over Klokkens tyve under uhyre Ovationer kom til Syne i et Vindu i Vatikanet og meddelte Menneskemasserne sin Velsignelse.

Og ligesom Paven sluttede det forløbne Aar med en Masseaudiens — man kan jo roligt kalde Peterspladsen en Audienssal — saa indledte han ligeledes det ny Aar med en Audiens: *Det diplomatiske Korps Nytaarsmodtagelse.*

I sin Tale til Diplomaterne udtalte den hellige Fader, at man i det forløbne Aar havde været Vidne til store Begivenheder. *Paven takkede alle de Nationer, der havde sendt Repræsentanter til det evige Rom og dermed i Jubelaaret havde medvirket til Tilnærmelse mellem Nationerne. Det gælder i Dag mere end nogensinde om at fremhæve, at alle Folk ønsker Fred. Alle venter, længes efter og trygler om denne Fred. Alle er imod en ny Krigs Rædsler. Og til Slut gav den Hellige Fader Udtryk for Haabet om, at det nys begyndte Aar maatte blive et Fredens Aar.*

Nytaarsdag gjorde ligeledes den romerske Øvrighed med Borgmester Rebecchini i Spidsen den Hellige Fader sin Opvartning. Audiensen fandt Sted

i Tronsalen, og den Hellige Fader takkede det romerske Bystyre for dets Bidrag til, at det forløbne Jubelaar havde faaet et saa smukt Forløb. (PRI-VAT)

*

Ved Aarsskiftet foreligger der iøvrigt en Oversigt over Status for den diplomatiske Repræsentation ved den Hellige Stol. Oversigten er udarbejdet pr. 1. December 1950, og paa denne Dag havde følgende Stater en diplomatisk Repræsentation i Form af en Ambassade: Polen, Chile, Irland, Venezuela, Italien, Brasilien, Equador, Frankrig, Belgien, Spanien, Bolivia, San Domingo, Peru, Kuba, Haiti, Argentina, Columbia og Portugal. Følgende Stater opretholder et Gesandtskab: San Marino, Litauen, den suveræne Malteserorden, Holland, Nicaragua, Costa Rica, Østrig, Uruguay, Storbritannien, Liberia. Endvidere er følgende Stater repræsenteret ved en »Chargé de affaires«: Finland, Kina og Jugoslavien. Meddelelsen giver endvidere Oplysning om enkelte Stater, der af en eller anden Aarsag for Øjeblikket ikke opholder diplomatisk Forbindelse med den Hellige Stol og nævner under denne Gruppe: Tyskland, Panama, USA, Japan, Guatemala, Honduras, Paraguay, Czekoslovakiet og Ungarn. (KIPA)

England og Skotlands Katholicisme i Tal

I det forløbne Aar er Antallet af de kirkelige Vielser i England og Wales steget med 394 og beløber sig til ialt 36.084. Derimod var der en Tilbagegang at notere i Antallet af Daabs-handlinger med 3548 til 88.755. Statistikken over Præster og Kirker viser ligeledes en Stigning. Den katolske Befolkning (altsaa udelukkende praktiserende Katolikker) udgør i England og Wales 2 Millioner 808 Tusinde.

*

I Skotland har den katolske Kirke i de sidste 70 Aar gjort bemærkelsesværdige Fremskridt. 1880 (to Aar efter det katolske Hierarkis Genoprettelse) fandtes der i Skotland c. 30 Tusinde Katolikker med 3 Biskopper, 40 Præster og 20 smaa Kirker. Idag udgør den katolske Befolkningsgruppe (721.300) en Sjattedel af den samlede Befolkning og opregner 2 Ærkebispedømmer, 6 Bispedømmer, 922 Præster, 475 Kirker, 290 katolske Skoler samt 44 Mands- og 94 Kvindeklostre.

Skandinavien - et Eksempel for andre!

Den italienske Katolske Aktions Organ, »Il Quotidiano«, skriver i en Artikel om den katolske Kirkes Stilling og Udvikling i Skandinavien, at disse Lande paa dette Omraade kan tjene som Eksempel for andre. Katolicismen i Skandinavien — hedder det i Artiklen — har trods sin Minoritetsstilling forstaaet at samle Interessen hos disse Landes Elite om sig. Det religiøse Liv indenfor Kirken i disse Lande viser en sikker Udvikling, som maa betegnes som meget glædelig. (CND)

Ogsaa en Art Næstekærlighed

Ved en Domstol i Amsterdam er Chefredaktøren for det hollandske kommunistiske Partis Centralorgan, »De Waarheid« (Sandheden) blevet idømt Fængselsstraf og Bøde for Fornærmelse mod Katolikkerne. Bladet havde kaldt det hollandske katolske Presseagentur for »en international Rygte- og Spionagecentral, der styres fra Rom« og samtidig tituleret Mgr. Montini fra det pavelige Statssekretariat »Leder af den internationale Terror- og Spionageorganisation, der gaar under Navnet Katolsk Aktion«.

Redaktøren hævdede til sit Forsvar, at han havde tilsigtet gennem sin Artikel at ville advare de hollandske Katolikker mod deres Ledere og at det ikke havde været hans Hensigt at fornærme nogen. (KIPA)

Æresbevisning til Jubelaarets Generalsekretær

Den Hellige Fader har udnævnt Sekretæren for Helligaarets Centralkomité, Mgr. Sergio Pignedoli, der nylig har udsendt sit afsluttende Skrift om Jubelaaret: »Jeg saa Kirken«, til Nuntius i Bolivia. (KIPA)

Det forlyder, at Ærkebiskoppen af New York, Cardinal Spellman, for Øjeblikket er beskæftiget med at lægge sidste Haand paa en Roman, der vil udkomme i Løbet af Foraaret under Tittlen »The Foundling«. (CND)

Ifølge Radio Vaticana er 80 katolske Præster blevet dræbt i Korea siden Fjendtlighedernes Begyndelse i Sommer. (KIPA)

Amerikansk Gave til nødlidende italienske Ordenssøstre

15000 italienske Ordenssøstre har fra American Welfare Organisation faaet hver en Julepakke indeholdende bl. a. Mel, kondenseret Mælk, Æggepulver m. m. Gaven har været meget velkommen, idet mange af de italienske Ordenssøstre lever under meget kummerlige Forhold som Følge af trange økonomiske Kaar og adskillige er underernærede. (KIPA)

Katolsk

21. Januar 1951
99. Aargang
Nr. 3

Ugeblad

Omkring
Enhedsbestræbelserne

»Det katolske Paris«

Kirkerne og Missionerne

Salmebøger og Stavebesvær

Ruller Lavinen
i Czekoslovakiet?

Totalitære Teologer

Friheden og dens rette Plads

Frihed er (af gode Grunde) en Sag, som ofte staar paa Dagsordenen i disse Aar. Og medens alle kan se, at i de politiske Perspektiver er den katolske Kirke med al sin Kraft paa Frihedens Side, er der dem, som — ud fra deres Vrangbillede af vor Kirke — anser Stillingen som Frihedens Værner for unaturlig for Kirken. De anser den for Mønsteret paa Ensretning og Tvang i religiøse Sager.

Der var engang i Tyverne, at Chesterton og Belloc var kommet ud for samme Angreb og besvarede det. Angriberne indrømmede blankt, at disse to Forfattere var lysende Eksempler paa Frihed, Originalitet og alt andet godt, der ikke trives under Ensretning. Men de var Undtagelser. Deroverfor faldt det ikke Chesterton og hans Ven svært at paavise med konkrete Eksempler paa Rad, at indenfor den engelske Litteraturs Parnas var det Katolikkerne, der var den mest brogede Flok, Mændene med de selvstændige, frie Meninger, der var ganske ubundne af Moder og Klicheer paa aandelige Omraader, i saa Henseende karakteristisk mere originale og frie end de fleste andre. Skulde man i 1951 gøre samme litterære Regnskab op, vilde Facit blive det samme.

En anden Gang, lidt senere, var Chesterton ude for et Angreb paa Mussolinis Italien og en Veklage over den tabte Frihed i Mussolinis Land. Chesterton kunde godt se, hvad Italienerne havde mistet. Men han havde nemt ved at paavise, at Englænderne i Dagliglivets smaa og store Ting bøjede sig for en Hærskare af smaalige Bestemmelser, som indskrænkede deres Frihed paa Omraader, hvor Italienerne kunde gøre som de lystede (Chesterton lagde særlig Vægt paa Lukkelove for Kroer, men nøjedes ikke med dette

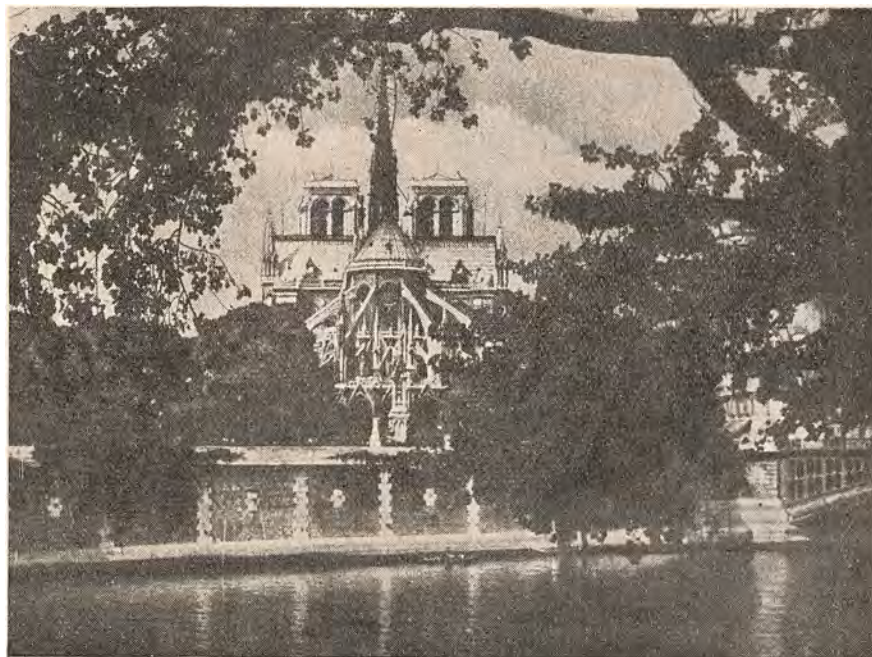
enkelte karakteristiske Eksempel paa den moderne Formynderstats frihedsberøvende Geskæftighed).

I begge Tilfælde var denne Katolik i Stand til at se Frihedsproblemer, hvor Folk til daglig ikke ser dem. Hvorfor mon det? Mon ikke, fordi Katolikken bøjer sig for Troens Krav, bøjer sig som en Selvfølge, fordi han ved, at han bøjer sig for Virkelighedens Krav. Han skal ikke afgøre, hvad det behager ham at tro om Gud

eller behager ham at anerkende som moralsk. Gud er den Realitet, Gud nu engang er, og Morallæren er en lignende indiskutabel Realitet. Men saa hører ogsaa det indiskutable op. Katolikken ser aldeles klart, hvad der har uafviselige Krav paa ham og hvad ikke, og fordi denne Skelnen er saa let, skal han nok forstaa at hævde sin Frihed, hvor Friheden har hjemme — i smaa saavel som i store Ting.

For mange andre forholder det sig lige omvendt. De hævder deres Frihed overfor Gud og Moralen og lever iøvrigt som Formynderstatens, Milieuets og Modens taalmodige og lydige frivillige Slaver.

PARIS FYLDER 2000 AAR

NOTRE DAME - Paris' Vartegn gennem Tiderne. (Se Artiklen om »Det katolske Paris« inde i Bladet).

Munkemel

Marcussen & Søn

KIRKEORGELBYGGERI . GRUNDLAGT 1806

Aabenraa og København

Telefon 2350 Basnæsvej 22, Brh. . Telefon Bella 2127

HAR UDFØRT ARBEJDET FOR FLERE KATOLSKKE KIRKER

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

A/s I. Rørding & Co.
(Velklædt)

Vesterbrogade 55 - Mezz.
(VESTERBROS TORV)

TELEFON VESTER 3826
GIRO 31095

(VELKLÆDT)

1. KL. HERRE- OG DAMESKRÆDERI OG KONFEKTION

NB. Nu har vi engelske kamgarmsvarer

SOLIDE KUNDER INDRØMMER VI GERNE EN KONTO

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Aktieselskabet
Københavns Brændsele Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Kedler
Stokere
Oliefyur

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gae-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Hjalmar
Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5217
Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldsgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler
Malermester

Kingsgade 17 Vester 4753

Aarhus

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Chr. Nielsen Bageri og Konditor

Michaelsengade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Set Josephs Hospital

ENHEDSBESTRÆBELSERNE

I Abbediet Grottaferrata i Nærheden af Rom har en Række katolske Verdens- og Ordenspræster fra forskellige Lande været samlet til Udveksling af Erfaringer om deres fælles Interesse, Studiet af de historiske, teologiske og psykologiske Forudsætninger for Kristendommens Genforening. — Pater Charles Boyer S.J., der er Leder af »Unitas« og Lærer ved Gregoriana, førte Forsædet.

En Del af Talerne beskæftigede sig med, hvorledes Forholdene mellem Kirkens Mænd og ikke-katolske Personligheder i de senere Aar har formet sig i deres Land. En vigtig Række Indlæg drejede sig om katolske Initiativer til Virkeliggørelse af Kirkens Enhed. F.Eks. talte Pater Dumont O.P., Lederen af Studiecetret »Istina« i Paris, om Forholdet til russisk-ortodokse Teologer. Benediktineren, Dom Winslow berettede om det engelske Tidsskrift »Eastern Churches Quarterly«, Jesuiten Pater Murillo om Missionsarbejdet for den kristne Orient, en tysk Benediktiner Don Warnach om Udviklingen i hans Land i Retning af bedre Kontakt mellem Katolikker og Protestanter, og Pater Boyer selv om sine Indtryk fra Verdenskirkekonferencen i Amsterdam i 1948.

Kongresdeltagerne blev modtaget i Privataudien af Paven, som udtrykte sin Velvilje overfor dette Arbejde og gav det sin apostoliske Velsignelse. Det var første Gang, at katolske Teologer paa saa bred en Basis tog Problemet om den kristne Enhed op til frugtbar Udveksling af Erfaringer.

Pater Daniélou

om det økumeniske Klima

I det økumeniske Institut Bossey ved Geneve har Pariserteologen Pater Daniélous S.J. holdt Forelæsninger for kirkelige Medarbejdere fra tolv Lande og ni Konfessioner om den katolske Kirkes Væsen, dens Forhold til den økumeniske Bevægelse og om Nutidens stærke Strømninger i Kirken.

Han betegnede den verdensomspændende kristelige Forstaaelse som et Hovedanliggende for Kirken i det 20. Aarh. Det var hans Overbevisning, at i vor Tid maa Kristne af alle Konfessioner bestræbe sig for at fremme en sand og omfattende Forstaaelse indbyrdes. Ganske vist maa man klart skelne mellem den økumeniske Bevægelse, som manifesterer sig i Kirkerens Verdensraad, og de økumeniske Bestræbelser, der gøres indenfor den katolske Kirke. Denne Kirkes Holdning i vor Tid fik sit Udtryk allerede i Pius XI's »Mortalium animos«, der udsendtes i 1928. Deri udtaltes den Opfattelse, at de andre Kirker har skilt sig ud fra den romerske Kirke, og at denne derfor ikke kan komme dem i Møde, men kun kan vente paa de frafaldne Lemmers Omvendelse. Dette er

kun konsekvent, men man maa ikke betragte det som Udtryk for Ligegyldighed overfor den økumeniske Bevægelse. Paa katolsk Side har Interesses for Amsterdam været meget betydelig. Har man af og til siden fra protestantisk Side beskyldt den romerske Kirke for sekterisk og imperialistisk Holdning, er førende protestantiske Kredse nu dog i vid Udstrækning enige om, at Grunden ligger dybere og er af teologisk Natur.

Selv om Kirkens fundamentale Holdning ligger fast, kræver den dog paa ingen Maade Afbrydelse af de sonderende Samtaler mellem Katolikker og Protestanter. I Instruktionen »Ecclesia Catholica« bliver det fælles Arbejde paa socialt og moralsk Omraade udtrykkeligt godkendt, saa vel som Sammenkomster udenfor Guds-tjenesten til Meditation og Bøn. En egentlig Drøftelse er kun udelukket, i Fald der f. Eks. paa protestantisk eller anglikansk Side hyldes den Opfattelse, at alle Enkeltkirker er ligeberettigede Grene paa den ene Kirkes Træ.

Prof. Danielou mente at kunne paa-vise glædelige Tegn paa gensidig Aabenhed. Katolikker tog Del i økumenisk Drøftelse rundt om i Verden, og man konstaterede baade i Ord og Skrift paa begge Sider en større Fairness i Sammenligning med gamle Dages Polemik. Af særlig Vigtighed var efter hans Mening paa katolsk Side Bibelbevægelsen og paa protestantisk Side den nyvaagnede Interesse for Kirken som Kirke og for Liturgien. Begge Strømninger er egnede til at forberede det psykologiske Klima for en virkelig Forstaaelse.

Forstaaelsen mellem Kirkerne

»Vi maa enstemmigt konstatere, at den Fællesskabsfølelse mellem Konfessionerne, der opstod i de Aar, hvor Protestanter, Jøder og Katolikker alle blev forfulgt, ikke for nogen Pris igen maa gaa tabt«, erklærede Forhundsminister Schubeth ved et Møde om »Den interkonfessionelle Stilling — Høsten 1950«, foranstaltet af Kontaktstedet for de kristeligt-jødiske Selskaber i Tyskland. Mødet fandt Sted 1. og 2. November paa Slottet Kleinheubach.

Drøftelserne mellem Konfessionerne maa — som det blev sagt af Prof. Franz Arnold (Tübingen) og Rektor Heinz Fleckenstein (Regensburg) — staa i Retfærdighedens, Forstaaelsens, Kærlighedens og Forbønnens Tegn. Kravet om Samvittighedsfrihed er ægte katolsk Lære, for heri ligger Roden til Trosfriheden, i hvert Fald for saavidt som Mennesket viser ægte etisk Beredvillighed til at søge Sandheden. Naar man møder anderledes troendes aandelige Eje, maa dette altid tages som Enkeltheder ud.

I Samlivet mellem Konfessionerne, sagde Prof. Monzel (Bonn) er den gode Vilje alene ikke nok. Man maa alvorligt stræbe efter at udbrede mere Viden om Mennesker, som har en anden Tro. Netop i den Henseende maa der arbejdes videre.

Økumenisk Møde i Stabio

I Efteraaret fandt der i San Pietro di Stabio (Tessin) økumeniske Samtaler Sted mellem en 40 katolske og lutherske Teologer. Blandt Deltagerne var bl. a. Provst Hans Asmussen (Kiel), Professor Johannes Pinski (Berlin) og Prof. Philipp Dessauer (München).

Det var ikke et specifikt teologisk Tema, der stod i Centrum for Diskussionerne, men man beskæftigede sig især med de Krav, der maa stilles til Nutidens Kristne. Hvad Hovedtemaet angaar, »det kristne Mysterium og Vesterlandets Reintegrering« betonedet et Flertal af Talerne Vigtigheden af Logos' Rolle i Skabelsens og Genoprettelsens Værk. Fra luthersk Side blev der i denne Sammenhæng specielt henvist til Sakramenternes Opgave, saaledes at man her kunde spore en ny Etape i den lutherske Tænkings Udvikling. I Tilslutning til Dessauers afsluttende Ord henviste man til Værdien af eschatologiske Perspektiver og til *Haabets* afgørende Betydning for en kristen »Reintegration«, hvis sidste Genstand og første Intention er Herrens andet Komme, hint Mysterium i Kristentroen, der kun i ringe Grad staar levende for Kristenheden.

Verdens-Bedeugen

Kommissionen for Tro og Kirkeforfatning indenfor Kirkens økumeniske Raad har udsendt et Opraab til den store Verdens-Bedeuge, som i disse Dage finder Sted (18.-25. Jan.). Kristne af forskellige Bekendelser opfordres til at bede for Kirkens Enhed og i deres Forbøn medtage bestemte af Kommissionens Anliggender. Dertil hører bl. a. Forbøn for en bedre Forstaaelse »for de Menneskers Overbevisning, fra hvem vi er skilte ved Herrens Bord, og for Evnen til at tro paa hinandens Oprigtighed«, saavel som for en ærlig Forstaaelse for og Anerkendelse af de forskellige politiske, økonomiske og sociale Faktorer, der har bidraget til at udløse eller til at opretholde Splittelsen. Endnu et Anliggende er Bønnen for alle, der tager Del i Enhedsforhandlinger, at »de maa blive ledet til Enhed i Sandhed, og at deres Iver maa tjene andre til Spore.«

Protestanternes Stilling i Frankrig

Pastor Casalis (St. Cloud), der gennem længere Tid var Sjælesørger for de Tyskere, der efter Nürnberg-Processen afsoner deres Straffe i Fængslet i Spandau, har udgivet en Beretning om den reformerte Kirkes Stilling i Frankrig. Han anslaa de franske reformerte til 600 Tusinde, hvortil man dog kunde lægge 250 Tusind Lutheranere i Alsace-Lorraine. Den reformerte Kirke, der først i 1938 op-

naede at samles til en Enhed, hører sammen med nogle smaa lutherske Menigheder og Alsace-Lorraines lutherske Kirke til Frankrigs protestantiske Kirkeforbund. Overfor Protestanterne staar ca. 6—8 Millioner Katolikker, medens tre Fjerdedele af Fransk-mændene maa betragtes som uden Tilknøytning til nogen af Kirkerne. Protestanternes Andel er kun 2 pCt.

Siden Statens og Kirkens Adskillelse i 1905 bliver de ca. 700 protestantiske Præster underholdt alene af Menighederne, hvoraf adskillige kun tæller 500 Medlemmer. Siden Aarhundredets Begyndelse er der næsten ingen protestantiske Skoler. Forholdet til den katolske Kirke har bedret sig, da Krigen med dens Omvæltning af Befolkningsgrupperne mellem hinanden har ført til større gensidig Forstaaelse. Mange Protestanter — langt flere, end hvad der svarer til deres Procentdel af Befolkningen — beklæder Embedsstillinger. Flugten fra Landdistrikterne har flyttet mange protestantiske Bønder til hidtil rent katolske Egne. Ogsaa Udsendelsen af protestantiske Gudstjenester i Radioen (der regner med skønmæssigt en Million Lyttere om Søndagen) har virket fremmende for Kæmpebevægelsens gensidige Forstaaelse. — Pastor Casalis venter sig ikke noget Resultat af en »større, offentlig Evangelisering«; man vil hellere (sluttes Side 43)

Italiensk Stensen-Komite

Der arbejdes stadig fremad mod vor store Landsmand, Niels Stensens Kanonisation. Paa Foranledning af Sjælen i Arbejdet for Niels Stensen Sagen, den utrættelige Pater G. Scherz C.S.S.R., er der nu dannet en italiensk Niels Stensen-Komite med Sæde i Firenze. En Arbejdskomité under Forsæde af Sognepræsten ved San Lorenzo, Stensens Gravkirke, skal virke for Udbredelse af Kendskabet til Niels Stensen i Italien og som en af sine første Opgaver foranledige en Overflyttelse af Stensens Kiste fra Krypten under San Lorenzo til et mere tilgængeligt Sted i Kirken. Arbejdskomiteen overvaages af et Ærespræsidium, hvis Protektor er Erkebiskoppen af Firenze, Kardinal Elia Dalla Costa. Lederen af den katolske Aktion i Italien, Professor Luigi Gedda, der tillige staar i Spidsen for den katolske Lægeorganisation i Italien, har tilsagt Komiteen sin interesserede Støtte.

Det Sølvskjold, som danske Katolikker skænkede i 1938, og hvorpaa der udtrykkes Ønske om den store Naturforsker og helgenlignende Biskops Helgenkaaring, vil formentlig inden længe blive hængt op i Nærheden af Stensens Grav, og det er endvidere

Hensigten at fremstille en Tavle, ligeledes til Ophængning i San Lorenzo, indeholdende de vigtigste Data i Stensens Liv.

Saa vel Firenze-Bladet »Mattino« som »Osservatore Romano« har bragt Meddelelse om Komiteens Grundlæggelse.

*

Jubelafladen 1951

I Anledning af, at Jubelafladen, som i Helligaaret blev Romapilgrimmene til Del, nu i 1951 kan erhverves overalt i den katolske Verden, har Ugebladet modtaget adskillige Henvendelser fra Læsere, der ønsker nærmere Underretning om, paa hvilke Betingelser, Afladen vil kunne vindes. Der vil formentlig inden længe foreligge en officiel Meddelelse fra Vikariatet vedrørende Betingelserne, men vi kan dog meddele, at Bullen »Per Annum Sacrum«, hvis Indhold Ugebladet redegjorde for i Nr. 1 i Aar, foreskriver: Skriftemaal, Kommunion og 4 Kirkesøg, hvor følgende Bønner skal forettes: 5 Fadervor, 5 Hil dig Maria, 5 Ære være Faderen samt 1 Fadervor, 1 Hil dig Maria og 1 Ære være Faderen i den Hellige Faders Intention, endvidere Trosbekendelsen og 3 Hil dig Maria med Tilføjeisen: »Fredens Dronning, bed for os« og et »Hil dig, Dronning«. Endelig kan tilføjes — det er dog ikke paakrævet — »Den Hellige Faders Bøn i Jubelaaret«. —

*

Godt Nyt fra Aalborg.

Dagspressen i Aalborg viser Interesse for Kirken. Stiftstidende begyndte Aaret med en god Kronik om St. Columban. Amtstidende bragte til Jul en Medarbejders Skildring af Midnatsmesse i Rom, og Bladet bringer Artikler af Pastor Schindler, bl. a. om »Det ny Testaments Oversættelse«. Ogsaa »Ny Tid« (socialdemokratisk) er venlig og bragte 7. ds. et langt Interview med en ung katolsk Kommuneassistent. Den unge Katoliks Skildring af sin religiøse Indstilling fik en forstaaende og meget elskværdig Behandling af Bladet.

Vatikanet - uden Etikette

Missionsbiskopper har som Regel ringe Sans for Etikette. Deres aarelange Omgang med Naturbørn og i nær Berøring med Naturen giver dem et Præg af Naturlighed, Enkelthed, og alt, hvad der er opstillet og kunstlet er dem inod.

Det hænder jo ogsaa, at Missionsbiskopper kommer paa Besøg i Vatikanet — og her er Beretningen om et Besøg, som en gammel Missionsbiskop, Mgr. Emil Grouard, der i over tredsindstyve Aar havde arbejdet i »Nordpolsmissionen« i Alaska, aflagde hos afdøde Pave Pius XI kort Tid efter at denne var blevet Pave. Beretningen stammer fra en anden Missionsbiskop, der besøgte Paven i Slutningen af 1938. Pius XI var paa dette Tidspunkt allerede temmelig medtaget af Sygdom og han indledte Audiensen med at sige: »De undskylder mig nok, at jeg gør mig det lidt bekvemt. De kan jo sikkert som Missionsbiskop forstaa det.« Og derpaa lagde han sit Ben, der var stærkt angrebet af Aareknuder, op paa en Stol og begyndte at massere det.

Og Pave Pius XI fortsatte: »Ser De, naar man bliver gammel og føler Døden nærme sig, saa lægger man ikke saa stor Vægt paa Etikette. Deres Nærværelse minder mig om den første Audiens, jeg havde som Pave. Jeg havde faaet de strengeste Paabud og Anvisninger om nu endelig at overholde Ceremoniellet og sørge for at de Besøgende ogsaa gjorde det.

Og saa meldte man mig Biskop Grouard, der dengang var apostolisk Vikar i Alaska. Døren gik op og en patriarkalsk Skikkelse med et kæmpemæssigt hvidt Skæg traadte ind. Han blev imidlertid staaende lige indenfor Døren og raabte hen imod mig: »Deres Hellighed, jeg maa udbede mig en Gunst,« og han understregede Ordene med en levende Gestus. — Jeg var i første Øjeblik maalløs over hans frimodige Optræden, men jeg greb hurtigt Situationen og sagde: »Kom blot nærmere.« Men min Gæst raabte: »Jeg kommer ikke nærmere, førend De lover mig at opfylde min Bøn.« Saa spurgte jeg: »Jamen hvad drejer det sig da om?« Og han svarede: »Deres Hellighed, jeg er gammel og vil gerne nedlægge mit Embede efter at jeg nu i treds Aar har arbejdet i Ismissionen. Men jeg vilde dog saa inderligt bede Dem om at faa Lov til at blive deroppe selv om jeg faar en Efterfølger.« — »Hvis det er det hele,« svarede jeg saa, saa skal jeg saamænd gerne føje Dem.«

Og saa kom han da nærmere, men tilføjede: »Jeg er saa stiv i mine Lemmer, at jeg ikke kan gøre de foreskrevne Knæbojninger. De maa være tilfreds med mit lille Kniks.« Og saa nikkede han saa dybt med Hovedet, som han efter alt at dømmes var i Stand til.

Han tog derpaa Plads overfor mig og indledte selv Samtalen med at sige: »Deres Hellighed, De har sikkert man-

ge Bekymringer, og de Besøgende, der kommer til Dem, bringer Dem velsagtes flere. Jeg vil imidlertid gøre Dem en lille Glæde og vise Dem hvorledes vi fanger Sneharer oppe hos os i Alaska.« Og saa rejste han sig, gik med Besvær hen til mit Bibliotek, tog en hel Række Bøger ned fra en af Reolerne, stillede dem op paa Gulvet ved Siden af mig i Form af en Fælde. Op af sin Lomme tog han saa en Stump Reb, lavede en Slynge og viste mig saa i Enkeltheder, hvorledes Haren løber ind i Fælden og fanges i Slingen. Og til sidst lagde han Slingen om sin egen Hals og efterlignede den fangne Hares Angstskrig.

Jeg greb mig selv i at være saa langt inde i denne uvante Anskuelsesundervisning, at jeg havde vendt min Stol om og nu sad med Albuerne støttet paa Knæene, spændt følgende den dramatiske Fremstilling. Kirkens Ceremoniel og Regering havde jeg for længst fuldstændig svedt ud.«

Det er Vatikanet — uden Etikette!

Paris fylder i Aar 2000 Aar, og Aaret igennem vil Verdensbyen være præget af Festligheder i denne Anledning. Nedenfor søger vor Pariser-Medarbejder at fremdrage nogle Træk i Billedet af det Paris, der ikke er den almindelige Turist mest kendt, men som derfor ikke er mindre væsentlige — nemlig

Den Fremmede kan vel have sit Besvær med at faa Øje paa det »katolske« Paris — Byens Berømmelse er jo strengt taget ikke baseret paa dens kristne Fortid eller dens Historie omend mange Kirker og mangt et Helgen-navn er knyttet dertil. Det egentlige kristne Liv kommer nu engang ikke saa let frem i Dagen i en Storby, men det er de mange Smaating, de mange smaa Træk, der vidner derom, saasom Nischer og Kapeller, de katolske Boghand-leres Vinduer og sidst men ikke mindst Omgangen med den jævne Mand.

Alligevel er Paris idag Midtpunktet for Frankrigs religiøse Bestræbelser — paa samme Maade som Byen i Aar-hundreder har været Nerven i det franske offentlige Livs forskellige Forgreninger. Dermed være ikke sagt, at de franske Provinsbyer ikke har ydet deres frugtbare Til-skud — Frankrigs katolske Kirke er jo da ogsaa eet Le-geme, hvis Organer og Lemmer alle har hver deres Funk-tioner. Og at enkelte Lemmer eventuelt er næsten døde, det bevirker kun at de øvrige arbejder med saa meget des større Aktivitet.

En af de Ting, der først fanger den Fremmede i Paris' mange Kirker, er de utallige brændende Kærter og Motiv-billederne paa Kirkevæggene. Der bedes nemlig meget i de franske Kirker, selv om Paris ved første Øjekast ikke synes en decideret Bønnens By. Troen paa Bønnens Magt er overordentlig stærk i Frankrig. Læs blot f. Eks. hvad der er skrevet i de mange Bøger, der indeholder Anmod-ninger om Forbøn og som ligger fremme i mange franske Kirker. Franskmanden viger ikke tilbage for at anbefale sine personlige Ønsker og Anliggender til Menighedens eller en hvilken som helst Fremmeds Forbøn. Franskman-den og frem for alt Pariseren kender ikke til Følelshem-ninger — det kommer frem bl. a. i Læsernes ofte meget frimodige Breve til Bladens »Læserbrev«-Spalter. Og han har ligeledes ogsaa en Slags Trang til at takke sine Medmennesker ligesom han takker Gudsmoder eller den hellige Vincens af Paul.

I de enkelte Sogne er der dannet »Bønsammenslutnin-ger« (og endda »Offersammenslutninger«!) som Tilfældet er f. Eks. i den gamle Peterskirke bag Sacré-Coeur paa Montmartre eller i den hellige Ludvigs Kirke paa Seine-Øen. Sammenslutningen »Les Amis de Saint-Louis« stiftes i 1945 og den tæller blandt sine Medlemmer Generaler og Viceadmiraler (Henri Bordeaux o. fl.), Professorer (Gustav Cohen), Musæumsdirektører, Repræsentanter for Fagorganisationerne, for Ungdommen, for Action Catho-lique. Dens Protectorer er ingen ringere end den Aposto-

liske Nuntius, Paris' Erkebiskop og adskillige Repræsen-tanter for den højere og den lavere Gejstlighed. Og i Midtpunktet staar den Hellige Ludvig, Symbolet paa de franske Kristnes nationale Opgaver. Disse Opgaver ligger selvfølgelig i første Række paa det rent religiøse Omraade, men tillige ogsaa paa det sociale, det kunstneriske og det historiske. Og dette — vi kunde kalde det »Den hellige Ludvigs Gilde« — er ikke noget isoleret Tilfælde: Sam-menslutninger af denne Art findes i adskillige franske Me-nigheder.

Meget udbredt i de senere Aar er de saakaldte »Equipes Notre-Dame« (Vor Frues Mandskab), der i første Linie

Det „katolske“ Paris

er indstillet paa moralsk, social Bistandsydelse, fælles Aktion og fælles Bøn. Et Mandskab« bestaar af 4 til 8 »foyer«, med hver en ansvarshavende i Spidsen og denne staar i nær Forbindelse med Sognepræsten. En Gang om Maaneden samles disse »foyer«s skiftevis hos de forskel-lige Familier, alt efter Muligheder og Omstændigheder. Man indleder med et fælles Maaltid, et Symbol paa Com-munio, og saa samles man til et Kvarter Bøn for en be-stemt Tanke. Bagefter udveksles Meninger og Tanker over et bestemt Tema saaledes at begge Ægtefællerne kan del-tage i Drøftelserne. Emnet for Drøftelserne skal danne smaa Sten i den Mosaik, hvis Sammenlægning er planlagt af de højere kirkelige Myndigheder, og i de forløbne Aar har der bl. a. været drøftet Emner som »Det kristne Ægte-skab«, »Veje og Midler til bedre Fromhedsliv« m. m. De enkelte Grupper samles ogsaa til fælles Retrætedage, man ofrer mindst een Gang aarlig en Dags Indtægt til socialt Formaal o. s. v. Disse Familiefællesskaber har i de for-løbne Aar efter deres Oprettelse fundet stor Støtte i de af Abbé Henri Caffarel udsendte Maanedshefter »Annau d'or« (den gyldne Ring), hvor Repræsentanter for Teolo-gi, Sociologi, Naturvidenskab og Kunst har nedlagt vær-difulde Bidrag.

Familierne er nemlig ikke blot Midtpunktet i dens politiske Statsdannelse men ogsaa i Guds Rige. Derfor har man i Paris, hvor Faren for Familielivets Søndring er særlig stor, i de senere Aar forsøgt at samle Familien som en religiøs, ja en »kirkelig« Enhed, i Særdeleshed i Forbindelse med Gudstjenesten. Den fælles Gang til Messe (det være sig eventuelt om Aftenen) og Familiemedlemmernes fælles Bøn er et af de store Maal. I Gudstjenesten skal de blodsforbundne Familiemedlemmer finde sammen til et aandelig Familieskab — og dette saa igen finde sammen med Kirkens store Fællesskab. Man har derfor næsten overalt med største Begejstring modtaget de Bestræbelser, der har bevirket, at man i mange Kirker har drejet Alteret, saa at Præsten nu læser Messen med Ansigtet vendt mod Menigheden. Jeg har blandt andet selv flere Gange overværet en Messe i XV. Arrondissement, hvor Ministranten kun saa at sige »gik« Præsten til Haande, medens han bad Messens Bønner højt sammen med de øvrige Kirkegængere.

Det er dog især Dominikanerne, der arbejder utrætteligt for en mere levende Deltagelse i Messeofferet og de øvrige kirkelige Tjenester. Man har saaledes f. Eks. i enkelte Klostre indført korte Taler efter Komplet — eller bedre sagt: »Betragtning med Fører«.

Alle disse Bestræbelser er imidlertid kun »Partsbestræbelser« fra Action Catholique's Side. Hele Arbejdet betegnes med Mottoet: »Unité de vues, convergence d'efforts« (fælles Arbejde, sideløbende Bestræbelser). Hvert Aar udsender den katolske Aktion et Arbejdsomløb, som saa følges hele Aaret igennem. Der er adskillige, som har følt sig pinligt berørt af denne systematiske Opdragelse«. Men den ka-

toliske Tro er nu engang en Slags Disciplin, omend legemlig og aandelig, og den, der ikke anerkender denne Disciplin, er en »libertin«. Katolsk Aktion ønsker ikke at undertrykke det personlige Initiativ, endsiges Personlighed, og det er ikke Hensigten med denne »Uddannelse« at skabe en slavisk Enretning, som den marxistisk-kollektivistiske: Mennesket har Brug for sin personlige Værdi, sit Initiativ. Blandt Helgenerne var der ogsaa »Personligheder« — Disciplinen er den samme for alle.

Jeg skal ogsaa lige gøre et Greb ned i det Væld af Blade og Tidsskrifter, der arbejder i Action Catholique's Aand. »La Croix« og »Témoignage Chrétien« er de mest kendte. Saa er der endvidere det ældre »La France Catholique«, Fjortendagsbladet »L'Homme Nouveau«, der — som dets Undertitel lyder — »forsvarer kun Guds Sag«. »Fêtes et Saisons« er et Maanedsskrift — ledet af en udvalgt Skare Gejstlige og Lægmænd — findes i alle Paris' Vaabenhuse og tiltrækker Læsere ved sit smukke kunstneriske Udstyr og fine Typografi. Hvert Nummer er som oftest et »Enheds-Nummer«, præget af en bestemt Tanke, f. Eks. Folket og Messeofferet, De kristne og Filmen, Jomfruelighedens Mysterium.

Men hvor man skal ende og hvor man skal begynde er virkelig svært at sige. Det religiøse Liv er mangfoldigt i dets mange Afskygninger — ogsaa i Paris idag. Jeg har heller ikke talt om den katolske Aktions Skyggesider, om de Gnidninger, der er allevegne mellem Lægmænd og Gejstlighed, og hvorfor ikke? Dem kender vi, de er almenmenneskelige — og de er i Frankrig, i Paris saavel som alle Steder, hvor Kirken er, men de blegner dog mod det store hele — — E. M.

Paris - Place de la Concorde

ORIENTERING

»Status pr. 1. Januar 1951«

Inden vi kommer for langt hen paa Aaret vil vi lige kaste et flygtigt Blik paa Kirkens »Status« udenfor Europa pr. 1. Januar 1951.

Af de rundt regnet 2 Milliarder 400 Millioner Mennesker, der behor denne vor Klode, er en Trediedel Kristne og Halvdelen deraf Katolikker. De katolske Missioner døber daglig 1649 Hedninger: i 1920 talte man 9 Millioner Katolikker som den beskedne Frugt af Aarhundreders Missionsgerning. I 1940 var Tallet steget til 22 Millioner og i 1950 udgjorde det 28 Millioner.

I Afrika er der sket de største Fremskridt, og da først og fremmest i Uganda, Ruanda, Urundi og Nigeria. Uganda er berømt paa Grund af sine Martyrer. Her tælles idag 1.200.000 Katolikker imod 120.000 i 1920; Ruanda-Urundi viser Tallene 1.053.000 mod 26.000 i samme Tidrum. Men Islam gør ogsaa vældige Anstrengelser, der krones med Held; c. Halvdelen af de 170 Millioner Afrikanere tilhører Muhammedanismen.

I Asten, hvis Indflydelse maaske i nærmeste Fremtid vil blive afgørende for Udviklingen i hele Verden, staar Kristendommen imidlertid paa svage

Fødder. Katolikernes Antal i Kina er steget fra 2 til 3 Millioner, men den røde Flod vælter frem over den kinesiske Folkerepublik, ikke mindst siden Moskva har taget Tøjlerne. Og Katolikkerne er her underkastet grusomme Forfølgelser. I Indien udgør c. 5 Millioner Katolikker et forsvindende Mindretal i en Befolkning paa nærværd 400 Millioner Sjæle. Og visse Egne, som f. Eks. Tibet, Afghanistan, Turkistan og Arabien er hermetisk lukket for Kristendommen. Her holder Islam Vagt. — Efter den hellige Frans Xavers Missionsgerning i Japan er der her godt og vel 1 Million Katolikker, men de frygtelige Forfølgelser i 17. Aarhundrede gør sig stadig mærkbare, og selvom Kirken stadig gør Fremskridt, er Resultaterne forholdsvis smaa saavel for Katolikker som for Protestanter.

I Nordamerika er Katolicismen i støt Vækst. 1948 forøgede Katolikernes Antal med 642.000, deriblandt 117.130 voksne Konvertiter. I 1948 var der 26.718.343 Troende og 42.500 Præster. — Hele Latinamerika er katolsk — men lider under Præstemangel — 1 Præst pr. 6000 Sjæle!

Men der er ingenlunde Grund til at opgive Haabet og Modet. Hvad Fædrene saade under Blod og Taarer, det bærer deres Sønner idag hjem med hundrede Fold. I det »gamle« Europa har Missionstanken stadig slaaget dybere og dybere Rødder, den har grebet om Hjerterne — og Resultatet er ikke udeblevet, Gavnigheden overfor Missionen er ikke aftaget, tværtimod, og det katolske Folk ved, hvad Gudns Magt betyder, Bønnen om Bøns Riges Udbredelse over Jorden. En af de væsentligste Aarsager til Optimisme ser den hellige Fader, Pave Pius XII, i den langsomme, men sikre Vækst af de indfødte Præsters Antal: 2000 i Indo-Kina, 181 i Japan, 3000 i Indien, 1100 i Afrika.

Er disse Tal end opmuntrende, saa er de imidlertid ligesaa bitre i deres Utilstrækkelighed. Maalt med samme Maal skulde f. Eks. 20 Præster være tilstrækkelig til hele Paris! Men de er dog et Bevis paa Livskraft hos de indfødte.

Men hvor glædelig Katolicismens Udbredelse saa end kan være i de sidste Aartier, maa man ikke glemme, at over 1 Milliard 800 Millioner Hedninger endnu er ukendt med Kristendommen. Og hvad en Verden uden Kendskab til — og Agtelse for Kristus vil sige, det har vi idag det mest gruopvækkende Bevis for: Umenneskelighed, Frygt og Ringeagt for Menneske-værdighederne.

1. Kristi rige strækker sig over hele jorden. (8 - 11).

8. »Fra hav til hav skal han herske og fra floden til jordens grænser. 9. Hans modstandere skal bryde sammen (for ham) og hans fjender slikke støv. 10. Konger fra Tarsis og øerne skal frembære gaver og arabernes og Sabas konger bringe skatte. 11. Alle konger skal hylde ham og alle folkene tjene ham.« (III. strofe).

*

Sidste gang hørte vi, at tiden ikke kan sætte Kristi rige grænser, fordi det er et evigt rige. Nu erfarer vi, at heller ikke rummet kan gøre det.

Messiasriget omfatter ikke blot Palæstina, men strækker sig fra Middelhavet til den persiske bugt eller det indiske hav, og fra Eufrat floden lige til jordens yderste grænser. Det er altså et verdensrige så stort, at selv

Kristi rige og dets velsignelser

71. Davidssalme III.

Ægyptens og Assyriens storkonger bliver til småkonger i forhold til Krist Konge.

Denne har ganske vist fjender. Men de bliver nødt til at bøje knæ for ham og slikke støv, så grundigt bliver de overvundet og tvunget til at anerkende ham. Dog også frivilligt kommer hedningsfolkenes fyrster fra de fjerneste egne med gaver og hylder ham som deres overmand. Repræsentanter fra de vestlige lande er kongerne fra Tarsis ved Qvadalkivirs munding i det sølvrige Spanien, hvor fønikerne havde grundlagt kolonier, og om hvilket sagnet vidste vidunderlige ting at fortælle. Østen er repræsenteret ved konger fra Arabien og fra Saba på Ætopiens østkyst. Det er den egn,

hvorfra en dronning kom på Salomons tid med sit lands produkter: guld, krydderier og ædelstene. Andre regenter vil slutte sig til dem og deres undersætter vil være Messiaskongens tjenere.

I salmens tredje strofe har vi altså en spådom om *Kristi riges katolicitet*. Vi ved alle, at vor Frelser før sin himmelfart sagde til sine apostle: »Mig er givet al magt i hinlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt, hvad jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.« (Mt. 28, 18—20. Mk. 16, 15. Apg. 1, 8). Kristi Kirke er altså ikke nogen national- eller statskirke, men en universel, en katolsk eller verdenskirke. Når Guds Søn udsender sine sendebud, kan resultater, der svarer til hans magt og løfter, ikke udeblive. »Ikke I har udvalgt mig,« siger Herren til de tolv, »men jeg har udvalgt jer og sat jer til at gå hen og bære frugt, og det en varig frugt.« (Jo. 15, 16).

I virkeligheden har utallige mennesker fra alle nationer og tungemål ned gennem tiderne sluttet sig til Kristi rige, således som han antydede det i sit anskuelige billedsprog: »Mange fra øst og vest skal komme og sidde til bords med Abraham, Isak og Jakob i himmeriget. Men rigets børn skal kastes ud i mørket udenfor.« (Mt. 8, 11). Og når sendebudenes arbejde engang vil være gjort, og høstens Herre sender sine engle ud, vil disse kunne samle udvalgte fra de fire verdenshjørner, fra jordens yderste grænser. (Mk. 13, 27).

Af disse spådomme og løfter kan vi se to ting, nemlig at Kristi Kirke ikke blot har den opgave og det hverv at være en verdenskirke, men at den også faktisk bliver katolsk eller universel, ikke straks fra begyndelsen af,

APROPOS

Salmebog - og Stavebesvær

Retskrivningsdrøftelserne fortsætter med tilsyneladende usvækket Interesse fra Publikums Side. Her i Bladet har vi foretrukket — indtil videre da — at lade hver enkelt Medarbejder stave paa gammel eller ny Maade, med eller uden Bolleaa, og det er ikke Læserne, der gør Vrøvl over, at der saaledes er givet ortografisk Frihed.

*

Men i en enkelt Bog maa man jo nok af Skønhedsgrunde saa nogenlunde holde sig til en enkelt Stavemaade, og det kan volde meget Hovedbrud. Det har f. Eks. Folkekirkens Biskopper haft. En ny Udgave af Alterbogen (med Kirkeaarets Epistler og Evangelier) er den første officielle kirkelige Bog efter den ortografiske Reformations og vil antagelig blive normgivende for den ny Folkekirke-Salmebog m. m. Saa man har maattet tænke sig godt om, idet Knuden i den reformerte Ortografi er at fastslaa, hvilke Ord, der nu bør bæres med stort Begyndelsesbogstav. Det er meget svære end det gamle Systems Besværlighed — at fastslaa, om et Ord var Navneord.

Resultatet er blevet (ifølge »Berl. Aften«s Referat):

»Fader skrives med stort, naar det er vor himmelske Fader. *Salan* skrives med stort. Men *vor frelser* skrives med lille Bogstav. *Søn* skrives med stort, ligeledes *Helligånd* og *Ånd*. *Vor kong* skrives med lille, *vor Herre* med stort, »og *Kongen skal svare*« med stort. *Himmelen* skrives med stort, *Guds rige* med lille rige, men »*Rigets egne børn*« og *Paradis* med stort. — *Menneskesønnen* skrives med stort, ligeledes »*den Højlovedes (søn)*«, *engle* skal med lille Bogstav, ligeledes *gud-*

doms-herlighed. Løgnens *fader* skal med lille, men *Djævelen* med stort.«

*

Dette er kun et lille Uddrag, og det skal ikke kritiseres her. Det er ganske øjensynligt et Resultat af dybe Spekulationer, og hvis man vil ofre Sagen tilsvarende grundige Overvejelser, vil man sikkert kunne komme paa Sporet af, hvorfor Biskopperne har valgt, som de her har gjort. En Ting staar imidlertid fast for enhver. Umiddelbart indlysende er det hele ikke.

*

I Øjeblikket sidder der Katolikker, der ikke har det Spor af nemmere. Ogsaa vi skal i nær Fremtid have en ny Salmebog, og vi har siddende en Kommission, der i Tilgift til alt sit andet Arbejde har faaet Jobbet med at finde en kirkelig Retskrivning. Vi har spurgt et af Kommissionens Medlemmer, der med Suk indrømmer, at man ikke er naaet til Vejs Ende med denne svære Opgave. Først gennemgik man en Masse religiøse Ord et efter et, men opdagede saa, at man faktisk var naaet til at stave ikke blot de fleste religiøse Navneord, men endnu flere Ord med stort. Saa fandt et genialt Medlem paa at foreslaa, at man »lod Rom afgøre Sagen« — hvorfor ikke tage en latinsk Bog (Messebog, Ritualbog eller Breviar) og se, hvilke Ord man paa Latin bærede med stort Begyndelsesbogstav, hvorefter man gjorde ligervis paa Dansk. Dette blev enstemmig vedtaget, og 5 Minutter efter konstaterede man, at en og samme officielle latinske Bog stavede forskelligt paa sine forskellige Sider. Øjensynligt overlod man i vid Udstrækning Spørgsmaalet til Typograferne, som paa deres Side ikke lod til at have meget tilovers for en strengere Konsekvens.

Hvorpaa vor Kommission først tænkte sig helt og aldeles at rette sig efter Hartvig Frisch, men opgav det, da det gav for urimelige Konsekvenser. Nu sidder man paa har Bund og overvejer Ord efter Ord.

Ugebladet omfatter saavel vor egen Kommissions, som de folkekirkelige Biskoppers Besværligheder med megen Medfølelse. Livet er ikke blevet lettere at leve i Anno 4 efter Hartvig Frisch. Vort Haab staar til en ny Undervisningsminister, der ved at læse engelske Bøger (eller de nævnte latinske) kommer paa den fornuftige og menneskekærlige Tanke, at Skolen har nok at gøre i Forvejen, saa den passende kunde give sine haardtprøvede Borgere lidt Frihed paa dette ene Felt. Hvis man derfor dekreterer, at i Tvivlstilfælde har alle Danske, ogsaa Skolebørn, samme Frihed som romerske Typografer til at stave som de vil og blæse al Konsekvensmageri en lang March, vil alle — fra Biskopper til Skoledrenge — bringe ham dybtfølt Tak, og kun de konsekvens-redne vil skumme. Ih, hvor har de godt af det!
Tom.

men skridt for skridt, dog aldrig så fuldkomment, at alle mennesker tilhører den. Salmisten antyder jo, og Kristus har forudsagt det, at hans riges borgere vil blive forfulgt lige til verdens ende. I historiens enkelte perioder vil altså Kirkens katolicitet altid være så stor, som den kan være, når sendebudenes arbejdsresultat er afhængigt af menneskenes samvirken med Guds nåde. I alle lande findes Kristi Kirke og forkynder den hans lære og gør menneskene delagtige i hans nåde, og antallet af rigets borgere er så stort, at det overgår alle andre religionssamfund, der i tidens løb har udskilt sig og revet sig løs fra vinstokken.

Indtil nu har vi betragtet sagen fra Kristi og hans sendebuds side. Men man kan også gå den modsatte vej og betragte den fra de enkelte menneskers og nationernes side. Herom siger salmen udtrykkeligt, at konger og folkeslagene bringer deres gaver til Kristus og beriger Kirken derved på mangfoldig måde. I praksis er denne spådom gået således opfyldelse: de romanske lande kom med deres åndsfriskhed og formsans, de germanske nationer nord for alperne med deres grundighed og ærlighed, de engelsktalende med deres besindighed og realitetssans, amerikanerne med deres virkelyst, kineserne med deres pietet mod fortiden og inderne med deres dybsindighed. Det er det, der menes med Arabiens og Sabas guld og krydderier og ædelstene.

II. Riget er de ringes og fattiges trøst. (12 - 15).

12. »Thi han skal befri den fattige, der råber om hjælp, og den arme, som er uden beskytter. 13. Han skal ynkes over ringe og fattig og redde den trængendes liv. 14. Han skal fri dem fra uret og vold, og dyrebart er deres blod i hans øjne. 15. Derfor skal han leve og guld fra Arabien gives ham. De skal bede for ham bestandig og altid velsigne ham.« (IV. strofe).

Ellers plejer jordens konger at begunstige de store og rige i landet. Anderledes er det hos Messias kongen. Han er de fattiges og de undertryktes ven og befrier dem fra de mægtiges vold, hvis de bliver forurettet af dem. Han forbarmer sig over de hjælpeløse, og deres blod eller liv er ham så dyrebart, at han ikke finder sig i noget angreb på det.

På denne måde vinder han sit folks inderligste kærlighed. Undersåtterne ønsker ham evigt liv og bringer ham det bedste og værdifuldeste, de har, som gave. Sammen med en velsignelse stiger uafladeligt en bøn op mod himlen for at opnå, at Kristi navn må helligeholdes af alle, at hans fredsrige må udbrede sig mere og mere, og at hans vilje må triumfere over menneskers vilje.

Kirkehistorien kan fortælle os om, hvordan denne spådom er gået i opfyldelse. Kristi rige har virket i verden som en surdej og jordens salt og som forårssolens varme og lys. Ved sin lære om, at alle mennesker er brødre og børn af en uendelig kærlig

Fader i himlen, og at de alle er forløst ved Kristi blod og kaldede til deltagelse i Guds egen ære, magt og salighed, var kristendommen årsag til, at kvinder, børn og slaver fra at være så godt som rets- og værgeløse, efterhånden blev genstand for højagtelse og tjenende kærlighed.

I den hedenske oldtid var ægteskabet vanhelliget ved flerkoneri og ganske vilkårlig skilsmisse. Kristus bragte det uopløselige monogame ægteskab og dermed afkommets legemlige sundhed og slægtens kristne opdragelse.

Slaverne, der bestod af krigsfanger, forgældede borgere og skyldnere, der ikke ville betale, stod oprindelig uden for lov og ret. Dette forhold ødelagde deres egen karakter og deres hersers med. Løgn og forstillelse var det mid-

del, som slaverne benyttede for at tilfredsstille deres ejeres luner og lidenskaber og for at gøre deres egen skæbne tåleligere. Ved denne fremgangsmåde blev herrerne fulde af tyrannisk overmod, vrede, mistænksomhed og vellyst. Kristendommen kom og fik slaveriet til at forsvinde, ikke ved en voldsakt, men ved en stille reformation indefra. Den omdannede hjerterne ved at indgyde dem den næstekærlighed, hvorpå Jesus vil kende sine sande disciple.

Det var nogle eksempler, der illustrerer salmens spådom om de ringes og fattiges og undertryktes befrielse og højnelse. Dog om Kristi riges alsidige velsignelse handler salmens sidste strofe, der skal anføres og forklares næste gang. F. K.

Hvor mange Kirker er der i Rom?

Biskop Chulaparambil død

Inder-Bispen, der i 1932 besøgte København, under Samtale i Klosterhaven paa Jagtvejen, hvor Kongressen holdtes.

Der er til Rom fra Indien indløbet Meddelelse om at Biskoppen af Kottayam, Mgr. Alexander Chulaparambil, er afgaaet ved Døden. —

*

Adskillige danske Katolikker vil sikkert huske Biskop Chulaparambil fra hans Deltagelse i den eukaristiske Kongres i København i 1932, hvor den sorte Biskop vakte megen Opsigt. Biskop Chulaparambil var født i 1877 i sit eget Bispedømme og bispevedes i 1914.

Den Fremmede, der for første Gang gæster den evige Stad, studser uvilkaarligt over det tilsyneladende store Antal Kirker, der findes i Rom. Det forekommer en, som om der er en Kirke i hver Gade, men ved nærmere Undersøgelse viser dette sig at være et »Øjenbedrag«. Naar alt kommer til alt har Rom nemlig for faa Sognekirker. Byomraadet, der praktisk talt omfatter Dioceset Rom (i Udkanten af Byen rager enkelte Nabobispedømmer ind i Byomraadet), befolkes af c. to Millioner Katolikker, fordelt paa 120 Sogne, hvis indbyrdes Størrelse er højt forskellig. Sognene betjenes for en Trediedels Vedkommende af Verdensgejstlige idet Dioceset lider under den almindelige Præstemangel. Langt de fleste Sogne, saaledes i første Række de nyere oprettede, ledes af Ordensgejstlige: Augustinerne leder seks Sogne, Benediktinerne et, Dominikanerne to, Franciskanerne fem, Kapucinerne seks, Jesuiterne to, Minoriterne to, Palottinerne to, o. s. v.

Ganske vist eksisterer der Side om Side med Sognekirkerne adskillige mindre Kirker og Kapeller, der staa aabne for Offentligheden. Ialt findes der i Rom — efter vor Beregning — 402 Kirker, af hvilke de fleste staa i Forbindelse med et Ordenshus eller et religiøst Institut. Der mangler altsaa ikke Lejlighed til at overvære Søndagsmessen — men hvor mange Troende, der søger disse Kirker, det er et helt andet Spørgsmaal.

E. B.

Østrigske Problemer

Østrig er i Øjeblikket det Land i Europa, der har den største Skilsmisseprocent og det laveste Fødselstal. De vanskelige økonomiske Forhold og Ægteskabslovgivningens Bestemmelser hævdes at være Aarsag til denne skæbnesvangre Udvikling, og en virkelig Familiepolitik er derfor et af Østrigs allermost paatrængende Problemer idag og i den nærmeste Fremtid. (KIPA)

MASSE-ARRESTATIONER AF TEOLOGER I UNGARN OG JUGOSLAVIEN

Det ungarske Politi har foretaget Massearrestationer af katolske Teologistuderenter. I første Halvdel af Januar er der blevet arresteret 42 Studenter, der tidligere havde studeret ved de for nogle Maaneder siden ophævede Ordensseminarier, og som nu fortsatte Studierne ved forskellige biskoppelige Seminarier. De pågældende er blevet deporteret til et ukendt Bestemmelsessted. (CND)

*

I Vatikanet bekræfter man nu den Meddelelse, som »New York Herald

Tribune» har bragt tidligere, og som gik ud paa, at det jugoslaviske Politi har arresteret 21 Teologistuderenter i Præsteseminarieret i Zagreb. (KIPA)

Da den amerikanske Kongres for nylig traadte sammen igen var det i en nyindrettet Sal, der blandt andet snykkes med et Marmorrelief, som fremstiller 23 berømte Lovgivere, deriblandt to Paver og en Helgen: Innocens III, Gregor IX og den hellige Ludvig af Frankrig.

Paa adskillige sydtyske og østrigske Bane-gaarde læses der i Vintersæsonen hver Søndag Morgen Messer for de mange, der søger ud til Vintersportsstederne og som saaledes har let Adgang til at opfylde deres Søndagspligt. Ligeledes er der i flere Hoteller og Gæstgiverier i Skiområderne i Alperne indrettet Kapeller, hvor der læses Søndagsmesser tidligt om Morgen.

Franske Biskopper advarer

Kardinal Liénart i Lille gør i Bispedømmets Ugeblad Stiftets Indbyggere opmærksom paa, at der i hans Bispedømme cirkulerer allehaande trykte og mangfoldiggjorte Skrifter, i hvilke der gives Anvisninger til Medlemmerne af den katolske Aktion samt slaas til Lyd for Idéer, der fra et doktrinært Standpunkt maa betegnes som yderst tvivlsomme. Kardinalen advarer mod disse Skrifter, erindrer om, hvem der har Ret til at tale i den kirkelige Øvrigheds Navn og advarer mod at laane Øre til disse Kredses Paroler.

Det oplyses overfor Deres Korrespondent, at de i Kardinalens Henvendelse omtalte Skrifter hidrører fra fremskridtsvenlige Kredse, der i Øjeblikket udfolder en stor Virksomhed i Frankrig. (KIPA)

Biskoppen af Limoges, Mgr. Rastoul, har rettet en alvorlig Advarsel til sine Præster og Troende mod de forskellige rode »Fredsmanifestationer«. Biskoppen udtaler, at man ikke behøver at sige, at Katolikkerne er for Freden, det siger sig selv, og derfor er det unødvendigt for Katolikker at undertegne Fredsmanifestationer, der ikke er andet end slet og ret Propaganda for en bestemt Politik. Ingen Gejstlig maa derfor uden Biskoppens Vidende skrive under paa nogensomhelst Fredsadresse. (KIPA)

Det katolske Universitet i Lubin eksisterer trods alt endnu, og trods Dag for Dag voksende Vanskeligheder har det bevaret sin katolske Karakter. Det er efterhaanden den eneste endnu eksisterende katolske Højskole hinsides Jerntæppet. (KIPA)

To Dødsfald ved Vatikanet

Kardinal Marchetti-Selvaggianni

Umiddelbart inden Redaktionen Slutning kommer Meddelelsen om, at Kardinalkollegiets Dekan, Francesco Kardinal Marchetti-Selvaggianni, er afgaaet ved Døden, omtrent 80 Aar gammel. Kardinalen var tillige Generalvikar for Byen Rom.

Kardinalkollegiets Dekanværdighed overgaar nu til den rangældste af Kardinalerne, nemlig Kardinal Tisserant.

*

Den britiske Minister ved Vatikanet Sir Victor Perrowne

Den 73-aarige britiske Gesandt ved den Hellige Stol, Sir Victor Perrowne, er pludselig afgaaet ved Døden, 73 Aar gammel, ramt af et Hjerteslag.

Den afdøde Diplomat havde beklædt diplomatiske Poster i forskellige europæiske Hovedstæder og kom til Vatikanet i 1947. Umiddelbart efter Meddelelsen om Sir Perrownes Død overbragte Mgr. Montini fra det pavelege Statssekretariat Lady Perrowne den Hellige Faders Kondolence.

Et lille interview om

Et større anliggende

Jeg er rendt på Sankt Knuds Gilderne altid travle sekretær på et blæsende gadehjørne i myldretiden. Han er træt efter dagens arbejde og har mere lyst til at skynde sig hjem end høre om gamle beretninger og den stadietale om penge.

»Er der forresten noget nyt?« spørger jeg den utålmodigt trippende hr. Fausbøll.

»Nyt og nyt — al det ny med skatterne snakkes der jo så meget om, at det snart er ved at blive gammelt, og hvad nytter det at blive ved med at snakke, vi kommer såmænd nok igen med det. Forøvrigt er jeg ikke spor bekymret for, at det skal influere på gilderne, for tænker vi os lidt om, er der intet forhold i det, vi får og det, vi yder — pengemæssigt drejer det sig jo kun om en biografbillet! Så det skal nok gå. At der hvert år ikke desto mindre er en del gildemedlemmer, som — skal vi sige — er lovlige sjuskede med at betale deres gildekontingent fuldt ud er så kedeligt. Om det

er manglende energi hos gildelederen eller hos medlemmet selv kan jeg ikke sige her på stående fod. Og det er det jo bogstaveligt her på gaden, hvor vi bliver puffet og skubbet fra alle sider. Men er der mere, De vil vide?«

»Forandring fryder — jeg har ladet mig fortælle, at De runder beløbet op efter til 3 kr. i årskontingent, altså 25 øre pr. måned, er det rigtigt?«

»Ja, det vil mange være glade for, det er lettere tal at regne med, og umærkeligt kommer der så lidt mere i kassen, og det vil alle være glade for. Men jeg kunne ønske, at man i højere grad end hidtil betragtede sig som medlemmer af en sammenslutning. Af samme grund agter vi at forsyne såvel talonen til hvert gildeark som det sidste gildemærke på arket med et nummer, nemlig medlemsnummeret for det pågældende år. Derved kan vi også realisere en helt ny idé.

Vi har nemlig fået tilsagn om nogle rejser, som vi må anvende til gildesagens fremme. Og det er nu vor hen-

sigt at foretage en lodtrækning om disse rejser mellem de gildemedlemmer, som rettidigt har indbetalt hele deres årskontingent for 1951.

Gilderne er ganske vist en stor fælles sag, som vi alle bør være interesseret i, og de fleste kommer da også præcist ind, men jeg kan dog ikke skjule, at et enkelt sogn endnu ikke har sendt os regnskab for 1949 — jo, jeg sagde 1949.

Måske er der nogle, der løber lidt trætte, men i en så omfattende organisation som vor må hvert sogn stadig sørge for friske kræfter — særligt blandt de unge, ved De nok — der er parate til at afløse de ældre, som troligt har slidt trapper lige fra starten i 1940. Jeg må give damerne min kompliment — de er gennemgående de bedste og mest udholdende gildeledere.

»Hvad med Anno Santo-nålen? Holdt den, hvad den lovede?«

»Ja, ja — ja, ja — vi har foreløbig fået over 5000 kr.«

»Og så til slut — Offerdagen?«

»Endnu har vi kun indbetalinger fra nogle sogne, og de har givet ca. 16.000 kr., men vi venter endnu mere.

Det vil måske interessere Dem at høre, at der fra 2 sogne i København er kommet over 3000 kr., medens de resterende københavnske sogne ligger på omkring 700 kr. hver. Flere jyske sogne har indsendt omkring 1000 kr., og selv flere af vore små menigheder har samlet 3—400 kr.

Der er naturligvis både opmuntringer og skuffelser i sådant et arbejde. Fra et sogn fik vi offerkonvolutter, hvis *givere alle boede på aldersdomshjemmet, og der var 5 kr. i hver!* Ofte står der en lille hilsen udenpå — f. eks. med stor glæde — i taknemmelighed o. s. v. Se, det er den rigtige ånd!

Nedslående er det derimod, når der til et større sogn blev udsendt 550 konvolutter svarende til antallet af voksne i sognet. Tilbage fik vi 517, i de 17 af dem var der et offerbidrag, men de resterende 500 konvolutter lå urørte og ubrugte i den æske, hvori de var tilsendt sognet.

Jeg vil nødig slutte med dette triste tilfælde, som viser en så total mangel på den rette forståelse af sagens betydning og nødvendighed for Kirkens økonomi, men i stedet for takke de mange ivrige, udholdende sjæle, der gør deres yderste for at hjælpe.»

X.

I NÆSTEKÆRLIGHEDENS TJENESTE

Katolske menighedsplejer

har som en af sine væsentligste opgaver arbejdet for vore katolske børn.

Og hvori består nu dette arbejde? For en stor del er arbejdet af rådgivende art, d. v. s., at forældre, der i perioder kan have vanskeligheder med deres børn, kan henvende sig på menighedsplejernes fælleskontor, Bredgade 69 A, hvor man til enhver tid er villig til at råde dem.

Skønnes det, at den bedste løsning vil være at få barnet anbragt udenfor hjemmet et stykke tid, er man behjælpelig med at finde et passende opholdssted.

En del børn er anbragt på børnehjem rundt om i landet, og der gøres fra Katolske menighedsplejer et stort arbejde, både direkte og indirekte, for at holde kontakt med disse børn, som ikke alle lever i katolske omgivelser.

Børnehjem er uundværlige, og der gøres overalt en stor indsats fra lederens side for at skabe så gode kår for børnene som muligt, men selv en nok så elsket forstander eller forstanderinde kan nu engang ikke erstatte far og mor. Skolekammerater, lege-kammerater, ja selv voksne mennesker kan ved en tankeløs bemærkning få barnet til at føle savnet af et par kærlige forældre, et savn, som undertiden kan sætte spor i barnets senere liv.

Derfor efterlyser menighedsplejerne da også gode katolske hjem, hvor man kunne tænke sig at tage et barn i pleje. I øjeblikket mangler man hjem til fire børn, men der vil stadig være behov for dem, der kærligt lukker døre og hjertor op for de små, som så gerne skulle sikres en katolsk opdragelse. — Nu vil mange måske sige: »Den økonomiske byrde kan vi ikke påtage os, selvom vi inderligt gerne ville hjælpe«. Hertil skal svares: Tal med menighedsplejerne. I de fleste tilfælde findes der nemlig en løsning, også på det spørgsmål.

I de få år, menighedsplejerne har eksisteret, har de været i forbindelse med langt over fire hundrede børn, hvilket viser, at der er et virkeligt behov for denne institution, som er kendt også udover katolske kredse.

I. C.

En kommunist, en protestant og en katolik diskuterer

Ib Andersen, Regin Prenter, Peller Rohde: *Kristendommen og Mennesket*. 96. s., kr. 6,85.

I serien »Mennesket og tiden«, som udsendes af Hans Reitzels forlag, kommer nu II. bind, der er en belysning af kristendommens stilling i tiden set fra katolsk, protestantisk og ateistisk side. Kommunisten indleder med at slå »21 teser op« på både den katolske og den protestantiske kirkedør, og disse besvares af de to andre debattører. Regin Prenters indlæg virker lidt svagt, hvorimod Ib Andersen på en særdeles klar og overbevisende måde bringer det katolske svar. Særlig dygtigt er afsnittet om tro og viden — man behøver ikke at være ateist for at kunne lære noget her. Peter Rohde må da også i diskussionens 2. runde indrømme, at debatten ikke er afsluttet, men at den burde fortsættes.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67. KØBENHAVN. PALÆ 4777

Støt
Annoncererne!

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Læg kun Mærke til det bedste —
køb i

*Magasin
du Nord*

KONGENS NYTORV

lere gennem personlig Kontakt skabe »en lille, men trofast Hjord«.

Trusler mod Forstaaelsen

»Det er ingen Hemmelighed«, skriver Prof. Karl Thieme i »Michael«, »at de forbedrede interkonfessionelle Forhold, der opstod i Forfølgelsesaaet 1933, i Løbet af det sidste Aar har oplevet en uimodsigelig Afkøling, for ikke at sige mere.« Han mener, at der i vide Kredse raader Uklarhed over Aarsagerne hertil, især fordi man ikke nok holder de religiøse og de politiske Motiver til den opstaaede Spænding ude fra hinanden.

I religiøs Henseende har nogle Skridt fra Pavestolens Side (der ganske vist paa protestantisk Hold i flere Henseender er blevet misforstaaet) vist sig hemmende. Men især ligger Faren i det politiske Spændingskompleks, der har flere Berøringspunkter med det religiøse. »Hvad det her drejer sig om, ses vel bedst af Martin Niemöllers Bemærkning om, at den vesttyske Republik var »avlet i Vatikanet«. Til Retfærdiggørelse af Bemærkningen sagde hans Venner, at der før

Republikkens Konstituering fra Washington var blevet rettet Forespørgsel til Tysklands protestantiske Kirkeledelser og til Rom, og hvorledes man vilde stille sig til Planen om Grundlæggelsen af en saadan vesttysk Stat. Den evangeliske Kirke i Hessen/Nassau havde svaret: negativt, for dermed vilde der blive givet Bolsjevikkerne Paaskud til at oprette en østtysk Modstat — men Rom havde selvfølgelig svaret positivt. Det maa dog uden videre indrømmes, at Biskop Meiser og (endnu dengang) Biskop Wurm ikke havde svaret væsentlig anderledes end Pave Pius XII. Men dermed er der leveret Bevis for, at det ved disse politiske Stridigheder ikke i første Linie drejer sig om konfessionelle Forskelle, men langt mere om Generationsforskelle. »Den almægtige Gud har Brug for begge Slags Mennesker, hver paa sin Plads og til sin Tid«, skriver Thieme til sidst, »begge maa respektere hinanden, selv om de ikke sjældent kommer i en vis indbyrdes Spænding. Naar denne Spænding bliver udholdt paa redelig Vis, uden Embedsmisbrug paa den ene Side og uden Misbrug af Ord paa den anden Side, er den aldeles ikke en Skyld, saaledes som den konfessionelle Modsætning — i sin Oprindelse! — er det. — Under alle Omstændigheder er det utaaeligt,

at de nødvendige og blandt os svage Mennesker ofte skarpe Spændinger af denne Art skal kunne true, undergrave og maaske helt ødelægge hin Broderlighed, som Gud naadigt har skænket os som en af Forfølgelsestidens ældste Frugter. For at hindre dette kan der ikke nok blive arbejdet — og bedt.«

Elisabethforeningens Kollekt

Sct. Ansgar Kirke	219.56
Sct. Andreas Kirke	132.91
Sct. Annæ Kirke	77.57
Sct. Antoni Kirke	50.00
Sct. Augustin Kirke	64.90
Immaculata Kirke	34.43
Jesu Hjerte Kirke	266.89
Sct. Josefs Kirke	31.35
Sct. Knud Lavard Kirke	127.85
Sct. Mariæ Kirke	44.56
Sakraments Kirke	110.28
Sct. Therese Kirke	92.05
Den hl. Families Kapel	16.00

Kr. 1268.35

Kontante Gaver .....

Talt Kr. 1483.35

Alle, som har bidraget til Kollektens udmærkede Resultat, bringes her ved vor allerhøjestligste Tak.

Styrelsen.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Præsten henfalder paany i dybe Tanker.

»Havde jeg dog blot aldrig svoret,« udbryder han med eet, og der ligger dybe Furer over hans blege Ansigt.

Imidlertid ligger Robert Bernard atter i sin Seng, men han kan ikke falde i Søvn. Han maa stadigvæk tænke paa Claude, hvem han er fulgt efter indtil han naaede Jacobinerklubben. Der inde havde han set Claude tale med nogle andre Kammerater, men selv om han ikke havde hørt, hvad de talte om, men kun set dem gennem Ruden, saa var han dog klar over, at det ikke var noget godt, de drøftede. De røde Fyre havde leet haanligt, som om de havde aftalt en eller anden Skurkestreg.

Pludselig løber der en Tanke gennem Drengens Hjerne. Var det ikke i Nat, at Pastor Pruel vilde bringe gamle Mor Fermier den hellige Kommunion. Hvis nu de Fyre ...? Nej, det var ikke til at tænke paa, og det maatte ikke ske.

Med et Sæt er han oppe af Sengen. Han skubber til den tykke Filip, hans Broder, som sover ved Siden af ham. »Du, vaagn op!« Og da den forsovede Filip gnider sine søvnige Øjne, hvisker han hastigt til ham: »Du, jeg maa af Sted, Tykke! Det er nødvendigt. Det drejer sig om Liv og Død.

Sig det til Mor, hvis hun spørger efter mig.«

»I Orden,« sukker Filip. »Liv og Død! Det vil nok berolige Mor.« Og saa vender han sig om paa den anden Side og snorker videre.

Faa Minutter senere banker det kraftigt paa Sadelmageren Cassandre's Dør, og da han gaar ned og lukker op, smutter en lille sorthaaret Knægt saa at sige ind mellem Benene paa ham. Den lille hives næsten efter Vejret, saa hastigt er han rendt.

»Hvad vil du, Robert?« spørger Cassandre forundret. »Jeg havde nær troet, at det var Husundersøgelse. Hvad vil du her? Du skulde jo have ligget i din Seng.«

»Cassandre!« raaber Drengen, idet han snapper efter Vejret. »I er jo Montbernages stærke Mand.«

»Ja, det siges jo, ho-ho-ho!« griner Sadelmageren.

Saa af Sted. Tag Jakke paa og gaa med mig. Det haster!«

»Jamen, hvor skal vi hen? Er der et Oksespand, der er gaaet i Grøften?« spørger Cassandre forundret.

»Nej, det er meget værre. Jeg kan ikke sige det nu. Jeg fortæller det undervejs. Bare af Sted!«

»Jamen — — —?«

»Det drejer sig om Pastor Pruel!«

»Om Pastor Pruel!« Sadelmageren ser endnu engang forbavset paa Drengen, men griber samtidig sin Jakke, river Huen ned fra Knagen, tager Drengen i Skulderen og siger saa:

»Naa, hvis det skal være, saa af Sted.«

*

Paa samme Tid gaar Pastor Pruel langsomt gennem Poitiers mørke Ga-

der. Med Ærefrygt bærer han under sin Frakke det lille Sølgemme, der skjuler Altrets Sakramente. Hans Læber bevæger sig stille i Bøn. Han beder altid Rosenkransen naar han er paa Vej til en syg med Sakramentet.

Lygten paa Joubert-Broen kaster sit flakkende Skær ud over Broen. Nedenunder rutscher Clain af Sted. Eilers er Naturen uhyggelig stille.

Og uden at se sig om eller ane Uraad gaar Præsten over Broen, som fører til Forstaden Montbernage.

»Som har baaret det tunge Kors for os,« beder han sagte. Da springer to Personer pludselig frem fra Mørket. De kaster sig over Præsten og slæber ham hen mod Rækværket. Kun svagt sætter Pruel sig til Modværge med den ene Haand, medens han knytter den anden Haand fast om Herrens Legeme.

»Død over vore Modstandere,« skriger den ene af Fyrene.

»I Floden med ham, det Svin,« brøler den anden.

Og uden Tvivl vilde de have kunnet styrte Præsten i Floden, hvis ikke i sidste Øjeblik en Kæmpenæve havde grebet fat i Kraven paa dem begge og rystet dem grundigt. Og en Tordenrøst ledsagede Manøvren: »I Præstemordere og Gudsforbødere! Jeg skal komme koldt Vand i Blodet paa jer.« Og med et elegant Kast »flyver« begge »Patrioterne« ud over Rækværket og ned i Floden.

»For Guds Skyld, hvad er det dog De gør, Cassandre,« udbryder Præsten forfærdet, da han har genkendt Goliath fra Montbernage. »De kan jo drukne begge to!«

(Fortsættes)

Selvom »Masken og Ansigtet« har været opført, kan vi alligevel ikke lade være med at bringe dette lille »replikskifte« som en erindring om stykket.
Red.

Søster Elisabeth: Vi har aldrig andet end smaa Muligheder for at gøre det gode, eller det onde.

Therese: Det vilde utvivlsomt være mere spændende at befri Frankrig og drive Englænderne ud — Fejlen er bare, at det ikke er det, som forlanges af os.

Elisabeth: Nej, men at være Missionær, frelse Sjæle ...

Therese (med Kraft): De frelser flere ved at blive mellem disse fire Mure. Tror De ellers, jeg vilde være her? — Vi er længere fra Lisieux herinde, end om vi befandt os i Hjerteret af Afrika.

Forøvrigt behøver De kun opfylde de smaa Muligheder, saa vil Gud selv føle sig forpligtet til at berede Dem de store: Enhver handler efter sin Maalestok.

De enkelte - så de mange

Ugebladet bragte i det første nummer i det nye år en artikel under overskriften »De mange og de faa«.

Hovedtanken var den: Frafaldet fra Kirken er stort og vil sandsynligvis blive større, fordi den religiøse atmosfære i mange hjem er svag. Netop fordi de mange falder fra, har mange opdyrket et lille felt og ført disse mennesker ind i et dybt religiøst liv — men til gengæld har ingen taget sig rigtigt af »de mange«.

Da artiklens forfatter også mener at kunne overføre det på danske forhold, er det måske af nogen betydning at drøfte spørgsmålet lidt nærmere.

Er der her hjemme lagt størst vægt på at gøre *et fåtal* til en religiøs elite?

Jeg tror, svaret må blive et *nej!*

Tager vi først de enkelte sogne, er det et gennemgående træk, at præsten (eller præsterne) ved kirkerne gør alt hvad de kan for at få *hele* menigheden aktiviseret. De skal ikke blot komme til søndagsmessen, men der bliver lagt stor vægt på, at *alle* efter mulighed og evne kommer til majandagterne og rosenkransandagterne, til menighedsmøder og til tilbedelsen hver 1. fredag.

Men ikke alene det. Rundt omkring holdes der religionskursus for menigheden og for alle interesserede.

Går vi fra sognearbejdet over til ungdomsforeningernes arbejde bliver billedet naturligvis et andet, *men målet er det samme: Kirkens vækst blandt de mange.*

Med nogen ret vil det kunne siges, at der i øjeblikket lægges stor vægt på at øve og styrke en lille del af de unge. En sådan indvending kan imidlertid ikke bruges til at bevise påstanden om, at hovedmålet ligger i at skabe en elite. Her som i alt andet kristent apostolat gælder det, at de, som vil virke i apostolatet, må kun virke ud af Guds nåde. Det er dette,

ungdomsbevægelsen søger at nå frem til, for at målet: *Bevarelsen af kammeraterne i Kirken og Kirkens vækst blandt ungdommen* kan nås.

— Det samme er også tilfældet med de store ungdomsbevægelser i udlandet som f. eks. J. O. C., J. A. C. og J. E. C., ligesom det gælder studenterarbejdet og arbejdergrupperne her i landet.

Til sidst kunne Maria Kongregationerne, Maria Legionen og 3. ordnerne samt Benediktineroblaterne nævnes.

Det gælder her om at føre de enkelte medlemmer til større *fuldkommenhed* og ikke til at udvide de forskellige religiøse samfund til at omfatte alle mennesker. Derimod er det de enkeltes opgave at føre mennesker til Kirken.

Således er målet for alt arbejdet det samme som Kirkens eget. *O. B.*

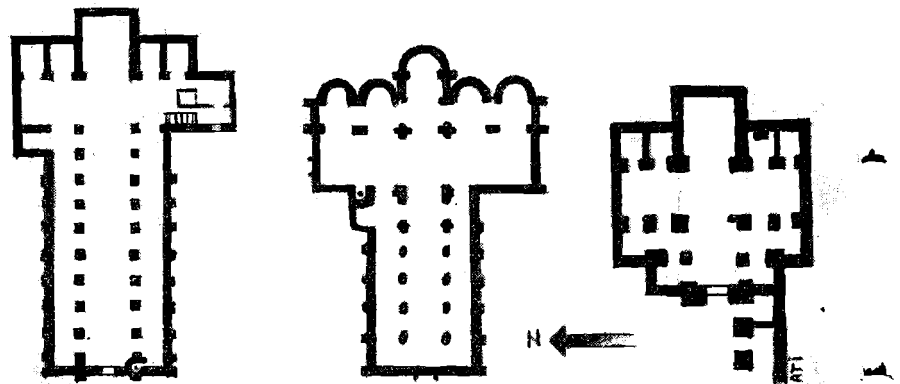
DET HISTORISKE ØM, 2

Indtil for 40 år siden kendte man ikke ret meget til Øm kloster, men i 1911 begyndte man at bearbejde klostertomten, der i mange århundreder havde henligget udyrket som stenbrud.

Øm kloster var et Cistercienserkloster, et af de mange, der byggedes i Danmarks middelalder. Af andre Cisterciensiske klostre kan nævnes Løgum kloster (påbegyndt 1170), Vitskøl (der oprettedes af Valdemar den Store) og Sorø kloster (hvor Saxo levede) — og i alle disse storladne klosteran-

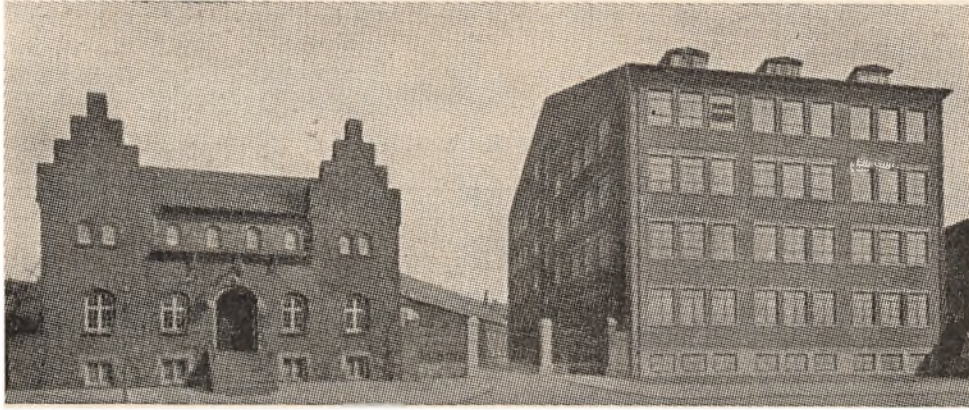
læg kan man se visse fællestræk, der stammer fra ordenens moderhus i Fontenay i Øst-Frankrig. Det er især kirkernes grundplaner, der afviger fra, hvad vi ellers er vant til herhjemme — og i Øm ses det især, fordi der simpelthen ikke er andet end grundplanen tilbage: rester af fundamentene. Alle Cistercienserkirker var korskirker med tre skibe og med to kapeller ved østvæggen af hver korsarm — altså nogenlunde samme udformning, som den vi finder i benediktinerkirken St. Bendt i Ringsted, blot med den forskel, at der i Cistercienserkirkerne kun (oprindeligt) fandtes flade væge i apsis og i de fire kapeller i korsarmene.

På tegningen ses til venstre grundplanen af Sorø kirke, en typisk cistercienserkirke, i midten St. Bendt i Ringsted (kun medtaget her for sammenligningens skyld) og endelig en plan af kirken i Øm kloster. *Anker.*

Ingen absolution

En præst, der passerede igennem en by i et katolsk land, kørte over for rødt. Skæbnen ville, at en betjent så det. Panseren satte efter vognen, standsede den og halede sin blok frem. Et øjeblik efter rakte han en blanket til præsten — der stod: »Bed til bod: fem Fadervor og fem Hil Dig Maria«.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.
Grundlagt 1821

GAMLE HESTEHAUGE
Grundlagt 1882

J. J. JACOBSENS EFTF.
Grundlagt 1841

$\frac{1}{5}$ C. F. SCHALBURG
Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

LIDT OM UDSTRÅLING

Fysikerne regner med absolut sorte legemer, der ikke udstråler noget af det lys, der falder på dem. Der er også rent hvide legemer, der kaster alt det lys tilbage, som falder på dem.

De vise mænd fra Østerland lignede de sidstnævnte legemer. De var en lysfyldt uden fortilfælde, de havde modtaget. Til sidst var det selve verdens lys — lyset til hedningernes oplysning — der havde kastet sine stråler på dem. Men de beholdt ikke lyset for sig selv. Vel ved vi grumme lidt om deres senere livsskæbne; ærlig talt ved vi slet ingenting. Men da de altid er blevet æret i den kristne kirke, kan vi roligt gå ud fra, at de har gjort en indsats i kristendommens tidligste udbredelse mod øst. Gennem dem var det, Kristus sendte sit lys først til de østlige lande — en hel menneskealder før det også nåede til vesterledet.

Og du, der er oplyst af Kristus, hvad ligner du mest, et sort eller et lyst legeme? Ligner du de vise fra øst, der var pionerer, foregangsmænd, apostle for Jesus Kristus? Eller stiller du dit lys under skæppen? pater.

Vel mødt i...

Århus: Sø. 21. kl. 8: Messe og fælleskommunion i anledning af 10-års jubilæet. Derefter kaffebord. Tale af overlærer West. Pris 75 øre.

Amager: Ma. 22. kl. 20: Pigernes kongregation. Ti. 23: Bordtennis. On. 24. kl. 20: Studiekreds ved pater

Fra min bogreol

En af de bøger, vi er meget glade for at kunne omtale, er »Den katolske kirke i norske skolebøger«.

Forfatterne af bogen har set det som deres opgave at gennemgå alle de norske skolebøger (især historiebøger), og af disse tage alle de steder som omtaler katolske forhold i hele verden og i Norge. Arbejdet er gjort meget grundigt, og bogen er uhyre læseværdig og let at læse. Så vidt jeg kan se omtales alle de spørgsmål, som altid bliver rejst, når talen fal-

Brunnicardi. Fr. 26. kl. 20: Underholdningsgruppen. Lø. 27. Steen Albrechtsen fortæller om moderne teater. Derefter tebord og underholdning.

Horsens: To. 25. kl. 20: Studiekreds. Jesu Hjerter sogn: Lø. 20. kl. 19,30: Diskussionsmøde: Messe på dansk og aftengudstjeneste. Lø. 27. kl. 19,30: Foredrag af hr. Orla Knudsen og filmsforevisning. Fr. kl. 19,30: Drengenes juniormøde. Ma. kl. 19,30: Pigernes juniormøde.

Kolding: Ma. 22. kl. 20: Lotteri og te i præstegården. Medbring en pakke til 1 kr.s værdi og 50 øre til te. Husk penge til kontingent, hvis du skylder.

Ørdrup: Ti. 23. kl. 19,30: Mexicos Helte II. Kristenforfølgelserne i Mexico.

Østerbro: On. 24. kl. 20: Hos Søren og Jytte. Jytte udlægger musikken.

der på middelalderens historie og Kirkens forhold.

Som eksempler kan nævnes: »Helgendyrkelse, relikvier og billedkultus«, »Jesuittene«, »Kirken, oplysningen og videnskaben«, »Ble kirken et rike av denne verden?« o. s. v.

Alle disse spørgsmål og mange flere bliver undersøgt og sandheden bliver stillet op over for skolebøgernes unøjagtigheder og fejtagelser. Bogen indeholder derfor en mængde konkrete oplysninger, som det i høj grad lønner sig at studere og næsten lære udenad.

Men det er kun den ene gode ting ved bogen.

En anden og lige så betydelig er, at de enkelte afsnit af bogen næsten er små kapitler af en kirkehistorie.

I afsnittet om kirken i Norge gives en fyldig beskrivelse af de norske kirkelige forhold, og kampene mellem paver og kejsere og konger bliver behandlet således, at de norske skolebøgers fejl rettes og påtales, men den rette og store sammenhæng vises — for blot at nævne nogle eksempler.

Bogen kan anbefales meget stærkt, fordi den på en og samme gang retter fejl og misforståelser og giver et billede af vor kirkes historie, hvor alle forhold (både mørke og lyse sider) drages frem. Man kan indleve sig i historiens perioder og ens forståelse af mange forhold vokser betydeligt.

Ved læsningen af bogen bliver vi opmærksom på hvordan vi mennesker kan forvanske kirkens ansigt ved vor synd, men vi styrkes samtidig i troen på Guds løfte om, at Kirken ikke skal gå til grunde, ved at se hvordan Kirken bestandigt har rejst sig igen.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Paranteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

21. S. SEPTUAGESIMA (101—24); (violett) 2. Bøn: St. Agnes (796); Præf. (521).
22. M† St. Vincents og St. Anastasius (797); 2. Bøn: Gudsmøder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ((123, 122)); alm. Præf. (525).
23. Ti† St. Raymund af Pennafort (hvid) (797); 2. Bøn: St. Emerentiana ((61)), 3. Bøn: Gudsmøder (som Mandag); alm. Præf. (525).
24. O St. Timotheus (798); alm. (rød) Præf. (525).
25. T. St. Pauli Omvendelse (799); (hvid) 2. Bøn: St. Petrus (789); Præf. (524).
26. F. St. Polycarp (804); alm. Præf. (rød) (525).
27. L. St. Johannes Chrysostomus (hvid) (805); Præf. (525).
28. S. SEXAGESIMA. — I Dag fejres St. Ansgar, Vikariatets Værnehelgen.

Søndag den 28. Januar afholdes den 1. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen, den danske katolske Kirkesag.

Sct. Annæ Sogns Menighedsfest

Fastelavnssøndag d. 4. Febr. 1951 Kl. 19 afholder Sct. Annæ Sogn Menighedsfest i Festsalen Dr. Elisabeths Allé. Der er Underholdning af Jubilatekoret, og Z. Topelius' Eventyrkomedie »Snurretoppen« opføres af St. Annæ Skolens Elever. Kaffe og Forfriskninger, Dans i Musiksalen. Entré for Voksne Kr. 2,00, for Børn Kr. 1,25.

Lørdag den 3. Febr. Kl. 16 synger Jubilatekoret. Derefter opføres »Snurretoppen«. Til Slut Tøndeslagning. Ad-

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nø rebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgaris Forlag, Bredgade 67,
København K Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

HJÆLP

søges til let stilling i huset hos selverhvervende dame. Alderen gør ingen forskel, gerne en aldersrentenyder. Moderne lejlighed med alle bekvemmeligheder. Rengøringshjælp og hjælp til vask holdes. Lige ved sporvognskryds.

Billet mrk. 227, modtager annonceekspeditionen, Stenosgade 7, Kbhvn. V

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Melrup 3385 og 3413 x

gang 1 Kr. for Voksne, 75 Øre for Børn.

Billetter kan faas i Sct. Annæ Præstegaard (AM 3202) og gennem St. Annæ Skole (AM 2608 Kl. 13—14), Hans Bogbinders Allé 2 og 4.

R.I.P.

Vi bekendtgør, at

Søster Therese

Sct. Vincents søster i Hel-
singør) er afgået ved Døden d.
17. December 1950.

Vi anbefaler den kære afdøde
til de troendes Forbøn.

Sct. Vincents søstre i
Helsingør.

Fr. Bürmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

Sr. Thérèse

af Sct. Vincent Søstrenes Orden
in memoriam

Dyb sorg har vi følt ved Sr. Thérèses bortgang lige inden jul. Vi er mange, som har levet vor barndom under Sr. Thérèses beskyttelse. Vi skylder hende vor inderligste tak, fordi hun i over fyrretyve år brugte al sin energi og bragte så mange ofre for at få ordentlige og dygtige mennesker ud af os. Hun havde af dyb erfaring vidst, hvad det betød at miste sine forældre tidligt, al hendes kærlighed og forståelse gik ud på at mildne en moders savn for os. Hun vidste, hvilke færdigheder vi havde brug for senere som mor og husmor, og bibragte os dem med stor dygtighed. Hun ville altid gerne opmuntre os med sit varme smil og en lille munter historie. Vi elskede at komme til hende med vore børn, og vi mærkede, hvor inderligt hun fulgte med i vor lille verden.

Gamle elever fra St. Vincent
Søstrenes børnehjem.

Gronby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

Aalborg

<p>N. Nielsen & A. Brostrøm <i>H. Pers Efterfølger</i> Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslægermestre Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Brillere efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørførr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p><i>Køb Hjemmets Udstyr hos</i> Thuen, Gravensgade 2</p>	<p>Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONSGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. f. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken</p>

Vejle

<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vasslinggade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Briller saa Berg EXAMINERET OPTIKER Nørregade 9 . Telf. 261 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vøstergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolik Menighed</p>

Horsens

<h1>Holbæk</h1>		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedlundsgade 1 . Telf 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Uldall . Tapet . Farvehandel Ahlgade 57 . Telefon 626 Lev. til kat. Institutioner</p>	<p>Bladcentralen Dag- Ugeblade - Telegrammer Telefon 317 Smedlundsgade 14 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Olarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - <i>billigst med det bedste</i> Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugstørelse Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Totalitære Teologer med egen Bil og uden Cølibat

Radio Vaticana meddelede, at de cze-kiske Kommuniste har formaet 800 unge Partifæller til at gaa ind i et »Studium« ved de to statsautoriserede »Præsteseminarier« i Prag og Bratislava. Det drejer sig om unge Arbejdere og Medlemmer af de kommunistiske Ungdomsorganisationer, der altsaa ingenlunde paabegynder Teologistudiet paa Grund af Kald. Særlig bemærkelsesværdig er Betingelserne for Immatriculationen: To Aars Studium i Stedet for seks, ikke bindende Cølibat, høje Lønninger (det firdobbelte af Arbejderløn) samt Dispositionsret over Automobil. (CND)

Katolske Læger uddannes til Missionsarbejde

Der er ved Universitetet i Padua oprettet et særligt Kollegium for medicinske Studenter, som vil udøve deres Profession Side om Side med Gejstligheden i Missionslandene. Planen er blevet ført ud i Livet af Professor Canova ved Paduas Universitet. Professorens har i en Aarrække virket som Missionslæge i det mellemste Østen.

Patriarken af Venezia og Biskoppen af Padua har begge givet deres Velsignelse til den nyoprettede Institution, som allerede er fuldt optaget af entusiastiske og ivrige Studenter. (CND)

Fransk Sygeplejerske helbredt i Lourdes

Ærkebiskoppen af Rennes, Kardinal Roques, har i et Dekret bekræftet den overnaturlige Karakter af en Helbredelse i Lourdes.

Den helbredte, en fransk Sygeplejerske Jeanne Fretel, blev i 1939 opereret for en Blindtarmsbetændelse. Efter Operationen forværredes hendes Tilstand Dag for Dag, og i 1940 konstaterede Lægerne en tuberkuløs Bughindebetændelse. Hun underkastedes flere kirurgiske Indgreb og længere Kurophold, men Tilstanden forværredes, og i 1946 kunde Patienten end ikke gaa. Temperaturen svingede ustandselig mellem 39,5 og 36,5, og Smertene stilnedes ved Streptomycin-Behandling. Hjertefunktionen blev svagere og svagere, og 4. Oktober 1948 bragtes hun til Lourdes. 8. Oktober begyndte hun umiddelbart at føle sig bedre tilpas, nogen Tid senere kunde hun gaa og spise normalt, og hun forlod Lourdes. I Rennes paatog hun sig Arbejde, og hendes Vægt blev efterhaanden normal. Der er siden da ikke sket Tilbagefald af nogen Art. (KIPA)

URBI ET ORBI

CZEKISKE BISKOPPER dømt for Spionage

Ærkebiskop Berans Skæbne uvis

Det meddeles fra Bratislava, at den cze-kiske Statsdomstol har dømt to slovakiske Biskopper til livsvarigt Fængsel og en tredje til 24 Aars Fængsel. Domstolen kendte de tre Biskopper skyldige i Højforræderi og Spionage, beslaglagde deres Formuer og frakendte dem de borgerlige Rettigheder i ti Aar.

De dømte er den 71-aarige Biskop af Spis, Mgr. Jan Vojlassák, den 65-aarige Hjelpebiskop af Tirnava, Mgr. Mighal Buzalka samt den 63-aarige rutenske Biskop af Presov, Mgr. Pavel Gojdic. De tre Biskopper var alle anklaget for at have formidlet Spionagerapporter til Udlandet, dels gennem det tidligere pavelige Nuntiatur i Prag, dels gennem fremmede Magters Ambassader i Czechoslovakiet.

Anklagen hævder, at Rapporterne skal have indeholdt Oplysninger om Tilstandene i Czechoslovakiet samt om Sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet af den cze-kiske Civiladministration.

I katolske Kredse i Czechoslovakiet betragter man Processen i Bratislava — saavel som lignende forudgaaende Processer — som Forløber for den længe ventede Retssag mod Prags Ærkebiskop, Mgr. Beran, hvis Skæbne man iøvrigt er uden Kendskab til. (KIPA)

Den apostoliske Delegat i Korea deporteret

Børn evakueret med Flyvemaskiner

Meddelelser, der er indløbet til Propaganda Fide i Rom gaar ud paa, at den apostoliske Delegat i Korea, Mgr. Patrick Byrne sammen med en Del andre Missionærer er blevet taget til Fange og deporteret til Mandschuriet.

*

Samtidig meddeles det, at 946 forældreløse koreanske Børn er blevet evakueret fra Seoul til en Havneby paa Syd-Koreas Kyst pr. Flyvemaskine. Børnene var mellem 6 Maaneder og 13 Aar gamle, og henimod et Hundrede Stykker var syge. Evakueringen skete paa Initiativ af amerikanske Soldater og deres Kapellan i Samarbejde med Koreas Røde Kors, bistaet af 4 indfødte koreanske Søstre. En protestantisk Feltkapellan fungerer som Forplejningsofficer for Børnene. (KIPA)

Femlingerne vil i Kloster!

De berømte kanadiske Femlinger er efterhaanden blevet 17 Aar gamle og har alle ytret Ønske om at gaa i Kloster. Da de for nogen Tid siden fremsatte dette Ønske for Kardinal Spellman, svarede Kardinalen med et Smil, at han syntes de skulde vente lidt med at bestemme sig. Naar de fylder 18 Aar faar de en Millionformue udbetalt, og saa kunde det dog være, at de hellere først vilde se lidt af Verden end at gaa i Kloster, men Femlingerne bedyrede imidlertid Kardinalen deres Forsæt. (CND)

Corps Diplomatique hos Paven

Nytaarsdag aflagde Diplomaterne ved den Hellige Stol det sædvanlige Nytaarsbesøg hos den Hellige Fader, der ovenfor meddelede de fremmødte Diplomater sin Velsignelse.

Katolsk

28. Januar 1951
99. Aargang
Nr. 4

Ugeblad

Katolsk Henvendelse
til Svangerskabskommissionen
St. Peters Grav
Det fjerde Standpunkt
Jubilæumsafladen 1951
Efter Bratislava

Staten og Medmennesket

»Paa den ene Side har vi dem, der mener, at Individierne kommer i anden Række, Staten i første. Overfor staar vi andre, som tværtimod mener, at Staten kun er til for de enkelte Menneskers Skyld«.

Dette hører vi atter og atter. Vi gentager det selv, og vi er ikke i Tvivl om, hvilken Side vi hører til.

Men i Praksis er Sagerne ikke helt saa enkle og nemme.

Den moderne Stat har et meget stort Antal Opgaver. Uhyre mange Menneskers Ve og Vel hænger sammen med Statens. Hovedparten af de medmenneskelige Opgaver, som angaar de fattige, de gamle og de syge, er lagt i Statens Hænder. Det forventes, at Staten griber hjælpende og støttende til, naar et eller andet Erhverv kommer i Vanskeligheder. Selv beskæftiger det offentlige en betydelig Del af Befolkningen.

Naar Individets og Statens Interesser støder sammen, er det derfor i Almindelighed et Sammenstød mellem Enkeltmenneskers Interesser paa begge Sider. Staten er ikke upersonlig, den repræsenterer store Befolkningsdeles overmaade personlige Interesser.

Det er saa selvfølgelig, at man generer sig ved at sige det. Men saa banal en Sandhed det end er, maa den af mange Grunde gentages, saa længe de fleste af os opfører os, som forstod vi den ikke.

Saa længe vi ikke opfører os i Overensstemmelse med en Forstaaelse af, at Stat og Kommune repræsenterer vor Næste, og at Kravet om Retfærdighed og Kærlighed overfor Næsten ogsaa har Staten til Genstand som Repræsentant for bl. a. de mest hjælpeløse blandt vore Medmennesker, er vi ikke de Kristne, vi burde være.

Og saa skal vi ikke kalde os sagesløse, om Følgen bliver en Stat, der mere og mere begrænser vor Frihed.

Er vi uvillige Medlemmer af Fællesskabet, der i selvsk Interesten yder Fællesskabet det mindst mulige og skaber os en ukristelig Dobbeltmoral om, at Svig eller blot og bar Ufinhed skifter Karakter, hvis vi viser den ikke Ansigt til Ansigt med Næsten, men »bare« overfor Staten — saa kommer med ufejlbar Sikkerhed den Dag, da Staten (i de manges Navn), eventuelt i Politistatens Form, *tvinger* os til det, vi forlængst skulde have ydet af simpel menneskelig og kristelig Sømmelighedsfølelse.

Disse Tanker, der kun lige akkurat

viser Vej ind til en grundigere Overvejelse og Selvprøvelse, kommer vistnok meget belejligt i disse Dage, hvor Regering og Rigsdag i Fællesskab skal finde Vej ud af vort Lands økonomiske Vanskeligheder. Smaa uforstandige Mennesker i Hobetal vil sidde og regne Stykker og Numre ud for at slippe billigt fra det. Eller med andre Ord for at vise sig som daarlige Medborgere og Medmennesker.

Og saa er der jo ogsaa Selvangivelsen til Skattevæsenet. Der er altid nogen, som kommer til at sidde med Sor-teper. Og det er altid de fattige. Det burde maaske staa paa selve Skemaet.

DEN HELLIGE AGNES' LAM TIL PAVEN

Paa den hellige Agnes Fest (21. Januar) bringes - Traditionen tro - to hvide, indviede Lam til Paven og derfra til Søstrene i Prisca-Klosteret paa Aventin. Her forbliver de indtil Paaske, hvorefter de klippes og deres Uld anvendes til Pallierne.

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehellegsgade 18 . Telefon 122 .

Jernbeton

Muremester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme Sanitet Ilt og Gas Autogensvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØRING F. TELEFON 203

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

S ØREN
ØRENSEN ✕
KOTØJS-MESSEN
LAGTERGADE 1

Leverandør til de katolske Institutioner

KOLONIAL . VIN . DELIKATÆSSER
Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Købmandsgaarden)
St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes

Bøstergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld . Sølv — Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

I. Kls. Kød og Paalæg
Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th Haagensen

JUVELER, GULDSMED og GRAVØR

ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Svangerskabskommissionen

En katolsk Henvendelse

Som bekendt er der nedsat en Kommission til Behandling af de juridiske Forhold i Forbindelse med *abortus provocatus*, Afbrydelse af Svangerskab ved Drab af Fosteret. En meget heftig Agitation har gennem flere Aar raset mod de gældende Love paa dette Omraade og med Henviisning til et skønmæssigt meget højt anslaaet Tal paa illegale Abortfremkaldelser krævet friere Adgang til Svangerskabsafbrydelse paa Hospitalerne.

Desværre har Agitationen efterhaanden vundet Fodfæste i betydelige Befolkningkredse, saaledes at der ogsaa indenfor Folkekirken har været Røster, der ud fra Betragtning af Vanskelighederne for mange Hjem f. Eks. under Bolignøden, er gaaet ind paa Tanken om legaliseret Svangerskabsafbrydelse i ret vidt Omfang.

Ingen ønsker dog den fremkaldte Abort som andet end som Nødhjælp. Ud fra den Betragtning, at det vil være bedre, om en Undfangelse ikke har fundet Sted, mener man at Svangerskabskommissionen allerbedst løser sin Opgave ved at sætte sig i Spidsen for en Oplæring af Befolkningen i Brugen af Midler til Forhindring af Svangerskab. Ogsaa her er det Kredse langt ind i Folkekirken, som taler for den foreslaaede Fremgangsmaade.

Katolikker kan af gode Grunde ikke under nogen Omstændigheder gaa med til Drab af et levende Foster. Vi kan heller ikke gaa med til imod Naturens Orden at unddrage det ægteskabelige Samliv dets Følger. Vi er ganske klare over, at en Indsigelse fra vor Side mod de fra Kommissionen stillede Forslag, næppe vil kunne vende Opinionen, der i Øjeblikket er oppisket af den nævnte Agitation. Men dels er det vor Pligt at gøre det kristne Syn gældende med utvetydig Klarhed, dels er det vor Overbevisning, at der i Befolkningen i Virkeligheden findes maaske endda et Flertal, der deler vort Syn, men ikke tilstrækkeligt har gjort opmærksom paa det, fordi det her drejer sig om de Befolkningsslag, der helst lever i Stilhed og kvier sig ved at raabe op, specielt da om Ting som disse. Det er urigtigt ikke at gøre det, fordi Sagen her drejer sig om selve Samfundets Sundhed, saa en klar Udtalelse fra katolsk Side vil forhaabentlig ogsaa have til Følge, at andre slutter op og viser, at det gamle kristne Syn paa disse Ting endnu lever i vort Land.

Af disse Grunde er der for faa Dage siden sendt den siddende Kommission nedenstaaende Brev, der er underskrevet af Biskop Suhr som Formand for det Apostoliske Vikariats Hospitalsudvalg, af Overlæge Karl Søndergaard som Formand for Nicolaus Stenos Gilde, af Læge Anne Marie Gade som Formand for Academicum Catholicum og af Sygeplejerske Ellen Møller og Fru A. Kerckhoff som Formænd for henholdsvis Danmarks katolske Sygeplejerskeforbund og Danmarks katolske Kvindeforbund.

Til svangerskabskommissionen

På vore foreningers vegne tillader vi undertegnede os herved at forelægge kommissionen vort standpunkt overfor to spørgsmål, som kommissionen behandler.

Vi henstiller, hvad *abortus provocatus* angår, på den mest indtrængende måde til kommissionen, at den vil gå ind for at lade fosterets liv nyde lovgivningens fulde beskyttelse. Vi er af den overbevisning, at respekten for menneskets liv ogsaa på andre områder vil nedbrydes, hvis der ikke vises respekt overfor det værgeløse barn i moders liv.

Vi henstiller derfor indtrængende til kommissionen at bryde med det princip, der indførtes i lov af 18. maj 1937 om foranstaltninger i anledning af svangerskab, at en kvinde i visse nærmere betegnede tilfælde har ret til at få sit svangerskab afbrudt, idet vi mener, at lovgivningsmagten ved lovregler af denne art krænker de naturlige menneskerettigheder. Vil kommissionen — uanset hensynet til menneskerettighederne — ikke helt bryde med det omtalte princip, henstiller vi, at kvindens beføjelse til udslettelse af fosterets liv afgrænses snævrere muligt, især hvad de såkaldte sociale indicationer angår.

Vi henstiller endvidere — idet vi henviser til tros- og samvittighedsfriheden — at der, uanset den retsstilling, man vil give fosteret, ikke i dansk lovgivning indføres nogen forpligtelse hverken for læger eller sygehuse til foretagelse af *abortus provocatus*. Helst så vi en positiv bestemmelse om, at ingen læge mod sin samvittighed er forpligtet til at foretage *abortus provocatus*.

Det er vor overbevisning, at en saglig drøftelse af *abortus provocatus* ikke kan finde sted uden hensyntagen til etikken krav. Dette illustreres derved, at en af World Medical Associations første opgaver var en nycodificering af lægeetikken, efter at visse læger under den sidste krig havde gjort sig skyldige i umenneskelige handlinger. En af paragrafferne i den af W. M. A. vedtagne »International Code of Medical Ethics« lyder således: A doctor must always bear in mind the importance of preserving human life from the time of conception (en læge skal altid huske vigtigheden af at bevare menneskets liv lige fra undfangelsen). Denne paragraf havde endnu et punktum: Therapeutic abortion may only be performed if the conscience of the doctor and the national laws permit (abort på medicinsk indication må kun foretages, hvis lægens samvittighed og landets love tillader det), men dette punktum blev udeladt i den endelige redaktion, fordi der rejstes en betydelig modstand imod det.

Vedrørende spørgsmålet om offentlig støtte til vejledning i brug af svan-

gerskabsforebyggende midler ønsker vi at udtale følgende: Vi er af den overbevisning, at enhver handling, der gør kønsakten unaturlig, bl. a. ved ad kunstig vej at hindre dens samfundsmæssige formål, slægtens bevarelse, er etisk utilladelig. Som følge heraf bør det offentlige ikke indlade sig på at støtte vejledning heri. Dermed er ikke sagt, at enhver børnebegrænsning er etisk utilladelig. Under særlige omstændigheder må det være tilladt at regulere børnefødslerne ved naturligt samliv i de sterile perioder og ved afholdenhed, hvis mulighed uholdt videnskabelig og kristendommens 1900-årige erfaring går ind for.

Da vi således står på det standpunkt, at fosterdrab er utilladeligt, og at det samme gælder anticonception, skal vi her pege på de foranstaltninger, der efter vor mening bør tages i anvendelse for at løse problemet:

Sygdomme hos gravide bør behandles ved egentlig sygdomsbehandling.

Uheldige sociale forhold bør søges ændret ved sociale foranstaltninger såsom tilstrækkelig hjælp til svangre, til vanskeligt stillede mødre, støtte til børnerige familier og løsning af boligproblemet.

Til slut ønsker vi at pege på, at en nødvendig forudsætning for, at disse foranstaltninger kan blive effektive, er, at befolkningen genopdrages i den kristne moralsk ånd.

Det skal tilføjes, at vi, for at give kommissionen mulighed for en dybere forståelse af vore henstillinger med særlig post fremsender til eksemplarer af Albert Niedermeyer: Schwangerschaft, Abortus, Geburt (3. bind af sammes Handbuch der speziellen Pastoralmedizin) til kommissionens behagelige afbenyttelse. Vi henviser især til siderne 1—47 og 145—238.

*

I Tilslutning til ovenstaaende kan vi fortælle, at den i Skrivelsen nævnte Professor Albert Niedermeyer, der underviser ved Wien Universitet, kommer til København i Slutningen af Februar for at holde en Række Foredrag over Emner i Forbindelse med de her nævnte Forhold.

Der bliver først og fremmest tre offentlige Foredrag, der henholdsvis 20., 21. og 23. Februar finder Sted i Grundtvigs Hus. Det første Titel bliver »Die Tötung der Leibesfrucht vom medizinischen, sozialen und ethischen Standpunkt« (Fosterdrabet i lægelig, social og etisk Betragtning), det andet »Eheberatung in universalistischer Betrachtung« (Ægteskabsraadgivning i universalistisk Betragtning), det sidste Ein Kampf um die Pastoral Medizin« (En Kamp om Pastoralmedicinen).

Desuden holdes paa Universitetet en Forelæsning om Pastoralmedicinen Udvikling i det sidste Hundredeaar og et Foredrag for Præster om de nervøse Lidelser og Skriftemaalet.

Angaaende nærmere Oplysninger henviser vi til en Meddelelse bag i Bladet.

Apostelgraven under Sct. Peter

I sin Juletale gav Pave Pius XII Meddelelse om Bekræftelsen paa Fundet af Apostelfyrsten Peters Grav under Peterskirken Kuppel. Den Hellige Fader erklærede samtidig, at de Knoglerester, der var fundet ved Graven,

ikke med Sikkerhed kunde tilskrives den hellige Peters. Et nyt Bevis paa Kirkens Forsigtighed i slige Sager. Meddelelsen har fremkaldt Glæde, men ingenlunde Overraskelse — i de forløbne Aarhundreder har man jo alligevel troet paa, hvad man nu fik bekræftet. Pius XII har jo iøvrigt flere Gange tidligere hentydet til Muligheden af at finde Graven, f. Eks. ved sit sølverne Bispejubilæum og i sit Budskab til Roms studerende Ungdom 30. Januar 1949.

Man har fundet Apostelfyrstens Grav. Derimod har man ikke fundet den Bronzeplakette, der — ifølge gammel Overlevering — skal have dækket Graven, ej heller Guldkorset med Kejser Konstantins og hans Moder Helenas Inskription. Der er Mulighed for at disse Ting er forsvundet, da Barbarerne i sin Tid huserede i Sct. Peter (her iøvrigt mere end i Roms øvrige Kirker). Disse — nemlig Saracenerne — plyndrede som bekendt Vatikanerbasilikaen i Aaret 846. Ifølge »Annales Bertiniani« slæbte de endog Alteret over Apostelgraven bort. Saracenerne maa iøvrigt have huseret længe i Kirken indtil det lykkes Markgrev Guido fra Spoleto at trænge dem tilbage i Retning af Civitavecchia.

Da Saracenerne var draget bort, blev Kirken restaureret. Historikeren Pater Grisar S.J., der i forrige Aarhundrede anstillede Undersøgelser paa Stedet, konstaterede Brud paa Gravpladen og tilskrev disse Ødelæggelser Landsknægtene i Aaret 1527.

Hvad angaar Meddelelsen om, at

NOTER

Sygeplejeskolen paa

St. Josephs Hospital i Kbhvn.

har udsendt en overordentlig nydelig lille gennemillustreret »Folder«, der giver Oplysning om Skolen som Institution, dens Formaal og dens Virke. Skolen, der som bekendt er knyttet til St. Josephs Hospital og ligesom dette ledes af St. Joseph Søstrene, opnaaede Statsanerkendelse allerede i 1934, og adskillige unge Sygeplejersker er i de forløbne Aar udgaaet derfra.

Den nydelige lille Tryksag har Bud til alle de unge Piger — Katolik eller Ikke-Katolik — der omgaaes med Tanken om at hellige sig Sygeplejersker.

der er fundet Knoglerester ved Peters Grav, maa man ikke glemme, at der her havde været en hedensk Gravplads. Ikke blot Hedninger havde ladet sig begrave paa dette Sted, men ogsaa adskillige Kristne, der ønskede at hvile saa nær ved den hellige Petrus' Grav. Ogsaa adskillige Paver har valgt Stedet til deres sidste Hvilested. Det er højst sandsynligt, at Knogleresterne fra de enkelte Grave er blevet kastet omkring mellem hinanden under Barbarernes Huseren, og det er derfor forstaaeligt, at Kirken paa dette Punkt udviser den allerstørste Forsigtighed. *

Apostelfyrstens jordiske Rester har man altsaa ikke faaet nærmere at vide om. Derimod ved man, at begge Apostelfyrsternes Hoveder forefindes i Lateranet. Indtil 14. Aarhundrede opbevaredes de i Pavens Privatkapel, og man kan anse det for helt udelukket, at Paverne vilde have opbevaret disse Relikvier dersom man ikke havde været fuldstændig sikker paa deres Autentitet.

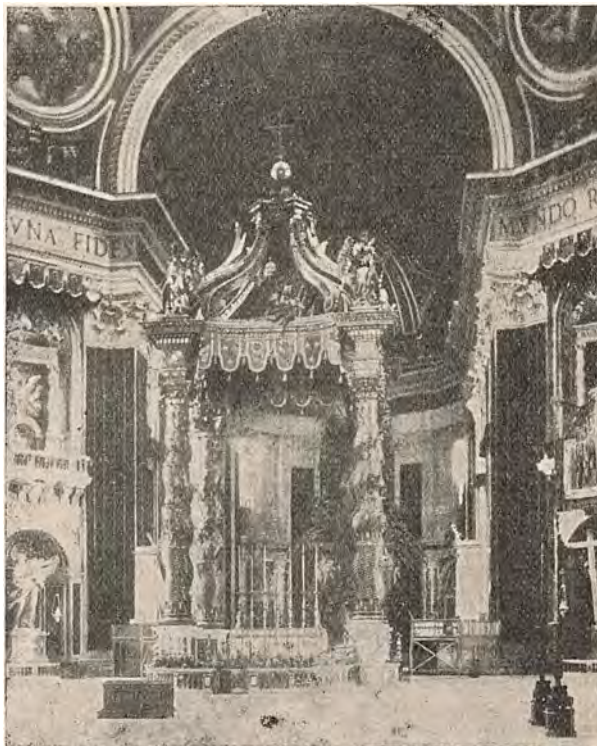
Betydningen af at have Sikkerhed for at have fundet frem til Petrusgraven, ligger i den Omstændighed, at nu er den falske Paastand om at den hellige Petrus aldrig skulde have været i Rom, definitivt aflivet! At Paastanden om at Paven uretmæssigt kalder sig for Apostlens Efterfølger er nært knyttet til Paastanden om at Petrus aldrig skulde have været i Rom, behøver selvsagt ingen nærmere Forklaring. Det kan derfor ikke bestrides, at Fundet af den hellige Petrus' Grav har givet det romerske Pavedømme en endnu stærkere Position. *

Beklageligt er det imidlertid, at Meddelelsen i den Hellige Faders Julebudskab ikke er blevet udbasuneret i Verdenspressen med samme Styrke som ellers plejer at blive virkelige Sensationer til Del og som dette vigtige historiske Fund faktisk har haft Krav paa. — Det kan iøvrigt meddeles, at det af den Hellige Fader bebudede Dokument vedrørende Fundet kan ventes i Løbet af Foraaret.

L. I.

↑ Fra Ujgravningerne under Peterskirken: Gravgaden.

➤ Højalteret i Sct. Peter hvor under Apostelfyrstens Grav findes.

Stensens berømmelse blandt landsmænd, den opsigt, hans påvisninger vakte, og den selskabelige velvilje, han ved sin hjemkomst og senere mødte, endogså hos »de store« i samfundet, har hans samtidige beskrevet. Nogle af dem — som den tidligere nævnte Holger Jacobæus — har gjort det så godt, så vi derved er blevet dem tak skyldige for den viden, vi har om Stenos færden i sin fødeby i tiden fra Juli 1672 til Maj 1674, da han atter forlader den fædrene stad.

Men læser man med interesse om de beskrevne øvelser og de til dem knyttede forelæsninger, så vil man med ikke mindre spænding følge de beretninger fra samme tidsperiode, vi skylder Stensen selv. I breve straks efter ankomsten meddeler han sine indtryk af de københavnske forhold til venner i Italien, idet han mindre lader lys set spille på sine videnskabelige bedrifter, end han søger at redegøre for katolikkernes stilling under det ny regime, samt for de forhold, der efter hans mening kan være af interesse for de forskellige adressater.

Niels Stensen XVIII

København -

set med
Stensens
øjne

af Karen Plovgaard

København på Niels Stensens tid (efter et gammelt stik på Nationalmuseet i København). Midt i billedet Rundetårn, i hvis nærhed Stensen færdedes.

Allerede den 13. Juli (gl. tidsregning) skriver han til Nuntius Paalavicini en opsats, beregnet på propagandakongregationen, om sine første indtryk af de kirkelige forhold:

»Katolikkerne i dette kongerige er ikke så lidet velsete, at der ikke også blandt adelen skulle findes en eller anden, som tror, at frelsen er at finde i den katolske kirke.

Dåbens og ægteskabets sakramenter, som hidtil i de protestantiske kirker uddeltes også til katolikkerne, modtager disse nu på værdig vis i den franske gesandts sal, der forøvrigt tjener som offentligt kirkerum. Den kirke, til hvis opførelse — iberegnet klokker — gesandten har

Ungdomsbillede (af ukendt oprindelse) af Stensen.

fået tilladelse, agter man ikke at bygge helt fritstående, men i forbindelse med et palæ. Man vil begynde med at indrette kirkegården, hvilket i øjeblikket er det mest nødvendige, da katolikkerne for tiden har gravpladser fælles med lutheranerne.

Protestanterne er kommet i stor bevægelse i anledning af en bog med titlen: »L'étoile du Nord, qui conduit au salut par trois operations, prier, chanter, lire« (»Nordstjernen, som ved tre handlinger: at bede, at synge, at læse, fører til frelse«). En herværende pater har udgivet den på tryk, og nu beskylder lutheranerne ham for at undergrave deres præsters autoritet, ja, også dem, som kongen foregiver at have over disse biskopper. For at dæmpe tumulten har gesandten sendt den nævnte pater ud af landet — —.

Ovenstående citat giver et ganske godt billede af stillingen, som Stensen forefandt den, så kort og forretningsmæssig beretningen ellers er. Man får at vide om monsieur Terlons byggetilladelse (med klokker!), og man får op-

rullet en hel affære, hvis forløb nok kunne vække katolikkens Niels Stensen til eftertanke med hensyn til stabiliteten af den religiøse tolerance, i tillid til hvilken han var brudt of fra Toskana.

Mindre konventionelt og meget varmere end meddelelsen til propagandakongregationen er brevet, han skriver til vennen Cosimo III den 6. august, gl. tidsregning:

»Efter lykkelig at være vendt tilbage til København finder jeg vel en katolsk menighed, som imidlertid talmæssigt set er ret lille, regner man udlændingene fra, er den endog meget lille. Man kan her frit udføre alle gudstjenstlige handlinger, og selv lutheranere kommer i stort antal til prækenen. Men hverken på fester eller på hverdage har vi mere end en messe, så Hamborgs kirke befinder sig i sammenligning hermed i en blomstrende tilstand —. Vore synder må være mange og store, siden Gud ikke giver os flere lejligheder til at tjene ham. Ejheller findes der med undtagelse af den franske gesandt nogen, som har en præst i huset —«. Efter at have fortalt om palæets projekterede klokketårn, fortsætter Steno: »— tillige må han holde fire jesuiter. Men så længe Frankrig er i krig, kan der ikke ske nogen forandring. I nogen tid har man sagt, at kongen skulle være stemt for at meddele offentlig tilladelse til, at tyve katolske familier bosætter sig i København. Måtte det være Guds hånd, som forbereder hjerterne til det — —.«

Derefter slår Stensen ind på et emne, som han ved vil interessere storkonventen:

»Ved anlæg af grave omkring byen har man under jordoverfladen fundet to lag, mellem hvilke der fandtes et lag rent sand. Begge lag er fyldt med træstykker og kul, hvoriblandt der findes en ret stor mængde rav eller ambra i forskellige farver. Jeg har set stykker med myg og andre insekter og bl. a. et stort stykke, i hvilket man så en dråbe bevægelig luft, omgivet af en vædske, som man ser det i krystallen, hvoraf man kan drage mange slutninger, blandt andre den, at øen, København er bygget på, er dannet ved havaflejringer på et sted, hvor der i tidligere tider ikke har været hav, men skov, og at ravet er et stof, som af og til er opstået i skovene, det være sig som en plante-saft, som terpentinen, det være sig som et andet stof, der under jordoverfladen på grund af et fluidum i denne har

forskudt sig, således at hint rav, man finder under Pomern, ikke har dannet sig dér, men er blevet frilagt, idet jorden, når den bliver bortskyllet af vandet, bringer for dagen, hvad den før har holdt skjult.»

Niels Stensen har også fået øje for den danske konges sparebestræbelser og siger herom:

»Hos Hans Majestæt sporer man en kærlighed til gamle skikke, idet han har genoprettet en ridderorden . . . og han har desuden genindført den gamle danske dragt med påbud om, at enhver, der vil vise sig ved hoffet, er forpligtet til at anlægge denne, hvilket vil tjene til indførelsen af en konstant påklædning og indskrænke de udgifter, den hyppige ændring i klædedragten som følge af den franske mode i årenes løb har voldt landet —.

Hvad min stilling angår, da er endnu intet besluttet, eftersom hin person, som har påtaget sig at finde ud af, hvad jeg kunne passe til, har meget arbejde mellem hænder — —.

Brevet slutter med de sædvanlige hjertelige udtryk og ønsker om det storhertugelige hus's vel.

En fjorten dages tid senere er det Søster Maria Flavia, han henvender sig til:

»Overfor Dem vil jeg ikke fremkomme med undskyldninger for min forsinkede skrivelse. De har sikkert af andre hørt om min hjemkomst til fædrelandet og uden tvivl ligeledes om den lille kirkes tilstand i disse lande —.

Jeg bor i stor fred hos min søster (Madame Kitzarov). Ingen står mig imod; men mange synes at mene, at enhver kan blive salig i sin tro, når kun han lever ret. Og ligesom de ikke dadler mig, så vil de også selv helst forbeholde sig deres mening. Nogle taler imidlertid godt om os. Jeg ville ønske, at de besad noget af det, som findes blandt os; men de slette katolikkers misbrug har præget sig så fast i deres bevidsthed, at de ikke kan tænke over læren, eller rettere sagt, de vil ikke.

Bed fremfor alt til Gud for mig, at han giver mig den hellige udholdenhed og den åndelige fremgang, som det

behager hans hellige vilje. Bed også, at Vorherre vil have barmhjertighed med disse nordlige lande og gengive de mange døde sjæle livet.

Men først og sidst beder jeg Dem lade den unge fyrste Gud befale.

Om Deres egne anliggender skriver jeg ikke denne gang, idet jeg ved, at De er så hengiven i Guds vilje, at De ikke i enkelttilfælde har menneskelige trøsteord nødvendig — —.

Et suk af længsel efter Toskana går igennem dette brev, og det er bemærkelsesværdigt, at når Stensen bruger udtrykket »blandt os«, så gælder dette »os« ikke ham selv og hans danske landsmænd, men hans trosfæller og ham, måske endda den snævre kreds af venner, han har efterladt i Firenze, hans åndelige hjem.

At Stensen, trods det videnskabelige arbejde og den iver, der fra forskellig side udfoldes for at knytte ham fast til det danske universitet, og trods den energi, han selv uomtvisteligt udviser på det område, man har kaldet ham til at virke på, tillige tager sin religiøse opgave i fuldt alvor, har vi hans egne ord for.

Allerede først i september 1672 skønner vi af et brev til storhertug Cosimo, at han er i fuld gang med en slags mission. I det nævnte brev takker han for en til dette formål modtagen understøttelse og beder påny om en håndsrækning til betrængte trosfæller. Det hedder et sted midtvejs i brevet:

»— Da jeg af egen erfaring og ofte har erkendt, hvor ivrig Deres højhed er for til Guds ære at bidrage til sjælens frelse, og da jeg kender de andagter og almisser, som tjener dette øjemed, anbefaler jeg dette lands stakels sjæle, som uden Guds nåde og udenfor den sande kirke lever i en så dyb og sorgløs søvn, som om de allerede stod ved paradiset's port. Hvad jeg for disse sjæles skyld beder om, er, at man vil opofre nogle af de månedlige andagter og almisser til Gud for at neddrage hans barmhjertighed over disse lande, så han sænker sin kærlighed i menneskenes hjerter, at hans navn også her —

ORIENTERING

Det fjerde Standpunkt

I de Aar, da Forfatteren Arne Sørensen i egne Arbejder og gennem Udvalget af de Bøger, han som Forlægger stod Fadder til, forkyndte, hvad han kaldte »det tredje Standpunkt«, var han meget glad for katolsk Tankegang. I sine vekslende Blade og Aviser benyttede han gerne katolske Medarbejdere, og det var til en Række af Udlandets katolske Navne, han henviste, naar det gjaldt det klare Udtryk for de Tanker, han gerne selv vilde sætte ind for.

Oprigtig talt, noget maa i Mellemtiden være hændt. Arne Sørensen, der nu virker som rejsende Journalist, har udviklet en besynderlig Trang til i snart sagt hver eneste af de mange Artikler, han med sin gamle Hurtighed afleverer, at levere et Spark mod Kirken. Selv Mennesker, der staa ganske uden Interesse for Katolicisme, studser og spørger, hvad denne maniske Vedholdenhed kan være Udslag af.

Vi kan ikke afvinde Sagen saa megen Interesse, at vi Punkt for Punkt tager de talløse Sørensen'ske Angreb op til Behandling. I Forbifarten udtaler vi overfor »Berlingske Aften« vor Forundring over, at man benytter hans Korrespondancer, der saa lidt stemmer overens med Bladets egen Linie, og politisk set virker som Op-

fordringer til at underskrive Professor Mogens Fogs forskellige Opraab, ligesom der i Bladets faste Medarbejderstab rummes Sagkundskab nok til at fastslaa Upaalideligheden af Arne Sørensen's anti-katolske Skrivelser.

Men vi vil iøvrigt nøjes med at berøre Udtalelser, som A. S. Lørd. d. 20. ds. fremsatte i et Radioforedrag. Naturligvis var de almindelige Udtalelser om Ungarns Forhold for Jerntæppets Fald forkerte. Da der endnu var frie Valg, stemte et Flertal paa det stærkt katolsk prægede Husmandsparti, hvilket turde være et Dementi af det meste af hans Paastande. Men langt mere graverende var det, at A. S. om Mindzenty-Sagen sagde, at vel maatte vi Danske tage Afstand fra de Metoder, der var anvendt overfor Kardinalen, men selv var A. S. overbevist om, at Mindzenty var skyldig i de Forhold, han var anklaget for.

Hvad bekymrer denne skrive- og taleglade Dansker sig om den Dokumentation, der i den frie Verden har kunnet fremlægges angaaende Mindzenty-Sagen? Hvis han skulde være i Besiddelse af nye Bevisligheder, er han i hvert Fald ikke mødt frem med dem. Og hvor skulde de komme fra? Kardinalens Anklagere har benyttet de Metoder, som selv A. S. forsigtigt tager Afstand fra. Havde de haft tilstrækkelige Beviser til at klare sig

uden, er de kloge nok til at vide, at det vilde have virket mere overbevisende paa Verdensopinionen. Naturligvis ved A. S. ikke en Smule mere om Sagen og dens Baggrund end en kort journalistisk Berøring med tilfældige ungarske Kredse har leveret ham. Resten leveres af Oplagtheden til hellere end gerne at tro paa politiske Rævestreger i religiøs Forklædning, naar det drejer sig om en katolsk Prælat.

Lad imidlertid Arne Sørensen i Fred indtage sit fjerde, fanatisk anti-katolske Standpunkt. Der er desværre i Danmark endnu nok af Uvidenhed om Kirken til, at man kan finde Folk, som nyder at høre en Mand køre op med samtlige gamle Ammestuehistorier om Kirkens Sletthed (ligesom der desværre ogsaa altid er et slet Publikum for dem, der docerer Jødehad). Men Radioen, der nok skal være fri og farlig i Bomholtsk Forstand, forstaar heldigvis, at jødefjendisk Propaganda ikke vil kunne taales i dansk Radio. Hvis samme Radio ikke ved det i Forvejen (noget kunde tyde paa det), være herved oplyst, at den anti-katolske Propaganda af A. S.'sk Art er nøjagtig lige saa usund som den antijødiske, og at Katolikkerne i Danmark er lige saa mange og lige saa gode danske Borgere som de danske Jøder. Der er forstandige Folk nok til at give objektiv og upropagandistisk Oplysning om katolske Forhold rundt om i Verden, saa man ikke behøver at ty til Foredragsholdere af Arne Sørensen's Type — den, der engang gjorde Seminarist til et Skældsord.

ved hin længsel efter fuldkommenhed — vil helliges således, som jeg i Italien har lært det at kende.

Man har foreholdt mig det slette, man i Italien har iagttaget; men give Gud, at man, ligesom man imiterer det onde, også ville øve det gode, man der kunne lære, hvis man nærede en ligeså stor trang til at finde den sande fred som til at søge den forgængelige tilfredsstillelse —.

Når man læser denne Stensens henstilling til sin fyrstelige ven, kommer man til at tænke på, at varmere har næppe nogen dansk mand bedt for sit land og sit folk.

Hvor stærkt denne sag ligger ham på sinde, kommer måske endnu tydeligere frem i en skrivelse til den tidligere nævnte Nuntius i Toskana, Pallavicini. Skrivelsen er fra efteråret 1672 og er blevet til just i de samme dage, som den herømte dissektion på det anatomiske teater fandt sted.

Stensen omtaler også her den venlige, omend lidt ligegyldige tolerance, hans religiøse standpunkt møder. Han nævner *en passant* selverkendende, at »han altfor levende føler trang til at behage mennesker« og anklager sig herfor. Men han er snart inde på et konkret spørgsmål.

»— Krigstilstanden,« hedder det, »bevirker, at man ikke længere taler om vor kirkebygning, hvilket ingen stor bekymring volder mig; havde man bare hyrder og får, ville man let kunne finde en fåre. Vel er det sandt, at en offentlig og rummelig kirke ville byde mange ikke-katolikker lejlighed til en gang inellem at træde derind og gennem det ydre ord fornemme det indre, men jeg

skimter vanskeligheder — ——. Efter min ringe opfattelse ville det bedste være, om en rig og samtidig rettænkende adelsmand bosatte sig her, købte gods og betingede sig overalt i sine ejendomme at kunne holde fri gudstjeneste for alle, der ville komme. Jeg ville anse dette for bedre end at rejse en offentlig kirke på en eller anden fyrstes bekostning, fordi man sædvanligt, hvis det kommer til brud med hin fyrste eller hans forbundsfæller, forbyder gudstjenesten, ja, konfiskerer selve kirken og tager den til eget brug. Således gik det efter den kejserlige gesandt von Goe's afrejse. Han købte et hus i staden og holdt patres der; efter hans bortrejse blev gudstjenesten forbudt, og under påskud af, at ingen, som ikke var undersåt, måtte eje huse, blev ejendommen beslaglagt; dog blev, efter hvad man fortæller mig, pengene udbetalt ham. Var nu den nævnte mand blevet her i landet, så ville dette kapel have været en konstant institution. Nu har vi intet andet kapel end salen hos den franske udsending; men sæt, at det en dag kommer til brud med hint kongerige — —«.

Man ser, at Stensen allerede har gjort sig sine tanker om forholdenes stabilitet. Og om den religiøse tolerances bærekraft anno 1672.

Han skulle snart få at føle, at vanskelighederne ikke alene kunne *tænkes*. De var til stede. Personligt skulle han komme til at erfare, at det frisind, Griffenfeld kæmpede for at styrke, på det kirkelige område var et tyndt lag lak, som begivenhederne nemt kunne få til at briste.

Kristi rige og dets velsignelser

71. Davidssalme (slut)

dens stammer velsignes, og alle folkeslag skal prise ham lykkelig. (17) Vel-

signet være Herren, Israels Gud, som ene gør undergerninger. Og velsignet være hans herlige navn evindeligt; og hele jorden skal fylde af hans herlighed. Amen. Amen. (18)

Med et løfte om en lykke og velsignelse, der strækker sig over hele naturen, slutter salmen om Messiasriget. I alle dele af det Hellige Land lige op til bjergenes højeste toppe skal kornet frodigt spire og vokse. Og når vinden stryger hen over kornmarkerne, høres en brusen, som oppe på Libanon, hver gang cedrene bevæger deres kroner i luftningen. Her er der nok tale om 60 eller 100 fold frugt. Også menneskene får del i den usædvanlige frugtbarhed. I byerne bliver de så talrige som jordens græs.

Læser man om denne påfaldende fylde af jordiske goder, hør man imidlertid ikke glemme, at alt, hvad der siges, er billeder på åndelige gaver. Som vor Frelser selv illustrerer rigets hemmeligheder ved hjælp af lignelser, som han tager fra naturen, således skildrer også profeterne Messias-tidens overnaturlige rigdomme med farver og streger fra naturens kræfter og vækst. Nogle eksempler kan vise det.

Da Petrus holdt sin første store tale Pinsedag, efter at Helligånden på synlig måde var kommet ned over apostlene og de første kristne, sagde han, at nu var en spådom gået i opfyldelse, som profeten Joel på Guds vegne havde udtalt. Men denne benyttede sig netop af naturens frugtbarhed for at skildre Guds velgerninger i den åndelige verden. »På hin dag,« siger han, skal bjergene dryppe af most, og højene flyde med mælk; og alle Judæas bække skal strømme med vand, og en kilde skal vælde frem fra Herrens hus.« (3,18.) Det samme kan ses hos

Slutstrofen lyder således: »I overflod skal der være korn i landet, og på bjergenes top skal dets afgrøde bruse som Libanon (s cedre) og byboerne blomstre som jordens græs. (16) Hans navn skal være velsignet evindeligt; så længe solen skinner, skal hans navn leve. I ham skal alle jor-

Officiel meddelelse fra Vikariatet

Jubelafladen 1951

Vor hellige fader, Pave Pius XII, har anordnet, at den store jubilæums-aftad, der var knyttet til DET HELLIGE ÅR, i året 1951 kan vindes over hele verden, også af dem, der allerede har vundet den i 1950.

A. Betingelserne er:

1. Angerfuldt skriftemål og værdig kommunion (må ikke være påske-skriftemålet og påskekommunionen).

2. Kirkebesøg:

I København: Eet besøg i hver af følgende kirker: Skt. Ansgars kirke, Sakramentskirken, Jesu Hjerte kirke og Skt. Annæ kirke.

I provinsen: Fire besøg i den stedlige kirke.

Disse kirkebesøg kan enten foretages på en og samme dag, eller fordeles over flere dage, og de må foretages ud over den pligtmæssige overværelse af messen på søn- og festdage. Ordenssøstre kan foretage disse besøg i deres kapel — eller i kirkerne som nævnt ovenfor.

3. Bønner:

Ved hvert af de fire kirkebesøg skal følgende bønner bedes:

6 gange Fadervor, Hil dig, Maria, Ære være Faderen ... (heraf den ene gang i pavens intention).

1 gang trosbekendelsen.

3 gange Hil dig Maria, hver gang med tilføjelse af påkaldelsen: »Freds dronning, bed for os«.

1 gang »Hil dig, dronning ...«

Om man ønsker det, kan tilføjes »Den hellige Faders Bøn i Jubelåret«.

Syge og ældre, som ikke — eller meget vanskeligt — kan foretage de anordnede besøg, kan — af skriftefaderen — i hvert enkelt tilfælde dispenseres for besøgene, men ikke for bønnerne.

B. Jubelafladen kan vindes af alle, som efter opfyldelsen af den sidste af betingelserne er i nådens stand. Man kan vinde den lige så ofte, man ønsker det, blot de foreskrevne betingelser opfyldes hver gang. En ny aftad kan dog først vindes, når alle betingelser for den forudgående er opfyldte.

Man kan vinde jubelafladen for sig selv eller for sjælene i skærsilden.

Al anden aftad, der var ophævet i året 1950, kan nu atter vindes af alle.

C. Alle — også ordenssøstre — kan frit vælge deres skriftefader til dette jubilæumsskriftemål, men må udtrykkeligt give til kende, at det pågældende skriftemål aflægges for at vinde jubelafladen.

København, den 19. januar 1951.

* TH. SUHR,

Apostolisk vikar.

profeten Amos. Efter at han har omtalt Guds løfte om at ville rejse Davids faldne hytte igen i Messiasstiden, tilføjer han, at »der skal komme dage, da plovmand følger høstmand i hælene, og drueperser sædemand, da bjergene drypper med most og alle højene flyder.« (9,11—13.)

Skal vi altså gengive den egentlige mening af salmens spådomme og udtrykke den i vort eget sprog, behøver vi bare at tage præfationen på Krist Konges fest, hvor der står de ord: »Sandheds og livets rige, hellighedens og nådens rige, retfærdighedens, kærlighedens og fredens rige.« Dermed har vi i grunden sammenfattet alle hovedtankerne i denne salme. Hvad den frodige naturs gaver er for legemet, det er de åndelige goder for vor sjæl: de mætter og tilfredsstiller vore dybeste længsler.

Den sandhed, som Kristus, Guds sendebud fra himlen, har bragt os, vederkvæger vor ånd, som lyset fryder øjet. Dengang han kom, var hedningeverdenen hildet i en grusom og umoralsk afgudsdyrkelses vildfarelse. Herren viser vejen ud af mørket og frem til en fuldkommen gudsdyrkelse, idet han belærer os om, hvad der bør være målet for al vor stræben her på

jorden, nemlig den fuldkomne kærlighed til Gud og vore medmennesker. Også om midlerne til denne kærlighed eller hellighed oplyste han os. De består i to ting: for det første i kamp mod vor egen naturs forkerte og syndige tilbøjeligheder eller med et fremmed ord »askese«. Da vor Frelser en gang i en eneste sætning ville udtrykke denne ganske fundamentale sandhed i det kristne liv, sagde han på sin anskuelige måde: »Hvis nogen vil gå i mit spor, skal han fornægte sig selv og daglig tage sit kors op og følge mig.« (Lk. 9,23.) De består for det andet i *syndsforladelse og Guds nåde*, som vi skal forskafe os ved den rette brug af sakramenterne. Derved bliver vi Guds hellige børn.

Der er endnu en meget kostbar åndelig skat, som Kristus, vor sandhedsforkynder har beriget os med. Han har peget på og forklaret os de mest oplysende og mægtigste *motiver til moralsk heroisme* eller til højmodigt at stræbe efter alle kristne dyder. På den måde tilfredsstiller den lovede Messiaskongedoms de ædleste længsler og ønsker i vort indre, nemlig vort hjertes higen efter renhed, retskaffenhed og næstekærlighed, eller sagt med andre ord: han fylder os med Guds Ånd.

Med den åndelige forklaring af vers 16 skal der ikke være sagt, at den nye pagt ikke kan glæde sig ved en fylde af naturens gaver, som Gud giver, således som det var tilfældet i den gamle pagt. Det bør bare stå klart, at han i første række har lovet himmelske goder som særkende for Messiasstiden *De naturlige kommer i anden række og bliver en tilgift*. Vi kender jo Herrens ord i Bjergprædiken: »Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.« (Mt. 6, 33.) Som en slags fortolkning af disse ord kan bruges, hvad der læses hos apostlen Paulus: »Fromhed er nyttigt til alt og har førstjættelse både for det liv, som nu er, og for det, der kommer.« (I Tim. 4,7.) »Fromhed er en kilde til vinding. Ja, fromhed er en stor vinding med nøjsomhed.« (I Tim. 6,6.)

Det siger sig selv, at *de naturlige goder* i et omfang, som ikke-hindrer, men fremmer de åndelige og overnaturlige, *hører med til det fredsriges udstyr*, som den lovede Frelser skal oprette. Ordet »Fred«, som vi så tit læser både i det Gamle og Nye Testamente, fordi det er et hovedbegreb og et alt sammenfattende løfte fra Guds side, trænger til en mere indgående behandling. Men da det er for indholdsrigt, venter vi hellere med det til næste gang.

Her skal der kun endnu bemærkes, at med vers 17 og 18 munder 71. Davidssalme ud i en jublende lovsang til Guds og Frelserens ære. Alle de velgerninger, vi har hørt om, skal tilskynde os til at give Gud æren. For hans forherligelse er det mål, han selv har sat sig med alt, hvad han gør, og det kan slet ikke være anderledes. Derfor tilsigter også de tre første bønner i Fadervor Guds ære ved hans navns helligholdelse, hans riges udbredelse og hans viljes opfyldelse. I anden række kommer så de goder, som vi selv trænger til for at finde vor egen sande lykke. — Vi ser altså, det er den samme ånd, der behersker den 71. Davidssalme og Fadervor, som er det korte resumé af hele Evangeliet. F. K.

Hvorledes styres Kirken II. Konsistorialkongregationen

Som den katolske Kirkes Centralregerings næstvigtigste Organisation kan man nævne Konsistorialkongregationen, hvis Præfekt Paven selv er. Den blev oprettet af Sixtus V i 1588 og havde til Opgave at tilrettelægge de Anliggender, som skulde behandles i Kardinalkollegiet, og tage sig af Oprettelsen af Bispedømmer. I 1908 udvidede Pius X Konsistorialkongregationens Virkefelt. Foruden Tilrettelæggelsen af Pavens Meddelelser i Konsistoriet angående Bispedømmer, Dom- og Kollegiekapitler skal det drage Om-sorg for disses Bestaan og overvaage deres Ledere. Udnævnelsen af Biskopper, Hjælpebiskopper og Apostoliske Administratorer paahviler ogsaa denne Kongregation. I Modsætning til Det hellige Officiums Kongregation, for hvis Opgaver der ingen territoriale Grænser findes, har Konsistorialkongregationen intet at gøre med de uenrede Kirkesamfund, heller ikke med de Omraader, som hører under »Kongregationen til Troens Udbredelse«, eller med de Lande, hvor Kirken forhandler med Regeringen om Bispedømmernes Forhold, idet Forhandlingerne her føres af »Kongregationen for særlige kirkelige Anliggender.«

Opsigt med Bispedømmernes Forvaltning og Kontrollen med Biskoppernes Femaars-Indberetninger hører under Konsistorialkongregationen. — Men Biskoppernes Myndighed er alligevel en selvstændig Del af Kirkeforfatningen og ikke afledet af den pavelige Magt. Imidlertid har Paven som den øverste Biskop Tilsynsret over Biskopperne, og denne udøves paa Grundlag af de omtalte Femaars-

Indberetninger. I disse maa en lang Række Spørgsmaal besvares; blandt andet skal der gives Meddelelse om baade Gejstlighedens og Lægfolkets religiøse, moralske og økonomiske Forhold, ligesom der skal aflægges Beretning om Skolens og Pressens Stilling i Bispedømmet. Konsistorialkongregationen gennemarbejder Biskoppernes Indberetninger og giver Paven Referat deraf. Eventuelt kan den ogsaa forordne apostoliske Visitatser, hvis Resultater saa gennemprøves. Hvad dette angaar, udvides Konsistorialkongregationens Kompetence til de Lande, hvor Udnævnelsen af Biskopper hører ind under »Kongregationen for særlige kirkelige Anliggender.«

Det vilde føre alt for vidt her at komme ind paa en nøjagtig Optælling af de Lande, hvor Konsistorialkongregationen har Kompetence til at udnævne Biskopper. Men vi kan nævne Italien, Frankrig, England, Skotland, Belgien og Holland. I det italienske Konkordat af 11. Februar 1929 fastslaaes der i Artikel 19 følgende: »Den hellige Stol foretager Valg af Ærkebiskopper og Biskopper. For Udnævnelsen af en Ærkebiskop, en Biskop eller en Hjælpebiskop cum jure successionis meddeler Den hellige Stol den italienske Regering Navnene paa dem, som er udsat hertil, for at sikre sig, at denne ikke har nogen Grund af politisk Art at anføre imod Udnævnelsen. Forhandlingerne desangaaende skal fremskyndes saa meget som muligt og føres med den største Diskretion, saa at Navnet paa den, der kommer i Betragtning, hemmeligholdes, indtil hans Udnævnelse foreligger.« Saa danne Regler, der findes i de i Nutiden afsluttede Konkordater, betyder et stort Fremskridt baade kirkeligt og statsligt set, i Sammenligning med Afgørelserne efter ældre

Konkordater, hvorved der indrømmedes Statsoverhovederne Ret til at udnævne eller foreslaa Biskopper.

I 1919 udstedte Konsistorialkongregationen en Forordning angaaende Valg af Bispe kandidater i Kanada, og denne Forordning udvidedes Aaret efter til ogsaa at gælde for Skotland. Efter en vel gennemtænkt og med talrige Garantier udstyret Metode opstilles der en Liste over velegnede Emner til Bispeværdigheden, og denne Liste sendes via den pavelige Legat til Konsistorialkongregationen, som paa den Maade har et fremragende Udvalg af Kandidater at vælge imellem, naar et Bispesæde skal nybesættles.

Til Konsistorialkongregationens Opgaver hører ogsaa Forsorgen for Udvandrere. Paven, der som nævnt i Begyndelsen af denne Oversigt, er Kongregationens Præfekt, har en Kardinal som Sekretær, og dens store Raad består af 15 Kardinaler.

EFTER DOMFÆLDELSENE I BRATISLAVA

„Fænomenal Iscenesættelse“ siger Radio Vaticana

»Folkedomstolen« i Bratislava har fældet sin Afgørelse og tre Biskopper er blevet idømt strenge Straffe.

Dette er de simple Kendsgerninger — og Meddelelsen om Domme over Kirkens Tjenere er jo ikke længere nogen Nyhed hinsides Jerntæppet. Man ved paa Forhaand: De Anklagede vil erkende sig skyldige, de vil bryde ud i Angersudbrud, de vil bede om en retfærdig Straf og love at ville sone — og saa fældes Dommen. Alle de hidtidige Processer har vist mere eller mindre samme Forløb. Man kan derfor blot tage Dommen til Efterretning, fordi man ved af hvilken Retspraksis den fremstaar. Man kan blive forfærdet og oprørt over at sligt faktisk foregaar idag — men ikke røre en Finger for at ændre noget.

Roms Kirke, der i Løbet af sin snart 2000-aarige Historie har været Vidne til utallige Domme af denne Art, som har set saa mange af sine tro Tjenere lide og dø, hilser imidlertid de Dømte i Bratislava og bøjer sig i ærbødig Højagtelse for dem — og den gør netop i denne Skæbnestund i Bevidstheden om det guddommelige Løfte: Helvedes Porte skal ikke overvælde dem!

Kardinalkollegiets nyudnævnte Dekan rejser til Ægypten

Kardinalkollegiets Dekan, Kardinal Tisserant, der tillige er Sekretær for Kongregationen for den orientalske Kirke, er efter Indbydelse fra det Geografiske Institut i Kairo rejst til Ægypten for at holde et Foredrag. Rejsen har en helt privat Karakter.

Kardinalkollegiets ny Dekan, Franskmænden Kardinal Tisserant.

Radio Vaticana har i en Kommentar taget Stilling til Processen i Bratislava mod de tre slovakiske Biskopper.

Det c. 50-sidede Anklageskrift indeholder saa godt som alle Beskyldninger, lige fra Komplot til militær Spionage, og Iscenesættelsen klapper fænomenalt, endda saa godt, at den først forespurgt, Biskop Vojtassak, ikke blot vedkendte sig den ham forebragte Forbrydelse, men endog anklagede sig selv for i sin Tid under den tyske Besættelse at have bistaaet med at sende Jøder i Koncentrationslejre, at have fremmet den tyske Besættelse i 1938, at have opmuntret de czechiske Tropper paa Tysklands Side til Kamp mod Rusland samt for med Vatikanets Sanktion at have overtaget Posten som Vicepræsident i den slovakiske Quisling-Regering. — Det er som bekendt ikke første Gang, at Anklagede for en folkedemokratisk Domstol ligefrem brænder efter at anklage sig selv endnu kraftigere end Anklageskriftet og Anklagemyndigheden. (CND)

*

„Pseudo-juridisk Montage, der vilde virke latterlig, hvis ikke den var dybt alvorlig

Dagen efter Domfældelsen skrev det katolske Dagblad »Il Quotidiano« i Rom:

Denne uværdige, pseudo-juridiske Montage vilde faktisk virke helt latterlig dersom den ikke var dybt dramatisk og tragisk. Men desværre er den umenneskelige Dom, der har ramt disse Mænd, hvis eneste Forbrydelse var at de forsvarede deres Undersaatters Samvittighed og ydede Modstand mod Tyrannernes absurde Overgreb,

Spejderbevægelsen og kirken

af Bjørn Højbo

I 1922 anerkendte Pave Pius XI spejderbevægelsen som katolsk aktion. Siden da er de taler, breve og officielle anerkendelser, som er kommet fra Paven (også Pius XII), Kardinaler og Biskopper utallige. Dertil kommer — i modsat retning — hele den strøm af kloster- og præstekald samt den plejade af eksemplariske, katolske familier, spejderbevægelsen har givet Kirken. — Jo, spejderbevægelsen har borgerret i Guds Kirke ved siden af andre store bevægelser som J.O.C. f. eks. — Men er det da i og for sig en katolsk bevægelse? Hvordan ser Kirkens mænd — samt de store katolske spejderbevægelser på dette?

Det er hævet over enhver tvivl, at spejderbevægelsens idé har sine rødder dybt i Kristendommen. Ikke blot nævner B. P. missionærerne blandt de dristige nybyggere, han stiller spejderne for øje, men hele ridderidealet, spejderne stræber efter, er jo af katolsk, middelalderlig oprindelse. Kommer dertil løftets tekst, skulle al fornuf-tigt tvivl være udelukket.

Spejderbevægelsen er et pædagogisk

et for alvorligt Tilfælde, som raaber til Gud og Menneskene om Retfærdighed. Forfølgelserne er endnu ikke forbi. De czechoslovakiske Processers ifame Række, der fortsætter Justitskomedierne fra Budapest og Prag, er endnu ikke afsluttet. Forfølgerne er endnu ikke tilfredsstillede og vil næppe give Afkald paa at fortsætte deres Forbrydelser. I deres taabelige Forblændelser ser de ikke, at det netop er disse Forbrydelser, der fælder Dommen over dem selv og som allerede nu med utvetydig Sikkerhed viser, at Kirkens Forfølgeres Skæbne altid har været den samme og at det sidste Ord der lyder, er fra den guddommelige Retfærdigheds Mund. Martyrernes Blod er endnu aldrig flydt forgæves. (KIPA)

Vatikanet advarer mod Rotary

Det Hellige Officiums Kongregation har udsendt et Dekret hvori det forbydes Præster at være Medlemmer af Rotary-Bevægelsen og samtidig indtrængende henstilles til Lægfolk at følge samme Linie.

Dekretet citerer Artikel 684 i den kirkelige Lovbog, som advarer mod »hemmelige Selskaber. (Sammenslutninger) som fordømmes som mistænkelige Organisationer eller søger at unddrage sig Kirkens legitime Aarvaagenhed«.

Dekretet fastslaar, at Kongregationen er blevet adspurgt om hvorvidt Katolikker maa støtte den Organisation, der sædvanligvis kaldes Rotary-Bevægelsen, og en Talsmand fra Vatikanet fastslaar at det er Præster forbudt at tilslutte sig Bevægelsen medens Lægfolk erindres om de bestaaende Artikler i den kanoniske Lov. (CND)

system, baseret på iagttagelse af dren-gens virkelige natur og tilbøjeligheder. Dette system, som jo er af naturlig og ikke af overnaturlig art, har Kirken — som altid vidt favnende hele den menneskelige virkelighed — absorberet og benyttet det til sit formål: at opdrage kristne. At systemet først er undfanget af en protestant, at det endog benyttes af Muhammedanere el. Fritænkere betyder ikke nogen forringelse af dets værdi. Vi har andre tilfælde i kirkehistorien, hvor Kirken har benyttet fælles menneskeligt arvegods for at virkeliggøre sit ideal: Klosterliv er ikke en speciel kristen opfindelse, ej heller rosenkrans, medaljer, hellige kilder — end ikke altre, røgelse etc. Kirken tager, hvad brugbart er, og udtrykker sig derigennem.

Men der er mere at bemærke. Spejderbevægelsen vil sætte sine tilhængere i forbindelse med de grundlæggende værdier i tilværelsen — uden iøvrigt at kaste vrang på civilisationen og kulturens værdier; den vil, at mennesket til stadighed står med faste

fødder på jorden og er i forbindelse med luft, jord, ild og vand. Den primitive naturglæde fordrer den jo i højeste grad. Men dermed også evnen til personligt at kunne klare sig, der ved frigørelsen — og således skabes den moralske værdi, der hedder selvstændighed, der jo er af ganske overordentlig betydning for den kristne, der skal være Guds vidne og troens fællebarer og kunne stå imod miljøets pres. — Dette liv i naturen giver også lejlighed til det, de gamle kaldte *Ascese*: øvelse i at være fri — for det er jo *ascensens* mål. I stedet for at beherske sin natur som de gamle ved piskning og bodsskjorte, beherskes den ved at slå lejr i al slags vejr, spise primitivt, gøre morgengymnastik, inodstå kulde og varme med ligevægtigt humør. Dette fremmer den kristnes frigørelse, selvstændighed, uafhængighed af verden. Denne bliver spejderen til et middel til karakterdannelse, og ikke et objekt til egoistisk nyden: Han bliver ikke opslugt af verden, men står som fast karakter overfor den og gør med den, hvad han vil: det gode.

Men der kan gås endnu dybere. Spejderlivet er beforder af den form for religiøst liv, der hedder mystik: Forening med Gud. Gennem livet i naturen nås frem til erkendelse af Guds storhed, sådan som naturen

åbenbarer denne — samt af menneskets lidenhed. — Og dog ligger den dybeste gudserfaring på det sociale område. Spejdere lever i fællesskab: Ved deres samliv opdager de, hvad kammeratskab, ja, broderskab er — de lærer at være i Guds sted for hinanden, lærer, at deres opgave er at befordre deres spejderbrødres åndelige og fysiske udvikling. Derved når de frem til Gudserkendelse — thi Gudserkendelse er ikke at føle Guds storhed, men er at erkende, hvad Gud er, ved at leve som Gud. Den, der vil erkende Guds kærligheds storhed, må realisere denne overfor Næsten. Ved således, totalt uegennyttigt at fremme Næstens udvikling og dermed hans sande lykke, erkender spejderen virkelig, hvad Guds kærlighed er — og Gud er kærlighed. — Selve spejdersamfundet skal ikke være en lukket gruppe, en kollektiv egoisme. Dette skal være åbent udadtil — dets mål er at tjene andre, at åbne disses øjne for Guds storhed, så at disse udfolder sig ud over alle grænser i Guds lys. Dette er at elske Næsten som sig selv — og Gud over alt, dette er at erfare Gud.

De katolske spejderes enorme indsats i udlandet vidner om, at de virkelig har forstået deres opgave og deres ansvar; at de virkelig kender Gud, fordi de elsker deres Næste. Utallige

vidnesbyrd fra deres egen hånd vidner om dybt syn på spejderidealet, der har åbnet for dem porten vidt til forståelse af Kristi budskab. Det er en evindelig vandren, en stadig fremadstræben mod den, der har sagt: Jeg er Vejen, Sandheden og Livet. Det er en gåen ind under tidens krav, en deltagelse i medmenneskenes nød, som Han, der er Gud, men blev os lig i alt, selv døden. Det er et vidnesbyrds lys, der høres ud til dem, der sidder i skyggens dal, at også de kan sande, at »den, der følger Mig, vander ikke i mørke«. Det er ikke en leg i betydningen af virkelighedsfjern beskæftigelse, der lader verden gå sin skæve gang, men en engageren sig i tidens og stedets vanskeligheder for at være nærværende, hjælpe, skabe, bygge, bevæge — som Han, der gik rundt og gjorde godt. Det er en hel ny verden, der skal bygges op samtidig med et afgjort »Nej« til den uretfærdighedens, middelmådighedens og banalitetens verden, vi har fået overgivet. Det er en livsglædens explosion, en livsfyldens strømmen ud over alle bredder, en bølge af livskraft, der skyller hen over samfundet og verden for at forny den. Som den berømte franske spejder Clotaire Nicole skrev til en ven:

»Først og fremmest ønsker jeg at bringe dig glæden.«

<p>Aabenraa</p>	<p>Brug BAK SØRENSENS Briller SØNDERGADE 2</p>	<p>Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN</p>
<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Jasmunds Kiosk og Papirhandel</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>W. Weide Bageri og Konditori Søndergade 2 . Telf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkenslageri . Telefon 2540</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 Slagteri & Pølsemageri Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aakirkeby</p>		
<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl. KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mathea Ipsen Alt i Manufaktur Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Elon Hansens Skotøjsforretning Alt til Faget henhørende Torvet 4 . Telefon 262</p>

Ny Salmebog udkommet

Danske Salmer (Pauluskredsen).

Samtidig med vor »Søndagsmesse-
bog«s Fremkomst udgav Pauluskred-
sen en »Salmebog til Skolebrug«, som
foruden et Udvalg af vor store Salme-
bogs Tekster bragte et Antal andre
danske Salmer, som dels er i flittig
Brug i Hjemmene, dels hører med til
den Sangskat, som Skolerne skal ind-
øve Børnene i.

Denne Salmebog blev hurtigt ul-
solgt. Salmeudvalget faldt i god Jord
hos vore Skolers Lærere og Elever. I
Børnemesserne, der mange Steder blev
almindelige, anvendtes Bogen flittigt,
og i 1950 var man naaet til, at de
eksisterende Oplag paa Skolerne sim-
pelthen var slidt op.

Paa Opfordring fra mange Sider har
Pauluskredsen nu udsendt et nyt, væ-
sentligt udvidet Oplag. Det er den ud-
mærkede Sangpædagog, Frk. Ulla An-
dersen og Overlærerinde, Søster Clara,
der har Æren af det nye Udvalg, som
imødekommer en Række Ønsker fra
Skolerne og i endnu højere Grad end
første Udgave vil kunne udfylde sin
Plads i Sangtimerne og Børnemes-
serne.

Men Bogen er ikke blot for Skoler-

ne. Ogsaa vore Hospitaler har allerede
anskaffet betydelige Oplag af Bogen,
der er velegnet til at fremlægges ved
Sygesengen og der vil blive mange
Mennesker til Trøst og Glæde. Og den
vil have sin givne Plads ogsaa i vore
Hjem, hvor Samlingen om Fællesbøn-

nen ogsaa altid bør omfatte Fælles-
sangen.

Udvalget omfatter 123 Salmer og fo-
religger i samme nydelige Skikkelse
som Forgængeren, blot er Indbindin-
gen blevet ikke saa lidt bedre, saa
Levetiden skulde selv i flittig Brug
være blevet betydelig forlænget.

Vi takker paa manges Vegne Pau-
luskredsen for denne gode Gave. Pri-
sen er som altid hos Pauluskredsen
uhyre lav.

NEDSATTE KATOLSKE BØGER

Peter Schindler: Petrus I-II	før 30,00	nu 15,00
C. C. Martindale: Pier Giorgio Frassati	før 6,75	nu 2,00
Rauschen & Otto: Den katolske Kirkes Historie	før 8,00	nu 5,00
G. K. Chesterton: Den kloge Fader Brown	hft. før 9,50	nu 4,50
Lisbeth Burger: Mødre	ib. før 5,50	nu 2,00
» » »	hft. før 4,00	nu 1,00

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

UGEBLADETS FEUILLETON

5.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Ukrudt forgaar ikke saa let, Hr. Pastor,« griner Sadelmageren. »Se bare, de er allerede ved at krybe i Land igen. Men De faar nok Fred for dem foreløbig. Ho-ho-ho!« Men saa kommer Cassandre Tanker om, hvem det er Præsten bærer paa. Hans Latter forstummer og ærbødigt højer Kæm-
pen Knæ for Frelseren. »Kom, vi følger Dem,« hvisker han sagte.

Og tavse drager de fire saa af Sted, Side om Side, Vor Herre, Pastor Pruel, Cassandre og Robert. Men da Pastor Pruel træder ind i Mor Fermiers Hus, griber Robert Cassandres Haand, trykker den fast og hvisker: »Det var vel nok godt klaret.«

»Aah hva',« udbryder Kæmpen, »det var jo en hel Fornøjelse. Men se nu at komme hjem med dig, saa du kan komme i Seng. Du skal tidlig op til Messe!«

»Det ved jeg nok, Klokkeren fire,« lyder Svaret. Og sporenstregs stikker han i Rend hjemad. Paa Vejen forbi Præstegaardshaven sniger Felix sig langs Muren og mjavrer ynkeligt, da en af Roberts Sten rammer ham.

»Øv, dit troløse Kræ,« knurrer Knægten, »du holder med Forræderne.«

Men hjemme staar Fru Bernard i Døren og venter paa sin Pøde. Hans »beroligende« Besked synes ikke at have beroliget hende synderligt.

»Hvor har du dog været henne, Dreng? Jeg har været saa bange for dig!«

»Jeg kunde ikke andet, Mor. Det drejede sig om Pastor Pruel og Vor Herre.« Og saa fortæller han hurtigt om Overfaldet paa Jourbet-Broen.

Men Mor klapper sin lille Fyr, tegner et Korstegn paa hans Pande, og inden længe ligger han igen i sin sødeste Søvn.

*

2. Kapitel

I Kapellet i det Irske Seminarium i Paris har det evige Lys nu været slukket i adskillige Maaneder. Altrene er dækket af røde Faner og Helgenfigurerne pyntet med blaa-hvid-røde Baand. Øl- og Vinsjatter overalt paa Gulvet. Her, i den skændede Helligdom holder Jakobinerne til: Kapellet er indrettet til Klublokale. Overalt, paa Alterborde, paa Kommunionbænken, paa Knælebænken sidder der berusede Revolutionære, de tyller Brændevin i sig af gyldne Messekalke og rød Burgunder af Ciborier, som de har hentet frem af Tabernakler og Sakristigemmer.

»Drik, Brødre, skaal!« gjalder en af Revolutionsheltene, en uhyggelig, koparret Fyr med rød Jakobinerhue, gen-

nem Rummet. »Skaal! Idag er vi til Bryllup! Pastor Aubert fra St. Margretes Kirke i Saint-Antoine har taget sig en Kone. Med Krans og Slør og alt til Faget henhørende stod Bruden for Alteret, medens Brudgommen var i Præstekjole! Det var vel nok en Forestilling! Og I kan tro, at Hængehovederne i Saint-Antoine var forarget. Jeg siger jeg bare, det var vel nok et Bryllup! Og Snaps var der nok af. Skaal, Aubert og Frue, Skaal! Ha, ha, ha.«

En raa Bifaldsstorm ruller gennem det vanhelligede Rum. Kun een tager til Genmæle, en ung Mand, der trods den almene Fuldskab tilsyneladende er nogenlunde ædru. Han rejser sig og raaber:

»Aubert skulde have ladet være med at gifte sig. Nu fravrister han jo bare de edssvorne Præster den sidste Smule Agtelse hos Folket. Nu render de selvfølgelig saa meget des mere efter deres gamle Præster!«

»Det skal de nok holde op med,« brøler en anden. »Vi putter dem bare i Guillotinen hele Bundtet. Det er en herlig Opfindelse! Eller vi slæber dem ombord paa et Skib og sænker det. Saa kan de jo drukne som Rotter!«

»Jamen, vi skal jo først have fat i dem, Slagter Legendre,« spotter den unge Mand.

»Det skal vi nok klare,« griner Legendre med Tilføjelse af en drøj Ed. »Og saa gør vi med dem, som vi gør med Larver og andet Udyr: vi træder dem ihjel!«

(Fortsættes)

FASTELAVNSFEST

lørdag den 3. februar kl. 19.

Tøndeslagning.

Skuespillet: *En lille Datter.*

Traktement og dans til 4 mands orkester.

Entre: kr. 2,—. Arrangement: K.U.K., Stenosgade. — Alle unge er velkomne.

Otte dages helgener

Hver eneste dag i kirkeåret har et navn, navnet på en helgen. Om de fleste ved vi i dag ikke meget, men det ville måske være interessant at se lidt nærmere på dem. Helgenerne vil da vise sig at være mennesker, som har lignet os, de har alle haft besværligheder at kæmpe med, ligesom vi har — flere endda. Det har heller ikke været særlig roligt, da de levede, men de har selv haft ro, — ikke fordi de måske boede i et kloster, men fordi deres sind ikke hang ved denne verden.

Kirken fejrer den 26. januar d. hl. *Polykarp*, biskop og martyr, discipel af apostlen Johannes, død 166. Her står vi i et af Kirkens tidligste år. Det var en tid, hvor kun få var kristne, og det kostede mange livet at være det.

Allerede ved den næste fest for *Johs. Chrysostomos*, rykker vi et par hundrede år frem. Kirken er nu blevet anerkendt, og vi ser Johannes som Patriark over Konstantinopel. Med stor kraft taler han imod de rige, som ikke bruger deres penge til at hjælpe de fattige, og vi kan se, han havde ret, for hele to gange bliver han fordrevet fra byen på grund af sine prædikener.

Den 29. januar fejrer vi *Frans af Sales'* fest. Han levede i en helt anden tid end de 2 foregående. De protestantiske kætteri har splittet de kristne, og krige har ødelagt Frankrig. Det blev hans opgave til sin død i 1622 ved tale og gerning at genopvække kærligheden til Gud og mennesker i en tid, hvor den var død.

En af de følgende fester fører os tilbage midt i middelalderen. Det er d. hl. *Peter Nolasco* (31. jan.). Hans arbejde var ikke helt almindeligt. Det bestod i at løskøbe slaver fra Mau-

erne, de arabere, som boede i Spanien. Det var ingen let opgave, og vi ser da også, at han må stifte en orden, for at skaffe mennesker nok til alt det, der skulle gøres.

Endelig er der *Ansgars* fest d. 3. febr. Ham har vi ofte hørt om, men er vi mon helt klar over, hvad det var, han gjorde?

I en tid, hvor danskerne år ud og år ind drog rundt i Europa og plyndrede, myrdede og røvede, drog han herop for at missionere. Han fik ingen hjælp, men han holdt alligevel ud.

Dette var blot nogle få af de helgenfester, vi vil fejre i den kommende tid, men selv om der kun var få, er vi alligevel blevet ført rundt i hele Europa og har gået igennem mange århundreder.

Catholica

begynder nu sin 8. årg. I de syv år, det har eksisteret, har redaktionen, så godt som sideantallet tillod, bragt os inspiration, vejledning og nyheder om mange emner. Kunst, historie, teologi er blot nogle af de områder, som berøres. *Catholica* kan derfor læses af alle, *der er altid noget, som interesserer.*

Mon ikke der er adskillige, som savner at læse *Catholica*, men som blot ikke har fået bestilt det endnu?

Nu begynder en ny årgang, og de, som får tegnet abonnement nu, vil få alle numre tilsendt straks, de er udkommet.

Abonnement tegnes hos *Arne Frost-Hansens Boghandel*, Gammeltorv 16, K., eller hos den nærmeste boghandler.

På besøg i MIDDELALDEREN

Da flere af medlemmerne af *Østerbro KUK* påstod, at de havde svært ved at få de mørke, kolde vintersøndage til at gå, indførte klubben i denne sæson de såkaldte søndagsmøder. Søndagsmødet i Januar bestod af et besøg på den katolske middelalderafdeling på *Nationalmuseet*, og som cicerone optrådte KUK-præsten, *Pastor Ib Andersen*.

Vi må have set gevaldigt interesseret ud, for næsten samtlige kuster uadviste os særlig opmærksomhed: lukkede skabe op, udpegede specielle ting på de store altertavler — og lyttede alle ivrigt til *Pastor Andersens* gennemgang. Det, der blev sagt, var åbenbart også noget nyt for dem.

Middelalderafdelingen er ordnet på en levende og overskuelig måde, og en særlig fin ting er det, at to af rummene er omdannet til henholdsvis en romansk og en gotisk kirke. Det vil være uoverkommeligt her at opregne alt, hvad vi så — og i stedet vil vi nøjes med at genfortælle lidt af det, *Pastor Ib Andersen* fortalte:

»Og her har vi så de gotiske monstranser — nogle af dem ligner jo påfaldende dem, vi bruger den dag i dag. Det kan altså for os ikke-historikere være svært at tidsbestemme sådanne monstranser helt bestemt — men vi kan i hvert fald være sikre på, at de er fra efter 1264.« — Tilhørerne ser uforstående ud —. »Jo, forstår I, Monstransen blev først indført på det tidspunkt, da *Pave Urban den fjer-*

de stiftede *Kristi Legemsfest* — til hvilken for resten *Thomas af Aquin* har skrevet en del af teksterne.«

— Da vi senere

stod og beundrede nogle messehagler af tykt brokade, kom *Pastor Ib Andersen* i tanke om en historie, han engang havde hørt: »Det var et sted i *Belgien* i en kirke, hvor de havde nogle meget fine korkåber af noget gevaldigt tykt brokade — så tykt, at korkåberne kunne stå alene. Engang var der en meget lille præst på besøg, og han fik lov til at låne en af kåberne — men da han knælede ned foran alteret, blev kåben stående som et telt, og præstens hovede forsvandt ned gennem halsudskæringen.«

— Nå, vi behøver vist ikke at fortælle mere — dette skulle være nok til at give læserne et indtryk af den fornøjelse, det kan være at gå på museum — hvis man vel at mærke nøjes med så lille en bid som middelalderafdelingen på *Nationalmuseet*.

Husk det, næste gang du en Søndag ikke kan få billetter til en eneste af de fire eller fem biografer, du har taget noteringen til, — man kan også få noget ud af et besøg på den »katolske samling«. *Anker.*

Ugens historie

I Dublins lufthavn læstes for nylig en messe for at markere det irske luftfartselskabs 14-års jubilæum, og for at takke for selskabets bemærkelsesværdige sikkerhedsstatistik — ikke en ulykke med dødeligt udfald i alle 14 år.

Alle »Aer Lingus«s maskiner er opkaldt efter irske helgener, og er blevet velsignet, før de gik på vingerne. Indtil dags dato har »Aer Lingus« befordret 695.000 passagerer mere end 232.000.000 km.

Erindringer I,

det var i Kongens have?

Jeg har i hvert fald ikke glemt den aften, da K.U.K. inviterede på vaudevillan »Nej«, og viste, at de unge ikke er bange for at tage gamle gode »travere« op til glæde for gamle og unge med. Det var således også en herlig oplevelse at forny bekendtskabet med »Charleys Tante«, som Amager K.U.K. opførte ved menighedsfesten i Stenosgade den 14. jan. — i det hele taget en strålende aften, der sågar sluttede med en svingom til Ansgars udmærkede musik. Man må håbe, at en lige så talrig skare vil møde op, når der kaldes til fastelavnstest for de unge lørdag den 3. februar, hvor vi bl. a. skal se »En lille Datter«, som jeg så samme sted for 30 år siden og erindringer som noget meget morsomt. Navnet »Katolsk Scene« forpligter til opførelse af lodigere stykker, så det er godt, at andre kan tage de ovennævnte opgaver op — de er også berettigede.

»Et Sognebarn«.

SPØRGEKASSEN

Under mærket »Hansen« har vi modtaget dette spørgsmål:

Kan man ikke sige, at det, at katolikker bærer medaljer, er et tegn på overtro, der kan sidestilles med de hedenske skikke, hvor man bærer amuletter og mascottes for at bortjage sygdomme og farer?

Svar:

Nej. Der ligger ikke nogen overtro i at bære medaljer. Hedningerne tillægger deres amuletter en magisk kraft, — men katolikker bærer kun medaljer for *derved at ære Gud og Hans helgener, for at minde sig selv om en eller anden trossætning, for at tilkendegive deres medlemskab i en katolsk forening eller kongregation — eller for at lade medaljen give udtryk for en evig tavs bøn.* Ville du kalde en mand overtroisk, fordi han bar en medaillon med et portræt af sin kone?

Eller ville du måske finde en fejl i, at en soldat bar en medalje, han havde fået for en eller anden dåd?

»Lax i Brønshøj« spørger:

Hvorfra stammer Angelusbønnen?

Svar:

Angelus, den smukke bøn med de tre Hil-dig-Maria, som mange katolikker beder tre gange om dagen, har taget sit navn fra bønnens første ord: Herrens engel (angelus) bragte Maria det glade budskab —«. Bønnen går tilbage til det 14. årh. og var oprindeligt en folkelig efterligning af munkenes natlige bønner. Morgen-Angelus-klokken blev kaldt for freds-klokken, eftersom biskopperne oftest opfordrede folk til at bede for fred, mens klokken ringede. I det 15. og 16. årh. blev middags-Angelus gerne forbundet med tanker om Kristi død på korset, medens aften-Angelus, der blev indført først for at minde om behudelsen, sandsynligvis går tilbage til pave Gregor den 9's tid (1239).

Vel mødt i...

Amager: Lø. 27.: Besøg af Steen Albrechtsen, som fortæller om moderne teater. Thebord. Underholdning. Ma. 29.: Pigegruppen.

Horsens: To. 1. kl. 20,00: Studiekreds over bogen »Et kort over livet«. To. 8. kl. 20,00: Studiekreds.

Jesu hjerte sogn: Lø. 27. kl. 19,30: Fo-

redrags- og filmsaften ved hr. Orla Knudsen. Lø. 3. kl. 19,00: Fastelavnstest. Hver mandag kl. 19,30: pigernes juniormøde. Hver fredag kl. 19,00: drengenes juniormøde.

Lynby: Lø. 27. kl. 19,30: pastor Højbo holder foredrag om Paulus.

Ordrup: Ti. 30. Arbejdsaften. Vi forbereder til familieaften. Fr. 2. kl. 6,30: Nordens unge Katolikkers fællesskommunion. Kl. 19,30 andagt i

kirken, derefter familieaften i præstegården.

Østerbro: On. 31. kl. 20,00: Hos pastor Geertz-Hansen, der fortæller om den mærkelige amerikanske opfindelse, hvorved man kan fordreje hovedet på folk: Jehovas vidner. Sø. 4. kl. 20,00: Fastelavnstest i salen i Bredgade. Man slipper dog ikke ind, med mindre man er maskeret og medbringer kr. 1,25.

Næstved

Stat Annoncørerne!	Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner
Wilh. Krüger aut. Elektro-Instal.løser Byvænget 4 . Telefon 2117 Lys - Kræft - Varme	„Østerport blomster“ C. G. Mortensen Moderne binde- og dekoration buketter - kranse Telefon 1652	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 276
T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (fl. Lin.) Trælast og Bygningsartikler Femøvej	A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Ewald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Ll. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Paranteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Jan.—Febr.:

28. S.*) SEXAGESIMA.

(hvid) *St. Ansgar, Vikariatets Værnehelgen* (821—87); 2. Bøn: Søndagen (106); Præf. (521); sidste Ev.: Søndagens (110).

29. M. *St. Frans af Sales* (807); alm. Præf. (525).

30. Ti.† *St. Martina* (807); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).

31. O. *St. Johannes Bosco* ([46]); (hvid) alm. Præf. (525).

1. T. *St. Ignatius* (808); alm. Præf. (rød) (525).

2. F. *Jomfru Mariæ Renselse* (810) (hvid) —86); Præf. (522).

3. L. ST. ANSGAR, VIKARIATETS VÆRNEHELGEN (821—87); (hvid) alm. Præf. (525).

4. S. QUINQUAGESIMA.
Kyndelmisse.

*) Søndag den 28. Jan. afholdes den 1. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen, den danske katolske Kirkesag.

St. Frans' 3. Orden

Møde Søndag 28. ds. Kl. 15 i Kapellet paa Sct. Elisabeths Hospital.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kasseer kontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annoncestafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Fastelæsning

LEO HELBLING:

FRA ASKEONSDAG TIL HVIDE SØNDAG

KR. 4,50

En betragtningbog
til fastetiden

Fås hos enhver boghandler

Arne Frost-Hansens Forlag

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

St. Ansgars Kirke

Sønd. 28. fejres St. Ansgars Fest med Pontifikalmesse Kl. 10. Om Ef-

Katolsk Institution søger Hushjælp

daglig fra Kl. 9 til 16. Løn 200 Kr. Uden gode anbefalinger er Henvendelse unødvendig. Billet mrk. 228 modtager

Annonceekspeditionen, Stenosgade 7, København V

LIBELLE- BØGERNE

giver kort og klar katolsk Orientering

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Redatensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Har De læst den sidste LIBELLE-BØG?

— den koster kun 2 kr.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemorøgeardsvej 4 · Tlf. C. 11.313

termiddagen Kl. 17 holdes den traditionelle Andagt med Procession, hvori københavnske Præster fra de forskellige Sogne deltager.

St. Dominicus' 3. Orden

Mødet i Febr. er undtagelsesvis flyttet til Tirsd. 6. (hos Fru Rønnow, Genforeningsplads 4, St.), da der d. 13. i Stenosgade holdes et Foredrag af Hr. Rørdam-Bonnevie, hvortil Tertiærerne venligst indbydes.

PROFESSOR ALBERT NIEDERMEYER (Wien)

holder i Grundtvigs Hus tre Foredrag om

Fosterdrab - Ægteskabsraadgivning - Seksualdiskussionen

Foredragene, der holdes paa Tysk (med Tolk) finder Sted 20., 21. og 23. Februar Kl. 20.

Billetter à 1 Kr. (for alle tre Foredrag 2,50 Kr.) faas i B.T.-Centralen, i St. Ansgars Boghandel, ved de københavnske Sognekirker og Hospitaler i København samt i Roskilde og Næstved.

Indbyder: Nicolaus Stenos Gilde, Academicum Catholicum, Danmarks katolske Kvindeforbund, Katolsk Sygeplejerskeforbund samt Vikariatets Hospitalsudvalg.

Kolding Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Roskilde Mønsterbageriet Olsogade 17. Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Nakskov Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Odense Kør med TAXA . TELEFON 4700		
Køb hjemmelavet Chokolade i „ELITE“ Hjallesevej 21 Vestergade 9	Frederiksens Fiskesalg Odense . Tlf. 8552 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev til Sct. Josephs Hospital	H. C. Christensen Hjallesevej 24 . Telefon 8563 Ligkiste- og Begravelsesforretning Alt vedr. Begravelser ordnes. Snedker ved Sct. Josephs Hospital
Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital	C. M Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	STØT ANNONCØRERNE
Knud V. Mørk Frisørmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.	<i>Gør Deres indkøb i blomsterforretningen „Sara“</i> Hjallesevej 10 Telefon 5154	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet
Svendborg		
P. Hansen Tømrermester Bagergade 41 . Telf. 1286 Udfører arbejdet for de katolske institutioner	C. K. Hansen exam. aut. gas- og vandmester Kullingsgade 10 . Tlf. 489 Udfører arbejdet for de katolske institutioner	G. Maibom Møllergade 97 Tlf. 862 Alt glarmesterarbejde udføres Leverandør til de katolske institutioner
L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner	Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital
Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044	Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tl. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tl. 1864	Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172
Byggeaktieselskabet Svendborg Nannasvej 24 . Telefon 2929	Alt vedrørende byggeri såvel gammelt som nyt FORLANG TILBUD	

URBI ET ORBI

Gift og Galde

»Røde Stjerne« om Jubelaaret 1950

Den kommunistiske Propagandama- skine løber for fuldt Gear bag Jern- tæppet. Den gør sit yderste for at for- øge Hadet til Vesteuropa og Vester- ledens Kultur, og da frem for alt til Kristendommen. En Artikel i Sovjet- armeens Organ »Røde Stjerne« viser bedst, hvorledes Maskinen arbejder, og hvad det er, den søger at proppe den menneskelige Hjerne med i de folkedemokratiske Stater. Det hedder i nævnte Artikel bl. a., at de Pilgrim- me, som i Løbet af det Hellige Aar valfartede til Rom, blev »hyret« dertil »med Magt« og »tvunget« til at ar- bejde for »Vatikanets hemmelige Tje- neste«. Alle disse »engagerede« Pil- grimme samledes bestemte Bygnin- ger, hvor »alle Midler blev forsøgt« for at faa dem til at arbejde med i Vatikanets hemmelige Tjeneste. Det hedder sluttelig i Artiklen, der bærer den betegnende Titel: »Vatikanets Spi- onagearbejde«, at de amerikanske Im- perialister betragter Vatikanet som de- res naturlige Forbunds-fælle. De ame- rikanske Brandstiftere benytter den katolske Kirkes store Hær af Præster og Munke til Agenter og Angiverc.« (KIPA)

Naar Begravelsesklokken forstummer

I en sydtysk Landsby er man paa Boliganvisningskontorets Foranled- ning ophørt med den sædvanlige Klokkeringning, naar en af Lands- byens Indbyggere er afgaaet ved Dø- den — idet Døds-klokkens Toner næp- pe er forstummet før de første An- søgere til den ledige Lejlighed meld- te sig paa Kontoret! (KIPA)

„Samtaler i Jugoslavien“

„Osservatore“ om Tito's Pressesamtaler

»Osservatore Romano« publicerede i sidste Uge under Overskriften »Sam- taler i Jugoslavien« en Artikel, hvori der redegjordes for Hovedparten af de Samtaler og Udtalelser, som Tito har fremsat vedrørende de religiøse Problemer og Ærkebiskop Stepinacs eventuelle Løsladelse.

Efter en Omtale af de forskellige Svar, der havde til Hensigt at slaa en Bresche i den velinformerede Ver- densopinion med Henblik paa Tildra- gelserne i Jugoslavien, nævner Bladet det United-Press-Interview, hvori Tito for nylig havde hævdet, at en Fri- givelse af Ærkebiskop Stepinac vilde fremkalde Uvilje blandt den ortodexe Befolkning. Denne Paastand blev fremsat, da man efter at have realise- ret visse politiske Forhold mente, ikke mere at maatte være saa forsigtig.

(KIPA)

Den kommunistiske Fremmarch mod Syd i Korea har stillet Missioner- ne overfor store Problemer: skal Gejstligheden forblive paa deres Pos- ter og dermed lide samme Skæbne med dem, der ved Felttogets Begyn- delse holdt ud og derfor blev taget til Fange og myrdet, eller skal man træk- ke sig tilbage sydpaa med de retire- rende allierede Styrker. I begge Til- fælde vil de Kristne staa uden religiøs Bistand. Adskillige Steder har man valgt den sidste Udvej; den apostoli- ske Præfekt i Zenshin/Chonju, Mgr. Kum, har saaledes paalagt Gejstlighe- den at drage sydpaa. (KIPA)

Amerikansk Protest mod ny Rosselini-Film

Det ærkebiskoppelige Ordinariat, New York, betegner Rosselini-Filmen »Miraklet« som en »aabenlys Kræn- kelse af Millioner af Menneskers Tro ikke blot i denne By men overalt i Verden«. I Filmen, der iøvrigt er ble- vet skarpt kritiseret af den amerikanske Sædelighedsliga, bliver bl. a. Kri- sti Fødsel paa den mest plumpe Maade trukket ned i det latterlige. (KIPA)

ADELENS OPGAVER

I Begyndelsen af Januar aflagde By- en Roms adelige Familier deres sæd- vanlige Nytaarsbesøg hos Paven, og som Svar paa Prins Orsini's Adresse, udtalte den hellige Fader bl. a.:

»Den Adel og de Patricierslægter, der lider af en Art »Aareforkalkning«, fordi de kun lever paa Erindringen om svundne Tider, har forlængst over- levet sig selv. Saaledes maa det ogsaa være. Idag maa I mere end nogensinde være en Elite, ikke en Elite af Fødsel og Afstamning, men ogsaa Foregangs- mænd paa de Omraader, der tjener Almenhedens Vel. I maa for Eksempel agte vel paa den fra jeres Forfædre nedarvede Tro og give den uforfalsket videre. Bort med al Hare-Angst og slut op mod Modløsheden. Vær ægte Romere: d. v. s. stærke i Handling, stærke under Prøvelser og Modgang. Kun den, der øser af det evige Haabs Kildevæld, vederkvæges af den liv- givende Drik, der dræber smaalig, menneskelig — og alt for menneskelig — Frygt. (KIPA)

JUBELAARETS SIDSTE AKT

Den hellige Port mures til

6 Mill. Pilgrimme besøgte Sct. Peter i 1950

Det hellige Aars officielle Afslutning var Lukningen af Porta Santa. I den forløbne Uge oplevede man imidler- tid den mere uofficielle Afslutning, idet de saakaldte »Sampietrini«, Ar- bejderne ved Peterskirken, under Le- delse af Ingeniør Francesco Vacchini fra Fabbrica di San Pietro, murede Porten til, anbragte Mindeplaketten og murede en lille Kasette ind, som indeholdt en interessant og historisk Dokumentation for det forløbne Jubel- aars vigtigste Begivenheder. Kassetten var c. 20×30 cm og smykket med Bil- leder bl. a. af Paven og Verdenspisko- pait ved Dogmeprøklamationen og indeholdt bl. a. Jubelaarsprøklamation- nen, Pavens Bøn og Fortegnelsen over Aarets Hellige og Salige. — Efter de nyeste Beregninger har c. 6 Millioner Pilgrimme besøgt Sct. Peter i 1950 og 50—60 % af den romerske Befolkning har erhvervet Jubelafladen. (KIPA)

Porta Santa mures til — for først at aabnes igen om 25 Aar.

Katolsk

4. Februar 1951
99. Aargang
Nr. 5

Ugeblad

Ny Religionslovgivning
i Sverige

Mennesket i Tiden

Fastemandatet 1951

Ansgar - Nordens Apostel

»Helgenkaaring efter Tarif«

François Mauriac
om den økumeniske Bevægelse

Kyndelmisses Lys

Siden den 25. December har vi levet i Julens Tegn. Det er godt, at Jule-Hurlumhejen næsten helt laa forud for Julens Komme. De allermest mark-skrigeriske Julekræmmere, som gjorde Adventstemningen vanskelig for os at faa rigtig frem, var økonomiske nok til at slukke Festbelysningen fra og med Juleaften. Paa den Maade fik vi selve Julen i Fred.

Op mere end fem Uger har Julen saa været hos os. Først var det Lyset over Bethlehems Marker. Et Lys, som ikke kunde ses i Jerusalem, endstige i Rom. At det eneste helt afgørende Skel i Verdenshistorien var sat, vidste kun en Haandfuld Mennesker om.

Men Østens Vismænd var med blandt de faa og allerede paa Vej. I vort liturgiske Aar er de fremme hos Barnet og dets Moder, før 14 Dage er gaaet. Nu skinner Lyset viden om. Nu bæres det ud mod Jordens Grænser. Lyset, som bortjager Mørket fra Verden. Budskabet lyder ud over den ganske Verden, at Paradiset aller staaar aabent for Adams Børn.

Nu i Dag slutter vi Juletiden for denne Gang. Vi gør det med Kyndelmisses Lysfest: Lyset, der først lyste over de faa og siden bragtes ud til Jorderigs Ender, bliver i Dag lagt i vor egen Haand. Her er det, ikke til Beskuelse alene, ikke til Alleluja alene, men til at bæres af os. Hver enkelt af os, der kaldes Kristne, er fra i Dag Lysbærere — og Lyset er Kristus.

I Dag staaer vi med et Lys i vor Haand. Usikre maaske, spørgende og ængstede. Vi var lykkelige, da Vismændene bragte Lyset fra Bethlehem ud over Lande. Vi har elsket Julens Sange om alt, hvad Barnets Komme betød. Men at vi selv faar Lyset at bære. At det er os, til hvem det betroes. Hvem er vi, at dette ske? »Herre, vi er det ikke værd.«

Men det er Juletidens Facit. Lyset har længe nok skinnet for os. Nu er det os, der med dette Lys i vore Hænder skal vise os som Lysets Børn, Lysbringerne igennem Dagene fremover.

Hvis vi midt i en maane- og stjerne-løs Vinternat rækker et Menneske et tændt Lys, spørger han ikke, hvad han skal med det. Det er jo det eneste, der kan vise ham Vej gennem Natten. Ingen maa heller spørge, hvorfor Kyndelmisses Lys bliver trykket ham i Haanden. Er Verden ikke mørk nok

dertil? Er der i denne Angstens og Raadløshedens Verdensnat nogen anden Mulighed for at finde Vej end i Skæret fra Kristi Lys?

Bærer vi det rigtigt, gaar vi derimod som i den klare Dag. Skyggerne er bag os, paa Siden af os, men ikke der, hvor vi skal sætte vor Fod. Og bærer vi det rigtigt, kommer der ud fra Skyggerne andre, ud fra Angsten og Raadløsheden kommer de og vandrer med os i det Lys, vi fik rakt. Og Raadløsheden og Angsten forsvinder fra deres Ansigt. De gaar med os ind i Fastens Styrkethed, ind i Passionens Bitterhed, men i Klarhed og i Fred. Saaledes slutter Julen.

Byzantinsk Messe i Notre-Dame

Den melchitiske Patriark fra Antiochia, Maximus IV Sayegh, opholder sig i Øjeblikket i Paris som den franske Regerings Gæst og celebrerede i sidste Uge i Anledning af Bededagen om Genforening i Troen en højtidelig Messe i Notre-Dame.

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændøls Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4

København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Hennigsenn
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 381

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Brdr. T. & P. Odorico

*La Coursvej 3
København F*
Tlf. Godthåb 656
Mosaik
og Terrazzo

absolut

ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Skandinavisk
Korset Magasin

v/ Fru Gurli Ravn

✱

Nørrebrogade 27
Tlf. C. 12227

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

De ny Religionslove i Sverige

Det svenske Justitsministerium har fremsat Forslag til en ny Lov vedrørende Trossamfundenes Stilling i Sverige. Lovforslaget, der inden længe vil blive forelagt de lovgivende Myndigheder til Udtalelse, vil vække Opmærksomhed i vide Kredse ogsaa udover Sveriges Grænser, idet Forslaget tager Sigte paa at ophæve en Del af de »religiøse Urimeligheder«, der bestaar i vore Dages Sverige, og som — set med almene menneskelige Øjne — er en Krænkelser af en af Menneskets principielle Rettigheder: Trosfriheden.

Lovforslaget foreslaar, at der gives den svenske Regering Beføjelse til at indrømme de religiøse Samfund, der staa uden for den svenske Folkekirke, bl. a. Ret til gennem deres Præster at forrette Vielser med civilretslige Virkninger, saaledes som Tilfældet er her i Danmark med de saakaldte statsanerkendte Trossamfunds Præster. Endvidere foreslaas det at ophæve det eksisterende Forbud mod at oprette Klostre i Sverige. Forslaget bygger som Helhed paa den Betænkning, der udfærdigedes af Dissenterlovskommissionen i Maj 1943 og som det er Hensigten at forelægge i Aarets Rigsdag, og gaar i Hovedsagen ud paa, at de gældende Bestemmelser tilpasses Nutidens Opfattelse af den religiøse Frihed, der rettelig tilkommer enhver Borger i et demokratisk Samfund.

*

I en Kommentar til Lovforslaget udtaler den svenske Justitsminister fornyligt, at »i et frit og demokratisk Retsamfund hører Religionsfrihed med til Borgernes fundamentale Rettigheder, idet det maa staa enhver Borger frit at tage Bestemmelse om sin Livsanskuelse samt om hvor vidt han ønsker at tilslutte sig et religiøst Samfund — ligesaa vel som han ejer Tanke- og Ytringsfrihed«.

Enkeltheder i det ny Lovforslag

Et af Forslagets Hovedpunkter behandler Reglerne for Medlemskab i den svenske Statskirke. Et andet af Forslagets mere principielle Spørgsmaal drejer sig om den retslige Stilling, som bør tilkomme de andre religiøse Samfund. Derimod indeholder det forelagte Lovforslag intet om hvor vidt Personer, der ikke tilhører den svenske Statskirke, kan paalignes Skat til denne.

Kommissionens Indstilling gaar bl. a. ogsaa ud paa, at det nugældende uvilkaarlige Forbud mod at der oprettes Klostre i Sverige, bør hæves, idet man anser dette Forbud for at staa i Modstrid med den religiøse Frihed. Imidlertid hævder Kommissionen at »Klostervæsenet er en for vore Forhold fremmedartet Forekomst og at man formentlig ikke bør tillade en ukontrolleret Kloster»virksomhed«. Oprettelse af Klostre bør kun ske med Hs. kongelige Majestæts Tilladelse

samt paa Betingelser, som Hs. kongelige Majestæt foreskriver«. Hvorledes disse Modifikationer bringes i Overensstemmelse med den tidligere i Lovven paaberaabte Religionsfrihed, er det noget vanskeligt at indse. Forslaget foreslaar derfor at der som Betingelse for at give Tilladelse til Oprettelse af et Kloster kræves, at de, der ønsker at indtræde i et saadant Kloster, skal være fyldt 21 Aar samt at ingen maa aflægge Klosterløfter, der ikke er tidsbegrænsede, førend det fyldte 25. Aar.

*

Lovforslaget indeholder endvidere Bestemmelse over Ind- og Udtrædelse af Statskirken og som et grundlæggende Princip nævnes, at Børn i Spørgsmaalet om Tilhørighed til et Kirkesamfund, bør følge Forældrenes Tro, og altsaa automatisk ved Fødslen indgaar i den svenske Statskirke saafremt Forældrene tilhører denne. Dersom kun en af Parterne tilhører den svenske Statskirke, skal det påhvile Forældrene at træffe Afgørelse om Børnets Religion.

*

Et andet for Katolikkerne i Sverige afgørende Spørgsmaal tager Lovforslaget ogsaa Stilling til, nemlig Retten til at faa offentlige Embeder. Som en Hovedregel foreslaas, at Embedsmænd i offentlig Tjeneste skal nyde samme Frihed som andre Borgere. Deres professionelle Forhold skal ikke have Indflydelse paa Retten til at beklæde og udøve Embede. Dog vil ganske bestemte Undtagelser være at jagttage, nemlig at Statsraadets Medlemmer uden Undtagelse skal tilhøre den svenske Kirke. I Spørgsmaalet om bl. a. det store Antal Lærere i Folkeskolen og den højere Skole, udtaler Loven, at den, der har en religiøs Anskuelse, som strider imod den evangeliske Kristendomsopfattelse, ikke vil kunne beklæde saadanne Poster. Og der fremlægges i den Forbindelse et Forslag til Rigsdagen, indeholdende Anvisninger om hvor Personer, som søger Embede af denne Art, skal kunne godtgøre deres Kompetence.

*

Og sidst men ikke mindst indeholder Loven Forslag om at der gives Hs. Majestæt Kongen Beføjelse til at indrømme religiøse Samfunds Præster

Ret til at foretage Ægtevielser med civilretslig Virkning — hvilket hidindtil kun har kunnet gøres af den svenske Kirkes Gejstlige. Ligeledes forudser Lovforslaget visse Ændringer i Begravelsesloven.

Et Stykke videre frem

Biskop J. E. Müller, Stockholm, om det ny Lovforslag

I Anledning af Lovforslaget har »Svenska Dagbladet« interviewet Hs. Excellence Biskop J. E. Müller i Stockholm om den katolske Kirkes Syn paa det ny Lovforslag. Biskop Müller udtaler bl. a.: »Vi er glade over de Forbedringer, der indeholdes i det ny Lovforslag. Ganske vist kunde vi have ønsket os endnu flere Ting, men det betyder dog et Fremskridt. Hvad angaar Klostre — udtalte Biskop Müller — saa er Oprettelsen af et saadant altid forbundet med mangehaande Vanskeligheder, og jeg er tilbøjelig til at mene, at vort Arbejde i det hele og store ogsaa vil fortsætte de samme Baner efter Lovens Vedtagelse som før denne. I Danmark og i Norge eksisterer der jo ingen Klosterforbud, men der er derfor ikke rejst mange Klostre. Vi søger at afpasse vort Arbejde efter de Behov, der er til Stede. Jeg nævner, at vi kunne have ønsket os mere, og her tænker jeg bl. a. paa vore unges Muligheder for at blive Lærere. Det vilde være saare beklageligt, om de ikke i hvert Fald kunde blive Læ-

Hs. Excellence, Biskop J. E. Müller, Apostolisk Vikar for Sverige.

rere i Matematik, Fysik og saadanne Fag.

Hvad angaar Klausulen om at ingen, der er gaaet i Kloster, maa aflægge evige Løfter inden det fyldte 25. Aar, saa forekommer dette mig at være lidt af en Misforstaaelse. Man kan da godt gifte sig længe før man fylder 25 Aar — og det er da i hvert Fald et lige saa ansvarsfuldt Valg som at gaa i Kloster — eller i hvert Fald burde det da være det!»

ANSGAR - NORDENS APOSTEL

Nordens Apostel kalder vi med rette Ansgar. Vel var det ikke store skarer, han fik omvendt. Han var heller ikke den første kristne præst, der gæstede vort land; Den hellige Willibrord, Frislands apostel, havde været ved grænsen, men var draget sydpå igen til andre store opgaver. — Ebo fra Rheims opgav, inden han fik rigtig forsøgt. Ansgars værk alene er det at kristendommen overhovedet fik fast grobund her i nord, og at et velorganiseret missionsarbejde blev sat igang. Hans ydmyge tjenersind, trofasthed og kloge ro overvandt hedningernes mistillid; hans taalmodige offervilje og udholdenhed gjorde ham til et eksempel for sine medarbejdere.

Det er forståeligt, at de danske konger og stormænd i begyndelsen af det 9. århundrede, uvidende som de var om det egentlige i det kristne budskab, var mistænksomme overfor ethvert forsøg på at indføre en gudetro og skikke, der kom fra fjendeland. Kejser Karl den Store havde rykket Frankerrikets grænsepæle helt op til Elben; Sachserne var overvundne; og enkelte steder havde hæren i misforstået trosiver tvunget befolkningen til at lade sig døbe. Ansgar var den mand, der trodsede denne mistillid og besejrede den.

*

Ansgar fødtes år 801 i Picardiet i Nordfrankrig, (navnet kunne tyde på sachsisk indflydelse). 6 år gammel og moderløs, bliver han sat i kostskole hos Benediktinerne i Corvie ved Semefloden og bliver senere munk her. Da munkene 822 på kejserens opfordring grundlægger et datterkloster Ny Korvej ved Paderborn i Nordtyskland, bliver Ansgar sendt med.

En dag kommer den danske kong Harald Klak til Kejser Ludvig den Fromme på hans slot Ingelheim ved Mainz for at slutte en forbundspagt. Under sit ophold her er det, at han lærer kristendommen nærmere at kende, lader sig døbe og anmoder om at få en præst med hjem til Danmark. Da ingen melder sig frivilligt, fortæller abbed Wala fra Korvejklosteret, at der hos ham er en ung munk, der både er egnet til denne vanskelige opgave og brænder af apostolisk iver. Ansgar er straks fyr og flamme, og år 826 kommer Ansgar sammen med sin ven Autbert til Danmark, hvor de straks går i gang med at indrette en skole; de når kun at få 12 elever, mest frikøbte slaver, så bliver kongen forjaget af en anden tronprætendent, og Ansgar med ham, og for at ulykken skal være fuldstændig, bliver Autbert syg og dør. Det var den opmuntrende start.

Men i Sverrig var der i handelsbyen Birka ved Mälaren nogle kristne blandt de derboende frisiske købmænd, og da de anmoder om at få en præst derop, er Ansgar rede. At hans skib bliver plyndret, og han næsten tomhændet må vandre det meste

St. Ansgar
(Statue udenfor Domkirken i København)

af vejen til fods, holder ham ikke tilbage, og det er en munk, som er opvokset i et stille kloster i et højt civiliseret miljø. I Birka bliver han og hans ledsagere venligt modtaget, en hel del hedninger bliver døbt, selv høvdingen der lader en kirke bygge for sine egne midler.

Ansgar var nu klar over, at skulle der fart i missionen i Skandinavien, måtte arbejdet sættes i system og missionen gøres uafhængig af Frankerne.

(sluttes side 71)

Korset paa Björkö i Mälaren, hvor Ansgar første Gang satte Foden paa svensk Jord.

NOTER

Kanonisering efter Tarif

»Politikens Magasin« for 21. Jan. bragte en Artikel om Don Juan og hans Muligheder for Helgenkaaring. Den er i Aand og Tone saavel som i objektiv Nøjagtighed et Sidestykke til mange Forgængere paa samme Sted. Søndagsblade udmærker sig ved at lade det ekstra let med Pressens Ansvarsbevidsthed.

I Artiklen oplyses: »En saliggørelse (beatification) kan man købe for 20 mill. fr. (500.000 kr.); men der skal 100 mill. fr. (2,5 millioner kr.) til for at blive helgen«. Hvorefter det fastslaaes, at Pengeanbringelsen er god. Beløbet er snart tjent ind igen.

Med den Respekt, de tørre Tal indgyder den jævne Mand, skal Artiklen nok blive troet af naive Sjæle. Skulde enkelte være mere interesseret i Sandhed end i Sensation, være det sagt, at Oplysningen simpelthen er Løgn. — Det koster ikke noget at opnaa en Beatification eller Kanonisation. En ganske anden Ting er, at de historiske Studier, Udgivelse af biografisk og litterært Materiale og lign., der er paa krævet for at opnaa den Dokumentation, der skal lægges til Grund for Kirkens Afgørelse i en saadan Sag, ganske naturligt koster nogle Penge. Historikere og Typografer skal jo leve.

Vil Politiken sige, at Doktorgraden kan købes ved Københavns Universitet for saa og saa mange Penge? Næppe, selv om Doktoranden har Udgifter af sit Arbejde. Nuvel, Forholdet er nøjagtigt det samme i Tilfældet Helgenkaaring.

Saa faar vi se, om Magasinet i Fremtiden vil undgaa denne Bagvaskelse af den katolske Kirke. For andet er det ikke.

„Landet, der flyder med Mælk og Honning“

af Steph. Wevers SMM

Paa Bethlehems Mark -

Betegnelsen »Landet, der flyder med Mælk og Honning« stammer fra den Tid, da Israels Folk under Moses Ledelse drog gennem Sinais Ørken paa Vej til det forjættede Land Kanaan. Hvor maa disse Ørkenvandrere have svælget i saftige Forestillinger om dette Ønskeland? Israels første Møde med Landets Frugter -- det var den kæmpemæssige Druerkulase, som Spejdere bar paa en Stok over Skuldrene -- maatte yderligere faa deres Tænder til at løbe i Vand. Derimod kom andre Spejdere hjem fra deres Strejftog med en saare nedslaaende Beskrivelse af Landet: »Det er et Land af lutter Sten, der dræber sine Beboere.«

Den Gang vi selv som smaa Purke paa Underskolens lave Bænke hørte om Landet, der flyder med Mælk og Honning, kappedes vor Fantasi med de gamle Israelitters. Kanaan maatte være som en fortryllende havomskyllet og solbeskinnet Sydhavsø, hvor Palmer vifter i Morgenvinden og Appelsiner funkler i de mørke Lunde. Den danske Landmand, der af saadanne Forestillinger vilde lade sig lokke til Palæstina, vilde hurtigt indse, at han har bedraget sig selv. Han vilde længes hjem til sit eget Land som de gamle Israelitter i sin Tid fra Ørkenen længtes tilbage til Nildalen.

Af Jesu Lignelse om Sædemanden fremgaar, at Jorden i Palæstina allerede paa Jesu Tid ikke allevegne var første Klasse. Der er dér Tale om Stengrund, som kun er dækket af et tyndt Lag Muld. Men ogsaa dér, hvor Sæden falder i god Jord, regnes der dog med meget forskellige Grader af Frugtbarhed.

Hvem, der nuomstunder ved Sommertid i en Flyvemaskine vilde bevæge sig over det hellige Land, vil næsten ikke se andet end bare Bjergtoppe og -rygge. Dette knude-ede Landskab er skinnende hvidt eller graagult som Kridt eller forvitret Mergel. Andre Steder er det mørkebrunt som Lava, eller ogsaa kan det fra rødbrunt gaa over til lyserødt. Saadan set er dette Land en Stenørken i Stedet for et Eldorado for Bønder. Men dette Syn i Fugleperspektiv er overfladisk og ensidigt. For imellem disse Bjerge og Højdedrag er der Dale, og de er meget frugtbare.

Der er f. Eks. Sikemdalen, hvor Patriarken Jakob sammen med sin talrige Familie slog sig ned ved sin Hjemkomst fra Mesopotamien. Lidt mere nordpaa ligger den hjerteformede Jisreel- eller Esdrelonslette. Det er Kanaans sorte Jord, som Kanaanæere da ogsaa blev ved at være Herre over, efter at Resten af Landet allerede var faldet i Hænderne paa de tolv Stammer. Det var først ved Deboras og Baraks Sejr, at Israel tiltvang sig Adgang til dette Kornkammer. Der er endnu flere frugtbare Bælter; mellem Landets centrale Højdedrag og Middelhavet strækker Sephela og Saronsletten sig fra Syd til Nord. Ligeledes hyder den vestlige Bred af Søen Genesareth gode Kaar for Landbrug.

Saaledes set paa nært Hold er der gode Muligheder for den, der skal leve af Jorden, og han vil i dette ved første Øjekast saa frastødende nøgne Land opdage flere og flere gode Steder. Selve Jordandalen egner sig udmærket til at opdyrkes saa længe man holder sig i en vis Afstand af det Døde Hav, hvor de uddestillerede Saltaflagringer tager Livet af hver grøn Spire. Allevegne, hvor en Kilde i Stilhed spreder Velsignelse eller en Wadi (et mindre Flodløb) for-

Jordans Løb i Luftfoto

staar at værne sin Fugtighed mod den brændende Sol, viser Jorden sig taknemlig og siger det med grønt og Blomster.

Løvrigt kan den flittige Mand ved Hjælp af Spade og Hakke finde Jord til Opdyrkning ved Foden af ethvert Bjerg og op ad Højenes Skraaninger. Det kræver Anstrenge og sker bogstaveligt gradvis, dvs. ved Anlæg af Terrasser. Dette er kæmpemæssige Trin, som bliver hugget ud i Klippegrunden eller bygges op af løse Sten. Disse Terrasser skal i Regnperioden hindre Mulden i at blive skyllet bort, mens de i den tørre Sommertid gør det muligt at overrisle Marken.

Højere oppe, hvor Jorden ikke kan gøres tjenlig til Hvede eller Byg eller Vinstokken faa den fornødne Pleje, kan Oliventræet trives og finde Væde blandt Klipperne. Ogsaa Figentræet udfolder dér sine grove og brede Blade, i hvis

Skygge den saftige Frugt modnes i Sommerens Varme.

Og hvor baade Bonde og Frugtavler maa melde Pas, jaer Hyrden sin brægende Flok frem for sig over de nøgne Bjergrygge. Faarene græsser i hinandens Skygge, mens de eventyrlyste Geder udfører halsbrækkende Ture for blot at slynge deres Tunge om en enlig grøn Spire.

Sandelig et Land, der flyder af Mælk og Honning. Navnlig før det blev udsat for fire Aarhundreders tyrkisk Vanrøgt og utallige Erobringere og Udplyndringer og trods en evig Vanrøgt, for saa maa man vel betegne den Pasning, Landet har kendt indtil de sidste Aartiers sionistiske Indvandrere indførte vore moderne Metoder for Landbrug.

Der gives aller i år en vidtstrakt dispens for faste- og abstinenspligten. Fasten begrænses til askeonsdag og langfredag, abstinensen til askeonsdag og samtlige årets fredage.

I fastetiden skal der i alle sognekirker såvidt muligt holdes en særlig fasteandagt med prædiken om fundamentale trossandheder. Andagterne skal slutte med sakramental velsignelse.

Efter evne bør alle i fastetiden yde en skærv til vikariatets kirkelige institutioner. Denne gave nedlægges i særlige bøsser, som med påskriften fastealmisse anbringes i alle kirker og kapeller. Beløbene indsendes til vikariatet straks efter fastetidens ophør.

I den lukkede tid fra askeonsdag til påskedag og i adventstiden må højtidelige bryllupper (messebryllupper) ikke finde sted.

Modtagelsen af påskedommunionen finder sted i tidsrummet fra passions søndag til Kristi himmelfartsdag og for katolikker, som har særlig lang

FASTEBESTEMMELSER

1951

til kirke, til 2. pinsedag. De troende bør opfylde denne påskepligt i deres sognekirke; hvis de modtager påskedommunionen i en anden kirke, bør de give deres sognepræst underretning derom.

Kirken giver os alle lejlighed til i år at vinde jubelafladen, men opfordrer os samtidig til at fortsætte med vore bønner for de mange, der lider så meget for troens skyld. Den skæbnesvangre udvikling af verdenssituationen i de sidste måneder må des-

uden gøre det klart for enhver af os, at vi har endnu større pligt til ikke blot at bede Gud om at afværge den overhængende katastrofe, som truer med at ødelægge den kristne civilisation, men også ved personlige afsavn at gøre vore bønner mere indtrængende og virksomme.

De tunge ofre, som alle i fællesskabets ånd må bære, for at forsvare den personlige frihed og sikkerhed, er i sig selv ikke tilstrækkelige. Vi må først i vort eget liv genoprette, hvad der i sanfundets liv er kommet på afveje. Bød og bøn er ifølge vor kristne tro uomgængelig nødvendige betingelser for, at de gode kræfter kan vinde sejr i vort eget liv og i den ulykkelige verden, hvori vi lever. I fastetiden, som netop er en bodens og bønnens tid, bør vi tilrettelægge hele vor livsførelse således, at vi bedre kan forene os med den lidende Kristus, som ved sin død har udsonet os med Gud og derved frelst verden.

Disse fastebestemmelser oplæses i alle vikariatets kirker og kapeller søndagen Quinquagesima.

København, Sexagesima søndag
1951.

+ TH. SUHR,
apostolisk vikar.

ORIENTERING

Det kristne Mindretal

Til Supplering af tidligere Artikler om Kristendommens Stilling i Statistikkernes Tabeller bringer vi et Resumé af en Artikel i »Idées et forces« af Pater Naiadenoff S.J.

Hvor svært det er at faa præcise Tal frem i de gamle kristne Lande kan ses af Forholdene i Frankrig. Almindelige geografiske Lærebøger taler her om 30—35 Millioner Katolikker. Men de praktiserende Katolikker, der gør Alvor af deres religiøse Pligter, er mindre end 4 Millioner. I Paris kan man regne med 5 Millioner Indbyggere, hvoraf 4 Millioner har modtaget Daabens Sakramente. Af disse er der kun 400.000, som praktiserer deres Religion.

I Missionslandene er Statistikken bedre. Her tæller man ikke de døbte, men kun de praktiserende Katolikker. Maalt med denne Maalestok mener Forfatteren, at Klodens samlede katolske Befolkning ikke er Haandbøgernes 425 Millioner, men kun 250 Millioner.

Dette Tal alene giver dog ikke det rette Indtryk. Man bør sammenligne den katolske Befolknings Vækst i Sammenligning med hele Verdensbefolkningens Vækst, specielt med de asiatiske Folkeslags uhyre Forøgelse. Og dette gør kun Billedet mørkere. I Løbet af 30 Aar er Katolikkernes Tilvækst teoretisk beregnet til 100 Millioner. Samtidig er de ikke-kristne blevet 400 Millioner flere. En Politiker sagde engang herom: »Der skulde 19 Aarhundreder til, før Katolikkernes Antal var vokset til 400 Millioner. For Øjnene af os er paa blot 19 Aar de ikke-Kristnes Antal vokset med det samme Tal«.

De asiatiske Tal fortjener særlig Opmærksomhed. Filippinerne Befolkning er paa 30 Aar steget fra 10 til 20 Millioner. Trods Efterkrigsaaarenes Vanskeligheder har Japan et aarligt Befolkningsoverskud paa 1 Million. Paa syv Aar er Indernes Tilvækst lig hele Frankrigs Befolkning. En indisk Sociolog sagde til en Amerikaner:

»Hos jer er Gennemsnitslevealderen 69 Aar, hos os kun 23. Havde vi de samme Vilkaar, vilde vi paa to Generationer blive et Milliardfolk.« Og selv om Forholdene ikke bedrer sig, har Indien ved Aarhundredets Slutning naaet 800 Millioner. Det varer ikke længe, før Asiens Befolkning er to Trediedele af Jordens samlede Menneskehed.

Disse uhyre Tal maa ses i Sammenhæng med Asiens religiøse Situation. Den herskende Konfucianisme i Kina, Indokina og Korea har mistet enhver religiøs Karakter. Buddhismen i Birma og Ceylon dør efterhaanden ud hos de intellektuelle og navnlig hos Ungdommen, der afslaar uden Ønsker at skulle »gaa op i« Verdenssjælen. Japans Shintoisme er slettet af Loven og paa Vej til at miste al Indflydelse. »Folket staar ligesom det græske ved de gamle Guders Undergang«.

Alt dette maner de Kristne til Sammenhold. Gennem hele Kristenheden, siger Forfatteren, »gaar den bange Anelse, at den eneste virkelig aktive Kraft i den moderne Verden beror hos den overalt fremtrængende Ateisme«. Det mindste, der maa kunne forlanges af de Kristne, er Enhed og Samarbejde.

Når gud taler om fred -

Den 71. Davidssalme er, som vi tidligere har set, en storslået profeti, der belyser flere sider af det rige, som den lovede Frelser skulle oprette. Iført Guds egen retfærdighed stiger Messiaskongen ned fra evighedens trone, lydløst og blidt som himlens dug til den tørstende jord. Hans store opgave er at bringe fred og frelse. »Et overmål af fred skal råde, til månen forgår.«

Fred er et ord, som man møder gang på gang i den hellige skrift, — vist 300 til 400 gange — for det meste med en betydning, som er ejendommeligt for Bibelen. Da det menneskelige hjerte i al almindelighed elsker fred og bliver forskrækket, når denne er i fare, hører vi gerne om fred. En redegørelse for, hvad Gud Helligånd siger om den, må da kunne regne med vor interesse, navnlig nu, da vi er så stærkt optaget af tanken, om vi skal ødelægges af en ny verdenskrig, eller om freden kan sikres og bevares. Som et meget vigtigt moment kommer dertil endnu den omstændighed, at når Skriften taler om fred, viser den *samtidigt også vejen til den*, og naturligvis til en virkelig og varig fred, der tilfredsstiller alle berettigede ønsker.

Ordet fred betegner i vore hellige bøger frem for alt *frihed for stridigheder, kampe og krig*. At en sådan frihed er en lykke for den enkelte og for nationerne, ved vi alle af erfaring, og at det modsatte er en stor ulykke, er ikke mindre klart. Derfor behøver jeg ikke at anføre skriftsteder derom. Men jeg skal dog minde om de mange formaninger til fredsommelighed, som findes. »I skal holde fred med hverandre, siger vor Frelser (Mk. 9, 50). Det er også ham, der har udtalt den kendte saligprisning: »Salige er

de, som stifter fred, thi de skal kaldes Guds børn« (Mt. 5, 9). Da fredsstifterne ligner Gud, som jo er »fredens Gud« (11. Kor. 13, 11), fortjener de ganske særlig at kaldes Guds børn og at blive Guds arvinger og Kristi medarvinger, når de kommer hjem til deres Fader i himlen. Og vi forstår også, hvorfor apostlen Jakob gør den åndfulde bemærkning, at fredsstifterne høster retfærdighedens frugt af den sæd, som de har sået i fred (Jak. 3, 18).

Når verdenshistoriens sidste periode nærmer sig og Gud sender de fire ryttere ud, som Johannes' Åbenbaring taler om, er der også een på en ildrød hest, der af den Allerhøjeste har fået magt til at *tage freden bort fra vor jord*, således at menneskene myrder hverandre. Dertil er der blevet givet ham et stort sværd. Denne borttagelse af freden er en af de store ulykker, hvormed Gud straffer menneskenes svigtende tro og kærlighed til ham. Således ender gudsforglemmende menneskers nydelsessyge, havepsyke og magtstræv altid: de har ingen fred.

Fred har i den hellige Skrift endnu en anden, mere positiv betydning. Som det fremgår af folks hilsen i Orienten: »Fred være med dig eller eder,« betegner ordet også *velvære og lykke i den jordiske levetid*. Israeliternes var klare over, at kilden til fred i den ene eller anden forstand var Guds godhed. De vidste også, at forudsætningen for den var gudsfrøgt fra menneskenes side og lydighed mod hans hellige lov, og at en fylde af denne fred ville komme sammen med Guds rige og bringes af dets Konge, den lovede Messias.

Den tanke, at al virkelig fred beroede på en forbindelse med Gud, blev taget op og udvidet af vor Frelser, da han begyndte sin offentlige virksomhed. Ordet fred fik en endnu inderligere karakter, end det havde haft i den gamle pagt. Den fred, som Jesus bringer, er ikke en fred, således som verden giver den, d. v. s. ikke en ydre fred, men i første række *en indre, en hjertefred*. Der kan godt være tilfælde, og endda ikke så sjældent, at en kristen må forsvare sig mod fjender, hvad enten det nu er de faldne engle, der prøver på at ødelægge den lykke, Gud har tiltænkt os, eller det er den del af verden, der ikke vil kende og tjene Gud og derfor er hans fjende. Snart truer verden, snart lokker den, altid bedrager den. Af den grund hører vi fra Herrens mund ikke blot ord om en fred, som overgår al forstand, men også om et sværd, som han bringer for »at volde splid mellem en mand og hans fader, mellem en datter og hendes moder og mellem en svigerdatter og hendes svigermoder, og en mand skal få sine husfolk til fjender« (Mt. 10, 24). Nej, Kristi religion kender ikke til passivitet fra vor side, den er ikke nogen sovepude, den er ikke nogen liggestol, som man skal hygge sig i.

Den fred, vor Frelser vil forskaffe

os, er frem for alt *fred med Gud*, som vi ved vore synder har gjort til vor fjende, overfor hvilken vi er ganske magtesløse og på forhånd fortabt. Denne fred skulle vise sig som en befrielse fra skyldfølelsens knugende byrde, fra en oprivende ensomheds- og forladthedsfølelse og en fornemmelse af håbløshed og fortvivlelse. Den skulle give en indre lykke og en glad fortrøstning, som ikke kendes og ikke kan bedømmes af en, der ikke selv har oplevet den. Det var vor Frelser så magtpåliggende at forskaffe os disse goder, at han hengav sit legeme, sit blod og sin ære på korsets træ for os. På den måde blev han, som St. Paulus siger, vor fred og fredsstifteren, der bragte forligelse med Gud og forskaffede os adgang til vor Fader i himlen. Tager vi mennesker imod dette tilbud, er Kristi hovedformål med menneskevoledelsen opnået: Guds ære og forherligelse ved menneskenes frelse og fred.

Derfor sang også englene julenat over Bethlehems marker: »Ære være Gud i det høje og fred på jorden for de mennesker, der har Guds velbehag.« Men hvem har Guds velbehag? Jo, de, der ikke lukker deres hjerte for Guds sandhed og nåde, men tager imod og arbejder sammen med dem lige til livets sidste øjeblik.

Således er Kristi fred ikke blot *en gave fra oven*, som Gud skænker, men også *en opgave, som vi skal løse*. Ved sin lære og sit eksempel, ved sine bud og sine løfter viser Herren os vejen til løsningen af opgaven og styrker os i vor svaghed, indtil den dag bryder frem, der hidfører fuldendelsen, dvs. den tilstand, hvor der ikke mere er tale om kamp og fjender. Og med bortgangen fra livets slagmark bliver det således, som oldingen Simeon under en lovsang til Gud sagde ved Jesu fremstilling i templet: »Herre, nu lader du din tjener gå i fred, som du har sagt.« Denne Guds fred i hjertet er også det, Kirken tænker på, når den i sin liturgi for de afdøde udtaler det ønske: »De hvile i fred!«, eller når vore forfædre satte den indskrift på deres grave: »In pace«. I fred.

F. K.

HVEM ER - HVAD ER -

Biskop Dr. J. E. Müller

Apostolisk Vikar for Sverige. Født i Gründholm 1877 og bispeviet i 1923 af daværende Nuntius Pacelli. Biskop Müller udnævntes i Anledning af sit tyveaars Bispejubilæum (i 1943) til pavelig Tronassistent.

*

Svensk Lovgivning om Kirken

I 1781 opnaede Katolikkerne i Sverige (Udlændinge) enkelte Friheder. 1860 ophævedes Loven, der under Trusel om Formuekonfiskation og Landsforvisning forbød Svenskere at blive Katolikker. Yderligere Lettelser i Love fra 1870 og 1873. Men ifl. Kgl. Forordning af 31. Okt. 1873 kan Katolikker ikke blive Ministre, de skal betale Skat til Statskirken og hverken Mands- eller Kvindeklostre maa oprettes. Det er disse Bestemmelser, der nu tænkes ændret.

Blade af kirkens historie ANSGAR-NORDENS APOSTEL

(sluttet fra side 68)

Det var nu så heldigt, at man tænkte på at oprette et nyt bispedømme i Nordtyskland, og Ansgar bliver udnævnt til biskop, med sæde i Hamborg og hele norden som virkefelt. Kun 30 år gammel bliver han bispeviet i Thionville af biskopperne Drogon af Metz, Ebo fra Rheims, Hetti fra Trier og Otgar fra Mainz i overværelse af Kejseren. Det lettere hverv som pavelig legat i den blomstrende mission i Birkaland overlader han til Ebo. Snart får han bygget kirke i Hamborg, Ditmarsken og to steder i Holsten, men selve kongeriget forbliver lukket

for ham. En Katedralsskole får han også oprettet, men ... en dag angriber en vikingeflåde Hamborg. De, der ikke nåede at flygte, blev dræbt, og byen fuldstændig plyndret og derefter tilintetgjort. Ansgar får senere overdraget ærkebispedømmet Bremen.

De første 20 års virksomhed som biskop viser ikke store resultater i det ydre; tilsyneladende sker der intet i Skandinavien. Men Ansgar har dog ikke været uvirksom: han har samlet medarbejdere, skaffet sig venner blandt de danske handelsmænd og søfolk. Han har nu biskoppelig værdighed og myndighed, han kan forhandle med kongerne. Han tilhyder sig blandt andet som talsmand for den danske kong Haarik overfor frankerne og vinder kongens agtelse ved sin troskab og godhed, og får kongen til at respektere de kristnes Gud. Resultatet af alle disse anstrengelser er tilladelsen til at bygge kirke i Slesvig. Men just som arbejdet er godt i gang — nyt statskup, ny konge — og Ansgar må begynde hele arbejdet forfra endnu en gang. Ansgar synes utrættelig, og endelig er det, som værket skrider. Ribe får nu egen kirke, og »kongen gav endog sit samtykke til, hvad der hidtil forekom hedningerne en skændsel, at der måtte ophænges en klokke ved den lille Mariakirke på holmen ved Slesvig.« Det var den første malmklang, der tonede ud over vort land.

Selvom der endnu kom megen modgang, var kirken grundfæstet i Danmark. Udslidt af arbejde, tæret af sygdom, måtte Ansgar lægge sig på sit sidste leje — og om morgenen den 3. februar 865 bad den gamle ærkebiskop for sidste gang: »Herre i dine hænder befaler jeg min ånd.«

P. B.

Den gregorianske Kalender gaar Gottwald paa Nerverne

Den Gregorianske Kalender er gaaet Gottwald paa Nerverne — og derfor har han afskaffet den. Ubekymret om Verdensoffentlighedens Mening er der 1. Januar i Aar traadt en ny Kalender i Kraft i Tjcekoslovakiet.

Den ny Tidsregning forudser en Inddeling af Aaret i fire lige store Dele paa hver tre Maaneder. De to første Maaneder i hver Periode har hver fire Uger, medens den tredje Maaned har fem Uger. Denne Inddeling bevirker, at alle Maaneder begynder med samme Ugedag (Mandag) og afsluttes med samme Ugedag (Søndag). Den 365'nde Dag, 31. December samt Resten af de overtallige Timer, har man ikke taget Hensyn til i det første Kalenderaar, men vil senere samle disse Timer sammen til et Par Skuddage, der saa er tænkt anvendt som Nationalhelligdage!

Aarsagen til denne Kalenderreform kan næppe forklares paa anden Maade end som et Udslag af Prageregimentets sygelige Bestræbelser for med alle Midler at skille Kirken i Tjcekoslovakiet fra Rom. Med den ny Kalender

falder de bevægelige kirkelige Helligdage ikke længere paa samme Dag som i den øvrige katolske Verden. (KIPA)

»Kløften er ikke blevet større«

En Udtalelse af François Mauriac

Overhovedet for den protestantiske Kirke i Frankrig, Pastor Boegner, har for nylig fremsat en Erklæring, hvori han beklager Dogmatiseringen af Marias Optagelse, og i denne Anledning har François Mauriac svaret paa følgende Maade:

»Langt fra at tage Anstød af Pastorrens Indstilling, saa er jeg faktisk opbygget af den; den er nemlig Tegn paa en fuldstændig Kursændring. Det er ikke saa forfærdelig længe siden, at Millioner af Lutheranere og Calvinister betragtede Kirken som den store »Skøge fra Babylon« fra Apokalypsens Kapitel XVII, den purpur- og skarlagensklædte Kvinde, der i sin Haand bærer en Kalk, fyldt til Randen af Skændelsgerninger. *Idag retter de bedste af vore adskilte Brødre deres Blik, fuldt af ubesjæleligt Haab, mod den gamle Moder, Kirken, dog i et forgæves Haab, som efter min Mening aldrig vil kunne blive andet end forgæves. Thi Afgrunden mellem os er ikke blevet større efter Dogmets Forkyndelse; den har nemlig eksisteret lige*

Svensk Dogme-Kritik

De lutherske Biskopper i Sverige har under Foresæde af den svenske Ærkebiskop, Dr. theol. Yngve Brilioer, fornylig været samlet til et Bispemøde i den svenske Hovedstad og ved denne Lejlighed formuleret et fælles Hyrdebrev, der bl. a. beskæftiger sig med Ægteskabs- og Sexuallivsproblemerne i vor Tid og med en Række interne kirkelige Spørgsmaal.

Endvidere cnedes de svenske Biskopper om en Udtalelse i Anledning af Dogmatiseringen af Marias Optagelse i Himlen, og Udtalelsen fastslaaer, at »det ny romersk-katolske Dogme om Assumptio Mariae savner bibelsk Grundlag og er egnet til yderligere at udvide Kløften mellem de kristne Konfessioner.«

Taarnur til St. Knuds Kirke i Fredericia

Danmarks ældste katolske Kirke, St. Knuds Kirke i Fredericia — den første, der rejstes efter Reformationen — har nu, omtrent hundrede Aar efter sin Opførelse, faaet et Taarnur. Det var Biskop von Euch, der i 1865 rejste St. Knuds Kirke, og ved Opførelse af Taarnet gjorde man Plads til et Ur. Jubelaaret og samtidig Byens 300-aarige Jubilæum realiserede Tanken, takket være en Gave fra en københavnsk Forretningsmand. Julenat 1950, da Midnatsmessen tog sin Begyndelse, sattes Værket i Gang, og Uret med dets blaa Skive og gyldne Tal og Visere er allerede fæstnet i Fredericias Bybillede.

siden Luthers Frafald, omend Definitionen har ladet den træde synligt frem. Den katolske Kristendom er nemlig en fortsat, uafbrudt Aabenbaring og ikke et Stridens Æble mellem hinanden fjendtlig sindede Konfessioner.

For en protestantisk Kristen er Kirkens Enhed en Art Forsoning, hvor enhver yder Tilskud af sit eget, men opgiver Forrettighederne paa den ønskede Enhed; *den katolske Kirke vilde derimod ikke længere være den katolske Kirke, dersom den blot kunde være den Tanke, at andre Kirker havde faaet Magt til at binde og at løse.*

Den kalvinistiske Teolog, Karl Barth, har ganske rigtigt indset, at det ikke drejer sig om at Kristne fra forskellige Konfessioner enes om visse Stridspunkter, men simpelthen om at Hæretikere og Skismatikere falder ned for St. Peters Fødder for at modtage Fredskysset. Og en helt anden Grund, som til Stadighed har afholdt mig fra at være begejstret for den økumeniske Bevægelse, er, at jeg med Theodor Haecker mener, at *kun Enkeltpersoner kan omvende sig*: En Kirke kan ikke omvende sig, thi Omvendelse er et Drama af et Individ, ikke af et Fællesskab. Den hellige Faders Tilladelse til at bede Fader Vor sammen med vore i Troen adskilte Brødre, er mig alt nok.«

St. Knuds Kirketaarn i Fredericia - med det nye Taarnur.

Filatelismens Høst i Jubelaaret 1950

Jubelaaret 1950 bragte de religiøse Fremstillinger og Motiver paa Frimærke en egentlig Renaissance: ialt 153 forskellige »religiøse« Frimærker saa Dagens Lys i 1950 — en Omstændighed, der fortjener at kendes ogsaa udover Filatelisternes Kreds. I Helligaarets Løb udsendte 7 Stater hele Sær-Serier med ialt 37 Værdier, nemlig Vatikanet 8 Mærker, Italien 2 Mærker, Saar 3 Værdier, Portugal 4 Mærker, de

Island mindes Jon Arason

portugisiske Kolonier 15 Mærker, Island 3 Værdier og Triest 2 Værdier. Endvidere var der 6 Lande, der i

1950 udsendte 18 Mærker med religiøse Motiver, og Anledningen var katolske Mindedage eller Begivenheder: Spanien 1 Mærke i Anledning af den hellige Johannes af Guds' 400-Aars Dødsdag, Portugal 6 Mærker i samme Anledning, Saar 5 Litwinus-Mærker, Uruguay 3 Værdier til Minde om Caritassøstrenes 2. Centenar og endelig Island med 2 Værdier i Anledning af Biskop Arasons 400-Aars Dødsdag.

APROPOS

Sociale Jndikationer

*Han var ikke normal, han var
langt fra køn,
var af sindssvag Slægt, et Par Sinkers
Søn,
saa han burde jo aldrig ha' levet!
Man var dengang saare naiv og grøn;
men i vor Tid var efter vor Tids
Skøn
H. C. Andersen fosterfordrevet!!*

Marinus Børup.

Mennesket i tiden

Omkring en aktuel diskussion

Selve Mennesket er Diskussionens Emne i disse Aar. Filosofer og Forfattere rejser med bemærkelsesværdig Samstemmighed Humanismens Problem. Dette er dels et Udtryk for, at vort Slægtleds bitre Erfaringer om Menneskets Evne og Vilje til Medmenneskelighed, rejser de mest fundamentale Problemer. Dels er det Udtryk for, at Religionernes Magtstilling er forbi. Det er ikke gamle Tiders kampglade Humanisme, der vil afsætte Gud og stille Mennesket i hans Sted. Tværtimod er det en vængstelig Humanisme, som ser hen til Religionerne i Forsøget paa at fastholde Troen paa Mennesket.

I efterfølgende Artikel kommenterer cand. polit. Tove Rasmussen en Essay-Serie, der sigter mod at klare Humanismens aktuelle Problem.

*

Med titlen »Mennesket i tiden« har Hans Reitzels forlag påbegyndt en serie, som kan påregne interesse i mange kredse. Selvom Harald Høffding havde ret i, at danskere ikke er særlig interesserede i metafysik, så synes den sure nød og elendighed at tvinge en og anden dansker til en slags selv-ransagelse på dette så lidet påagtede område. Mennesket er kommet i fare, ikke bare i den forstand, at krige og forfølgelser truer det, men noget endnu værre er kommet til at stå som en trusel: vi har mistet forståelsen af, hvad det vil sige at være menneske.

For den der på linje med en af vore skrivende professorer mener, at det danske ånds liv er vel faren, fordi det har en positivtisk tradition at bygge på, må de to bind i den foran nævnte serie være lidt i retning af et kølle-slag — thi her tages der fat på — ud fra alt andet end positivtiske anskuelser — at overveje, hvorledes vi

kan nå frem til et menneskebegreb, som formår at give os en dybere indsigt i — og derfor større respekt for — mennesket i selve dets væsen.

I første bind har to af vore mest kendte skribenter, H. C. Branner og Martin A. Hansen, ordet, den første med en essay om »Humanismens krise«, den anden om »Eneren og Massen«.

Det er i den københavnske presse blevet stærkt understreget, at de to essays ikke udmærker sig ved klarhed og lettilgængelighed. Man kunne også med en vis ret som en variation over temaet sige, at kritikerne ikke synes at være tyngede af lyst eller energi til at sætte sig ind i emnerne. For en katolsk læser vil vel nok især H. C. Branners urimelige brug af fremmedord være en belastning, men ellers skulle emnet som sådan ikke frembyde vanskeligheder.

For H. C. Branner ligger løsningen i den nuværende disharmoni mellem opfattelserne af menneskets frihed, som i vest tolkes som individets frihed til at realisere sig selv og i øst som friheden til at opgive sig selv og tjene helheden (p. 10) deri, at vi når frem til den rette fortolkning af begrebet humanist. En sådan ret fortolkning gives side 13 og lyder: »Humanist er den, som går ud fra troen på mennesket, idet han respekterer det enkelte menneske som et mål i sig selv, men samtidig erkender sin åndelige og materielle samhørighed med hele menneskeheden og vedstår sin del af ansvaret for denne helhed«.

Lad os lige lade første del af sætningen ligge og betragte anden del,

som begynder ved »men'et«; thi her kommer Branner ind på et emne, der peger i retning af en universalistisk opfattelse, som vender sig imod den alvorlige overeksponering af det nationale, som vor tid er vidne til og som er meget lidet stemmende med katolsk tro. Vort medansvar for næsten er noget centralt, siger Branner, ja han går så langt som at hævde, at »det moralske imperativ må hedde den enkeltes universale ansvar«.

Intet under, at mennesker, der står med erkendelse, eller lad det være blot en vag følelse, af et sådant ansvar må være som tyngt til jorden af — angst. Branner ser da også angsten som noget kendetegnende for vor tids mennesker. Men når Branner siger: »... ingen tro på et transcendent princip (kan) længere befri den enkelte for ansvars angst. Menneskets frelse er blevet menneskeheden frelse« (p. 27), da kan vi ikke følge ham længere. Mennesket skulle altså frelles ved mennesket!

Lad os her lige knytte forbindelsen til første del af definitionen af humanist, og vi ser da straks, at allerede i den finder vi udtrykt den tanke, at vort menneskesyn skal forankres i troen på mennesket. Det nye menneskebegreb som digteren søger efter skulle være at finde deri, at mennesket så at sige løfter sig selv op ved håret og siger: jeg vil tro på mennesket.

Vi kan således tale om en homo-centret frelseslære i stedet for den kristo-centrede frelseslære, vi som katolikker hylder.

Efter at have konstateret dette, fo-

rekommer det ganske uforståeligt, at H. C. Branner, som rigtigt indser det dualistiske i menneskenaturen: kampen mellem det gode og det onde, kan nå til den følgeslutning, at »godheden — den rene menneskekærlighed — er det eneste ubetingede vi kender, det eneste, som ikke skal begrundes, men hviler i sig selv, det eneste, som forklarer og forandrer alt«. Hvorledes skulle dog et menneske, som står i det evige skæringspunkt mellem det gode og det onde, være i stand til — ved egen kraft — at virkeliggøre det gode? Og hvad får ham til at ville det gode? Disse spørgsmål forbliver ubesvarede.

Martin A. Hansen behandler et detailspørgsmål indenfor det menneskelige område, som vi i denne sammenhæng må undlade at gå ind på — trods emnets betydelige interesse.

Vi vil imidlertid straks knytte tråden til bind 2 i serien. Dette bind, der bærer titlen »Kristendommen og mennesket«, består af en rundbordsamtale (som forøvrigt fortsattes i radioen søndag aften den 21. januar 1951, klokken 19,15) mellem ateisten Peter P. Rohde, der giver holden op i form af et angreb på kristendommen, og protestanten professor Regin Prenter og katolikken pastor Ib Andersen, som begge griber holden —

omend hver på sin måde. Regin Prenter synes at tabe den igen.

Vi skal her ikke komme ind på selve diskussionen. Derimod skal vi kort berøre de betragtninger, der i samtalen løb kom frem om mennesket.

Det er professor Regin Prenter, som til ateisten stiller spørgsmålet: Hvad mener I egentlig om mennesket? (p. 34) På de følgende sider fremsætter Prenter sit protestantiske syn på emnet, som han kendetegner ved at være vendt imod to menneskesyn, som behersker vor tid: optimisten, der vedbliver at tro, at verden og mennesket er lige ved at blive fuldkomne, når bare de næste videnskabelige fremskridt og den næste revolution er sket, og kynikerens, der mener, at mennesket er noget rak, og at masserne er og bliver fordummede propagandafår, og som derfor skånselsløst anvender deres intellektuelle forspring og andre magtmidler til at omskabe verden efter deres egen plan (p. 37).

Heroverfor stilles et realistisk kristent menneskesyn, som vender sig imod kynikerens hånlige syn på mennesket, men også imod optimistens tro på, at mennesket kan selv — mennesket må forstå, at det ikke kan selv. Men læs selv side 38—39 — mon ikke de fleste ville kalde det et meget pessimistisk menneskesyn?

Ateisten besvarer ikke det stillede spørgsmål — han smutter nok så nydeligt uden om. Let og behændigt. Man fortolker det som man vil!

På katolicismens vegne giver Ib Andersen på siderne 51—55 en både vægtig og klar fremstilling, som burde læses af alle danske katolikker. I det hele taget må man sige, at det katolske svar er præget af megen redelighed og så vægtigt, at det bør stå som norm for katolske indlæg. Her vedgås arv og gæld.

Mennesket er — set fra et katolsk synspunkt — skabt af Gud og bestemt til at leve som Hans børn, men vi ejer ikke evnen i os selv til at nå dette mål. Derfor har Gud sendt sin Søn — gennem Ham er vejen åbnet for os imod det mål, som er vort. Vor vej går imod Guds kærlighed, men dermed står vi samtidig i et kærlighedsforhold til næsten. Vi kan derfor ikke sige os fri for et jordisk ansvar, altimens vi har det evige liv som det egentlige mål. Mellem disse to punkter befinder det katolske menneskes svar sig. Som et svar til H. C. Branner kan vi derfor sige, at menneskets transcendentale mål både styrker ansvaret og samtidig befrier for angsten — mennesket er ikke sin egen frelser, men har fået en Frelser.

Tove Rasmussen.

Aarhus		<i>Støt vore Annoncører!</i>
Brødrene Jensen <i>Manufaktur - Trikotage</i> RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner	Søren Clausen <i>Alt i Isenkram</i> SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner	JUHLS Farvehandel <small>TEKSTIL - TÆPPE - TÆPPE</small> Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner
Karl Hansen autoriseret Installatør FREDERIKSGADE 75-77 Telefon 295 Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.	Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner	Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)
Kvalitet og Service A/S AARHUS KØDFORSYNING <i>Byens forenede Forretninger i</i> KØD - FLÆSK - PAALÆG <i>Afdelingen: Sdr. Allé 4 . Telefon 7114</i> Leverandør til: Sct. Josephs Hospital		 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)
Telegraphhallen <i>Brunnsgade 55. Tlf. 2424—4348</i> Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 <i>Aut. Elektro-Installatør . Ladestation</i> Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital	B. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus
A. B. C.	J. P. Sørensen <i>Kolonial, Vin og Delikatesser</i> Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Linoleum, Bonevoks, <i>Gummibadehætter, Gummibuksker, Gummunderlag, Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831
KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089		Chr. Nielsen Bageri og Konditor Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital

Leo Helbling: *Fra Askeonsdag til Hvide Søndag.* 127 s., kr. 4.50.

En betragtning for hver dag i fasten, bygget over messebogens tekst.

Romano Guardini: *Vor Herre og Frelsers Korsvej.* 77 s., kr. 1.50.

Bøn og betragtning for hver af korsvejens 14 stationer.

Katharina Emmerichs *Visioner: Jesu Lidelse.* 229 s., kr. 6.50.

Den stigmatiserede nonne oplevede i syner hele Jesu livs historie. Bogen omhandler det afsnit, der strækker sig fra Skærtorsdag til opstandelsesmorgenen og er egnet til daglig læsning i fastetiden og fordybelse i Jesu lidelses historie.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

St. Ansgars Kirke

Sønd. 4. Kl. 8 Rec. Messe m. Fælleskommunion. Kl. 10 Kyndelmisse og Procession. Askeonsdag d. 7. Kl. 8 Askeindvielse og Højmesse. Fred. 9. Febr. Kl. 19½ Fasteandagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 4. Kl. 10 højtidelig Lysindvielse og Procession samt Højmesse. Askeonsdag d. 7. Kl. 8 Askevielse, Ud-deling af Aske m. Højmesse.

Fasteprædikener

St. Ansgar. Fredage Kl. 19½. Pater Wolfisberg S.J.

Jesu Hjerter. Søndage Kl. 17. Pater Roos S.J.

Torsdage Kl. 20. Pater Schumacher S.J.

St. Knud Lavard. Fredage Kl. 19½. Pater Pauli S.J.

St. Dominikus 3' Orden

Tirsd. 6. Kl. 20. Møde hos Fru Rønnow, Genforeningsplads 4.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Søndag d. 4. kl. 9,00: Messe i kapellet Østerbrogade 7 D. Derefter travetur. Onsdag d. 7. kl. 20,00: Møde, Stenogade 4. Pastor Ib Andersen: *Frihedens problem.*

Fosterdrab - Ægteskabsraadgivning - Seksuelle Tidsproblemer

3 Foredrag (paa Tysk med Tolk) i Grundtvigs Hus af Professor, Dr. med., phil. et jur. **Albert Niedermeyer** (Wien)

20., 21. og 23. Februar Kl. 20.

Billetter à 1 Kr. (hele Serien 2½ Kr) faas i B.T.-Centralen, St. Ansgars Boghandel og ved Præstegaardene. Adgang for alle.

UGEBLADETS FEUILLETON

6.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Og et andet Sted i Lokalet begynder en anden Kampfælde at brøle: »Ca ira, ça ira, ça ira! Les prêtres à la lanterne! Den er fin, den er fin, den er fin: paa Lygtepælen med Præsterne!« Og hele det fordrukne Kor brøler nu med: »Paa Lygtepælen med Præsterne!«

»Georges Beaujean har Ret,« indvender nu en anden. »Man skal først have fat i dem. Og de holder sig skjult over alt som Rotterne i deres Huller. Jeg ved ikke, i de sidste Dage har der her i Huset lusket en gammel Mand omkring, han ser mig noget for-dømt hellig ud. Han bor hos Forvalteren. Jeg tror, at det er en af disse fordømte Sortkjoler!«

»Gaa op og se efter,« foreslaar Legendre grinende, »og naar du saa har ham, saa trød Lusen ihjel!«

Noget efter banker det ubehersket paa Forvalterens Dør. Han lukker varsomt op.

»Hvorned kan jeg tjene Dem, min Herre?« spørger Forvalteren.

»Ad Helvede til med dit «min Herre!« laller Jakobineren. »Herrerne skal have Knappen af! Borgere er vi, Borgere og ikke nogetshelst andet!«

»Godt Ord igen! Hvorned kan jeg tjene jer, Borger?« gentager Forvalteren med et Smil.

Den fulde maa først tænke sig lidt om, hvorfor han egentlig er krøbet

herop ad Trappen. Men saa kommer han pludselig i Tanke om sit Ærinde.

»De har jo en gammel Mand boende her. Han ser saa fordømt hellig ud. Det er dog vel ingen Sortkjole, hva? Ingen Edsnægter?«

»Vor Herre bevares, hvor vil De hen!« indvender den anden forhavset.

»Det er en fjern Slægtning af mig, fra min Hjemstavn. Tror De virkelig, at en Præst vilde komme netop her til det irske Seminarium, saa at sige lige ind i Løvens Gab — De tager mig forhaabentlig ikke Sammenligningen ilde op, Hr.?«

»Ad Helvede til med Deres «Hr!« Men De har Ret. En Rotte vilde vel næppe vove sig lige lukt ind i Løvens Hule!«

»Min Fætter fra Landet en Edsnægter! Og saa til og med lige ind i Jakobinerens Klub! Den er vel nok god!« Forvalteren vender Øjnene af lutter Fornøjelse. »Det er vel iøvrigt Deres Spøg, min Herre! Undskyld, Borger Jakobiner! Det er den bedste Vittighed, Jeg har hørt i umindelige Tider! Den maa jeg fortælle min Kone!«

»Naa, jeg vilde iøvrigt heller ikke have raadet Dem lil det. Guillotinen har en pokkers skarp Kniv!«

»Nu spørger De igen, Borger! De er vel nok en Spøgefugl, Borger!« Den anden synes nu at være beroliget, og efter at have mumlet noget mellem Tænderne, vælter han ned ad Trappen igen.

Forvalteren lukker omhyggeligt Døren igen. Derpaa gaar han ind i Værelset ved Siden af, hvor en gammel Mand kommer ham i Møde.

»Højærværdigste Herre,« siger Forvalteren stille.

»Det er godt, kære Ven. Jeg har hørt alt!« svarer den gamle alvorligt. Jeg vil rejse bort herfra.«

»Det maa De ikke, højærværdige Herre! Det maa De ikke,« udbryder Forvalteren forfærdet. »Her er De mere sikker end i Abrahams Skød. Der er ikke en eneste af de Fyre, som vil ane Uraad om, at en Edsnægter skulle opholde sig netop her i deres Klub. De kan virkelig være ganske rolig.«

»Det er ikke for min egen skyld, at jeg gør mig Bekymringer,« indvender Oldingen. »Men jeg kan dog ikke bringe Dem i Fare. De har Hustru og Børn!«

»Netop derfor tør jeg ikke lade Dem gaa!« lyder Svaret omgaende og bestemt. »Jeg vilde jo skamme mig overfor mine egne Børn!«

»Nuvel, jeg bliver,« svarede den gamle efter nogen Tøven og rakte Forvalteren Haanden.

I samme Øjeblik banker det paany paa Døren. Forvalteren lukker op, og udenfor staar der en ung Mand, der bærer Præg af at have lagt et langt Stykke Vej bag sig. Hans Klæder er meget snavsede, og den Fremmedes Ansigt bærer Præg af at have gennem-gaaet mange Strabadser. Der spiller dog et Skær af Aand i hans Blik.

»I synes at komme langvejs fra,« siger Forvalteren venligt. »Kom ind og hvil jer lidt!«

Men den fremmede ryster træt paa Hovedet, ser et Øjeblik forskende paa Forvalteren og siger derpaa ganske sagte:

»Bor Biskoppen af Clermont, Mon-sieur Bonnal, her?«

(Fortsættes)

Er Kristendommens tid forbi?

Dette var titlen på en diskussion i radioen d. 25. januar, i hvilken »Ateisten« (red. Peter P. Rohde), »Protestanten« (prof. Regin Prenter) og »Katolikken« (pastor Ib Andersen) deltog.

»Ateisten« påstod, at kristendommens tid var forbi. Færre og færre mennesker er kristne her i Europa og i Asien og Afrika var de store folkebevægelser ikke-kristne.

Forstandsmæssigt var det også umuligt at være kristen, da videnskaben har løst så mange spørgsmål og har opløst den kristne lære.

Hertil svarede »Protestanten« og »Katolikken«, at Kristendommen ikke bliver værdiløs, fordi færre er kristne. Kristendommen bør undersøges, for at dens værdi kan afgøres.

Til dette tilføjede »Katolikken«, at missionerne i høj grad havde fremgang, og at der mange steder fandt en stor katolsk renaissance sted.

»Ateisten« understregede, at selve grundspørgsmålene måtte diskuteres. Det ene af disse grundspørgsmål var forholdet mellem tro og viden. For ham var det at tro (f. eks. jeg tror, jorden er 2 milliarder år gammel) en antagelse af noget, som nok var bevist nu, men som måske senere modbevises. Den kristnes tro, sagde han, var derimod en indre vished, som ikke kan forandres og er uafhængig af videnskabens resultater.

»Protestanten« gav han næsten ret i, at troen var en indre vished, og sagde senere, at videnskaben ikke kan føre til troen.

Overfor disse anskuelser gjorde »Katolikken« tydeligt og klart rede for vort syn. Troen, sagde han, var en holdning, en indstilling, som antog, at Gud har mødt os i Kristus, at han har givet os en kirke og at denne kirke lærer os sandheden. Videnskaben kan vise os, at det er fornuftigt at tro på Gud, Kristus og Kirken.

Ude til middag

En lille dreng på 6 år var inviteret til fødselsdag hos en jævnaldrende legeskammerat. Drengen blev forundret over, at maden blev serveret med det samme. »Bér I ikke, før I spiser?« spurgte han, idet han tænkte på skikken i hans hjem. Hans værdinde var synligt forvirret, da hun indrømmede, at de ikke havde tid til at bede.

Efter et øjeblik grublede drengen: »I er ligesom min hund — den går også lige til fadet.«

At tro var også, fortsatte »Katolikken«, at give sin tilslutning til hvad Kirken lærer, fordi dens lære er sand. Videnskabens resultater kan heller ikke stride mod Kirkens lære. Kort sagt, videnskaben kan vise os, at det er fornuftigt at tro, og kan ikke modbevise Kirkens åbenbarede lære.

Det andet store grundspørgsmål var: *Hvad er mennesket?*

Her hævdede »Ateisten«, at ingen mennesker i grunden havde den samme opfattelse. Endvidere hævdede han, at Kirken var i en krise.

»Katolikken« svarede, at Kirken ikke var i en krise, men at Kirken voksede, den var ved at finde sig til rette i en ny tid. Kirkens menneskesyn var derimod stadig, *at vi mennesker skulde efterfølge Kristi liv, men at vi kun kunne gøre det ved Guds hjælp. Fra Ham kunne vi få kraft til at leve et liv i kærlighed.*

Fordi menneskene her på jorden ikke vil kunne undvære Gud og Kirken, vil kristendommens tid aldrig være forbi.

Heri var »Protestanten« enig med »Katolikken«.

»Ateisten« sluttede med at sige, at Kirkens lære var uforståelig, at det uforståelige måtte væk, hvis det kunne ske. Hvortil »Katolikken« lige til sidst fik sagt, at intet kunne fjernes, men at vi måtte søge at gøre læren virkelig forståelig.

„Godt nytår“ fra LAND OG FOLK

Hvor sørgeligt det end er, at voksne mennesker kan være så uvildende og blinde, kan man som katolik godt få en hel del morskab af at læse en nytårs-artikel, som en Hans Scherfig har skrevet i det kommunistiske »Land og Folk«. Lad os for en gangs skyld glemme, hvor farlig for ethvert samfund den kommunistiske propaganda kan være, og hengive os til den udsøgte fornøjelse at se, hvordan »de andre« opfatter os.

Artiklen, der hedder »Jubelåret, der gik«, begynder således:

»Året, der gik, var et helligt år. Det var et officielt jubilæum. Jubelen var arrangeret af generaldirektøren for den katolske kirkekoncern, Eugenio Pacelli, som siden 1939 har anlagt navnet Pius XII. ... Hvormange millioner i forskellig valuta, det hellige år har tilført Vatikaner-banken, er endnu ikke opgjort, men udbyttet af jubelen formodes at have været til-

FASTELAVNSFEST

lørdag den 3. februar kl. 19.

Tøndeslagning.
Skuespillet: En lille datter.
Traktement og dans til 4 mands orkester.

Entre kr. 2.00.

Arrangement: K.U.K. Stenosgade.

Alle unge er velkomne.

Vel mødt i...

Horsens: To. 8. kl. 20: Studiekreds.
Jesu Hjerter sogn: Lø. 3. kl. 19: Fastelavnssfest.

Kolding: Ma. 5. kl. 19.30: Fest i præstegården. Medbring en lille morskab ting og penge til kaffebordet.

Lyngby: Fr. 2.: Andagt i kapellet. Lø. 3.: Karneval i lokalet. Sø. 4.: Reciteret messe og fælleskommunion.

Ordrup: Ti. 6.: Fastelavnssfest.

Østerbro: Sø. 4. kl. 20: Fastelavnssfest i salen i Bredgade. Man slipper dog ikke ind, medmindre man er maskeret og medbringer kr. 1.25. On. 7., Askeonsdag: Intet møde.

Husk at mødemeddelelser skal være redaktionen i hænde senest 1½ dage før mødet. Adressen er: Oluf Bohn, Bistruplund 19, Birkerød.

Retræten

Tiden nærmer sig for retræten. Mange har allerede tilmeldt sig, men der er endnu nogle pladser tilbage.

fredsstillende ... En million-produktion af katolske souvenirs i gips og pap er blevet afsat, og mange tons pavelige tryksager er blevet ekspederet til alverdens lande.

Endvidere omtaler hr. Sherfig den amerikanske »Bønnens dag«, og siger:

»Det er ikke sikkert, at Harry Trumans bønnedag har gjort større indtryk på forsynet end de roterende tibetanske bedemøller. Men rotationspressen har nok været mere effektiv. Den snurrer raskere end bønne-møllerne, og den giver os hver dag lidt løgn i små doser. Den forgifter og omtåger mennesker, så de kan have ondt ved at se forskel på sort og hvidt.«

Til slut hedder det:

»Det er kommunisternes styrke, at de tror på mennesker. Vi tror på menneskets ubegrænsede muligheder. Vi tror, at livet er stærkere end robotter og automater. Vi har troen på mennesker, de andre har kun overtro.«

Vi undlader at kommentere disse citater fra hr. Scherfigs artikel og overlader til læserne selv at bedømme dem og deres forfatters kvalitet.

✱

o.k.

Ethvert udsagn siger to ting: noget subjektivt om det omtalte, noget objektivt om den talende. Vialor.

Formand: Josef Kallan.
 Næstformand: Bent Weber.
 Kasserer: Arnold Jensen.
 Sekretær: Carin Rasmussen.

Fastelavn

Hver gang præsten velsignede en St. Christoforus-medalje, sagde han til bilens ejer: »Denne velsignelse gælder kun indtil 60 km i timen.«

*

Sammen med nogle andre kongresdeltagere var jeg i audiens hos paven. Da tiden kom til velsignelsen af medaljer, halede jeg frem, hvad jeg troede var min rosenkrans. Da paven lagde sin hånd på min lille pakke, så jeg ned og opdagede til min rædsel, at Hans Hellighed havde velsignet en uåbnet pakke cigaretter.

Han så min forvirring, fik øje på cigaretterne, hvorefter han slog en hjertelig latter op, mens jeg hed om ørerne fik gravet de rigtige ting frem.

— Det siger sig selv, at jeg siden har gemt den pakke cigaretter som en klenodie. Den er jo den eneste last, Kirken nogensinde har givet sin velsignelse.

*

I middelalderen var denne historie blandt andre i omløb:

En franciskaner og en dominikaner kom til et vadedsted ved en å, og dominikaneren bad franciskaneren om at bære ham over, da franciskaneren jo alligevel var barfodet og hans klædning mindre fin. Tiggermunken løftede dominikaneren op, bar ham halvvejs gennem vandet og spurgte ham så, om han havde penge på sig. »Kun to skilling,« sagde dominikaneren, men det var nok for franciskaneren, som omgående smed sin last i vandet, idet han undskyldte sig selv: »Du kender vor regel, broder; den forbyder os franciskanere at gå omkring med penge.«

Jumbos dagbog

I dette nummer af »Stafetten« bringer vi den tredje side af Jumbos dagbog, — og samtidig benytter vi lejligheden til at fortælle et par facts om vor ven Jumbo, idet flere af læserne — der ikke kunne finde ham i den blå bog — har stillet redaktionen spørgsmål vedrørende hans identitet. Hvis Jumbo virkelig havde stået i den blå bog, havde der stået sådan noget lignende:

JUMBO, Købmandslærling i Søby; f. 4. 1. 1933 i Aarhus; Søn af den og den; Katolsk spejder 1942—47; Kongregationist 1947; Medlem af Søby KUK 1948; Har udgivet: »Jumbos dagbog«, der først løb som feuilleton i det kendte ugeblad »Stafetten«.

— — — Ja, så ved man det, — og her er så side 3 i Jumbos dagbog, der som bekendt gives nøjagtigt, som Jumbo skrev den med stavfejl og slang o. s. v.:

Søndag d. 3. Hende, der flyttede stolene forleden, var desværre ikke med idag — ellers kunne skovturens ked-sommelighed måske være blevet op-vejet noget — nå, hvad skidt, de finder jo nok på at snakke til mig en eller anden dag.

Vi startede i morges efter 8-messen og tog toget til Høborg-trinbrættet. Vejret var strålende og det var ærligt talt lidt mærkeligt, at der kun var mødt fem. — Jeg tror nu nok, jeg ved hvorfor. Såvidt jeg husker, er det ikke mere end knap 3 uger siden klubben sidst var på skovtur — og så er det jo ærligt talt ikke så underligt, at folk bliver lidt skovturstrætte. — Næ, hvis det var mig, der styrede den skude, vidste jeg nok, hvad jeg ville gøre. Klubben skulle simpelthen indskrænke sig til at afholde een (til nød to) skovture om året — men til gengæld skulle der så virkelig slæds på tromme for foretagendet. Denne årlige skovtur skulle være en tradition, som alle ville følge — ligesom med

fastelavnsbal, St. Nicolaus-fest, Øm-lejr, og hvad ved jeg.

Bortset fra, at de ikke talte ret meget til mig (de er vist bange for mig), synes jeg, skovturen forløb godt — der var kun een virkelig fejl ved den: den blev ledet af en gammel spejder. Jeg har selv været spejder hjemme i Aarhus — men jeg er dog sluppet meget bedre af med »Til-højre-ret-mentaliteten« end Jacob, næstformanden. Denne mentalitet kan være på sin plads, når det gælder en flok uvorne spejderdrenge — men med KUK-medlemmer — hvoraf i hvert tilfælde halvdelen er piger — er det en ganske anden sag. Jacobs spejdernatur gav sig naturligvis ikke udslag i høje kommandordb — men tænk jer engang: Da vi andre fire turdeltagere ytrede ønske om at spise vore klemmer på en træstamme ved bredden af den idylliske Nørresø, sagde han simpelthen, at det syntes han ikke om — vi skulle vente, til vi kom hen et andet sted — og vi havde bare at gå med — her var det ham, der havde kommandoen — han var næstformand, og formanden var der jo ikke. Selvfølgelig satte vi fire os alligevel ned og begyndte at spise, mens Jacob marcherede ud ad landevejen.

— — Allerede ved mit tredje stykke leverpostej kom han dog igen — og jeg tror nok, at han da var blevet kureret for en hel del af sin »Fremad-march-ånd«.

Kongelig forvirring

En kendt hollandsk præst blev engang præsenteret for den nu afdøde prins Henry af Holland. Prinsen var en meget høflig mand, han hilste, smilede venligt og sagde: »Var Deres far også katolsk præst?« Midt i de tilstedeværendes forvirring opdagede prinsen hurtigt sin fejltagelse. Han bukede galant og mumlede sin undskyldning: »Åh, tilgiv mig. Jeg glemte, at katolske præster ikke havde fædre.«

<p>Henning Hansen & Erik Carlsen CIVILINGENIØR Palægade 3 . Tlf. 6980 Har projekteret de tekniske Institutioner ved Kirken i Lyngby</p>		<p>ERNST ISHØY CIVILINGENIØR Vestre Boulevard 40 . C. 10412 Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke</p>	
<p>Holte installationsforretning Øverødvej 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby</p>	<p>Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjortekær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby</p>	<p>Carl Hansen TØMRERMESTER Nørgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby</p>	
<p>Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby</p>	<p>Holger Petersen Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby</p>	<p>Laurits Hansen MALERMESTER Hovedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby</p>	
<p>N. A. Nørgaard Murermester Vandtaarnsvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejregade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske institutioner</p>	<p>Larsbjørnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde . Rammer . Spjelle . Glasforsikr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner</p>	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Februar:

4. S I Højmesse:
(hvid) Kyndelmisse (810—86; 2. Bøn: Søndagen Quinquagesima (112), 3. Bøn: St. Andreas Corsinus (825); Præf. (514); sidste Ev.: Søndagens (114).
- I de øvrige Messer:
(violet) QUINQUAGESIMA (112—26); 2. Bøn: St. Andreas Corsinus (825), 3. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); Præf. (521).
5. M. St. Agathe (826; 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); alm. Præf. (525).
6. Ti. St. Titus (828); 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821), 3. Bøn: St. Dorothea ((61)); alm. Præf. (525). — Paa Gr. af Fastetiden bortfalder de øvrige Dage af St. Ansgars Oktav.
7. O. ASKEONSDAG (117—27); 2. (violet) Bøn: St. Romualdus (828); Fastens Præf. (516). — *Faste- og Abstinensdag.*
8. T. FERIA (129); 2. Bøn: St. Johannes af Matha (829); Præf. (516). — Eller:
(hvid) St. Johannes af Matha (829); 2. Bøn: FERIA (129); Præf. (516); sidste Ev.: FERIA (130).
9. F. FERIA (131); 2. Bøn: St. Cyrillus (829), 3. Bøn: St. Apollonia ((56)); Præf. (516). — Eller:
(hvid) St. Cyrillus af Alexandria (829); 2. Bøn: FERIA (132), 3. Bøn: St. Apollonia ((56)); Præf. (516); sidste Ev.: FERIA (134).
10. L. FERIA (136); 2. Bøn: St. Scholastica (830); Præf. (516). — Eller:
(hvid) St. Scholastica (830); 2. Bøn: FERIA (136); Præf. (516); sidste Ev.: FERIA (138).
11. S. 1. SØNDAG I FASTEN.
(violet)

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus
Statsanerkendt
R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Sohat Kielberg
Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

D. K. K. F.

indbyder herved alle interesserede til
at høre hr. Rørdam Bonnevies inter-
essante foredrag »Hvorfor jeg blev
katolik!«

Foredraget holdes i den røde sal,
Stenosgade 4, tirsdag d. 13. februar
kl. 19.30.

Gratis adgang for alle.

Radio er en Tillidssag - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Ainagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

DEN HELLIGE UGE I SPANIEN

med a'rejse fra København den
11. marts og tilslutning i Odense
og Fredericia, kører vi til de
enestående påskeprocessioner i
den hellige uge i Andalusien, og
vi besøger alle de betydeligste
byer, såsom SEVILLA, CORDO-
BA, GRANADA og mange flere.
Det er en enestående skøn og
oplevelsesrig rejse, der varer i
3 uger og koster kr. 1450.—

Forlang det udførlige special-
program!

Vi kører også til påske i Itali-
en og afrejser fra København d.
18. marts.

SKANDINAVIENBUS
Holsteinsgade 31. København Ø.
Telf. Triå 1000 og 1725.
Rigstelf. 96.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17
København F

Telefon Fasan 4262

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538 .

Klicheer i fineste Udførelse

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

<p>Einar K�rnerup MURERMESTER BLANKAVEJ 10 Tlf. C. 3573 og Valby 9200 Privat: Godthaab 2400 Udfører Arbejdet ved Sct. Ansgars Kirke</p>	<p>L. F. Nielsen SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36 Telefon Damse 2043 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	
<p>Horsens</p>	<p><i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe . NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>	
<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til Sct. Joseph's Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbr�dsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Wittrup</i> HORSENS T�STILLAGER</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Christen Jensen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE</p>		<p>Jørgen Petersen & Co. T�mrrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>En køn Blomst finder De altid i Blomsterforretningen Paa Torvet (lige overfor Raadhuset)</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & S�N Murermestre Alt Murerarbejde Tennesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langellnie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen P�rnh�i & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Visningegade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Tr�elast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompagni Finste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

„Vi har gjort Kirken en stor Tjeneste“

Chefen for det czekiske Kirkedepartement om Fremtidsplaner

Chefen for det czekiske »Departement for kirkelige Anliggender«, Zdehek Fierlinger, har i den forløbne Uge løftet Sløret for en Del af de kommunistiske Planer med Kirken.

»Kirken kan ikke lukke Øjnene medens en ny social Orden er ved at blive til, den kan ikke være neutral i den store Kamp for Retfærdighed, og den kan ikke staa i Vejen for Fremskridtet,« udtaler Fierlinger paa et Møde for 150 »patriotiske Præster«. Med Henblik paa den nylig afsagte Dom i Bratislava over de tre slovakiske Biskopper, hvor de to blev idømt livsvarigt Fængsel, medens den tredje fik 24 Aars Fængsel, udtalte Fierlinger: Jeg er af den Mening, at vor Retspraksis har gjort Kirken en stor Tjeneste ved at have afsløret disse Mænd«. Fierlinger tilføjede, at de to vigtigste Opgaver for Kirken i Czekoslovakiet i nærmeste Fremtid vil være at organisere Kirkens Administration samt at opdrage den ny Gejstlighed. (KIPA)

Foran ny Bispeproces i Polen?

I Polen er der rejst Anklage mod Biskoppen af Kielce, Mgr. Kaczmarck. Det vides ikke, hvad Anklagen gaar ud paa, men man indskrænker sig til at erklære, at der under nylig stedefundne Straffeproces er dukket alvorlige Anklager op mod Mgr. Kaczmarck. Den nævnte Straffeproces verserede mod 10 Anklagede — deriblandt to Præster — og Anklagen lød paa statsfjendtlig Virksomhed. Biskoppen af Kielce har allerede gennem nogen Tid været holdt i Husarrest. Samtlige polske Blade har offentliggjort enslydende Artikler — uden Underskrift — hvori der rettes voldsomme Angreb paa Kirken for ikke at have overholdt det i April sidste Aar »indgaaede« Forlig. Det polske Episkopat — heder det i Artiklen — har undladt at overbevise Vatikanet om Opportuniteten af at anerkende den ny polsk-tysk Vestgrænse. — Den Hellige Stol plejer — i Overensstemmelse med Praksis — altid først at regulere Bispedømmernes Grænser, naar den officielle Fredsslutning har endelig fastlagt Grænserne. (KIPA)

Kongregationen for Troens Udbredelse meddeler, at Rituale Romanum — der indeholder Bønnerne og Cereemonierne bl. a. for Sakramenternes Forvaltning — nu er blevet oersat til Hindustansk! (KIPA)

Den Hellige Fader har forordnet Ærkeenglen Gabriel, der bragte Verden Forløsningsbudskabet, til Skytsengel for Radioen. (CND)

URBI ET ORBI

Hierarkiet oprettes i Syd-Afrika

For anden Gang i Løbet af Iaa Maa-neder har den Hellige Stol taget historiske Skridt i Kirkens Udvikling i det sorte Kontinent ved at oprette Hierarkiet i Syd-Afrika.

Regelrette Ærkebiskopper og Biskopper vil nu afløse de hidtidige Apostoliske Vikarer, som har administreret Missionsomraaderne.

Navnene paa de ny Ordinariater og deres endelige Omraader kendes endnu ikke, men det drejer sig om 26 apostoliske Vikariater og 5 apostoliske Præfekturer i det egentlige Sydafrika — alene den sydafrikanske Union tæller idag 18 apostoliske Vikariater — Sydvestafrika, Rhodesia, Basutoland og Swazi-Land.

I Maj 1950 oprettede den Hellige Stol Hierarkiet i Vestafrika, Kamerun og Togoland og oprettede ved denne Lejlighed tre Ærkebispedømmer og 10 Bispedømmer. (FIDES)

UN-Tropper finder Biskop Sauers Lig

Efter hvad »Fides« i Rom erfarer fra Korea, har UN-Tropperne under

Pavelig Nuntius træffer Nehru

Paa Vejen hjem fra Mødet mellem de britiske »Commonwealth« Ministre i London, har den indiske Premierminister Pundit Nehru ved en Reception i Paris bl. a. truffet sammen med den pavelige Nuntius i Frankrig, Mgr. Roncalli.

Rom afviser Rygter om Kejser Karls Beatifikation

Det franske Blad »Le Monde« publicerer Rygter om, at der skulde være truffet forberedende Skridt til en Saligkaaringsproces for den sidste østrigske Kejser Karl og mente samtidigt at vide, at Ekskejsersinde Zita var i Rom og arbejdede for Sagen. Paa kompetent Hold i Rom betegner man imidlertid disse Rygter som grebet ud af Luften, og man henviser til, at Ekskejsersinden lever i fuldstændig Tilbagetrukkethed i Benediktinerklosteret St. Cécile ved Sablé. (CND)

Maxense van der Meersch død

Den kendte katolske Forfatter Maxence van der Meersch er afgaaet ved Døden, kun 44 Aar gammel. Van der Meersch var oprindeligt Jurist, men efter Studierne vendte han Juraen Ryggen og helligede sig helt og holdent Forfattervirksomheden.

Han trængte igennem i 1936 med Succes-Bogen: »La maison dans la du-ne«. I sin Roman »Menneskefiskeri« — der ogsaa er udkommet paa Dansk — skildrer han den kristne Arbejds-ungdoms Kamp. Hans sidste Arbejde: »Corps et ames« har især vakt Opmærksomhed i medicinske Kredse. (CND)

Besættelsen af Nordkorea i Fængslet i Pyongyang fundet Liget af den i Februar 1950 afdøde og siden da savnede Missionsbiskop Sauer O.S.B. Biskoppen var i Maj 1949 blevet taget til Fange og deporteret af Nordkoreanerne og har senere bl. a. været udskrevet til Tvangsarbejde i de nordkoreanske Kulgruber. (CND)

Katolsk

11. Februar 1951
99. Aargang
Nr. 6

Ugeblad

Drab
af principielle Grunde

Kirken i Østen idag

Albert Niedermeyers Besøg

Greene om Mariadogmet

Kardinal Griffin alvorlig syg

Det er slet ikke sjældent at træffe ivrige Sjæle, som er oprigtigt kede af, at vor Biskop i Lighed med andre Biskopper rundt om i Verden, nu gennem en Række Aar har lempet Fastebestemmelserne. Det nytter ikke, hvis man siger til dem, at de da sikkert let opnaar deres Skriftefaders Samtykke til en Faste efter mere gammel-dags Regler. De vil ikke have *Lov* til noget, det er en *Ordre*, de gaar og savner.

Det er ikke galt, hvad de der siger. Vi ved saa godt, at vi ikke er dispenseret fra Fastens Aand, og at vi i Fastens Aand kan paalægge os mange forskellige, for vort sande Vel særdeles nyttige Afsavn. Men vi kender os selv godt nok til at vide, at naar vi selv bestemmer Afsavnets Art og

Grad, blander der sig lettere uvedkommende Motiver ind i vor Faste, end om vi faar Besked om Fasten af andre end os selv.

Kender man derfor sin Skriftefader godt, og det bør man gøre ved ikke at flakke om fra Skriftestol til Skriftestol, er det ingen daarlig Idé at lægge Sagen i Skriftefaderens Hænder. Man tænkte sig maaske at bede om Lov til Fasten igennem kun at spise en enkelt Gang hver Dag. Hvis man i Stedet heder Præsten, der altsaa kender een godt, om at træffe Afgørelsen, risikerer man til sin store Fordel, at han forlanger Venlighed og Imøde-

Faste paa mange Maader

kommenhed overfor den af eens Kolleger, der gaar een særligt paa Nerverne — eller at man hver Dag i Fasten hjælper sin Kone med Opvasken just i det Kvarter, hvor Lænestolen og Cigaren smager allerbedst efter Middagen.

Der gives en velkendt Regel om, hvordan to Børn bør dele en Kage. Den een deler Kagen og den anden vælger først. Man kan i Fasten med Held ordne sig saaledes, at to Venner eller to Ægtefæller foreslaar hinanden, hvad Fastetidens Afsavn bør gaa ud paa. Efter vel overstaaet Faste ud fra dette Princip vil de fleste være nødt til at indrømme, at vore Venner ofte kender os bedre, end vi selv gør.

Man skal i alt dette dog have vaagant Øje for, at religiøse Øvelser, deriblandt Faste, meget let kan faa, hvad man kunde kalde usocial Slagside. Det er godt og gavnligt at soignere sit eget Sjæleliv, træne sig i Afsavn og deslige. Men Næstekærligheden er og bliver uadskillelig fra Guds-kærligheden. Der fortælles om Aske-ter, som Askesen gjorde ligefrem ubehagelige, f. Eks. om fromme Sjæle, der Langefasten igennem gav Afkald paa Tobaksnydelse med stor Viljestyrke og med det Resultat, at de i Familien var sure og utilnærmelige, saa længe denne religiøse Sportspræstation stod paa. Man kan ikke vaagant nok holde Øje med, om man nu ogsaa husker at faste med et venligt Smil, faste saa det ikke paa fjerneste Maade gaar ud over andre, er generende eller paatrængende over for dem.

Og dertil yderligere en positiv Faste-gerning, som direkte sigter mod at gøre eens Næste noget godt. Hvis der er Penge i eens Pung, efter at man har sørget for det i egentlig Forstand fornødne, saa ligger de der med det Formaal, villet af Gud selv, at de skal tjene et eller andet godt, hvori Næsten indgaar. Det er Fællesskabets Depot hos os. Hvilket er en Fastebetragtning, som kan føre til de smukkeste Resultater.

Kyndelmisse
i
Vatikanet

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbro 125. Telefon Amager 4014

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad
malte

Slagelse

GØR DERES INDKØB AF
vin - tobak - konserver
CITY
FREDERIKSGADE 1
(Et skridt fra kirken)

K. Jørgensen

aut. Installatør
Jernbanegade 4
Lys - Kraft - Varme
Telefon 1033
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

H. Askholm

SKOMAGERMESTER
1. Kl.s Arbejde
LØVEGADE 18
Leverandør til de katolske Institutioner

FISK - VILDT - FJERKÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

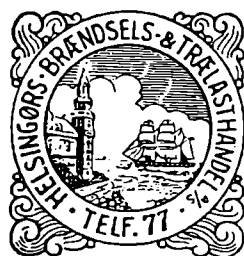
Reimers Konditori

Schwetzerplads 3
Telefon 293
Leverandør til de katolske institutioner

Helsingør

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Drab af principielle Grunde

Euthanasai i USA

Mange husker fra Robert Hugh Bensons profetisk sande Fremtidsroman »Verdens Herre« Skildringen af »Euthanasien« (den skønne Død), elerudtrykt med mere brutal Ærlighed: Mordene paa de gamle, de skrøbelige og de syge. Siden da har vi kendt Euthanasiens mest haardkogte Tilhængere, Nazisterne, der for Raceenhedens Skyld eller for at spare Samfundet for de ganske uproduktive Udgifter til Sindssygeforsorgen skaffede bl. a. Jøder og sindslidende ud af Verden i Hundredtusindtal.

En Overgang betød Nazisternes Umenneskelighed et Tilbageslag for Tilhængerne af »Euthanasien«. Men som saa meget fra hin Tid er ogsaa dette Tilbageslag en overstaet Fase. Nu hører man atter de gamle Argumenter, og da vi i disse Aar saa gerne ser hen til Amerika, henter man sine Eksempler og sin Inspiration derovre fra. Vi vil gøre det samme, blot med det modsatte Formaal: at advare mod en i bogstaveligste Forstand dødsensfarlig Tankegang, idet vi vil citere fra en Beretning om amerikanske Tilstande paa det omhandlede Felt.

Euthanasiens „Grader“

Nogle af Euthanasiens Tilhængere nøjes med at hævde, at uheldredeligt syge, der lider store Smertes, skal have Ret til at bede Lægen om Døden og faa dette Ønske opfyldt. Andre gaar videre og giver den syges nærmeste Familie Ret til at kræve den syge dræbt. Atter andre tager Skridtet fuldt ud og mener Staten berettiget til at lade alle uheldredeligt syge afflive. (Yderligere findes der enkelte Taaber, som ønsker alle erhvervsudgytigg, gamle eller overhovedet alle, der ikke kan skaffes Arbejde til, fjernet ved Hjælp af den saakaldte skønne Død, paa Dansk Mord).

Disse Opfattelser udgaar fra meget snævre Kredse, men takket være de tekniske Midler, som Opinionsdannelser raader over i de moderne Samfund, er Tanken ved at vinde Fodfæste i bredere Lag. Et uhyggeligt Vidnesbyrd herom er en Udtalelse (fra 1946), hvori 54 protestantiske Præster, bl. a. ansete Teologer, udtrykker, at Euthanasien »ikke støder an imod Kristi Lære eller Kristendommens Grundsætninger«. I 1950 udtalte 379 protestantiske Præster og jødiske Rabbidere samt 1776 Læger sig til Fordel for Euthanasi. Motiveringen er i de fleste Tilfælde kun af sentimental Art.

Et Lovudkast

Fra disse Kredse stammer et Lovudkast, der i al sin Naivitet desværre ikke er uden Muligheder for at blive gennemført i et moderne Samfund med dets moralske Holdningsløshed. Udkastet lyder paa, at en Patient, »der

er ved sin Fornufts Brug og mindst 21 Aar gammel« og som »lider af heftige legemlige Smertes, for hvilke Lægevidenskaben endnu ikke raader over varigt smertestillende Midler til Helbredelsesmetoder«, skal have Ret til at kræve sin »skønne Død«. Han skal i saa Fald i to Vidners Nærvarrelse skrive en Ansøgning herom, og den sendes til en Dommer. Ansøgningen skal benytte en fast Formular. Dommeren sørger saa for Nedsættelsen af et Tremandsudvalg (hvori to Læger), der undersøger Sagen og træffer Afgørelse i den. Gives den ønskede Tilladelse, skal Udvalget eller af det udpegede Stedfortrædere overvaage, at Mordet gaar rigtig til (undskyld, den »skønne Død«).

Selv om der forhaabentlig er lang Vej frem til Lovfæstelse af saadanne Forslag, kan det ikke undre, at Mentaliteten i Landet paavirkres af en Agitation i denne Retning. Et Par nyere Eksempler er her af oplysende Interesse.

Ung Pige som Fadermorder

I en lille By i Connecticut laa i Sept. 1949 en 50-aarig Mand paa Hospitalet. Han skulde opereres, og den 65-aarige Huslæge, der foretog Operationen, havde fortalt den syges tyveaarige Datter, at Faderen led af Kræft og kun kunde leve 6—8 Uger. Den unge Pige, Carol Paight, søgte og fandt derhjemme Faderens Tjenesterevolver, øvede sig med den i Køleren og gik saa hen paa Hospitalet, hvor Faderen laa i Narkose efter Operationen, og skød ham i Sengen. Umiddelbart efter Mordet tilstod hun overfor Lægen, ligesom hun overfor Politiet indrømmede, at hun godt vidste, hendes Gerning var imod Loven. Men da hun vaagnede næste Morgen, kunde hun ikke længere huske, hvad der var sket.

Herpaa byggede Forsvaret sin Paastand om »forbigaaende Sindsforvirring«. Nævningene frifandt hende. Carol Paight var Katolik. Hun sad under hele Sagen med et Krucifiks i Hænderne for at bevidne Sandheden i sin Paastand om intet at kunne huske. Medlidenhed med den unge tragiske Skikkelse har utvivlsomt været bestemmende for de ni Fædre og tre Mødre, der udgjorde Nævningekollegiet.

En Principisag, der fejlede

Et farligere Tilfælde indtraf tre Maaneder senere, Dec. 1949, i en lille By i New Hampshire. En 40-aarig Læge, der havde praktiseret i 14 Aar, behandlede en kræftsyg 60-aarig Kvinde. Hun havde højst faa Dage tilbage at leve i. Saa indsprøjtede Lægen med Vidende og Vilje fire Gange straks efter hinanden 10 cm³ Luft i Aarerne paa hendes venstre Arm,

hvorved Døden indtraadte. Formentlig handlede han oprindeligt impulsivt, grebet af Medlidenhed med den syge Kvinde. Men otte Dage senere var han aabenbart naaet til at ville gøre Sagen til et Principsspørgsmaal, idet han i Hospitalsjournalen noterede det skete som sket med Hensigt.

Det saa ud til, at han vilde føre Sagen igennem som Principisag for Euthanasien. Han sagde til Sheriften: »Jeg ved godt, at det er imod Loven. Det ved alle Læger. Men jeg tror ikke, at jeg moralsk har begaaet en Uret.« De organiserede Euthanasitilhængere hilste Lægen, Dr. Sander, som en af deres, specielt Egnens protestantiske Præster (i første Række Unitarer og Kongregationister). Lægens egen Præst bekendte sig i en Prædiken til Euthanasien og startede en Indsamling for at samle Penge til Processen.

Imidlertid kom det ikke til en principiel Afgørelse for eller imod Euthanasien. Forsvaret foretrak ogsaa her at bygge paa Tanken om »forbigaaende Sindsforvirring« og Dr. Sander forlod ogsaa sit oprindelige Standpunkt og erklærede for Retten, at han aldrig havde ønsket Euthanasi lovfæstet eller nogensinde havde udført Handlinger sigtende mod dette. Ogsaa her fulgte Nævningene Forsvaret, og Lægen blev frikendt og praktiserer videre.

Det betydningsfulde ved Eksemplerne er imidlertid de ledsagende Omstændigheder. Under Sagerne viste det sig, hvor megen Støtte Euthanasiens Tilhængere faktisk tør paaregne. Formelt skete i Lægesagen Frifindelsen paa Basis af det af Forsvaret anførte. Men reelt mødte man en ganske aabenbar Sympati for Lægens Handling. Frikendelsen blev hilst med en Times Klokkeringning fra Kongregationisternes, Baptisternes og Metodisternes Kirker og med Concert af Automobilsirener som ved en Fodboldkamp.

Denne sidste Proces fandt Sted paa en Egn, hvor 50—75 pCt. af Befolkningen er Katolikker. Det lykkedes imidlertid at udelukke Katolikkerne helt fra Sæde i Nævningeløgen ud fra den Betragtning, at de i Forvejen havde deres bestemte Mening om Euthanasiens Retmæssighed. (I Parantes bemærket skal Nævninge lige saa lidt i U.S.A. som i Danmark tage Stilling for eller imod gældende Ret, men kun betragte Sagens Bevisligheder, men man foretrak altsaa Nævninge, der ikke principielt var uvillige til at tage Stilling imod Loven).

Den væsentligste Grund til at forkaste Euthanasien er dens klare Overtrædelse af Guds Bud. Men desuden kan anføres, at den bygger paa en Overtro om Lægernes Ufejlbarhed. Faktisk kan, saa længe der er Liv, ikke blot et Under, men ogsaa en ny Erkendelse gøre den syge rask. Begejstringen for Euthanasien beror paa en naiv Dyrkelse af Tillid til, at Medicinen har sagt sit sidste Ord, skønt ingen Tid mere end vor har vist, at hvad Læger ikke formaar i Dag, maa ske er dem muligt i Morgen.

Den katolske Kirke i det fjerne Østen idag

Er en Tilmærmelse mellem Vatikanet og Peiping mulig?

I Vatikanet følger man selvsagt med vaagen Opmærksomhed Krigen i Korea og Kinesernes Intervention i dette forpinte, ulykkelige Land, den indokinesiske Krise og dens internationale Aspekter med Henblik paa indre fransk Politik og hele det asiatiske Kontinentets politiske og sociale Struktur, Mao-Tse-Tungs diplomatiske og militære Fremstød mod Tibet, Sammenstødet mellem det gamle Styre og Reformerne i Nepal samt Mulighederne for yderligere Sammenstød i andre Hjørner af Asien. Bortset fra den almene Interesse paa Baggrund af den spændte politiske Verdenssituation, er Vatikanets Interesse selvfølgelig i første Række knyttet til Missionernes Ve og Vel og disses velsignelsesrige Videreførelse.

Der lever nemlig idag over 25 Milioner Katolikker og omkring 500.000 Katekumener i det fjerne Østen. Kirkens Missionsvirksomhed derovre bygger paa c. 10.000 Skoler af forskellig Art med rundt regnet en Million Elever og 30.000 Lærere. Fordelt over hele det asiatiske Kontinent — lige til Filippinerne — opretholder Kirken 11 katolske Universiteter og 32 katolske Universitetsinstitutioner; endvidere disponerer man over 1873 Lazaretter, 371 Sygehuse, en Snes Spedalskhedssanatorier, 936 Vajsenhuse og et lille hundrede Alderdomshjem. I den Del af det asiatiske Kontinent, som idag trues af Kommunismen, arbejder der c. 15.000 katolske Gejstlige, over 20.000 Ordenssøstre og omkring 8000 indfødte Seminarister, som forbereder sig til Præstegerningen.

De katolske Missioner i Kina, Korea og Indokina har lidt ganske al-

Vel. I Korea er samtlige apostoliske Vikarer rekrutteret fra den indfødte Befolkning. Baade Biskoppen af Seoul, Mgr. Ro, og hans Generalvikar, Mgr. Ri, er Koreanere, og den katolske Gejstlighed i Korea talte før Krigen 252 Præster, af hvilke 163 var indfødte. Blandt Ordenssøstrene var der 438 Koreanerinder. Siden Fjendtlighedernes Begyndelse er adskillige Præster og Ordenssøstre enten blevet deporteret — og deres Skæbne kenman intet til — eller myrdet. I Kina er Situationen nogenlunde den samme, omend Forfølgelsen af Missionærerne ikke har haft samme Omfang som i Korea. Paa Baggrund af de store Begivenheder i det fjerne Østen har det ikke kunnet undgaas, at Ærke-

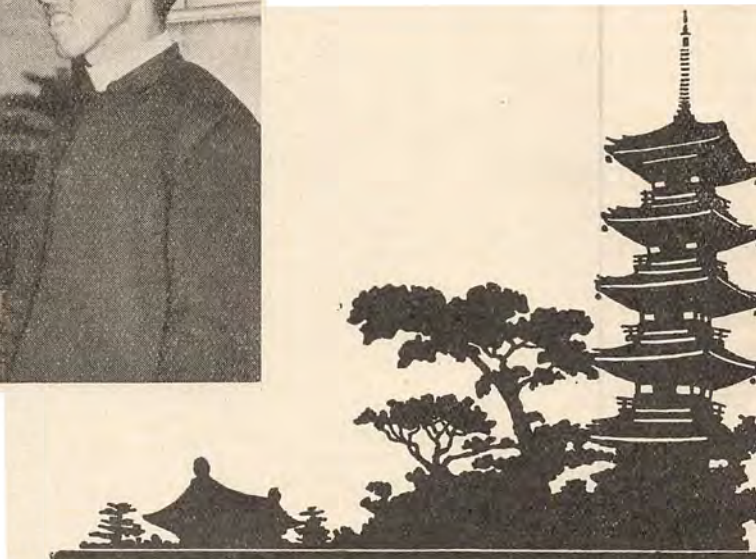

▲ Kinesiske Flygtninge i Missionsstationen i Weikweifu.

← Kinas Kardinal, Hs. Eminence Tien Ken Sin aflægger under sit Roma-Ophold i November 1950 Besøg hos kinesiske Teologistuderende i Propagandakollegiet.

vorlige Tab. Arbejdet vanskeliggøres fra Dag til Dag til Trods for, at Missionærerne ikke bekymrer sig om Politik men alene arbejder for Troens Udbredelse og den indfødte Befolkningens Undervisning og hele Ve og

biskoppen af Peiping, Kardinal Tien-Ken-Sin's nylig afsluttede Europa-Besøg er blevet tillagt stor Interesse i internationale Kredse. Allerede den Omstændighed, at Kardinalen ganske uhindret kunde rejse til Rom og ligesaa uhindret var i Stand til at vende tilbage til Peiping, tages som et Tegn paa, at der er vigtige Ting at drøfte mellem Peiping og Vatikanet — og sidst men ikke mindst at denne Rejsefrihed staar i en kras Modsætning til Forholdene i de saakaldte »Folke-demokratier«, hvor Regeringerne driver deres Spil mod Kirken og dens Mænd. Kardinal Tien's Forhandlinger med Vatikanets ledende Mænd var ej heller præget af decideret Pessimisme. Det kommunistiske Regime i Kina er ikke forfaldet til en forstokket Ateisme, saaledes som Tilfældet er i Rusland paa Trods af alle politiske Dementier fra russisk-ortodoxe Kredse. Mao-Tse-Tung har tilsyneladende i Øjeblikket kun en Interesse: at samle hele det kinesiske Folks Sympati, som han jo endnu ikke har sikret sig i fuldt Omfang. Den relative Tolerance, som han hidindtil har praktiseret, adskiller sig ikke uvæsentligt fra Sovjetunionens europæiske Vasallers

Fremfærd mod høje, katolske Dignitarer.

Op da Mao-Tse-Tung hidindtil ikke har betjent sig af de samme Metoder som de sovjetrussiske i Vasalstaterne i Europa, saa mener man faktisk i Vatikanet, at der er Chance for med Henblik paa Missionsvirksomheden i Kina at finde en Art »modus vivendi«, som vil være acceptabel for begge Parter. Til Trods for at Vatikanet indtager en reserveret Holdning, ønsker Vatikanet ikke at kompromittere sig ved definitive og kategoriske Afgørelser. Vatikanet kan jo ej heller »afskrive« Millioner af Katolikker i Kina.

I *Indo-Kina* har Udviklingen taget en anden Vending. Det kan desværre ikke benægtes, at store, franske Kolonisationskæber i Læ af »katolske Farver« i Tidens Løb har bedrevet Ting, der slet ikke harmonerer med Kristendommen, ja i adskillige Tilfælde endog staar i skærende Modstrid med denne. Men Kirken kan ikke gøres ansvarlig for visse borgerlige Kredses koloniale Fejltrin. I Foraaret 1950 anerkendte den Hellige Stol Kejser

Bao-Dai's retmæssige Regering for derved at gøre et Forsøg paa at sikre Katolikkerne i Vietnam en Slags Beskyttelse. I September 1950 blev Kejseren modtaget i Audiens i Vatikanet, og en Undersøgelse af Mulighederne for diplomatisk Forbindelse mellem Vatikanet og Saigon blev samtidig stillet i Udsigt; Vatikanet vil dog først træffe endelig Afgørelse paa dette Punkt, naar Situationen i det fjerne Østen er stabiliseret. Den hellige Stol ønsker ikke at forctage noget overilet Skridt, da man er klar over, at det europæiske Koloniregimes Dage i det fjerne Østen er talt, og man ønsker ikke at støtte en Stats- og Samfundsorden, der er ved at kapitulere, og som nu kunde synes at have Hjælp behov efter at den i Aarhundreder har forfulgt Kirken. Kolonialimperialismen synes at have naaet Enden — men Modsætningen: den kommende Ordnings Stabilitet er ej heller sikret i et saadant Omfang, at den Hellige Stol ikke maa afvente med yderste Forsigtighed og klog Reservation og ikke over Hals og Hoved kaste sig ud i en Situation — saaledes som visse Magtgrupper gerne saa Kirken gøre det.

Niels Stensen XIX

Bryderier og opbrud fra København

Som antydet skulle Niels Stensen snart få at føle vanskelighederne ved de danske katolikkers stilling i almindelighed og sin egen i særdeleshed.

Det religiøse frisind herhjemme var i virkeligheden kun så som så. Griffenfeld, som var dets ivrigste forkæmper, og som faktisk på dette tidspunkt sad inde med en næsten almægtig indflydelse, kom til kort overfor samfundets snæversind.

Allerede i efteråret 1672 højeste intolerancen et signal, som ikke var til at tage fejl af.

Stensen beretter herom i et brev til storhertug Cosimo, hvem han først fortæller om den kongelige prins Christian Wilhelms fødsel. Efter denne nyhed fortsætter han:

Om religionens stilling ved jeg intet nyt, udover at man (den 14. oktober) har fået kongens stadfæstelse på et almindeligt forbud mod alle tyske bøger, der handler om religion, og som derigennem skulle kunne fremkalde vanskeligheder i lutheranernes sind; biskopperne skal henvende deres opmærksomhed derpå, hvilket er inkvisitionens begyndelse — «.

Skønt Stensen allerede på dette tidspunkt kort før jul 1672 er klar over rækkevidden af et så ensidigt syn, som dette forbud er udtryk for, så svækkes hans interesse for den kirke, han har valgt at tjene, ingenlunde.

Man ser det af hans henvendelser til den tidligere nævnte nuntius Pallavicini, hvem han stiller forslag om forbedring af gudstjenesteordningen i København. Han har heller ikke mistet modet. For eksempel fremhæver han i et af sine breve til nuntius, at de stedfindende konversioner »sker ud fra de rene motiver uden indblanding af menneskelige interesser, — ikke som på de steder, hvor en fyrstes konversion drager andres efter sig.«

At han stadig arbejder på sin religiøse selvflugt, får man oplysning om ved en slutreplik i et brev, skrevet i

af
Karen
Plovgaard

LORENZO MAGALOTTI, der i forår og forsommer 1674 besøgte sin ven Niels Stensen i København.

i året 1673 til samme Pallavicini: »Tænk på mig foran altret, især for at jeg skal få kraft til at modstå denne verdens smiger.

Ros får Stensen nok af. Feteret i selskabelig forstand bliver han også. Men i næsten samme målestok tårner de bryderier, der affødes af hans konfessionelle særstilling, sig op.

Et forslag fra kommercekollegiet om, at alle fremmede handlende skulle have lejlighed til fri religionsøvelse i kongens riger og lande, blev af Sjællands biskop, Johan Vandal, højst unådigt optaget. Biskoppen for så kraftigt frem, at han endog åbent beskyldte kongen for ikke at holde sig til den rene tro, men i stedet for lytte til uheldige rådgivere, hvorefter det pågældende forslag fik den skæbne, man vel kan tænke sig.

Næppe var denne sag passeret, før den kirkelige tolerancetanke led et nyt skibbrud.

Hans excellence Griffenfeld havde — i tråd med sine vidtskuende politiske planer — indledet forhandlinger om kongens ældre bror, prins Jørgens kandidatur til den pol-

ske trone. Forhandlingerne syntes at skulle bringe det ønskede resultat, idet hovedbelingelsen, prins Jørgens overgang til den katolske kirke, mødte forståelse hos prinsen selv og blev varmt anbefalet af Griffenfeld. Ved selve hoffet syntes man også at have kunnet affinde sig med tanken.

Men kongen havde den sjællandske biskops reprimande i frisk minde og ønskede ikke at udsætte sig for noget. Han sammenkaldte et råd, bestående af fire lutherske teologer, og forelagde dem følgende spørgsmål:

»Er det muligt uden saligheds fortabelse at bekende den katolske religion?«

Svaret besad al ønskelig tydelighed:

»Den, som ved Guds nåde — i sit hjerte og i sin samvittighed er fuldkommen forsikret om den religions renhed og sandhed, han hidtil har bekendt, kan ikke uden sin saligheds fortabelse afstå fra den.«

Med disse ord var dødsdommen over prins Jørgens kongedømme afsagt; men de rakte videre. De brød staven over hver den, som havde afsvoret den lutherske lære og var vendt tilbage til moderkirken.

Niels Stensen og alle konvertiter med ham havde fået deres stempel af det lutherske kleresi.

Men forinden denne afgørelse forelå, havde Steno været ude for nogle personlige forelempelser, der tilmed på grund af angriberens særlige mentalitet var af en yderst nærgående art.

Rektor Johan Brunsmann på Herlufsholm synes at have været en bitter og skuffet mand. Født i Trondhjem var han kommet til København for studeringernes skyld. Han var nogenlunde jævnaldrende med Stensen og kendte dennes familie. I studietiden ved Københavns universitet deltog han ivrigt i de dengang så yndede disputereøvelser. I nogle år havde han ledet Herlufsholms skole, som imidlertid under hans regimente havde mistet mere og mere af sin vækst og sin glans.

I mangel af bedre anvendelse for sine evner og måske sporet af de ovenfor omtalte hændelser, gav han, der forøvrigt vist er mest kendt som forfatteren til bogen om »Kjøge huskors«, sig til at syse med litterære frem-

bringelser, og først på året 1673 udgav han en bog, »Franciscus Spiras fortvivlelses historie«. Spira var en italiensk jurist, som var gået over til protestantismen, men som, da han førtes for inkvisitionen, atter fornægtede den. Brunsmanns bog om ham indeholdt forskellige forfatters beretninger om Spiras skæbne og lægger vægten på den fortvivlelse, han sluttelig bukker under for ved tanken om sit forræderi mod protestanternes lære.

Bogen sendte han til Niels Stensen, som den 27. November samme år i et brev imødegår Brunsmanns påstande samt redegør for den katolske kirkes syn på tingene, især for dens stilling til læren om frelsen ved Kristi reiffærdiggørelse og om menneskets egen fortjeneste. Stensens brev er, skønt han vel er vidende om, at bogen er et angreb på ham personlig, holdt i en saglig tone, hvilket ikke kan siges om det skrift, hvormed Brunsmann gengælder hans brev.

Medens Stensen fremfører de konklusioner, han som søgende ånd er kommet til, og for sin modstanders »frelses skyld« påpeger den grundsandhed, alle kristne er enige om, at al frelse skyldes Guds nåde, idet han dog samtidig gør gældende, at den kristne bør vise sin tro gennem sine gerninger, nøjes Brunsmann ikke med i sit omfangsrige svar med at holde sig til sagen.

Han insinuerer, at Stensens konversion i sin tid skyldtes en forelskelse i en kvinde, som imidlertid ikke ville vide af ham, en skrøne, som Brunsmann hverken er den første eller den sidste til at kolportere, men som intet sandt eller bare sandsynligt har i sig. Dertil kender vi både Stensen og Arnolfinislægtens historie for godt. Men, hævder Brunsmann videre, når Stensen senere ikke har villet indrømme sin fejltagelse, så er det, fordi han føler sig for stor dertil.

Man kan forestille sig det røre, Brunsmanns-polemikken afstedkommer i det lille københavnske samfund, og man kan forestille sig Stensens lede ved at være draget ind i ordveksel af den art.

Det er let at forstå, at han, der åndelig talt måtte hunge efter bedre græsgange, fyldes af »hjemve« mod Firenze og Italien.

ORIENTERING

Albert Niedermeyer

Den Videnskabsmand, der sidst paa Maanednen kommer til Danmark for efter Indbydelse at holde en Række Foredrag om bl. a. Svangerskabsafbrydelse og Fødselsbegrænsning, er ikke blot et Navn indenfor den gynækologiske Videnskab, men en Mand, hvis Løbebane har bragt ham i Forbindelse med de forskelligste Kredse og næsten alle Tidens store Diskussionsemner indenfor Medicinens og Etikens Grænseomraader.

Albert Niedermeyer er født 1888 i Wien af katolske Forældre. Allerede i Skoleaarene kom han i Forbindelse med de Kredse, der drømte om et Stortyskland og oplevede selv Østrierernes Mindreværdsfølelse overfor Preussens stærke Stilling indenfor Tyskheden. Dette gjorde ham tilgængelig ogsaa for de Tanker, der inspirerede Bevægelsen »Løs fra Rom«. Han studerede dels i Wien, dels i Breslau. Da han ikke vilde gøre Soldatertjeneste i den østrigske, men i den beundrede tyske Hær, søgte og fik han tysk Statsborgerskab i 1911 (efter at være blevet Dr. phil.). I Studieaarene paavirkedes han stærkt af Darwinismen og beslægtede Ideer og

blev draget af Protestantismen, som han fandt mere aaben overfor disse Ideer. Han paabegyndte nu et medicinsk Studium og blev kort efter Naturaliseringen optaget i den protestantiske Kirke i Breslau. Han deltog i første Verdenskrig, giftede sig ved Krigens Slutning og skrev samtidig sin medicinske Doktordisputats. Tog Arbejde som Landlæge i Nærheden af Görlitz, kom i nær Berøring med Agitationen for en ny Seksualmoral og følte i Kamp mod denne Trang til til at supplere sine Studier med de juridiske. Virkede som Landlæge om Dagen og læste til Jurist om Natten i tre Aar. Resultatet blev i 1924 Doktorgraden i Jura ved Breslaus Universitet paa Grundlag af en Afhandling om »Fosterfordrivelse som strafbar Handling«. I 1927 opbav han sin Landpraksis og tog til Görlitz for at arbejde som Speciallæge i Gynækologi.

Under alt dette foregik de alvorligste aandelige Kampe. Niedermeyer tog Del i al den Diskussion, som i Mellemkrigsaaarene foregik paa seksualmedicinsk og seksualpædagogisk Omraade, og samtidig gennemlevede han

en aarelang aandelig Krise, som endte lykkeligt paa St. Thomas Aquins Festdag 7. Marts 1930, hvor han efter næsten 20 Aars Fravær blev genoptaget i den katolske Kirke.

Hele denne lange Udviklingshistorie skildrede han i en Selvbiografi »Wahn, Wissenschaft und Wahrheit. Lebensbekenntnisse eines Arztes«, som han skrev i 1932, og som udkom i Salzburg i 1934. I 1932 var han blevet kaldt til et Professorat i Berlin, men den politiske Udvikling hindrede ham i at overtage Embedet. Nøjagtigt det samme gentog sig i 1938 angaaende et Professorat i Wien. I Stedet blev han samme Aar sat i Koncentrationslejr i Sachsenhausen, fordi han havde udtalt sig mod Sterilisation og Eutanasi.

Efter sidste Krig har han i Wien faaet et Professorat i Wien. Han docerer Pastoralmedicin for Teologerne og Lægeetik for Medicinerne der.

Professor Niedermeyer har skrevet et meget stort Antal medicinske Afhandlinger og Indlæg i Tidens seksualmedicinske Diskussioner. Hans Hovedværk er »Handbuch der speziellen Pastoralmedizin«, hvoraf 3. Bind, der bl. a. behandler Abortproblemet, er udkommet for faa Maaneders siden.

Vor Gæst er en europæisk Berømt, der staar paa Højden af sin videnskabelige Løbebane.

Denne hjemvefølelse fik han styrket ved et besøg af en højtelsket ven, selveste Lorenzo Magalotti, der i sin egen- skab af udsending fra Toscanas hof havde deltaget i fredskongressen i Köln, og som derfra med orlov fra sin hersker drog til Danmark og Sverige. Han slog sig ned hos Niels Stensen, og det er i høj grad tænkeligt, at samtaler med Magalotti, der selv udtaler, at han har ondt ved at skilles fra den ven, der er ham kærere end nogen anden, har modnet Stensens beslutning om at fremskynde sit op- brud fra Danmark.

Et brev fra storhertug Cosimo synes at have slået hovedet på sømmet. I hvert fald svarer Stensen d. 19. maj 1674 storhertugen således:

»Deres højhed!

Måtte Gud, som har bøjet Deres højheds hjerte til mig, forlene mig den nåde gennem tro tjeneste at gøre mig værdig til en lille del af hin overordentlige godhed, som jeg tidligere gennem lang tid har kunnet glæde mig ved, og som påny i breve, der højligt overtræffer mine forventninger, bliver mig tilbudt. Man venter hoffet her om nogle uger. Jeg ved ikke, om jeg allerede inden dets til- bagekomst skriftligt kan optage en forhandling om min orlov. Jeg vil rådspørge en ven og vil gøre, hvad der viser sig at være bedst for så hurtigt som muligt at opnå den — —.

Stensen havde altså truffet sin beslutning. Han længtes efter bedre åndelige kår end dem, hjemmet bød ham, og at han ej heller var helt tilfreds med vilkårene for det arbejde, man havde hyret ham til, fremgår af den afskedsansøgning, han den 26. maj stiller til Hans ekse. Griffenfeld, og hvori det hedder:

»Monseigneur!

Da Deres excellence til Florens sendte mig kongens ordre om at vende her tilbage, havde Hans højhed storhertugen af Toscana allerede forelagt mig sin plan om at lade mig undervise hans søn prinsen i naturkundskab. Derfor lovede jeg, da jeg forlod dette hof, engang at vende tilbage, forudsat, at min herre, kongen, ville tillade det. Og, da jeg ved gentagne breve er blevet forvisset om, at det ville være Hans Højhed kært, om jeg kunne komme netop nu, beder jeg ydmygt Deres excellence om hos Hans Majestæt at udvirke min tilladelse til at rejse og så- ledes vise storhertugen et tegn på min taknemmelighed for de goder, jeg har modtaget af ham. Et sådant arbejde ville også kunne gøre mig bedre skikket til Hans Majestæts tjene- ste, dersom han befaler mig at komme igen. Jeg håber hejler ikke dør at skulle leve som en uvirksom undersåt af Hans Majestæt, hverken med hensyn til, hvad jeg af naturvidenskabelige undersøgelser kan udføre, eller hvad jeg lejlighedsvis ville kunne udrette ved at skaffe mine landsmænd adgang til at drive handel på disse kyster i lighed med hollænderne og hamborgerne, som hvert år

lægger til i Livornos havn. — Dette andet år er på grund af manglende forevisningsmateriale gået hen uden nogen offentlig demonstration. Imidlertid håber jeg, at Deres excellence vil vise mig den venlighed at skaffe mig en nådig pension tilligemed et pas, som er nødvendigt i denne krigstid. —«

Den 29. maj meddeler Steno storhertugen, hvem han takker for en anvist pengesum til rejsen, at han ved den franske udsending, Terlons, hjælp er i færd med at skaffe sig kongens orlov.

Denne indtræffer d. 4. juli og lyder som følger:

»Vi bekendtgør herved for alle og enhver, at vor tro og kære undersåt, Nicolaus Steno, efter at han ved vort kongelige universitet har bevist sin skabende ånd indenfor den anatomiske videnskab samt ydmygt forelagt os sine offentligt udgivne skrifter, påny har til hensigt at gæste udlandet, såfremt vi vil værdiges at afskedige ham hulde- ligen og i nåde samt med vor ledsagende skrivelse yde ham beskyttelse mod mulige ulemper. Derfor beder vi og opfordrer ærbødigst, velvilligst og godhedsfuldt alle, hvil- ken rang og stand de måtte tilhøre, og hvilket embede de måtte beklæde, med al venlighed og velvilje at imøde- komme ovennævnte Nicolaus Steno, hvorhen han end måtte færdes. Fra vor side lover vi, at vi vil ihukomme den ham viste velvilje og de ham ydede tjenester og be- vare dem i taknemmelig erindring. Til bevis herpå har vi befalet, at denne skrivelse, som er undertegnet med vor hånd, skal bekræftes med vort kongelige segl. Givet på vort kongelige slot i København d. 4. juli 1674 i vort femte regeringsår. —«

Niels Stensen havde fået orlov. Han kunne frit drage, hvorhen han ville. Han tog afsked med slægt og venner, rimeligvis i den tro, at han aldrig mere skulle gense Kø- benhavn. Det skulle han imidlertid. Een gang endnu, en halv snes år efter, kom han igen. Da stod der mindre stå- hej om hans navn. Da kom han som en stille Herrens tjener, omend hans opgave ved den lejlighed var at for- rette en biskops ophøjede gerning.

I de dage, da han ventede på sit pas, nyttede han tiden til at skrive en lille pjæce, »Granskning af reformatorerne til at eftervise, at sædernes reformatorer har været af Gud, troens og lærens reformatorer derimod ikke.« Skrif- tet var forårsaget af den mellem Brunsmænd og ham rejste fejde. Blandt venner, som ikke var hans meningsfæller, fandt hans udredninger forståelse, omend de næppe over- beviste nogen.

Brunsmænd fik på falderebet lejlighed til at give sin modstander det skudsmål, »at intet smager hannem uden det, som tjener til papisteriet at besmykke —«, en lidt indirekte, men do usvigelig erkendelse af Stensens ærlige tro. Thi den menneskelige smag er ligeså uafrystelig som den umiddelbare tro. Begge dele er en gave. Det sidste er oven i købet en nåde.

**HVEM ER -
HVAD ER -**

Kardinal Tomas Tienchensin

(Tien Ken-Sin) er født i Changtsiu (Yangku) i 1890. Opdraget i Mis- sionsskole. Indtraadte i »Det guddom- melige Ords Selskab«. Præsteviet 1918, bispeviet 1939. Ærkebiskop af Peiping i 1946. Kardinal 1946.

Pavens Bøn i Jubelaaret

En af den Hellige Fader selv forfat- tet Bøn i Anledning af Helligaaret 1950. — Paa manges Opfordringer genoptrykker vi undetsteds i Bladet Ordlyden af den Hellige Faders Bøn, da den paany er blevet aktuel i For- bindelse med Jubelaften 1951.

På tærsklen til fastetiden

Ad lidelsernes vej til evig triumf

Fastetiden er inde. I denne del af kirkeåret opfordres vi til at fordybe os i vor Frelseres lidelse og død, dvs. den vej, ad hvilken han skulle gå ind til sin herlighed. Et fortræffeligt mid- del til at efterkomme denne opfor- dring er en betragtede gennemgang af 21. Davidssalme, der er en hjerte- gribende skildring af den korsfæstedes indre og ydre lidelser eller med an- dre ord den bøn, som den døende Frelser selv istemte på korsets alter under sin blodige offertjeneste. Der eksisterer vist ikke noget andet afsnit i Skriften, som er et lige så nøjagtigt og udførligt udtryk for de tanker og følelser, der opfyldte Kristi sjæl og hjerte i livets sidste mørke timer, som denne salme. Vi selv kan kun drage

21. Davidssalme

nytte af at indprente os dybt de en- kelte scener af denne langfredagsvi- sion, der begynder med at vise vor Frelseres indre nød og slutter med hans fortrøstningsfulde spådom om en stor triumf. En kort oversigt over hele salmen kan bedst klarlægge det.

*

I. I første del beskrives de sjælelige (2—12) og de legemlige lidelser (13 —22).

A. De sjælelige lidelsers (2—6) klage over at være forladt af Gud, uden håb og hjælp. (7—11) Klage over menneskers hån og spot. (12) Bøn til Gud om hjælp.

B. *Legemlige lidelser*: (13—19) Et værgeløst bytte for rasende fjender, tørst, dødsangst, gennem boring af hænder og fødder, berøvet sine klæder. (20—22) Fornyet bøn til Gud om hjælp.

II. *Anden del* skildrer lidelsernes frugter. (23—32).

23—27) *Israel* vil sige Gud tak for den frelse, han har beredt sit folk.

(28—30b) *Hedningerne* vil tilbede den ene sande Gud. (30b—32) *Messiaskongen* vil leve og forkynde Guds pris.

*

Salmen har en *overskrift*, der blandt andet viser, at kong David er forfatteren til dette digt. Det samme går også hele overleveringen ind for. Men de 32 vers skal ikke være udtryk for Davids personlige sjæleangst og sjæle-nød, men en profetisk skildring af Guds Søns lidelse og død på Golgata bjerg. Dette fremgår også uomtvisteligt af flere steder i evangelierne eller det Nye Testaments breve, der hen-tyder til denne salme eller beretter om opfyldelsen af dens forskellige spå-domme. Selv om man med rette kan sige, at kong David har gennemgået meget i sit liv og tit var opfyldt af dødsangst og for så vidt er et forbil-lede på den lidende Frelser, så er der dog mange ejendommelige træk i den-ne lidelsesklage, der absolut ikke vil føje sig ind i Davids liv. Navnlige vil man aldrig med rimelighed kunne til-skrive hans død og triumf de vidt-rækkende virkninger og den store vel-signelse for hedningeverdenen, som det i virkeligheden sker i salmens an-den del. Hvad der siges, gælder altså direkte om Messias kongen, og David er Kristi lidelses profet.

Kristi *sjælelige lidelser* skildres i vers 2—12 således:

»Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig? Langt horte er du fra min bøn og mine klageråb. (2) Min Gud, jeg råber om dagen, om natten, men du agter ikke på mig.« (3)

»Og dog bor du i helligdommen, og er Israels ære. (4) Til dig satte vore fædre deres håb, de håbede, og du friede dem. (5) De råbte til dig og frelste, de forlod sig på dig og blev ikke til skamme.« (6)

»Men jeg er en orm og ikke et men-neske, til spot for mennesker, folk til spe. (7) Alle, der ser mig, håner mig, vrænger mund og ryster på hovedet. (8) Han har sat sin lid til Herren: han fri ham, hvis han har velbehag i ham.« (9)

»Ja, du drog mig af moders skød, og gjorde mig tryk ved moders bryst. (10) Dig blev jeg betroet fra min første dag, fra min moders liv var du min Gud. (11) Vær mig ikke fjern, thi jeg er i trængsler, vær mig nær, thi der er ingen, der hjælper.« (12)

Ligesom Evangelierne beretning om Jesu frygt og skræk i Oliehaven, om hans modvilje og lede, om hans dybe bedrøvelse over at skulle dø dan-ner *indledningen* til lidelseshistorien, således dvæler også 21. Davidssalme først ved Herrens indre kvaler. Det sker, for at vi mennesker ikke skal overse eller glemme denne del af Herrens kærlighedsbevis overfor os. Vor

opmærksomhed vækkes jo sædvanlig mere ved ydre begivenheder, som mis-handlingerne i ypperstepræsternes og Pilati hus, på korsvejen og ved kors-fæstelsen, skønt sjælelige smerter kan være meget større end de legemlige.

Dette konstaterer vi også her. Det, der piner vor Frelser allermost, er *ensomheds- og forladthedsfølelsen*. Det råb, som han udstødte på korset: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig«, (Mt. 27, 46) er for os et stort mysterium. Samtidigt må vi sige, at det udtrykker hele dybden og omfanget af de lidelser, hvormed han ville sone menneskeslægtens synder. Han er udstødt af samfundet og for-ladt af alle mennesker. Men det får være, hvis bare man har sin Gud og sit højeste gode endnu. Men her er også denne stjerne i den mørke nat udsøgt. Der er ingenting mere af det, der ellers fylder en gudelskende sjæl med fortrøstning og fred. Hvordan skal dog dette forstås hos ham, der var og er og i al evighed vil være Gud og menneske tillige? Ordene kan ikke betyde, at Gud har trukket sig tilbage fra ham; de kan heller ikke betyde, at Kristi sjæl ikke længere var i besiddelse af den gudsbeskuelse, der tilkom den på grund af den hypo-statiske forening med Guds Søn. Men-ningen kan kun være, at under li-delsen var Jesu sjælelige kræfter i den grad overladt til et overmål af smerter, at den ikke længere kunne nye den sødme, som Guds nærhed el-lers giver.

Til trods for at Kristus beder om hjælp om natten i Getsemani have og på korset om dagen, til trods for at han sender sine bønner over til tem-pelbjerg, hvor tusinder og atter tu-sinder er blevet bønært, *må han vente og får intet svar* — foreløbig da. Denne erfaring øger hans forladtheds-følelse yderligere.

Graham Greene om Maria-Dogmet

Var Dogmedefinationen overflødig?

Den kendte engelske, katolske for-fatter Graham Greene har skrevet en artikel i det store, amerikanske, illu-strerede tidsskrift »Life« om »*The as-sumption of Mary*«. Vi gengiver et par karakteristiske afsnit:

»Der er een helgen i kirkens ka-lender, som aldrig har haft nogen for-bindelse med tanken om straf; ja selv begrebet retfærdighed er hos Hende noget, der helt overskygges af barm-hjertighed og kærlighed. Hun er den ene, som katolikker kender som Vor Frue.

Og dog er det omkring denne skik-kelse, at der altid har bølget de bit-reste kampe. Ingen statuer i det pu-ritanske England var så sikre på at blive ødelagt som Hendes, og det samme var tilfældet i Spanien i 1930'erne. Protestantiske præster kan fra deres prædikestole sætte Kristi Gud-dom under debat uden — bortset må-ske fra nogle få landsogne — at for-

Men der kommer endnu en anden lidelse til. Han, som har krav på at blive æret og elsket af alle menne-sker både som Gud og menneske, er *genstand for den dybeste foragt, for hån og spot* fra alle sider, fra de store og små i samfundet. Blødende af utal-lige vunder er han en ynke at se på og en orm, som man søndertræder, når den kryber henad vejen. Der er ingen ære mere tilbage, den er fuldstæn-digt søndertrådt. Og det, der var ham det dyrebareste fra sit livs første time, nemlig det at vide sig elsket og beskyt-tet af Gud, og omvendt selv at være opfyldt af den rene og inderligste kærlighed til ham og at stole på ham, som et barn stoler på sin fader eller moder, det benyttes nu af grusomme fjender med djævelsk skadefryd til udsøgt hån og spot.

Hvor store alle disse indre lidelser var, ses bedst af den kendsgerning, at en engel fra himlen måtte vise sig for Frelseren i Oliehaven og styrke ham. Så kom dødsangsten over ham med en sådan voldsomhed, at hans sved blev som blodsdråber, der faldt på jorden, og til de tre apostle, der var vidner til, hvad der skete, sagde han i sin nød: »Min sjæl er dybt bedrøvet til døden«, dvs. bedrøvelsen er så stor, at jeg ville dø, hvis ikke min guddomsagt forhindrede det. Når man husker det-te, skønner man også lettere, hvad der ligger i den korsfæstedes råb: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig.«

Her føler man sig tilskyndet til at sige til sin Frelser: »Stor som havet er din indre nød«, og til ligesom at høre ham svare: »Alle, som vandrer forbi, giv agt og se, om der gives en smerte som den, der er tilføjet mig« — af menneskenes synder.

F. K.

løfter sig en svag opposition ved tanken om Hans Guddom. Det er omtrent det samme som at sige, at sandhed er Gud. Men konstateringen af, at Maria er Guds Moder forbliver noget chokerende, paradoksalt og fysisk.

Og artiklen slutter: »I vore dage er der ingen synlige hæretiske tilbøjeligheder indenfor kirken med hensyn til Marias Optagelse, og det kunne derfor synes overflødig at definere dogmet. Men nutidens katolikker kan ikke være uberørt af vor tids almindelige hæresi, det enkelte menneskes ligegyldighed. Det menneskelige legeme anses idag som et brugeligt materiale, noget, der kan udskettes en gros ved atombomben, et kadaver uden navn. Efter første verdenskrig var der kors over de døde og lys brændte stadig ved den ukendte soldats grav i Europas hovedstæder. Idag er der ingen kors ved de fællesgrave, som Londons og Berlins døde blev skovlet ned i, og Hiroshimas minde er omridset af et legeme, fotograferet på asfalten af det hede lys. Marias Optagelse forkynder påny vort køds opstandelse som hvert menneskelegemes evige mål, og påny er det Marias historie, som gør læren klar. Kristi opstandelse kan betragtes som Guds opstandelse, men Marias optagelse bebuder opstandelsen af hver eneste een af os.«

Pave Pius X's Beatifikation forestaaende

Rituskongregationen har i den forløbne Uge været samlet til Møde i Nærværelse af den Hellige Fader. Kardinalerne og Konsultorerne gav ved denne Lejlighed deres Ja til de Under, der tilskrives *Pave Pius X's* Forbøn. Kongregationer forhandlede endvidere om Sagen vedrørende de *tonkinesiske Martyrer*: de to Dominikanerbisper Mgr. M. Diaz-Sanjurjo og Mgr. M. Garcia Sampedro samt 23 andre Trosvidner. — Datoen for Pave Pius X's Saligkaaring er imidlertid endnu ikke endelig fastlagt, men vil formentlig blive berammet enten til Kristi Himmelfartsdag (3. Maj) eller Pinsedag (13. Maj). (KIPA)

Fru Helga Günther

in memoriam

Ved Redaktionens Afslutning modtager vi Budskab om Fru Helga Günthers Død. Gennem et langt Ægteskab med Murermester A. V. Günther blev Fru Günther kendt af umaadelig mange Mennesker, som alle lærte at værdsætte hendes fine Menneskelighed, milde Sind og store Hjælpsomhed. De senere Aars tiltagende Svækkelse bar hun med en Kærlighed og Godhed, der bragte Varme langt ud over hendes egen Kreds, i hvis Midte hun havde Pladsen som en hel Slægts Samlingsmærke. Ved hendes Baare føler vi Tabet af en Hjertets Kultur, i hvis Lys senere Generationer vil se deres Maal selv at vandre. Hun hvile i Fred!
H.D.T.K.

19 ny Bispedømmer i 1950

Understatssekretæren i det pavelige Statssekretariat, Mgr. Montini, har ny lig overrakt den Hellige Fader det første Eksemplar af Vatikanets Aarbog, »L'Annuario Pontificio« for 1951. Aarbogen, der indeholder alle Oplysninger om Verdenskirken's Status, beretter bl. a., at Antallet af Ærkebispedømmer i det forløbne Aar er steget fra 257 til 263, at der i det forløbne Aar endvidere er kommet 12 nye Bispedømmer til — og desuden den sørgelige Kendsgerning, at 1950 yderligere forhøjede Antallet af de Ærkebiskopper og Biskopper, der nu sidder fængslet for Troens Skyld. (KIPA)

Kardinal Frings i Köln advarer

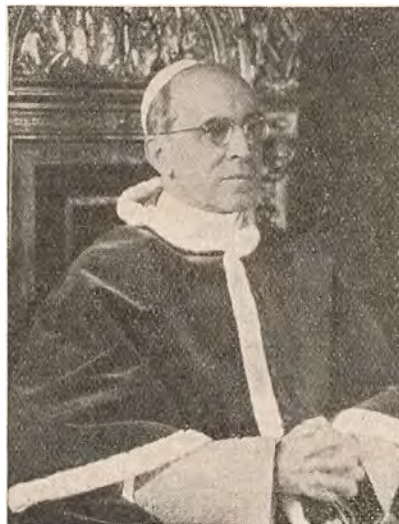
I Anledning af Forhandlingerne om *det tyske Medbestemmelsesrets-Problem* har Ærkebiskoppen af Köln, *Kardinal Frings*, udsendt en Erklæring, hvori han bl. a. udtaler: »Risi-

koen for Strejke og Arbejdsnedlæggelse inden for livsvigtige Industrier fylder mig med alvorlige Bekymringer. Det vilde — under den indeværende, spændte Verdenssituation — være ensbetydende med uoverskuelig Ulykke for vort Folk. Jeg vender mig derfor af ærlig Kærlighed til vort Folk til alle dem, som dette angaar, til Mændene i Regeringen og til Lederne af Fagforbundene og Arbejdsammenslutningerne med den indtrængende Bøn, at de af Kærlighed til vort Folk skaffer Enhed og Enighed paa dette Punkt.« Præsterne og de Troende skal førstkomende Søndag samles i Bøn om indre og ydre Fred.« (KIPA)

1 Million Pilgrimme i Lourdes

Aaret 1950 bragte over 1 Million Pilgrimme til Lourdes. De ankom i 332 Særtog og med 179 Flyvemaskiner. (KIPA)

DEN HELLIGE FADERS BØN I JUBELARET

klippe, mod hvilken Dine fjenders stormløb brydes og knuses.

Lad i alle mennesker Din nåde vække kærlighed til de mange ulykkelige, som af fattigdom og elendighed tvinges ind i en tilværelse, der er mennesker uværdig. Giv alle dem, som kalder Dig Fader, hunger og tørst efter social retfærdighed og sand broderkærlighed i al deres gøren og laden.

»Giv, Herre, fred i vore dage«, fred i hjerterne, fred i familierne, fred i fædrelandet, fred mellem alle nationer. Måtte et fredeligt og forsonligt sindelag, ligesom en regnbues milde lys, sænke sig over det land, der er helliggjort ved Din guddommelige Søns liv og bitre lidelse.

Al trøstens Gud! Stor er vor elendighed, tunge er vore synder, utallige vore fornødenheder: men endnu større er vor tillid til Dig. I bevidsthed om vor uværdighed lægger vi som børn vor skæbne i Dine hænder, idet vi forener vore svage bønner med den saligste Jomfru Marias og alle Helgeners forbøn og fortjenester.

Giv de syge tålmodighed og helbredelse; de unge troens kraft; børnene renhed; fædrene omsorg for hjemmets velfærd og hellighed; mødrene held i deres opdragelse; forældreløse børn en kærlig beskyttelse; flygtninge og fanger deres fædreland tilbage, alle mennesker Din nåde som forberedelse til og pant på den evige lykksalighed i Himlen. Amen.

Almægtige, evige Gud, af hele vort hjerte takker vi Dig for det hellige års store velgerning.

Himmelske Fader, Du som ser alt, Du som ransager og retleder menneskenes hjerter, gør dem i denne nådens og frelsens tid lydhøre for Din Søns røst.

Lad det hellige år for alle være et lutringens og helliggørelsens år, et år med rigt indre liv og genrejsning, med store omvendelser og tilgivelse i stort mål.

Giv dem, som for troens skyld lider forfølgelse, Din krafts ånd for derved at knytte dem uløseligt til Kristus og hans Kirke.

Beskyt, Herre, Din stedfortræder på jorden, biskopperne og præsterne, ordensfolkene og de troende. Giv, at alle, både præst og læg, unge, voksne og gamle må være eet hjerte og een sjæl og således blive som en urokkelig

Pius pp. XII

Elisabethforeningens Basar

Blandt de gode gamle katolske Traditioner indtager Elisabethforeningens Basar paa Palmesøndag en særlig ærværdig Plads. For mange er denne Paamindelse ganske overflødig.

Da vi dog ikke kan se bort fra den Mulighed, at en eller anden er uvidende om denne Basar til Fordel for forældrelose og vanskeligt stillede Børn, skrives disse Linier. Tiden forlanger store Ofre af os alle, men lad os derfor ikke glemme vore egne smaa, der sikkert vil være prisgivet en sørgelig Tilværelse, hvis vi af Mangel paa Midler maa svigte dem.

Det er en Kendsgerning, at vi kun ved Basarens gode Resultat kan fortsætte vort samfundsnyttige Arbejde.

Alle i Menigheden, der har Interesse for disse Børn, bedes betænke vor Basar med Gaver, for at denne Basar maa blive lige saa indbringende som tidligere.

Gaver modtages med Tak af Angela Osterhammel, Australiensvej 32, 4., Ø. Annie Scavenius, Rosenvængets Hovedvej 34, 1., Ø. Elisabeth Vald. Hansen, Margrethevej 4, 2., Hell. Harriet Zimmermann, Australiensvej 32, 4., Ø. Elisabeth Millech, Amicisvej 11, V. Henny Scavenius, Sortedamsdoseringen 23, 4., N.

Helge Jakobsens Legat

I Løbet af Marts Maaned vil Udde-
ling af Helge Jakobsens Legat finde Sted.

Dette Legat kan søges som Bidrag til Bygning eller Restaurering af katolske Kirker — fortrinsvis Sognekirker — under Forudsætning af, at der ved Bygning af Kirken alene medvirker danskfødt Arkitekt, og at den paa-gældende Menighed selv viser Offer-
vilje. Eventuelt vil der endvidere kune uddeles mindre Beløb til Hjælp til Dækning af Udgifter ved Religi-
onsundervisning for katolske Børn.

Eventuelle Ansøgninger indsendes inden 1. Marts 1951 til Det apostoliske Vikariats Regnskabsafdeling, Amalie-
gade 31 A, København K., og skal i specificeret Form indeholde alle de nødvendige Oplysninger.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Nyheder fra Tyskland

Pater Lombardi: Die erste Botschaft vom Kreuzzug der Liebe. 179 s., kr. 8,65. Syv prædikener.

Die leibliche Himmelfahrt Mariens. Theologische Beiträge zum neuen Dogma im Dienste der Seelsorge. 139 s., kr. 5,80.

Morel: Das Leben Marias. Det Mutter des Herrn erzählt nach den Zeugnissen der heiligen Schrift, der Geschichte und Legende. 247 s., kr. 20,10.

Lagrange: Das Evangelium von Jesus Christus. 755 s., kr. 27,00.

Thomas Merton: Der Berg der sieben Stufen (Seven storey mountain). 442 s., kr. 24,15.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

<h2>Roskilde</h2>	Roskilde Papirforretning Sct. Ols-gade 24 · Telf. 3131 Papir, Fyldepennne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne	<p>ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369</p>
Frøderik Wismanns Ligkistemagasin Tlf. 882. Hjørnet af Jernbanegade og Toldbodgade Stort Udvalg i Ligkister til alle Priser. Alt vedrørende Begravelser ordnes. Ligbil og Rustvogn leveres.	K. A. Jørgensen Absalonsgade Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vine og Chocolader	<p>Stat Annoncererne!</p>
	Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eff. ALGADE 17 - TELP. 822 Leverandør til de katolske Institutioner	H. Weber Tamrermester Maskinsnedkeri
C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE · ENTREPRENØRER Roskilde · Allehelgensgade 18 · Telefon 122 Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital	Sambo OLSGADE 8 · TELEFON 3129 IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD Altid friske varer · Is og decerter udbringes	
Edvard A. Petersen (A. P. Jensen) Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner	H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 · Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød · Flæsk · Paalæg Sct. Olg. 13, Tlf. 137. Leverandør
Mønsterbageriet Ols-gade 17. Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 · Tlf. 1178	Bedste Indkøbested i Roskilde <p>Thomas Larsens Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>
Roskilde Mejeri Borgerdiget · Telefon 349	Dom-Apotheket · Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	

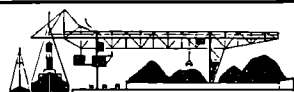
Katolsk Ugeblad i øthvert katolsk Hjem

Husk: De gør Deres til den katolske Presses Udbredelse ved f. Eks. at berigtige Deres Abonnements-Restance!

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtegade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedavej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Nakskov	Reserveret H. J.	Har De Vanskeligheder med Deres Haar
L. C. Clasen v. Ole Clasen . Murermester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke	Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 . Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	saa gaa til Fagmanden — han kan altid hjælpe Dem W. Rasmussen Herre- og Damefrisørsalon Bredgade 20 . Tel-1on 572
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	 A/S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

UGEBLADETS FEUILLETON

7.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Hvad mener De, hvorfor i Alverden...« stammer Forvalteren forskrækket, medens han blegner.

»Vær ikke bange,« siger den fremmede, da han ser Forvalterens Rædsel. »Jeg kommer ikke i nogen ond Hensigt!«

Men Forvalteren tøver stadig med at lade den Fremmede komme ind. Da gaar Døren til Værelset ved Siden af imidlertid op, og den gamle Mand træder ind i Stuen.

»Kom blot ind, unge Ven,« siger han med et Smil. »Jeg er Biskoppen af Clermont!«

Den fremmede kaster sig paa Knæ og kysser ærbødigt Bekenderbispens Haand. Saa tager han en Skrivelse frem fra sit Bryst og rækker den til Biskoppen.

»Det er fra Abbé de Bruneval, Generalvikaren i Poitiers,« tilføjer han. »Han har sendt mig til Dem. Og jeg beder Dem om Præstevieelse.«

Den gamle Biskop syner Skrivelsen onhyggeligt. Saa rækker han med et Smil den unge Mand Haanden og siger:

»Vær velkommen, Diakon Pierre Coudrin. Jeg skal gerne opfylde Dem Deres Ønske.«

Og lidt senere knæler Pierre Coudrin i det Irske Seminariums Bibliotek foran Bekenderbiskoppen, medens Latter og Skrig fra de fulde Jakobinere trænger op fra Kapellet nedenunder.

»Hør blot,« siger Biskop Bonnal og peger ned mod Gulvet, hvorfra den græsselige Revolutionssangs Toner trænger op: »Præsterne paa Lygtepælen!« »Dernede synger man Korale paa Deres Vielsesdag!«

Den gamle Biskop ser indtrængende paa den unge Diakon. »De vil blive ringeagtet, forfulgt, forbandet og hadet. Man vil forbande Dem, naar De

kommer for at velsigne. Man vil slaa Dem, naar De kommer for at helbrede, jage Dem bort, naar De kommer for at redde. De vil blive et vildt Dyr, som en Forbryder. De vil komme til at leve i Fattigdom, i Nød og Elenighed, i Sult og Kulde, uden Tag over Hovedet, uden Støtte. Ja, maaske venter Fængsel Dem, maaske ogsaa Skaffottet. Er De klar over det, Pierre Coudrin!«

Og som et Akkompagnement til den gamle Biskops Ord lyder den øredøvende Larm nede fra Jakobinerne.

»Og nu spørger jeg Dem, Pierre Coudrin, vil De være Præst?« Men den unge Diakon ser ærbødigt paa den gamle Biskop og svarer uden at blinke:

»Jeg anmoder Dem om Præstevieelse. Gud vil hjælpe mig.«

Og alt imens de to — den gamle Biskop og den unge Kandidat — sammen beder Allehelgenlitaniets, fortsætter Larmen nedenunder med stadig tiltagende Styrke. Men fra en Væg i Kapellet ser den Korsfæstedes stille, alvorlige Ansigt ned paa den vilde Forsamling.

Med eet vakler den mest medtagne af dem alle, Slagteren Legendre, hen mod det hellige Billede, hæver sin Messekalk, saa Vinen skulper ud over Gulvet, op mod Krucifikset og brøler: »Hej, Du, Jesus af Nazareth, skaal! Var det ikke dig, der raabte fra Korset, at Du var tørstig? Drik nu! Dette her er hverken Eddike eller Galde! Rigtig, ægte Brændevin! Skaal!«

Et stormende Latterbrøl belønnede hans Indfald. Og den fulde Mand foran Korset laller videre: »Hva', vil Du ikke have noget? Er det ikke godt nok! Du skal ogsaa have en lille en paa, Borger Jesus! Skaal!« Og Gudsbespottet satter Resten af Kalkens Indhold ud over Krucifikset saa at Brændevinen driver ned ad hele Figuren.

Og det røde Helvede genlyder paa ny af et bragende Bifald.

Men pludselig springer en af Jakobinerne, en af de yngste, Georges

Beaujean, frem af Mængden, giver Slagteren et solidt Købestød saa at Kæmpen falder sammen. Med et rask Tag river han Krucifikset ned fra Væggen, løfter det op i Vejret og raaber ud over den fordrukne Forsamling: »Det vil jeg ikke være med til! Væk med jer! Den, der træder mig i Vejen, slaar jeg ned!« Og der er faktisk ingen af Jakobinerne, der vover at gøre ham imod, de staar maalløse og lamslaaede, medens Georges Beaujean løfter Korset op og bærer det ud af Kapellet.

I samme Øjeblik lægger gamle Biskop de Bonnal Hænderne paa den unge Diakon og meddeler ham Præstevielsens Sakramente. Med lukkede Øjne nedbeder han Guds Velsignelse og Kraft over den unge Kristusbærer. Og Peter Coudrin føler i dette Øjeblik som knæler han foran Guds Trone.

Men med eet farer Forvalteren, som knæler i et Hjørne af Stuen, sammen og bliver ligbleg. Døren rives op — og en Jakobiner styrter ind i Værelset med et Krucifiks i Haanden. Han viger dog pludselig tilbage, da han faar Øje paa Bispekkelsen, hvis Hænder endnu er udbredt over den nyviedes Hovede.

»Altsaa alligevel en Edsnægter,« stammer han. Men da Forvalteren ligbleg bønfoldende løfter Hænderne som for at bede om Naade for den gamle Biskop, svarer han med eet nøgternt og roligt: »Vær ikke bange, jeg skal ikke forraade jer. Jeg vil blot bede jer om at tage dette Kors i Forvaring. Jeg kan ikke længere se paa, at de Forbrydere dernede krænker det!«

»Gud lønne Dem,« siger den gamle Biskop stille, stiller Korset paa et Bord, og henvendt til den unge Præst siger han saa: »Peter Coudrin, Alteret til Deres første Messe er rede.« Den unge Præst rejser sig, gaar hen til Jakobineren, griber hans Hænder og siger: »Tak, fordi de bragte mig Korset. Min første hellige Messe skal tilfalde Dem.«

(Fortsættes)

FASTETID-VERDENSFRED

Vi er nu inde i Fastetiden. Hurtigere end sædvanligt har vi forladt jule-tiden, og nu skal vi ikke længere be-tragte Kristus som barn og dreng, men som en mand, der er gået ind til løsningen af sin opgave her på jorden.

Vi er alle vant til at høre om de op-gaver, vi og andre skal løse. Vi er også klare over, at det er sjældent, at de store opgaver, som kræver kærlig-hed og offervilje løses godt.

I det sidste årstid har regeringerne verden over søgt at løse måske den vanskeligste opgave, der længe har været stillet: *Før verden fra uro og krigstrusel til en tid med tryghed for alle!*

Den opgave, der var stillet Kristus, var, at Han skulle tjene Gud helt og fuldt. Ved sit liv, som helt var op-fyldt af kærlighed, åbnede Han vejen til Gud og for Guds hjælp til os men-nesker. Det var netop fordi Kristus var Gud og menneske, at vi: alle an-dre mennesker, kunne nyde godt af Kristi fuldkomne liv. Eet menneske (Kristi menneskelige natur) havde med guddommelig og uendelig kærlighed (Kristi guddommelige natur) tjent Gud.

Nu er det altså muligt for os, — fordi vi i sakramenterne har fået Guds nåde, — at tjene Gud.

Fastetiden skal være den tid, hvor vi dygtiggør os. Netop ved bøn og fa-ste, — begge dele er nødvendige, — får vi større kraft og øvelse til at elske Gud og næsten.

Kristus løste sin opgave, og alle de opgaver, vi skal løse, er i virke-ligheden smådele af samme opgave. Det er jo ved at vi løser vore små daglige opgaver *hell* rigtigt, at vi lø-ser den store.

Det er i virkeligheden også den op-gave, regeringerne burde søge at løse, for det at skabe sand fred vil ikke

sige andet end at alle søger at løse de store stridsspørgsmål i indbyrdes forståelse og kærlighed.

Vi unge ved, at skal vi kunne løse vore små opgaver på den rette måde, behøver vi Guds hjælp, fordi vi er født uden kræfter til en sådan opgave.

De, som råder for krig og fred er i ganske samme situation, — uden Guds hjælp kan de intet.

Her kan vi hjælpe ved at hjælpe i fastetidens ånd. Det er en faste- og bodstid. Ved at hede, faste og gøre anden bod kan ikke alene vi blive endnu bedre venner med Gud, vi kan også hjælpe mange andre. *Hvis Gud ser, at vi virkelig elsker Ham, og at vi virkelig ønsker, at hele verdens be-folkning skal leve i fred, så vil han på vor bøn sende sin hjælp til de mennesker, der er ansvarlige for krig og fred, så at de må komme en rigtig løsning nærmere.*

Det historiske Øm, 3

Sidste år kunne man på en udstil-ling afholdt i Haveselskabets have i København se en del af resultaterne fra de store udgravninger ved Æbel-holt klosterruin. Man havde ved ud-stillingens tilrettelægning især lagt hovedvægten på fundenes betydning for vort kendskab til middelalderens sygdomme og lægekunst — der jo ty-delig genspejles i slige klosterfund. Klostrene var nemlig på den tid de eneste steder, hvor syge mennesker kunne blive behandlet.

Også ved Øm er der gjort rige ske-letfund, der antyder den store hospi-talsvirksomhed, der i datiden kon-centreredes om Øm-kloster. Ialt har man hidtil fundet ca. 750 skeletter, hvoraf de fleste giver en eller anden oplysning til den medicinske historie-forskning. På mange af skeletterne kan man af delvis helede læsioner se, at det var drabelige slag, man slog dengang — men af andre anes de frygtelige sygdomme, der hærgede i middelalderen: forvredne, forvoksede eller på anden måde forkrøblede knogler hærer deres tydelige vidnes-byrd. Andre knogler igen viser, hvor højt man i virkeligheden stod hvad angik lægekunsten. En hel del kra-nier viser, hvorledes munkene har udført kunstfærdige operationer af hjernen — og patienten har levet videre mange år efter —.

GILBERT KEITH CHESTERTON fødtes den 29. maj 1874 på Campden Hill, Kensington i England og døhtes efter den engelske højkirkes ritual. I sin ungdom ville han oprindeligt være maler, men slog sig dog på journalis-tik og var i en årrække tilknyttet »Daily News« og »Ill. London News«. En tid var han nærmest socialist og fritænder, men efter at han havde op-levet boerkrigen, hvor han holdt med boerne, ændredes hans politiske og religiøse opfattelse, og han blev kon-servativ og katolik. Meget ofte forlod han journalistikken for at bevæge sig i andre kunstarter, og det er jo især som forfatter, at han vandt sig sin in-ternationale berømmelse. Om denne virksomhed skrev Berlingske Tidende i en artikel fra 1939:

»Chesterton er en af Englands stør-ste lyrikere i nutiden. Han har givet sin filosofi (i bogen »Orthodoxy«) og den mageløse Fader Brown til detek-tivnovelle-genren. Han har skrevet fantastiske romaner (f. eks. »Man-den, der var Torsdag«) og et mester-ligt skuespil (»Magi«). Han har skre-vet glimrende essays »Dickens«, »Browning«, »Shaw« etc.). Litteratur-historie, filosofi, teologi, historie ... der er kort sagt næppe en eneste i nu-tidens brugelige litterær genre, han ikke har hejst sit flag over.«

Både Chesterton og H. C. Andersen kan bruges som bevis på, at det kunstneriske geni ligger dybere end alle professionelle færdigheder, idet en stor mængde tegninger, som efter den store engelske litterats død fandtes i hans skuffer eller i hans venners gemmer, viser, at han lige så godt kunne være blevet en stor illustratør og poetisk karikaturist. De er en nøg-le til Chestertons hemmelighed som kunstner og menneske: hans barnlige geni.

Chesterton døde i 1936.

ati.

Skeletfundene er dog ikke ene om at bære vidnesbyrd om Øm-munkenes lægekunst — man har været så hel-dig at finde en hel del instrumenter: Åreladejern, Pincetter, Sonder og blodkopper — medens de mange fremmedartede planter, der endnu vokser i ruinen, vidner om munkenes kendskab til den lægende kraft, der ligger i udkog af disse medicinske urter.

Anker.

Litt.: Edw. Gotfredsen: Medicinens Historie.

Et lys gik op

Ægteskabet befinder sig i en krise, og vi må holde op med at gå ind i ægteskabet på en omstigningsbillet. Vi må blive siddende i vognen, selv-om strømtilførslen svigter et øjeblik. Opdragelsen må lægge vægt på, at bør-nene lærer at tage hensyn til andre mennesker.

Cand. polit. Lis Groes.

Visdom

Biskoppen i Regina, Saskatchewan uddelte konfirmationen. Som sædvan-lig stillede han et par spørgsmål. Et af dem var om de syges salvelse. Ef-ter at have nævnt, at præsten salver de fem sanser, fordi det er med dem, vi synder, spurgte han: »Hvordan kan man synde med næsen?«

Hurtig som lynet kom svaret fra en af de mindste: »Ved at stikke den i andre folks sager.«

Europa åben for ungdomsturisme

Endnu engang har »Gioventu Italiana di Azione Cattolica« deltaget i et internationalt møde og denne gang for at diskutere problemer, der er nødvendige til afvikling af ungdomsturismen. I de sidste dage er der blevet holdt en konference i Bruxelles, ved hvilken der var fremmødt repræsentanter for ferie- og turorganisationer fra følgende lande: Belgien, Holland, Frankrig, Luxemburg, Østrig og Italien, medens dem, der var forhindret i at give møde: Schweiz, Tyskland, England og Danmark, havde sendt deres tilslutning til planen. Vor organisation var repræsenteret ved Orazio Giuri.

Der har naturligvis været diskuteret problemer for et internationalt samarbejde, med henblik på at hjælpe de unge turister modtagelsen i alle lande, som vil være deres rejses mål enten alene eller gruppevis. Man har selvfølgelig ikke glemt at understrege de kulturelle, åndelige og fysiske motiver, som turismen byder på, når den er godt organiseret og vedligeholdt, dens fundamentale nytte for de unges komplettering af kulturel og fysisk forberedelse og alle de fremmødte repræsentanter er kommet overens om et konkret internationalt samarbejde.

Dette samarbejde indeholder et gensidigt og regulært informationsarbejde for udveksling af brochurer, hvad angår de enkelte landes aktivitet, og udvidelsen af kontakten med nye lande, der endnu ikke har bestemt sig, eller ikke har en lignende turistorganisation, tilsluttet til den nationale katolske sammenslutning, offentlig-

gørelsen af en praktisk fører indeholdende kendetegn, informationer, leve-måder o.s.v. for hvert land, for på den måde forud at berede de unge, som vil til udlandet, udarbejdelsen af et enkelt internationalt emblem til at sætte på de unges medlemskort som kendetegn, vedr. modtagelsen, indlogering, hjælp; undersøgelsen af alle de tekniske problemer.

Som permanent organ for dette samarbejde er »Commission International gites d'étape« hvilket alle, der har været repræsenteret i Bruxelles, har anerkendt. Det er belejligt at bemærke, at nævnte kommission sandsynligvis vil indgå som teknisk organ i det internationale kontor for katolsk ungdom.

(Artikel fra den italienske katolske organisations blad »Gioventu«).

Vel mødt i...

Århus: Hver onsdag efter fasteprædiken er der diskussion. Hver torsdag kl. 19,45 sy- og maleaften på Sct. Josefs hospital. Sø. 18.: Tog- og travetur til Øm. Afg. kl. 9,05. Pris 4,90 kr. Medbring kaffebeholder, sukker og madpakke.

Amager: Fr. 9. kl. 20,00: Underholdningsgr. Lø. 10.: Orla Knudsen besøger os med sit filmsapparat. Ma. 12. kl. 20,00: Pigegruppen. Andagt i Kirken. Ti. 13. kl. 20,00: Sportsgr. og underholdningsgr. On. 14.: Studiekreds ved pater Brunicardi: Sakramenterne. Fr. 16. kl. 20,00: Underholdningsgr.

Horsens: To. 15. kl. 20,00: Bente Kie-

BØNNENS FORSKOLE

Een af de bøger, som har gået sin sejrsgang i store dele af Europa er Romano Guardinis bog: »Bønnens forskole«.

Lykkeligvis er den nu blevet oversat til norsk, --- et norsk, som let vil kunne læses af alle.

Bogens titel dækker over indholdet. Det er en indførelse i bøn, men det er ikke en tør lærebog, tværtimod. Hver side vidner om, at en levende personlighed står bag ved og giver liv til det skrevne ord. Guardini er måske også et af de mennesker, som bedst kan skrive om dette emne, fordi han som ungdomspræst, akademikerpræst og universitetslærer kender alle typer mennesker og ved hvordan spørgsmålet skal forklares.

Netop fastetiden er den bedste tid til at læse en sådan bog. Fastetiden skal være en bønnens tid, og den som, når påsken nærmer sig, kan vende bogens sidste blad efter en omhyggelig læsning, har lært noget og kan begynde at bede på en dybere måde. *aloysius.*

ler fortæller om sin rejse til Lourdes. Sø. 18.: Travetur ud i det blå. Afgang fra kirken kl. 9,30.

Jesu Hjerte sogn: Lø. 10. kl. 19,30: »Ateisten og det kristne menneske«.

»Ateisten« er pater J. Samuelsen, og pater L. Dorn er »den kristne«.

Odense: Fr. 9.: Foredrag af dr. Paa-bye fra Svendborg. Kaffeord. Fr. 16.: Åbent hus hos Bent Weber, Ålkekøbenhavn 11.

Østerbro: On. 14. kl. 20,00 hos frk. Larsen, Holbergsgade 28 a. Erling fortæller om det moderne fænomen *tegnesserierne* i foredraget »Tarzan og Superman«.

<p>Nykøbing F.</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING - FALSTER</p>	<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLA GT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenervejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 209</p>	<p>J. N. Jensen Muermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>	
<p>Ligkistelager Manfred Kudsk Skolegade 11 Telefon 889 Alt vedrørende Begravelser ordnes smukt og billigt</p>	<p>H. Askholm Skomagler Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassanisret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josefs Klinik</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedservede 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>A/S PAPIRLAGERET NYKØBING FALSTER LANGGADE 22 . TELEFON 769</p>	<p>Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatease Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josefs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Februar:

11. S. 1. SØNDAG I FASTEN (140 (violet) —28); 2. Bøn: Vor Frue af Lourdes (831); Præf. (516); sidste Ev.: Festens (833).

12. M. Feria (145); 2. Bøn: Serviterordenens syv Grundlæggere (834); Præf. (516). — Eller: (hvid) Serviterordenens syv Grundlæggere (834); Præf. (516); sidste Ev.: Feria (146).

13. Ti. Feria (149); 2. Bøn: Om de (violet) helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122); Præf. (516).

14. O. Tamperdag (153); 2. Bøn: St. (violet) Valentin (837), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn; Præf. (516).

15. T. Feria (158); 2. Bøn: St. Faustinus og St. Jovita (838), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn (122); Præf. (516).

16. F. Tamperdag (162); 2. og 3. (violet) Bøn som Askeonsdag (122); Præf. (516).

17. L. Tamperdag (166); 2. og 3. (violet) Bøn som Askeonsdag (122); Præf. (516).

18. S. 2. SØNDAG I FASTEN (violet)

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Katolske Børn i Radio

Sønd. 18. Februar udsendes efter Radioavisen Kl. 8 en katolsk Gudstjeneste fra St. Ansgars Kirke. Det bliver en Børnemesse med Sang af Børnene fra alle Københavns katolske Skoler. Børneprædiken af Pastor Ebbe Simonsen.

Fastepredikener

St. Ansgar. Fredage Kl. 19½. Pater Wolfisberg S.J.

Jesu Hjerte. Søndage Kl. 17. Pater Roos S.J. Torsdage Kl. 20. Pater Schumacher S.J.

St. Knud Lavard. Fredage Kl. 19½. Pater Paulli S.J.

Sakraments. Søndage Kl. 17. Pastor Simonsen.

St. Antoni. Onsdage Kl. 20. Pater Paulli S.J.

St. Therese. Søndage Kl. 19½.

St. Andreas. Søndage Kl. 17.

Aarhus. Onsdage Kl. 20. Pater Poppe S.J.

Vejle. Onsdage Kl. 20.

D. K. K. F.

indbyder herved alle interesserede til at høre hr. Rørdam Bonneviess interessante foredrag »Hvorfor jeg blev katolik!«

Foredraget holdes i den røde sal, Stenosgade 4, tirsdag d. 13. februar kl. 19.30.

Gratis adgang for alle.

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

R. I. P.

Min elskede Hustru, mine
Børns kærlige Moder

Helga Günther
f. Ehlert,

er stille hensovet Lørdag d. 3.
Februar 1951, vel forberedt med
alle Kirkens Naademidler.

Paa egne, Børns, Svigerbørns,
Børnehørns og Oldebørns Vegne
A. V. Günther.

Den kære afdøde anbefales til
de troendes Forbøn.

Fosterdrab

Ægteskabsraadgivning

Seksuelle Tidsproblemer

3 Foredrag (paa Tysk med
Tolk) i Grundtvigs Hus af Pro-
fessor, Dr. med., phil. et jur.

Albert Niedermeyer
(Wien)

20., 21. og 23. Februar Kl. 20.

Billetter à 1 Kr. (hele Serien
2½ Kr.) faas i B.T.-Centralen,
St. Ansgars Boghandel og ved
Præstegaardene. Adgang for alle.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

Esbjerg

<p>Chr. Søndergaard 1. Kl. Skotøjsreparation Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>PLOUG's Is- og Chokoladeforretning NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospitalet Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>	<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>Støt Annoncørerne!</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 153 - 155. Byens største Mejeri.</p>
<p>Børring & Larsen A-S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Delli-kasser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Støt Annoncørerne!</p>
<p>Chr. Wilger Gfarmor Vestergade 2 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik Tlf. 334</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel</p>	<p>Tømrermestre V. Klørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>V. Sommer Lauritsen 1ste Kl. Skotøjsreparation Kongebrogade 39 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>H. Nielsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>

Telefonbombe mod St. Patricks Katedral i New York

Et større Politiofbud skaredes i Søndags omkring St. Patricks Cathedral i New York efter at Kardinal Spellman Lørdag Aften havde modtaget en Trusel om, at »Kirken vil blive sprængt i Luften under en af Messerne om Søndagen.«

Politiet hælder til den Anskuelse, at Henvendelsen er fortaget af en Sindssyg, idet man samme Lørdag Aften havde maattet rydde Paris-Biografen (i St. Patricks Nærhed) paa Grund af en lignende Trusel. Teatret viser for Tiden Rossellini-Filmen »Miraklet«, som Kardinal Spellman nylig har fordømt. (CND)

Stadig Uvished om »prominente Fanger«s Skæbne i Nordkorea

Det er stadig ikke lykkedes at faa Efterretninger om den Skæbne, der er blevet de savnede Missionspræster og Ordenssøstre til Del. Derimod ved man nu med Sikkerhed, at adskillige af dem er blevet transporteret over den mandschuriske Grænse, og at der blandt de Rødes »prominente« Fanger er flere højerestaende Gejstlige, nemlig den apostoliske Delegat i Korea, Mgr. Byrnes, den apostoliske Vikar i Pyongyang, Mgr. Hong samt den apostoliske Præfekt af Choonchun.

(KIPA)

Rom faar ny Generalvikar

Pave Pius XII har udnævnt Kardinal Micara til Generalvikar for Rom. Kardinal Micara er født i 1873, har Doktorgraden i Teologi, Filosofi og Kirkeret og har beklædt en Del vigtige Pøster indenfor det pavelige Diplomati, bl. a. som Nuntius i Prag og Bruxelles. Han kaaredes til Kardinal i 1946. (KIPA)

Kardinal Micara

URBI ET ORBI

Warszawa: »Udnævn ny Biskopper i Polen«

I den forløbne Uge er der i Frankfurt (Oder) blevet undertegnet en Overenskomst, hvodved alle de øst for Oder-Neisse-Linien beliggende tyske Omraader skal afstaas til Polen. Denne Overenskomst mellem den østtyske Regering og Polen sætter i Kraft de i Görlitzer-Forliget af 6. Juli 1950 indeholdte Bestemmelser om Oder-Neisse-Linien som »Fredsgørse«.

Samtidig med den »endelige Fastlæggelse« af Grænsen mellem Polen og Tyskland har den polske Regering stillet Krav om Ophævelse af den provisoriske Kirkeforvaltning i Omraaderne øst for Oder-Neisse-Linien.

Det er første Gang, at den polske Regering er gaaet saa skarpt frem mod Kirken i Polen med Ordre til at trods Direktiverne fra Vatikanet om, at en Ændring i den kirkelige Styreform i disse Egne først vil være at hidføre ved den endelige Fredsslutning.

Det polske Nyhedsbureau bemærker i Anledning af Regeringens Krav, at den hidtidige provisoriske Status har været »en Kilde til megen Belymring og et Emne for statsfjendelige Bestræbelser«. Regeringen har derfor truffet Bestemmelse om at opløse de hidtidige apostoliske Administraturer, hvorved muliggøres, at man kan udnævne Kapitularkvikarer. Det hedder videre i Bureauets Beretning, at Regeringen længe har bestræbt sig paa at opnaa en Ændring i Kirkeforvaltningen i Overensstemmelse med det med det polske Episkopat afsluttede Forlig. Men Bestræbelserne er forblevet resultatløse.

Anglikansk Pilgrimfærd til Canterbury

I Slutningen af Januar paa Pauli omvendelsesfest, foranstaltede en Del Lægfolk indenfor den anglikanske Kirke en Pilgrimfærd til Canterbury for der i Katedralen at bede om Styrke i Kampen mod »Kommunismens gudløse Kræfter« samt for »Frelse for revolutionerende Ideer og falske Doktriner«. — Det er som bekendt ved Canterbury Cathedral, at den saakaldte »røde Dekan«, Dr. Johnson, der gentagne Gange har henledt Opmærksomheden paa sig ved sin kommunistvenlige Indstilling, virker. Dekanen havde i Anledning af Valfarten udstedt et Fotograferingsforbud inden for Kirkens Mure paa denne Dag.

(KIPA)

Kardinal Griffin modtager den sidste Salvelse

Der er fra »Archbishop's House, Westminster« udsendt en officiel Bulletin om at Hs. Eminence, Kardinal Griffin, som en forebyggende Foranstaltning har modtaget den sidste Salvelse efter at hans Tilstand har givet Anledning til nogen Ængstelse.

Kardinal Griffin har været syg siden Januar 1949, faa Dage før han skulde have præsideret ved det store Protestmøde i Albert Hall i Anledning af Mindzenty-Dommen. Senere er Kardinalen igen kommet til Kræfter og ved et Ophud af Energi efterkom han den Hellige Faders Ønske om at præsidere ved Hierarkiets Hundrede-aars-Jubilæum paa Wembley i Efteraaret. Saa sent som midt i Januar i Aar deltog Kardinalen i en Foranstaltning for kvindelige katolske Studerende ved Londons Universitet.

(CND)

Helligdage omregnet i Zloty

Det polske Parlament har afskaffet fem kirkelige Festdage — officielt med den Begrundelse, at man ved dette Skridt bidrager til, at det nationale Produktionspotentiel forøges. Disse fem Dage — hævdes det — betyder omregnet i Penge en Værdiforøgelse paa omkring 10 Milliarder Zloty. (KIPA)

Muhammedansk Kulturdelegation ved Pavestolen

Det kendte muhammedanske El-Ahzar-Universitet i Kairo har stillet Forslag til den ægyptiske Regering om, at der oprettes en Kulturdelegation i Tilknytning til Ægyptens diplomatiske Repræsentation ved Den Hellige Stol. Posten skal beklædes af en Muhammedaner, som skal have til Opgave at fremme Relationerne og Samkvæmmet mellem kristne og muhammedanske Videnskabsmænd.

(KIPA)

»Il Quotidiano« opfordrer til forøget Indsats for den katolske Presse

Paa den katolske Presse-Skytshelgens Fest, den hellige Frans af Sales' Dag, blev det i Rom besluttet, at udbygge de romerske Katolikkers Blad »Il Quotidiano«, mere og mere at gøre det til et effektivt Værktøj i den offentlige Debat og saaledes yde et afgørende Bidrag til Bevarelsen af vor kristne Civilisations Arv — der idag er mere truet end nogensinde før.

(CND)

Katolsk

18. Februar 1951
99. Aargang
Nr. 7

Ugeblad

Paver og Politik

Historien gentager sig -

Kirken og Rotary

Togliatti foreslaar

Aktion mod Vatikanet

Advarsel mod falske Mirakler

Forleden afholdt en Række katolske Skolefolk i Hovedstaden, specielt Religionslærere og -lærerinder et Møde, paa hvilket Skolens Religionsundervisning var Dagsordenens eneste Punkt. Det vedtoges at fortsætte Drøftelserne, idet man opstillede en Række Enkeltproblemer, der skal gøres til Genstand for nærmere Undersøgelse.

Medens Ugebladet til sin Tid haaber at kunne gøre Rede for Resultaterne af dette Arbejde, er der sikkert Anledning til allerede nu at paapege Sagens Betydning og derigennem vække Interessen i endnu videre Kredse, hvis Bidrag til en heldig Løsning vil kunne være af allerstørste Værdi.

Det er en Kendsgerning, at Religionsundervisningen i Skolen — vist-

nok overalt i Landet og forøvrigt ikke blot hos os, men ogsaa i mange andre Lande — i disse Aar møder store Vanskeligheder. Børnene møder i Skolen med ringere Forkundskaber end tidligere, deres Interesse for Faget synes besværligere at vække og især at fastholde og maaske man i særlig Grad bør bemærke en øget Vanskelighed ved at knytte Kontakten mellem Faget som Skolelærdom og Elevernes eget konkrete Levned.

En Sammenligning med andre Sko-

Hjem og Skole

lefag viser dels Ligheder, dels Forskelligheder. Lighederne angaar især de Forkundskaber, paa hvilke Skolen skal bygge videre. Ogsaa andre Fag har her tilsvarende Besværligheder. Børnene synes at vide mindre end før og især at være mindre interesserede end før. Forskellighederne drejer sig hovedsagelig om de pædagogiske Metoder. Her er der for andre Fags Vedkommende fundet værdifulde nye Former, nyt Materiale bygget paa videnskabelige Undersøgelser af Indlæringsprocesserne. Man har fundet frem til en Undervisningsform, der aktiviserer Eleverne, og man har lært at individualisere Undervisningen. En lignende Udvikling har Faget Religion endnu til Gode.

Paa disse sidste Punkter er det, at Skolefolkene vil sætte ind, og det er berettiget at vente noget meget værdifuldt af deres Arbejde. Derimod er det ikke Skolens Sag at tage sig af Spørgsmaalet om de svigtende Forkundskaber, i det hele taget den ringere aandelige Udvikling i den første Barndom — og i Fortsættelse heraf Hjemmenes ringere Medvirken til Støtte af Skolens Bestræbelser.

Dette er et Spørgsmaal, som alle Katolikker i Fællesskab maa tage op til Drøftelse og til praktisk Reformarbejde. Meget hænger sammen med Familielivets ændrede Kaar, noget med økonomiske Problemer, men der er ogsaa Detailler af lettere haandterlig Art, for blot her at nævne et enkelt Forhold — Radioens alt for dominerende, samfundsødelæggende Plads i mange Hjem. Det kan saamænd være hip som hap om Forældrene gaar ud og morer sig og lader Børnene passe sig selv, eller om de bliver hjemme og hører Radio og i lige Maade lader Børnene skotte sig selv. Forskellen er nærmest den, at Børnene helst saa Forældrene mere sig ude, saa kunde de dog selv røre sig uden uophørligt at blive tyssed paa.

Her ligger faktisk et Utal af livsvigtige Spørgsmaal og venter paa at blive taget op.

NUTID OG FORTID MØDES

Michelangelo-derskabte Schweizergardisternes smukke Uniform - vil nok have set misbilligende paa Vatikansteds mindre maleriske Postbud af 1951.

Munkemel

Marcussen & Søn

KIRKEORGELBYGGERI . GRUNDLAGT 1806

Aabenraa og København

Telefon 2350 Basnæsvej 22, Brh. . Telefon Bella 2127

HAR UDFØRT ARBEJDET FOR FLERE KATOLSKE KIRKER

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

(VELKLÆDT)

A/s I. Rørding & Co.

(Velklædt)

Vesterbrogade 55 - Mezz.

(VESTERBROS TORV)

TELEFON VESTER 3826

GIRO 31095

1. KL. HERRE- OG DAMESKRÆDERI OG KONFEKTION

NB. Nu har vi engelske kamgarnsvarer

SOLIDE KUNDER INDRØMMER VI GERNE EN KONTO

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s

ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryeagade 106

Telefon Central 408

Hjalmar
Andersen

Blomsterforretning

Kapelvej 15

Nora 5277

Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldsgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler

Malermester

Kingsgade 17

Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester

Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

Aarhus

MEJERIET
Vesterbro

Byens Isrende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Chr. Nielsen Bageri og Konditor

Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Er Paven politisk Partigænger?

Om og om igen møder man i Samtaler eller paa Tryk den Opfattelse, at de kirkelige Udtalelser — specielt Pavens — til Dagens aktuelle Spørgsmaal lider af Partiskhed og har løjne-faldende farisæisk Karakter. Vi kender alle fra det politiske Liv, at et Parti, dets Presse og Medlemmer med megen Iver sætter sig til Doms over Modstanderes Fejltrin og Dumheder, men synes ganske blinde for, at der i egne Rækker findes ganske lignende Skrøbeligheder. Intet Sted er det mere paafaldende end i den internationale Politik. Hvor rigtigt det end er, at mange Forhold i de kommunistiske Lande maa vække vor Harme, spores der en udbredt Blindhed overfor, at en Række lige saa angribelige Forhold (i visse Tilfælde ganske parallelle til de kommunistiske) ganske aabenlyst paatræffes i anti-kommunistiske Stater. Den kommunistiske Fredskærlighed har samme hykleriske Slagside, naar Oprustning i Vest betragtes som en Forbrydelse mod Menneskeheden, medens østlig Oprustning kun tjener Fredens højhellige Sag.

Her er det nu, man møder den Opfattelse, at Paven i saa Henseende ikke er et Haar bedre end Politikerne (nogle siger det saadan: end de andre Politikere). Gang paa Gang gentages det, som var det en fastslaet, almenkendt Kendsgerning, at Paven er Parthaver i den politiske Strid og kun udtaler sin

Fordømmelse, naar det er »hans« Parti, det gaar ud over, medens han tier stille, naar dette hans Parti begaar Overgrebene. Det var saaledes en Overgang før sidste Krig et fast Tema for Venstrepartierne, at Paven var Fascist og tav stille til Nazisters og Fascisters Forbrydelser. Da Moskva og Berlin en kortere Tid fandt hinanden over Polens Deling, skiftede Anklagerne Karakter. Nu var det Pavens rænkefulde Politik at være polskvenlig og partisk imod den nye Akse. Efter Krigen er vi vendt tilbage til de gamle Melodier, og uden Antydning af Dokumentation, hævdes igen Pavens fascistiske Politik. I de allersidste Aar er hertil kommet Paastanden om, at Paven ikke tager til Orde, naar Amerikanerne gør det gale, men alene varetager Næstekærlighedens Pligter, naar det gælder om at angribe Kommunisterne.

Yderligere møder man hyppigt den Opfattelse, at denne politiserende Pave lukker Øjnene for de virkelig store Skændselsgerninger, saasom Bombekrigens Massemord, og nøjes med at moralisere, naar f. Eks. en ulykkeligt stillet Moder i Fortvivlelse over de Kaar, hun kan byde sine Børn, afliver det Foster, hvis Fødsel vil gøre det lille Hjems Stilling endnu mere ulykkeligt. De store tør Paven ikke angribe, siges der, og han nøjes med at forkynde Moralen i dens Strenghed, naar

de angrebne er Smaafolk, han ikke behøver at frygte.

Til alt dette kan vi først gøre den Bemærkning, at Kritikken er formuleret saaledes, at Kirke og Pave umuligt kan gøre Kritikerne tilpas. Siger Paven noget, saa er det Hyklery, og tier han stille, er det akkurat lige saa galt. Hvilket vil sige, at Kritikken er forudindtaget og uinteresseret i at sætte sig ind i Sagerne.

Det skal dog ikke hindre os i at se paa selve det saglige. Hvor flittig den nuværende Pave end er paa mange Omraader, er der intet Emne, han saa ofte og saa varmt har beskæftiget sig med som Fredens Sag. Det var ikke anderledes med hans Forgænger. Hvor ofte det saa end gentages, at Paven spillede Mussolinis Spil (en simpelt hen vanvittig Paastand), staar det dokumentarisk fast, at Pavens Bemærkning til Krigen i Abessinien ikke var den legendariske Velsignelse af Vaabnene, men Ordet fra Salmernes Bog: »Adsplit de Folk, som vil Krig.« Udtalelserne til den spanske Borgerkrig var ikke mindre klare eller skarpe. Og det er Pave Pius XII, der om Bombeangrebene paa Storbyerne sagde, at de var en Forbrydelse, for hvilken endogaa Krigens frygtelige Navn var for godt.

Vi er ude af Stand til i Detailler at bringe den fulde Dokumentation, der viser, baade hvor hyppigt Paven har udtalt sig om Krigens Forbrydelser, og i hvor høj Grad disse Udtalelser rammer til begge Sider i den store Strid. Ud fra politiske Hensyn kunde Paven daarligt have baaret sig mere uklogt ad, idet hans Ord med Brod mod snart den ene, snart den anden burde være egnet til at skabe Pavestolen Fjender overalt. Naar det ikke er sket, maa Forklaringen være den, at selv mange af de stridsblindede dog har set, at Pavens Ord var Udtryk for en Retsindighed, der er hævet over Partier og Politik.

Gennem Pavens Mund har Kirken stemplet det som en Forbrydelse at føre Krig ved at kaste Bomber mod aabne Byer. Det er en Forbrydelse at føre Krig ved at udsulte et Land med dets Kvinder og Børn. Det er en Forbrydelse at fordrive hele Befolkninger fra deres Hjem og lade dem omkomme paa Flugten langs Landevejene — og det er en Forbrydelse, hvad enten den begaas af Nazister eller mod Nazister. Det er en Forbrydelse at anstifte Krig og kalde det Fred. Forbrydelse at udsaa Had, Forbrydelse at føre Politik med Løgn og Forgiftelse af saavel de materielle som de psykologiske Brønde. Det er Forbrydelse at forfølge de troende og deres Præster for Troens Skyld, fængsle dem, slæbe dem bort til fjerne Koncentrationslejre eller myrde dem. Og det er en in. am Forbrydelse at gøre det under Dække af Løgn og Bedrag.

Satte man alle de Forbrydelser, der uden Persons Anseelse er blevet stemplet af Paven som de Skændselsgerninger, de er, op i Rad og Række, vilde Verden være blevet Litteraturens mest rystende Litani rigere — og alt dette er kun disse faa sidste Aars frygtelige Høst af Umenneskelighed.

Claus Berg:
Crucifixus.

Ingen har talt oftere end Paven imod det altsammen, ingen med stærkere Fordømmelse, ingen med større Upartiskhed.

Og saa er det samtidig sandt, at Paven med samme stærke Ord og med ganske samme stærke Begrundelse har talt mod de Fosterdrab, som Samfund, der roser sig af Kultur og Menneskelighed, opstiller Regler om og bringer ind i Hospitalernes daglige Rutinearbejde. Tæl Krigens Dynger af Lig efter Titusinderne af Bombetogter over Landenes Storbyer, samtlige Ofre fra Coventry til de første Atombomber

mod Japans Byer. De naar ikke op til Ligdyngen af Fostre, der Verden over, dels i lyssky Hæmmelighed, dels i Operationsstuernes blændende Lyshav under en vildledt offentlig Menings Velsignelse, er blevet myrdet med koldt Blod og tilmed af deres egne Forældre eller efter deres Anmodning. Undskyldninger er der nok af — ligesom til Krigens Grusomheder. Men kom ikke til Kirken og sig, at dette er en lille Ting i Sammenligning med Krigen. Det er et moralsk Onde af Verdenskrigens Dimensioner og af en Umenneskelighed, der burde faa selv Krigsguden til at blegne.

Børnemessen i Radio

Søndag 18. Feb. giver Anledning til at gøre opmærksom paa, at Hvide Søndag i Aar falder tidligt, allerede den 1. April, og at det er paa denne Dag, at Børnene plejer at modtage den første hellige Kommunion. Søndagen efter finder Trosbekræftelsen for de 14-aarige Sted. — Forældre til skolepligtige Børn, der ikke gaar i katolsk Skole anmodes indtrængende om at erindre disse to Data — samt iøvrigt at sørge for, at deres Børn kommer til Religionsundervisning. Henvendelse til de respektive Sognepræster.

2. Søndag i Fasten

VOR TIDS SORGER

Vor Tid kender til Sorger og Bekymringer i Hobetal. Det ser ud til, at det moderne Menneske virker som en Magnet for Bekymringer og Vanskeligheder. Alt for ofte tapper de os for Livsmod og Livsglæde. Vi bliver desillusionerede og gaar rundt og tror som efter en stiltiende Aftale paa en uafvendelig Krig som fortvivlet Løsning paa alle Problemerne.

Mod os Kristne rettes den Anke, at vi kryber i Læ for Vanskelighederne bag Kirkens Ryg. Vi tør ikke selv leve Livet paa eget Ansvar og paa egen Risiko.

Og dog er Sandheden vel den, at Kirken stiller sine troende overfor den barske Virkelighed. Tvinger os ligefrem til at se den i Øjnene. I Faste-tiden faar vi ret alvorlige Ting at høre. Aske strøs paa vore Hoveder, og vi faar at vide, at vi er Støv og atter skal vende tilbage til Støv. Vi faar at vide, at Verden er af Lave; og at der er meget i vort Indre, der trænger til energisk Oprydning.

Men Forskellen mellem »Verdens« og Kirkens Beretning om Elendighed og Nød er vel denne, at det »verdslige« Menneske bliver overladt til Ensomhed og Isolation midt i sine Vanskeligheder og Bekymringer. Men Kirkens Ord lyder i disse Dage til vore ængstede Sjæle:

Gud, du som ser, at vi er blottede for al Kraft, vogt paa os baade indvortes og udvortes, for at vi baade maa beskyttes imod alt, hvad der kan skade os paa Legemet, og renses fra syndige Tanker i Sjælen.

Kirkens Opfordring til Sorg og Bod er parret med tillidsfuld Glæde ved Syndens Overvindelse og Opstandelses Triumf.

Vi faar ikke i al Almindelighed at vide, at kaotiske Kræfter er paa Spil i os og om os. Vi faar ogsaa Forklaringen paa Fænomenerne. Synden er den egentlige Kilde til Had, Brodermord, Egoisme og Ukyskhed, der raser i Verden. Kristendommen giver os ogsaa Lægemidlerne til Overvindelse af Ondet. Først i os selv. En ny Orientering maa finde Sted i os. Og den Magnet, der skal virke dragende og ordnende, er Kristus, der er gaaet gennem Menneskelivets haarde Betingel-

ser, har sprængt Dødens Skranker og stadig fra Himlen virker dragende med vældig Kraft fra Himlens forklarede Herlighed. Bod, Sone, Selvovervindelse i Forening med Kristi Lidelser og Død er Kirkens Opfordring til os i disse alvorlige Stunder.

Maalet for vore Anstrengelser og

Bønner skal være, hvad Kirken udtrykker med Ordene: Herre, jeg vil betragte dine Bud, som jeg elsker saare, og jeg vil løfte mine Hænder op mod dine Bud, som jeg elsker. Hør mit Raab og agt paa min bedende Stemme, min Konge og min Gud, thi til dig vil jeg bede, Herre.

J. S.

APROPÓS Atlantpagten

Historien gentager sig -

Blandt de mange Mindedage, der erindrer os Mennesker i det 20. Aarhundrede om forgangne Tider, er der i Aar en, som maaske for en Stund kan faa os til at standse op og se tilbage. Den er lærerig for os alle. Der er i Aar forløbet 1500 Aar siden Slaget paa de katalauniske Marker, 451—1951.

Navnet: de katalauniske Marker siger maaske de færreste ret meget — det er Navnet paa Skuepladsen for et af Historiens mange Krigsskuespil — men det er ogsaa mere: det er Mindet om en Situation, der i mangl og meget har saa stor Lighed med vor Tid. Hunnerne under Attilas Førerskab — »Guds Svøbe« — var kommet Øst fra for at erobre Vesterledet. I Vesteuropa sluttede Romerne, Kelterne og Germanerne sig sammen under Aetius, i Erkendelsen af den store Fare, der truede dem — fra Øst! Paa Petri Stol sad der en Pave af stort Format: Leo I. Denne Fællesaktion — »det femte Aarhundredes Atlantpagt« — formaaede at dæmme op for Fjenden.

Det turde være overflødigt at trække Paralleller. Man maa blot ønske og haabe, at Fællesskabet og Sammenlutningsviljen denne Gang maa strække længere end til blot at holde Modstanderen østfra i Ave og saaledes undgaa en direkte Afgørelse ved Vaaben. Andre Paralleldragninger kan imidlertid vække berettiget Ængstelse; thi de mellemliggende 1500 Aar har bragt saa mange tekniske Fremskridt, at alene Tanken om en Krig idag kan fremkalde Skræk og Rædsel.

Men hvad enten det kommer til en blodig Meningsudveksling eller ej, saa er eet imidlertid afgjort: der maa skabes noget nyt uden at vi af idag profetisk skal fremkalde en ny Tid, en ny Epoke — det er noget, vi maa overlade til vore Efterkommere at konstatere. Men hvorledes skal dette »ny« blive, hvilke Kræfter er der til at skabe det? Det er jo slet ikke af-

Leo I - til hvis Navn der er knyttet saa store Begivenheder. Hans Uforfærdethed bragte Pavestolen voksende Anseelse.

gjort, at en Nyskabelse af Verden vilde være lettere efter en ny og blodigere Krig. Denne Anskuelse bygger paa, at Øst for det første vilde blive besejret under en ny Krig og for det andet, at Vest saa havde saa mange indre Kræfter i Behold, at der kunne rejses en ny Verden paa Sandhedens, Retfærdighedens og Kærlighedens Grundsætninger. Det første ligger i det uviste og det andet er mere end problematisk. Thi Vesteuropa, Kulturens gamle Hjem, ejer idag ingen aandelig Enhed, det staar splittet i sin Verdensanskuelse. Den eneste samlende og opbyggende Faktor, Kristendommen, staar idag ikke mere som en samlet Blok. Den splittedes ved Reformationen, og de ikke-katolske Kristne er indbyrdes splittet i utallige Sekter, som i det store og hele ikke har mere tilfælles end slet og ret Betegnelsen: Kristne. I 5. Aarhundrede var Modsatningen Hedenskab contra Kristendom; idag er Modsatningen: et mangearartet, moderne Hedenskab og den katolske Kristendom. Og midt imellem disse to Poler staar saa alt det, der plejer at benævne sig almen Kristendom, men som hælder mere over mod

Hedenskabets end mod den sande Kristendom.

Og alligevel vilde det være ikke blot taktisk, men ogsaa rent sagligt forkert, om man idag vilde forfalde til at forkynde en almen Pessimisme. Thi trods alt bestaar der dog alligevel idag mange opbyggende Momenter, der er egnede til at vise og bane Vejen fremad.

Der er først og fremmest selve Mennesket. Thi hvor forraaet og tyrannisk Tiden end har gjort Menneskeslægten, saa har de onde Kræfter dog ikke været i Stand til helt at ødelægge selve Menneskenaturen. Enhver indre og ydre Katastrofe har fostret nye Mennesker. Og der findes endelig ogsaa i den ikke-kristne Verden stærke Kræfter, der anerkender etiske og moralske Værdier som afgørende Faktorer og som er til Sinds at ville slaa et Slag for disse. Den menneskelige Personligheds Ideal, dens Værdi og dens Rettigheder, er endnu dominerende i Menneskeheden — selv om den til Tider er vanskelig at skimte. Men overalt i den kristne Verden er der en stadig stigende Erkendelse af, at en Løsning paa Verdenskrisen kun kan komme fra

Kristendommen. Og derfor er et Samarbejde mellem de kristne Konfessioner i høj Grad ønskeligt, ikke blot paa det rent religiøse, men ogsaa paa det sociale og moralske Omraade. Imidlertid danner den katolske Kirke med sine godt og vel 4 Millioner Tilhængere et massivt Bolværk imod den materialistiske Verdensanskuelses brødlende Flod — og Kirken betragtes derfor ikke med Urette som den fra Øst fremstormende Verdensrevolutions Fjende Nr. 1. Millioner af ikke-katolske Kristne Verden over retter i vor Tid Blikket mod Rom, der er blevet som en Slags Symbol i Kampen mod den fælles Fjende. Den katolske Kirke har til alle Tider — og ikke mindst i de sidste Aartier — taget Kampen op og atter og atter gjort sig til Talsmand for Individets Ret og Værd, for Samfundets, Familielivets og Statens Redning, som det menneskelige Samfunds bærende Støtter.

Kampen gælder idag — som for femten Hundrede Aar siden — den samme Fjende, og Kristendommen *kan* ikke give op, thi »Helveades Porte skal ikke overvinde den«. B. A.

Et Land, der har Solen saa nær ind paa Livet som Palæstina, maa vel være et tørstigt Land. Det smægter efter den svalende Dug og den læskende Regn. For et saadant Land er Kilder, Bække og Brønde en speciel Velsignelse. Hele Vandforsyningen var da ogsaa i Israels Øjne et ikke ubetydeligt Led i Guds Skabelsesværk.

Noget af det første, Skaberen i Tidernes Begyndelse havde foretaget sig, var at han byggede Himmelhvelvingen som en solid Kuppel for at holde det Vand, Jorden hidtil havde været oversvømmet af, borte fra den. Dernæst havde Gud samlet de Vande, der var blevet tilbage paa Jorden, i et stort Bækken: Havet. Selve Jorden, som man forestillede sig som en rund Skive, flød oven paa Verdensocceanel; det var dette Vand nedefra, der banede sig Vej til Overfladen og dannede Kilderne.

Saaledes havde Gud i Begyndelsen gjort Jorden vandfri. Men Jorden kunde ikke alt for længe være uden Vand. I saa Fald vilde den nemlig være ufrugtbart og kunde ikke engang frembringe Græs og Buske. Det vilde give Hun-

gersnød, ligesom det var Tilfældet i Profeten Elias' Dage, da Himlen var lukket hele tre Aar i Træk. Skaberen — og han alene — havde det i sin Magt at aabne for Sluserne; han kunde enten lade Vandet nedefra stige op til Jordens Overflade eller ogsaa kunde han lade det Vand, der blev holdt oppe af Himmelskuppen, risle ned over Jorden. Ogsaa dette maatte ske med Maade, ellers fik man for meget af det vaade og det betød en Katastrofe. Saaledes kunde man i de hellige Bøger læse om en Syndflod. Det var sket i Ur-tiden. Den fortørnede Gud havde aabnet for alle Sluser, saa at Vandet nedefra mødtes med Vandet ovenfra; det

Bibelland IV

Heldbringende Vand

af Steph. Wevers SMM

Ved Brønden i Bosra

havde været Druknedøden for alt, hvad der levede paa Jordoverfladen saa vel Mennesker som Dyr. Men en saadan Oversvømmelse i stor Stil var ikke længere at frygte. Det havde Gud lovet, at han ikke vilde gøre om igen. Men hvad stadig kunde hænde var, at en Stormvind kom op og en vældig Skylregn i Løbet af et Par Timer forvandlede alle Landets Grøfter i vildt fraadende Vandstrømme. Ogsaa det kunde være en Katastrofe for Bonden, der saa baade Planter og Muld drive bort eller for den kortsynede, der havde opført sin Lerhytte paa Sandgrundens løse Grundlag i Stedet for at grave ned til den faste Klippegrund.

Gennemgaaende kom den milde Regn som en Gave fra Gud i god Tid og i tiltrængt Maal. Og ved denne regelmæssige Vandomdeling blev efter Jesu eget Udsagn de gode og de onde ligeligt forsynede: der faldt hverken mere eller mindre Væde paa de retfærdiges tilsaædede Marker end der faldt paa de ugudeliges.

Derfor maa man ikke tænke sig, at Nedbøren den Gang i Palæstina skulde have været ens over hele Landet. Meteorologiske Opmaalinger vilde den Gang sikkert vise omtrent de samme Kurver som den Dag idag.

Verden er nemlig af Gud blevet indrettet paa en mere vidunderlig Maade end de gamle Israelitter kunde tænke sig: Nedbøren er af Skaberen blevet knyttet til andre naturlige Foreteelser saasom Havet, der fordampner, Blæsten, der fører Dampene bort og Bjergene, der atter fortætter dem. Og da maa man vel vente, at i et Land, der be-

staar af Bjerge og Dale som Palæstina, Nedbøren er ret afvigende fra det ene Sted til det andet.

Den Bjergkæde, der næsten uafbrudt gaar midt gennem Landet fra Nord til Syd, opfanger selvfølgelig mest Fugtighed mod dens vestlige Flanke, der er vendt mod Middelhavet. Navnlige er Karmelbjergel, der som en Skærm er skudt ud mod Havet, en fortrinlig Regnmager. Ligesom i Elias' Dage vilde man nuomstunder efter en lang Tørkeperiode bedst derfra kunne jagttage den første Regnsky. Derimod maa det centrale Bjergs østlige Skraaninger dvs. Jordansletten og Palæstinas sydlige Egne saa godt som helt undvære Regnen. Palæstinas Regnkort viser hvordan den aarlige Nedbørmængde i de forskellige Egne svinger fra 75 til 0 cm.

Ogsaa Regnfaldets Fordeling over de forskellige Aars-tider har næppe været forskellig i Jesu Tid fra hvad den er nu. Sommeren, dvs. fra den 10. Maj, der regnes for at være Regnperiodens Afslutning, og indtil Oktober, er helt tør. Den tidlige Regn sætter ind i Oktober—November. Det er denne Regn, Bønderne skal vente paa, inden de kan gaa i Gang med at pløje og saa. Saa fortsætter det med at være mere eller mindre regnfuldt Vejr, indtil den sene Regn — i Marts—April — hjælper Kornet med at sætte Aks.

Saaledes er Vandforsyningen ordnet for Palæstinas Vedkommende.

Naar Gud er saa god mod Menneskene, skal disse ogsaa være gode mod hinanden. Dene Godhed kan de vise f. Eks. ved at give et Bæger koldt Vand til den tørstige Vandrør. Endnu mere skal Folk betænke, at der er noget bedre end materielt Vand. Derfor var det, at Jesus ved en Brønd ved Sikem æggede en Vandbærerskes Nysgerrighed ved at tale om Vand, som han kunde give, saa at »den, der drikker af det Vand, som jeg vil give ham, vil i Evighed ikke blive tørstig: det Vand ... vil i ham være som en Kilde, der vælder op til det evige Liv.«

*

← Brønden i Simon Garvers Hus i Jaffa

ORIENTERING

Kirken og Rotary

Den 11. Jan. offentliggjordes et Dekret af Officie-Kongregationen ang. Rotary-Klubberne. Heri siges: »Det er ikke tilladt Præster at tilhøre Rotary Klubberne eller tage Del i disses Møder. Lægfolket formaner til at overholde Forskrifterne i Canon 684 i den kanoniske Rets Kodex«. Den paagældende Kanon advarer Lægfolk mod »Foreninger, der er hemmelige, fordømte af Kirken, sekteriske eller mistænkelige eller som søger at unddrage sig Kirkens legitime Overvaagen.«

Dekretet har rundt om vakt Opsigt og været Genstand for overdrevne Kommentarer, saa »Osservatore Romano« d. 26. Jan. saa sig foranlediget til at gaa nærmere ind paa Sagen.

Hvad Præsterne angaar er Forbudet kun en Gentagelse af et Forbud fra 1929 og »let forstaaeligt i Betragtning af, at Foreningens Navn og Formaal ligger uden for det præstelige Kalds Omraade«. Forbudet gælder ikke Deltagelse i Rotarys karitative Virksomhed eller Fremmøde ved Lejligheder, hvor Rotarianerne indbyder Gæster til Overværelse af en Forhandling om Sager af almen Interesse.

Hvad angaar Lægfolket, gør »O. R.« først opmærksom paa, at det er gan-

ske galt at ville anvende samtlige de i Can. 684 nævnte Adjektiver paa Rotary-Klubberne. Saadanne Misforstaaelser kan kun skyldes Ukendskab til den juridiske Sprogbrug. »O.R.« peger derimod paa, at Rotary-Klubbernes Statutter og saakaldte »moralske Kodex« er Udtryk for en laicistisk og indifferentistisk Opfatelse, ogsaa ang. de Problemer, hvori en Katolik ikke kan afvige fra Kirkens Lære.« Bladet fortsætter med at sige, at denne laicistiske Aand let kan føre til Infiltration i Rotary-Klubberne fra antiklerikale Kredses Side. Og det nævnes, at denne Infiltration faktisk har fundet Sted »i enkelte Lande«, hvorved »Rotary-Klubbernes Virksomhed disse Steder har antaget Former, der staar i Modstrid til Kirkens Virksomhed og Maal.« Derfor har allerede i Forvejen Biskopperne i Spanien, Holland og nogle sydamerikanske Lande udtalt sig imod Klubberne disse Steder.

»Osservatore Romano« fortsætter med at fremhæve, at en saadan Udvikling ikke har fundet Sted i andre Lande, hvor Klubbernes Holdning har været præget af Tolerance og Velvilje overfor de religiøse Interesser.

Resultatet bliver da dette, at Biskopperne hvert Sted maa afgøre, om Ro-

tary-Klubberne i deres Dioces er »mistænkelige« i den Forstand, hvorom Canon 684, taler — eller ej. Dog vil de næppe se *alene* paa deres eget Dioces, men sammen med Landets øvrige Biskopper træffe en for dette bestemte Land fælles Afgørelse.

I Tilslutning til denne Redegørelse i det romerske Blad skriver det engelske »The Tablet« for 3. Febr.: »Det overlades Biskopperne at træffe Afgørelsen, og vort engelske Hierarki ved utvivlsomt meget vel, hvor lidt Grund der er til Mistanke mod vore engelske Rotarianere.« Iøvrigt minder det ansete engelske Tidsskrift om, at Katolikker iøvrigt »bestandigt bliver opfordret til at tage Del i det Fællesliv, der ikke berøres af de forskellige dogmatiske Opfattelser, til at blande sig med deres Medborgere, skabe sig Venner og bevise, at de er værdifulde Medarbejdere i det Samfund, de lever i«.

Ganske lignende Udtalelser har det franske »Documentation catholique« fremsat.

Der er — saa vidt det er »Katolsk Ugeblad« bekendt — Grund til at tro, at de danske Rotary-Klubber ledes i samme Aand som de angelsaksiske Landes. En Række af vore katolske Præster har været indbudt til i Rotary-Klubber at tale om religiøse Emner i katolsk Belysning og har mødt ikke blot Venlighed, men ogsaa Forstaaelse.

Ad lidelsernes vej til evig triumf

21. Davidssalme !!

Af flere steder i det Nye Testamente frengår det klart, at 21. salme er vor Frelseres bøn på korset. Vi bør altså forestille os dens digter, kong David, hvorledes han i en tilstand af henrykkelse og i ånden skuer den lidende Messias på korset og på hans vegne og i hans sted udgyder sit hjerte i en bøn, der forudsiger både den korsfæstedes smerter og hans lidelsers frugt.

Sidste gang dvælede vi ved den ufatelig store *fortradhedsfølelse*, der ville have medført døden, hvis ikke den guddommelige almægt havde hindret den.

Denne gang får vi en beskrivelse af de *personer*, der har en rolle i det blodige drama i domhuset og på Golgata, og af de *mishandlinger*, Kristi *legeme* bliver genstand for, medens det ofres for hele verdens frelse. Vers 13—22.

»Mange unge tyre står omkring mig, Basans tyre omringer mig (13). De spiler gabet op imod mig som en rovgrisk og brølende løve. (14) Jeg er udgydt som vand, alle mine knogler er vredet af led; mit hjerte er blevet som voks, det smelter i livet på mig. (15) Min gane er tør som et potteskår, til gummerne klæber min tunge, du har lagt mig ned i dødens støv. (16) Thi mange hunde står omkring mig, en flok niddinge omringer mig. (17) De har gennemboret mine hænder og fødder, jeg kan tælle alle mine ben. (18) De glør på mig og glæder sig ved synet, de deler mine klæder mellem sig, om min kjortel kaster de lod. (19)

Men du, Herre, vær ikke fjern, du min styrke, i mig til hjælp. (20) Udfri min sjæl fra sværdet, og mit liv fra hundens vold. (21) Frels mig fra løvens gab, og mig elendige fra vildokseres horn.« (22)

I tre passionsbilleder taler vor guddommelige Frelser gennem Davids

mund om sine legemlige kvaler. I den *første scene* er han omringet og ængstet af fjender. (13—14) De folkeskærer, der omringer ham og udleverer ham til døden, ligner i deres umenneskelige raseri og grusomhed umælelige dyr. Ligesom unge tyre kun ledes af blinde, tøjløse drifter, og ligesom tyre fra Basan, d. v. s. fra egnen øst for Genesareth, der var kendt for sit sværlemmede kvæg, fnyser af raseri og hævnlyst, således gør det folk, der står foran Pilati hus og skriger som med een røst: »Korsfæst ham, korsfæst ham.« Deres blodtørstige øjne og tunger minder om en løve, der brøler af vrede, og som står på springet til at sønderrive sit bytte. Vi kan vist aldrig sætte os tilstrækkeligt ind i, hvad Kristus har lidt, da hans *øjne* så på den ene side sine afsindige landsmænd, og på den anden side sin hellige Moders og sine venners sorg og tårer. Dertil kom så endnu synet af de lidelsesredskaber, hvormed han skulle pines til døde. Ej heller forstår vi helt, hvor stor en lidelse al den hån, alle de løgnagtige beskyldninger og de gudsbespottelser, hans *ører* måtte høre, beredte vor Frelseres hjerte.

Vers 15—16, *anden scene*, giver en skildring af den ved *mishandlinger* helt udmattede Frelser. Næve- og svøbeslag samt tornekranens stik i Herrens hoved, gjorde hans skikkelse næsten ukendelig og til en ynke at se på. Den umenneskelige behandling medførte et så stort blodtab, at livskrafterne måtte svinde ind. Som vand, der hældes ud og opsuges af den tørstige jord, således randt blodet ned ad det sønderflængede legeme. Ledene er forvredet. Feberheden i det indre virker på livsmodet som ild på voks. Munden og svelget er udtørret som potteskår. Tungen klæber til ganen. Tørsten er usigelig pinefuld. Jesus ligner mere en død end en levende. Han er i en tilstand, så man kan sige, at han allerede er lagt i graven, i dødens støv.

Var i den første scene øjnene og ørerne de porte, hvorigennem en stormflod af lidelser trængte ind i det guddommelige hjerte, så er det nu *føle- og lugtesansen*. I Herrens pande har tornene boret sig dybt ind. På ansigtet ses sporene af de lussinger, som soldaterne havde givet ham, samt spytklatterne fra deres munde. Det øvrige legeme så ud, som om det var flået efter alle de svøbeslag, det havde fået, og de mishandlinger, det havde været genstand for.

Det er nok muligt, at de fromme kvinder, der fulgte Herren på lidelsesvejen, ved synet af dette overmål af kvaler, fra tid til anden besvimele og var dybt ulykkelige over ikke at kunne hjælpe og befri deres mester. Men samtidigt fik de en levende fornemmelse af, at Kristi kærlighed til Faderen og til os mennesker var stærkere end døden og dødsriget.

I den 3. scene skuer David i ånden Frelseren *naglet til korset og berøvet*

alle klæder. 17—19) Vi nærmer os højdepunktet i det blodige drama. Som en flok orientalske hunde, der strejfer gennem byens gader og ved natetid i vildt begær overfalder og sønderriver værgeløse mennesker, således styrter bødlerne fra alle sider over den lidende Frelser for at gennembore hans hænder og fødder og strækker hans legeme med en sådan voldsomhed, at han kan tælle alle sine ben.

Ubeskrivelig store er Herrens smerter. Men trods al sin indre nød finder han ingen medlidenhed hos de omkringstående. Fulde af skadefryd glæder de sig over hans dødsangst, og da hans endeligt er nærforestående, fordelers de, medens han endnu lever og lider, hans klæder og kaster lod om hans kjortel. Hvor er det ikke overraskende for os at se, hvorledes den slags biomstændigheder bliver forudsagt 1000 år, før det sker. Men ufatelig stor er også den kærlighed til os syndere, der fik Herren til at lide alt dette for at kunne frelse os. Kristi lønlige tanke og ønske var, at synet af det overmål af lidelser effektivt skulle holde os tilbage fra synden og vise os et fuldkomment eksempel på alle dyder. Hvor dyrebar må ikke vor sjæl være i Guds øjne, siden han betaler en så umådelig stor pris for den.

Ligesom i vers 12 opløfter Herren igen sine øjne og sit hjerte op til Gud og *beder om hjælp* (vers 20—22). Livskraften er nu opbrugt, lidelsernes lange timer lakker mod enden og dødens øjeblik er nær. Den korsfæstede begynder sin sidste strid. Liv og død kæmper en hård lyst med hinanden. Al menneskelig bistand er ham nægtet. Der er kun een, der kan give kraft til udholdenhed, og det er Faderen i himlen. Så opløfter da den døende for sidste gang sin stemme mod himlen og trygler om, at Gud måtte være ham nær og ikke tøve med sin hjælp. Døden har allerede trukket blank og truer Kristi kostbare liv med sit sværd for at adskille legeme og sjæl. Som en sulten hund fra gaden kaster sig over sit bytte, således vil døden røve ham det eneste liv, han har. Også Messias har kun een sjæl og eet liv, og dette må ikke for bestandig blive gravens bytte. Da dødsangsten således har nået sit højeste, råber Jesu hjerte til Gud, som et menneske gør, der er blevet overfaldet af en løve og slæbt bort for at blive dens ungers æde, eller som een, der bliver stanget af vilde bøflers horn og slynget henad jorden for så at blive søndertrampet af hovene.

Kan en sådan bøn i den yderste nød blive uhørlig? Kan sjælekval og død være det sidste ord i denne sag? Nej, Langfredag kan kun være en overgang. Gådens løsning hidføres af Guds godhed, magt og troskab i Påskedagens morgentimer. Vi skal høre nærmere derom næste gang.

F. K.

HVEM ER - HVAD ER -

Kardinal Mindszenty

8. Februar i Aar er det to Aar siden, at Folkedomstolen i Budapest idømte Ungarns Primas, Kardinal Mindszenty (* 1892) livsvarigt Tugthus for paa-staaet Konspiration mod Staten. Dommen vakte stor Opsigt over hele Jorden, idet Mindszenty anses for uskyldig dømt (Justitsmord efter Behandling med »Saudhedsserum«).

Rotary-Klubberne

Grundlagt 1905 af Chicago-Juristen Paul Harris som en Verdens-Sammenstulning af Forretningsmænd, hvis Ideal er at tjene det fælles Vel. Bredte sig hurtigt over det meste af Verden. For Tiden er der næsten 7000 Rotary-Klubber i 80 Lande med et samlet Medlemstal paa over 300.000.

Anglikaner gør op med Frimureriet i England

En anglikansk Gejstlig, Rev. Hannah, fra West Heathly, fordømmer i det kendte anglikanske Tidsskrift »Theology« *Frimureriet*, som han betegner som antikristent og staaende i nær Forbindelse med gnostisk Kæleri.

Efter en Beskrivelse af visse hedenske Skikke hos Frimurerne, spørger Forfatteren om hvorledes Biskopper og Gejstlige indenfor den anglikanske Kirke, som om Søndagen beder Trosbekendelsen, om Hverdagen kan deltage i disse højst mærkværdige Riter. Efter hans Oplysninger tilhører saavel Ærkebiskoppen af Canterbury samt en Snes andre Biskopper, den engelske Konge, førende Aristokrater og ledende Politikere forskellig engelske Loger. Der findes i Storbritannien ialt ca. 6200 Loger. Især i Skotland har Frimureriet vundet stærkt Indpas.

Rev. Hannah anser det for meget skadeligt, at Biskopper og Gejstlige indenfor Church of England er Medlemmer af Frimurerloger, idet Gennemsnitskristne derved maa faa Opfattelsen af, at Frimurervæsenet ikke er andet end en Slags karitative Organisationer med nogle Hemmelighedskræmmerier. Adskillige, der i god Tro har tilsluttet sig Frimurerbevægelserne, havde saaledes ingen Anelse om hvad der virkelig stikker bag og at Frimurerbevægelsen i sit Væsen er Kættteri. (KIPA)

Et Forlag i New York har netop udsendt den første katolske Bibelen-cyklopædi i USA. Udgiverne til det 718 Sider store Værk er J. John Steinmüller og Søster Kathlyn Sullivan. P. Steinmüller er en af Amerikas mest fremragende Exegeter og tillige Medlem af den pavelige Bibelkommission. (KIPA)

Rota Romana afviste i 1950 100 Ansøgninger

Den efter Pavens Ønske gennemførte Udvidelse af Dommerkollegiet ved *Sacra Romana Rota* har i det forløbne Aar bevirket, at de for Domstolen indankede Sager er blevet bragt hurtigere til Afgørelse til Trods for at Processernes Antal har været stærkt stigende.

I det forløbne Aar er der faldet Dom i 156 Sager og der er udstedt 42 Dekreter. 49 Ægteskaber er kendt ugyldige og i 100 indankede Sager fik Klageren ikke Medhold. Af samtlige Processer er 53 gennemført gratis. (KIPA)

Dan tyske Forbundskansler Adenauers Søn, *Karl Adenauer*, er for nylig blevet præsteviet i Kölner Dom. (CND)

Elisabeth paa Malta

Prinsesse Elisabeth af England har paa sin Middelhavstur bl. a. besøgt Malta - og er her sammen med Ærkebiskop Gonzi paa Besøg i Katedralen i La Valetta.

Diaboliske Forfølgelsesmetoder i Czekoslovakiet

Det er de mest diaboliske Metoder, der i Czekoslovakiet anvendes i Kampen mod Kirken. For et Par Maaneder siden blev det meddelt, at Ordenspræster og Ordenssøstre var blevet inficeret med Syfilis i Hospitalet i Semily for senere at kunne benyttes som »Beviser« paa Gejstlighedens Umoral under projekterede »Sædelighedsprocesser«. Det erfares nu fra paalidelig Kilde, at man søger at nedbryde Præstekandidaternes moralske Modstand. Teologistuderende anbringes i saakaldte »Frivillige Arbejdsbrigader«, der arbejder indenfor Femårsplanens Rammer. En Afdeling af disse »Frivillige Arbejdsbrigader« er indsat ved Opførelsen af en Dæmning ved Puchow, hvor de unge Præstekandidater er anbragt i Lejr sammen med unge kvindelige Kommunistere. De har Sovesal og Vaskerum fælles, og man søger at skabe en Atmosfære, hvor de unge Præstekandidater fristes til at bukke under for de ivrige unge kommunistiske Kvinders Fristelser og saaledes lettere blive tilgængelige for de kommunistiske Ideer. Det er ikke første Gang i Historiens Løb, at Forsøg af denne Art praktiseres, men det er første Gang, at et saadant Eksperiment med »Masseristelse« foretages i den Hensigt at bryde rodfæstede Traditioner i en katolsk Nation. Forsøgene har hidindtil ikke ført til synderlige Resultater. (KIPA)

Jomfruvielse i Notre Dame

Til Minde om frøtt hundredeaarsdagen for deres Orden blev tre Novicer af »Augustiner-søstrene fra Hotel Dieu« for nylig ikklædt i Notre Dame. Deres Orden gaar tilbage til Aar 650, da det ældste Hospital »Hotel Dieu« blev aabnet paa Seineøen i Paris. Ærkebiskop Feltin foretager Iklædningsceremonien.

Den hellige Benedikts Relikvier

I August 1950 fandt man under Højalteret i Klosterkirken paa Monte Cassino den hellige Benedikts og den hellige Skolastikas Grave. Og dermed opfyldtes det Ønske, som saa længe har været næret, nemlig at maatte finde frem til den store Ordensstifters sidste Hvilested under Oprydningsarbejderne i det ødelagte Kloster.

Monte Cassinos Abbed, Dom Ilde-

Dette er de jordiske Rester af den hellige Benedikt og hans kødelige Søster, den hellige Skolastika, saaledes som man har genfundet dem paa Monte Cassino.

fons Rea, har nu opholdt sig i Brescia i nogen Tid og foretaget indgaaende Undersøgelser af en Relikvi af den hellige Benedikt, som opbevares der i Katedralen.

Der forestaar imidlertid Videnskabens et meget vanskeligt Stykke Arbejde, idet den Grav, man stødte paa, som nævnt tillige indeholdt de jordiske Rester af den hellige Benedikts kødelige Søster, den hellige Skolastika. Et af de to Fund mangler imidlertid den ene Arm, og faktisk beretter Overleveringen, at et lille Antal Munke i Aaret 745 bragte den store Munkefaders ene Arm til Leno, hvor de agtede at grundlægge et Abbedi, samt at denne Relikvi i 15. Aarhundrede førtes til det nærliggende Brescia. Dom Rea har foranlediget, at Relikvien i Brescia er blevet underkastet en radiologisk Undersøgelse. (KIPA)

Ifølge en netop publiceret Statistik staar 15.416 franske Sogne idag uden

en katolsk Præst. 35 Procent af de franske Gejstlige er over 60 Aar gamle. (CND)

*

P. John Sullivan S.J. rejser i Februar til Trinidad som Vatikanets Observatør ved FAO-Konferencen. P. Sullivan er Direktør for den sociale Aktion i Kingstown/Jamaica. (KIPA)

*

Der er indtraadt en let Bedring i Kardinal Griffins Befindende. I Søndags blev der i samtlige katolske Kirker i England og Wales bedt for den syge Primas. (KIPA)

*

Ærkebiskoppen af Dublin, Mgr. McQuaid, har gennem Mægling bilagt den syv Uger lange irske Jernbanelstrejke. Jernbaneselskabet har erklæret sig indforstaaet og de strejkende har genoptaget Arbejdet. (KIPA)

Udflytningen fra København har i de seneste Aar bragt Kg. Lyngby en saa stor Befolkningstilvækst, at Sct. Knud Lavards Kapel, der opførtes her i 1938 som Fialkirke til Sct. Andreas Kirke i Ordrup, efterhaanden blev alt for lille, og en Udvidelse gjorde sig meget paakrævet. Efter mangehaande Vanskeligheder paabegyndtes i 1950 Oplørelsen af en ny katolsk Bygning, der skal omfatte Kirke, Præstebolig og Børnehaven, hvoraf det midlertidige Kapel (vort Billede) blev taget i Brug ultimo Jul 1950.

Den pavelige Sakramentskongregation, hvis officielle Titel er »Sakramentsdisciplinens Kongregation« blev oprettet af Pius X ved den apostoliske Konstitution »Sapienti concilio«. I Kirkens Lovsømling staar der om den: »Hele Lovgivningen angaaende de syv Sakramenter er underlagt den, dog uden Forringelse af Kongregationen for det hellige Officiums og Rituskongregationens Rettigheder.«

Den dogmatiske Sakramentslære og Afgørelsen af de enkelte Sakramenters Gyldighed i Almindelighed eller i specielle Tilfælde hører ind under Det hellige Officiums Domæne, ligesom den Slags disciplinære Spørgsmaal, der kan opstaa ved Katolikers Indgaaelse af Ægteskab med anderledestroende eller vantro. Sakramentskongregationens Virksomhed bestaar i at overvaage, at de allerede gældende kanoniske Regler for Meddelelsen og Modtagelsen af Sakramenterne over-

Hvorledes styres Kirken III

Sakramentskongregationen

holdes, forklare dem, fastslaa nye Bestemmelser og dispensere for de foreliggende, dømme om de Forpligtelser, der følger af Modtagelsen af Sakramenterne, og om Gyldigheden af Meddelelsen af dem.

Vi kan her nævne nogle Eksempler paa Spørgsmaal, der kan forekomme: Under hvilke Omstændigheder maa der foretages en Daabshandling i et privat Hus? Maa en Præst hemmeligt bringe Alterens Sakramente til et privat Hus? Maa en Præst frembære Messeofret ved Midnatstid eller før Daggry? Maa en Biskop meddele de højere gejstlige Vielser paa andre Dage end Tamperlørdagene og Paaske-lørdag?

Det er Sakramentskongregationen, som træffer Afgørelse om Lettelser angaaende Fasten før Modtagelsen af den hellige Kommunion, saaledes som det er sket i Aarene under og efter Krigen. Men mest beskæftiger den sig med Ægteskabets Sakramente. Dette fremgaar bl. a. deraf, at to af dens tre Afdelinger henholdsvis behandler Dispensationer fra offentlige Ægteskabshindringer og andre Ægteskabsspørgsmaal. Den tredje Afdeling tager sig af hvad der angaar de øvrige Sakramenter og Messeofret. I Ægteskabsspørgsmaal gælder Kongregationens Jurisdiktion for hele den latinske Ritus, mens Propagandakongregationens særlige Omraader staar som

Undtagelser i de andre Sager. Kongregationen giver f. Eks. Dispens fra forskellige Ægteskabshindringer. Blandt saadanne, som gør et Ægteskab ugyldigt, hvis der ikke i Forvejen er opnaaet Dispens, er først og fremmest nært Slægtskab og Svogerskab; og der maa foreligge fornuftige og vægtige Grunde, hvis der skal kunne meddeles Dispens herfor.

Til Sakramentskongregationens Opgaver hører ogsaa den kanoniske Legitimering af Børn, som er født i kirkelig ugyldige Ægteskaber, og Sænering af saadanne Ægteskaber. Hvis et rent katolsk eller et blandet Ægteskab er blevet indgaaet uden Dispens fra foreliggende Ægteskabshindringer eller under en anden Form end den af Kirken foreskrevne, er det ugyldigt, og Ægtefællerne vil derfor, efter at Ægteskabshindringen er blevet officielt fastslaaet, kunne indgaa et nyt Ægteskab. Hvis Præsten eller en af Ægtefællerne opdager, at Ægteskabet i Virkeligheden er ugyldigt, og ikke anser det for raadeligt at gøre den anden Part opmærksom herpaa, kan man henvende sig til Kongregationen for at opnaa »Sanatio in radice«, Sænering fra Roden«. Denne bestaar i, at Kongregationen med tilbagevirkende Kraft erklærer den ved Ægteskabets Indgaaelse foreliggende Hindring som

ikke eksisterende og derved sanerer Ægteskabet og legitimerer de eventuelle Børn. Ogsaa Separationsspørgsmaal kan indannes for Sakramentskongregationen, dersom en af Ægtefællerne ikke er tilfreds med sin Biskops Afgørelse. Naar Kongregationen erklærer Ægteskaber for ugyldige, drejer det sig altid om saadanne, der fra Begyndelsen har været det; i de fleste Tilfælde er der Tale om Mangel paa Indvilligelse i Ægteskabets Indgaaelse, og Indvilligelsen er Hovedsagen ved et Ægteskab og maa være aldeles frivillig. Et Ægteskab, som er indgaaet som Følge af Trusler eller maaske endda Mishandling, er ugyldigt. Ikke sjældent foreligger det Tilfælde, at et Familiemedlem benytter den Respekt, der vises ham eller hende, til at lægge et stærkt Pres paa en ung Pige for at faa et ønsket Ægteskab i Stand. Hvis der bagefter kan fremlægges Beviser for, at noget saadant har fundet Sted, bliver Ægteskabet herved ugyldigt. Her er kun givet nogle faa, løst skitserede Eksempler paa, hvilke Ægteskabsspørgsmaal Sakramentskongregationen befatter sig med. Ifølge den kanoniske Ret kan Kongregationen forelægge enhver Sag af denne Art for den romerske Rota (Kirkens Højesteret).

Gæsteforelæsning

Docent ved universitetet i Wien, dr. med., phil. et juris *Albert Niedermeyer*, vil onsdag den 21. februar kl. 16 holde en gæsteforelæsning på Københavns Universitet med titel: Die Entwicklung der Pastoralmedizin in den letzten Jahrzehnten. Forelæsningen holdes i auditorium VII i den tidligere Metropolitanskole, Fiolstræde 6.

Helge Jakobsens Legat

I Løbet af Marts Maaned vil Udledning af Helge Jakobsens Legat finde Sted.

Dette Legat kan søges som Bidrag til Bygning eller Restaurering af katolske Kirker — fortrinsvis Sognekirker — under Forudsætning af, at der ved Bygning af Kirken alene medvirker danskfødt Arkitekt, og at den paa-gældende Menighed selv viser Offervilje. Eventuelt vil der endvidere kunne uddeles mindre Beiøb til Hjælp til Dækning af Udgifter ved Religionsundervisning for katolske Børn.

Eventuelle Ansøgninger indsendes inden 1. Marts 1951 til Det apostoliske Vikariats Regnskabsafdeling, Amaliegade 31 A, København K., og skal i specificeret Form indeholde alle de nødvendige Oplysninger.

Fosterdrab

Ægteskabsraadgivning

Seksuelle Tidsproblemer

3 Foredrag (paa Tysk med Tolk) i Grundtvigs Hus af Professor, Dr. med., phil. et jur.

Albert Niedermeyer
(Wien)

20., 21. og 23. Februar Kl. 20.
Billetter à 1 Kr. (hele Serien 2½ Kr.) faas i B.T.-Centralen, St. Ansgars Boghandel og ved Præstegaardene. Adgang for alle.

NEDSATTE KATOLSKE BØGER

Peter Schindler: Petrus I-II	før 30,00	nu 15,00
C. C. Martindale: Pier Giorgio Frassati	før 6,75	nu 2,00
Rauschen & Otto: Den katolske Kirkes Historie	før 8,00	nu 5,00
G. K. Chesterton: Den kloge Fader Brown hft.	før 9,50	nu 4,50
Lisbeth Burger: Mødre	ib. før 5,50	nu 2,00
” ” ”	hft. før 4,00	nu 1,00

SANKT ANSGARS BOGHANDEL

BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Stat
Annoncerne!

Læg kun Mærke til det bedste —
køb i

*Magasin
du Nord*

KONGENS NYTORV

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

<h1>Vejle</h1>		A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Visseingegade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Briller saa Berg <i>EXAMINERET OPTIKER</i> Nørregade 9 . Telf. 261 Lev. til Sct. Maria Hospital	<h2>Horsens</h2>
Vejle Trælast & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner	C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed

UGEBLADETS FEUILLETON

8.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Da bliver det for meget for den unge Jakobiner, han bryder sammen, falder paa Knæ, og fremstammer hulkende: »Velsign mig, Fader!« Og Peter Coudrin lægger sine Hænder paa Jakobinerens Hovede og udtaler for første Gang Velsignelsesordene. Med en heftig Bevægelse trykker det unge Menneske den nyviiede Præsts Hænder mod sine Læber og forlader derpaa Biblioteket uden at sige et Ord. Og medens Larmen raser videre nedeunder Kapellet, styrter Georges Beaujean ud i Natten.

Men næste Morgen frembærer Peter Coudrin sit første hellige Messeoffer foran det skændede Krucifiks.

Og medens stiger Foraarsolen blodigrød op over Paris' Tage.

3. Kapitel

Det er anden Søndag efter Paaske Aar 1792. Morgenklokkerne kalder ud over Coussay-les-Bois' Tage. Messedrengene i Landsbykirken trækker saa energisk i Tovene som om de vilde rive Klokkerne ned fra deres Stalde i Taarnet. Og Kirken er allerede fyldt til sidste Plads. Et Skær af Glæde lyster over alle Ansigter.

Der har ikke staaet en Præst ved Altret siden Jakobinerne for flere Uger siden fordrev den tidligere Sognepræst. Et eller andet Sted ude i Skoven havde han siden da frembaaret Messeofferet for sine gamle Sognebørn. Men idag brænder Lysene alter paa Alteret, idag lyder Klokkerne paany — en nyviet Præst er kommet til sin Hjemstavn og vil fejre sin første hellige Messe.

Og alle de tilstedeværendes Blikke rettes mod den forreste Kirkebænk. Der knæler Bonden Coudrin med sit store hvide Haar. De barkedede Hænder er foldet i andægtig Bøn, og ved hans Side knæler hans Kone, der stille lader Rosenkransens Perler glide gennem Fingrene. Fra Tid til anden skuer Bondekonen op mod Himmeldronningens stjerneprydede Billede paa Alteret, idet hun sagte hvisker: »Hellige Gudsmoder, hold din Haand over ham. Lad ham blive lykkelig.«

Og i Sakristiet er den nyviiede Peter Coudrin ved at iklæde sig de hellige Messeklæder.

»O, Herre, du som har sagt: Mit Aag er sødt og min Byrde er let, lad mig høre Aag og Byrde saaledes at jeg opnaar din Naade!«, beder han medens han tager Messedragten over Hovedet. Idet han griber efter den hellige Kalk, bliver Døren til Sakristiet pludselig revet og og ind styrter den ny Borgmester i Coussay, hvem Jakobinerne for nylig har sendt hertil. Ophidset farer han hen mod den unge Præst og raaber:

»Hvem har viet Dem til Præst?«

»Det har jeg meddelt min Sognepræst,« lyder Svaret roligt, »og det maa være Dem tilstrækkeligt.«

»Vi faar se,« snerrer Borgmesteren, der er blevet ganske raadvild ved Svaret. Da man endnu ikke har afkrævet den nyviiede Præst Eden vil man allsaa ikke kunne formene ham Adgang til Kirken saaledes som man gør ved de øvrige Edsnægtere. Nervøs staar han der og drejer paa sit Overskæg, men saa med et griber han ned i sin Lomme, haler en Lap Papir op, og siger i en Art Kommandotone: »Dette læser De op under Messen!«

»Javel,« lyder Coudrins Svar efter at han har kastet et Blik paa Papiret. »Jeg skal læse det op.«

Sakristiklokken lyder, Orgelet intonerer og den unge Præst staar ved Alterets Fod. Hans Blik gaar til den Korsfæstede oppe over Tabernaklet. Peter Coudrin føler det, som om han staar ved Foden af Golgatha, ved Indledning til en Række uanede Lidelser og Ofre. Men han tager sig sammen og ganske roligt gør han Korsets Tegn og fortsætter:

»Jeg vil træde frem for Guds Alter.« Og de smaa rødklædte Messedrengene falder ind:

»Til Gud, min Ungdoms Glæde.«

Og i Aanden hører han Jakobinerens Akkompagnement til hans Præstevielser: »Les prêtres à la lanterne! Men saa fornemmer han de smaa Purkers pludrende: »Stol på Gud.«

Han ranker sig og gentager med en kraftig Røst, som skulde han overdøve Orgelets Brusen:

»Jeg vil træde frem for Guds Alter,« og Ministranterne svarer paany:

»Til Gud, min Ungdoms Glæde!«

Rolig og sikker træder han efter Trinbønnen op ad Altertrinene og læser Messens Indgangsvers.

Og den hellige Handling skrider videre. Snart vender han sig om ved Alteret og læser Evangeliet om den gode Hyrde.

»Den gode Hyrde giver sit Liv hen for sine Faar. Men Lejesvenden, der ikke er Hyrde og hvem Faarene ikke tilhører, han ser Ulven komme, lader Faarene i Stikken og flygter, og Ulven røver og adsplitter Faarene!«

Der er blevet stille i Kirken medens den nyviiede Præst alvorligt og højtideligt forkynder de hellige Ord. Kun Borgmesteren, der har anset det for sin Pligt at overvaage Gudstjenesten, rømmer sig ærgerligt, fordi han føler det, som om Ordene var møntede paa ham.

Og roligt lukker Pastor Coudrin den hellige Bog. Han tager derpaa den Seddel frem, som Borgmesteren havde givet ham i Sakristiet.

»Jeg har, mine kære Søstre og Brødre, en Bekendtgørelse at oplæse efter Ordre fra den verdslige Øvrighed,« begynder han og alle i Kirken strækker Hals. »Efter den verdslige Øvrigheds Ordre?« Hvad vil det sige? Gamle Coudrin rynker Panden. Hvad har den elendige Jakobiner-Borgmester at sige her i Guds Hus? Og hvorledes kan hans Søn nedværdige sig til at være den Slyngels Haandlanger? Og gamle Mor Coudrin vover næppe at løfte Blikket mod Alteret.

»I Eftermiddag Klokken seks vil den ny Sognepræst, som har aflagt Forfatningseden, ankomme til Kirken og meddele den sakramentale Velsignelse.«

Der bliver dødsstille i Kirken. Alle er rystet. Gamle Coudrin er blevet ligbleg, og ved hans Side begynder hans Kone at græde. Men den unge Præst hæver paany sin Røst og tilføjer saa:

»Hverken jeg, min Far, min Mor eller mine Søkende agter at deltage i den nævnte Handling.« Og saa straalet gamle Coudrins Øjne paany. Et ParGange nikker han stolt, hvorefter han gedulgt rækker sin Kone Haanden, medens hans Læber fremstammer en inderlig Tak. Kun Borgmesteren skyder med en larmende Bevægelse sin Stol tilbage og forlader Kirken.

Men ved Alteret kalder Messelokkerne til Forvandlingen ...

Efter Messen ledsages Peter Coudrin i Triumf til sit fædrene Hjem. Og over hele Landsbyen ligger der et Skær af Foraarsglæde.

(Fortsættes)

Stafetten

4. ÅRGANG NR. 7
18. FEBR. 1951

FORENINGSNYT

Jesu Hjerter Sogn's fastelavnstfest

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

Korea - på en anden måde

Selv om Korea ligger så langt fra Danmark som næsten muligt, har striden derovre interesse for os i mere end en henseende.

Vi har før gjort opmærksom på, at hvis der skal bringes ro og orden i landet, så er det nødvendigt, at der lovgives på en sådan måde, at ingen befolkningsgruppe får forrettigheder, som gør det muligt for dem at undertrykke en anden gruppe. En anden og mindst lige så væsentlig betingelse for sand fred er, at både befolkningen og de lande, som har interesser der, virkelig mødes i kristen kærlighed, og derfor må vi håbe, at kirken må kunne vinde indpas og få lejlighed til at arbejde frit.

Disse spørgsmål tilhører endnu fremtiden, og vor direkte indsats vil blive meget ringe; men det er af betydning, at vi alligevel *nu og idag* gør os forskellige ting ganske klart.

Alle de mennesker, som i øjeblikket styrer sig mod hinanden er vore brødre. Gud er *deres* fader såvel som Han er *vor*, og dette betyder ganske simpelt, at vi i vor tanke skal søge at elske dem. Ikke krampagtigt, det bliver unaturligt. Det vi skal gøre, når vi beder, er at drage dem med ind i bønner. Når vi tænker på alt det gode Gud har gjort mod os, og vil gøre i al fremtid, så skal vi søge at forstå, at Han elsker alle disse mennesker på ganske samme måde.

Med denne grundindstilling til ko-reanere og til alle andre mennesker vil vi kunne betragte alle de spørgsmål, som rejses her og alle andre steder, på den rigtige måde.

Vi vil da kunne forstå, at der alt for mange steder i verden hersker forhold, som er i modstrid med næstekærligheden. Folkeslag undertrykkes, racer udelukkes fra deres simpleste rettigheder og grupper i landene får ikke deres retmæssige fortjeneste.

Det bliver derfor vor opgave at fortsætte kampen mod uretten. Rundt om

i verden kæmper katolske gejstlige og lægmænd, gamle og unge, og det er alle disse vi skal hjælpe og sidenhen træde i stedet for.

Det er ikke en opgave, som kun enkelte er kaldet til at tage op, men *alle* kan øve en indsats.

Indsatsen vil kræve hele vor personlighed, og derfor må vi være glade over, at vi har lært hvordan vi skal møde opgaven.

At kæmpe mod uret betyder jo at kæmpe for Guds riges udbredelse og for at sejren kan vindes, må vi tilhøre Gud inden vi kæmper.

DUK's motto er: *At Kristus må leve i os*, og dette motto skal vi fortsætte med at have.

Jumbos dagbog

I forbindelse med side 3 i Jumbos dagbog, som vi offentliggjorde for et par uger siden, har man bedt os meddele, at hvis nogen skulle kende en KUK-næstformand ved navn Jacob — så er det ikke ham, Jumbo fortæller om.

I dag får I så side 4 i dagbogen, og for en gangs skyld har Jumbo ikke skrevet det hele — desværre. Hør bare her:

Tirsdag d. 4. I går aftes fik jeg programmet fra KUK, men først i dag ved frokosten fik jeg åbnet det. Jeg havde egentlig tænkt mig at vise det til vores bydrene i firmaet, men jeg opgav tanken, da jeg havde læst de første ti linjer. Programmet så for det første ikke videre tiltalende ud. Det var skrevet på noget ganske tyndt papir og med gennemslag, så man næsten ikke kunne se, hvad der skulle stå. Jeg forstår ikke, at de ikke låner den duplikator, der står på den katolske skole — tænk, hvilket tiltalende lille blad, man kunne lave på den måde.

Var kvaliteten af papiret slet, så var det, der stod på det, ikke et hak bedre. Der stod:

Kære medlem. Lad os bare indrømme det overfor os selv: Festen forleden gik ikke, som den skulle. Underholdningen var rigtig skidt, og det var vor egen skyld. Der var ikke blevet præsteret det arbejde, der dog burde indrettes et sted, hvor den rette

Så kom altså den behudede aften, da vi bl. a. skulle se Erik Bøghs »En lille datter«. Aftenen indledtes med tøndeslagning, der hurtigt var overstået, så kom lystspillet, som vi vel var nogle stykker, der havde glædet os til — og vi blev ikke skuffede. Stykket er morsomt, og amatørerne var flinke. Der bør vist ikke fremhæves nogen, men jeg kan ikke dy mig for at sige, at Knud ikke er inoster Lauras nevø for inlet (bravo, Knud), det var hende, der for ca. 30 år siden havde titelrollen — hendes stedfortræder var også tilpas bly, kælen og hengiven — som steddatteren, der er 10 år ældre end storfaderen. Alt i alt noget, der lover godt for fremtiden.

Så tør jeg ikke sige mere om det, da der også skal berettes, at man hyggede sig bagefter ved smørrebrødbordene, at dansen gik lystigt, og at de ikke-dansende kunne passiare videre til ved midnatstid.

Tak for den aften, unge venner!
Onkel Verner.

KUK-ånd(!) skulle herske. Også med mødeprocenten var det sløjt. I må jo huske, at det er ganske uoverkommeligt for bestyrelsen at arrangere gode møder og fester, når I ikke gider at møde op — — og det skulle jo nødigt være sådan, at bestyrelsen taber mødet — vel? Nå, nu håber vi at se jer alle sammen til mødet i præstegården på onsdag — præsten skulle jo også nødigt få indtrykket af, at det ikke går så godt.

— med venlig KUK-hilsen,
STYRELSEN.

Uha — sikken en omgang — og så havde de endda glemt at skrive, hvad der skulle foregå på onsdag, og hvad tid, det begyndte. Et sådant program burde jo være en reklame for klubben, — men denne lap papir vil uden tvivl have den stik modsatte virkning. Det er rent ud sagt en gevaldig frækhed at skyde skylden for klubbens fiasko over på medlemmerne og bebrejde dem i lange baner — — og hvor mange af medlemmerne — især de mere løse — vil ikke blæse det en lang march, om »styrelsen« taber mødet og præsten får et »dårligt indtryk«.

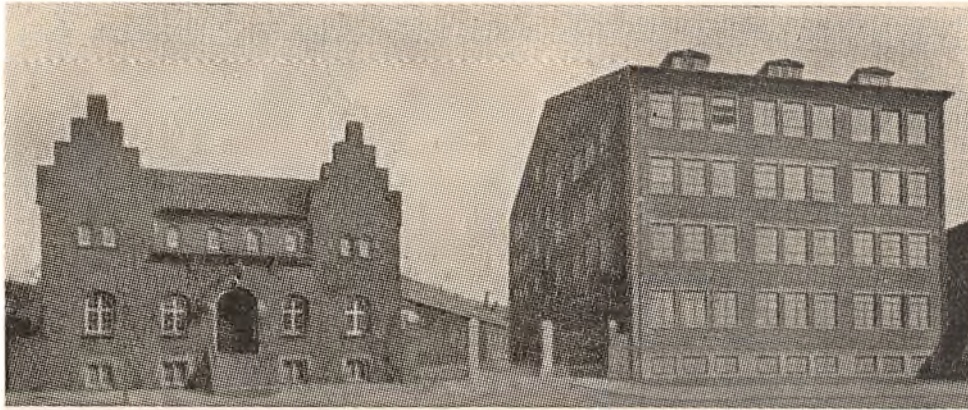
Alene det, at de bebrejder medlemmerne, at de ikke kommer — det er sørme skrapt. Der er jo ingen, der overhovedet har ret til at forlange af dem, at de kommer. Ingen kan tvinge dem, og hvis de ikke har lyst —, ja, mon der så ikke er chancer for, at »styrelsen« kunne have en god portion af skylden?

— — — Næ, jeg må nok snart få laget mig sammen og få skrevet det brev til den »styrelse« — — — det er jo ganske flinke fyre, — men de forstår nu ikke deres job fuldt ud — det er min mening om den sag.

De stakkels børn

Egentlig er der ikke noget at bebrejde drengen. Hvordan skulle han vie andet med de forældre, der eksisterer nu om stunder. Han blev af sin lærerinde i skolen spurgt om, hvad det var, der ganske særligt skille søndagen fra de andre dage. ... ..

Og uden betænkning svarede han: »Motorløbene«.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{3}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

KRISTUS, SOM HAR SVEDT BLOD FOR OS

Det første led af den smertefulde rosenkrans handler om Kristus i Gethsemanehaven. Begivenheden står ikke blot som indledning til rosenkransen, men også til den sidste del af Vor Frelsers liv: Hans lidelse og død. Og det var for os, Han led og døde.

Vi må prøve at forstå lidt af alt det, som rørte sig i Kristus. Nu nærmede den afgørende time sig, Gud skulle forherliges og venskabet mellem Gud og os skulle slutes igen.

Hvad oplevede Kristus den nat? Hans disciple faldt i søvn, de kunne ikke forstå noget af det hele. Men Kristus vidste også, at de ovenikøbet ville svigte Ham, flygte i rædsel.

Kristus måtte kæmpe alene den nat, og for sit indre blik så Han fremtidens verden, hvor synden ville herske. Hvorfor skal jeg så lide, når så mange ikke vil følge mig?

Dette har været en af de fristelser, Kristus har mødt. Men af kærlighed til Gud og os mennesker holdt han ud, for at vi alligevel kunne få denne store mulighed for at blive frelst.

Må vi da ikke elske Kristus, fordi Han ville dø for os, selvom Han vidste, at mange siden ville håne Ham? Og når vi elsker Kristus vil vi bede Ham om at give os styrke til at tjene Gud i glæde og i lidelse. *aloysius.*

Vel mødt i...

Aarhus: Hver onsdag efter fasteprædikenen: Diskussion. Se programmet. Hver torsdag kl. 19.45: På Sct.

Kirkemusik og arkitektur

De første kristne kirker var alle bygget af sten, både basilikaerne, de romanske og de gotiske kirker. De to førstnævnte kirkeformer havde dog for det meste trælofter, mens de gotiske kirkers interiører var formet udelukkende i sten og glas — hårde overflader, der i stor udstrækning kaster lyden frem og tilbage i rummet. Fordi de lydæssige forhold var således, fik den gregorianske sang nødvendigvis bløde overgange, langsomme stigninger og fald. En række af korte

toner ville simpelthen flyde sammen i et så ekko-fyldt rum.

Da reformationen kom, ønskede man ikke mere rum, hvor den gregorianske sangs klange i smukke harmonier kunne bølge frem og tilbage. Man ville have talestudier, hvorfor man fyldte mangfoldige ting ind i kirkerne for at dæmpe efterklangen. — Man møblerede kirkerne. Før havde lydforholdene været som på vore badeværelser (undskyld sammenligningen), nu blev de som i vore stuer. Man opsatte pulpiturer, kæmpealtertavler. »Taget« på vore prædikestole stammer også fra den tid. Dets opgave var at hindre lyden i at gå op i loftets hvælvinger og derfra komme igen som ekko.

Som tiden gik, kom der mere og mere møblement ind i kirkebygningen. Selve rummets vægge udsmykkes ligefrem med skulpturer og relieffer (bl. a. de bekendte »englebasser«), alt sammen lavet i træ eller gips. Lydforholdene var nu ganske som i koncertstudier — rummene havde de rette betingelser for at kunne danne rammen om baroktidens religiøse musik med både blæse- og strengeinstrumenter. I disse barokkirker blev geniet J. S. Bach's kolossale musik-messer udført — smukke — men man forstår godt manden, der kaldte kirkerne for »religiøse operahuse«. *Anker.*

Josephs hospital: Sy- og malegruppen. Sø. 18.: Kombineret tog- og travetur til Øm. Afg. Aarhus kl. 9.05. Medbring kaffebønner, sukker og madpakke. Biletpris: Kr. 4.90.

Amager: Ma. 19.: Pigegruppen, sang m. m. Lø. 24.: Pater Brunicardi sætter os ind i liturgien.

Frederiksberg: Lø. 17. kl. 19.30 pr.: Generalforsamling. Jens Jessensvej 7. Dagsorden ifølge loven.

Horsens: Sø. 18.: Travetur ud i det blå. Afg. fra kirken kl. 9.30. Turleder: Ruth H. To. 22. kl. 20: Studiekreds hos pastor Vich over »Et kort over livet«.

Jesu Hjerter sogn: Lø. 17.: Diskussionsmøde: Katolsk praksis. Lø. 24.: Foredragsmøde.

Odense: Week-end'en 24.—25.: Lederstævne for Jylland og Fyn på Dalum.

Østerbro: On. 21. kl. 20: Hos Bente Haugmark, Falkonergaardsalle 11. Oversætteren og iscenesætteren af

»Masken og ansigtet«, forfatteren Steen Albrechtsen fortæller om moderne teater.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Paentelserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Februar.

18. S. 2. SØNDAG I FASTEN (173—
(violet) 29); 2. Bøn: St. Simeon (838),
3. Bøn: Om de helliges For-
bøn ((120)); Præf. (516).
19. M. Feria (177); 2. og 3. Bøn
(violet) som Askeonsdag (122);
Præf. (516).
20. Ti. Feria (181); 2. og 3. Bøn
(violet) (122); Præf. (516).
12. O. Feria (185); 2. og 3. Bøn
(violet) (122); Præf. 516.
22. T. Feria. (189); 2. Bøn: St. Pe-
tri Stol i Antiochia (789), 3.
Bøn: St. Paulus (789); Præf.
(516); sidste Ev.: Festens
(974). — Eller:
(hvid) St. Petri Stol i Antiochia
(838); 2. Bøn: St. Paulus, 3.
Bøn: Feria (189); Præf.
(524); sidste Ev. (191).
23. F. Feria (194); 2. Bøn: St. Pe-
(violet) trus Damiani (839), 3. Bøn:
Vigilien ((2)); Præf. (516);
sidste Ev.: Vigiliens ((3)).
Eller:
(violet) Vigilie til St. Matthias ((1));
2. Bøn: Feria (194); Præf.
(516); sidste Ev. (197).
Eller:
(hvid) St. Petrus Damiani (839); 2.
Bøn: Feria (194), 3. Bøn: Vi-
gilien ((2)); Præf. (516);
sidste Ev. (197).
24. L. St. Matthias, Apostel (839);
(rød) (200); Præf. (524); sidste Ev.
(204).
25. S. 3. SØNDAG I FASTEN.
(violet)

Tak

Hjertelig Tak for udvist Opmærk-
somhed ved min Sesters Død og Be-
gravelse.
Maria Hoffmann.
Hoffmanns Minde.

Academicum Catholicum

Lørdag d. 17. kl. 19,30: Åbent hus hos
civilingeniør Chr. Beyer, P. Bangs-
vej 275.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58966

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvarialet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Blad-
dets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet!

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg
Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

Vor kære Søster

Johanne Hoffmann

sov stille hen den 5. Februar
1951, 86 Aar gammel.

Maria Hoffmann, Annetta Pfaff-
stetter, f. Hoffmann.

Bed for hendes Sjæl.

R. I. P.

Fr. Bürhmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

Bazar i Sct. Mariæ Sogn

Søndag den 4. Marts

i Menighedssalen og Præstehuset, Jens
Jenssensvej 7.

Bortlodning, Tombola, Lykkehjul,
Salgsbod, Chokoladebod og Restaura-
tion. Særlig Afdeling for Børn i Spej-
derlokalet.

Kl. 8: Stille Messe, derefter aabnes Ba-
saren.

Kl. 10: Højmesse, under hvilken Ba-
saren er lukket.

Kl. 16: Kirkekoncert.

Kl. 19,30: Andagt, derefter Lodtræk-
ning.

Alle er velkomne.

Gaver, f. Eks. til Tombola, modtages
med Taknemmelighed.

Ungt ægtepar

Ungt ægtepar, italiensk stu-
dent og dansk studine, søger
møbleret værelse med køkken-
adgang. Billet nrk. 17 modtager
K. U.s. Annonceafdeling, Stenos-
gade 7, 4., Kbhvn. V.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F

Telefon Fasan 4262

VALD. FOERSON
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Har De læst

den sidste

LIBELLE-

BOG?

— den koster

kun 2 kr.

<p>Aalborg</p>	<p>Erik Sørensen KASTETVEJ 30 1. Kl.s Skotøjsreparation Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>WORNING FARVER - LAKKER - TAPETER TELEFON 121</p>
<p>Aroma KASTETVEJ 44 Telefon 9693 Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa</p>	<p>Mia Isbaren Hj. af Rymsgade og Kastetvej 1. KL.s IS og KONFEKTUR</p>	<p>Ulmer Vernerensen 1. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. Pers Efterfølger Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægecept Reparationer udl. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Muremester- og Entreprenørfør. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p>Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken</p>
<p>Holbæk</p>		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedlundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Uldall . Tapet . Farvehandel Ahlgade 57 . Telefon 626 Lev. til kat. Institutioner</p>	<p>Bladcentralen Dag- Ugeblade - Telegrammer Telefon 317 Smedlundsgade 14 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Muremester Markedplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 819 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Opsigtsvækkende Meddelelser fra Kominform-Konferencen

URBI ET ORBI

ROMS FASTEPÆDIKANTER HOS PAVEN

Togliatti foreslaar Aktion mod Vatikanet

Dagbladet »Deutsche Tagespost« i Augsburg bragte for faa Dage siden en Meddelelse om, at den italienske Kommunistfører Togliatti paa den i Begyndelsen af Januar i Moskva afholdte Kominform-Konference skulde have fremsat et »radikalt Aktionsprogram«, som imidlertid skal være blevet modtaget med meget blandede Følelser af de øvrige Delegerede. Meddelelsen er

yderligere interessant paa Baggrund af de mange »Rævner«, der siden da er slaaet i det italienske Kommunistparti. Et Afsnit af dette »Aktionsprogram« forudser en direkte Aktion mod Vatikanet.

»Deutsche Tagespost« beretter bl. a.: Togliatti erklærede, at Nøglen til Kommunismens Sejr paa det europæiske Kontinent ligger i Italien, eller rettere sagt i Vatikanet. Kommunisterne vilde for længst have været Herrer i Europa, dersom det var lykkedes dem at ødelægge den katolske Kirkes internationale Spionage- og Efterretningstjeneste. Det maa derfor være enhver italiensk kommunistisk Regerings første Opgave at bemægtige sig Paven, Kardinalerne og hele Vatikanets Klerus, stille dem for en Domstol og uskadeliggøre dem. Ud fra denne Tankegang fremlagde Togliatti Konferencen følgende Arbejdsprogram: Den italienske Regering maa sættes ud af Spillet og der oprettes et kommunistisk Diktatur i Italien og Vatikanstaden besættes. Endvidere maa de i Vesttyskland og Østrig stationerede Vestmagtstyrker fjernes, saaledes at man bliliver i Stand til i »fredelige Kolonner« at strømme frem fra øst og oversvømme Ruhr og Vesttyskland og derefter kunne proklamere Tysklands Enhed efter Østblok-Staternes Mønster. Da vilde Tidspunktet ogsaa være inde til Marchen mod Jugoslavien samt til at iværksætte Opstandene i Frankrig og Belgien. (KIPA)

Ungarn hører atter Mindszentys Stemme

Det seneste Billede af Kardinal Mindszenty, umiddelbart efter Arrestationen i 1948.

Radiobølgerne er en af de faa Ting, der er i Stand til at trænge igennem Jerntæppet. I Anledning af 10 Aarsdagen for Dommen over den ungariske Primas, Kardinal Mindszenty, 8. Februar, havde »Amerikas Stemme« i New York tilrettelagt en Feature-Udsendelse til Ungarn, hvor den skandaløse Proces rullede op og Kardinalens egen Stemme under Processen blev gengivet. Udsendelsen maa være blevet aflyttet med Opmærksomhed i det katolske Ungarn, medens de, der har været Ophavsmændene til det tragiske Skuespil, maa have befundet sig mindre vel ved Udsendelsen.

Hele »Mindszenty-Sagen« rullede op, fra Arrestationen og til Domfældelsen, og Udsendelsen virkede som en advarende Røst til hele den civiliserede Verden. (KIPA)

Under Ledelse af den ny Generalvikar i Rom, Kardinal Micara, mødte den evige Stads Fasteprædikanter — Traditionen tro — umiddelbart inden Fastens Begyndelse op i Vatikanet, hvor de blev modtaget af den Hellige Fader i Konsistoriumssalen. I sin Tale til de fremmødte kom den Hellige Fader især ind paa de Krav, der idag stilles til den effektive Sjælesorg. Paven mindedes endvidere nylig afdøde Kardinal Marchetti-Selwaggiani, der i 20 Aar havde beklædt Posten som Generalvikar i Rom. Til Slut henviste Paven til Problemet vedrørende Ungdommens religiøse Opdragelse, og erindrede om, at det er et af Gejstlighedens fornemste Hverv at søge at vække Præstekald. (KIPA)

Czekisk Abbed død i Fængsel

Præmonstratensernes Overhovede i Czekoslovakiet, Abbeden i Strahov Klosteret, Dom Stanislav Jarolimek, som kort før Jul ved en czekisk Folke-domstol blev idømt 20 Aars Fængsel for Højforræderi og Spionage, er afgaaet ved Døden i Pankrac-Fængslet i Prag. Regeringen i Prag har udstedt Forbud mod at der læses Rekviemsmesser for den afdøde i den czekoslovakiske Hovedstad. (CND)

Katolsk Gudstjeneste i ægyptisk Radio

Den ægyptiske Regering har for første Gang givet Tilladelse til, at den ægyptiske Radio transmitterer en katolsk Messe. (CND)

INGEN MIRAKEL-FABRIKATION OG INGEN MYSTICISME!

Rom advarer mod falske Aabenbaringer, der florerer

Assessoren ved det Hellige Officium, Mgr. Ottaviani, vender sig i en Artikel i »Osservatore Romano« mod de saakaldte »Aabenbaringer«, der synes at gribe om sig i de senere Aar og som i Virkeligheden ikke er Aabenbaringer, men en Slags falsk Mysticisme.

I de senere Aar har man atter og atter snart her snart der talt om undergørende Begivenheder og Aabenbaringer, og der har hos flere Nationer gjort sig en vis Interesse for Underere følelig. Følgen er, at de virkelige Underere og de virkelige Aabenbaringer kommer i Miskredit. Alt for mange Mennesker lader sig lokke til Steder, hvor der paastaas at have fundet Aabenbaringer Sted, og samtidig slø-

ser man saa med Sakramenternes Modtagelse eller handler stik imod Ordre fra højere kirkelig Side. Man har været Vidne til slige Forekomster i Italien (Voltago), i Frankrig (Espis), og senest i Forbindelse med det belgiske Ham-sur-Sambre), i Tyskland (Heroldsbach), i USA (Necday) og flere andre Steder. Vor Tid svinger mellem to Yderpoler, mellem Irreligionen og den ubegrænsede, blinde Religiositet. Kirken gentager atter og atter sine Formaninger, der imidlertid ofte drukner i overstadig Glæde over tvivlsomme »Underere«. Imidlertid ønsker Kirken ikke at drukne de Underere, der virkelig hidrører fra Gud, men den er en afgjort Fjende af falske Underere. (KIPA)

Katolsk

25. Februar 1951
99. Aargang
Nr. 8

Ugeblad

Hekse og Hekseprocesser

Missionsgerning i Arktis

Fransk Katolicisme idag

20. Aarhundredes Slaveri

Polen

„ordner“ Kirkeforvaltningen

Hvis Læserne er blevet trætte af nedenstaaende Emne, kan det maaske trøste dem, at vi ikke er det i ringere Grad. Vi havde egentlig forsvoret at ulejlige Offentligheden endnu en Gang med fhv. Minister Arne Sørensen. Men af Hensyn til forskellige Læsere, som direkte har opfordret os til at beskæftige os med hans sidste Radioforedrag (Sønd. 18. ds.), maa vi ulejlige med disse Linier.

Først kom en Protestant til os, en Lærer, der bl. a. underviser i Geografi. »Vel er jeg ikke Katolik,« sagde han, men var harmdirrende alligevel i Anledning af det Vaas, den fhv. Kirkeminister havde udtalt om, at de protestantiske Lande og kun disse havde Forstand paa Demokrati og folkelig Kultur. Der var engang, da naive Geografibøger lærte det samme med den faste Kliché »Religionen er

Helt igennem forhenværende

protestantisk, Oplysningen god« (eller »Religionen er romersk-katolsk, Oplysningen daarlig«). Nu staar Arne Sørensen ene tilbage paa denne Skanse, som man skal være i sjælden Grad slet orienteret for at forsvare.

Den næste, der kom, var Historiker. Han var ogsaa Katolik, men hans Forargelse var ikke paa Troens, men paa Historiens Vegne. Havde han ikke med egne Øren hørt Arne Sørensen docere, at med Reformationen kom Demokratiet til Danmark. De arme Bønder lige fra Reformationens Klosterstorm til Bondefrigørelsen har næppe siden deres Død følt saa ubæn-

dig en Trang til i Fællesskab at rejse sig af deres fattige Grave og raabe et »Løgn!« der kunde høres. Naar de undlod det, var det kun i Tillid til, at de nulevende Historikere vilde tage sig af deres Sag. Men, sagde Historikeren, det gør vi jo ikke. Vi sidder og tilhyller vort Ansigt i Skam. Er nogen Beskæftigelse mere unyttig end vor, naar det eneste, der kommer ud af vor Historieforskning er dette, at en Mand som Arne Sørensen med Frejdighed kan benytte Radioen til at sige saadant Nonsens og saa kalde det Oplysning!

Den tredje var en Psykiater, hvis religiøse Standpunkt er os ubekendt. Han havde nu hørt og læst Arne Sørensen flere Gange i den senere Tid og var absolut mest interesseret i, hvorfor han saa ideligt kredser om Katolicismen for endelig i alle mulige og samtlige umulige Anledninger at skælde Kirken ud og optræde som Luther himself paa Sjælevandring. Vi blev Psykiateren Svar skyldig. Vi ved ikke, hvordan det fhv. kirkeministerielle Komplex kan være opstaaet. Saa gav Psykiateren selv en Forklaring, men den tør vi ikke aftrykke.

De øvrige, der kom, var bare ganske almindelige Katolikker, som var bedrøvede. De kender Kirken, de ved, hvad den har udrettet til Menneskers Gavn og ikke alene religiøst. De ved, at den har været Europas Opdrager gennem Aarhundrederne. De ved, hvad den overalt gør for at højne og styrke den Befolkning, den lever blandt. Og saa skal en tilfældig Mand for aaben Mikrofon gøre alt, hvad de ved, til Usandhed, og af al sin Evne forgifte Forholdet mellem Protestantisme og Katolicisme.

Vi svarede dem alle, at de skulde berolige sig. Hvad formaar Arne Sørensen overfor danske Lærere, Historikere og andre Fagfolk, der ved, at sagligt set er hans Angreb intet værd? Det varer formentlig ikke længe, før Radioen opfatter det. Saa kan den fhv. Kirkeminister ogsaa føje fhv. Foredragsholder til sit Navn.

Monte Cassino rejser sig af Asken

Langsomt men sikkert skrider Genopbygningen af Monte Cassino - Benediktinerordenens Højborg - fremad. Hele den civiliserede Verden har ydet Bidrag til Klosterets

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentakirken og Skolen

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændøls Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Iltog Gas . Autogensvej-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn . Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

SØREN
ØRENSEN ✱
KOTØJS-MESSEN
LAGTERGADE 1

Leverandør til de katolske Institutioner

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER

Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Kobmandsgaarden)

St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes

Østergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld . Sølv — Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th Haagensen

JUVELER, GULDSMED og GRAVØR

ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Hekse og Hekseprocesser

Den engelske Digter Christopher Fry's Vers-Drama »Damen vil nødig brændes« om den smukke unge »Heks« har genoplivet Interessen for det mærkelige historiske Kapitel, der hedder Troen paa Hekse, Hekseprocesser og Heksebaal.

En Heks er en Kvinde, der har sluttet Pagt med onde Aander for derved at opnaa en overnaturlig Magt til at skade sine Medmennesker. Hertil kan der føje sig en hel Række yderligere Forestillinger om Heksenes Samkvem med de djævelske Magter, om kønslig Omgang med disse, om Heksenes Antagelse af Dyreskikkelser (fortrinsvis Katte), om deres Sabbatsridt til bestemte Steder (Bjerge, Galgebakker), hvor de havde deres Omgang med de onde Aander, samt om typiske Maader, hvorpaa de øvede deres djævelske Kunst mod Næsten, f. Eks. Menneskeæderi af ombragte Børn, alskens Vanhelligelser, fortrinsvis af Hostier, og om Budskaber for deres onde Kunster i Form af Trolddomsbøger, Heksesalver m. m. m.

Den unge Kirke afviste Hekseovertroen

Oprindelsen til Forestillinger af denne Art ligger langt tilbage i Hedenskabet. Til vor Kultur naaede de fra det nære Østen (Kaldæa), men indgik paa europæisk Grund Forbindelse med beslægtede Idcer hos de keltiske og de gamle germanske Folkeslag. Kristendommen paa Kirkefædrenes Tid og de følgende Aarhundreder advarede, gennem en lang Række Forfattere lige fra St. Hippolyt og St. Chrysostomus og ned til Tiden omkring Aar 1000—1100, mod denne Overtro. Der foreligger saaledes en Skrivelse fra Pave Gregor VII til den danske Kong Harald Hen med Forbud mod at dræbe Kvinder som de formentlig skyldige i Storme, Sygdomme og andre Ulykker. Paven kalder de forfulgte Kvinder »uskyldige«. Fra det 10. og 11. Aarh. har vi adskillige autoritative kirkelige Udtalelser, hvori en Række af de gængse Forestillinger om Heksenes, deres Evne til at flyve, til at antage Dyreskikkelse og til at pleje kødelig Omgang med Djævlens stemples som umulige.

„Heksenes vender tilbage“

Omkring Korstogstiden sker der imidlertid en Ændring her. Aarsagen maa formentlig søges dels i en nærmere Kontakt med Trolddomsovertroen i den arabiske Verden, dels i Katharernes Kætteri med dets stærke Frømhævelse af det onde Princip. Kamp mod det gode. Resultatet er i hvert Fald, at den folkelige Forestillingskreds fyldes med Historier om Hekse, og at den kirkelige Videnskab tager Sagen op og stiller sig positivt til Forestillingen om Hekse, saaledes Thomas Aquin, der af teologiske Grunde hævder den nævnte Mulighed af Omgang mellem Djævlens og Mennesker.

Ved denne Tid begynder ogsaa Afstraffelsen af Hekse. Her støttede man sig til den mosaiske Lov mod Afgudsdyrkelse i Form af Trolddom, Dødebesværgelser og lign., ifølge hvilken disse Forbrydelser skulde straffes med Stening. Men ogsaa romersk Retspraksis kendte Dødsstraf (paa Baalet) for »magikere«, som ved deres sorte Kunster var Skyld i et andet Menneskes Død. Sammen med Romerretten fandt ogsaa romersk Retspraksis Indpas i den kanoniske Ret. Større Omfang fik Retsforfølgelsen mod Heksen i det samme 13. Aarh., da Tilhængerne af visse af Tidens Kætteri blev opfattet som Hekse. Det første Eksempel herpaa er fra 1239, da 183 Katharer som Resultat af en Kætteri-process i Mont-Aimée blev brændt paa Baalet d. 13. Maj. Inkvisitorerne, der havde til Opgave at konstatere, om der forelaa et Tilfælde af Kætteri, fik i pavelige Skrivelser indskærpet, at de kun maatte skride ind, naar der forelaa ganske utvivlsomme Tilfælde af Kætteri, men desværre havde disse Inkvisitionsdomstole i 1252 af Innocens IV faaet Tilladelse til at benytte Tortur under Forhørene for at faa Sandheden frem — med det Resultat, at man fik Tilstaelser ogsaa i de Tilfælde, hvor der ikke forelaa Skyld.

„Heksehammeren“

Vi skal imidlertid helt hen til det 15., 16. og 17. Aarh., før vi naar Hekseprocessernes Glansperiode. Den Definition, vi kunde indlede disse Linier med, svarer til denne Perodes Opfattelse. Kætteri og Hekseri sidestilles ikke mere som før. Hekse er Udøvere af en særlig Heksekultus, hvis nærmere Beskrivelse er et Konglomerat af den folkelige Overtro og de teologiske Forestillinger. Det vigtigste Værk til Bedømmelse af hele denne Overtro er »Malleus maleficarum« (Heksehammeren), der udkom i Strassbourg i 1487 (eller 88). I Bogens to første Dele fremstilledes hele Hekse-Uvæsenet, og i den tredje, afsluttende Del blev der givet gejstlige og verdslige Dommere Anvisninger til Brug ved Hekseprocesser. Det centrale i Heksenes Virksomhed var — ifølge denne Bog — deres Trolddomskunster til Skade for Næsten, og en Forklaring paa, at det netop er Kvinder, som paa denne Maade er i Ledtog med de onde Aander, blev fundet i den kvindelige Naturs Slethed. Iøvrigt ønskede Forfatterne (der bl. a. sluttede sig til St. Antoninus af Firenze og Eymericus' »Directorium inquisitorum«), at den egentlige Proces helt skulde tilfalde de verdslige Domstole.

Der er gjort Forsøg paa at optælle det samlede Antal Ofre for Hekseprocesserne og man har gættet paa »flere Millioner«. Det er uden nogen Nøjagtighed. Sikkert er det derimod, at Tallet naar højere op end det samlede Antal Ofre for Kristenforfølgelserne i det gamle Rom — ligesom begge disse Tal blegner overfor Antallet af Døds-

ofre for de systematiske Menneskeforfølgelser, vi i vor Tid oplever. Eksempelvis kan nævnes, at der i Kanton Wallis omkring 1428 fandt en Forfølgelse Sted, under hvilken 200 Mennesker led Døden paa Baalet i Løbet af halvandet Aar. Men mange Steder biev det kun til ganske enkelte Tilfælde. I Rom blev der saaledes brændt en Heks d. 8. Juli 1420, og i Aarene 1505—24 fandt der paa verdslig Foranledning nogle Processer Sted i Omegnen af Rom, hver Gang kun mod en enkelt. Den romerske Inkvisition var i Forhold til sin Samtid lempelig og tog Hensyn til de anklagedes udtalte Anger, ligesom den ikke tog imod de anklagedes Fordømmelse af andre, som ellers flere Steder førte til hele Kædeprocesser mod en Række Kvinder.

Reformationen og Heksenes

Reformationen udbød midt i Heksetroens Blomstringstid. Reformatorerne delte ganske Overtroen og var overbeviste Tilhængere af Heksebaalene. F. Eks. lod Calvin under Pesten i Geneve i 1542 uden Indsigelse de formodede »Pestforvoldere« fængsle og lide frygtelige Pinsler. I Tyskland naaede man op paa meget store Tal af Heksebaal. I Danmark ligger praktisk talt hele »Heksetiden« indenfor den protestantiske Periode og varede ved lige op til Holbergs Tid.

Længe inden var der dog begyndt at rejse sig Røster mod Hekseprocesserne. Her kan nævnes den tyske protestantiske Læge Johan Weier og den ligeledes protestantiske engelske Gods-ejer Reginald Scott. Fra katolsk Side var det især Jesuiten Friedrich von Spee, hvis Bog »Cautio criminalis« (1631) fik Indflydelse. Saa fast et Tag havde Overtroen, at von Spee maatte lade sin Bog udkomme anonymt. Han vendte sig især mod Torturens falske Tilstaelser.

De sidste Udløbere af dette beskæmmende Kapitel i Kulturhistorien ligger saa sent som 1782 i Glarus og 1793 i Posen. Men som allerede antydtes tilkommer det næppe vor Tid at fælde nogen selvrettfærdig Dom over den Uforstand og Grusomhed, disse Minder bærer Viden om. I Henseende til baade Uforstandighed, Massesuggestion, Stikkeri og Grusomhed behøver vi ikke Ijerne Tidens Vidnesbyrd for at lære, hvilke Afgrunde den faldne Menneskenatur kan rumme.

Iøvrigt bør det tages i Betragtning, at hvad Troen paa Dæmoners Samkvem med Mennesker angaar, var det ikke i alle Tilfælde sagesløse, der under Hekseforfølgelserne blev anklaget og dømt. Troen paa Muligheden af en »Pagt« med Djævelen, Troen paa dæmoniske Ritualers magiske Kraft, paa sorte Messer og lignende har gennem Aarhundrederne altid samlet Tilhængere og gør det den Dag i Dag. Hekseovertroen forelaa først og fremmest i Form af ganske regulær Djævledyrkelse. Det gør ikke Hekseforfølgelserne mere tiltalende eller mindre beklagelige, men siger ogsaa sit om Menneskesindets mørke Dybder.

Missionsgerning blandt

Eskimoerne ved Polarkredsen

Det var i Slutningen af forrige Aarhundrede, at de første Troens Pionerer rykkede ud fra Canada, de fulgte de store Floder Athabaska og Mackenzie's Løb og naaede frem over Trægrænsen til Ishavet. »Den døde Jords Land«, de uendelige Ismarker laa foran dem. Og Polarkredsen indfangede dem: de var ikke draget ud af Eventyrlyst eller ren og skær Forskertrang, men i Bevidstheden om at Jordens fattigste og mest forladte Mennesker ventede paa det glade Budskab — Indianerne i det høje Nord og Eskimoerne hinsides Polarkredsen. I de Omraader, der bebos af Indianerne i Nord-Canada, er der endnu en Del

Hundeslæderne er klar til Færd mod næste Station

Vegetation, men i Eskimoernes Land — »Ismissionen« — er enhver Form for Vegetation uddød. Intet Træ lever op i det store øde og ensformige Landskab, og kun Isbjørne, Polarulve, Ræve og Sneharer befolker Sneørkenen. Alt har her tilsyneladende sammensvoret sig for at umuliggøre enhver Form for Missionsvirksomhed. Den lange Polarvinters morderiske Kulde falder ofte til ÷60 Grader, og Størstedelen af Aaret skiller Bjerge af Pakis Missionsstationen fra Omverdenen. — Den uhyggelige, maanedlange Polar-nat nedbryder Missionærens Helbred samt udsætter ham for et uhyre Nervepres. I Dagevis raser Snestormen hen over Landet. Til Gengæld venter den korte Sommer ogsaa med sine Plager: Myggene. Og Føden, der bydes her, bestaar af raat Kød og Fisk — selve Kampen for Tilværelsen gør sin Mand raa og vild.

Det syntes derfor ganske halsløs Gerning, da Oblatmissionæren, Pater Turquetil, i Begyndelsen af indeværende Aarhundrede indledte en systematisk Missionsvirksomhed i Egnene

omkring Polarkredsen. Allerede i Slutningen af forrige Aarhundrede havde Oblatmissionærer forsøgt at finde Føling med Eskimoerne, men alle Forsøg var slaaget fejl. Men saa foretog P. Turquetil — med Snesko og Hundeslæde — nogle Rejser og naaede flere hundrede Kilometer mod Nord for at undersøge Terrænet. I 1912 kunde han endelig sammen med to Medbrødre aabne den første Station i Chesterfield ved Hudson-Bugten. Alt, hvad man havde Behov, indtil det sidste Bræt og de sidste Søm, maatte de slæbe frem pr. Skib over Ishavet. Og de første Aars Vanskeligheder var usandsynlig store. Eskimoernes Sprog, Modstanden blandt de anderledestroende paa Handelspladserne og sidst men ikke mindst Eskimoernes Mistroiskhed. En af Pater Turquetil's Medbrødre satte Livet ind i denne Kamp. Og det tog Aar og Dag, inden det lykkedes at smelte Isen i Eskimoernes Hjerter, og inden de første Omvendelser skete. Men nye Missionærer rykkede frem i deres Fodspor, og ny Mis-

(Fortsættes Side 121)

NOTER

Kristne og Jøder

Mellem Katolikken, Redaktør Emil Frederiksen («Gads danske Magazin» og »Berl. Tidende») og Overrabbiner Dr. Melchior har der været vekslet en Række Indlæg angaaende Forholdet mellem Kristendom og Jødedom. Den Form, der fra begge Sider har været givet Diskussionen, har været forbillig i sin Saglighed og Oprigtighed. En foreløbig Afslutning fandt Drøftelserne ved et d. 11. ds. af Jødisk Ungdomsforening arrangeret Møde om »Religion og Nation«. Redaktør Emil Frederiksen advarede her Jødedommen mod de Venner, den i vore Dage vinder blandt moderne Mennesker, som forkaster den kristne Dogmatik og vender sig mod Jødedommen i Forventning om at finde den mindre dogmatisk.

Dr. Melchior nævnte, at der ganske rigtigt er adskillige, der kommer og vil slutte sig til Jødedommen, men denne stiller saa store rituelle Krav, at disse Mennesker gerne hurtigt forstuar, at det ligger over, hvad de tør paatage sig. Iøvrigt hævdede Dr. Melchior, at kristen og jødisk Etik ligner hinanden som to Draaber Vand. »Etisk, om end ikke dogmatisk, er en troende Jøde en god Kristen«.

Ved en Apostelgrav i den evige Is

Rejsen til Firenze

af
Karen
Plovgaard

Så har Stensen vendt sit fædreland ryggen. Fra Hamborg skriver han den 11. august 1674 et brev til storhertug Cosimo, og i dette brev, der tillige giver os en del oplysninger om hans rejsefærd, hedder det:

»— Hans majestæt har allernådigst meddelt mig tilladelse til at vende tilbage til Italien i Deres højheds tjeneste, og jeg er allerede nået til Hamborg, hvor jeg i dag har modtaget de rejsepenge, som Deres højheds godhed har anvist mig.«

Stensen har i sit følge to unge piger, som fornylig, sandsynligvis ved hans medvirken, er gået over til den katolske kirke. Om dette sit følgeskab skriver han videre i brevet:

»— Som jeg just forbereder mig på at rejse videre, har Gud i dag til de to unge personer føjet en tredje. — For de to vil jeg opsøge en stiftelse enten i Hildesheim eller Köln: det er unge piger, som for ikke længe siden har antaget troen. En ung mand lager jeg med mig; han er min brors nevø (jfr. St.s halvbror, Johan Stensen, præst i Skåne) og er begyndt at arbejde med forskellige anatomiske forsøg. Jeg håber ved Deres højheds godhed at kunne skaffe ham plads i S. Maria Nuova, hvor han samtidig kan øve sig i anatomi og kirurgi. I morgen rejser jeg, om Gud vil, til Hannover og derfra over Hildesheim til Köln, hvis man på den strækning kan rejse sikkert. Når jeg har ladet denne by bage mig, vil det være mig magtpåliggende snart at kunne indfinde mig ved Deres Højheds fødder — —.«

Afrejsen fra Hamborg til Hannover synes at være foregået efter den i brevet skitserede plan, hvorimod selve opholdet i »de hæretiske lande« viser sig at blive længere end beregnet.

I Hannover, hvortil han er indbudt af den katolske hertug Johann Friedrich, enkedronning Sofie Amalies bror, der under et besøg i København har gjort Stenos bekendtskab og fattet en dyb interesse for så vel anatomen som katolikken Niels Stensen, tilbringer det danske rejsefølge fjorten dage. Stensen møder i dette tidsrum fra hertugens side megen venlighed, og forbindelsen mellem de to mænd, der senere skulle få en del med hinanden at gøre, indledes her på den smukkeste måde.

Hertugen indbyder Stensen til sit bord, og han skænker ham et værdifuldt miniatureportræt i guld samt penge til en kæde, der er medaillonens værdig. Den prægtige gave beder Stensen dog på en for ham karakteristisk måde om at få »hyttet«, så dens værdi kan anvendes til støtte for fattige konvertitter.

I et brev fra Hildesheim til Hertug Johann Friedrich d. 13. september, begrundet han sit synspunkt.

Om besøgene i Hildesheim og Hannover får vi iøvrigt den allerklarere forestilling gennem Stensens egen beskrivelse deraf i den redegørelse, han den 25. september fra Köln sender Cosimo III. Heri forklarer han tillige grundene til, at hans tilbagekomst til Firenze har trukket i langdrag og rimeligvis yderligere vil blive udskudt.

Han skriver:

»Deres Højheds kærlighed til Gud, som jeg af egen erfaring har lært at kende, lader mig tro, at De vil undskylde min forsinkede ankomst til Firenze, når jeg har meddelt Dem motiverne til min tøven i de hæretiske lande. Den første årsag til min forsinkelse var ønsket om at forestille mig for Hans højhed af Hannover, da denne i den danske enkedronnings nærvær havde sagt — — at jeg, dersom jeg skulle forlade landet og begive mig til Italien, på gennemrejsen skulle komme til ham. Dette har jeg gjort, og jeg var Hans højhed meget taknemmelig for den store godhed, med hvilken han modtog mig og i løbet af fjorten dage tre gange indbød mig til aftensmad for at drøfte religiøse emner med nogle af hans embedsmænd, den første gang med de lutherske præsters superintendent i staten —, den anden gang med hr. hofmester Molek, tredje gang med en kalvinist. Derpå ønskede hertugen, at jeg skulle foretage en anatomisk demonstration, som jeg afholdt over blodkredsløbet og hjertets bygning. Jeg har sagt til mig selv, at jeg hermed fuldbyrde en lydighedsakt, og at Deres højhed ikke ville have optaget mig det nådigt, om jeg havde afslået at deltage i religionsdrøftelserne eller at afholde den anatomiske forestilling. Hans højhed skænkede mig derefter sit portræt på en guldmedaille til en værdi af 25 dukater og desuden 50 dukater til køb af en halskæde, som man i en snæver vending ikke havde kunnet skaffe. — — Jeg bad min skriftefader (en kapuciner) efter min afrejse tilbagegive hertugen medaillen og bad om tilladelse til at forvandle den til almisser, dels fordi det er en værdigenstand, der overstiger mine forhold, dels fordi den ikke på rejsen skulle falde i uværdige hænder, hvilket Hans højhed gik ind på, idet han gav pengene, medaillen var værd, til anvendelse blandt fattige konvertitter. En anden grund til min forsinkelse var visse personer, som andre havde bevæget til at konvertere, og som, da de var berøvet al understøttelse, ligefrem af Gud blev sendt til mig, hvem Deres højheds og hertugens af Hannovers godhed havde forsynet med mere, end jeg behøvede —.«

Brevets jævne ord om disse konvertitter siger os et par ting, der er ganske interessante. For det første ses det tydeligt, at det på den tid kunne koste dyrt at bryde ud af det protestantiske milieu; man kom til at stå uden »al understøttelse«, familien slog hånden af den enkelte, som så måtte klare sig, som han eller hun bedst kunne. For det andet får man et bevis til de mange, der allerede findes, om Stensens uselviskhed. Tillige skønnes det, at mange har kendt denne hans egenskab og trygt har søgt hjælp hos ham.

Stensen gør, hvad han kan, for disse mennesker. Han beretter videre om dem:

»En af dem er stadig i Hannover, to er, så vidt jeg ved, i Hildesheim hos fru Rantzau (hvem Steno kendte fra tiden i Paris, medens han var Thévenot's gæst), hvorfra man venter dem hertil, den tredje er kommet til Köln sammen med mig.«

»Og nu følger i korte træk mandens historie:

»Denne mand konverterede i Hildesheim, hvor han, der studerede jura og er søn af en rådmann i Bremen, af Gud blev sendt til det Hospitz, hvor jeg opholdt mig, og hvor han betroede mig sine samvittighedstvivelser. Efter tre dages recollection hos jesuitpatrene aflagde han den katolske trobekendelse, og han røber nu tegn på at føle kald til gejstligt liv.«

Gennem beretningen om rådmandssønnen fra Bremen, hvis navn Steno ikke nævner, kastes der et strejflys over det faktum, at videnskabsmanden Niels Stensen på sin rejse gennem de hæretiske lande effektivt, omend på uofficiel vis varetager en sjælesørgers gerning.

At denne gerning udstrækkes til at gælde andre end de mennesker, forsynet fører på hans vej under opholdet i Nordtyskland, får vi også at vide. Hans hollandske ven, Jan Swammerdam, har ladet høre fra sig, og Stensen føler sig forpligtet til at få talt med ham, der på dette tidspunkt er stærkt påvirket af den tidligere nævnte Antoinette Bourignons sekteriske kristendom. Om Swammerdams henvendelse hedder det videre i brevet:

»Den tredje forsinkelse har nået mig her i Köln i skikkelse af et brev fra hr. Swammerdam, i hvilket han skriver, at et brev fra Deres højhed venter mig i Amsterdam, og at købmanden personligt skulle overrække mig hans brev, at han selv har i sinde at forlade forældre og fædre-

land for ganske at hengive sig til Gud, og at jeg så vel af venskab for ham som af hensyn til Deres højheds befaling igen må besøge ham i Amsterdam. Jeg havde allerede skrevet til ham fra Hamborg og Hildesheim og indbudt ham til at opsøge mig i Köln for at følge mig til Italien, hvilket jeg gjorde efter hr. Magalotis tilskyndelse,

Hertug Johann Friederich af Hannover, som Stensen besøgte på vejen fra København til Firenze.

idet denne skrev, at sligt ville være efter Deres højheds sind. Men i stedet for selv at komme til mig, indbyder han mig til sig, og, hvis Gud vil, efterkommer jeg i morgen hans indbydelse. — Jeg begiver mig nu til Amsterdam og håber, at Deres højhed vil anse den tid og de udgifter, jeg anvender på nævnte rejse, for at være vel anbragt. Han skriver allerede, at han kun vil anvende sine evner og sin flid til Guds ære og syndernes bod, og at han ikke længere nærer nogen aversion imod at omgås mig og katolikkerne, hvilket før var tilfældet; kun forekommer det ham, at han må dadle mig for min hensigt at ville tjene ved hoffet; men jeg håber, at når han af mig har hørt, hvilken slags fyrste jeg vil tjene, og at man kan leve ved hoffet uden at antage hoffolks livsvaner, som kun egner sig for dem, der ser deres lykke i rigdom og ære, at han da ikke gør flere vanskeligheder ved at komme med mig —.

Stensen slutter sit brev med følgende hjertesuk, der

ligesom understreger, hvor stor en plads tanken på en fremtidig tjeneste indenfor kirken allerede indtager i hans planer:

»Måtte det behage Gud at fuldføre det, hvortil han i sin uendelige godhed har kaldet mig indenfor sin kirke, og for hvis skyld han påny lader mig forlade mit fædreland.«

Swammerdam kommer han dog ikke til at bistå i den åndelige krise, hvori denne befinder sig. Ej heller bliver der noget af den unge hollænders rejse til Italien. I Amsterdam mødes de to og tales ved som venner; men på det religiøse område kan de ikke mere råbe hinanden op.

Som Steno må opgive håbet om at tilføre storhertug Cosimos hof sin vens arbejdsresultater og hans arbejdskraft, må han tillige se sine forhåbninger om et trosfællesskab mellem sig og Swammerdam forflygtiges.

Da Steno i det sene efterår 1674 forlader Holland for at begive sig til Toscana, bliver Jan Swammerdam tilbage. Senere drager han nordpå for i Slesvig at slutte sig til Antoinette Bourignons kreds.

To år senere finder vi ham i København, hvortil han er rejst for at skaffe Bourignon opholdstilladelse i hertugdømmerne, og ved hvilken lejlighed han gæster Stensens søster i Købmagergade.

Iøvrigt blev Swammerdam, der var et år yngre end Stensen, ikke nogen gammel mand. Allerede den 17. februar 1680 døde han. De tunge religiøse grublerier, han med årene var nedsunket i, forlod ham aldrig.

Var hans og Stensens sidste møde en skuffelse, der måske for Stensens vedkommende kom til at kaste skygge over besøget i Amsterdam, så skulle denne skygge snart forjages under indtrykket af den hjertelige modtagelse, der i Firenze blev den tilbagevendende til del.

Venerne, som dybt havde savnet Stensen, og som nys gennem Magalotti havde haft første hånds efterretninger om hans liv og færd i København, modtog ham med åbne arme.

Og arbejdet venter ham. Han skal straks gå i gang med den unge storfyrstes opdragelse, og medens der før Stensens afrejse kun synes at have været tale om undervisning i naturfagene, ønsker storhertugen nu tillige, at Steno skal bibringe prinsen kundskaber i den kristelige filosofi. Cosimo III., hvis seriøse livssyn havde stået i så stærk kontrast til Marguerite Louises, så med en vis uro, at hans søn havde arvet noget af sin mors natur. Det var ham om at gøre, at sønnens udvikling gennem den bedst mulige påvirkning blev ledet i den rigtige retning.

Storhertugen havde tro til, at hans ven, Steno, ville kunne magte denne opgave.

ORIENTERING

Fransk Katolicisme idag

Rektoren for »Institut catholiques« i Paris, Mgr. Blanchet, har for nylig holdt et Foredrag om Katolicismen i Frankrig i Dag, som det vel er værd at standse op ved et Øjeblik. Mgr. Blanchet trak Linierne op for Katolicismen i Frankrig omkring Aarhundredskiftet og saa idag og mente at kunne paavise, at den franske Katolicisme idag er »i stadig Bevægelse og i stadig Fremskridt«.

Omkring Aarhundredskiftet herskede der i Frankrig en Art »Hadets Atmosfære« mod Kirken, og denne kom til Udtryk i forskellige laicistiske Forholdsregler saasom Love mod Ordenerne og Kongregationerne og Adskillelsen mellem Kirke og Stat, for blot at nævne et Par Ting. Og det ulykkeligste ved det hele var, at Ka-

tolicismen paa daværende Tidspunkt ikke havde tilstrækkelig Kraft til at reagere. Katolicismen var dengang afgjort alvorlig og traditionsbundet, men som Helhed for tilbageholdende og for lidet kampduelig.

Idag derimod, hvor den franske Katolicisme er blevet »aktiveret«, vil man let være i Stand til at konstatere en Formindskelse af Antiklerikalismen, Genoptagelse af den diplomatiske Forbindelse med den hellige Stol, høfligere Behandling af Hierarkiet samt Katolikkernes Deltagelse i Regeringen. Dette Omsving i Holdningen overfor Kirken kan Kirken i første Række takke sig selv for, idet den ikke har tilsluttet sig noget politisk Parti. Dernæst er det den katolske Aktions Indsats, der har gjort sig gæl-

dende, idet den har formaaet Lægfolk til at gøre deres Pligt at være Troens Vidner i alle det offentlige Livs mangfoldige Forhold.

Men alligevel — trods alle disse opmuntrende Tegn og Fremskridt — skrider Frankrigs Afkristning støt fremad. Katolicismens Fremtid er imidlertid ikke hyllet i Mørke af denne Grund, da den paa alle Omraader og under egnet Tilpasning til Forholdene udfolder en levende Aktivitet. Der kan i denne Forbindelse blot henvises til et Forhold, som vi ogsaa tidligere har gjort til Genstand for Omtale her i Ugebladet, nemlig de franske Præsters ny Metoder i Sjælesorgen, Missionsideens stadig mere og mere levende Indtrængning i Bevidstheden og sidst men ikke mindst de forskellige katolske Organisationers Vækst og Blomstring, f. Eks. Skolerne og Universiteterne.

Den franske Katolicisme er idag levedygtig nok — og hvad mere er — den er i Stand til at tage Kampen op.

Den sidste del af denne salme er en meget overraskende vision, hvori den korsfæstede Frelser, medens han endnu kæmper med døden, ser tre herlige frugter af sit blodige korsoffer og forkynder dem sejrsvist og højt: nemlig Israels tak til Gud og lovsang efter fuldendt forløsning. (22—27) Hedningefolkernes omvendelse og tilbedelse af den ene sande Gud (28—30b) Messias' liv til Guds ære og forherligelse (30c—32).

Vers 23—27 lyder således: »Dit navn vil jeg kundgøre for mine brødre, prise dig midt i forsamlingen. (23) »I, som frygter Herren, pris ham; al Jakobs æt, lovsyg ham; al Israels æt, frygt ham. (24) Thi han foragtede ikke og forsmåede ikke den armes nød; han skjulte ikke sit åsyn for ham, men bønhørte ham, da han råbte til ham.« (25) »Dig gælder min lovsang, mit løfte vil jeg indfri for de frommes øjne. (26) De fattige skal spise og mættes, de som søger Herren, skal lovprise ham: »eders hjerter leve for evigt.« (27)

Hebraisk poesi kan påfaldende hurtigt gå fra den dybeste sorg til jublende glæde. Noget lignende er tilfældet her. I Kristi sjæl, der har følt sig helt forladt og i den yderste nød, bryder pludseligt påskemorgens strålende sollys frem. Et forklarelsens skær forskønner på ejendommelig måde hans lidende ansigtstræk. Den døende løfter mod al forventning sit nedsunkne hoved og skuer i ånden sine lidelsers og sin døds kostelige virkninger. Det står ganske klart for ham, at han trods pinefuld død skal leve, og leve et herlighedsfuldt liv. Skønt opstandelsen ikke nævnes med et eneste ord, er det dog ganske tydeligt, at Kristi bøn om befrielse fra dødens eller dødens gab bliver hørt, og at de gennemboede hænder beriger verden med de herligste seirsgaver. Vi, som kender det faktiske resultat af, hvad der er

Ad lidelsernes vej til evig triumf

21. Davidssalme III

sket på Golgata, nemlig opstandelse og himmelfart samt oprettelse af et åndeligt verdensrige, kan ikke være i tvivl om, hvad der er den egentlige mening med salmens sidste del.

Den korsfæstede aflægger løfte om, at han på påskedag vil kundgøre Guds navn for sine brødre og lovprise ham midt i deres forsamling. Vi kender indfrielsen af dette løfte. Gennem kvinder, der var ved graven, sendte Frelseren sit budskab til apostlene, sine brødre. Han viste sig for dem selv, da de påskedags aften var samlet på eet sted. Så kunne de bringe efterretningen om den store forandring, opstandelsen, videre, for at alle, der ville, kunne overbevise sig om, at Jesu bøn til Faderen om hjælp og befrielse ikke havde været forgæves, men var blevet hørt. Budskabet var særlig vigtigt for dem, som var gået forbi Kristi kors, havde spottet ham, rystet på hovedet og sagt: »Frels nu dig selv, hvis du er Guds Søn, og stig ned af korset.« Også ypperstepræsterne til lige med de skriftkloge og folkets ældste havde sagt: »Han har jo sat sin lid til Gud; lad ham nu udfri ham, hvis han har velbehag i ham; han har jo sagt: jeg er Guds Søn.« (Mt. 27, 39 ff.)

Hele Israel skal høre det budskab, som er udtalt i vers 24—25. Det handler om to ting: I) Gud har ikke vendt sit ansigt bort fra den korsfæstede dybe nød. Han har ikke forsmået og foragtet hans tillid og råb, men bønhørt ham. II) Alle, som virkelig er Israellitter, skal lovprise Gud og sige ham tak for den store velgerning. Kristi død og opstandelse bliver jo hele verdens frelse. Selv om nu Kristi fjender, som ikke frygtede Gud, ikke efterkom denne opfordring, men forhærdede deres sind, kan vi være sikre på, at tusinder af Jøder i det Hellige land fulgte Marias og apostlenes eksempel og med stor inderlighed sagde Gud tak for den herlighed, han har åbenbaret i Jesus Kristus, og for al den godhed, han har vist os ved dennes frelsergerning.

Efter således at have forudsagt lidelsens første frugt, det glædevækkende budskab om Kristi opstandelse fra de døde, lover den korsfæstede Messias-

tidens eukaristiske offer, den hellige messe eller den ublodige fornyelse af det blodige korsoffer. Det bliver den fuldkomneste hyldelse til Gud, en uovertræffelig tilbedelse, lovprisning og taksigelse, frembåret af vor evige ypperstepræst selv, der står i sit folks midte og o'rer i vort sted og på vore vegne.

Når Israelitterne i den gamle pagt frembar de ofre, som de havde lovet, var deres agt at sige Gud tak for genvundet fred og samfund med ham. Men samtidig holdt de et offermåltid, der blev det synlige udtryk for dette samfund med den Allerhøjeste. Fattige, enker, forældreløse børn blev indbudt til deltagelse i den fælles glæde. Således vil også vor Frelser i den nye pagt frembære et offer, der forener Guds menighed på jorden med deres Skaber og højeste Herre. Om dette offer forudsagde profeten Malakias, 500—600 år efter David, at det skulle frembæres på alle steder fra solens opgang til dens nedgang, og at det skulle gøre Guds navn stort blandt folkene.

Også til messeofret er der knyttet et offermåltid, den hellige kommunion, som alle fattige, elendige og trængende må tage del i, hvis bare de hører Kristus til. Alle, som venter deres hjælp fra Gud, alle de, som hungrer og tørster efter retfærdighed, har fået løfte om at ville blive mættet. Virkningerne af dette måltid er underfulde: sjælene bliver mætte, de strømmer over af glæde i Herren. De priser sig selv lykkelige for at have søgt Herren, liget og længtes efter ham. De vil tiljuble og lovprise deres Gud, fordi han var god imod dem ved i kraft af denne åndelige føde at lade deres sjæle leve til evig tid. Så er der altså tre virkninger af den hellige kommunion forudsagt i 21. Davidssalme: åndelig mættelse; Guds forherligelse ved lov og tak; evigt liv for deltagerne.

Senere profeter skulle så uddybe, hvad David har skuet og udtalt i vers 26 og 27. (Resten af salmen gemmer vi til næste gang.)

F. K.

HVEM ER - HVAD ER -

Oblatmissionærerne

»Oblaterne« er Betegnelsen paa flere forskellige religiøse Sæmmenslutninger (Kongregationer). De mest kendte er Oblaterne af den ubesmittede Jomfru Maria (OMI), stiftet i Aix i 1816; de tager sig hovedsageligt af Missionsgerning og er nu udbredt over 20 Provinser og 20 apostoliske Vikariater i hele den katolske Missionsverden. Kongregationen talte i 1947 5843 Medlemmer, heraf 3662 Præster.

*

Civiltà cattolica

»Katolsk Kultur«, anset videnskabeligt italiensk Tidsskrift, grundlagt (1850) af og udsendt af Jesuiterne. Udkommer i Rom.

Det 20. Aahundredes Slaveri

Opsigtsvækkende Artikel i „Civiltà cattolica“ om Slaveriet i Østeuropa

I det nyeste Nummer af det ansete »Civiltà cattolica« konstaterer Jesuiteren U. A. Floridi i en bemærkelsesværdig Artikel, at Slaveriet idag paany er i Vækst, og at det endog har antaget gigantiske Former. Og det til og med paa et Tidspunkt, hvor man højtidelig proklamerer »Menneskeretlighederne«. Disse Slaver lever afsondret fra os andre: bag »Jerntæppet«, i Rusland og dets Vasalstater.

Pater Floridi nævner eksempelvis

Lov Nr. 147, der i Oktober 1948 traadte i Kraft i Tjecoslovakiet i Forbindelse med Femaarsplanen og som udtrykkelig forudsiger »Tvangsarbejdslejre« for Modstandere af den demokratiske Orden. (Ved Modstandere af den saakaldte demokratiske Orden forstås simpelthen Personer, der er de folkedemokratiske Magthavere ubelejlige).

Lovrigt — hævdes det i Artiklen, der bærer Titlen »Rinascita della

schiaivitu« — har Rusland i UNO's Skød afslaaet ethvert Forslag om at lade indsætte en Undersøgelseskomité, der skulde beskæftige sig med dette moderne Slaveri, og spidsfindigt konstrueret en Nuance mellem Begrebet »Korrektionsarbejde« og »Tvangsarbejde«, hvorved der tillægges »Korrektionsarbejde« en virkelig rentabel Egenskab, nemlig intet mindre end Værdi som »Opdragelsesfaktor« af første Rang.

Man kan inidlertid strides med Ord — og altid finde frem til egnede Forklaringer. Selv hos UNO! Og Pater Floridi søger derfor andre Kronvidner end en russisk Repræsentant i Lake Succes. Han slaar op i den store Sovjet-Encyklopædi og finder der, at man ikke skelner mellem den saakaldte Korrektionsarbejder (ispravitel — nye raboty) og en saakaldt Tvangsarbejder (primiditel — nye raboty). Pater Floridi undersøger ogsaa »Kodex for Korrektionsarbejde«, hvori det hedder, at Korrektionsarbejde er et Genopdrages- og Tilpasningsmiddel for Dømte, hvorigennem Principet om Tvangsarbejders gradvise Overgang til frivillig ydet Arbejde kommer til Anvendelse. Korrektions- og Tvangsarbejde er altsaa ogsaa her eet og det samme!

Men Forfatteren drager ogsaa andre Kilder til Raads, saaledes Straffelovbogen og fremhæver, at Elementer, der er erklæret for »socialt farlige« og »ubestandige« ad den berygtede »administrative Vej« saavel som rigtige Forbrydere kan sendes til saadanne »frivillige Tvangsarbejdslejre«. Dette moderne Slaveri har ikke blot sine politiske men ogsaa økonomiske Perspektiver. Man behøver blot at tænke paa de enorme Kanal- og Vejarbejder, der kan gennemføres takket være disse Slavearbejdsinstitutioner — det allerede nævnte Leksikon fremstiller det store Kanal anlæg, der skal forbinde

Vatikanets Caritas-Aktion

En af de Sider af den Hellige Faders mangeartede karitative Indsats, der især fortjener at fremhæves, er Omsorgen for Flygtningene overalt i Verden. Den Hellige Stol har i 1950 gennem sine Repræsentanter i de enkelte Lande især bestræbt sig paa at finde et Hjem til Flygtningeprester, saaledes at disse alle er i Stand til at yde et Apostolat. Endvidere har Kirken med alle til Raadighed staaende Midler søgt at ordne Flygtningenes aandelige Behov saavel i de Lande, hvor disse midlertidig er anbragt, som i de Lande, hvor de endeligt skal slaa sig ned. Det Ekko, som den Hellige Stols Initiativ har fundet hos de respektive Biskopper, bekræfter endnu engang, at Kirken er den store, omsorgsfulde Moder, der ikke alene tager sig af eet bestemt Folk, men af alle Nationer. De af de enkelte Biskopper i deres respektive Lande oprettede Ind- og Udvandringskomitèer har bidraget væsentligt til, at Bestræbelserne for at lindre Nøden blandt Flygtningene, koordineredes og derfor blev mere effektive. (KIPA)

Det Hvide Hav med Østersøen, som et Resultat af denne »Opdragelsesmetode«. Hvormange »Slaver« er der ikke anvendt hertil! Hvormange har ikke sat Livet til paa denne Konto! Hvormange er ikke blevet slidt op her for saa at blive erklæret for »uegnet til Opdragelse« og derpaa fremdeles anvendt som Arbejds-slave for at blive »opdraget« videre! Man ved med Sikkerhed, at der i 1931 blev sendt 365.000 Sovjet-Aviser til disse Arbejdslejre, og at man regnede en Avis til hver fem Arbejdere. Det bliver til 1.825.000! Og med senere Tidens Krigsfanger og Deporterede in mente bliver Tallene helt andre.

I Kapitlet »20. Aarhundredes Slave-ri« hører ogsaa den noksombekendte Dekret fra den Øverste Sovjets Præsidium hjemme, hvorefter begge de »autonome Republikker« Cecen-Inguska og Krim blev opløst, og disses Befolkning deporteret til andre Egne af Rusland. I UNO har man benævnt den Slags »Genocid« og diskuteret vidt og bredt herom. De forenede Nationers Organisation naar iøvrigt heller ikke længere frem end til Jerntæppet. Men det forhindrer ikke »Guds sidste Dom og Historiens upartiske Domfældelse«, som Pius XII udtrykker sig i sit Julebudskab 1950. — Saavidt »Civilt catholica.«

DEN POLSKE REGERING „ORDNER“ BISPEDØMMERNES FORVALTNING

Søger Episkopatet i Polen en »provisorisk Vaabenstilstand«?

Den polske Regering har nu — paa Basis af den mellem Østtyskland og Polen i Frankfurt an der Oder fornylig truffne Overenskomst vedrørende Oder-Neisse-Grænsen — ogsaa truffet Afgørelse om Ophævelse af den hidtidige Kirkeforvaltning i Omraadet Øst for denne Linie. Polen har gennem længere Tid forsøgt at faa Rom til at foretage en Nyordning af Bispedømmernes Grænser, men den Hellige Stol plejer efter Sædvane først at foretage Dispositioner af denne Art, naar der foreligger en endelig Fredsslutning. Vatikanet betragter ikke Overenskomsten i Frankfurt an der Oder som en Fredsslutning, og tilkender derfor ikke de territoriale Annektioner kirkeretslig Sanktion. Polen har derfor nu egenmægtigt foretaget en Omlægning og udnævnt følgende Forvaltere: K. Lagosz i Wroclaw (Breslau), G. Kobierzycki i Oppeln, T. Zaluzzkowski i Gorzow, J. Szymanowski i Danzig og W. Wurz i Olsztyn (Ermeland). Det er hidintil ikke lykkedes at bringe i Erfaring, hvorledes de hidtidige apostoliske Administrators Forhold er til de ny »Generalvikarer«. Navnene paa de nyudnævnte Gejstlige er ikke til at finde paa nogen Liste over saakaldte »demokratiske« Præster, men dette er dog næppe nogen Garanti for, at de er i Stand til at modstaa kommunistisk Pres. (CND)

*

Katolsk Protest i Warszawa

Den polske Primas, Ærkebiskop Wyszynski i Warszawa, har i denne Anledning opsøgt den polske Statspræsident Bierut og nedlagt Protest mod Regeringens Holdning overfor de apostoliske Administratorer. Kirkelige Talsmænd i Polen hælder til den Anskuelse, at det polske Episkopat ønsker at udskyde den afgørende Kamp mod det kommunistiske Regime saa længe som overhovedet muligt, og det anses derfor ikke for usandsynligt, at man tænker paa en »provisorisk Vaabenstilstand«. (KIPA)

Ny Aktion mod kat. Hospitaler

Den polske Regering træffer i Øjeblikket Forberedelse til at likvidere de sidste faa tiloversblevne Sygehuse i Polen, som endnu ledes af katolske Ordenssøstre. Den polske Presse retter i denne Tid alvorlige Anklager mod Ordenssøstrene for at forsømme Patienterne. Den polske Kommunismens Centralorgan, »Trybuna Ludu«, udtaler at der nu maa gøres Ende paa Søstrenes »kriminelle Virksomhed« og kræver at Sygehusene nu nationaliseres. (CND)

Kina-Missionær beatificeret

Peterskirken var i Søndags — som saa ofte i det forgangne Jubelaar — Vidne til en ny Beatifikation: En af Nutidens Missionærer, der for et halvt Hundrede Aar siden maatte lade Livet for Troens Skyld, blev indskrevet i Kirkens Helgenfortegnelse, *Alberik Crescitelli*.

Den ny Helgen var født i 1863 i Altavilla (i Nærheden af Benevento). Allerede fra sin tidligste Ungdom følte han sig kaldet til Missionsgerningen og meldte sig derfor til det pavelege Missionsseminarium i Rom. 1878 blev han præsteviet i den evige Stad og straks udskrevet til Missionsgerning. Han sendtes til Kina, til det apostoliske Vikariat Syd-Shensi (idag Bispedømmet Hanchung) og havde altsaa allerede opholdt sig derude i en Snes Aar inden Boxeropstanden brød løs. Imidlertid forblev han paa sin Post saalænge det overhovedet var ham muligt og blev til sidst da ogsaa taget til Fange og martret paa det frygteligste. 20. Juli 1900 blev han slaet halvdød og dernæst overdænget med glødende Kul. Dagen derpaa slæbtes han — endnu halvt i Live — en Kilometers Vej til et Flodløb, hvor man rev hans Lemmer af Kroppen, eet for eet.

Kardinal Mindszenty læser atter Messe

Ifølge en Meddelelse fra det østrigske Ugeblad »Volksboote«s Budapest Korrespondent skal Kardinal Mindszenty, der for to Aar siden idømtes livsvarigt Tugthus, for Øjeblikket »være sjælelig og aandelig nogenlunde rask«. Kardinalens legemlige Befindende siges ligeledes at være beroligende efter en nylig foretaget Operation. Korrespondenten udtaler ligeledes, at Kardinalen atter er i Stand til at læse Messe. (KND)

Fastetiden indledt i Rom

Fastetiden indledtes i Rom med højtidelige Gudstjenester og Ceremonier i Patriarkalbasilikaerne og i Roms øvrige Kirker. I St. Peter foretoges Askevielsen af Ærkepræster, Kardinal Federchini, som bagefter frembar det hellige Messeoffer. Fastestationerne indledtes i Santa Sabina med en indtryksfuld Bodsprocession gennem Gaardene paa Aventier. (KIPA)

Jesuit bestiger Mount Everest

En af de Bjergbestigere, der i Slutningen af forrige Aar deltog i Bestigelsen af Mount Everest, var Jesuiten, Pater Andersson Bakewell fra Maryland Provinsen (USA). Pater Bakewell er en erfaren Bjergbestiger og Medlem af det Amerikanske Geografiske Selskab.

Ægteskabslovgivning drøftes i Østrig

Den saa omdiskuterede østrigske Ægteskabslovgivning har fornylig været Genstand for indgaaende Drøftelse mellem Wiens Ærkebiskop-Coadjutor, Dr. Jachym, og den østrigske Justitsminister. Der foreligger ingen Udtalelser fra officiel kirkelig Side vedrørende Samtalerne, men i en Beretning fra Justitsministeriet udtales der Haab om, at der vil kunne finde yderligere Drøftelser Sted. (KNP)

SCT. ANSGARS KIRKE I AABENRAA. Over Alteret et stort, slankt Kors, der for kort Tid siden prydedes med en ægte Oberammergau-er-Kristusfigur.

Missionsgerning blandt Eskimoerne

(sluttet fra Side 116)

sionsstationer rejstes — med tusindvis af Kilometers Afstand mellem hinanden.

Idag strækker der sig en Kæde af Missionsstationer langs hele Ishavets Kyst, fra Mackenzie's Udløb i Vest til Hudson-Bugten og Labrador i Øst og helt op til Jordens nordligste og endnu ubeboede Øer. Det er Guds Riges mest fremskudte Stillinger, Støttepunkterne i Slaget om Eskimoernes Omvendelse til Kristendommen. Men Eskimoerne er Nomader, de flytter fra Sted til Sted, og Missionærerne maa flytte med. Det er virkelige apostoliske Vandringer, paa Ski og med Hundeslæder, med Sult og Tørst i Følge, gennem isnende Kulde, gennem Snestorme og paa eventyrlige Færder over isdækte Søer og Floder. Adskillige af disse Troens Budbringere har betalt dette Arbejde i den evige Sne med deres eget Liv: nogle blev dræbt, andre druknede, atter andre frøs ihjel eller blev paa anden Maade Ofre for deres Kald. Det er Pionerer paa vanskelige Poster, »Kuldens Martyrer«.

I vor Tid er hele »Smissionen« ind delt i ni apostoliske Vikariater. Vikariatet Alaska varetages af Jesuiterne, medens de øvrige otte Vikariater er betroet til Oblatpatrene. Vikariatet Hudson-Bay er det nordligst-liggende Vikariat og bærer derfor Tilnavnet »Nordpolsdioceset«. Vikariatets nordligst liggende Station — samt iøvrigt Verdens nordligste Missionsstation — er Ponds Inlet paa 73. Breddegrad. I de senere Aar har Radioen og Flyvemaskinen aabnet helt ny Perspektiver i Missionsgerningen i Arktis, Perspektiver, der endnu næppe kan vurderes.

3. Søndag i Fasten

Sand Sikkerhed

I en af Londons Forstadskirker læste jeg engang Messe for Menigheden paa 3. Søndag i Fasten. Medens jeg læste Kommunionverset hørtes Kvinden og Vingeasken oppe under Hvælvingerne. Ved det følgende Dominus vobiscum fik jeg Vished for, at det var livsglade Graaspurve, der gav deres Besyv med.

Et lille Smil kunde ikke undertrykkes. Thi Teksten havde lige lydt: Spurven finder sig et Hus, og Turtelduen en Rede, hvor den kan lægge sine Unger; jeg har dine Altre, Hærskarernes Herre, min Konge og min Gud. Salige de, som bor i dit Hus; i al Evighed skal de prise dig.

Spurven havde fundet sig et Hus. Nogle Granatsplinter havde under Krigen gjort Kirketaget utæt, og nu var der fri Adgang for de smaa vingede Væsener til Gudstjenesten.

Men Liturgien paa 3. Fastesøndag vil mere end blot Naturlyrik. Teksterne aander Tryghed og Sikkerhed under Guds skærmende Almagt. Der er ingen Frygt for, at Naturens Kræfter skal løbe amok og fejle alle Menneske-

børnene ind i Udslettelse. Til dig, Herre, sætter jeg min Lid, og jeg skal ikke blive til Skamme. Hvor Guds-frygten gaar ind, gaar Menneskefrygten og Livsangsten ud. Sjælen har faaet Hærskarernes Herer til Beskyt-ter.

Men denne Tryghedsfølelse er ikke en barnagtig Sikkerhed for at »der er slet ingen Røvere i denne Skov«. Tværtimod! Kirken kender til Sjælens Ensomhed og Fattigdom. Men det er en Ensomhed, der aabner sig for Livsfylden i Gud, det er en Fattigdom, der slaar Armene tryglende om Guds Rigdoms Lyksaliggørelse. Det er Forvisning om, at Guds Almagt er større, end den største Fjendes Vaabenraslen og tænderskærende Raseri: Naar du, Herre, vender mine Fjender fra mig, da skal de blive afmægtige og forgaa for dit Aasyn ... I Aanden ser vi disse Manddrabere ligesom visne hen og smuldre bort til det Støv, hvoraf de er laget.

Men i Evangeliet tager Liturgien Bladet fra Munden og fortæller os ligeud, at den største Fjende ikke er

en magtpolitisk Konstellation, men Sjæleforføreren Satan, der kan styrte Mennesket i evig Ulykke. Og selv overfor saa frygtelig en Fjende, er Spurvens Tryghedsfølelse paa sin Plads. Thi Kristus er traadt ind paa Livets Arena, har paa taget sig Kød og Blod, han er blevet som en af os, og han har brudt Syndens brutale Magt og frigjort det kristne Menneske fra Satans forfærdelige Greb om Sjælen. Det kostede Kristus blodig Sved og Korsdød, men vi er blevet trygge i hans Sejr. En Ting maa vi prisgive, hvis vi vil finde sand Hjertefred, og det er Spidsborgerens taabelige Magelighed og Ligegyldighed. Vi maa kæmpe. Men ikke alene. Vi maa overvinde os selv, — men sammen med Kristus.

Livet er en Arena, hvor der maa kæmpes mod den brølende Løve, der gaar rundt og søger, hvem han kan opsluge. Men i Arenaens Centrum staar Jesus Kristus. Han er det hvilende Punkt i alle Livets brogede Foreteelser. Han har vundet Sejr over Kaos og Undergang. Og fra Messens Offerbord strømmer Styrke og Sejrglæde. Thi der er det faste Punkt, hvor Satans Magt lider Sammenbrud. Kristi gennemborede Hjerte er min Bollig, hvor Fredens Fylde bor. J.S.

To nye Bøger af Pater Lutz

»Mennesket og Mysteriet« af A. J. Lutz (Tanum, Oslo).

»Samfundets åndelige Struktur« af A. J. Lutz (Pauluskredsen, København).

Vi har savnet denne Nordens førende Teolog, siden han for 4—5 Aar siden gav os sin ypperlige Sammenstilling og Oversættelse af Pascals »Tanker«. Dette Værk har sin sikre Plads i den internationale Pascallitteratur, det løser en hel Række dunkle Punkter i Forstaaelsen af Pascal, og det har allerede Plads paa Hylderne i forbausende mange offentlige Biblioteker.

Pater Lutz har imidlertid ikke lagt Pennen fra sig, og to nye Skrifter, der ser Lyset samtidig, bærer Vidne om en usvækket Tankens Rigdom og den gamle kendte Udtrykkets smidige Sikkerhed. I »Mennesket og Mysteriet« tager Pateren sit Udgangspunkt i vor Tids afkristede Verden og søger at føre den moderne Aandspersonlighed

til Forstaaelse af, hvad Troen er og i hvilket Forhold den staar til Fornuft og den menneskelige Kultur. Bogen er en Apologetik i en Nøddeskal, men ingen letkøbt Apologetik, der bliver paa Sagens Overflade. Maalet er at naa frem til Forstaaelse af, hvad der er Kristendommens centrale Indhold — Ligedannelsen med Kristus — og her fra Vejs Ende at vise, at kun i Antagelsen af denne Tro, naar den sander Humanitet sin Fuldendelse.

Pauluskredsen, der udgiver det andet Skrift, har valgt at lade det fremtræde i sin norske Sprogdragt. Saa klart og enkelt er Pater Lutz' Sprog, at det følte helt urimeligt, om det havde en »Oversættelse« behov for at forstaaes ogsaa af Danske. Denne Bog er et direkte Svar paa en hel lang Række af Tidens mest aktuelle Problemer, Samfundsspørgsmaal belyst ud fra den kristne Lære om den menneskelige Personlighed. Hvad Filosofferne kalder »Personalisme« er her sat i Relation til Diskussionen om Kommunismen, om Statens Autoritet overfor de enkelte Mennesker, om Familie-

samfundets sørgeligt aktuelle Vanskeligheder og om det indbyrdes Forhold mellem Religion og Politik. Pauluskredsen vil med største Udbytte kunne benytte denne lille, vægtfyldige Bog som Grundlag for deres Drøftelser, og hver enkelt Læser vil kunne opleve, hvad man kun oplever hos de betydelige Tænkere, at Problem efter Problem løser sig op og ses i enkel, lysende Klarhed.

Begge Bøger er en stor Berigelse af vor katolske Litteratur.

Børnemesse

»Børnenes Messebog« (St. Ansgars Forlag).

I Str. Claras nyttige og veltilrettelagte Serie af Bønne- og Andagtsbøger for Børn fremtræder nærværende Nyhed som en Fortsættelse af »Min lille Messebog«, der var beregnet paa de alleryngste Skoleelever. Naar denne første Bog har gjort sin Gavn, er det Meningen, at Eleverne gaar over til den foreliggende nye Bog, der i sit Ordvalg er mere »stor«, men uden at bevæge sig ud over Børnenes sproglige Horisont.

I al Fredsommelighed gør vi opmærksom paa, at Titelbilledet er mindre vellykket. Lad det ikke afholde nogen fra at benytte selve Hæftet.

<p>Aabenraa</p>	<p>Brug BAK SØRENSENS Briller SØNDERGADE 2</p>	<p>Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN</p>
<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Jasmunds Kiosk og Papirhandel</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>W. Weide Bageri og Konditori Søndergade 2 . Telf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkenslageri . Telefon 2540</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 Slakteri & Pølsemageri Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aakirkeby</p>		
<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl. s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mathea Ipsen Alt i Manufaktur Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Elon Hansens Skotøjsforretning Alt til Faget henhørende Torvet 4 . Telefon 262</p>

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Om Eftermiddagen er Coussay-les-Bois som uddød. Ingen ønsker at være Vidne til, at den frafaldne Præst holder sit Indtog i Sognet. Alle er draget til Skovs. Kun Familien Coudrin fejrer Festdagen derhjemme.

Hen paa Eftermiddagen bliver Porten til Coudrins Gaard pludselig revet op, og en af de smaa Ministeranter fra imorges styrter aandeløs ind i Stuen, idet han raaber:

»De kommer, de kommer! De kommer med den ny Præst og Borgmesteren gaar i Spidsen. Og der er en Masse fremmede Folk med, med Økser og Knipler og Jernstænger. Præsten har de bragt til Præstegaarden fordi Kirken var lukket. Og nu er de paa Vej herhen, Fader Coudrin!«

Den gamle springer op.

To små mærkepreedere

W. Vick: Lidt om religion og fornuft. 15 øre.

I katolske lande, hvor man griber sagen praktisk an og gør noget effektivt for at komme fordommene til livs, trykker man i stort antal disse små foldere, hvor nogle enkelte trossandheder er trykt og forklaret på enkelt og overskuelig måde. Ovenstående viser ateister, at det i grunden er ufornuftigt at affærdige religionen. Når man står overfor en indviklet maskine, vil man sædvanligvis spørge fabrikanten, hvad den skal bruges til, og hvorledes den skal bruges; på samme måde er det med livets store, indviklede maskineri. Folderen gør kort og godt opmærksom på, at vi skal tage vor fornuft i brug og spørge Gud, livets ophav, hvad meningen er med det, og hvorledes vi bør leve det for at nå målet.

W. Vick: Lidt om cølibatet. 15 øre.

Her gøres der op med angrebene på præsternes cølibat. Der vises hen til Pauli klare ord om den ugifte stand og understreges, at kravet om cølibatet for præster og ordensfolk er en kirkelig forordning, der ikke går på tværs af Kirkens sunde lære om ægteskabet og det naturlige kærlighedsliv.

Ved bestilling indsend frimærker plus porto

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

»Spær Porten,« raaber han. Man hører Jakobinerne Larm og Hujen nærme sig, medens de store Portdøre lukkes og spærres indefra med en massiv Egebjælke.

Faa Minutter senere brager de første Slag mod Porten. Karlene griber efter Økser og Tærskeredskaber, men gamle Coudrin standser dem og siger: »Hold inde. Grib ikke efter Vaaben. Dagen idag er for hellig til, at der maa udgydes Blod!«

»Udlever Præsten!« skriger Pøhelen udenfor, idet Folkemængden forsøger at klatre op paa Murene. Og det er kun med Nød og Næppe, at det lykkes den nyviede Præsts Brødre at forhindre ham i at gaa ud til den ophidsede Mængde.

»Du maa bort,« siger de til ham. »Fra Vinduet i Laden kan du komme over den bageste Mur.«

»Ud med Præsten eller vi stikker Ild paa Gaarden,« skriger Pakket udenfor.

»Jeg kan ikke flygte! I hører dog hvad de raaber!« indvender den unge Præst.

Men saa tager den gamle Bonde et fast Tag i sin Dreng.

»Jeg byder dig at gaa,« siger han alvorligt. »Og du ved, at her paa min Gaard er mit Ord Lov!«

»Afsted, der er ingen Tid at spille. Snart splintrer de Porten,« siger hans Brødre.

Og endnu engang vægrer Peter Coudrin sig fortvivlet mod at flygte. Men da siger den gamle Bonde kun eet Ord. »Adlyd,« og den unge Præst adlyder stum. Endnu et sidste Kys til Far, Mor og Søkende — og Peter Coudrin er paa Flugt fra sit fædrene Hjem. Saaledes ender Festdagen.

»Luk Porten op,« byder gamle Coudrin, da han er vis paa, at Sønnen er i Sikkerhed. Og et Øjeblik senere vælter Pøhelen ind paa Gaardspladsen. »Hvor har du skjult Præsten, Gamle?« skriger den ophidsede Mængde. Men han ryster besindigt paa Hovedet.

»Her er ingen Præst. Undersøg Hus og Lader om I vil.« Og en Timestid rumsterer Jakobinerne overalt i Gaarden. Men da Eftersøgningerne er og bliver resultatløse, vender Mængden sig rasende mod Borgmesteren, som fremstammer: »Ja, saa maa han være undveget.«

»Her kommer ingen hverken ud eller ind uden at vi ser det,« lyder gamle Coudrins Røst, og lidt efter drager Folkemængden misfornøjet af Gaarde.

»I skal komme til at bøde for det,« truer Borgmesteren gamle Coudrin og hans Søner, der haanligt betragter den ophidsede Mand. Og Bonden og hans Søner giver sig i Lag med at raade Bod paa den Uorden, som Uro-stifterne har forårsaget. Men foran Gudsmoders Billede knæler gamle Mor Coudrin i Bøn for sin Dreng, som har maattet flygte over Hals og Hovede uden at kunne tage noget som helst med sig.

Og der bliver ikke noget som helst ud af den Sakramentsandagt, som var blevet behudet, idet hverken Sakristanen eller Nøglen til Kirken eller Ministeranterne lader sig se nogen Steder.

Men Time efter Time strejfer Peter Coudrin omkring i de dybe Bjergskove. En stor Sorg fylder hans Sind. Saaledes skulde hans Festsdag altsaa ende! Paa Flugt, som et jaget Dyr, uden Tag over Hovedet, uden Hjælp og uden andre Klæder end sin præstelige Dragt. Intet Menneskes Dør vover han at banke paa. Et Sted under et stort Egetræ synker han udmattet om. Hvor ofte har han ikke i de forløbne Aar hørt om Præster, der maatte flygte for de revolutionæres Had, men først nu ved Coudrin hvad det vil sige at maatte flygte.

»Flygte, flygte,« mumler han hen for sig. Og pludselig kommer han i Tanker om de Ord, som han i Morges havde læst i Kirken: »Men Lejesvend, der ikke er Hyrde, han ser Ulven komme, lader Faarene i Stikken og flyer.« Er han ikke selv en Lejesvend, der har ladet Far og Mor og Søkende i Stikken, da de røde Ulve kom, for at bringe sig selv i Sikkerhed?

(Fortsættes)

DEN HELLIGE UGE I SPANIEN

med afrejse fra København den 11. marts og tilslutning i Odense og Fredericia, kører vi til de enestående påskeprocessioner i den hellige uge i Andalusien, og vi besøger alle de betydeligste byer, såsom SEVILLA, CORDOBA, GRANADA og mange flere. Det er en enestående skøn og oplevelsesrig rejse, der varer i 3 uger og koster kr. 1450.—

✱

Forlang det udførlige specialprogram!

✱

Vi kører også til påske i Italien og afrejser fra København d. 18. marts.

✱

Skandinavienbus

Holsteinsgade 31 · København Ø

Telefon TriA 1000 og 1725

Rigstelefon 96

SOMMERMINDER

ET OPHOLD PÅ ROMERTUREN

Jeg var på vej til Rom. — I over et døgn havde jeg siddet i toget og var ærlig talt lidt træt — man får jo ikke megen søvn, når man hele natten har ligget på ¼ af en bænk og ustandselig svævet i fare for at falde ned — og da jeg så endelig var faldet i søvn, blev jeg vækket af en kammerat, der ruskede i mig og råbte »Vågn dog op, se, nu er vi kommet til bjergene.« — Ak, de småhøjder kunne jeg såmænd godt have undværet. — Lidt beklemt var jeg også; trods glæden ved den store rejse gjorde Tysklands sønderskudte byer et voldsomt indtryk på mig.

Men trætheden forsvandt pludselig, for nu så jeg i det fjerne virkelige bjerge, vi var ikke så langt fra den schweiziske grænse, og det var Schwarzwald, vi kørte ind i. Vi havde fået at vide, at vi skulle bo i Freiburg, og stor var min glæde, da vi pludselig standsede ved en lille bjergby og fik at vide, at her skulle vi blive.

Og jeg blev ikke skuffet over opholdet i Waldkirch. At vi var kommet til en katolsk egn, fik vi øjeblikkelig syn for. På pladsen udenfor banegården stod skolebørnene opstillet med faner i alle mulige kulører; præster og søstre holdt streng justits med flokken.

Befolkningen, der var på ca. 10.000, indkvarterede os (ca. 500) privat. Jeg boede på markedspladsen — hos et par søde damer, der med stolthed fortalte, at deres hus var over 200 år gammelt. På markedspladsen, lige nedenfor mit vindue stod en smuk statue af Jomfru Maria, — jeg kunne ikke være kommet til at bo bedre.

Solen var nu ved at gå ned, og jeg skyndte mig ud for at se mig om.

Krigen var gået udenom Waldkirch, alt i denne lille by, der er omgivet af dejlige vinbjerge, var uberørt af tiden.

På få minutter var jeg ude af byen, der mundede ud ved en bjergskrånning. Jeg »løb« op ad bjerget, jeg måtte op og se ned på byen, det kunne ikke gå hurtigt nok, mørket falder pludselig på i bjergene. Når jeg mødte nogen, sagde jeg »Grüss Gott«, for hvilken anden hilsen var vel mere naturligt her, hvor en statue af Guds Moder på byens største plads var en selvfølgelig ting.

Vel 200 m oppe ad bjergskrånningen faldt jeg forpustet om på en bænk. Udsigten over dalen var vidunderlig. Solen sendte sine sidste stråler ned over byen og bjergskrånningerne, og snart begyndte Domkirkens klokker at ringe til Angelus.

Jeg ønskede at fastholde alt dette, det var det, jeg i mange år havde håbet at opleve.

Men den største af dagens oplevelser kom til sidst. Vi havde opnået tilladelse til at få læse messe kl. 9,30 om aftenen, da vi allerede skulle rejse videre næste morgen kl. 6.

Der var trængsel ved kirkedøren. Befolkningen ville være med, og vi var vel over 1000, der den aften tog del i den hellige messe.

Jeg var så heldig at komme ind i en bænk, langt tilbage i kirken, men lige under koret, og det kom jeg ikke til at fortryde. Gloria, Credo og Sanctus blev sunget af et børnekor — og hvilket kor! Deres smukke, klare stemmer lød vidunderligt gennem kirken.

Det var en sangmesse. Salmerne var naturligvis tyske, men jeg kendte me-

Lederweek-end i Odense

I lighed med sidste ledermøde i Århus, og i fortsættelse af dette, vil der den 24. og 25. ds. blive afholdt lederweek-end i Odense for styrelsesmedlemmer i Jylland og på Fyn.

Resultatet af sidste lederweek-end var en udveksling af en masse gode idéer og fiduser samt følelsen af et ægte kammeratskab. Det vil uden tvivl også blive tilfældet ved dette ledermøde.

Interesserede kan endnu nå at melde sig til landsdelsrepræsentanten Josef Kallan, Albani Torv 7, 3., Odense.

Catholica

Første nummer af 8. årg. er nu kommet. Som sædvanlig er der artikler og småstykker for enhver interesse.

Som første artikel bringes pavens store bulle om dogmeerklæringen i november, og i tilslutning dertil følger en artikel om Jomfru Maria i danske landsbykirker af professor Carl Roos. Til sidst giver pastor Ib Andersen nogle meget oplysende kommentarer til pavens sidste rundskrivelse.

De mindre artikler behandler bl. a. den nylig udkomne bog »Mennesket og Kristendommen« og i en anden gives der en glimrende indførelse i Thomas Mertons bog »Den store Stillehed«.

Sidste afdeling bringer boganmeldelserne.

loderne og ville gerne synge med. Jeg så mig om efter en salmebog, men fandt ingen. Og hvad er den egentlig også til nytte her — her hvor man naturligvis kan salmerne udenad.

For første gang mærkede jeg, hvad enheden i kirken vil sige; min tyske sidemand var ikke længere fremmed for mig, vor fælles tro bandt os sammen. Og hvilket andet emne end enheden i troen var naturligere til den prædiken, der blev holdt på dansk og tysk.

Overvældet af denne oplevelse gik vi tavse ud i mørket. Afslutningen på den første dag udenfor Danmark — på vej til den evige stad — kunne ikke have været bedre.

K. S.

EET GODE!

En opdagelsesrejsende, der var atest, gjorde engang nar af en kristen negerhøvding, som han traf i Afrikas jungle. »Hvis du nu tænkte dig rigtigt om, høvding,« sagde han, »så ville du sikkert indrømme, at disse patere overhovedet ikke har bragt jer noget godt.«

»Tjah, — det ved jeg ikke,« svarede høvdingen, »— men hvis jeg var dig, ville jeg prise mig lykkelig over, at præsterne døbte mig og min stamme — — for ellers ville du allerede nu have været spist.«

Det historiske Øm, 4

I den anden artikel om det historiske Øm hørte vi om, hvorledes de danske Cistercienser-klostres arkitektoniske udformning rettede sig nøje efter visse regler, der stammede fra ordenens moderhus i Frankrig. Dette moderhus oprettedes i året 1098, hvilket tidspunkt man altså kan regne for ordenens grundlæggelsesår. Klostret i Cîteaux, moderhuset, blev bygget af munke, der var udgået fra Benediktinerklostret Molême, i hvilket Abbeden Robert havde søgt en reformbevægelse med henblik på en strengere opfattelse af St. Benedicts regel. Denne bevægelse, der gik imod den rigdom,

magt og pragtsyge, der i det 11. årh. havde bragt visse Benediktinerklostre (især Cluny) i den grelleste modsætning til ordenens oprindelige regel, blev spiren til Cistercienserordenen, hvis navn stammer fra det af Robert grundlagte kloster Cîteaux. Det franske navn Cîteaux hedder nemlig Cistercium på latin, — ligesom (København) hedder Hafnia.

Cisterciensernes regler var altså meget strenge — og deres strenghed gik igen overalt: Deres kirkebygninger skulle være beskedne og simple (jvf. manglen på runde korafslutninger, der omtales i artikel 2). Klokketårne af sten måtte ikke opføres, og som oftest nøjedes man med et træspir, en »tagrytter« over kirkens korsskæring

KRISTUS, SOM BLEV

HUDSTRØGET FOR OS

Da Kristus havde bedt i Getsemanehaven, rejste Han sig og gik de udsendte soldater i møde. Kristus ville kæmpe den sidste, afgørende kamp om menneskene med Satan ved at tage synden på sig.

Kristus blev ført for Pilatus. Denne forhørte Ham og forsøgte at få jøderne til at opgive anklagen.

»Derpå tog Pilatus og lod Ham hudstryge« (Joh. 19,1).

Kristus ville tage vor synd på sig,

— men selv det skulle være af beskedent størrelse. Kirkeklokkerne måtte kun veje 500 pund. Stensculpturer var ikke tilladt, ligesom kirkerummet ikke måtte have brogede alter- eller vægprydelser, rige mosaikgulve eller malede vinduer. Også klostrets bøger skulle være uden kolorerede billeder eller initialer.

— Hvordan disse regler er blevet fulgt har vi desværre kun få vidnesbyrd om i Øm. Kun en del af gulvbelægningen er bevaret — men mon vi ikke kan gætte os til klostrets og kirkens oprindelige udseende ved at betragte de andre danske Cistercienser-anlæg: Løgum-kloster med den slanke tagrytter og Sorø og Vitskøl klostre med deres særprægede søjler, murbuer og formsten. — Og dog skal Øm-munkene have overskredet de strenge regler: *Ifølge kloster-kroniken havde deres kirke et stort, smukt, muret lårn.* Anker.

Han ville bære vor synd, sone den!

Der lå en forfærdelig råbed og nedelse i de svøbeslag, som ramte Kristus. Soldaterne nød at piske Ham, ligesom de senere nød at spytte på Ham.

Det var sanselighed, urenhed og had til renheden, som lå bag denne handling, og dette had sønderriver Kristi legeme, det legeme, som altid havde bevaret renheden.

Med en uendelig kærlighed bar Kristus disse lidelser, som voldte Ham en forfærdelig smerte — ikke alene legemligt, men sjæleligt. Kristus må have følt synden i disse slag med en endnu større smerte, men Han bar dem i kærlighed.

Og Kristi kærlighed omfattede alle de mennesker, som ved deres urenhed og sanselighed enten havde eller senere ville krænke Gud og fornede sjæl og legeme.

Netop ved at høre syndens angreb med denne indstilling sonede Kristus for os.

aloysius.

Fra min bogreol

FASTETIDENS LITURGI

Intet afsnit i kirkeåret er så rigt i liturgisk henseende som fastetiden. Igennem fyrretyve dage finder vi i messebogen en ny messe til hver dag.

Det er ikke alle unge katolikker, som har mulighed for at gå til messe hver dag. Man skal på arbejde, i sko-

le, bringer mælk eller aviser ud, — men der er een ting, vi alle kan nå: hver dag at læse et lille afsnit i den bog, der forrige år udkom på *Arne Frost-Hansens* forlag. Den hedder »Fra Askeonsdag til Hvide Søndag«, og det er Benediktinerpateren *Leo Helbling, O.B.S.*, der har skrevet den. (O.B.S. betyder »Ordo Sancti Benedicti« — St. Benedikts orden).

Her i fastetiden er messernes tekster sammensatte, således at de hver dag behandler en ny side af kristenlivet, — og det er disse messer, som den lille bog forklarer og udlægger.

Der er ikke noget mere gavnligt end den »*lille daglige dosis*«. Anling.

Vel mødt i...

Amager: On. 28.: Studiekreds v. pater Brunicardi. Emne: Sakramenterne.

Hver ti. kl. 20,00: Sportsgruppen: bordtennis. Hver ti. og fr. kl. 20,00: Underholdningsgruppen.

Horsens: To. 1. kl. 20,00: Studiekreds hos pastor Vick.

Jesu Hjerter sogn: Lø. 24.: Foredragsmøde. Arr. ved gruppe 2. Lø. 3.: Abent hus.

Lyngby: Lø. 3. kl. 19,30: Elsebet Kieler taler om mirakler. Der sluttes med andagt i kapellet.

Odense: Week-enden 24/25: Lederstævne for Jylland og Fyn på Dalum.

Østerbro: On. 28. kl. 20,00: hos pastor Ib Andersen, Bredgade 64, knoppen. KUK-præsten om *fasten*, teologisk, historisk og praktisk belyst.

Næstved

Stat Annoncererne!	Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Tapeter og Malerverer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner
Wilh. Krüger aut. Elektro-Justaliator Byengenget 4 . Telefon 2117 Lys - Kræft - Varme	„Østerport blomster“ C. G. Mortensen Moderne binde- og dekoration buketter - kranse Telefon 1652	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 276
T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (fl. Lin.) Trælast og Bygningsartikler Femøvej	A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 Telf. 1628 & 818 Leverandør til de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Ewald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parentheserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog og andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Februar—Marts:

25. S. 3. SØNDAG I FASTEN (208 (violet) ---30); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122); Fastens Præf. (516).

26. M. Feria (213); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag; Præf. (516).

27. Ti. Feria (218); 2. Bøn: St. Gabriel af den smertefulde Jomfru ([47]); Præf. (516). — Eller:

(hvid) St. Gabriel af den smertefulde Jomfru ([46]); 2. Bøn: Feria (218); Præf. (516); sidste Evang. (220).

28. O. Feria (222); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).

1. T. Feria (227); 2. og 3. Bøn (violet) (122); Præf. (516).

2. F. Den salige Karl den Gode (rød) (842—89); 2. Bøn: Feria (231), 3. Bøn: For Paven ([122]) i Anledning af 12 Aars Dagen for Hans Hellighed Pave PIUS XII's Valg; Præf. (516); sidste Ev. (233). — Eller:

(violet) Feria (231); 2. Bøn: Den salige Karl den Gode (842), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (516).

3. L. Feria (238); 2. og 3. Bøn (violet) (122); Præf. (516).

4. S. 4. SØNDAG I FASTEN. — »Lætare«.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Retrætepræst søges

Da ingen Ordenspræst kan frigøres til Rygaards Retræte i den stille Uge i Aar, bedes Verdenspræster, der eventuelt kunne overtage den, sætte sig hurtigst muligt i Forbindelse med Assumptionsklostrets Priorinde.

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 - Tlf. Am. 2780

Laverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 - Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition.

LIBELLE- BØGERNE

giver kort og
klar katolsk
Orientering

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødetensvej 25, Hellerup - Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

Børne-Radio-Messen

I Søndags udsendte Radioen for første Gang en katolsk Børnegudstjeneste. Det var Hovedstadens katolske Skoler, der stod bag Arrangementet, og Børnene sang under Direktion af Sanglærer John Lundorf, medens Pastor Elbe Simonsen talte til Børnene og ledede Fællesbønnerne. Fra mange Sider har vi modtaget Udtryk for overordentlig stor Glæde over Børnenes Sang og over deres vaagne Medleven i Messeofferets Bønner og Ceremonier. Det vil utvivlsomt ikke blive sidste Gang, vi kommer til at glæde os paa denne Maade over, saa godt den nye Slægt bliver oplært til at tage del i Kirkens gamle Gudstjeneste. Mange Steder i Provinsen vil det fra København givne Eksempel blive fulgt.

Fastepredikener

St. Ansgar. Fredage Kl. 19½. Pater Wolfisberg S.J.

Jesu Hjerte. Søndage Kl. 17. Pater Roos S.J. Torsdage Kl. 20. Pater Schumacher S.J.

St. Knud Lavard. Fredage Kl. 19½. Pater Paulli S.J.

Sakraments. Søndage Kl. 17. Pastor Simonsen.

St. Antoni. Onsdage Kl. 20. Pater Paulli S.J.

St. Therese. Søndage Kl. 19½.

St. Andreas. Søndage Kl. 17.

Aarhus. Onsdage Kl. 20. Pater Poppe S.J.

Vejde. Onsdage Kl. 20.

Bazar i Sct. Mariæ Sogn

Søndag den 4. Marts

i Menighedssalen og Præstehuset, Jens Jessensvej 7.

Bortlodning, Tombola, Lykkehjul, Salgsbod, Chokoladebod og Restauration. Særlig Afdeling for Børn i Spejderløkalet.

Kl. 8: Stille Messe, derefter aabnes Basaren.

Kl. 10: Højmesse, under hvilken Basaren er lukket.

Kl. 16: Kirkekoncert.

Kl. 19,30: Andagt, derefter Lodtrækning.

Alle er velkomne.

Gaver, f. Eks. til Tombola, modtages med Taknemmelighed.

<p style="text-align: center;">Odense</p>	<p style="text-align: center;">Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p style="text-align: center;">Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p style="text-align: center;">Køb hjemmelavet Chokolade i „ELITE“ Hjallesevej 21 Vestergade 9</p>	<p style="text-align: center;">Frederiksens Fiskesalg Odense . Tlf. 8552 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p style="text-align: center;">H. C. Christensen Hjallesevej 24 . Telefon 8563 Ligkiste- og Begravelsesforretning Alt vedr. Begravelser ordnes. Snedker ved Sct. Josephs Hospital</p>
<p style="text-align: center;">Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p style="text-align: center;">C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken</p>	<p style="text-align: center;">Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. i LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>
<p style="text-align: center;">Knud V. Mørk Frisørmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p style="text-align: center;">Gør Deres indkøb i blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 Telefon 5154</p>	<p style="text-align: center;">Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet</p>
<p style="text-align: center;">Svendborg</p>	<p style="text-align: center;">C. K. Hansen exam. aut. gas- og vandmester Kullinggade 10 . Tlf. 489 Udfører arbejdet for de katolske institutioner</p>	
<p style="text-align: center;">L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>	<p style="text-align: center;">Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>
<p style="text-align: center;">Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044</p>	<p style="text-align: center;">Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen jun. prv. Tf. 1864</p>	<p style="text-align: center;">Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>
<p style="text-align: center;">Byggeaktieselskabet Svendborg Nannasvej 24 . Telefon 2929</p>		<p style="text-align: center;">Alt vedrørende byggeri såvel gammelt som nyt FORLANG TILBUD</p>
<p style="text-align: center;">Kolding</p> <p style="text-align: center;">Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p style="text-align: center;">Roskilde</p> <p style="text-align: center;">Mønsterbageriet Olsogade 17. Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Dessorter</p>	<p style="text-align: center;">Nakskov</p> <p style="text-align: center;">Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

Tysk Aktion mod daarlige Film

Kampen mod daarlige Film har smukke Resultater at opvise i Osnabrück (Westfalen). Der var fra katolsk Side nedlagt Protest paa Opførelsen af Filmen »Synderinden«, og det kom da til Protesttilkendegivelser under Premieren. Dette gav Stødet til en Aktion fra Byens Filmsudvalg: Ejerne af Byens tre største Filmsteatre har i en skriftlig Overenskomst forpligtet sig til ikke mere at vise Film, der fra kompetent kirkelig Side er blevet betegnet som »fraraadelig«. Endog Film, der indgaar i en Blanko-overenskomst og som viser sig at være i Strid med Moralen, vil Ejerne afvise.

»Osservatore Romano« har energisk dementeret en Meddelelse i det højresocialistiske Blad »Il Paese«, hvorefter Paven overfor Italiens Udenrigsminister Sforza skulde have udtalt, at »Rusland maa knækkes« og har samtidig stemplet Paastanden som en plump Løgn. (CND)

De italienske Kommuniste har i Parlamentets Radioudvalg nedlagt Protest mod den kendte Folkeprædikant, Pater R. Lombardis Radiotaler, idet de erklærer, at Paterens Foredrag ikke er forenelige med Radioens Upartiskhed. (KIPA)

URBI ET ORBI

BEATIFIKATION OG NY KARDINALER?

Det synes nu sandsynligt, at Pave Pius X's Beatifikation vil finde Sted i Maj og at den Hellige Fader ved samme Lejlighed vil afholde et Konsistorium og udfylde nogle af eller samtlige de 19 ledige Sæder i Det Hellige Kollegium.

Rituskongregationen har været samlet til et vigtigt Møde i det apostoliske Palæ, ved hvilken Lejlighed Pave Pius XII definitivt har anerkendt begge de afdøde Pave Pius X tilskrevne Undere. Mødet havde en meget højtidelig Karakter og lededes af den Hellige Fader personlig. Kongregationens Pro-Præfekt, Kardinal Micara, samt Kardinalerne Canali og Verde var til Stede. Der behandledes tre forestaaende Beatifikationssager, nemlig: Pave Pius X, den franske Jesuit, Pater Julien Manoir og de to Dominikanerbiskopper José-Maria Diaz Sanjurjo og Garcis Sampdre, der blev myrdet i Tonkin i 1863. (KIPA)

Frankrigs Fiskere drager ud paa Togt

Hvert Aar, naar Bretagnes Fiskere lægger ud paa deres maanedlange Togter til Nova-Scotia, afholder de inden Afrejsen en religiøs Ceremoni, en traditionel »Pardon« eller en Slags religiøs Procession, der efterfølges af en Velsignelse af Fiskerbaadene. Ovenfor ses unge Fiskere i Fecamp i Procession gennem Byens Gader ned mod Dokkerne. De bærer Gudsmoders Billede fra Katedralen samt enkelte af de gamle Skibsmodeller, der til daglig pryder Katedralens Skibe.

Tito kan ikke taale Salmesang

Dirigenten for Kirkekoret ved Katedralen i Zagreb, P. Jusitsch, der er en kendt Komponist, er blevet idømt 14 Aars Fængsel. I Anklageskriftet hedder det, at han har ladet sit Kor synge Salmer, i hvilke »Marskal Titos Regime kritiseredes«! (CND)

Over en Million Besøgende i Vatikanermuseerne i 1950

I Helligaaret 1950 har Vatikanermuseerne haft 1.200.000 Besøgende, deraf 850.000 Pilgrimme. I Helligaaret 1933 talte man 425.000 og i 1925 400.000. Det er rundt regnet 12.000 Gæster pr. Dag. (KIPA)

Tysklands ældste præstestuderende, pens. Lærer Bruno Borowska, fyldte nylig 70 Aar. Jubilaren, der i Øjeblikket studerer ved Præsteseminariet i Paderborn, og som formentlig ogsaa er den ældste af samtlige i Tyskland immatrikulerede Studenter, bliver præsteviet nu til Marls. (CND)

Den belgiske Regering har tildelt Kardinal van Roey i Bruxelles Fortjenstmedaillen i Guld som Anerkendelse af hans karitative Indsats i Efterkrigsaaarene. (KIPA)

FASTE PAA PLAKATER

Den britiske Offentlighed blev til Jul gennem 3000 flerfarvede Plakater paa Plakatsøjlerne overalt i Storbritannien gjort opmærksom paa Julefestens Mening og Betydning. Katolske Kredse har nu iværksat en lignende Aktion med Henblik paa Fastetiden. Initiativtagerne — der er ukendte — agter ligeledes til Ikke-Katolikker at uddele Postkort, hvorpaa der redogøres for, hvad Meningen med Fasten egentlig er. (KIPA)

Katolsk Boghandler i Øst-Berlin faar 18 Maaneders Fængsel

En kvindelig katolsk Boghandler, Ursula Moeny, er ved en Domstol i den østtyske Sektor i Berlin blevet idømt 18 Maaneders Fængsel, fordi hun i sin Boghandel, der er beliggende i Østsektoren, har solgt religiøse Bøger. Hun blev anklaget for at »have forstyrret det tyske Folks indre Fred samt Verdensfreden.« Det beslagnede Bogmateriale hidrører i det væsentlige fra Berliner Morus-Forlaget, hvis Licensindehaver var den nyligt afdøde Biskop af Berlin, Kardinal von Preysing. (CND)

Katolsk

4. Marts 1951
99. Aargang
Nr. 9

Ugeblad

Den kirkelige Videnskab

Stepinac-Sagen

Ny Grav-Basilika i Jerusalem?

Privataabenbaringer

Sexualproblemer
og Ægteskabsraadgivning

Omkring »Moralsk Oprustning«

Bevægelsen »Moralsk Oprustning« har i de sidste Uger atter fanget Publikums Opmærksomhed. Dels holdt den d. 18. 2. et velbesøgt Eftermiddagsmøde i Odd Fellow Palæet, dels blev den i Radioen d. 22. 2. gjort til Genstand for kritisk Behandling i et Foredrag af Professor, Dr. theol. P. G. Lindhardt. Dette sidste afstedkom diverse Udtalelser til Bladene og Krav om nyt Radioforedrag til Imødegaelse af Professoren.

Hvad Diskussionen drejer sig om er et Spørgsmaal, der ogsaa i høj Grad har Interesse for vor katolske Bedøm-

melse af Bevægelsen. Som vistnok bekendt er den stiftet af Frank Buchman og virkede i de første Aar — indtil 1938 — under Navnet »Oxford-Gruppe Bevægelsen«. Siden 1938 har den kaldt sig »Moralsk Oprustning« (egentlig »moral-re-armament«), men uden at skifte Program sammen med Navnet.

Det er centralt for M. O. at være udogmatisk. I 1948 udtalte Frank Buchman: »Katolik, Jøde og Protestant, Hindu, Muslim, Buddhist og Confucianist — alle finder de, at de kan følges ad denne gode Vej. Den løfter dem op over det, der skiller dem (their differences) til en højere Ideologis Plan«. Udtalelser af denne Art er hyppige fra M. O.s Side, og det er derfor ikke til at undres over, at man fra mange Sider tager det som tilstrækkeligt Udtryk for, at Bevægelsen anser alle Religioner for lige gode, i hvert Fald i Relation til Moralsk Oprustnings Maal. Det var f. Eks. Tilfældet, da Kardinal Frings i Köln i sin Pinseprædiken i Köln udtalte, at Kirken nu for Alvor maa fraaraade ethvert Samarbejde med Buchmans M. O.

Paa den anden Side lyder der fra M. O. lige saa hyppigt stærke Bekennelser til Kristendommen og til Kristi Person. Prof. Aage Bentzen, der skildrer Bevægelsen i »Illustreret Religionsleksikon« tyder Buchmans citerede Ord derhen, at »den højere Ideologis Hjerte er Forvandling (change)« (Buchmans egne Ord), d.v.s., at alle de nævnte Mennesker skal »mødes i Erkendelse af, at det er »Change«, det gælder om, »Change« under Guds Førelse, hvilket maa føre alle og enhver til Erkendelsen af Sandhedens Gud, hvis der arbejdes ærligt.« Ofte siges det saaledes, at Kristendommen er Ledernes virkelige Inspiration, og at de, der ikke er Kristne ved deres Indtrædelse i Bevægelsen, nødvendigvis maa blive det ved at efterleve dens Ideer. Det lyder dog i de fleste Tilfælde nærmest som et Postulat, og en nærmere Redegørelse savnes.

Nogle Bedømmelser gaar ud paa, at et oprindeligt kristent Præg er blevet svækket. Andre naar det modsatte Resultat. Blandt Iagttagere fra dansk katolsk Side kan nævnes Pastor Hubert Messerschmidt, der i Pjecen »Oxford og Rom« (1936) kom til det Resultat, at »Bevægelsen har forladt den krist-

Den hellige Fader fylder 75 Aar

PAVE PIUS XII fejrede 2. Marts sin 75. Fødselsdag og samtidig var det tolv Aar siden han blev valgt til Pave efter et af Historiens korteste Konklaver.

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4

København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 65 38
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Pølse
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsvej 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Brdr. T. & P. Odorico

*La Coursvej 3
København F*
Tlf. Godthåb 656
Mosaik
og Terrazzo

absolut

ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Skandinavisk
Korset Magasin

v/ Fru Gurli Ravn

✱

Nørrebrogade 27
Tlf. C. 12227

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

*Worning & Petersen
FUGLESTADEN 11*

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

ne Tros Grund og kun er en »religiøsetisk Bevægelse blandt Kristne«, men efter Krigen ved et fornyet Bekendtskab med den mente at maatte konstatere en Udvikling hen mod positiv Kristentro. Nu mener Prof. Lindhardt, at Kristus helt er forsvundet fra M. O.s »Ideologi«. Det maa derfor være tiladt at konkludere derhen, at Bevægelsen i hvert Fald ikke med tilstrækkelig Klarhed og Eftertryk bekendt sig staaende paa kristen Grund.

Dertil kommer, at det etiske Arbejde, som i hvert Fald udadtil er Hovedindtrykket, som Offentligheden faar af M. O., ganske utvivlsomt bærer Præg af »Dennesidighed«. Den har sikkert nok udmærkede Resultater at opvise. Den lærer Mennesker at indse deres egne Fejl, før de klager over andres. I en saadan Atmosfære af Oprigtighed kan f. Eks. mangt og meget, der i Tidens Løb har undergravet et Ægteskab, bringes ud af Verden, saa en ny Begyndelse bliver mulig. I samme Atmosfære kan Repræsentanter for modstridende økonomiske Interesser komme paa en bedre Talefod med hinanden, og det samme gælder Repræsentanter for forskellige Nationer, der ad denne Vej overvinder indbyrdes ofte dybtgaaende Mistillid. I og for sig skulde det ogsaa være muligt paa lignende Vis at bane Vej for en Forstaaelse mellem Protestanter og Katolikker, og f. Eks. den katolske Biskop af Lausanne, Geneve og Fribourg, Mgr. Charrière (i hvis Stift Caux, Centret for M. O., er beliggende) har peget paa dette som uhyre vigtigt. Men Biskop Charrière har ogsaa set disse Resultater alle ligger paa en rent verdslig Etik Plan. Det er en Vejbaning for det egentlige, men man standser foran dette egentlige og lader det ligge. Naar Buchman kan tale om, at M. O. løfter sine Medlemmer op over det, der skiller, har han faktisk selv lukket Døren for Katolikkens Deltagelse. Det, der skiller, er for os ikke Biting. Det, der skiller, er jo ikke Lys og Røgelse, men selve Troen paa, hvor Guds Aabenbaring er at finde i sin rene, pure Uforfalskethed.

Hertil vil man fra forskelligt Hold indenfor »Moralisk Oprustning« svare, at man altid gentager, at en Katolik, der deltager i M. O.s Arbejde, absolut ikke skal aflægge sin Katolicisme. Han skal tværtimod blive endnu mere ivrig Katolik, endnu omhyggeligere efterleve Pavens og sin Biskops Direktiver. Os bekendt er der heller ikke fra M. O.s Side her eller i Udlandet lagt katolske Medlemmer Hindringer i Vejen i saa Henseende. Men det er vort lige saa klare og tydelige Indtryk, at ethvert Forsøg fra en Katoliks Side paa indenfor Bevægelsen at lade mere dogmatiske Synspunkter komme til Orde, er løbet ud i Sandet — netop i Sand, hvor alle klare Linier næsten øjeblikkeligt viskes ud igen. Katolik kan man være i sit Privatliv, men i M. O. lader man Forskellighederne ligge og samles om et Arbejde alene paa de etiske Omraader, hvor Forskellighederne ikke spiller ind.

Paa de Betingelser kan Katolikker imidlertid ikke gaa ind. Som Pastor Messerschmidt udtrykte det i sin

nævnte Pjece: I og for sig tog vi gerne det Hensyn »ikke at saare anderledes-tænkende«, men »der er ogsaa et andet Hensyn at tage til vore ikke-katolske Medkristne — et Hensyn, som i katolske Øjne vejer tungere og derfor maa give Udslaget. Det er dette, at vi skylder dem at prædike i Tide og Utide, at Gud har givet os det nød-

vendige Lys og den nødvendige Kraft til Fuldkommenhed i sin Kirke, og at den derfor er »encesaliggørende«... Og derfor vilde vi føle det som et skændigt Forræderi, hvis vi nu tav med vor Tro, blot fordi det af anderledestroende muligvis vil opfattes som Arrogance at forkynde den som den eneste, der kan frelse os fra os selv.«

APROPOS

Ærkebiskop Stepinac af Zagreb

Det har undret adskillige af »Berlingske Aftenavis«'s Læsere, at Bladet giver Arne Sørensens Korrespondancer saa stor en Plads. De passer i Almindelighed yderst slet til Bladets egen Opfattelse af de internationale Forhold, og dertil er de saa rabiater anti-katolske, at det burde have faaet Redaktionen til at studse.

Mandag d. 19. ds. drejede Artiklen sig om Jugoslavien, og Arne Sørensen fastslog (naturligvis uden Skygge af Dokumentation), at Ærkebiskop Stepinac lider en velfortjent Straf.

Til Oplysning for Bladet og dets Læsere bringer vi nedenfor Hovedindholdet af en Artikel, vi trykte 20. 10. 46. Vi vil med Interesse bemærke, om »Berlingske Aften« gengiver nedenstaaende:

*

I Proessen mod Ærkebiskop Stepinac havde Tito-Regeringen rejst følgende fire Anklagepunkter:

1. Samarbejde med det tredje Riges Invasionshære og den kroatisk-kvinske Quisling, Ante Pavelitsch.

2. Hjælp til Resterne af den slagne Fascisme og Krigsforbryderne efter at Landet var blevet befriet.

3. Udnyttelse af religiøse Ceremonier til politiske Demonstrationer til Gunst for Pavelitsch og Ustaschi'erne.

4. »Tvangskonversion« af et større Antal Serbere fra den ortodokse til den romersk-katolske Kirke. Dette sidste Anklagepunkt om den paastaaede tvungne Omvendelse betegnede Dommerne — ifølge en Meddelelse i Agence France-Presse — som Krigsforbrydelse, set fra allieret Standpunkt.

Overfor disse Beskyldninger udtaltes fra kompetent kirkelig Side følgende:

ad 1. Det er en historisk Kendsgerning, at de tyske Militærmyndigheder havde Ordre til at arrestere Ærkebiskop Stepinac umiddelbart efter de tyske Troppers Ankomst til jugoslavisk Territorium, med den Begrundelse, at han havde ydet Hjælp og Bistand til alle Jøder, der var flygtet for Nazi fra Tyskland og Østrig til Jugoslavien. Det tyske Militær vovede dog ikke at foretage Arrestationen paa Grund af Ærkebiskoppens overmaade store Popularitet og det til Trods for,

at han ikke undlod at give sit Standpunkt overfor Tyskerne tydeligt til Kende. Under hele Krigen har Ærkebiskop Stepinac i talrige Prædikener indtaget en klar og afvisende Holdning overfor Nazi-Teorier og Nazi-Metoder. Paa Grund af disse officielle Erklæringer var ethvert Samarbejde med Invasionshæren en fuldkommen Umulighed. Overfor Pavelitsch har Ærkebiskoppen i al Offentlighed og i talrige Prædikener saavel som i Protester taget til Orde mod Forfølgelserne af Jøder, Serbere og politisk anderledes tænkende Kroater.

ad 2. I Tito-Jugoslavien er i Dag enhver, der ikke hylder kommunistiske Idéer »Fascist«, og enhver, der besidder Ejendom og derfor afviser Kommunismen »Krigsforbryder«.

ad 3. I Kroatien har der i Forbindelse med Krigen og Efterkrigsbegivenhederne fundet et enormt religiøst Opsving Sted, og de nye Magthavere ser deri en ren og skær politisk Demonstration. Præsidenten for den føderative jugoslaviske Republik har i en offentlig Tale erklæret: »Folk tror endnu paa Vidundere og Aabenbarin-

Høstaaende Billede blev taget i September 1945 ved en Militærparade i Zagreb og viser Ærkebiskop Stepinac (Nr. 2 fra venstre) sammen med henholdsvis den daværende kroatisk Premierminister og den sovjet-russiske Militærattache i Jugoslavien!

ger, og det er en Slags ny Kamp mod Stalen«. Det er Myndighederne selv, der udlægger de religiøse Manifestationer, hvis Betydning de ikke fatter eller vil fatte, som politiske Demonstrationer og derpaa anvender dem som Anklage mod Kirken.

ad 4. Det er en Kendsgerning, at Pavelitsch-Regeringen førte en Politik, der tilsigtede en tvangsmæssig Omvendelse af ortodokse Serbere til Katolicismen. Men det er ogsaa en Kendsgerning, at den katolske Kirke officielt har fordømt denne Politik. Paa Ærkebiskop Stepinacs Foranledning udsendte den kroatiske Bispekonference i Slutningen af 1941 følgende officielle Erklæring: »Det kroatiske Episkopat, forsamlet til sit aarlige Møde, 17. og 18. November 1941, har med Henblik paa græsk-ortodokse Kristnes Konversion til den katolske Kirke truffet følgende Beslutninger: Ifølge dogmatiske Forskrifter afgøres alle Spørgsmaal vedrørende Konversion fra græsk-ortodox Tro til Katolicismen, udelukkende af det katolsk-kirkelige Hierarki, som efter guddommelig Ret og kanonisk Ordning alene er berettiget til at give Direktiver for saadanne Konversioner og foreskrive Bestemmelser desangaaende, saaledes at enhver Aktion af denne Art kun kan ske med kirkelig Autoritets Billigelse.

ad 2. Ingen uden det katolsk-kirkelige Hierarki har Ret til at indsætte »Missionærer«, som kan befatte sig med Konversioner fra græsk-ortodox til katolsk Tro. Enhver saadan »Missionær« maa have saavel Jurisdiktion som Sendelse fra en katolsk Biskop. Det er hverken dogmatisk eller kanonisk tilladeligt at »Missionærer« udsendes uden biskoppelig Bemyndigelse, og ingen kan modtage Direktiver fra Kommissærer, Myndigheder, Ustaschi-Embedsmænd, Ministeriet for Fornyelse (d.v.s. Pavelitsch's Propagandaministerium) eller nogen som helst anden verdslig Myndighed.

ad 3. Den katolske Kirke kan kun betragte saadanne Konversioner som gyldige, naar de er gennemført efter disse Retningslinier.

ad 4. Endeelig kan kun saadanne Personer, der foretager dette Skridt frivilligt og uden Tvang, optages i den katolske Kirke og først efter at være belært om den katolske Tro.

Denne Erklæring fra det kroatiske Episkopat kan kun udlægges som en enstemmig Fordømmelse af den pavelitsche Indblanding i kirkelige Anliggender, og af disse Kendsgerninger fremgaar det vist ulvetydigt, at Tito-Anklagen mod Ærkebiskop Stepinac stod paa meget svage Fødder.

NOTER

Pilgrimsfilm

i Odd-Fellow-Palæet

Paa Foranledning af »Jørgensens Rejsebureau«, der ledede Nationalkomitéens Pilgrimsrejser i 1950, har Pastor H. Taxt fra Frederiksstad for nylig forevist sin interessante Film fra Færden ved en Filmsaften i Odd Fellow Palæet i København

med sin Tid, men en kritisk Begavelse, der selv vilde se og erkende, og som førte disse Fag videre frem.

Begge ansaa dog deres filosofiske og teologiske Arbejder for de mest betydningsfulde. Og her kom især Thomas ud for svære Kampe. Filosofer og Teologer af den gamle Skole frygtede Benyttelsen af den hedenske Aristoteles' Tanker og kunde henvise til, at den nye Lærdom havde ført andre paa Vildspor. Disse andre stillede sig ogsaa i Modsætning til Albert og Thomas, som derfor maatte føre deres lærde Kampe paa to Fronter. Samtidig maatte især Thomas forsvare de unge

Blade af Kirkens Historie

DEN MIDDELALDERLIGE VIDENSKAB

Albert den Store og Thomas af Aquin

De første Skoler blev til paa Karl den Stores Tid. De opstod ved Domkirkerne og ved en Del Klostre. Eleverne lærte at læse og skrive, regne og syng. Skulde de studere videre, kom de saa til de »syv frie Kunster«. Først Grammatik, Retorik og Dialektik, derpaa Aritmetik, Geometri, Astrologi og Musik. Efter disse verdslige Videnskaber fulgte den gejstlige, præstelige Uddannelse.

Ind i Middelalderen begyndte Byernes Borgere at hævde deres Betydning overfor Adelen, hvis Børn hidtil havde været de eneste, der fik Skolcundervisning. Nye Byskoler opstod. Paa samme Tid udviklede nogle af de berømteste gamle Domkirkeskoler, f. Eks. i Paris, Oxford og Köln sig til de første Universiteter. Det skete derved, at studerende fra mange Lande strømmede til disse Skoler, hvis Lærere sluttede sig sammen i en særlig Lærersamling, der opnaaede adskillige Forrettigheder. De første Universiteter opstod omkring Aar 1200, nogle af dem med en af de verdslige Videnskaber som Speciale (Retsvidenskaben i Bologna, Lægekunsten i Salerno og Montpellier). De første nordiske Universiteter blev først grundlagt langt senere (Uppsalas Universitet i 1477, Københavns i 1479).

Universiteternes Lærere var til en Begyndelse især Ordenspræster, og Tidens nye Ordener (Dominikanerne og Franciskanerne) fostrede de berømteste Lærere.

En af disse var Albert den Store. Han var Grevesøn fra Schwaben (f. 1193). Under Studier i Padua traadte han ind i den ganske nye Dominikanerorden og blev siden Lærer ved forskellige Universiteter, den meste Tid ved Universitetet i Köln. Nogle faa Aar var han Biskop i Regensburg, men vendte atter tilbage til Studierne.

Han var godt et halvt Hundrede Aar, da han blandt sine Elever fra alle Europas Egne fik en ung Sydditaliener, ogsaa en Grevesøn, Thomas fra Aquin. Skønt Thomas var en meget tavs og beskeden ung Mand, som de andre studerende lo ad, forstod Albert hurtigt, at det var et Geni, som her sad under hans Lærestol.

Tilsammen øvede Albert og Thomas en af Historiens store videnskabelige Bedrifter. Middelalderen havde genopdaget Oldtidens store Universalgeni, Grækeren Aristoteles. De to Dominikanere gjorde Aristoteles Lærdom tjenlig for den kristne Tænkning og skabte Enhed og Sammenhæng mellem kristen Tro og Tidens bedste Viden. I dette Arbejde var Thomas den dybeste og skarpsindigste Tænker af de to, medens Albert ejede Aristoteles' egen omfattende Viden paa alle Videnskabens Felter. Tanken om Middelalderen som en total Mørketid for Naturvidenskaben er urigtig, og Albert er et af Beviserne. Hans største naturvidenskabelige Betydning laa paa Botanikkens Omraade, men ogsaa i Mineralogi og Kemi var han ikke blot paa Højde

Thomas af Aquin (Fresko af Fra Angelico i Vatikanet).

← Albert den Store's Statue i hans Fødeby Lauingen (Bayern)

Tiggermunkeordener mod de Angreb, der blev ført ogsaa mod dem. Han gjorde det altsammen med en Sindsro og Uforstyrrelighed, som intet kunne rukke.

Thomas døde knapt 50 Aar gammel i 1274. Inden da havde han næsten fuldført sit Hovedværk »Summa«, der endnu den Dag i Dag er Grundsten for alle gejstlige Studier, og han havde skrevet Bønner og Hymner til Kristi Legems Fest, der blev højtideligt indført paa hans Tid. Paa den Maade er hans Ord ogsaa i vore Dage paa alle Katolikkers Læber (»Lauda Sion« — »Tantum ergo« — »Adoro te«).

Efter Thomas Død forsøgte hans Modstandere at faa Bugt med hans Lære. Da rejste den ældgamle Albert til Paris for at forsvare sin Elev, og Forsøget mislykkedes. Selv døde Albert i 1280, næsten 90 Aar gammel.

Sammen er disse to det mest storlaaede Udtryk for det Kulturens Højdepunkt, der blev naaet i Europa i Universiteternes Barndom, da Middelalderkulturen naaede sin højeste Blomstring.

Ny Basilika over Kristi Grav?

Vil det lykkes at overvinde Uoverensstemmelserne mellem de interesserede Konfessioner?

Den Hellige Gravs Kirke i Jerusalem har gennem længere Tid befundet sig i en sorgelig Forfaldstilstand. Baade Naturen og Menneskene har i Tidens Løb tilføjet denne ærværdige Bygning saa følelige Skader, og disse er hidtil kun blevet nødtørftigt udbedret. Flere Steder holdes Kirkebygningen kun sammen med Besvær takket være Støttepiller eller solide Jernringe, der søger at hindre Sammenstyrtning, og Branden, der hærgede Kirken i Slutningen af 1949 har bevirket, at Spørgsmaalet om en endelig Afgørelse vedrørende Kirkens Skæbne er blevet paatrængende aktuelt. Atter og atter dukker der Røster op, som foreslaar, at den gamle Bygning rives ned og erstattes med et mere værdigt Monument over Frelserens Grav. Et saadant Projekt støder imidlertid paa mangehaande Vanskeligheder. Thi medens Franciskanerne, der vogter den hellige Grav, for længst har indset Betimeligheden heri, staar bl. a. Dominikanerne og Benediktinerne af arkæologiske Grunde afvisende overfor Planerne. De armenske og græsk-ortodoxe Kristne, hvis Medbestemmelseret i deres Egenskab af deres hævdvundne Rettigheder som Medvogtere af den hellige Grav ogsaa maa respekteres, stiller sig ogsaa afvisende. Og efter al Sandsynlighed vil Anglikanerne ogsaa gøre Betæneligheder eftersom engelske Videnskabsmænd allerede i 1927 protesterede mod de Ombygningsplaner, der var fremme dengang. Protestanterne er indifferente og synes at være tilfredse med at have deres egen Kirke i Nærheden af den Hellige Grav.

Imidlertid har den apostoliske Delegat i Palæstina, Ærkebiskop Testa, fornylig fremsat et bemærkelsesværdigt Projekt til en Omskabelse af Gravkirken i Jerusalem, og Planerne menes at skulle lede ud over det døde Punkt og faa Støtte og Forstaaelse hos samtlige interesserede Parter. Projektet bygger paa en Plan om en Basilika, bestaaende af syv Kirker, hvorfra hvert enkelt Religionssamfund faar uhindret Adgang til Kristi Grav. Planen forudser ligeledes en Nyregulering af Terrænet omkring Gravkirken. Planen, der ikke blot er en ideel Løsning udfra arkitektoniske, men ogsaa fra ideelle Grunde, vil endvidere — forhaabentlig da — medvirke til, at Meningsforskellene overvindes, hvilket vilde være saare ønskeligt, eftersom den nuværende Gravkirkes Tilstand forværres fra Time til Time.

Frelserens Grav blev selvsagt for de første Kristne ret hurtigt en Helligdom af allerstørste Værdi. Man kan derfor ikke undres over, at der her ved den første den bedste Lejlighed rejstes en herlig Kirkebygning: den konstantinske Basilika, om hvis Pragt og Herlighed ganske enkelte endnu bevarede Dele bærer Vidne. Den stod der dog ikke ret længe, idet Perserhorderne i Begyndelsen af femte Aarhundrede efter Sejren over Konstantinopel ogsaa trængte frem mod Jerusalem og der bl. a. ødelagde Kon-

Udkastet til den ny Grav-Basilika

stantins Pragtkirke. Efter Persernes ganske vist kun kortvarige Herredømme skabte Modestius en ny Helligdom, der dog paa Grund af manglende Midler ikke nærmede sig Forgængerens Pragt. Det var Korsfarerne, der bragte ny Glans over Kristi Grav, og i 1509 indviedes den Kirkebygning, der i alt væsentlig er bevaret indtil idag.

Aarhundreders Misrøgt, Jordskælv, Vejrligets skadelige Indflydelse, Brande og sidst men ikke mindst menneskelige Indgreb, dikteret af Ufornuft, har imidlertid bragt Kristi Gravkirke til den sorgelige Forfatning, som den idag befinder sig i, denne den samlede Kristenheds dyrebare Helligdom.

Det indrømmes fra alle Sider, at en Ændring er paa-

krævet, ikke mindst efter Branden — og den forøgede Fare for Sammenstyrtning — i Foraaret 1950. Det er alle disse Ting, der har foranlediget den apostoliske Delegat i Palæstina, Mgr. Testa, til at fremsætte sin store Plan, der gaar ud paa slet og ret at rejse en helt ny Basilika. To Arkitekter, Barluzzi og Maragnoni, har siden 1940 arbejdet med Planerne efter følgende Synspunkter: Nedrivning af de nuværende Bygninger, der ikke lader sig restaurere samt Opførelsen af en Nybygning i Tilknytning til Grundtanken med Konstantins Basilika. Den ny Basilika skal rumme tre store Kirker, til henholdsvis Katolikker, Grækere og Armeniere og endvidere mindre Kirkerum til de andre Religionssamfund (Kopter, Syrere, Anglikanere osv.); men for dem alle bliver der fri Adgang til Kristi Grav.

De vigtigste Udkast var færdig allerede i 1941 og er af Mgr. Testa blevet forelagt i Form af en Bog. Det fremgaar af denne, at den ny Basilika skal have Grundrids som et Kors, hvis Bjælker vil blive henholdsvis 180 og 140 Meter i Længden. Selve Kirken og de enkelte Kapeller angives af et dobbelt Søjlegalleri. Der vil saa endvidere blive taget Hensyn til Omgivelserne. De tre Hovedkirker vil omslutte den hellige Have, i hvilken St. Helena-Kapellet og Kalvariatemplet staar. Det egentlige Helena-Kapel vil blive bevaret i samme Skikkelse som paa Korsfarertiden. Adgangen til Frelserens Grav vil ske gennem en Bronzeport.

Set fra et arkitektonisk Synspunkt er Planen en smuk Løsning; den er afpasset efter Landskabets Karakter og bygger paa Tradition og tager samtidig Hensyn til de forskellige Konfessioners Krav og deres Ritus. Mgr. Testa motiverer sin Plan med, at selv den bedste Restaurering af den nuværende Kirke kun vilde være en midlertidig Løsning; og han giver Udtryk for Haabet om, at de forskellige Konfessioners Uenighed vedrørende en Løsning af hele Sagen under eet, maa blive bragt til Enighed under Hensyn til Nødvendigheden af at gøre noget effektivt for at redde Frelserens Gravplads. Overfor Arkæologernes Betænkelighed svarer Mgr. Testa med at henvise til, at de ældste Dele af den gamle Basilika bevarer og at disse derved sikres mod fuldstændig Ødelæggelse.

Indgangen til den hellige Gravkirke - som den ser ud idag.

ORIENTERING

Problemet Privataabenbaringer

I Tider, hvor økonomiske, sociale og kulturelle Sorger og Bekymringer, kort sagt, hvor Tidernes Tryk hviler tungt paa Menigmands Skuldre, vil der altid være en udpræget Trang til at opleve Underet, det usædvanlige, det epokegørende. Mennesket henfalder til en Art magisk Livsvandel, der næppe kan tages alvorligt nok fra et rent religiøst Standpunkt. Dette er Forklaringen paa, at man ogsaa i vor Tid skænker de saakaldte *Privataabenbaringer* saa megen Opmærksomhed.

*

Ret naturligt rejser sig da Spørgsmaalet: hvad forstaar man ved Begrebet *Privataabenbaringer* og hvorledes maa disse opfattes? Ved *Privataabenbaringer* forstaas simpelthen alle uoficielle Aabenbaringer, d. v. s. saadanne som ikke er meddelt Kirken gennem Kristus. Da den kirkelige Aabenbaring imidlertid afsluttedes med Apostlenes Bortgang, er alle senere Aabenbaringer umiddelbare Meddelelser fra Gud til enkelte Individer,

og om disses Forhold til Kirkens Lære gælder følgende:

Privataabenbaringer hører ikke med til Troens Grundvold og kan derfor aldrig blive Dogmer (Trossætninger), som en Katolik er forpligtet til at tro. De kan heller ikke indgaa i den dogmatiske Udvikling af Trogrundlaget. Derfor er de ikke *umiddelbart* Genstand for Kirkens Læremyndigheds Afgørelser, men bliver det indirekte derved, at det tilkommer Kirken at afgøre, om der i dem er eller ikke er noget, som er i Strid med Troen eller Sædelæren. Det kan godt ske, at Kirken om en *Privataabenbaring* udtaler, at den uden Betænkelighed *kan* antages som historisk Faktum, men ikke at en saadan Antagelse *skal* ske.

Enhver *Privataabenbaring*, der er i Strid med den Hellige Skrift, Kirkens Overleveringer og Kirkens Lære, eller som angaar unyttige eller uværdige Ting eller ikke svarer til Kirkefædrenes og Teologernes almindelige Opfattelse, bliver af Kirken afvist som falsk.

Den, der modtager en *Privataaben-*

baring, og som er overbevist om dens Ægthed, er i sin Samvittighed forpligtet til at tro paa den. Andre kan skænke den Tiltro, men er ikke forpligtet til det.

*

Kirken har accepteret adskillige af disse *Privataabenbaringer*, bl. a. dem, der hidrører fra den hellige Hildegard af Bingen og den hellige Birgitta af Sverige. Overfor andre *Privataabenbaringer* indtager den velvillig Tolerance, saaledes som Tilfældet er med den hellige Gertrud, den hellige Mechtildis, den hellige Teresia o. fl. Endvidere kan adskillige af Kirkens efterhaanden almindelige Fester føres tilbage til *Privataabenbaringer*, saasom Kristi Legems Fest og Jesu Hjertes Fest.

Imidlertid indtager Kirken ogsaa den allerstørste Tilbageholdenhed ved Prøvelsen af *Privataabenbaringer* og Visioner. Denne Nøgternhed burde ogsaa være vejledende for alle, naar Talen er om at vurdere (disse) saakaldte overnaturlige Tildragelser. Det er ikke Meningen at feje hele Spørgsmaalet hen med en skeptisk Rationalisme, men simpelthen at advare mod farlige, vildledende Tidsstrømninger — i Overensstemmelse med den hellige Johannes' Ord: »Undersøg Aanderne, om de nu ogsaa er fra Gud!« (1. Johs. Brev, 4, 1).

Imidlertid synes Planen — som iøvrigt alle Planer vedrørende Palæstina og de hellige Steder — at støde paa megen Modstand, især fra den græsk-ortodokse Kirke og Muhammedanerne. Det græsk-ortodokse Patriarkat gør gældende, at Nybygningen vil betyde Nedrivning af tre ortodokse Klostre. Den tidligere Stormufti har i den arabiske Sektor i Jerusalem ladet uddele Flyveblade, hvori der protesteres mod Planen. Protesterne støtter sig paa, at Opførelsen af den ny Kirke vil betyde Nedrivning af to Moskeer, hvoraf den ene, den berømte Omar-Moske, er

uerstattelig, fordi den næst efter Kaaba'en i Mekka er Muhammedanernes største Helligdom.

Kong Abdullah af Jordanien, der principielt har billiget Planen, synes ogsaa at have faaet Betæneligheder efter de senere Protester, og man mener paa kompetent Hold, at Planerne paany er skudt ud i det uvisse. Det eneste Haab bestaar imidlertid i, at samtlige de interesserede Parter kan bringes sammen eftersom det kun er et Spørgsmaal om hvorlænge den hellige Gravs Kirke endnu vil kunne holde Stand mod den fremadskridende Ødelæggelse.

Interiør fra Gravkirken

Den tredje lidelsesfrugt, som den døende Frelser skuer i ånden, er *hedningefolkenes omvendelse*. I teksten lyder denne spådom således: »Alle jordens lande skal komme i tanke om det og omvende sig til Herren; og alle hedningefolkenes slægter skal tilbede for hans åsyn. (28) Thi Herrens er riget, og han er folkenes hersker. (29) Ham alene tilbeder alle de, som hviler under jorden. For ham bøjer sig alle, der nedsteg i støvet.« (30)

Fra det udvalgte folk breder forløsningens gaver sig til hele verden. Kristi lidelse og død, hans opstandelse og indstiftelse af det eukaristiske offer bevirker hele verdens omvendelse til Gud. Med forbavsende klarhed forudsiger den korsfæstede, at de hedenske nationer, som ved deres egen skyld havde glemt og forsømt den ene sande Gud, vil gå i sig selv, vende tilbage til Herren og tiibedende kaste sig ned for hans åsyn og hylde ham som alle hjerters konge. Denne spådom om hedningeverdens overgang til kristendommen er det sikreste bevis på, at denne salme er messiansk. Ingen anden israelitisk konge kunne glæde sig ved så store åndelige erobringer. Kun guddommelig kraft kan frembringe den slags omvæltninger.

Vi behøver blot at tænke lidt over, hvad Guds beslutning om, at alle mennesker ved Jesus Kristus skal frelles og komme til erkendelsen af sandheden, kræver, når den skal gennemføres og virkeliggøres ned gennem tiderne. Det drejer sig jo om *millioner og milliarder af mennesker*. Som Adams efterkommere er de udstødt af

Ad lidelsernes vej til evig triumf

21. Davidssalme IV

Paradiset og flakker om i landflygtighed. De lever på det mørke sted, der gemmer så mange og pinefulde gåder, og hvor man kun lærer Gud at kende som i et spejlbillede og stykkevis. Alle de slægtled, der i århundredernes løb afløser hinanden, skal komme hjem igen til deres Faders hus, til himlens Paradis. De skal skue Gud ansigt til ansigt og der nyde himlens sødme og overflod og danne et herlighedsrige omkring hans trone.

Men at bygge dette rige op kræver *en indsats af umådelige dimensioner*. Det er Gud, der bør begynde arbejdet; hele tiden bør han være med, så længe det står på; og det er også ham, der kommer til at afslutte det. Men den Herre, der har skabt os uden os, vil ikke frelse os uden os. Hver enkelt, der ønsker at få del i Guds frelse, bør hjælpe med ved at gribe Guds sandhed og nåde og samvirke med dem, idet han bevarer og forsværer, øger og frugtbarer Guds gaver. Foruden den enkelte, der vindes for Kristi religion, må der også være arbejdere, der går ud i høstarbejdet og bringer Kristi budskab lige til jordens grænser.

Som vore flyvemaskiner svæver over landene og havene, således skal Kristi Evangelium flyve hen over jorden og efterhånden beherske alle dens riger. Hele verden skal vide, at alle mennesker uden undtagelse skal få lov til at komme hjem igen til Gud trods synd og uret, trods tåbelighed, ondskab og selvforskyldt ulykke. De må komme hjem igen, som den fortabte søn, hvis bare de vil gå i sig selv og angre, hvad de har fejlet; bryde med synden og tro på Kristus; slutte sig til hans Kirke og leve efter hans lære og eksempel og i hans sakramenter søge renhed, kraft og udholdenhed.

Slutresultatet af dette arbejde skal så være Evangeliets triumf i alle verdensdele. Alle nationer og stammer skal lære den ene sande Gud at kende. Fra solens opgang til dens nedgang skal alle folkene i dybeste ærefrygt tilbede ham; de skal lovprise alle hans fuldkommenheder, navnlig hans barmhjertighed, og sige tak for forløsningen og dens underfulde veje. I deres livsførelse skal de rette sig efter Guds hellige lov og Kristi eksempel.

De ydre tegn på denne store forandring i menneskenes verden er de kirker og kapeller, der bygges i byer og landsbyer, de altre, der rejses, de døbefonter og prædikestole, der op-

stilles, på steder, over hvilke der før rugede nattens mørke og dødens skygge. Ad denne vej skal fred og velsignelse, hellighed og retfærdighed, sandhed og kærlighed fejre deres triumfer. Dette og meget mere ligger i salmens korte ord: alle jordens lande omvender sig til Herren; alle slægter tilbeder; riget er Herrens.

Beskrivelsen af den 3. lidelsesfrugt afsluttes med en bemærkning om, at ikke blot alle levende på jorden, men også *de, som hviler under jorden* og er steget ned i støvet, tager del i den skildrede hyldelse. Ud fra vort kristne standpunkt må vi sige, at her er der tale om de arme sjæle i skærs-ilden og de salige i himlen, som jo kender Guds frelsesgerning meget bedre end vi. I Johanness Åbenbaring læser vi, hvordan den store skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, iført hvide klæder og med palmegrene i hænderne, med høj røst lovpriser og takker Gud med de ord: »Frelsen tilhører vor Gud, som sidder på tronen, og Lammet.«

I salmens allersidste linier taler den korsfæstede *om sin egen fremtid* og forsikrer, at han skal leve og forkynde Guds pris sammen med dem, der hører ham til. Teksten lyder således: »Min sjæl skal leve for ham (Gud) (30c.) og mine efterkommere skal tjene ham og fortælle om Herren til den slægt, der følger siden. (31) De skal forkynde hans retfærd til et folk, der først skal fødes (og sige): »Det har Herren gjort.« (32)

Den herliggjorte Messias vil benytte det liv, som han modtager i opstandelsen til Guds forherligelse. Og alle de, som han har løskøbt med sit blod, vil tjene den Allerhøjeste. Det ene slægtled vil trofast give kendskabet til den ene sande Gud videre til det næstfølgende og forkynde, hvad der er sket på Golgata, da Frelseren tilbød den guddommelige retfærdighed sig selv som den store offergave. Den ydmyge tak, som uafladeligt vil stige op mod himlen ligesom vellugtende røgelse, kan kun lyde således: »Herren har gjort det.« Hans kærlighed, magt og visdom alene kunne utænke og gennemføre forløsningens hemmelighedsfulde undergerning.

Vi kan lære noget meget vigtigt af 21. Davidssalme. Den er jo Herrens egen betragtning over lidelsen på korset. Men han taler ikke blot om det, som hører Langfredag til. En stråle af

Påskemorgenens lys falder på den mørke, tunge dag.

Således skal det også være hos os. Når vi oplever timer, hvor vi føler os fristet til at bruge Herrens ord: »Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig, så lad os da altid huske, at lidelserne kommer, men de går også igen. Smerter, sorg og ofre er ikke det sidste ord, men kun en vej til en sejr og opstandelse. »For dem, der elsker Gud, skal alle ting samvirke til deres bedste.« I den tid, vi lider, modnes uforgængelige fortjenester og værdier, når blot vi tager vort kors på samme måde som Kristus og stoler på den kraft, der udgår fra hans kors.

F. K.

Sproggeniet Pave Pius XII

Den hellige Fader, Pave Pius XII, er som bekendt meget velbevandret i fremmede Sprog — man behøver blot at tænke paa at han ved Jubelaarets store Audienser ofte har talt til Pilgrimmene paa indtil syv Sprog — og han bestræber sig ikke blot for at lære disse mange Sprog, men ogsaa for at lære dem godt. Han gør sig megen Unage for at faa en korrekt Udtale og at finde de rigtige Udtryk, d. v. s. ikke blot at tale et fremmed Sprog, men ogsaa at tænke i dette Sprog. Dette gælder f. Eks. Engelsk. Sr. Philippe, der er Chef for »The Mount Pleasant Training School« for katolske Lærere i Liverpool bekræfter dette i et Avisinterview, og fortæller, at hun flere Gange har maattet sende engelsk Lektur til Rom. Den hellige Fader læser med Forkærlighed Shakespeare og Kardinal Newman. Naar der er en Forskel i Udtalen mellem det Engelsk, der tales i England og det, der tales i USA, vælger Paven den engelske Udtale, da dette er den oprindelige, erklærer Sr. Philippe. (KIPA)

Biskoppen af Waterford (Irland), Mgr. Coholan, har bestemt, at Fasten i hans Bispedømme først skal begynde, naar den store Forkølelæsesepidemi, der raser i Øjeblikket, er ved at fortage sig. (KIPA)

Det ungarske Episkopat har meddelt, at den Hellige Stol paa Grund af de særlige Omstændigheder i Ungarn har givet Tilladelse til at læse Eftermiddags-Aftenmesser paa Hverdage. De Troende kan kommunikere under disse Messer, forudsat at de har været fastende i tre Timer. (CND)

Jesuitpateren Andrej Urussov er blevet kaldet til Lærestolen i russisk Religionshistorie ved det russiske Institut ved Fordham Universitetet (USA). — Bag Navnet Pater Urussov S.J. skjuler sig en Søn af Fyrst Urussov, der var russisk Gesandt i Paris i Aarene 1898—1904, efter i en Aarrække at have repræsenteret Zaren ved den Hellige Stol og der stiftet Bekendtskab med Katolicismen.

(KIPA)

«Osservatore Romano» om Kalenderreformen

En Medarbejder ved »Osservatore Romano« beskæftigede sig for nylig med den saa meget omdiskuterede *Kalenderreform*, der har været paa Tale gennem flere Aar. Han udtaler, at dersom man virkelig indførte en ny Kalender, saa vilde Spaltningen blive endnu større. Nationerne vilde da deles i tre Lejre i Stedet for som nu i to, og Kløften mellem Konfessionerne vilde kun forøges yderligere.

Har man — siges der i nævnte Artikel, der publiceredes 26. Januar — ogsaa tænkt paa de mange Millioner indenfor den mosaiske Tro, for hvem Ugen altid har været noget helligt? Har man tænkt paa Muhammedanerne?

Den paatænkte Kalenderreform vilde næppe bringe de paaregnede Fordele, der ventes af dens Talsmænd. Ikke blot den katolske Kultus vilde blive forstyrret, men ogsaa de andre kristne Konfessioners Liv vilde blive ramt — for da slet ikke at tale om Jøderne og Muhammedanerne.

Det drejer sig her om en tusindaarig Tradition af guddommelig Oprindelse, som man ikke med Føje kan stille alvorlig Modgrunde op imod. Kalenderreformen er sikkert ikke det mest paatrængende Problem at løse for vor Tid dersom man stræber efter at gøre Nationerne lykkelige. Det er helt andre Spørgsmaal, der venter paa en retfærdig Løsning og som vilde være bedre egnet til at sikre Nationerne aandelig og materiel Fremgang og Fred. (KIPA)

4. Søndag i Fasten - Lætare

Glæde i Alvor

Paa Vandring mod Bjergenes Tinder kan man have de deiligste Udsyn over saftiggrønne Dale og rislende Smaakilder, der styrter fra Klippevæggene. Men netop som man standser op, kan der ganske overraskende rulle tætte Skyformationer frem. Snart er de yndige Dale skjult. Fjældet synes øde og goldt; man føler Kulden, der udstraales fra Skyerne.

Men en af de skønneste Oplevelser er vel, naar man i Taage og Slud har arbejdet sig op til Fjældets Top, da at blive belønnet med gyldne Solstrejf gennem det revnede Skydække. Bundter af gyldne Spyd dirrer i Dalbundens Dyb. En dyb Betagelse griber en!

Saaledes føler man det omtrent, naar Fastetidens Bodsaltor brydes af Lætare søndags rosafarvede Paramenter.

Hvordan kan Glæde og Alvor, Bod og Fryd forenes?

Forklaringen lyder overraskende: Ved Faste, Bodsøvelser og Spøgelser sker der noget positivt, noget glædeligt. Verdens Børn synes, at Bod er noget bedrøveligt, livsforladt og trist noget. Guds Børn ved, at der i Bod gives Udtryk for den Frigørelse fra Synd, der finder Sted. Kirken tænker paa Lætare Søndag oprindeligt paa de

Biskop Gojdic henrettet?

Meddelelser fra Slovakiet gaar ud paa, at Biskoppen for de romertro græsk-katolske Slovakier, Mgr. Pawel Gojdic, samt de øvrige Biskopper, der for nylig ved Folkedomstolen i Bratislava blev idømt livsvarigt Fængsel, i Stedet skal være dømt til Døden og allerede henrettet. Dommen i Bratislava lød officielt paa livsvarigt Fængsel, idet man frygtede for at Meddelelsen om en Dødsdom skulde kunne fremkalde en ubehagelig Reaktion i den offentlige Mening. Det forlyder i velunderrettede Kredse, at Dommen formentlig er eksekveret i al Hemmelighed, da ingen har hverken set eller hørt nogetsomhelst til Mgr. Gojdic siden Dommen faldt. Man hælder til den Anskuelse, at Mgr. Gojdic udelukkende er blevet likvideret for dermed at tilintetgøre det sidste græsk-katolske Diocese, der hørte under Rom. De øvrige Bispedømmer indenfor samme Ritus er som bekendt allerede likvideret af Sovjet. Tilbage var kun Mgr. Gojdic's Bispedømme, der var oprettet 1816 og som talte 305.000 Troende, hvilket er rundt 10 pCt. af den slovakiske Befolkning. Biskop Gojdic blev arresteret efter Ordre fra Moskva og dømt sammen med to andre Biskopper. Partisanvirksomhed er ofte Paaskud for Angreb paa Kirken og »Fredskampagnen« spillede ogsaa her en Rolle. (KIPA)

første Aarhundreders Katekumener, der kan glæde sig til snarlig Daab og Optagelse. Men Glæden i Søndagens Tekster gælder alle de Troendes Sejrs-gang til det nye Jerusalem, Kirken. Jo mere alvorlig Bod og Fornægtelse af Synd, desto større Frihed og Sejr. Det verdslige Menneske føler kun Kamp og Ubehagsmomentet i Selvovervindelsen. Det kristne Menneske ved, at Opstigningen til Golgatha og det gamle Menneskes Korsfæstelse deroppe paa Klippetinden virker dystert og afskrækkende paa det forløste Menneske; men i Kampen og Opstigningen bryder allerede Paaskesolens forjættende Straaler frem. Lyset sejrer over Mørket. Derfor ligger der en dyb og varm Undertone af Glæde og Livsbekræftelse i al Selvovervindelse, Selvfornægtelse.

Der ligger alvorlig Bodsstemning over Fastetiden, men den er parret med Glæde og Tryghed. Det udtrykkes saaledes i Kirkebønnen: Forund os, heder vi dig, almægtige Gud, at vi, som knuges ned af, hvad vore egne Gerninger fortjener, dog atter maa drage Aande ved din Naades Trøst.

J. S.

RADIO VATICANA 20 AAR

Det er i disse Dage tyve Aar siden, at afdøde Pave Pius XI indviede *Radio Vaticanas* Studie og Sender. Den hellige Fader havde længe beskæftiget sig med Tanken, før endelig mulig-

»Radio Vaticana«

gjordes ved Afslutningen af Lateranforliget med Italien i 1929. Planerne og disses tekniske Realisering overdroges den bekendte italienske Radiopioner Guglielmo Marconi. I de forløbne tyve Aar har Vatikanets Radio stadig udvidet sit Program og sender idag regelmæssigt paa 26 forskellige Sprog (CND).

Ungdomskriminaliteten daler stadig i Østrig

Ungdomskriminaliteten i Østrig, der i Aarene efter Krigen havde antaget et næsten katastrofalt Omfang, har i det sidste halve Aarstid været i stærk Dalen. I 1949 behandlede Domstolene 1328 Ungdomssager, medens Tallet i 1950 var 1180, d. v. s. 11 pCt. mindre. Tallet fra 1950 ligger endog under det fra 1937, men man maa dog erindre, at Aargangene ikke er lige talstærke og Ungdomskriminaliteten er altsaa desværre stadig betydelig højere end før Krigen. I 1950 drejede Sagerne sig om Enkelttilfælde, idet Efterkrigsaaarenes Bandeuvæsen synes at være forbi. Over Halvdelen af Tilfældene var Tyverisager, men ogsaa disse Sagers Antal er i Tilbagegang som Følge af bedrede økonomiske Forhold. Desværre udviser Sædelighedssagerne en Stigning i 1950 i Forhold til Aaret forud,

og Regeringen sætter især ind paa at rense ud inden for den kulørte Presse, hvor Gangsterlitteraturen har fundet et Opsving siden Lovgivningen i Maj 1950 er skredet ind overfor den pornografiske Litteratur, som indtil da beherskede Kioskvinduerne. (KIPA)

Missionærer faar Socialuddannelse

I Amerika beskæftiger man sig med Tanken om at oprette et Institut, hvor Missionærerne kan faa en grundig *Socialuddannelse*. Der er idag ikke tilstrækkeligt blot at stræbe efter de indfødtes Sjæl; man maa ogsaa være i Stand til at gøre Arbejdermasserne i Missionslandene forstaaeligt, at Kristendommen er i Stand til at løse deres store sociale Problemer. (KIPA)

Der er i Buenos Aires faldet en Dom i Anledning af, at et Forældrepar havde modsat sig, at deres Dreng ønskede at blive katolsk Præst. En 18-aarig ung Mand følte sig kaldet til Præstestanden, men Faderen erklærede, at han modsatte sig dette. Dommen kom til at lyde paa, at Forældre maa bøje sig, naar det drejer sig om et Præstekald, idet Guds Vilje gaar forud for Forældres eventuelle Ønsker. (KIPA)

I den forløbne uge havde København besøg af en af Østrigs førende gynækologer, der bl. a. er leder af Wiens ægteskabsrådgivningskontor, professor Albert Niedermeyer, der holdt en serie foredrag, dels offentligt, dels for specielle kredse, om nogle af de problemer, som er vor tids svøber.

Det første offentlige foredrag drejede sig om fosterdrab, et problem, hvis omfang belystes ved følgende tal: I Østrig dør årligt ca. 5000 af tuberkulose, ca. 7—8000 af kræft, en 2—300 af børnelammelse, men nogle hundretusinde dræbes i moders liv. En fransk statistik regner for Vesteuropa med ca. fem millioner fosterdrab om året.

Fosterdrabets lægelige side betragtes dels med udgangspunkt i »tilfælde«, dels ud fra sovjetrussiske erfaringer fra 1918—28, da man havde legaliseret det. Fosterdrabet karakteriseredes som en for kirurgen ganske vist ret simpel operation, — men for kvinden, hvis organisme helt er omstillet på barnets spirende liv, er det et af de sværeste indgreb, hun kan underkaste sig — og desto sværere, jo tidligere i svangerskabet. Lægekunsten kan ganske vist i vid udstrækning forhindre primære følger af det voldelige indgreb, infektioner etc., medens de sekundære følger ikke kan hindres, da de ligger i indgrebets natur.

Om de medicinske indikationer sagde prof. Niedermeyer, at de trænger til en gennemgribende revision, fordi den moderne lægekunst besidder helt andre midler til at bekæmpe selve de sygdomme, det drejer sig om, især tu-

Sexualproblemer og ægteskabsrådgivning

Professor Albert Niedermeyer i København

berkulose, hjerte- og nyresygdomme, end før, og fordi sygdommen er at betragte som en komplikation ved svangerskabet, ikke omvendt. — Om de sociale indikationer sagde han, at de sociale nødstilstande ikke skyldes absolut overbefolkning, men en uretfærdig fordeling af livsgoderne. Disse tilstande må afhjælpes ved sociale forholdsregler (tilstrækkelig løn til at ernære en familie, fordeling af familiebørderne), ikke ved at slå en passende del af menneskeheden ihjel, født eller ufødt. I så tilfælde vil man blot gøre tilstandene permanente.

Endelig pegede prof. Niedermeyer på, at de ulykkelige forhold skyldes, at man har mistet respekten for livet og dets skaber. Derfor ligger fosterdrab, eutanasi og masse mord i een udviklingslinie, som vi har oplevet det.

Næste aften talte prof. Niedermeyer om ægteskabsrådgivning og nævnte, at den kan drives ud fra to synspunkter: det selektionistiske, som går ud fra racen og dens forbedring ved eugenik, og det universalistiske, som går ud fra det menneskelige ægteskabs væsen og mening, og som betragter retten til at indgå ægteskab som en naturret. Efter det sidste synspunkt, som er prof. Niedermeyers, kan man vel fraråde, men ikke forbyde et ægteskab, hvor det ikke forbyder sig selv af naturretslige grunde som impotens

og udygtighed til at give gyldigt ægteskabeligt samtykke.

Prof. Niedermeyer omtalte de forskellige områder, den universalistiske ægteskabsrådgivning skal omfatte, og dvælede særligt ved den lægelige del af den. Af de berørte problemer skal blot nævnes hans syn på brugen af svangerskabsforebyggende midler. Intet middel er helt sikkert og intet ved stadig brug i længden uskadeligt. Dette gjaldt også den periodiske afholdenhed efter Ogino-Knaus. Metoden bør kun anvendes midlertidigt i et normalt sundt ægteskab. Fordi den forbyder ægteskabeligt samkvem, når kvindens naturlige tilbøjelighed dertil er størst, og tillader det, når den er mindst, kan den forårsage frigiditet. Tilmeld er den kun sikker ved en helt sund og regelmæssig menstruationscyklus.

Om pastoralmedicinen (grænseområdet mellem teologi og medicin, som retsmedicinen er grænseområdet mellem jura og medicin) og dens udvikling fra ren afvisning fra den positivistiske medicins side til større og større anerkendelse talte prof. Niedermeyer i en forelæsning på universitetet, og endelig skildrede han i et sidste foredrag på baggrund af tidsånden sin egen udvikling igennem sin gerning fra ung materialistisk fødsels-hjælper over kampe for at kunne be-

skytte det spirende liv i stedet for at måtte dræbe det, kampe imod det tredje riges steriliseringslove og eugeniske masse mord frem til hans stilling som katolsk ægteskabsrådgiver og pastoralmediciner. Det var måske gennem dette foredrag, man fik det stærkeste indtryk af en personlighed, som sætter sig helt og fuldt ind, og som gør det ud fra en positiv grundindstilling: på den ene side stiller han Kirkens og naturens moralske krav meget strengt op, men på den anden side forsøger han altid at angribe ondet fra alle dets sider ud fra et »universalistisk« helhedssyn. Det er betegnende, at han fremhævede de to pavelige rundskrivelser om ægteskabet og om de sociale forhold, *Casti connubii* og *Quadragesimo anno*, tilsammen som vort magna charta. Værd at bemærke er det også, at han ikke har akcepteret Kirkens krav, fordi han var katolik, men at han blev katolik, fordi hans praktiske erfaring som læge og fødselshjælper havde tvunget ham til at formulere de krav, som det viste sig at han kun i den katolske Kirke fandt kompromisløs støtte for. Betegnende nok anbragte Gestapo ham som »særlig statsfarlig person« og anbragte ham i KZ-lejren Sachsenhausen, fordi han stillede sine krav ikke af religiøse, men af videnskabelige grunde.

K.

UGEBLADETS BOGSIDE

CATHOLICA

Vort ansete Tidsskrift har udsendt sin ottende Aargangs første Hefte. Det opfylder stadig bedre sin særlige Mission. Denne Gang indledes med en Oversættelse af »Munificentissimus Deus«, den apostoliske Konstitution, hvormed Dogmet om Marias Optagelse blev fastslaaet. Desuden er der en kortere, overordentlig klar og fast Gennemgang af Rundskrivelsen »Humani Generis« (ved Pastor Ib Andersen). Det tredje større Bidrag er af Professor Carl Roos, der i en illustreret Artikel fortæller om Jomfru Marias Dyrkelse udtrykt i danske Landsbykirker. Desuden rummer Heftet en Del større og mange smaa Boganmeldelser, og man glæder sig over de mange Fagfolk, der her bidrager til alsidig Orientering i Bøgenes Verden. Af saare praktisk Værdi er f. Eks. Olaf Pedersens aldeles dræbende Omtale af P. D. Ouspenskys Rekord i Aandsformørkelse »Et nyt Verdensbillede« (P. D. Ouspensky er af nogle blevet forvekslet med den nyligt afdøde, ganske udmærkede Matematiker af samme Efter-

navn, J. V. Ouspensky, men fortjener det ingenlunde).

Historiske Miniaturer

Stefan Zweig: *Stjernestunder* (Jespersen og Pio).

Marie Antoinettes og Maria Stuarts fremragende Biograf har skrevet en Række digterisk beaandede historiske Miniaturer fra mange Tider og Lande, der sikkert ligesom hans øvrige Bøger — ikke mindst »Verden af i Gaar« — vil have let ved at finde Læsere.

M.

En Advarsel

I vort Blad blev der før Jul gennem Annoncer indbudt til Deltagelse i en Selskabsrejse i Juleugen i Salzburg. Arrangøren, Revisor Mølbaek, brugte imidlertid selv de indbetalte Penge, og Rejsedeltagerne mistede alt, hvad de havde betalt. Vi havde ingen Grund til ikke at tro paa Arrangementets Tilfordelighed, men beklager sammen med de skadelidte Bedrageriet, der opfordrer til den største Forsigtighed i Fremtiden.

Aarhus

<p>Brødrene Jensen <i>Manufaktur - Trikotage</i> RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Søren Clausen <i>Alt i Isenkram</i> SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>JUHLS Farvehandel <small>FR. ALLE 98 TELEFON</small> Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p><i>Støt vore Annoncører!</i></p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)</p>
<p>Kvalitet og Service A/S AARHUS KØDFORSYNING Byens førende Forretninger i KØD - FLÆSK - PAALÆG Afdelingen: Sdr. Allé 4 . Telefon 7114 Leverandør til: Sct. Josephs Hospital</p>		<p>MEJERIET Vesterbro Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Telegraphhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424 — 4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>J. P. Sørensen <i>Kolonial, Vin og Delikatesser</i> Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>
<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (fire Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089</p>		<p>Chr. Nielsen Bageri og Konditor Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Et Gys farer gennem ham — og et Øjeblik kæmper han med Tanken om at vende om og stille sig hos Jakobinerne. Lad dem dog bare slaa mig ihjel. Hvad er Døden dog mod al denne Elendighed?

Men tør han i det hele taget vende hjem? Vilde han dermed ikke netop bringe sine Kære i Livsfare? Og har hans Fader ikke beordret ham til at flygte?

Natten sænker sig over Skoven og Mørket bliver uigennemtrængeligt. Han begynder at føle Kulden. Han rejser sig paany — et eller andet Sted maa han dog finde et Læ. Men han har for længst tabt Orienteringen, og han famler sig nu frem i Mørket, fra Træ til Træ, stolprer over Trærodder, men en snart igen paa Benene. Og stadig dukker Ordene: »Men Lejesvenden, der ikke er Hyrden, ser Ulven komme og flyer«, frem i hans Tanker.

Er det ikke et Lys, der langt ude i Mørket? Maaske en Jægerhytte, eller et Kulsvierbo? Fortvivlet famler Præsten sig frem mod Lyset, der skiftevis bliver borte og kommer igen.

Men nej, det er ingen Lampe, det er en Stjerne, der har narret ham. Og

Peter Coudrin synker paany udmattet sammen paa Jorden. Han kan ikke mere. Og at strejfe rundt i den ravn-sortede Nat, det er dog formaalsløst. Havde det dog blot ikke været saa bitterligt koldt. Han svøber Præstekjolen fast om sig, beder et Fader Vor og forsøger paa at sove ind. Men hvem kan sove, naar Tankerne er i den Grad paa Højkant og Kulden gaar til Marv og Ben.

Efter nogen Tids Forløb falder han dog i en urolig Søvn. Han drømmer, at han hører Orgelet hjemme i Kirken, han ser Kærterne blafre paa Alteret, Krucifikset ovenover Tabernaklet, han hører Orgelet bruse, voldsommere og voldsommere, det tordner ind i hans Øren som skulde det trænge ind i hans Hjerter, som en rasende Orkan. Og den korsfæstedes Billedet vokser og bliver styrrer og større. Røde Flammer staar ud fra Preksens Naglegab. Den korsfæstede Skikkelse faar Liv, hæver det tornekrone Hoved, aabner Øjnene, Læberne og som en Stentorrøst lyder gennem Orgelets afsindige Brusen en anklagende Røst: »Men Lejesvenden, der ikke er Hyrde.....«

Præsten farer sammen med et Sæt. Sveden hagler ned over hans Pande. Hans Lemmer er som piskede og Puls-slagene hamrer igennem Aarerne. Han føler det, som om et Lyn farer gennem hans Krop og han rejser sig paany, for at bede. Natten er ravn-sort omkring ham — og kan han, der flygtede fra sin Hjord, kan han virkelig bede?

Drevet frem af indre Angst haster han atter fremad. Han snubler over Trærodder, men stadig videre. Han famler sig frem gennem Mørket som en afsindig. Han snubler, griber for sig, strejfer Tjørne og Buskads. Han griber med Hænderne frem for sig — og faar fat paa noget koldt, noget haardt. Stentrin. Han griber for sig som i Havsnød og udbryder: »Det store Krucifiks, Skovkorset!« Saa ved han, hvor han er. Hvor ofte har han ikke valfartet hertil sammen med sin Onkel, der er Forpagter paa Slottet La Motte-d'Usseau. Han har som Barn lagt Blomster ved den korsfæstedes Fødder. Der er to Timers Vej nedad Bjergskrænterne til Slottet. Han famler i Mørket efter Korsets Figur, omklammer den korsfæstede Skikkelse, knæler ned — men synker saa besvimmel om.

Den haarde Frost vækker ham om Morgenens, og det varer noget inden han kommer til Bevidsthed og bliver klar over hvor han er. Han er paa Flugt. Faret vild i Bjergskoven. Men saa faar han Øje paa Krucifikset, der netop rammes af den opgaende Sols første, spæde Straaler. Præsten samler sig sammen, knæler ned paa Stentrinene — og beder. Og dog ved han næppe hvad hans Læber siger. Han vil bede sin Morgenbøn, men mærker, at han er begyndt paa Trinbønnen — han hører for sit indre Øre stadig Messedrengenes »Stol paa Gud«. Men lidt efter lidt er det ham, som om Trøsteren paa Korsets Træ lægger sin Haand paa hans Hjerter, han føler det, som om en enorm Byrde fjernes fra hans Skuldre. »Jeg vil prise dig med

Strengelig, min Gud. Hvorfor er du sorgfuld, min Sjæl, og hvorfor volder du mig Uro?«

*

Forpagter Maumain bliver ganske maalløs, da han ser sin Fætterson Præsten Peter Coudrin træde over hans Dørtærskel, bleg, hulkindet og snavset. »Lad mig finde Husly hos dig en Stund,« lyder Præstens bedende Stemme, »hvis du da ikke er bange for at huse en Gejstlig indenfor dine fire Vægge.«

»Hvad mener du dog, selvfølgelig maa du blive her,« lyder Svaret, idet Maumain byder sin Nevø velkommen. »Men hvordan er det dog, du ser ud?« Præsten gør en træt Bevægelse med Haanden.

»Nej, nej!« afbryder Forvalteren. »Du kan fortælle senere. Du er alt for træt og elendig. Sidenhen er der Tid nok. Du maa først have noget at styrke dig paa.«

Men Præsten ryster afværgende paa Hovedet.

»Det faar jeg bagefter. Oppe i Loftsværelset har du jo et vidunderligt Kors. Gaa og forbered det hellige Messeoffer — bagefter kan vi saa spise sammen.«

»Den hellige Messe i mit elendige Loftsværelse,« udbryder Forpagteren bestyrtet. »Men du har jo hverken Kalk eller Messeklæder!«

»Det er ej heller nødvendigt idag. Et Stykke hvidt Brød og en Slurk Vin har du vel i Huset, og et Glas er saa godt som nogen Kalk.«

Og ikke længe efter knæler Præsten foran det mægtige Krucifiks i Bondens Tagkammer foran hvilket der er dækket op med en snehvid Dug. I sin sorte Soutane træder Peter Coudrin frem, gør Korsets Tegn og begynder Trinbønnen:

»Jeg vil træde frem for Guds Alter,« og Marcel, Forpagterens ældste Dreng, en pluskæbet, lyshaaret Knægt, svarer med en klar Barnerøst: »Til Gud, min Ungdoms Glæde.«

4. Kapitel

Peter Coudrin havde næppe sluttet det hellige Messeoffer, førend han blev overfaldet af Svimmelhed. Han saa mørke Skygger danse for sine Øjne, og da han greb for sig med Haanden, fanlede han ud i Luften og sank om paa Gulvet.

Bonden tog den unge Præst op paa sine stærke Arme og bar ham forsigtigt ind i Gæstekammeret. I flere Dage laa Præsten der med svingende Feber. Hans Slægtninge vaagede i Angst og Bekymring ved hans Sygeleje.

Men en skønne Morgen slog Peter Coudrin atter Øjnene op og var atter helt klar. Han havde sovet roligt om Natten, og var nu for første Gang i længere Tid fuldstændig feberfri.

Marcel kiggede netop i dette Øjeblik ind i Sygeværelset og kunde ikke afholde sig fra at udbryde i høje Jubeltoner.

»Er du nu helt rask igen, Fætter,« hviskede han derpaa forsigtigt, og greb varsomt efter hans Haand.

(Fortsættes)

Ny nordisk udgave af
AUGUSTINS BEKENDELSE

Augustin: Jeg bekjenner.
284 s., kr. 11.55, vælskbund
kr. 17.35.

For Augustin var livet et personligt problem. Sjælen var spærret inde i legemet og higede efter at komme fri af sansernes kogleri og stige op mod lyset, det evige lys, der er selve sandheden og livet. Augustin vil derfor altid som tænker, som menneske, som sandhedssøger og som den største sjæl stå levende mennesker nær, føles som et medmenneske, som vi forstår, og som forstår os. Sandhedssøgere, hvor på vejen de så er, vil derfor altid i stille stunder gribe til Augustins Bekendelser, og de vil ikke blot synes, at de har fået følgeskab på vejen, men gang på gang vil de få en følelse af, at det er deres bedre jeg, deres sande jeg, deres sandhedssøgende jeg i dem selv, der taler til dem og kalder på dem og beder dem om at følge med ...

Hubert Messerschmidt.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Hvad med en bog?

Fra det norske katolske ungdomsforbunds blad »Ignis« (»Ild« på latin) citerer vi en del af følgende artikel. Resten har vi selv flippet sammen:

I den hellige Benedicts regel hedder det, at hver læsekyndig munk skal gives en bog fra biblioteket ved fastetidens begyndelse hvert år, og den skal han læse igennem.

Vi nu om stunder har mere fritid end den hellige Benedicts munke, og moderne bøger er lettere at læse end de håndskrevne bøger, der fandtes i første halvdel af det sjette århundrede, — altså er der ikke spor i vejen for, at vi godt kan tage flere bøger og læse et lille stykke hver dag. Tænk engang efter: Har du læst alle de katolske bøger, der (forhåbentlig) står på din boghylde?

Var det ikke en god idé, om vi lagde den mere verdslige litteratur til side, og her i fastetiden gik i gang med de katolske bøger — det være sig *Det nye testamente*, *Kristi Efterfølgelse* — eller *Den store stilhed*.

Ignis + a.

Dr. Niedermeyers første foredrag

Problemet *fosterdrab* er ikke blot dansk, det forstod tilhørerne tilfulde, da de havde hørt dr. A. Niedermeyers foredrag tirsdag d. 20. febr. Der fremkaldes omkring 100.000 aborter årligt i Østrig. Sammenlignes antallet af de mennesker som dør af tuberkulose (100.000 mennesker årligt) og af kræft (5—8 tusinde årligt) bliver man meget overrasket. Som tallene viser bliver der dræbt ligeså mange ufødte børn om året som der dør af tuberkulose.

Den første del af foredraget var en ren lægelig behandling af spørgsmålet fosterdrab. Det er almindeligt at høre, at et indgreb for at fjerne fosteret ikke spiller nogen rolle. Teknisk set er det enkelt og ligetil — men kvinden kommer ud af ligevegt. Hele produktionen af stoffer fra kirtler o. s. v. kommer i ulave, for blot at nævne noget. Der sker nemlig et indgreb i naturens egne baner.

Visse læger har ment, at hvis en kvinde lider af en almindelig sygdom, vil hendes tilstand blive dårlig ved graviditet. Men dette passer ikke. En afbrydelse af graviditeten vil oftest føre til en forværring og ikke til en forbedring af patientens tilstand.

Fra lægelig side kan fosterdrab altså ikke forsvares og erklæres for 100 pct. ufarligt for kvinden.

De mennesker, som påberåber sig nødvendigheden af at fjerne ufødte børn, begrundet det oftest med, at familiernes økonomiske forhold er sådanne, at de ikke har råd til at have mange børn. Dr. Niedermeyer var ikke blind for, at de sociale forhold kunne være dårlige, men disse dårlige kår skyldtes en uretfærdig fordeling af samfundsgoderne. For at afhjælpe disse ulykkelige forhold måtte der gribes

ind. Der kunne f. eks. oprettes »børnekasser«, hvorigennem familier med få børn støttede dem med mange børn. Det var ikke en uvirkelig idé (men behøver blot velvilje og støtte fra statens side. Red. anm.).

Endelig betragtede dr. Niedermeyer spørgsmålet kristent og moralsk. Han anså det for en kvindes pligt at gennemføre et svangerskab (selv efter voldtægt). Var det nu umuligt for hende at have barnet hos sig, så kunne det dog bortadopteres, og dette var ikke i sig selv moralsk forkert.

Dr. Niedermeyer sluttede med at anføre, at grunden til, at spørgsmålet var kommet frem *ikke* skyldtes dårlige sociale forhold eller biologiske tilstande. *Det der var tale om var, at man så bort fra Guds bud, og at der ingen ærefrygt var for livet og dets skaber.*
L. B.

JULEKONKURRENCEN

I »Stafetten«s julenummer udskrev vi en konkurrence om anmeldelse af katolske bøger. Bedømmelsen er nu bragt til ende, således at vi nu kan offentliggøre resultatet.

Af de indkomne små-artikler så dommerkomiteen sig desværre kun i stand til at præmiere to, hvoraf vi offentliggør den ene idag.

Præmie fik frk. *Marianne Plate Petersen* og fru *Benedicte Jensen*.

Præmierne er blevet tilsendt.

red.

Her er altså den artikel, der fik 1. præmie:

Poesi for hvermand

Mange mener, at vor tids vigtigste og mest savnede bud er det, man kunne kalde kærlighedens bud. Teknikken har opsuget mennesket og dets ædle følelser og røvet dets tid og ro. Tidens jag har døvet det, det hører ikke mere Guds — om man vil — samvittighedens stemme, og det er hårdt og egoistisk, kun optaget af kampen for sit og sine. Kærlighedens bud er glemt, men endnu kæmper nogle få for at bringe det ind i verden igen. — Om dette handler »Fryd og Herlighed«. Helt så sort som ovenfor ser den dog ikke på tingene. Den betragter verden fra en synsvinkel, som man gerne ville kalde Guds, man kunne og-

så sige evighedens, og netop på samme måde ser pastor Smith, der er bogens hovedperson, på verden og dens foreteelser. Denne lighed er dog ikke så sær, ja, når man tænker nærmere over det, og efterhånden som bogen skrider frem, bliver man klar over, at pastor Smith må være en helgen. Trods alle sine små rørende svagheder, trods sin mangel på diplomati, men netop på grund af sin ukunstletthed, ydmyghed og alt favnende kærlighed til Gud og mennesker. Pastor Smith er katolsk præst i en eller anden presbyteriansk by i Skotland. Omkring ham er grupperet en række andre gejstlige, der som han er ganske jævne mennesker, samt en lille kreds af sognebørn, som pastor Smith bekymrer sig for som en far for sine børn. Som de fleste moderne bøger handler »Fryd og Herlighed« altså ikke om een »helt«, men fortæller om flere menneskeskæbner, der knyttes sammen ved hjælp af hovedpersonen. Ikke alle pastor Smiths sognebørn lever som de burde, men de skal nok nå målet alligevel, siger han, for mener de det ondt måske? Nej, men de er alle mennesker, og de elsker jo alle Gud, blot er de så små og svage. — Og det er der, bogen, til trods for at den ikke rangerer på linie med høj-litterære værker, efter min mening har sin store berettigelse. Den viser os nød og elendighed, men samtidig vejen ud. Den sprudler af en helgens lune og sande rene livsglæde, hvor vi sank hen i sløvsind og pessimisme, og fremfor alt lærer den os om et Guds rige, der består af kærlighed, mildhed og selvforsagelse midt i en verden, der består af egoisme, hårdhed og had.

Anmeldelse af Bruce Marshall: Fryd og herlighed.

Ugens historie

Jeg blev kaldt til telefonen, netop da jeg skulle bede aftenbøn med min lille datter. Da jeg kom tilbage, lå hun allerede nede under dynen. »Du ved nok, at du skal bede aftenbøn, før du går i seng,« sagde jeg hebrejdende.

»Jamen, jeg har bedt.«

»Der var jo ingen hos dig til at høre dig bede.«

»Næh,« forklarede hun, »du var jo inde i stuen, og jeg var så søvnig — så hørte Gud min aftenbøn i stedet for — og så gik jeg i seng.«

Jumbos dagbog

I dette nummer af »Stafetten« offentliggør vi den femte side af Jumbos dagbog, og i den forbindelse har Jumbo bedt os gentage, at alle personer, begivenheder og steder, der er skildrede i denne offentliggørelse intet som helst har med virkeligheden at gøre — næsten.

Onsdag den 5. Det var vores mødedag nede i KUK, så jeg gik selvfølgelig derned. Som sædvanlig foregik det i »den grønne sal«, — som stadig ikke er blevet malet i en kønner farve — nå, men skidt med det, bare der er noget ved det, der foregår i den. Aftenen indledtes med, at formanden besteg den dannebrogspydede talerstol (»denne ordels kæmpehøj, hvorfra dannemænds mål skal lyde til evig tid«), og fortalte, at man i den kommende tid gennem en foredragsrække ville søge at belyse noget så højtravende som »Uafhængighedens problem«, og til at behandle emnet havde man aftaler med tre foredragsholdere, af hvilke vi altså i aften skulle høre den første. Det var dr. Andreasen, der skulle indlede, — men da det allerede var fastlagt, at foredragsholder nr. to skulle tale om »Mennesket og uafhængigheden« og nr. tre om »Samfundet og uafhængigheden« — ja, så var der jo ærlig talt ikke blevet ret meget tilbage til stakkels dr. Andreasen.

A. Niedermeyer

Vi har ment det rigtigt at bringe et så udførligt referat af dr. A. Niedermeyers 1. foredrag, fordi han bl. a. her fremførte forskellige for os ukendte lægelige grunde, som tæler mod indgreb, ligesom han også har anvist en vej til afhjælpning af de dårligst stillede familiers kår.

Der melder sig sikkert mange spørgsmål hos jer ved læsningen af dette referat og vi modtager gerne breve med spørgsmål. red.

Nu må man sige til dr. Andreasens ros, at han gjorde sig de hæderligste anstrengelser for at få noget ud af det underlige emne, der var blevet ham tildelt, — og nogle gode ting fik han da også sagt — — men ærligt talt, det var suppe på en pølsepind. Når man har fået at vide, at to andre foredragsholdere skulle behandle hver sin halvdel af emnet — — ja, så er det jo lidt svært at sige noget om »resten«.

Næ, det var ikke videre vellykket. Det var som sagt ikke dr. Andreasens skyld (tværtimod) — men bestyrelsens. Foredragsserier kan være meget gode, — hvis vel at mærke emnet er så stort, at det ikke kan behandles i eet foredrag — og hvis det er den samme mand, der holder alle foredragene. (På den anden måde risikerer man let, at de tre foredragsholdere fortæller de samme ting tre gange).

Jeg er alvorlig bange for, at bestyrelsen har anset det for særligt fornemt eller fint at have en »foredragsrække« over et (lidt højtsvævende) emne. — Næh, så ville tre foredrag om tre vidt forskellige aktuelle problemer have været langt at foretrække. — Og hvis man så tilmed lod foredragsholderen selv vælge sit emne, var man da sikker på, — at det blev andet end suppe på en pølsepind.

— Ja, sådan lød side 5 i Jumbos dagbog. Har han ret eller uret i sine (noget flabede!) angreb på Søby KUK's bestyrelse? Det må læseren selv afgøre. Hvis der er nogen, der er uenig med Jumbo, — så lad os høre om det. red.

KRISTUS, SOM BLEV TORNEKRONET FOR OS

Kristus blev gjort til en narrekonge. De gav Ham en tornekrone på hovedet, et rør i hånden som scepter og en kappe om skuldrene, og derpå hånede de Ham, slog Ham og spyttede på Ham.

Sådan blev Kristus, Gud selv, hånet den dag, men det var sket før og skete siden. Mange gange er Gud gjort til en narrekonge, en narregud, som ingen behøvede at følge. Mennesket vil frenhæve sig selv, og det eneste som hindrer et menneske i at gøre sig selv til Herre er Gud, Han er nemlig vor Herre, og derfor må Han ryddes væk. Væk fra ens eget hjerte og helst væk fra alle andres hjertes.

Bag dette had til Gud lurer Satan. Det er ham, som har udpønsset disse forhånelser og disse anstrengelser for at fjerne Gud fra menneskenes hjertes.

Kristus har disse uhyre krænkelser med ydmyghed. Vor selvhævdelse betød en ydmygelse af Kristus.

Men alle disse forhånelser fik blot Hans kærlighed til Gud til at vokse. Hver nyt slag forøgede Hans lidelse og bragte Gud en endnu større ære, fordi alt blev båret med et ydmygt sind. aloysius.

En tanketorsk

I en artikel om »Kirkemusik og arkitektur« i »Stafetten« nr. 7 kom jeg ved et uheld til at skrive, at den gregorianske sang har harmonier — — hvilket som bekendt er pure løgn. Anker.

Vel mødt i...

Horsens: To. 8. kl. 20: Studiekreds hos pastor Vick.

Jesu Hjerter sogn: Lø. 3.: Åbent hus.

Lyngby: Lø. 3. kl. 19.30: Elsebeth Kierler taler om mirakler. Derefter andagt i kapellet. Sø. 4. kl. 19.30: Reciteret messe m. fælleskommunion.

Henning Hansen & Erik Carlsen CIVILINGENIØR Palægade 3. Tlf. 6980 Har projekteret de tekniske Institutioner ved Kirken i Lyngby		ERNST ISHØY CIVILINGENIØR Vestre Boulevard 40. C. 10412 Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke	
Holte installationsforretning Øverødvej 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby		Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjortekær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	
Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby		Holger Petersen Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby	
N. A. Nørgaard Murermester Vandtaarnsvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968		Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrosgade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske institutioner	
		Larsbjergstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforalkr. Vinduespolering — Lev. til de kat. institutioner	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts.

4. S. 4. SØNDAG I FASTEN (247 (violet) —31); 2. Bøn: St. Casimir (845), 3. Bøn: St. Lucius I rosa (846); Præf. (516).

5. M. Feria (252); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).

6. Ti. Feria (257); 2. Bøn: St. Perpetua og St. Felicitas (846); Præf. (516). — Eller:

(rød) St. Perpetua og St. Felicitas (846); 2. Bøn: Feria (257); Præf. (516); sidste Ev. (259).

7. O. Feria (262); 2. Bøn: St. Thomas af Aquino (846); Præf. (516). — Eller:

(hvid) St. Thomas af Aquino (846); 2. Bøn: Feria (262); Præf. (516); sidste Ev. (265).

8. T. Feria (270); 2. Bøn: St. Johannes af Gud (848); Præf. (516). — Eller:

(hvid) St. Johannes af Gud (848); 2. Bøn: Feria (270); Præf. (516); sidste Ev. (708).

9. F. Feria (274); 2. Bøn: St. Francisca af Rom (848); Præf. (516). — Eller:

(hvid) St. Francisca af Rom (848); 2. Bøn: Feria (274); Præf. (516); sidste Ev. (276).

10. L. Feria (281); 2. Bøn: 40 h. Martyrer (849), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)); Præf. (516). — Eller:

(rød) 40 h. Martyrer (849); 2. Bøn: Feria (282), 3. Bøn: Om de h.s Forbøn; Præf. (516); sidste Ev. (283).

11. S. PASSIONSSØNDAG. (violet)

St. Andreas Sogn

I Fasten hver Sønd. Kl. 17 Fasteprædiken over Johs. Aab. cap. 1—3 »Jesu Breve til Menighederne«.

Fred. 2. Marts Kl. 20 Familicaften. Mag. art. Pater G. Heggum: »Det katolske Gymnasium«.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58966

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Sohat Kielberg
Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

Stilfærdig ung Mand

(håndværker i fast stilling) søger et værelse, helst med fuld eller delvis pension. Telefon Hjortekær 575.

Lærer søges

til 1. April til katolsk Skole i Provin- sen. Gode Lønvilkaar. Skriftlig Hen- vendelse til Skoleinspektør Kiærulff, Nørrebrogade 27 C, København N.

BESØG

Sct. Mariæ kirkes basar
Søndag den 4. marts

I menighedslokalerne og præstegården
Jens Jessensvej 7, Frederiksberg

Storsalgbod, chokoladebod, tombola, lykkehjul, restauration. Særlig afdeling for børn.

Kl. 8 Stille messe, derefter åbnes basaren.
Kl. 10 Højmesse, under hvilken basaren er lukket.
Kl. 16 Kirkekoncert.
Kl. 19,30 Andagt, derefter lodtrækning.

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17
København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

<p>Einar Kornerup MURERMESTER BLANKAVEJ 10 Tlf. C. 3573 og Valby 9200 Privat: Godthaab 2400 Udfører Arbejdet ved Sct. Ansgars Kirke</p>	<p>L. F. Nielsen SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36 Telefon Damsø 2043 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	
<p>Horsens</p>	<p><i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe . NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>	
<p>Lad Døres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8. Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskragede Varer samt Vildt Leverandør til Sct Joseph's Hospital</p>	<p>Øjvind Teilmann Kolonial</p>
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installator Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolik Menighed</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Christen Jensen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE</p>		<p>Jørgen Petersen & Co. Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>En køn Blomst finder De altid i Blomsterforretningen Paa Torvet (lige overfor Raadhuset)</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1083 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Oas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn Glarmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Støt Annoncørerne!</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vløsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Ny Præste-Domme i Tjekoslovakiet

I den forløbne Uge er yderligere seks højerestaaende katolske Gejstlige i Tjekoslovakiet blevet idømt Fængselsstraffe fra 3 til 13 Aar som Følge af paastaet »Højforræderi« og »Spionage til Fordel for Vatikanet«. Blandt

URBI ET ORBI

de dømte er Ærkebiskop Berans Sekretær, Dr. Václav Pácha, der fik 13 Aar, samt Sekretæren hos Biskopperne af Königgrätz og Olmütz, der hver fik 12 Aars Fængsel. Det er den femte Proces mod Præster i Løbet af de sidste 10 Maaned. (CND)

„Røde Stjerne“ brillerer med ny Morsomheder

Det er ikke ret længe siden, at »Røde Stjerne« — »Krasnaya Svyezda« Sovjetarmeens Hoforgan — langede vældigt ud mod Rom og hævdede, at alle Pilgrimme, der besøgte Rom i Jubelaaret var »hyret« som Spioner for Vatikanet! I nyt Oplag af Bladet trommes der nu videre efter samme Noder og tilføjes ydermere, at USA aarlig udreder 5 Millioner — formentlig Dollars — til den Hellige Stol for Spionagevirksomhed i Østeuropa. Det tyske kommunistiske Vasalorgan »Tägliche Rundschau« i Berlin kolporterer lydigt dette Produkt, ifølge hvilket hver af Kardinalerne er en Art amerikansk Spion. 80 pCt. af alle Indtægter — skriver Bladet — tilflyder den Hellige Stol fra USA, og Paven har i et Cirkulære af 17. Marts 1950 til samtlige Kardinaler og Ordinariater i Europa givet Ordre om at der skal ydes det amerikanske Politis tænkelige Bistand og Assistance. En hel Hær af Præster er alene beskæftiget i denne Branche. (KIPA)

En Judasskæbne

Ifølge Meddelelser, der er indløbet til Wien, er den hidtidige tjekiske Sundhedsminister Plojhar blevet Offer for den i Øjeblikket igangværende Udrensningssaktion i Tjekoslovakiet og er blevet sat under Politisigt. Plojhar har i sin Egenskab af forhenværende katolsk Præst fungeret som det kommunistiske Partis Haandlanger i Bestræbelserne for at bringe Splittelse indenfor den tjekiske Katalicisme.

I Betragtning af Plojhars propagandistiske Betydning i den tjekiske Kirkekamp maa man regne med, at Regeringen i hvert Fald saa længe som overhovedet muligt vil søge at hemmeligholde Plojhars Fjernelse fra Ministerposten. (CND)

De store Lavinekatastrofer i Schweiz, Øst- og Norditalien har bragt Sorg og Ulykke i de ramte Egne. Vort Billede er hentet fra Begravelsesdagen i Vals (Graubünden), hvor Lavinerne krævede 19 Dødre blandt Landets 1000 Indbyggere.

Den hellige Fader har oversendt det apostoliske Nuntiaturs i Bern en betydelig Sum Penge med det Formaal at hindre Nøden blandt Ofrene for de store Lavinekatastrofer i Schweiz. Nuntiaturet meddeler, at Beløbet er blevet fordelt mellem de haardst ramte Bispedømmer Chur (Graubünden), Sitten og Lugano. (KIPA)

Ingen „Cirkulære“ her i Danmark

Ugebladet har i denne Anledning forespurgt det apostoliske Vikariat i København, der meddeler, at man intet Kendskab har til Cirkulærer af nævnte Art.

Sovjet rekrutterer stadig flere og flere falske Præster

Det meddeltes i Slutningen af sidste Aar, at man var blevet klar over at Politibureau i Moskva havde oprettet »Præsteseminarier« i Chelmo, Lwow, Kiew og enkelte andre Steder. I disse Seminarier skoles unge Kommunistere saa at de senere kan optræde som »Præster« og saaledes bedre arbejde for Kommunismens Udbredelse. Russerne venter sig aabenbart meget af denne Metode, idet man tager meget alvorligt paa denne »Præsteuddannelse«, der ikke udføres i Huj og Hast, men gennem grundig Undervisning, fordelt paa flere Aar. Der oprettes stadig flere og flere af disse Seminarier, for at kunne gøre »Præsterne« bedre skikkede til at arbejde i de ganske bestemte Egne. De første af disse »Præster« dukkede op i Polen i Slutningen af forrige Aar og gav dermed Anledning til at Meddelelsen om »Seminarierne« kom frem. Man maa nu være indstillet paa at der dukker flere og flere af disse falske Præster op, og det vil næppe være helt let i Begyndelsen at skelne disse »Ulve i Præstekjoler« fra de rigtige Præster. (KIPA)

EJENDOMMELIG „PRÆLATFORSAMLING“ I TJEKOSLOVAKIET

En Meddelelse fra Prag gaar ud paa, at Generalvikarerne fra samtlige katolske Bispedømmer i Tjekoslovakiet har været samlet i Prag i sidste Uge for at drøfte de Spørgsmaal og Problemer, der staar i Forbindelse med en Forbedring af den kirkelige Forvaltning (især hvad angaar Religionsundervisningen og Udvælgelsen af de unge Mennesker, der føler sig kaldet til Præstedømmet). Flere tjekiske Ministre, deriblandt den ekskommunicerede Gejstlige Plojhar, skal have deltaget i Konferencen. Meddelelsen fra Prag beretter endvidere, at Prælaterne ved Mødernes Afslutning skal have afsendt et Telegram, hvori de giver Udtryk for Ønsket om at Kirken vil indtage en mere positiv Holdning overfor det folkedemokratiske Regime i Tjekoslovakiet. Samtidig skal de have betonet deres Vilje til at respektere Landets Love.

Meddelelsen fra Prag giver Anledning til følgende Bemærkninger:

1. Det lyder højest ejendommeligt, at katolske Prælater, der udøver et Embede i et Bispedømme i Forbindelse med Rom, skulde have erklæret sig indforstaaet med at drøfte rent kirkelige Anliggender i Nærværelse af Repræsentanter for den verdslige Øvrighed, blandt hvilke der endog befinder sig en ekskommuniceret Præst.

2. Meddelelsen indeholder Navne, Fornavne og Titler paa de Ministre og øvrige Ministerialembudsmand, der skal have deltaget i denne Konferencen — men overhovedet intet, hverken Navne eller Titler, vedrørende de deltagende Prælater.

3. Meddelelsen fra Prag refererer endvidere, at der blev afsendt et Telegram — blot ikke til hvem, det er rettet. Til den Hellige Stol eller til Præsident Gottwald? (KIPA)

Katolsk

11. Marts 1951
99. Aargang
Nr. 10

Ugeblad

»Vær forsigtig!«

Advarsel mod Farerne
ved Lettroenhed

To store Paver

Collegium Romanum 400 Aar

Maritain i Collège de France?

„Mordet i Domkirken“
filmatiseret

En uaktuel Drøftelse

Et Eftermiddagsblad lavede forleden lidt Sensation paa en Paastand om, at nu vilde de katolske Præster have Lov til at gifte sig. Som det saa ofte sker med den Slags smaa Sensationer, lovede Overskriften mere, end Indmunden kunde holde. Men Problemet blev da luftet og gav Anledning til Dagens Samtale rundt om i en Del Hjem. Kan man risikere en Dag, at Cølibatet bliver ophævet? Vil Kirken »indrømme sin Fejl« og tillade Præsters Ægteskab?

Svaret er kendt nok, men trænger jo af og til til at repeteres. Ja, i og for sig kan Kirken naar som helst ophæve Præsternes Cølibat. Den har selv indført det, og den kan ændre sine Regler overalt, hvor det ikke er Reg-

ler, der er paalagt af Gud, men Kirkens egne Bestemmelser. Den kan gøre det saa meget lettere, som der altid indenfor den katolske Kirke har været gifte Præster visse Steder. Det har altid været tilstrækkeligt Bevis for, at Præstestand og Cølibat ikke hører uløseligt sammen.

Hvad kunde være Grunden til, at Kirken ophævede Cølibatet? Ja, da vi befinder os paa det rene Tankeeksperiments Omraade, blot vi stiller Spørgsmaalet, kan vi fortsætte Fanta-

siens Leg og f. Eks. tænke os, at Folkekirkens Præster med deres Menighed en Dag ville tilbage til Moderkirken. I England har en lignende Tanke flere Gange været fremme og ikke lydt saa usandsynlig endda. Det er ikke paa Forhaand givet, at Kirken i et saadant Tilfælde vilde afvise en Forespørgsel, om de hidtil lutherske Præster kunde fortsætte deres Præstegering som katolske Præster.

Man kan tænke sig andre Situationer. En katastrofal Præstemangel, der truede med helt at lamme Kirkens Virksomhed i et Land. Den katolske Kirke har ofte nok vist, at den forstod at møde en ny og farlig Situation med helt nye Midler; Kirken har aldrig vist Tegn paa aandelig Forkalkning. Maaske en saadan Situation bedst lod sig møde ved at præstevie en Række Lægfolk med tilstrækkelige Kundskaber og Karakter, uanset om de var gifte. Paa Forhaand lader en saadan Tanke sig ikke afvise.

Men det vil ikke ske, før en saadan ganske særlig Situation gør det nødvendigt. Ingen ved bedre end Præsterne selv, hvad Cølibatet gavner dem i hele deres præstelige Tilværelse. En Afstemning blandt vore Præster vilde ikke give mange Stemmer for Retten til Giftermaal. Dertil er de Krav, der stilles en Præst, for særegne og netop af den Beskaffenhed, at Cølibatet udvider deres Muligheder for helt at vie sig til den dem betroede Hjords aandelige Ve og Vel.

Og spurgte man Lægfolket, om de ønskede deres Præster gift, vilde Svaret blive det samme. De ved, hvor udelt et Hjerter, der banker i de bedste Præsters Bryst, og hvad det betyder for dem. Og de ved, at det præstelige Cølibat er et Eksempel for alle, der viser ogsaa Lægmanden, som Livet kan byde lignende Krav om Afsavn paa saa mange Omraader, at Kirken har Lov at stille store Krav, fordi den ogsaa skænker alle de fornødne Midler til at svare til dem.

KRISTI KORSFÆSTELSE (Aaltertavle i Horsens Klosterkirke fra den katolske Middelalder).

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KBK

Aktielselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Fllal: Amagerbro 126. Telefon Amager 4019

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis å vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad
malte

Slagelse

GØR DERES INDKØB AF
vin - tobak - konserver
CITY
FREDERIKSGADE 1
(Et skridt fra kirken)

K. Jørgensen

aut. Installatør
Jernbanegade 4
Lys - Kraft - Varme
Telefon 1033
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

H. Askholm

SKOMAGERMESTER
1. Kl.s Arbejde
LØVEGADE 18
Leverandør til de katolske Institutioner

FISK - VILDT - FJERKRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

Reimers Konditori

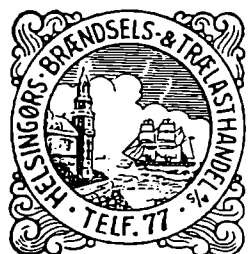
Schweitzerplads 3
Telefon 293
Leverandør til de katolske institutioner

Helsingør

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 89 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Om Lettroenhedens Farer

En aktuel Redegørelse

Ingen Katolik er i Tvivl om Muligheden af Mirakler eller benægter, at de faktisk finder Sted. Kristi Sendelse og hans guddommelige Natur blev bevist af de mange store Mirakler, han øvede her paa Jorden. Den ældste Kirke overvandt de første Vanskeligheder og Forfølgelser, fordi Helligaanden ydede den en særlig Hjælp, som udtrykte sig paa synlig Vis i de Gaver Apostlene var udstyret med, og i det store Antal af de udvalgte i de først kristne Slægtled. Som vi let kan forstaa blev disse Helligaandens særlige Gaver mindre, da Kirken først var konsolideret. Men de er ikke ophevet.

Helligaandens Hjælp og Kristi Nærværelse i Kirken er to Ting, som vil vare ved til Tidernes Ende. Helligaandens Hjælp viser sig ved overnaturlige Tegn, ogsaa ved Mirakler. Som Eksempel er det nok at henlede Opmærksomheden paa de Mirakler, der bliver undersøgt ved Beatifikations- og Kanonisationsprocesser. Saadanne Mirakler bliver baade videnskabeligt og teologisk verificeret med Streng-
hed. Og vi kan tilføje, at det er almindelig bekendt med hvilken Streng-
hed de mirakuløse Helbredelser i Lourdes bliver undersøgt

Ingen vil derfor kunne kalde os Fjender af det overnaturlige, naar vi nu paatager os den Opgave at advare de troende mod ukontrollerede Paastande om overnaturlige Hændelser, som formodes at have fundet Sted — Paastande, som i disse Aar er temmelig udbredte og betyder en Fare for, at de sande Mirakler bringes i Mis-
kredit.

Herren har selv sat os paa Vagt mod »falske Kristus'er og falske Profeter«, der vil »gøre store Tegn og Undergøinger, saa at ogsaa de udvalgte vilde blive forført, om det var muligt« (Mt. 24, 24). Den Slags Ting er sket lige fra Kirkens ældste Dage. (Ap. G. 8, 9). Derfor har Kirken Ret og Pligt til at dømme om Sandheden og Karakteren af de Fakta eller Aabenbaringer, som siges at skyldes en speciel Indgriben fra Guds Side. Og det er en Pligt for alle Kirkens sande Børn at underkaste sig denne Dom.

Som en Moder maa Kirken bære byrdefulde Pligter og — som alle Mødre — har den af og til Pligt ikke blot at handle, men ogsaa til at lide, tie og vente. Hvem vilde for 50 Aar siden have tænkt sig, at Kirken nu staar overfor at skulle advare sine Børn, ogsaa nogle Præster iblandt dem, mod saakaldte Mirakler og de Tildragelser, der udraabes som overnaturlige og vækker Massernes Opmærksomhed rundt om i snart sagt ethvert Land?

For 50 Aar siden, da den »videnskabelige« og positivistiske Holdning var paa sit Højdepunkt, vilde Folk have leet ad enhver, som gav Agt paa og skænkede Tiltro til, hvad der kald-

tes middelalderlig Overtro. For 50 Aar siden tog man Kirken ilde op, at den alene vedblev at fastholde Underes Eksistens, deres positive eller negative aandelige Værdi og deres Skønhed eller Hæslighed. Et af de almindeligste og mest alvorlige Emner for den Tids Apogeter angik Miraklerne. Nu maa Kirken gennem sine Biskopper advare sine Børn mod at lade sig forføre af saadanne Tildragelser og belære dem om kun at tro dem med vildt aahne Øjne og efter at Myndighederne har foretaget de nødvendige Undersøgelser og afgivet deres Rapport.

I de sidste Aar har vi været Vidne til en folkelig Trang til det usædvanlige, ogsaa i religiøse Ting. I store Mængder strømmer de til Steder, hvor Visioner og Undere formodes at have fundet Sted, og forlader samtidig Kirken og Sakramenterne. Mennesker, der er ganske uvidende om Trosbekendelsen opstiller sig som Religionens glødende Apostle. Nogle undser sig ikke for at tale med streng Kritik mod Paven og Biskopperne og bliver fornærmede, naar disse ikke sammen med Folkemængden tager Del i den folkelige Bevægelses Udslag.

Situationen er ubehagelig, men ikke overraskende. Menneskets Følelser er naturlige, ogsaa de religiøse. Ligesom Mennesket er et forstandsbevæget Væsen, er det ogsaa et politisk og et religiøst Væsen. Arvesynden har bragt Uorden og Forvirring i den menneskelige Natur og har derved ogsaa angrebet de religiøse Følelser. Det er Forklaringen paa saa mange andre Vildfarelser i Historien. Men saadanne Vildfarelser er besværligt, naar de angaar Religionen.

Aabenbaringen og Naaden har, især i Forhold til Religionen, bragt Menneskene tilbage til deres sande Natur. Efter at have helbredt den saarede Natur giver Naaden den en Overflod af Kraft til at tjene og elske Gud. Kirken, som er den sande Tros Vogter og Tolk, fødtes af det menneskevordne Ord og af Herrens Blod. Det er ikke nok for et Menneske at være religiøst, ligegyldigt hvorledes. Det afgørende er at være rigtigt religiøs. Der kan gives Afvigelser fra de rette religiøse Følelser som fra andre Følelser. Den religiøse Følelse maa vejledes af Fornuften, næres af Naaden og (ligesom vort hele Liv, endogsaa strengere end dette) kontrolleres af Kirken. Der er noget, som hedder religiøs Belæring, religiøs Opdragelse og Indøvelse. De Mennesker, der saa letsindigt har bekræftet Kirkens Autoritet og den religiøse Følelse, staar i vor Tid overfor vældige Udbrud af en instinktiv religiøs Følelse, der ganske savner Fornuftens Lys og Bevidstheden om Naaden, og som ganske savner Kritik og Kontrol.

Disse Handlinger fører til beklage-

lige Tilfælde af Ulydighed mod den kirkelige Myndighed, naar denne griber ind for at sætte den nødvendige Bremse paa dem. Det er dette, som skete i Italien efter de saakaldte Visioner i Voltago, i Frankrig efter Tildragelserne i Espis og Bouxieres, i Tyskland i Heroldsbach og i U. S. A. i Forbindelse med Hændelserne i Necadah, Wisc. Andre Eksempler fra flere Lande kunde tilføjes.

Den Tid, vi gennemlever, staar mellem to Overdrivelser — aaben, umenneskelig Vantro eller utøjlet, blind Religiositet. Forfulgt af den førstes Tilhængere og kompromitteret af dem, der hylder den anden, kan Kirken blot gentage sin moderlige Advarsel. Men dens Ord agtes ikke midt under Fornægtelsen og Eksalteringen. Kirken ønsker ikke, at Guds Undere stilles i Skyggen. Den ønsker kun, at de troendes holdes vaagne overfor, hvad der kommer fra Gud, og hvad der ikke kommer fra ham, men kan komme fra hans og vor Fjende. Kirken er imod det falske Mirakel.

En god Katolik ved fra Katekismen, at den sande Religion hviler paa den sande Tro, Aabenbaringen, som endte med den sidste Apostels Død, og som er betroet i Kirkens Varetægt. Intet andet, der er nødvendigt for vor Frelse, kan blive aabenbaret os. Der er intet yderligere at lede efter. Vi har alt, hvis vi ønsker at benytte det. Selv de bedst bevidnede Visioner kan kun give os ny Motiver til et Liv efter Troen, men ikke ny Lære.

En god Katolik ved, at hos Helgenerne selv bestaar Hellighedens Natur ikke af Visioners, Profetiers og Underes særlige overnaturlige Gaver, men i den heroiske Dyd. En Ting er, at Gud kan bekræfte Hellighed gennem Mirakler, det er noget ganske andet, at Hellighed skulde bestaa i at gøre Mirakler. Vi maa ikke forveksle Hellighed med det, der kan være — og som Regel er — et ubedrageligt Tegn paa Hellighed, men som ikke altid er saa klart, at det ikke trænger til at overvaages af de religiøse Autoriteter.

Kirkens Lære har aldrig kunnet misforstaas. Den, der foretrækker Tildragelse af tvivlsom Herkomst frem for at acceptere Guds Ord, elsker Verden mere end Gud. Selv naar Kirken autoritativt kanonisere en Helgen, garanterer den ikke derved den overnaturlige Karakter af alle de usædvanlige Begivenheder, der var forbundet med hans Liv. Endnu mindre approberer den alle hans personlige Meninger. Og af samme Aarsag giver den endnu mindre Garanti for alt det, der — ofte med utilgivelig Letsindighed — bliver skrevet af Helgenskiildrere, som ejer mere Fantasi end Dømmekraft.

Vi gentager, at det for at være religiøs er nødvendigt at være det paa den rette Maade og som en Pligt. For at være gode, fromme Katolikker maa vi handle med al den Opmærksomhed overfor Tingene, som vi anvender, naar vi giver os i Kast med Tilværelsens mest alvorlige Ting. Vantro er lige saa skadelig for den oprigtigt troende som Lettroenhed. Ganske vist er det ikke muligt for enhver at danne

sig sin egen Opfattelse paa ethvert Punkt. Men hvad har vi Biskopper og Paver for?

Det er mærkeligt — ingen Nybegynder vilde vove selv alene at bygge et Hus, at tilskære og sy sit eget Tøj, at lave sig et Par Sko eller helbrede sig for en Sygdom. Men naar der er Tale om det religiøse Liv, forkaster Mennesken enhver Autoritet og nægter at vise den Tillid.

I de sidste 200 Aar, især de sidste 50, har katolske Præster i den Grad været Genstand for Angreb, Fornærmelser og Insinuationer, baade fra Politikeres og Forfatteres Side, at man nemt forstaar, at de troende har den største Vanskelighed ved at nærme sig en Præst og blive Venner med ham. Men i den ubetvivlelige Tilbagevenden til Gud, vi nu er Vidner til, maa de troende overvinde deres Fordom og vende tilbage til atter at dele deres Følelser, Tanker og Tro med deres Præst.

Medens de religiøse Myndigheder har tøvet, har Folket i de sidste 20 Aar handlet hurtigt og beskæftiget sig med Undere, der mildest talt ikke er verificerede. Vi maa indrømme, at saadanne Tildragelser kan være Udtryk for naturlig religiøs Iver. Men det er

ikke kristne Tildragelser og de giver et forfærdeligt Paaskud til dem, der er ude efter, koste hvad det vil, at opdage Infiltrationer og Levn af Hedskab og Overtro i Kristendommen, specielt Katolicismen.

Lad Katolikker høre Guds Ord, som Kirken og den alene bevarer og forkynder rent og sandt. Lad dem ikke løbe som Faar uden Hyrde efter andre Røster, der søger at overdøve Guds Stemme, naar de sætter sig op mod Kirken. Vi ejer den Hellige Skrift, vi ejer Traditionen, vi ejer vor øverste Hyrde og Hundreder af andre Hyrder Dør om Dør med os. Hvorfor skal vi give dem, der angriber og foragter os, Synet af Taabelighed eller usund Eksaltation. »Vær klogere, Kristne,« skrev Dante i sin Tid. »Vær ikke som Fjer, der bøjer sig for enhver Vind.« Den store Digter gav de samme Grunde, vi giver i vor Tid: »I har det Gamle og Nye Testamente, og Kirkens Hyrde til at lede jer.« Dantes Konklusion er den samme som vor. »Det er nok til eders Frelse« (Canto V, v. 73—77).

Mgr. *Alfredo Ottaviani*,
Assessor i det Hellige Officium.

pavelige Udsendinge Forsædet, og Leo havde givet dem en Skrivelse med, hvori den katolske Lære om Kristi Person var fremstillet med en saadan Klarhed, at de 600 Biskopper, som var til Stede, straks efter Oplæsningen af dette Budskab, enstemmigt udbrød: »Dette er Fædrenes Tro, Apostlenes Tro og vor Tro. Petrus har talt gennem Leo.« Striden om denne Vranglære forlsatte dog gennem omtrent hundrede Aar og endte med en Splitelse i den østromerske Kirke. Den Dag i Dag er der 3—4 Millioner Monofysitter i Verden, nemlig Tilhængerne af Ægyptens koptiske Kirke, de syriske Jakobitter og de Kristne i Armenien.

Leo udformede ogsaa nærmere Læren om den Førstestilling, der var givet Petrus og hans Efterfølgere som Roms Biskopper (Pavens Primat). Ligeledes greb han ind overfor den offentlige Syndsbekendelse, som efter hans Tid kun har fundet ringe Anvendelse i Vesterledens Kirke. Han erklærede: »Det er tilstrækkeligt at bekende Samvittighedens Brøde for Præsterne i det hemmelige Skriftemaal.«

Leo den Store var personligt en beskeden Mand. I sit Embede var han den stærke og vidtskuende Person, som var nødvendig i den svære Tid.

Halvandet Hundrede Aar senere kom Gregor paa Pavetronen. Han var af meget fornem romersk Slægt og var i en ung Alder blevet Prætor (Leder af Retsplejen). Den verdslige Glans og Hæder tilfredsstillede ham imidlertid ikke. Han afbrød sin glimrende Løbane, solgte sine store Ejendomme og brugte Pengene til Oprettelsen af seks

Blade af Kirkens Historie

TO STORE PAVER

Leo I. og Gregor I.

Paven var lige fra den ældste Tid betragtet som Troens øverste Vogter, og efter Kirkefølgelsernes Tid traadte dette tiere og tydeligere frem. Blandt de mange betydelige Paver fra Oldtidens sidste Aar er der to, som kaldes »den Store«, Leo den Store (440—461) og Gregor den Store (590—604). Gregor sagde om sig selv, at han overtog Kirken som et gammelt Skib, i hvilket Bølgerne trængte ind fra alle Sider. Det gælder i Virkeligheden om dem begge.

Leo styrede Kirken i de Aar, da det vestromerske Rige faldt for Barbarerne. Han oplevede større historiske Omvæltninger end nogen anden Pave. I 452 trængte Hunnerne ind i Italien og de verdslige Myndigheder henvendte sig til Leo for at bede om hans Hjælp. Han drog Hunnerne i Møde og traf i Mantua deres frygtede Anfører, Attila. Ved sin sjældne Myndighed lykkedes det Paven at faa Attila til at vende om og ikke angribe Rom. Tre Aar senere var det nye Barbarhorder, denne Gang Genseriks Vandaler, der stod uden for Roms Porte. Og nu lykkedes det ikke Paven at forhindre Byens Plyndring, men han havde dog Held til at opnaa, at Vandalerne skaanede Romernes Liv.

Ogsaa aandelige Kampe oplevede Leo. Der var opstaaet en Vranglære (Monofysitismen), som gik ud paa, at der i Kristus kun var en enkelt Natur, den guddommelige. Denne Lære blev højtideligt forkastet paa et Kirke-møde i Kalcedon (451). Her førte

Gregor den Store
dikterer Naumer til
Munkene.

Pave Leo I.

Klostre paa Sicilien. Selv indtraadte han som Munk (Benediktiner) i et syvende Kloster, han havde omdannet sit romerske Palads til.

Han blev den første Munk, der blev Petri Efterfølger. I de fjorten Aar, han styrede Kirken, var han næsten bestandig syg og sengeliggende, men faa har ledet Kirken med større Kraft og Fasthed, forenet med Mildhed og Forstaaelse. Han opfattede sit Embede saaledes, at han kaldte sig »Guds Tjeneres Tjener«, den Titel, alle senere Paver har benyttet.

Gregor den Store staar i Kirken paa Overgangen mellem Oldtid og Middelalder. Gennem sin Lovgivning og et meget stort Forfatterskab har han øvet en vidtrækkende Indflydelse paa senere Tidens kirkelige Liv. Protestanterne opfatter ham som Ophavsmand til flere af de katolske Lærdomme, de vendte sig fra, altsaa nærmest som Katolicismens Grundlægger (Læren om Skærsilden og om Sjælemesser). Det er ikke rigtigt, men derimod er det rigtigt, at de følgende Tidens Fromhedsliv i høj Grad bygger paa

hans Skrifter. Han støttede Munkesvænet meget og interesserede sig ganske særligt for den kirkelige Sang, idet han samlede og ordnede de hidtil benyttede Sange og gav dem deres særlige Præg. Navnet »gregoriansk Sang« har denne Sang bevaret for alle senere Tider.

Gregor udførte ogsaa et stort Missionsarbejde. Longobardernes Dronning Theodelinde var Katolik og med hendes Hjælp begyndte Gregor en Mission blandt disse Folk. Men berømtest er hans Sendelse af Missionærer til England. Han havde i sine Klosteraar set unge angelsaksiske Mænd paa Slavetorvet. Da han hørte, at de var Angler, sagde han »Angli sunt, Angelici fiant« (de er Angler, Engle skal de blive). Og som Pave udsendte han Benediktineren Augustinus hvis Gerning i England hurtigt har meget rig Frugt.

Gregor den Store var en af Kirkehistoriens allerstørste Skikkelser, en syg Mand, der fornyede en hel Verden med Aandens Sundhed og uforgængelige Kraft.

Niels Stensen XXI

Mod præstedømmet

af Karen Plovgaard

Arveprinsen, storfyrst Ferdinand, var på det tidspunkt, da Niels Stensen ved juletid 1674 vendte tilbage til Firenze, en dreng på elleve år. Når Cosimo III ifølge Stensens egen beretning udtrykkelig bad denne lægge den tilkommende hersker på sinde, at alle fyrster i verden er undergivet Vorherres overhøjhed, kunne det tyde på, at drengen har haft vanskeligt ved at underordne sig. Åbenbart har storfyrsten allerede da været, hvad man med et moderne udtryk ville kalde et problembarn, præget som han uundgåeligt måtte blive af sine forældres disharmoniske ægteskabelige forhold, et forhold, der just d. 26. December 1674 fandt sin afslutning gennem en overenskomst mellem de to ægtefæller om, at Marguerite Louise mod Løfte om at indtræde i et kloster fik lov til at forlade Toscana og rejse til Frankrig, det fædreland, hun under hele sit fjortenårige ophold i Firenze larmende havde begrædt.

Skønt storhertug Cosimo på mere end een vis påskønnede Stenos arbejde som opdrager, synes dette ikke helt at være lykkedes ham. Steno giver med den for ham karakteristiske samvittighedsfuldhed sig selv skylden. »Min forberedelse var mangelfuld, min opmærksomhed overfor min opgave var for ringe, og min personsanseelse for stor,« skriver han senere om denne sin pædagogiske periode.

En af hans biografer, Fabroni, udtrykker det anderledes: »Desværre var Steno ikke i stand til at bringe den allerede fordærvede fyrste på bedre tanker.«

Det er sandsynligt, at sandheden om denne sag ligger et sted midt imellem.

Kun i to år skulle Stensens opdragergerning ved hoffet vare. Men i dette tidsrum skete der for Stensen det, at »hans alt skønt og ophøjet modtagelige sjæl i præstedømmet troede at finde hin kostelige perle, for hvis erholdelse han skulle opofre alt jordisk« (W. Plenkers S.J.).

Skønt nogle af hans lærde venner som f. eks. Redi vel nok straks efter hans tilbagekomst stadig har ventet naturvidenskabelige værker fra hans hånd, og skønt det vides, at Stensen endnu omkring ved denne tid brevveksler med naturgranskeren Boccone om *madreporas* (stjernekorallens oprindelse, så har Steno dog for stedse sagt farvel til alt naturvidenskabeligt forfatterskab. Han ofrer fra nu af hele sin tid og alle de evner, Vorherre har givet ham, i kirkens tjeneste.

Firenze (efter maleri af Luigi Piffero)

Og hans teologiske forfatterskab begynder. Han indleder dette med udgivelsen af de tidligere omtalte breve til Sylvius og brevet til Spinoza. Senere hen udgiver han skriftet »Reformatorerens granskning«, som alt havde set lyset i København.

Men fremfor alt praktiserer Stensen sin katolske tro. Han gør det i samtaler med og i breve til mennesker, som han søger at overbevise om katolicismens sandhed. Han føler et stadig mere brændende kald til at delagtiggøre andre i den lykke, han selv har fundet. Når han skriver til venner for at trøste dem i en sorg, eller han meddeler sig til dem for at opmuntre dem og afstive deres tro, røber han glimtvis det rige åndelige liv, han på den tid lever. Hvad er vort liv andet end de tanker, vi tænker? Og i Stensens vennehvevælder som af en dyb og udtømmelig kilde frem de tanker, der udgør hans liv.

Til en ven, som har mistet en af sine kære, taler han — med billede fra naturens verden — om »det lys, mod hvilket sollyset kun er som en skygge; det er i sandhed et underfuldt lys, som hverken murenes bredde eller metalernes hårdhed eller en hvilken som helst stoflig ting, hvor uigennemsigtig den så er, kan spærre ude. — — — Der gives intet hemmeligere end vore tanker, og dog kan ikke een eneste af dem skjules for tænkningens ophav. Salige møje, salige lidelse, som fører os fra det materielle lys til det åndelige, fra den forgængelige tilfredsstillelse til den evige glæde, fra gaven til giveren! Salige tab, der berøver os tusind falske venner om os og fører os til den eneste ven, salige tab, der fratager os vor beskytter for at hæve os op til alle herrers herre. — — —«

I et andet brev til en unavngiven ven taler Stensen om sjælefred som den højeste lykke.

»Jeg kender ingen større lykke i verden end at eje sjælefred, til hvilken der efter min mening ikke fører anden vej end at indrette vore tanker således, at de uden beskæmmelse for os kan betragtes af ham, som har givet os evnen til at tænke. — — —« Stensen indfletter nogle ord, som hans usvækkede andagt overfor skaberens underfulde værk let lader ham flyde i pennen, om legemet som en kunstfærdigt og fint indrettet maskine, hvorefter han fortsætter: »— — — Hvem der vil træffe et valg mellem religioner, bør give agt på, hvilken der frembyder de bedste midler til at forskønne sjælen og hensætte den i en tilstand, hvor den intet øjeblik behøver at skamme sig under skaberens blik, skaberens af al den skønhed, der møder os, så langt det skabtes rige strækker sig. Den anskuelse, som verdens hørn nærer om religionen, har noget bestikkende ved sig, idet de nemlig kun vil anerkende den som et bånd på det menneskelige samfund, men bortset fra rigtigheden i denne opfattelse må dog deraf følge, at det samfund, hvor alle stræber at fuldkommengøre sig efter den bedste religions love, er det lykkeligste, og at enhver elsker af sandheden må slutte sig til det samfund, hvor de fuldkomneste love findes.«

Stensen kom på talefod med mange, og de resultater,

som flød af hans religiøse drøftelser med folk, bestyrkede ham selv og andre i, at det kald, han følte til præstedømmet, var ægte. Pater Savignani, som i sin tid havde medvirket ved Stenos konversion, bistod ham også nu. Under hans og en anden præsts vejledning gennemgik Stensen den tilbørlige skoling og de nødvendige åndelige øvelser. Da han jo havde modtaget sin dåb i de hæretiske lande og vel næppe har haft noget bevis for denne dåb, døbtles han påny — betinget. Herefter kunne hans præstevielse ifølge et paveligt brev finde sted.

Denne foregik henimod slutningen af året 1674.

Der kan ingen tvivl herske om, at Stensen af hele sit hjerte agtede at leve op til de hellige løfter, han havde aflagt. Hele hans liv fra nu af og indtil hans sidste ånderdræt er eet eneste vidnesbyrd herom.

Midt i det rige Firenze var han fattig og ønskede at være det. Af den løn, storherlegen udbetalte ham, brugte han kun en brøkdæl og gav resten af den til de fattige. Omgivet af hoffets glans og vellevned førte han en til det yderste afholdende tilværelse. Og han havde frivilligt aflagt det løfte, at han intet ville foretage sig, uden at det var til Guds ære og menneskenes gavn.

Som præst udvidedes hans arbejde i kirkens tjeneste. Omtrent straks fik han lov til at høre skriftemål og blev i løbet af kort tid en søgt skriftefader for tilreisende, hvem hans sprogkundskaber var til megen støtte.

Men især øgedes hans arbejde med at drage folk til kirken.

Han følte sig overmåde lykkelig i sit ny kald. Et halvt års tid efter sin præstevielse skriver han i et brev til pater Athanasius Kircher S.J. i Rom:

»Højærværdige Fader i Kristus!

Jo mindre, jeg havde ventet det brev, du sendte mig med hr. Rautenfels, desto mere glædede det mig, dels fordi jeg deraf ser, at en mand, som rygtet udenfor Italien har løjet død, stadig lever og er mig venligt sindet, og dels fordi jeg af det erkender din glæde over min ny stand. I sandhed, da jeg rigtigt søgte at klargøre mig Guds velgerninger imod mig — og jeg kommer dog aldrig så vidt, at jeg bliver helt klar over dem — syntes de mig så store, at jeg af hele mit hjerte følte mig tilskyndet til, så vidt min skrøbelighed gør det muligt, for hans skyld at udføre det bedste på den bedste måde. Erkendende præstedømmets værd, at man formedelst dette dagligt foran altret snart kan takke Gud for hans velgerninger, snart opofre sone for synderne og snart opofre andre Gud overmåde velbehagelige gaver, har jeg bedt om og opnået selv at turde bringe den evige Fader det uplettede offer for mig og andre. Måtte Vorherre selv gøre mig værdig til så stort et kald, og jeg beder så inderligt om gennem dine bønner og messeofre at bidrage til, at jeg modtager denne nåde fra Gud — — —«

Den i brevet omtalte Jacob Rautenfels skulle i den nærmest følgende tid blive en af Stenos konvertitter. Siden, i en skrivelse af 7. november samme år, da R. som en god

ORIENTERING

Rom og Amerika

Der gaar næppe een eneste Dag uden at Aviserne eller Propagandaen i Landene bag Jerntæppet rører Pladen om at Vatikanet og de Forenede Stater, »Kirken og den kapitalistiske Verden«, er uadskillige Forbunds-fæller i Kampen mod »Folkedemokratierne«, mod Kommunismen. Og at søge at give en Forklaring paa de gentagne Paastande, er faktisk som at slaa Vand paa en Gaas — Pladen og Gaasen rækker videre. Imidlertid har »Osservatore della Domenica« for et Par Uger siden følt sig foranlediget til paany at tage til Orde i denne Anledning, og Bladet skriver bl. a.:

Naar Kirken og USA — saaledes

som Tilfældet er — begge vender sig mod Kommunismen, saa er det dog højst forskellige Motiver, der foranlediger de to Parter dertil. Kirkens Motiver er udelukkende ideologiske og teologiske, medens det — om end ikke udelukkende saa dog overvejende — er politiske Motiver, der ligger bag USA's Indstilling. Det er muligt, at Amerika fra Tid til anden forsøger at forene sine politiske Motiver med religiøse, men det er udelukket, at Kirken kan ændre sine religiøse til politiske.

»Kirken søger ikke Alliancc med nogen — selv om Tilfældigheder i Histo-

riens Løb har givet Anledning til, at forskellige politiske Systemer er sluttet op ved Kirkens Side. Det er ikke sandt, at Kirken altid staar paa Fyrsternes, Adelens og Bourgeoisiets Side. Tværtimod viser en blot overfladisk historisk Undersøgelse, at den har staaet skarpt over for enhver, der blot har gjort Forsøg paa at benytte Religionen som politisk Redskab. Det er af den Grund ikke rigtigt, at Kirken kan være Forbunds-fælle med en politisk Magt i en politisk Konflikt. Kirken var ikke med Spanien, den stod ej heller paa Frankrigs Side, den var ikke med Østrig eller Kongen af Napoli, den var ikke med Storhertugen af Toskana. Det er umuligt for den at »være med« Amerika idag. Kirken staar, hvor Kristus staar. Og Kristus er allid og vil allid være med Kirken indtil Tidernes Ende.«

katolik var vendt tilbage til Rom, fik Stensen hans ikke helt almindelige historie meddelt af pater Kircher.

R. havde kort og godt under foregivende af at ville indføre den katolske tro i Moskovien (Rusland) søgt foretræde hos nogle af kardinalerne, der i god tro havde stillet ham i udsigt, at hans sag skulle nyde fremme ved den hellige stol. Skælmen, som slet ikke var katolik, havde taget både kardinalerne og Athanasius Kircher ved næsen, hvorefter han i ventetiden, medens hans »sag« var til behandling, drog til Firenze og ved den lejlighed overbragte Steno det foran citerede brev.

Så gik det ham sådan, meddeler Kircher, »at han endelig hos dig, min Steno, den guddommelige viljes tolk og forsynets redskab, rantes af det guddommelige lys's himmelske stråle og efter at have erkendt troens ukrænkelige sandhed og blev optaget i kirkens hellige moderskød. Dette ville jeg, berømte mand, meddele dig i samme ånd, i hvilken Rautenfels selv under stor sinerte over sin troløshed mod Gud og med stor oprigtighed har fortalt mig det, dig, som næst Gud er den første årsag til hans frelse — —«

Stensen havde i sin præstestands første tid mange konvertitter. Blandt de mere kendte kan nævnes Spinozas ven, Albert de Burgh, og en flamsk anatom, Trutwin.

I 1676—77 havde Stensen besøg af venner hjemmefra. To Bartholiner, Kristoffer og Kaspar, samt Holger Jacobæus var på studierejse i Italien. Medens Kaspar Bartholin ofrede sin tid på Rom, opholdt Kristoffer Bartholin og

Jacobæus sig det meste af sommeren 76 og foråret 77 i Firenze, hvor de boede i hus sammen med Steno. Især Holger Jacobæus var ivrigt optaget af Stensens forkyndelse, og det er ganske øjensynligt, at Steno gerne havde set vennen gå over til den katolske tro. Men skønt han tidlig og sent skiftede ord med »hr. Holger« om kirkens sandheder, og skønt samme hr. Holger efter vennernes udsagn gik flittigt til messe og påhørte selv Stenos længste messe med den største andagt, gjorde han dog ikke det afgørende skridt. Han fulgte Stensen til den katolske kirkes tærskel; men han overskred den ikke. Da Holger Jacobæus fulgte de to Bartholiner til København, var han, i alt fald af navn, stadig lutheraner.

Omtrent samtidig med de danske venners afrejse får Steno et vink om, at den lykkelige tid i Firenze snart vil være til ende. Fra hertugen af Hannover, Johann Friedrich, er der kommet henvendelse til Stensen om at modtage et ledigt hispeembede.

Og Steno, for hvem lydighed mod kirken ikke er et tomt ord, men hvis trosiver stadig gløder, som da han i et brev til Ole Borch, skrevet i efteråret 1675, under forklaringen af sit forhold til fædreland, familie og venner og kirken, udbryder: »O, i sandhed hellige katolske kirke! O, i sandhed lykkelige sønner, hvem den evige barmhjertighed har skænket dig til moder!«, kan ikke tænke sig at sidde denne mors bud overhørig.

Han gør sig rede til at følge moderkirkens kaldelse.

Det er den store teolog, den h. Robert Bellarmino, der i sin kommentar til Davidssalmerne kalder den 15. salme: »Herrens bøn i Oliehaven«. Man kunne også sige, at den minder om den h. Frans af Assisi's hjertesuk: — »Min Gud og mit alt«. Af selve teksten vil det fremgå, at Herren i sin dybe sjælenød tager sin tilflugt til sin himmelske Fader og finder i ham sin trøst og styrke ved synet af *de frugter*, som hans lidelser og død skal modne.

Salmens 11. vers lyder således: »(1.) Vogt mig, Gud, thi til dig tager jeg min tilflugt. (2.) Jeg siger til Herren: »Du er min Herre; jeg har ikke andet gode end dig.« (3.) Hvor vidunderligt har han ikke opfyldt alle mine ønsker på de hellige, som er i landet. (4.) Dog mange kvaler bereder de sig, som søger hen til andre guder. Deres blodige drikoffer vil jeg ikke udgyde, og deres navn ikke tage på mine læber. (5.) Herren er min del af arven og bøgeret; det er dig, der holder min arvelod i hævd. (6.) Målesnorene faldt mig på liflige steder, og min arvelod glæder mig såre.

HVEM ER - HVAD ER -

Mgr. Alfredo Ottaviani

— der er Forfatter til den andetsteds i Bladet gengivne Artikel »Om Lætroenhedens Farer« — er Assessor ved »Det Hellige Officiums Kongregation«. Det er en af de højeste Stillinger indenfor Kirkens vigtigste Ministerium og i denne Egenskab har Assessor fast Foretræde hos den Hellige Fader hver Torsdag.

Vor frelsers bøn i oliehaven

15. Davidssalme

(7.) Jeg priser Herren, fordi han gav mig råd, og selv om natten formaner mit hjerte mig. (8.) Jeg har altid Herren for mit øje; han er jo altid ved min højre side, jeg skal ikke røkes. (9.) Derfor glædes mit hjerte, min sjæl jubler, endog mit kød skal hvile trygt. (10.) Thi min sjæl lader du ikke forblive i dødsriget og din hellige ikke skue forrådnelse. (11.) Du vil vise mig livets vej og glædens fylde hos dig og livsalighed ved din højre for evigt.«

I salmens overskrift læser vi, at *denne bøn stammer fra David*. Det samme siges af to apostle, nemlig Petrus og Paulus. Den *førstnævnte* holdt på Pinsfesten, som bekendt, en stor slået tale til de tusinder af Jøder, som havde samlet sig omkring det hus, hvor Helligånden var steget ned over apostlene og de første kristne. Ved denne lejlighed anførte Petrus vers 8—11 af denne salme og forklarede, at David i den ikke talte om sig selv, men som profet om den lovede Messias og da navnlig om hans opstandelse og ophøjelse ved himmelfarten. (Apg. 2, 25—36).

Da *apostlen Paulus* på sin første missionsrejse var kommet til Antiochien i Pisidien, gik han på en sabbat ind i synagogen og talte til jøderne med en så overbevisende kraft om den Frelser af Davids æt, der ifølge Døberens vidnesbyrd og profeternes spådomme allerede var kommet, at mange jøder og gudfrygtige proselytter kom til troen på Kristus. Også han påberåbte sig 15. Davidssalme og citerede spådommen i vers 11: »Du skal ikke lade din hellige se forrådnelse.« Han tilføjede udtrykkeligt, at den var gået i opfyldelse ved Herrens opstandelse, og at David umuligt kunne være ment med disse ord. (Apg. 13, 35—37).

Herefter er det givet, at den 15. Davidssalme *direkte handler om den lovede Messias*, og at David kun indirekte kan komme i betragtning som den bedende, eller med andre ord: de personlige oplevelser, som David har haft under Sauls forfølgelser, hvor han truedes med døden, men stoled på Gud, var kun et middel og en lejlighed i Guds hånd til at lade ham skue Kristi lidelse og selv at føle noget af det, Frelseren følte i sit livs tungeste timer, og at udtale de tanker, som optog Kristi sjæl.

Salmens første vers er *en skudbøn*, et suk, der stiger op af Frelserens hjerte og røber, at han kæmper med dødsangsten. »Beskyt mig, o Gud, jeg tager min tilflugt til dig.« Og så iagttag vi det, som alle også føler, når vi uforvarende kommer i en situation, hvor al menneskelig hjælp svigter og udebliver. For mere end ellers — hvis dette overhovedet er muligt — står det klart for den lidende Messias' bevidsthed, at *Faderen i himlen er hans et og alt*, det højeste gode. Denne tanke giver ham kraft og mod til udholdenhed. Den letter i livets tunge timer og virker som et lys i mørket. Vi ser jo, at den bedende Frelser tænker på de herlige frugter, som skal modnes ved hans bitre lidelse og død. Også den engel, der skulle trøste og styrke Herren i Oliehaven, har sikkert mindet ham om de store resultater, som han skulle opnå ved at gå korsvejen.

Det ene billede efter det andet drager nu forbi hans indre øje. Det første af dem viser ham *de utallige sjæle, som vil blive frelst* på den hellige Langfredag. De hellige i himlen, i skærsilden og i Kirken på jorden er den store flok, som ingen kan tælle, og som skylder den lidende og døende Frelser hele deres åndelige rigdom og

lykke. På dem har Gud opfyldt Jesu inderligste ønske om at lade dem få del i hans egen nådefyldte og himmelske herlighed. De kommer ganske vist fra alle folkeslag og tungemål og nationer, men er dog kun de »udvalgte« deraf. For ikke alle mennesker lader sig optage i Kristi rige, skønt alle er kaldet og indbudt. Kun de, som frivilligt slutter sig til Kristus i tro og håb og i kærlighed og tager hans bud's åg på sig, har denne lykke.

De frelstes lykkelige skare omfatter ikke engang alle dem, der tilhører Guds udvalgte folk i gamle dage. Jo mere nemlig tiden skred frem, desto tydeligere forkyndte profeterne, at en stor del af Israelitterne bliver udelukket og forkastet, fordi de har brudt deres pagt med Gud og er gået over til afgudsdyrkelse. De skal ikke få del i Frelserens glæde, men deres lod og part bliver bitterhed og kvaler. Med dem og deres ofringer vil Frelseren ikke have at gøre, ikke engang deres navn vil han tage i sin mund. De er

ham en gru, og han vil glemme dem for evigt.

Synet af de millioner og milliarder, der i kraft af Kristi offerdød bliver borgere i Guds evige herlighedsrige, er en stor trøst for Jesus under de sjælelige kvaler, han led i Oliehaven. Skønt han sikkert ikke høster hundrede fold frugt blandt menneskene — om det bliver tresindstyve eller tredive fold, skal først dommedag oplyse os om — så går dog bestemt ikke noget som helst til spilde med hensyn til hans egen personlige frugt, d.v.s. hans menneskelige naturs saliggørende samvær med Gud til evig tid.

For at udtrykke denne tanke, bruger salmisten ejendommelige billeder fra Israels historie og kulturliv. Da folket under Josue havde erobret det hellige land, fik stammerne og de enkelte slægter og familier deres andel af jorden tilmålt ved hjælp af en målesnor. Messias får Gud selv tilmålt som evig arvelod. Det andet billede er taget fra et gæstebud, hvor husets herre fylder hver gæsts bæger med kostelig

vin. Messias's bæger og drik er Gud selv, fordi besiddelsen af ham er ensbetydende med uendelig stor salighed. Endnu lever Frelseren på denne jord og bør kæmpe sig igennem de tungeste timer, som et menneske kan opleve. Dog Gud er ikke blot hans arv, men også garanti for denne. Derfor er han ganske sikker på, at han skal tiltræde den.

Ved synet af den tilkommende herlighed, der i grunden er så nær, fyldes hans hjerte med jubel. »Min arvelod glæder mig såre.« Når Skriften om os andre siger, at intet øje har set, intet øre har hørt og intet hjerte fattet, hvad Gud har beredt dem, som elsker ham, hvem kan så måle længden og bredden, højden og dybden af den herlighed, som venter Faderens enbårne?

Det var nu noget af salmens første del. Vi så, hvorledes tanken på Gud og de helliges sanfund kan trøste og give kraft i livets tungeste timer. Salmens anden del vil vise det samme. Dog den venter vi med til næste gang.
F. K.

Bibelland V

Haanden paa Ploven

af Steph. Wevers SMM

Naar den palæstinensiske Landmands Bøn er blevet hørt, og de sammentrukne Skyer efter en lang Sommer endelig her nedsendt den saa længe imødesete Regn, kan Bønderne komme i Gang. For Bonden begynder det nye Aar med Forberedelsen til den næste Høst. Hans første Gerning bestaar i, at han tager Ploven frem. Hele Landbruget begynder ved Ploven.

Der har været en Tid, da Ploven var ukendt. Det var den Gang, vor menneskelige Kultur traadte sine Barnesko, og man endnu ikke forstod at regne med Aarstal og Kalender. Det primitive Menneske kunde godt finde paa at rydde og dyrke Jorden, der laa op ad hans Hytte. Det skete ved Hjælp af en Hakke. Denne var enten klemt fast i Træ eller ogsaa var det en Flintesten eller en Hjortetak, der blev klemt fast i et Træskæft. Ved Hjælp af denne Hakke blev Jorden kun overfladisk bearbejdet. Det gav megen Møje og kun lidet Udbytte. Naar den saaledes opdyrkede Jord var udnyttet, flyttede de primitive Folk deres Teltpæle og søgte andre Egne op, som efterhaanden var blevet fri for de vigende Isbjerge. Saa begyndte man forfra: Manden gik paa Jagt, og Kvinden sled med Hakken i Urtehaven. Indtil en skønne Dag en klog Person — i Præhistorien er alle Folk anonyme — fik det i sit Hoved at lade de imidlertid tæmmede Dyr trække Hakken. Saa-dan noget var endnu aldrig blevet prøvet. Det har vist ikke manglet paa Folk, der trak paa Skuldrene og mente, at Opfinderen ikke var rigtig klog. Men Manden lod sig ikke rukke fra sin Idé. Han bandt to Køer sammen og lagde en Tværbjælke over deres Nakke. Ved Tværbjælken fæstnede han Hakkens forlængede Skaft. Paa selve Hakken blev der anbragt et Stykke Træ med et Haandtag for at kunne trykke Hakkespidsen ned i Jorden. Nu manglede der bare en lang Kæp til at dirigere Dyrene med, og det kunde gaa. Og det gik ... til Tilskuernes største Forbavselse. For denne Hakke, der blev trukket af Dyr, har sikkert i Stenalderen vakt lige saa meget Opsigt som den selvbevægende Vogn-Automobil gjorde det ved sin Start. Men derved var Ploven opfundet, og det var et stort Skridt fremad for Kulturen. Fra nu af kunde Jorden blive grundigere opdyrket. Følgelig kunde Mennesket blive boende paa den Jordlod, der saa rigeligt lønnede hans Møje. I Stedet for at leve spredte, kunde Folk flytte sammen. Der opstod Landsbyer, og enhver følte sig hjemme paa den Jord, han dyrkede med Flid.

Siden skulde Ploven gennemgaa mange Forbedringer. Under Hakkeskæft skulde der senere anbringes et Hjul: det blev endnu bedre, da man forsynede Hjulet med en Stillebøjle, ved hvis Hjælp Plovfurens Dybde og Bredder kunde reguleres. Den oprindelige Hakke blev efterhaanden erstattet af et Plovjern med baade Langjern og Skær samt en Vingebånd til at skære Jorden i Skiver og vende den om. Forud for selve Plovskæret sad der en Kniv, der atter maatte vige Pladsen for en rullende Skive. Det hele blev understøttet af en flad Staalsaal, der skulde sikre Plovens rolige Gang.

Navnlig i det sidste halvandet Aarhundrede har Ploven oplevet mange Forandringer. Der er opstaaet alle Slags Plovtyper alt efter Jordens forskellige Beskaffenhed eller Bearbejdelse.

Men den palæstinensiske Fella har indtil den Dag i Dag ikke ladet sig paavirke af alle disse Raffinementer. De Bønder, som Jesus saa pløje deres Jord, benyttede i hvert Fald en Plov, der lignede mere den primitive Hakkeplov end vore moderne Plove. De trængte heller ikke til mere. Deres Land var yderst frugtbart og kunde undvære Gødning. Løvrigt gjorde enten Sten eller andet underlødigt Jordunderlag en grundigere Opdyrkning umulig.

Her var der ikke Tale om regelmæssige Furer. Jorden blev ikke en Gang vendt om. Det klodsede Plovjern var kun i Stand til at bryde Jordskorpen og genere Ukrudtet. Men ogsaa det Arbejde krævede Plovmandens fulde Opmærksomhed og Anstrengelse. I sin højre Haand holdt han Pigkæppen, med den venstre klemte han Plovsljærten. Det gjaldt om at styre udenom Sten og Klippestykker, men at faa Ram paa Torne og Tidsler. Ja, Pløjningen krævede sin Mand helt ud. Det var en fornem men svær Gerning. Hvem, der engang havde lagt sin Haand paa Ploven, havde ikke Raad til samtidigt at være optaget af noget andet.

Vel kunde disse galilæiske Bønder, mens de gik og styrede deres Oksespand, drømme om de kommende Tider, da efter den store Profet Isaia's Ord Messias vilde optræde som Dommer blandt de krigsførende Folkeslag. Resultatet skulde være, at de vilde smede deres Sværd til Plovjern, og deres Spyd til Vingardsknive ... Men de er næppe kommet paa den Tanke, at den Mand fra Nasareth, der stod ved Markskellet, var den Messias, der skulde grundlægge Guds Rige blandt fredselkende Mennesker. Jesus har til Gengæld vist tænkt, at Guds Rige først da vilde kunne blive til Virkelighed, naar Menneskene vilde koncentrere sig om det aandelige, som disse fremoverbøjede Bønder samlede Kræfter om deres Jord. For »ingen, der lægger Haanden paa Ploven og ser tilbage, er vel skikket for Guds Rige.«

I Slutningen af Februar var det 400 Aar siden, at *Collegium Romanum* — der senere blev til det nuværende pavelige Gregorianske Universitet — i Rom blev oprettet. Institutionen grundlagdes i 1551 af ingen mindre end Ignatius af Loyola og Francesco Borgia med det Formaal at meddele Undervisning i Grammatik, Humanisme og Verdensanskuelse, og indtil Jesuiterordenens Ophævelse i Aaret 1773 havde Jesuiterne Ledelsen af Universitetet. I 1566 opkaldtes Universitetet efter sin store Velgører Pave Gregor XIII (1584) og benævnes fra nu af det pavelige *Gregorianske Universitet* (*Pontificia Universita Gregoriana*), i daglig Tale slet og ret kaldet »Gregoriana«.

Ærkebiskop Feltin dementerer

„Udtalelse“ om Rotary-Klubberne

Dagspressen har bragt Meddelelse om, at Ærkebiskop Feltin i Paris skulde have erklæret, at franske Katolikker roligt kunde forblive Medlemmer i Rotary-Klubberne og dermed hjælpe til, at disse Institutioner ikke udleveredes til kirkefjendtlige Kredse. I denne Anledning skriver »La Croix« i Paris, at Mgr. Feltin overhovedet ikke har været i Pontarlier, hvortil Meddelelsen henlægges, at Mgr. Feltin ikke har afgivet nævnte Erklæring samt tilføjer, at Ærkebiskoppen af Paris kun er i Stand til at give sine egne Diocesaneer Direktiver. Retningslinier for samtlige franske Katolikker i denne Sag vilde kun kunne gives af de franske Kardinaler og Ærkebiskopper i Forening. (KIPA)

Studerende fra »Gregoriana« fejrer Jubilæet ved en Festgudstjeneste i Al Gesu.

Passions søndag

Naturens og Menneskesindets Gaader

Aar 79 efter Kristus slyngede Vesuv sine Askemasser ud og begravede Menneskene i Pompeji, Herkulanum og Stabia. 1912 lukkede de iskolde Bølger sig over Hovederne paa 1500 Mennesker, da Skibet Titanic blev tilintetgjort af et Isbjerg. 1951 drønedes Laviner af Sne ned i Alpedalene, hvor Folk blev levende begravet.

Naturen kan til Tider forekomme os yndig og smilende. Men frygtelige Kræfter synes at lure paa Mennesket, naar Jorden skælver, Vulkanen gløder, Havet raser. Moderne Teknik søger at mestre Naturens Kræfter; det lykkes tilsyneladende. Alt aander Fred, indtil vore Apparater i uberegnelige Katastrofer knuses og slaas os af Hænde.

Men hvordan stiller det sig med Mennesket? Hvad er Sandheden om det? Er Mennesket et tilsyneladende harmløst Væsen, der i grusom UBEREGNELIGHED kan slippe Tilintetgørelseskrige løs, gasse Mennesker i Tilintetgørelseslejr, ensrette Sjæle i brune og røde Koncentrationslejr? Er vi blot et Led i Naturen, — en kaotisk Blanding af Kærlighed og Had? —

Mange nuomstunder har mistet Tilheden til Mennesket. Alles Kamp mod alle synes at være Dagens Løsen.

Gudmennesket Kristus kan alene give os Besked, naar det gælder det dybeste Svar paa Gaaden Mennesket.

Den hellige Fader har udnævnt den hidtidige Hjelpebiskop af Westminster, Mgr. Edward Myers, til Coadjutor for Ærkebispedømmet Westminster til Assistance for Kardinal Griffin.

Det katolske Amsterdam-Blad »De Tijd« lader sig forlyde med, at ogsaa Ærkebispedømmet Utrecht inden længe vil kunne regne med at faa en Coadjutor. Kardinal De Jongs Helbredstilstand lader meget tilbage at ønske, og Kardinalen deltager saaledes efter Lægernes Ordre f. Eks. slet ikke i officielle Foranstaltninger. (KIPA)

*

De franske Biskopper har til den hellige Stol fremsat Anmodning om, at Liturgien for Paaskenatten, der hidindtil er blevet fejret Paaskelørdagmorgen, igen saaledes som Tilfældet var i gamle Tider maa blive henlagt til Aftenen før Paaskedag. (KIPA)

*

»Chicago Tribune«s Sportsredaktør har udkastet det Forslag, at samtlige Tilskuere umiddelbart inden hver Fodboldmatch skulde bede for Freden. Journalisten har faaet Ideen fra det kendte Fodboldhold fra Notre-Dame-Universitetet, som indledte deres første Match i Aar med at opfordre Tilskuermængden til sammen med dem at bede for Freden. (KIPA)

Den store Sandhed om Sjælens hemmelighedsfulde Dybder er, at vor Aand har faaet nedlagt en Higen efter Sandhed i sig. Sandhedens Gud er jo denne Aands Skaber. Dengang Mennesket blev skabt i »Guds Billede«, blev denne Sans for Sandheden os medgivet. Den, der altsaa er af Gud elsker ganske naturligt Sandheden. Han ved, at Sandheden gør Sjælen fri. Men i Sjælens Dybder slumrer frygtelige Ødelæggelseskrafter. Mennesket er understyret med kongelig Frihed. Jeg'ets Suverænitet kan tage Stilling til Sandheden, for eller imod.

Vi har den frygtelige Mulighed, at vi kan gøre Oprør mod alt, hvad der er sandt og godt, alt det der genspejler Guds Skønhed. Sjælens Dybder kan aabne sig for den absolutte guddommelige Sandhed, og da aander vi Ynde og Tryghed i vort Væsen. Men i satanisk Trods og Had kan Sjælen lukke sig for Sandhedens Lys, man kan af ufattelig Ondskab rette et Ødelæggelsestogt mod Guds billedet i Mennesket, man kan hade Sandheden saa intenst, at man vil tilintetgøre Verdens Lys, Jesus Kristus, at man vil tilintetgøre Sandhedens Kirke.

Vil man have konkrete Beviser og Eksempler, da slaar blot op paa Passions søndagens Evangelium (Johannes 8, 46—59). Vil man forstaa vor egen

Tid, vil man forslaa Mennesket af i Dag, da lyt til Gudmenneskets Ord: Naar jeg siger eder Sandhed, hvorfor tror I mig ikke? Den, som er af Gud, hører Guds Ord. Derfor hører I ikke, fordi I ikke er af Gud ... Da tog de Stene op for at kaste paa ham.

Stenene svirrer endnu gennem Luf-ten. Sandhedens Vidner lider Kristi Skæbne. I.S.

Ingen »passive Medlemmer« i den katolske Kirke

Paa et stort katolsk Møde fornylig i Leverkusen (Rhinlandet) har den tidligere bayerske Kultusminister, Dr. Hundhammer holdt en bemærkelsesværdig Tale, hvori han gjorde op med de saakaldte »Sofa-Katolikker«, den katolske Kirkes »Passiv-Medlemmer«.

Dr. Hundhammer talte over Emnet »Katolik i det offentlige Liv« og udtalte sin Beklagelse af, at mange Katolikker er saa ligegyldige i deres Forhold til det offentlige, og erklærede samtidig, at dette var uforeneligt med Guds Krav om at elske sin Næste som sig selv. Den personlige Indsats for blot at klare sig selv og sin egen Sjæls Redning maatte staa i Forbindelse

med Kravet om Udbredelsen af Guds Rige paa Jorden. Bønnen i Fader Vor: »Til os komme dit Rige«, maa ikke lides af uden Mening, den skal være Ledestjernen i vor katolske Gøren og Laden. Det er et af vor Tids bitre Krav. Hvilke skæbnesvangre Følger har denne negative Indstilling overfor den kristnes Pligter i det offentlige Liv ikke medført? Tænk blot, om alle Katolikker Verden over før 1933 havde gjort deres Pligt, da vilde Verden have været sparet for et Hav af Blod og Taarer. Vi Katolikker maa derfor ikke være passive, men heller ikke gaa paa egen Haand med allehaande forrykte Ideer. Vi maa rette os efter den Hellige Faders Retningslinier. Vi maa idag mere end nogensinde før handle efter de af Rom udstedte Direktiver — det er mere paa krævet end nogensinde før, da vi til syvende og sidst staa overfor en Kamp om Ideologi og Aand. Militærmagt og Atombomber er ikke alt og maa ikke overvurderes. De kan ganske vist dræbe Mennesker og Systemer — men de kan ikke overvinde Bolschevismen og Gudløsheden som Ide. Enhver Katolik maa bevidst træde op mod overilede sociale Krav fra Venstre og som Modvægt mod materialistiske Udskejelser fra Højre sætte Re-

alseringen af de ti Bud i det offentlige Liv. Det er Aktivister i Guds Tjeneste, det drejer sig om — Kirken har ikke Brug for »passive Medlemmer.« (KIPA)

De saakaldte »Progressistseminarer« i Czekoslovakiet er Trumf idag! Det er lykkedes Regeringen i Prag at samle henimod 800 unge Mennesker i de to Institutter i henholdsvis Prag og Bratislava, der staa under Statskontrol. Det drejer sig her ikke om unge Mennesker, der følger et Kald, men om unge Arbejdere, der har ladet sig lokke af »gode Udsigter«: to Aars Studier i Stedet for seks, valgfrit Coelibat, højere Indtægt (tre Gange saa meget som deres andre Arbejdskammerater). Om et Par Aar kan man alt saa vente disse »Fremskridtskatolikker« i Aktion! (KIPA)

De australske Myndigheder har meddelt den katolske Kirke i Sidney Tilladelse til at oprette et Universitet, der kan meddele akademiske Grader. Det er Hensigten at lægge Universitetet i Mona Vale. (CND)

<h2>Roskilde</h2>	<h3>Roskilde Papirforretning</h3> <p>Sct. Olsgade 24 . Telf. 3131 Papir, Fyldepenne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne</p>	
<h3>Frederik Wismanns Ligkistemagasin</h3> <p>Tlf. 882. Hjørnet af Jernbanegade og Toldbodgade</p> <p>Stort Udvalg i Ligkister til alle Priser. Alt vedrørende Begravelser ordnes. Ligbil og Rustvogn leveres.</p>	<h3>K. A. Jørgensen</h3> <p>Absalonsgade</p> <p>Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vine og Chocolader</p>	<p>Støt Annoncererne!</p> <h3>H. Weber</h3> <p>Tømrermester</p> <p>Maskinedkeri</p>
<h3>C. J. Schledermann & Sønner</h3> <p>MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122</p> <p>Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>	<h2>Sambo</h2> <p>OLSGADE 8 . TELEFON 3129 IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD Aldt friske varer . Is og decerter udbringes</p>	
<h3>Edvard A. Petersen</h3> <p>(A. P. Jensen)</p> <p>Malermester Telf. 1694 - 228</p> <p>Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<h3>H. V. Nordsteen</h3> <p>Blikkenslagermester</p> <p>Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<h3>Ejegod Jørgensen</h3> <p>Slagtermester</p> <p>Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<h3>Mønsterbageriet</h3> <p>Olsgade 17. Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl. Bageri og Konditori</p> <p>Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<h3>Radlo - Cykler</h3> <p>De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbsted i Roskilde</p>
<h3>Roskilde Mejeri</h3> <p>Borgerdiget . Telefon 349</p>	<h3>Dom-Apotheket . Roskilde</h3> <p>J. Augsburg</p> <p>Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</p>	

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem

Husk: De gør Deres til den katolske Presses Udbredelse ved f. Eks. at berigtige Deres Abonnements-Restance!

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedavej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester

Telefon 820
Leverandør til katolsk Kirke

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov . Telefon 621

Reserveret H. J.

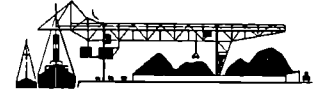
Har De Vanskeligheder med Deres Haar

saa gaa til Fagmanden

— han kan altid hjælpe Dem

W. Rasmussen

Herre- og Damefrisørsalon
Bredgade 20 . Tel-phon 572

A/s Nakskov Kullimport
Telefon Nr. 17

UGEBLADETS FEUILLETON

11.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Og hvordan har I egentlig tænkt jer det?« smilte Præsten.

»Ja, hør bare — Da de røde Bandider havde spærret Kirken og for-

A. J. Lutz: *Mennesket og Mysteriet*. 120 s., kr. 7,35 (norsk).

... Det er et apologetisk værk, og de klassiske problemer — Guds eksistens, sjælens udødelighed o.s.v. — får deres klassiske løsning; det værdifulde ligger imidlertid ikke så meget i behandlingen af de enkelte spørgsmål, hvor mønstergyldig den end er, men derimod i den samlede påvisning af, at der består en harmonisk sammenhæng mellem Guds åbenbaring, nåden og troen på den ene side, og natur, fornuft og humanistisk kultur på den anden side...

... Fremstillingen er lysende og klar, præget af forfatterens mangeårige erfaring ved konvertitundervisning; enkelte opgør med anderledes tænkende (for eks. Kant) kunne måske have været udeladt, uden at bogen havde mistet i værdi, men som den foreligger er den et af de mest dybtgående og overbevisende apologetiske værker, vi har haft på et nordisk sprog.

Ib Andersen.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 . KØBENHAVN . PALÆ 4777

drevet Præsten, saa bragte André og jeg det allervigtigste i Sikkerhed.«

»Og hvad var saa det?«

»Røgelseskarret og Trækullet naturligvis! Det er det vigtigste! Vi stoppede Lommerne fulde af Trækul, og Røgelseskarret pakkede vi ind i en Sæk. Ja, og saa sagde André, at han vilde svinge Røgelseskarret ved Din første Højmesse, men saa stak jeg ham een, for det er vel nok mig, der er Din Fætter, og saa har han da ingen Ret til Røgelseskarret. Men saa lod vi det komme an paa en Prøve! Vi glødede to Stykker Trækul og holdt hver eet med den sorte Side nedad paa Haandfladen, og den, der holdt længst ud uden at smide det, han skulde svinge Røgelseskarret.«

»Og hvad saa?«

»Ja, jeg holdt længst ud, selv om det altsaa gjorde nederdrægtig ondt i Haandfladen. Men André gav pludselig et Hyl fra sig og smed Kullet, og saa blev det altsaa mig, der skal svinge. Bagefter fik jeg selvfølgelig en ordentlig Vabel, og Far skældte ud, men det er da klart, at det er mig, der skal svinge.«

»Du er vel nok en snedig Fyr!« svarede Præsten og betragtede forbavset den lille Ministrant, som lod sin Haand blive forbrændt for Røgelseskarrets Skyld. Mon han ogsaa vilde flygte for Jakobinerne, hvis han havde været i hans Sted? »Det havde maaske været bedre, hvis du slet ikke havde fortalt Hyrdeengen, at jeg er her. Det kan nemt ske, at en af de frafaldne faar det at vide.«

»Det behøver Du ikke at være bange for. Han har givet mig sit Æresord paa, at han vil tie stille, og selv om André ikke gerne vil brænde sin Haand, saa kan han godt holde Mund!« Ogsaa Forvalterens Familie glædede sig over, at Præsten kom sig. Der var meget at fortælle. I Coussay-les-Bois var den nye Sognepræst indstalleret, Borgmesteren befalede i sin Ærgrelse, at Familien Coudrin skulde flytte for den nye Præst, men hverken den gamle Bonde eller hans Sønner rørte en

Haand, og det foraarsagede selvfølgelig en værre Halløj. Man lod endog Coudrins slæbe for Retten i Chatelle-rault. Men til sidst maatte man alligevel lade dem løbe. Forvalteren havde ogsaa Nyheder fra Monthernage. »Pastor Pruel er ikke mere i Poitiers. — Midt i den strænge Vinter maatte han af Sted. Vognmand Petit kørte ham til Agen paa en Ladvogn, fordi Jakobinerne vilde hænge Edsnægterne i en Lygtepæl. Med Hænder og Fødder satte han sig mod Flugten, men til sidst var der ingen anden Udvej, da hvert Barn i Poitiers jo kendte ham. Han kunde overhovedet ikke vise sig mere paa Gaden.«

»Saa er han altsaa ogsaa flygtet,« stammede Coudrin rystet. »Og han var bestemt ingen Lejesvend! Hvad andet kan vi nu gøre end at flygte og skjule os!«

»Der er overhovedet ikke andet at gøre,« svarede Bonden. »Man maa vente, til det bliver bedre Tider!« Tavs bøjede Præsten Hovedet.

»Endnu en Ting er jeg nødt til at fortælle Dig,« begyndte Forvalteren igen, »det er sivet ud, at Du er her.«

»Har André sladret,« fo'r Marcel op.

»Nej,« han har kun fortalt det til sin Fader, og han har ladet det gaa videre paa Kroen. Der maa en af de røde Snushaner have opsnuset det, og nu har jeg hørt, at Jakobinerne planlægger een eller anden Skurkestreg. Derfor mener jeg...«

»Stands, Onkel!« fortsatte Præsten, »Du skal ikke bekymre Dig om mig. Jeg skal forlade Dit Hus endnu i Dag, nu er jeg jo rask igen!«

»Nej, det gaar ikke,« svarede Forvalteren, »jeg vilde være en daarlig Kristen, hvis jeg gav Slip paa Dig nu. Hvis jeg bare vidste, hvor jeg kunde anbringe Dig sikkert.«

»Hvad med den gamle, tomme Lade ved Slotsmuren, Far,« raabte Marcel. »Den er jo nok lidt faldefærdig. Men André og jeg har bygget os en Røvehule derinde. Der er endog et Bord og en Halmsæk derinde. Der kan ingen Mors Sjæl finde een.« (Fortsattes)

Ifølge rygten havde den lille sekts præst den gode vane, lige før han besteg prædikestolen, at tage en lakridspastil i munden. Når pastillen var forsvunden, vidste han, at nu havde han prædiket længe nok. En søndag blev han imidlertid ved ud over den sædvanlige tid til hele sektens store forbavselse. Han holdt først op, da han opdagede, at det var en knap, han stod og suttede på.

SOMMERENS BEGIVENHED

Nu er vi snart nær den tid, hvor Øm igen bliver befolket. Fra Påske og indtil efterårsferien vil Ømborgen være som forvandlet. Unge fra hele landet vil komme og bo der. Det er som om vi alle blot venter på, at foråret skal komme: for så kan vi tage til Øm. At dømme efter den hast, hvor med indmeldelserne til retræten indløb, må alle, som engang har været derovre, gå og vente på tegnet til et første Øm-arrangement nærmer sig.

Øm er stedet, hvor man mødes. Der vil sommerens store oplevelse være. I 8 eller 14 dage vil så mange som overhovedet kan, være der for at hente kraft til årets arbejde i foreningerne landet over.

Stedet og omegnen er som forudbestemt til at være det sted, hvor lejrskolerne afholdes. Her er fred og ro, tid til at bede og gå til messe, lejlighed til at fordybe sig i troens rigdom og skønhed og mulighed for at træffe gamle venner eller at stifte nye venskaber.

Studiekredsene og foredragene vil give os forståelse af mangt og meget, som før syntes os uklart. Og efter dagens arbejde vil lejrbladet med lejravisens »kommentarer« til døgnets begivenheder og al den anden morskab være til endnu større morskab, og alle døgnets begivenheder vil knytte os sammen og føre vor tanke opad.

Hemmeligheden ved Øm er jo den, at det er viet til Gud, derfor begynder hver dag med messen og slutter med komplet. Hermed er dagen og natten indviet til Ham, som lader jorden gå

sin gang om solen og lader dag afveksle med nat.

Men dette forhold til Gud skaber glæde og styrke, glæde over at vi tilhører Gud og Hans Kirke og styrke til kampen for at tjene Gud og at vinde de, som ikke tror.

STAFETTENS portrætter

THOMAS MORE fødtes den 7. februar 1478 i London, og de første 12—14 år af sit liv tilbragte han i huset hos sin fader, der var overhofretsdommer. Efter endt skolegang kom den unge Thomas som page i huset hos ærkebispem af Canterbury, kardinal Morton.

Da de engelske borgerkrige endte med Henrik den 7.s sejr, blev kardinalen rigskansler, hvilket betød for Thomas More, at han allerede på et tidligt tidspunkt fik kendskab til sociale og politiske problemer. Fra kardinalens hus kom Thomas More så

til Oxford, hvor han kom under stærk påvirkning af den humanistiske filosofi, hvis åndelige leder var den berømte Erasmus af Rotterdam, hvem More knyttedes til i et meget nært venskab. I en periode overvejede han at blive munk, men i 1501 fuldførte han dog sit juridiske studium og nedsatte sig som sagfører i London, hvorefter han i 1505 giftede sig med den unge Jane Coll, med hvem han fik fire børn.

Som forfatter skrev Thomas More en af verdens fineste sociale bøger, »Utopia« (som vi håber snart at kunne omtale i rubrikken »Fra min bogreol«) samt flere politiske skrifter. Som politiker arbejdede han i flere år i regeringens tjeneste, skønt han ofte var uenig med den herskende regent. Denne modstrid med kongens meninger skulle da også blive hans død: i 1535 blev Thomas More halshugget. Han døde som martyr, fordi han, der efterhånden var blevet Englands rigskansler, ikke ville anerkende den engelske kirkes løsrivelse fra Rom og Henrik den 8. som kirkens overhoved.

ati.

Det historiske Øm, 5

I sidste Øm-artikel kunne vi læse om forskellene mellem benediktinerordenen og den orden, der blev stiftet som en bevægelse mod det 11. årh.s benediktineres opfattelse af d. hl. Benedicts regel: Cistercienserordenen.

Også i den måde, hvorpå de to ordenssamfund anlagde deres klostre, kan vi finde forskelle: Medens Benediktinerens klostre lå i højlandet (Monte Casino — Ringsted), byggede Cistercienserne deres i det lave land helst på øde, sumpede steder, som de opdyrkede. Cistercienserne levede af agerbrug og fiskeri, og de har her i Danmark, som så mange andre steder, været foregangsmand i agerdyrkning og havebrug, ligesom vi ved, at de fra syden har indført flere fiskearter (karp) til Danmark og Nordtyskland.

Øm-kloster lå på en landtange — og som de, der har deltaget i D.U.K.s påske-, sommer- eller efterårslejre vil huske, er tangen ikke bred: Een kilometer på det bredeste sted. Nord for tangen ligger Gudensø, og mod syd har man en storlået udsigt over Jyllands største sø: Mossø.

— Nå, jeg vil ikke udbrede mig i blomstrende vendinger om stedets skønhed (dem kan man finde i tidligere numre af »Stafetten«) — men

give ordet til munkene selv. I klosterkrøniken (som vil blive nærmere omtalt senere) findes en beskrivelse af det sted, munkene 1172 valgte for deres kloster:

»Da de nu havde dvælet en tid lang på øen (Kalvø i Skanderborg sø), plagede af mange vanskeligheder og færer, søgte de sig et nyt sted at flytte hen og kom så til en grund, som hedder Øm, omgivet til alle sider af vand og moser, og fandt nær ved skoven mellem to søer et sted, som var tæt overgroet med mange buske, og som tyktes dem at egne sig vel.«

Anker.

Litt.: C. M. Smidt: Øm kloster.

Tænk på DET -

Følgende tal taler vist tilstrækkeligt for sig selv om den sidste verdenskrigs grufulde høst:

Døde er: 32 millioner soldater.
Ved luftbombardementer dræbtes: 15 millioner kvinder, børn og gamle.
29.500.000 mennesker blev sårede, krøblinge eller på anden måde uarbejdsdygtige.

Indespærrede eller på anden vis bortrevne fra familie blev: mindst 45 millioner. (fortsættes næste side)

Ugeblad for

DANMARKS UNGE KATOLIKKER

— Ja, sådan står der under vort blads flot svungne titel »Stafetten«, men mon alle gør sig klart, hvad denne »undertitel« betyder?

Den betyder, at »Stafetten« skal være alle unges katolikkers blad (unge som ældre) — og ikke, som nogle tror, et »organ« for ungdomsforeningen »Danmarks Unge Katolikker«.

Enhver ung katolik kan fremkomme med sine meninger i »Stafetten« (hvis han har nogle) — og enhver ung katolik kan og bør læse »Stafetten«, hvad enten han er et »KUK-menneske« eller ej.

»Stafetten« er ikke ugebladet for »Danmarks Unge Katolikker«, men for Danmarks unge katolikker.

Løvehjerte.

KRISTUS, SOM BAR DET TUNGE KORS FOR OS

Kristus bar det tunge kors gennem Jerusalem. På sin vej mødte Han Jerusalems kvinder, som græd over Ham, men de fik at vide, at de burde græde over deres hørn.

Jerusalem har sikkert været en by, som i meget lignede vore byer i dag. Livet i Jerusalem har i hvert fald næppe adskilt sig væsentligt fra livet i dag.

Vi behøver derfor ikke gå så langt for at ane vægten af det kors, Kristus måtte bære, vi skal blot se på os selv.

De fejl og synder som vel mere end noget andet er med til at gøre livet surt for os er: gnaveri, mangel

på hjælpsomhed, på forståelse og på velvilje, endvidere bagtalelse og nedrakning, misundelse og ulyst til at arbejde.

Alle disse og adskillige andre fejl og synder fornærmer Gud og næsten, og de hindrer os i at tjene Gud i stort såvel som småt.

Men Kristus tog også disse synder på sig. På vejen gennem Jerusalem tog Han dem til sig og på sig, og med smerten over syndens forfærdelighed i sit hjerte vandrede Han af sted, for at bringe Gud et fuldkomment offer.

Ved selv at bære enhver forhåelse, hvert gnavent ord og ved at møde manglende forståelse eller menneskers bagtalelse med ægte kærlighed ville Han bringe Gud »et helligt offer, et uplet offer«.

Kun få mennesker forstod Ham, måske kun eet. Men dette ene menneske, Hans moder, har offeret sammen med Ham besjælet af samme kærlighed til Gud. Og Kristus blev trøstet og fortsatte sin vandring til Golgatha.

aloysius.

Vel mødt i...

Amager: Hver tirsdag kl. 20,00: Sportsgruppen, bordtennis. Hver lørdag og fredag kl. 20,00: Underholdningsgruppen.

Horsens: To. 15. kl. 20,00 hos pastor Vick. Erik fortæller om litografi.

Jesu Hjerte sogn: Hver mandag kl. 19,30: pigernes juniormøde. Hver fredag kl. 19,00: drengenes juniormøde.

Østerbro: On. 14. kl. 20,00 hos frk. Larsen, Holbergsgade 28 A. Pastor Andersen om »Sladrehanke«. Kom og hør, hvad det er for noget mærkeligt noget.

For at vi til stadighed kan bringe meddelelse om, hvad der sker rundt om i foreningerne, er det nødvendigt, at vi i god tid (senest 14 dage forinden) får meddelelse herom. — Hvorfor lader I ikke høre fra Jer? Nogle af Jer har ikke sendt program i månedsvi. Hvorfor?

red.

(Fortsat fra side 156)

Som følge af krigen sulter den dag i dag 150 millioner mennesker. 13 millioner børn er endnu i dag hjemløse og uden forbindelse med deres forældre.

Een million børn har ingen forældre, og een million forældre har ingen børn mere.

Fuldstændigt ødelagt blev: 30 millioner boliger.

Den første atombombe tilintetgjorde 145.000 menneskeliv og ødelagde 55.000 af samtlige 77.000 huse i Hiroshima.

— Jo, disse tal taler deres tydelige sprog — og antyder, hvordan det krigens spøgelse, der i dag truer verden i virkeligheden ser ud.

Krigens djævel går omkring som en brølende løve og søger, hvem han kan opsluge; — og hvad er vort våben?

BØNNEN OM FRED.

(»Jungmannschaft«)

**Støt
Annoncererne!**

A.D.B.s
Expres-Lakfernis i røde Dunke
Bonevoks i røde Daaser
Gulv-Renolin (flydende Bonevox)
 — giver de flotteste Gulve!
 Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn . Kolding**
Lak-, Fernis- og Farvefabriker . Grdl. 1861

<h3>Nykøbing F.</h3>	 <p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER</p>	<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pomper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Antøgenavæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>
<p>Ligkistelager Manfred Kudæk Skolegade 11 Telefon 889 Alt vedrørende Begravelser ordnes smukt og billigt</p>	<p>H. Askholm, Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sædmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedservvej 21 Tlf. 403 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>1/3 PAPIRLAGERET NYKØBING FALSTER LANGGADE 22 . TELEFON 769</p>	<p>Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesse Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts:

11. S.*) PASSIONSSØNDAG (286— (violet) 32); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Hellig Korsens Præf. (517).
12. M. Feria (291); 2. Bøn: St. Gregor den Store (850), 3. Bøn: For Paven ([122]) i Anledning af 12 Aars Dagen for Hans Hellighed Pave PIUS XII's Krøning; Præf. (517). — Eller:
- (hvid) St. Gregor den Store (850); 2. Bøn: Feria (291), 3. Bøn: For Paven ([122]); Apostlenes Præf. (524); sidste Ev.: Feria (293).
13. Ti. Feria (295); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (517).
14. O. Feria (300); som Tirsdag. (violet)
15. T. Feria (305); som Tirsdag. (violet)
16. F. Feria (310); 2. Bøn: Jomfru Mariæ syv Smertes (867); Præf. (517); sidste Ev.: Festens ([89]). — Eller:
- (hvid) Jomfru Mariæ syv Smertes (866); 2. Bøn: Feria (311); Præf. (522); sidste Ev. (312).
17. L. Feria (314); 2. Bøn: St. Patrick (852); Præf. (517). — Eller:
- (hvid) St. Patrick (852); 2. Bøn: Feria (314); Præf. (517); sidste Ev. (316).
18. S. PALMESØNDAG. (violet)

*) Passionssøndag begynder Tiden for Opfyldelsen af Kirkebudet om Modtagelsen af Paaskekommunionen.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Nyhed

VOR TIDS UDFORDRING

Kr. 7,75

med dansk forord af professor, dr. phil. K. Linderstrøm-Lang og bidrag bl.

a. af Arthur Koestler, J. B.

S. Haldane med flere.

En bog for alle, hvem vor tids kultur
ligger alvorligt på sinde

Arne Frost-Hansens Forlag

Sankt Mariæ Kirke's Basar

Den store Borllodning: 878 — 1361
— 1811 — 1169 — 1647 — 2306 —
295 — 2821 — 1672 — 3172 — 2372
— 2348 — 2176 — 43 — 1040 — 2196
— 1219 — 731 — 1106 — 1401 — 3202
— 442 — 3747 — 1590 — 2750.

Gulbvase: Lyserød B 6. Lommeklæde: Gul B 96. Materi: Gul B 60. Arden: Blaa 3 og 30. Frugtkurv: Blaa D 4. Kænguru: Orange 66. Dukkeseng: Gul A 69. Sort Dukke: Gul A 36. Stor Dukke: Blaa A 54.

Gevinster maa afhentes paa Kirkens Kontor, Jens Jessensvej 7, senest 8. April 1951.

Alle der har støttet Basaren bedes modtage en hjertelig Tak.

*

Kirkekonzerten i Sankt Mariæ Kirke

Søndag 4. Marts blev »ad mgorem Dei gloria udført. Korets Leder Hr. Siegler, Organisten Fru Siegler og Solisterne Inger Overbye og Birthe D'Aachamp udførte Programmet med saa fin og fornem Klang i Tønen, at det maa virke andagtvækkende paa de Troende under Søn- og Festdags Liturgierne. Det var en Tilfredsstil-

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Holrup 3385 og 3413 x

R. I. P.

Med Sorg meddeles, at Baronesse

Polyxene Rosenørn-Lehn

er sovlet hen den 26. Februar 1951, styrket ved Kirkens hellige Naademiddel.

Betzy Fog.

Bed for hendes Sjæl.

lelse ved polyfone Satser at følge de enkelte Stemmers Bevægelse, der vidner om en omhyggelig og god Forberedelse ved Indstuderingen. Frøken Overbye bør anerkendes for sin sikre Toneklang og for Udtalen af de tyske Soloer, og Frøken D'Aachamp for den fyldige skønne Tone i Violinsoloen.

I. Hammermüller.

St. Annæ Kirke

Kirkens Basar, der i en lang Aarrække er blevet afholdt hvert andet Aar, finder igen Sted til Efteraaret, den 6. og 7. Oktober. Forberedelserne har været i Gang siden Januar Maaned, og der arbejdes rundt omkring paa Værksteder, paa Systuer og i Hjemmene. Denne Gang gælder det Kirkens nye Højalter, der er i Arbejde og gerne skulde kunne stilles op allerede i Løbet af dette Aar. Der skal skaffes adskillige Tusinde Kroner, og det er vort Haab, at St. Annæ Kirkes Venner, hvor i Byen, i Provinsen eller paa Landet de end maatte findes, gerne vil hjælpe med til, at vi ved den paatænkte Basar kan naa vort store Maal.

F.K.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
DOG?

— den koster
kun 2 kr.

Esbjerg

<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLØV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLOUG'S <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overlor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospitalet Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>	<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Chr.Søndergaard 1. Kl. Skotøjsreparation Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Tlf. 1667 Alt i Kød, Fløsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kræftike og Vlevandøker <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Alt i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 68 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengestyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<h2 style="margin: 0;">Kolding</h2>	
<p style="text-align: center;">Støt Annoncørerne!</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 153—155. Byens største Mejeri.</p>
<p>Berring & Larsen A-S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør.</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«-Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delfkasser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p style="text-align: center;">Støt Annoncørerne!</p>
<p>Chr. Wilger Olfarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Klørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>V. Sommer Lauritsen 1ste Kl. Skotøjsreparation Kongebrogade 39 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>

Besættelsen af Bispesædet Berlin volder Vanskeligheder

Besættelsen af *Bispedømmet Berlin*, der er blevet vakant med Kardinal Preysings Død i December 1950, vil efter al Sandsynlighed volde visse Vanskeligheder, idet den tidligere tyske Righovedstads ejendommelige politiske Status ved denne Lejlighed gør sig gældende. Ifølge kanonisk Ret skal Domkapitlet i Berlin indsende et Forslag indeholdende tre Navne paa egnede Personer til Rom, og den samme Ret tilkommer Chefen for det apostoliske Nuntiat. Paa Grundlag af disse to Lister træffer Rom saa sit Valg, idet man samtidig indhenter den respektive Regerings Indforstaaelse (i Overensstemmelse med bestaaende Overenskomst mellem Kirke og Stat). Men med Hensyn til Valg af en Efterfølger til Kardinal Preysing dukker der følgende Problemer op: Væsentlige Dele af Pommern, der kirkeretligt hører ind under Bispedømmet Berlin, staar idag under Øst-Zone-Forvaltningen. Endvidere ligger et ikke saa ringe Omraade af Bispedømmet hinsides den saa meget omtalte Oder-Neisse-Linie, hvilket vil sige, at Rom maatte konferere med de respektive polske Myndigheder, hvad imidlertid er udelukket, da Vatikanet ikke anerkender Oder-Neisse-Grænsen, men har forbeholdt sig en endelig Afgørelse til den definitive Fredsslutning. Af disse — og andre — Grunde vil det formentlig indtil videre være umuligt at nybesætte det ledige Bispesæde Berlin. Man regner derfor i katolske Kredse i Berlin med, at Vatikanet inden længe vil overdrage en apostolisk Administrator Ledelsen af Bispedømmet Berlin. (KIPA)

»Religions News Service«s Washington Korrespondent mener, at der *paa ny er Udsigt til, at den amerikanske Præsident vil faa en »personlig Udsending« ved Vatikanet.* Spørgsmaalet om Oprettelsen af et normalt USA-Gesandtskab ved Vatikanet skal derimod forelægges for Senalet, og dette synes der at være mange Kræfter, der modarbejder. »Christian Century« skriver:

»Dersom Genoprettelsen af »personligt Gesandtskab for Præsidenten« bliver en Realitet, vil protestantiske Modstandere af Tanken uvægerlig hævde, at Præsident Truman ikke længere er egnet til at holde Stand mod det fra katolsk Side øvede Pres. De vil dermed have det endelige Bevis i Hænde paa, at han er rede til at undergrave den amerikanske Forfatnings Uvrørlighed blot for at vinde Stemmer. Og hvis det saa er Tilfældet, kan man være sikker paa, at protestantiske Instanser i USA vil opbyde al deres Indflydelse paa at forhindre Præsidentens Forsøg paa at omgaa Senatets Kompetence til at udnævne Gesandter.

(KIPA)

URBI ET ORBI

»Afbryd Kædebrevs-Novene!«

Generalvikaren for Geneve, Mgr. Petit, gør de Troende opmærksom paa, at der for Øjeblikket cirkulerer *Kædebrev*, hvori *Modtageren opfordres til at afholde en Fredsnovene*. Det hedder i disse Kædebrev, at Initiativet til denne Novene er udgaaet fra Franciskanerinderne i Holland, og at den allerede har været Jordan rundt tre Gange; man maa ikke afbryde Kæden og under ingen Omstændigheder destruere et saadant Novenebrev, for at man ikke skal gaa Glip af denne særlige Naade. Mgr. Petit siger imidlertid kategorisk: *Afbryd! Men hold ikke op med at bede for Freden!* (KIPA)

11.000 Præster bag Laas og Slaa bag Jerntæppet

Erkebiskoppen af Köln, *Kardinal Frings*, har udsendt en Opfordring til alle mandlige Katolikker i sit Bispedømme til at deltage i de Bodsprocessioner, der foranstalles henholdsvis paa Passionsmandag og Langfredag. — Kardinalen erindrer i sin Opfordring om, at der nu ifølge paalidelige Kilder er enten *henrettet, arresteret eller deporteret ialt henimod 11.000 Præster og Ordensfolk hinsides Jerntæppet*. (KIPA)

I Missionsinstituttet i Wien har Universitetsprofessor Thauron S.V.D. for nylig fremsat en Redegørelse for *Situationen i Korea idag*. Pateren indledte sin Forelæsning med et kort historisk Rids. Kristendommen bragtes i sin Tid til Korea af den japanske Kejser Taiko-Sama's Tropper, blandt hvilke der befandt sig en Del Kristne. En videre Udbredelse af Kristendommen fandt Sted i Begyndelsen af 18. Aarhundrede. I 19. Aarhundrede rasede flere grusomme Forfølgelser, der imidlertid bragtes til Ophør med Afslutningen af Handelsforligene i 1882.

I 1949 talte Korea 182.000 Katolikker og 9.000 Katekumener under Ledelse af 252 Præster, hvoraf de 89 var indfødte. Skolevæsenet i Korea var overdraget Benediktinerne fra St. Ottheu i Bayern, der var kommet til Seoul i 1908; Paterne udsendte tillige et katolsk Dagblad, et Fjortendagsblad samt et Maanedsskrift for Ungdommen. Efter Koreas Deling — den 38. Breddegrad — i 1945 lammedes Missionsarbejdet i Nordkorea fuldstændigt, medens man uhindret kunde fortsætte i Sydkorea. I 1948 og 49 døbt ca. 16.000 Indfødte, og der var paa dette Tidspunkt omtrent halvtrediehundredede katolske Præstestuderende.

Udmærkelse til Maritain?

Den franske katolske Filosof *Jacques Maritain* er blevet opfordret til at lade sig opstille som Kandidat til den Lærestol ved *Collège de France*, der bliver ledig ved Etienne Gilson's Afrejse. (KIPA)

Forbud mod at valfarte til Heroldsbach

De kirkelige Myndigheder i Freiburg (Tyskland) har udtrykkelig forbudt alle Gejstlige, Ordensfolk og Læglige at drage til Heroldsbach (i Bispedømmet Bamberg) eller til Fehrbach (Bispedømmet Speyer) eller at deltage i de Manifestationer, der arrangeres i Forbindelse med de paastaede Mariaaabenbaringer paa disse Steder. Endvidere har man forbudt Udbredelse og Læsning af Skrifter, der beskæftiger sig med disse Tildragelser, for saa vidt Tryksagerne ikke er godkendt af den kirkelige Øvrighed. Hvad angaar Heroldsbach har den Hellige Stol udtalt, at der ikke er konstateret nogle overnaturlige Hændelser.

„Mordet i Domkirken“ filmatiseret

Pater John Groser - der spiller Thomas Becket's Rolle i Filmatiseringen af »Mordet i Domkirken« - drøfter Enkeltheder i Filmen sammen med Forfatteren T. S. Eliot. Pater Groser er Rector ved St. Katharine i East End i London og blev inden han overtog Rollen i Filmen forsynet med Fagforeningskort i »Film Workers' Union«. Eliot spiller selv med i Filmen som den Fjerde Frister, og har endvidere forfattet enkelte supplerende Dialoger til Filmen.

Katolsk

John Henry Newman
1801-1951

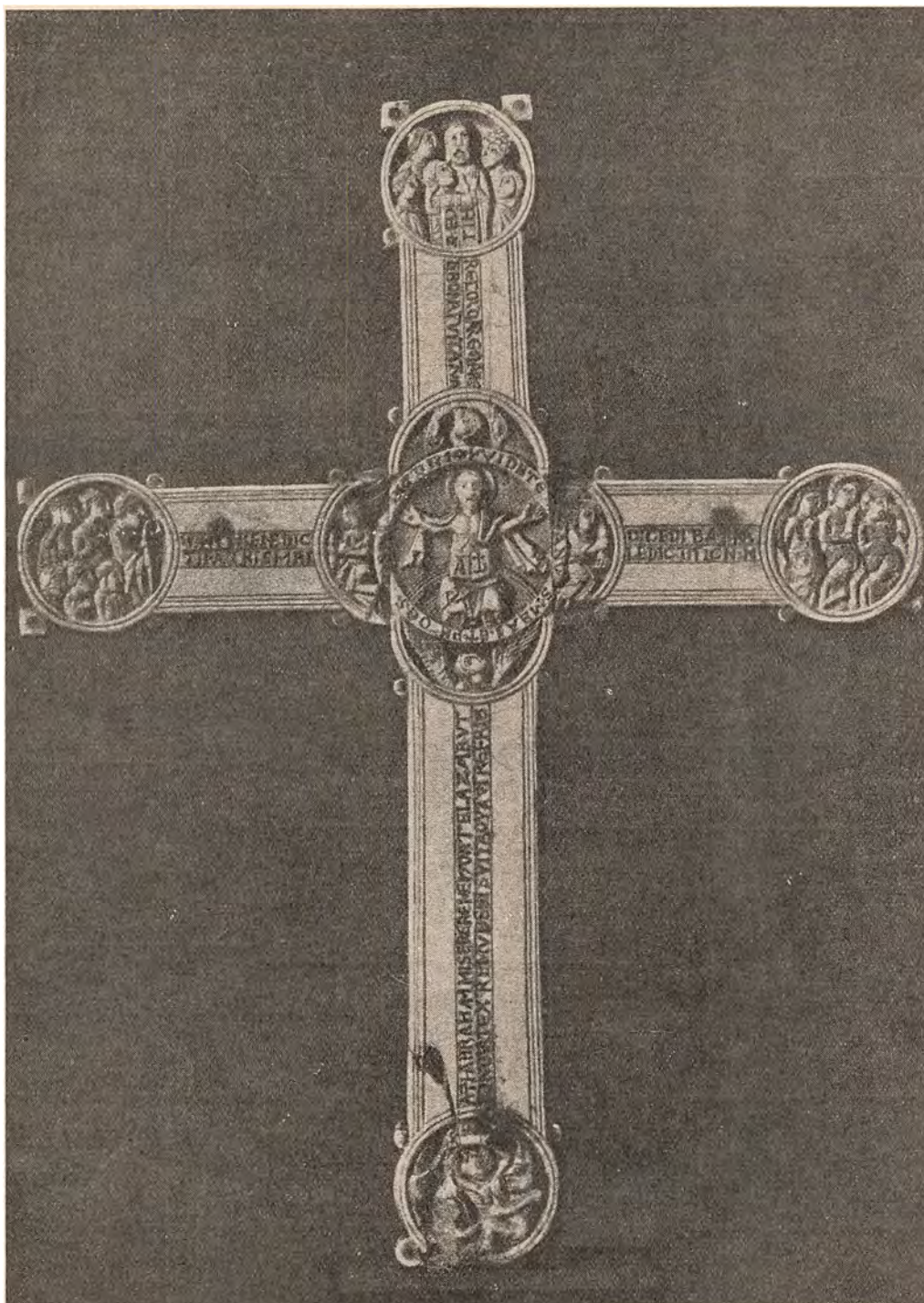
Den stille Uge i Sevilla

Foran det endelige Brud
i Tjcekoslovakiet

Paaskelørdags Liturgi
til »Paaskenat«

18. Marts 1951
99. Aargang
Nr. 11

Ugeblad

35 Øre

Gunhild-
Korset
(National-
museet)

Munkemel

Marcussen & Søn

KIRKEORGELBYGGERI . GRUNDLAGT 1806

Aabenraa og København

Telefon 2350 Basnæsvej 22, Brh. . Telefon Bella 2127

HAR UDFØRT ARBEJDET FOR FLERE KATOLSKKE KIRKER

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

(VELKLÆDT)

A/s I. Rørding & Co.

(Velklædt)

Vesterbrogade 55 - Mezz.

(VESTERBROS TORV)

TELEFON VESTER 3826

GIRO 31095

1. KL. HERRE- OG DAMESKRÆDERI OG KONFEKTION

NB. Nu har vi engelske kamgarnsvarer

SOLIDE KUNDER INDRØMMER VI GERNE EN KONTO

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Aktieselskabet
København's Brændevale Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s

ESRØMGÅDE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tage 573 . 574

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

Hjalmar
Andersen

Blomsterforretning

Kapelvej 15
Nora 5217

Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler

Malermester

Kingsgade 17

Vester 4753

Aarhus

MEJERIE
Vesterbo

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Chr. Nielsen Bageri og Konditor

Michaelsengade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Sct Josephs Hospital

Det andet Foraar

1801 - John Henry Newman - 1951

Naar i en fjern Fremtid Kirkehistorien skal give et Billede af det 19. Aarhundredes Kirke, er der kun ganske faa Skikkelser, vi kan være sikre paa, vil blive husket. En af disse er Kardinal Newman, eller maaske bedre John Henry Newman, for det var i hans Levnedsløb blot en mindre væsentlig Detalje, at han — 78 Aar gammel — modtog Kardinalshatten af Leo XIII. Han var almindelig Præst, da dette skete, og det er Præsten, ikke Kardinalen, som hører Kirkehistorien til.

Newman fødtes d. 21. Februar 1801 i London og døde i 1890, et halvt Aar før sin 90. Fødselsdag. Næsten nøjagtig paa Midten af denne lange Løbebane, d. 10. Oktober 1845, traadte han fra den anglikanske Kirke over til den

den store Folkevandring, de afstedkom.

Disse Mænd tog den anglikanske Kirke med Storm. Alle vaagne Sjæle i Kirken blev revet med. Og Retningen var mod den katolske Kirke. Længe troede Newman, at Anglikanismen var den gyldne Middelvej mellem Reformationens Kirker og Katolicismen. Han hængte sig i folkelige Udslag af katolsk Tro som Vidnesbyrd om, at Reformationen ikke helt havde haft Uret. I England selv var den katolske Kirke ikke andet end »den italienske Mission« og med det 19. Aarhundredes Englænders Opfattelse af »the foreigner« betød dette, at Kirken var haabløst uengelsk, intet Sted at være for en Gentleman, endsige en Oxforlærer.

Sandheden blev imidlertid den stærkeste. Efter en Forberedelse, der i Bønnens Alvor staa som det uefterlignelige Mønster for alle søgende Sjæle, sluttede en lang Kamp med en søvnløs Nat og et sidste Farvel til en Menighed, der gennem mange Aar havde lyttet til den anglikanske Kirkes stør-

ste Prædikant. Saa gik der Bud efter en italiensk Præst, Fader Dominique, der ikke vidste, hvortil han blev kaldt. Og d. 10. Oktober 1845 blev indskrevet i engelsk Kirkehistorie som den mest betydningsfulde Dag i det Aarhundrede, maaske i flere end det.

Newmans Historie er saa ofte fortalt. Vi har paa Dansk i Niels Hansens lille Biografi en Bog, der taaler Sammenligning med de bedste. Her skal kun peges paa enkelte Træk. Medens Newman i den første Halvdel af sit Liv havde været den fejrede aandelige Vækker i sin Kirke, beundret og hyldet, kom hans katolske Aar til at forme sig paa ganske anden Maade. Den katolske Kirke i England mødte ham med Ængstelse. Den gode, rare Biskop Ullathorne støttede ham ganske vist efter Evne, men for den anden af Kirkens store engelske Navne, Kardinal Manning var Newman en farlig Mand, »den farligste Mand i England«, sagde Manning. De havde samme Tro, de havde samme Teologi, men deres Sprog var saa forskelligt som deres Skole, og for Manning var og blev Newman mistænkelig liberal.

Næsten alt, hvad Newman rørte ved, blev ikke til det, det skulde. Saadan med Oversættelsen af den Hellige Skrift, saadan med det katolske Universitet. Modstanden rejste sig, og det

John Henry Newman i 1844

katolske. For begge Trossamfund er han en Førerskikkelse, hvis Gerning ikke er endt, men øver sin Indflydelse den Dag i Dag.

Newman var kun 16 Aar, da han kom til Oxford, som dengang kun var en Skygge af sig selv. Ingen stærke Aandens Magter rørte Vandene. Støvet paa Bøgerne og de fredeligt trissende Lærde laa fredeligt og urørt. Saa kom Newman og Fioude og de unge, som flokkedes om dem. Og da Newman, Pusey og Keble i 1833 begyndte Udsendelsen af deres beskedne »Tracts for the times« er det med Rette sagt, at Resultatet for den intellektuelle og teologiske Verden kunde sammenlignes med Guldfundene i Kalifornien og

John Henry Newman:

Den stille Uge

Betragt, mine Brødre, i denne store Uge Alverdens Frelser, der knæler ned, ja falder paa sit Ansigt i Gethsemane Have og aabner sine Arme og sit syndeløse Hjerte for den Fjende, hvis Aande var en Pest, og hvis Omfavelse var en Dødskamp. Hvilken Rædsel, da han saa paa sig selv og ikke kendte sig selv og følte sig som en raa, afskyelig Synder, da han i sin rene, hellige Personlighed følte Fordærvelsens Masse udgydt over sit Hoved og strømme ned ad sit Klædebons Flige. Navnløs Elendighed var det, da han følte sine Øjne og Hænder og Fødder og Læber og Hjerte som den Ondes, og ikke som Guds Læber og Redskaber! Er det virkelig det ubesmittede Guds Lams Hænder, engang uskyldige, men nu røde og plettede af ti Tusinde blodige, barbariske Gerninger? Er det hans Læber, der ikke strømmer over af Bøn og Lovprisning og hellige Velsignelser, men er ligesom besudlede med Eder og Bespottelser og djævelske Lærdomme? Er det hans Øjne, der føler sig vanhelligede ved alle de onde Billeder og verdslige Fortrylleser, der har faaet Menneskene til at forglemme deres tilbedelsesværdige Skaber? Og hans Ører genlyder af Kamp og Strid og Svir og Udsvævelser, og hans Hjerte føler sig frosset af Gerrighed og Grusomhed og Vantro, og hans Hukommelse er overvældet af Mindet om enhver Synd, der er begaaet siden Syndefaldet, i alle Jordens Egne, af Mindet om de gamle

Kæmpers Overmod og de fem Byers Lyster og Ægyptens Fordærvelse og Babylons Forfængelighed og Israels Utaknemmelighed og Trods. Og alle de levendes og dødes Synder kommer over ham og de endnu ufødtes, de fortabtes og de frelstes. Syndernes og Helgenernes, *alles Synder er der*, hans egne Apostles og Disciples med. Kun en eneste er der ikke, hun, som ingen Del havde i Synden, den eneste, som kunde trøste ham, og derfor er hun fjern.

Og dog har han ikke i Gethsemane til Bunds tømt Kalken, for hvilken hans egen menneskelige Natur først gøs tilbage. Han skal tages til Fange og stilles for Domstolen, han skal slaas med Næver og kastes i Fængsel og forhøres og forhaanes og jages frem og tilbage og hudstryges og tornekrones og langsomt vandre til Kalvariehjertet og der korsfæstes — det skal alt komme over ham, inden det næste Døgn er gaaet til Ende.

Og saa, da det sidste Øjeblik kom, og han raabte: »det er fuldbragt«, endte hans Lidelse i *hans Sjæl*, ligesom den var begyndt i *hans Sjæl*. Han døde ikke af legemlig Udmattelse, ej heller af legemlig Smerte; paa hans Viljes Bud brast hans pinte Hjerte, og han befaled sin Aand i sin himmelske Faders Hænder.

Fra „Betragtninger“, oversat til Dansk af Niels Hansen

blev kun til Forsøg, som ikke førte Resultater med sig. For ikke at misforstaa dette, maa det dog tilføjes, at Newman vel kunne vække og anspore, men næppe ejede en Førers Egenskaber. Han var Tankens, ikke Handlingens Mand og ogsaa heri Mannings Modsætning.

*

Var han da en skuffet Mand? Er Newmans Liv en Konversions-Tragedie? Han har selv svaret, saa det ikke er til at tage fejl af. Han fortrød aldrig et Øjeblik. Det var for Sandhedens skyld, han blev Katolik, og Sandheden skænkede ham Lykke og Velsignelse nok.

Ogsaa til at bære Tabet af alt det, han mistede ved at blive Katolik paa en Tid, hvor dette for hans gamle Verden betød Frafald fra alt, hvad der var Aand og Kultur, alt hvad der var Tegnet paa, at man hørte England til. Et lavt og tarveligt Angreb fra Forfatteren Charles Kingsley paa Newmans personlige Hæderlighed skænkede engelsk Litteratur et af dens Mesterværker, »Apologit pro Vita sua«, saa ædelt et Forsvarsskrift i saa blændende et Sprog og saa fornem en Aand, at det i Dag hører med til en Englænders almindelige Dannelse at kende det.

*

Dybest af hans Værker er »A grammar of Assent«, en filosofisk Bog, der paa sin Vis staa udenfor alle filosofiske Skoler og med en praktisk Sans, som er hans Folks Særkende, paa en Gang med geometrisk Enkelhed og med et Væld af Detaljer og Eksempler og ofte sublime Overvejelser gør Rede for den religiøse Erkendelse og dens Vishedsgrund. Paa sin Tid var den for ny og udtrykte sig for forskelligt fra gængse Lærebøgers Stil til helt at blive forstaaet. I vore Dage har

den en stor Gerning at øve, paa sin Vis større end nogen anden moderne Tænkners Værk.

Men først og fremmest er Newman for vor Tid som for sin egen del vidunderlige Instrument for Guds Ord. I hans enkleste og jævreste Ord, og han hadede alt opstyltet, al Svulst og Uklarhed, giver et Hjerte og et Intellekt, der var hinanden jævnbyrdige, et af Kirkehistoriens stærkeste Vidnesbyrd om, hvori sand Religion bestaar.

Portræt af den gamle Kardinal i Oratoriet i Birmingham.

John Henry Newman indvarslede for Kirken i England »the second spring«. Naar Kirken staa saa stærkt i vore Dages angelsaksiske Verden, er det dette andet Foraars Værk.

NOTER

Paaskeliturgien flyttes til »Paaskenat«

Andetsteds i Bladet bringer vi en Meddelelse om, at Rituskongregationen i et Dekret af 9. Februar i Aar har givet Verdenspiskopatet Bemyndigelse til — om ønskes — at henlægge Paaskelørdagsgudstjenesten med dens herlige Opstandelsesliturgi til Natten før Paaskedag, saaledes som den oprindeligt blev fejret i Oldkirken.

Ogsaa herhjemme har Hs. Excellence Biskoppen givet Tilladelse til, at dette kan ske, og i København agter — efter hvad der foreligger paa dette Tidspunkt — i hvert fald de to store Sogne, Sct. Ansgar og Jesu Hjerter, at gøre Brug af den givne Tilladelse. Ceremonierne — Paaskeildens og Paaskelysets Indvielse, »Exsultet«, Daabsvandets Indvielse samt Allehelgenslitaniets og Profetierne — vil begynde henimod Kl. 23, saaledes at Paaskemessen kan læses ved Midnattid. (Iøvrigt henvises til Gudstjelisten bag i Bladet).

Eliot paa Det kgl. Teater

Nationalscenen paa Kongens Nytorv har i forrige Uge haft Premiere paa T. S. Eliot's lyriske Komædie »The Cocktail Party« (i Kai Friis Møllers Oversættelse). Stykket blev oprindeligt skrevet til Festsportene i Edinburgh i 1949, og det maa betragtes som noget af en Sensation, at Det kgl. Teater har voget Forsøget — »Cocktail Party« stiller nemlig Krav til sine Tilskuere! Det er forstaaeligt, at Kritiken herhjemme har været mindre blid ved netop et Stykke som dette — men det kan vist kun opfattes som en Anbefaling. En Anmeldelse følger i næste Uge.

»La semana santa« i Sevilla

Paa det Tidspunkt, hvor de første Spirer titter frem af Skovbunden herhjemme, staa Naturen allerede i fuldt Flor i Sevilla, Andalusiens skønneste Stad. Mandel- og Ferskentræerne bærer allerede store, ganske vist endnu grønne Frugter, men Rosenhaverne blomstrer, og Orangehegnene bærer modne Frugter og Palmerne svajer i den varme Luft. Dagene er mættet med Lys og Sol — saadan tager Sevilla netop nu imod den Fremmede!

»Semana Santa«, den hellige, den stille Uge i Sevilla, er en af Spaniens største og pragtfuldeste kirkelige Fester, og Midtpunktet for disse Dages Pomp og Pragt er Katedralen med Giraldaen, Sevillas berømte og langsvejs fra synlige Vartegn, oprindeligt en Minaret, der hørte til en maurisk Moske. Fra Katedralen udgaar de mange Processioner, der i Løbet af den stille Uge foranstaltes af de forskellige, religiøse Broderskaber, der kappes med hverandre om, hvem der kan præstere den mest pompøse Procession til Guds Ære.

← Palmesøndag i Spanien.

Højtidelighederne indledes allerede »Domingo de ramos«, Palmesøndag, hvor usandsynlige Børneskarer bærer store, afblegede, ofte dekorerede Palmegrene, der endog kan være forsynede med smaa Klokker. Efter Palmevielsen fæstner mange Spaniere disse indviede Grene til Rækværket omkring deres Balkon -- de holder Ulykker paa Afstand, siger man i Folkemunde.

I det indre af Katedralen er der i den stille Uge rejst et 30 Meter højt Trætempel, helt hvidt og prydet med Guld. Det skal forestille Kristi Grav, og her opbevares det Allerhelligste fra Messen paa Skærstorsdag til Paaskemorgen. Hundredevis af Lys og Kærter giver »den hellige Grav« et næsten eventyrligt Skær.

Natten til Langfredag opføres Eslavas berømte Miserere. Men selve Langfredag er dog den Dag, der gør det dybeste Indtryk paa den Fremmede. Alt Arbejde hviler paa denne Dag, selv Trafikken ligger stille. Man drager Omsorg for at undgaa enhver Støj, saa selv Hestene, der deltager i Processionen gaar paa denne Dag uden Hestesko. De smukke og til daglig saa livlige Spanierinder gaar alvorsklædte rundt, indhyllet i deres kostbare sorte Mantillas. Der høres næppe en Lyd, undtagen naar Matraca'ens tørre Træ-Slagværk kalder til Bøn fra Giraldaens Minarettaarn. I Tavshed drager de religiøse Broderskaber rundt i lange Gevandter. Paa en Art store Baarer bærer de hele Lidelseshistoriens forskellige Akter rundt i Byen, lige fra Scenen i Gethsemane Have til Gravlæggelsen. Ind mellem Processionerne drager enkelte Bodsgørende, hvis Identitet er ukendt, og som i Tavshed — for at sone et eller andet — drager om med en Bodskjortel og tildækket Ansigt og med et tungt, mandshøjt Kors paa sine Skuldre.

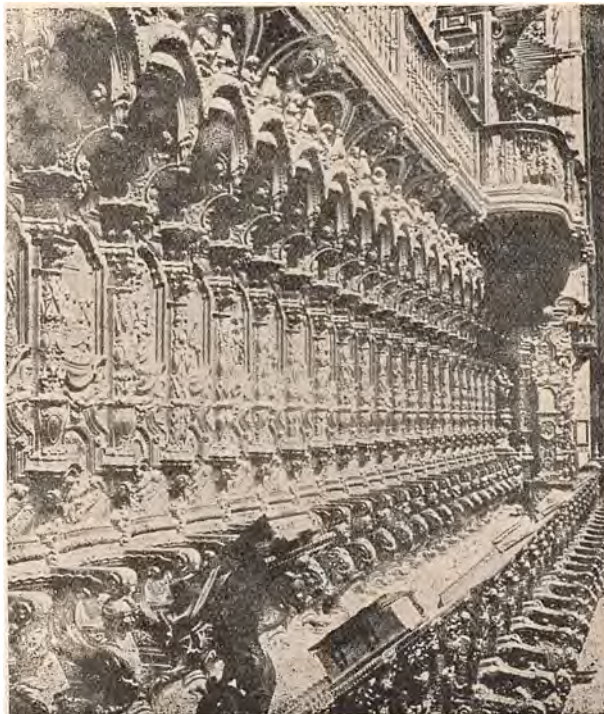

Langfredag i Sevilla

↑ Giraldaen i Sevilla. Katedralen er opført over en maurisk Moske i 1184-86 og dens Klokketzarn, den verdensberømte Giralda, er Moskeens gamle Minaret.

γ De vidunderlige Korstole i Domkirken

Procession med den smertefulde Moders Billede Langfredag

Processionerne passerer alle Plaza de San Francisco, hvor Byens Øvrighed tager imod. Hoved ved Hoved staar Sevilla's Beboere i Timevis paa Pladsen mens Processionernes uendelige Rækker passerer forbi. Længe efter at Mørket er faldet paa fortsætter Processionerne; de enkelte Passionspanoramaer er da smykket med levende Lys — og i endeløse Rækker forsvinder Processionsdelta-gerne ind gennem Katedralens Hovedportal, hvor de bøjer Knæ foran Kristi Grav og derpaa forlader Kirken gennem en Sideportal. Det er i Sandhed en Dag med Oplevelser, som nok kan gøre Indtryk paa os Nordboere.

Paaskelørdag Morgen kalder Matraca'en til Messe, og Klokkeren syv om Morgenen indvies den store Paaskekærte.

Paaskesøndag Morgen bæres saa det Allerhelligste i højtideligt Optog tilbage til Højalteret, ledsaget af en tusindtunget Gloria. Sangerdrene — »Seises« — i gamle, spanske Dragter synger til Lyden af Kastagnetterne. Tordenbrag sænker Luften og alle Spaniens Klokker, der nu har tiet saa længe, bryder ud i et jublende »Kristus er opstanden«.

M. B.

En Grund til at tro paa Marias Optagelse er den, at hendes guddommelige Søn elskede hende for højt til at lade hendes Levene forblive i Graven. En anden Grund — og den er meget væsentlig — er den, at hun var saa over al Forstand hellig og saa overstrømmende fuld af Naade. Adam og Eva var skabt retskafne og syndefri og havde modtaget Guds Naade i rigt Maal; følgelig vilde deres Levene aldrig være smuldret hen til Støv, havde de ikke syndet; da først blev det sagt til dem: »Støv er du, og til Støv skal du vende tilbage.« Dersom Eva, Guds skønne Datter, aldrig vilde være bleven til Støv og Aske, om hun ikke havde syndet, maa vi da ikke sige, at Maria, der aldrig syndede, bevarede denne Gave, som Eva tabte ved at synde?

John Henry Kardinal Newman (* 1890)

ORIENTERING

Paaske-Vigilien

I Anledning af det nye Dekret om Paaskevigiliens Gudstjeneste, der er et nyt Bevis paa, at den gamle Kirke ikke »forkalker«, men altid er vaagen for Udviklings Krav, kan det have sin Interesse ganske kort at opridse denne Gudstjenestes Historie og Indhold.

Paaskevigilien er den ældste af Kirkens »Vaagenats« Gudstjenester. Den er af høj Ælde, stammer maaske fra Aposteltiden og opstod muligvis i Forventningen om Herrens Genkomst. Hele Natten fra Paaskelørdag til selve Paaskedagen vaagede de Kristne i Bøn, afbrudt af Sange og Læsninger. Det var Forberedelsen til Katekumenernes Daab, der fandt Sted ved Gudstjenestens Afslutning. Naar saa Dagen brød frem, fulgte selve Paaskefesten og Kommunionen.

Da Kristendommen opnaede sin Frihed, fandt Gudstjenesten Sted med stor Højtidelighed. Ikke blot Kirkerne, men Huse og Gader blev festligt oplyst. I Rom talte man om »den store Nat i Lateranet«. Senere blev det nødvendigt for Kirken at gribe ind overfor alt for verdslige Indslag i Festen, der rykkedes helt ind i Kirken. Og da Voksendaaben ophørte, mistede Gudstjenesten noget af sin

Betydning, og fra det 10.—12. Aarh. begyndte man at flytte den hen til tidligere paa Dagen, først til Lørdag Eftermiddag og fra det 14. Aarh. til Formiddag og Morgen. Derimod har Østerlands Kirker stadig bevaret den natlige Gudstjeneste, og for dem, ligesom i den gamle Kirke, er Lørdagen uden Liturgi, viet til Herrens Hvile i Graven.

En af Grundene til, at Kirken nu forsøgsvis tillader en Tilbagevenden til liturgiske Forhold, som er et Aar-tusind eller mere gamle, er Hensynet til at muliggøre for Lægfolk at deltage i Vigiliens Ceremonier, der som nævnt stammer fra hine Dage, da Katekumenene modtog Daaben ved denne Gudstjenestes Afslutning. Disse Ceremonier er for saa mange en ganske ukendt Rigdom. Ved den nye Ordning finder der enkelte Ændringer Sted, der nærmer Ceremonierne til den Form, de allerede har hos f. Eks. Præmonstratenserne. Men hidtil har Gangen i Gudstjenesten været denne:

Alt Lys i Kirken har været slukket siden Langfredag. Nu bliver der uden for Kirken paa primitiv Maade slaaet Ild af en Sten, og med denne Ild tændes senere Lysene i Kirken igen. — (Indvielsen af Ilden opstod i de fran-

kiske Lande omkring Aar 7—800 og skulde muligvis fortrænge en hedensk Foraarsfest til Ære for Odin). Nu følger Indvielsen af de Røgelseskorn, som skal sættes i Paaskelyset. Inde i Kirken tændes et tredobbelt Lys (liturgisk opstaaet af, at man tændte flere Lys paa en Gang for, at ikke Trækken skulde slukke det nytændte Lys). Og derpaa følger det store Paaskelys' Indvielse. Dette Lys skal paa en Gang minde om den Opstandne (Røgelseskornene om hans Saar) og om Skysøjlen hos Israeliterne i Ørkenen.

Hvad der nu sker, har direkte med Paaskedaaben at gøre. Først kommer tolv Profetier om Daaben (i Middelalderen ofte kun fire eller seks, og nu vendes der tilbage til det mindre Antal). Og endelig som direkte Forberedelse til Daaben Indvielsen af Daabsvandet, som i Oldtiden altid foregik før den højtidelige Daab, og som er en af Kirkens allerældste Skikke, der har hørt med til Vigilien fra dens første Dage. I den Form, der nu gives Tilladelse til, indføres Menighedens Fornylse af Daabsløfterne som en naturlig Afslutning paa denne Hyldest til Daabens store Mysterium.

Og med Allehelgenslitaniets som Overgangsled fortsættes Gudstjenesten saa med Messen, i hvilken den jublende Klokkingning under Gloria minder om, at denne Messe egentlig hører hjemme paa selve Paaskens store Dag.

Vi skal nu forklare anden del af denne messianske salme, d. v. s. vers 7—11. Deres *indhold* kan gengives med de ord: På samme måde som den lidende og bedende Frelser i Oliehaven bestemt ved, at Gud er ham nær trods angst og lede og modvilje, der piner hans hjerte, således er han også aldeles sikker på, at hans legeme efter døden ikke skal blive et bytte for gravens gru, men genopstå og blive delagtiggjort i Guds evige herlighed og salighed.

Optakten er en hyldest og tak til Gud for, at han har givet ham det råd ad lidelsens vej at gå ind til sin herlighed. »Jeg priser Herren, fordi han har givet mig råd, og selv om natten formaner mit hjerte mig.« (7) Faderen tog ikke lidelsenskalken fra ham, da han bad: »Min Fader, er det muligt, så lad denne kalk gå mig forbi; dog ikke som jeg vil, men som du vil.« (Mt. 26, 39) Faderen rådede ham til at drikke bægerets bedske drik. Og nu føler han sig dag og nat tilskyndet til at lovprise og takke Gud for dette råd. Han behøver jo ikke at være bange, Faderen er ham nær, han står ved hans side hele tiden som hans beskytter og stærke hjælper. »Jeg har altid Herren for øje; han er jo altid ved min højre, jeg skal ikke rokkes.« (8)

Denne urokkelige tillid bliver belønnet. For nu viser lidelsens *trede kostelige frugt* sig for hans indre øje: legemets opstandelse og himmelfart. Bag ved dødens mørke nat ser Frelseren påskemorgenens lyse dag, og derfor bryder han ud i de ord: »Mit hjerte glædes og min sjæl jubler, thi mit kød skal hvile trygt.« (9) Skønt han skal

Herrens bøn til faderen i oliehaven

15. Davidssalme (II)

dø og hans legeme stedes til jorden, kan han hvile trygt i sin grav, fordi han er absolut sikker på, at han må rejse sig igen, før forrådnelsen kan bemægtige sig hans legeme.

Ganske vist skal hans sjæl stige ned i dødsriget, men kun for en meget kort tid. Thi med fuldkommen klarhed ser han alt nu, hvad salmen udtrykker med de ord: »Min sjæl lader du ikke forblive i dødsriget og dine hellige ikke skue forrådnelsen.« (10) Dette vers trænger til en lille forklarende bemærkning. Den hebraiske tekst har i 10. et ord, der betyder både groft, grav og forrådnelse. At forrådnelse her er den eneste rigtige oversættelse, og at det er den, salmisten har tænkt på og ville udtrykke, fremgår med sikkerhed af den gamle oversættelse til græsk, som skyldes jødiske lærde, og det vidnesbyrd, vi har hos apostlene Petrus og Paulus. Apg. 2, 25—34 og 13, 34.

De to apostle går ud fra den kendsgerning, at Davids legeme er blevet et bytte for opløsning og forrådnelse i graven. Derfor kan den, som er den egentlige bedende i 15. Davidssalme, ikke være David eller noget andet almindeligt menneske. For dem gælder jo netop dødens og forrådnelsens lov. Den i Paradiset lovede Frelser derimod skal rejse sig fra sit leje under jorden, førend hans legeme begynder at smuldre hen. Således antydes det altså i salmen, at opstandelsen finder sted kort tid efter døden.

Salmen slutter med et vers, der viser, at vor Frelseres tanker i Oliehaven sigter endnu højere end blot mod genforening af legeme og sjæl og en triumf over døden og graven. De ord: »Du vil vise mig livets vej og glædens fylde hos dig selv og livsalighed ved din højre for evigt« (11) *bebuder Kristi himmelfart*. Denne underfulde bortgang fra livets slagmark og tåredal, medens ledsagende engle jubler og de efterladte disciple beundrende følger ham med deres blikke, er den livets vej, som Faderen vil føre sin enbårne Søn, der har antaget menneskenes ringe natur og fornedret sig selv lige til døden på et kors. Uden mål og ende skal sejrherren fra Oliehaven og Golgatabjerget nyde hele fylden af Faderens herlighed og salighed. Han sidder ved Guds højre hånd. Som Gud er han jo Faderen lig i alt, men som menneske bliver han ophøjet over alle skabninger, både engle og mennesker og får mere end alle andre del i alle guddommelige goder.

Denne salme har givet os lov til at se ind i Jesu højhellige hjerte og lære hans tanker og følelser at kende i *hans livs sidste døgn*. Vi kunne ved denne lejlighed konstatere, at det er et ægte menneskehjerte, der i livets tungeste timer *søger sin kraft hos Gud og i de store resultater*, en sejr efter en svær kamp giver. Deri ligger en vigtig lære for alle Kristi disciple, som jo skal gå i hans fodspor og daglig tage deres kors op, overvinde al modstand i deres indre og således føl-

ge ham. »Stol på Gud og vær målbevidst«, må også være deres løsen.

Men også *til andre tider*, både før og efter lidelsen, dvæler Jesu tanker ved denne salme. Til disciplene på vejen til Emaus sagde han: »Åh, hvor er I uforstandige og tungnemme til at tro på alt det, som profeterne har talt. Burde Kristus ikke lide alt dette og så gå ind til sin herlighed?« (Lk. 25, 25). Endnu samme Påskedag åbnede han sine apostles sind, så de forstod skrifterne, og han sagde til dem: »Således står der skrevet, at Kristus skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag.« (Lk. 24, 26).

Foruden 15. Davidssalme findes endnu en anden spådom om Kristi lidelse og opstandelse. Hos *profeten Isajas* læser vi (53, 10): »Det behagde Herren at slå ham (Messias) med lidelser. Når han frembærer sig selv som skyldoffer, skal han se afkom, leve længe og Herrens vilje lykkes ved hans hånd.« Dette skriftsted betyder: Betingelsen for verdens frelse er, at Messias frivilligt hengiver sit liv for menneskenes synder. Dette sonofers frugt er de frelste, som her kaldes Kristi afkom, fordi han er ophavsmand til deres renselse og evige frelse. Han selv skal ikke for bestandigt være udleveret til døden, men leve, altså genopstå.

Da apostlene drog ud i hele verden og talte om Kristi lidelse og opstandelse, henviste de gerne til den kendsgerning, at *deres forkyndelse var opfyldelsen af det Gamle Testaments spådomme*. Paulus erklærede således overfor Festus og Agrippa: »Jeg siger intet ud over det, som både profeterne og Moses har sagt skulle ske: at Kristus skulle lide, at han skulle være den første, som stod op fra de døde,« og Petrus skrev i sit første brev: »Profeter har grublet og grundet over frelsen, når de profeterede om den. De har grundet over, når den tid ville komme, og hvordan den ville være, som Kristi Ånd i dem viste frem til, når den forud vidnede om Kristi lidelser og al den herlighed, som skulle følge derefter.«

En ejendommelig følelse kommer op i en, når man tænker på de mange i vore dage, som ser i det Gamle Testaments profetier om den lovede Messias et forældet ideal, ja, en belastning af den kristne religion. I virkeligheden har opfyldelsen af disse spådomme og forjættelser haft den allerstørste betydning for den kristne religions sejrsgang i oldtiden. Men endnu den dag i dag, hvor vi står overfor et kaos af mekaniske faktorer, der tilsyneladende vil beherske alt og alle, er det Gamle Testaments tanker om den lovede Frelser og hans åndelige storhed et udtryk for den kendsgerning, at *i religionen og historien spiller en personlighed, der rager op over sin tid, den afgørende rolle*. Hvor er han ikke stor, denne vor Frelser, Guds Søn og Marias Søn, denne smer-

HVEM ER - HVAD ER -

Ærkebiskop Joseph Beran

(f. 1888) den czeiske Kirkes Primas og som Følge deraf en af Hovedfigurerne i den øjeblikkelige Kamp mellem Kirke og Stat. Mgr. Beran, som Regeringen for enhver Pris ønsker sat ud af Spillet, var oprindelig Professor i Prag og sluttede sig efter Czekoslovakiets Besættelse til Modstandsbevægelsen, hvorfor han maatte tilbringe Aarene fra 1942—45 i Koncentrationslejren i Dachau. Modtog efter sin Hjemkomst Landets to højeste Ordensdekorationer og efterfulgte i 1946 afdøde Kardinal Kaspar paa Ærkebispesædet i Prag. Ærkebiskop Beran har siden 1948 været holdt i en Art Husarrest og været afskaaret fra at udøve sine ærkebiskoppelige Funktioner.

»Gunhildskorset«

Krucifiks af Hvalrostand, fremstillet til Sven Estridsøn's Datter Gunhild (omkr. 1050). Opbevares paa Nationalmuseet i København.

ternes mand, dette lys for hele verden, denne underfulde rådgiver, vældige helt og fredsfyrste i al evighed! Det ville altså være et stort tab, hvis vi ikke brød os om, hvad Davidssalmerne siger om Ham.

F. K.

Pater Fr. J. Lanser 50 Aar

Pater Fr. J. Lanser S.J.

Der vil utvivlsomt blive lettet lidt paa Fæstetidens alvorfulde Stemning ude i Ordrup, naar Sct. Andreas' afholdte Sognepræst, Pater Franz-Josef Lanser S.J., nu paa Søndag runder de halvtreds.

Det er vist ingen Hemmelighed, at Menigheden ude paa Højen var godt tilfreds, da Spørgsmaalet om Besættelse af Posten efter afdøde Pater Lucas i 1946 blev løst ved at den hidtidige Kapellan rykkede op — og de forløbne Aar har tilfulde bevist, at de Forhaabninger, man stillede, er blevet indløst til Pari.

Ugebladet slutter sig i Dagens Andledning til Gratulanternes Skarer, der utvivlsomt dukker op ude i Sct. Andreas gamle Præstegaard nu paa Søndag, og ønsker Fødselaren en lang Række gode og velsignelsesrige Aar i Ordrup.

Rektor for det katolske Universitet i Shanghai arresteret

Rektor for det katolske Aurora-Universitet i Shanghai, P. de Breuverie S.J., er blevet arresteret af det kommunistiske Politi. Det paastaas, at han er blevet angivet af en Del Studenter paa Grund af hans kommunistfjendtlige Indstilling. (KIPA)

Det tyske katolske Ungdomsforbund agter i Aar paany at gennemføre sit aarlige Maj-Stafelløb. Sidste Aar gennemførtes det over hele Forbundsrepublikkens Omraade og stod under Mottoet: »Maria, Fredens Dronning« og skulde symbolisere Ungdommens Hyldest til Maria og dens Bøn om Fred. Atter i Aar vil unge Tyskere lænde Kærter ved Vor Frues Alter i Domkirken i Altenburg og Stafetter vil bringe Lyset ud til nær og fjern. 15. Maj vil Lyset fra Altenburg være naaet frem til alle tyske Kirker og Kapeller. Katolske Ungdomsforbund i Tysklands Nabolande vil i Aar for første Gang modtage Lyset fra Altenburg ved den tyske Grænse og samtidig tage imod en haandskrevet Fredsadresse, som de sammen med Lyset vil bære videre gennem deres eget Land. (KIPA)

Tysk Jesuit prædiker i protestantisk Kirke

Den kendte tyske Arbejderpræst, Pater Joh. Leppich S.J. har i den forløbne Uge holdt tre Foredrag for et Antal evangeliske Kristne i den evangelisk-lutherske Kirke i Hamburg-Einesbüttel. Da Foredragene blev annonceret, mente mange, at det maatte hero paa en Misforstaaelse, men den lutherske Sognepræst maatte atter og atter meddele, at Pater Leppich faktisk vilde prædike i den protestantiske Kirke. — I sine Prædikener udtalte Pateren, at disse Foranstaltninger ikke skulde være Udtryk for falske Unsancta-Drømme og trække Modsætningerne op mellem protestantisk og katolsk Lære. De to Konfessioner havde — midt i det afkrystnede, hedenske Hamburg — en Opgave, nemlig i Fælesskab at kæmpe mod Gudløshedens Flod. — »Hamburger-Abendzeitung« skrev efter Pater Leppichs Foredrag: »Det var ingen tordnende Kapuciner fra Schillers Wallenstein, men derimod en moderne Abraham a Sancta

Clara, der med en enorm Trosglød forkyndte Evangeliet i denne Storby paa en hidindtil ukendt Maade overfor vor søgende Generation og for Skeptikerne indenfor den lutherske Kirke. (KIPA)

Lederen af *Valikaner-Observatoriet* siden 1930, *Pater J. Stein S.J.*, fyldte for nylig 80 Aar. Den kendte Videnskabsmand var ved denne Lejlighed Genstand for megen Opmærksomhed fra astronomiske Fagkredse Verden over. Da Pater Stein overtog Posten, var det astronomiske Arbejde i det daværende Observatorium, som laa i Vatikanet, meget vanskeliggjort af Verdensbyen Roms stadig tiltagende elektriske Belysning, og en af hans første Opgaver var det da at forlægge Observatoriet til Castel Gandolfo. I 1933 indviede Pius XI det ny Observatorium, der idag er et af Verdens bedst indrettede Instituter indenfor sin Art.

Palmesøndag

Fredens og Sejrens Symbol

Fra mit Vindue paa tredje Sal ser jeg ned paa Lastbiler og Fodgængere, der prøver paa at holde hinanden i Skak. En Mand krydser gennem Trafikken med Favnen fuld af grønne Grene. De saftig grønne Buksbomgrene virker oplivende i den graa Gade. Sakristanen holder Generalprøve paa Palmesøndags Procession. Helt alene er han fra Grønttorvet vandret med de indkøbte »Palmegrene«, og nu bøjer han ind gennem Kirkedøren.

Jeg kommer til at tænke paa en anden Mand, der for Aartusinder tilbage spejdede fra sin Luge ned paa de oprørte Vande. Kun døde Dyr og oppustede Menneskekroppe drev med Strømmen.

Med raske Vingeslag nærmede en Due sig Fartøjet. Det var den berømte Fredsdue med Oliegrenen. Noah var klar over, at Syndfloden var ophørt. Ved Oliegrenen forkyndtes Fred og Forsoning. Og Tankerne løber videre frem til hin mindeværdige Palmesøndag, hvor Mennesker huggede Grene af Træerne og løb Frelseren i Møde, idet de strøede Palmer og Oliegrene paa hans Vej.

Er det blot et smukt Minde og en from Skik, naar Kirken denne Søndag velsigner Grene og trykker dem i vore Hænder, for at vi skal tage dem med hjem?

Lad os se, om der skulde være en dybere Mening. Her er den: Gud, du som ifølge din vidunderlige Styrelse selv af livløse Ting har villet berede os Midler til Frelse, forund os, at dine andægtige troendes Hjerter rigtigt maa forstaa, hvad der paa mystisk Vis betegnes ved, at Folkeskaren i Dag, ledet af et himmelsk Lys, drog Frelseren i Møde og strøede Palmer og Oliegrene paa hans Vej. Palmernes Grene betyder da Sejren over Dødens Fyrste.

Menneskeskaren erkendte nemlig allerede dengang i Forbilleder, at vor Frelser af Ynk over Menneskenes Nød vilde kæmpe for hele Verdens Liv med Dødens Fyrste og sejre ved sin Død. Og derfor frembar Menneskemængden en saadan Hyldest, som kunde forkynde baade hans Sejrs Jubel og hans Miskundheds Rigdom.

Palmegrene i vore Hænder er alt saa ikke et tomt Symboll.

Enhver katolsk Far og Mor har Lov til at fæste de grønne indviede Grene til Krucifikset derhjemme i Stuerne, idet de tillidsfuldt gentager Ordene: Gud, du som bød Duen ved Oliegrenen forkynde Fred over Jorden, indvi med himmelsk Velsignelse disse Grene, at de maa tjene hele dit Folk til Frelse.

Fra mit Vindue ser jeg en Gartnerbil bane sig Vej gennem Færdsele. Fra Biltaget straalere det gult og hvidt. Foraarsbehuderne Krokus og Vintergæk staar stuvet sammen i Kasser. Bil og Blomster drejer om Gadehjørnet og er borte. Men inde i Kirken lægger Sakristanen Fredens og Sejrens Symboler i sirlige Bundter. Krokus og Vintergæk maa visne og vige for Sommerens Blomster. Min Palmegren holder Stand lige til næste Aars Afløser Palmesøndag. Og det er godt saadan. For Kirken har over den sagt sin stærke Bøn:

Hellige Herre, almægtige Fader, evige Gud, vi beder dig velsigne og hellige denne din Skabning, Oliegrenen, som du har ladet fremspire af Træets Legeme, og som Duen, der vendte tilbage til Arken, bar i sit Næb, saa at alle, der modtager af disse Oliegrene, samtidig maa modtage Beskyttelse paa Sjæl og Legeme, og lad dem, Herre, blive et Mittel til vor Frelse og et Redskab for din Naade. J. S.

Foran det endelige Brud i Tjekoslovakiet

Prag søger at etablere en skismatisk Kirke

Der foreligger nu en Række yderligere Oplysninger om det tidligere omtalte »Præstekonvent« i Prag, der synes at staa i direkte Forbindelse med de storpolitiske Begivenheder, som i Øjeblikket foregaar i Tjekoslovakiet. Alt tyder paa, at Magthaverne nu vil fremtvinge en endelig »Løsning« paa Spørgsmaalet om Kirkens Forhold til Staten, idet man i Prag arbejder paa at skabe en ny katolsk Kirke, d.v.s. en Organisation, der vel er katolsk af Navn, men ikke staaer under Rom, men derimod under den tjekiske Regering. Denne Nydannelse skal — i Lighed med den berygtede pseudo-katolske Aktion — bære Navnet »katolsk«, for derved lettere at kunne sprede Forvirring i Befolkningen. Prag ønsker simpelthen en katolsk Kirke, dog ikke en romersk-katolsk, men en, der er løst fra Petri Stol, en skismatisk Kirke.

I Løbet af de seneste Uger har Regeringens Bestræbelser for at skabe en saadan »statsanerkendt katolsk Kirke« imidlertid taget ganske fast Form, og man er nu blevet helt klar over, hvorledes man i Regeringskredse har tænkt sig denne »Kirke«. I første Række vil man arbejde paa at knytte saa mange Præster, som overhovedet muligt til Regeringen og dermed faa dem til at afbryde deres »politiske Afhængighed af Rom«. Alle de ny »Præster« skal — i Overensstemmelse med de kommunistiske Principper — skoles i Regeringens »Præsteseminarier« i Prag og Bratislava. Endelig tilsigter man enten at overtale eller i givet Fald tvinge Biskopperne til at vie disse ny »Kandidater«. Da det næppe lykkes at formaa alle Episkopatets Medlemmer til at handle efter Ordre, vil man formentlig søge efter Personer, der er villige til at overtage Bispe roller.

Retningslinierne i denne Plan er fornylig blevet fremlagt paa en Konference, hvori deltog et Antal »statsvenlige« Præster, og som var indkaldt af Ministeren for kirkelige Anliggender, Zdenek Fierlinger. Den Hengivenhedserklæring, som Forsamlingen ved denne Lejlighed afsendte til Præsident Gottwald, var affattet saaledes, at man skulde faa det Indtryk, at de deltagende Gejstlige paa een Gang var »loyale« overfor den Hellige Stol og samtidig »oprigtige Patrioter«. Telegrammet var et tydeligt Udtryk for kommunistisk Akrobatik, og det hed deri bl. a.: »Vi er vor Kirke hengiven og skyer intet Besvær for at gaa dens Ærinde. Vi er imidlertid samtidig fast besluttet paa som loyale Kristne og Patrioter at samarbejde med vort Folk og tjene dets Interesser. Vi kræver en positiv Holdning af Kirken overfor Folkedemokratiet og er fast besluttet paa at respektere Republikens Love og med alle Kræfter at arbejde for en bedre og mere retfærdig social Orden.«

Ifølge Radio Praha skal ikke blot de af Regeringen udnævnte »Diocesanvikarer« og de som Apostater kendte

Gejstlige, men overhovedet samtlige tjekiske General- og Kapitularkvikarer have deltaget i Konferencen. Radiosenderen talte om ialt ca. et halvt hundrede Præster.

Det lader sig paa nærværende Tidspunkt ikke konstatere, hvorvidt de retmæssige tjekiske Generalvikarer virkelig har deltaget i denne Konferencen og i bekræftende Fald, hvem det var, hvor mange af dem, om de i saa Fald frivilligt havde givet Møde, om de virkelig har underskrevet Telegrammet med den ominøse Tekst eller om man efter »hævdvunden« Skik simpelthen har sat deres Navne under Udgydelsen. Radio Praha nævner senere, at den 70-aarige Hjælpebiskop Eltschkner af Prag samt den tidligere Chef for den tjekiske Caritas — hvem Speakeren titulerede som »Generalvikar af Leitmeritz« — har deltaget i Mødet.

I denne Forhindelse er det værd at nævne, at Fierlinger for nylig har forkyndt i en Artikel, at Alumnerne i »Regeringsseminariet« i Prag vil blive præsteviet af Mgr. Eltschkner og i Bratislava af Biskop Lazik af Trnava. Fierlinger har som tidligere nævnt allerede i Juni 1948 overfor en Korrespondent til »New York Times« (C. L. Sulzberger) udtalt, at den tjekiske Regering vilde tilstræbe et Brud med Rom i Lighed med, hvad Tilfældet var under Kong Henrik VIII.

Forsamlingen i Prag, hvor de nævnte tre Punkter drøftedes, beskæftigede sig endvidere med en »Forbedring« af Forvaltningen. Det vil — udtrykt med kommunistisk Praksis — sige en Forøgelse af de saakaldte »Bispedøm-

meraads« Magt, at der overalt listes en Embedsmand fra Departementet for kirkelige Anliggender ind. Dertil kommer i Forbindelse med de statsanerkendte »Præsteseminarier«, at Staten lokker Alumnerne med alle mulige Løfter: Skattelettelse, økonomisk forbedrede Kaar, valgfrit Cølibat m. m.

Det er maaske heller ikke helt tilfældigt, at det er netop Zdenek Fierlinger, der befatter sig med Spørgsmaalet om Dannelsen af en skismatisk Kirke i Tjekoslovakiet. Marionetten Fierlinger hører nemlig til Kremls Favoritter. Da Hitler og Stalin i August 39 indgik den berømte Ikke-Angrebspakt, repræsenterede Fierlinger Tjekoslovakiet i Moskva. Alle og enhver vidste, at han nød en ganske særlig Gunst i Moskva. Da Pagten var undertegnet af Molotov og Ribbentrop, blev samtlige de Diplomater, der i Moskva repræsenterede alle de Nationer, der laa inden for Hitlers Invasionsomraade, opfordret til at forlade Moskva — Molotov erklærede, at der ikke fandtes diplomatisk Funktion for dem mere og deres Tilstedeværelse i Sovjetunionen var ikke paakrævet. Men der fandtes dog een Undtagelse: Zdenek Fierlinger. Han kunde blive og nød fremdeles alle diplomatiske Rettigheder samt Immunitet — trods de kommunistisk-nazistiske Koketterier. Og da den tyske Værnemagt angreb Sovjetunionen, fik samtlige de tidligere vragede Nationer paany »Indbydelse« til at sende Diplomater til Moskva. Og saa havde man jo allerede Fierlinger. Da saa Sovjet i 1948 tog Tjekoslovakiet under fuldstændig Kontrol, smttede Fierlinger ubemærket ind paa en vigtig Post i Kabinetet. Og nu er han der igen og arbejder paa at skabe en skismatisk Kirke i Tjekoslovakiet. (KIPA)

Ingen Profetier i Konnersreuth

Der tillægges atter og atter den stigmatiserede i Konnersreuth, Therese Neumann, »profetiske Udtalelser«, og ligesaa hyppigt dementes disse Meddelelser. Den amerikanske NCWC's Nyhedstjenestes Tysklands-Redaktør, Dr. Max Jordan, har for nylig besøgt Therese Neumann og samtidig forelagt hende de Meddelelser, der verserer om, at hun skulde have profeteret om Fred i 1952 — Udtalelser, der alene hvad Ordlyd og Stil angaar, lader ane, at det kun er Tankespind. Therese Neumann dementerer da ogsaa paa det kraftigste, at hun skulde have fremsat disse Udtalelser. Sognepræsten i Konnersreuth, Pfarrer Naber, der har kendt Therese i mange Aar, benægter ligeledes paa det bestemteste, at hun nogensinde skulde have fremsat »Profetier«. Hun lever et Bønnens, Bodens og Betragningens Liv. Pfarrer Naber udtalte ligeledes overfor Dr. Jordan, at mange Mennesker fejlagtigt mener, at Therese ogsaa skulde eje Forudsigelsens Gave, fordi hun er stigmatiseret. Det samme har været Til-

fældet med den kendte Padre Pio i Italien; ogsaa han bærer Stigmata og tillægges en Række profetiske Udtalelser, som han imidlertid aldrig har fremsat. En af de mest hasarderede Paastande om Therese Neumann gaar ud paa, at hun for 14 Aar siden skulde have haft en to Timers Samtale med Hitler og da have forudsagt ham Nazi-Tysklands Sammenbrud. Therese har aldrig været hos Hitler og han aldrig hos hende. (KIPA)

„Osservatore Romano“ advarer mod Meddelelser om Mindszenty Propaganda

»Osservatore Romano« minder om, at der fra Tid til anden fremkommer Meddelelser om Kardinal Mindszenty. Det drejer sig som Regel om modstridende Efterretninger, idet nemlig ingen ved noget konkret om Kardinalens Helbredstilstand; de, der ved noget, kan ikke berette om det. Bag Meddelelserne — skriver Bladet — skjuler der sig alt for ofte Tendenser for eller imod Regimet i Ungarn. (KIPA)

Europa i Ruiner

E. J. Reichenberger: EUROPA IN TRÜMMERN, *Das Ergebnis des Kreuzzuges der Allierten* (Verlag Anton Pustet Graz, Salzburg, Wien) 1950.

Father Reichenberger, der efterhaanden er blevet et Begreb saavel i Amerika som i Europa, er Bayrer af Fødsel. Som nyviet Præst begav han sig i 1912 til det østrigske Monarkis præstefattige Bispedømme Leitmeritz i Böhmen. Der udfoldede han en stor Virksomhed ikke blot paa det rent kirkelige, men ogsaa paa det sociale Omraade. Det blev da ogsaa Grunden til, at han i Nazi-Tiden maatte rømme af Landet. I 1938 begav han sig til Paris og derfra til Kanada. For Tiden opholder han sig i Chicago, naar han ikke er paa en af sine store Foredragstourneer i Europa. Siden Krigens Afslutning har Father Reichenberger nemlig sat sig til Opgave at ruske op i Verdens Samvittighed. Han har ved utallige Artikler i amerikanske Blade prøvet paa at gøre Folk klar over, hvilke Forbrydelser der i Fredens Navn er blevet begaaet mod Millioner af uskyldige, navnlig mod Tyskerne i

Østprovsen, Tjckkoslovakiet, Schlesien og i Balkanlandene. Det var jo ikke det, Sejrherrerne helst ville høre. — Man prøvede paa at tie den lille Emigrant-Præst ihjel. Men Reichenberger gav sig ikke. Han vidste, han havde Retten paa sin Side, og for den blev han ved at kæmpe, om saa maatte være mod hele Verden. Efterhaanden som Kløften mellem de allierede blev større, blev man i Amerika mere lydhør, naar det gjaldt Russernes og Sattelitaternes Forbrydelser. Der udkom flere og flere Bøger, der skildrede den utrolige Sadisme, der ledsagede Tyskerfordrivelse fra de forskellige Lande. Nogle af dem saasom: »Hind-sides Grænsen« eller ogsaa »Det andet Lidice« stiller alt det i Skygge, som man har læst om de tyske Koncentrationslejre.

Men Reichenberger er endda ubehageligere at læse. Ikke at han kappes med disse Rædselskildringer. I den foreliggende Bog er Rubrikken: »Og saa slap Helvedet løs!« — det er ca. 50 Øjenvidneberetninger om Massefordrivelse oppe fra de baltiske Lande og ned til Batschka og Banat i Jugoslavien — kun en Underdel. Hele Bogens Vægt ligger paa den velunderbyggede Anklage mod de allierede navnlig Amerika og England. Hele denne forfærdelige Fred — Verdenshistoriens forfærdeligste, siger R. — skyldes ikke blot Præsident Roosevelts naive Eftergivenhed over for Stalin. Efter Reichenbergers Bog at dømme er hele denne blodige Tragedie, der har kostet Millioner af uskyldige Mennesker Livet og har gjort 18 (atten) Millioner hjem- og brødløse, Resultatet af et bevidst Forræderi. Det begyndte meget humant med den saakaldte Atlantic Charta for over Quebec, Teheran og Jalta at have i Potsdam. »I Potsdam blev der øvet et Attentat mod Aanden.«

En ubehagelig Bog for os alle, der

har staaet ved de Allieredes Side. For nu vender den berygtede Teori om Kollektivskylden, som vi har været saa ivrige efter at hævde, saa længe det gjaldt Tyskerne, sig i al sin Skarphed mod os selv. At vi skulle være uvidende om, hvad der er sket siden 1945, er en daarlig Undskyldning. Spørgsmaalet kan højst blive det: Hvad kan vi gøre for at afhøde den himmelraabende Uret, der her er sket i alles Navn?
S. W.

Pastor Andreas Johansen 1851 - 18. Marts - 1951

Den 18. Marts er det 100 Aar siden en af dette Blads tidligere Redaktører blev født. Ældre Trosfæller mindes endnu Pastor Andreas Johansen, hvis Præstegerning fra 1874 til 1905 den længste Tid var som Kapellan ved St. Ansgars Kirke i København. I en Snes Aar redigerede han Ugebladet (»Katholsk Kirketidende«), havde Bogforlaget under sig samt dettes Ekspedition. Dertil varetoget han hvert Aar under den gamle Biskops 3 Maaneders Bortrejse i Sommertiden Vikariatets løbende Forretninger, og han var vistnok sin Tids mest søgte Skriftefader i København. Pastor Johansen var Københavner, studerede i Rom og maatte paa Grund af alvorlig Sygdom standse Studierne. Paven hørte imidlertid om den nidkære unge Mand og tillod hans Præstevieelse. Det var en Lykke for mange, saa god og nidkær en Sjælesørger han viste sig at være. Helbredet forblev imidlertid skrøbeligt, og det meget store og mangeartede Arbejde tog paa Kræfterne, og 2. Paa-skedag 1905 døde han i Aalborg, kun 54 Aar gammel.

Af Ugebladets 13 Redaktører gennem Bladets næsten 100 Aar har ingen gennem længere Tid end Pastor Johansen baaret Ansvaret for vort fælles Blad. Vi slutter os til Kredsen af dem, som paa Søndag vil mindes den gode og tro Arbejder i Kirkens Tjeneste.

AUGUSTINS BEKENDELSER

Det er ikke mange bøger, som har betydning så meget i menneskehedens historie som Augustins »Bekendelser«. De hører til den litteratur, som overlever tidernes skiften i syn og tankegang og virker ny og levende på enhver generation. Sådan vil også de læsere føle det, som får den nye norske udgave af »Bekendelserne« i hænde og prøver at fordybe sig i den. Augustins bog er et gribende, patetisk dokument om sjælens kamp for at vinde fred og fodfeste i sit liv ...

Men fremfor alt er »Bekendelserne« det mægtige vidnesbyrd om, at menneskehjertet til alle tider er uroligt indtil det finder hvile i Ham, som har skabt det for sig.

Bogen er skrevet på et for danske meget let forståeligt norsk.

Pris kr. 11.55, vælskbind kr. 17.35.

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGÅDE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Læg kun Mærke til det bedste —
køb i

*Magasin
du Nord*

KONGENS NYTORV

Støt
vore
Annoncører

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearnllys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

<h1>Vejle</h1>		A-S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	
Vejle ny Mineralvandfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Viseingegade 8 . Telefon 121, 203 Leverandør til St. Maria Hospital	Briller saa Berg <i>EXAMINERET OPTIKER</i> Nørregade 9 . Telf. 261 Lev. til Sct. Maria Hospital	<h1>Horsens</h1>	
Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner	C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Oas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolik Menighed	

UGEBLADETS FEUILLETON 12.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Jamen der kan man ikke installere en Præst,« sagde Forvalteren hovedrystende.

»Selvfølgelig; Røverhulen er det bedste Gemmested paa hele Godset. Der maa oven i Købet være et Par Leer deroppe. Hvad kan der saa ske?« Drengen var helt begejstret ved Tanken om at faa sin gejstlige Fætter anbragt i sin Røverhule.

»Udmærket, af Sted til Pirathulen,« smilede Præsten.

»Jamen, hvordan skal vi bære os ad med at faa Dig uset derind?« mumlede Forvalteren. Men ogsaa her vidste Drengen Raad. »Fætter tager højtideligt Afsked med Dig og med Mor, saa hele Omegnen kan høre det. Saa stiger han op i vores Vogn, og jeg kører ham aabenlyst gennem Landsbyen ind i Skoven, hvor han maa holde sig skjult Resten af Dagen. Naar det bliver mørkt, maa han liste sig tilbage hertil, og saa skal jeg bringe ham i Sikkerhed i Pirathulen.«

»Vedtaget!« sagde Præsten fornøjet. »Ja, Idéer har den Dreng,« brummede Faderen velvilligt.

»Ikke daarligt, man maa jo hitte paa,« sagde Marcel beskedent, men saa saa han forskrækket op. »Jamen hvad saa med Højmessens og med Røgelseskarret?« gispede han.

»Ja, det bliver jo ikke nemt,« smilede Peter Coudrin. Saa kikkede Drengen medlidende ned paa sin venstre Haand, paa hvilken man endnu tydeligt saa Sporene af Brandvablen, »jeg kunde godt lide at vide, hvorfor jeg egentlig lod min Haand brænde!«

Næste Dag, da den syge var kommet lidt mere til Kræfter, blev Marceles Plan udført til Punkt og Prikke. Præsten tog Afsked med Forvalteren og hans Familie, som om han skulde ud paa en lang Rejse. Drengen kørte ham gennem Landsbyen under høje Piskeknald, men om Natten listede Coudrin sig tilbage til Godset, og Marcel ledsagede ham stolt og forsigtigt til Pirathulen. Men Jakobinerne var ordentlig blevet taget ved Næsen. Efter at de forgæves havde endevendt Godset for at finde Præsten, vendte

de om med uforrettet Sag, da hele Landsbyen kunde bevidne, at Edsnægteren var rejst Dagen før.

De røde Revolutionæres Had mod de trofaste Præster var umætteligt. De fratager dem Hjem og Embede, sporer dem fra Sted til Sted, jager dem forarmede og hjælpeløse over Grænsen, slæber dem som Forbrydere til Galejerne og deporterer dem til Djæveløen sammen med Røvere og Mondere. De fleste Sogne stod tomme, uden Præster. Alle Biskopper, som nægtede at aflægge Eden, blev fordrevet fra deres Bispedømmer. Man indsatte i deres Sted Apostater, Præster, som havde aflagt Eden, men som maaske — trods den Sikkerhed, som de ved deres Gerning havde tilkøbt sig — var ulykkeligere end de fordrevne. Een af de mest ulykkelige var utvivlsomt Johann Baptist Gobel, som de Revolutionære havde »ophøjet« til Ærkebiskop af Paris. Den 13. Marts 1791 holdt han — omringet af den hylende, brølede Mængde og ledsaget af Nationalgardens Musik — sit teatraliske Indtog i Notre-Dame Katedralen, fra hvis Taarne Revolutionsfanen vajede. Hans første Hyrdebrev indledtes med Ordene: Johann Baptist Gobel, forhen ved Guds Barmhertighed og den apostoliske Stols Naade Biskop af Lydda (til denne Titel var han blevet viet), nu ved Forfatningens og Vælgernes Naade og Domstolenes Bestemmelse Biskop af Paris.

Saaledes begyndte det Hyrdebrev, med hvilket Gobel ophøjede Folkehelten Mirabeau til Kirkefader. Saa dybt kan det Menneske nedværdige sig, som glemmer Guds frygten og sætter Menneskefrygten paa sit Hjertes Trone. I hine Dage fandtes i Paris intet elendigere og ulykkeligere Menneske end Revolutionsbiskoppen.

Den 2. September 1792 brød et fuldstændigt Helvede løs mod alle edsnægtende Præster. Lang Tid i Forvejen er alt blevet planmæssigt forberedt. Hele Bander af underkøbte Forbrydere er blevet bevæbnet og ventet kun paa Signalet til at slaa løs. Ved Daggry den 2. September lyder Signalkanonerne, Stormklokken klemter og Trønmehvirvler rasler gennem alle Gader. Under Trompetfanfarer forkyndes det for hele Folket, at Fæderlandet er i Fare. Nu stormede de underkøbte Banditter mod Fængslerne og brød Portene op. Om trent to hundrede Præster bliver læsset paa Vogne

for at blive kørt til Benediktinerabbediet, hvor de skal dømmes. Et tusindstemmigt Raserihyl modtager Bekerderne ved Fængselsportene. Den saneløse Mængde springer op paa Vognene, sparker og mishandler Fangerne paa det grusomste og hugger de værgeløse Ofre ned med Sabler, Økser og Smedehamre. En Præst søger at redde sig, springer fra Vognen ind i Mængden og bliver straks sønderrevet, en anden og en tredje gaar det ligesaa. Foran Abbediets Porte river man de ulykkelige af Vognen og slæber dem ind i Klostergården, hvor de paa faa Undtagelser nær bliver hugget ned af den umenneskelige Horde. Samme Dag stormer Pøblen Karmeliterklostret, i hvilket et Hundrede Gejstlige bliver holdt fangne. Tapre, Ansigt til Ansigt med den visse Dødskares de fangne Biskopper og Præster i Klostergården om den syvogfirsaarige Ærkebiskop af Arles, da Rebellerne som Dyr stormer ind paa de dødsdømte. »Hvor er Ærkebiskoppen af Arles?« skraaler en hæslig, raa Stemme, og hele Hoben gentager: »Hvor er Ærkebiskoppen af Arles?« Før den gamle Kirkefyrste kan bane sig Vej, træder en anden frem, Abbé de Pannonie, beredt til at dø for sin Biskop. Sabler og Økser er allerede rettet mod den tapre Præst, men da har Ærkebiskoppen banet sig Vej. Han træder selv frem og siger: »Det er mig, I søger, og da I nu har mig, saa lad denne gaa.« Beretningen fra Gethsemane gentager sig. Et Øjeblik studser den dyriske Pøbel, men saa synker Biskoppen blødende sammen, truffet af et Sabelhug i Ansigtet.

»Jeg ofrer mit Liv for Gobel!« raaber den døende. Saa gennemborer en Lause hans Bryst og Folket tramper ham til døde. Nu vælter Pøblen sig over de andre Præster. Et hundrede-tve bliver slaaet ned, stukket ned, trampet ihjel. Kun faa undgaar Tilintetgørelsen. Samme Aften faar Biskop Gobel et sælsomt Besøg. En fornummet Skikkelse har skaffet sig Adgang. Uhyggelig staar han foran Biskoppen, som rystende af Angst stirrer ham i Møde. »Biskop Gobel, jeg bringer Eder Martyrernes Hilsen,« siger en dyb Stemme. »Hvem er I?« fremstammer Biskoppen. »Jeg er Eders Samvittighed, aflæg Eder den Værdighed, som ikke Gud, men Djævelen har givet Eder! Gør Bod! Kal Eders Ed tilbage og dø som Martyr!« (Fortsættes)

TROEN PÅ FREMTIDEN

Kun katolske børn tror på fremtiden. Det er det resultat, som en af Englands eksperter (en ikke-katolik) indenfor opdragelsesvæsenet er kommet til.

Gør vi os mon helt klart, hvad dette indebærer? Hvad det siger om værdien af vor tro og vor kirke? Hvad det siger om alle de tusinde børn i Danmark, som ikke har den lykke at være katolikker?

At have tro på fremtiden kan synes helt umuligt i dag, hvor alting fuldstændig er i tåge. Man er da også tilbøjelig til at ville afvise det ovennævnte som helt misvisende: *Ingen kan i dag tro på fremtiden.*

Men her begår vi en stor fejltagelse. Vi misforstår nemlig det, der blev sagt. At tro på fremtiden betyder ikke alene at føle sig sikker på, at alt vil gå godt. At tro på fremtiden betyder også, at man går fremtiden i møde i tillid til, at det onde ikke vil have mulighed for at slå en helt ud eller at det kan berøve en visheden om, at det kan blive bedre; og det betyder det her.

Måske er vi ikke helt klar over, at vi inderst inde har denne indstilling. Men ser vi lidt på de mennesker, vi møder til daglig, kan vi ikke undgå at blive slået af forskellen.

Enten er disse mennesker ganske naive, de tænker sig ikke om (fordi ingen har lært dem det), og de styrter sig fra adspredelse til adspredelse. Bevidst eller ubevidst ønsker de at glemme alt. Eller også er vore medmennesker inderst inde bange; bange for fremtiden. De er uden håb.

Og vi kan kun håbe. Er vi ikke forvissede om, at Gud er med os, hvad der end sker? At Han vil vide at vende alt til det bedste? Skulle vi også miste livet, så ved vi, at vi har det bedste i vente: *Livet hos Gud.*

Men denne vished gør os ikke passive. Tværtimod! Netop fordi vi ejer håbet og visheden om Gud, er vi også

indstillede på at ville gøre alt for at fremtiden skal blive bedre for alle mennesker. Gud er vor hjælp.

Derfor har vi intet at frygte af fremtiden, og det er rigtigt, som blev sagt i indledningen: *Katolske børn har altid til den tid, som ligger forude.*

Fra glamourgirl til husmor

For en måneds tid siden kom dominikanerpateren Gerald Vann med nogle meget rammende udtalelser om ægteskabet, da han talte i en katolsk forening i London. I en oversættelse fra det store katolske blad »The Catholic Times« gengives her noget af det, pateren sagde.

Ikke evige hvedebrødsdage

»Opmuntret af mange moderne film og lign. opfatter de fleste unge mennesker ægteskabet som en slags evig fortsættelse af hvedebrødsdage, et liv i hvilket den vigtigste faktor er glamour.

Hvis to mennesker bestemmer sig til at indgå ægteskab, må de kunne tænke sig til, hvis de ellers besidder noget fornuft, at tre ting kan ske:

For det første vil forelskelsen blive mindre kraftig, mindre »ekstatisk« efterhånden som årene går.

For det andet vil glamourpigen blive til den forslidte husmor og den »unge gud« til den forjagede forretningsmand.

For det tredje vil der uundgåelig komme meningsforskelle og misforståelser — ja endda skænderier — eller måske sår, som stikker dybt.

Kærlighed ved første øjekast?

»Det gale er, at unge mennesker som oftest tror, at det eneste, de har

I al stilhed er »Frederiksbergs unge Katoliker« genoprettet som forening ved en nylig afholdt generalforsamling, der lovede godt for fremtiden.

Som klubbens gejstlige rådgiver står pastor W. Nølle.

Til bestyrelsen valgtes: Henrik Gufler, formand; endvidere Bente Ditlevsen, Anette Hedenburg, Hjørdis Elnebo, Ansgar Samuelsen.

NYBORG

Ved sidste generalforsamling valgtes følgende bestyrelse:

Formand: Knud Henning Jørgensen, Knudshovedvej 6.

Sekretær: Asta Frederiksen, Stella Maris.

Kasserer: Birgit Simonsen, og

Suppleant: Hjørdis Jørgensen.

at gøre, er at finde een, som er mere end usædvanlig »behagelig at se på«, gifte sig med vedkommende og leve lykkeligt alle sit livs dage.

Kærligheden er ikke en ting, som kommer dumpende fra himlen fiks og færdig. Det er noget, som må skabes, og denne skaben er nødvendig, uundgåelig og en lang proces.«

ati.

Handlingen er ramme for de ord, *Elliot* siger os, om menneskets frihed til at vælge sin livsindstilling — om at vi skal begynde forfra hvert minut i livet, — og at vi skal stræbe efter hellighed, enhver på den plads i livet, hvor vi står. Han viser os to dagligdags mennesker, der er ved at ødelægge deres tilværelse med egoisme og ukærlighed, men som bliver hjulpet af de tre mystiske personer i stykket, som tilsyneladende er deres medmennesker, men som afslører sig som overnaturlige væsner, — »Værger« kalder de sig, — værne-engle med udstrakt guddommeligt myndighed.

Vi hører også om den unge pige, der har været elskerinde, men som i sin længsel efter kærligheden — efter Gud — vælger fuldkommenhedens vej og dør som martyr i et fjernt land, — også hjulpet i sin store beslutning af de mystiske »værger«, i særdeleshed af »psykiateren« (*Poul Reumert*), der fungerer som en slags chef for »værgerne«.

Gå ind og se det stykke! Benyt lejligheden, når der nu endelig går et super-positivt teaterstykke af højeste karat.

Jytte Weis.

TEATER-RUBRIK

»Cocktail-Party«

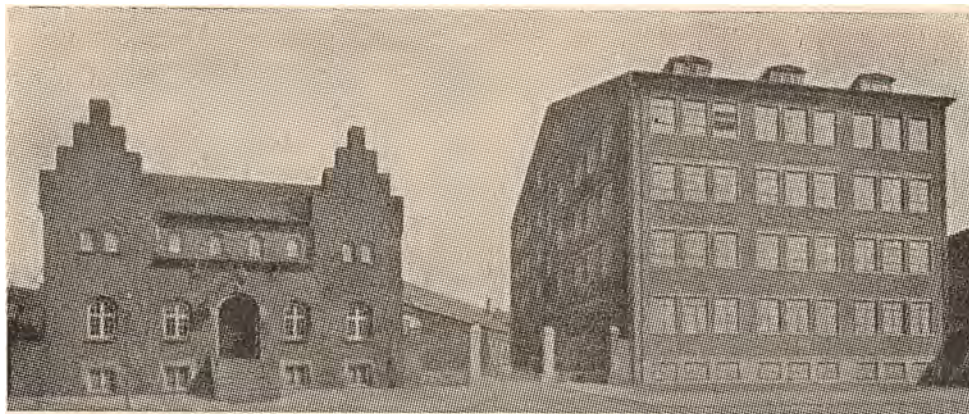
Det kgl. Teater har haft premiere på et moderne »Mysterie-spil« af T. S. *Elliot*: »Cocktail-Party«.

Det var en stor og overraskende glæde at overvære det, — vi er jo ikke netop forvænt med stykker, der giver os dybe kristne sandheder, på de københavnske teatre.

Musik og ateister

Ateisten handler, som om musikken, der kommer fra hans radio, i virkeligheden blev frembragt af den lille kasse foran ham. Han forstår ikke, at fordi han skal kunne høre musikken i sin stue, må der et eller andet sted være et studie og en mikrofon — og først og fremmest en mand til at skabe det smukke, der bliver udsendt.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

KRISTUS, SOM BLEV KORSFÆSTET FOR OS

Vi har fulgt Kristus lige fra lidelsesernes begyndelse i oliehaven, og nu er vi kommet ud på Golgata, hvor Kristus er blevet korsfæstet.

Nye lidelser går Han igennem. I timer er Han forladt af alle, selv Gud Fader har Han ikke længere kontakt med. Det eneste, som får Kristus til at holde ud er troen på Gud og kærligheden til Ham og os mennesker. Men er det ikke også de aller ædlest bevæg-grunde?

Ved dette kærlighedens fuldkomne offer åbner Kristus igen vejen til Gud. For at Han kunne det var det også nødvendigt, at Han gennemlevede syndens smerte helt ud.

Kristus fuldbragte alt.

På denne lidelsesernes dag var Kristus ikke helt alene. Hans moder havde fulgt Ham, og nu stod hun ved korssets fod. Men hun var ikke kold og udeltagende, hun var heller ikke trøstesløs over de lidelser, som hendes egen søn led ganske uforskyldt. Maria led sammen med Kristus. Hun lod sig bevæge af den samme kærlighed, som fik Kristus til at lide alt. Derved blev hendes lidelse også til et offer, som Gud måtte glæde sig over og for hvis skyld Han ville bønhøre enhver bøn fra hende, for hun ville ikke bede om andet end hvad Han ønskede skulle ske.

Også vi skal bede om kærlighed til at lide med Kristus og Maria. Først da vil vi kunne blive helt forenet med disse to i kærlighed til Gud Fader.
Aloysius.

Det store T

De fleste af os har uden tvivl på et eller andet tidspunkt i vort liv haft lejlighed til at studere et middelalderligt håndskrift nøjere. Vi har lagt mærke til den sirlige skrift, det smukke gyldne pergament, den solide indbinding og de kunstfærdige forbogstaver. Disse forbogstaver — eller initialer, som de også kaldes — har de gamle munke gjort særligt meget ud af. Omkring og indeni det store dekorative bogstav har de malet små motiver, ofte portrætter af evangelisterne eller simpelthen mønstre af slyngede planter el. lign. Efterhånden blev forbogstaverne større og større, fyldte først næsten den halve side, for så til slut at dække hele den venstre side i den opslåede bog, medens resten af teksten fortsatte på den højre.

En morsom udvikling kan iagttages

Vel mødt i...

Amager: Lø. 17.: Efter fasteandagten fortæller pater Klar om: Mirakler i det 20. årh. Ma. 12. kl. 20: Kongregation.

Frederiksberg: Lø. 17.: Pastor Gertz-Hansen fortæller om *Jehovas Vidnere*.

Horsens: To. 20.: Skærtorsdag vagt ved »graven«.

Lyngby: Lø. 17. kl. 19.30: Pastor Bur-la fortæller om jordens skabelse. Sø. 18.: Efter messen kl. 9 er der studiekreds i kirkehistorie.

i vor messebog. Som bekendt begynder messens kanon med »Te igitur etc.«, og meget naturligt blev det store T genstand for særlig udsmykning. Det blev større og større, indtil det til sidst stod alene på den venstre side. Vi kender alle præstens messebog, som han bruger ved altret, og har sikkert lagt mærke til det store billede af korsfæstelsen, der findes på det sted, hvor kanon begynder — dette billede af den korsfæstede frelser var engang et helsidesbillede af et T. — En interessant og morsom udvikling — ikkesandt?

Anker.

SEKTER

Amerika er sekternes hjemland. Ialt er der (1950) 222 forskellige. Siden år 1900 er 29 blevet slaaet sammen til 13 større grupper, — men i det samme tidsrum er der kommet 76 nye til.

Apropos sekter, så hør her, hvad pater Jean Daniélou S.J. skriver: »Den væsentlige forskel mellem katolicisme og andre religioner er, at de andre starter med mennesket. De er rørende og ofte meget smukke forsøg og når nogengange højt i deres søgen efter Gud. I katolicismen finder vi den modsatte bevægelse: Guds nedstigen til jorden for at forene sit liv med dens.«

Odense: Fr. 16.: Jørgen fortæller om rejseoplevelser fra Østrig.

Østerbro: On. 21. kl. 20: Hos Søren og Jytte: Matthæus-passionen på gram-mofon. Kun for musikelskere.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

18. S. PALMESØNDAG (319—33); (violet) Hellig Korsens Præf. (517).

19. M. Feria (354); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ((123, 122)); Præf. (517).

20. Ti. Feria (358); som Mandag. (violet)

21. O. Feria (373); 2. Bøn: St. Benedikt (854); Præf. (517).

22. T. SKÆRTORS DAG (392—34); (hvid) Præf. (517).

23. F. LANGFREDAG (404—35). — (sort) Faste- og Abstinensdag.

24. L. PAASKELØRDAG (433—36); (violet) Præf. (518). og hvid)

25. S. 1. PAASKEDAG. (hvid)

*) Langfredag afholdes Kollekt for den hellige Grav og andre Steder i det hellige Land.

St. Frans' 3. Orden

Møde Søndag den 18. Marts Kl. 15 i Kapellet paa Sct. Elisabeths Hospital.

I Benediktinerklostret paa Aasebakken er vor kære ærværdige Moder

Birgitta v. Wacken-Hartig

efter 52 Aars Klosterliv død i en Alder af 91 Aar efter at have modtaget den hellige Kirkes Sakramenter. Vi anbefaler den afdøde til Præsternes Memento og de troendes Forbøn.

Priorinden og Konventet.
Vor Frue Kloster.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

PAASKEGUDSTJENESTER

	Palmesøndag	Skærtorsdag	Langfredag	Paaskelørdag
S. Ansgar	10 H m. m.	10 H. 15 A.	10 Lit. 17 A.	22½
Jesu Hjerte	9¾ H. m. m.	8 L. 17 A.	10 Lit. 17 A.	22½
St. Andreas	8, 9½ H, 11¼. 17 A.	8 L. 17 A.	10 Lit. 17 A.	7
St. Annæ	8½ S. 9½ H.	8 H. 18 A.	10 Lit. 18 A.	7
St. Augustin	8 H.	8 H. 17½ A.	8 Lit. 14½ A.	6
St. Knud Lavard	10 H. m. m.	9 H. 19 A.	10 Lit. 15 A.	7
Immaculata	7, 9½ H. 17 A.	7½ H. 17 A.	7½ Lit. 14½ A.	6¼
St. Therese	9 H.	8	8 Lit. 15 A.	7
Sakraments	8, 9, 9½ H. 17 A.	8 H. 17 A.	10 Lit. 17 A.	22½
St. Antoni	10 H.	8 H. 20 A.	10 Lit. 15 A.	5
St. Mariæ	8, 10 H.	8	10 Lit. 17 A.	7

H = Højmesse, L = Levitmesse, S = Sangmesse, Lit. = Liturgisk Gudstjeneste, A = Andagt, m. m. = iøvrigt som Søndag.

Da det er muligt, at flere Kirker vil flytte Lørdagens Gudstjeneste til om Natten, bedes man i næste Uge bemærke evt. Rettelser.

Elisabethforeningens Basar Palmesøndag

d. 18. Marts aaben fra Kl. 9—18 og Mandag fra 10—15. Bredgade 64, 2. o. G.

Den ærværdige Basar, som iaar fejrer 85 Aars Fødselsdag, haaber i den Anledning at mange af vore Venner vil glæde os med et Besøg.

Kom og drik Deres Morgenkaffe, spis Frokost eller drik Eftermiddagste i den gamle Sal, som unægtelig kunne være betydelig større.

Der findes gode, nyttige Ting i Boderne og værdifulde Lotterigevinster.

Academicum Catholicum

Lørdag d. 17. kl. 19,30: åbent hus hos civiling. G. Wissum, Asmussens allé 1, V.

Lærer søger

roligt, helt eller delvist møbleret Værelse (evt. 2) i Gentofte, Charlottenslund eller Lyngby. Billet mrk. Nr. 17 modtager Bladets Annonceekspedition, Stenosgade 7, Kbhvn. V.

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116

Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste

LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

<p style="text-align: center;">Aalborg</p>	<p style="text-align: center;">Erik Sørensen KASTETVEJ 30 1. Kl.s Skotøjsreparation Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">WORNING FARVER - LAKKER - TAPETER TELEFON 121</p>
<p>Aroma KASTETVEJ 44 Telefon 9693 Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa</p>	<p>Mia Isbaren Hj. af Ryesgade og Kastetvej 1. Kl.s IS og KONFEKTURE</p>	<p>Ulmer Verner sen 1. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillians Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. Pers Efterfølger Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørlørr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p style="text-align: right;"> Mathias Christensen TELF:1556 ABSALONSGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udfører Arb. v Kamillianerklinikken</p>
Holbæk		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER. Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Uldall, Tapet, Farvehandel Åhlgade 57 . Telefon 626 Lev. til kat. Institutioner</p>	<p>Bladcentralen Dag- Ugeblade - Telegrammer Telefon 317 Smedelundsgade 14 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Olfarmester Åhlgade 70 . Telefon 1137 Rullegardiner - Rammer Gardinætænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen, Isenkram, Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforsening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedplads 10 . Telefon 289</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Prag »afsætter«

Ærkebiskop Beran

URBI ET ORBI

BEGIVENHEDERNE I CZEKOSLOVAKIET I SKRED?

Regeringen indsætter ny Kanniker i Prag
og »god Demokrat« overtager Ærkebiskop Berans Funktioner

Fire ny Kanniker ved St. Vitus Katedralen i Prag er i forrige Uge blevet indsat ved en Højtidelighed i Domkirken — dog uden at Ærkebiskop Beran har givet sit Samtykke. De fire ny Kanniker er Josef Kubik, Antonin Stehlik, Osvald Novak og Frantisek Kopalik. De har alle faaet deres Udnævnelse af Departementet for kirkelige Anliggender. Det meddeles, at Indsættelsen er blevet foretaget af Hjælpebiskoppen af Prag, Mgr. Ellschkner i Nærværelse af et Antal »gode demokratiske Præster«. De nyudnævnte Kanniker erstatter fire gejstlige som for nogen Tid siden blev dømt for Forræderi og Spionage. (CND)

*

I Slutningen af den forløbne Uge meddeles det fra Prag, at Ærkebiskop Beran er blevet bragt bort fra Prag og »sat under Bevogtning« under Paaskud af, at han har overtraadt gældende Lovgivning. Samtidig meddeles det, at den nyudnævnte Kannik ved Domkapitlet, Antonin Stehlik, er blevet antaget som Sognepræst ved St. Vituskatedralen, og at han fremtidig vil varetage Ærkebiskoppens Forretninger. Samtlige de i Forbindelse med Forandringerne udførte Ceremonier er foretaget af den 70-aarige Hjælpebiskop, Dr. Ellschkner. Radio Praha betegner i sin Meddele-

Et Billede, der ikke kan bortforklares: Ærkebiskop Beran løslades fra Koncentrationslejren i Dachau i 1945!

se om Personskifterne den ny Vikar for Ærkebiskop Beran som en god Demokrat, der altid har støttet Folkedemokratiet. (KIPA).

*

(Se iøvrigt inde i Bladet Side 169 og Side 167).

Gammel Tradition genoplives

Paaskelørdagsliturgien kan atter henlægges til Natten før Paaske

»Acta Apostolicae Sedis« bringer i sit nyeste Nummer et Dekret fra Rituskongregationen, dateret 9. Februar i Aar, hvorved det fakultativt og »ad experimentum« overlades til de enkelte Biskoppers Afgørelse om hvorvidt man i Aar vil fejre Paaskeceremonierne Natten mellem Paaskelørdag og Paaskedag, saaledes som Tilfældet var i Oldkirken. (KIPA) —

Kirken fejrede som bekendt allerede i sin tidligste Tid Vigilien til Kristi Opstandelse under stor Højtidelighed. Først fejrede man Liturgien Natten før Paaskedags Frembrud, derefter forlagdes den af forskellige Grunde til Tiden efter Vesper, derpaa til de tidlige Eftermiddagstimer for sluttelig at blive henlagt til Paaskelørdag Morgen. Dekretet henviser til, at vor Tid med de fremadskredne liturgiske Studier har givet Udtryk for Ønsket om, at Opstandelseshøjtiden atter faar sin gamle Pragt tilbage. Og for at understrege dette Ønske, er der endvidere gjort følgende gældende: At langt de færreste Katolikker er i Stand til at overvære disse vidunderlige Ceremonier, da Paaskelørdag som Regel er almindelig Arbejdsdag. Den hellige Fader har taget Spørgsmaalet op og overladt Afgørelsen til en Kommission af Fagfolk. Resultatet af Overvejelserne foreligger nu i nævnte Dekret, og det hedder deri bl. a., at Opstandelsesliturgi-ens Ceremonier maa paabegyndes paa et saadant Tidspunkt, at den højtidelige Vigiliemesse kan celebreres ved Midnatstid eller umiddelbart over Midnat. (KIPA)

Skæbnesvanger Udvikling for Kirken i Polen

Ærkebiskop Wyszynski meddeler Jurisdiktion til ny Gejstlige

Polens Primas, Mgr. Wyszynski, har besluttet at meddele kirkelig Jurisdiktion til de Gejstlige, der efter Regeringens Ordre skal erstatte de fem udvalgte apostoliske Administratorer (i det saakaldte Oder-Neisse-Område). Mgr. Wyszynski gør i dette Tilfælde Brug af den Fuldmagt, som den Hellige Stol i 1945 meddelte afdøde Kardinal Hlond. Samtidig opfordrer han de troende til at møde disse Præster med Tillid.

Det synes efter dette, som om den polske Primas ikke ønsker at lade haardt staa mod haardt i dette Spørgsmaal, og haaber paa denne Maade at kunne redde, hvad reddes kan. Formentlig vil Kirken derved ogsaa kunne spares for en Del Besværligheder, men man maa paa den anden Side ik-

ke lukke Øjnene for, at dette Skridt i sig selv rummer en Fare, idet den Trumf, som Kommunisterne tilsyneladende vil kunne notere nu ved de apostoliske Administratorers Udvisning, formentlig kun vil kunne virke som Stimulans. Der vil sikkert i nærmeste Fremtid kunne ventes ny Aktioner mod Kirken nu da der er skabt Præcedens. De regeringsvenligt indstillede Præster vil med Rette kunne hævde, at de ikke maa straffes for illoyal Virksomhed. De ny Generalvikarer af Statens Naade vil ligeledes — formentlig da — faa svært ved at sætte sig op mod det kommunistiske Regimes Ønsker. Den nærmeste Fremtid vil vise om den polske Primas' Skridt faar positive eller negative Følger. (KIPA)

Paven svarer Verdensfreds-Raadet

Chefen for det pavelige Statssekretariat, Mgr. Montini, har paa den Hellige Faders Vegne sendt Præsidenten for Verdensfreds-Raadet, Joliot-Curie, Svar paa en Skrivelse, hvori denne havde anmodet Paven om at understøtte Verdensfreds-Raadets (Warszawa-Kongressen, November 1950) Forslag om Afskaffelse af Atomvaabnene samt Formindskelse af Stridskræfterne.

Svaret anerkender, at Pavens Indsats for Fredens Sag udtrykkelig nævnes i Brevet til Rom, men beklager samtidig, at netop dette Punkt er Genstand for saa megen Forvanskning og Misforstaaelse. Den Hellige Faders Ord og Handlinger er endog blevet i den Grad forvansket, »at mægtige Organisationer, der foregiver at arbejde for Freden«, kan være med til at udsprede den Bagvaskelse, at Paven ønsker og fremmer Krigen. (KIPA)

Katolsk

25. Marts 1951
99. Aargang
Nr. 12

Ugeblad

**Konversionsbevægelsen
i USA**

»Cocktail-Party«

Paaskeliturgien

Situationen i Tjeksoslovakiet

Jubelaarets endelige Tal

Detail fra
CLAUS BERGS
ALERTAVLE I
SANKT KNUDS
KIRKE, ODENSE

OPSTANDELSE

35 Øre

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

F. Christensen

Aut. Gas-Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentakirken og Skolen

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet Ilt og Gas . Autogenevejæ-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

SØREN
ØRENSEN
KOTØJS-MESSEN
LAGTERGADE 1

Leverandør til de katolske Institutioner

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER

Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Købmandsgaarden)

St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes

Bøstergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld . Sølv — Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th Haagensen

JUVELER, GULD SMED og GRAVØR

ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Konversionsbevægelsen i USA

I disse Aar er de mørke Træk saa fremherskende i Billedet af det kirkelige Arbejde Verden over, at man med des større Glæde betragter Lyspunkterne. Et af de tydeligste af disse frembyder Udviklingen i U.S.A.

De sidste 13 Aar er ialt godt en Million voksne Amerikanere blevet optaget i den katolske Kirke, deraf i 1949 alene 120.000 (Hovedparten tidligere Protestanter). Naturligvis sker dette ikke, uden at en vis Opposition spores. Ugebladet »Christian Century«, der selv har bragt nedenstaaende Statistik, paastaar, at den romerske Kirke »for enhver Pris« vil gøre USA til et katolsk Land. Det er lidt barnagtigt, men Tallenes Tale er iøvrigt klar nok.

I »Catholic Directory« findes følgende Tal: I 1930 optaltes 20.203.702 Katolikker, og Aaret bragte 38.232 Konversioner. I 1935 var Tallene — 20.523.053 og 63.845. I 1940 noteredes 21.403.136 Katolikker og 73.677 Konversioner. 1945 mødte med 24.402.124 og 87.430, medens 1949 noteredes med 27.766.141 og 119.173.

Sammenlignes Katolikernes samlede Tilvækst (5 pCt. i 1939, 12 pCt. i 1944, 16 pCt. i 1949) med Konversionernes Stigning (28 pCt. i 1934, 35 pCt. i 1939, 29 pCt. i 1944, 41 pCt. i 1949) ser man, at Konversionsbevægelsen forløber langt stejlere og altså giver Konvertitterne en stadig mere afgørende Stilling i amerikansk Katalicisme, et Forhold, der ganske givet vil vise sig at præge de kirkelige Forhold, saaledes som det ogsaa er sket i England.

Det har ogsaa Interesse at se, hvor stor en Del af Staternes Befolkning, der bekender sig til den katolske Tro. I 1930 var det som nævnt godt 20 Mill. af en Befolkning paa knapt 123 Mill. (nojlagtigt 16½ pCt.), i 1949 var Procenten 18½.

Samstemmende Vidnesbyrd gaar ud paa, at Konversionernes overvældende Flertal er saa alvorlige, som Sagen kræver, og at Frafaldet blandt Konvertitter er meget ringe. Glædeligt er det ogsaa, at Konversionsbevægelsen blandt Staternes Negre viser en tilsvarende Stigning. Mgr. Drew har fra New Yorks Haarlem-Kvarters 5 Sogne noteret, at der i 1949 er optaget 1027 voksne Negre i Kirken.

Ogsaa andre Kirkesamfund har haft Fremgang, men intet kommer tilnærmelsesvis op paa de katolske Tal. Medens der som anført nu er ca. 28 Mill. Katolikker, kommer Metodisterne (delt i fire Kirkesamfund) op paa 10,76 Mill., Baptisterne (tre Kirkesamfund) paa 8,57 Mill., Lutheranerne (mange Samfund) paa 6,13 Mill., Presbyterianerne (ogsaa flere Samfund) paa 3,27 Mill. o.s.v. i nedadgaende Retning.

Skal man besvare Spørgsmaalet om Grunden til de mange Konversioner, mener Amerikanerne selv i første Række det grundigt udbyggede Informationsarbejde. Radioens »katolske Brevkasse« og »katolske Spørgetime«

er organiseret med grundigt Kendskab til, hvor Behovet for Oplysningen findes, og hvilke Ting det er, der tiltrænges Oplysning om.

Man gaar ud fra det Faktum, at der verserer de forfærdeligste og urigtigste Opfattelser af Kirken. Ved Aarhundredets Begyndelse opfordrede Paulistpater Conway derfor regelmæssigt Folk til at nedskrive deres Kritik af Kirken, Gennem 30 Aar samlede han paa den Maade en kvart Million saadanne kritiske Udtalelser. De 1000 vigtigste samlede han i en Bog med et kort og koncist Svar til hvert eneste Punkt. Bogen, der er solgt i saa mange Eksemplarer, at et enkelt Oplag var paa 2 Millioner, er blevet den folkelige Haandbog for Konvertitter i engelsktalende Lande. Dens Titel er »The Question Box«.

Paulistpaterne har optaget Pater Conways Metode og skabt en bredere Basis for den ved Oprettelse af apologetiske Foreninger Landet over. Desuden har de skabt Selskabet for Oplysning om Katalicisismen; det virker gennem en vidtspredd Hærskare af Flyveskrifter. Biskopperne og de ka-

tolske Mandsforeninger staar bag Offentliggørelsen af regelmæssige oplysende Artikler, der trykkes i 425 ikke-katolske Dagblade. Ogsaa over 102 amerikanske Radiostationer henvender Selskabet sig hver Uge til det ikke-katolske Publikum, og man regner med at naa 15 Millioner Lyttere gennem denne »katolske Time«.

Alle disse Midler baner kun Vejen for det første Skridt hen mod Konversionen. Det næste er Undervisningen hos Præsterne. Her vil en overfladisk europæisk Opfattelse af amerikansk Mentalitet maaske gætte paa, at en saadan Undervisning er standardiseret og foregaar lidt efter Samlebaandsmønster med liden Grundighed. Det er ganske forkert. Undervisningen af Konvertitter er i USA i Almindelighed meget grundig og stærkt individualiserende. Der var længe stærk Modstand mod »Holdundervisning« af Konvertitter, og først i den seneste Tid er man begyndt paa en saadan, tvunget dertil af det stigende Konvertit-Antal. Resultaterne af denne Ændring har været gode, ganske særligt for Præster, der ligefrem har specialiseret sig i denne Undervisningsform, og som benytter sig af alle moderne pædagogiske Midler, bl. a. i vid Udstrækning af Films.

APROPOS

„Cocktail Party“

Mange Katolikker har allerede været inde paa Kongens Nytorv og se T. S. Eliots »Cocktail-Party«. Kritikken af denne anglikanske Digters nyeste Værk var paa næsten rørende Maade ude paa de vilde Vover. Eliot er jo højt hævet over ethvert Hensyn til, om de tungere fremskridende Hjerneprocesser evner at følge med. Han blander Subtiliteter med Hverdagstale, saa Melodilinen i hans Kunst næsten udelukkende bevæger sig i halsbrækkende Spring, og for den, der ikke er Engländer eller særdeles fortrolig med engelsk Litteratur, er de lige saa akrobatiske Spring fra de fornemt tilsejlede Vittigheder til den beherskede, men alligevel helt store Patos, om muligt endnu mere forvirrende. Naar han saa i et Værk gaar lige løs paa at docere centrale religiøse Sandheder, og den almindelige danske Teateranmelders Begreber om Kristendom og Religion nu engang er formet af den Litteratur, der har brugt Religionen som Skydeskive, er Kritikens Forvirring den lettest forklarlige Sag. Stort set syntes Kritikerne, at det var en glimrende Teaterforestilling, som desværre blev ødelagt af at handle om Kristendom, der burde være noget ganske andet end Mr. Eliots. Hvilket er tilstrækkelig Forklaring paa, at mange Katolikker gik hen for selv at se Stykket, i Haab om at have bedre Chancer for at kunne følge med.

»Cocktail Party« er i sin ydre Opbygning et moderne Konversationsdrama. Handlingen, der sættes i Gang

af lidt banal ægteskabelig Utroskab, er ganske enkel og letfattelig, og den dramatiske Spænding, som selve den i sig selv lidt tynde Handling afstedkommer, ret traditionelt behandlet. Trænger man ikke dybere ind end til dette Handlingsskelet, er Stykket praktisk talt endt med anden Akt, og Sidsteakten et udramatisk Postskriptum.

Men den egentlige Spænding ligger andetsteds. Den ligger i de docerede Tanker, som Skridt for Skridt udfolder sig med deres egen indre Dramatik, og som ikke før sidste Tæppefald er naaet til deres fulde Afrunding — ja, end ikke da, fordi Digteren med Flid har undladt at drage de afgørende Konsekvenser, bevidst har undladt med et Ord at sige, at det hele kun i Religionen bliver til Klarhed. Tilskueren ved det imidlertid, ogsaa uden Programmers og Kritikers Pegepind — næsten uden en eneste religiøs Glose, endogsaa uden et Øjeblik at nævne Guds Navn, har Digteren lindet paa Sløret mellem Synets og Troens Virkelighed.

Vor Tid elsker Psykologi. Pædagogikken er ved at kvæles i noget, der kaldes sig Psykologi. Den ufordøjede Psykoanalyse er vore Dages formiddable aandelige Narresut. Det er forstaaeligt altsammen. Indtil Trivialitet er det sagt, at Spørgsmaalet om Liv og Død for Menneskeheden er Spørgsmaalet om, hvorvidt den menneskelige Karakter kan mestre de Kræfter, den menneskelige Intelligens har skabt. Overalt lyder der Krav om Besindelse

paa det menneskelige. Hvad er et Menneske? »Cocktail-Party« er Eliots Svar. Og det først fornødne er Befrielsen for Selvbedraget. I de centrale Scener i anden Akt hos Sjølelægen spidder Digteren med naadeløs Ironi Selvbedraget i alle dets Former, ogsaa og bedst de, der ytrer sig i Psykoanalytens sindrige Om- og Bortforklaringer.

Det Menneskebillede, der bliver tilbage efter Afsløringerne af Selvbedragets Masker, genkender de Kristne let. Eliot siger ikke Arvesynd, men han skildrer den i dens konkrete Virkelighed. Og det naturlige, syndige Menneskes fundamentale Ensomhed, uforstaaende og uforstaaet, ætser sig ind i Tilskuereens Sind. Menneskets Vilkaar er at »faa det bedst mulige ud af en daarlig Situation«, det er at leve op ad hinanden uden at forstaa hinanden, at avle Børn, som man heller ikke forstaa og som ikke forstaaer en. Og dog er selv dette lidet, dette nøjsomme Program for et Menneskeliv, en Skildring af en god Maade at leve Livet paa. Vi har lært nok om Mennesket i Ondskab og Vold til at burde kunne nøjes med den fredelige, trælse

Hverdag uden Smykke af Illusioner og kalde den menneskelig Lykke.

Og saa er der dog en anden Menneskelighed, som ikke nøjes med at faa det bedst mulige ud af en daarlig Situation, men er frigjort fra Forstaaelsens Fattigdom og fra Ensomheden. Her gør Eliot for en Gangs Skyld Brud paa sin flittige Undvigelse af alle religiøse Gloser. Ensomheden er Helvedes Mærke paa Menneskenes Børn, og de frigjorte er Helgenerne. Nogen egentlig Forklaring paa Hellighedens Væsen eller dens Aarsager gives ikke fra Eliots Prædikestol, men ingen er i Tvivl om, at Aarsagen maa søges udenfor det menneskelige, hos den Gud, der ikke nævnes, men er Dramaets Hovedperson, og at Hellighedens Væsen er en radikalt fornyet, en omskabt Menneskenatur.

I Dramaets clair obscur kan ingen unddrage sig det trefoldige Billede af Mennesket — først hildet i Selvbedrag, siden ribbet for Illusioner i Nøjsom Stræben for at gøre saa lidt Fortræd som muligt, og sidst i Stand til det herisk store. Maaske det ikke tilstrækkeligt gøres klart, at dette sidste for de Kristne ikke er Undtagelsesmenne-

NOTER

Levende Litteraturhistorie

Ugen før Paaske bragte Statsradiofonien — i Serien Skoleradio for Gymnasiet — en Samtale med Johannes Jørgensen. Adjunkt Jørgen Andersen fra Herlufsholm af lagde med Mikrofonen Besøg i Digterhjemmet i Assisi og gav sine Lyttere et fint lille afrundet Billede af J.J., hans Liv og Værk, og den gamle Digter fortalte selv om sin Vej til Assisi og læste af egne Værker.

skenes Lod, men ethvert døbt Menneskes Mulighed. Den desillusionerede Nøjsomhed er Humanismens Resultat af en Sandhedssøgen uden Gud, Helgenens Heroisme burde være Kendetegnet paa et kristent Menneske.

I Diskussionen om Menneskets Væsen og Menneskets Lod er Eliots Svar en Urovækker med højeste Sigte.

—ff

»Han er ikke her«

Solen var endnu ikke staaet op paa den Dag, som for os er Herrens Dag, da Kvinderne begav sig ud til Haven. Men over Bjergene mod Øst saa man et hvidt Haab, let som et Skvær fra et Land med Liljer og Sølv, hæve sig langsomt op mellem de flimrende Stjerner og lidt efter lidt vinde Sejren over Nattens glimtende Lys. Det er en af disse klare Morgener, der minder om uskyldiges Søn og skønne Løfter, og det var, som den rene velgørende Luft lige havde været gennembløjet af Vingelag. Saadan indledes ubesmittede Dage: med blege Lys, med glad Kyskhed, med friske Gys og styrkende Renhed.

Kvinderne gik modfaldne og fraværende i Morgendæmringens Brise, og det var, som de inderst inde følte en Klarhed, de ikke forstod. Gik de atter hen for at græde ved Klippehulen? Eller for endnu engang at se ham, der kunde tage deres Hjerter uden at faa dem til at bløde? Eller for at lægge Vælg, der var stærkere end Nikodemos' om den Ofredes Legeme? Og de talte indbyrdes sammen og sagde:

— Hvem skal vælte Stenen fra Graven? De var fire, for Johanna, Kusas Hustru, og Salome var fulgt med Maria fra Magdala og Maria fra Belhania, men de var jo Kvinder, og Sorgen havde gjort dem svage.

Da de var naaet til Klippen, standede de af Forfærdelse. Stenen var borte, og man saa lige ind i den mørke Klippehule. De vilde ikke tro deres egne Øjne, og den Dristigste følte sig for med skælvende Hænder. Ved det gryende Dagslys fik de Øje paa

Stenen, der laa væltet op mod Klippevæggen udenfor.

Stumme af Forfærdelse vendte Kvinderne sig om, som ventede de, der skulde komme En, der kunde for-

FRA ANGELICO

PAASKEMORGEN

klare dem, hvad der var sket i de to Nætter, de havde været borte. Maria fra Magdala tænkte straks, at Jøderne havde røvet Kristi Legeme i deres umættelige Lyst til at gøre ham ondt. Eller maaske var de blevet rasende over denne Begravelse, der var allfor hæderfuld for en Kætter, og havde kastet ham i de Stenedes og Korsfæstedes Skændselsgrav.

Men det var kun en Anelse. Maaske laa Jesus stadig derinde med Tørklæderne om Hovedet. Til at gaa derind havde de ikke Mod; men de kunde heller ikke beslutte sig til at gaa bort uden at have faaet Syn for Sagn. Saa-

snart Solen løftede sig op over Bjærgenes Kam og oplyste Indgangen, tog de da Mod til sig og gik ind i Klippehulen.

Lige straks saa de ikke noget, men saa blev de grebet af en ny Rædsel. Til højre saa de en Yngling sidde klædt i Hvidt — i Mørket skinnede hans Klædebon hvidt som Sne —, og det var, som ventede han paa dem.

— Forfærdes ikke. Han, I søge, er ikke her; han er staaet op. Hvi søge I den Levende hos de Døde. Huske I ikke, hvorledes han talte til Eder, medens han endnu var i Galilæa, og sag-

de, at Menneskesønnen maatte overgives i syndige Menneskers Hænder og korsfæstes og paa den tredje Dag opstaa?

Kvinderne hørte forfærdede paa ham uden at kunne svare. Men Ynglingen fortsatte:

— Gaar bort til hans Brødre og siger, at Jesus er opstanden, og at de snart skulle se ham igen.

Skælvende af Forfærdelse og Fryd ilede de alle fire ud af Klippehulen for straks at løbe derhen, hvor de var blevet sendt.

Eller: Giovanni Papini. Kristi Livs Historie. (Oversat af Knud Ferlov)

Niels Stensen XXII

Niels Stensens bispevåben

Loreto og Rom

af

Karen Plovgaard

er rede til at begynde den rejse, som skal gå over Loreto til Rom og derfra endelig til Hannover.

Om første del af disse rejseplaner beretter Stensen:

»Efter modtagelsen af Deres højheds brev har jeg straks forhandlet med det herværende hof om rejsetilladelse — —, så jeg nu efter middagsmåltidet står i begreb med at drage til det hellige hus (Loreto) og derfra ad *limina apostolorum* for at anråbe såvel den helligste jomfru og moder som apostelfyrsterne om hos Gud at opnå

Stensen tog lydigt mod kaldet; men der gik mange og dybe overvejelser forud for hans endelige beslutning om at følge det.

I februar og marts 1677 skriver han to breve til hertug Johann Friedrich, og her giver han ærligt udtryk for sin tvivl om egen værdighed til at beklæde et »embede med så tunge pligter og så talrige farer« samt foreslår, at man lader ham virke i Hannover som almindelig missionær.

Kernen i de to breve (af 8. februar og 1. marts) er den samme og hidsættes her med hans egne ord:

»Når jeg sammenligner min beredvillighed til at følge kaldelsen med min uskikkethed til at udfylde embedet, da frygter jeg for mig selv, og jeg bringer Deres højhed Davids eksempel i erindring, David, som hverken Samuel eller nogen anden tænkte på, endskønt han var den, Gud havde valgt. Måske holder Gud også her den rette kaldede skjult, indtil sluttelig Deres højhed ved at tænke over andre finder ham. Skulle Gud virkelig ikke foreslå nogen anden, og skulle Hans Hellighed stadfæste min kaldelse som Guds vilje, da håber jeg, idet jeg ydmygt bøjer mig under Guds befaling, al hjælp fra den Gud, som ene mægter at rense den urene, gøre den uværdige værdig og dygtiggøre den udygtige. Men hvis Vorherre skulle vise Dem en anden, som han har udstyret med den for dette embede nødvendige nåde, ville jeg ikke derfor vægre mig ved at træde i Deres højheds tjeneste som almindelig præst — —, da jeg af forskellige omstændigheder har fået det indtryk, at dette ville være Vorherres vilje med mig, medens jeg langt fra er sikker på, at han vil have mig til at være prælat — —«

Disse redelige ord afspejler tydeligt Stensens samvittighedsfulde selvprøvelse overfor det store skridt, han er i færd med at tage, ligesom de også står som udtryk for hans aldrig svigtende selverkendelse.

Den hannoverske hertug står imidlertid fast ved sit ønske, og den 1. maj meddeler Stensen ham, at han nu

Sta. Maria Maggiore i Rom omkring Niels Stensens tid (efter stik af Piranesi)

mig den nåde klart at erkende hans vilje og helt rette mig efter den — —«

Stensen tilbagelægger vejen fra Firenze til Loreto som pilgrim med pose og stav. Han går barfodet og er, da han endelig når *Casa Santa* på Adriaterhavets bred, så medtaget, at han må gå til sengs i pønitentiærernes hus og underkaste sig pleje.

Han fortæller selv, at han her nyttede tiden til at læse om den hellige François Xavier, og »jeg blev ved læsningen stærkt grebet af noget, den hellige sagde til den kongelige embedsmand, der ville forpligte ham til — om ikke just for den personlige tjenestes skyld så i det mindste for dekorums og værdighedens — at holde en kamertjener. Det var, som følger: »Fordi man har taget

disse menneskelige hensyn, er tingenes tilstand, som man ser dem nu.« Sandelig, Kristus og hans apostles eksempel og ord — — — lader os klart erkende, at selv mådehold i klædedragt, næring og boligforhold hos en gejstlig er begyndelsen til umådelighed — — —»

Og Stensen fordyber sig videre i den tanke, at hvis en gejstlig tager hensyn til prestige og værdighed, da bruger han unødvendig mange penge, som burde komme fattige sogneborn til gode, og han spilder for megen tid med omsorgen for legemets behov, tid, som burde have været anvendt på sjælens pleje.

Stensen, som allerede var disponeret for et asketisk liv, og som efter sin præstevielser havde brudt med det florentinske selskabslivs vaner, føler sig stimuleret ved at læse om Xaviers synspunkter, som han iøvrigt havde praktiseret ved sin fodvandring til Loreto, idet han skænkede de af hertug Johan Friedrich bevilgede rigelige rejsepenge til de fattige.

Da Stensen forlød pönitentiarpatrenes kollegium i Loreto for at begive sig til Rom, forlangte Casa Santas forstander, at han på denne vandring *ikke* måtte gå barfodet, en ordre, han naturligvis rettede sig efter.

Den 29. maj finder vi ham i Rom, hvortil han »lykkeligt er ankommet sidste Lørdag«. I et brev til Cosimo III, det samme, i hvilket han beretter om Loreto-opholdet, fortæller han:

»— — samme aften hilste jeg straks på marchesen, der med den største imødekommenhed anviste mig værelser i Deres højheds palads, hvor jeg blev betjent med overstrømmende elskværdighed. Han forsynede mig også med mere løj, end der i Guds og menneskers øjne kunne tilkomme mig, og han ville have ladet det udstyre med mere pragt, om ikke vor forlørsers sandheder (ved Stensens forestillinger) var gået op for ham — —»

Storhertug Cosimo vedbliver stadig med »at føde, klæde og herberge« sin ven, skønt denne, efter hvad der fremgår af et brev fra ham til Johan Friedrich, gennem den han-

noveranske agent Paluzzi, ved ankomsten til Rom havde fået tilbudt et standsmæssigt ophold. Den 5. juni skriver han til hertugen af Hannover:

»— — Hvad bolig angår, da havde jeg gerne benyttet den, som Deres højheds agent havde beredt for mig, hvis ikke den nådige storhertug allerede ved min afsked fra Firenze havde nødet mig til at modtage tilbudet om værelser, han havde ladet mig anvise i et af sine paladser. Men da Deres højhed nu hos Vorherre har gjort Dem fortjent ved den gode vilje til at bestride Deres uværdige tjeners udgifter til logi og underhold her i Rom, vil jeg — — — bede Dem ved kapucinerpatrenes melleikonist at lade disse penge blive anvendt til gavn for fattige konvertiter i Deres højheds lande — —»

Også i det forslag, han gør hertugen af Hannover, spores Stenos apostoliske tankegang og den friske påvirkning fra Xavier.

Iøvrigt bliver Steno nu stærkt optaget af sin sags fremme.

Under dennes forløb, med dens mange forhandlinger med kardinalerne står Cosimo III ham bi med råd og dåd.

Sommermånederne i Rom fra slutningen af Maj til slutningen af September 1677 har overhovedet været en travl tid for Stensen. Han fører en omfattende korrespondance, først og fremmest med Cosimo, som stadig holdes à jour med tingenes forløb, og med hertugen af Hannover, der i tillid til den fremtidige biskops og hans forbøns magt søger trøst hos ham for de problemer, der ligger ham på sinde, af hvilke især tronfølgerspørgsmålet i Hannover vejer tungt til. Hertugen beder om en søn, der som hans arving kan føre den katolske tradition videre, og Stensen styrker på St. Hansdag (d. 25. juni) hertugens tålmod ved at henvise ham til brugen af de tre »mægtige midlere: Bøn, faste og almisse. Ingen kan vide, siger han, hvorfor Vorherre tøver med at opfylde hertugens og folkets bøn. Men han kan tænke sig to grunde som de sandsynligste: »Den ene er vel prøvelsen af vor standhaftighed og den

ORIENTERING

For dyrt at gifte sig?

Berettiget Opsigt er vakt af LRS Trojels Artikel »Hvorfor straffer dansk Ret Ægteskabet?«, som fra »Sagførerbladet« er blevet gengivet i adskillige Avisartikler. Landsretssagføreren har i Embeds Medfør ofte været ude for at fortælle Mennesker, hvor fordelagtigt det økonomisk vil kunne være for dem at søge Skilsmisse fra hinanden. I et enkelt anført Eksempel var Forskellen ca. 8000 Kr. af en samlet årlig Indtægt paa 40.000 Kr. I andre Tilfælde var Forskellen saa stor, at Skilsmisse (pro forma) var eneste Mulighed for at realisere Drømmen om eget Hus. LRS Trojel mindes ikke uden Grund, at det tidligere »selv i videnskabelige Skrifter« blev paapeget, at Samfundet hviler paa Ægteskabernes Fundament, og at Samfundet derfor har den selvfølgelige Op-gave at værne dette mod de Kræfter, der vil sætte det ud af Spillet.

Fru Edel Saunte har fortsat Drøftelsen ved at paapege, at det ikke altid er lige let at omgaa de økonomiske »Straffebestemmelser«, der i vor Tid synes at være den noget akavede Maade, hvorpaa Samfundet værner Ægteskabet. Omgaaelse vil meget nemt kunne tvinge Mennesker ud i direkte strafbare Handlinger. Men Fru Saunte vil dog ingenlunde nægte, at Samfundet varetager sit Værn af Ægteskabet paa en Maade, der direkte modarbej-

der dette, og hun paapeger selv, at vi ofte træffer Mennesker, som vi tror er gift, men som har foretrukket at leve sammen uden Ægtevielse, fordi det bød saa haandgribelige økonomiske Fordele, maaske saa store, at en Vielse økonomisk vilde have umuliggjort et Samliv.

Og særdeles forstaaeligt siger Fru Saunte hertil: »Kirken har, mærkeligt nok, aldrig positivt interesseret sig for dette Problem.« Det er maaske rigtigt. Og for saa vidt Bebrejdelsen er rettet ogsaa mod os (Folkekirken maa svare for sig selv), ligger Forklaringen vistnok ganske enkelt deri, at Problemet ved første Øjekast synes at gælde Moral kontra Penge, og man ganske uvilkaarligt stejler overfor Tanken om, at økonomiske Fordele skulle have selv den mindste Vægt overfor Moralens Krav.

Men selv om vi uden Betænkning akcepterer at leve fattigt i Ægtestand frem for at leve velhavende i Synd, gør det jo ikke de forkludrede Love bedre. Det er et skidt Samfund, der sætter Præmier paa Umoral. Vel gør vore Lovgivere det ikke med Vilje, de roder bare rundt, ligesom de efterhaanden har rodet sig ind i et Skattevirvar, som Skattevæsnets højeste Herre nu aabent indrømmer ikke lader sig omforme, saa det tilfredsstiller elementære Krav om Byrdernes ligelige

Fordeling. I begge Tilfælde vil det hele kun blive værre ved paa hidtidig Maade at dække Lap med Lap, og vi kan kun vente paa et dristigt Initiativ, der tør gøre rent Bord og begynde paany med en Smule rimeligt System.

Man tør ikke haabe, at det snart vil ske. Maaske der er Udsigt til, at vi skal endnu videre ud i aabenlyse Urimeligheder, før den sunde Fornuft eksploderer med en radikal Handling. Og i og for sig kan vi godt tænke os en Udvikling, der stiller Ægteskabet stadigt ringere i Samfundet, saa Kirken til sidst nødsages til at tage det radikale Skridt. Misforstaa os ikke, det er ikke under Overvejelse, hverken i Vatikanet eller i Bispeholigen i Bredgade, for Taalmodighed hører til de kristne Dyder, og Taalmodighed overfor Ufornuft er en smuk Dyd indenfor visse Grænser. Men lad os tænke os, at disse Grænser en skønne Dag blev altfor haabløst urimeligt overtraadt af en Lovgivning, der former sig paa Ukrudts Vis. Ja, saa kunde Kirken ønske sig fritaget for, at den kirkelige Vielse ogsaa havde borgerlige Retsvirkninger — og saa iøvrigt stille sine paa behørig kirkelig Maade viede Børn frit overfor, om de nu ogsaa er saadan situeret, at de har Raad til et Besøg hos Raadhusets Giftedole.

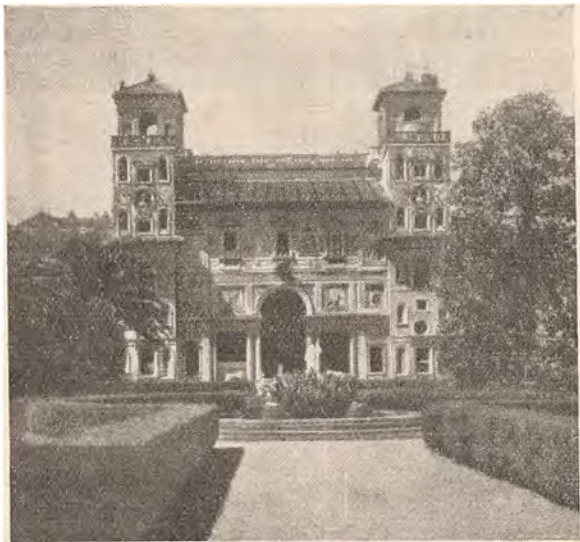
Dog bør man efter saaledes at have malet selve Fanden paa Væggen træste Offentligheden og os selv med, at det jo dog ogsaa er en Mulighed, at Befolkningens sunde Fornuft en Dag faar Overtaget.

gudhengivne fortrøstning i ventetiden. Den anden kan være, at Gud på dommedag vil vise forskellen mellem dem, der alene af kærlighed til Gud har udsonet sig med hans kirke, og dem, der gerne for et dødeligt menneskes søn havde gjort, hvad de ikke ville have gjort for den Guds søn, som forløste kirken med sit blod.« Til denne frimodige udtalelse føjer Stensen anvisninger på, hvorledes man gennem »en eller anden hellig beslutning« kan vise Vorherre sit offervillige sindelag.

Men foruden brevene til Firenze og Hannover, der fylder en anelig del, præsterer Stensen også at holde forbindelsen til andre sider vedlige. Han korresponderer således med den københavnske præst, Sterck, der holder ham underrettet om forholdene i Danmark.

Fra midten af sommeren 77 stammer også den udførlige indberetning om den katolske kirkes vilkår i Danmarks hovedstad, hvilket skrift er stilet til Propagandakongregationen. Heri hedder det blandt andet:

»Den katolske religions frihed i København er, skønt for tiden større end nogen sinde siden lutherdommens indførelse, dette til trods kun en sag, der stiltiende tåles, en sag, der for det første afhænger af, om kongen trænger til de katolske fyrster som forbundsfæller, for det andet, om disse fyrsters gesandter i København personligt viser Hans majestæt og hans ministre gode tjenester, for det

Det franske Akademi i Rom - i sin tid »Villa Medici«, hvor Stensen boede under opholdet i den evige stad.

trejde, om de samme gesandter sætter noget ind på, at kongens dekret imod den fri religionsøvelse om ikke ophæves så dog berøves dets virkning.«

Han taler endvidere om de forskellige forsøg, der har været gjort og eventuelt kunne gøres for at stabilisere den katolske gudstjeneste, men med de ovenfor skildrede forhold in mente er vejene hertil ikke synderlig farbare. Den indgående skildring af forholdene giver lærerige glimt af tilstandene, således som Stensen har lært dem at kende på nærmeste hold. Mangelen på præster falder således i øjnene, når det hedder: »Da jeg kom (til Kbh.), tilbragte jeg som alle andre flere uger af fastetiden uden præken, messe, kommunion etc., fordi man kun havde een eneste præst, som begyndte at spytte blod — og ikke kunne tilvejebringe de til et sådant arbejde nødvendige kræfter.« Blandt de øvrige oplysninger, heretningen indeholder, får man også et interessant kulturhistorisk nærbillede af selskabslivet i datidens København. Stensen ser i de bugnende gilder en fare for dem, »der ikke allerede har gjort fremskridt i foreningen med Gud«, og udtaler: »Mændene betragter det som en høflighedspligt at opfordre gæsterne til at drikke, og fruene føler sig fornærmet, hvis man ikke spiser af alle deres fortræffelige retter. Den, der ikke modstår disse to sirenestemmer, vil endnu mindre kunne modstå den tredje, nemlig den altfor store fortrolighed med kvinder — ved bordet og bagefter, — som er blevet til ødelæggelse for

mere end een. Selv om intet ondt sker derved, kan det give anledning til rygter, således som tilfældet var, da en luthersk prædikant under en drøftelse med mig anklagede en missionær for sligt, endskønt denne stadig havde ført et dødeligt levned.«

Udover, hvad Stenos pen i denne tid udretter, tager han sig personligt af mange ting. Således har han den tidligere omtalte Jacob Rautenfels samt en mand ved navn Röttenbeck boende hos sig i storhertugens palads for at kunne vejlede og hjælpe dem. Endvidere nævner han i et brev til Cosimo III en dame fra Wien, der er interesseret i ursulinernes orden, og »som ofte betjener sig af hr. Jacobs (Rautenfels) og min hjælp«. Desuden har en dansk landsmand, en guldsmed Johan Schult, opøst ham for at bede om økonomisk og anden støtte.

Men først og sidst går dog Stensens tid og tanker med forberedelsen til det store skridt, der forestår.

Den 7. August meddeler han så storhertug Cosimo og hertug Johan Friedrich, at Propagandakongregationen har besluttet at udnævne ham til biskop, og at han »i går knælede ved den Hellige Faders fødder«.

Nu er iklædningen og konsekrationen i sigte, og Niels Stensen forlader nogle uger senere — den 3. september — det storhertugelige palads for at tilbringe den sidste tid forinden i propagandapalæet med bøn og meditation. Desuden vil han der søge oplysning om alt, hvad der vedrører hans fremtidige mission. Den 4. september meddeler han Cosimo: »Min sag nærmer sig afslutningen, idet jeg ved næste konsistorium skal anlægge bispedragten, og ved den første derpå følgende fest har man lovet mig konsekrationen.« Ti dage senere er iklædningen fuldført.

»I går morges (d. 13. september) blev byrden af min kirkes styrelse pålagt mig ved vor Hellige Faders fødder, og på søndag venter jeg, om Gud vil, den Helligåndens salvelse gennem den synlige konsekration, som kardinal B., assisteret af biskoppen af H. og Mgr. C., vil meddele mig i propagandæns kapel. Måtte Deres højhed på denne dag hjælpe mig til at opnå de bedst mulige betingelser for værdigt at modtage den nåde, som har kostet en Guds søn så meget, og for hvilken jeg i min dødsstund skal aflægge det strengeste regnskab — —«.

Samme brev indeholder i en efterskrift meddelelsen om, at han umiddelbart efter konsekrationen vil drage nordpå for på gennemreisen til Hannover at aflægge storhertugen et besøg i Firenze.

De to herrer, som i Rom en tid lang har været hans husfæller, vil fra Loreto, hvortil de just har begivet sig på pilgrimsfærd, også komme til Firenze.

Det synes, som om bekymringer for Rautenfels har tynget Steno en smule, omend han langt fra tænker på at lade ham i stikken. I alt fald føjer han i efterskriften til: »— jeg har tilbuddt ham at lade ham med til Hannover; men da alt afhænger af, hvad Guds forsyn vil bestemme for mig, fortrøster jeg mig til, at Deres højheds barmhjertighed ikke vil slå hånden af ham, hvis min stilling der skulle ændres således, at jeg ikke kunne have ham. Ja, hvis der skulle være et arbejde, som Deres højhed kunne bruge ham til, vil han gerne, som det jo også er hans pligt, helt rette sig efter Deres ønske, og jeg ville på ingen måde hindre ham i at gøre Deres højhed den tjeneste eller på den vis skaffe sig underhold. Han sysler nu udelukkende med troskontroverser og med åndelige ting, hvorfor jeg har fået den tanke, at Gud måske ville bruge ham til sjælenes omvendelse.«

Af den sidste lille oplysning ses det, hvad Steno efterhånden har fået bragt ud af eventyret Rautenfels.

Den 15. september sender Stensen en afskedshilsen til søster Maria Flavia med meddelelse om bispevielsen. Han slutter brevet, som er hjerteligt men ganske kort, med at sige: »De skal ikke svare mig, da jeg ikke agter at blive så længe i Rom, at breve kan nå mig. Men jeg beder Dem anvende den tid, det ville have taget Dem at skrive, til at bede lidt hyppigere for mig.«

Den 19. september forlader Stensen Rom. Uopholdelig vil han drage til sin ny virkekreds.

I Firenze møder han som planlagt Rautenfels og Röttenbeck. Sammen med dem fortsættes rejsen over Venezia til Augsburg, hvorfra Stensen allerede den 18. Oktober beretter propagandasekretæren i Rom om rejsens hidtidige forløb.

Oksen bag Ploven

af
Steph. Wevers S M M

Naar vi taler om Ploven, tænker vi uvilkaarligt paa Hesten. Jesus derimod har vist aldrig været Vidne til, at en Plov blev trukket af en Hest. I hans Land var det Skik — og er det forøvrigt endnu — at Ploven blev trukket enten af Okser, Æsler eller Kameler. Men Oksen var ubetinget Nummer eet. Derfor maa vi se lidt nærmere paa Oksen. Naar vi taler om Oksen, tænker vi mest paa en gildet Tyr. I denne Forstand har Oksen vist ikke været almindelig i Jesu Hjemland, siden det ved Mose Lov var forbudt at kastrere Dyr. Naar der i Biblen er Tale om Okser, maa vi da ogsaa snarere forestille os Tyre.

Iøvrigt maa vi ikke have alt for høje Tanker om det palæstinensiske Kvæg. Ved at sammenligne dem med vore Tyre og Køer gør man disse magre og smaa Dyr alt for megen Ære. Ved Siden af vort velnærede og velplejede Hornkvæg gør Palæstinas Kvæg Indtryk af en underernæret og degenereret Race. Skylden ligger for en stor Del i Jordens Beskaffenhed. Danmarks havombruste og regnmættede Øer med deres saftige Græs er et forjætted Land for Hornkvæg. I Palæstina derimod er der i hele den lange Sommer ikke Tale om grønt Græs. Der, hvor Jorden undtagelsesvis er mere fed og frugtbar, kan man ogsaa straks se Forskellen paa Kvæget. Saaledes nød Basans Køer — Basan er en Egn hinsides Jordan — en særlig god Reputation.

Naar man saa regner med, at Fodring med Mel og Oliekager derovre er en ukendt Luksus, vil man kunne forstå, at man ikke holder Kvæget for Mælkens og Smørrets Skyld. Husmanden har et Par Køer som Trækdyr. Kvægavlere har store Hjorder, men udelukkende som Slagtekvæg. Ligesom i Abrahams og Lots Tid, har de den Dag idag Flokke paa flere Hundreder, som under Tilsyn af Hyrder søger Græsgange og Vand, hvor det findes: det kan sommetider være langt borte hjemmefra.

De Kreaturer, der er udsete til at være Trækdyr og derfor ikke kan følges med Hjorden, har en mindre misundelsesværdig Skæbne. Som Følge af deres kummerlige Tilværelse er Tyrene tamme og villige. De er trætte og sløve trods den Pleje, som de faar, for ogsaa i det hellige Land ved Bonden, at hans egen Velfærd afhænger af hans Besætnings. Og hvem, der ikke skulle have vidst det, kunne have læst sig til det i Ordsprogenes Bog, hvor det (14, 4) hedder:

Naar der ikke er Okser, er Laden
tom,
Ved Tyrens Kraft bliver Høsten
stor.

Okse og Æsel var den jævne Mands Rigdom; derfor bliver de nævnt i det sidste af de ti Guds Bud, der sætter en Skranke for Menneskenes Havesyge og værner om den uundværlige Ejendom. Du skal ikke begære din Næstes Hustru, hedder det der, hverken hans Slave eller Slavinde ejheller hans Okse eller Æsel eller hvad, der hører ham til.

I sin Lov tog den store Moses de magre Okser i Forsvar mod deres nærige Herrer, idet han nedlagde Forbud mod, at den tærskende Okse fik Mundkurv paa.

Det er underligt at tænke sig, at Israellitterne kunne finde paa at lave sig Tyrebilleder for under disse Forestil-

linger at ære Gud. Det var under Paavirkning af Kanaans gamle Beboere, for hvem Tyren gjaldt som et Frugtbarhedens Symbol. For Jesu Samtidige var det dog kun et Minde om længst svundne Tider. Paa det Punkt behøvede Jesus ikke at hidføre nogen Reform. Derimod paatalte han det som noget forkert, naar Jøderne paa hans Tid uden Skrupler paa Sabbaten drev deres Kreaturer til Brønden, men blev forargede og skreg op, naar han tillod sig paa Sabbatsdagen at helbrede en stakkels Kone, der i atten Aar havde været plaget af Satan. En saadan Holdning kaldte Mesteren for Hykleri. Som om Menneskene ikke var mere værd end Dyrene.

Iøvrigt er Jesus saa langt fra at tale nedsættende om Bønderne, ejheller betragter han deres Beskæftigelse med Dyr og Jord som uforenelig med Evangeliet. Han siger ikke som Sirach:

Hvor kan den blive vis, der holder Pigkæppen og
bryster sig med Oksepydet,
Som driver Okserne og styrer dem med Sang, og fører
Samtale med unge Tyre,
Hvis Tanker gaar ud paa at harve Sædfelterne, og som
drager Omsorg for at fuldføre Mæskningen?
(Sirachs Visdom, 38, 25—26).

Men en Hindring kan denne Syssel selvfølgelig være for den, der i den Grad gaar op i det materielle, at han mister Interessen for det aandelige. Det var Tilfældet med Manden, der var indbudt til Bryllupsmaaltidet og undskyldte sig med, at han havde købt fem Par Okser, som han skulle prøve, og derfor bad Herren have ham undskyldt.

En enkelt Gang saas Jesus endog i Vrede med en Svøbe drive Okser frem for sig: det var for at fastslaa Templets Hellighed over for de Kræmmere, der med Præsternes Tilladelse forvandlede Templets Forgaard til et Kvægtorv, hvor de købslaa med Pilgrimme og solgte dem de fornødne Offerdyr.

Iøvrigt har Jesus ved sit blodige Offer paa Golgata gjort al den Slagtning af Kvæg til Guds Ære overflødig:

Slagtoffer og Madoffer havde du ikke Lyst til,
Brændofre havde du ikke Behag i.
Da sagde jeg: Se, jeg er kommet
For at gøre, Gud, din Vilje.

PAASKENATTENS LITURGI

Om Enkelthederne i den vndrede Paaskelørdags Liturgi giver vor liturgisk-kyndig Medarbejder følgende korte Rids:

Paaskenattens Liturgi skal begynde paa et saadant Tidspunkt, at den hellige Messe kan fejres ved Midnat. Ved *Ildens Indvielse* bedes kun den første af de hidtidige tre Bønner. *Paaskelysets Indvielse* finder Sted ved Kirkedøren, hvor Præsten tegner et Kors, et Alfa og et Omega samt Aarstal paa Lyset idet han siger: »Kristus igaar og idag, Alfa og Omega, ham tilhører Tid og Evighed, ham være Ære og Herlighed i al Evighed, Amen.« Derefter stænker han Vievand paa Røgelseskornene og fæstner dem til Lyset samtidig med at han siger: »Ved sine hellige og herlighedsfulde Vunder (de fem Røgelseskorn symboliserer Kristi fem Vunder) beskytte og bevare os Kristus vor Herre. Amen.« Paaskekærten tændes ligeledes under ny liturgiske Former, idet Præsten beder: »Den herlighedsfuldt opstandne Kristi Lys spredt Mørket i Hjerte og Sind.« Under *Processionen* med Paa-

skelyset synger Præsten som hidindtil tre Gange sit *Lumen Christi*, og tredie Gang tændes Kirkens Lamper og de Lys, som Kirkegængerne selv har medbragt. Derefter følger *Ersullet* Paaskelovsangen, i hvis Slutning der tilføjes Bønner for Paven og Biskopperne samt for den verdslige Øvrighed, saalydende: »Se ogsaa ned til dem, der udøver Regeringsmagten over os og led i din usigelige Godhed og Barmhjertighed deres Tanker til Retfærd og Fred, saa at de fra denne Verdens travle Liv maa naa til det himmelske Fædreland sammen med hele dit Folk.« Derefter følger *Profetierne*, men kun fire (nemlig det første, fjerde, ottende og ellefte) imod tidligere tolv. *Allehelgenlitaniets* afbrydes af *Daabsvandets Indvielse* og — som nyt Led — *Daabslofternes Fornytelse*. Efter *Allehelgenlitaniets* Slutning begynder saa — ved Midnat — selve Paaskemessen, i hvilken der efter Kommunionen læses *Vespere autem sabbati*, hvorimod *Magnificat* bortfalder. Messen slutter med Velsigelsen men uden det sædvanlige Evangelium.

Der gaar en Langfredag forud for Paaskedag

Paa et Tidspunkt, hvor Verdenssituationen kuster sine mørke Skygger over hele Kloden, stunder Paaskefesten til. Foraaret, den lyse Tid, kommer os i Møde, Vinteren kæmper sin haabløse Kamp mod det gryende Liv derude i Naturen — det er, som om Tiden taler sit tankevækkende Sprog

for at tvinge Menneskesjælen til at tænke Tanker, der sniger sig ind bag det jagende Nu. Netop de store kirkelige Festsdage, der efter en aarlung gammel Tradition vender tilbage sammen med Aarstiderne, giver os Anledning til at standse op et Øjeblik og tænke efter, de ligesom løfter en Flig af det Slør, der skiller os fra den Verden, som rummer det ufattelige og giver os et Glimt af Evigheden.

En Foraarsmorgen, fuld af Fortrøstning og Forhaabning, var det da ogsaa der fulgte paa Langfredag og lokkede de første hvide Liljer frem af den Jord, der var vædet af uskyldigt Blod . . . en Paaskemorgen oprandt og med den Guds Fred til al Skabningen. Den store Krig, som vi kun kender all for godt af dyrekøbt Erfaring, er paa ny kommet os ind paa Livet, den staar foran Døren og hvæsser sin glimlende Le. Ved en Korsvej i en af de Egne,

hvor Verdenskrigen har raset, staar der idag et Vejkors — paa samme Sted, hvor Mennesker engang har saaret og høstet og Børn leende er løbet deres Skolevej; faa Kilometer borte hviler idag Titusinder af ukendte Mænd og Kvinder i deres kolde Grave. Kun Korset staar tilbage, det bærer Herrens Legeme, det livløse, martrede Legeme. Hvis denne Mund kunde tale! Ensomt forladt slaar det som et Symbol paa Lidelsen, den Lidelse, af hvis inderste Dyb Paaskemorgen til syvende og sidst alligevel skulde gry.

Han, hvis brustne Blik fra Korsets Træ skuer ned over vor forpinte og ulykkelige Verden, han døde netop for at kunne skænke os en evig Paaskemorgenrøde, hvor Paaskeklokkerne kaldte til Ferd, til evig Fred.

Paaskefesten rummer en af Kristendommens Grundtanker — Pantet paa vor Forløsning, Bekræftelsen paa vor Tro. Naar Korset paa Golgatha staar tydeligst i vor Bevidsthed, da er det tillige det Tegn, der giver os Vished for, at Mørket om os engang skal vige for evigt Lys, at der af Gravens Nat skal gry en evig Paaskemorgen.

Sac.

Messiaskongen og hans brud

44. Davidssalme

Den 44. salme indtager en meget fremtrædende plads i hele Davidssalmernes bog. Det er herlig poesi, der skildrer en konges bryllup med en prinsesse fra et fremmed land. Denne bryllupsfest er imidlertid kun et billede, en lignelse eller allegori, der ligesom Højsangen symboliserer forbindelsen mellem Kristus og hedningeverdenen. Herren kalder jo sig selv »Brudgommen«. Johannes Døber havde før udtalt den samme opfattelse, og den findes flere gange i det Nye Testamente.

Nu til Påsken er det meget passende at dvæle lidt ved salmens første del, der skildrer Krist Konges ynde og tapperhed; hans kamp for sandhed og retfærdighed; hans herskermagt og evige trone samt den hyldest, han videnom bliver genstand for. Salmisten synger denne Konges pris med følgende ord:

»Mit hjerte strømmer over af liflig tale, jeg kvæder mit kvad til Kongens pris. Min tunge er som hurtigskrivepen. (2)

Den skønneste er du blandt menneskenes børn, ynde er udgydt på dine læber; derfor velsignede Gud dig for evigt. (3) Omgjød din lænd med sværdet, o helt, det er din pryde og dit smykke. (4) Drag sejrrikt ud for sandhed og retfærd, din højre lære dig berømmelig dåd. (5) Dine pile er hvæsedet, så folkeslag falder for din fod; Kongens fjender taber modet. (6) Din trone, o Gud, står for evigt fast, dit riges stav er en retfærdig stav. (7) Du elsker ret og hader uret, derfor salvede Gud, din Gud, dig med glædens olie frem for dine fæller. (8) Af myrra, aloe og kassia dufter alle

dine klæder; du glædes ved strengelig fra elfenbenshaller. (9) Kongedøtre kommer dig imøde, dronningen i ofirguldets skrud står ved din højre.« (10)

At vi her ikke har med en verdslig vise at gøre, der skal forskønne en bryllupsfest, fremgår allerede af den omstændighed, at denne salme findes i den hellige skrift. Aldrig vilde en profan tekst være blevet optaget i Davids hellige salmebog. Både den jødiske tradition og apostlen Paulus i Hebræerbrevets første kapitel samt den kirkelige tradition går ind for, at den er messiansk. Denne opfattelse bekræftes også af selve ordlyden, idet der i vers syv tales om sådanne egenskaber hos den kongelige brudgom, at de ikke passer på nogen af jødefolkets jordiske herskere. Der tillægges ham nemlig evigt herredømme og guddomsværdighed.

Hvis man vil forstå *det indledende vers*, skal man forestille sig et højtideligt optog. En ung konge bevæger sig langsomt i dette op til kongeborgen. Jublende skarer står på gadens højre og venstre side. Da træder en sanger frem og ligesom tilbyder kongen et festdigt. Profetisk ånd er kommet over ham. Han skuer fremtiden og ser Krist Konge i hans skønhed, kraft og guddomsværdighed. Dette syn virker så overvældende på ham, at hans hjerte jubler af begejstring, og at han vil lade skarerne få del i den henrykkelse, der har grebet ham. Så hurtigt strømmer ordene over hans læber, at han forekommer sig selv som en hurtigskriver, der skynder sig med at optegne versene.

Det er en skikkelse af ubeskrivelig skønhed, salmisten i ånden skuer. Det går ham, som det gik Petrus og de to

Fra Vikariatet

Det meddeles officielt, at Maria-Valfarten til Aasebakken i Aar vil finde Sted Søndag den 20. Maj.

andre apostle, der var med oppe på Taborhøjet og så Kristi forklarelse. Den skjulte guddomsherlighed bryder gennem legemets hylster, og sjælens adel genspejler sig som ynde på hans ansigt. Vor Gud og Frelsers hjertensgodhed og kærlighed til os mennesker er blevet synlig og åbenbar, og hvert ord, der kommer over hans læber, er livsalighed. Denne skønhed er ikke af denne verden, den er efter opstandelsen for bestandigt det synlige tegn på den nådefylde og den rigdom af alle gaver, hvormed Helligånden har udstyret Kristi sjæl. Ja, Kristus er ubeskrivelig skøn efter opstandelsen og forbliver det i al evighed. Sammen med Faderen og Helligånden er han kilden til al skønhed, som findes.

Men den skønhed er hos ham ikke forbundet med svaghed, som det så ofte er tilfældet i den verden, der omgiver os. Hos den opstandne er den ledsaget af den højeste *helte*kraft. — Hvis han ville, kunne han sønderslå alle sine fjender som en pottemagers kar. Når salmisten imidlertid opfordrer ham til at omgjorde sig med sit sværd, tænker han på et åndeligt rige, som skal oprettes og fejre sin triumf på Herrens store dag. Så skal det nok vise sig, at det sværd er symbolet på hans åndelige kraft og dommermyndighed.

Da Kristus kort før sin himmelfart sendte sit mandskab ud i hele verden, gjorde hans ord det klart for enhver, at han ville kæmpe for *sandhed, mildhed og retfærdighed*. Det er de tre store messianske goder, han ved sin kraft vil føre til sejr i denne verden. Han vil bane *sandheden* og troskaben en vej, for til trods for al modstand, menneskelig ondskab bereder hans plan, vil han opfylde de løfter, som Gud har givet os mennesker i gamle dage, og grundlægge sin Kirke som en frelsens foranstaltning lige til verdens ende. Han kæmper for *mildhed*, idet han trøster alle nedbøjede, der søger hen til ham, og ikke bryder et knækket rør og ikke slukker den rygende tande. Hans kampmål er *retfærdighedens* herredømme på jorden. Han kommer jo og bringer retfærdighed fra Gud, d.v.s. syndernes forladelse, udsoning med Gud, hellighed og kærlighedens ånd. Derfor salmistens opfordring til kongen, at bestige sin stridsvogn og drage ud i den hellige krig. Med sin højre arm og hånd skal han udføre store bedrifter. Hans våben er ikke stumpe, hans pile rammer lige i hjertet og kaster konger og hele folkefærd til jorden. Ingen magt i verden kan i længden modstå ham. Hvem der er hans fjende

eller går over til fjenden, har derved beseglet sin egen undergang.

At sejren må tilfalde ham, og at alt andet er umuligt, fremgår med ubestridelig sikkerhed af vers 7. Ligesom nemlig anden Davidssalme begrundes Messias' herredømme over hele jorden og hans magt over alle fjender med hans evige guddomsværdighed, således tiltales han nu med de ord: »Din trone, o Gud, står evigt fast.« *Messias er altså Gud*. De jødiske lærde, der har oversat salmerne til græsk, har forstået dette vers således, og St. Paulus har i Hebræerbrevet benyttet stedet for at vise Kristi ophøjethed over alle Guds engle. Ingen fjendtlig magt kan altså styrte Messias' kongetrone, fordi fjenderne overhovedet ikke kan komme i nærheden af den, og helvedes porte kan aldrig overvinde Kristi Kirke.

Kongestaven i dette rige føres med ubestikkelig retfærdighed. Som Gud kan Messias jo ikke anderledes: han må elske retfærdighed og hade al uretfærdighed. Derfor hersker der jubel hos Kristi venner og fæller, men allermost nyder hans eget hjerte sejrsglæden.

Det var nu det, Salmisten så langt ude i fremtiden. I mellemtiden er der gået over 2500 år. Hvad kan nu histo-

<p style="text-align: center;">Aabenraa</p>	<p style="text-align: center;">Brug BAK SØRENSENS Briller SØNDERGADE 2</p>	<p style="text-align: center;">Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN</p>
<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p style="text-align: center;">Jasmunds Kiosk og Papirhandel</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. <i>Otto Larsen</i> . Rainsherred 31 . Telf. 2530 <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malmestrem</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>W. Weide <i>Bageri og Konditori</i> Søndergade 2 . Telf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 <i>Slakteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aakirkeby</p>		
<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl. KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mathea Ipsen Alt i Manufaktur Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Elon Hansens <i>Skotøjsforretning</i> Alt til Faget henhørende Torvet 4 . Telefon 262</p>

rien vidne om opfyldelsen af disse spådomme? Jo, indtil nu var det således: Kirkehistorien blev en beretning om lidelser og forfølgelser, men også om sejre og triumfer. *Samfundsmagten* rejste sig gang på gang mod Kirken og forfulgte den med alle midler; *vraglærere* har rejst sig og ville ødelægge dens enhed; falsk *videnskab* har rejst sig og ville gøre den foragtelig; men de værste fjender var og er *dårlige katolikker*, der gav og giver forargelse ved at føre et liv, som ikke svarer til deres tro. De tre først-

nævnte fjender ville slå sig til ridder på Kirken, men den har redet alle storme udefra af, og den gift, der viste sig i dens egen organisme, har den altid fået bugt med ved at reformere sig selv indefra ved Guds kraft. Indtil nu kunne Kirken altid holde lig-talen ved fjendernes begravelse. Selv står den usvækket og er blevet stadig større. Den tæller nu ca. 400 millioner medlemmer trods frafald og anden menneskelig usselhed. Det er en del af vor påskoglæde i år.

F. K.

UGEBLADETS FEUILLETON

13.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Nu træder det uhyggelige Sendebud nærmere til Lyset og viser sit Ansigt. Biskoppen kender ham.

»Abbé de Pannonie! Hvad vil I her? Hvis I truer mig, kan jeg lade Eder fængsle.« Han strækker rystende Haanden ud efter den lille Sølvklokke, som staar foran ham.

»Jeg kommer ikke for at true Eder, Biskop Gobel,« siger Præsten roligt, »jeg kommer for at advare Eder. I vil heller ikke blive skaanet. I er et vilkaarligt Værktøj i Pøbels Hænder, naar man ikke længere har Brug for

Jer, vil I blive likvideret. Hører I! — Faar I en Dag Brug for en Præst, saa er her min Adresse. I kan lade mig fængsle, hvis I vil, men I kan ogsaa sende Bud efter mig, naar som helst I vil, jeg skal komme! Red Eders Sjæl, Biskop Gobel, i Dag er en Helgen død for Eder: Ærkebiskoppen af Arles gav sit Liv for Eders Sjæl.« Lydløst, som den uhyggelige Skikkelse er kommet, forlader han atter Biskoppens Bolig. Ærkebiskoppen af Paris synker kraftløs sammen i sin Stol og græder som et Barn.

Man skriver den 20. Oktober 1792. En stormfuld Efteraarsdag er ved at være til Ende. Blæsten rusker haandfuldevis af brogede Blade af Træerne og fejer dem i dansende Hvirvler henover La Motte d'Usseau's Slotsgaard. Den tog Vejret fra begge de to Dreng-

som hemmeligt listede forbi Udbygningerne, smældede dem i Ansigtet og ruskede i deres Trøjer, som vilde den rive dem med i sin tøjesløse Leg. Men de to Drengene tog ingen Notits af den, de var opslugt af den Skurkestreg, de var ved at planlægge, og lod sig ikke distrahere af selv den heftigste Efteraarsstorm. Maalet for deres Sammensværgelse syntes at være Køkkenet, for de nærmede sig forsigtigt Vinduet, bag hvilket den tykke Kokkepige regerede. »Altsaa, naar Uglen skriger — er du med?« hviskede Marcel til Hyrdedrengen, jeg maa først udspjede, om den gaar.« »Klar!« svarede André og fiskede en stor Kiselsten op af sin Bukselomme. »Naa, Afgang!« Marcel forsvandt ind i Køkkengangen. En Stund herskede der Stilhed, kun Stormen hylede om Slotstaarntet, og i Køkkenet raslede Servicet. Pludselig lød der et hult og uhyggeligt Ugle-skrig. I samme Øjeblik knustes en Vinduesrude. Der lød et Skrig fra Køkkenet, saa blev Gaarddøren revet op, og den tykke Kokkepige kom til Syne jamrende og skældende og spejdede forgæves efter den Slyngel, som havde knust hendes Rude, men han var forlængst over alle Bjerge. Dybt fortørnet trak Kokkepigen sig tilbage til Køkkenet, hvor der ventede hende en frygtelig Overraskelse. En af Hønsene, som spruttede paa Arnen, var sporløst forsvundet. Kokkepigen stirrede længe maalløs paa den tomme Plads paa Bradepanden. — »Det spøger,« stammede hun dødbleg og slog Kors for sig.

Peter Coudrin sad ved det smalle Vindue i sit fattige Kammer og betragtede de visne Blades Dans. »Det er blevet Efteraar!« mumlede han sørgmodigt hen for sig. »Det var Foraar, da jeg kom hertil, og nu er det Efteraar. Jeg er ogsaa saadan et visent Blad, som Stormen har revet fra Livets Træ og fejet hen i en elendig Krog.« Han stirrede dystert paa Bladenes Hvirvler. Pludselig for han op. Trappen, som førte op til Kammeret, knirkede, men da han saa begge Drengene træde ind, fløj et Smil over hans Ansigt. »Vær ikke bange, Fætter,« raabte Marcel. »Piraterne er kommet for at bringe deres Fange noget at spise.«

»Er I beredt til at betale Løsepenge paa hundrede tusind Francs, ædle Greve?« spurgte André med dystert Minespil, »men i ægte Guldstykker, naturligvis, ikke i de stinkende Papirslapper, som man kalder Assignater!«

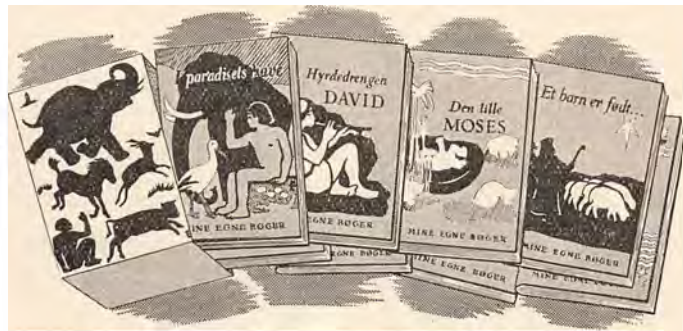
»Ja, I kan sagtens gøre Nar,« sagde Præsten bedrøvet. »I ved ikke, hvor ondt det gør mig, at jeg maa skjule mig her aldeles uvirksom.«

»Naa, op med Humøret, Fætter!« trøstede Marcel, »se, vi bringer Dig en Høne, en sprød og lækker lille Puttehøne. Vi har lige stjaalet den fra Kokkepigen Bradepande.«

»Hænger det maaske sammen med den Vinduesrude, som jeg lige hørte klirre?« spurgte Coudrin med et Smil.

»Ja, netop!« indrømmede Marcel. »Paa en eller anden Maade maatte vi jo lokke Kokkepigen ud af hendes Enemærker.«

(Fortsættes)

Giv børnene noget godt

MINE EGNE BØGER

de 3-9 åriges eget bibliotek — kun 1,35 pr. bind

SERIE B: HISTORIER FRA BIBELEN

Genfortalt af a. I paradiset have. c. Hyrdedrengen David
P. E. Bjørnild b. Den lille Moses e. Et barn er født ...

Kirkens Front:

Det er en raffineret forældreglæde at læse disse smukt fortalte og fortræffeligt illustrerede småbøger for børnene ...

Nationaltidende:

Forfatteren har et sjældent godt tag på at gøre stoffet tilgængeligt for småbørn ... dejlige højkulørte, men fint afstemte farveklip ...

Folkeskolen:

Om disse bøger er kun godt at sige: nydelige småbøger, herlige billeder og letfattelig genfortælling af bibelen ...

fås hos boghandlerne og i

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

PÅSKE

Kristus er opstanden Alleluja! Med disse ord hilses vi af kirken påskesøndag, når vi alle samles for at fejre den største fest i kirkeåret. Og at det er den største fest i året er klart. Viste Kristus ikke så tydeligt som muligt, at Han var Guds søn? Har Han ikke ved sin død og opstandelse åbnet døren på vid gab til himmelen?

Som det hører sig til har vi alle forberedt denne store fest lang tid i forvejen. I 40 dage har vi forberedt os, for virkelig at forstå hvad det var, der skulle fejres med så stor en fest, som vi mennesker overhovedet formår.

Men det er ikke blevet overladt til os selv at prøve på at finde ind til festens mening, dertil er dens indhold for dyrebart.

Vi er blevet indbudt til flere gange i ugens løb at kunne overveje det hele i kirken.

Sammen har vi da lært at se, hvordan vi har krænket Gud ved vor synd i store og små forhold i livet. Ved at gå korsvejen sammen med Kristus har vi forstået lidt af, hvilke lidelser vor synd beredte Frelseren, og ved at overveje Hans kærlighed til Gud og os har vi kunnet ane, hvilken hjertesag, vor frelse har været for den treenige Gud.

Nu er forberedelserne til festen endt, og glade har vi forsamlet os for at høre, hvad Gud har at fortælle os. Da lyder sejrshudskabet: *Kristus er opstanden, som Han har sagt.* På engang forsvinder vor sorg. Vi ved nu, at vi ikke længere er skilt fra Gud. Kristus har gjort os til Guds venner, og Hans hjælp vil give os kraft til at elske Gud og Næsten, som vi så længe har ønsket at kunne gøre det.

Nu lyder Kirkens lovsang »Gloria in excelsis« igen. Vi takker, lovpriser og velsigner Gud. Nu er det glædens tid.

Men Kirken er en klog moder, den ved, at vi mennesker har meget let ved at overdrive en god ting. Den ved, at vi i bare glæde kun vil huske, at vi er blevet genforenet med Gud. Men Kirken ved, at Satan stadig lurer på at fange os, og at vi, når den første begejstrings glæde har lagt sig, vil være alt for tilbøjelige til at falde hen i drømmerier. Derfor vil den ikke lade være med at minde os om disse ting her på sejrns dag.

Efter at vi har takket og lovprist Gud, hønfaller den Gud om stadig at hjælpe os: *Jesus Kristus, Herre vor Gud, Guds lam, Faderens søn. Du, som bortlæger verdens synder, for-*

barm dig og over os. Og Kirken ønsker, at vi skal forene os med den i denne bøn.

Men det betyder ikke, at vi skal sørge. Nej! vi skal glæde os trods al vor svaghed, den er nemlig mindre end Guds nåde.

Med hjertet fuldt af glæde vil vi da modtage Kristus i den hellige Kommunion. Stille og alvorligt vil vi takke Ham for Hans velgerning, og lige så stille men bestemt vil vi bede Ham modtage os som børn, der intet formår af sig selv.

MENS VI FEJRE PÅSKE

Det er sjældent, at vi har plads til at bringe nyder om katolske forhold i andre lande. Når vi derfor gør det denne gang, skyldes det, at nyhederne meget tydeligt viser os, hvilke farer der truer vore trosfæller i Kina og opdinder os til fortsat bøn for at de må holde ud.

Overalt i verden, hvor kommunisterne er kommet til magten, forsøger de at skabe en bevægelse inden for kirken, som skal løse forhindelsen med Rom. En sådan bevægelse har kommunisterne også søgt at fremkalde i Kina, meddeler vor kilde, det engelske katolske blad »Universe«.

En dag stod der i en avis, fortæller bladet, at en kinesisk sognepræst havde stiftet en uafhængig kirke, og at han havde udsendt og underskrevet et opråb til sine trosfæller.

Det så jo altsammen meget pænt ud, der var bare det i vejen, at sognepræsten ikke selv havde sat sit navn under, men at det var gjort af hans kateket.

Også på andre områder søger kommunisterne ved halve eller hele løgne at skabe forvirring og usikkerhed blandt menighederne for at bringe dem til at falde fra.

Dette er ikke det eneste middel, der anvendes for at kvæle alt religiøst liv i Kina.

Ikke-kinesiske præster holdes i fængsel og kinesiske præster skal for at få lov til at besøge fjernere liggende missioner have særlige pas, dertil kommer, at de skal melde sig til politiet, hvor de kommer frem.

Adskillige store distrikter er faktisk uden præster, og de, som er tilbage trues af fattigdom og nød.

„Djævlens skønhed“

De fleste kender legenden om *Faust*, der solgte sin sjæl til Mefistofeles for en genvunden ungdom. *René Clairs* franske film »*Djævlens skønhed*« er motivet på en ny måde. »En tragisk komedie« bliver filmen kaldt — og med rette; tragisk, fordi den beretter om djævlens indflydelse på verdenes gang — komedie, på grund af dens mange pudsige indfald og den trods, alt lykkelige udgang. Det egentlig geniale i *René Clairs* filmiske gengivelse af Faust-legenden ligger i, at *Faust* og *Marguerite* ikke reddes ved de himmelske magters indgriben — men ved helvedets ufuldkommenhed. Af de medvirkende kunstnere skal her nævnes *Gérard Philippe* (»Djævelen i kroppen«), der med ungdommelig vitalitet spiller den forvandlede Faust, og fransk films store karakter-skuespiller *Michel Simon* (bl. a. »Taagernes Kaj« og »Panik«), der har djævlens rolle.

Gå ind og se denne film. — Vi giver den fem stjerner.

Løvehjerte.

Alle mennesker skal tvangsundervises i marxismen, de private skoler lukkes og børnene i de offentlige er tvunget til at følge undervisningen i marxisme, ligesom både børn og unge skal være medlemmer af de kommunistiske organisationer.

For at indgyde den katolske befolkning frygt, hænder det ofte, at soldater trænger ind i kirkerne under gudstjenesten og forlanger at få deres navne. Endelig sker det også, at kinesere, som nægter at falde fra, nægtes ret til at modtage såsæd og dyr til deres gårde.

Der kunne nævnes endnu flere eksempler, men allerede disse viser klart, hvilke hårde fristelser katolikkerne udsættes for.

Derfor falder det ganske naturligt at slutte med at gentage Pavens opfordring til at bede for at de må kunne holde ud trods alle forfølgelser.

Isen er usikker

Ja, det skilt ser man hvert år, så snart temperaturen synker under frysepunktet. Heldigvis retter de fleste sig efter advarslen — men som det gerne går, er der een eller anden, der alligevel skal »prøve lykken«.

Som bekendt hører der med til en dødsynd, at man skal have syndet ved egen fri vilje — og at man syndede, til trods for at man vidste, at det var en dødsynd, man begik — samt (selvfølgelig), at det var en svær synd.

— Altså: Hvis man ved, at det er en dødsynd at udsætte sit eget eller andres

(fortsættes næste side)

Vel mødt i...

Det historiske Øm, 6

- Amager:** On. 28. Studiekreds hos pater Brunicardi: De syv sakramenter.
- Frederiksberg:** Ma. 26. Travetur ud i det blå. Amager og Stenosgade indbydes venligst.
- Horsens:** To. 29. kl. 20,00: Studiekreds hos pastor Vick.
- Lynghy:** Lø. 31. kl. 19,30: Andagt i kapellet. Sø. 1. kl. 9,00: Reciteret messe med fælleskommunion.
- Odense:** Fr. 30.: Åbent hus hos Arnold Jensen, Jagtvej 32.
- Østerbro:** On. 28. kl. 20,00: Hos Anker Tiedemann, der holder foredrag om »Korset i Kunsten«. Foredraget er illustreret med de sædvanlige farvelagte tavler.

(Fortsat fra side 188)

dres liv for dødelig fare, og på trods af denne viden »lukker øjnene« for det røde advarselsskilt — ja, gør man sig så ikke skyld i en dødssynd. — Men hvad så — —? Begår man så ikke også en dødssynd, når man kører uden lygte eller leger »spritbilist« — — og (vel at mærke) gør disse ting med fuld viden om, at man derved udsætter både sit eget og andres liv for fare?

Det lyder jo lidt mærkeligt. Mon mit ræsonnement hikker et eller andet sted?

Hvad siger »Stafetten«s præst? Isen er usikker — — det er jeg også. *Lovehjerte.*

At de få rester af Øm-kloster som minde kan hævde sig blandt Danmarks andre middelalderlige klostre, skyldes dels, at det fundne udgør den mest fuldstændige plan af et Cistercienser-kloster i Danmark, dels at man har bevaret størstedelen af klostrets krønike i et manuskript fra det 13. årh. I denne krønike har man fundet en værdifuld støtte til forståelse af de bygningsrester, som udgravningerne har bragt for dagen — og samtidig har man i krøniken fået en af de mest interessante skildringer fra middelalderen. Den fortæller om en strid mellem klosteret og den daværende biskop Tyge i Aarhus og biskoppens ret til gæsteri (hvad dette er, vil blive omtalt i næste Øm-artikel) og fører os så livagtigt ind i kampen mellem munkene og den tyranniske og lidet biskoppelige Tyge, at stedet, hvor striden stod, alene derfor får interesse.

»Stafetten« har ikke nogen præst, ellers tak! Men til sagen: At køre uden lygte er kun en dødssynd, når det er ensbetydende med at udsætte sig selv eller andre for umiddelbar dødsfare. Dette kan i en veloplyst by næppe siges at være tilfældet. Men det er i hvert fald en forsømmelse af en borger- (og kristen-) pligt. »Spritbilister« derimod slipper næppe udenom en dødssynd, selv om det nogle gange lykkes at bjerge liv og lemmer. Risikoen er for stor. *pater.*

Krønikens oplysninger og udgravningens resultater stemmer meget smukt sammen. Når krøniken f. eks. oplyser, at biskop Svend af Aarhus døde i 1191 og blev begravet foran hovedalteret i klosterkirken, gravede man selvfølgelig med særlig omhu her og fandt virkelig en grav. I stil passede den til omkring 1190 og var muret op med akkuratse, som det sømmede sig for en fornem persons grav.

I graven fandtes et velbevaret skelet, der mærkværdigvis lå nedenfor den lille åbning i gravens hovedende, hvor den dodes hoved i andre romanske grave plejer at ligge. Den lille gåde blev imidlertid hurtigt løst, da man sluttede, at det måtte have været biskoppens mitra, som her havde haft sin plads. På skelettet fandtes yderligere rester fra hans ornat: Snorene fra hans kåbe, sølvkorset på brystet samt fingerringen fuldender beviset for, at dette var biskop Svends jordiske rester.

ANKER.

Ugens historie

I en jydsk provinsby så jeg fornylig et opslag i våbenhuset til den katolske kirke. Der stod:

»Ingen må — uden nødvendighed — forlade kirken, inden slutningssalmen er sunget færdig. Der gives undtagelser (togel eller bussen venter ikke etc.); men i vore kirker giver vor Gud og Frelser audiens. Tør du virkelig rende din vej, inden audiensen er forbi? Uden en vigtig grund.«

Næstved

<p>Støt Annoncørerne!</p>	<p>Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Telf. 543</p> <p>Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Tapeter og Malerverer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Byvænget 3 . Telefon 2117</p> <p>Lys - Kræft - Varme</p>	<p>„Østerport blomster“ C. G. Mortensen Moderne binderi og Dekoration buketter - kranse</p> <p>Telefon 1652</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 276</p>
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (fl. Lin.) Trælast og Bygningsartikler</p> <p>Femøvej</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør til de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158</p> <p>Lev. til Sci. Ellsabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen <i>Malmester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659</p> <p>Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ll. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</p> <p>Lev. til kat. Menighed</p>	<p><i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts—April:

25. S. 1. PAASKEDAG (546—37); (hvid) Paaskens Præf. (518).
 26. M. 2. PAASKEDAG (550—38); (hvid) Præf. (518).
 27. Ti. 3. PAASKEDAG (555—39); (hvid) Præf. (518).
 28. O. i Oktaven (559); 2. Bøn: St. Johannes af Capistrano (863); Præf. (518).
 29. T. i Oktaven (563); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (518).
 30. F. i Oktaven (568); som Torsdag.
 31. L. Hvide Lørdag (572); som (hvid) Torsdag.
 1. S. Hvide Søndag.
 (hvid)

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevvej 116
 Tlf. Hølrup 3385 og 3413 x

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverander til Skt. Elisabeths Hospital,
 Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg
 Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
 FASAN 595 mellem Kl. 18—19

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
 sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
 Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
 Nørrebrogade 27 C, København N
 Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
 c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
 København K Tlf. Palæ 4777
 Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
 Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
 Postgiro 58965

Abonnementpris 4, 50 Kr. Kvarartalet. Norge
 og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
 Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
 FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

PAASKEGUDSTJENESTER

	Paaskelørdag	Paaskesøndag	2. Paaskedag
St. Ansgar	22 ½ C 24 H	10 L. 19 ½ A, m. m.	
Jesu Hjerte	22 ½ C 24 H	10 L. 19 ½ A, m. m.	
St. Andreas	22 ½ C 24 H	8, 10 L. 17 A.	7, 8, 10
St. Annæ	7 C 8 ½ H	7 S. 10 H 18 A	8 ½ S, 10 H, 18 A
St. Augustin	22 ½ C 24 H	10 H	8 H, 14 A
St. Knud Lavard	22 ½ C 24 H	8, 10 H, 11 ½	8, 10 H
Immaculata	6 ¼ C 7 ½ H	6 ½ S, 10 H, 19 A	9 H
St. Therese	7 C 8 ½ H	7 ½, 9 H, 11, 16 ½ A	8
Sakraments	22 ½ C 24 H	8, 10 H, 17 A	8, 10
St. Antoni	22 ½ C 24 H	10 H	9 H
St. Mariæ	22 ½ C 24 H	8, 10 H	8, 10 H

C = Paaskelørdagens Ceremonier, L = Levitmesse, H = Højmesse, S = Sangmesse, A = Andagt, m. m. = iøvrigt som Søndag.

Det bemærkes, at man har opfyldt Pligten til Deltagelse i Paaskedagens Messe ved at tage Del i Midnatsmessen.

R. I. P.

Vor højtelskede Fader,
 fhv. Maskin- og Skibsinspektør i Østasiatisk Kompagni,
 fhv. Vice-Præsident i Russian-American Line Inc., New York, fhv. Præsident i Union Transport Co. Inc., New York,

Rentier

Sophus M. Thomsen

født den 16. Maj 1869 i Aaby, Danmark, døde stille og fredeligt i Troen paa sin guddommelige Frelser JESUS KRISTUS, vel forberedt ved og styrket med Kirkens Sakramenter, i sit Hjem i Kalmar i Dag efter kun kort Tids Sygdom, dybt savnet, men bevaret i taknemmeligt Minde.

Kalmar og Hellerup, den 14. Marts 1951.

Paa Familiens og egne Vegne
 Kurt S. Thomsen. Werner H. Thomsen.

Bed for hans udødelige Sjæl.

Begravelsen finder Sted i Stilhed i Kalmar.

Stilfærdig pensioneret Dame søger
 1. maj 1 ½ eller 2 evt. delvis møblerede
 Værelser, Køkkenadgang eller Thekkø-
 ken og Centralvarme. Helst Gentofte,
 Charlottenlund eller Lyngby.

K. Ernegard, Telefon Farum 73
 mellem 9—10 eller 17—18.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
 Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
 den sidste

**LIBELLE-
 BOG?**

— den koster
 kun 2 kr.

Maria-Valfarten til Åsebakken 1951

Der er allerede tradition for, at der til forårsbebuderne også hører meddelelsen om, at nu skal vi snart atter på valfart til Åsebakken til Vor Frues ære.

Nu skal det så noteres i alle lommebøger, noteringskalendere osv., at

Søndag den 20. Maj

er vi alle optaget, for da skal vi på valfart.

Vi beder alle reservere dagen allerede nu, så vi får en endnu større valfart ud af det i år end de tidligere år. Specielt kirkekorenes medlemmer henvender vi os til i håbet om, at De atter i år vil hjælpe os med at gøre dagen til den festlige oplevelse, det hidtil har været.

Mariakongregationernes arbejdsudvalg

Retræte for Herrer paa Dalum Kloster

Allerede nu meddeles Tidspunktet,

for at De kan tilrettelægge Deres Ferie derefter. Retræten holdes i Aar fra *Lørdag Aften den 18. August til Fredag Morgen den 24. August.*

Takket være Sct. Hedvigssøstrenes Imødekommenhed er Prisen kun 30 Kroner for hele Opholdet. Søstrene foretager for Tiden en Ombygning saaledes, at der bliver endnu flere gode Værelser til Disposition. Und Dem selv den store Oplevelse en god Retræte er! De er hjertelig velkommen!

Anmeldelse om Deltagelse til Henry Schultè, Tøndervej 15, Kolding.

Det hellige år En dansk farvefilm

I marts måneds snesjap, regn og blæst er det en behagelig oplevelse at føle sig hensat til sydens sol og skønne blomsterpragt. Fabrikant A. Olsen besøgte Rom i jubelåret og har foreviget dette i en pragtfuld farvefilm.

Pilgrimme fra 1950 genoplever i film alle de vidunderlige oplevelser,

de havde i Rom, og alle andre bliver yderligere tilskyndet til et besøg i »den evige stad« med de mange oldtidsminder, med de 367 kirker og med Vatikanet. Filmen giver et alsidigt billede af Rom, intet er forbigået, måske kan man indvende, at overgangen fra byens gadeliv til Peterspladsen virker næsten chokerende brat.

For os er det naturligvis særligt Vatikanet og de fire basilikaer, der interesserer. Pavens indtog i Peterskirken ved helgenkåringen er en ekstra oplevelse. Iøvrigt giver filmen et udmærket indtryk af kirkens universalitet. De skønne farver, Italiens blomsterpragt og dejlige overflod af frugter hører altsammen med til en pilgrimstur, og filmen gengiver det altsammen.

Et udmærket foredrag ledsager filmen og vidner om en grundig indlæven i Rom, Vatikanet og jubelåret. Den forevises Skærtorsdag, Langfredag, Påskelørdag og Påskesøndag, 4 gange hver dag i World Cinema og være hermed anbefalet.

O. K.

<p>Odense</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>Varehuset Skjolden <i>Overgade 21 - Tlf. 955</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>
<p>Køb hjemmelavet Chokolade i „ELITE“ Hjallesevej 21 Vestergade 9</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 8552</i> <i>Alle Aarstidens Fiskesorter føres</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>H. C. Christensen <i>Hjallesevej 24 . Telefon 8563</i> Ligkiste- og Begravelsesforretning <i>All vedr. Begravelser ordnes.</i> <i>Snedker ved Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Sophus Larsen & Søn <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> <i>Albanigade 39 . Telefon 4895</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>C. M. Rasmussens Eftf. <i>E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre</i> <i>Overgaden 29 . Telefon 1117</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken</i></p>	<p><i>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.</i> i LYON <i>v. E. Christensen</i> <i>Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</i></p>
<p>Knud V. Mørk <i>Frisørmester</i> <i>Jagtvej 29</i> <i>Barber ved Sct. Josephs Hospital.</i></p>	<p><i>Gør Deres indkøb i blomsterforretningen „Sara“</i> <i>Hjallesevej 10</i> Telefon 5154</p>	<p>Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet</p>
<p>Svendborg</p>	<p>C. K. Hansen <i>ex am. aut. gas- og vandmester</i> <i>Kullinggade 10 . Tlf. 489</i> <i>Udfører arbejdet for de katolske institutioner</i></p>	
<p>L. Larsen & Søn <i>Malermestre</i> <i>Brogade 10 Telefon 1016</i> <i>Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri <i>Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Brødrene Franke <i>v/ Arne Jeppesen</i> <i>1. Kl.s KØD OG PAALÆG</i> Telefon 218 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>
<p>Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. <i>All i Kolonial . Vin . Konserver</i> <i>Møllergade 71 . Tlf. 1044</i></p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser <i>Fruestr. 10, Ti. 264 . H. Nielsen jun. priv. Ti. 1864</i></p>	<p>Kulkranen <i>Frederiksgade 2</i> Telf. 1410 og 172</p>
<p>Kolding Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> <i>1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød</i> <i>Konserver</i> <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i></p>	<p>Roskilde Mønsterbageriet <i>Olsegade 17. Tlf. 1365</i> <i>anbefaler sig med 1. Kl.s</i> <i>Bageri og Konditori</i> <i>All i Isanretninger og Desserter</i></p>	<p>Nakskov Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 <i>Leverandør</i></p>

Situaitonen i

Czekoslovakiet

URBI ET ORBI

VATIKANETS SVAR TIL PRAG

Der forlyder paa kompetent Hold i Vatikanet, at der kan ventes udstedt Ekskommunikationsdekret mod de Medlemmer af den czekoslovakiske Regering, som har dellgget i Aktionen mod Kirken samt mod de Præster, der aktivt har samarbejdet med den kommunistiske Regering. Man er i Rom paa nærværende Tidspunkt ikke klar over hvor mange Gejstlige, der har stillet sig til Regeringens Disposition, men Antallet menes ringe. (CND)

Radio Praha

meddeler at fire Biskopper har aflagt Forfatningseden

Et af de største Problemer, der beskæftiger Regeringen i Prag, er, hvorledes Alumnerne i de statsanerkendte Præsteseminarier faar en gyldig omend ikke af Rom accepteret Vielse. Man ønsker, at de paagældende bliver rigtig viet og ikke blot indsat i Embede ved en blot og har Ceremoni. Prag har søgt energisk efter en Biskop, der vil paatage sig dette Job. Ifølge de senest indløbne Meddelelser skal dette være lykkedes, idet man skal have formaaet den gamle, skrøbelige Hjælpebiskop i Prag, Mgr. Eltschkner til dette utaknemmelige Job. Ifølge ligeledes ikke kontrollerede Meddelelser fra Prag skal Mgr. Eltschkner ligeledes have aflagt Tro-

skabseden til den kommunistiske Republik. Det samme skal være Tilfældet med Mgr. Carsky af Kostice i Slovakia, Mgr. Picha fra Gradec Kralove, Mgr. Trochta af Leitmeritz, Mgr. Ambus Lazik af Trnawa (hvem Prag har udset som Konsekrator for Seminarierne i Bratislawa) samt den apostoliske Administrator i Tesin, Mgr. Ucederek. Biskop Eltschkners Navn figurerede ligeledes for nyligt blandt de prominente Deltagere i den første czekoslovakiske Freds-Kongres.

Ærkebiskop Berans Forvisning fra Prag maa ligeledes — ifølge autentiske politiske Kilder — ses paa videre Sigt. Siden Kristi Legemsfest 1949, hvor Mgr. Beran fremsatte en Del meget skarpe Kommentarer til Situationen i sin Festrædiker, har han været holdt indespærret i sin Bolig. Ifølge Meddelelser, der er tilgaaet *NCWC-News-Service*, maa Tilfældet *Clementis* ses i nøje Sammenhæng med Tilfældet *Beran*. Ifald *Clementis* (for saa vidt han endnu maatte være i Live) i en evt. Proces vil anklage sig selv for at have konspireret med Ærkebiskop Beran, er Sagen jo løbende.

Reaktionen i Polen udebliver ikke

Den polske Reaktion paa Ærkebiskop Wyszynski's Skridt har ikke ladet vente paa sig. Pressen retter heftige Angreb paa »Osservatore Romano«, den katolske Aktions Blad »Il Quotidiano«, paa Vatikanets Radio samt paa en Række øvrige Radiostationer, der har kritiseret Warszawas Fremfærd mod de hidtidige apostoliske Administratorer i de ny polske Egne. Likvideringen af den provisoriske Kirkeforvaltning i de genvundne Omraader understreger det vatikanske Rænkespils Bankerot, skriver den polske Presse; hvor gerne havde Vatikanet ikke set denne Ordning permanent og saaledes været Anledning til Triumf for Vatikanet og Revisionisterne. All Vatikanets øvrige Tovtrækkeri i Polen har kun Splid og Forvirring til Hensigt. I Polen maa alt, hvad der ikke tjener Statens Interesse, idag bringes af Vejen. — Tendensen i disse Røster er ganske tydelig. Der lægges op til ny og heftige Angreb paa den Hellige Stol og det polske Episkopat. Endvidere loves der Gejstlighed »Støtte mod Forfølgelse fra de højere Foresattes Side« samt materielle Fordele for de Præster, der vil være lydøre over for Regeringen. (KIPA)

Efter at Radio Praha havde bragt Meddelelsen om, at Ærkebiskop Beran var blevet fjernet fra Prag og paalagt en Bøde, skriver »Osservatore Romano« i en Kommentar til Udviklingen i Czekoslovakiet bl. a.:

»Den katolske Verdens Samvittighed rejser sig paany i Protest i Anledning af de seneste Krænkelser af Kirkens Rettigheder og Frihed. De ny Uhyrligheder virker til Skade for dem, der bringer dem til Udførelse og til uangribelig Retfærdiggørelse af dem, mod hvem de er rettet: Vi bøjer os i Ærbødighed for Ærkebiskop Beran. Han har bekendt og forsvaret Fædrelandets Rettigheder og Frihed og aflagt Bevis derpaa i Koncentrationslejren i Dachau. Han er blevet fortrængt af samme Aarsager af saavel Kominformismen som af Nazismen: fordi han i sin Holdning som katolsk Præst og Sjælehyrde holdt Stand mod det samme antireligøse Had.«

En af Grundene til Ærkebiskop Berans Fjernelse fra Prag maa søges deri, at Magthaverne ønsker at bevare Skinnet og først indsætter en Kapitelvikar efter kanonisk Ret, naar Ærkebiskoppen har forladt sit Virkeomraade. Kapitlet har, som det hedder, gjort Brug af Kanon 429, da det valgte Dr. Stehlik til Kapitelvikar, idet nævnte Kanon siger, at en Kapitelvikar først kan indsættes, naar den forviste eller forhindrede Biskop selv er ude af Stand til at overdrage sine Beføjelser til en af Generalvikarerne eller en anden Præst. Det vides ikke, hvem Mgr. Beran har overdraget sine Beføjelser til, og man er saaledes i Øjeblikket ikke i Stand til at sige, hvorvidt Stehliks Valg til Kapitelvikar er retmæssigt eller ej. (KIPA)

PAASKEVELSIGNELSEN I RADIO

Den hellige Fader vil i Aar ikke celebrere nogen højtidelig Pontifikalmesse i St. Peter til Paaske. Imidlertid vil Paven som sædvanlig fra Peterskirken Loggia meddele Velsignelsen *Urbi et Orbi*. Ceremonien finder Sted henimod Kl. 12 og transmitteres af Radio Vaticana paa de sædvanlige Bølgelængder. (KIPA)

I Anledning af den stedfundne Brevveksel mellem Joliot-Curie og den Hellige Stol rejser »Osservatore Romano« det Spørgsmaal: hvorledes kan Kritikerne og Polemikerne i Kominforms Lejr anklage den Hellige Stol og Paven for at drive en falsk Fredspolitik, ja endog beskyldte Paven for at være Krigsophidser, naar Joliot Curie — i sin Egenskab af Verdensfreds Raadets Præsident — paa Raadets Vegne i sin Skrivelse til Rom udtrykkelig fremhæver Pavens Indsats for Fredens Sag?!

Jubelaarets endelige Tal

Af den netop fremsendte afsluttede Jubelaarsstatistik fremgaar det, at Centralkomiteen for det Hellige Aar i Tiden fra 24. December 1949 til 25. December 1950 har taget sig af ialt 3,1 Million Pilgrimme. Af Pilgrimme var 97,3 % Europæere, 2,3 % Amerikanere, 0,2 % Afrikanere, 0,8 % Asiater og 0,003 % Australiere. I Spidsen for de europæiske Pilgrimme ligger Italien, Frankrig og Tyskland. Langt den overvejende Del af Pilgrimme ankom til Rom pr. Jernbane; der ankom i alt 572 internationale Særtog. 150.000 Pilgrimme ankom ad Søvejen, 3000 ad Luftvejen, 6500 paa Cykel og 4350 til Fods. (KIPA)

Pavelig Nuntius til Tyskland

Den Hellige Fader har udnævnt Ærkebiskoppen af Fargo (USA), *Mgr. Alois Muench*, til apostolisk Nuntius ved den tyske Forbundsrepublik.

Katolsk

1. April 1951
99. Aargang
Nr. 13

Ugeblad

Betragtninger forud for et Valg

Katakomberne

Tarvelig Reklame for god Film

Naar Paven velsigner

»pr. Radio«

Folkedemokratiske Metoder
i Czekoslovakiet

En Gang om Aaret — paa Hvide Søndag — staar vi Ansigt til Ansigt med det, der kunde have været. Til daglig synes vi nok tiest, at Livet gaar saadan, at det ene følger det andet og ikke ret vel kan være meget anderledes. Der er nemme Forklaringer til alt, og den Historie, som er Fortællingen om os selv, synes at gaa sin logiske Gang.

Men Hvide Søndag ser vi uvægerligt os selv i Rækken af de smaa, som ujordisk alvorsfulde og betagne knæler ned oppe ved Alteret for at modtage Frelseren i deres Hjerter. Meget kan staa uklart i Erindringen, men

ikke det Øjeblik, da det var os selv, som for første Gang aabnede vort Hjerter for det største Mysterium. Vi er helt tilbage i det Øjeblik, hvor mange Aar der siden end maatte være foreløbet, være sivet bort mellem Hænder, der føles saa tomme og fattige. Det er ikke en Forskydning af Erindringen, naar vi ganske tydeligt mindes, at dette Mysterium, der saa fuldkom-

Hvide Søndag

ment overstiger menneskelig Fattigevne, hin Hvide Søndag var klarere end nogensinde siden og et Øjeblik syntes os næsten gennemsigtigt klart.

Hvis denne vor første Kommunion var blevet bestemmende for alt; hvad der siden fulgte — hvad kunde der saa ikke have været! Stille bøjer vi vort Hoved. Det er altsaa ikke sandt, hvad vi ellers siger til os selv. Det er ikke sandt, at det gik, som det maatte gaa. Der laa en anden Vej for os, og der var Lys nok over den. Den Gang havde vi en fuldkommen Følelse af Frihed, af ubegrænsede Maal. Siden har vi betalt vor dyre Skat til den menneskelige Natur, til Milieu og Omstændigheder, og Frihedens Felt snævredes mere og mere ind, kvalt af Undskyldninger. Men Hvide Søndag ser vi hvert Aar igen, at Friheden maales ved Guds Magt over Arv og Milieu, over Natur og Omstændigheder. I Guds Kraft — og det var den, der fyldte os — havde det helt anderledes været muligt.

Saa gaar vi ydmygede og beskedne med bøjet Hoved ud af Kirken med en stille Bøn om, at det maa gaa disse Børn fra i Dag lykkeligere, end det gik os. Men hvorfor nøjes vi med dette? Gik vi ikke selv op til Kommunionbænken, da Børnene atter sad paa deres Pladser i Kirken og med Hænderne for Øjnene talte sagte med Mysteriets Herre. Men om saa ogsaa det var vor tusinde eller tyve tusinde Kommunion, saa ejer vi jo i Dag nøjagtigt det samme som hin fjerne Hvide Søndag. Hvad der hin Dag var muligt, er muligt i Dag. Lad Vaner have taarnet sig op, lad Omstændigheder have knuget os og taget os til Fange. Hvad er det altsammen mod Guds Kraft? Og det er den, vi har taget imod.

Hvide Søndag! Alt, hvad der kunde have været. Du er atter tilbage — og det kan altsammen, alt det væsentlige, alt det, der tæller for Evigheden, endnu blive, som Hvide Søndags blændende Syn saa det engang.

HVIDE SØNDAG
Første-Kommunioner hos den Hellige Fæder.

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefy**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsøle Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4

København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 65 38
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Fløsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederiksundsvej 148'
Telefon Bella 384

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik og Terrazzo
La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tages

Skandinavisk
Korset Magasin

v/ Fru Gurli Ravn

*

Nørrebrogade 27

Tlf. C. 12227

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILJE HANDELSBANK

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfirr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Katolikker og det politiske Liv

Spredte Betragtninger forud for et Valg

Det er urigtigt af en Katolik ikke at interessere sig for Samfundets Problemer. Disse Problemer angaar os selv, og i det Omfang dette er Tilfældet, er det let nok at vise Interesse. Og om ikke de *allid* angaar os selv, er de vor Næstes Problemer, og det er kristeligt uforvarligt at lade Næstens Ve og Vel være uden Interesse for os.

Deraf slutter vi os til, at ikke blot bør vi Katolikker paa hver sin Plads i Samfundet interessere os for dettes Sager; men der bør ogsaa blandt os være et rimeligt Antal, der gaar ind i aktiv Politik for mere direkte at yde en Indsats for den bedst mulige Løsning af de samfundsmæssige Opgaver.

Vi har ogsaa den Overbevisning, at vor kristne Tro gør os velegnede til at tage de politiske Spørgsmaal op. Nogle Steder i Verden har man endogsaa grundlagt særlige katolske Partier, fordi man mente, at den katolske Moral ligefrem pegede paa bestemte politiske Retningslinier, der maatte kunne samle alle Mennesker af katolsk Tro.

Dette er næppe rigtigt. Hvis man gennemgaar de Love, der er Høsten af et Aars Rigsdagsarbejde, kan det let vise sig, at der ikke er en eneste Paragraf i en eneste Lov, til hvilken man i *Egenskab af Katolik* havde Bemærkninger at gøre. I vore andre Egenskaber har vi muligvis mangt og meget at bemærke, og det er vor borgerlige Ret ikke at tie stille med, hvad vi mener. Men vi gør klogt i ikke at blande vor Tro op i Ting, som er den uvedkommende. Er vi f. Eks. Socialdemokrater eller Radikale og overbeviste om, at det vil være ganske urimeligt at røre ved Pristallets Indflydelse paa visse Lønninger, er vi i vor gode Ret til at give Udtryk herfor i Skrift og Tale og ved Kryds paa en Stemmeseddel, men vi er ikke »Venstre-Katolikker« af den Grund, for det er ikke et Spørgsmaal, til hvis Løsning vor katolske Tro kan tjene. Lige saa lidt er vi »Højre-Katolikker« ved at ønske Pristalsreguleringen ændret eller ved at stemme paa den siddende Regering.

Naar dette overhovedet fortjener at nævnes, er Grunden den, at Navnene »Venstre-Katolikker« og »Højre-Katolikker« bliver opfattet, som var der to Slags katolsk Tro, en, der gjorde Folk til Socialdemokrater og lignende, en anden, der gjorde dem til Konservative og Venstremænd. Og det kan ikke eftertrykkeligt nok fastslås, at den katolske Tro er een, og at de politiske Divergenser ligger paa et helt andet Niveau. Lige saa urimeligt ville det være at tale om en »Arbejder-Katolik« eller en »Grosserer-Katolik«, en »cand. mag.-Katolik« eller en »Seminarist-Katolik«, en »Vegetar-Katolik« eller en »Kødspiser-Katolik«.

Imidlertid vil dette jo ikke sige, at der aldrig dukker politiske Spørgsmaal op, til hvilke vi i vor Egenskab af Katolikker har noget at sige. Hvil-

ket politisk Parti vi end tilhører, har vi som Katolikker vor ganske bestemte Mening om f. Eks. Lovgivningen angaaende Fosterdrab og Sterilisation, angaaende Adgangen til Skilsmisse og de Skattelove, der frister til Samliv uden Indgaaelse af Ægteskab. Og der er mange andre Eksempler. Her giver vor Tro os ganske bestemte Synspunkter, som samler alle Katolikker uden Hensyn til deres politiske Kulør og eventuelt nøder nogle af os til i den foreliggende Sag at skilles fra det »Parti«, vi ellers slutter os til. Uden at det dog hermed er sagt, at vor Tro dikterer os Enkeltheder af rent praktisk Art. F. Eks. siger vor Tro os ikke, hvilke Straffetrusler en Lov bør indeholde for at værne de ufødte Børns Liv.

Naar alt dette er sagt, maa det dog tilføjes, at ud over de Spørgsmaal, til hvilke katolsk Moral har principielle Svar, er vi Katolikker af enhver politisk Afskygning enige om endnu et, nemlig om selve Formaålet for hele det politiske Arbejde. Lovene skal, idet de bygger videre paa moralske Principper, trække Linierne op for de enkelte Menneskers Pligter som Samfundsborgere, og de skal, ud fra Retfærdigheds-Synspunkter, bestemme Omfanget af de Krav, som Fællessvellet maa stille de enkelte. Det er, i et moderne, kompliceret Samfund, overordentlig vigtige Ting, der griber dybt ind i hvert eneste Menneskes Tilværelse. Ethvert Ønske om at kunne vende tilbage til Tider, hvor de Byrder, den enkelte maatte bære for Fællesskabets Skyld, var faa og lette, og der iøvrigt var frit Spil for den enkelte Frihed, er illusorisk. Vi kommer ikke bort fra, at politiske Afgørelser er af gennemgribende Betydning for alle Samfundets Borgere, og at de i samme Grad maa træffes i en Atmosfære af høj ideel Stræben efter Retfærdighed, Ligelighed og medmenneskelig Hensyntagen.

Herom er alle Katolikker enige, og vi er vistnok enige med det alt overvældende Antal af Landsmænd i alle Samfundslag. Og derfor kan vi ikke undlade paa Tærsklen til endnu et Valg at slutte os til Koret af dem, der siger til Politikerne (uden Undtagelse), at der er meget lidt Tilfredshed med det politiske Liv i Dag. Da Radioen forleden havde transmitteret den store Debat om Kriseforanstaltningerne, skal Politikerne vide, at man blandt Lytterne ikke fandt een tilfreds blandt halvtreds utilfredse. De færreste har ved selv det flittigste Rundspørge kunnet finde en eneste af deres bekendte, som fandt hele Forestillingen andet end afslørende.

Vi er ikke saa farisæiske, at vi ønsker Politikerne vor egen Idealisme. Enkeltvis er Politikerne antagelig velmenende, mange af dem tilmed dygtige — og sikkert alle hæderlige. Men de er partipolitiske i en Grad, saa de ikke aner, at Befolkningen betrag-

ter dem som Anakronismer. Det sker (med mere eller mindre Berettigelse), at Mennesker angriber Kirken for at tale et Sprog, som moderne Mennesker ikke forstaar. Bare man kunde gøre Politikerne begribeligt, at dette i langt højere Grad gælder dem. De partipolitiske Floskler virker — stærkest i Radio, men ogsaa uhyggeligt paa Tryk — saa Politikernes egne Tilhængere krymper sig af Generthed. De personlige Angreb (som Politikerne fra Vælgermøde-Atmosfæren tror saa virkningsfulde) skammer Lyttere og Læsere sig over, ganske ligesom man skammer sig, naar man ser en agtværdig Person i Beruselse gøre noget, som faar ham til at »tabe Ansigt«. Blot Politikerne kunne sidde uset i et almindeligt dansk Hjem, der i Radioen lytter til politisk Debat. Saa vilde de lære en ganske ny Lektie om, hvad vi jævne Mennesker ønsker, de politiske Drøftelser skal dreje sig om.

Gymnasielærere kan tale med om, hvor lidt Interesse deres Elever viser for Politik. De politiske Ungdomsforeninger fortæller om det samme. Men drager man de rette Konklusioner heraf? Naar kirkelige Foreninger i Perioder klager over Tilbagegang, er der nok til at belære Kirken om, at Fejlen er dens egen, ikke Ungdommens. Hvorfor gaar det saa langsomt op for de politiske Partier, at den svigtende Interesse, netop blandt de yngre, for Politik, maa søges hos dem selv? Og naar det endelig sker, kan man opleve, at de tror, den bedste Udvej er en Skærpelse af Partipolitikken. Det er rigtigt, at i 30'erne var der Liv og Spektakler med lange Støveler og Knytnæver og stort Tilløb af unge til Fest i Gaden i Partipolitikens Navn. Der er intet, som tyder paa, at det er Vejen i 50'erne. Om Partierne dog engang vilde forsøge sig med ren Saglighed uden Skelen til Vælgerskarens Reaktioner. Paa den jævne Vælgerskares Vegne kan vi med største Tryghed love dem, der forsøger dette uhørte, at de skal faa vore Stemmer, uanset Skattebillettens Udseende, og at de alene derved vil kunne faa vore unge i Tale.

Men nok om dette. Om faa Dage opfordres de lidt ældre i det halve Land til at afgive deres Stemme ved Landstingsvalget. I gamle Dage med mere personlig Kontakt mellem Politikerne og hans Vælgere kunne disse bedre end nu gøre deres Ønsker gældende, saa Politikerne vidste, hvad der ventedes af ham, hvis han blev valgt. Maa vi paa et ikke helt ubetydeligt Antal katolske Vælgere Vegne minde om, at de Landstingsmænd, der vælges, sandsynligvis en Dag skal tage Stilling til en ny Udformning af Lovene om Svangerskabsafbrydelse. De vil blive gjort bekendt med det katolske Syn paa Fosterdrabets Forbrydelse. Og vi kan love de Rigsdagsmænd, der bl.a. med vore Stemmer i Ryggen, baner Vejen for en Udvidelse af de stats-velsignede Drab paa smaa Mennesker, at vi ikke gentager en saadan Stemmeafgivning — og det hvad vi saa end politisk hældede til indtil da. Vi beder ogsaa Politikerne erindre, at der under deres Rigsdagsar-

bejde vil sidde Tusinder af katolske Vælgere, som med særlig Interesse vaager over, om de i Behandlingen af Skatteløve og lignende er opmærksomme paa de Skævheder, der rammer samlevende Ægtefæller urimeligt håardt, og om de i det hele taget stræber efter at styrke i Stedet for at svække Ægteskabets Institution.

Og endelig bedes de ogsaa erindre, at Katolikker (af alle Partier) i Kraft af deres moralske Syn paa Lovgivningsmagts Opgaver venter alvorlige Bestræbelser for, at Samfundets Byrder fordeles efter Retfærdighed og ikke efter Samfundsklassernes Tovtrækning. Vi kunde en Gang kontrollere et Tilfælde, hvor en Vognmand og en Telefonarbejder, der delte en Villas to Lejligheder, blev sat i Skat

for et Aar, hvor Telefonarbejderen med megen Sparsommelighed havde hutlet sig igennem, mens Vognmanden havde haft stort Privatforbrug uden smalle Steder — og hvor Telefonarbejderen blev ansat i Skat til et Beløb nøjagtigt 10 Gange saa stort som Vognmanden. Skattemyndighederne er tilbøjelige til at trække paa Skuldrene og sige, at nærmere kan man virkelig ikke komme Retfærdigheden. Vi jævne Vælgere vil — med meget Eftertryk — for vi mener det i ramme Alvor — sige til Valgets ivrige Politikere, at vi venter af dem, at de enten gør alvorlige Skridt hen mod større Retfærdighed i Byrdernes Fordeling, eller søger sig et andet Erhverv. For kan vi ikke i vort lille Samfund via Rigsdagen faa den Slags klarer, saa er Politik ikke noget for ordentlige Folk.

Stor Interesse for Vigiliemessen Paaskenat

Interessen for Paaskenattens Guds-tjeneste synes overalt — saavel herhjemme som i Udlandet — at have været meget stor. I flere af vore Kirker i Hovedstaden var Besøget næsten paa Højde med Julenat, og mange benyttede Lejligheden til at opfylde deres Paaskepligt. Den ændrede Liturgi voldte maaske en Del Vanskeligheder for dem, der fulgte med i Messebogen — men det er jo en Ting, der kan ordnes i Tide, dersom Ordningen med Vigiliemessen skulde vise sig at blive permanent.

APROPOS

»Gud har Brug for Mænd«

Opmærksomheden henledes paa denne stærkt virkende franske Film, der har opnaaet forskellige kunstneriske Udmærkelser. Den foregaar for et Par Hundrede Aar siden paa en lille Ø ud for Bretagnes Kyst. Befolkningen lever for en stor Del af at plyndre skibbrudne, og deres Præster formaar intet overfor dette. Mange Præster er rejst, og nu vil Biskoppen til Straf ikke foreløbig sende dem en ny Præst. De primitive Mennesker kan imidlertid ikke udholde Tilværelsen uden Sakramenter og søger at tvinge en af deres egne, der har virket som Sakristan, til at administrere Sakramenterne for dem. Mange stærke Optrin illustrerer dette. Filmen slutter med, at en Præst kommer til Øen og nægter at begrave en Selvmorder. — Fisker-Sakristanen tager da Sagen i sin Haand, sejler med de andre ud til Havs og sænker Selvmorderens Lig med kristen Bøn — hvorefter alle tager ind til Land og gaar til Messe. Den meget franske, yderst subtile Handling er ikke fri for at balancere paa Kanten af det anti-kirkelige Grænse. Ogsaa i vore Dage maa Kirken gribe til at formene visse Mennesker Sakramenterne, og det er ikke menneskelig Uforstand, naar det sker. Med de primitive Mennesker her er det maaske sin egen Sag — og i hvert Fald er deres Tro, midt i alle deres Forbrydelser, levende nok.

Filmen er i høj Grad værd at se — og tænke grundigt efter! (Men der er een Part, som absolut ikke fortjente, at man ser den, og det er Udlejningselskabet, der i en Annonce i Dagbladene i et Sprog, der er ubehjælpomt og pjattet, har anbefalet Filmen med tydelig Angst for, at det religiøse Emne skal jage Folk bort, og derfor har rost den for at være alt det, som det laveste tænkelige Publikum skal lokkes med. Vi mindes ikke nogensinde at have set noget saa hundtarveligt som denne Annonce).

Blade af Kirkens Historie

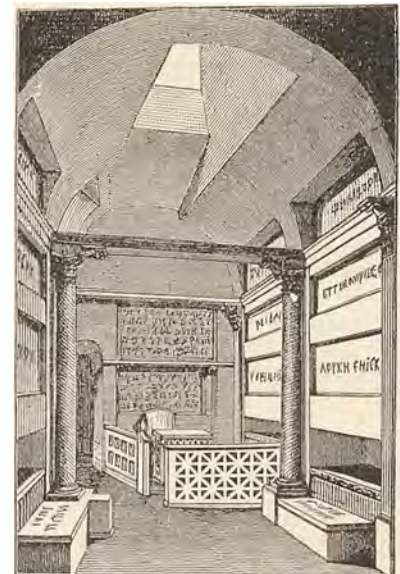
KATAKOMBERNE

Medens det blandt Hedningerne i den senere Oldtid blev almindeligt at lade de døde brænde, holdt Jøderne altid fast ved at begrave deres afdøde, og de Kristne fulgte Jødernes Skik. Vi kan den Dag i Dag besøge oldkristne Begravelsessteder, først og fremmest i Rom, men ogsaa andre Steder, f. Eks. Neapel, Sicilien, Lilleasien og Nordafrika. Det oprindelige Navn var *Coemeterier*, d.v.s. Hvilesteder. Siden Middelalderen kaldes de Katakomber, et Navn, der skyldes, at man den Gang kun vidste Besked om Coemeteriet ved St. Sebastians Kirke i det sydlige Rom, og det kaldtes »Coemeterium ad Catacumbas« (d.v.s. Hvilestedet ved Slugten).

Katakomberne i Rom er et storstilet System af underjordiske Gange med smaa kvadratiske Kamre. De ligger med Indgange fra de vigtigste Veje, der fører ud fra Rom. Oprindeligt var der over Jorden et hedensk Gravsted

for en anset Slægt. Under dette indrettedes der, naar Slægten blev kristen, et kristent Familiegravsted. Ret snart begravedes der ogsaa andre, som havde Tilknytning til Familien, og efterhaanden blev det egentlige Menigheds-Gravpladser. Jordbunden bestaar af Tufsten, som gjorde Indretningen af disse store underjordiske Anlæg let.

I enkelte Tilfælde blev de døde anbragt i Stensarkofager. Men Hovedreglen var, at de blev lagt i vandrette Nicher, der ud mod Gangen blev aflukket med en Marmorplade og derefter lukket lufttæt med Mørtel. I Gangen, der kan ligge i flere Etager, er der oftest 4 eller 5 Nicher over hinanden i Gangens hele Højde. Ved enkelte Begravelser, f. Eks. af Martyrer eller af særlig fornemme Personer blev Nichen forsynet med Buehvælving foran. I mange Tilfælde blev Kamrenes Vægge og Buehvælvingens

Pavekrypt i Calixtus-Katakomberne - samt samme Krypt rekonstrueret.

← Gang med aabnede Gravpladser i Calixtus-Katakomberne.

Υ Deneukaristiske Fisk (Calixtus-Katakomberne).

kurve staaende ved Siden af. De bibelske Billeder forestiller f. Eks. Noas Ark, Abrahams Sønneofring, David i Løvekulen, de tre Ynglinge i Ildovnen og Lazarus' Opvækkelse, alle Scener, som leder Tanken hen paa Guds Magt over Døden.

Baade Billeder og Indskrifter giver et haandgribeligt Udtryk for de ældste Kristnes Tro. I Katakombernes Gange ser vi den Dag i Dag, at disse første Kristne troede paa Kristi Gudsdom, paa det hellige Messeoffer, paa Paven som Kristi indsatte Stedfortræder, paa Jomfru Maria som Guds Moder, paa Helgenernes Forbøn, paa Skærsilden og Værdien af vor Bøn for de afdøde.

Bagside smykket med Malerier. Ganske faa Lysskakter sørgede for en meget sparsom Oplysning af Gange og Kamre.

Denne Begravelsesform tog sin Begyndelse i Kristendommens første Dage og vedblev til nogle faa Aar efter 400. Længe efter vedblev man at besøge Martyrernes underjordiske Grave, men efterhaanden førtes Martyr-Relikvierne op i Byens Kirker og Indgangen til Katakomberne lukkedes til. Først lige inden 1600 fandt man igen de længst forsvundne Begravelsespladser, og der er siden da ialt fundet over 30 Katakomber, hvis Gange har en samlet Længde af næsten 1000 km (d. v. s. saa langt som fra København til midt ned i Alperne). Man regner med, at der ialt har været begravet henvend 5 Millioner Mennesker i Katakomberne.

Gange og Kamre var alt for snævre til at egne sig til Afholdelse af Guds-tjenester, men under de værste Forfølgelser tyede man her ned. Det faldt nemlig selv i saadanne Tider ikke den romerske Stat ind at krænke Gravfreden. Og paa Aarsdagen for Martyrernes Død fejredes det hellige Offer ved Graven. Det er Minder herom, naar der i alle katolske Altre findes Relikvier af en Helgen, og naar Altrene er smykket med Lys, som tændes under Gudstjenesten.

De talrige Billeder i Katakomberne taler mest Sindbilledets Sprog. Kristus er gerne fremstillet som den gode Hyrde. Mange Billeder viser et dækket Bord med Brød og Fisk og Brød-

To Mødre

En sandfærdig Historie af Alice Dease

I det store, højloftede Køkken var der dækket to Borde, et for Proprietæren og hans Familie og et for Tjenestefolkene, som Skikken nu var der i Landet. Husets Sønner var indkaldt til Militærtjeneste, saa det var kun Forældrene og Datteren, Elsa, der sad ved Herskabets Bord; i Dag var der imidlertid en Gæst, Niecen Maria.

Da Familien var færdig med at spise, havde Folkene endnu langt igen. Mens de to unge Piger ryddede til Side, sagde Maria sagte til sin Kusine: »Elsa, hvorfor spiste Tante næsten ingenting af den gode Mad?«

Elsa saa sig forsigtigt om; saa svarede hun hviskende:

»Jeg ved det godt, og hvis du vil lade være med at sige det til nogen, skal jeg fortælle dig det.«

Maria bedyrede naturligvis, at hun ville være tavs som Graven, og Elsa sagde: »Mor holder meget af det, vi fik til Middag i Dag; men hun faster altid to Gange om Ugen.«

»Faster hun saadan ganske af sig selv, uden at hendes befaler det?« spurgte Maria vantro. »Hvorfor i Alverden gør hun dog det?«

Saa fortalte Elsa, at da hendes Mor blev gift — og det var nu tredive Aar siden — havde hun lovet Gud, at hun

vilde faste to Gange om Ugen for at opnaa den Naade at faa en Søn, der fik Kald til at være Præst.

»I tredive Aar!« udrød Kusinen. »Og ingenting er der kommet ud af det! Vi troede engang alle sammen, at Al vilde være Præst; han er saa god, og han læste saa flittigt. Men nu er han Officer; og de andre, de er jo som skabte til at være Landmænd. Saa ...«

»Mor beder stadig — og det gør vi andre ogsaa. Vi er sikre paa, at Al havde tænkt paa at blive Præst; men saa begyndte Krigsrygterne. Og nu kan han ikke træde ud af Hæren. Men Mor bliver ved med at faste.«

»Jeg synes, det maa være dejligt at have en Broder, der er Officer,« sagde Maria, som aabenbart tænkte paa, hvor godt Al tog sig ud i Uniform. Men Else var slet ikke enig med hende.

Langt borte, i Staten Missouri i Amerika, levede en anden Mor, som ogsaa havde ønsket at faa en Søn, som Gud vilde kalde til at være Præst; men hun havde kun faaet to Døtre.

Mrs. Katviks Forældre var emigreret fra Europa; deres Datter var født i Amerika. Hun havde faaet en god Mand i en anset Stilling. Deres puku-

nære Forhold var tilfredsstillende, omend ikke straalende, og Mrs. Katvik kunde give sine to Døtre, Sadie og Katy, saa rigelige Paaklædningspenge, at de hørte til de bedst klædte unge Piger i den lille By.

En Eftermiddag stod de og talte om de nye Pelse, de lige havde været henne at vælge sammen med deres Mor.

»De er vidunderlige,« sagde Sadie. »Jeg var lidt bange for, at Mor skulde sige, at vi maatte se paa nogle billigere, men vi skulde absolut have de bedste.«

»Ja -- saadan er Mor jo. Men selv vil hun ikke have nogen, — og den, Ekspeditricen vilde have hende til at prøve, var lige akkurat saadan en, som Mor burde have. Hun havde en, sagde hun .....«

»Ja, den evige Sælskinds,« lo Sadie. »Den er saamænd pæn nok endnu, men det kunde nu være rart at se Mor i noget nyt engang. Jeg er vis paa, at Folk siger: »Mrs. Katvik var der i sin Sælskinds ...«

»Og den brune Hat!« fortsatte Katy. »Den er lige saa evig som Pelsen.«

»Jeg tror nu ikke, de vil kende den igen i Aar,« sagde Søsteren. »Mor har lavet den om — den er virkelig fik, — tænk, at du ikke har set det! Men alvorlig talt, Sadie, hvorfor køber Mor altid saa lidt til sig selv? Vi skal have det bedste af alting, men det, hun selv faar, er saa forfærdelig beskedent. Hun siger, det er nok, bare hun er klædt, saa det passer til Fars Stilling.

Og det er hun, nydelig ser hun altid ud; men alligevel .....«

Det var ikke bare med Hensyn til sin Paaklædning, at Mrs. Katvik var sparsommelig; hun spenderede aldrig noget paa sig selv. Naar Døtrene spurgte hende hvorfor, skyndte hun sig altid at tale om noget andet. Men da hun laa meget syg, og alt Haab var ude, fik de Forklaringen.

»Jeg ved godt, at I to tit og ofte har ment, at jeg var nærig, selv om I aldrig fandt paa at sige det,« sagde hun til Sadie og Katy.

»Nej, Mor, det har vi ikke!«

»Nu skal jeg fortælle jer, hvorfor jeg har sparet saa meget. Da jeg forstod, at jeg aldrig ville faa den Søn, som jeg havde haabet at kunne give Gud tilbage som Præst, beslutte jeg, at jeg vilde spare saa meget som muligt af det, jeg godt kunde have anvendt paa mig selv, for at betale Uddannelsen for en anden Mors Søn; saa kunne han udfylde den Plads ved Guds Alter, som jeg havde haabet, min Søn skulde faa. Jeg har sparet nok nu ...«

Døtrene græd stille.

»I Europa er der sikkert mange Præstekald; men i den forfærdelige Krig maa det være svært for mange at gennemføre Studierne. Jeg vil saa gerne have, at Pengene gaar til mine Forældres Land. Min Bankbog ligger i Skuffen derovre ..... I maa faa Søstrene til at sende dem ...«

Et Par Dage efter døde Mrs. Katvik. Hendes Mand, som var forfærdelig nedbojet, opfyldte saa hurtigt som mu-

ligt hendes Ønske; han sendte Døtrene til de tyske Benediktinerinder for at bede dem tage sig af Pengene; og Nonnerne sendte dem til det helt rigtige Sted, til Rom.

Der gik flere Maaneder; saa kom der Brev fra Præstekollegiets Rektor.

»Deres Gave var en sand Guds Gave,« skrev han. »Det stakkels Europas Tilstand er ubeskrivelig sørgelig.« (Hvad mon han vilde have skrevet, hvis han havde anet, at den første Verdenskrig, »Krigen, der skulde gøre Ende paa Krig«, kun var Forspillet til en endnu værre Krig og dens frygtelige Følger?) »Der er saa mange smukke Kald — og saa forfærdelig en Mangel paa Præster. I Kollegiet her har vi en ung Mand, som har alle gode Egenskaber. Han har været Officer. Hans Fader havde en stor Ejendom i en af Balkanstatene og vilde under alle Omstændigheder have betalt for en god Uddannelse for Sønnen. Men nu er de fuldstændig ruinerede, det eneste, der er tilbage, er Sønnens Kald. Nej, jeg udtrykker mig forkert. Den unge Mands Hjertensgodhed, hans rige Evner, hans faste Beslutning om at blive Præst har de tilbage. Det vilde imidlertid have været meget vanskeligt for os at hjælpe ham igennem; men nu har Deres store Gave ryddet alle Vanskeligheder bort. Gud vil belønne Dem, fordi Deres Mors Selvfornægtelse har gjort denne unge Mands Uddannelse mulig. Læg Mærke til, hvordan hans Karriere bliver. Hans Navn er Aloysius Stepinac.«

ORIENTERING

Syndsforgældelse pr. Radio

Bladene 2. Paaskedag bragte en Bureau-Meddelelse fra Rom om Pavens Paasketale fra Peterskirken Balkon. Efter Talen lyste Paven Velsignelsen over de 200 Tusinde, der var forsamlede paa Pladsen. Og saa fortsatte Meddelelsen: »Pavens Velsignelse indeholdt almindelig Syndsforgældelse for alle dem, der hørte den enten direkte eller over Radioen, forudsat at de i Dag har været til Alters og har bedt for Pavens Hensigter.«

Hvis en Meddelelse om et andet Emne lød lige saa taabeligt, vilde Lærerne gætte paa Trykfejl, eventuelt paa manglende Sprogkundskaaber paa Nyhedsbureauet. Sandsynligvis vilde Meddelelsen endda ikke naa frem til Trykning, eftersom Aviser har Redaktører, Redaktionssekretærer og Korrekturlæsere, alle med Evne til at læse. Men hele Systemet af Kontrol med Nyheder til Undgaaelse af at blamere sig, synes Gang paa Gang at svigte, naar Nyheden er om katolske Ting. Bureauets Oversætter begaar en Fejl, der gør Meddelelsen til Vaas, men bemærker det ikke, for »Katolicisme er da saadan noget underligt«. Ingen andre paa Bureauet aner Uraad. Og paa Bladredaktionerne svigter den elementære Kontrol i Led efter Led, indtil endelig Redaktionssekretæren sætter selve Taabeligheden op i Over-

skriften og bestiller den tospaltet. Forklaringen er overalt den samme: vist er det noget rædsomt Sludder, men saadan er de Katolikker velsagtens.

Vi er ikke vrede, end ikke utaalmodige. Dette lille Blad har i snart 100 Aar søgt at sprede lidt Oplysning om Kirken, og katolske Forfattere har i Hundreder af Bøger og Smaaskrifter gjort det samme. Resultatet ses ovenfor. Ingen Pædagoger kan maale sig med os i Opøvelse af langstrakt Taalmodighed. Vi bliver bare ved.

Altsaa — for at begynde bagfra. Der forelaa Paaskedag ikke noget Krav om, at Lytterne skulde have bedt »for Pavens Hensigter«. Paven er en ydmyg Mand og ser sikkert gerne, at nogen beder »for (hans) Hensigter«, at han maa have godt og ikke ondt i Sinde. Men Paaskedag — og iøvrigt ved mange andre Lejligheder — henstilles det til Katolikker at bede for de Ting, som ligger Paven paa Hjerte, de Ting, som Paven selv beder for. Vi kan jo ikke altid vide, hvilke Ting, det er, men vi kan forene os med Pavens Bøn, og det er bare dette, det drejer sig om. Saare simpelt, min kære Watson.

Og naar saa nu en Katolik har været til Alters og har forenet sin Bøn med Pavens, modtager han Paaskedag paa

Peterspladsen eller gennem Radioen den pavelige Velsignelse »urbi et orbi«, hvortil der er knyttet en Eftergivelse af noget af den Straf, vi endnu maatte være skyldige at sone. Det har ikke mere med Syndsforgældelse at gøre, end at der maa foreligge en Synd for at der kan være en Straf at sone, og at Synden allerførst maa være tilgivet, for at Straffen eventuelt ogsaa kan sløjfes eller nedsættes. Derfor burde Bureauet have sagt, at for at opnaa det, der — oh, saa sensationelt! — kunne opnaas pr. Radio, skulde man først have faaet Syndsforgældelse (det kræves nemlig ogsaa), derpaa været til Alters og have bedt om de Ting, der ligger Paven paa Hjerte. Men skal man først have faaet Syndsforgældelse for at faa det, der fulgte med Velsignelsen, kan dette ret naturligt ikke være Syndsforgældelse. Hvad det som sagt heller ikke er. Lige saa enkelt, min gode Watson.

Hvad endelig det sjove skulde være ved, at Velsignelsen og de Goder, den bringer, videresendes pr. Radio, er os lidt dunkelt. Velsignelser er raske Ting, der ogsaa uden Radiobølger kan naa viden om. Og lad os være glade for at i en Verden, hvor Dumheder kan udbredes gennem Fjernskriver, kan Velsignelser, Iedsaget af Eftergivelse af den Straf, blandt andet vor selvforskyldte Dumheder har paadraget os, udsendes vidt og bredt gennem andre af vor Tids Opfindelser. Der skulde dog gerne være lidt Balance i Tingene.

Messiaskongen og hans brud

44. Davidssalme (II)

Vers 11--18 i denne salme åbner nye glædevækkende perspektiver. De lyder således: (11) »Hør, min datter, se her og bøj dit øre: glem dit folk og din faders hus. (12) Så vil Kongen attrå din skønhed: han er din herre, så adlyd ham. (13) Tyrus' folk kommer til dig med gaver; folkets rigmænd bejler til din gunst. (14) I idel pragt træder kongedatteren ind, hendes dragt er vævet af guldtråde. (15) Iført broget pragt føres hun til kongen. Jomfruene, hendes veninder, bliver ført frem til dig. (16) Under glæde og jubel føres de frem, de holder deres indtog i Kongens palads. (17) Dine sønner træder i dine fædres sted. Du gør dem til fyrster over hele landet. (18) Jeg vil forkynde dit navn fra slægt til slægt; derfor skal folkene prise dig til evig tid.«

I denne den anden del af salmen skildres det øjeblik, da Kongen skal fejre bryllup, og nu står bruden i forgrunden. Men før vi taler om hende, skal der lige kastes et blik endnu på *brudgommens forberedelse til festen*. Gud har valgt ham med glædens olie frem for hans fæller, d. v. s. hans venner og de indbudte gæster. (8) Her hentydes til den orientalske skik ved et gæstebud at udgyde vellugtende olie over de gæsters hoved, som man ganske særligt vil hædre. Messias er blevet udmærket af Gud mere end alle andre, der tager del i højtideligheden. Ved at blive kaldt »Kristus« eller den »Salvede« fik han »et navn, som er over alle navne. I Jesu Kristi navn skal jo hvert knæ bøje sig i himmel og på jord og under jorden og hver tunge bekende til Gud Faders ære: Jesus Kristus er Herre.« (Fil. 2, 9 f.).

Endnu en anden orientalsk skik benyttes af salmisten til at skildre

Messias' forberedelse til brylluppet. Myrra eller en slags tørret harpiks, aloe eller en vellugtende plante og kassia eller kanellignende bark plejede man at brænde som røgelse i fyrsternes haller, således at også de tilstedeværendes klæder udånder røgelsens behagelige duft. (9) Messiaskongens klædebon er hans menneskelige natur. Fra denne udgår den guddommelige nådes og kærlighedens vellugt. Det er altså brudgommens forberedelse til brylluppet.

Sammen med festtoget nærmer han sig nu paladset. Der står bruden og venter på ham. Inde fra festsalen høres strengeleg. En skare brudejomfruer af kongelig æt tager opstilling omkring ham, medens dronningen selv får plads ved hans højre side, strålende som hun er i det ofirguld, som Salomons skibe bragte hjem fra det Røde Havs kyster.

Hvad er nu alt dette symbol på? *Hvem er bruden*, når brudgommen er vor Frelser selv? På dette spørgsmål svarer profeterne i det Gamle Testamente og apostlene i det Nye flere gange: Pagten og kærligheden mellem brudgom og brud er et billede på Guds pagt med det udvalgte folk i gamle dage og Kristi inderlige forbindelse med Kirken i den nye tid. For os er altså bruden den Kirke, Kristus selv har stiftet, »det nye Jerusalem, som ved tidernes ende kommer ned fra himlen fra Gud, rede som en brud, smykket for sin brudgom.« (Joh. Åb. 21, 2). I mellemtiden længes bruden efter sin brudgom, denne strålende morgenstjerne, og trygler sammen med Anden om; at

han måtte komme snart. (Joh. Åb. 22, 7). I disse ord har vi nøglen til forståelsen af versene 11 til 18.

Når brudefolk i vor tid står for Guds alter for at slutte pagt for livet, henvender præsten *nogle formående ord* til dem. Det samme gør salmisten i vers 11 overfor bruden. Med faderlige ord opfordrer han hende til at glemme sit hjemland og sin familie og blive en helt igennem israelitisk eller rettere sagt helt igennem kristen fyrstinde, således som Ruth gjorde, der kom fra Moab, men hellere vilde tilhøre Guds udvalgte folk. Hvem der skal være Messiaskongens brud, bør udelukkende og uden forbehold tilhøre ham. Den nye pagt med Kristus, som er en ægtepagt, tåler ingen egenrådighed holden fast ved hedenske skikke og hedensk levevis. Bruden må bryde med verden, for så vidt den er kødets lyst, øjnenes lyst og livets hoffærdighed. Nu gælder det om at stræbe efter højere mål. »*Sursum corda*«, er nu løsenet. Den nye pagt betyder en nyskabelse og et liv i et højere plan.

Udelt hengivenhed forlanger Kongen af sin Kirke. Al den overnaturlige herlighed, bruden ejer, er hans gave. Denne hendes skønhed er hans højeste ønske. Derfor venter han, at hun bøjer sig for hans vilje. Han er jo ikke blot brudgom, men også herre. Skæmker hun ham så hele sin kærlighed, vil hun for hans skyld *blive æret fra alle sider*. Selv en så stolt og frihedskærlig by som Tyrus, Fønikernes store og mægtige handelsplads, vil overrække gaver, og de rigeste i landet vil bede hende om hendes gunst og forbøn.

Hvad der er sagt, er imidlertid kun ydre fortrin. Meget mere ophøjet og værdifuld er *den indre skønhed* og storhed, hendes sjæls adel og rigdom. Denne indre herlighed åbenbarer sig dog kun for Kongen under hendes fortrolige samliv med ham. Sådan er det og har det altid været med Kirken. Dens herligste egenskaber, dens indre liv, dyder og sejre er ikke kendt af udenforstående.

Er Kirken Kristi brud i sin jordiske periode, så er den det endnu mere, når prøvetiden ved tidernes ende er omme og Kirken er nået frem til mands modenhed og det mål af vækst, der kan rumme hele fylden af Kristi gaver. Nu er det øjeblik inde, da brudens længsler efter sin brudgom bliver tilfredsstillet til fuldkommenhed. *Kongen fører hende ind i sit palads*, og nu begynder alle at juble og glæde sig i ham. De priser hans kærlighed meer end alt andet, som er til i himlen og på jorden. Folk og nationer, ja hver enkelt sjæl, der slutter sig til Kristi brud, Kirken (ligesom de brudejomfruer, der nævnes i salmen) får del i livsfællesskabet med Kristus og i den evige glæde, som venter dem i de mange boliger, der findes i Faderens hus. Denne vidunderlige proces

RUBENS:

EMMAUS

sion antydes med ordene: »De bliver ført frem til dig.« (v. 15).

Til slut henvender salmisten sig igen til brudgommen og udtaler *gode ønsker for fremtiden*. (17—18) Frugten af forbindelsen mellem Kristus og Kirken skal være en stor række sønner, der træder i forfædredes sted og indtager patriarkernes og andre store mænds plads i den kommende Kirke. Som fyrster over alle lande i hele verden skal Kongen sætte sine apostle og de hellige i Kirken. Således bliver hans navn kendt ned gennem tiderne, og alle nationer på jorden skal prise ham med salmistens egne ord (18).

Messiaskongen har *mange navne* i vore hellige bøger. Ved sin forkyndelse og sit eksempel var han og er han vor »Lærer«. På korset blev han vor »Forløser«. Efter opstandelsen ville han være vor »Broder«. Mange steder i den hellige Skrift kaldes han

vor »*Brudgom*«. Dette navn udtrykker idel glæde og den inderligste kærlighed til Kirken og derved til hver enkelt sjæl, der ønsker at være hans »brud«. Der eksisterer kun en eneste mulighed for at gengælde den ære og lykke og rigdom og hjertensvarme, som Kristi kærlighed til os mennesker er; og det er *den rene, offervillige og trofaste genkærlighed* til ham fra vor side. For at minde os om det benytter Kirken i sin liturgi denne salmes ord mere end alle andre Davidssalmer. Gid vi så, hver gang vi hører dem, må komme i tanke om det kendte råb i lignelsen om brudejomfruerne (Mt. 25, 6—13): »Se, Brudgommen er der, gå ham i møde.« Og gid vi aldrig må blive forskrækket ved hans erklæring: »Sandelig siger jeg eder, jeg kender jer ikke.« Våg derfor, thi I kender hverken dagen eller timen.

F. K.

I korte Træk -

Den ny hollandske Regering tæller seks Katolikker og er dannet af Dr. Karl Romme, der er det katolske Folkpartis parlamentariske Fører. Det er et Koalitionskabinet, der skal træffe Afgørelse om Landets Forsvar og tillige gennemføre Sparebeholdninger paa andre Omraader. Dr. Romme var den fjerde, der forsøgte at afslutte den syv Uger lange Regeringskrise. (CND)

*

Ærkebiskoppen af Utrecht, Kardinal de Jong, meddeler, at han agter at trække sig tilbage, saa snart der er blevet udnævnt en Efterfølger til ham. Kardinal de Jong har i de sidste Aar været meget svagelig. (CND)

*

Ifølge Meddelelser fra Peiping skal Kommunisterne have arresteret den apostoliske Præfekt i Shasi, Central-Kina, Mgr. Jules Dillon. Man er tillige uden Efterretning om fire Franciskannermissionærer i samme Bispedømme. (KIPA)

*

Tre Ordenssøstre af Maryknoll-Kongregationen — den ene er Dr. med., og de to andre er Diplom-Sygeplejersker — arbejder for Tiden i Nærheden af Kyoto (Japan) med et »*kørende Apotek*«. Paa en enkelt Dag har de behandlet op imod 100 Patienter. (KIPA)

*

I Padua er man ved at bygge en Votivkirke for alle Faldne i sidste Verdenskrig. Det er Hensigten i Krypten at gravlægge Liget af en ukendt deporteret Person for derved at rejse et Mindesmærke over alle Døde fra den moderne Tids Koncentrationslejre. (KIPA)

En af de sidste store, tyske Industriefyrster, Fritz Thyssen, døde fornylig i Buenos Aires, 78 Aar gammel. Han nedstammede fra en gammel katolsk Slægt. Faderen til afdøde, den »gamle«

cyklika, at skabe taalige sociale Forhold og Boligforhold for Arbejderne. Sønnen Fritz Thyssen fortsatte Faderens faglige Arbejde, men fulgte ikke denne i hans sociale Bestræbelser, og Thyssen-Værkerne i Ruhr blev efterhaanden et af Tysklands største Industriforetagender. Den unge Thyssen var meget politisk interesseret, og i Kraft af sin Formue kom han til at spille en indflydelsesrig Rolle indenfor Weimar Republikken. Oprindeligt var han ikke interesseret i Hitler og betragtede Nationalsocialismens store Mand som en Demagog. Det var von Papen, der fik overbevist Thyssen om, at Hitler var den, der kunde sikre de tyske Storindustrielles Magtstilling og dermed fik ham til at finansiere Hitlerbevægelsen allerede i 1923. Imidlertid blev Thyssen snart klar over Hitlers Krigsplaner og søgte bort fra Hitlers Kreds. Dette bragte den tidligere Ven et Aar i Koncentrationslejr, hvorfra det imidlertid lykkedes ham at flygte. I 1945 blev han taget af Engländerne i Norditalien, blev afnazificeret, idet man konstaterede, at han var en af de »mindre Nazister«, selv om han engang havde financieret Hitler. Efter Processen bosatte Thyssen sig i Buenos Aires.

Thyssen, var en af Grundlæggerne af Storindustrien i Ruhr og var en trofast Katolik, der i sin Tid bestræbte sig paa i Samarbejde med de katolske Arbejderorganisationer, som var et Resultat af Pave Leo XIII's Arbejderen-

Den ny pavelige Nuntius i Tyskland

I den vesttyske Residensstad Bonn vajer de pavelige Farver paany over den Bygning, der skal tjene til officiel Residens for den nyudnævnte pavelige Nuntius, den amerikanske Ærkebiskop Alois Muench.

Ledelsen af det apostoliske Nuntiatur har staaet vakant siden den sidste Nuntius i Tyskland, Ærkebiskop Cesare Orsenigo, døde i April 1946, og indtil Ærkebiskop Muench ankom i Oktober 1949. Nuntiaturets Forretninger videreførtes imidlertid ogsaa i den Tid, da der ingen officiel Nuntius fandtes. I Slutningen af Krigen forlagdes Nuntiaturet fra Berlin til Eichstätt. Mgr. Muench ventes at ville overrække sine Akkreditiver i Bonn først i April.

Ærkebiskop Muench, der i 1946 kom til Tyskland som apostolisk Visitor og Generalvikar for de amerikanske Besættelsesstyrker, er 61 Aar gammel og havde allerede efter første Verdenskrig Lejlighed til som Student og Sjølesørger at genopfriske sine tyske Sprogkundskaber i sine Forældres Hjemland. Han kom dengang som Overbringer af Levnedsmiddellager fra Freiburg (Schweiz), hvor han studerede Socialvidenskab, til Tyskland, og via Oxford, Paris og Cambridge førte Vejen ham til en Lærestol ved Universitetet i Wisconsin. Her blev han i 1935 udnævnt til Biskop med Residens i det af saa mange tyske Udvandrere befolkede Dakota.

Lige fra sin først Ankomst til Tyskland efter Krigens Ophør i 1946 har Ærkebiskop Muench med Energi og utrættelig Flid helliget sig den næsten umulige Opgave at hjælpe i det af Kri-

Ærkebiskop, Dr. Alois Muench

gen forarmede og ødelagte Tyskland, hvor Børn i Tusindvis uden Tøj og Sko, ja uden Bøger og med tomme Maver skulde finde Vej til Skole for at lære at blive ny Mennesker i Samfundet. Mgr. Muench blev i dette Arbejde støttet af saavel de amerikanske Hjelpeorganisationer som af Vatikanet. Men foruden at virke som »Socialhjelper« i det Tyskland, der skulde rejse sig efter Krigen, har Mgr. Muench tillige virket som Forbindelsesled mellem de tyske og amerikanske Myndigheder.

F.

»Folkedemokratiske« Metoder mod Kirken i Czekoslovakiet

Forklaringen paa hvorfor de fire Biskopper aflagde Eden

Den katolske Verdens Opmærksomhed samles i Øjeblikket selvsagt omkring Begivenhederne i og Meddelelserne fra Czekoslovakiet. Det er imidlertid meget vanskeligt for en neutral Tilskuer at faa det rette Blik over Tilstandene i Czekoslovakiet idag, idet Meddelelserne derfra ofte er modsigende og saa politisk farvede, at det er vanskeligt at faa fat i, hvad der er rigtigt. Blandt de Meddelelser, der er med til at skabe et Overblik over Situationen, er der da ogsaa kommunistiske »Smuglervarer« — d. v. s. Beretninger, som af let forstaaelige Grunde »slippes løs«. Disse Propagandaberetninger er da ogsaa i Reglen et Hestehoved forud for andre, idet det begribeligvis er saare vanskeligt at faa lodset tilforladelige Efterretninger ud gennem Jerntæppet med samme Hastighed som de »officielle« Meddelelser.

Der foreligger imidlertid en Del nærmere Oplysninger om *Stehlik*, der efter Ærkebiskop Berans Afsættelse og hans Generalvikar, Mgr. Opatrny's »Demission« er blevet »valgt« til Kapitularkvikar i Prag. *Stehlik* er 47 Aar og var i en Aarrække Kapellan ved Antonius-Kirken i Prag og blev senere Sognepræst samme Sted. Under Besættelsen gik han af, men efter Befrielsen sluttede han sig til de kommunistiske Elementer, som nu altsaa har forstaaet at misbruge ham og gøre ham til en Usurpator.

Den apostoliske Administrator for Tesin, Dr. Frantisek Onderek, har lige siden Statskuppet i 1948 været

anset for 100 Procents utilforladelig, og har stadig været rede til et Kompromis med Magthaverne.

Derimod staar det fast, at *de fire Biskopper, der siges at have aflagt Troskabseden til Regeringen, har været klippefaste og tro mod Rom saalænge de var ved fuld Bevidsthed og i Stand til at handle frit.* Den 83-aarige *Biskop Picha af Hradec Kralov* er en gammel Modstander af Kommunismen og har derfor siden 1948 atter og atter været truet med Folkedomstolen. *Biskop Trochta af Litomerice* har tidligere været Genstand for rød Opmærksomhed, da man forsøgte at spille ham ud mod Mgr. Beran. Mgr. Trochta er Salesianer, og da denne Kongregation især tager sig af Storstadens hjemløse Ungdom, har Kommunisterne ment, at han var lettere at vinde for deres Ideer. Ej heller de to andre, *den apostoliske Administrator for Kesticce, Mgr. Carsky* og *Biskoppen af Trnava, Mgr. Lazik*, har nogensinde villet haft med Kommunisterne at gøre.

Nu spørger man sig derfor, hvorledes det kan være, at disse fire Mænd med et Slag har ændret deres hidindtil klare, utvetydige Holdning. Et til *KNP* (Katolsk Efterretningstjeneste i Østrig) indløbet Brev fra den *katolske Undergrundsbevægelse i Prag* giver imidlertid Forklaringen og viser, at man i Czekoslovakiet idag gaar frem efter noksombekendt folkedemokratisk Skik og Brug. Det hedder i Brevet bl. a.: *Mgr. Trochta* har i over et Aar været ude af Stand til at forlade sin Bolig i Litomerice. Der cirkulerer i Byen Meddelelse om, at Biskoppen faar Indsprøjtninger paa Grund af Blodmangel, men at det ved denne Behandling drejer sig om In-

jektioner med et Præparat, der har bragt ham i en feberagtig Tilstand og sløvet hans Erndringsevne. Den gamle *Mgr. Picha* har været udsat for en anden »Kur«. Den gamle Mand har været anbragt i en Art Drejestol — saaledes som man kender fra Frisørsaloner — og har været drejet rundt i det uendelige, indtil han mistede Bevidnelsen. Dersom dette er Tilfældet, er Forklaringer jo overflødige.

»Stehliks Nationalkirke«

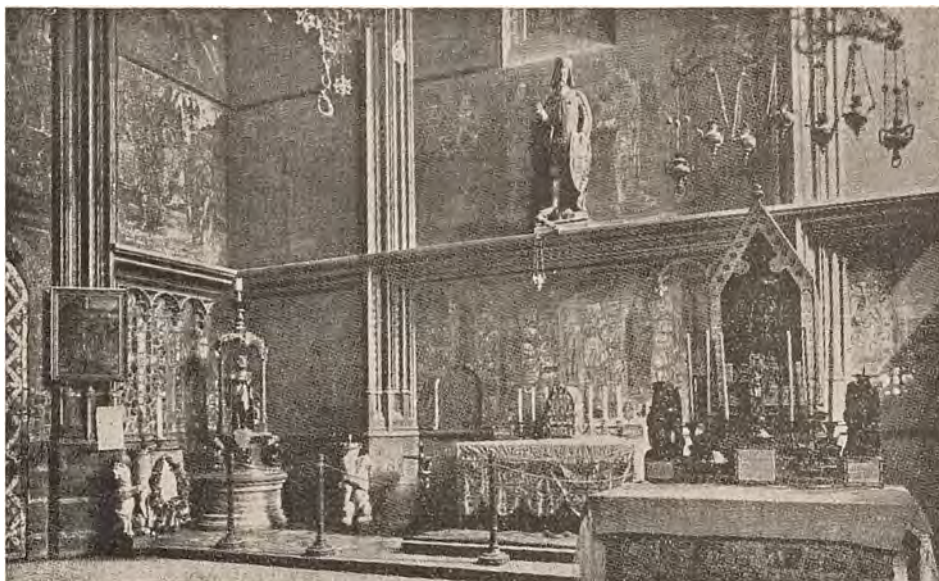
Imidlertid synes *Stehlik's Nationalkirke* ikke at være forfulgt af den virkelige store Succes. Prag gør et stort Nummer ud af, at de forskellige Biskopper har aflagt Troskabseden, og adskillige fanges selvfølgelig af dette Trick. Men Propagandaen har en Del »Skønhedsfejl«. Samtlige de fire Biskopper holdes stadig i Husarrest — ogsaa efter Edsaflæggelsen. Naar man derfor tillægger Eden saa stor Værdi, som Prag uægtelig gør, saa skulde man ikke synes, at det maatte være nødvendigt at holde de fire Biskopper under stadig Opsigt. Et og andet kunde tyde paa, at Biskopperne trods Loyalitetserklæringen alligevel yder Modstand.

Ny Arrestationsbølge i Czekoslovakiet

En ny Arrestationsbølge er ligeledes i Gang i Czekoslovakiet for Øjeblikket og det drejer sig denne Gang om Embedsmænd, der er kendt for at være aktive Katolikker.

Men *Stehlik's Nationalkirke* har mange andre Vanskeligheder at kæmpe med. Det er endda gaet saa vidt, at Poliitiagenter har maattet trække i Præstekjoler for at medvirke til at stifte Uro i Befolkningen. Dette har imidlertid medført, at især Landbefolkningen har rejst sig mod Regeringen. I enkelte Landsbyer meldes der om direkte Aktioner mod de af Prag indsatte kommunistiske Borgmestre, og det skyldes kun den kommunistiske Milits Indgriben, at det ikke er kommet til aaben Revolte.

Det meddeles endvidere, at Fr. An-

Sct. Veits Katedralens Helligdom: Czekoslovaikiets Skytshelgen, den hellige Wenzeslaus' Kapel.

Ærkebiskop Beran har længe haft sin Fangedragt parat. Da Mgr. Beran for to Aar siden blev »interneret« i sin Bolig i Prag, fortalte en czekisk Flygtningeprofessor, Anthony Jandacek, der nu er Journalist i Chicago, følgende Historie: For et Par Maaneder siden havde Ærkebiskop Beran Besøg af den czekiske Justitsminister, Dr. Cepicka, der advarede Ærkebiskoppen mod Følgerne af, at han fortsatte sin Modstand mod Regeringen.

Mgr. Beran smilede, gik hen til et Skab og tog en Pakke med gamle, lusede Klædningsstykker frem.

»Min Dachau-Uniform,« sagde Ærkebiskoppen. »Skal vi tage den med?«

lonius Stehlik, der beklæder Posten som »Kapitular-Vikar« efter Ærkebiskop Berans Fordrivelse, som sin første Embedshandling skal have hævet den pavelige Bandleysning af den kommunistiske Sundhedsminister Plojhar, og at denne Paaskedag skal have læst sin første »Messe« efter Ekskommunikationens Hævelse.

Regeringen i Prag genindsætter Plojhar

Det bekræftes fra Prag, at den der-værende — under kommunistisk Kontrol staaende — ærkebiskoppelige Forvaltning »har meddelt den ekskommunicerede Præst og Minister Plojhar Tilladelse til paany at læse Messe.

Plojhar blev i sin Tid a divinis suspenderet af Ærkebiskop Beran, fordi han uden kirkeligt Samtykke (Kanon 139 § 4) havde opstillet sig som politisk Kandidat. Inidertid kan kun enten den Myndighed — altsaa i dette Tilfælde den fortrængte Primas Beran — eller en endnu højere kirkelig Myndighed, hvilket vil sige den Hellige Stol, tilbagekalde Suspensionen. Plojhar forbliver altsaa suspenderet, hvad enten den ene eller anden »kommunistiske Kirke-øvrighed« maatte frikende ham. (CND)

LÆSERNE skriver til REDAKTIONEN

Lægfolk og cølibatet

I en artikel i Ugebladet for 11. marts om cølibatet siges det, at også de fleste lægfolk nødtigt vilde se det ophævet. Til denne påstand kan der gives en meget sigende illustration fra de senere år. Som bekendt eksisterer der i Holland et skismatisk kirkesamfund, som kalder sig »onde katoliken« (gl. katolske). Det er efterkommer af de franske Jansenister og ikke helt det samme som gammel-katolikkerne i Tyskland og Schweiz, men står dem dog meget nær, ligesom også de såkaldte liberal-katolske i Belgien. Som alle skismatiske kirkesamfund har de bevaret den apostoliske succession og

har derfor gyldigt ordinerede præster og biskopper. For nogle få år siden ophævede de nu cølibatet, som de havde bevaret indtil da. Men resultatet havde de vist næppe regnet med, nemlig at en mængde »onde katoliken« nu vendte tilbage til Moderkirken, med den begrundelse, at naar nu deres præster havde lov til at gifte sig, så kunde man jo ikke mere være sikker på, at de vilde være i stand til at holde tæt overfor deres koner med det, der var blevet dem betroet i skriftestolen.

Ganske pudsigt, ikke sandt, og psykologisk dybsindigt.

Peregrinus.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Søndag den 1. (Hvide søndag) kl. 9,00: Messe, Østerbrogade 7 D. Derefter travetur.

NB: Undtagelsesvis vil foredragsmødet i april ikke finde sted på den første onsdag (den 4), men vil blive henlagt til slutningen af måneden. — Nærmere meddelelse senere.

Aarhus

<p>Brødrene Jensen Manufaktur - Trikotage RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Søren Clausen Alt i Isenkram SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>JUHLS Farvehandel MALLESØ TILKØB Malerverver - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Støt vore Annoncører!</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>Kvalitet og Service A/S AARHUS KØDFORSYNING Byens førende Forretninger i KØD - FLÆSK - PAALÆG Afdelingen: Sdr. Allé 4 . Telefon 7114 Leverandør til: Sct. Josephs Hospital</p>		<p>MEJERIE <i>Vesterbo</i> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Telegraphhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenapl. Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jærgaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>
<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089</p>		<p>Chr. Nielsen Bageri og Konditor Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Vi har et Par Gange gjort det med Spøgelse og hvide Mus,« forklarede André; »men i Dag hittede vi paa det med Vinduesruden.«

»Jamen I ved jo, Dreng, at jeg ikke vil have det,« sagde Peter Coudrin halvt ærgerlig, halvt leende, »din Mor, Marcel, sender mig altid noget fra Middagsbordet og fra Aftensbordet.«

»Ja, men det er næsten altid koldt, naar det naar hertil, og saadan en stendød, sprød Puttehøne er lige noget til at holde Humøret oppe hos Fangen i Pirathulene.«

Dermed tog Marcel Spisebestikket op af Bordskuffen, skar Hønen for efter alle Kunstens Regler, og saa tog Piraterne fat paa Festmaaltidet, naturligvis kun for at vække Fangens Appetit.

Saa tog Præsten ogsaa fat med et Smil, og snart var der ikke mere tilbage af den stjaalne Høne end et Par afnavede Ben.

»Vi ses igen ved Midnat,« sagde Marcel til Farvel efter det vel overstaede Maaltid og trak Hyrdedrenge med sig ud af Døren. Peter Coudrin var atter alene. Nu havde han allerede tilbragt et halvt Aar i sit Skjul. Selv for Slotsgodsets egne Folk holdt han sig skjult. Hvor misundte han ikke Bonden og hans Medhjælper, som hver Morgen drog ud til

Arbejdet. Hans Lød var en eneste lang jammerlig Fridag. Natten skred langsomt, og der blev helt mørkt i det usle Kammer; men Peter Coudrin tændte ikke Lys. Det forekom ham, den Ensomme, som om der lød Stemmer et eller andet Sted fra Mørket, Stemmer fra Mennesker i Nød og Elendighed, Stenmer, som kaldte paa en Præst. Syge og døende raabte med feberhede Læber paa ham, Præsten, som de havde Brug for foran Dødens mørke Port. Nødstedte, som var farede vild, raabte paa ham, som den gode Hyrde, at han skulde befri dem for Tornene og bære dem hjem til Arnen. Børn kaldte paa ham, for at han skulde række dem Livets Brød. Peter Coudrin skjulte stønnende sit Ansigt i Hænderne. Hvad skulde han gøre. Var han ikke magtesløs overfor al denne Nød? Den første og bedste Jacobiner vilde jo gribe ham og overgive ham til Bødden.

Da forekom det ham, som om der dukkede Skikkelser frem af Kammerets Mørke. Coudrin havde set dem Hundredevis af Gange i Søvn og i vaagen Tilstand. Han saa dem atter, Martyrerne fra Paris, de døde Præster og Biskopper, som bebrejdede syntes at se paa ham og sige: »Hvor bliver du af, Broder, hvorfor gemmer du dig? Hvorfor kæmper du ikke og dør ligesom vi?«

Men saa paa en Gang skingrede den frygtelige Melodi, som lød paa hans Vielsesdag, igen i Ørerne paa ham: »I Lygtepælen med Præsterne!« Han hørte atter det hadefulde Skrig fra Mængden, som vilde myrde ham paa den Dag, da han læste sin første Messe. Han hørte de frygtelige Hvirvler fra Revolutionstrømmen og Guillotineøksens Knirken og Susen. Præsten gav et Skrig fra sig, vrede sine Hænder i den dybeste Kval og stønede: »Nej, nej, jeg kan ikke! Jeg har ikke Mod nok!« og med næsten uhorlig Stemme: »jeg er for fejt!« Mørket begyndte paa en Gang at ængste ham. Han rejste sig, dækkede det lille Vindue med et Tæppe og tændte Lys. Saa tog han en Bog, paa hvilken der var skrevet med gyldne Bogstaver: »Helgenernes Liv«. Han slog op paa den 20. Oktober og begyndte at læse. Den hellige Bog fortalte om den hellige Capasius, Biskop af Agen. Og saa han var flygtet under en Forfølgelse, foranstaltet af den hedenske Statholder, men en Dag blev han Vidne til en hellig Jomfrus Martyrium. Da raabte Caprasius til Gud, at Han skulde hjælpe ham frimodigt at forkynde Evangeliet trods alle Farer. Derpaa brød han op, forlod sit Skjul, vendte tilbage til Byen og forkyndte fuld af Mod Vor Herre Jesu Christi

Ord. Man fangede ham, slæbte ham for Retten og dømte ham til Døden, hans Hoved faldt for Bøddlens Sværd. En dyb Stønnen lød fra Præstens Bryst. Med skælvende Hænder lukkede han den hellige Bog. Saa sprang han op. Det forekom ham, som om han maatte flygte, flygte bort fra en hemmelighedsfuld Magt, som greb efter hans Hjerter. Men saa famlede Hænderne igen efter Bogen, bladede i den med feberagtig Hast, til de fandt det samme Sted igen, og Coudrin læste endnu engang den samme Sætning: »—saa brød han op, forlod sit Skjul, vendte tilbage til Byen og forkyndte fuld af Mod Vor Herre Jesu Christi Ord.« Hans Øjne inddrak hvert Ord, hvert Ord sænkede sig som glødende Bly i hans Sjæl, hans Hjerter hamrede, som skulde det sprænges. Afgørelsens Time var nær. Og som aldrig før brændte Længslen i ham efter at gaa ud til Menneskene, som kaldte paa ham i al deres Nød, og dog var hans Sjæl i en Angst, som fik Sveden til at springe frem af alle Porer. »Umuligt! Du løber lige i Armene paa Døden!« Og han mærkede atter den uhyggelige Haand, som fra det evige Fjerne greb efter hans Hjerter og omklamrede det, saa han gispede efter Vejret. Flygt! Flygt! skreg hver Nerve og alle Sanser. Og dog maatte han læse om igen og om igen, til Bogstaverne dansede for hans Øjne. Paany sprang han op, hans Hænder greb efter det fattige Kors, som hang i en Krog i Kammeret. Lampen kastede sit blodrøde Skær over den korsfæstedes Billede. Han faldt paa Knæ foran Krucifixet og raabte til Gud: »Fader, hvis det er muligt, saa lad denne Kalk gaa mig forbi!«

Hørte han ikke Revolutionens Trommelhvirvler i det Fjerne? Skingrede ikke igen Jakobinernes hadefulde Sange? Sprang ikke igen et Kobbel røde Ulve efter ham med vilde Hyl? Knagede det ikke i Guillotinens Kniv? »Fader, hvis det er muligt, saa lad denne Kalk gaa mig forbi,« raabte Præsten i den dybeste Kval. Alt omkring ham forsvandt, han saa intet andet end sin Forlørsers Aasyn. Da sænkede Freden sig fra den korsfæstedes Blik i det forpinte Hjerter. De hamrende Pulse bankede roligere, hans Aandedræt blev lettere. Præstens fortvivlede Bøn blev ogsaa roligere. Han følte, hvorledes al Tøven faldt fra ham, hvorledes en blid Haand strøg al Angst fra hans Sjæl. Der var intet andet tilbage end en hellig, alvorlig Beslutning.

Ydmyg lagde han sin Vilje i den Almægtiges Haand. »Fader! Skæ ikke min Vilje, men Din!«

(Fortsættes)

Knud Aarup: Mod Frankrigs Himmel. 235 s., kr. 24,00.

En dejlig bog om Frankrigs gamle katedraler. Forfatteren har en meget levende fortællestil og hensætter læseren til de gotiske kirkers stenskove, hvor ukendte mestres kunstværker lever.

Man læser med spænding om de store katedralers tilblivelseshistorie; forfatteren har krydret sin beskrivelse med mange små pudsige detaljer: den lille stendjævel, der forsøger at snyde ved at trække vægtskålen med de onde gerninger ned; søjlekapitælerne, der er prydet med persille, kålblade og artiskok; Goethe, der træner sig i ikke at blive svimmel ved at bestige Strassbourgkatedralens spir o.s.v.

Bogen er trykt på smukt, glittet papir og forsynet med talrige illustrationer. En rigtig fornem gavebog.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem i Danmark

Den forsømte ungdom

En god ven af mig, der er skolelærerinde, fortalte: »Det var i en første klasse — altså drenge på en 6—7 år — vi havde dansk, og børnene læste et af Grims eventyr, hvori Jomfru Maria er nævnt. Som katolik interesserede det mig naturligvis at få at vide, hvor meget disse børn nu vidste om Guds moder, så jeg stillede klassen spørgsmålet: »Er der nogle, der kan fortælle mig, hvem Jomfru Maria er?« — Intet svar. Endelig kom en lille forsigtig pegefinger op, og drengens svar lød: »Det er sådan en lille rød bille med sorte pletter.«

Ikke en af klassens 36 drenge (der alle kom fra dannede hjem) vidste, hvem Jomfru Maria er.«

Ja, sådan står det altså til flere steder, før end børnene kommer i skole — og når de lige er kommet i 1. klasse. — Men hvilken viden giver så skolen dem om religionen? Hvor stor interesse, der i folkeskolen findes for faget, får man et tydeligt indblik i, når man får at vide, at der overhovedet ikke på vore lærer-seminarier findes værker, der behandler faget »religionens historie og forudsætninger — medens der findes bindstærke værker om udviklingen i de andre fag: Geografi, naturhistorie o. s. v.

På klassernes skemaer figurerer imidlertid en eller to religionstimer om ugen — hvad lærer børnene så her? Ja, vi kan vist desværre alle give svaret (i hvert tilfælde de af os, der ikke går eller har gået i katolsk skole): Gammeltestamentlige historier, som børnene alligevel opfatter som anekdoter, og de evindelige salmevers. Alene det, at man tvinger børn til at lære salmevers udenad, skulle være nok til at få dem til at tabe enhver interesse for evigt. Børnene får indterpet nogle mere eller mindre tåbelige salmevers i stedet for at man giver dem et grundlag af konkret viden, som de kan bygge deres tro på.

Den eneste undskyldning, som folkeskolen kommer frem med (men som vi imidlertid ikke kan godtage) er, at børnene alligevel ikke i den alder vil kunne forstå andet end salmevers og bibels-fortællinger.

Men lad os så se, hvad eleverne lærer, når de senere hen kommer i de højere skoler — i gymnasiet. På min skole docerede læreren over emnet »de forskellige religioner og deres indbyrdes forskelle« — medens hele klassen læste på fransk til næste time. De interesserede sig ikke spor for for-

skellen mellem Buddahs og Kung-futses lære. På de fleste andre gymnasier er forholdene noget lignende. Der findes selvfølgelig undtagelser — men de bliver mere og mere sjældne. På et pigegymnasium (der tilmed anses for at være »kristeligt«) fordriver læreren timerne med at læse Dostojevski højt for eleverne.

Som bekendt er det lærere forbudt at påvirke elever med politik eller med religion anden end den dansk-protestantiske, og på grund af dette forbud holder katolske lærere sig naturligvis »på måtten« — men der er nogle, der ikke »holder sig på måtten«, når det gælder om at påvirke eleverne: de kommunistiske lærere. På et kendt gymnasium i København findes en historielærer, der lader eleverne læse Karl Marx — men ikke ønsker at gennemgå andre partiprogrammer med dem, »da han ikke sympatiserer med andre partier end det kommunistiske«.

Det værste eksempel på en sådan kommunistisk lærer, der søger at påvirke eleverne, findes på et østjysk gymnasium. Her havde eleverne en kommunist i religion — og han brugte timerne til højtlæsning af kommunisten Hans Kirks »Fiskerne« — en bog, hvori bl. a. Indremission stilles i et mindre sympatisk skær.

Ikke nok med, at danske skoler for-sømmer elevernes religionsundervisning — eleverne kan også komme ud for kommunistisk propaganda.

R. Enka.

Et blåt øje

Til trods for at Tom var katolik og Per protestant, legede de to drenge sammen hver dag og var de bedste venner af verden — indtil Per en skønne dag kom hjem med laset skjorte, hullede bukser og et vældigt blåt øje. I begyndelsen kunne hans mor ikke få andet ud af ham, end at det var Tom, der »var begyndt«, men efterhånden kom hun til det resultat, at hendes håbefulde pøde havde sagt »noget« om Paven.

»Jamen, vidste du da ikke, at Tom er katolik?« spurgte hun.

»Joh, det ved jeg godt,« lød svaret, »men jeg vidste ikke, at paven var det.«

Jeg tror nok, at jeg allerede har fortalt jer om min gnavne ven.

I søndags traf jeg ham igen, og han var ikke blevet mindre gnaven i mellemtiden — tværtimod. Bedst som vi sad og snakkede om ungdomsarbejdet i sognet, fik han pludselig det blink i øjnene, som jeg kendte alt for godt: *han var kommet i tanke om noget, han kunne kritisere.*

»Ja, den er go,« fo'r det ud af ham, »her sidder vi og snakker om sammenhold de unge imellem — hvor skulle vi kunne holde sammen, når »de gamle« ikke engang kan — og det endda i de mindste ting. Har du nogensinde lagt mærke til, hvilken forvirring, der hersker blandt menigheden under en højmesse? De steder, hvor det er værst er under Gloria og Credo. Når præsten er færdig med at læse sit Gloria eller Credo ved altret, går han gerne hen til nogle stole og sætter sig ned — *men det betyder da ikke, at hele menigheden, der ikke engang er halvfærdig med at synge, også skal sætte sig ned — vel?* — Det er underligt at se, hvordan halvdelen synker sammen på kirkebænken, medens den anden halvdel (det må nu siges til deres ros) åbenbart har fattet lunt og bliver stående. — Det tyder da ikke på, at menigheden som en »samlet flok« overværer messen — du må da indrømme, at det ser meget tilfældigt ud — — tænk også på de fremmede, der måske kommer ind under en højmesse — de må da få indtrykket af, at den katolske gudstjeneste er den højeste form for forvirring, — ikke sandt — det er da .....«

— Han var efterhånden blevet helt rød i hovedet af bare forargelse — og ærligt talt, tror jeg ikke, at et menneske har godt af at hidse sig sådan op — det kan vist gå ud over hjertet eller galden eller en af de andre mekanismer. Inden det var lykkedes mig at kvæle ham helt i et stykke sandkage (vi sad og drak the) fik han dog stønnet frem: »I det hele taget er det tosset, sådan som den menighed synger højmessens. Ærlig talt, — jeg finder ikke nogen grund til at synge de sætninger i Credo, hvorunder man knæler, med mere dæmpet stemme end resten af Credo — — det er da sætninger, der netop skulle synges højt, jubles ud, råbes, de skulle være som hornfanfarer, en .....«

Her fik jeg stoppet sandkagen ned i halsen på ham.

Bortset fra, at jeg bremsede hans »anfald« med spise og drikke, kunne jeg desværre ikke hjælpe ham. Jeg vidste hverken ud eller ind, men på en eller anden måde havde jeg på fornemmelsen, at han ikke havde helt så meget ret, som han plejer at have. Hvorom alting er — jeg (og sikkert flere med mig) vil gerne vide nærmere besked — og derfor er det, at jeg her har skildret min gnavne vens anfald — i håb om, at jeg om et par uger her i »Stafetten« kan læse en autoritativ udtalelse om spørgsmålet af en fagmand — af en præst.

anker.

Spørgekassen

P.P.-H. spørger:

Hvorfor døber man protestanter igen, når de optages i kirken?

Svar:

Kirken døber ikke folk to gange, da dåben kun modtages *een* gang. Konvertitter døbes imidlertid når der eksisterer berettiget tvivl om gyldigheden af den første dåb, — eller hvis de overhovedet ikke er døbt. Formularen lyder: »Hvis du ikke er døbt, døber jeg dig...« Hvis den første dåb var gyldig, gælder denne »betingede dåb« ikke som noget sakramente.

K. T. i Branminge skriver:

Jeg er ikke katolik og ved ærlig talt meget lidt om katolicismen. Ved at læse nogle katolske bøger og Katolsk Ugeblad har jeg imidlertid fået lidt at vide — men intet sted stod der noget om røgelse. Kan »Stafetten« spørgekasse fortælle mig, hvad røgelse er, og hvorfor den katolske kirke brænder røgelse af under gudstjenesten?

Svar:

Røgelse er et vellugtende stof udvundet af resinus-træet, der findes i østlige, tropiske egne. Lagt på et glødende stykke trækul i et røgelseskar afgiver det en fyldig røg med den kendte, vellugtende duft. (Det er altså en langsom forbrænding, og ikke

et fyrværkeri, som du antyder.) Denne røg er symbolet på en god kristen bøn, som stiger op til Guds trone og er Ham velbehagelig. »Som røgoffer gælder for dig min bøn,« synger salmisten. (Salme 141:2).

I det gamle testamente byggede Moses et røgelsesalter på Guds befaling (2. mos. 31:9). Der blev gjort udstrakt brug af røgelse i det jødiske ritual (3. mos. 6:15), og skønt først nævnt af en kristen skribent i det 4. årh., må den første kirke have overtaget skikken fra templet.

NY SERIE

»Stafetten« har snart fået så mange serier, at der næsten ikke er plads til mere på den sparsomt tildelte spalteplass. — For at blive »i stilen« starter vi i dette nummer endnu en serie, som vi kalder:

Interessant at vide, 1.

»Den familie, som be'r sammen, bli'r sammen,« er Pater Patrick Paytons motto, den præst, der leder »rosenkrans-udsendelserne«, som transmitteres over mere end 100 amerikanske radiostationer. For at opmuntre lytterne til at interessere sig for udsendelserne, har Pater Payton sikret sig bistand af flere kendte filmsstjerner, hvoraf de fleste optræder uden honorar. Her er nogle af navnene på dem: Bing Crosby (der bl. a. beder for), Lorette Young, James Stewart, Irene Dunne, Pat O'Brien, Charles Boyer, Gary Cooper, Jane Wyman, Maureen O'Sullivan, Van Hefling og Gregory Peck.

70 til retræte

I den stille uge har omkring 70 unge fra ungdomsforeningerne og AC deltaget i to retræter, som blev afholdt dels i Øm dels på Åsebakken.

Det er andet år, der afholdes to retræter for de unge i den stille uge, og at dømme efter den fart, hvormed overindtegningen skele til dem begge, er det klart, at retræternes betydning er blevet forstået af de unge.

Vel mødt i...

Horsens: To. 6. kl. 20: Møde hos pastor Vick. Sø. 8.: Travetur ud i det blå. Afgang fra kirken kl. 9.30.

Jesu Hjerter sogn: Lø. 31. kl. 19,30: Kammeratskabsaften. Lø. 7. kl. 19,30: Åbent hus. Lø. 14. kl. 19,30: Generalforsamling.

Lyngby: Lø. 31. kl. 19,30: Andagt i kapellet. Sø. 1. kl. 9: Reciteret messe med fælleskommunion.

Odense: Fr. 30.: Åbent hus hos Arnold Jensen, Jagtvej 32.

Ordrup: Ti. 3. kl. 19,30: »Små hverdagshistorier«. Fr. 6. kl. 6,30: Fælleskommunion for Nordens unge katolikker. Kl. 19,30: Andagt. Derefter familiemøde i præstegården. Ti. 10. kl. 20: Ordinær generalforsamling.

Randers: Sø. 1. kl. 8: Fælleskommunion. Derefter har vi fælles morgenbord, og så starter vi på cykel til Ulstrup.

Østerbro: On. 4. kl. 20,00: Hos Søren og Jytte Weis. Oversætteren af »Den store Stilhed«, hr. Kaj Nielsen fortæller om moderne, katolsk litteratur. On. 11. 4. kl. 20,00 præc.: Til »Cocktail Party« i Størekassen. Billetpris ca. 3 kr. Tilmelding til Søren (Pa. 9983 x) el. Anker (Ry. 3319) inden To. 6.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

ERNST ISHØY

CIVILINGENIØR

Vestre Boulevard 40. C. 10412

Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke

Holte installationsforretning

Øverødvej 9

Telefon Holte 1053

Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby

Ove Nielsen

SNEDKERMESTER

Lundtoftevej 151

Telefon Hjørtetekær 82

Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby

Carl Hansen

TØMRERMESTER

Nørgaardsvej 2, Lyngby

Telefon Lyngby 739

Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby

Emil Mark Jensen

MURERMESTER

Bernhard Olsensvej 15

Telefon Lyngby 2708

Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby

Holger Petersen

Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme

Lykkesholms alle 37

Central 5317

Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby

Laurits Hansen

MALERMESTER

Hovedgaden 84 a

Tlf. Lyngby 771

Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

Th. P. Stillinge

tømrermester

Sejregade 15

Tlf. Ryvang 1225

Udfører arbejdet for de katolske Institutioner

Larebjærnsstræde 14

Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde. Rammer. Spøjte. Glasforakr.

Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

1. S. HVIDE SØNDAG (575—40); (hvid) Paaskens Præf. (518).
2. M. JOMFRU MARIÆ BEBUDELSE (hvid) SE (858—91); Messerne i Paasketiden læses med Paaskeritus, d. v. s. der tilføjes to *Alleluja* til Introitus og eet *Alleluja* til Offertorium og Communio, og i St. f. Graduale og Tractus læses to *Alleluja*-Vers; 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Frans af Paula (871); Præf. (522).
3. Ti. ST. JOSEF, Jomfru Mariæ (hvid) Brudgom (853—90); Præf. (523).
4. O. St. Isidor (872); Præf. (518). (hvid)
5. T. St. Vincents Ferrerius (873); (hvid) Præf. (518).
6. F.† FERIA (575—40); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); uden Credo; Præf. (518).
7. L.† GUDSMODERS LØRDAGSMESSE (hvid) ([89]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; Præf. (522).
8. S. 2. Søndag e. Paaske. (hvid)

St. Dominicus' 3. Orden

Tirsdag den 10. april kl. 20: Møde hos fru Rønnow, Genforeningsplads 4.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg

Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

Elisabethforeningens Basar, Palmesøndag

indbragte 3.901 Kr. og 99 Øre.

Vi bringer Elisabethforeningens mange Venner, som med Gaver, Besøg og virksom Hjælp har støttet det smukke Formaal og dermed bidraget til det gode Resultat, vor allerhjerterligste Tak.

Hjertelig Tak til »P. & E. og til F. S. T. A., Ribe, fordi de ogsaa saa venligt har støttet Basaren.

Følgende Numre blev udtrukket:
Barnekjole: 30. — Rosa Dug med Thehætte: 7. — Dukkeseng med Dukke: 32. — Daase Kaffe: 52. — Brun Ræv: 63. — 5 Flasker Rødvin: 17. —

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/₅

Svanemorøgevej 4 · Tlf. C. 11.313

Hvid Thedug: 159. — Kuffert: 177. — Thebord: 75. —

Amerikansk Lotteri: Kaffedug: 25.
Angela Osterhammel. Annie Scavenius.

Elisabeth Vald. Hansen.

Harriet Zimmermann.

Elisabeth Millich. Henny Scavenius.

Hvide Søndag

I Kirkerne holdes Messen med Børnenes første Kommunion som Regel Kl. 9, i St. Ansgar Kirke dog Kl. 8, i St. Andreas Kirke Kl. 9,15.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

<p style="text-align: center;">Stat Annoncørerne!</p>		<p style="text-align: center;">L. F. Nielsen SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36 Telefon Damsø 2043 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	
<p style="text-align: center;">Horsens</p>		<p style="text-align: center;"><i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe . NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>	
<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>		<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 <i>anbefaler alt i Aarstidens Fiske-</i> <i>sorter og Fiskedelikatesser. Dag-</i> <i>lig friskragede Varer samt Vildt</i> Leverandør til Sct. Joseph's Hospital</p>	<p style="text-align: center;">Øjvind Teilmann Kolonial</p>
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>		<p style="text-align: center;"><i>Wittrup</i> HORSERS TEXTILLAGER</p>	<p>Carl Boch <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Mængde</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i></p>		<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Katteundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Christen Jensen <i>Bageri & Konditori</i> 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner</p>
<p>Vejle</p>			
<p style="text-align: center;">Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE</p>		<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>		<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>En køn Blomst <i>finder De altid i</i> Blomsterforretningen Paa Torvet <i>(lige overfor Raadhuset)</i></p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... <i>Bogladen med de mange Bøger</i></p>		<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>		<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15, Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p style="text-align: center;">Stat Annoncørerne!</p>		<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Viesingegade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 <i>58 Aars Erfaring</i></p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>		<p>Vejle Trælast & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

PAASKEFESTEN I ROM

URBI ET ORBI

Engelsk Bekymring

for Elisabeth

Pavevelsignelsen fra Peterskirken Loggia

Da Paaskeklokkerne ringede Højtiden ind, styrede Romerne — som altid paa Paaskedag — i tætte Skarer til San Pietro. Ganske vist læste den Hellige Fader i Aar ikke Messen i St. Peter, men derimod celebrerede Kardinal Tedeschini Pontifikalmessen, medens Mgr. Traglia læste en Messe foran Kirkens Hovedportal for de mange, der ikke kunde komme ind i Kirken.

Men ved Middagstid kom den Hellige Fader som sædvanlig frem paa Peterskirken Loggia og meddelt Velsignelsen »Urbi et orbi« til den Menneskeskare paa godt og vel et Par Hundredetusinder, der trodsede det regnfulde romerske Paaskevejr og afventede »il Santo Padre«.

Den hellige Fader gav da ogsaa Folkemængden et Par Ord med paa Vejen og udtalte bl. a.: »I har alle hørt Paaskens Budskab »Surrexit — han er opstanden«; det samme Budskab, der engang rettedes til de frygtssomme Sjæle i Jerusalem, lyder hvert Aar paany, naar Foraaret melder sig. Paasken er Fornyselsens Fest. Ryst det gamle Menneske af jer og bliv ny Mennesker; knyt atter Baandet mellem Gud og Menneskene, mellem Menneskene indbyrdes, bliv atter Brødre! Pax vobis! Denne Fredshilsen lod for første Gang for tyve Aarhundreder siden. Den maa ikke dø hen, naar Festdagen ebber ud, den maa holde sig i alle Hjerter, der idag trænger dertil. Bring Fred, Herre Jesus til denne Verden og til dit Folk!«

Og efter sin Tale meddelte den Hellige Fader saa — for første Gang igen siden Jubelaarets Afslutning — den apostoliske Velsignelse til sine Børn i den evige Stad og over hele Jorden. (PRIVAT).

Der hersker i anglikanske Kredse stor Bekymring for, at Prinsesse Elisabeth under Opholdet i Rom eventuelt skulde aflægge Besøg hos Paven. Onsdag for Paaske rettedes paany en Henvendelse til Kong Georg om at forhindre Prinsessen i at besøge Paven, idet Sekretæren i den protestantiske Alliance, O. T. Taylor, i et Brev til Kong Georg udtalte, at et Besøg af denne Art vilde være »en Krænkelser af Nationalfølelsen«. Millioner af Engellændere — hed det i Brevet — er forfærdede, forvirrede og dybt nedbøjede alene ved Tanken om et Besøg af denne Art. (CND)

Det af de belgiske Jesuitter udgivne Ugeblad »De Linie« beskæftiger sig i en Artikel udførligt med UNESCO, og hævder, at Katolikkerne overalt i Verden maa være klar over, at denne Organisation er præget af en antikatsolsk og antikristen Karakter.

Der henvises i Artiklen til, at UNESCO allerede i sine første Aar var stærkt kommunistisk præget, og endnu i 1948/49 gik ca. 65 pCt. af samtlige de under UNESCO hørende Midler til kommunistisk beherskede Lande. Senere — hedder det videre i Artiklen — er denne Kurs kun undergaaet ringe Forandring, og til Organisationens mest uantagelige Sider hører dens Forsøg paa at løse Befolkningsproblemet i det Fjerne Østen gennem Fødselskontrol. UNESCO har saaledes alene i Japan ladet uddele Millioner af Flyveblade, der reklamerer for Fødselskontrol. (KIPA)

Kirken glemmer ikke Arbejderne

Pavetale til spanske Arbejdere

I et Radiobudskab til de katolske Arbejdere i Spanien har Pave Pius XII for ganske nylig gentaget sin tidligere saa ofte fremsatte Opfordring til de ansvarlige Personligheder indenfor Politik og Økonomi om at stræbe efter sociale Forhold, der fører frem til en retfærdig Fordeling af Ejendommen og fremfor alt sætter Arbejdernes brede Masse i Stand til udover deres umiddelbare Livsforhold at lægge lidt til Side. Forudsætningen herfor er at sikre en retfærdig Løn. Kirken betragter Retten til Privatejendom som ukrænkelig, men den maa ligesaa bestemt fordømme, at der i det ordnede Samfund Side om Side med en Gruppe hovedrige Mennesker lever en uhyre forarmet Menneskemasse. (CND)

40 Mand fra det amerikanske Flyvemaskinemoderskib »Leyte«, der for Øjeblikket ligger for Anker i Yokosuka, er blevet konfirmeret af Biskop Wakida. Enkelte modtog endvidere samtidig som Konvertitter deres første hellige Kommunion. (KIPA)

Kendte katolske Navne paa Sovjets Index

Det østtyske Folkeopdragelsesministerium har forøget Listen over de forbudte Bøger, der ikke maa findes i de offentlige Biblioteker. Listen er blevet suppleret med Navne som Gertrud von le Fort, Graham Greene og T. S. Eliot. Endvidere er Sartre og Franz Kafka blevet sat paa Sovjet-Index. Som Begrundelse for denne Afgørelse anføres, at de nævnte Forfattere er »Kosmopoliter, Folkefjender og den amerikanske Monopolkapitalismes Tjenere«. (CND)

Polen afskaffer kirkelige Festdage

Det polske Parlament har vedtaget en Lov, der bestemmer, at fire katolske Helligdage, Peter og Paul, den Ubesmittede Undfangelses Fest, Kyndelmisse samt anden Pinsedag, ikke længere skal være officielle Helligdage. De polske Biskopper har omgaaende forordnet, at der paa disse Dage i Stedet for Gudstjenester afholdes Morgen- og Aftenandagter. (CND)

Den hellige Fader vil paa Hvide Søndag læse Messe i Peterskirken for de katolske Drengkor fra 30 forskellige Lande, som i Øjeblikket holder Kongres i den evige Stad. (KIPA)

Rolig Paaske

i det Hellige Land

Tusinder af Kristne fra alle Egne af Kloden havde i Aar indfundet sig i Jerusalem ved den stille Uges Begyndelse. Palmesøndag indledtes Lidelsesugen med en storslaet Procession. Selve Langfredag trodsede Pilgrimmene Pigtraadsspærringen i Jerusalem og bragte for en Dag Fred og Enhed tilbage til den omstridte By, da de store Skarer foranstaltede den sædvanlige Procession ad Lidelsesvejen til Golgatha. Langt den overvejende Del af de Hellige Steder i Jerusalem er idag paa muhammedanske Hænder, idet Grænsen mellem Jordanien og Israel løber midt gennem Jerusalem. Begge de stridende Parter havde imidlertid lempet Restriktionerne med Henblik paa Langfredagsvalfarterne, og Processionen til Golgatha forløb uden Intermezzo af nogen Art. (KIPA)

Katolsk

8. April 1951
99. Aargang
Nr. 14

Ugeblad

Kirken
og Videnskabens Frihed

Giotto di Bondone

Skisma eller Katakomber?

Udviklingen i Polen

Jesuitterordenen i Tal

Paa Søndag vil en Aargang af vor katolske Ungdom under Højmesse gudstjenesten overfor deres Sognepræster bekræfte deres Tro. Det nye Tøj, de har paa, den store Familiefest, som vil tage sin Begyndelse efter Kirkegangen og berige dem med mange og store Gaver, distraherer dem nok mere, end det understreger Dagens Betydning. Det er ikke noget, der er særligt for denne kirkelige Fest. Det er menneskeligt naturligt at samle Familiekredsen til Fest i Anledning af skelsættende Begivenheder i et Familiemedlems Liv. Og da de store Vendepunkter i kristne Levnedsløb alle har deres Plads i vort kirkelige Liv, hører de store kirkelige Øjeblikke naturligt sammen med Familiefester.

Blot er det baade forvirrende og

unaturligt, hvis de to Fester ikke stemmer sammen i Indhold. Mange Steder fejres Dagen i Hjemmet som en Højtidelighed ved »Indtrædelsen i de voksnes Rækker«. Men Halvdelen af de unge har den Dag endnu en Række Skoleaar foran sig, og selv for dem, der om faa Maaneder skal ombytte Skolen med Erhvervsarbejde, er Barneaarene (heldigvis) langt fra forbi. Derved bliver det traditionelle Indhold ganske uvirkeligt og ualvorligt. Men værre er det, at Forbindelsen med den kirkelige Højtidelighed sav-

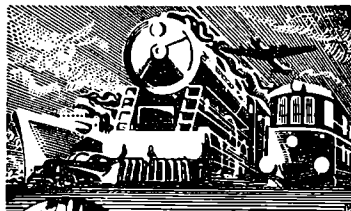
nes. Hvad vilde være naturligere og rigtigere end at samle ogsaa Familiefesten om det egentlige — at Festens Genstand har naaet det afgørende Skel i Livet, hvor han eller hun med personlig Forstaaelse har kunnet sige ja til at ville leve efter den kristne Tro. Den har dog til syvende og sidst en Betydning for hele Udformningen af Barnets Fremtid, der saa langt overgaar Spørgsmaal om Uddannelse, materiel Velfærd og deslige.

Men man maa ogsaa se i Øjnene, at Dagen let kan faa en helt utilsigtet og meget sørgelig Virkning. Gennem Præstens forberedende Undervisning har den unge lært sin Religion bedre at kende. Han har lært, at Aabenbaringen giver os Indblik i saa underfuld en Verden, at den nærværende kun er en Skyggernes Dal. Han har set, at denne Troens Verden stiller Krav, som i høj Idealisme savner deres Lige. Maaske han til Kirkefesten, hvor han bekræfter denne Tro og indstiller sig paa at opfylde disse Krav, savner sine Forældre eller den ene af dem. De har selv sendt ham til Undervisningen og nu til selve Trosbekræftelsen, men dette kirkelige interesserer dem ikke saa meget. Maaske de er med i Kirken, men ikke med til Kommunionen, antagelig fordi det slet ikke falder dem ind, at det er noget, de burde. I hvert Fald er der i mange, mange Tilfælde Tale om en Stillingtagen til disse Ting, der ikke kan undgaa i den unge Søn eller Datters Øjne at staa i skærende Modstrid til Dagens Begivenhed og hele Forberedelsen dertil. Og saa sker det i de fleste Tilfælde, at den unge ubevidst slutter sig til, at Religion er smukke Ord, højtidelige Talemaader, men ikke behøver at tages saa alt for nøje. At være Kristen, det er blot at lage Ordene i Munden, gøre visse traditionelle Ting uden at »overdrive« dem, og saa iøvrigt ikke skulle sig ud fra Alverden. Sker dette, er Troen paa selve Bekræftelsens Dag blevet Remse og Religionen Staffage — og noget mere tragisk kan vanskeligt times en ung Sjæl.

PAASKEDAG 1951 PAA PETERSPLADSEN

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KSBK

Aktieselskabet
Københavns Brændels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Fillial: Amagerbroen 125. Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malermfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad
maltede

Slagelse

GØR DERES INDKØB AF
vin - tobak - konserver

CITY

FREDERIKSGADE 1

(Et skridt fra kirken)

K. Jørgensen

aut. Installatør

Jernbanegade 4
Lys - Kraft - Varme
Telefon 1033

Udfører arbejdet for de katolske institutioner

H. Askholm

SKOMAGERMESTER

1. Kl.s Arbejde

LØVEGADE 18

Leverandør til de katolske Institutioner

FISK - VILDT - FJERKRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

Reimers Konditori

Schweitzerplads 3

Telefon 293

Leverandør til de katolske institutioner

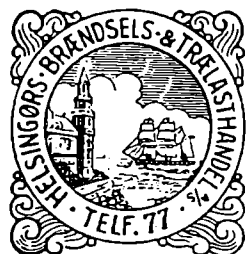
Helsingør

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 89 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Kirken og Videnskabens Frihed

Videnskab og Religion er i de kommunistiske Lande i samme Baad. Videnskaben, ikke mindst den naturvidenskabelige, synes at nyde megen Anseelse, men det betones ganske utilsløret, at den maa staa i de kommunistiske Ideers Tjeneste. Disse Ideer trækker nødvendige Grænser for det videnskabelige Forskningsarbejde. Resultater, som er i Modstrid med dem, kan ikke tolereres. Tværtimod maa det betragtes som Videnskabens fornemste Opgave at give de kommunistiske Ideer sin Støtte. Derfor er Videnskaben i kommunistiske Lande forpligtet til f. Eks. at støtte en materialistisk Opfattelse af Livet, og den maa i Biologien lære, at Kaarenes Ændring har Mulighed for at øve Indflydelse paa den biologiske Arv. Men bøjer Videnskaben sig for disse sin statslige Arbejdsgivers Krav, kan den som sagt nyde gode Dage.

Religionen vil stort set kunne opnaa de samme Betingelser. Det er ikke givet, at det er Usandhed, naar man ofte fra kommunistisk Side vil hævde, at der fra de kommunistiske Staters Side tillades fri Religionsudøvelse. Betingelsen er blot den, at Kirkerne ikke giver Udtryk for Opfattelser, der er i Modstrid med de kommunistiske Doktriner. Rettere sagt, der kræves en positiv Tilkendegivelse om, at man vil støtte disse, og i Religionens Navn (som ovenfor i Videnskabens) vil lægge Folket paa Sinde, at det i dem har sin højeste Rettesnor. Den saaledes kommunistisk lydige Kirke vil endog kunne regne med ligefrem Bevaagenhed.

For Videnskaben som for Religionen er disse Vilkaar imidlertid utaaelige. Begge Parter maa som en Livsbetingelse kræve Frihed. Derfor stiller Videnskabsmænd i Vestens Lande sig saa skarpt overfor det kommunistiske Krav om statsdirigeret Videnskabelighed. Og derfor nægter Kirken at gaa ind paa de stillede Vilkaar.

Frihed er dog maaske ikke det bedste Ord at bruge i denne Forbindelse. Hvad Videnskaben kræver er i Virkeligheden Ret til ikke at bøje sig for andet end Sandheden, saaledes som Forskningen erkender den. (D. v. s. Frihed for alle andre Hensyn end Hensyn til Sandheden). Kirkens Krav er det samme. Ogsaa den er forpligtet overfor Sandheden og maa forlange, at alle andre Hensyn — blandt hvilke der meget vel kan være nogle, der har megen Berettigelse — maa vige, naar de kommer i Modstrid med Sandheden.

Denne Parallelisme i Videnskabens og Religionens Vilkaar i den halve Nutidsverden forhindrer imidlertid ikke, at det gamle Problem om Forholdet mellem Tro og Viden, mellem Religionens Krav og Videnskabens Frihed ogsaa i vore Dage har aktuel Interesse. Det er temmelig umuligt at finde f. Eks. en populærvidenskabelig Bog med historisk Overblik over en Naturvidenskabs Historie, hvori man ikke præsenteres for Beretningen om,

hvorledes Videnskaben gennem haard Kamp med Kirken maatte tiltvinge sig sin Frihed. Galileis Historie repeteres i det uendelige. Og siden Skoleradiens Fremkomst er Lytterne i en uoverskuelig Række Foredrag blevet præsenteret for den samme Tankegang. Religionen har med sine Dogmer Gang paa Gang ønsket at dirigere Videnskabens Resultater og har søgt at hindre ny Synspunkter i at trænge frem. Selve Ordet Dogme er for mange Mennesker blevet ensbetydende med utaalelige Hindringer for en fri videnskabelig Forskning.

Det er derfor nyttigt af og til at repetere, hvorledes den saglige Stilling faktisk er i dette Forhold.

Videnskab og Religion er begge forpligtede overfor Sandheden og den alene. Og selv om man kan møde forskellige Definitioner af, hvad Sandhed bestaar i, vil der i Almindelighed næppe blive større Strid, hvis man bestemmer Sandhed som Overensstemmelse mellem vore Tanker og Virkeligheden. Videnskaben er Virkelighedserkendelse og det samme er Religionen. Er der Mennesker, som mener, at Religionen ikke gør Krav paa at være Virkelighedserkendelse, men kun paa at formulere Opfattelser, som tilfredsstiller et religiøst Behov, og ikke bekymrer sig om deres Overensstemmelse med Virkeligheden, er disse i hvert Fald ikke Katolikker. For os er Religion ligesom Videnskab Adgang til Sandheden om Tilværelsens Fakta.

Men Vejen til Sandhedserkendelsen er forskellig for Videnskaben og Religionen. Videnskaben naar til Sandheden gennem menneskelig Tænkning og Forskningsarbejde. Religionen er stillet paa en ganske anden Maade. Den har modtaget sin Viden (som i Hovedsagen angaar Ting, der ikke er tilgængelige for Videnskaben, fordi de ligger udenfor, hvad menneskelig Tænkning paa egen Haand kan naa frem til) ved en Aabenbaring fra Gud. Selve denne Aabenbaring er hævet over menneskelig Kritik, saa sandt den er Guds. Overfor den tilkommer der kun den menneskelige Tænkning to Opgaver — at sikre sig, at det er en guddommelig Aabenbaring (ogsaa fordi mange indhyrdes modstridende Lærdomme har været kaldt Aabenbaringer fra Gud) og at granske Aabenbaringens Indhold (Teologernes Opgave).

Fra Kirkens Side hævdes det principielt, at der ikke kan være Modstrid mellem Videnskab og Aabenbaring, »thi den samme Gud, der aabenbarer Mysterierne og skænker Troen, har ogsaa givet Menneskesjælen Fornuftens Lys« (Vatikanerkonciliet's Udtalelse). Det vil sige, at Kirken akcepterer Videnskaben og dens Ret til med sine egne Midler at søge Sandheden. Det omvendte burde ogsaa være Tilfældet. Sand Videnskab kender sine Grænser og maa stille sig paa det Standpunkt, at foreligger der en Aabenbaring fra Gud, er dens Indhold ubetvivlelig Sandhed, som ikke først

skal underkastes videnskabelig Vurdering. Videnskaben kan kun frakende Aabenbaringen dens Ret, hvis Videnskaben mener sig berettiget til enten at benægte Guds Eksistens eller til at hævde, at en Guds Aabenbaring ikke lader sig erkende, som saadan — eller til at benægte, at den kristne Aabenbaring faktisk er af guddommelig Oprindelse.

Det sker som bekendt, at Videnskabsmænd af en saadan Grund forkaster Aabenbaringen. Det kan give Anledning til at gaa ind paa de herunder fremførte Grunde, men intet saaledes fremført Argument er et »videnskabeligt Resultat« og akcepteret af Videnskaben som saadan. I bred Almindelighed drejer det sig om Grunde, fremført af Videnskabsmænd paa Strejftog udenfor deres egentlige Felt. Iøvrigt har disse Synspunkter ingen Interesse i Forhold til det foreliggende Problem, der drejer sig om, hvorvidt Religion og Videnskab samtidig kan udfolde sig i Frihed. En Videnskab, der pure forkaster Aabenbaringens Sandhedsværdi ligger udenfor Drøftelsen, paa samme Maade som en Religion, der mente sig i Stand til at overflødiggøre Videnskab.

Men naar vi vender tilbage til Vatikanerkonciliet's principielle Erklæring, maa det indrømmes, at selv om Videnskabens og Aabenbaringens Sandheder har den samme Gud til Ophav og derfor ikke kan være i indhyrdes Modstrid, er det dog ofte sket, at Videnskab og Kirke har været ganske uenige om et eller andet. Her er det, Galilei plejer at dukke op. Nu er det imidlertid ikke vanskeligt at se, hvorledes dette sker. Videnskaben er principielt Erkendelse i Udvikling. De videnskabelige »Resultater« er ifølge den menneskelige Erkendelses Art altid foreløbige — de udtrykker, hvad man ud fra det hidtil foreliggende Materiale og med de hidtil anvendte Metoder maa anse for den bedst mulige Beskrivelse af Virkeligheden. Ikke saadan at forstaa, at Videnskaben altid i Morgen forkaster, hvad den mener i Dag. Heldigvis bestaar Udviklingen tiest i, at man kan beholde det hidtil opnaaede, blot bygget ind i en større Sammenhæng. Men overfor en uomtvistelig Bestanddel af en Aabenbaring staar det principielt foreløbige videnskabelige Resultat i samme Stilling som overfor ethvert andet uomgængeligt Faktum. Det motiverer en ny Gennemgang af det videnskabelige Arbejde. Ganske vist kan det Faktum, Aabenbaringen forelægger, ikke tages med ind i selve det videnskabelige Arbejde, saaledes som de Fakta, der indgaar i selve Forskningen, eftersom disse er videnskabeligt tilgængelige, medens det aabenbarede Faktum ikke er det. Men den Videnskabsmand, der akcepterer Aabenbaringen, vil søge Modstridens Aarsag i Fejl i sit eget Arbejde, og kan han ikke finde Fejlen, vil han søge nyt videnskabeligt Materiale, der kan bringe en saadan udvidet videnskabelig Forstaelse, for hvilken Modstriden forsvinder.

Der er imidlertid ogsaa en anden Mulighed. Det er tænkeligt, at Fejlen er paa Kirkens Side. Og her maa det

understreges, at Aabenbaringens Sandheder (de egentlige »Dogmer«) ikke dækker hele det Sæt af Opfattelser, som til enhver Tid er gængs i de troendes Verden. Der kan være mangt og meget i »fromme Meninger«, som gaar ud over Dogmerne, d. v. s. ud over Aabenbaringen, og derfor ikke har større Sandhedsværdi end saa meget andet menneskeligt. Det var f. Eks. Tilfældet paa Galilæis Tid. Den gamle Kosmologi var vævet med ind i Troens Mønster, saa det for de fleste af et Slægtled eller to blev betragtet som et Angreb paa selve Troen at drage det gamle Verdensbillede i Tvivl. Ud af hine Stridigheder kan derfor ikke blot det kopernikanske Verdensbillede, men ogsaa en bedre Forstaaelse af, hvad Aabenbaringen gik ud paa og hvad ikke. Og derfor er det godt, at Videnskaben den Gang ikke uden videre fjøede sig, men fastholdt sine Re-

sultater. Med større Smidighed fra begge Sider var det hele forløbet hurtigere og mere smertefrit.

Naar Forholdene betragtes paa den Maade, behøver det ikke, nærmere Paavisning, at enhver Tale om en latent Strid mellem Tro og Viden er urigtig. Den troende Videnskab nyder sin fulde videnskabelige Frihed, idet Trossandhederne ikke kan og ikke skal indgaa i den videnskabelige Forskning og heller ikke skal diktere dens Resultater. Opstaar der en Mod-sætning, kan den principielt ikke være to Sandheders Modstrid, men moliverer kun, at man fra *begge* Sider tager Sagen op til fornyet Under-søgelse for at finde Stedet — enten hvor Aabenbaringen er blevet mistydet eller forurenet med uvedkommende Stof, eller hvor Videnskaben har draget forkerte eller forhastede Slutninger.

NOTER

Kirkekoncert

i Jesu Hjerte Kirke

Til Fordel for »Institut Jeanne d'Arc's Mindefond« finder der Fredag 13. April en fin Kirkekoncert Sted i Jesu Hjerte Kirke under Medvirken af kgl. Kammersangerinde Edith Oldrup og Organist Otto From Købke. Af Programmet fremhæves Sange af Walter, Weyse og S. Salomon samt Orgelværker af Pachelbell og Buxtehude.

Købmænd og munke

Det var endnu middelalder, da Giotto fødtes omkring 1266 i eller måske i nærheden af Firenze. Det er straks middelalderligt, det, at man intet sikkert ved om hans fødsel eller liv i det hele taget. Først århundredet senere begyndte man at kymre sig om biografiske data, og da ogsaa så meget i middelalderlig stil, at hvad man ikke vidste, digtede man ganske simpelt selv. Den verden, Giotto fødtes ind i, står spejlet indtil portrætter af hans lige Komedie«.

omgangsfæller i Dantes »Guddomme-Firenze var en by på hundrede tusind indbyggere. Voldsomme borgerkrigsuroligheder med bestandige kampe mellem pavens og kejserens tilhængere blandt de store handelsslægter, og ulmende utilfredshed altid parat til at bryde ud i lys lue hos de brede lag. Forholdene var så demokratiske, man kan forestille sig, demokrati forstået som forhold, hvor graden af individuel frihed er bestemt af ens disponible kapital. Folket var ikke en lensherres trælle, men fri borgere, som selv bestemte, hvem de skulde plukkes af. De havde selv bevidstheden om at have indflydelse på deres egen og byens skæbne, følte det, som havde de selv del i magten; de anerkendte ikke andre autoriteter end dem, de selv understøttede.

En særlig tone over indstillingen til tilværelsen kommer fra Franciskanismen. Franciskus' religiøsitet var anderledes end kirkens autoritative system, en varm menneskelighed af yderligt demokratisk snit, demokrati forstået som det stik modsatte af det borgerlige, som forhold, hvor graden af individuel frihed står i omvendt forhold til ens økonomiske ressourcer. Vore sociale institutioner nedstammer i lige linje fra tiggermunkenes. Franciskanerne talte ikke de dannedes latin, men folkesproget.

Baggrunden for tidens maleri er denne dobbelte. Til råduse og kirker som vigtige led i den demagogiske kappesrid behøvedes udsmykning. — Malere og billedhuggere var så uundværlige som skomagere og bankierer. Franciskanerne havde brug for illustrationer til deres prædikener. Kunstnerne var fra deres synspunkt prædikanter som de selv. Taleren kunde råbe en blind op, maleren kunde ogsaa nå den døde. Franciskanerne var altfor flinke, praktiske psykologer til ikke at have opdaget, at der er andre døde, end dem, der ikke kan høre.

Giotto di Bondone - en Verdensmester

Foranstående er et af de mest alment af billedet Giotto i R. Broby-Johansen: Verdensmestret, der nylig er udkommet hos Gyl-dendal. Illustrationerne er samledes fra.

Detalje af Madonnabilledet fra 1300-tallets første år. Billedet er malet på træ i tempera, d. v. s. med farver udrørt i æggeblomme og vand. Helheden virker endnu bysantinsk med forgyldning og fladeornamentik, men ansigterne er ved at bryde stiliseringen. Både mor og barn er af en bastant, jordisk type.

Nærbillede af munken, der kysser Franciskus' hånd (fra freskoen i S. Crocekirken i Firenze, o. 1320). Kuglehovedet viser, hvilken massiv plastik, der er opnået ved afskygningen. Det virker håndgribeligt, til at tage og føle på.

Og behovet for billeder var stort. Middelalderfolkene var endnu helmennesker, som sansede mere end de regnede, oplevede mere end de ræsonnerede.

Håndværket bliver kunst

Krudtet var lige akkurat opfundet. Det er altså ingen anakronisme at sige, at det moderne maleri starter som ved et pistolskud med Giotto. Det er en udbredt opfattelse, at et sejrsløb begyndte.

Men man kan med god grund se anderledes på det.

Giotto betegner det øjeblik, hvor kunsten bliver sig bevidst som noget andet end et selvfølgeligt led i samfundets levende liv, i en vis forstand som dets modsætning. Kunstneren er ikke mere den dygtige, den fremragende, ja enestående håndværker, men noget helt andet, ja, det modsatte.

Indtil da havde kunsten forkyndt tro, nu skal den meddele viden. Den

havde været fællesåndens anonyme udtryk, livsmelodien, som sang i alle sind og alle kendte igen. Havde det kunstneriske udtryk før været en sang, hvor den syngendes stemme var underordnet, bliver det nu en prædiken, hvor den personlige stemmeføring er alt. Ser man vor kunsthistorie som et landskab, er Giotto langt tilbage en høj banke, men bag den løfter sig Duccios og Cimabues bjerge og bag dem de himmeldragende bjergkæder af navnløs bysantisk, romansk gotisk kunst.

Man havde på Giotto's tid endnu så ringe interesse for den individuelle præstation, at man kaldte ethvert arbejde af hans skole eller blot i dens tradition for en Giotto. De eneste, der sikkert er udført af ham personligt, er vægmalerierne i det store kapel i Padova, som nu i daglig tale benævnes efter ham, to mindre kapeller i Firenze og et madonnabillede på træ i samme by.

Niels Stensen XXIII

Hannover

af

Karen Plovgaard

Der har været lagt en del vægt på, at Stensen og hans rejsefæller foretog den lange tur med apostlenes heste. Det kan næppe have været tilfældet for hele strækningens vedkommende. Fra den 19. september til den 18. oktober er der kun en måned, og fra Rom til Augsburg via Firenze, hvor der gjordes ophold, og Venezia, hvor de rejste rimeligvis også har tøvet, er der dog en ret antagelig spadseretur. Det er troligt, at man af og til har benyttet sig af de forhånden værende trafikmidler.

Fra Augsburg og videre ved vi, at man gjorde det.

I et brev, skrevet i Köln aftenen før Allehelgensdag 1677, beretter Niels Stensen overfor Cosimo III om rejsen fra Firenze til Köln:

»Siden min afsked fra Firenze har jeg rejst uafbrudt uden at tilbringe to nætter i samme by, hvilket indtil nu har hindret mig i at meddele noget om færdien, der, takket være den guddommelige nåde, forløb lykkeligt. Til Seefeld kom vi så at sige i sommervej. Her begyndte det at sne, hvad det fortsatte med næsten til Augsburg; siden har vi så godt som stadig haft regn og kulde. Vi rejste derfor i lukket vogn, fra Mestre til Augsburg i en ekvipage, fra Augsburg til Frankfurt i en almindelig rejsevogn, og derfra tog vi hertil med en overdækket fragtbåd. Gud vil gengælde Deres Højhed den godhed, der fik Dem til at forsyne os tre med penge og desuden mig med klæder, som virkelig har været mig et værn imod kulden.«

Denne Stensens lille redegørelse giver læseren indtryk af, at nu, da han stunder mod målet, har det været ham mere magtpåliggende at nå hurtigt frem end at overholde en vandring til fods.

Beretningen om, at den ny biskop bestemt afslog at benytte hertugens med seks heste forspændte kaleche, som var sendt ham i møde til Hildesheim, holder heller ikke stik overfor Stensens egen fremstilling af rejsens afslutning. Han giver den 19. november propagandakongregationens sekretær, mgr. Cerri, følgende besked herom:

»— Med dette brev vil jeg meddele Deres Højvelbærenhed min lykkelige ankomst til Hannover, hvor Hans Højhed viser mig alle tegn på venlighed og ærefrygt. Før jeg kom til Hildesheim, traf jeg på vejen folk, der skulle

få at vide, ad hvilken port jeg ville drage ind. Jeg gav mig dog ikke til kende for dem; men da jeg kom til Hildesheim, fandt jeg dér en af Hans Højheds embedsmænd, der tillige er apostolisk notar. Han havde befaling om at sige, at jeg skulle blive i Hildesheim, indtil Hans Højhed var blevet underrettet om min ankomst. Jeg sendte derfor straks en kurer til Hannover, hvorfra næste dag Hans Højheds kaleche med seks heste for sendtes efter mig. Da jeg begav mig ned på gaden, traf jeg en vogn med tre patres. Derpå så jeg hertugens vogn, i hvilken jeg drog ind i staden. Før jeg nåede så vidt, kom marskal Moltke og nogle katolske herrer fra hoffet mig i møde. Jeg blev af dem modtaget med al mulig ærefrygt og kærlighed, og som jeg i Köln havde ønsket det, blev jeg ført til patrenes hospits.«

Stensens egen jævne fortælling om indtoget i Hannover udelukker imidlertid ikke, at de, der beretter, at hans første handling på det ny sted var et til fods aflagt besøg i kirken, hvor han afholdt en privat andagt, har ret. Det omtaler han blot ikke selv.

Om hertugparrets velkomst siger han:

»Næste dag var jeg hos Deres Højheder, og de beholdt mig til måltidet. Gud være lovet, at han bevæger deres hjerter til så stor godhed mod mig —.«

I samme brev nævner Stensen iøvrigt den velvilje og hjælpsomhed, som Mgr. Pallavicini i Köln under opholdet dér har vist ham og hans fæller, en hjælpsomhed, Stensen forudser, at han også i fremtiden vil komme til at få brug for.

Forholdene i Hannover er nemlig ikke så lige til.

Da hertug Johann Friedrich ikke havde nogen søn, ville hans protestantiske bror, Ernst August, i tilfælde af hertugens død blive hans arving. Alle og enhver kendte da på forhånd, hvorledes den katolske kirkes kår ville blive. Selv om der foruden de talrige katolske udlændinge, som befandt sig ved det hannoveranske hof, fandtes en del indfødte katolikker, så forholdt alligevel mange i hertugens omgivelser sig afventende med hensyn til at antage deres herskers tro. Man ræsonnerede som så, at så længe en katolsk arving til hertugdømmet ikke var en kendsgerning, var det nok sikrest, at man konfessionsmæssigt set forblev der, hvor man var.

Da Niels Stensen i nogen tid har set forholdene an, skriver han til Cosimo III om sine første indtryk. Brevet er dateret den 10. december, og det hedder heri:

»På femte uge befinder jeg mig nu på min plads i vikariatet, hvor jeg, hvis mit kald gik ud på at nyde behageligheder, ikke ville have nogen årsag til klage, men kun til at glæde mig. Dog, når jeg erkender sjælenes nød, ikke blot protestanternes, men også katolikkernes, da ved jeg ikke, hvor jeg skal begynde, og jeg frygter at gå fortabt tillige med dem.

Hans Højhed vil absolut bevæge mig til som gave fra ham at modtage en vogn og seks heste; jeg gør alt muligt for at afslå den. Hellere ville jeg efter den Hl. Nikolaus's eksempel have to små æsler. Hans Højhed har ladet udbetale mig pension for tiden påske, så foreløbig har jeg overskud af penge. Desuagtet kan der dog herefter godt gives lejlighed til at søge tilflugt til Deres Højheds barmhjertighed — —«

Niels Stensen skulle få rig anledning til at anmode den gavmilde storhertug om hjælp, og det skal siges til storhertugens ros, at han svigtede aldrig. En uafsladelig række bøn- og takkeskrivelser fra Stensens hånd i de følgende år beviser det med al ønskelig tydelighed.

Halvanden måned senere, den 28. januar 1678, finder vi et hjertesuk som dette i et brev fra Stensen til Cosimo. Det har en særlig interesse for os danske, da det sigter til missionen i København, der ligesom det øvrige Norden og Nordtyskland var undergivet biskoppen af Hannovers omsorg:

»— Deres Højhed har været så nådig at love mig hjælp til en ekstra missionær; men vor nuværende tilstand er så elendig, at vi ikke engang kan holde de nødvendige missionærer. Jeg tænker herved på mit fædreland, hvor den spanske gesandts hus, der hidtil har rummet kapellet, til påske vil svigte — —. Intet taler for, at en ny gesandt snart kommer, og vi er meget ængstede. Jeg beder Deres Højhed i nødsfald at vise denne mission den kærlighedsgerning gennem en købmand i Hamborg at anvise mig et par eller tre hundrede daler; hvis jeg kan klare det med hundrede, skal jeg ikke røre resten. Jeg har ofte lagt Mgr. Nuntius vor nød på sinde — —«

Pengene kommer naturligvis, og der bliver god brug for dem. Der er utallige ting at ordne. Der er f. eks. en frafalden ordensmand, som skal bringes tilbage til folden. Der er prinsessen af Holsten, abbedisse for det protestantiske kloster Gandersheim, hvis konversion får hendes slægt til helt at slå hånden af hende. Hun skal hjælpes. Og for at bringe de spøgede forhold i orden, skal der mange penge til.

Stensen skriver lidt senere om dette til Cosimo III.:

»— — jeg har bedt, at man fra Rom ville sende mig nogen hjælp til konvertiter, som jeg ikke alle kan huse, efterhånden som de kommer, fordi jeg savner midler til deres underhold, indtil jeg finder stillinger til dem. Hans Højhed giver mig tusind daler om året og fjorten daler om ugen. Deraf tager jeg kun det nødvendige til mig selv, og udover to rideknægte underholder jeg ingen, som jeg giver mere end føde og klæder; dette til trods kan jeg ikke tilfredsstille de nødlidendes behov — —«

Åk, forholdene i Hannover adskiller sig i mangt og meget fra de toscanske. Stensen sukker:

»Her er mange steder, hvor katolikkerne ingen lejlighed har til at udøve deres trospraksis, og her er steder, hvor afskyelige forargelser forekommer. Der hersker stor mangel på verdenspræster — —. Blandt jesuiter og kapucinere har vi nogle værdige mænd; men djævelen har fyldt sindene hos katolikker og ikke-katolikker med sådanne forestillinger om ordensfolk, at de, så snart bare ordensens navn nævnes, taber enhver agtelse, de burde have for dem — —«

Med dyb alvor, med en selvpofrelse, der ingen grænser kender, kaster den ny sjælehyrde sig over sin gerning, asketisk trods nogen, ihærdig som ingen og ydmyg som den, der altid føler Guds blik hvile på sig.

Men skønt han selv forsøger al luksus, kan han nok unde andre en uskyldig nydelse, hvilket man ser af en bøn til Cosimo III om at sende ham »en bestemt art af cedrater (en slags veltugtende citroner), tilberedt på den måde, der bedst bevarer den behagelige smag og duft.« Han vil forære hertugen dem. »Da jeg for nogle dage siden omtalte denne frugt ved tallet, hørte jeg, at Deres Højheder ikke kendte den.«

Hannovertiden betegner for Steno en vidt forgrenet virksomhed. Ved siden af sin hyrdegerning med dens utrættelige omhu for konvertiter inden- og udenfor hans eget område, (der opræder f. eks. blandt de sidstnævnte en mand af engelsk adel, for hvem St. gennem Cosimo påkalder kong Charles II.s hjælp), udfolder han i årene 1678 —79—80 en betydelig teologisk forfattervirksomhed. Dette provokerer han til.

ORIENTERING

Dogmatik og Kristendom

Vi har modtaget:

I Anledning af en Artikel i Katolsk Ugeblad, citeret i Kristelig Dagblad d. 3. Marts, skal jeg tillade mig at fremsætte følgende:

Kære kristne Broder i den katolske Kirke.

Jeg giver Dem delvis Ret i den første del af deres Betragtninger: Man kan, som De siger, faa det Indtryk af moralsk Oprustning, at den (undertiden) bærer Præg af »Dennesidighed«, og at dens Resultater ofte ligger paa et rent etisk Plan. Ja, jeg vil endogsaa gaa saa vidt at sige, at meget af det Teslabheras, som visse kristelige Damer præsterer, nærmest ser ud til at være iværksat for at pleje deres egen Trang til Hygge og Selskabelighed, men hvor Korsset saa let kommer til at træde i Baggrunden.

Dog her maa vi vist tænke paa Ordet om at lade Klinton vokse sammen med Hveden til Høstens store Dag. Det er jo desværre saaledes i alle Kirker — sikkert ogsaa i den katolske — at Kristi vemodige Ord: »Mange er kaldede, men faa er udvalgte«, gælder den Dag i Dag, og at de mange altid vil vandre paa den brede Vej

og følge Verdens Visdom, selvom de godt kan lide lidt religiøs Rørelse i hyggelige Omgivelser med Te og Julekage. Ak, den som Gud virkelig faar i Tale, bliver nok stadig »hin enkelte«, som Søren Kirkegaard taler om.

Nara Voddet bliver draget op fra Havets Bund, er det ikke lutter lodige Fisk, det indeholder, men meget andet, som igen gaar til Bunds.

Derfor er det vel, at Moralsk Oprustning vælger saa bred en Arbejdsbasis i Haabet om, at der dog blandt de mange maatte være nogle, som kom til Sandheds Erkendelse.

Men her kommer vi nu til den anden Del af Deres Artikel, hvor jeg er hængt for, at vor Enighed hører op.

De skriver nemlig videre, at ethvert Forsøg paa fra katolsk Side at lade mere dogmatiske Synspunkter komme til Orde, er løbet ud i Sandet.

Hvilke er disse dogmatiske Synspunkter? For Apostlen Paulus eksisterede der kun ét, — men ganske vist et afgørende — naar han siger: »Ingen kan lægge anden Grundsten end den, som er lagt: Jesus Kristus«, og »thi jeg agtede ikke at vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet«. Kunde vi, som gerne vil høre Ham til, ikke ogsaa mødes

her og lade Teologerne nappes om Resten?
Jacob Bjørke.

Til Forfatteren Jacob Bjørkes venlige Ord vil vi kun føje et Svar til det stillede Spørgsmaal: »Hvilke er disse dogmatiske Synspunkter?« Ja, det er først og fremmest Spørgsmaalet om denne eneste Grundsten, Jesus Kristus. Hvem han var, Guds Søn eller ikke? Og om han var Guds Søn, hvad der da ligger i dette? Spørgsmålet om, hvad hans Menneskevordelse betød, hans Lidelse, Død og Opstandelse? Paulus ønskede mere brændende end nogen anden Teolog (og ingen var mere Teolog end han) at vide, hvad vides kunne om denne Jesus Kristus.

Her i Bladet har vi før citeret en Udtalelse, fremsat af en meget almindelig, i og for sig belæst og intelligent Dansker, som greb ind i en Diskussion om Guds Eksistens med Ordene: »Ja, nogle Mennesker tror paa Gud og andre gør det ikke, men derfor kan vi dog alligevel være gode Kristne alle sammen.« Han vilde ogsaa lade Teologerne nappes om Resten.

For os er det givet, at Gud har skænket os en Aabenbaring. Og vi vilde være yderst utaknemmelige, om vi ikke viste brændende Interesse for, hvad det er, Gud har gjort saa meget for at aabenbare os. Paulus var ikke mindre optaget af det samme. Men vi synes, at f. Eks. »Moralsk Oprustning« kniber udenom, hver Gang vi gerne vil tale om Aabenbaringens Indhold.

Red.

Hans kalvinske kending fra Amsterdam har ikke »op- taget i bedste mening« de breve, Steno fra Firenze har skrevet til ham. Tværtimod er Sylvius faret hårdt frem imod disse breves indhold, og i et skrift, »Doktor Stenos vej til papisteriet« lægger han, hvad personlige angreb be- træffer, ikke fingrene imellem. Stensen tager drøftelsen op, og i to skrifter søger han at belyse »Anledningen til samtalerne om religionen med Johan Sylvius« og begrunde sit eget standpunkt. Da Stensen fra sin side ej heller tager med fløjlschandsker på sin modstander, udvikler debatten sig til en bitter polemik, hvis tone er højst ulig den fra be- gyndelsen af anslåede. (Stensens første brev til Sylvius i 1670).

I 1679 måtte Stensen rykke i marken mod professor ved Københavns universitet, Kristian Nold, der i en disputa- tats havde angrebet Stenos skrift »Granskning af refor- matorerne«. Nold havde ladet biskop Bagger skrive for- talen til disputatsen, og Hs. excellence bruger her det skarpeste skyts. Han dædler Stensen som den, for hvem det ikke er »skammeligt nok at forlade sin mor og kalde hende styg, nu kalder han hende (den protestantiske kir- ke) tillige fordærvet, lastefuld, og, hvad der er værre, en hedning og ikke oprunden af Gud.« Som en knusende dom udtaler Bagger, at Stensen er »en satans proselyt — en fælle af Loyola og jesuiternes patriarker.« B., som end- videre kalder den katolske kirke for »den babyloniske hore«, sørger af hjertet over, »at en mands så fortrinlige evner og udmærkede Guds gaver nu så ynkeligt er gået til grunde.«

Stensens svar på Nolds angreb, der er betydelig mere sagligt og mindre kolerisk end biskop Baggeres, udkom- mer i 1679 og er betitlet »Forsvar og videre udvikling af reformatorernes granskning.«

Omtrent samtidigt angribes den ny hannoveranske bi- skop kraftigt af professor Johan Wilhelm Bajer fra Jena.

Af personlige grunde havde han et horn i siden på Sten- sen, fordi denne i Firenze havde påvirket en af hans unge slægtninge og ført denne over til katolicismen. For at nu ikke andre lovende unge lærde skulle falde i dr. Stenos garn påtog Bajer sig at kaste lys »over de vigtigste grun- de, hvorfor denne mand forlod den luthersk-evangeliske religion for at slutte sig til den pavelige«. Professor Bajer nægter sig ikke at freinføre den opfattelse, at Stensen af en fornem dame i Firenze har ladet sig lokke bort fra den rette tro.

Stensen besvarer dette angreb med i 1680 at udsende »Forsvar og videre udvikling af grundene til egen omven- delse«. Iøvrigt diskuterer han også skærpsildslæren med Bajer.

Foruden disse større teologisk-polemiske arbejder fra Stensens hånd findes en del mindre skrifter og breve, alle omhandlende spørgsmål af trosproblematisk art. Det

kunne jo ikke være andet på et sted, hvor trosforskelle hver dag dukkede op og satte sindene i bevægelse.

I de henvend halvtredje år, Stensen tilbragte i Hannover, lærte han filosofen Leibniz at kende. Denne mand var hertugens bibliotekar og rådgiver. Han og Stensen var på mange måder hinandens åndelig set jævnbyrdige. Leibniz, som med sin mod katolicismen hældende protestantiske tro af ganske hjerte ønskede en forsoning mellem den lutherske og den katolske kirke, var dybt interesseret i de bevæggrunde, der havde ført Stensen tilbage til moder- kirken. Vi ved, at de to mænd har ført adskillige samtaler herom, og i et brev fra Stensen til Leibniz hentydes til de mundtlige drøftelser, de har haft:

»Jeg tror,« skriver Stensen, »at det må have været Gud, der fik Dem til at spørge mig, om jeg fandt den katolske kirkes sandhed i knoglernes marv, og at det må have været ham, der lod mig svare Dem, at opdagelsen af knoglernes bygning har tjent til at åbne mine øjne for erkendelsen af Gud og fået mig til at ønske at tjene ham det bedste, jeg kunne. Det er også Gud, jeg tilskriver de samtaler, han i går efter måltidet lod opstå mellem os, da jeg fortalte Dem om de midler, hvorved han frelste mig fra alle finesser af diplomatiske liebhavere af samme slags filosofi. Når jeg tilskriver Gud disse to samtaler, er det, fordi de hos mig har opfrisket mindet om den tak- nemmelighed, jeg skylder ham for så stor en nåde, at de har føstret ønsket om at nedskrive det, som kan tjene til Guds ære og til frelse for dem, som ad den samme men- neskelige omvurderings vej kunne lade sig føre til den- ne filosofis afgrund — —«.

Stensen og Leibniz kom vist aldrig til at stå hinanden synderlig nær. Men der er mange beviser på, at de har højtjaget hinanden. Leibniz's genforeningsbestræbelser sy- nes Stensen ikke at være gået ind for. Han havde jo nok at gøre med gennem sit embedes mangfoldige pligter at tjene Gud »det bedste, han kunne«, indenfor det område, han var sat til at vogte og styre.

Undertiden har han forbindelse med København og hjemmet. I sensommeren 1678 får han besøg af Madame Kitzarov og hendes døtre. Herom skriver han til Cosimo III:

»— Min søster med sine to døtre og en niece er kom- met på besøg, de er alle lutherske. Det er en stor sorg at se så mange sjæle udenfor kirken og så få, der lægger vægt på at vinde dem, samt at vi, som i dette øjemed er her, så lidet er besluttet på det sande apostoliske liv — —«

Stensen levede dog selv dette liv, levede det mere og mere intenst, eftersom tiden gik, og da hans virksomhed i Hannover ved hertugens død i december 1679 afsluttedes og få måneder senere ombyttedes med embedet som vie- biskop i Münster, får ikke mindst hans ydre levned præ- get af apostolisk selvopofrelse og apostolisk fattigdom.

Leibniz, tysk filosof. Hørte til Stensens om- gang ved det hannoveranske Hof.

Syng for Gud, hele verdens konge!

46. Davidssalme

Syng for Gud, den sejrige konge, der tager sæde på sin trone. Det er med få ord indholdet af denne salme. Den handler om Guds sejr ved tider- nes ende og om oprettelsen af det alt- omfattende messianske rige, som Mes- sias hersker over. Teksten lyder så- ledes:

1. Til sangmesteren. Af Kore's søn- ner. En salme.
2. Alle folkeslag, klap i hænderne, bryd ud i jublende lovsang for Gud.
3. Thi Herren er ophøjet, frygtind- gydende, en konge stor over hele jorden.
4. Han bøjer folkefærd under os, og nationer under vor fod.
5. Han udvælger os vor arvelod, Ja- kobs, hans elskedes, stolthed.

6. Gud stiger op under jubel, Her- ren under hornets klang.
7. Syng for Gud, ja syng. Syng for vor konge, ja syng.
8. Thi Gud er konge over folkene, på sin hellige trone tager Gud sæde.
10. Hedningefolkene fyrster samles med folket, der tilhører Abrahams Gud. Thi Gud er jordens mægtige, højt ophøjet er han.

Ifølge overskriften *stammer* denne salme fra en af Kore's efterkommere d.v.s. fra en af de levitter, der ikke var omkommet i ørkenen, da deres fader Kore havde gjort oprør mod Mo- ses og Aron, og jorden lukkede sit gab op og slugte dem levende sammen

med alt, hvad de ejede. Blandt Kore's sønner var der på Davids tid og endnu senere fremragende tempelsangere og salmedigtere.

Anledningen til, at denne salme blev sunget, var en sejrrik kamp, som vi ikke kan tidsfæste med sikkerhed. I hvert fald drejede det sig om en sejr, der bragte de hedenske nabofolk under Israels herredømme og sikrede således på ny Guds folks arvelod. Herren var jo i nåde steget ned til sit folk og havde ydmyget dets fjender. Efter kampen vender han tilbage til himlen, medens Israel frembærer tak- og lovprisningsofre i helligdommen. I det, der var sket, ser salmisten imidlertid et *forbillede på og en spådom om*, hvad der skulle indtræffe i Messias-tiden, når alle hedningefolk underkaster sig under den ene sande Gud og slutter sig til det udvalgte folk. Ligesom Israel måtte kæmpe for med Guds hjælp at vinde sejren over fjenderne, således vil det også være i den nye pagt. Kristus skal erobre hele verden. Ved tidernes ende slutter hans sejrstog, idet han kommer igen og omgivet af sine tro tjenere vender tilbage til himlen for der at fejre en evig sejrsfest.

Med overlegne hærstyrker var de hedenske nabofolk draget ud til kamp mod Guds folk. Efter menneskelig beregning skulle det have været dem, der bar sejren hjem. Men de led et ganske uventet nederlag. Derved åbnedes deres øjne for den ophøjede, frygtindgydende Gud, der beskytter Israel og byder som Herre over alle folkeslag på jorden. Af den grund bliver *hedningefolkene opfordret til at slutte sig til den procession*, der bevæger sig op mod templet i Jerusalem og tage del i glæden over Guds storhed og magt. De må jo ikke glemme, at Israel er det folk i verden, der ene har modtaget de store forjættelser. Af Abrahams efterkommere skal fremstå den Frelser, som alle menneskes længes efter. Fra dem skal udgå den vel-signelse til alle nationer, som Gud har behudet fra begyndelsen. Et nederlag for eller undergang af Israel ville være til ubodelig skade for alle nationer.

Men frem for alt skal naturligtvis det hellige folk sige tak. For ved den lige vundne sejr har Gud ligesom for anden gang skænket Israel Kanaan. Det så jo ud til, at dette folk i den ulige kamp skulle miste sit arveland, det forjættede land, Jakobs stolthed. Dette var nu tankegangen i *den første strofe*.

I *den anden* (6—7) vender Gud, de israelitiske stridskræfters usynlige hærfører, efter kamp og sejr tilbage til himlen. Som symbol herpå bruges pagtens ark, der midt i Israeliternes jublende og triumferende skarer bæres op til Sions bjerg. Til ære for Israels og hele verdens konge lyder der takke- og sejrshymner, ledsaget af basuners og harpers klang.

I *den tredje strofe* tager salmistens tanker en højere flugt. Han skuer i ånden Messias-tiden. Herren har taget sæde på evighedens trone og styrer menneskenes historie og hele verdens gang. Han er jo Gud ikke blot igår og idag, men også i morgen og al evig-

hed. Folkenes fyrster og deres under-såtter nærmer sig ham. De slutter sig til det folk, som tilhører Abrahams Gud. Medens der i den første strofe udtales ord, der røber snævre nationale interesser, idet (i vers 4) en ydre sejr over hedningerne er Israels stolthed, er det i den tredje strofe ene og alene *den religiøse tanke*, der optager salmistens indre. Nu er det Guds sejr og hans riges fremgang, der udelukkende fylder hans hjerte med jubel. Han føler inderlig glæde over at se, at Abrahams børn får lov til at være mellemled mellem Gud og de hedenske nationer og bringe dem den sande gudserkendelse. Skillevæggen mellem jøderne og den øvrige verden er faldet. Der er ingen uoverstigelig kløft mere. Nu danner hele menneskeslægten en stor enhed omkring Guds trone, således at man ved dette syn uvilkårligt kommer i tanke om det løfte, som

vor Frelser gav, da han talte om, at der skal være en hjord og en hyrde.

Al den begejstring, der kommer til orde i denne salme, har været årsag til, at Kirkens liturgi benytter den på *Kristi Himmelfarts dag*. Efter sin sejr over synden og døden og helvede fo'r vor Herre på vidunderlig vis op til himlen, for der at tage den guddommelige herligheds trone i besiddelse. Der er han nu vor forbeder hos sin himmelske Fader, der drager han alle og alt til sig, derfra sender han Gud Helligånd, derfra samler han de adskilte nationer til en enhed, og der giver han sit rige den endelige form og skikkelse. Med hensyn til alt dette kan den 46. Davidssalme hjælpe os til at finde den rette opfattelse, den rette stemning og de rette ord til taksigelse og lovprisning. Det er jo Helligånden selv, der taler til os gennem salmistens mund. F.K.

SKISMA - ELLER KATAKOMBERNE?

Ifølge Meddelelse fra Rom har Vatikanet 17. Marts ekskommuniceret Medlemmerne af Regeringen i Prag paa Grund af deres seneste kirkefjendtlige Forholdsregler. Samtidig ekskommuniceredes ogsaa alle de cze-kiske Gejstlige, der af egoistiske Grunde har stillet sig til Regeringens Raa-

dighed og som dermed yder deres Støtte til Kommunisternes Forsøg paa at etablere en skismatisk Statskirke, der er uafhængig af de retmæssige Biskopper og af Rom.

Det er ret klart, hvem af de politiske Førere, der rammes af Ekskommunikationen. Det er frem for alt dem, der sidder og trækker i Traadene i det nyligt oprettede Stats-Kirkemisterium i »Máchová ulice«, altsaa alle de Personer, som samler og fabrikerer Materialet hvorefter en Præst efter den anden fratages sit Embede, arresteres eller indvikles i en Proces. Naar rundt regnet en Trediedel af den katolske Gejstlighed i Tjecoslovakiet idag er berøvet Friheden, når flere Biskopper er domfældt og endnu flere isoleret, saa er det de nu udtrykkeligt ekskommunicerede politiske Føreres Værk.

Mindre klart er det imidlertid for udenforstaaende at se, hvorledes Ekskommunikationen rammer de delagtige Gejstlige. Det er klart, at Personer af Plojhars Art rammes, men hvor ligger Grænsen? Terroren mod Præsterne har nu staaet paa i over to Aar og tiltager for hver Dag, der gaar. Størsteparten af Præsterne har vist sig standhaftige mod alle Tillokkelser og Angreb. Men er Troens og de Tro-

VED EN HALVTREDSAARSDAG

Pastor C. Flandrup

Det berettes om gamle Ab-bé Desnos, at han i sin Tid har forudsagt Pastor C. Flandrup som sin egnede Efterfølger til Posten som Rektor ved Sct. Josefs-Søstrenes Seminarium i København — og hvorom alting er, saa er der vist næppe nogen, der idag er mere glade og taknemmelige for, at Forudsigelsen gik i Opfyldelse, end netop Søstrene paa Strandvejen. Beviset herfor vil sikkert møde Pastor Flandrup, naar han paa Søndag runder de halvtreds. Søstrene paa Strandvejen bliver imidlertid ikke ene om at fejre Fødselaren, thi Navnet Flandrup har en god Klang over det ganske Land. I Kraft af sit paa een Gang beskedne og myndige Væsen har Pastor Flandrup formaaret at gøre sig afholdt og velsat paa samtlige de Poster, hvor han har virket siden Præstevistelsen i 1927. Der er da heller ingen Tvivl om, at Vikariatets Overhovede vidste, hvad han gjorde, da han i 1948 hentede Pastor Flandrup til København for at betro ham Posten som sin Stedfortræder og chargé d'affaires

— et Valg, der hilstes med ligesaa stor Glæde af Vikariatets Gejstlighed som af Lægfolk. Faa kender Arbejdet i Vikariatet saa godt som han, hvorved han har kunnet være og stadig er Biskoppen og Provikaren en værdifuld Støtte, og udadtil er Pastor Flandrup i Kraft af sine personlige Egenskaber Kirken en fuldgod Repræsentant.

Ugebladet bringer paa Halvtreds-aarsdagen Vikariatets »Generalvikar« en hjertelig og ærbødig Lykønskning, bag hvilken der tillige skjuler sig et varmt Ønske om endnu mange og frugtbare Virkeaar.

endes Sag i dette Øjeblik tjent med en Slags Massemartyrium indenfor Sjælesørgernes Rækker? Det er maaske vægtlige Grunde, der har foranlediget Biskopperne til idag at gøre en Række Indrømmelser, som de i Øjeblikket har ment at kunne gøre, for derved at bevare den kirkelige Organisation blot nogenlunde intakt.

Efter de kommunistiske »Kirkelove«s Ikrafttræden har det vist sig, at denne Tilstand ikke kunde blive varig. Nøglestillingerne indenfor Bispeembederne er efterhaanden blevet — eller vil efterhaanden blive — besat med Regeringstilhængere for dermed at sætte det retmæssige kirkelige Hierarki ud af Funktion og nationalisere Kirken. Det vil udmærket være muligt, at de Troende i denne Nødsituation skulde gaa i Gang med at etablere en Katakombekirke, og det vilde ligeledes være tænkeligt, at de ansvarlige kirkelige Førere Ansigt til Ansigt med denne Nødsituation vil gøre Forsøg paa at redde og bevare, hvad endnu reddes og bevares kan, for at vinde Tid indtil den Dag kommer, da de kan overdrage deres hellige Embede i en Katakombekirkens ny, ukendte Hyrderes Hænder.

Situationen i Tjecoslovakiet er i Dag meget alvorlig. Det gælder om at sørge for, at de Troende til Stadighed kan modtage Sakramenterne. Og til

syvende og sidst er den nuværende Tvangssituation kun en Slags »Sigtning«, hvor Avnerne skilles fra Hveden. Den, der er svag, falder fra. Thi i Morgendagens Katakombekirke er der hverken Plads til eller Brug for Forrædere eller vankelmødige Elementer. V.

Det begynder „at lysne“

Paa en Kongres, som »Verdensfredsraadet« for nylig har afholdt i Berlin, har den polske Dekan Jan Czuj, i en privat Samtale ladet skinne igennem, at de saakaldte »patriotiske Præster«, der gør fælles Sag med de ligeledes saakaldte »Forkæmpere for Frihed og Demokrati«, holdes i en Art »Baand« af Kommunisterne og misbruges til politiske Formaal. De paagældende Gejstlige kan imidlertid ikke mere springe fra, da de i saa Fald risikerer omgaaende at blive arresteret. De maa — hvad enten de vil eller ej — stadig følge med, men mange indskrænker efterhaanden deres Medvirken til et Mindstemaal og er meget forsigtige i deres Udtalelser. Det hemmelige Statspoliti er opmærksom paa dette, og forskellige »patriotiske Præster« er allerede sat fast. (KIPA)

Hvorhen bærer Udviklingen i Polen?

En Korrespondent til den amerikanske katolske Efterretningstjeneste — NCWC — rejser i en Artikel, som vi gengiver nedenfor, Spørgsmaalet om hvorvidt den kommunistiske Regering i Polen — i Modsætning til hvad Tilfældet er i de øvrige sovjet-russiske Vasallande — vil gøre en Undtagelse med den katolske Kirke og ogsaa fremtidig indrømme denne Eksistensmuligheder.

Den Overenskomst, som i April sidste Aar blev indgaaet mellem Hierarkiet og Regeringen i Polen, har i vide Kredse fremkaldt stor Overraskelse og megen Bekymring. Den har givet Anledning til en Række Spørgsmaal, som det imidlertid ikke har været muligt at give et tilfredsstillende Svar paa. Man har naturligvis ikke kunnet tvivle paa de Motiver, der foranledigede de polske Biskopper til at indgaa Forliget; de har ikke handlet ud fra det Pres, der er blevet øvet paa dem og paa Grundlag af personlig Frygt, men simpelthen fordi de haabede at kunne forhindre et større Onde derved og saaledes under de givne Omstændigheder redde hvad reddes kunde for Kirken i Polen.

Men var den Vej, de valgte, nu den bedste og den eneste mulige? Var det virkelig nødvendigt at underskrive en Overenskomst, der kunne anses — og som de facto er blevet anset — for en Slags Underkastelsesdokument og som et Bevis paa at et Kompromis virkelig er muligt mellem Katolicismen og den ateistiske Kommunisme?

Og hvilke Resultater har man at

opvise? Har Kirken i Polen faktisk haft Fordele af denne Overenskomst, og opvejer disse Fordele de aabenlyse Farer og Ulemper?

End ikke idag, ti Maaneder efter Overenskomstens Ikrafttræden, er man i Stand til at give et endeligt Svar paa Spørgsmaalene. Man kan dog drage visse Slutninger af den katolske Presse i Polen, som trods alt endnu eksisterer omend under ringe Kaar, men som altsaa alligevel nyder et vist Maal af Frihed, hvilket vilde være utænkeligt i nogetsomhelst af de andre kommunistisk beherskede Lande.

Bemærkelsesværdigt i saa Henseende er en Artikel, der er fremkommet i det polske katolske Ugeblad »Tygodnik Powszechny« under Overskriften »Katolikkerne i det folkedemokratiske Polen«. I denne Artikel undersøges Spørgsmaalet om, hvorvidt Katolikkerne i en kommunistisk-totalitær Stat bør fortsætte deres kamp mod Systemet paa det politiske Omraade, eller om de bør underkaste sig den verdslige Magt og indskrænke sig til at forsvare de katolske fundamentale Sandheder. Forfatteren — Artiklen er undertegnet af Udgiveren og en af hans Redaktører — gaar ganske aabenlyst ind for det andet Alternativ. »Vi er ikke Marxister,« udtaler de, »og kan derfor ikke paatage os noget Ansvar for Realiseringen af de socialistiske Maal... Men vi har en hellig Pligt til at kæmpe for det kristne Livs Idealer, og vi er under alle Livets Forhold og til enhver Tid bundet til denne Pligt... Der gives ingen Resigna-

tion, intet Kompromis og ingen Synlese i denne Kamp for vor Tro, vore Sæder, vor kristne Opdragelse og vor Frihed til at søge efter Sandheden... Rolige og tillidsfulde er vi forberedt og rede til at tage Kampen op af kulturelle Grunde... Dette betyder dog ikke, at Katolikkerne har sammensvoret sig mod den kommunistiske Stat og gør Forsøg paa i deres kulturelle Kamp at undergrave en saadan Stats Stabilitet. Vi er alle for Maadehold, og vi ønsker at formindske det bestaaende spændte Forhold og ikke at forøge det. Polen er og bliver vort Fædreland, ogsaa selvom det er omdannet til Folkedemokrati, og Fædrelandets Ve og Vel er alle Polakkers fælles Sag.«

Og selv om det er Artiklens Forfattere magtpaaliggende at understrege, at det i Artiklen drejer sig om deres rent personlige Mening, saa giver den dog et tydeligt Billede af det grusomme Dilemma, som de polske Katolikker befinder sig i siden den Dag, da den berygtede »Lublinter Komité« overtog Regeringsmagten. Kunde man tænke sig Muligheden af, at Magthaverne i Polen — i Modsætning til deres Kolleger i andre Lande under kommunistisk Styre — lod sig tilfredsstille med et politisk og økonomisk Diktatur og saa anerkendte den overvejende Del af den polske Befolknings — nemlig Katolikernes — Krav paa det kulturelle Omraade?

I Bevidstheden om Troens dybt rodfæstede Styrke i Polen var og er endnu mange polske Katolikker nødsaget til at tro, at en saadan »Deling« faktisk vilde være opnaelig, nemlig at Regeringen hellere vil tilstaa en Art aandelig og kulturel Autonomi for at opnaa ubetinget Støtte til politiske og økonomiske Anliggender, end at paadrage sig et afgjort bittert Fjendskab og skabe en beslutsum Opposition mod Regeringen ved at indlede en aaben Krig mod Kirken.

I velunderrettede internationale Kredse mener man dog ikke, at der er Grund til at dele den Tillid, som mange nærer om, at den øjeblikkelige Situation er holdbar, og at Kommunisterne virkelig skulde have besluttet sig til at gøre en Undtagelse i Tilfældet Polen. Man understreger, at Kommunismen er totalitær, den kræver Menneskets hele og fulde Underkastelse, med Legeme og Sjæl, under sin Ideologi.

I Øjeblikket indskrænker de polske Kommunistere sig i det store og hele til at forsøge paa at forme den opvoksende Generation efter Ønske og fylde den med Materialisme. Dette er imidlertid ikke noget Bevis for, at de afviger væsentlig fra deres Kolleger i andre Lande. Der er i katolske Kredse mange, der hælder til den Anskuelse — og maaske med Rette — at Kommunisterne betragter Polens Afkristning som en Opgave, der kan ventes, til de har naaet deres Maal i den øvrige Del af den kommunistiske Verden.

Norge drøfter Jesuitter-Forbudet

Norges Grundlov forbyder som bekendt Jesuitterne at slaa sig ned i Norge.

Der verserer imidlertid i Øjeblikket i Norge -- ifølge en Meddelelse til CND i München -- en offentlig Diskussion om, hvorvidt Forbudet mod at Jesuitterne maa tage Ophold i Landet, bør ophæves. Adskillige Aviser og Tidsskrifter har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, efter at den norske Regering ved Ratificeringen af Europa-raadets Konvention om Menneskerettighederne havde taget Forbehold.

Udenrigsministeriet i Oslo har nu henvendt sig til forskellige Instanser og udbedt sig disses Opfattelse af Spørgsmaalet om Forbudet mod at Jesuitterne faar Opholdstilladelse i Landet. Hidindtil har en luthersk Biskop, Dr. Scheldrup i Hamar, svaret, at han er stemt for Ophævelsen af Forbudet. Det hedder endvidere i Biskop Scheldrups Erklæring, at de lutherske Biskopper i Norge fornylig har drøftet Spørgsmaalet, og at Størsteparten af Biskopperne ved denne Lejlighed havde været stemt for Afkæffelsen af den paaældende Lovparagraf.

Derimod har flere norske Højskolelærere udtalt sig for Bibeholdelsen af Jesuitter-Forbudet i Norge. (CND)

Leif Kayser i finsk Radio

Fredag 13. April Kl. 19 dansk Tid udsender Finlands Radio et Oratorium af Komponisten, Pastor Leif Kayser.

Økumenismens aktuelle Betydning

Academicum Catholicum arrangerer Fredag 13. ds. Kl. 19 sammen med Det økumeniske Fællesraad og Kirkelig akademisk Forening et Møde i Ungdomssalen i K.F.U.M., Rosenborggade 15, hvor den katolske Pære Maurice Villain vil tale (paa Engelsk) om »The actual significance of Ecumenism«. En Række katolske og protestantiske Teologer er indbudt. Adgangen er gratis.

Pius XII: Om Marias optagelse i himlen
16 s., kr. 1,25

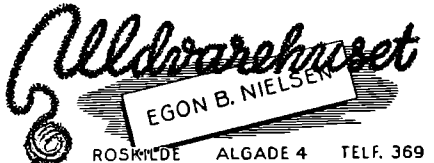
Den hellige fader redegør i denne skrivelse for dogmets tilblivelse. Efter en indledning om forbindelsen mellem troen på den ubesmittede undfangelse og troen på optagelsen beretter paven om, hvordan det i det sidste århundrede stadig er strømmet ind med anmodninger om at få defineret og fastslået dogmet.

Paven påpeger, at såvel den romerske som den byzantinske liturgi har højtideligholdt festen fra de ældste tider og citerer nu de navnkundige fædre og teologer, der har udtalt sig om spørgsmålet.

Til sidst udtaler paven sin personlige overbevisning og sammenligner Adam og Eva, der udvistes af paradiset, med Kristus og Maria, der som den nye skægts stamforældre vender tilbage til paradiset i herliggjorte leger.

Bullen er ikke blot læsning for teologer, men også for jævne folk. Den er så smukt og let forståeligt skrevet, at en mellemskole dreng kan læse den.

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

<h2>Roskilde</h2>	<h3>Roskilde Papirforretning</h3> <p>Sct. Olgsgade 24 · Telf. 3131 Papir, Fyldepenne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne</p>	 <p>EGON B. NIELSEN ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369</p>
<h3>Frederik Wismanns Ligkistemagasin</h3> <p>Tlf. 882. Hjørnet af Jernbanegade og Toldbodgade</p> <p>Stort Udvalg i Ligkister til alle Priser. Alt vedrørende Begravelser ordnes. Ligbil og Rustvogn, leveres.</p>	<h3>K. A. Jørgensen</h3> <p>Absalonsgade</p> <p>Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vine og Chocolader</p>	<p>Støt Annoncererne!</p>
<h3>C. J. Schledermann & Sønner</h3> <p>MURERMESTRE · ENTREPRENØRER Roskilde · Allehelgensgade 18 · Telefon 122</p> <p>Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>	<h2>Sambo</h2> <p>OLSGADE 8 · TELEFON 3129 IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD Aldrig friske varer · Is og decerter udbringes</p>	<h3>H. Weber</h3> <p>Tømrermester</p> <p>Maskinsnedkeri</p>
<h3>Edvard A. Petersen</h3> <p>(A. P. Jensen)</p> <p>Malerfirma Telf. 1694 - 228</p> <p>Udlærer arbejdet ved de katolske Institutioner</p>	<h3>H. V. Nordsteen</h3> <p>Blikkenslagermester</p> <p>Algade 34 · Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<h3>Ejgod Jørgensen</h3> <p>Slagtermester</p> <p>Kød · Flæsk · Paalæg Sct. Olg. 13, Tlf. 1-7. Leverandør</p>
<h3>Mønsterbageriet</h3> <p>Olgsgade 17. Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</p> <p>Alt i Isanretninger og Deesserter</p>	<h3>Radio - Cykler</h3> <p>De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 · Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbsted i Roskilde</p> <p>Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>
<h3>Roskilde Mejeri</h3> <p>Borgerdiget · Telefon 349</p>	<h3>Dom-Apotheket</h3> <p>Roskilde J. Augsborg</p> <p>Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</p>	

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem i Danmark

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester

Telefon 820

Leverandør til katolsk Kirke

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796

Leverandør

Har De Vanskeligheder med Deres Haar

saa gaa til Fagmanden

— han kan altid hjælpe Dem

W. Rasmussen

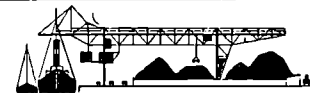
Herre- og Damefrisørsalon

Bredgade 20 . Telefon 572

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov . Telefon 621

Reserveret H. J.

A/s Nakskov Kulimport

Telefon Nr. 17

UGEBLADETS FEUILLETON

15.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Der blev en dyb Stilhed, og i Stilheden en Fred uden Ende. Fra Landsbykirkens Taarn lød Midnatstimens Slag. Da rejste Præsten sig, gik til Forvalterens Hus og frembar det hellige Messcoffer. Endnu samme Nat forlod Peter Coudrin, forklædt som en fattig Bonde, det Hus, som i seks Maanedes havde været ham et sikkert Tilflugtssted. Forvalteren og hans Familie søgte forgæves at holde ham tilbage. Peter Coudrin vandrede ud i den tavse, sorte Skov — maaske mod Golgathas Bjerg. I den første Morgen-dæmring knælede han i Skoven foran Stenkorset, som engang i en kvalfuld Nat havde fyldt ham med Trøst. Her bød han Gud sit Liv som Offer.

5. Kapitel

»Om igen, Tykke, begynd saa!« — kommanderede Robert Bernard energisk med sin Broder Philippe. Men denne lød sig ikke forstyrre, først gæbede han af Hjertens Lyst, hvorved hans Kæber i betænkelig Grad spærredes op.

»Gad vide, om han overhovedet kan faa Munden lukket igen,« grinede Martin Cordier, en kraftig Dreng, som havde taget Plads i Vindueskarmen i Bernhards Dagligstue, og nu sad og dinglede med sine bare Fødder. Saa vendte han igen sin Opmærksomhed mod det Stykke Træ, som han var ved at snitte en Fløjte af. »Naa, begynd saa!« kommanderede Robert paany.

Philipp skottede fra Siden hen til den ældre Broder, og da han saa, at han mente det, hengav han sig til sin Skæbne og fremsagde enhver Ministrants Prøve- og Mesterstykke: Suscipiat.

»Det gik,« sagde Robert, »men det var rigtignok ikke helt fejlfrit.«

»Aa, du,« sukkede Philipp, »hvor-

for skal jeg overhovedet lære det? For det første kan man jo mumle Suscipiat saadan, saa ingen kan forstaa et Ord af det...«

»Man mumler ikke ved Alteret, men svarer klart og tydeligt,« afbrød Robert med Eftertryk. »Pastor Pruel skulde forlængst have vænnet dig af med det Mumleri. Og hvad var det for det andet?«

»For det andet har vi overhovedet ingen, som læser Messe. Selv den edsvorne har ikke gjort det i den sidste Tid. Saa har man heller ikke Brug for nogen til at ministrere.«

»Sikke noget Vråvl!« svarede Robert ophidsset, »en skønne Dag kommer der igen en rigtig Præst til Montbernage, og naar han først er der, og du skal ministrere, saa staar du der og kan ikke et eneste Ord. Det vilde da være en Skam.«

»Naa ja, naar det staar saadan til...« Philipp føjede sig i sin Skæbne, han diskuterede ikke gerne med den sikre Robert, det var altfor anstrengende.

»Hør engang,« lød Stemmen henne fra Vindueskarmen, »Klokken maa da for længst være syv, er der nogen af jer, der har hørt den slaa?«

»Jeg beder ikke, naar det er Claude, der ringer,« brummede Philipp.

»Aa, det kan da være lige meget, hvem der trækker i Klokkebet, mente Martin, »Klokken har til syvende og sidst ikke svoret nogen Revolution.«

»Der har man det igen med jer Dreng,« sagde Marie, en køn, klarøjet Pige paa cirka elleve Aar. Sammen med sin Moder bar hun en Kurv Rulletøj til Fru Bernard ind i Stuen. »Det er allerede fire Dage siden, den har ringet, men det har I naturligvis ikke mærket noget til, I Hedninger!«

»Hvad, har den ikke ringet i fire Dage,« spurgte Robert, der var blevet helt bleg.

»Det er da ikke saa mærkeligt, saa drukken Claude altid er!« knurrede Philipp.

»Jeg vilde ønske, han en Dag gik paa Hovedet i Clain,« grinede Martin

Cordier, »koldt Vand skal være saa gavnligt for Ædrueligheden!« Det var en Skam, at Cassandre ikke ogsaa smed ham i Floden, den Dag han smed de to Hallunker i,« sagde Robert grumt.

»Det er ukristeligt,« blandede Fru Bernard sig i Samtalen, »man maa ikke ønske ondt over sine Fjender.«

»Naa, ja, jeg mener det bare,« forsvarede Robert sig forlegen. Men at han ikke ringer mere, den er vel nok betydelig skrap. Vi bor da ikke hos Holtentotterne. Jeg tror, jeg ved Leilighed skal minde Claude om hans Pligt. Kom, Dreng, vi gaar.«

Før Moderen kunde indvende et eneste Ord, var Robert og Martin ude af Døren. Saa greb Philipp melankolsk efter sin Hue. »Jamen hvad vil I nu?« spurgte Fru Bernard.

»Hvad ved jeg,« brummede den tykke, »naar han har sat sig noget i Hovedet, hvad kan jeg saa gøre?« Og dermed sluttede han sig gemytligt til de andre.

»Hvor er han henne? Selvfølgelig i Jakobinerkneppen ved Joubert-Broen,« hviskede Robert til sin Kammerat Martin Cordier.

»Naa, lad os saa komme af Sted til Broen!«

Og et Kvarters Tid senere lød der en heftig Banken paa en af Ruderne til Jakobinerens Klublokale. Et smukt Fruentimmer slak Hovedet ud.

»Hvad er der i Vejen?«

»Sakristanen fra Montbernage, Claude Pascal, skal komme straks,« lød Roberts Stemme.

»Der er sket noget,« tilføjede Martin med paataget Alvor.

»Der er sket noget,« gentog Kvinden ophidsset, og et Øjeblik efter tumlede Claude ud af Kneppens Dør. Han var ikke helt sikker paa Benene.

»Hvad er der paa Færde?« lallede han.

»De har glemt at ringe,« svarede Robert.

»De har ikke ringet i samfulde fire Dage,« tilføjede Martin højtlydeligt.

(Fortsættes)

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

TROSBEKRÆFTELSEN

Det er meget værdifuldt hvert år påny at sætte sig ind i meningen af de fester, vi fejrer i Kirken. På den måde vil vi mere og mere trænge ind i de rigdomme, som troen indeholder.

Trosbekræftelsen på søndag gælder ganske vist kun et fåtal af os, men der kan være god grund til for os alle igen at huske, hvad denne dag siger.

Dagen er bestemt til at bekræfte vor troskab til vor tro og til Kirken, og til at takke Gud, fordi Han gav os den sande tro og den hellige, ufejlbarlige Kirke.

De unge, som skal aflægge denne trosbekræftelse, ved hvad det er, de takker for, men for os, som har denne begivenhed på afstand, er det hele måske fordunklet noget.

Mon ikke menneskene i vore dage

har glemt at takke? Ordet »tak« høres i det mindste sjældent udtalt på en sådan måde, at der synes at ligge noget alvorligt bagved.

For os er der ingen grund til at blive påvirket af denne overfladiskhed, vi har mere end nok at sige tak for. Er vi ikke fra intet blevet skabt af Gud? Og skal vi ikke takke Ham derfor?

Men selve livet er ikke blot idyl. På grund af synd og elendighed er godt og ondt blandet sammen på en forunderlig måde. Det vil derfor ikke være let altid at kunne sige Gud tak for livet, hvis det ikke var, fordi Han havde skænket os to gaver, som var meget større værdi: *Vor tro og vor Kirke.*

Havde vi ikke disse to gaver, ville

livet være trist og gråt. Det hele ville virke meningsløst. Hvorfor levede vi? Hvad skulle vi udrette? Hvor ville vi ende efter døden? Er der intet, som kan besejre al den ukærlighed, der er i verden? Alle disse spørgsmål og mange andre ville vi ofte stille os uden at få svar. Måske ville vi prøve ikke at tænke og blot søge fornøjelser for at glemme eller for at tage sig noget til. Men hvilket menneske vil i længden være glad i en sådan tilværelse?

Vi skal sige Gud tak, fordi Han har givet os troen. Her får vi både svar og hjælp.

En af de mange ting, vi får at vide er, at det ikke er Guds ønske, at der er så megen ukærlighed, nød og elendighed. Det var også en af de ting, Kristus oftest talte om. Og har Han ikke også givet os et godt eksempel? Ustandselig var Han på farten, og hvor Han kom frem helbredte Han de syge og var forstående over for alle mennesker Han traf.

Men Kristus er heldigvis ikke det eneste eksempel. Jeres egen værnehelgen er også et strålende eksempel på dette. Var din værnehelgen ikke optaget af at tjene Gud og sine medmennesker og helt glemme sig selv? Ja, udviste de ikke en selvforglemmelse, som vi er for ukærlige til at ville efterligne?

I troen får vi også vished for Guds egen kærlighed og modtager Hans løfte om, at vi efter døden skal leve med Ham, som rummer alle goder.

Den anden store gave er Kirken. I en tid, hvor alle er uenige og hver især påstår at have ret, er det godt at vide, at Kirken kun lærer os, hvad Gud selv mener om tingene. Det er altså ikke en eller anden ligegyldig vi hører, når vi lytter til Kirken, men Gud selv.

Det er disse gaver, som rummer alle de andre, at vi skal takke og blive ved med at takke.

Hvis vi nu år efter år på den dag, hvor unge bekræfter troen på Gud og Kirken selv tænker over, hvad det er, vi tror på, vil vi stadig gå frem i forståelse af Guds riges overnaturlige rigdom.

helt rigtige tidspunkt kommet til at møde op og komme med gode forslag til møder og studiekredse; det er nu, der skal kritiseres, ikke bagefter, da skal der arbejdes.

Ordrup: Fr. 6. kl. 19,30: Jesu Hjerteandagt. Derefter er der familieaften i Præstegården. Ti. 17. kl. 20,00: Ordinær generalforsamling. Enhver har nu chancen til at komme med virkelig gode råd.

Østerbro: On. 11. kl. 20,00 præc.: Til »Cocktail Party« i Størekassen. Biletpris ca. 3 kr. Tilmelding til Søren (Pa. 9983x) eller Anker (Ry. 3319) inden d. 6.

Nu er vi igen midt i en ny måned — og alligevel har vi kun meddelelser for nogle enkelte foreninger. Det nytter ikke, at I sender meddelelserne 4 dage før mødet, vi skal have dem 14 dage før.

TEATER-RUBRIK

„Gud har brug for mænd“

»Lad Dem ikke forskrække af filmens forjættende navn, der er forbrydelser, sadisme, utroskab, selvmord og forfølgelse af lovens sporhunde i filmen — alt, hvad de bedste amerikanske film giver — og i tilgift en håndfuld fransk kultur.« blev annoncefatteren nødt til at skrive for at lokke husarerne ind til »Gud har brug for mænd«. Om husarerne vil komme er uvist, — men kommer de, vil de uden tvivl blive skuffede — de vil simpelthen ikke begribe et muk af det hele.

For at kunne forstå »Gud har brug for mænd« må man simpelthen være katolik — eller i hvert tilfælde kende en hel del til katolicismen — og det er jo også nok det, filmens danske udsender har opdaget — siden de har set sig nødsaget til at frenehæve den mere »amerikanske« bihandling.

Filmen handler om en lille fransk klippeø, hvor befolkningen pludselig på grund af begivenhederne står uden præst. Tvunget af omstændighederne bliver nu kirkens sakristan, en brav fisker, Thomas, lidt efter lidt af menigheden drevet til at virke som præst — og det sørgelige sker (og det er det, filmen i virkeligheden handler om), at befolkningen (og sakristanen selv) rives med i from begejstring og begynder at tro på, at Thomas virkelig kan virke som præst. I virkeligheden et interessant problem — især i et land som vort, hvor protestantismen har de fleste tilhængere.

Som den vildledte sakristan, der drives til hellighrødens rand på grund af menighedens længsel efter sakramenterne, ser vi en af fransk films store skikkelser: Pierre Fresnay — helt igennem ægte. Det er ikke første gang, Fresnay medvirker i en film med katolsk emne — det var også ham, der i 1947 spillede hovedrollen i Monsieur Vincent, filmen om St. Vincent af Paul, der trods mange præmieringer endnu ikke er blevet opført her i landet.

Til slut: Kære læser, lad ikke de danske udsenderes annoncer afskrække dig fra at se »Gud har brug for mænd« — det er ikke en hollywoodsk gangsterfilm — men en virkelig smuk og betagende, religiøs film om en lille ø's bevægede oplevelser for 100 år siden. Skynd dig at se den — da det er en absolut positiv og god film, bliver den sikkert hurtigt taget af plakaten. *Akrn.*

Vel mødt i...

Horsens: Sø. 8.: Travetur ud i det blå. Afgang fra kirken kl. 9,30. To. 12. kl. 20,00: Møde hos pastor Vick. Lø. 14. kl. 19,30: I aften har vi vor store forårsfest i salen, hvortil hele menigheden indbydes. Prisen er sat til 2 kr. for kaffe m. m.

Jesu Hjerter sogn: Lø. 7. kl. 19,30: Åbent hus. Lø. 14. kl. 19,30: Den årlige generalforsamling. Nu er det

STAFETTENS portrætter

Ethvert årti har mange berømte mænd, eller rettere mænd man mener ville være berømligheder i lang tid. De mennesker er derimod sjældne, som virkelig kommer til at øve indflydelse også efter deres død. Til denne sidste gruppe hører *Charles Peguy*.

Charles Peguy blev født i 1873 i Orleans, — i den by, Jean d'Arc blev brændt i. Han fik en normal skoleuddannelse, men forholdene i hjemmet var vanskelige, da moderen på grund af faderens død måtte forsørge familien.

Han kom i 1891 til Paris for at læse ved universitetet. Måske havde han allerede da mistet troen, i hvert fald er han ikke katolik i disse år.

På en vis måde blev han ved at leve som katolik. Han var nok socialist og bekendte sig som ikke-troende, men han var meget godgørende mod Paris' fattige. Dem var der mange af, og nøden var stor iblandt dem selv når de havde arbejde. Desuden bevarede han en stor kærlighed til den hellige Frans af Assisi og til Jean d'Arc. Som alle socialister drømte han også om »Den store aften«, hvor revolutionen skulle begynde og en ny tid for menneskene skulle tage sin begyndelse.

For at forstå betydningen af denne drøm må vi huske, hvor forfærdeligt arbejderne havde det. Nød og utryghed var dagligdags, og man forstår derfor let, at man drømte om med eet slag at kunne skabe noget nyt.

Det, som Peguy ønskede at virkeliggøre, var et samfund, hvor menneskene holdt af hinanden. Mens han nu levede for at virkeliggøre denne idé, kom han troen nærmere og nærmere; måske var det Jean d'Arc's skikkelse, som drev ham, hun den stærke og

modige, som helt og holdent gik i Guds tjeneste.

Men kristen blev han, selv om han vist aldrig modtog kommunionen; måske kunne han ikke overvinde sin kones modstand (hun var ikke katolik).

Det var i 1908, at Peguy blev katolik igen, og det er måske særlig fra den tid, at han fik sin store betydning. Han hører til det slægtled, som var med til at vække mange af Frankrigs unge.

Desværre er her ikke plads til at citere ret meget af hvad han skrev, men lidt må vi have med.

Faderen og moderen var håndværkere, selv hjælp han moderen med hendes arbejde, og der lærte han at forstå arbejdets værdi og at det for mange havde tabt denne værdi på grund af maskinerne. »Arbejdet skal laves godt af hensyn til tingene selv, for arbejdets egen skyld, som de (middelalderens arbejdere) ikke kunne slå af på ... Det var arbejdets adelsmærke, som skulle holdes i ære ... Og hele deres gerning var i virkeligheden en bøn.«

Peguy nærrede en stor kærlighed til Guds Moder, og han elskede at bede sin rosenkrans, når han gik eller kørte. I sine digte fortalte han hvordan han så vore bønner: »Og alle disse *Hil dig Maria* og alle disse bønner til jomfruen og det ædle *Hil dig dronning* er hvide sejlskibe, som ydmygt hviler på havets spejl med deres sejl, ligesom hvide duer, man kan tage med hånden.«

Peguy døde i 1914 under den første verdenskrig. Han havde mange venner, som lærte af ham, og mange er de, som siden har lært af ham gennem det, han skrev.

— n.

Det historiske Øm, 7

I sidste artikel nævnedes Øm-klosterkronike og den skildring, den giver af fejden mellem biskop Tyge af Aarhus og munkene i Øm og gæsteriet. Hvad er egentlig gæsteri?

Ifølge gammel skik og brug nød Aarhus biskop munkenes gæstfrihed tre uger i Fasten — skønt munkene absolut intet var skyldige at yde. I tidens løb blev gæsteriet mere og mere almindeligt, og efter hjemlig tankegang skønnedes det efterhånden naturligt, at gæsteriet i givet fald kunne erstattes af en vis afgift til bispen — og det til trods for, at paven gennem flere breve dels forbød noget cistercienser-kloster at lade denne ydelse til dets stiftsøvrighed gå over til at blive en fast bestemt afgift, og dels forbød enhver kirkelig øvrighed at kræve noget sådant af et kloster. — Men paven fjernt i Rom, afskåret fra direkte forbindelse og kontrol, kunne give så mange forbud, han ville — den fastlagte sædvane sejrede let over alle pavelige befalinger.

Kernen i striden mellem Aarhus-bispen og Øm-kloster var den, at klosteret holdt sig til, hvad pavebrevene sagde, mens biskoppen så sin fordel af (naturligvis) at hylde den hjemlige skik og brug.

I et forlig i 1264 indrømmede klosteret biskoppen ret til gæsteri, men han måtte kun under sit 3 uger lange ophold i fastetiden have 4 klerke og højst 5 lægmænd hos sig. Det skulle altså være en lejlighed for biskoppen til at samle sit sind i fasten under rolige klosterforhold — og fejden hos biskop Tyge af Aarhus var da, at han søgte at gøre gæsteriet til en økonomisk støtte for sig selv. *Anker.*

<p>Nykøbing F.</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER</p>	<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenervejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>
<p>Ligkistelager Manfred Kudsk Skolegade 11 Telefon 889 Alt vedrørende Begravelser ordnes smukt og billigt</p>	<p>H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>A/S PAPIRLAGERET NYKØBING FALSTER LANGGADE 22 . TELEFON 769</p>	<p>Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmeester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

8. S. 2. Søndag e. Paaske (580—41); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Paaskens Præf. (518).

9. M. Feria (580—41); 2. og 3. Bøn som Søndag; Præf. (518).

10. Ti. Feria; som Mandag.

11. O. ST. JOSEF, Kirkens Værnehelgen (890—93); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Leo den Store (873); St. Josefs Præf. (523).

12. T. 2. Dag i Oktaven (890—93); 2. og 3. Bøn som Søndag; Præf. (523).

13. F. St. Hermenegild (873); 2. Bøn: Oktaven (891), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (523).

14. L. St. Justinus (874); 2. Bøn: Oktaven (891), 3. Bøn: St. Tiburtius, St. Valerian og St. Maximus; Præf. (523).

15. S. 3. Søndag e. Paaske. — (hvid) St. Josef, Kirkens Værnehelgen.

Profeterne i Gamle Testamente

De, der sidste år fulgte pastor Bjørn Højbos tre foredrag om skabelsesbetretningen, vil huske, at foredragsholderen dengang stillede i udsigt, at han senere ville videreføre sin gennemgang af Det gamle Testamente. Nu bliver løftet indfriet. Pastor Højbo holder de kommende tre mandage, d. 9., d. 16. og d. 23. en foredragsserie med titlen *Det gamle Testaments profeter og den historiske baggrund for deres virke*. Foredragene bliver holdt i St. Knuds Skole i Stenosgade, og de begynder kl. 20. Der er offentlig adgang — for 1,50 kr. for alle tre aftener. Det er også i år *Academieum Catholicum*, der står for arrangementet.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutiet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Nyhed

Pave Pius XII's rundskrivelse

om

Marias optagelse i himlen

kr. 1,25

Arne Frost-Hansens Forlag

St. Dominikus 3' Orden

OBS! Mødet Tirsd. 10. ds. bortfalder!

I Stedet holdes — under Ledelse af Pater Zoetmulder O.P. en *Retrætedag* Sønd. 15. ds. paa St. Josefs Skole, Østerbrogade 7 D. Der begyndes med Messe Kl. 9,30 og sluttes ca. Kl. 17,30. Brød til Morgenmand, Frokost og Eftermiddagskaffe medbringes. Kaffe (eller Te) kan faas à 35 Øre pr. Gang. Der er ogsaa Adgang for andre end Tertiærer. Tilmelding i Forvejen er ikke nødvendig.

R. I. P.

Chand. pharm. Fru

Maria Agnes Larsen

(f. Jensen) døde den 15. Marts 1951.

Bed for hendes Sjæl.

Bornene.

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Katolsk Radioklub

udsender i April Maaned Giroblanketter med Opkrævning af Aarskontingentet Kr. 1,50 til samtlige Medlemmer. Desværre mangler vi adskillige Kontingenter (ca. 200) alene for 1950, Bestyrelsen haaber, at Restancen bliver udlignet i Aar. Gironummeret er 4419 *Katolsk Radioklub, København* — Nyindmeldelser kan ske paa Tlf. Goth. 1037 u.

Vi gør opmærksom paa, at Udladelse af Kontingentbelatingen medfører Udelukkelse af Klubben, hvorved De mister Deres Stemmeret ved et Radoraadsvalg samt svækker den katolske Indflydelse ved Radiofonien.

Klubben tæller nu 810 Medlemmer, omtrent dobbelt saa mange som for 3 Aar siden, men i Betragtning af, at der er opimod 4.000 katolske Husstande i Storkøbenhavn, er det for faa katolikker, der interesserer sig for saa vigtig en Sag. Syge og ældre Mennesker og de, der bor langt fra en Kirke, er taknemmelige for at kunne høre Messen og en katolsk Prædiken.

Der har i Aaret 1950 været udsendt 4 Gudstjenester og 3 Kirkemusikudsendelser.

Den eneste Sammenkomst, vi har i Radioklubben, er den aarlige Generalforsamling i April Maaned (i Aar Torsdag den 19.). Vis Deres Interesse for Sagen og giv Møde, medbring gode Ideer til Udsendelserne og eventuel Kritik.

P. K. V.

Ingeborg Soelberg.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

Esbjerg

<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLØV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLoug's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospitalet Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>	<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Telefon 146 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Chr.Søndergaard <i>1. Kl. Skotøjsreparation</i> Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>J. N. Ladekjær I. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 159 - 155. Byens største Mejeri.</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønders Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952 I. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Deftkasser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard <i>Snedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Olarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Klørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>V. Sommer Lauritsen Iste Kl. Skotøjsreparation Kongebrogade 39 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>

Ny Biskopper i Ungarn

De ungarske Biskopper har for nylig været samlet til en ekstraordinær Bispekonference. Der foreligger intet om Emnet for Episkopatets Drøftelser, men derimod meddeles det, at den Hellige Stol har udnævnt to ny ungarske Biskopper.

Det drejer sig om den hidtidige Chef for den katolske Aktion i Ungarn, Mgr. Michael Endrey, der er blevet udnævnt til Hjælpebiskop i Eger samt Domkapitulat Johannes Bard fra Kalocsa, der er udnævnt til Hjælpebiskop for Ærkebiskoppen af Kalocsa, Mgr. Grösz, under hvis Forsæde Konferencen afholdtes. (CND)

Jesuitterordenen i Tal

Der foreligger en officiel Meddelelse fra Jesuitterordenen om Ordenens Udvikling i de seneste fire Aar. I dette Tidrum er Selskabets Medlemsstal steget i saa godt som alle Provinser, og i Begyndelsen af 1950 talte Jesu Selskab i alt 30.579 Medlemmer mod 28.839 i Begyndelsen af 1947.

I de seneste Aar er der tilføjet Ordenen store Tab under den kommunistiske Religionsforfølgelse. I Litauen, Rumænien, Slovakiet, Böhmen og Ungarn er Ordenen saa godt som undertrykt og Patrene enten fængslet eller indespærret i Koncentrationslejre. De er afskaaret fra saa godt som alt apostolisk Arbejde. I Kina er alle Missioner med Undtagelse af Hongkong og Macao blevet besat af Kommunisterne.

Det hedder videre i Beretningen, at Patrene i USA, paa Kuba, paa Filipinerne og i Italien har oprettet Institutter til Studium af sociale Spørgsmaal. I Frankrig, Holland og Belgien har man især gjort en Indsats for at vinde Arbejderbefolkningen tilbage for Kirken.

Hvorfor Eisenhower ikke besøgte Paven

I Anledning af, at forskellige Dele af Verdenspressen har bragt Meddelelse om, at Paven skulde have afslaaet at modtage General Eisenhower under dennes nylige Ophold i Rom, meddeles det fra kompetent Side i Vatikanet, at der ikke kan være Tale om noget Afslag, eftersom der ikke har været rettet nogen officiel Anmodning til Vatikanet. Sandsynligvis har man fra begge Sider ikke fundet det oportunt, at Generalen besøgte Vatikanet, eftersom Eisenhovrs Besøg i Rom tjente ganske bestemte militærpolitiske Formaal, der laa helt udenfor den Hellige Stols Interesser og Kompetence. (KIPA)

URBI ET ORBI

Store Vanskeligheder paa Missionsmarken i Kina

Ifølge de seneste til Vatikanet indløbne Meddelelser har den kommunistiske Regering i Kina udstedt Arrestordre mod alle indfødte Præster og Ordensfolk, der ikke underskriver en Erklæring om, at de siger sig løs fra Rom og sværger den kommunistiske Regering Troskab. Arrestationsbølgen er ogsaa rettet mod Teologistudenterne.

Det amerikanske Nyhedsbureau Associated Press har udsendt en Meddelelse ifølge hvilken 500 europæiske Missionærer fra Kina skulde være ankommet til Hongkong. Fra katolsk Side i Hongkong meddeles det nu, at det i hvert Fald ikke drejer sig om katolske Missionærer. De udenlandske katolske Missionærer har Ordre om ikke at forlade Kina, før de bliver beordret dertil. De i A.P.-Meddelelsen omtalte Missionærer tilhører formentlig protestantiske Missionselskaber, som allerede for nogen Tid siden meddelte, at de vilde kalde deres Missionærer i Kina tilbage, da de i deres Arbejde mødte saa store Vanskeligheder fra Myndighedernes Side. (CND)

STORRE FÆRDELSSIKKERHED

Hvert Aar finder der i Rom en karakteristisk Ceremoni Sted: »Køretøjernes Velsignelse«. Ikke blot Hestekøretøjer, men i langt større Grad Automobile - lige fra Kallertter til Brandbiler - bliver indviet foran Basilikaen Santa Francesca Romana - de romerske Chaufførers Værnehelgeninde.

Skinnet bedrager -

Den kristelig-demokratiske Unions Organ i Sachsen, »Die Union«, har i Anledning af Biskoppen af Meissen, Dr. Peter Legges Død, offentliggjort en længere Artikel om Bisættelsen, ledsaget af en Række Billeder. Artiklen fremhæver flere Gange, at den kommunistiske Ministerpræsident i Sachsen, Seydewitz, samt flere af Østzonens ledende Politikere deltog i Sørgehøjtideligheden. »I hvert Fald« — hedder det i Artiklen — »var disse Personers Nærværelse et smukt Tegn paa, at Stat og Kirke i den Tyske Demokratiske Republik trods Kompetenceadskillelsen ikke staar i Modsætning til hinanden eller ligger i indbyrdes Kamp, saaledes som det af let gennemskuelige Grunde gerne fremstilles fra Vest.« Endvidere fremhævede det i Artiklen, at Biskop Legge havde været forstaaende overfor »den ny Tid« og »med Interesse og Sympati« havde fulgt den politiske Udvikling. (CND)

For første Gang i Løbet af 25 Aar er Therese Neumanns mirakuløse Stigmata-Blødninger paa Langfredag i Aar udeblevet. Det er i Aar netop 25 Aar siden, at der i Fastetiden for første Gang viste sig en Stigma-Vunde i Therese Neumanns Hjerteregion. — Denne første Vunde efterfulgtes snart af yderligere Stigmata paa Hænder og Fødder og Mærker af Tornekronen paa Panden. Aaret efter paa Langfredag bredte de blødende Vunder sig til Hændernes og Føddernes Inderside. Therese Neumann er nu 54 Aar gammel. (CND)

Katolsk

15. April 1951
99. Aargang
Nr. 15

Ugeblad

Ordensliv i Nutiden

Katolske Menighedsplejer

En Præst,
der daglig faar 5-6000 Besøg

Frankrigs Biskopper
drøfter Tidens Spørgsmaal

Polens Primas i Rom

De forskellige Fredsadresser, der er af kommunistisk Oprindelse, men saaledes formulerede, at skikkelige Folk udenfor Partiet giver deres Underskrift, er blevet drøftet saa grundigt igennem i den senere Tid, at den deraf vundne Erkendelse ogsaa maa kunne gøre Nytte i anden Sammenhæng.

Det, man nu forstaar i vide Kredse, er, at man ved en Opfordring til at sætte Navn under en Erklæring, ikke tør nøjes med at læse Ordlyden igennem og overveje den. Man bør ogsaa gøre sig klart, hvortil Erklæringen skal benyttes, ligesom det ikke er uklogt at betænke, hvorledes Tredemand vil opfatte en Medunderskrift.

Før man skriver under -

Man er jo ikke altid i Stand til at lade en grundig Begrundelse ledsage Underskriften og har aldrig Garanti for, at den, der ser Underskriften, ogsaa bemærker Begrundelsen.

Der er nok af Tilfælde i Dagliglivet, hvor en saadan Forsigtighed er paa sin Plads. Og indenfor, hvad man kunde kalde de konfessionelle Omgangsformer, gør ganske lignende Betragtninger Krav paa Plads.

Som et Eksempel kan nævnes vor Stilling til »Moralsk Oprustning«. Misforstaa os nu ikke og sig derfor ikke, at vi sidestiller Moralsk Oprustning og Kommunismen. Der er heldigvis saa lidt Lighed, at det ikke kan gøre noget. Men de vil begge gerne fra Tid til anden have os med til et eller andet, de har for. Kommunisten former en Fredsappel saaledes, at alle, der foretrækker Fred for Krig, kan opfordres til Underskrift. Moralsk Oprustning formulerer Principper, der i vid Almindelighed netop er beregnet paa at skulle kunne samle bl. a. alle Kristne. Der er udtrykkelig tænkt paa heller ikke at lukke Katolikker ude fra dette Fællesskab.

Og saa kommer vi dog ikke. Pæne Mennesker synes, det er grimt af os, snæversynet og intolerant. Der kan jo dog ikke være noget i de forelagte Principper, vi ikke tør gaa med til. Nej, højst sandsynligt ikke. Men for det første, hvorfor skal vi være med i netop det Hold? Man burde jo dog vide i Forvejen, at vi af al Evne arbejder for at lade kristen Moral gennemsnysre Tilværelsen. Meningen med at danne en Enhed omkring de foreslaede Principper maa være at gøre disse til det egentlige, »Særstandpunkter« (f. Eks. overfor Fosterdrab) til mindre væsentlige. Og selvfølgelig kan vi ikke gaa med til dette.

Vi maa ogsaa tænke paa, hvordan vor Tilslutning vilde blive opfattet. Blandt de svage af vore egne som et Tegn paa, at det »væsentlige« altsaa ikke omfatter det, der er specielt katolsk (Forbud mod at ægte en fraskilt f. Eks.). Blandt dem udenfor Kirken som et Tegn paa, at Kirken nu har slækket Kravet paa at være den af Jesus Kristus indstiftede Kirke, hverken mere eller mindre.

Derfor arbejder vi for Fred uden at skrive under paa Papirer, der kan misforstaaes. Og vi arbejder for kristen Moral paa vor egen Maade, glade for det gode, ogsaa andre gør.

PAA TÆRSKELEN MELLEM VAAR OG SOMMER - Jagende Foraarskyer over Peterspladsens Fontæner.

Munkemel

Marcussen & Søn

KIRKEORGELBYGGERI . GRUNDLAGT 1806

Aabenraa og København

Telefon 2350 Basnæsvej 22, Brh. . Telefon Bella 2127

HAR UDFØRT ARBEJDET FOR FLERE KATOLSKKE KIRKER

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Høspitaller og Institutioner

A/s I. Rørding & Co.
(Velklædt)
Vesterbrogade 55 - Mezz.
(VESTERBROS TORV)
TELEFON VESTER 3826
GIRO 31095

1. KL. HERRE- OG DAMESKRÆDERI OG KONFEKTION

NB. Nu har vi engelske kamgarnsvarer

SOLIDE KUNDER INDRØMMER VI GERNE EN KONTO

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

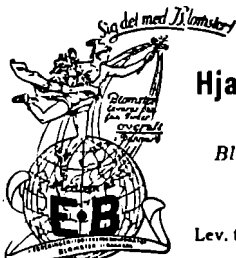
La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Fr. Bürhmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 · København L
Tlf. Tega 573 · 574

Torp & Co.

BLIKKENS LAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetamester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Hjalmar
Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 15
Nora 5277
Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldsgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler
Malermester

Kingsgade 17 Vester 4753

Aarhus

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Chr. Nielsen Bageri og Konditor

Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Sct Josepha Hospital

Ordensliv i Nutiden

Ugebladet omtalte for nogle Maanedere siden den Kongres, der blev afholdt i Rom i Dagene 26. Novebrer til 8. December, og som var sammenkaldt for at drøfte »tidsmæssig Fornyelse af Ordensstanden«. I den siden da forløbne Tid har Kongressens Arbejde været Genstand for en lang Række grundige Kommentarer, saaledes, at vi nu er i Stand til i en grundigere Form at omtale dens Betydning.

Allerede i 1944 nedsatte Ordenskongregationen en Kommission, bestaaende af ti Repræsentanter for diverse Ordenssamfund, med den Opgave at søge en Løsning til Spørgsmaalet om Ordenernes Tilpasning til Nutidens Levevilkaar og Opgaver. Kommissionen skulle som foreløbig Afslutning af sin Gerning indkalde en international Ordenskongres i 1950. Arbejdet foregik iøvrigt i al Stilfærdighed, og da Pater Lombardi i 1949 i »Civiltà Cattolica« meget kategorisk tog til Orde for en »Rinnovamento« (Fornyelse) af Ordenslivet, var det kun faa, der vidste, hvor langt Overvejelserne i saa Henseende allerede var skredet frem.

I selve Kongressen deltog 500 Repræsentanter for de ialt 1200 Tusinde Ordensfolk, Kirken tæller. Bl. a. deltog 125 Generalforstandere for de for Tiden eksisterende 176 mandlige Ordenssamfund. (Da Debatten ogsaa i høj Grad beskæftigede sig med de kvindelige Ordener, er det ikke uden Grund blevet beklaget, at Ordenssøstre ikke havde Adgang til at overvære Beretningerne og Raadslagningerne, men i Stedet fik Prædikener i S. Ignazio).

Ialt behandledes 63 mundtlige og 403 skriftlige Indlæg. Formaålet var ikke, som en Del af Dagspressen formodede, at naa frem til Resultater, der straks kunde omsættes i ny Lovgivning paa dette Omraade. Der var Aviser, som straks kunne fortælle, at Ordensdragten vilde blive ændret, at forskellige Ordenssamfund vilde blive slaaet sammen o. s. v. Det var ikke rigtigt, og Sensationerne skyldtes maaske i nogen Grad, at Pressens Folk ikke havde Adgang til Møderne, som afholdtes i den store Ursal i det pavelege Kancelli. (Dog var der mange Tillørere til Stede, i Særdeleshed nye Filosofi- og Teologi-Studerende, der af og til med Iver applauderede paa ogsaa de forkerte Steder).

Kongressen hed officielt »Studieuge«. Tanken var i Fællesskab at drøfte Problemerne og udveksle Erfaringer og Idéer — og blive informeret om det forudgaaende Arbejde. Det var ganske øjensynligt, at man fra højeste Sted i Kirken nærrede Ønske om efterhaanden at naa til en virkelig Fornyelse. Kardinal Piazza, der holdt Aabningstalen, udtalte, at mange Ordenssamfund ser sig staaende overfor dette Dilemma: »Enten forny sig eller dø ud«. De almindelige Retningslinier fandtes i Pavens Brev til Kardinal Micaela og bestod frem for alt i en Advarsel mod baade overdreven Vedhængen ved Traditioner og overdrevne

Indrømmelser til Moderniteten. Det væsentlige (Løfter, Meditation, Bøn, Bod og Ordenssamfundets særlige Aand) maa ikke rokkes. Men *Midlerne* maa altid prøves paany og tilpasses efter Tidens Krav. De store Ordensstifters Storhed bestod netop i, at de forstod helt at sætte sig ind i Samtidens Situation og række Kirken de egnede Midler til at mestre denne. En Tilpasning til aktuelle Krav er derfor i egentligste Forstand Troskab mod Ordensstifternes Aand.

Forhandlingerne drejede sig især om tre store Grupper af Spørgsmaal: Liv og Disciplin — Tilgang og Uddannelse — Apostolatet. Hvad Disciplinen angaar var der ingen Uenighed om, at den maa tilpasses efter den yngre Generations fysiske og psykiske Tilstand. Mange Bodsformer, der øves her og der, har overlevet sig selv. I vore Dage er et vist fornuftigt Maal af Leg og Sport, Benyttelsen af moderne Afspændingsmidler til Bevarelse af den legemlige og sjælelige Sundhed simpelthen uundværlig. Men paa den anden Side maa Forsagelsens Aand, der er nødvendig for Vandringen ad Fuldkommenhedens Vej, bevares i sin Renhed. Paven har ogsaa forkastet den moderne Grundsætning: »Udvidelse af Friheden, hvor det er muligt, Indskrænkning af Friheden, hvor det er nødvendigt«, idet den er i Modstrid med det evangeliske Raad om fuldkommen Lydighed og med Jesu eviggyldige Eksempel. (Det blev dog ogsaa anerkendt, at Overhoveder i Kvindeklostre og -Kongregationer ofte er for »autoritære«).

Hvad Fattigdommen angaar opstillede en Taler det Princip, at det mere kommer an paa, *hvortledes* et Gode benyttes end paa, hvori det bestaar. I Betragtning af, at mange kontemplative Klostre lever i bitter Nød, fordi Nutiden daarligt forstaaer Værdien af et stille Offer- og Bønsliv og ikke understøtter det som tidligere med Gaver, har Rom allerede foretaget et vigtigt Skridt. I den apostoliske Konstitution »Spensa Christi«, der blev offentliggjort netop i Kongresdagene, blev det tilladt kontemplative Klostre (og ligefrem anbefalet dem) at optage en »Erhvervsvirksomhed« for at sikre det nødvendige til Livets Opretholdelse. Af samme Grund — og iøvrigt for det fælles Vels Skyld — anbefaler Rom Sammenslutning af smaa Ordensgrupper, der ofte lider under Mangel paa egnede Ledelse.

Spørgsmaale om Tilgangen til Ordenerne optog meget af Kongressens Tid. Og Referaterne af Opdragelsen indenfor de forskellige Ordener bragte værdifuldt Materiale frem. Flere Talere anbefalede at sætte 18 Aar som laveste Aldersgrænse for Indtrædelse i Noviciat for at »Skridtet over Klosterskolen« kan ske efter en Prøvelse ud fra større aandelig Modenhed. Andre anbefalede en Forlængelse af Noviciatet til 2 Aar. Og Pater Larranoa, Ordenskongregationens Sekretær, kunde fortælle, at næsten alle Ordener nu sigter mod en sidste Tid for

aandelig Samling efter Studierne Afslutning i Lighed med, hvad Jesuitterne længe har kendt. Pater Larranoa meddelte ogsaa, at der som Følge af berettigede Klager over, at den aandelige Dannelse ofte ikke er paa Højde med Tiden, har været forberedt en »Instruktion« for en bedre Uddannelse af Ordenernes Ungdom. Den ventes snart afsluttet.

Kongressens Hovedspørgsmaal var imidlertid Apostolatet. Pater Lombardi havde i Forvejen defineret Situationen saaledes: »Betrager man Størrelsen af den Opgave, som Tidens tilspidsede Forhold stiller Ordensfolkene, er det ikke til at nægte, at mange af dem ikke svarer til den. Juridisk set kan de alle være af høj Værd, historisk betraget kan de med Rette nyde Anseelse, men konkret er der mange, som er utilstrækkeligt udrustede til Dagens tunge Ansvar ...« Der er Ordener, som bevæger sig i det aandelige Livs og den ydre Aktivitetes gamle Trav og ikke mærker, at en ny Tidsalder, som kræver en ganske anden Indsats, banker paa deres Dør.« Dette er en total Modsætning til Stifternes Aand. Mange af disses Sønner og Døtre nøjes med at mindes Stifternes Eksempel. Ikke sjældent sidder de tungt bevægede paa erhvervede Positioner og er derved med Tiden flyttet fra første til anden eller tredje Frontlinie.

Apostolatet gælder især de Omraader og Grupper, som staa Religionen fjært. Det gælder Industriarbejderne, den videnskabelige Forskning, Radioens Verden m. m. Der udkræves Metoder i Sjælesorgen, som svarer til moderne Menneskers Indstilling. Paven understregede særligt dette i sin Slutningstale til Kongressens Deltagere. Løsningen med saakaldte Arbejdspræster, der lægger Præstekjolen og i Arbejdstøj deltager i Fabriksarbejdet for at opnaa Kontakt med Arbejderne, var Genstand for Diskussion, og der faldt Udtalelser baade for og imod.

Hvordan de nye Veje end vil komme til at se ud, var Kravet om forøget apostolisk Arbejde ganske enstemmig. Ingen ringere end Kardinal Piazza udtalte: »Ud af Klausuren! Det er Pavens Løsen for alle, der ikke er bundne af Klausurens ubrydelige Love eller andre svære Forpligtelser. Naar Huset brænder, ilder alle til for at slukke«. Dog gik han ikke saa vidt som de Aktivister, der helst saa Ordenssøstre med streng Klausur sendt ud paa Gaden til Undervisning i Katekismus.

Det siger sig selv, at der ikke var Enighed paa alle Punkter. Mellem nord- og sydeuropæiske Talere var der f. Eks. karakteristiske Divergenser, f. Eks. i Spørgsmaalet om, hvorvidt elektrisk Lys, Centralvarme og rindende Vand er foreneligt med den klosterlige Fattigdom eller om den passende Sportsdragt for unge Klosterfolk. Men det er kun Udtryk for den Grundighed og Aabenhed, hvorved Drøftelserne fandt Sted. Og der var almindelig Enighed om, at Kongressen betyder et meget væsentligt Skridt frem mod den af alle ønskede Fornyelse.

Katolske Menighedsplejer

Solen skinnede forårsagtigt på vejen gennem Bredgade — en stærk kontrast til kontoret Bredgade 69 A over gården, hvor der aldrig kommer en solstråle, men hvad gør det, indendørs hersker altid en så feberagtig travlhed, at der ikke bliver tid til at lægge mærke til solskin eller regn. Og dog — solskin på en anden måde. Det, som alt drejer sig om indenfor Katolske Menighedsplejers arbejdsområde, er netop at hjælpe medmennesker udover hverdagens grå vanskeligheder, så de mennesker, der er kørt fast, al-ter kan se lidt lysere på tilværelsen.

Vi kigger indenfor og bliver modtaget af søster Franziska. Næppe har vi sagt goddag, før telefonen kimer. Åh, undskyld et øjeblik —

»Jo, der er plads på det børnehjem for begge børnene — vi må nøjes med bidraget, så vil jeg spørge, om Elisabethforeningen kan hjælpe Dem med at betale resten.

Gælder det huslejen — skal vi ikke prøve at tale med værten? Jeg tror, vi kan få beløbet delt, og sygekassen kan vi søge betalt på rødt skema.

Selvfølgelig er De berettiget til fuld invaliderente, som situationen foreligger.

Hvornår venter hun sit barn? Om 2 måneder, siger De — og hun har hverken det ene eller andet. Bed hende komme i morgen, så hun kan få en anbefaling til Mødrehjælpen, så er seng og tøj klart, og barnevogn — det kan jeg hjælpe med.

Jo, vi har her på kontoret ansøgningskemaer til det legat til rekreation — kom ind og hent et skema i morgen, der skal være bestyrelsesmøde om 4 dage, så kan det nå at komme med.

Op forældrene er danske, bor i Sydafrika og vil absolut adoptere en dreng, når de kommer til sommer — ja, så får jeg jo noget at spekulere på.

Jeg vil tro, De kan få aldersrente, selv om De har så meget i formue, men kom ind i morgen kl. 10, så jeg kan få alle nødvendige oplysninger.

Plejehjem — — ja, det er mit allerstørste ønske at finde virkelig gode hjem, som vil tage en ensom lille dreng eller pige. Der er også hårdt brug for hjem, som for kortere tid vil tage sig af børn, i hvis hjem der er en øjeblikkelig konfliktsituation.

Er en hospitalsindlæggelse uundgåelig, og hun bor i Hvidovre — ja, jeg er ganske enig med Dem, som forholdene er, er det nødvendigt, at hun kommer på et katolsk hospital — jeg skal tale med Sct. Josephs hospital og

se, hvad der kan gøres — ring igen om en time.

Om De kan komme på vores sommerlejr i år? Ja, nu kan vi virkelig sige vores, for vi får vor egen lejr oppe ved Arresø. Hvordan det er gået til er en lang historie, men fik vi ikke statsstøtte og legater af forskellig art, var det også helt umuligt. Sidste år fik vi til mødrelejren 5.900 kr. af offentlige midler. Det var en god hjælp til de 15.000, den kostede, men lad mig få Deres ansøgning, så skal De senere høre fra os.

Der skulle være grundlag for, at De kan få indfødsret, når De har boet så mange år i landet. Nu skal De ikke helt labe modet ved tanken om det væld af papirer og skemaer, der skal til. Kom De blot ind onsdag mellem 19 og 20 og tal med vor juridiske konsulent, vi skal nok hjælpe Dem.

Tal først og fremmest med Deres sognepræst og få barnet katolsk døbt.

Hvordan i alverden får De alt dette til at løbe rundt, spørger vi efterhånden søster Franziska, da telefon og dørklokke endelig holder en lille pause.

Ja, det må De nok spørge om. Gen-nem stat og kommune får vi selvfølgelig de tilskud og bidrag, der ifølge lo-

NOTER

Konfirmationerne

Konfirmationernes Tid er inde, og i Storkøbenhavn meddeler Hs. Excellence Biskoppen Konfirmationens Sakramente saaledes: Søndag 22. April i Sct. Mariæ Kirke (Frederiksberg) og i Sct. Antoni Kirke (Brønshøj), Søndag 29. April i Sct. Ansgar Kirke, Sct. Andreas Kirke (Ordrup) samt samme Dag om Eftermiddagen (Kl. 15) i Sct. Knud Lavards Kirke (Kgs. Lyngby). For Provinsens Vedkommende er Tiderne endnu ikke endelig fastlagt.

*

Valfarten til Aasebakken

finder i Aar Sted Søndag 20. Maj. Program fremkommer senere.

ven tilkommer den enkelte i den påkommende situation, men det slår jo langtfra til. Det er også dyrt at holde et kontor gående, men uden en sådan central er det udelukket at gennemføre arbejdet. At klare økonomien er derfor et permanent problem, som kun kan løses ad frivillig vej. De, der forstår arbejdets betydning for den enkelte og for Kirken, støtter os ved gaver eller ved at blive passive medlemmer — det årlige bidrag er fra 2 kr. og opefter.

Den 29. april bliver der landet over optaget en kollekt for Katolske Menighedsplejer. Vi ser deri en anerkendelse og opmuntring til at fortsætte det sociale arbejde, der gøres gennem denne institution.

Bibelland VII

Det blide Aag

af Steph. Wevers SMM

Det ligner et Torturredskab, det Træaag, som den palæstinensiske Husmand lægger paa Nakken af sine Trækdyr. Villig bøjer de magre Kvier deres Hoved under den uundgaelige Tværbjælke. De staar der som forstenede og stirrer frem for sig, indtil Driveren med mange Skrig og et enkelt Stød af sin Pigkæp, sætter dem i Bevægelse. Saa klemmer Pindene, ved hvilke Aaget er anbragt om Halsen, og Remmene, der holder Pindene sammen, spænder.

Et Aag er nu engang ikke Legetøj. Det er haard, kuende Trældom.

Denne Tværbjælke med Tilbehør af Pinde og Læderremme, er det Middelt, som i Urtiden blev udponset af det primitive Menneske, der gik med Planer om at tage de stærkere firbenede Væsener i sin Tjeneste. Indtil da var Oksen og Koen endnu ikke blevet uddrevet af deres jordiske Paradis. Nu saa de sig pludselig berøvet deres Frihed, og de blev af Mennesket draget ind i dets Forbandelse. Ligesom Mennesket blev Dyrene nu dømt til med Besvær at tjene til deres Føde. De blev pisket til paa Kommando at bevæge sig frem og tilbage over en

smal Strimmel Jord. Alle deres Muskler er spændte, naar Ploven møder Modstand fra den tørre Jordskorpe, forvirrede Torne, sejge Tidsler eller skurende Flintesten. Aaget er Mellemleddet mellem Trækdyr og Plov; hele den spændte Muskulatur Anstregelse skal hen til Nakken for derfra at blive ført over til den ujævnt skærende Plovkniv.

Lykkelige de Dyr, hvis Herre ikke gør det uundværlige Aag tungere, end det er i Forvejen, men ved Hjælp af Klude og Læderstykker forstaaer at gøre det saa blidt som muligt.

Dette Landbrugsredskab blev for Israellitterne Symbolet paa Trældom.

»Din Far har paalagt os et tungt Aag... Gør du nu den haarde Tjeneste, som din Far tvang os til, og det tunge Aag, som han paalagde os lettere, saa vil vi tjene dig, saaledes sagde de nordlige Stammers Repræsentanter til Kronprins Roboam, Søn af den fornylig afdøde Kong Salomo. Disse Folk var ingen Revolutionærer. De respekterede den retmæssige Autoritet, men mente at kunne gøre Krav

Under Aaget -

paa, at Kongen fra sin Side respekterede dem og ikke gjorde Skattens og Hoveriarbejds Tryk alt for tyngende. De tænkte ikke paa at kaste Autoritetens Aag fra sig, dersom Tronfølgeren viste sig rede til at lette Trykket.

I samme Forstand sammenlignede ogsaa Jesus Guds Tjeneste med et Aag. Det var slet ikke hans Mening at fri

Menneskene fra det Aag. Tværtimod stillede han til Menneskene Kravet om at tjene Gud af hele deres Sjæl og af alle deres Kræfter. Han vidste, at Mennesket var skabt til denne Tjeneste, og at dets Evner derfor helt vilde udfolde sig i den Tjeneste. Det Aag betød heller ikke nogen Fornedrelse for Mennesket, naar man gik ind under det og bar det med Kærlighed.

Baade besværlig og ydmygende blev den Tjeneste derimod, naar den blev opfattet som en Kodeks af Lovparagraffer og et Utal af Forskrifter, som det gjaldt at overholde med Angst og Bæven. Saaledes tog den Gudsdyrkelse sig ud, som blev Folket indskærpet af Farisæere og Lovkyndige: Pligter i Hundredtal angaaende Tusinder af udvortes og underordnede Spørgsmaal, altsammen Ting, der hverken gør Mennesket værre eller bedre i Guds Øjne, der ser hen til Sindelaget. Disse mange menneskelige Bestemmelser betød et unødigt Tryk og et Kraftspild; de egnede sig kun til at avle Lovovertrædere og Hyklere. Det er det Aag, Mesteren friede os fra.

Kom i Lære hos mig, saa erklærede han, for mit Aag er blidt . . .

Ikke desto mindre saa Apostlene sig senere hen nødsaget til at staa paa Vagt og forhindre, at Lovens Aag atter kom til at tynde Hedningerne, der gik over til Kristendommen. Hele Galaterbrevet er en harmdirrende Protest for den evangeliske Frihed og mod Lovens Trældom. Ligeledes indeholder »Apostlenes Gerninger« Vidnesbyrd om, hvordan Apostlen Peter paa det første Kirkemøde meget skarpt maatte nedlægge Protest mod de saakaldte Judaisanters Bestræbelser. — »Vilde I,« saa spørger han, »udfordre Gud ved at lægge et Aag paa Discipulenes Nakke, som hverken vi eller vore Forfædre har kunnet bære?«

Nej, Trældommens Aag maatte vige for Evangeliets Frihed.

En Kongregationspræses, der daglig faar 5-6000 Besøg

P. Rupert Mayer S. J. foran Beatifikation

Der er næppe noget, der kunde have glædet Münchens katolske Befolkning mere end Kardinal Faulhabers Meddelelse om, at Processen for Saligerklæring af Pater Rupert Mayer S.J. nu er indledet. Hans Grav i Krypten i »Münchener Bürgersaal« besøges hver Dag af et overvældende Antal, hovedsagelig Mænd, der kommer for at bede og for at give Udtryk for deres Kærlighed til ham og deres Tillid til hans Forbøn ved at bringe Blomster og levende Lys.

Pater Rupert Mayer blev født i Stuttgart. Han var 36 Aar, da Kardinal Bettinger kaldte ham til München og betroede ham Omsorgen for Byens mandlige og kvindelige Arbejdere og Tjenestefolk. Kardinalen kunde umuligt have truffet et bedre Valg. Pater Mayer blev Midtpunktet i en Kreds af katolske Mænd og Kvinder, der trofast sluttede op om ham. I 25 Aar stod han med sin Hjertensgodhed og Kærlighed, sit Offersind og sin Trofasthed som den faste Klippe midt i Marxismens og Kommunismens fraadende Hav.

Da den første Verdenskrig sluttede, havde Pater Mayer ligget paa Hospitalet i næsten to Aar. Han havde gjort Tjeneste som Feltprest ved en bayersk Hærafdeling i Rumænien, og her var hans ene Ben blevet knust ved en Granatekspllosion, mens han var ude hos sine Soldater i den forreste Kamplinie.

Saa snart han var nogenlunde rask, satte hans Overordnede ham til at lede Münchens Mariakongregation for

Mænd. Denne Opgave gjorde Pater Mayer kendt som Mændenes Apostel, langt ud over hans rent umiddelbare Virkekreds. Hans jævne, men kraftige Taler, hans hjertelige Tagen Del i alle sine »Børns« Vanskeligheder, hans utrættelige Hjælpssomhed vandt Mændenes Hjerter for ham, og større og større blev de Skarer, der samledes om ham.

Som ægte Folkeprædikant talte han hver eneste Aften til Hundreder af Mænd — snart i det ene, snart i det andet Sogn i München og dens Omegn. Kristi Kærlighed førte ham og skænkede ham, der legemligt var meget svag, en Arbejdsevne, som sprængte alle naturlige Grænser. Da man i 1925 begyndte at fejre tidlige Søn- og Helligdagsmesser paa Banegaarden for dem, der skulde paa Udflugt, holdt Pater Mayer hver Søndag de to første Messer — med Prædiken! — Kl. 3 og Kl. 4.

Det kunde naturligvis ikke undgaas, at en Personlighed som Pater Mayer, der øvede en saa stor og vidtspændende Indflydelse, før eller senere fik et Sammenstød med Hitlerstyret. Den 28. Maj 1937 blev Pater Mayer første Gang arresteret af Gestapo og sad trods de kirkelige Myndigheders Protest fængslet i Juni og Juli. Den 22. Juli kom han for en Særdomstol.

Anklagens Udgangspunkt var ti af hans Prædikener fra den seneste Tid, hvori han uforfærdet havde forsvaret den stærkt truede konfessionelle Skole og var draget kraftigt til Felts mod Avisernes Beretninger om Skinprocesserne mod katolske Gejstlige og Ordensfolk, der anklagedes for Usædelighed.

Roligt og kraftigt fremførte Pater Mayer sine Anskuelser i Retssalen. Skønt Dommeren tilkendte ham Ret til at forsvare den kristne Lære, den katolske Skole og katolsk litterær Virksomhed, samt Religionsundervisningen til de voksne Medlemmer af Mariakongregationerne, blev Pater Mayer dømt til at opgive sin Gerning som Prædikant og fik desuden en — dog betinget Dom paa 6 Maaneders Fængsel for ved sine Prædikener »gentagne Gange at have forstyrret den offentlige Ro«.

Juledag 1937 og Nytaarsdag 1938 stod han imidlertid atter paa Prædikestolen i St. Michaels Kirke. Dette medførte, at han nu kom til at sidde 6 Maanedere i Statsfængslet i Landsberg, og da han igen blev løsladt, blev Forbudet mod at prædike opretholdt.

Efter et Rekreationsophold kunde Pater Mayer nu i et Aars Tid, indtil Efteraaret 39, hellige sig sin Gerning

blandt Mændene, formidle Pengehjælp og anden Understøttelse, skaffe Arbejde o. s. v. som før.

Da Banegaardsmesserne maatte holde op paa Grund af nationalsocialistiske Chikanerier, begyndte Pater Mayer at fejre en Midnatsmesse hver første Fredag i Maanedene i Hertug Karl Theodor-Hospitalets Kirke; og da offentlige religiøse Møder og Foredrag var forbudt, fandt han paa den Udvej at tale, undervise og forklare i mange smaa private Kredse.

I Efteraaret 1939 blev Pater Mayer saa paany taget af Gestapo, fordi han under en Razzia nægtede at opgive Navnene paa dem, der havde besøgt ham i hans Værelse. Fra Fængslet i München førtes han til Konzentrationslejren Sachsenhausen, og de omtrent otte Maanedere, han tilbragte der, var en fortsat Kæde af Lidelser. Hans Tilstand gav imidlertid Anledning til Ængstelse og i August 1940 bragte Gestapo ham saa til Benediktinerabbedit Ettlal, hvor han skulde blive, — fri, men alligevel under Bevogtning. Efter Amerikanernes Indmarch vendte Pater Mayer naturligvis straks tilbage til St. Michael i München, og paa Trefoldighedsfesten talte han for første Gang igen for sine Mænd, i St. Ludvigs Kirke, den eneste nogenlunde uskadede Kirke. Men det blev kun kort Tid, han fik Lov til at blive hos dem. Paa Alle Helgens Dag sank han sammen, midt under sin Prædiken, som han holdt, staaende foran Alleret. Hans sidste Ord, før han døde, var: »Herren — Herren ...«

Men Pater Mayer har alligevel ikke forladt sin By. De utallige Beretninger om Bønhørelse i al Slags Nød og Trængsel viser, at han i Himlen fortsætter sit utrættelige Apostolat blandt fattige, lidende og vildfarende Mennesker; og hans Mænd tyer til ham som altid før.

Beretninger fra München gaar ud paa, at mellem 5000 og 6000 Mennesker daglig aflægger Besøg ved hans Grav, og adskillige Bønhørelser tilskrives denne helgenagtige Skikkelses Forbøn. Det kan derfor ikke forbavse os, at Kirken har taget Skridt til at beatificere en Person, der har vor Tid saa meget at sige som P. Rupert Mayer S.J., vor moderne Tids Storstadsapostel.

ORIENTERING

»Verdensfredsraad« og Fredsduer

»Verdensfredsraadet«s Kongres i Berlin er slut — og inden længe slippes en Sværm af de noksombekendte »Fredsduer« løs. Men lad os lige forinden kaste blot et Blik paa en enkelt Side af Fredsraadets Program. Ikke engang paa Fredskongressen i Warszawa sidste Aar havde Offentligheden Lejlighed til at se saa mange kristne Udhængsskille som nu i Østberlin — hvorved man fik Lejlighed til ganske utilsløret at se Farven paa en Del kendte Navne. Man stiftede ved samme Lejlighed Bekendtskab med den tyske Oversættelse af den noksombekendte anglikanske Dekan fra Canterbury, Dr. Hawlett Johnsons Bog: »En Sjettedel af Verden«. Og blandt de øvrige kendte Personer saas den russisk-ortodoxe Kirkes Metropolitan, Nikolaij, von Hamilton, New Zealand, Dekan Chandler, den protestantiske Teolog Hromadka fra Tjecoslovakiet samt den kendte tyske Teologiprofessor, Pastor Dr. Hertz fra Leipzig.

Østzonens Presse har bragt alenlange Referater fra Møderne og referere bl. a. Taler af Nikolaij, hvoraf følgende Uddrag formentlig turde være tilstrækkeligt (gengivet her efter den russiske Besættelsesmagts Organ i Berlin, »Tägliche Rundschau«). »Her-

terne hinsides Oceanet aander kun Had, ernærer sig udelukkende ved Had, udspyer kun Had. Had ikke blot mod hine, der anser deres Bastard-Filosofi som en Arv fra Fortiden, men ogsaa mod de af deres egne, der blot vover at modsige dem. Uophørlige Skrig over det utaknemmelige Europa, Trusler mod de folkedemokratiske Lande og et fuldstændigt ubændigt, rasende, kogende Had mod Sovjetunionens Folk«. Dette er Ord fra en Mand, paa hvis Pande der — ligeledes ifølge »Tägliche Rundschau« — staar prentet »dyb Mystik, stærk Ydmyghed og selvopofrende Næstekærlighed«.

Og efter nogenlunde enslydende Partiturer synger de øvrige »kristne Fredskæmpere«, hvem »Tägliche Rundschau«, der til daglig ikke har megen Spalteplads tilovers for Kristendom, helliger saa megen Omtale. Interessante Citater foreligger ligeledes fra de Herrer Hromadka og Hertz, og man kunde i een Uendelighed anføre Citater, hvoraf det med al ønskelig Tydelighed fremgaar, hvorledes det er fat med disse saakaldte Kristnes kompromisløse kommunistiske Indstilling. Hvad mon den røde Dekan fra Canterbury inderst inde har ment, da

han med saa stor Tilfredshed berettede om Samværet med »Brødre af alle Trosretninger« i Tjecoslovakiet sidste Sommer, hvor 80—100.000 Pilgrimme tiljubede de »gejstlige Talere fra alle Konfessioner«? Det samme Tjecoslovakiet, der for kort Tid siden har trukket blank mod de katolske Biskopper og hvor utallige Præster og Ordensfolk idag smægter i Fængsler og Konzentrationslejre?

Men lad det være nok om det. Meningen med denne »Verdensfredskongres« er tydelig nok og Meningen med den der forkyndte »kristne Proklamation« ligesaa, den er omtalt utvetydigt af Deltagerne i utallige Varianter: det gælder om for enhver Pris at forhindre Japans og Tysklands saakaldte »Remilitarisering«, at bilægge Konflikten i Korea til Fordel for Nationalist-Kina og at svække den vestlige Halvklodes beslutomme Forsvarsvilje med alle til Moskvas Raadighed staaende Midler.

Og inden længe slippes altsaa Duerne løs. Der er imidlertid meget, der tyder paa, at den paatænkte Aktion ikke alene startes for Fredens Skyld — for at forvirre Vesterledens Nationer — men maaske snarere for at berørlige Borgerne hinsides Jerntæppet, som efter alle Solemarker at dømme gør sig ligesaa store Bekymringer for Freden som Nationerne paa denne Side af Jerntæppet.

Men — som sagt: pas paa Duerne.

Salmen har tre strofer og lyder således:

1. Til sangmesteren. Med strenge-spil. En salme. En sang.
2. Gud være os nådig og velsigne os. Han lade sit ansigt lyse over os,
3. for at hans vej må kendes på jorden, hans frelse blandt alle hedningefolk.
4. Folkeslag skal lovprise dig, o Gud, alle folkeslag skal lovprise dig!
5. Nationerne skal glæde sig og juble, fordi du leder folkene med retfærd og styrer nationerne på jorden.
6. Folkeslag skal lovprise dig, o Gud, alle folkeslag skal lovprise dig.
7. Jordan har givet sin grøde; Gud, vor Gud, har velsignet os.
8. Gud velsigne os, så alle jordens lande må frygte ham.

Måske blev denne salme for første gang sunget som *taksigelse* for en god og glædelig høst. Den bliver imidlertid ikke stående ved jordens forgængelige afgrøde, men løfter tankerne højere op til større og blivende goder. Guds velsignelse, der har gjort landet frugtbart og fyldt folks lader med kostelige gaver, minder om hin velsignelse, som Gud havde lovet Abraham, da denne forlod Ur i Kaldæa og vandrede mod Kana'an. Herrens ord lød dengang således: »I dig skal alle jordens slægter velsignes.« Det er jo Abrahams og hans efterkommeres store kald og udmærkelse, at den i Paradiset lovede Messias og hans velsignelse til hele verden skal fremgå af dem. Det er det, omkvædet i vers 4 og 6 vil sige tak for.

Når man er blevet klar over sal-

Lad dit rige komme

66. Davidssalme

mens tankegang, forstår man også den overskrift, den har fået: »Lad dit rige komme.« Salmisten beder jo om Guds nådehjælp til, at Israel må kunne gøre hedningefolkene bekendt med de løfter og den sandhed, Herren har åbenbaret i og for sit ejendomsfolk.

Allerede i første strofe hånfalder den bedende israelit om velsignelse til at bringe budskabet om frelse på rette måde til hedningefolkene. I dette øjemed bruger han de samme ord, som Gud selv havde lært Aron og hans sønner gennem Moses's mund. »Når I velsigner Israelitterne,« havde Herren sagt, »skal I sige til dem: Herren velsigne dig og bevare dig, Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig. Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred.« (4. Mos. 6, 24—26).

Og således lyste en præst hver eneste dag efter morgen- og aftenofret denne trøstefulde velsignelse over det til gudstjeneste i helligdommen samlede folk.

I 66. Davidssalme bruges nu disse af alle velkendte ord i en ganske speciel hensigt. Her skal de være udtryk for, at Israelitterne skulle vise hedningerne Herrens vej og således være mellemlid mellem Gud og dem. På denne måde skulle alle de, som ikke hørte til Abrahams slægt, få del i den i Paradiset lovede frelse.

Denne bøn og dette ønske er, som man let kan se, helt universalistisk. Der er ikke spor af nationalistisk snæversind i salmistens tankegang. Han er fuldstændig klar og opfyldt af glæde over, at Guds kærlighed og retfærd-

dighed agter at berede alle mennesker, både Israelitter og hedninger, timelig og evig velfærd.

Anden strofe kan allerede fortælle om resultaterne (v. 5—6), som vil blive opnået i hedningeverdenen. Salmisten ser et lys, der sender sine stråler fra Sion ud i det hedenske mørke. Det lys er Guds sandhed og nåde. Det virker så meget desto stærkere på sindene, jo bedre hedningerne kan se Guds børns mønsterværdige livsførelse, deres samfund med Gud og deres gensidige kærlighed samt den fred og glæde, der fylder deres hjerter. Dette syn vækker attrå og længsel efter at få en plads i Guds hus, og de siger til hinanden indbyrdes: »Kom, lad os drage til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; han skal lære os sine veje, så vi kan gå på hans stier; thi fra Sion udgår åbenbaring, fra Jerusalem Herrens ord.« (Is. 2, 3).

På denne måde bliver Herrens navn stort fra pol til pol og alle nationer og lande lovpriser Gud. Folkeslagene i øst og vest, ved havets kyster og jordens grænser, jubler og fryder sig over Guds herlighed og barmhjertighed, der også har åbenbaret sig for dem. Den triste sorg og håbløshed, der ellers ligger som en tung låge over hedningeverdenen, forvandles til hin glæde, der ligner forårssolens lys. De mange nationer erfarer og føler dybt, at Gud styrer hele verden i retfærdighed og barmhjertighed, og at de ikke er udelukket fra frelsen, men at også deres veje fører ind i nådens rige og hen til Guds trone. Derfor har de også al mulig grund til jublende at takke og lovprise Gud, som omkvædet på ny fremhæver og opfordrer dem til at gøre.

I den tredje strofe (v. 7—8) henvender salmisten sig til Gud, der har givet den rige høst på markerne, og beder om velsignelse til en høst af højere og overnaturlig art. Israelitterne har jo en opgave at løse i åndens verden. De skal være redskabet i forsynets hånd til at gennemføre frelsens hemmelighedsfulde plan. Ved deres hjælp skal ærefrygt for Gud og anerkendelse af hans ophøjede majestæt brede sig lige til jordens grænser.

Synet af naturens frodighed har således ledet salmistens tanker til en overnaturlig og åndelig høst. Og det er jo det, som vor Frelser så tit ville opnå, når han fortalte lignelser, taget fra den synlige verden, for at illustrere Sandheder og kendsgerninger, der tilhører den usynlige del af Guds skabning. I virkeligheden sigter en gudselkende sjæls ønsker og længsler altid mod højere mål. Dens tanker kredser ikke blot om jordiske ting og om sit eget jeg, men har Guds interesser for øje og beder derfor for hele verdens omvendelse. På den måde udvider den til stadighed sin egen begrænsede åndelige horisont og kommer på højde med de store tanker og mål, som vi udtaler i de tre første bønner i Fadervor, navnlig da i den anden: »Til os komme dit rige.«

F. K.

Saligkaarede og helgenkronede Paveskikkelser

Pave Pius X's Saligkaaring er nu fastsat til 3. Juni og naar denne Dato er passeret, tæller Kirken otte saligkaarede Overhyrder. De syv forudgaaende er:

Den salige Viktor III (1086—1087), der spillede en Rolle i Investiturstriden og døde i Monte Cassino. Han blev saligkaaret 23. Juli 1887.

Den salige Urban II (1088—1089), en Franskmand fra Chatillon-sur-Marne og Kirkereformator, hvis Beatifikation fandt Sted 14. Juli 1881.

Den salige Eugenio III (1145—1153), Italiener og Discipel af den hellige Bernhard. Han døde i Exil i Tivoli og saligkaarede 3. Oktober 1872.

Den salige Gregor X (1271—1276), hvem det paa Konciliet i Lyon (1274) lykkedes at forsone Østerledens og Vesterledens Kirker. Han blev saligkaaret 12. September 1713.

Den salige Innocens V (Februar—Juni 1276) fra Savoyen og død i Helligheds Ry. Saligkaaret 13. Marts 1898.

Den salige Benedikt XI (1303—1304), Dominikaner, der arbejdede for en Forbedring af Relationerne mellem Frankrig og den Hellige Stol og blev saligkaaret 24. April 1736.

Den salige Urban V (1362—1370), en af Avignon-Paverne, der forgæves forsøgte at føre Petri Stol tilbage til Rom og som tillige arbejdede for Gejstlighedens Reformering. Han saligkaarede 13. Marts 1898.

Desuden er ialt 76 Paver blevet helgenkaaret:

5 Paver i Tiden fra Kristi Fødsel til Aar 105.

9 Paver i Tiden mellem 105 og 199.

14 Paver i Tiden mellem 109 og 296.

9 Paver i Tiden mellem 296 og 399.

12 Paver i Tiden mellem 399 og 498.

7 Paver i Tiden mellem 498 og 604.

9 Paver i Tiden mellem 604 og 701.

5 Paver i Tiden mellem 701 og 816.

4 Paver i Tiden mellem 816 og 900.

Engen i Tiden mellem 900 og 1000.

2 Paver i Tiden fra 1000 til 1100.

I Tiden fra Aar 1100 til vore Dage er kun to Paver blevet helgenkaaret: den hellige Coelestin V (1294), som kun regerede i ganske kort Tid og derpaa genoptog sit monastiske Liv og derefter blev helgenkaaret i Aaret 1313 samt den hellige Pave Pius V (1566—1572), der saligkaarede i 1672 og helgenkaarede i 1712.

Koncilkongregationen blev grundlagt af Pius IV i 1564 for at udlægge og vaage over de af Tridentkonciliet vedtagne Regler og fremme deres Gen-nemførelse. Nu er denne Opgave løst. Men Kongregationen træffer Afgørelser paa mange Omraader, som var Genstand for det berømte Koncils Re-former. Den Dag i Dag giver Kongre-gationen Regler for og overvaager det lavere Præsteskabs samt hele det kristne Folks Holdning og Virksomhed. Hos den ligger den øverste Ledelse af al religiøs Undervisning og Opdragel-se, og den vaager over, at det kriste-lige Livs Bud overholdes. Under den staar foruden Sognegejstligheden og-saa Broderskaber, fromme Foreninger, Katolsk Aktion, Legater o. lign. samt Besættelsen af kirkelige Embeder. Til den er knyttet det saakaldte Studium, som Benedikt XV genoprettede i 1919, for at de unge Præster kunde blive undervist i Behandlingen af kirkelige Anliggender.

Kongregationen beskæftiger sig i ud-strakt Grad med Ordning af Faste- og Abstinensbestemmelser samt med Be-stemmelser for Søndagens Hellighol-

Hvorledes styres Kirken?, IV

Koncilkongregationen

delse. I Tidernes Løb og navnlig i Krigsaaene er Abstinensbudet blevet meget mildnet. Forbud mod at spise Æg, Mælkeprodukter og Kødsuppe hø-rer ikke mere ind under Abstinens-budet. Ved Faste forstaar man den Forpligtelse, Kristne i Alderen mel-lem 21 og 60 Aar har til paa bestemte Dage kun at nyde eet fuldstændigt Maaltid.

Hvad Højtideligholdelsen af kirke-lige Festdage angaar, er det Koncil-kongregationen, der bestemmer, om disse eventuelt skal holdes paa en anden Dag end den egentlige. Der er blandt de almindelige Fester adskil-lige, f. Eks. Peter og Paul, der med pavelig Godkendelse i nogle Lande ik-ke længere holdes som »paabudte« Helligdage. Hvis nu en Biskop i et saadant Land ønskede, at denne Fest-dag paany skulle indføres i hans Bis-pedømme, maatte han henvende sig til Koncilkongregationen derom.

Ifølge den nye kanoniske Lovbog kræves der ikke, at alle Klerikere skal bære Soutane, og Enkeltheder i den præstelige Dragt overlades det Biskop-pen at træffe Bestemmelse om; det samme gælder om Spørgsmaalet Ton-sur eller ikke Tonsur. Den kirkelige Lovbog stiller i asketisk Retning noget strengere Krav til Gejstligheden end før. Klerikere skal daglig holde ca. ½ Times Betragtning, besøge det hellig-ste Sakramente, bede Rosenkransen, holde Samvittighedsransagelse, skrifte hver 14. Dag og mindst hvert tredie Aar tage Del i gejstlige Eksercitier. Den, der er viet til Subdiakon, faar hermed Pligt til daglig at bede Bre-viaret. Hvis en Præst med svage Øjne ønsker at faa Tidebønnerne erstattet med anden mundtlig Bøn, er det Kongregationen, som skal give Tilladelse hertil; og den kan ogsaa give Præ-ster, der er meget stærkt optagne, Til-ladelse til delvis at være i Forhaan-

Aylesford rejser sig paany -

For knapt et Par Aar siden kunde en Haandfuld engelske Karmelitermunke genoptage deres Virke i England; de vendte tilbage til deres gamle Kloster i Aylesford (Kent), hvorfra de var blevet fordrevet under Henrik VIII for godt og vel fire Hundrede Aar siden.

Det var væsentligst Ruiner, Munkene vendte tilbage til; det gamle Refektorium, der havde været brugt som Smedie, var halvvejs styrtet sammen og uden Tag. Lidt efter lidt rejstes Klosteret igen — omend i det smaa. Nu er Refek-toriet genopbygget, og for første Gang siden 1535 blev Dørene for nylig aabnet for at yde Husly og Gæstfrihed for ca. 250 Pilgrimme, der bænkedes i det gamle Rum, ved Borde, som Brødrene selv har forfærdiget. Munkene tjente selv ved Bordet, assisteret af en ny Art Sæcular-Søstre (Billedet ovenfor), der bærer Skapular og hvide uldne Slør. Disse Søstre overtager iøvrigt inden længe det be-rømte gamle Allington-Castle i Kent.

den med Breviarbønderne. Gejstlige maa ikke spille om Penge, ikke have noget Erhverv, der ikke sømmer sig for dens Stand, ikke drive Forretning. Kongregationen tager ogsaa Bestemmelser angaaende Messestipendier, de Penge, Katolikker betaler for at faa den hellige Messe læst i deres »Intention«. Ogsaa i Testamentspørgsmaal har Koncilkongregationen Ret til at fortolke Testators Vilje. Kirkens samlede Formue er underlagt Kongregationen, som derfor har den øverste Kontrol med alle af Biskopperne indførte Skatter, Takster osv. Den træffer Afgørelse i alle Immunitetsspørgsmaal, saaledes om Præsters Fritagelse for Militærtjeneste og om Forbud mod, at de fremstilles som anklagede for verdslige Domstole. Den kan af Biskopperne kræve Kontrolmateriale til Belysning af Sognepræsternes Virksomhed for at konstatere, om disse

opfylder deres Pligt med Hensyn til Gudstjeneste, Prædiken, Katekismusundervisning, Sygebesøg, Bogføring o. s. v. Plenarkonciler, Proviskonciler og Bispekonferencer hører ind under Koncilkongregationen, — Plenarkonciler kaldes Møder, som gejstlige Overhoveder fra flere Kirkeprovinser afholder med Den hellige Stols Tilladelse og under Forsæde af en af Paven udnævnt Legat. Der er ingen Bestemmelse om, hvornaar og hvor ofte saadanne Bispemøder skal finde Sted; men den kirkelige Lovbog regner med, at der afholdes Proviskonciler med højst 20 Aars Melleinrum.

Endelig er Koncilkongregationen den øverste Domstol i Forvaltnings- og Disciplinærspørgsmaal, saaledes at en Gejstlig, der i en Sag af denne Art føler sig uretfærdigt behandlet af sin Biskop, kan indanke Spørgsmaalet for Kongregationen.

Undertrykkelse af Trosfriheden i Østtyskland hindrer Tysklands Genforening

I tyske katolske Kredse understreger man, at Tros- og Samvittighedens Knægtelse i den sovjetrussiske Zone er en af de alvorligste Hindringer for Tysklands Genforening. Ingen ægte Kristen kan — hævdes der — sammenstemme i den af Kommunisterne udstedte Propagandaparole: »Alle Tyskere ved samme Bord«, idet den konsekvente Udelukkelse af Samvittighedsfriheden i Østzonen forstyrrer Forudsætningen for at opnaa en tysk Enhed.

Der fremføres derefter 10 Punkter som Bevis paa denne Paastand:

1. Østzoneregeringen hindrer det fri Samkvem mellem de enkelte Bispedømmer, og umuliggør derved f. Eks. at Præster fra den vestlige Del af Bispedømmerne Osnabrück, Paderborn og Fulda kan virke eller forflyttes til den østlige Del af samme Bispedømme.

2. Østzoneregeringen forhindrer enhver Form for Caritasarbejde. Det er forbudt at indføre Gavepakker; Gaver, der hidrører fra udenlandske Midler, maa kun fordeles af den kommunistiske Organisation »Volkssolidarität«.

3. Østzoneregeringen forbyder den kirkelige Presse.

4. Østzoneregeringen nægter Bispedømmerne Retten til at etablere katolske Forlag.

5. Østzoneregeringen hindrer at der indføres katolske Blade og Bøger.

6. Østzoneregeringen undertrykker de kristnes Forsamlingsfrihed udenfor Kirken.

7. Østzoneregeringen tillader ikke, at kristne Talsmænd i Radio repræsenterer politiske, sociale og kulturelle Opfattelser.

8. Østzoneregeringen tvinger kristne Forældre til at lade deres Børn op-

drage i Skoler, der er gennemsyret af den gudløse Materialismes Aand.

9. Østzoneregeringen nægter kristne Ret til at oprette Privatskoler.

10. Østzoneregeringen tvinger Kristne til at afgive Erklæringer, der strider mod disses Overbevisning.

Det understreges imidlertid, at Kristne i Øst og Vest vil sætte alt ind paa, at deres splittede Fædreland atter maa kunne forenes. Men dette Maal staar i fuldstændig Modstrid med Kommunisternes Maal, der kun kan

Muhammedanere og kristne gør fælles Sag mod Kommunisme

Striden om Nationaliseringen af Oliekilderne i Iran er hovedsageligt et Stridsspørgsmaal mellem engelsk Politik og Rusland, og man maa regne med, at de nationaliserede Oliekilder kommer paa Sovjetunionens Hænder. Kommunismen er imidlertid ikke blot en politisk og økonomisk Faktor, men ogsaa en Verdensanskuelse, og derfor vil den i Irak komme i Konflikt med den religiøse Overbevisning. Kommunismen er overalt Modstander af Muhammedanismen. Der lever i Iran 17 Millioner Muhammedanere, hvilket er langt den overvejende Del af Befolkningen. Desuden er der 140.000 Katolikker, af hvilke 15.000 tilhører den unerede østlige Ritus. Saavel Muhammedanerne som de Kristne er Modstandere af Kommunismen, og de politiske Forhold har gjort, at de to Parter har fundet sammen mod Kommunismen og derved faaet gamle Stridigheder til at træde i Baggrunden. I Muhammedanske Kredse er Agtelsen for Paven i de senere Aar steget ganske anseligt — den hellige Fader betragtes som Verdensfredens første og største Forkæmper. Der findes idag en pavelig Diplomat i Teheran, og Pressen i Iran staar objektivt overfor katolske Nyheder. Et andet Punkt, hvor man i muhammedanske Kredse har stor Agtelse for Katolikernes Arbejde er paa Skolesagens Omraade. (KIPA)

forestille sig et samlet Tyskland under deres Herredømme. (CND)

Frankrigs Biskopper drøfter Tidens Problemer Første fælles franske Bispekonference siden 1906

I de første Dage af April har de franske Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper været samlet til en Konference i »Institut catholique« i Paris. I Frankrig hører den Slags Konferencer til Sjældenhederne, idet kun de franske Kardinaler og Ærkebiskopper plejer at samles, naar de har hørt Biskoppernes Mening fremsat paa Provisforsamlingerne. Den sidste store, fælles Konference fandt Sted i 1906 og var præget af megen Kampstemning. I August Aaret i Forvejen havde der været stemt om Adskillelsesloven, og man spurgte sig da om hvorledes Kirken bedst var i Stand til at overvinde den forestaaende vanskelige Tid. Den daværende Bispekonference udsendte et Hyrdebrev, der vendte sig mod Adskillelsesloven og brændemærkede Statens Forsøg paa at paatvinge Kirken en ny Forfatning. Den nylig stedfundne Konference er blevet afholdt i en ganske anden Atmosfære. Det laa saadan set i Luften, at dette Møde maatte arrangeres. Emnerne for Episkopatets Drøftelser var følgende:

Reorganisation af den katolske Aktions og Bispekonferencens Sekretariat, Direktiver vedrørende Sakramenternes Forvaltning samt Meningsudvekslinger vedrørende den konfessionelle Skole.

Iøvrigt er det jo ret naturligt, at Biskopperne for engangs Skyld kommer sammen for i Fællesskab at drøfte Spørgsmaal og Problemer af fælles Interesse. Erindrer man, at der i Frankrig eksisterer 39 anerkendte Grupper indenfor »Katolsk Aktion«, kan man ikke uden videre afvise Nødvendigheden af en Reorganisation. Ogsaa hvad angaar Sakramenternes Uddeling er der mange Problemer, som trænger sig paa, først og fremmest Maaden hvorpaa Sakramenterne meddeles samt tillige saa mange andre, deriblandt Spørgsmaalet om Afstemningerne, Arbejderpræsternes Apostolat m. m. Endvidere søger man ogsaa at gøre rent Bord i det omtaalelige Spørgsmaal om den konfessionelle Skole og dennes Forhold til Staten. Episkopatet ønsker at opnaa en Art

»Konkordat« i dette sidste Spørgsmaal og dermed gøre Ende paa den »kolde Krig«, som nu har været i adskillige Aar. I Martsnummeret af »Etudes« har P. Ren' d'Oumes skrevet en Artikel, der kan danne Diskussionsbasis i Sagen: »Aspect politique de la question sociale en France«, hvori han erklærer at man bør overveje om ikke begge Parter kan yde Koncessioner — og dermed gøre Ende paa den uholdbare »kolde Krig«.

Det har i Pressen været fremhævet at Bispekonferencen maatte ses i Forhold til de forestaaende Valg. Bispekonferencen var imidlertid allerede berammet førend man vidste noget om Valgene, men det er iøvrigt ikke udelukket, at man ogsaa har drøftet Valget ved denne Lejlighed.

Grækenland mindes 1900-Aarsdagen for Apostlen Paulus Komme

Den græsk-ortodokse Kirke og talrige protestantiske Kirker hele Verden over fejrer i Aar 1900-Aarsdagen for Folkeapostlen Paulus' Ankomst til Grækenland. Adskillige har rejst Spørgsmaalet hvorfor den katolske Kirke, der dog ogsaa har Anledning til at fejre dette betydningsfulde Jubilæum, holder sig paa Afstand af de planlagte mellemkondessionelle Foranstaltninger.

Der synes at være flere Grunde til, at den katolske Kirke holder sig tilbage. For det første er det ikke historisk sikkert, om den hellige Paulus

ankom til Grækenland Aar 51 eller først Aar 52, og endvidere giver man sikkert Afkald paa at fejre Mindet, da man agter at afholde større Festligheder i 1961, da man vil kunne fejre 1900-Aarsdagen for Apostlens Ankomst til den evige Stad. (KIPA)

„Hav medlidenhed med mig“

Kardinal Schuster fortæller hidindtil ukendt Episode fra det sidste Konklave

»Osservatore Romano« gengav for kort Tid siden en Artikel, der havde staaet i et Milano-Blad og hvori Ærkebiskoppen af Milano, Kardinal Schuster, berettede en hidindtil ukendt Episode fra Pavevalget i 1939.

Kardinal Schuster fortalte, at han ved Konklavet havde siddet i Nærheden af Kardinal Pacelli og Kardinalpatriarken af Lissabon.

Medens man ventede paa Resultatet af den sidste Valgrunde, betroede Kardinal Pacelli Kardinal Schuster: »Pave Pius V sagde i sin Tid, at medens han levede i sit Kloster havde han haft et vist begrundet Haab om, at det skulde lykkes ham at naa til evig Salighed. Han begyndte at tvivle herpaa, da han blev Biskop, og han mistede Haabet helt og holdent, da han blev Pave.«

Da Kardinal Schuster anede, at Kardinal Pacelli omgikkes med Hensigten at afvise sit Valg til Pave, svarede han ham, at Pius V's Levned havde været et tydeligt Modbevis paa hans egen Paastand, idel han var blevet en

af den katolske Renæssances mest straalende og aktive Skikkelser siden Trienter-Konciliet.

Kardinal Pacelli havde imidlertid ikke givet noget Svar, men inden han modtog Valget til Pave, havde han udbrudt: »Hav Medlidenhed med mig, Herre, i din uendelige Barmhertighed.«

Finn Thorn:

Kristus-tilbedelse og Maria-vyrndad

(norsk) 23 s., kr. 1,05

En kort pjece — et vidunderligt bidrag til, en klar indførelse i og svar på alle de spørgsmål, der opstod hos vore i troen adskilte brødre og søstre, da dogmet om Marias legemlige optagelse i himlen blev forkyndt. Saglig og logisk, organisk og levende.

For katolikken er den en kort grundig repetition, måske en udvidelse af hans kundskaber, så at han sættes i stand til bedre og lettere at give svar på tiltale, selv at finde og give andre vejledning. Protestantens indvendinger og vanskeligheder behandles med den ærbødighed, der tilkommer en ærlig modstander.

Det er lykkedes pater Finn Dominique Thorn ... at give en gennemsligt løsning af alle de spørgsmål, der rejser sig i protestantens sind, samt et meget værdifuldt bidrag til og en uddybelse af katolikkens tro samt sikker vejledning i samme.

Tag og læs!

K. Pauli S.J.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Montfortanske pilgrimsrejser

Til LOURDES fra 17. til 30. juli: pris ..... 658 kr.
Syge til LOURDES fra 8. til 20. august: pris .. 560 kr.
Skolerejse sidst i juni, 2 uger: pris ..... 410 kr.
Til FATIMA fra 2. til 19. oktober: pris ..... 1170 kr.

I prisen er alt iberegnet, ogsaa de 20 % rejseskat

Yderligere oplysninger:

VOR FRUES SEKRETARIAT

Kastanievej 17 - Holbæk Telefon 687

Støt
vore
Annoncerer

Læg kun Mærke til det bedste —
køb i

KONGENS NYTORV

ALTERLYS

I alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingegade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Briller

saa **Berg**

EXAMINERET OPTIKER

Nørregade 9 . Telf. 261

Lev. til Sct. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester

Langelinie 53 . Telefon 2751

Lev. til de katolske Institutioner

Horsens

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telefon 1026

Leverandør til katolik Mønhed

UGEBLADETS FEUILLETON

16.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Saa lad Fanden ringe,« brummede Claude.

»Nej, han har ikke Tid, han overlader det sin Haandlanger,« grinede Martin uforskammet.

»Hans Haandlanger,« stammede Claude, »skal det være mig?« Hvis I vil holde mig for Nar ...«

»Jamen, hvor kan I dog tro det?« indvendte Martin dydigt forarget.

»Det er i det hele taget forbi med det Ringeri,« brummede Claude, »der er kun een Religion, siger jeg, og det er Fornuften, siger jeg. Ja, det er bare Fornuften, der er den sande Religion!«

»Naa, i den Religion bliver I sikkert Dekan,« knurrede Robert.

»Forbandede Lømler!« rasede Claude og truede med sin knyttede Næve, men Drengene havde allerede taget Benene paa Nakken.

»Ring, ringe! Lad Djævelen ringe, lad Djævelen ringe!« lallede den drukne og vaklede tilbage i Jakobinerknejsen.

»Hvad nu?« spurgte Robert, da Drengene igen stod paa Joubert-Broen. »Spændte Ben for ham og smide ham i Vandet,« foreslog Martin. »Ja, det vilde være kønt, men ikke videre kristeligt — desværre,« brummede Robert forlegen. »Det er vel nok en Skam.« »Ja, det er vel nok ærgerligt.« Imidlertid var den tykke Philipp kommet slentrende hen til dem med Hænderne begravet i Bukselommerne.

»Vil han ikke?« spurgte han gemtylig. De trak begge to paa Skuldrene: »Nej, han vil ikke. Der er ikke noget at stille op.« »Vel er der noget at stille op!« sagde Philipp roligt. »Hvad da?« »Vi ringer selv!« »Den er muligt!« raabte Robert og faldt Broderen om Halsen, »men hvordan kommer vi ind til Klokkerebet?« »Behøves slet ikke!« raabte Martin ivrig og udviklede sin Plan.

Kort efter traadte de tre Drengene ind i Smeden Nikolaus Puisais Værksted. »Mester Puisais,« raabte Robert, som kom løbende først ind, »kan I laane

os to Hammere, altsaa to ordentlige Hammere!« »Ja, men hvad skal I bruge dem til, Dreng?« sagde Smeden og tørrede Sveden af Panden med Ærmet. »Ja, altsaa, vi skal bruge Hamrene til noget,« stammede Drengen forlegen. »Naa, saadan, ja, du kan gerne laane dem,« lo Mester Puisais. »Du vil vel ikke slaa nogen ihjel med dem?« »Bestemt nej!« »Naa, saa værssaagod.« Og bevæbnet med to drabelige Hamre drog de tre igen af Sted. Hos Martins Far, Murermester Cordier, hentede de en lang Stige, og saa marcherede de af Sted til Sognekirken. Netop nu steg Maanen op, og Katten Felix begav sig ud paa sin sædvanlige Aftenpromenade over Montbernages Tage. Men Drengene stillede Stigen mod Kirkemuren. De øverste Trin naaede lige op til Sideskibets Tag. Robert stak begge Hamrene i Bæltet, spyttede i Hænderne og klatrede op. Paa alle fire krøb han over Taget til Midterskibets Mur. Her rejste han sig op og kunde netop naa Tagrenden med Hænderne. »Hvis den gaar itu, ruller han ned,« fastslog Philipp sagligt. Men Tagrenden holdt, og Robert havede sig tappert i Vejret. Et Øjeblik senere laa han paa Maven paa Taget og krøb videre paa alle fire. Begge Hamrene klemte ham ubehageligt i Maven. Nu standsede han foran det lille Taarn, i hvilket Angelusklokken hang. Et ordentligt Klatretag, et Sæt ind i Gluggen, og saa sad han paa den smalle Bjælke lige foran Klokken. »Det var det,« sukkede han lettet. Saa kastede han sit Bælte rundt om en Jernstang, bandt sig fast, rev begge Hamrene frem og snart gungrede tre kraftige Klokkeslag udover Montbernages Tage. »Hil Dig Maria,« bad begge Drengene, som holdt Vagt ved Stigen. »Hvis han taber Balancen, er han færdig,« brummede Philipp ind imellem. »Vrøvl, han falder ikke.« Atter rungede de tunge Slag over den tavse Landsby. »Hil Dig Maria.« Katten standsede paa sin natlige Spadseretur og blinkede op til Drengen i Taarnet. Atter tre Slag. »Hil Dig Maria.« Den sidste Pause var kort. Nu dundrede begge Hamrene i hurtig Takt mod det klingende Malm. Sveden løb ned ad Panden paa Drengen, men han slog paa Klokken, som om han hamrede paa en mægtig Alarntromme. De tunge Hamre gik som Trommestikker. Drengen følte det, som om hans Arme

begyndte at blive lamme, men desuagtet vedblev han at hamre.

Saa længe havde man aldrig før hørt Angelusklokken ringe i Montbernage. »Han ringer vel nok godt,« roste Martin dernede. »Ja, det lyder helt pænt,« fastslog Philipp. I Montbernages smaa Gader aabnede Folk Vinduene og lyttede til den usædvanlige Klokkeklang, som de havde maattet undvære i den sidste Tid. Mange fik Taarer i Øjnene.

»Almægtige Gud — Drengene!« raabte Fru Bernard rædselslagen, lod alt ligge og styrtede ud. I Døren vælte hun næsten sin Mand, Grønthandleren August Bernard, som netop kom hjem fra Forretningen. Han saa ikke særlig statelig ud. Fru Augustas Mand. Folk plejede at kalde ham »Trekanten«, fordi han ikke var særlig høj, men han havde Hjertet paa det rette Sted. »Hvad er der dog i Vejen?« raabte han forbavsset, da han saa sin Kone saa ophidsset »Drengene maa være klatret op i Kirketaarnet!« raabte Fru Bernard hændervridende og fo'r ud paa Gaden. »De kommer saamænd snart ned igen!« lo Bernard godmodigt. Saa lyttede han til Angelusklokkens lyse taktfaste Klang, og et glad Smil fløj over hans Ansigt. Men pludselig mærkede han en ejendommelig Lugt og løb sporenstregs ind i Stuen. »Aa, du skulde nu have husket at flytte Strygejernet, lille Mor,« brummede han, »nu er mine gode røde Underbukser leveret!« Han flyttede hovedrystende det varme Jern hen paa Ovnen.

Ustandseligt ringede Montbernages Angelusklokke.

»Hvem i Alverden er det, der ringer?« mumlede Mester Puisais, som netop bearbejdede et rødglødende Stykke Jern i Essen, »den ringer, som om der var Kermesse, som om der ikke blev ringet med Klokken, men slaet paa den med Hamre ...« her holdt han pludselig forskrækket inde med sin Enetale, lod Jernet falde ned paa Essen og stammede endnu engang: »slaaet med Hamre; nu ved jeg, hvem der sidder deroppe i Klokketaarnet, det er vel nok et Par Mandfolk.« Saa greb han Jernstykket med Tangen, kastede det hen paa Ambolten, og nu faldt Hammerslagene som Trommehvirvler i Takt med Klokken. »Det er vel nok et Par Mandfolk!«

(Fortsættes)

Hvis der melder sig tilstrækkelig deltagere agter jeg at organisere en billig ferierejse for DUK pr. autobus til Nederland. Rejsen varer 8 dage, sandsynligvis fra 4. til 11. august. Afgang hovedvej 10 hvorsomhelst syd for Randers. Pris kr. 160,— incl. kost og logi. Forudsætning: godt kammeratskab og at der ikke stilles store krav til forplejningen.

Skriv allerede nu (adresse, alder, køn). Tilmeldelser nummereres alt som de indløber, men er endnu ikke bindende.

Pastor E. Boekenooen,
Thorsgade 22, Randers.

LEDERSKOLE I SVERIGE

Årets store begivenhed indenfor ungdomsarbejdet er vel nok *den nordiske lederhøjskole*. I de tre år, den allerede har været afholdt, har den samlet unge fra fjern og nær, og de unge, som deltog, har fortalt om alt det de oplevede til alle, som blot ville høre.

Husker I den første skole i Dalum? Det var første gang unge fra alle de fire nordiske lande mødtes for i 8 dage at være sammen, tale sammen og bede sammen, første gang så mange var mødt op for at udveksle erfaringer om ungdomsarbejde og for at modtage ideer.

Det som skete var så usædvanligt, at endog de fynske aviser syntes, de måtte gøre deres læsere opmærksom på, at unge katolikker holdt en stor lejr. Husker I, hvordan journalisterne vimsede rundt og spurgte og fotograferede?

Det følgende år blev lederskolen igen afholdt i Dalum, takket være St. Hedvigssøstrenes store imødekommenhed. Også denne lejr blev en succes. Der stod ikke så megen blæst om den, — nu vidste vi jo også alle sammen, at vi unge let kunne afholde sådanne store arrangementer, fordi interessen var så stor.

Sidste år blev lederskolen afholdt i Øm. Ømborgen var nu blevet gjort så stor, at den kunne bruges til et sådant foretagende. Og eksperimentet lykkedes fuldt ud. Den tredje nordiske lederskole blev gennemført med et fint resultat.

Hvad var det nu, der gjorde, at disse skoler fik så fint et forløb? Mågelige senge, fin mad samt opvarmning? Nej! Det var kammeratskab, lærerne og først og sidst den ånd, i hvilken det hele forløb.

Det var en stor glæde at møde kato-

likker fra de andre nordiske lande, som arbejdede med de samme opgaver, havde de samme vanskeligheder og som ønskede at gøre det hele for Guds skyld og ikke for deres egen.

Det var den indstilling, som gennemtrængte alle de tre lejre, ligefra messen om morgenen til komplet om aftenen.

I år er det Sveriges tur til at afholde den nordiske lederskole. Skolen skal afholdes lidt uden for Stockholm i de skønneste omgivelser, man kan tænke sig.

I alt 10 unge fra Danmark kan komme med efter indstilling fra deres forening, det gælder derfor om at få bestemt sig i tide.

Denne lederskole vil sikkert blive en endnu større oplevelse for os unge her fra Danmark end de tidligere skoler har været. For det første skal den foregå i Sverige, alene det vil nok

kunne øge interessen. Men der vil også blive mulighed for at møde mange unge, som ikke har været med i Danmark. Lederskolens arrangører har som sædvanlig gjort sig de største anstrengelser for at skaffe de bedste lærerkræfter. Og her har vi en af fordelene ved at gøre lederskolen til et fælles nordisk anliggende: Det er nu muligt at skaffe lærere fra alle de nordiske lande, således at det bliver folk, som virkelig er inde i det, de taler om, og som gennem rejser i udlandet har stiftet bekendtskab med alt det nye, som bryder frem blandt katolikkerne overalt i verden.

Lederskolen i Sverige vil blive årets største begivenhed og den vil uden tvivl glide ind i rækken af lederskoler som den fjerde, men ikke sidste.

Fra min bogreol

SMÅTING

I den årlige bognedsættelse kan man finde mange værdifulde bøger. Vi indskrænker os dog her til at nævne *Chestertons* udødelige »åndekomedie« *MAGI*, som »Katolsk Scene« spillede for 40 år siden, og *Alfred Neumanns* »Mellem Nat og Dag«, en bog om en lille håndfuld tyske studenter og deres professor, der gjorde oprør mod nazismen — en bog om retfærdighedens kamp mod den jernpansrede statsideologi — *en kamp, der endnu den dag i dag udkæmpes på liv og død øst for jerntæppet.* *

Desværre får vi ikke plads til at omtale *Knud Aarups* bog »Mod Frankrigs Himmel« om franske gotiske katedraller så udførligt, som vi kunne ønske — vi nøjes med at sige: Det er en vidunderlig bog — en glæde både for tanken og øjet. *

I Amerika laver man nu religiøse *tegneserier* — f. eks. om Pauli rejser — en slags amerikansk fortsættelse af de europæiske middelalderlige kalmalerier. *

Man har spurgt os, hvorfor »Bogreolen« så sjældent anmelder nye bøger. Vi svarer: Hvorfor skulle vi

egentlig gøre det, når ugebladet nu har indført en hel bogside? — Så behøver vi jo bare at henvise til den. Næ! vor hovedopgave er udelukkende at anbefale vore læsere at læse katolsk litteratur — at opmuntre dem til at gå i gang med en katolsk bog — vise dem, at en bog f. eks. af *Sigrild Undset* kan være ligeså underholdende og spændende som en af de moderne seriefremstillede »historiske« romaner. *Anker.*

Vel mødt i...

Horsens: Lø. 14. kl. 19,30: I salen afholder vi en stor forårsfest, hvortil hele menigheden indbydes. Prisen er sat til 2 kr. for kaffe m. m. To. 19. kl. 20: Møde hos pastor Vick.

Jesu Hjerte sogn: Lø. 14. kl. 19,30: Den årlige generalforsamling. Lø. 21. kl. 19,30: Åbent hus.

Odense: Fr. 20. kl. 14: Cykletur til Kratholm. Afgang fra kirken.

Ødrup: Ti. 17. kl. 20: Generalforsamling.

Randers: On. 18. kl. 19,30: Ved mødet på skolen taler hr. Jacobsen. Derefter drikker vi kaffe og har lotteri. Medbring en gevinst, som er mindst 75 øre værd.

Østerbro: On. 18. kl. 20: Hos Søren og Jytte. Nærmere oplysning hos Jytte (Pa. 9983 x) el. Anker (Ry. 3319). Fortærringspris 1 kr. Tilmelding inden den 16.

Endnu et Indlæg om damernes hatte

Da jeg gik bag ved et ældre ægtepar opad den sydfranske kirkes trin, undrede jeg mig over, at damen ikke havde noget på hovedet. Det ville ligne en sydfransk kvinde meget dårligt at træde ind i kirken med uhedækket hoved, så jeg gættede, at hun sikkert slet ikke var katolik. Det var hun imidlertid. Hør bare her: Da ægteparret gik gennem kirkedøren tog manden sin rundpullede bowler af — mens hans kone tog den på.

Yves.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

^A/_S C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Hvad synes I om den ide?

Hver eneste vinter afholdes der rundt omkring i landet talrige foredrag, der omhandler emner, som udmærket godt kan være af interesse for katolikker, selvom hverken foredragsholderen eller den arrangerende institution har noget som helst med katolicisme at gøre. Vi tænker her på foredrag (i København) om emner som middelalderlig historie (Nationalmuseet), kirkearkitektur (Kunstakademiet), rejseforedrag om katolske lande, sociale foredrag etc.

For at orientere vore læsere om disse foredrag vil »Stafetten«, hvis der er stemning for det, nu til efteråret 1951 fra tid til anden søge at bringe korte notiser om, hvor og hvornår, det foregår.

Denne virksomhed vil desværre ikke være til større gavn og glæde for provinsen — men ideen er hermed overdraget til de lokale KUK-foreninger, der hver på sit sted kan sørge for orienteringen om egnens foredrag. Vi er godt klar over vor manglende evne til at betjene provinsen ordentlig på dette (forhåbentlig eneste) punkt — men måske kunne det hjælpe lidt på det, hvis vi tillige kunne »forudsige« radioprogrammer om emner, der ville have interesse for katolikker.

Det siger sig selv, at vi vil være på vagt, således at vi kun omtaler virkelig positive foredrag — selvom vor omtale selvfølgelig ikke beror for, at der ikke i disse foredrag kan blive fremsat ting, der strider mod kirkens lære.

Jumbos dagbog

I dette nummer af vort blad bringer vi den 7. side af Jumbos dagbog. Nogle af vore mere opmærksomme læsere vil måske have opdaget, at vi ikke har bragt side 6 — — men, ærligt talt, den var nu for skrap.

Her er altså side 7.

Onsdag d. 7. I aftes skulle vi høre foredrag i KUK — og det var ærligt talt rigtigt godt. Pastor Rasmussen havde virkelig fundet mange værdifulde ting frem. Pastorens udmærkede foredrag drukkede imidlertid ganske i næstformandens »velkomstord« og »lakketal«. Klubbens formand var desværre

syg, så det var Jacobs job at agere formand. Han begyndte meget grundigt med en velkomst på et kvarter — ganske unødvendigt. Ganske misforstået forsøgte han at gøre talerens emne interessant ved selv at holde et po-

Det er tanken, at vi ville give en orientering — ikke en absolut anbefaling.

Lad os høre, hvad læserne mener om ideen. Er der nogle ting, der taler for, at en sådan idé opgives? Lad os høre om det.

— Og hvem kan påtage sig arbejdet med at indsamle materialet?

ati.

pulært udlagt foredrag over emnet først, — og så skele der ovenikøbet det flove, at pastor Rasmussen bagefter blev nødt til at rette noget af det, Jacob havde sagt. Uha, — sikken en sadæse.

Jeg kan heller ikke nægte, at det virkede pinligt på mig at høre Jacob stå og fortælle, at pastor Rasmussen »er en af vort lands bedste talere«. Den slags skal vi tilhørere nok blive klar over før eller senere. — Og hvis taleren nu alligevel ikke var så god — pinligt, hvad? Efter pastor Rasmussens foredrag gjorde Jacob sig de bedste anstrengelser for at gentage talen ord til anden: »Vi takker pastor Rasmussen for det interessante og lærerige foredrag. Ja, det er jo rigtigt, hvad pastoren sagde, at ... osv. osv.« — og så kom det hele en gang til. Foruden at være irriterende og skrupdelige er den slags »lakketaler« tilmed meget forkerte. Det er nu en gang foredragsholderens ord, der skal blive stående i tilhørernes bevidsthed — ikke formandens udlægning.

Efter foredraget sad jeg ved siden af hende den søde pige, jeg traf ved St. Nicolaus-festen. Hun hedder Lise — og så var hun fuldstændig enig med mig om, at pastor Rasmussens foredrag var bedst, da han selv holdt det.

Jeg fulgte hende hjem bagefter — jo, hun er stangsød.

»Stafetten«s redaktion er for en gangs skyld 100 procent enig med Jumbo — også om det med, at Lise er »stangsød«.

red.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

15. S.* 3. Søndag e. Paaske. — I (hvid) Dag fejres:

St. Josef, Kirkens Værnehelgen (890—93); 2. Bøn: Søndagen (583); Præf. (523); sidste Ev.: Søndagens (585).

16. M.† 6. Dag i Oktaven (890—93); (hvid) 2. Bøn: Gudsmoder [(90)], 3. Bøn: For Kirken eller For Paven [(123, 122)]; Præf. (523).

17. Ti.† 7. Dag i Oktaven (890—93); (hvid) 2. Bøn: St. Anicetus [(9)], 3. Bøn: Gudsmoder [(90)]; Præf. (523).

18. O. Oktav af St. Josefs Fest (890 (hvid) —93); Præf. (523).

19. T.† Feria (583); uden Credo; 2. (hvid) og 3. Bøn som Mandag; Paaskestid Præf. (518).

20. F. Feria. — I Dag rejres: (hvid) Jomfru Mariæ Bebudelse (858—91); p. Gr. af Paasketiden tilføjes der 2 Alleluja til Indgangsverset og 1 Alleluja til Offertorium og Kommunionvers, og i St. f. Graduale og Tractus siges 2 Alleluja-Vers; Præf. (522).

21. L. St. Anselm (879); Præf. (hvid) (518).

22. S. 4. Søndag e. Paaske. (hvid)

*) Søndag den 15. April afholdes i alle Kirker og Kapeller den 2. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen, den danske katolske Kirkesag.

Academicum Catholicum

Lørdag den 14. kl. 19.30: Abent hus hos vekselerer Erik Jensen, Gl. Kongevej 174.

Torsdag den 19.—søndag den 22.: Forårslejr i Asserbo. Tilmeldelse må ske omgående til sekretæren, OR 7816.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Gaver til Jugoslavien

En jugoslavisk Studiekammerat fra Paris, der nu er Dekan for det teologiske Fakultet i Zagreb, har bedt mig sende Levnedsmiddelpakker, eftersom Tørken sidste Aar fik alvorlige Følger for Ernæringssituationen. Da det er muligt at sende en Pakke om Maanedet, men hver Pakke koster ca. 40 Kr., vilde jeg være taknemmelig, om Trosfæller vilde række en hjælpende Haand. Eventuelle Gaver kan sendes til St. Ansgar Kirkes Regnskabskontor, Bredgade 69, Giro 25305, mærket Jugoslavien.

Kjeld Geertz-Hansen.

Retrætedag

for Medlemmer af St. Dominikus 3. Orden (men ogsaa Adgang for andre interesserede) afholdes Sønd. 15. ds. i Tiden Kl. 9½ til ca. 17½ paa St. Josefs Skole, Østerbrogade 7 D. Retræten ledes af Pater A. Th. Zoetmulder O.P. Brød til Morgenmad, Frokost og Eftermiddagskaffe medbringes. Kaffe (eller The) kan købes for 35 Øre pr. Gang. Tilmelding i Forvejen er ikke nødvendig.

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Breve fra Læserne

Mere om Radioklubben

Kære Fru Soelberg, det er rigtigt, hvad De skriver om Katolsk Radioklub og den manglende Interesse paa dette Punkt. Vi maa betænke, at det ikke alene er os, der har Glæde af disse dejlige Udsendelser, men Ikke-Katolikker lytter jo ogsaa. Jeg kender to unge Mennesker, der sikkert bliver Katolikker, og hvis Interesse er blevet vakt igennem disse Udsendelser, som der desværre kun er saa faa af. Det er jo den Slags Mennesker, som kan forventes at blive Katolikker engang, Kirken trænger til. Hvor mange barnefødte Katolikker er der ikke, som vender Kirken Ryggen. Derfor maa vi løfte i Flok, alle vi, der har faaet den Naade at tilhøre vor Kirke, ikke alene med Arbejde, hvor det behøves, men ogsaa økonomisk. Alle Danmarks 22—23.000 Katolikker burde være Medlemmer af Radioklubben og her er der Arbejde for alle os, der ved hvad det drejer sig om, først Agitation og dernæst Opkrævning af den beskedne Sum, der skulde sikre os flere Udsendelser.
Lubin Suvalski.

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg
Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18—19

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste

LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

<p style="text-align: center;">Aalborg</p>	<p style="text-align: center;">Erik Sørensen KASTETVEJ 30 I. Kl.s Skotøjsreparation Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">WORNING FARVER - LAKKER - TAPETER TELEFON 121</p>
<p>Aroma KASTETVEJ 44 Telefon 9693 Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa</p>	<p>Mia Isbaren Hj. af Ryesgade og Kastetvej I. KL.s IS og KONFEKTUR</p>	<p>Ulmer Vernerensen I. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillians Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. Pers Efterfølger Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørforr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p style="text-align: center;"> Mathias Christensen TELF: 1556 ABSALONGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken</p>
Holbæk		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Uldall, Tapet . Farvehandel Ahlgade 57 . Telefon 626 Lev. til kat. Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Gør Deres Indkøb i Frukt- og Blomsterforretningen »ROSEN« Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Olarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugstørelse Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

URBI ET ORBI

Polske Forventninger?

Den polske Kirkes Primas i Rom

Den polske Kirkes Primas, Ærkebiskop Wyszynski af Warszawa, er ankommet til Rom, ledsaget af Biskoppen af Lodz, Mgr. Klepacz samt sin Sekretær, Mgr. Braniak.

Under et Ophold paa Østbanegaarden i Wien erklærede Prælaten, at Formaålet med Rejsen til Rom var »alt for delikat, til at der kunde oplyses noget derom«, og afslog iøvrigt at give Oplysninger om Situationen for Kirken i Polen.

Hidindtil har det været umuligt for de polske Biskopper at opnaa de polske Myndigheders Tilladelse til at rejse til Rom; naar der nu er givet Ærkebiskop Wyszynski og hans Ledsagere Visa, maa det ses udfra den Omstændighed, at Warszawa gerne ser en Løsning paa et Par af Stridsproblemerne med Kirken.

Den hellige Fader har ikke godkendt den i April 1950 mellem Staten og det polske Episkopat indgaaede Overenskomst, som Episkopatet iøvrigt har rettet en Klage over (12. September 1950) paa Grund af Mislighedelse fra Statens Side og dermed selv distanceret sig fra.

Endvidere har Vatikanet hidindtil ikke taget Hensyn til de ændrede Forhold i de af Polen omtalte Dele af det tidligere Østtyskland. Det vilde selvfølgelig være Regeringen i Warszawa meget belejligt, om Paven vilde anerkende Anekteringen de facto gennem en Nyordning af Bispedømmernes Grænse i dette Omraade. (KIPA)

Vatikanfjendtlig Udstilling i Lenigrad

En Tass-Meddelelse fra Lenigrad gaar ud paa, at den sovjetrussiske Videnskaberens Akademi's »Religionshistoriske Museum« har aabnet en ny Afdeling, der staar under Mottoet: »Vatikanet i Imperialismens Tjeneste«.

Det er nærliggende at se, hvad Hensigten er: Man ønsker at hænge Vatikanet ud som værende Ven med Reaktionen og Fascismen, som USSR's Fjende, der sammen med Amerika smeder Angrebsplaner.

Der foreligger ikke meget om de udstillede Genstande. De sparsomme Oplysninger nævner Fotografier af Aktstykker, der er blevet anvendt som Bevismateriale mod Kardinal Mindszenty. Disse Dokumenter er imidlertid forlængst blevet afsløret som Svindel, og man har derfor Lov til ogsaa at betvivle »Ægtheden af de øvrige udstillede Genstande«. (KIPA)

Ren og skær Fantasi

Verdenspressen bragte for nylig en Meddelelse om, at Professor Theodor Riba i Vatikanerbiblioteket havde fundet et haandskrevet Manuskript af selveste Dante, en Tekst til Skærsilden i den guddommelige Komædie. Milano-Bladet »Italia« oplyser imidlertid, at der ikke er gjort nogen sensationel Opdagelse og betegner Historien som ren Fantasi. (KIPA)

»Memorial Church« i Hiroshima

En japansk Komité har sat sig som Maal at rejse en Katedral i Hiroshima. Komiteens Præsident, Finansminister Hayato Ikeda, fremhævede for nylig ved et Møde Katedralens Betydning som Mindesmærke over Ofrene for Atombomben og som et Symbol paa Freden. I sin Redegørelse meddelte Finansminister Ikeda endvidere, at man er begyndt med Opførelsen af Bygningen. Der er til Formaålet indsamlet 23 Millioner Yen i Udlandet, medens Japanerne selv skal skaffe de resterende 30 Millioner. Pater Hugo Lassalle S.J., der er Sognepræst i Hiroshima og selv Offer for Atomekspllosionen, udtalte, at han paa selve Katastrofedagen undfangede Planen til denne »Memorial Church« og at han

Vatikanet om de czekiske Loyalitetseskæringer

I Anledning af Meddelelsen om, at seks czekiske Biskopper skal have afgivet Loyalitetseskæringer overfor den kommunistiske Regering, meddeler Radio Vaticana: De paagældende seks Biskopper har — i Lighed med hvad Tilfældet har været med Mgr. Beran — været holdt indespærret i deres respektive Residenser. Det er derfor umuligt at konstatere, hvor vidt Meddelelserne om, at de har aflagt Troskabseden er Opspind eller om den eventuelt er blevet dem aftvunget under Paavirkning af visse Medikamenter. I hvert Fald er det paafaldende, at de nævnte Biskopper til Stadighed staar under Politibevoftning. Denne Kendsgerning tyder dog paa, at de ikke stemmer helt overens med Regeringen. (CND)

senere har informeret den Hellige Fader om Ideen. Pater Lassalle, der er Tysker af Fødsel, har for nylig faaet japansk Indfødsret. Man regner med at fuldende Byggeriet i Foraaret 1952. I Krypten skal der være evig Tilbedelse, og Tilbedelsen overtages af Franciskanerinder fra Cleveland/Ohio. (KIPA)

5000 syngende Drengene i St. Peter

Søndag 1. April udspilledes der et ganske usædvanlig Skuespil i St. Peter: 5000 spillevende Drengene — forvandlet som til Engle — lod deres Stemmer høre, medens den hellige Fader celebrerede Messen for dem. Paven modtoges med det jublende »Tu es Petrus«, og medens den hellige Fader iførte sig Messeskræderne sang Drengene Slutkoret af Bachs Johannes-Passion. Derefter lød Vittorios »Ave Maria« og under Forvandlingen sang Drengene efter den hellige Faders eget Ønske Mozarts »Ave verum«. Derefter fulgte en Motet fra 16. Aarhundrede, Orlando di Lassos »Agnus Dei« samt sluttelig Serapions »Hymnus«. Det var et ganske usædvanligt og imponerende Skue — og efter Messens Slutning forvandlede de 5000 smaa Engle med de sølverne Stemmer atter til 5000 rigtige, spillevende Drengene! (F.G.)

Messen i St. Peter

Katolsk

Ugeblad

22. April 1951
99. Aargang
Nr. 16

Salmedigtning og Salmebog

Markusstaden Venezia

Franske Skoleproblemer

Polens Primas i Rom

Tito føler mod Vest

Provst Hermansen (fhv. Kirkeminister) brugte i Mandags en Kronik i »Kristeligt Dagblad« til at ytre sin Fortrydelse over, at »romerske Katolikker aldrig kalder os andet end Protestanter«. For disse Katolikker dækker Ordet Protestant »en graa Masse, hvori man kan klemme alt muligt ind, som kun har det fælles, at de har bestridt den romerske Biskops Ret til at være Kristenhedens Papa«. Katolikkerne ser heri en »propagandamæssig Fordel«, dels »ud fra den Betragtning, at i Mørket er alle Katte graa« og dels fordi Ordet Protestant ikke udtrykker andet end noget negativt.

Derpaa hævder Provsten, at Luther ikke vilde være Protestant, han »brød ikke med Pavekirken, men vilde re-

formere den«. Bruddet var ikke Reformatorerens Skyld, men Romerkirkens. »Det var Romerkirken, som ved Tridentinerkonciliet i Virkeligheden udskille sig fra den hellige almindelige Kirke og skabte sin egen Sekt.« »I Dag er den i højere Grad en Synagoge end en Kirke«.

Det rette Navn for Provsten og hans Meningsfæller er »de evangeliske«. »Protestantismen er et Øgenavn, de andre har hæftet paa os, og som vi ikke kendes ved«.

Hvad betyder et Navn?

*

For vor Skyld ingen Alarm. Nu har vi faaet Landets Skolebøger trykt om for at faa fjernet de store Bogstaver. Da vi aabenbart ikke har nyttigere Ting at tage os for, kan vi fortsætte med at trykke den kirkelige Litteratur om for at faa afskaffet det fæle Øgenavn. Det bliver nu dyrest for Folkekirken, eftersom Øgenavnet med nelop den Definition, vi Katolikker nu faar Skyld for, figurerer overalt i Folkekirken Litteratur. Hos os er det ikke nær saa udbredt. Det er simpelt hen ikke sandt, at vi behager os særligt i at bruge Ordet Protestanter. Brutalt sagt, vi er revnende ligeglade. Hvis Folkekirken Mænd en Dag bliver enige om, at nu vil de kaldes noget nyt, skal vi med Fornøjelse respektere Titulaturen. Faar Provsten afskaffet Øgenavnet i sin egen Kirke, lover vi, at vi skal respektere Navneskiftet. Vi bruger i Forvejen som høflige Folk f. Eks. Ordene Præst, Provst og Biskop om Folkekirken Embedsmænd, skønt de ikke er, hvad vi egentlig lægger i Ordene. Vi bruger Ordene Kirke (og hverken Synagoge eller Bedehus) om deres Gudshuse, vi taler om deres Konfirmation, deres Nadver o. s. v., skønt heller ikke her svarer Ordene til vore Begreber.

Vi troede nemlig, at Kristne saa mere paa Realiteter end paa Navne. Vi troede forøvrigt ogsaa, at vi alle p. t. havde fornuftigere Ting at tage os for end saadan noget Pjat, isprængt lidt, ganske gratis og grundløs Ondskabsfuldhed om vor Skelen til »propagandamæssige Fordele«.

Vi vil gerne kalde Præsten »evangelisk« — men haaber samtidig af vort ganske Hjerter, at ingen vil tage Fejl og bruge Ordet evangelisk om hans Kronik.

GENNEM JERN- TÆPPE TIL ROM

✱

Mandag i sidste Uge modtog Pave Pius XII den polske Primas, Mgr. Stefan Wyszynski (i Midten) samt Biskoppen af Lodz, Mgr. Klepacz, i Privataudiens. Begge Prælaterne opholdt sig længe hos den Hellige Fader.

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK 94

Amaliegade 31

C. 10 093 København K Giro 2107

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme Sanitet Ilt og Gas Autogenevejær-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

S ØREN
ØRENSEN ✕
KOTØJS-MESSEN
LAGTERGADE 1

Leverandør til de katolske Institutioner

KOLONIAL - VIN - DELIKATESSER

Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Kobman'sgaarden)

St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes

Bøstergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld . Sølv — Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kl. Kød og Paalæg

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th Haagensen

JUVELER, GULDSMED og GRAVØR

ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Salmedigtning og Salmebog

En ny katolsk Salmebog er under Udarbejdelse og ventes paa Boghandlerdisken i Løbet af Sommeren. Selv om det ikke er saa sjælden en Begivenhed, og mange Katolikker allerede har sunget efter tre Salmebøger, ganske enkelte blandt de ældste endog efter fire, er det altid i Menighedens Liv et Hjørne, der rundes under mange livlige Kommentarer.

Grunden er naturligvis den, at Salmebogen indtager en Yndestplads i Menighedens Bevidsthed. Ganske vist er dens Stilling hos os ikke saa central og dominerende som i Folkekirken. Vi kan daarligere undvære Messer og Salmebog. Og der er Egne i Verden, hvor Katolikker har svært ved at forstaa os, naar vi taler om Salmer og ikke mener Davids. Men det forandrer ikke noget i vor egen Holdning. Vi elsker vore Salmer, kan mange af dem saa nogenlunde udenad. De har ofte i vekslende Situationer i Livet givet os det Ord, vi trængte til at høre — og til at henvende til Gud. Bedst kender vi og højest elsker vi de Salmer, vi lærte som Børn, eller som vi lærte vore egne smaa.

Derfor er vi ganske naturligt konservative overfor vore Salmer. Vi ser let bort fra deres Mangler, ja, er der en Salme, hvis kunstneriske Kvaliteter er iøjnefaldende smaa, kan det ske, at vi holder af den, ikke trods dens Fejl, end ikke med dem, men for dem. Da vi i 1918 fik en ny Salmebog, ved hvis Udarbejdelse den elskelige Pater Menzinger havde været virksom, traf denne en Dag Pastor Maurer, som syntes, at alt for meget i den tidligere Bog var blevet kasseret eller ændret. Pastor Maurer indrømmede blankt, at de kasserede Ting var mangelfulde, men »vi holdt af dem, saadan som de var«, og derfor mente han — i en Blanding af Spøg og Alvor — at maatte takserer Pastor Menzingers Arbejde til »ca. 800 Aar i Skærsilden«.

Kirken er derfor altid forsigtig i Sager som denne. Naar en ny Salmebog staa paa Dagsordenen, vælger man til at udarbejde den Mennesker, som tilsammen repræsenterer alle Synspunkter, for at sikre sig, at en saa udbredt og anvendt Bog ikke faar Ensidighedens Slagside. Men det vilde paa den anden Side ligne Kirken daarligt, om den ikke ogsaa paa dette Omraade bestræbte sig for stadig at fuldkommengøre de Hjælpe midler, den rækker de troende. Selv i det mest konservative af alle katolsk Liv, selve Liturgien, har vi for faa Uger siden oplevet, at den gamle i Kirke intet har sat til af sin Livskraft og ved et dristigt Spring mange Aarhundreder tilbage søger at forny vor Forberedelse til Paaskens Højtid. Salmerne, der ligger udenfor det egentlige liturgiske Omraade, kan saa meget des lettere ændres for at passe til skiftende Tidens Behov.

Salmesangen er saa gammel som kirken. Fra de ældste Tider overtog man de gamle Synagoge-Salmer. Vi

har Pauli Ord for, at Menighederne brugte »Salmer, Hymner og aandelige Sange«. Bibelforskere mener nogle Steder i Pauli Breve at kunne finde Egefremme Citater fra saadanne oldkristne Digtninge, f. Eks.: »Han, som blev aabenbaret i Kød, retfærdiggjort i Aand ...« (1. Tim. 3, 16) og »Vaagn op, du som sover ...« (Eph. 5, 14). I hvert Fald har vi i Evangelierne Tekster, der fra de ældste Tider blev sunget af de troende, saaledes Magnificat, Simeons Lovsang m. fl., og i Apokalypsen findes Spor af andre religiøse Sange.

Fra anden og følgende Generationer i Kirken er der adskillige Vidnesbyrd om kristen Salmesang, baade ved Gudstjenesten og i Hjemmene. Nævnt er f. Eks. i de »apostoliske Konstitutioner« en Morgen- og en Aftensalme paa Græsk. Morgensalmen blev omkring det 4. Aarh. oversat til Latin, og vi ejer paa Dansk en baade iro og overordentlig smuk Oversættelse af den i »Åleneste Gud i Himmerig«.

Senere kom der et Tilbageskridt for Salmesangen. Dels udvikledes den egentlige Liturgi til fastere Form, og dels var der al god Grund til at være paa Vagt overfor Salmerne udenfor Liturgien, idet Kættere gennem Salmer søgte at indsmugle deres Ideer i Kirken. Vi kender bl. a. en Del Salmer af gnostisk Oprindelse, overfor hvilke Kirkens Forsigtighed var paa rette Plads.

Men Trangen til ny Salmedigtning var stadig til Stede. Især i Middelalderens første Tid opstod der et Væld af nye religiøse Digtninge paa Latin. Ogsaa den Gang var der en Konservatisme, der vendte sig mod det nye og vilde foretrække, at man ikke gav Plads for andre Salmer end de bibelske. Men med Munkeordenerne som de ivrigste Forkæmpere vandt de nye Salmer alligevel hurtigt Indpas. Fra den Tid stammer en Del Processions-salmer — »Et Barn er født i Bethlehem« er en Fordanskning af en af disse — og ikke mindst de mange berømte Sekvenser, af hvilke »Dies iræ« maaske er den betydeligste, og »Vendens Igenfødsel« en Oversættelse af en anden.

Foruden den latinske Digtning, der vandt Indpas i selve Liturgien, opstod der ogsaa stadig Salmedigtning paa de enkelte Folks Modersmaal. Her i Danmark kender vi f. Eks. lidt til den keltiske og angelsaksiske Middelalder-salmesang, fordi vi i »Kommer Sjæle, dyrekøbt« og »I Kvæld blev der banket paa Helvedes Port« har en dansk Digtters Gengivelse af nogle for Kelterne saa karakteristiske Salmer.

Hen mod Middelalderens Slutning møder man de saakaldte »Lejser«, folkelige Sange i Tilknytning til »Kyrie eleison«-Bønnen. De kendes allerede fra 9. Aarh., men det er især i det 14. og 15. Aarh., at de opstaaer i stort Tal. Den senmiddelalderlige Mystik (Joh. Tauler) og Kredse, der er paavirket af den, skabte en ret betydelig Salmeskat i det 14. Aarh. —

f. Eks. »Lovet være du, Jesus Krist« — og der fremkom de ejendommelige »Blandings-salmer paa Modersmaalet med latinske Indskud («In dulci jubilo« m. m. fl.). Fra den nordiske Middelalder kender vi frem for alle andre den gamle Dagvise («Den signede Dag«).

Reformation og Protestantisme flyttede efterhaanden Eftertrykket fra den liturgiske Gudstjeneste til Salmesangen. Intet Under derfor, at denne oplevede en rig Blomstring i de protestantiske Lande. Men i Tyskland, hvor Reformationen ikke vandt samme lette Sejr som i Norden, var denne Blomstring ikke begrænset til de protestantiske Egne. Paa katolsk Side forlæa der allerede omkring Midten af Reformationsaarhundredet Salmebøger med flere Hundrede Salmer, og den katolske Salmedigtning er siden da vokset til saa stor en Rigdom, at vi i Norden, der plejer at rose os af, at vore Salmer er noget enestaende, med Eftertanke kan læse de Ord, hvormed det store tyske »Lexikon für Theologie und Kirche« slutter sin Artikel om Kirkesangen: »Det tyske Folk har i sin Kirkesang en Skat, hvortil intet andet Folk har et Sidestykke af samme Værdi«. Lignende Udtalelser kan ogsaa findes hos Englændere og udtrykker nok snarest, hvor højt ethvert Folk sætter netop sin religiøse Digtning.

Bemærkelsesværdigt er det, at medens man i Tyskland paa Reformationstiden med Flid bestræbte sig for at pointere Trosforskellighederne i sine Salmer, saa de ved Laan fra »Modparten« maatte revideres stærkt, har der senere i vid Udstrækning fundet Laan Sted uden saadan Revision. Saaledes blev Salmer af Konvertiten J. Scheffler (Angelus Silesim) meget vundne i protestantisk pietistiske Kredse, og det er hos os meget karakteristisk, saa mange af Folkekirkens Salmer, der er indholdsmæssigt tro Gengivelser af gamle katolske Digtværker. Omvendt fandt i Oplysnings-tiden mange Digte af protestantiske Forfattere Optagelse i tyske katolske Salmebøger, delvis i omarbejdet Skikkelse.

Vor danske katolske Salmedigtning var af gode Grunde standset i flere Aarhundreder. I nyere Tid er vor ældste i Danmark anvendte katolske Salmebog (fra før Grundloven) en lille tysk Bog til Brug for den tyske Menighed ved Gesandtskabskirken i København. Da Menigheden efter Grundloven lidt efter lidt fik mere dansk Præg (der prædikedes længe endnu ogsaa paa Tysk) havde vi det Held i V. Karup at have en virkelig betydelig Skribent og Versekunstner. Vor første danske Salmebog var helt hans Værk, men da Menigheden var den samme, der kendte og elskede sine gamle tyske Salmer, var det naturligt, at han især fordanskede de hidtil benyttede Salmer. Dog digtede han ogsaa selv Salmer, der med Rette bruges den Dag i Dag.

Senere kom der yderligere Oversættelser af tyske Salmer til nye Ud-gaver af Salmebogen. Det var især tyske Jesuitter, som med større eller

mindre Held omplantede Hjemlandets Digtning til deres nye Tungemaal. Først i H. Kejser og Pastor Frederiksen fik vi Digtere, der kunde præge de stadig nye Udgaver af Salmebogen med dansk Aand, idet kun enkelte af Johannes Jørgensens Digte er egnede til Brug som Salmer. I vor Tid har endelig P. Schindler med Rod i dansk Salmetradition gjort en betydelig Fornyelse mulig.

Den danske katolske Salmebogs Historie har derfor — især i dette Aarhundrede — været kendetegnet dels ved, at en ny Salmedigtning er opstaaet paa katolsk Grund i Danmark, dels ved en langsom og varsom Frigørelse fra det Præg, som Salmerne før bar af at være oversat fra Tysk uden helt at kunne finde den danske Tone.

Den seneste Tid har rundt om i Landene været præget af, at man i udstrakt Grad blandt Katolikker ogsaa

har benyttet Salmer af ikke-katolske Forfattere, naar Indholdet gav Udtryk for Tanker, der lige saa godt kunde være tænkt af en Katolik. Det er f. Eks. Tilfældet i Frankrig, Svejts og Tyskland, ligesom den nye svenske og den nye norske Salmebog indeholder et Antal af saadanne Digte.

Der forlyder paa nærværende Tidspunkt intet om, hvilket Indhold vor nye danske Salmebog vil faa, ud over at Antallet af Salmer vil kunne forøges væsentligt, og at Forøgelsen baa- de omfatter den Del, der rummer latinske Tekster til gregorianske Melodier og den danske Del. Det er ogsaa kendt, at Udarbejderne efter Biskoppens Ønske har draget Omsorg for, at den nye Bog kan fremstaa som Led i en kontinuerlig Udvikling, der fører nye Værdier til Salmeskatten uden at miste sin Rod i det, som vore Fædre i Kirken har sunget og bedt.

Papirpris og Ugeblad

Papiret stiger og stiger i Pris, nu i denne Maaned med nye 26 pCt. Som bekendt har dette allerede forvoldt, at flere Aviser og Tidsskrifter er gaaet ind, og Forholdene for alle de øvrige er strammet betydeligt. Ugebladet mærker ogsaa Dyrtiden og overvejer i Øjeblikket, hvorledes Prisstigningen kan klares, men vi kan love vore Læsere, at vi vil gøre vort yderste for at bevare Bladets indholdsmæssige Kvalitet.

Aar siden var Venezia en mægtig og indflydelsesrig Republik, ledet af en Doge. Dens Domæne strakte sig over en anseelig Del af Norditalien og dens Flaade kontrollerede en betydelig større Del af Havet. Venezianske Handelsmænd færdedes over hele den da-kendte Verden. Venezianske Bankiers var toneangivende i Europa. Veneziansk Guld, Glas og Silke solgtes for fabelagtige Priser til Renæssancens Fyrster.

Venezias Skytshelgen er Evangelisten Markus — hans Dyreattribut Løven dens Vaaben — og ham er den herlige Kirke paa Byens største Plads

Markusstaden - Venezia

Venezias Oprindelse er hyllet i den graa Fortids Mørke — Skæbnen har efter alt at dømme fundet Behag i at skjule Eventyrstadens Oprindelse som bag et Uvishedens Slør for at dens Skønhed kan virke endnu mere fortryllende, endnu mere overjordisk — for at Legender og Sagn kan have frit Spillerum og yde Digterens Fantasi Stof.

Og midt i dette Sagnrige ligger *San Marco*, Markuskirken som en Juvel i et Smykke omgivet af et Utal af de skønneste Perler. Markuskirken, med dens overdaadige Mosaikker og Marmorulve, er det bedste Bevis paa Byens glørværdige Fortid. For tusind

▲ Markuspladsen i Fugleperspektiv - med San Marco i Billedets nederste venstre Hjørne.

FOTOS: ARKIV

➤ Et Blik Ind i San Marcos Eventyrverden.

indviet til. Ifølge en gammel veneziansk Overlevering var den hellige Markus engang paa Vej fra Alexandria til Aquileia for at prædike, da han kom ud for et Stormvejr, blev slaaet ud af Kurs og drev i Land paa en af de Øer, hvorpaa Venezia nu er bygget. Men her viste en Engel sig for ham og sagde: »Fred være med dig, Markus«, samt tilføjede, at hans Legeme engang skulde komme til at hvile paa det Sted, hvor han nu stod. Saa meget Legende — men hvorefter alting er: godt og vel otte Hundrede Aar senere lykkedes det nogle Venezianere, der var draget ud for at kæmpe mod de vantro, at bemægte sig den hellige Markus' Legeme og bringe det til Venezia, og saaledes gik Legendens altsaa i Opfyldelse! Over Indgangen til Markuskirken straalet denne Beretning i Mosaikkernes Guld og Farver. Men ogsaa i sit Indre straalet Guld og Farver om Kap. Kirken er et stort »Smykkeskrin«, dannet omkring den hellige Markus' Relikvie. Den paabegyndtes i 830, og staaer den Dag i Dag som et næsten overjordisk Eventyr. Dens Grundrids har Form af et græsk Kors, overhvalvet af fem store Kupler, men i Virkeligheden føler man ikke denne Opdeling. Romansk i sin Opfattelse og i sine arkitektoniske Former blev Basilikaen udvidet efter byzantinsk Smag og prydet i samme Tempo, som Venezias Rigdom tog til og som Venezianerne kunde tillade sig. De dækkede de raa Mursflader med en kostbar Kaabe af sjældne Marmorarter, med uforlignelige

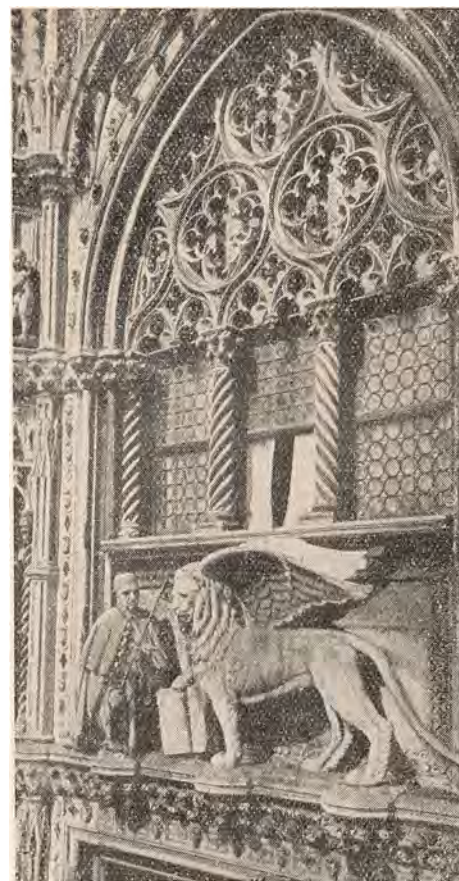
Mosaikkers Guld og Purpur. Højtidelighed og Alvor møder den, der fra den solbadede Markusplads træder ind i det fremmedartede Kirkerum, der mere minder om en byzantinsk Moske end en kristen Kirke. Overalt herinde spænder Mosaikkerne en Guldhimmel og Kirkerummets pragtfulde Indretning bidrager til at forme Helheden. Højalteret, under hvilket den hellige Markus' Relikvier hviler, smykkedes af den berømte Pala d'Oro, et med Guld, Sølv, Juveler og Ædelstene besat Emaillearbejde, der stammer fra Konstantinopel. Intet Steds genspejles Venezias' glørværdige Historie tydeligere end her i San Marco's Helligdom og ligesom Venezias Storhed rejstes den som Resultat af Generationers Vilje, Kløgt og Uforfædethed.

Venezias lange, berømmelige Fortid er forevigt i talløse Kunstværker, der tilhører de mest forskellige Tider og Stilarter og stammer fra de største Mestre, som den italienske Kunsthistorie har fostret. Rigdom og Pragt har præget Byens Historie og bundfældet sig i dens Udseende, ikke mindst i San Marco.

Det er ikke alt Guld, der glimrer — men i San Marco er Guldets ægte.

➤ Marcusløven - Venezias Vaaben

Niels Stensen XXIV

Med året 1679, da hertug Johann Friedrich undervejs til Venezia d. 18. december pludseligt afgår ved døden, ser Niels Stensen afslutningen på sin virksomhed i Hannover nærme sig.

Hertugen var død uden at efterlade sig den mandlige arving, han så inderligt havde ønsket sig. Hans yngre bror, Ernst August af Osnabrück, der under disse forhold skulde blive hans efterfølger, var protestant, og selv om denne mand skildres som meget sympatisk, kunne ingen vente, at han ville være interesseret i at opretholde et katolsk bispeembede eller drage omsorg for en katolsk menigheds trivsel.

Nogle måneder forblev Stensen vel endnu i Hannover, og af breve, han senere skriver, forstår man, at forholdet mellem ham og Ernst August afgjort var venskabeligt; men da begravelsestidspunktet nærmede sig over den afdøde hertug (iøvrigt så sent som den 5. maj 1680) var afsluttet, betydedes det den katolske biskop, at hverken hans eller kapucinermunkenes nærværelse længere var nødvendig i hertugens lande. Stensen forlod da Hannover.

To af hans konvertiter, kapellanen Engelbert Schmal og officer i hertugens livvagt, Johan Rose, drog af sted samtidig. Begge stod Stensen nær og skulde hver for sig komme til at betyde meget for ham i de år, han havde tilbage. Schmal var i lange perioder hans kapellan, og hvad Rose angår, da skylder eftertiden ham en række oplysninger om Stensens levned og virke i tiden 1680—1686, ligesom han også giver en gribende skildring af hans død i Schwerin.

Inden oprudet fra Hannover havde Stensen sat sig i forbindelse med den Hl. Stol for at få at vide, hvad han nu skulde, eller, som han selv udtrykker det i et brev til Cosimo III, for at »blive klar over, hvad Gud ville« med ham.

Tilsyneladende var der to nærliggende muligheder. Så-

I Münster

af Karen Plovgaard

vel kurfyrsten af Trier som biskoppen af Münster ønskede ham til Viebiskop hos sig.

Det blev Münster, han kom til.

Ved tiltrædelsen af det ny embede i sommeren 1680 ansøgte han paven om fritagelse for administrationen af vikariatene i Norge og Danmark samt hertugdømmerne og de forskellige nordtyske lande. Og ved en ordning af 10. september 1680 bifaldt den Hl. Stol, at disse områder overdroges fyrstbiskop Ferdinand, medens Stensen vedblivende skulde tage sig af de øvrige, hvoriblandt Hansastæderne, Hannover og Zelle.

Forholdene i Stensens ny virkekreds var noget forskellige fra dem i Hannover. Münster-stiftet havde, til dels takket være biskop von Galens kraftige styre i årene 1650—1678 i nogen grad forvundet følgerne af trediveårskrigen, og et frodigt katolsk åndsliv var i vækst. Klostersamfund nydannedes eller reorganiseredes, og denne udvikling fortsattes under von Galens eftermand, fyrstbiskop Ferdinand von Fürstenberg, hvem det imidlertid kun forundtes et regime på fem korte år.

Imidlertid var forholdene naturligvis ikke ideelle. Stensen skulde få rigeligt af modgang, kampe og skuffelser, og årene i Münster skulde komme til at beslaglægge nøjagtigt alt, hvad Steno kunne opbyde af et ivrigt og ydmygt tjener-sind.

Personligt kom Münstertiden for ham til at betyde en skærpelse af den askese, han allerede i sin trang til at praktisere den apostoliske fattigdom var indstillet på, men som forbindelsen med det hannoveranske hof og de sel-

skabelige forpligtelser, som herved var uundgåelige, til dels havde hindret ham i.

Hans indkomster var mindre i Münster, end de havde været i Hannover, og dette har sikkert været ham en ikke ukær lejlighed til at indskrænke sine personlige fornødenheder og sætte den daglige levedåd ned. Man ved, at hans husstand kun bestod af tre mennesker foruden ham selv: En tjener, en almisseuddeler og en husholderske.

Det berettes også, at han, der hidtil havde fastet onsdag og fredag, nu udstrakte fasten til også at omfatte mandag og lørdag. Og det var ikke en lemfældig afholdenhed, han viste. Han nød de pågældende dage kun eet måltid, som bestod af tørt brød og en drik øl.

De standsmæssige retter, som tilberedtes i biskoppens hus, uddelte han til de fattige, og hvad han af penge kunne undvære, gik samme vej. Knæb det med pengene til dette formål, tyede han til sin ven, storhertug Cosimo, der aldrig vendte det døve øre til Stensens bønner om hjælp, eller han solgte af sine personlige ejendele for at skaffe mønt. Førnævnte Rose vil således vide, at han solgte sin vogn og sine heste samt en kostbar ring for at kunne hjælpe de nødlidende.

Med iver kastede han sig over sit arbejde. Det hedder sig, at syv af dagens timer brugte han til fodvandring, når han befandt sig på visitatsrejser. Han kom uden brask og bram — med stav i hånd. For så vidt kunne han jo godt undvære et køretøj.

Iøvrigt finder vi i et brev, som Stensen kort efter Dekanats overtagelse har skrevet til en embedsmand ved fyrstbiskoppens hof, hans eget karakteristiske syn på den gerning, han skal røgte. Det hedder her:

»— Jeg har nu fået overdragelsesdokumentet, og hr. Horning har i mit navn overtaget embedet. Efter folkets hyldning har jeg læst messe foran altret i koret og holdt en kort tale til mine sønner (de unge præsteemner) for at gøre dem klart, at Gud vil drage mig til regnskab for hver synd, der begås indenfor sognet, og at enhver, om han end nok så meget lever i verden og er læg, til fuldkommenhed

er sin stand forpligtet, det vil sige, intet tomt ord lade, men ordne alle dagens timer således, at man kunne aflægge regnskab for Gud over hvert eneste minut — —«

Det var ikke tom tale, når Stensen fremhæver det ansvar, han føler, ikke mindst, hvor det drejer sig om de præstevielser, han må foretage. Mangfoldige gange giver han i sine breve udtryk for den vånede, han befinder sig i ved tanken om, at han muligvis vil komme til at lægge hånd på mænd, som er uskikket og uværdige til at blive Guds tjenere.

Disse hans anfægtelser bliver ikke mindre med tiden. Snarere øges de.

Et lille, men interessant nærbillede af Münstertilstanden, som de tager sig ud set med den ny viebiskops øjne, træffer vi i følgende linjer til Cosimo III, skrevet i august 1680:

»— Jeg befinder mig nu i mit suffraganeat. — — Her i Münster og i hele diocetet er der meget at gøre, fordi området er så udstrakt, og da firmelsens sakramente i mange år ikke har været meddelt her. Efter septemberordinationerne må jeg drage til Emsland, hvor en jesuitpater fra jul og til nu har hørt tre tusind generalskriftemål. Han hedder Werius og er en meget from mand, der umager sig utroligt. — — Han gjorde de sårede og fattige i den münsterske hær i Danmark så meget godt, at den danske konge, skønt lutheraner, gerne ville have beholdt ham i hæren. I mange, mange år er der ingen firmelse blevet meddelt i denne del af diocetet (Emsland).«

I samme brev får vi en malende kulturhistorisk enkelthed fra vor danske hovedstad:

»— Jeg takker Deres Højhed for den gave, De lover mig til en missionær. Den Hl. Kongregation gav for én i København 150 daler om året; men dette er beregnet for et meget kummerligt liv og må række til alle udgifter, fordi der ingen mulighed består for at kunne forlange noget for uddeling af sakramenter, hverken for dåb, vielse eller for begravelse, da man må gøre alt gratis.«

At Steno ikke har sluppet Hannover af syne under ud-

ORIENTERING

Frankrigs katolske Skoler

De franske Biskopper har været samlet i Paris i Dage 3.—4. April. Ved Afslutningen af deres Konference udsendte de en principiel Erklæring angaaende den frie (konfessionelle) Skole. Vi gengiver Hovedtrækkene.

Katolske Forældres Pligt

Katolikker har overfor de Børn, hvis Opdragelse er dem betroet, ogsaa Pligter paa Dannelsens, Opdragelsens og Undervisningens Omraade. Sand Kristendom er mere end en Sum af praktiske Vaner og mere end en Lære, man kan lade vegetere videre i Marginen til Livet iøvrigt. Kristendom er Lys og Liv! Ønsker man, at de Børn, der er en betroet, skal naa en fuld Udfoldelse af deres Muligheder, maa man først og fremmest ønske, at dette Lys ogsaa trænger ind paa Uddannelsens, Undervisningens Omraade. Paverne har altid fremhævet dette. Pius XI sagde, at Undervisning, Skoleplan, Undervisningsmidler og Skolefag skal være opfyldt af sand kristen Aand, og Pius XII sagde for faa Dage siden til franske Akademikere: »... lade kristne Forældre forstaa, at det er deres første Pligt at lade deres Børn modtage en Opdragelse, i hvilken det religiøse og moralske Element dybt

gennemtrænger Skolens Kundskabsmeddelelse ...«

Vi takker de kristne Forældre, som — med store Ofre — skænker deres Børn denne Opdragelses Velgerning. Ved denne Lejlighed erklærer vi med Eftertryk, at man ikke maa drage den kristne Skoles Eksistensberettigelse i Tvivl. Maa en Stat p. Gr. af Befolkningens forskellige Bekendelse, opretholde en neutral Skole, maa den vaage over, at Børnenes Tro bliver respekteret der. Men den maa heller ikke foretage sig noget, der vanskeliggør eller umuliggør for Forældre at opfylde deres Pligt til at sende deres Børn i katolske Skoler.

Lighed - ogsaa i Skolen

Er det ikke blot i Teorien, men ogsaa i Praksis muligt for alle Katolikker at opfylde deres Pligt ved Valget af Skole? Nej, alt for ofte er det ikke muligt. Ofte er kun de velhavende i Stand til at vælge en passende Skole. Katolske Skoler modtager ingen Understøttelse. Katolske Forældre maa bringe tunge Ofre for Skolen for blot at yde de katolske Lærere en mager Løn, som ikke staar i Forhold til deres Kunnen, Viden, Hengivelse og Opoffelse. Hvordan stemmer dette med

Artikel 26 i Erklæringen af 10. Dec. 1948 om Menneskerettighederne: »Forældrene har Ret til at bestemme over deres Børns Opdragelse.«

En Løsning er mulig, og vi tror ikke (som nogle vil paastaa), at den nationale Enhed bliver sat paa Spil, fordi der findes to parallelle Opdragelsessystemer. Vi fordrer blot, at Staten ikke skaber et Skolemonopol, men opfylder sine Forpligtelser ligeledes overfor alle. Vi vender os til alle Franskmand med aabent Sind og spørger: Er det muligt, at den stakels Familiefader her i et Land, der saa gerne hævder, at alle Friheder hører sammen, skal se sig berøvet en af de helligste Friheder, fordi den — om man vil indrømme det eller ej — er blevet til et Pengespørgsmaal. Det er smerteligt, fornedrende, og det er hitter Alvor. De, der støtter vore kristne Skoler, er naaet til Enden af deres Kræfter. Hjælp er paatrængende nødvendig, hvis ikke vore Skoler skal dø en langsom finansiel Død og dette netop i det Øjeblik, hvor de særlig børnerige Aargange naar op i Skolealderen.

Af ganske Hjerter længes vi efter en Fred, som opbygges paa Agtelse for alle Overbevisninger. Vi vil blive berørt paa det smerteligste, hvis vor Appel forbliver uhørt eller afvises koldt. I inderlig Bøn ser vi hen mod den Dag, da Frankrig gør Ende paa Skolestriden.

foldelsen af sine ny pligter, får vi at vide gennem omtalen af Ernst August's søn, prins Friedrich August, hvem Stensen på faderens anmodning har anbefalet til Cosimo III's velvilje. Ved samme lejlighed får vi indblik i Ernst August's stilling til den afgåede biskop og den gerning, han i Hannover har efterladt sig.

Ernst August skriver i sit takkebrev til Steno:

»Så hjertelige følelser kunne jeg ønske at besvare ikke blot med blækskrevne ord, men med levende gerninger. Det samme gælder storhertugen af Toscanas venlige følelser, som han med så stort højmod har villet lade min søn komme til gode. Ved given lejlighed vil det måske behage Deres velhårenhed i mit navn overfor ham at udtrykke min tak — —.«

Dette gør Stensen beredvilligt, idet han ikke undlader at give storhertugen et vink om, at den unge prins måske under opholdet i Firenze ville kunne præpareres til gunst for den katolske kirke. Iøvrigt meddeler han følgende autentiske oplysninger om de nu herskende tilstande i Hannover:

»— Brevet (det ovenfor citerede) giver mig anledning til at fortælle Deres højhed om den store velvilje, hertugen har vist vore katolikker ikke blot ved at beholde dem i sin tjeneste og ved for byen Hannovers vedkommende at tillade afholdelse af gudstjeneste i flere huse, men også fordi han til sin generalsuperintendent, der er os venligt stemt, har sagt, at han, hvis prædikanterne beklagede sig over katolikerne, kun skulle indberette det, når det drejede sig om alvorlige sager. Før min afrejse lovede han mig også, hvad han nu efter hyldingen har gennemført, ikke at ændre noget i forhold katolikerne vedrørende uden først at skrive til mig derom — — for at jeg selv kunne tage mig af det. Vi kan altså med fuld overbevisning sige, at vi under tilsvarende forhold i stater og lande ikke turde have ventet nogen venligere indstilling af en ikke-katolsk fyrste — —.«

Under fyrstbiskop Ferdinands sygdom voksede Stensens pligter til det næsten uoverkommelige.

Foruden sine egne forretninger måtte han også overtage fyrstbiskoppens. I egenskab af dennes stedfortræder ledede han diocesesynoderne i årene 1680, 1681 og 1682.

Stensen gør også dette arbejde samvittighedsfuldt, som det var hans natur. Han går til det, forberedt ved faste og under bøn. Der er ingen tvivl om, at hans ånds klarhed og hans tanks stringens også her har hjulpet ham; dog er han ikke altid tilfreds med sine resultater. »Tiden, vi lever i,« siger han et sted i et af sine breve fra denne tid, »så ond den er, burde gøre os alle til helgener, hvis Kristus i verden havde fundet den tilstrækkelige tro.«

En side af Stensens gerning er viet tilsynet med klostrene. De i Münster beliggende nonneklostre Ringe og

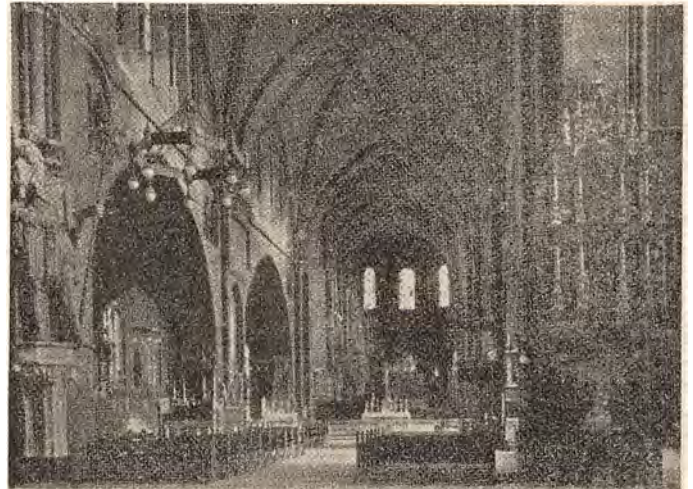
Rosenthal, der hver for sig danner et samfund af tolv søstre, er undergivet hans gejstlige ledelse.

At det ikke til enhver tid var noget let hverv at lede disse i den rette ånd, afspejler en korrespondance, ført mellem viebiskoppen og priorinden i Ringe, og især giver et brev, som Stensen i 1681 sender bemeldte priorinde, at hustugten i klostret efter hans mening lader meget tilbage at ønske. For en gangs skyld er Stensen ikke blid, hvilket er rimeligt, da det billede, han opruller, langt fra tjener søstrene til ære.

Brevet giver dem følgende »opsang«:

»Jeg har ikke længere den glæde at kunne hilse Dem som døtre, eftersom jeg må se, at den faderlige omsorg, jeg nu næsten et år har haft for Deres sjæle, i dag er trådt under fødder. Man frygter verden mere end Gud. Verdens mening finder mere ørenlyd end Guds. Jeg havde håbet efter formaningen i går i kapellet og efter gårdsdagens skrivelse, at man, hvis man endelig ville indbyde mænd, i det mindste ville have ladet dem spise, alene i talestuen, hvad den ærværdige moder i går havde sagt mig, hun ville gøre. Imidlertid erfarer jeg nu, at de nævnte ikke blot har spist i det sædvanlige refektorium, men så at sige har fortsat dermed hele dagen, i hvert fald har jeg hørt, at der endnu om aftenen fandtes gæster der. Jeg ser således, at det er bedre i fremtiden at lade Dem seje Deres egen sø, og at De søger Dem en anden skriftefader, hvis samvittighed kan rette sig efter Deres vaner. Jeg retter mig efter Guds vilje og Guds ære og sjælens salighed, men ikke efter skikke, som, hvor ærbare og anstændige de end i verdens øjne kan synes, dog i Guds øjne er forkastelige, når man betænker, hvad løfterne om fattigdom, kyskhed og lydighed betyder, og hvad der sommer sig en Kristi brud. — Gud tilgive dem, som har forårsaget udskejelserne i dag. Efter det forefaldne vil jeg lade andre høre Deres skriftemål, fordi de i dette tilfælde skyldige ikke fortroligt kan åbne deres hjerte for mig og derfor vil få lejlighed til at aflægge et uværdigt skriftemål — —.«

Som man ser, lægger Stensen her ikke fingrene imellem. Som korrespondancen senere viser, var straffetalen ikke uden virkning, og der indtrådte atter et harmonisk forhold mellem klostret og dets gejstlige leder.

Det indre af domkirken i Münster, hvor Stensen var Hjælpebiskop 1680-83.

HVEM ER - HVAD ER -

Den polske Primas

Ærkebiskop Dr. Stephan Wyszyński, den polske Kirkes Primas, er født i 1901 og blev præsteviet i 1924. I 1946 blev han udnævnt til Biskop i Lublino og efter Kardinal Hlonds Død i 1948 til dennes Efterfølger som Ærkebiskop i Warszawa og polsk Primas. Det er det første Besøg i Rom, som Ærkebiskop Wyszyński nu foretager efter sin Udnævnelse til Ærkebiskop af Warszawa. Ærkebiskop Wyszyński er en fjern Slægtning af den russiske Udenrigsminister af samme Navn.

Men det citerede giver os i et lille glimt en af de mangfoldige vanskeligheder, som i en forrevent og forvirret tid mødte en mand, hvis livs sag det var at praktisere troen og at få andre til det samme.

Jo, Stensen fik vanskeligheder nok. Til de ydre kom hans egne indre anføgtelser, som mhan vel i det daglige næppe røbede, men som han i breve til Lavinia Arnolfini — en korrespondance, vi senere skal vende tilbage til — og overfor Cosimo III finder gribende ord for.

Han omgås her med tanken om at opgive en biskops gerning og give sig i klister, han nævner muligheden af at træde ind hos jesuitterne; men han er dog på det rene med, at han, i hvad der end sker, vil bøje sig for Guds vilje.

Kun tre år, indtil september 1683, varer Niels Stensens virksomhed i Münster. Ved fyrstbiskop Ferdinands død og efter det påfølgende bispevalg, som på grund af de intriger, der omspinder det, højligt forarger ham, går vejen atter mod nord, denne gang til Hamborg. Nu lægges atter omsorgen for de nordlige vikariater på hans skuldre, og fra nu af og til sin død er Niels Stensen dansk biskop, hyrde for sit fædrelands katolske troende.

Sion skal være alle folks moder

86. Davidssalme

Den 86. Davidssalme er et profetisk syn. Salmisten skuer i ånden, hvorledes Messias-tidens Sion skal være fødeland for og moder til alle folkefærd. Sion skal kaldes »kilden« til alle goder. Denne by har Guds kærlighed, og dens ry er stort. Om alle folkeslag rundt om forudsiges det, at de (gen)-fødes i den og modtager alle goder af den. I et poetisk klædebon gengiver salmisten således, hvad profeterne har forudsagt om Sions fremtid.

Salmens tekst har i det lange løb lidt en del skade. I den nyeste kirke-lige rekonstruktion lyder den således:

- 1) Sin by, som han har grundlagt på hellige bjerge, har Herren kær,
- 2) Sions porte fremfor Jakobs telte.
- 3) Herlige ting siges om dig, du Guds stad.
- 4) Jeg regner Rahab og Babel til dem, der tilbeder mig, endog Filisterland, Tyrus og Ætiopiernes folk: her er de født.
- 5) Om Sion siges det: her er de født en efter en, og han, den Allerhøjeste holder byen ved magt.
- 6) Herren vil selv bogføre i folkenes liste: »disse er født her«.
- 7) Men *de* skal, medens de danser runddans, synge: »Alle mine kilder er i dig«.

*

Så kortfattet, afvekslende og livlig denne salme end er, kan man ikke tage fejl af dens *centrale idé*: fremtidens Sion skal være alle troende nationers åndelige moder. Til at begynde med er Sion naturligvis hovedstaden i Davids rige. Men i salmistens profetiske syn bliver den ham så velkeldte historiske by til et billede på verdenskirken i Messias-tiden. Ganske vist skelner han ikke mellem dens jordiske periode og dens endelige tilstand ved verdens ende. Men dette sker jo heller ikke hos profeterne, hvis tanker han omstøber til salmesang. Hos Isaias (2, 2—4) og Mikæas (4, 1—3) læser vi således: »Det skal ske i de sidste dage, at Herrens huses bjerg, grundfæstet på bjergenes top, skal løftes op over højene. Did skal folkeslag strømme og talrige folk komme vandrende: Kom, lad os drage til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; og skal han lære sine veje, så vi kan gå på hans stier; thi fra Sion udgår åbenbaring, fra Jerusalem Herrens ord ... Så skal folkeslagene smede deres sværd til plovjern, deres spyd til vingårdsknive; folk skal ej løfte sværd mod folk, ej øve sig i våbenfærd mere.« Her er der altså heller ikke gjort forskel mellem den dybe fred, der kommer på Herrens store dag, og den kampperiode, der forbereder denne.

1) Når salmen *begynder tilsyneladende på en umotiveret måde*, kunne dette tyde på, at den er blevet til under indtrykket af Jerusalems mirakuløse redning i året 701 f. Kr., da den assyriske konge Sennakerib belejrede byen med en vældig hær. Dengang gik Herrens engel ud og ihjelslog i

Assyrernes lejr 185.000 mand, og se, næste morgen tidlig lå de alle døde« (Is 37, 36), før de kunne skyde en eneste pil ind i byen. Man kan forstå, at denne begivenhed overvælder hjerterne, løfter tankerne højere op og åbner fremtidens perspektiver. Hvorfor skulle Herren gøre så store ting ved byen, hvis han ikke havde større hensigt med den i Messias-tiden?

Jerusalem og templet var bygget på flere høje. Af den var *Sion* og *Moria* de *vigtigste*. Allerede i den ældste tid blev de udmærkede ved åbenbaringer. Melkisedek havde her frembåret sit offer (1. Mos. 14, 18), Abraham ligesådan (22, 2) og en Herrens engel havde her vist sig for David. (11. Sam. 24, 17). Herren elsker altså denne by mere end andre i landet. Dens herlighed er hans værk. Men hvad Gud har gjort ved den i fortiden, er som ingenting i forhold til det, fremtiden skal bringe. Beundrende ser salmisten den kommende glansperiode og udbrøder: »Herlige ting siges om dig, du Guds stad.« (3).

2) Nu ser han nemlig *Kristi Kirke som nationernes åndelige fødeland* og som den åndelige moder til alle dem, der omvender sig til Gud og kommer til troen på ham. Blandt folkeslagene opfører han nogle, som man ikke skulle have ventet. Der er for det første Ægypten, som han på grund af dets overmod sammenligner med et søuhyre i Nilens munding, og som han giver det symbolske navn Rahab, hvilket betyder søuhyre. Også Babylon nævnes, der dengang oplevede sin opgangsperiode til en verdensmagt; endvidere Israelitternes arvefjende, Filisterne, den rige og stolte by Tyrus og de vilde og ustyrlige Ætiopier. De kommer alle, ikke som undertvungne, men som børn til Sion, til Kirken, i hvilken de skal genfødes til et nyt og overnaturligt liv. Intet menneske kan tælle alle de børn, som Kirken skal skænke det guddommelige liv. Da profeten Isaias fik lov til at se dette i ånden, udbrød han: »Vid rummet ud i dit telt, spar ikke, men udspænd din boligs tæpper. Du må gøre dine teltreb lange og slå dine teltpæle fast. Thi du skal brede dig til højre og til venstre.« (Is. 54, 2).

Der kommer engang den tid, da man om Messias-riget vil sige, at hele verden er født i det. Dette vil være tilfældet, når alle nationer har sluttet sig til Kirken og der er blevet »een hjord og een hyrde«. Deraf vil alle mennesker se, at Guds stad er grundlagt og bygget af Herren selv og ingen anden. For een ting er givet, at erobre hele verden, det skal der guddommelig kraft til, skabninger magter den opgave aldrig alene.

3) *Den åndelige genfødsel er ufor-skyldt nåde*. Kun Herren kan bevirke den. Derfor er det også han selv og han alene, der indfører de enkeltes navne i listerne over rigets borgere og skriver: »disse er født her«.

De, som således er kaldt af Gud, er *umådelig lykkelige* over barmhjertens udmærkelse og over borgerretten i Guds rige. Deres glæde er så stor, at de opfører en runddans og synger: »Alle mine kilder er i dig.« Elsker nogen visdom, så finder han den i Kristi Kirke. Trænger nogen til kraft, så kan denne fås der. Higer nogen efter lykke og fred, så kender Kirken vejen og viser vejen til den. Den har jo fået nøglerne til himmerige.

Hvad salmisten således for ca. 2500 år siden har skuet i ånden, det er for en stor del gået i opfyldelse i mellem-tiden. Mange nationer er ved dåben blevet genfødt og føler sig lykkelige som Kirkens, denne åndelige moders, børn. Men der er endnu over 1000 millioner mennesker, der endnu ikke er indført i Guds riges borgerliste. Andre har mistet deres borgerret igen. Vi er altså stadig kun på vej, endnu ikke ved vejs ende. Der er derfor for os al mulig grund til at bede Herren om, at der snart måtte blive »een hjord og een hyrde«. (Jo. 10, 16).

F. K.

Hørt og set -

Herhjemme -

Jeg kom lige ud af Kirkedøren, da der kommer to Smaabørn hen imod mig: en lille Pige paa en syv—otte Aar, jævnt, men propert klædt paa, med en lidt mindre Dreng ved Haanden. »Hr. Pastor,« siger Pigen til mig, straalende af Glæde og Stoltthed over hele Hovedet. »Hr. Pastor, jeg har haft Frans med i Kirke.« — »Er det din lille Bror?« »Nej, han bor ved Siden af os. Han er Katolik, hans Far er det ikke og hans Mor gaar aldrig i Kirke. Og nu har jeg bare vist ham vores Kirke.« Den lille Fyr tørrer sig hen over Panden og siger forbavset: »Av, hvor er jeg vaad.« »Det er fordi jeg har gjort Korstegn paa ham,« siger Pigebarnet undskyldende. »Ih, hvor de spillede.« Drengen er endnu helt fortryllet af Orgelmusikken — Organisten var netop ved at øve sig. — »Og jeg har vist ham det alt sammen,« forklarer den lille Pige. »Han har aldrig været derinde før.« — »Jamen, hvorfor har du dog taget ham med i Kirke?« spørger jeg mere af Forlegenhed end af Nysgerrighed. »Jeg kan da ikke lade ham rende omkring uden at komme i Kirke. Det er jo da hans Kirke. Han er Katolik!«

*

- og derovre

En amerikansk Præst kører med en Chauffør, der er »Kilometerjæger«, og da denne ser et Tog komme kørende siger han: »Hvis vi naar at slippe over Skinnerne inden Toget kommer, saa har vi sparet tre Minutter.« Han giver Vognen Gas og det lykkes. Da man saa er velbeholdne ovre paa den anden Side af Skinnelegemet, siger Præsten med et Glimt i Øjet: »Hvad skal vi saa bruge de tre Minutter til?«

Der gives kun eet Præstedømme

Budskab til den nyviede polske Gejstlighed

Der foreligger nye Oplysninger om, at den polske Primas, Mgr. Wyszynski — som for Tiden opholder sig i den evige Stad — i Anledning af Faste-tidens Præstevielser i Polen har sendt et særligt Budskab til Polens Præsteskab, hvor han behandlede Gejstlighedens Enhed. Mgr. Wyszynski understreger heri eftertrykkeligt, at Præsten kun kan udøve sin apostoliske Gerning i Samarbejde med Paven, Petri Efterfølger.

»Vi lever i en forvirret Tid! Vi lever i en Tid, hvor skrækkelige Kirkefølgelser raser. I vort 20. Aarhundrede, der højlydt forkynder Verdens Frihed og Samvittighedens Frihed, findes der Lande og Stater, som berøver Biskopper deres Autoritet og kaster Præster i Fængsel!« Med al ønskelig Tydelighed afviser Mgr. Wyszynski Muligheden af et Skisma samt brændemærker de Apostater, »som — udelukket fra det kristne Samliv — ulovligt tilraner sig gejstlig Autoritet eller besætter Embeder, der er blevet fri paa Grund af de rette Ejermænds Indespærring. Troens Fjender skyer

intet Middel for at gøre Præsterne til fanatiske Propagandister for den ny Orden. Guds Tjenere skal — ifølge det materialistiske Systems Planer — gøres til Trælle for politiske Formaal.»

»Den katolske Religion, der er stiftet af Ypperstepræsten Kristus, kender kun eet Præstedømme. Alle andre er ikke Hyrder, men Ulve. Den katolske Kirkes Præstedømme er uløseligt knyttet til Rom, og derfor bør man kun adlyde saadanne Præster, som har deres Autoritet fra en katolsk Biskop, og som staar i Forbindelse med den Hellige Stol. Der gives paa Jorden ikke nogen Autoritet, som kan erstatte Kristi, hans Stedfortræders og dennes Gesandter, Biskoppernes Autoritet. Man kan maaske finde vore Ord barske og endog strenge og anmassende, men de er tilpasset vor Tid. Og denne Tid kræver, at vi uden Afbrydelse forkynder Troen paa den sande Gud. Denne Tro alene kan redde Verden!«

Disse den polske Primas' Ord lader intet tilbage at ønske med Hensyn til Tydelighed og Bestemthed.

»Forberedende«

Proces i Warszawa?

En ny politisk Proces, der udelukkende er rettet mod katolske Politikere, er i Gang i Warszawa. Fem anklagede — blandt disse den kendte katolske Publicist Josef Kwasidorski — beskyldes for Forbindelse med polske Emigranter, Samarbejde med illegale Undergrundsorganisationer samt Spionagevirksomhed.

Den tidligere Undervisningsminister, Prælat Zygmunt Kaczynski, der blev arresteret for godt og vel et Par Aar siden, men som ikke befinder sig mellem de nu anklagede, nævnes som Mellemand mellem de fem anklagede og henholdsvis de polske Emigranter og diplomatiske Repræsentanter i Vesteuropa. Man er iøvrigt i katolske Kredse af den Anskuelse, at Processens Hovedformaal er at fremføre en Art Anklagemateriale mod de polske Biskopper, der i Retssagen vil blive trukket frem som illegale Forbindelsesled. (KIPA)

Katolsk Protest mod UNESCO

»UNESCO's Aarboeg 1950« har gjort et meget deprimerende Indtryk paa Katolikkerne, udtaler Radio Valiciana i en Udsendelse for ganske nylig. Speakeren tilføjede, at Værket igen i Aar har en afgjort antikirkelig Karakter og beretter ikke tilstrækkelig nøjagtigt om religiøse, sociale og kulturelle Problemer. 16 katolske Parlamentsmedlemmer i Frankrig har rettet Henstilling til UNESCO's Direktør om at tilbagekalde Bogen, da Katolikkerne ellers ser sig nødsaget til i Fremtiden at nægte Organisationen deres Støtte. (CND)

»Kirken vil Fred«

Et Antal Deltagere i den Kongres, som »Tilhængere af en føderativ Verdensregering« har afholdt i Rom, har aflagt Besøg i Vatikanet, og i sin Tale til Kongresdeltagerne udtalte den Hellige Fader bl. a.: »Kirken vil Fred, den tjener Fredens Sag. Dens Hjerter er med alle dem, der ønsker Fred og vier sig denne. Men den ved ogsaa — og det er dens Opgave — at skelne mellem Fredens sande og dens falske Venner. Den fremmer alt, hvad der

tjener Fredens Sag indenfor den guddommelige Ordens Rammer. Deres Bevægelse søger at realisere en effektiv politisk Verdensorganisation. Intet svarer mere end dette til Kirkens Lære — man maa bort fra Rustningens Vej, der kun fører Nationerne ud i Ruin.« (CND)

Kortbølgesenderen, som de hollandske Katolikker har foræret den Hellige Fader, er for Tiden ved at blive anbragt i et Særtog i Hilversum, hvorfra Anlægget vil blive ført direkte til Vatikanstaden. (KIPA)

Nyt »Kirkegaardsregulativ« i Rumænien

Den rumænske Regering har udstedt ny Ordensregler for Kirkegaardene. I London er man af den Anskuelse, at Hensigten med disse ny Forholdsregler er at sætte en Stopper for kristen Bisættelse. Ifølge de ny Bestemmelser maa Grave til Stadighed være forsynet med friske Blomster og Grønt, og Kors, Gravstene og Rækværker maa være i »dadelfri Stand«. »Dersom disse Regler ikke efterkommes,« hedder det, »hjemfalder Gravene og de paagældende døde vil blive bisat i en Fællesgrav.

I denne Sammenhæng henviser man til, at den rumænske Befolknings øjeblikkelige økonomiske Situation og de høje Kirkegaardstakster gør dette Forlangende til en Umulighed, og det vil sandsynligvis — dersom Reglementet føres ud i Virkelighed — resultere i at Kirkegaardene sløjfes. (CND)

Audiensscene fra Vatikanet

Køb
Deres bøger
i
**SANKT
ANSGARS
BOGHANDEL**

Paris hylder Bernanos

Hvor ofte sker det ikke, at en Forfatter, der rettelig hører hjemme i Literaturhistorien, først naar frem til Berømmelse og Anerkendelse efter sin Død. Det Budskab, som han bragte i levende Live, taler da saa meget des stærkere efter hans Død. Dette er til en vis Grad ogsaa Tilfældet med Bernanos. Takket være Bogen »Hommage à Bernanos (Editions des Cahiers du Rhône) samt forskellige nulevende Skribenter og Venners Medvirken samt alle de Arbejder, der regelmæssig udsendes af »Société des Amis de Bernanos« er adskillige Sider af den store Digter og hans Værker efterhaanden blevet bragt for Dagen, og endelig har den med saa megen Spænding imødesete Film af Robert Bresson haft stor Succes. Og efter at der overalt i Paris, paa Mure og Plakatsøjler, er dukket en iøvrigt fortræffelig Plakat op med den lille »Landsbypræst«s Silhouet paa, er den berømte Roman rykket frem paa en Hæders-

plads i Boghandlervinduerne, og det store Publikum regnes paany at have faaet Kontakt med Bernanos.

»Centre Catholique des Intellectuels Français« foranstaltede i Begyndelsen af Marts en »Hyldest til Bernanos« paa Sorbonne, hvis store Aula ved denne Lejlighed fyldtes til sidste Plads. 2500 Mennesker, deriblandt mange unge, havde indfundet sig og gav et Bevis paa hvorledes vor tragiske Tid netop har Brug for aandelige Vejledere af Bernanos Slags. »Esprit«s Direktør Albert Béguin, en af Bernanos nære Venner og tillige en af hans bedste Exegeter, tegnede et skarpt Billede af Bernanos som »Præsteskildreren«, og udtaler bl. a.: »Der er en vis indre Lighed mellem Præst og Digter, deres Kald er kentelegnet af den samme Iver, den samme brændende Omsorg for Sjælene. De ufor-glemmelige Præsteskikkelser (Donis-son, Cenabre, Chevance) er udstyret med en næsten forfærdende Synskhedens Gave, der er deres egentlige Gave, og hver især gennemlever de en

<p>Aabenraa</p>	<p>Brug BAK SØRENSEN Briller SØNDERGADE 2</p>	<p>Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN</p>
<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Jasmunds Kiosk og Papirhandel</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>W. Weide Bageri og Konditori Søndergade 2 . Telf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 Slakteri & Pølsemageri Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aakirkeby</p>		
<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl. KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mathea Ipsen Alt i Manufaktur Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Elon Hansens Skotøjsforretning Alt til Faget henbørende Torvet 4 . Telefon 262</p>

Række Prøvelser, deres Liv er en Kamp paa Liv og Død, lig Kristi Passion. Men gennem denne Agonie gaar der en levende Forhaabning, der kommer stærkest til Udtryk i de seneste Værker.

Abbé Pézeril, der var hos Bernanos i hans Dødsstund, talte om »En katolsk Præsts Dagbog«. Derpaa forevistes enkelte Afsnit af Filmen, der sluttelig kommenteredes af et Par Filmkritikere. En lille teologisk Diskussion mellem en Karmeliterpater, P. Bruno og den som Radioprædikant og Filmkritiker kendte Dominikanerpater Pi-

chard satte et pikant Udraabstegn paa hele Aftenen. *K.B.*

fra anden Side er rejst mod Dogmet, og et sagligt og udtømmende Svar.

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

nærmer sig med det nylig udsendte 11. Hefte Afslutningen af sin 10. Aargang. Det seneste Hefte indeholder de sædvanlige, aarlige biografiske, historiske og geografiske Oversigtsartikler, der gør Tidsskriftet til et værdifuldt Opslagsværk. Efter Aargangens Afslutning agtes udsendt et Tiaarsregister. (Schultz).

UGEBLADETS FEUILLETON

17.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Drengen ringede uafbrudt, han sandede ikke, at Sveden løb i Strømme nedover hans Pande, han hed Tænderne sammen og slog til, skønt hans Arme næppe kunde løfte Hamrene mere. I Knejsen ved Joubert-Broen fo'r Jakobinerne op.

»Hvem ringer i Montbernage?« raabte de til Claude, »hører det Uvæsen ikke op?« »Ja, det ringer virkelig,« lallede den rædselsslagne Claude, »det gaar ikke rigtig til; jeg har selv laaset Kirkedøren, den har ikke været aaben i fire Dage; den der ringer der ...«, han holdt brat inde og rystede af Skræk. »Hvem er det da?« frittledede de revolutionære. »Det er den skinbarlige Onde!« stammede Claude og rystede over hele Kroppen. »Du maa jo være tosset,« grinede Jakobinerne. Men Claude Pascal greb krampagtigt om Brændevinsglasset, som stod foran ham, stirrede frem for sig og mumlede, mens hans Ansigt blev dødblegt: »Jo, det er Djævelen, der ringer i Montbernage!« Han førte hastigt Snapseglasset til Munden og tømte det i eet Drag. Og stadigvæk ringede Angelusklokken.

En Mandsperson, i lurvede Klæder, passerede netop Joubert-Broen, rystede undrende paa Hovedet, men foldede saa sine Hænder og bad Englens Hilsen til Klokkeklangen.

Endelig langt om længe lod Robert Hamrene synke. Han snappede efter Vejret, Hjertet sad helt oppe i Halsen og hans Arme var som Bly.

Først efter at have pustet lidt løsnede han sit Bælte og begyndte at kravle ned.

»Det er sværere at komme ned, hva?« indskød Martin.

»Hvis han skrider, saa brækker han Halsen!« konstaterede Philipp med ophejst, filosofisk Ro.

»Hellige Jomfru, hold din Haand over ham!« bad Mor Bernard, men trods alle Tegn paa Forfærdelse fulgte hun dog stadig den lille vævre Fyr, der nu rutschede ned over Sideskihets Tag.

»Saa, nu kan der ikke ske noget,« trøstede Martin.

»Pas paa, nu smider jeg Hamrene ned,« raabte Robert idet han naaede til Stigen.

»Hvis det kan undgaas, saa helst ikke i Hovedet paa mig,« brummede den tykke.

Men Robert grinte trods Udmattelsen: »Ja, saa blev du nok lidt blød!«

»Hvor har jeg dog været nervøs for dig,« sagde Mor Bernard, da Robert paany var nede.

»Jamen, Mor, vi maatte dog i hvert Fald ringe bare een Gang,« lød Svaret. »Jeg kan naturligvis ikke kravle derop hver Aften.«

»Saa vilde de Røde ogsaa nok snart hente dig ned,« indvendte Martin Cordier med et bredt Smil. »Men nu maa du se at bringe Hamrene og Stigen hjem igen.«

»I er nogle rigtige Gutter,« sagde Puissais, da Drengene bragte ham Værktøjet igen, og han tørrede sin snavsede Haand i Forklædet og rakte hver af Knægtene et stort, rødt Æble.

Men foran Martin Cordiers Dør, hvor der brændte en lille Lampe, skete der noget mærkeligt, med eet stød der en Mand i lurvede Klæder foran den. Og Drengen blev ikke Spor bange, da den Fremmede med dyb Stemme spurgte:

»Hvem var det, der ringede i Montbernage?«

Robert og Martin var nu lige paa

Nippet til at slippe Stigen og løbe af Sted.

»Hvem ringede?« spurgte den fremmede igen.

»Klokken,« svarede den tykke Philipp gemtligt og hed en ordentlig Bid af Æblet, som Smeden havde givet ham.

»Naa, og Stigen har I vel brugt til at stjæle Kirsebær med nu i Oktober Maaned, maaske i Præstens Have, hvad?« lo Vagahonden samtidig med at han saa gennemtrængende paa Robert Bernard.

»I er da ikke ...« stammede Drengen og betragtede den fremmede med store Øjne.

»Jo, jeg er Diakonen Peter Coudrin, som dengang hjalp Pastor Pruel med at spise de stjaalne Kirsebær.«

»Og nu er I ...«

»Ja, nu er jeg Præst. Edsnægter naturligvis, derfor ser jeg ud som en Vagahond. Jeg havde tænkt mig, at jeg kunde gøre mig lidt nyttig i Montbernage.«

»Ja, naturligvis,« raabte Robert glad, »har jeg ikke altid sagt, at der nok engang skulde komme een, som vi kunde ministre for? I Morgen tidlig Klokken fire i Pasquiers Lade. Vi løber straks rundt og alarmerer Landsbyen. Du, Tykke, kan tage Pastoren med hjem. Mor skal nok skaffe en Soveplads i Nat.«

(Fortsættes)

Valfarten til Åsebakken

Som meddelt fornylig finder valfarten i år sted *søndag den 20. maj* og vi glæder os til atter i fællesskab at kunne vise Vor Frue vor hyldet under sanne smukke og værdige former som de tidligere år. Valfarten er nu blevet en tradition. Gentagne gange i det forløbne år har vi hørt, hvordan der tales om den, hvordan man glæder sig til atter at kunne deltage og hvor skønt det føltes at kunne være med i denne — i hvert fald talmæssigt — største demonstration af den katolske kirke herhjemme, som gentages hvert år. Ligesom sidste år vil der efterhånden blive givet besked om alle enkelthederne som bustider, togtider, opstilling o. l., og vi beder alle se efter hver uge fra nu af i ugebladet.

Foreløbig skal vi meddele, at val-

farten starter som tidligere år fra Holte st. kl. ca. 8,15, at toget afgår fra Kbh. H. kl. 7,30 (det er i hvert fald det seneste tog, man kan nå det med, og det gør ikke noget, man kommer lidt før). Umiddelbart efter ankomsten til Holte, stiller man op under sit bydels skilt (Østerbro: Skt. Ansgar sogn; Vesterbro: Jesu Hjerter sogn o. s. fr.). Man vil kunne købe valfartssangbøger på stationspladsen.

Umiddelbart efter ankomsten til Åsebakken vil messen blive læst, det bliver kl. ca. 12. Efter messen bliver der en pause, hvor der også kan sørges lidt for legemet (bl. a. bliver der kaffe med brød til i år!). — Efter hvilet slutter valfarten med en andagt.

Mariakongregationernes arbejdsudv.

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

ÆRLIGHED

Billed-bladet, som nærer en stor beundring for alt hvad der har med filmens verden at gøre, bragte for nogen tid siden en serie billeder af flere filmsskuespillerinder, som, selvom de havde passeret de 40, stadig hørte til amerikansk films store navne.

Læseren fik alt at vide om alder, vægt, bedste film og antal skilsmisser, kort sagt alt »interessant«. Blandt alle disse skuespillerinder var der en, som uvilkårligt tiltrak sig opmærksomheden, fordi hun stadig var gift med den mand, hun engang var blevet viet til. Journalisten, som havde skrevet billedteksten, var da også et spørgsmålstegn af den grund, men han søgte ikke at forklare grunden, — måske fordi den ikke ville være faldet i tråd med resten.

Sagen er imidlertid ganske enkel. Skuespillerinden er Irene Dunne, og det er lykkedes hende, trods en forrygende karriere ved filmen, at kunne fortsætte et normalt familieliv med mand og børn. Det skyldes ikke en tilfældighed, at hun har kunnet leve livet sådan uden at blive smittet af den nok som bekendt og berygtede Hollywood-atmosfære, men derimod, at hun er katolik.

Dette skal ikke være en artikel om Irene Dunne. Hun skal blot tjene som et eksempel på et menneske, som trods alt hvad hun møder vedbliver at holde fast ved sin tro. Denne indstilling er da også blevet forstået af de amerikanske katolikker, som — måske på en noget »amerikansk« måde — har givet hende en fortjenstmedalje, for efterfølgelsesværdigt levned i privat og offentligt liv.

Det er så forfærdelig let for os mennesker at følge vore omgivelser. Vi lider af menneskefrygt, overalt kan vi se det. Et menneske, vi kender og sætter pris på, viser sig pludselig frygt-som og følger sig efter sine omgivelser: deltager i nedrakning af et andet menneske, tør ikke lade være med at følge sine omgivelser i overdrevne vaner, økonomisk forfølgelse af andre o. s. v.

Måske er faren større for katolikker end for så mange andre. Det kommer af, at vi, fordi vi er opdraget til i vort liv at tjene Gud og vor næste i al vor færd, ligefrem udskilles fra de mennesker, vi træffer til daglig.

Det er slet ikke, fordi vi ønsker at fremhæve os selv, — det ville også være lidet opbyggeligt at se for andre, — men fordi vi har andre idealer og

en anden mening om hvem der egentlig er herre over vort liv end mange andre mennesker, at vi virker anderledes end alle de andre i tale og gerning.

Og her kommer den store fristelse. Det er ubehageligt at være anderledes end andre, endda de fleste andre. Uvilkårligt begynder vi at prøve at falde til blandt omgivelserne; de er dog ikke så slemme, tværtimod er de meget rare, blot man ikke siger eller gør noget, de ikke ville sige eller gøre. Ja, deres liv og fornøjelser er ovenikøbet ganske behageligt.

Det historiske Øm, 8

I artikel nr. 6 hørte vi om den nøje overensstemmelse, der eksisterer mellem Øm-klosterkrønike og de rester, man har fundet af klostret. Forbindelsen mellem krønikens omtale af biskop Svends grav og dens virkelige fund er imidlertid ikke det eneste interessante tilfælde.

I krøniken kan man også læse om klostrets 12. abbed Jens, der efter en »regeringstid« på 2½ år fratrådte år 1249. Abbed Jens, der var en modig og stærk mand, blev under en forfølgelse af nogle tyske røvere, der havde bortført heste fra klostrets gård ved Horsens, ramt af et hug i venstre arm. Det lægtes aldrig helt og voldte ham stor smerte.

Under udgravningerne på Øm-ruinens tomt fandt man en muret grav og i den et skelet, som ved nærmere undersøgelse viste sig at have mærker efter en læsion i venstre skulderblad og overarm. Armknoglen var svundet stærkt ind i forhold til højre overarm (den læderede overarm vejede 130 g — den højre 180 g) og talrige vorteformede (indtil 1 cm høje) udvækster på skulderbladet vidnede om en stærk og langvarig vædskende benedder. Det er således sikkert, at den ca. 188 cm høje mand, der her er blevet stedet til hvile, må have været klostrets 12. abbed, abbed Jens.

Abbeden døde imidlertid først 10—15 år efter, det drabelige slag ødelagde hans arm — til trods for, at hans medbrødre allerede ved hans hjemkomst fra tyvejagten pessimistisk gik i gang med at mure hans grav: Abbed Jens' grav er nemlig den eneste af

At en sådan indstilling er fristende er klart, men den er faktisk ikke ærlig. Ærlighed er nok ikke en egenskab, som er i særlig høj kurs i dag, men alligevel finder man spor af den. Jeg vil faktisk mene, at mange af de mennesker vi møder på en vis måde er ærlige i deres liv. De mener, man kun kan leve som de selv gør, de er ærlige overfor deres egne meninger.

Det ville derimod være uærlighed af os at følge i deres fodspor. Vi ville da ikke følge vor egen mening, men lade os lede af andres meninger. Det vil ikke være ærligt af os at handle sådan, men være tegn på manglende kærlighed til sandheden.

Naturligvis er det ikke let at leve sådan, ja vi kan ikke leve sådan som vi skal af os selv, men kun i kraft af Guds hjælp.

Men livet kan leves rigtigt, også iblandt mennesker, som intet kender til Gud, hvis vi dag efter dag beder om hjælp fra Gud, udfra ønsket om at ville give Gud alt det, han har ret til at få. Han er jo selve sandheden, og hvis Han får lov at forme vort liv efter Sandheden, vil det blive et ærligt liv, og et liv, som andre vil lægge mærke til for det godes skyld. Det vil give andre en idé om en anden ærlighed og en anden mening, som de trods alt savner.

Øms mange grave, der var fuldstændig bevaret, da man fandt den — men munkene havde jo også haft 10—15 år til at gøre den rigtig solid i.

Anker.

Vel mødt i...

Amager: Hver torsdag kl. 20 holder pigegruppen møde. Den 26.: hos Inge Rasmussen, Tychlo Brahes Alle 38, 3. Hver tirsdag kl. 20: Bordtennis. Fr. 20. efter halvni-messen: vandretur ud i det lysegrønne, nærmere besked på generalforsamlingsaftenen. On. 25. kl. 20: Troslære. Fr. 27. kl. 20: Underholdningsgruppen forbereder maj-festen. Lø. 28. kl. ca. 20 (efter andagten): Foråret i ord og toner.

Horsens: To. 26. kl. 20: Møde hos pastor Vick.

Jesu Hjerle sogn: Lø. 28. kl. 19,30: Diskussion, gruppe III. Emne: Valfarter, hvad der kan siges for og imod den måde, de arrangeres på. Efter disk.: lejrbaalsunderholdning med servering af pølser. Medbring selv drikke.

Lynby: Lø. 28. kl. 19,30: Ordinær generalforsamling.

Odense: Fr. 20. kl. 14: Vi mødes foran kirken til cykletur til Kralholm. Fr. 27.: besøg på N. Tørrings cigarfabrik.

Østerbro: On. 25. kl. 20: hos pastor Ib Andersen, Bredgade 64. Pastor Andersen fortæller om et af de mest centrale steder i Det nye Testamente: Bjergprædikenen.

Kirken i USA

Mellem år og dag siges der mange nedsettende ting om Amerika i almindelighed og USA i særdeleshed. Meget af denne kritik er sikkert rigtig, selvom en hel del skyldes ukendskab til Amerika og dets udviklede forhold.

En af de ting, som amerikanerne til stadighed bebrejdes er, at de sætter alt andet til side for at kunne tjene så meget som muligt; de mangler således forståelsen af, at de skylder deres medmennesker et virkeligt hensyn, også når det drejer sig om penge og fortjeneste.

Der er ingen tvivl om, at Kirken i USA, som nu er vokset meget i tal, står overfor en uhyre vanskelig opgave med at vejlede katolikkerne. Det er jo ikke nok, at man går i kirke, det daglige liv skal naturligvis præges af det katolske liv.

Det skal ikke nægtes, at man griber et katolsk tidsskrift derovre fra med spænding. Hvad skriver de? Hvordan griber de sagen an? Med rette kunne det ventes, at der i anledning af fasten ville stå noget særligt, --- og forventningen blev indfriet.

I et af de mere populære blade »the sign« (korsel) var spørgsmålet grebet meget direkte fat.

Indledningsvis blev det slået fast, at det i en så alvorlig tid, som vor ikke var nok blot at holde op med at ryge i fasten, der måtte andre og mere virksomme ting til.

Videre skrev forfatteren, at der krævedes ofre. F. eks. ville det være meget værdifuldt, hvis man ved personlige ofre kunne bringe lønningerne i ro. Men det er ikke blot arbejdere og arbejdsgiverne, som opfordres til

at holde igen, også landmænd og andre, som sælger landbrugsprodukter burde vise virkelig forståelse for almindelige menneskers kår og standse prisernes march mod himlen.

Det er den helt rigtige tid til at overvinde sig selv og vise kærlighed og retfærdighed mod næsten, kort sagt tage ved lære af Kristi eksempel.

For at opmuntre alle til at begynde uden at skele til alle sider for at se, om de andre også vil gøre det, minder forfatteren til sidst læseren om, at han ikke skal bekymre sig om, hvorvidt han vil blive anset for en tåbe, for det menneske, han er kaldet til at efterfølge, gik det ikke bedre, også. Han blev anset for noget i retning af en tåbe. Og synes man, at man kommer ud af trit med sine omgivelser, skal man blot huske på, at det set under evighedsens synsvinkel ofte er bedre at være ude af trit med »den store høb«.

Lidt om røgelse!

Vi har modtaget:

Almindeligt anvendes her i landet Virak (Olibanum), en gummiharpiks, der fås af Boswellia Carteri. Desuden --- navnlig i Østen --- den tungere, mere »salveagtige« Myrra, der fås af Commiphora Molmol. Begge stamplanter, der er små træer, vokser i Somali, »trekanten« på Afrika, og i Østara-bien; og ved indsnit i grenene træder gummiharpiksen frem, tørrer og kan derpå skrælles af. Blandingsrøgelse vindes ved blanding af Virak og Myrra med andre ting såsom kanelbark, kaskarilbark, Tolu og styraksbalsam. Selvbrændende røgelse, »røgmænd«, er æteriske olier blandet med trækul

Fortovs-teologi

Han var en lille, laset skopudser, der tjente sine få skillinger udenfor Grand Central station i New York. En Skapular-medalje dinglede fra hans hals i takt med hans pudseklud.

»Sig mig engang, fyr,« spurgte den fine herre, mens han dampede på sin cigar, »hvad er det for noget isenkram, du har om halsen?«

»Det er en medalje, der er indviet til Jomfru Maria —«

»Jamen,« indvendte herren, »hun var jo kun et almindeligt menneske — der er jo overhovedet ingen forskel på hende og din eller min mor — vel?«

»Det er rigtig nok, mister,« svarede (irongen, »— men der er pokkers til forskel på sønnerne.«

og salpeter og støbt i toppe.

»Resinustræet« findes ikke i botaniken, mulig er det en fordrejning af kristpalmen, Ricinus, der giver amerikansk olie; muligvis en misforståelse af det latinske ord for harpiks, Resina.

Jeg husker for nylig, da »Stafetten« bragte en artikel om ligbrænding, hvor der som modargument anførtes, at denne sårede troen på kødets opstandelse. Men netop dette argument har været brugt af kristendommens modstandere, og atter en gang viser det sig, at hedenskabet ikke kan stå for videnskabelig kritik. De kemiske slutprodukter ved en forbrænding og ved den naturlige opløsning er nemlig nøjagtig de samme. Overhovedet kan der ikke rejses indvendinger mod ligbrændingen af dogmatisk art, men nok af æstetisk og traditionsmæssig.

P. H.—T.

<p>Næstved</p>	<p>Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Tapeter og Malerverer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Justallatør Byvænget 4 . Telefon 2117 Lys - Kræft - Varme</p>	<p>„Østerport blomster“ C. G. Mortensen Moderne binder i og dekoration buketter - kranse Telefon 1652</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 276</p>
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (fl. Lin.) Trælast og Bygningsartikler Femøvej</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Muremester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

22. S. 4. Søndag e. Paaske (587—42); 2. Bøn: St. Soler og St. Cajus ([24]); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Paaskens Præf. (518).

23. M.† St. Georg (880); 2. Bøn: (rød) 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (518).

24. Ti. St. Fidelis af Sigmaringen (rød) (881); Præf. (518).

25. O. St. Markus, Evangelist (882 (rød) —92); 2. Bøn: Bededagen (595); Præf. (524). —

Hvor der i Dag, den største Bededag, holdes Procession, læses efter denne

(violet) Bededagens Messe (594—44); 2. Bøn: St. Markus (882); Præf. (518).

26. T.† St. Cletus og St. Marcellinus (rød) (885); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven; Præf. (524).

27. F. St. Petrus Canisius ([158]); (hvid) Præf. (518).

28. L. St. Paulus af Korset (885); (hvid) 2. Bøn: St. Vitalis ([12]); Præf. (518).

29. S. 5. Søndag e. Paaske. (hvid)

St. Antoni Kirke

Sønd. 22. Kl. 8 stille Messe, Kl. 9 Højmesse og Konfirmation, Kl. 11 stille Messe.

VORE FERIEBØRN

Der kaldes aller paa Børnenes Venner!

Aar efter Aar har Ugebladets Læsere sikret Ferieophold for en Række af vore Børn. I Tillid til, at Børnenes Venner heller ikke i Aar vil svigte, begynder vi i Dag at bede om Deres Bidrag til denne gode Sag. I Fjor saa det længe meget truende ud. I Aar vil vi bede om, at man saa hurtigt som muligt sender sit Bidrag, saa det

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,

Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR.

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING
FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116

Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

bliver muligt i god Tid at give Besked om, hvor mange Børn Ugebladets Læsere vil skænke Feriens Glæder. Bidrag (af Penge, Naturalier og Rationeringsmærker) modtages med Taknemmelighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Lad ikke Skattebyrden hindre Næstekærligheden mod vore Børn!

D. K. S. F.

indbyder til emblemovertælling tirsdag d. 15. maj på St. Josephs hospital.

Kl. 19,30 majandagt, kl. 20 emblemovertælling, kl. 20,15 filmforevisning: »En god start« og »Lægevidenskaben vinder nyt land« udlånt af den amerikanske ambassade.

Til slut tebord. Tilmelding til listen på de katolske hospitaler eller til Ellen Møller: Palæ 9393 kl. 14—15. Sygeplejersker kr. 1,25 og elever kr. 0,75. Gæster er velkomne.

Kunstner-Kabaret

Den aarlige Koncert til Fordel for Feriebørnene afholdes

Lørdag d. 28. April Kl. 19,45

i St. Knuds Sal, Stenogade.

Underholdning af Katolsk Centralskoles Elever (Sang, Ballet, Instrumentalmusik).

Efter Underholdningen Bal til Kl. 24 (Baltegn løses i Salen). Billeter à Kr. 3, 2 og 1 faas hos Portneren i Stenogade og paa Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C.

LIBELLE- BØGERNE

giver kort og
klar katolsk
Orientering

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemosegaardsvej 4 · Tlf. C. 11.313

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Mod kost

og større tomt værelse helst med centralvarme, vil ældre meget rask dame gerne holde hus for ligeledes ældre kultiveret herre i velordnet hjem.

Billet mrk. 21, modtager bladets annonaefdeling, Stenogade 7 København V

Pastor Johansen

Ugebladets mindeord i anledning af 100-årsdagen for pastor Johansen var smukke og velfortjente, selv om han personlig, på grund af sit jævne og beskedne væsen, næppe ville have sat pris på dem. Men da han jo ikke mere er i stand til at protestere, vil jeg tillade mig at bringe nogle supplerende enkeltheder, som jeg håber må kunne interessere ikke blot dem, der har kendt ham i fortiden, men også nutidens læsere og fremtidens biografer.

Ugebladet nævner ganske kort, at han var københavner, men jeg kunne ønske fremhævet, at han var en udpræget københavner, af den type, man i London ville kalde en ægte »cockney«. Og var han ikke bleven præst, så var han sikkert bleven håndværker af den solide »zünftige« laugs-type. Det er næsten en selvfølge, at han også var i besiddelse af det tørre, københavnske lune. Ikke for intet havde han — ligesom Carl Brisson, men forøvrigt »sans comparaison« —

været mælkedreng i sine helt unge dage. Med sin lidt ru og dybe røst, kunne han med den mest gravalvorlige mine af verden fremsætte vittigheder og sarkastiske bemærkninger, der fik tilhørerne til at hyle af grin.

Tillige var pastor J. trods sin fattige præstegage også en ualmindelig godgørende mand og han gav sjældent eller aldrig mindre end en daler til de fattige, der henvendte sig til ham — og de var ikke faa. I den forbindelse vil jeg anføre en hændelse, der minder om dem, man læser om i berømte helgeners biografier, og som kan få følsomme mennesker til at smile gennem tårer. Da han fejrede sit 25-års præstehubilæum, var der en velynder, der forærede ham en efter datidens forhold betydelig sum penge, hvormed han tilsigtede at skaffe ham en længe tiltrængt ferie og afslappelse. Og da han kendte J.s utømmelige gavmildhed, knyttede han udtrykkeligt den klausul til gaven, at han for de penge skulle foretage en rejse til udlandet. Men J. opfattede det nu på

den måde, at han ikke behøvede at anvende hele beløbet til en sådan rejse. Hvorpå han tog en tur over til Malmø og fordelte resten af pengene blandt de fattige.

Pastor Johansen var en udpræget repræsentant for en religiøsitet, der prægede ikke få af vore betydelige katolikker i sidste halvdel af det XIX. århundrede, og som måske bedst karakteriseres ved ordene: stilfærdig mandighed. En type, som måske ikke rigtig hører hjemme i vor neurotiske, hektiske og reklamesyge tid, men som vi burde mindes med veneration og ydmyghed.

Peregrinus.

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

<p>Odense</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>Varehuset Skjolden <i>Overgade 21 - Tlf. 955</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>
<p>Køb hjemmelavet Chokolade i „ELITE“ Hjallesevej 21 Vestergade 9</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 8552</i> <i>Alle Aarstidens Fiskesorter føres</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>H. C. Christensen <i>Hjallesevej 24 . Telefon 8563</i> Ligkiste- og Begravelsesforretning <i>All vedr. Begravelser ordnes.</i> <i>Snedker ved Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Sophus Larsen & Søn <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> <i>Albanigade 39 . Telefon 4895</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital.</i></p>	<p>C. M. Rasmussens Eff. <i>E. Rasmussen og L. Jensen, Glærmestre</i> <i>Overgaden 29 . Telefon 1117</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken</i></p>	<p><i>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.</i> i LYON <i>v. E. Christensen</i> <i>Dalumvej 74</i> Leverandør til Dalum Kloster</p>
<p>Knud V. Mørk <i>Frisørmester</i> Jagtvej 29 <i>Barber ved Sct. Josephs Hospital.</i></p>	<p><i>Gør Deres indkøb i blomsterforretningen „Sara“</i> <i>Hjallesevej 10</i> Telefon 5154</p>	<p>Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet</p>
<p>Svendborg</p>	<p>C. K. Hansen <i>es. am. aut. gas- og vandmester</i> <i>Kullinggade 10 . Tlf. 489</i></p>	<p><i>Udfører arbejdet for de katolske institutioner</i></p>
<p>L. Larsen & Søn <i>Malermestre</i> <i>Brogade 10 Telefon 1016</i> <i>Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri <i>Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Brødrene Franke <i>v/ Arne Jeppesen</i> 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>
<p>Erik Storm <i>A. Bøgeskovs Eff.</i> <i>Alt i Kolonial . Vin . Konserver</i> <i>Møllergade 71 . Tlf. 1044</i></p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser <i>Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen jun. prv. Tf. 1864</i></p>	<p>Kulkranen <i>Frederiksgade 2</i> Telf. 1410 og 172</p>
<p>Kolding Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952</i> <i>1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød</i> <i>Konserver</i> <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i></p>	<p>Roskilde Mønsterbageriet <i>Olegade 17. Tlf. 1365</i> <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> <i>All i Isanretninger og Desserter</i></p>	<p>Nakskov Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> <i>Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796</i> <i>Leverandør</i></p>

URBI ET ORBI

Interview med Stepinac

Jugoslavisk Føler til Vesteuropa?

I den forløbne Uge har der i Verdenspressen cirkuleret et Interview, som »Associated-Press«s Korrespondent, Alex H. Singleton, har haft Lejlighed til at tage med den arresterede Ærkebiskop Stepinac og ved hvilken Lejlighed Arrestanten ligeledes blev fotograferet. I Vatikanet er man af den Opfattelse, at Tito-Regeringen har tilladt dette Interview i den Hensigt at gøre et nyt Forsøg paa at komme i Kontakt med den Hellige Stol efter

at den jugoslaviske Regering har indset, hvorledes de kirkefjendtlige Forholdsregler mod Landets henimod otte Millioner romerske Katolikker virker forstyrrende paa Landets Enhed og fremfor alt staar hindrende i Vejen for Etableringen af et tillidsfuldt Samarbejde mod Vest.

Det udtales i den Forbindelse i Vatikanet, at man her aldrig har afvist en Forstaaelse med den jugoslaviske Regering, men at Tilladelse af fuld Religionsfrihed, Løsladelse af den mod Lov og Ret dømte Ærkebiskop samt dennes Genindsættelse i sit kirkelige Embede, er den første Betingelse for Optagelse af Forhandlinger mellem Kirke og Stat. Vatikanet er ikke til Sinds at inddade sig paa et Kompromis, hvorved den indespærrede Ærkebiskops Løsladelse skal købes ved koncessioner af principiel Karakter. (KIPA)

Bange Forventningers Opfyldelse: Prinsesse Elisabeth hos Paven

Fredag i sidste Uge blev den engelske Tronfølger Prinsesse Elisabeth modtaget i Audiens af Pave Pius XII. Audiensen havde en ganske privat Karakter. Prinsessen, der var ledsaget af sin Mand Hertugen af Edinburgh, blev modtaget med de hendes Rang og Stand skyldige Æresbevisninger, og Samtalen med den Hellige Fader fandt Sted i Pavens Privatbibliotek. Efter Audiensen blev Prinsessens Følge forrestillet for den Hellige Fader. (KIPA)

I de Forenede Nationers Styrker i Korea arbejder der i Øjeblikket 267 Præster, tilhørende seks forskellige Konfessioner, nemlig 173 protestantiske og 87 katolske Præster, 3 Muhammedanere, 2 Jøder, 1 græsk-ortodoks Præst samt 1 Buddhist (KIPA)

Ærkebiskop Stepinac, fotograferet under »Retsagen« mod ham i 1946.

Luksuskat paa Religion

I det af Rusland besatte Estland er der lagt en betydelig »Luksuskat« paa Sakramenterne. Der er fastsat Statsgebyrer paa mellem 1000 og 1500 Rubler for henholdsvis Ægtevielser, Daabshandlinger samt Konfirmation. Kommunerne regner med, at ikke ret mange kan udrede saa store Beløb og derfor maa give Afkald paa at modtage Sakramenterne. Og de, der udreder Skatten, støtter dermed Gudløshedspropagandaen! (KIPA)

Czekisk »Langmodighed«

Den czechoslovakiske Kirkeminister, Fierlinger, har overfor Nationalforsamlingens Forfatningsudvalg fremsat en Udtalelse i Anledning af Ærkebiskoppen af Prag, Mgr. Berans Udvisning. Fierlinger hævder, at Regeringen har vist sig »meget langmodig« overfor Beran. Beran har ydet Modstand mod Kirkelovgivningen og opfordret Præsterne til ikke at aflægge Loyalitetseden. Af den Grund har Regeringen maattet erstatte ham med en gejstlig, »som er udnævnt af Kirken med Statens Billigelse. (Fierlinger er aabenbart af den Mening, at det af ham indsatte »Domkapitel« i Prag er »Kirken«. Red.)

Fierlinger meddeler endvidere, at den katolske Gejstligheds »store Masse« nu har tilsluttet sig de patriotiske Præsters Bevægelse, og at »den katolske Kirkes og den højere Gejstligheds almindelige Demokratisering« er indledt. (CND)

»RULLENDE KIRKER« TIL DE TYSKE ØST-FLYGTNINGE

Hollandske Katolikker har skænket Sjælesorgen blandt de flere Millioner tyske Østflygtninge i Vest-Tyskland 9 »rullende Kirker«. Ovenfor indvier Kardinal Frings den storstilede Gave inden den tages i Brug. Vognene skal pastore i 6 Bispedømmer i Vesttyskland.

Katolsk

29. April 1951
99. Aargang
Nr. 17

Ugeblad

Kristi Himmelfart

Kirken paa Filippinerne

Tridentinerkonciliet

Hollandsk Hyldest
til Johannes Jørgensen

Til Majdronningens Pris

En ivrig Mand paa Besøg i Redaktionstiden: »Men til syvende og sidst maa De dog indrømme, at Katolicisme og Kommunisme begge er, hvad vi kalder fjernstyrede. Rom eller Moskva betyder kun lidet overfor det Faktum, at der er et saadant Centrum, hvorfra man venter sine Ordre. Et Blad som Katolsk Ugeblad er principielt ikke mere frit stillet end Land og Folk.«

Hvad vi svarede kan maaske interessere — og overraske! — flere end vor ivrige lille Gæst.

»Lad os begynde med de rent praktiske Kendsgerninger. Hverken direkte eller indirekte modtager vort Blad Direktiver fra Rom. Hvis vi vil rette os efter Roms Ønsker, maa vi selv finde ud af, hvad de gælder. Og hu-

Fjernstyrede Katolikker?

sker De ikke for ganske nylig, at et romersk Dekret om Rotary-Bevægelsen fik en temmelig daarlig katolsk Presse, baade i England, i Frankrig og andre Steder. Da den spanske Borgerkrig rasede, kunde man i nogle katolske Blade finde næsten uforbeholden Støtte til Francos Sag, i andre uforbeholden Kritik af Franco. Hvis Rom fjernstyrede den katolske Presse, gjorde den det ikke med Held.

De vil maaske indvende, at Rom arbejder gennem de lokale Biskopper.

Maaske De ikke vil tro, hvad vi nu siger, men ikke desto mindre er det sandt. I de elleve Aar, vort Blad har haft sin nuværende Redaktion, har den højst fem Gange direkte eller indirekte været i Forbindelse med Biskoppen angaaende noget, der paatænkte optaget i Bladet, og det var hver Gang Spørgsmaal af ren praktisk og ikke det fjerneste principiel Natur. Aar gaar efter Aar, hvori Biskoppen læser Bladet som enhver anden Læser, idet han bifalder noget og er mindre enig med andre Ting, der staar at læse. Der gives næppe, eller bedre: der gives overhovedet ikke i Danmark et politisk Blad, der er saa lidt fjernstyret af sit Parti, som vort Blad er af Biskop og Pave.

Hvorfor nyder vi en saadan Frihed, som Dagspressens Folk uden Undtagelse burde misunde os? Fordi vi er knyttet til Kirken, dens Pave og Biskopper med Baand af en helt egenartet Slags — vor fælles Tro. Den er saa absolut fælles, at vi i alt, hvad der fundamentalt hører Troen til, simpelthen tænker eet. Direktiver er ganske overflødige. Og udenfor Troens og Moralens fundamentale Grundsætninger ved vi, at vi er paa Frihedens vide Mark. Der er altid størst Frihed, hvor der er Orden i det grundlæggende.

Paa den anden Side — jo, vi er fjernstyrede. Vi har en Rettesnor uden for os selv. Men det er Guds Aabenbaring, der netop ved at dreje sig om Sandheder med Gud som Garant understreger, hvor skrøbelige de rent menneskelige Meninger og Anskuelser er og derfor opfordrer til den største Frihed paa disse menneskelige Opfattelsers Gebet.

Ligheden med Kommunismen kunde daarlighgt være mindre paafaldende.«

FILIPPINERNE - KIRKEN'S HAAB I ØSTEN

Aftenstemning ved Lagunen (se Artikel inde i Bladet)

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Pølse
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederiksundsvej 148'
Telefon Bella 384

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 · Griffensel Itsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Past Leverandør til Sct. Josephs Hospital

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Skandinavisk
Korset Magasin

v/ Fru Gurli Ravn

✱

Nørrebrogade 27
Tlf. C. 12227

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
1882 AARHUS 1882

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Kirkens Haab i det fjerne Østen

Filippinerne — den store Øgruppe syd-øst for det asiatiske Fastland — tæller idag ca. 19 Millioner Indbyggere, hvoraf 80 pCt. er Katolikker. Lige siden Magelhæs i 1521 opdagede Øerne — han kaldte dem *Sancti Lazarus-Øerne* — har de atter og atter været indkredset af Verdenshistoriens Søge-lys, sidst men ikke mindst under den sidste Verdenskrig.

En Meddelelse fra Rom for nylig gaar ud paa, at der er truffet Aftale mellem den Hellige Stol og Filippinerne om Oprettelse af normal diplomatisk Forbindelse, saaledes at Filippinerne opretter et Gesandtskab i Vatikanet og den Hellige Stol ophøjer sit hidtidige apostoliske Delegatur i Manila til et Nuntiatur. Dermed er der officielt indledt en ny Epoke i Reorganiseringen af den katolske Kirke i dette det eneste katolske Land i det fjerne Østen, og det vilde maaske derfor ikke være af Vejen at kaste blot et flygtigt Blik paa Øernes kirkelige Historie.

I Tiden fra 16.—19. Aarhundrede var Kirken paa Filippinerne ikke blot Østasiens katolske Højborg, men tillige et Missionscentrum af første Rang. Her laa Dominikanernes og Franciskanernes Hovedkvarter i det fjerne Østen, og desuden havde saavel Jesuitterne som Augustinerne vigtige Støttepunkter her for deres Missionsvirksomhed i hele Asien. Dominikanernes i 1611 oprettede Thomas-Universitet i Manila samt Byens øvrige Ordensskoler var Centrum for det katolske Liv i Østasien, og mod denne kristne Fæstning brødes Islams ellers saa sejrige Fremmarch i Asien. Det er Filippinerne og Kristenhedens Fortjeneste, at hele Østasien idag er paa muhammedanske Hænder.

▲ Manila i Fugleperspektiv

▼ Festgudstjeneste i Katedralen i Manila

Men naar Filippinerne idag trods alt kun er en Skygge af den gamle Tro, saa har dette sin væsentlige Aarsag i den langsomme Forfladigelse af det religiøse Liv, der er sket i Løbet af den nyere Tid, og som frem for alt bunder i de politiske Følger af Oprøret i Slutningen af forrige Aarhundrede, Revolutionen, den spansk-amerikanske Krig samt Amerikas Overtagelse af Øerne. Følgerne blev nemlig Ordensfolkernes Fordrivelse og en langsom fremadskridende Sækularisering af det offentlige Liv. Hertil kom, at det Skisma, der foranledigedes ved Gregoris Aglipays*) Brud med Kirken og det deraf fremstaaede Sektvæsen, hidrog til at vanskeliggøre Kirkens Arbejde samtidig med, at de amerikanske Protestanters ikke særlig flatterende Propaganda og sidst men ikke mindst den store Præstemangel indenfor den katolske Kirke selv gjorde sig gældende. Præstemanglen paa Filippinerne er iøvrigt endnu idag et af Kirkens allerstørste Problemer, og de ca. 16 Millioner Katolikker, der lever spredt paa Øerne i hele Arkipelaget, har kun godt og

*) I 1902 grundlagde en Mand ved Navn Greg. Aglipay paa Filippinerne ved Frafald fra den katolske Kirke en Sekt med rationalistisk og nationalistisk Præg. Aglipayanerne har bevaret den katolske Kultus' ydre Former, men forkaster Trefoldigheden, Kristi Guddom, Mariadyrkelsen, Helvede, Skærsilden og det romerske Primat. De tæller idag ca. 100.000 Tilhængere.

ve! et Par Tusinde Præster til Raadighed. En af Følgerne af den katastrofale Præstemangel er bl. a., at omkring 85 pCt. af samtlige Katolikker derude idag dør uden at have haft Adgang til at faa Kirkens Vandringsbrød.

Omkring Aarhundredskiftet iværksattes der imidlertid en kirkelig Reorganisation paa Filippinerne. Medens Aglipay's Nationalkirke brød sammen i utallige Sekter, gik Katolicismen — omend synlig svækket — sejrrig ud af Stormen, som nu havde raset i omkring et halvt Aarhundrede. Der blev gjort en energisk Indsats for at fremme indfødte Præstekald, og idag virker der paa Øerne omkring 800 filippinske Præster. Og i det forløbne halve Aarhundrede er der præsteret næsten overmenneskeligt Arbejde. 72 pCt. af den samlede Befolkning er paany katolsk, og der er aabnet adskillige Missionsomraader blandt den egentlige Hedningebefolkning. Dette Resultat skyldes ikke mindst den katolske Skoleundervisnings fremragende Indsats. Dominikanernes Thomas-Universitet i Manila med over 20.000 studerende samt Jesuitternes og Steylerpatrenes Højskoler har i Fællesskab øvet en betydelig Indflydelse, og alene i Manila undervises der idag i de katolske Skoler op imod 100.000 Elever.

Befolkningen paa Filippinerne synes iøvrigt at skulle spille en Art pro-

videntiel Rolle for Udbredelsen og Forsvaret af den katolske Kirke i det fjerne Østen. Øerne tjener som Udfaldsport for et stort Missionsarbejde: hundreder af Missionærer, der hovedsagelig er tvunget bort fra Kina af de politiske Forhold der, forbereder deres Tilbagekomst til det Land, hvorfra de har maattet flygte og som gennem Blod og Taarer skal finde Vej tilbage til Gud. Filippinerne, der ligger paa et Sted, hvor de store Færdselsaarer mellem Asien, Amerika og Australien krydser hinanden, vil som den eneste katolske Nation i Orienten kunne komme til at spille en Rolle som Lys-spreader for Nationerne i det fjerne Østen.

Aarets store

Maria-Valfart
til
Aasebakken

finder Sted Sønd. 20. Maj

NOTER

Kollekten for Menighedsplejerne

Det er nu Søndag den 29. April, at der i alle Vikariatets Kirker og Kapeller efter biskoppelig Anordning finder en Kollekt Sted til Fordel for »Katolske Menighedsplejer«s Arbejde. Vikariatet har betegnet dette Arbejde som »baade i social og i religiøs Henseende af den største Betydning« og anbefaler derfor Kollekten paa det varmeste.

Det drejer sig om Støtte til en Virksomhed, hvis mangesidige Resultater for Trosfæller, der af en eller anden Grund trænger til Hjælp, for fjorten Dage siden udførligt blev belyst her i Bladet.

Orgelkoncerter i Domkirken

I Maj Maaned afholdes der hver Fredag Kl. ca. 20 (i umiddelbar Forbindelse med Majandagten) en Kirkekoncert i Domkirken til Fordel for en paatrængt Hovedreparation af Kirkens Orgel. Adgangen til Koncerterne er gratis, men der skulde alligevel gerne samles Midler ind til Formaalet. — Pastor Kayser er ansvarlig for Programmet, der omfatter gamle og ny Mestse.

Kristi Himmelfarts Dag

Riget tages i Besiddelse

Den Dag, der syntes at skulle være Kristi Triumfdag: Palmesøndag, var det stetikke; den var Indgangen til en pinefuld Uge, der endte paa Korset og i Graven. Og Paaskemorgen, som skulde synes at være Herrens største Triumf, blev det ej heller, thi han blev set af saa faa, og det tog Tid, før de troede paa Opstandelsen, Hans sande Triumfdag er Himmelfartsdagen, da han tager sit trefoldige Rige i Besiddelse: Himmel, Jord og Dødsrige.

Himlene er hans, fordi de er hans Barnehem som Guds sande Søn; der har han boet fra før Engle blev skabt og Verdens Grundvold blev lagt; der staar hans Trone tilhøjre for Faderen; der venter hans Hof og hans Hird af høje, legemløse Aander paa at hylde ham med det uophørlige Sanctus: »Hellig, hellig, hellig ... velsignet være han, som kommer i Herrens Navn«.

Dødsriget, hvor »Aanderne er i Forvaring«, er hans, for han er det Lys, de har anet, skimtet, søgt og liget mod; alt, der har hævet dem over Dyret og Djævelen, har de fra ham; han var det ukendte Maal for al deres Stræben — og han har besøgt dem i deres Forvaring og forkyndt dem den fuldbyrdede Frelse og forjættet dem, at idag skal de være med ham i Paradis.

Og Jorderig er hans, fordi »alting blev til ved ham og intet eksisterende

blev til uden ved ham«; han er den »førstefødte før al Skabelse«, og »i ham skabtes alt i Himmel og paa Jord, det synlige og det, som ikke ses«, alt »er skabt ved ham og for ham«, og alt »har sin Bestaaen i ham«, saa han har »faaet Primatet over alt og alle«. Ydermere har han dyrekøbt det ganske Jorderig ved sit Kors og Blod, saa han har al Ret over os, som en Herre, der har købt en Slave dyrt.

Sin Ret til Himlen »holdt han ikke for et Rov«, men afstod den for at stige ned til os og dele vor Tilværelse — nu er det paa Tide, at der sker ham den »Retfærdighed«, Aanden skal foreholde Verden: at han »gaar til sin Fader« og tager Riget deroppe i Besiddelse; hans Udlændinghed og Fornedrelse har varet længe nok.

Sin Ret til de Dødes Millioner har han ventet paa, indtil »Tidens Fylde kom«, den »af Faderen fastsatte Dag«; han elsker hver og en af disse dyrekøbte Sjæle og har maattet tøjle sin Længsel efter, at »de, som er i Graven, skal høre Guds Ord« — nu er det paa Tide, at disse talløse Sjæle, som i en falden Verdens Mørke var kommet bort fra ham, oplyst af ham og frelst af ham, følger ham til alle Aanders Hjem, og der, hos ham i Herlighed, bier paa Kødets Opstandelse; baade de og han har maattet vente længe nok for de levendes Skyld!

Sin Ret til Jordens Børn har han

allerede købt, da han i Skabelsens Morgengry ofrede sig med et evigt Lydighedsoffer til sin Fader for en ufødt Slægt, som Gud vidste, vilde bruge sin Lighed med Skaberen: den frie Vilje, til Oprør mod sit Ophav. Det varede længe, før »Tidens Fylde« kom, og Lydighedsofferet maatte bringes »indtil Døden, ja Korsets Død«. Hans Gerning er først gjort, naar alle, saa mange, som vil frelses, er lagt som et helligt, enigt samlet og lydigt Gudsfolk for Faderens Fodskammel — saa først er »Riget« fuldkomment. Saa er det da paa Tide nu, at Verden faar al vide og at mærke, ved Lære og ved Daab, at den er frelst, saa der kan blive »een Hjord og een Hyrde«; længe nok har Flokken været hærgt og splittet af »Ulven«!

Derfor er det en triumferende Guds Søn, som idag proklamerer sit universelle Herredømme: »*Mig er given al Magt i Himmel og paa Jord!*« Omsider lyder det, klart som en Fanfare fra Sølvbasuner; omsider erkendes det klart, som naar den hvide Silkefane blaffer i Sol og Blæst; omsider bliver det vitterligt for alles Øjne, naar Kongesønnen stiger og stiger opad Tronens Trin og sætter sig ved Majestættens Højre ...!

Idag bliver det Virkelighed, som staar ristet paa Foden af den store Obelisk paa Peterspladsen: Kristus sejrer! Kristus raader! Kristus hersker!

Peter Schindler

i »Dette hellige Evangelium«

En Aargang Prædikener.

TRIDENTINERKONCILIET

1545-1563

For en Uge siden refererede vi Indholdet af en Kronik, skrevet af Provst Hermansen, der bl. a. mente, at »det var Romerkirken, som ved Tridentinerkonciliet i Virkeligheden udskilte sig fra den hellige almindelige Kirke og skabte sin egen Sekt«. Det kan maaske derfor have Interesse at skildre dette Koncilium og dets Resultater, om end et egentligt Svar paa Provstens Paastand turde være overflødig.

Omkring Reformationstiden var der ofte rejst Krav om Afholdelse af et almindeligt Kirkemøde, bl. a. fra Reformatorenes Side, men ogsaa andre (f. Eks. Savonarola) havde ønsket det. Konciliet i Basel (1431 og følgende Aar) var begyndt paa et vist nødvendigt Reformarbejde, men siden da var det snarere blevet værre. I Slutningen af Aarhundredet var Kardinals-Kollegiet og de pavelige Embedsmænd i vid Udstrækning korrupte og ganske ukirkeligt sindede. Det femte Lakrankoncil, som skulde fortsætte de paabegyndte Reformers, slæbte sig hen i fem Aar (1512—1517) uden at udrette Resultater.

Samtidig skabte Reformatorenes Virksomhed nye store Problemer. Paven var ikke glad for en mulig Genoplivelse af Tanken fra Konciliet i Konstanz (1414—1418), at et almindeligt Koncil staar over Paven (en Tanke som Martin V havde undtaget fra sin Bekræftelse af Koncilbeslutningen), og endelig var den politiske Situation uhyre indviklet og ømtalelig.

Disse Vanskeligheder var Skyld i, at den Tid, som maaske kunde have vist sig gunstig for at undgaa den store Kirkesplittelse, blev forpasset. Men Pave Paul III var klar over, at et Koncilium var nødvendigt, og trods Mod-

stand fra et Flertal af Kardinalerne, søgte han at faa samlet et Kirkemøde i Mantua i 1527. Først havde Ferdinand I sat sig imod det, fordi Mødestedet ikke var i Tyskland, og de lutherske Fyrster i Kursachsen og Hessen var ogsaa imod. Paven fik imidlertid Kejseren til at støtte Planen, men saa kom der Afslag fra fransk Side, ligesom det »schmalkaldiske« Forbund (Lutheranernes Forsvarsforbund) kategorisk afviste Tanken. Et nyt Forsøg paa at samle et Koncil i Vicenza fik selve Kejseren imod sig.

Saa kom Trient paa Tale, og Konciliet skulde samles 1542. Trient var tysk, og paa Rigsdagen i Speyer godkendte Stænderne Stedet. Men atter protesterede den franske Konge, der lige var kommet i Krig med Karl V, og denne var selv fornærmet over Pavens Neutralitet i Krigen og sendte ingen Biskopper. Fremmødet blev saa ringe, at man maatte vedtage at suspendere Forhandlingerne.

Endelig lykkedes det saa i 1545. Men Vanskelighederne var ikke til Ende. To Gange blev Konciliet afbrudt. I 1548 udbrod der en Epidemi i Trient, og et Flertal af Koncilsdeltagerne besluttede at flytte Møderne til Bologna, ogsaa for derved at slippe for Kejsereens alt for store Indflydelse. Men Kejseren nægtede at anerkende Flytningen, han støttede Mindretallet, der stadig sad i Triest, og Enden blev, at Koncilsarbejdet hørte op fra Februar 1548. I 1551 lykkedes det den nye Pave Julius III ved Eftergivenhed overfor Kejseren at faa Møderne genoptaget. Allerede Aaret efter naaede man imidlertid til en ny Standsning. Der var naaet Repræsentanter for Lutheranerne frem, og medens man indvilligede i at afvente deres Teologers Komme, før de dogmatiske Afgørelser blev truffet, blev der stærk Modstand mod Kravene om, at alt hidtil udført

Arbejde skulde lages op paany, samt at Biskopperne skulde løses fra deres Troskabsed mod Paven, og endelig at Konciliet skulde stilles over Paven. Dertil kom saa yderligere, at Spanierne energisk krævede en kirkelig Decentralisering med Styrkelse af Biskoppernes Magt. Da saa ogsaa en Fyrstesammensværgelse mod Kejseren skabte politisk Uvej, maatte Konciliet give op.

Denne Gang varede det ti Aar, før det atter kunde samles. Initiativet kom denne Gang fra Frankrig, som før havde gjort saa mange Vanskeligheder. Calvinismens hurtige Fremtrængen havde skabt Frygt for, at den katolske Kirke vilde blive trængt helt tilbage til den italienske og den pyrenæiske Halvø. Og nu lykkedes det i Løbet af et Aar at komme Arbejdsprogrammet igennem. Sidste Møde fandt Sted den 3. April 1563, sytten Aar efter Konciliets Aabning. Den 26. Jan. 1564 bekræftede Pave Pius IV samtlige Konciliets Dekreter. Og dermed var et Vendepunkt i Kirkehistorien passeret.

Der har været Grund til saa udføreligt at beskæftige sig med hele denne Historie om Tridentinerkonciliet ydre Vanskeligheder, fordi de saa tydeligt viser Baggrunden for Reformarbejdet og dets Vanskeligheder, først og fremmest den usalige politiske Indblanding i Religionen, der ikke blot i vor Tid er et af Kirkens sværeste Problemer.

Reformarbejdet, som Tridentinerkonciliet satte i Gang, tog fat paa en lang Række Punkter. Det bestemtes f. Eks., at de vordende Præster skulde have en bedre Uddannelse i særlige Seminarier. Regler for Biskoppernes Udnævnelse, deres Pligt til regelmæssig (treaarlig) Afholdelse af Synoder, til at bo i deres Stift, til Afholdelse af Visitater m. m. blev fastslaaet. Sognepræsterne fik indskærpet Pligten til at prædike paa alle Søn- og Festdage. Samme Person maatte ikke besidde flere kirkelige Embeder. Der vedtoges Reformers af Domkapitler og Ordenssamfund. Der blev stoppet for Pengeindsamling gennem Afladspredikanters. Ægteskabslovgivningen ændredes derhen, at et Ægteskabs Gyldighed skulde være betinget af, at det var indgaaet i Nærværelse af Sognepræsten og to Vidner. Ligeledes blev det bestemt, at Kardinalskollegiet saa vidt muligt skulde omfatte Repræsentanter for de forskellige Nationer.

Enhedsbestræbelser gav sig Udslag i, at Konciliet ønskede Nyudgivelser af Breviar og Messebog, og at man drøftede en Kalenderreform (som først i 1582 blev gennemført af Gregor XIII). Og til Hjælp mod Tidens mange antikatske Tanker forordnedes en ajourført Fortegnelse over forbudte Bøger samt Indførelsen af en Katekismus, som Sognepræsterne skulde lægge til Grund for deres Prædiken og Undervisning.

Tilsammen betød disse Reformers, at Kirken selv aabent indrømmede de Fejl, der havde indsejnet sig i det kirkelige Liv og med Energi tog fat paa det Saneringsarbejde, der saa længe og saa højlydt var krævet af baade Venner og Fjender. Dog gen-

Karl Borromæus (Portræt af Ambrogio Figius i Biblioteca Ambrosiana i Milano).

nemførtes disse Reformere ikke med det samme overalt. Ogsaa Konciliets Efterhistorie viser stadige politiske Indgreb, saaledes at der kom til at gaa mere end et helt Aarhundrede, før Koncilsbestemmelserne allevegne var ført igennem.

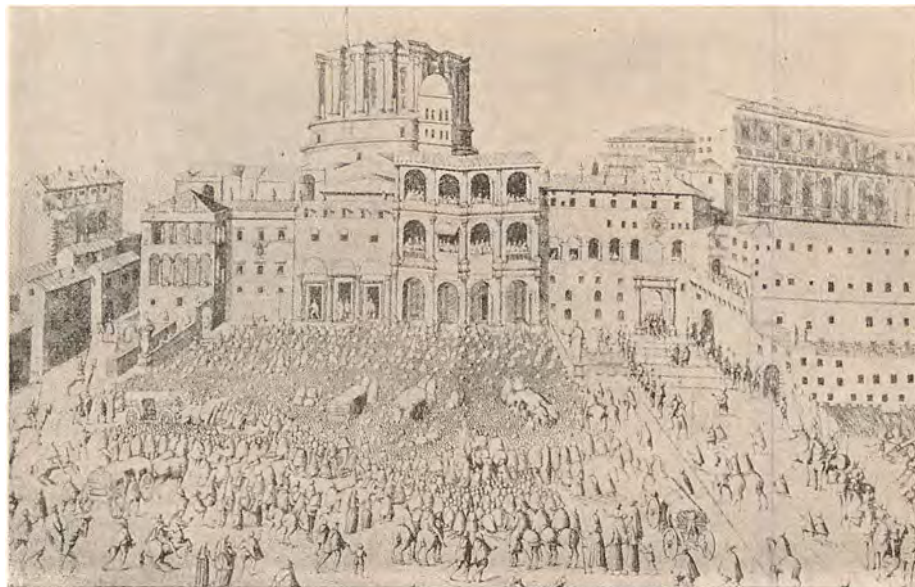
Men lige saa vigtigt var det for Kirken — overfor de mange Angreb fra Reformatorerne mod selve Kirkens Lære — paa højtidelig Maade at fastslaa, hvad der er katolsk Tro. Hovedopgaven maatte blive at definere Læren om Arvesynden og Retfærdiggørelsen, at fremhæve den katolske Lære om Messen og Sakramenterne, samt at sætte Biblen paa rette Plads som Troskilde, ikke den eneste, og ikke i Udlægninger, som fjerner sig fra »de hellige Fædres overensstemmende Lære.«

Det er rigtigt, at dette altsammen betød en udtrykkeligere autoritativ Fremlægning af katolsk Troslære, end man før havde haft. Det var nødvendigt overfor det Væld af nye Ideer, Reformationen havde kastet ud over Europa. Men Konciliet docerede ikke paa noget Punkt en ny Opfattelse. Det fastholdt den traditionelle katolske Tro mod dem, der mente, at Kirken gennem saa og saa mange Aarhundreder havde lært Mennesker en anden Lære end Kristi egen. Naar man derfor fra visse Sider vil hævde, at Tridentinerkonciliet betød en aandelig Indsnævring, at Kirken lukkede sig ude fra en ligeberettiget Halvdel af Kristenheden, er det kun muligt ud fra den for alt egentligt Sektvæsen fundamentale Idé, at Helligaanden gennem kortere eller længere Tid kan have overladt Guds Aabenbaring til Forvanskning.

Det store Arbejde, der efter Konciliet stod tilbage at udføre, tilfaldt i

ganske særlig Grad tre betydelige Paver, Pius V (1566—1572), Gregor XIII (1572—1585) og Sixtus V (1585—1590) Pius V gennemførte Koncilsbestemmelserne om Breviaret, Messebogen og Katekismen, Gregor XIII tog sig af Gejstlighedens Uddannelse ved Oprettelsen af lærde Skoler og gennemførte den Kalender, vi bruger den Dag i Dag, og endelig bragte Sixtus V Orden i den kirkelige Forvaltning, bl. a. ved Indførelsen af særlige Kardinalskollegier for de enkelte kirkelige Anliggender.

Blandt Tridentinerkonciliets betydeligste Skikkelser maa særligt nævnes den hellige Karl Borromæus, Milanos Ærkebiskop. Selv var han kommet frem i Kirken paa Renaissancens Maner, var Kardinal og Ærkebiskop i en Alder af 22 Aar. Men han levendegjorde det store Omslag. Han var Konciliets drivende Kraft, og som Ærkebiskop sanerede han Milanos religiøse Institutioner og tog sig især af Børnenes grundige Oplæring i Kristendom. Med ham begyndte Modreformationen paa den ædleste Maade.

Peterspladsen og Peterskirken i 1575, da Pave Gregor XIII - Kalenderpaven - meddelede Jubilæumsvelsignelsen fra Peterskirkens Loggia (efter samtidig Stik).

ORIENTERING

Det farlige Tomrum

Blandt de Bøger fra de senere Aar, der skildrer tidligere Kommunisters »Frafald«, indtager Douglas Hyde: »Jeg troede« (Samlerens Forlag) en Særstilling. Den er rolig og saglig, let at kontrollere, og Læseren forstaaer ikke blot, hvorfor han forlod det kommunistiske Parti, men ogsaa hvorfor han tyve Aar tidligere sluttede sig til Kommunismen, og hvad det var, der gennem denne Snes Aar fik ham til paa betroet Redaktionspost ved »Daily Worker« at være en fremmed Mægts lydige Redskab.

Det er ikke Stedet her at gaa nærmere ind paa en saadan Bogs politiske Synspunkter. Der findes imidlertid i Skildringen af Hydes Overgang til Katolicismen saa meget værdifuldt Stof og saa mange betydningsfulde Overvejelser, at vi maa anbefale denne Konversionsberetning som en af de seneste Aars mest interessante.

Da Hyde foretog sit afgørende Skridt, var der flere af hans Venner og Medarbejdere, som kom ud for baa- de ydre Angreb og indre Anfægtelser. En af disse, en Kvinde, der fra Universitetet var gaaet over til Journalistikken, og som nu faktisk delte Hydes Opfattelse af Partiet, for hvilket hun havde arbejdet i Aarevis med beundringsværdig Energi, havde en Samtale med den frafaldne, som sagde til hende: »Hvis du er konsekvent, melder du dig ud.« Hendes Svar forfærdede ham: »Jeg gør det, hvis du synes, jeg skal. Men gør mig ikke ansvarlig for, hvad der saa sker... Jeg er rædselsslagen, skal jeg sige dig, ved Tanken om det Tomrum, der vil opstaa i mit Liv, hvis jeg gaar.«

Hyde gør med Rette klart, at vi her staar overfor en uhyre vigtig Faktor. »Det er netop dette Tomrum, der giver Kommunismen dens Chance.« Om

den samme Kvinde fortæller han, at hun ofte havde prøvet paa at tænke i religiøse Baner, men »hver Gang kom hun til at tænke paa en bekendende Protestant, hun havde kendt som Barn, og Mindet om ham fyldte hende med en saadan Afsky, at Tanken skræmte hende.«

Vi staar her overfor Forhold, hvis rystende Alvor, vi ikke nok kan gøre os klart og tage ved Lære af. Den store Rædsel, som Kommunismen forfærder Verden med, har sin dybe Rod i det Tomrum, der er opstaaet i Verden, da Kristendommen for utalte Millioner mistede enhver Betydning. Dette Tomrum var Kommunismens Mulighed — og hvormed har den ikke søgt at udfylde det!

Og endnu smerteligere, endnu mere anklagende er det, at det alt for ofte er Mindet om os bekendende Kristne (i saa Henseende uden konfessionel Forskel), der gør det umuligt for mange at finde Vejen tilbage til det eneste, der kunde fylde deres Tilværelse — og redde vor arme Verden.

Jacques Schreurs er en hollandsk Digter-Præst, der i en Menneskealder har haft sin ubestridte Plads paa det hjemlige Parnas. Hans Teater-Stykker — mest i Lighed med de middelalderlige Mysteriespil — har været lige saa mange Begivenheder ved de festlige Lejligheder, da de er blevet opført, og de gaar stadig paa de ikke faa Friluftscener, der er paa Mode i den katolske Provins Limburg, hvor Digteren har yndet at opholde sig. I Anledning af sin forestaaende Rejse til Italien offentliggjorte J. Schreurs fornylig i det katolske Dagblad: »De Maasbode« en Artikel, hvori han fortæller om, i hvor høj Grad han fra sine unge Aar har staaet i Gæld til »vor« Johannes Jørgensen.

*

Limburg, Umbrien og Irland: mit Hjertes tre Fædrelande!

Man burde — saadan sidder jeg sommetider og ønsker mig — saasnart man paa en mere eller mindre tilfredsstillende Maade havde fuldendt sine Dage i det ene Fædreland, kunne begynde forfra i et andet. Efter at have nedlagt Pennen i Limburg skulde man kunne tage Penslen frem i Cimabues og Giotto's Land eller ogsaa med Citar og Psalterium, som Skjald og Munk, drage gennem Irland i Colomb-Kill's Fodspor.

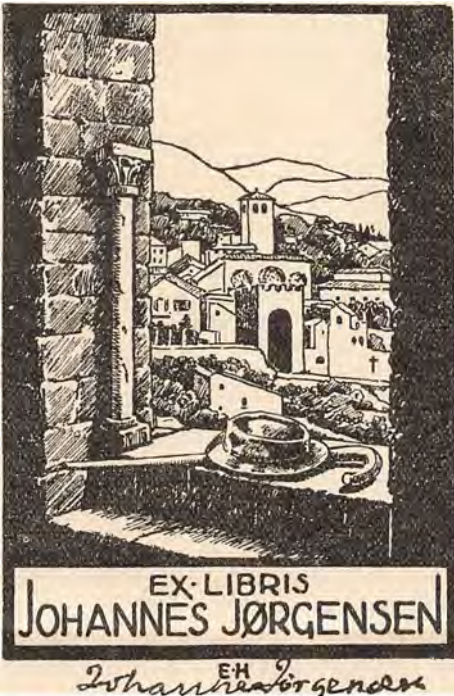
Dog alle Ønskedrømme er nu engang hverandres Søkende ogsaa i den Forstand, at de elskeligste og mest fristende af dem er dømt til at leve indespærret, tilsløret af Hjemve og Vemod for til sidst at blive begravet i det Hjerter, der kaldte dem til Live.

Lykkeligt maa Mennesket, denne Slave af den uendelige Samling Ønsker og Begæringer, kalde sig, naar det »in vespere vitae tendentis ad occasum« (ved Livets Solnedgang) bliver forundt det at gribe til Rejsestaven og for en Tid som Udlænding og Pilgrim i Franciskus' Aand at færdes paa

Hollandsk Digterhyldest til Johannes Jørgensen

de Steder, der næsten hele Livet igennem har hevet og trukket i ham, har fængslet og pint ham.

Det var Frédéric Ozanam og især Greven af Montalembert i hans »Les

moines d'occident«, der paa et tidligt Tidspunkt vakte min Beundring for Irland, dette de runde Taarnes og Druiderens Land eller rettere Skjaldenes

og Munkenes Land: de Helliges grønne Ø. Og mens Paul Sabatier, en fransk protestantisk Præst og Historiker fra Renans Skole i Slutningen af forrige Aarhundrede ved sin Bog: »Den hellige Frans' Liv« forstod at vække hele den civiliserede Verdens Begejstring for Assisis Poverello, var det den danske Konvertit Johannes Jørgensen, der paa sin Vis — og paa en mere ortodoks Maade end Sabatier — for vore Blikke fremkaldte den sublime Skikkelse af den Guds Spillemand (Joculator Dei) — han gjorde det paa sin Samtids bevægede Baggrund og inden for Rammen af de pragtfuldt udstafede Landskaber.

Begge Forfattere tilkommer Æren af at have vakt en ny franciskansk élan og at have sat det franciskanske Ideal af evangelisk Enkelthed, Fattigdom og Respekt for Livet i ny Belysning for en Verden, der truede med at falde i Søvn over sig selv ligesom en gammel Mand, der slumrer ind ved Arnestedet. Hvem vil kunne udsige, hvilken Indflydelse disse Mænd ved deres Bøger har haft paa deres Samtids aandelige og monakale Liv, eller i hvor mange unge og modtagelige Sind de har lagt eller udviklet Spiren til et mere fuldkomment og højere Liv? Selv skylder jeg Johannes Jørgensen den mest spændende Henrykkelse, som jeg nogen Sinde har kendt, og som i Løbet af Aarene intet har mistet af sin oprindelige Friskhed.

Gang paa Gang maatte jeg gribe tilbage til de Bøger, der havde taget det bedste af mig og i mig med sig ud over Afrunde og Bjergtoppe til Omraader, hvor mine Ønsker havde bygget sig Rede; og nu, da jeg staar i Begreb med at ruste mig for »mit Livs Rejse« til Umbrien — dette mit Hjertes andet Fædreland, staaer jeg — i Aanden vel at forstaa — tit ved Siden af Johannes Jørgensen og kigger sammen med ham ud af Vatikanerbibliotekets Vindue efter Appenninernes sneklædte Bjerge og hilser med Glæde disse Jordklodens ældste Beboere.

*

Den hollandske Digter glæder sig allerede ved Tanken om at skulle staa paa det Sted, hvor den hellige Frans modtog Aabenbaringen, og han vil spørge sig for efter disse Matteucis, der tog mod den danske Forfatter med sombrero og gylden Pincenez; og han vil ikke undlade at spørge efter Sinda-coens tjenstvillige Søn samt efter den fulde Mand, der fra San Felice i Canalice over San Liberato til Borgo San Pietro, hang ved Jørgensens Skulder og i Vildelse udøste sit Hjerter for ham.

Men saa — det vil sige fra en af Terminillos Udløbere — agter han at sige Farvel til Signor Giovanni for at unde sig et langt og formodentlig ve-

(sluttes Side 267)

APROPOS

Den polske Primas Romerrejse

I Anledning af den polske Primas, Mgr. Wyszynskis Besøg i den evige Stad, udtaler man i velinformerede katolske polske Kredse:

Mgr. Wyszynski overvaages paa sin Udenlandsrejse af hemmelige kommunistiske Agenter. Erfaringen viser, at det ikke undgaar disse Agenter Opmærksomhed, dersom der f. Eks. optages Kontakt med Polakker i Exil, og at denne Omstændighed senere i belejligt Øjeblik taksæres som »Konspiration« med emigrerede »Reaktionære«. Man behøver blot at minde om den Skæbne, der er overgaaet Mgr. Kaczynski, der i Dag maa bøde dyrt for sit Besøg i London i 1946. Hans Skæbne er en tydelig Advarsel for alle Polakker, som rejser til Udlandet. Mgr. Wyszynski har derfor besluttet sig til overhovedet ikke at give noget Interview.

Den polske Primas har mange Sager

at drøfte i Rom. Et af de mest tunge Punkter er utvivlsomt Spørgsmaalet om de apostolske Administratorers Aflysere. Den senest truffne Ordning er utvivlsomt Resultatet af Pres fra Warszawa, og det er aabenlyst, at man i Regeringskredse i Warszawa er højst utilfreds med den af Episkopatet truffne Afgørelse. Mange ser hen til, at de Gejstlige skal bryde med Rom, men som bekendt har Mgr. Wyszynski netop i sin Henvendelse til Fastetidens nyviede Præster udtalt, at Gejstlige, der bryder med Rom, ikke længere er Hyrder men Ulve. Og trods alle Trusler fra Warszawa vil den Hellige Stol ikke vige fra sin Sædvane først at træffe Bestemmelse vedr. Ændringer af Bispedømmegrænser, naar der foreligger en definitiv Fredsslutning. Rom giver sig ikke af med rent kirkeretsligt at anerkende Annektioner.

(KIPA)

I denne uge *begynder vi igen vore majandagter* som i tidligere år. Men før vi gør det, vil vi kaste et blik hen over hele den katolske verden. Da opdager vi noget ejendommeligt. Alle steder, hvor der findes en oplyst og levende tro, hvor der er glæde i Gud, i hans gaver og veje, hvor der er kærlighed til Jesus Kristus, Guds Søn og Marias Søn, der iler nu i maj måned Kirkenes børn til et Mariaaller, hvor lysene brænder, blomsterne dufter, og salmerne lyder. Ved bønner og lovord vil de tilkendegive deres glæde og taknemmelighed; de vil aflægge vidnesbyrd om deres tro på Skriftens ord om Marias uforlignelige renhed, værdighed, magt og den velsignelse, der udgår fra hende. De vil vise deres tillid og kærlighed til Maria, Herrens velsignede Moder, og vor slægts ære og pyrd. De vil gøre deres til, at denne ånd og dette sindelag går videre til det næste slægtled, således at vor Frues spådom må gå i opfyldelse: Fra nu af skal alle slægter prise mig salig.

Ja, *sådan har det nu været hidtil*. Stiger vi ned i katakomberne og spørger vi der: »Hvad har I troet og følt om Maria?« så er der ganske vist ikke nogen mund, der svarer, — mundene er jo lukket — men billederne på væggene bliver ved at tale om kristendom-

Til majdronningens pris

mens første tre hundrede år, og de siger: Ingen anden helgen har fået så mange billeder dernede under jorden som Maria, Herrens velsignede Moder.

Spørger man så dem, som levede i de følgende århundreder, så giver de bøger og skrifter svar, som paver og biskopper har efterladt sig. Ingen anden af Guds helgener omtales og lovprises så tit og så meget som Maria. Biskop Irenæus, der døde i 202, siger: »Maria har ved sin lydighed gjort godt igen, hvad Eva ved sin ulydighed havde ødelagt.«

Således var det ned gennem liderne. De former, under hvilke kærligheden og andagten til Maria gav sig udslag, blev stadig talrigere og varmere. I det 18. århundrede begyndte katolikkerne i Italien at indvie hele majmåneden til Marias pris. Det er på denne måde, vi moderne katolikker forsøger at opfylde Marias spådom.

Men foruden dette ønske har vi endnu et andet, der skal realiseres i den kommende måned. Vi vil benytte majandagterne som *middel til at bekende vor tro* på den helligste Treenighed.

Maria er jo den himmelske Faders datter, hun er Guds Søns ophøjede Moder, og hun er Helligåndens udvalgte brud. Vi vil bekende vor tro på vor religions næststørste mysterium, på Guds Søns menneskevordelse og slægtens forløsning gennem ham. Majdronningen var jo med fra først til sidst.

Og bliver vi spurgt, hvorfor er I så ivrige for at ære og lovprise Maria, så svarer vi, idet vi gør rede for vor tro og vort håb: Vi siger: Vi gør det, fordi vi ikke kan glemme vor Frelser Jesus Kristus, hans gerning på jorden og hans hjertensønske. Han, vor eneste Frelser, ville have *hjælpere* ved sin gerning. Apostlene sendte han ud for at prædike det, han selv havde forkyndt; for at meddele de sakramenter, han selv havde indstiftet, og for at være gode hyrder i hans sted. Men den højeste form for hjælp ved vor slægts forløsning skulle Maria yde. Ved sin bøn og sine dyder skulle hun forberede Herrens komme. Ved at undfange, føde og opfostre Jesusbarnet og fremstille det i templet skulle hun lade os forstå, hvad hun efter Guds

Bibelland VIII

Den truende Pigkæp

af Steph. Wevers SMM

Pløjemanden i det Hellige Land anvender foruden Plov, Trækdyr og Aag ogsaa noget, der svarer til vor Pisk: det er Pigkæppen. Den lange Kæp spiller ved Pløjningen en ikke ringe Rolle. Det kan straks ses paa den pløjende Fellah: han styrer Ploven med sin venstre Haand, mens den højre holder Pigkæppen. Ja, Pigkæppen hører med til Pløjemandens Udstyr og forretter sin Del af Arbejdet. Selv om dens tynde skarpe Ende som oftest svæver i Luften ovenover de sejt fremadskridende Dyr, udøver Kæppen sin Virkning: den følger Trækdyyrene som en Trusel og holder dem i Respekt.

Saa nu og da rejser Spidsen helt til Vejrs. Da har Oksespandet straks paa Fornemmelsen, at Faren har fjernet sig. Trækdyyrene kan nu ustraffet sagtne deres Gang. De tør endog vove at slaa deres Tunge om en Visk grønt Græs. For nu har Pløjemanden sit Mas med den lille Spade, der sidder fast ved Kæppens nedre Ende: han har travlt med at løsne et Bundt Tjørne, der har viklet sig om Plovjernet, eller ogsaa skal han stikke og sparke til en ekstra stor Jordklump. Dog maa Dyyrene ikke indbilde sig, at de kan gaa i Staa, for saa er Pigkæppen der igen, og den skarpe Tingest indtager atter sin Post mellem de skulende Dyr. Da er det bedst at rette sig efter Oksedriverens Tilraab, for enhver Okse ved af Erfaring, at hvo, som ikke hører, maa føle.

Der er nemlig ikke eet Trækdyr, der ikke har pinlige Minder om denne væbnede Driverkæp. Hver Gang, naar Ploven paa ny skal sættes i Bevægelse, og Dyyrene tøver ved denne første og største Anstrengelse, bliver der øst en Strøm af Skældsord over dem: dem kan de tilnød lade gaa hen over sig. Men saa trænger pludselig Jernpiggen ind i deres Hud. Det svider som Ild og giver et Sæt i det ramte Dyr, mens Partneren, grebet af Skræk, giver et Ryk; saa er Ploven kommet i Gang. Og naar Pløjemanden synes, at Oksespandet kommer for langt ud til højre eller

til venstre, eller ogsaa naar Ploven er naaet til Markskellet, hvor der skal vendes, er det Pigkæppen, der i Mangel af en Line bestemmer Retningen.

Pigkæppen repræsenterer Menneskets Herredømme over Dyyrene. Ved Hjælp af Pigkæppen lykkes det Mennesket at holde det stærkere Dyr under Aaget. Den uerfarne unge Tyr, der for første Gang ser sit tykke Hoved klemt ind i Træblokken, maa som oftest lære det paa egen Bekostning. Det arme Dyr indbilder sig ved en baglængs Bevægelse at kunne frigøre sig for den ubehagelige Trækkrave. Naar Driveren skænder, og Kæppen kommer truende nær, stiller Tyren sig paa tværs af Marken, urokkelig med Benene langt fra hinanden og den stive, korte Nakke mod Jorden. Da kommer Pigspidsen og svider i Dyyrets Laar. Nu farer det op og sparker med Bagbenene nervøst fra sig. Heller ikke det kan nytte. Enhver Modstand er forgæves. Pigkæppen bliver holdt ind mod den uvillige, og den bløde Hæl kan ikke faa Bugt med den haarde Kæp. Der er ingen anden Udvej end at slaa ind paa den ønskede Retning, finde sig i Aagets Tryk og ved Anstrengelse af alle Kræfter kløve Jordskorpen i Tjeneste hos det almægtige Menneske, der svinger Pigkæppen.

Biblen beretter, at Gud ogsaa sommetider anvender Pigkæppen med Hensyn til Menneskene. Det sker, naar Mennesker ikke vil som Gud vil, men forsøger at gaa deres egne Veje uden at bryde sig om Guds Vilje. Da kan det hændes, at Lidelsen bryder Modstanden i den uvillige Sjæl. Da kommer det til at gaa haardt mod haardt, og Mennesket gør bedst i at opgive sin Modstand og rette sig saa hurtigt som muligt efter Guds Naades Kald.

Det var Tilfældet med Saulus af Tarsus. Da Gud saa, at denne ivrige unge Farisæer begav sig paa den forkerte Vej, og bestemte sig til at kalde ham til Apostolatet, kastede han ham mod Jorden. Da talte en Stemme fra Himlen, som viste sig at være Jesu Stemme, til den unge Forfølger: »Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du mig? Det falder dig svært at sparke mod Brodden.«

Og nu var Saulus saa fornuftig, at han straks opgav at stritte imod. »Herre, hvad vil du, at jeg skal gøre?« spurgte han. Og fra dette Øjeblik af, skiftede Saulus Retning: han tilbad, hvad han hidtil havde brændt, og brændte, hvad han hidtil havde tilbedt. Han højede sig ind under Guds Aag og blev utrættelig i Evangeliets Tjeneste. Han kaldte sig med Stolthed »Jesu Kristi Træl.«

Ekstraordinær Bispekonference i Ungarn

De ungarske Biskopper har — som tidligere meddelt — været samlet til et ekstraordinært Bispemøde i Budapest i Begyndelsen af April under Forsæde af Erkebiskoppen af Eger, Mgr. Czapik. Der forlyder intet om Emnet for Drøftelserne, men man formoder, at Episkopatet har beskæftiget sig med Fredsspørgsmaalet, idet man ved Mødets Slutning erfarede, at der kan ventes et Hyrdebrev om Spørgsmaalet.

Episkopatet retter en indtrængende Formaning til de Troende om at bede om Fred. Biskopperne minder om, at Præsidenten for det kommunistiske Verdensfredsraad, Joliot-Curie, i sin omtalte Henvendelse til Paven udtrykkelig anerkender den Hellige Faders Indsats for Fredens Sag, hvad ogsaa Mgr. Montini fra det pavelige Statssekretariat i Roms Svar til Præsidenten især fæstner sig ved. Pavens Ønske og Bestræbelser viser utvetydigt Vejen for Katolikkerne i denne Sag — der kan ikke ventes Fred af Krig, men derimod kun af Kærlighed og Retfærdighed. Sluttelig opfordrer Biskopperne til i Særdeleshed i den forestaaende Maj Maaned indtrængende at bede for Freden. (KIPA)

Wyszynskis Roma-Besøg Anledning til heftige Angreb paa Kirken

Den polske Primas, Mgr. Wyszynskis Afrejse til Rom har i Warszawa givet Tegnene til en ny og heftig Bølge af Angreb paa Vatikanet og Hierarkiet.

Det førende kommunistiske Organ »Trybuna Ludu« serverer følgende Mundfuld: »En Samling af Vatikanets Politikeres Bekendtgørelser og Udsagn vilde kunne tjene som Vejledning for Krigsophidsere og Folkemordere og samtidig en Slags udtømmende anti-polsk Encyklopædi.«

De kommunistiske Blade anklager i alle mulige Tonearter det polske Hierarki for at have misligholdt Overenskomsten af 14. April 1950 samt at sabotere den indgaaede Aftale. Biskopperne beskyldes for at misrøgte Landets virkelige Interesser samt for at lade sig udnytte af Polens Fjender. (KIPA) *

Den polske Regering har indledt en intensiv Propaganda for den saakaldte polske Nationalkirke, som den betragter som et velkomment Redskab til Gennemførelse af sin Kirkepolitik. Det drejer sig om en ca. 20.000 Medlemmer tællende Sekt, der ved tidligere Lejlighed har betonet sin Uafhængighed af Rom, og som tidligere blev ledet fra et Centrum i USA. Imidlertid har man nu sagt sig løs fra denne »imperialistiske« Central, og det er Hensigten at give en i Maj i Aar projekteret Synode, et »sejrrigt« Forløb. Endvidere siges en Erkebiskop og 13 katolske Biskopper at staa i Spidsen for Organisationen. (KIPA)

Brudstykke af P. Lorenzettis Fresco i Klosterkirken, Assisi.

*Vær hilset, du vor moder huld, majdronnig, lyse, skære,
nu alt, hvad ånder over muld, vil dig sin pris frembære.
Lad stormen trende blomster ej få hvirvlet bort heneden:
den tro, som lyser på vor vej, vort håb og kærligheden.*

vilje skal være i åndelig forstand for alle dem, der vil være Kristi brødre og søstre. Ved at stå som den smertefulde Moder ved Frelserens side på Golgata skulle hun være det store eksempel på tro og tålmodighed i livets tungeste timer.

Ja, ligesom vor Herre ved sit eksempel ville vise os vejen til himlen, således skulle Maria være det lysende forbillede på alle kristne dyder: renhed og jomfruelighed, ydmyghed og lydighed, fromhed og kærlighed. Og som vor Frelser har bedt for os og stadig gør det, således har ogsaa Maria den opgave at være vor bedste forbeder blandt alle Guds hellige, med magt over Guds hjerte på grund af sin enestående hellighed, kærlighed og moderværdighed. Det er disse grunde, der bestemmer vore andagtsøvelser i majmåned og ikke giver os fred.

Så lad os da lægge program, før vi begynder:

Vi vil bevare forfædrenes arv og give den ubeskåret videre til dem, der kommer efter os.

Vi vil danne en modvægt mod synden i verden og alle de ulykker, som har ramt os for syndens skyld.

Vi vil forskaffe os en kilde til glæde og kraft, til vækst og fremgang i hver en dyd.

Derfor forretter vi hver dag en bøn til Marias ære, vi holder nogle minutters betragtning og overvejelse. Vi prøver på hver dag at vinde sejr over os selv, over det forkerte og farlige og lave i vor natur, uden at nogen lægger mærke til vore tanker og beslutninger.

Vi tager del i vore fælles lovsange og bønner, for at vokse i vor andagt, tillid og kærlighed til Maria. Derved forsøger vi at sikre os Marias moderkærlighed og forbøn hos Gud, hendes beskyttelse og hjælp, hendes vejledning og velsignelse, og for at Fredens Dronning hos sin Søn må opnå os en snarlig, retfærdig og varig fred i hele verden.

Tilbringer vi majmåned på denne måde, bliver den sikkert til stor åndelig berigelse, Gud til ære og os til glæde og fremgang. F. K.

Ungarn søger at tvinge Biskopperne til at undertegne „Freds-Manifest“

Det ungarske kommunistiske Partis Organ »Szabad Nep« betegner de romersk-katolske Biskopper Grosz (Karloca), Hamvas (Csanad) og Peteri (Vac) som Folkefjender, fordi de har vægret sig ved at underskrive en kommunistisk Henvendelse. Mgr. Grosz er efter Kardinal Mindszents Arrestation Hierarkiets Overhovede. Han havde afvist at tilslutte sig Verdensraadets Berliner-Appel, hvori der forlanges en Fredspakt af de Fem Store, og har samtidig afslaaet at modtage en Delegation fra Fredskomiteen, der ene og alene var kommet for at udvirke hans Underskrift. Hamvas og Peteri blev angrebet meget heftigt sidste Aar, fordi de havde »forplumret« Overenskomsten mellem Stat og Kirke. (CND)

LÆSERNE skriver til REDAKTIONEN

Pavedømmets betydning i nutiden

For nogen tid siden var der et engelsk tidsskrift, der bragte en artikel, der bestod af en arrangeret samtale mellem to professorer — den ene fra Oxford, den anden fra Cambridge — om kampen mod kommunismen (sådanne arrangerede samtaler kender vi jo herhjemme fra radioen). Da jeg ikke har det pågældende tidsskrift ved hånden, kan jeg ikke anføre, hvad de to lærde herrer hed, men hver for sig havde de det halve alfabet hængende efter deres navn, hvad der jo i England betyder noget meget fint og fremragende. I samtalens løb spørger så oxfordmanden sin kollega fra Cambridge om, hvad han mener om samarbejdet med Paven i denne kamp. Og Cambridge svarer, at det jo nok var en bitter snaps at sluge, men på den anden side kunne man jo ikke nægte, at pavedømmet jo var den mest betydningsfulde antikommunistiske magt i verden, og i denne kamp var han (professoren) villig til at alliere sig med Fanden selv, om det skulle være, så hvorfor ikke med Paven.

Det er jo også en slags anerkendelse, om end af de mere barokke, men det bringer mig til at tænke på, at da

Leo XIII døde i 1903, var der et dansk blad, som skrev, at pavedømmet jo havde overlevet sig selv og var ganske uden betydning i vor tid. Der ville vel nok af gammel vane, blive udnævnt en efterfølger til den afdøde, (det blev altså Pius X) men han ville sikkert blive den sidste pave i historien. Ved hans død, eller måske allerede forinden, kunne man forvente, at katolikkerne selv ville afskaffe pavedømmet og indføre et mere tidssvarende og demokratisk styre af kirken.

Men det var ganske vist også den gang, man mente, at en krig i vore dage var en umulighed, om ikke af andre, så af økonomiske grunde.

Peregrinus.

*

Oude kontra onde Katholieken

I et af de sidste numre af Katolsk Ugeblad p. 202 under rubriken »Læserne skriver ...« finder jeg en for os hollandsktalende meget morsom trykfejl, idet »Oude Katholieken« i Deres blads gengivelse er blevet til »Onde Katholiken«! Dette kan man naturligvis ikke på nogen måde behøjde redaktionen, da hollandsk jo ikke er kendt af ret mange danske. Imidlertid

tror jeg, det ville glæde de her i landet boende hollandske katolikker — og ikke mindst de mange hollandske præster, vi har her, hvis De, hr. redaktør, kunne finde plads i et af de følgende numre af bladet til en notits om den pudsige trykfejl.

Iøvrigt kan jeg vedrørende de omtalte (absolut ikke onde!) Oude-Katholieken fortælle følgende, der muligvis kan have betydning for danske katolikker, der måtte komme i nærheden af en sådan »gammel-katolsk« kirke eller en af dens »søsterkirker«.

Det er ikke blot forbudt for os katolikker at overvære gudstjenesten i disse kirker, men *det er os forbudt i det hele taget at gå ind i en sådan kirke!*

Thi (som det også fremgår af læserbrevet) den gammel-katolske kirke i Holland har gyldigt ordinerede præster og biskopper, og den konsekreerede hostie opbevares som hos os i tabernaklet. Træder vi derfor ind i en gammel-katolsk kirke, har vi som katolikker pligt til at knæle for det Aller-Helligste. Ved denne knæbøjning underkaster vi os imidlertid den gammel-katolske kirkes love, bliver stiltende optaget i dens menighed og begår altså en synd mod vor moderkirke.

Derfor, katolikker, når I rejser i udlandet, gå altid i en meget stor bue uden om de gammel-katolske kirker!

Anne-Marie Borred.

<p>Aarhus</p>	<p>Søren Clausen Alt i Isenkram SCT. PAULS PLADS 2 · Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>JUHLS Farvehandel FR. ALLE 92 TEL. 4071 Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Brødrene Jensen Manufaktur - Trikotage RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linjer)</p>
<p>Kvalitet og Service A/S AARHUS KØDFORSYNING Byens førende Forretninger i KØD - FLÆSK - PAALÆG Afdelingen: Sdr. Allé 4 · Telefon 7114 Leverandør til: Sct. Josephs Hospital</p>		<p>MEJERIER Vesterbo Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Telegraphhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424 — 4348 Alle Dag- og Ugeblade løres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup · Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør · Ladestation Hans Brogesg. 4 · Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 · 1805 Jægergaardgade 17 · 19 · Aarhus</p>
<p>A.B.C.</p>	<p>J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 · Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>
<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 40 90 (føre Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089</p>		<p>Chr. Nielsen Bageri og Konditor Michaelsenagade 8 · Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Selvfølgelig,« svarede Philipp og førte Præsten hjem. De to andre afleverede Stigen og forsvandt derefter i hver sin Retning. I Løbet af en Time vidste hele Montbernage med Undtagelse af et Par upaalidelige eller overængstelige Elementer, at det hellige Offer vilde blive frembragt i Pasquiers Lade næste Morgen Klokken fire.

Det varede længe, før Robert kunde falde i Søvn den Aften. Drengene havde overladt Præsten deres Seng og sov selv i Høet; men Robert kunde ikke falde i Søvn. Han stirrede med vidt-aabne Øjne ud i Mørket. Han vidste godt, at det var farligt at huse en Præst, man kunde risikere at komme i Fængsel for det. Men det tænkte Robert nu ikke paa. Han tænkte kun paa Præsten, som de røde aldeles afgjort vilde slaa ihjel, hvis de fandt ham. Men de skulde ikke finde ham, man maatte simpelthen forhindre, at noget saadant kunde ske. Drengene fra Montbernage maatte naturligvis sørge for det. Der var nu Martin, ham kunde man stole paa. Saa var der den flinke Paul Couvertier, han kunde blæse paa Trompet, og saa var der Georges Vinaie, han var temmelig lille, men havde et lyst Hoved og kunde altid finde en Udvej, naar de andre maatte give op. Ja, og til syvende og sidst var der ogsaa tykke Philipp.

»Naa ja,« brummede Robert og kiggede lidt mismodig i Retning af Broderen, der naturligvis snørkede videre i alle Tonarter, »naa ja, han du'r ikke til meget, men han er saa besindig, og det er meget værd. Vi skal nok narre de røde!« trøstede han sig selv efter denne nallige Topperevue og sov ind. Peter Coudrin laa ogsaa længe uden at kunne falde i Søvn. Det var første Gang i fem Døgn, at han igen laa i en Seng. Han havde maattet overnatte i Skove og Bjerghuler, siden han forlod Slottet La Motte d'Usseau. Her og der paa ensomme Gaarde havde han slumpet sig til en Drik Vand og et Stykke Brød. I lang Tid vidste han ikke, hvor han egentlig skulde tage hen, men saa kom han omsider i Tanker om Pastor Pruel, som havde maattet flygte fra sin Landsby, og saa havde han bestemt sig til at vandre over til Montbernage. Nu takkede han Gud, at han havde Tag over Hovedet og næste Dag igen kunde læse den hellige Messe. Og atter følte Peter Coudrin den guddommelige Kærlighed i en inderlig Bøn: »Gør med mig, hvad Du vil, Herre!« bønfaaldt hans Læber, »lad komme, hvad Du vil: Kamp, Nød, Savn, Sult, Kulde, Lidelse, Forfølgelse og Død! Se, Herre, her er jeg for at gøre Din Vilje.«

Endnu to andre fik ingen Søvn den Nat. Fru Pasquier og Lisette David fejede Laden med store Koste og ordnede Alteret til det hellige Offer foran et mægtigt Krucifiks. Taarerne løb ustandseligt ned over Lisettes gamle Ansigt. Hun havde været Husholderske for Pastor Pruel og maatte hele Tiden tænke paa sin arme Herre, som

maatte friste Livet eet eller andet Sted i Elendighed. Mange Gange havde hun før i Tiden ordnet Alteret her i Laden for den tidligere Sognepræst, og trods Glæden over, at det hellige Offer igen skulde fejres her gav det dog et Stik i hendes Hjerter, fordi det denne Gang var en fremmed, som skulde staa foran Alteret. Til Slut trøstede hun sig dog, og et Skær af Glæde gik over hendes rynkede gamle Ansigt, da hun sagde til Bondenkone: »Den salige Herre,« saadan omtalte hun altid sin tidligere Herre, »har endog beløet mig den gyldne Kalk. Hvor vil den nye dog glæde sig, naar han kan benytte den til det hellige Offer.« Og hermed følte den gamle Husholderske sig af Hjertet trøstet.

Landsbyfolkene, som i Nattens Mulm og Mørke fra alle Sider hemmeligt ilede mod Laden for at overvære det hellige Offer, glædede sig umaadeligt. Der var gaaet et halvt Aar, siden de sidst havde haft Gudstjeneste, og nu var deres Lykke ubeskrivelig. Før Messen skænkede Præsten mange Guds Tilgivelse i Bodens Sakramente. Imidlertid bad Menigheden dybt grebet Rosenkransen. Ind imellem sang de unge Piger fra Montbernage flerstemmige Sange under Ledelse af Syersken Madame Favreau. Man kunde have troet, at man overværede en Festgudstjeneste i en fredelig Landsbykirke. Coudrin følte en dyb Glæde, da han saa Alteret smykket saa skønt. Lisette havde til og med skaffet Messeskiæder, og da den gamle med rystende Hænder overrakte Præsten en funklende Kalk, undslap der denne et Forbavselsens Raab.

(Fortsættes)

Hollandsk Digterhyldest

(stullet fra Side 263)

modigt -- fordi det sandsynligvis bliver det sidste -- Blik ud over Valle sancta med dens ældgamle ved den hellige Frans' Bøn og Bod helligede cremos.

*

Addio, sor Giovanni mio! skal jeg kalde efter Dem sammen med Pasqua Matteucci fra Borgo San Pietro; i Assisi ses vi igen. Og om det saa kun er Deres Aand, der vandrer der gennem de snævre Stræder og i den af hemmeligt Liv opfyldte Skumring af de mange Helligdomme. Vi skal ses igen, og jeg skal nok vise mig taknemmelig og -- frygt intet -- med den fornødne gentilezza kysse Deres Haand: addio i ci vidremo in cielo!

VORE FERIEBØRN

Disse Linier skrives 23. April. Endnu i Dag har vi ikke modtaget noget Beløb til vor Indsamling for Feriebørnene. Om otte Uger begynder Ferien, og hvor længe vil det endnu vare, før vi kan love blot de første Børn, at Ferien nu er sikret for dem?

Omtrent dette siger vi hvert Aar. Vi siger ogsaa tillidsfuldt, at endnu

har Ugebladets Læsere ikke skuffet. Det vil de heller ikke i Aar. Ganske vist er der netop i disse Dage en kedelig Udgiftspost, der hedder »bunden Opsparing«. Men den maa ikke faa nogen af Børnens Venner til at glemme Gaven til Børnene. Vi kan med selve Guds Ords Garanti love for, at det ogsaa her er en bunden Opsparing, der først forfalder til fuld Udbetaling i det andet Liv -- men med Renter, som ingen Bank kan konkurrere med.

Husk Gaven -- og helst snarest! Send den til Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N. -- Penge, Naturalier og Rationeringsmærker modtages med største Taknemmelighed.

St. Ansgars kirke

Søndag 29. april kl. 8: Prælatmesse og konfirmation. Kl. 10: Højmesse. -- Tirsdag 1. maj kl. 19,30: Festandagt med prædiken og procession. -- Hver aften i maj måned kl. 19,30: Majandagt. -- Torsdag 3. maj kl. 7 og 8: Stille messe. Kl. 10: Levitmesse. -- Fredag 4. maj kl. 14: Udstilling af det Højhellige til tilbedelse indtil andagten kl. 19,30. -- Hver fredag i maj måned kl. 20 (efter andagten): Kirkekoncert.

Engelske nyheder

Robinson: *The Cardinal*. 512 s., kr. 7,90.

Sackville-West: *The Eagle and the Dove*. A study in contrasts -- St. Teresa of Avila. St. Therese of Lisieux. 181 s. kr. 12,60.

Pegis: *The Wisdom of Catholicism*. An anthology. 908 s. kr. 21,60.

Sackville-West: *Saint Joan of Arc*. 344 s., kr. 15,00.

The Way of divine Love and a short biography of Sister Josefa Menendez. 509 s., kr. 18,00.

Mertons bedste bøger på tysk

Merton: *Der Berg der sieben Stufen*. 442 s., 24,20 kr.

Merton: *Verheissungen der Stille*.

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 KØBENHAVN. PALÆ 4777

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

Er vi alle lige i demokratiet?

Vi befinder os midt i et Samfund, der kalder sig demokratisk. Ungdommens Forret er at gøre sig sin Stilling klar, at gøre op med Fraserne og trænge frem til Sagens Kerne.

Er det sandt, naar man forkynder, at alle Mennesker er lige i Samfundet, eller er det kun en Frase, der skal tilsløre grim og grum Virkelighed?

Hertil maa vel svares, at der er dyb og sand Mening i Sætningen om alle Menneskers Ligestilling.

Først og fremmest betyder det, at vi er ligestillet overfor Gud. Dog ikke saadan at forstaa, at vi alle udgør en udifferentieret Masse. Den enkelte staar for Gud som Synder eller Helgen, som forstokket eller gudelskende. Men Ligheden skal søges i det menneskelige Væsens Dybder: Ole og Jac, Ilja og Mirjam er i Besiddelse af Fornuft og fri Vilje, de bærer alle en aandelig uforgængelig Eksistens i sig. Alle er de kaldt frem af et højeste Væsen, alle er de kaldet til et Liv i et højere Plan, et overnaturligt Livsfællesskab allerede i dette konkrete Liv. Og Ligheden gaar videre ud over denne Verden: Vi er alle bestemt til at skue Gud efter Døden, enhver Sjæl ombejles af den ubegribeelige Hemmelighed, vi kalder Guds Kærlighed. Og denne Lighed, der sætter sig ud over alle Forskelle, skal vi ære og respektere i os selv og i vor demokratiske Næste. Vor menneskelige Ligestilling betyder ogsaa, at vi staar som ligeberettigede overfor jordiske Love. Dog ikke saadan at forstaa, at Forbryder og lovlydig Borger stilles paa lige Fod, men snarere saadan, at hvert Menneske har et fundamentalt Krav paa at blive behandlet efter Ret og Retfærdighed, at ingen Magt i Samfundet har Lov til at behandle den enkelte efter Fordogthefindende, Bestikkelse, Partiskhed, forbryderisk Anvendelse af Sandhedsserum er udemokratisk.

Men vi vil prøve at gaa et Skridt videre. Naar vi ser paa den enkeltes Stilling i Samfundet, kan man da paa-staa, at alle Mennesker er sociologisk ligestillede? Her maa vi i Sandhedens Interesse svare Nej!

Virkeligheden fortæller os, at der findes indflydelsesrige og jævne Mennesker, kloge og dumme Mennesker. Nogle er flittige, og andre er dovne, den ene er dygtig og fremadstræbende, den anden upaalidelig og flakken-de. Disse personlige Forskelle i Karakteren kan ikke bortelimineres eller opsiges i et utopisk Ønskeparadis.

Tværtimod vil de uvægerlig fremkalde sociale og samfundsmæssige Forskelle. Der gives altsaa ikke et menneskeligt Samfund, hvor alle er lige. Et Folk er ikke Summen af ens Individder. Et Folk maa sammenlignes med en velordnet Organisme, hvor der er, og ifølge Sagens Natur maa være, overordnede og underordnede. En numerisk Ligestilling af Menneskene i et Samfund er en uorganisk Opfattelse, der fører til Omstyrtelse af Demokratiet og lige lukt ind i Diktaturets Kollektivbehandling af Menneskene.

Stemmen.

STAFETTENS portrætter

Det er næppe mange, som har hørt ret meget om *Thor Lange*. Havde jeg ikke været så heldig at få fat i en lille bog med hans digte, havde han også været ukendt for mig.

Thor Lange blev født i 1851 og døde i Rusland i 1915. Fra 1881 var han bosat i Rusland, hvor han var gods-ejer og dansk konsul, foruden at han var en betroet embedsmand under kejseren.

Han blev meget betaget af det folkelige liv, han mødte, og da han virkelig havde tilegnet sig det russiske sprog, begyndte han at oversætte russiske digte.

Det er dog ikke, fordi han var en dansk digter, at han har særlig interesse for os, men fordi han stod den katolske kirke nær. Den mand, som har udgivet digtsamlingen, skriver ganske vist, at Thor Lange til sin død bekendte sig til den lutherske kirke, men det har ikke været af hele sit hjerte.

Der er adskillige digte, som en protestant ikke ville have skrevet, f. eks. flere gendigtninger af latinske Maria-hymner:

Hil dig, Havets Stjerne,
Stjerne, klare, milde,
Redningsblus paa Verdens
mørke Vover vilde!

Sidste vers lyder:

Hil dig, Havets Stjerne
med din Søn tilsammen,
med vor Sol, Alverdens
Gud og Frelser!
Amen.

I et andet digt skriver han:

Som sømand har jeg ofte lejlighed til at spise på restauranter, der er knyttede til templer i Japan og andre øst-asiatiske lande. En stor del af madvarerne stammer imidlertid fra tempelofringer — altså fra offerdyr. Har jeg som katolik lov til at spise disse ting?

Skipper Skræk.

Svar til »Skræk«: Ganske det samme kunne man komme ud for på apostlenes tid, hvorfor også (d. hl. Paulus i sit første brev til Korinterne (10, 25—10, 29) så sig nødsaget til at slå nogle retningslinier op: »Spis kun alt, hvad der sælges hos slagteren (der var knyttet til templet) uden at spørge jer for af hensyn til samvittigheden. Jorden og alt, hvad der opfylder den, tilhører jo Herren.« Der angives samme sted visse undtagelser — men dem kan du selv læse. — Det er faktisk et interessant lille stykke, det med »tempelkødet«.

T. M. B. på Frederiksberg spørger:

Er det bedre for et menneske, at det forbliver hedning — end at det bliver døbt af en protestant?

Svar: Det er selvfølgelig bedst for hedningen, at han bliver døbt af protestanten — hvis der ikke var chancer for, at han var blevet døbt af en katolsk missionær i stedet for, — og med ordet »chancer« mener i dette tilfælde: 100 pct. sikkerhed.

„Historiske romaner“

Det er ikke alene »indmaden« i disse bøger, der er *uhistorisk*, — men også omslagene. Her har personerne både vat i skuldrene og dybt nedringede kjoler — hvilke ting overhovedet ikke blev brugt i fortiden. (Henrik d. 8. danner måske en undtagelse med hensyn til de brede skuldre).

Anker.

Stjerne, som har født Alverdens Sol,
Mø og Moder, løft i Liljehænder
Gralens Rosenkalk med Frelsens dug.

Dette vers er taget fra digtet »Offer-torium« og verset hentyder til Marias inderlige deltagelse i Kristi korsoffer.

Til sidst vil jeg gengive et vers fra digtet »Det hellige Flag«. Diglet er rettet som en bøn til Maria om at skærme Danmark. Her hedder det:

Vi lod dit hellige Flag forgaa.
— Guds Moder, send os et andet!
Bred først dets Flig ud for sønden Aa
og siden om hver i Landet.

Det er rigtigt, at Thor Lange døde som medlem af den lutherske kirke, men det er urigtigt at sige, at han var lutheraner. De her citerede digte viser det modsatte, og den kendsgerning, at han i de sidste år af sit liv brevslede med pater Amandus Brejtung om kirken og at han ønskede at blive katolik, er et tydeligt vidnesbyrd om, hvor han stod. —n.

Kirken i Spanien

Der er blevet skrevet meget i aviserne om strejken blandt arbejderne i Barcelona, og mange har ytret håbet om, at Francos diktatur stod for fald.

Der er derimod ingen aviser, som har bragt noget om spanierne egentlig syn på spørgsmålet, men det var der vel heller ingen, der havde ventet?

Men spanierne har deres egen mening om spørgsmålet. *Catholic Herald* refererer fra *New York Times*, som meddelede, at de katolske arbejderes ugeblad *Du* fornylig undlod at udsende deres blad, da cencuren havde forbudt en artikel, som billigede strejken. Bladet ville ikke tilbagekalde sin mening, og da artiklen ikke måtte trykkes, protesterede man ved at holde bladet tilbage.

Det er dog ikke alene arbejderne egentlig blad, som har protesteret. *Katolsk Aktionsblad Ecclesia* bragte fornylig en artikel, hvor de krævede, at regeringen skulle skride direkte ind mod inflationen, i stedet for kun at tale om, at den skulle bekæmpes.

Arbejdernes forhold i Spanien har også direkte været omtalt af paven i en tale, som blev refereret i ugebladet for nylig.

Nye ansigter

Formand: Knud Johannes Christensen.

Næstformand: Jørgen Barfred Petersen.

Sekretær: Ruth Schjøring.

Kasserer: Bruno Frané.

Endvidere: Ditle Sinding, Herluf Jensen, Johanne Brodka, Ulla Samsoe Andersen.

Revisorer: Johannes Skyum og Mogens d'Almeida Larsen.

Vel mødt i...

Amager: Fr. 27. kl. 20: Underholdningsgruppen forbereder majfesten. Lø. 28. kl. ca. 20: Efter andagten. Foråret i ord og toner. Sø. 6. kl. 19,30: Forårsfesten.

Jesu Hjerter sogn: Lø. 28. kl. 19,30: For og imod valfarter! Hvad mener du om sagen? Efter diskussionen har vi lejrbaalsunderholdning med servering af pølser. Medbring selv drikke. Lø. 5. kl. 19,30: Konkurrenceaften. Arrangement ved gr. 3.

Lyngby: Lø. 28. kl. 19,30: I aften har vi generalforsamling Det du længe har villet foreslå foreningen er det tid at sige nu. Kom frem med forslag til møder osv. Lø. 5. kl. 19,30: Andagt i kapellet. Sø. 5. kl. 9,00: Reciteret messe med fælleskommunion. Derefter tager vi alle samlet ind til de kirker, man skal besøge for at vinde jubilæumsafsladen.

Sønderborg: To. 3. kl. 8,00: Udflugt til Aabenraa. Haderslev er indbudt.

Østerbro: On. 2.: Møde hos frk. Larsen, Holbergsgade 28 A.

Om at danse, 1.

Folk har altid hoppet op og ned, fægtet med arme og ben og sprunget rundt for at udtrykke deres følelser. Tidligt i menneskeheden historie udvikledes dette energiforbrug til den kunstart, vi kalder *dansen*.

Beretninger om dansen findes så langt tilbage som til det gamle Ægypten (for 5000 år siden). Den havde her en religiøs betydning og var knyttet til ægypternes tro, at himmellegemernes gang direkte indvirkede på det menneskelige liv. Fra ægypterne overtog grækerne »Stjerne-dansen«,

der var en imitation af planeterne bevægelser omkring den formodede ubevægelige jord.

Også *hebræernes* dans var af religiøs karakter. I den anden mosebog (xv, 20) læser vi om de israelitiske kvinder, der dansede efter flugten gennem det Røde hav. I anden kongebog (der på »protestantisk« kaldes 2. Samuelsbog) (vi. 6—22) skildres Davids dans foran arken. David dansede »af alle kræfter« og viste derved Herren sin glæde.

Også dansen om guldkalven var en religiøs dans, omend dens genstand var i modsætning til den jødiske religion.

Som et eksempel på dans, der overhovedet ikke havde noget med religion at gøre, kunne man måske nævne Salome, der dansede for Herodes for at vinde Johannes Døberens hoved.

Også indenfor vor kirke kan vi finde et eksempel på religiøs dans: Ved Kristi Legemsfest, Den ubesmittede undfangelsesfest samt i tiden umiddelbart før fasten danses der foran højaltret under kommunionen i Sevillas katedral. Det er drenge, der danser, og de er iført røde kapper og fjerbesatte hatte.

Denne sydlandske skik vil sikkert synes os nordboere noget mærkelig — men vi må huske, at katolikkerne i Sevilla på grund af deres spanske temperament viser deres glæde på en anden måde, end vi overhovedet kunne tænke os at gøre.

Denne dans i Sevillas katedral synes dog at være det eneste eksempel på religiøs dans holdt i hævd af katolikker — skønt nogle af de bevægelser, som celebranten, diaconen og subdiaconen foretager i levitmessens, har karakter af *en formel dans*.

Anker.

(Næste gang lidt om den verdslige dans).

LIBELLE-BOGERNE
giver kort og klar katolsk Orientering

ERNST ISHØY
CIVILINGENIØR
Vestre Boulevard 40. C. 10412
Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke

<p>Holte Installationsforretning Øveradv. 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby</p>	<p>Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjortekær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby</p>	<p>Carl Hansen TØMRERMESTER Nørgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby</p>
<p>Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby</p>	<p>Holger Petersen Blikkenslager - Sanilet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby</p>	<p>Laurits Hansen MALERMESTER Houedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby</p>
<p>N. A. Nørgaard Murermester Vandtaarnsvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrsgade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske institutioner</p>	<p>Larebjørnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde · Rammer · Spøjle · Glasforsikr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog og det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April—Maj.

29. S. *) 5. Søndag e. Paaske (590—(hvid) 43); 2. Bøn: St. Petrus Martyr (889); Paaskens Præf. (518).

30. M. Bededag (594—44); 2. Bøn: (violet) St. Katharina af Siena (890); Præf. (518). — Eller:

(hvid) St. Katharina af Siena (890); 2. Bøn: Bededagen (595); Præf. (518); sidste Evang. (596). —

Hvor der holdes Procession, læses Bededagens Messe (594—44), som ovenfor.

1. Ti. St. Filip og St. Jakob, Apostle (rød) (894—94); 2. Bøn: Bededagen (595); Præf. (524). —

Hvor der holdes Procession, læses efter denne:

(violet) Bededagens Messe (594—44); 2. Bøn: St. Filip og St. Jakob (894); Præf. (518); sidste Ev. (895).

2. O. Vigilie til Kristi Himmelfart (hvid) (598); 2. Bøn: St. Athanasius (897); 3. Bøn: Bededagen (595); Præf. (518). — Eller:

(hvid) St. Athanasius (897); 2. Bøn: Vigilien (591), 3. Bøn: Bededagen (595); Præf. (518); sidste Ev. (598). —

Hvor der holdes Procession, læses efter denne

(violet) Bededagens Messe (594—44); 2. Bøn: St. Athanasius (897); 3. Bøn: Vigilien (591); Præf. (518); sidste Ev. (598).

3. T. **) KRISTI HIMMELFARTS DAG (hvid) (600—45); Præf. (519).

4. F. Det h. Korsens Genfindelse (rød) (900—95); 2. Bøn: St. Monica (904), 3. Bøn: Oktaven (600); Præf. (517).

5. L. St. Pius V (905); 2. Bøn: Oktaven (600); Apostlenes Præf. (524).

6. S. Søndag i Oktaven (604—46). (hvid)

(sluttes næste Spalte)

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bja-

dets Ekspedition.

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116

Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg

Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller

FASAN 595 mellem Kl. 18-19

St. Frans' 3. Orden

Møde Søndag den 29. april Kl. 15 i Kapellet paa Skt. Elisabeths Hospital.

D. K. K. F.

Retræte for damer

Retræte med efterfølgende hejskole vil blive afholdt på Dalum kloster i dagene 2.—8. september under ledelse af højerværdige pater Fr. Poppe, S.J.

Udgiften for deltagelse bliver kr. 35,00 for alle dagene (kr. 5,00 ekstra, hvis der ønskes enkeltværelse). Senge-linned, håndklæder og serviet samt sukkermærker bedes medbragt.

Anmeldelse om deltagelse bedes venligt sendt til fru Madeleine Bache, Poul Møllersvej 27, Odense.

*) Søndag den 29. April afholdes der i alle Kirker og Kapeller Kollekt til Fordel for Katolske Menighedsplejers Arbejde.

**) Torsdag den 3. Maj — Kristi Himmelfarts Dag — er sidste Dag for Modtagelsen af Paaskekommunionen.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst

den sidste

LIBELLE-

BOG?

— den koster

kun 2 kr.

EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4

København F. Telf. Central 968

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3

København F

Tlf. Godthåb 656

Husassistent

Flink Pige fra godt Hjem søges 1. Maj til Lægghjem i København. Gode Forhold. 3 Voksne. Løn 225 Kr. Billet nrk 304, Harlang og Toksvig, Bredgade 36, København K.

Spejderhus i Brønshøj

Sønd. 6. indvies I Absalon Trops nye store Hus bag Præsteboligen ved St. Antoni Kirke. Der er Spejdermesse Kl. 9, Byløb Kl. 10 og Indvielses-højtideligheden, hvori Divisionens Raadsmedlemmer og Førere deltager, er Kl. 14,30.

Academicum Catholicum

Mand. 30. kl. 20 taler den kendte skribent, pater A. J. Lutz fra Oslo om Friheden og samfundet. Mødet finder sted Skindergade 4. Intet møde onsdag d. 2. maj.

Situationen i Tjekoslovakiet meget alvorlig

Den ny Religionspolitik skaber Forvirring

Alle de Forholdsregler, som Regeringen i Prag hidindtil har iværksat mod Episkopatet og de religiøse Ordenssamfund, har taget Sigte paa at ødelægge den kirkelige Organisation for derved at skabe Mulighed for at rejse en »Nationalkirke«, der er afhængig af Regeringen. Da Regeringen til en Begyndelse søgte at udforme den berygtede pseudokatolske Aktion, skete det formentlig i Haabet om derved at kunne udnytte visse historiske Traditioner og derved gennem fremkalde et virkeligt Skisma indenfor Kirken i Tjekoslovakiet. Efter at disse første Forsøg slog fejl, og de faa »fremskridtsvenlige« Præster kun har kunnet øve ubetydelig Indflydelse, synes det nu som om Regeringen har til Hensigt at udvide den hidtil mod Biskopperne og Ordensfolkene anvendte Isolerings-Taktik til at omfatte hele Kirken. Denne Taktik kommer især til Udtryk i den Metode: at gaa til Værks mod Kirken indefra ved at placere regeringshengivne Elementer paa de kirkelige Nøglepositioner. Planen indledtes med Loven af Oktober 1949, hvorved Regeringen forbeholdt sig at besætte kirkelige Embeder og som indførte den berygtede Loyalitetsed. Regeringen indsaa, at den hidtidige Stats-Kirkeforvaltning ikke kunde fremtvinge de ønskede Resultater, og derfor maatte der ny Metoder til. En Del Nøglepositioner er allerede besat med »Administratorer«, udnævnt af Regeringen, medens de egentlige Biskopper nu er isoleret. Enkelte af disse Generalvikarer af Regeringens Naade hævder at have tiltraadt deres Embede med den paagældende Biskops Billigelse, men faktisk er Situationen idag den, at man paa Grund af Biskoppernes Fjernelse ikke kan kontrollere disse Paastandes Rigtighed. Der hersker rundt om i Landet stor Forvirring som Følge af Regeringens Reorganisering af Kirkeforvaltningen, og Gejstlighedens Stilling er uhyre vanskelig. Mange aner i Virkeligheden ikke, om de Personer, der officiell

URBI ET ORBI

har overtaget de respektive Bispedømmers Ledelse, er retmæssige Forvaltere eller ej.

Situationen idag i Tjekoslovakiet er langt alvorligere end dersom der var udbrudt en regulær Forfølgelse af de klassiske Former. Regeringen har gennem Retsprocesser, Arrestationer eller Deportationer samt ved at isolere Biskopperne sat Kirkens naturlige Overhoveder ud af Funktion, og Kirken befinder sig idag under en tiltagende Kontrol af den lille Klike af fremskridtsvenlige Præster, der villigt udfører Regeringens Ordre.

Den italienske katolske Ungdom tæller idag over en Million aktive Medlemmer. Organisationen udgiver maanedlig 16 Tidsskrifter og har iøvrigt ved de seneste Valg gjort sig i den Grad fortjent, at det takket være det italienske Ungdomsforbunds Indsats var muligt at vinde parlamentarisk Sejr over Kommunisterne. (KB)

Samtlige tjekiske Bisper under Husarrest

Ifølge til Rom indløbne Meddelelser er alle de tjekiske Biskopper, som endnu er paa fri Fod, sat under en Art Husarrest. Biskopperne er totalt afskaaret fra Forbindelse med Gejstligheden. En enkelt Undtagelse danner den gamle, for sine regeringsvenlige Sympatier kendte Hjælpebiskop i Prag Mgr. Eltschkner. (CND)

»Kulmangel« standser østrigsk Pilgrimstog

Den østrigske Jernbaneforvaltning har afslaaet østrigske Katolikkers Anmodning om et Særtog i Anledning af en Valfart i Burgenland med den Motivering, at man skulde spare paa Kulene. Det er imidlertid blevet konstateret, at Motiveringen ikke passer, og man formoder derfor, at det er den noksombekendte marxistiske Trafikminister Waldbrunner — der bl. a. har forbudt Banegaardsgudstjenesterne i Østrig — som paany har en Finger med i Spillet. (CND)

Prinsesse Elisabeth i Vatikanet

Prinsesse Elisabeth og Hertugen af Edinburgh af lagde i sidste Uge et halvanden Times Besøg i Vatikanet og underholdt sig en halv Times Tid med den hellige Fader i dennes Privatbibliotek. Ovenfor det kongelige Par paa Vej til Paven.

Karmeliter-Prior Borgmester i engelsk By

Byraadet i den engelske By Faversham har valgt Prioren for det derværende Karmeliterkloster, P. M. Lynch, til Borgmester. — Det er første Gang efter Reformationen, at en katolsk Præst beklæder et Borgmesterembede i England. (KIPA)

Katolsk

6. Maj 1951
99. Aargang
Nr. 18

Ugeblad

Franske
Præsteproblemer

»Det hellige Fribourg«

Jean Baptiste de la Salle

Kalenderreformen

Valfarten til Aasebakken

Forleden fik vi at vide, at den katolske Kirke er en Sekt, som er opstaaet paa Reformationstiden, medens vore evangeliske Brødre i Folkekirken ikke er Sekterere. Nu kommer det jo en Kende an paa, hvad man lægger i Ordet Sekt, men baade sprogligt og traditionelt har Ordet et Indhold, som kun vanskeligt lader sig forene med denne nye Hypotese.

Alle de mange Mennesker, der for Tiden slanker sig efter Lundbergs smaa Bøger, er et Slags Bevis paa, at Folk ved, hvad Sekt er — og undgaar det sekteriske. I Modsætning til andre Slanhkeds-Raadgivere har Lundberg

Sekter i lundbergsk Belysning

ikke nogen fiks Idé. Han er ikke Raakostapostel, ikke Vegetarianer, ikke Gærprofet, ikke Surmælksprædikant. Han stiller sig venligt og forstaaende til alle vore Fødemidler og vil blot hjælpe os til en sund Spisevis ved at variere paa passende Vis, saa vi faar, hvad der tilkommer os, hver iøvrigt efter sin Natur, og undgaar, hvad der er overdrevent. Ved sin Rimelighed

og sin Mangesidighed virker dette »System«, som den sunde Menneskeligheds Protest mod alle egentlige »Systemer«, d. v. s. Ensidighed, Sekter.

Kristendommen er en Verden, ikke et System. Det er en Religion for alle Racer, alle Dannelsestrin, alle Generationer, alle Mennesketyper. Den kan leves i samme Fylde af den bedende Søster i det afsides Kloster og af den travle Moder midt i sin store Børneflokk. Den er rig nok til alle. For alle gælder det om af den uendelige Rigdom at bruge det, som fører bedst mod det fælles Maal, vejledet af Kirken, der ved, hvad vi trænger til og evner, og med al Ærbødighed og Kærlighed overfor dem, som Gud i sin Kirke leder ad andre Veje. Sandheden er een, Maalet er eet, Vejene saa mange som vi Mennesker.

Sekterne er opstaaet af Snæversyn. En Mand forser sig paa Misbrug af Vin og vil udrydde Alkoholen. En anden erfarer for eget Vedkommende, at ikke alle er kaldet til Klosteret, og han vil udrydde Klostrene. En siger Grønsager alene, en anden Biblen alene, skønt Kød ogsaa er Føde og Kirkens Tradition ogsaa en Kilde til Forstaaelse af Jesu Aabenbaring. Og med Sektens indsnævrede Indhold følges en stærk Modvilje mod alt, hvad der forkastes af Sekten, hvad enten det er Paven eller blot visse Ingredienser i Aartusinders Kost.

Det er i Virkeligheden saa let at se, hvad der er Sekt og hvad ikke. Vi indrømmer glat væk, at der kan findes Katolikker af sekterisk Anstrøg (som ikke kan se det gode, der findes i f. Eks. en folkekirkelig Salmebog), men det vil falde mere end svært at finde Sektens Præg paa selve den gamle universelle Kirke.

Sneen er smeltet og Foraaret har holdt sit Indtog i Bergell (Engadin).

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 8955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malermfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Slagelse

OØR DERES INDKØB AF
vin - tobak - konserver
CITY
FREDERIKSGADE 1
(Et skridt fra kirken)

K. Jørgensen

aut. Installatør
Jern' anegade 4
Lys - Kraft - Varme
Telefon 1083
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

H. Askholm

SKOMAGERMESTER
1. Kl.s Arbejde
LØVEGADE 18
Leverandør til de katolske Institutioner

FISK - VILDT - FJERKRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

Reimers Konditori

Schweitzerplads 3
Telefon 293
Leverandør til de katolske institutioner

Helsingør

Kaas & Sørensen

Indebaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 89 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spie Rutana . lev sundt

Frankrigs Præsteproblemer

De siges ofte, at i Frankrig er Præstemanglen saa stor, at der er flere Tusinde Sogne uden Sognepræst. Men paa den anden Side har Pater Rouquette S.J. i Aprilnummeret af »Etu-des« kunnet fastslaa, at det afkristnede Frankrig er et af de præsterigeste Lande i hele den katolske Verden. Af de 42 Millioner Franskmænd er 35 Millioner døbte Katolikker, som ikke har frasagt sig Forbindelsen med Kirken. For disse 35 Millioner, blandt hvilke der er Millioner, som ikke praktiserer deres Religion, søger 51 Tusind Præster, d. v. s. at der findes 1 Præst for hver 686 (praktiserende og ikke praktiserende) Katolikker. Kun Belgien, Irland og Luxembourg har flere Præster i Forhold til deres katolske Befolkning.

Stilles disse to Fakta overfor hinanden, maa man nødvendigvis drage den Slutning, at Løsningen paa Problemerne bestaar i at fordele de forhaandenværende Præster bedre.

Den franske Landbefolkning aftager i Antal, medens Byerne stadig vokser. Det er nu kun 35 pCt. af den franske Befolkning, som bor paa Landet. Sogneinddelingen har imidlertid ikke fulgt denne Omlægningsproces. I Sognearbejdet virker 28.200 Præster, af hvilke de 21.000 har deres Gerning paa Landet, kun 7200 i Byerne. Men paa Landet er saa mange Landsbyer i den Grad affolket, at fra 2 til 8 Sogne maa ledes af en enkelt Sognepræst til Trods for det store Antal Præster paa Landet.

En ny Fordeling af Præsterne, svarende til Befolkningsforskydningerne, kan kun udgaa fra Hierarkiet. De præsterige Diocesser maa komme de præstefattige til Hjælp. Det fællesfranske Seminar i Lisieux er et første Skridt i denne Retning. Ligeledes er en finansiel Udlikening mellem fattige og mere velstillede Diocesser nødvendig. Og endelig er det ogsaa nødvendigt, at der finder en Udlikening Sted mellem Ordens- og Verdensgejstlighedens Indsats i Sjælesorgen. Ifølge de Krav, som Kannik Boulland har opstillet i sin Bog »Det landlige Frankrigs Missionsproblemer«, maa dertil egnede Præster slttes sammen i større Aktionsgrupper, svarende til de Forsøg, som i mindre Maalestok allerede er blevet gjort i flere afkristnede Dekanater af større geografisk Udstrækning. Det kræves ikke nødvendigvis, at saadanne Præster skal leve et Fællesliv, men nødvendigt er et moralsk Fællesskab i Tankesæt, Bøn og Virksomhed i Sjælesorgen.

Organisationen af Sjælesorgen i Frankrig er et Aarhundrede gammel og ikke længere tidssvarende. Trods den hurtige Affolkning af Sletlandet blev i forrige Aarhundrede Antallet af Centrur for Sjælesorgen paa Landet forøget med 13.000, d. v. s. med over en Trediedel. Deraf kommer det, at en Præst i Dag ikke har flere Sjæle at tage sig af end for 50 Aar siden, men at Katolikkerne nu er fordelt paa fra 2 til 8 Menigheder, som ikke mere

udgør en samfundsmæssig Enhed. Det fattige — »underproletariserede« — Præsteskab gør sig fortvivlede Anstrengelser, men naar kun til at sikre en ydre Gudstjenesteordning. Evangeliseringen, Arbejdet i Dybden, er ophørt. Man har foreslaet at lægge Sognecentre i landlige Omraader sammen til enkelte Sogne, hvis Centrum anbringes i vedkommende Egns naturlige, økonomiske og kulturelle Midtpunkt. Til disse centrale Byer findes der nok af Færdelsesforbindelser, som Folk ogsaa benytter om Søndagen. Stederne er overalt kun faa Kilometer fra hinanden, saa man meget vel kan paalægge Katolikker at besøge Kirken i Hovedbyen. Her kan Gudstjenesten saa ogsaa afholdes paa meget snukkere og mere omhyggelig Vis. Alt dette vil ganske vist have Karakter af Revolution mod traditionelle Sognedelinger, der historisk strækker sig helt tilbage til Middelalderen, men det vil være uhyre gavnligt. Der findes i Dag i Frankrig 23.650 Menigheder (62 pCt.) med under 500 Indbyggere hver, medens Tallet i 1866 kun var 16.700.

Det er klart, at en Nyinddeling af Sjælesorgen kun vil være af Betydning paa længere Sigt, hvis der samtidig sættes ind overfor den Tilbagegang i Præstekald, som siden 1947 har vist sig saa alvorlig. Man er nu tilbage til Tallene fra 1913. Ganske vist har der før engang ogsaa været en stærk Nedgang i Præstekaldene. Det var i Aarene efter 1905, da den antiklerikale Lovgivning svækkede og indskrænkede Kirkens Magt. I Aarene 1900—1904 regnede man med, at der blandt 10.000 unge Franskmænd mellem 25 og 29 Aar var 52 Præster. Fra 1905 sank Tallet hurtigt og naaede i 1913 ned til 30 Præster blandt 10.000 unge Mænd. Fra 1914 til 1947 fulgte saa atter en stærk Stigning, men derefter gik Tallet paany helt ned til de 30 fra 1913.

I 35 Diocesser er Tallet paa Indtraadte i Seminarerne siden 1946/47 dalet med 25 pCt. Man maa regne med 15 præstefattige Aar.

Hvorfra stammer denne Tilbagegang? Fra 1933 til 1945 laa Fødselstallet særlig lavt i Frankrig, altsaa maa der fra 1957 til 1970 ogsaa komme faa Præstevielser. Hvis saa ikke en ny Befolkningsændring ved Krig eller andre Aarsager skulde indtræffe, vil Antallet af Præster atter vokse, saa meget des mere, som der i det Frankrig, der er grebet af den kristne Fornyelses-Bevægelse, bliver stiftet sunde kristne Ægteskaber af den katolske Ungdom.

Dog har ogsaa den generelle Afkristning af Tilværelsen i høj Grad bidraget til Tilbagegangen i Præstekald. En sociologisk og historisk Betragtning af Præstelandens Rekruttering i Frankrig viser ganske vist, at det politiske og samfundsmæssige Klima i forrige Aarhundrede og Begyndelsen af det indeværende Aarhundrede i særlig udpræget Grad begunstigede Tilbage-

gangen af Kaldene. Ister da Kirken, efter Gennemførelsen i Aarhundredets Begyndelse af Lovene om Adskillelse af Stat og Kirke, blev fattig og kun kunne hyde sin Præster en fattig Tilværelse, vilde ingen, som tilhørte Bondestanden, lade sine Sønner gaa ind til saa elendig en materiel Tilværelse. Paa den anden Side hidrog ogsaa Tilbagegangen i Landbefolkningen til efterhaanden at tilstoppe denne hidtidige Hovedkilde til nye Præstekald. I vore Dage, d. v. s. siden 1913, er Tilgangen til Præstekaldene i stigende Grad flyttet til Bybefolkningen, hvor Præsterne kommer fra børnerige Familier. Præstekald, som heror paa et bevidst eller ubevidst Ønske om social Positionshøjnelse, er i vore Dage forsvundne.

Da der siden Adskillelseslovene ved Siden af den frie (katolske) Skole ogsaa findes en Statskole, og da Skolen om muligt har endnu større Betydning end Familierne, hvad angaar det at lægge Grund til Præstekald, saa var det givet, at Aanden i Statsskolen, der var antiklerikal, maatte hæmme Præstekaldenes Vækst. Her viser der sig imidlertid en Vending. I April modtog den Hellige Fader en Mængde Lærere fra de franske Statsskoler. Disse Lærere udmærker sig ved kristen Aand og skaber atter Plads for Kristendommen i Statsskolen. Paven fejrede i en Tale disse Læreres og Lærereinders Besøg som en religiøs Begivenhed for Frankrig. Faktisk er de kristne Kræfter i Færd med, trods alle Vanskeligheder, atter at faa Foden indenfor i Statens Skoler. Om de forandrede Forhold i disse Skoler vidner ogsaa Statistikken over Præstekald. Af de 1165 Elever paa Præsteseminarierne i og omkring Paris er 332 tidligere Elever fra Statsskolerne, ligesom det er Tilfældet med Paris' tre unge Viebiskopper. Det vilde nu være i højeste Grad ønskeligt, om ypperligt egnede Præster kunne tage sig af Statsskole-Elevernes religiøse Belæring. Men saadanne Præster kan kun frigøres, hvis en Nyopdeling af Sjælesorgen gør dem fri. Saaledes er Spørgsmaalet om Præstekald i Statsskolerne nøje forbundet med det Spørgsmaal, vi beviste i Artiklens første Del — Nyfordelingen af Sogne og Sognepræster i Frankrig. Lykkes dette sidste og sikres der en nogenlunde tilstrækkelig Tilgang af nye Præster, vil det saakalde »Missionsland Frankrig«, i hvert Fald hvad Antallet af Præster og præstelig Betjening angaar, absolut ikke være et Missionsland. Et Præsteskab, som er sig sin Opgave bevidst, og som arbejder med nye Metoder, kan saa paa bred Basis tage fat ogsaa paa Genkristningens store Værk.

*

I en Fodnote til ovenstaaende Redegørelse for franske Forhold kan det have sin Interesse at drage en Sammenligning med de Problemer, vi har i det katolske Danmark. Med al skyldig Respekt for de meget store Forskelligheder mellem de to Lande har ogsaa vi haft en Periode, i hvilken der oprettedes nye Sogne rundt om i Egne, som var meget tyndt befolket med Ka-

tolikker. Denne Udvikling er standset af den gode Grund, at vi ikke har Præster nok til at udstationere dem som Sjælesørgere for et Hundrede Mennesker eller mindre. Ogsaa hos os har der derfor vist sig en Tendens til hellere at samle nogle Præster i centralt beliggende Byer, hvorfra de takket være de moderne Færdselsmuligheder kan pastore et relativt stort Omraade. Det betyder Økonomi med vort beskedne Antal Præster, og for Præsterne selv er det en stor Fordel til daglig at arbejde Haand i Haand med Konfratres.

Saa længe vi er faa i Forhold til vort Lands geografiske Udstrækning, vil det uvægerligt være utilstrækkeligt at bestride Sjælesorgen alene med de unge Danskere, som modtager Kaldet

til Præstegerningen. Vi maa være glade, hvis vi langsomt gennem Aartier opnaar, at det danske Islæt i Præstestanden forøges. Ogsaa hos os er Forholdet — heldigvis! — det, at Kirkens Fattigdom sikrer os imod, at nogen vælger Præstegerningen for Levebrødets Skyld eller for social Position. Men er vore Præster sikret mod disse Farer, er hele vort Problem derfor, om der i Hjem og Skole er tilstrækkeligt med religiøs Aand og Offervilje. Afkristningen i Forbindelse med Løsningen af de Baand, som holder Familierne sammen er her en meget alvorlig Fare for Kaldene. Til Gengæld er vore Skoler, som nu i stigende Grad beholder Børnene ud over skolepligtig Alder, et Lyspunkt i samme Henseende.

Kirkekoncerterne i Domkirken

Den første af de bebudede Kirkekoncerter i Domkirken finder Sted Fredag d. 4. Maj, og Programmet omfatter bl. a. Morgen- og Aftensange af Weyse, sunget af Therese Bølling, en dansk Højmesse, sunget af et Børnekor samt Recitation — ved Søren Weis — af Digte af Johannes Evald og Johannes Jørgensen. Ved den anden Koncert — Fredag d. 11. Maj — spiller bl. a. kgl. Kapelmusicus Mogens Steen Andreassen en Obosonate af Händel og endvidere byder Programmet paa aandelige Sange og Orgelkompositioner af Bach. Adgangen er gratis.

*

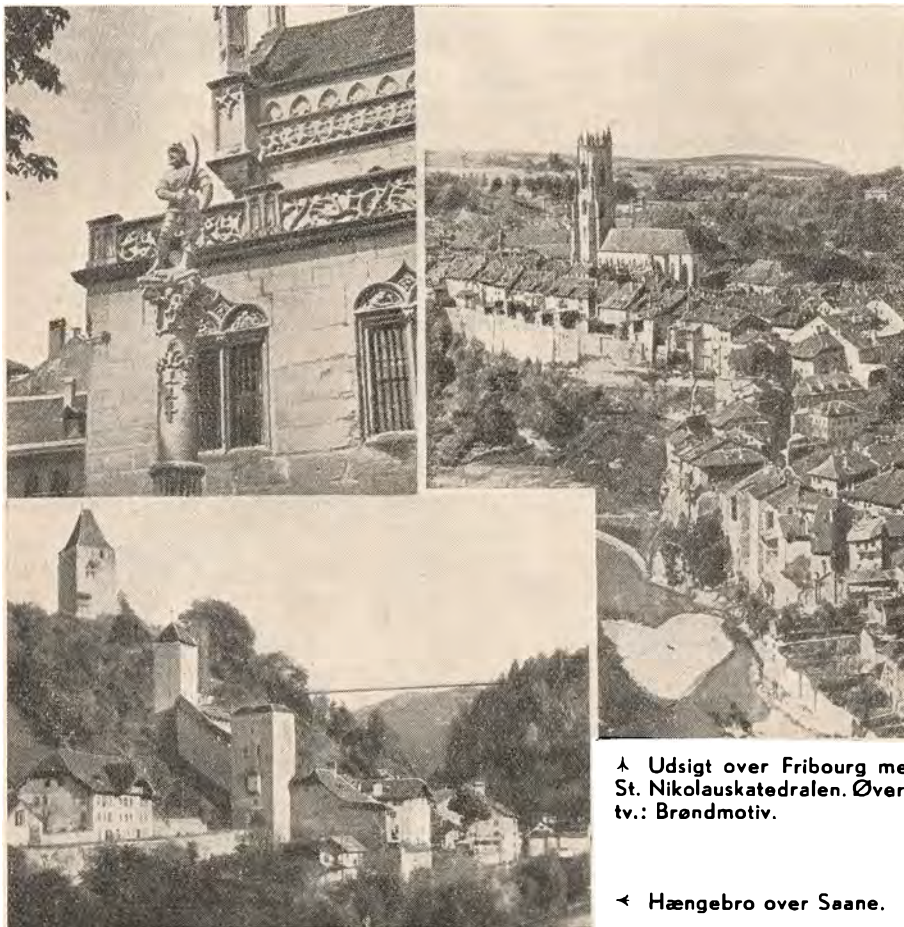
Italiens-Udsendelser i Radio

Statsradiofonien har i den senere Tid med Mellemrum bragt en Række udmærkede italienske Udsendelser, hvor bl. a. Pastor Peter Schindler har medvirket. Førstkommande Fredag — 4. Maj — fører Pastor Schindler Lytterne gennem Vatikanets Grotter og Lørdag — 5. Maj — Kl. 22,15 bringes en Udsendelse »Hos Johannes Jørgensen i Assisi«.

„Det hellige Fribourg“ - Katolicismens Højborg i Schweiz

»Det hellige Fribourg« har man spøgende kaldt Hovedstaden i den tvetsprogede Kanton af samme Navn i det sydvestligste Hjørne af Schweiz. Og

— hellig eller ikke hellig: Fribourg er idag utvivlsomt en af de mest »katolske« Byer i Europa, det er den schweiziske Katolicismes Højborg —

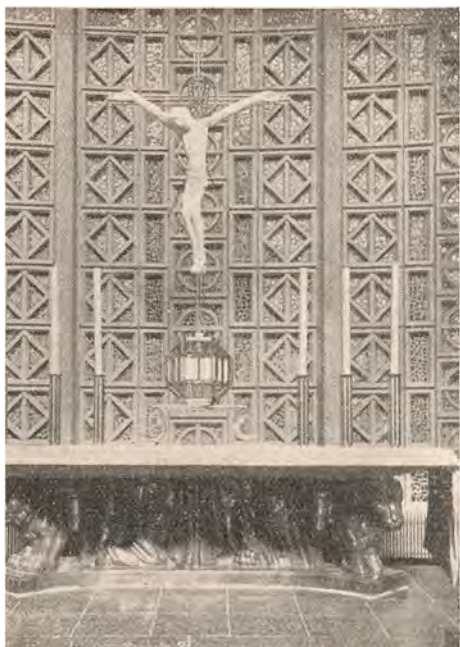
▲ Udsigt over Fribourg med St. Nikolauskatedralen. Øverst tv.: Brøndmotiv.

◀ Hængebro over Saane.

omkring 90 pCt. af de 26.000 Indbyggere er Katolikker. Det store katolske Universitet, de mange Ordenshuse og katolske Undervisningsinstitutioner for Børn og unge bevirker, at Ordensfolk i Ordensdragter er et fast Led i Bybilledet — alt dette bevirker, at der saa at sige hviler en »katolsk Atmosfære« over Fribourg, en særegen »air«, som gør Tilnavnet ikke helt uretmæssigt.

Men iøvrigt er selve Byen den Dag i Dag et Klenodie blandt Schweiz's Byer, den har i sin Kærne bevaret det middelalderlige, skolastiske Præg, og det er velsagtens ogsaa dette Billede, der fanger den fremmede i det Øjeblik, han første Gang sætter Foden paa Fribourgs Jord. Klinet op ad stejle Klipper, mellem hvilke Saanefloden snoer sig i utallige Bugtninger, omgivet af gamle Bygninger med Taarne og Tinder og kronet af den mægtige St. Nikolaus' Katedrals kullede Taarn, virker den som et pragtfuldt Skuespil, som et levende Stykke malerisk Middelalder — det var det, der fik Ruskin til at karakterisere Fribourg som »den mest maleriske By i hele Schweiz«, og det siger dog noget. Den gamle Bydels herlige Borgerhuse med de gotiske Vinduer og deres Smedjernforsiringer, de udskarne Døre og Porte, de kunstfærdige Statuer, Brøndene med deres Blomstervæld, alt vidner

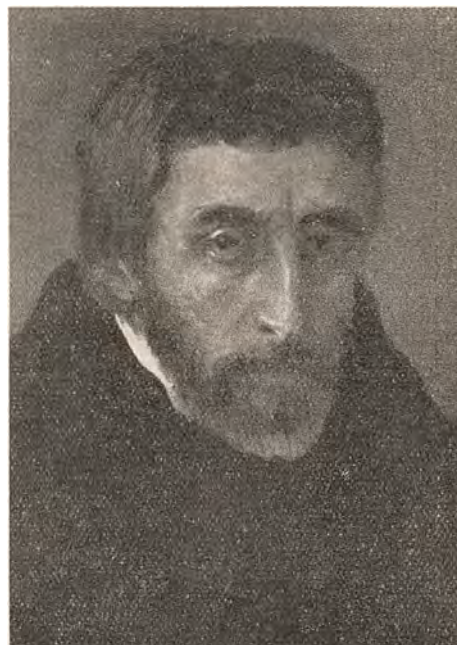

lede i mangl og meget er bibeholdt. Den Omstændighed, at Byen har været skaanet for Krig, kan vi ogsaa takke for, at dens rige kunstneriske Arv er forblevet uskadt. Den hellige Nikolauskatedral, der rejstes imellem XIII. og XV. Aarhundrede viser os stadig sine fremragende Kunstværker, det verdensberømte Orgel lyder stadig. Og i de utallige andre Kirker staar værdifulde Kunstværker, og de talrige Brønde fra XVI. Aarhundrede smykker Pladser og Gader. I »Kollegskirche« hviler den hellige Petrus Canisus, hvis Navn er uløselig knyttet til Fribourg.

Det store internationale katolske Universitet er grundlagt i 1889, men den ny Universitetsby — et af de mest imponerende Bygningsværker indenfor schweizisk Bygningskunst — er

← Alteret i Universitetskapellet og
 † Det katolske Universitets Indgang til Aula

rejst i de første Krigsaar og er et straalende Tegn paa det katolske Schweiz's Offervilje. Mere end tusind Studenter fra hele Jorden færdes her i den moderne Bygning helt af Beton, alt er udstyret efter allernyeste Principper. Her er et teologisk (af Dominikanerne ledet), et juridisk, et filosofisk og et naturvidenskabeligt Fakultet, her er Bibliotek og Læsesale og Laboratorier. »Sedes sapientiae«, Visdommens Sæde i Fribourg har den schweiziske Katolicisme med Rette Lov at være stolt af — det katolske Universitet i Fribourg er blevet det katolske Schweizerfolks aandelige Centrum, og derfra gaar Traadene ud over hele den katolske Verden samtidig med at de fortæller om, at i det lille Schweiz sidder Aandslivet og Aandsfriheden i Højsædet. stud.

➤ Petrus Canisius

det om en glørværdig Fortid, om hvilken der til Stadighed værnes med Kærlighed og Omhu.

Fribourg har levet en fredelig Tilværelse. Kun een Gang siden Hertug Berchtold IV af Zähringen i 1157 grundlagde Byen har den været Skueplads for krigerske Handlinger. De stejle Klipper, som han lagde Byen paa, ydede Beskyttelse mod Fjender, og dette Billede af en befæstet By er bibeholdt. Det vilde dog være helt forfejlet, om man skulde tro, at Udviklingen havde staaet stille her. Alene den Omstændighed, at Fribourg har været Modreformationens Centrum, siger en hel Del, og det store katolske Universitet, der idag knejser ovenover Byen taler ogsaa sit eget Sprog. Historien er saa sandelig ikke draget udenom Fribourg omend det ydre Bybil-

JEAN BAPTISTE DE LA SALLE

Det moderne Undervisningsvæsens Banebryder

30. April i Aar var det 300 Aar siden, at Jean Baptiste de la Salle kom til Verden i Reims, og hans Disciple, »de kristne Skolebrødre«, eller kort og godt »Skolebrødrene«, der idag er udbredt over store Dele af den katolske Verden, fejrer selvsagt Dagen som en stor Familiefest. Netop nu i vore Dage, hvor Kampen for den kristne Skole er saa aktuel mange Steder, vil det sikkert være paa sin Plads at kaste blot et flygtigt Blik paa det Værk, som denne, det moderne Undervisningsvæsens Banebryder, skabte og selv førte ud i Livet.

I Aaret 1950 underviste 14.522 Skolebrødre i alt 413.763 Elever i 1363 Skoler, og 64 forskellige Lande delta-

ger paa Jubilæumsdagen i Hyldesten til den Mand, der ikke blot har gjort sig fortjent af den kristne Verden, men af Menneskeheden som Helhed, idet Elfterverdenen har ham at takke for den katolske Folkeskoles Organisation.

Jean Baptiste de la Salle var Søn af en Dommer i Reims og overtog i 1678 som nyviet Præst Ledelsen af en Skolestøster-Kongregation. I Aaret 1679 stiftede han Bekendtskab med en Lærer ved Navn Adrien Nyel, der i Rouen havde stiftet en Forening af unge Præster med det Formaal at forbedre sin Tids Fattig-Skoler, og nu ogsaa skulde til at oprette en Fri-Skole i Reims. Med La Salles Hjælp rejstes der inden

længe hele tre Fri-Skoler, og efter at have forvissat sig om Lærernes Indstilling, optog han dem i sit eget Hjem og søgte at give den fri Sammenslutning en Art Kloster-Form.

Aaret 1684 blev et Vendepunkt for Folkeskolevæsenets Udvikling. Adskillige Sognepræster rundt om anmodede La Salle om at sende en Broder som Lærer til deres Sogn, men han kunde ikke efterkomme disse Ønsker, idet han ikke ansaa det for formaalstjenligt, at hans Brødre virkede enkeltvis. Men for at imødekomme Præsterne i deres Nød, grundlagde han saa i Reims et Institut til Uddannelse af verdslige Lærere og gav det Navnet »Skoleseminariat«, det første i sin Art indenfor Folkeskolevæsenets Historie.

Kort Tid senere lagde han Grunden til et »For-Noviciat«, (Juvenat) for talentfulde Drengene i 14—16 Aars Alderen med det Formaal at skaffe sin Organisation den nødvendige Tilvækst. Hensigten med dette Noviciat var at skaffe egnede Ordenslærere til Folkeskolerne i Byerne medens Skolelærerseminariat skulde levere dygtige verdslige Lærere til Skolerne paa Landet.

I 1688 modtog han en Indbydelse fra Sognepræsten ved St.-Sulpice i Paris til at overtage en Friskole i dennes Sogn, og han begav sig da med to Brødre til Paris, idet han haabede herfra at have bedre Muligheder for at udbygge sit Værk. Og lidt efter lidt udbyggedes Værket, Undervisningen formedes ligeledes bedre og bedre, han opstillede en passende Skole- og Dagsorden og indlagde sig uvurder-

lige Fortjenester for Undervisningsmetoden.

I Aaret 1699 grundlagdes en Søndagsskole for Haandværkerlærlinge i Paris, og dens Elevantal steg i Løbet af faa Aar til 300 Elever. Brødrene inddelte Lærlingene i Klasser alt efter deres Præstationer og Haandværk, og underviste dem i Geografi, Bogføring, Geometri og Tegning, og dermed var Grunden lagt til den første tekniske Skole, den første Haandværkerskole i Europa — altsammen med Bibeholdelse af den religiøse Undertone i Undervisning og Opdragelse. Endnu flere Skoler, ja endog et Par »Forbedringsanstalter« for vanartede Børn naaede La Salle at oprette, inden han lukkede sine Øjne i 1719.

Og ikke alene det katolske Frankrig fejrer 300-Aarsdagen for det moderne Undervisningsvæsenes Banebrydelse og Skabers Fødsel — 65 forskellige Lande, hvor de kristne Skolebrødre idag virker, fejrer 30. April den hellige Jean-Baptiste de la Salle's Minde. Præsident Truman har saaledes — for blot at nævne et Eksempel — for nylig betonet, at Skolebrødrenes Indsats paa Pædagogikkens Omraade har været banebrydende, og det officielle Frankrig yder La Salle sin Tribut, naar Præsidenten for Byraadet i Paris 4. Maj døber den hidtidige Rue de la Barouillière om til Rue de Saint-Jean-Baptiste de la Salle og det franske Postvæsen udsender et Mærke med Helgenens Portræt. Og hele Frankrig slutter op om den Mand, der som Guds Tjener har ydet sit Fædreland saa store Tjenester.

P. U.

Hjemmets Krog

Fra Leg til Alvor

Et Barn behøver ikke at være ret gammelt førend det kan begynde at lege. Den lille Pige har sine Dukker og Drengen sit Tog eller sine Biler, der hver for sig for dem er det centrale i Tilværelsen. Og det er da Forældrenes Opgave lidt efter lidt — og helst saa umærkeligt som muligt — at vende Legen til alvorfuldt Arbejde.

Det at lege hører nu engang til Barnets Verden. Den moderne Opdragerkunst udnytter da ogsaa Barnets Leg til at bibringe det f. Eks. at læse og skrive. Imidlertid er det lettere for en Mor at føre sin Pige frem fra Leg til Arbejde end det tilsvarende er med Drengen. En lille Pige interesserer sig allerede fra sin tidligste Tid for huslige Anliggender, medens det kan have sit Besvær med at interessere lille Bror for et husligt Arbejde — hvad han imidlertid ingen Skade har af. Tværtimod bør ogsaa Drengene hjælpe Mor og ikke altid lade Pigerne om det.

Allerede i den tidlige Skolealder erfarer Barnet, at Arbejde er noget helt andet end Leg; Barnet bliver træt og ked af det og vil hellere lege. Men ligesom vi lærer Barnet op til at arbejde og dygtiggøre sig gennem sit Arbejde, saa maa vi sørge for at udvikle Arbejdets religiøse Sider: at søge at vise Barnet Glæden ved fuldført Arbejde, at indprente det, at Vor Herre ser med Tilfredshed og Glæde ned paa hver og een, der har udført sit Arbejde — stort eller lille — vel.

Mor.

ORIENTERING

Kalenderreformen - endnu engang

Fra Tid til anden dukker Spørgsmaalet om en Kalenderreform op paa ny og drøftes rundt omkring — for derpaa atter at blive »henlagt«. For nylig er der imidlertid — som allerede nævnt her i Bladet — i Vatikanets Trykkeri udkommet en interessant Brochure om Spørgsmaalet. Brochuren er skrevet af P. Guiseppa Pizzoni og er et Særtryk af »Ephemeridides Liturgicae«. P. Pizzoni gennemgaar de forskellige Bestræbelser, der har været i Gang med Henblik paa en Reform af den Gregorianske Kalender, og hæfter sig især ved det angelsaksiske »World Calendar Association's« Projekt, der i alt væsentligt gaar ud paa følgende:

Aaret inddeles i 4 Kvartaler med hver 91 Dage. 1. Kvartal: Januar (31 Dage), Februar (30 Dage), Marts (30 Dage). 2. Kvartal: April (31 Dage), Maj (30 Dage), Juni (30 Dage), 3. Kvartal: Juli (31 Dage), August (30 Dage), September (30 Dage). 4. Kvartal: Oktober (31 Dage), November (30 Dage), December (31 Dage). Hvert Aar indskydes der mellem 30. December og 1. Januar en 365'nde Dag, en saakaldt »Mellemdag«. Hvert Skudaar ind-

skydes der endvidere en »Mellemdag« mellem 30. Juni og 1. Juli, og disse »Mellemdage« skal ikke gælde som Ugedage. Derved opnaas, at Maanederne Januar, April, Juli og Oktober alle begynder med en Søndag; 5. Februar, 5. Maj, 5. August og 5. November vil ligeledes altid være Søndage, ligesom 3. Marts, 3. Juni, 3. September og 3. December. Denne Kalenderreform vil ligeledes tillade Fastlæggelse af Paaskefesten.

Imidlertid tager P. Pizzoni Forbehold overfor den skitserede Plan, og hans Forbehold gælder hovedsageligt Paasken, Ugens religiøse Karakter samt overhovedet Betimeligheden af en Kalenderreform. Han udtaler: Det tilkommer dog Kirken at bestemme Datoen for Paaskefesten, omend Kirken aldrig har erklæret, at den nuværende Kalenderordning er noget, der grundes paa en Aabenbaring eller har dogmatisk Karakter. Og alle de Grunde, der fremføres, for at lægge Paaskefesten fast paa en bestemt Dato, er af rent profan Art og bunder i Bekvemmelighedsgrunde, der næppe er saa tungvejende, at man af den Aarsag skulde opgave en Tradition paa

omkring 40 Aarhundreder, nemlig fra Moses Tid og op til vore Dage.

Og ligeledes er Ugens religiøse Karakter kendetegnet af en lang Tradition, omend den ikke kan følges tilbage til Menneskehedens Begyndelse. Uden Tvivl er Ugen opstaaet paa Grundlag af Teksten i Exodus XX, 8, hvori det hedder: Du skal arbejde seks Dage, men hvile den syvende. Og med Kristendommen blev Opstandelsesdagen (Søndag, hidtil Sabbath) Ugens første Dag. Selve Begrebet Ugen er derfor hævdvundet, og det var kun den franske Revolution, der hidindtil har gjort Forsøg paa at rukke ved dette. Ugen er ingen blot og bar Tidsinddeling, men derimod et hierarkisk-religiøst Begreb, som det næppe vil være opportunt at røre ved.

Og endelig er P. Pizzoni af den Anskuelse, at Indførelsen af en ny Kalender vil være ensbetydende med, at der opstaaer ny Vanskeligheder, skabes ny Modsætningsforhold, og han minder om, hvor længe det egentlig varede, indtil den gregorianske Kalender i sin Tid brød igennem. Det drejer sig med Kalenderen — slutter P. Pizzoni — om en aartusindgammel Tradition af guddommelig Oprindelse, som man ikke skal pille ved af rent og skær rationalistiske Reformønsker. Der er i vore Dage langt større og alvorligere Problemer, der trænger til at løses.

Til Sibirien -

Nedenstaaende Beretning har været offentliggjort i det engelske katolske Ugeskrift »The Tablet«. Det er Beretningen om en Del af Søster Celines Oplevelser gennem en Snes Aar. Som Barn af polske Forældre blev Søster Celine født i Philadelphia for 45 Aar siden. Viktoria Bedmarska var det yngste af syv Børn og meldte sig efter endt Skolegang hos den hellige Familie af Nazareth's Søstre som Postulantinde og blev i 1915 sendt til Rom for at besøge Ordenens Noviciat. Efter at have aflagt sine Klosterløfter kom hun til et af Ordenens Huse i Polen for at virke som Lærerinde i Engelsk. Hun fortæller:

Da Krigen brød ud i 1939, blev Søstrene i første Omgang i deres Kloster. Efterhaanden som Situationen tilspidse- des, og man kunde vente alt, brød man imidlertid op og rejste til et af Ordenens andre Klostre i Østpolen. Man havde været forsynlig og anskaffet civile Klæder samt et nogenlunde antageligt Levnedsmiddelforraad. I hele syv Maaneder varede nu denne Tilstand. Da Russerne saa rykkede ind i Byen, indfandt der sig ret hurtigt en Kommandoafdeling i Klosteret, og Søstrene fik Ordre om at holde sig rejseklar i Løbet af tre Timer. Der var paa dette Tidspunkt ialt 29 Søstre.

Søstrene trak nu i Civilklæder og pakkede det allernødvendigste sammen, og blev saa »afhentet«. De blev stuvet ind i en Godsvogn, hvor der i Forvejen befandt sig 21 andre Ordenssøstre. Og saa gik det af Sted. Rejsen varede i mange Dage. To Gange om Dagen fik man tildelt en Smule Mad, der bestod af Fisk og en lille Brødration. Den stærke Sol, der bagte paa Vognens Tag, hevirkede, at Søstrene blev forfærdelig tørstige. Omsider gjorde Toget holdt, og man var naaet til Starobiesk i Ukraine, hvor Søstrene blev ført hen til et forladt Kloster, der befandt sig i en miserabel Tilstand. Vagtmandskabet havde indrettet det tidligere Kapel til Opholdsrum, og Rummene, hvor Søstrene blev anbragt, var saa fyldt med Utøj, at man hverken fik Søvn i Øjnene Dag eller Nat. Og hvad Vagtmandskabet iøvrigt tillod sig af »Artigheder« overfor Sø-

strene, er af en saadan Art, at det ikke lader sig beskrive med Ord.

De faa Ejendele, som Søstrene havde ført med sig, forsvandt fuldstændig her i Starobiesk, hvor man forblev i et Par Maaneder. Saa gik det løs igen. Paany stuvedes Søstrene i en Godsvogn, og denne Gang skulde Turen vare hele tre Uger. Ikke en eneste Gang undervejs fik de Lejlighed (eller Lov) til at forlade Vognen, og man kan formentlig levende forestille sig, hvordan Situationen var i Vognen i hele denne Tid. En uudholdelig Tørst i Forbindelse med den forpæstede Luft gjorde Opholdet til et Helvede, og da Søstrenes fortvivlede Skrig efterhaanden antog et saadant Omfang, at de ikke længere kunde overhøres, bragte man Søstrene en tyklydende, rød Vædske, som man var ude af Stand til at definere.

Da Toget endelig ankom til Swerdlorsk (i Sibirien), var Søstrene saa udmattede, at de knapt kunde bevæge sig mere. Ikke destomindre blev de tvunget til at tilbagelægge en Strækning paa henvend 40 Kilometer til Fods; mange af Søstrene brød imidlertid sammen undervejs og naaede ikke længere.

Imidlertid -- beretter Sr. Celine -- var Fangevogterne her tilsyneladende mere menneskelige end de hidtidige. Søstrene blev anbragt i Hytter i et stort Skovdistrikt, men Lejren var selvfølgelig omgivet af Pigtraad. De maatte sove paa Træbrikke. Efterhaanden var deres Paaklædning blevet mere og mere medtaget, og til sidst gik de kun i Laser og Pjalter. Dagens Ration bestod af 400 Gram Brød og en Skefuld tynd Suppe. Og hver Dag blev de under skarp Bevogtning ført ud til Arbejde i Skoven. Opholdet her blev langvarigt. Hver Dag døde der flere Personer i Lejren. Vagterne havde Ordre til kun at paalægge Kvinderne »lettere« Arbejde, men dette »lettere« Arbejde bestod i at høvle Træstammer af og bearbejde dem med Blæselamper. Endog i den strengeste Vinterkulde maatte Fangerne arbejde uden Handsker, og deres Hænder var til sidst kun eet blodende Saar. Ved Natetid voldte Frosten dem usigelige Smarter. Men i det store og hele klarede Kvinderne sig bedre end Mændene, der væsentligst bestod af intellektuelle Baltre.

De kvindelige Vagtposter havde imidlertid et godt Øje til Ordenssøstrene. De gjorde offentligt Nar af dem og søgte at latterliggøre dem: »I paastaar at være Ordenssøstre. Det er jo kun for at gøre jer bemærket, enhver ved

jo dog, at der ikke gives nogen Gud.« Andre af Vagtmandskabet nægtede Søstrene Tilladelse til at forrette deres Nødtørf eller fandt Lyst i at lade dem løbe gennem den høje Sne, naar de skulde til Arbejde. »Her kan I ikke drive Tiden bort, som I er vant til,« plejede hun at tiltale Søstrene med.

Ikke desto mindre søgte Søstrene saa vidt muligt at fortsætte deres Ordensliv. De stod op ved 3-Tiden og bad deres Bønner i Fællesskab, og paa Allehelgens Fest tildrog der sig f. Eks. følgende: i Middagspausen samlede Søstrene og sang i Fællesskab »Dies iræ« for deres afdøde paarørende, og til deres store Overraskelse bemærkede de, at en af de kvindelige Vagter stod i et Hjørne og græd; hun betroede bagefter Søstrene, at de dog trods alt maatte være lykkelige, at de havde en Gud, som de kunde klynge sig til i denne Verden.

»Opholdet her kom til at strække sig over syv Maaneder,« berettede Sr. Celine videre. »Men saa en Dag kom Meddelelsen om, at der mellem Stalin og General Sikorski var afsluttet en Overenskomst om polske Statsborgere, og ifølge denne skulde vi Søstre nu løslades. Vi fik Opfordring til at meddele, hvor vi vilde hen, og vi valgte Nischni-Tagil. Midt under Januarulden 1941 blev vi saa transporteret bort, og efter et Par Dages Kørsel, blev vor Godsvogn, i hvilken vi blev transporteret, kørt ind paa et Sidespor -- hvor vi blev glemt. Først flere Dage senere blev man opmærksom paa vor Eksistens, men vi blev ikke sat paa fri Fod, men derimod anbragt paa Tørvearbejde; derimod blev vor Forplejning noget bedre.

Godt og vel et Aarstid arbejdede vi saa i dette Tørveleje, og det lykkedes os lidt efter lidt at komme i Forbindelse med den russiske Befolkning. Imidlertid konstaterede vi, at saavel Børn som unge Mennesker gik af Vejen for os, og Forklaringen var den, at de i Skolen har faaet fortalt, at »Præster og Ordensfolk er umoralske Væsener, der kun gaar ud paa at for dumme Menneskene og vinde dem for en Gud, der slet ikke eksisterer.«

Paa dette Tidspunkt arbejdede General Anders paa at samle en polsk Hær ved at opspore de polske Fanger, der maatte befinde sig rundt om i Rusland. En skønne Dag kom da og saa en saadan Kommission til Nischni-Tagil, og vi blev opført paa en Liste over polske Statsborgere. I August 1943 fik vi Besked om at støde til General Anders Stridskræfter i Sydrusland, men da vi naaede Taschkent, var den sidste Transport allerede gaaet af. Saa stod vi da der, men paa en eller anden Maade kom den polske Felt-Biskop under Vejr med vor Skæbne, og han skaffede os ind i et Kollektiv-Landbrug, hvorfra vi efter et halvt Aarstids Ophold kunde rejse videre til Iran.

Tusindvis af Polakker fra Rusland var strømmet sammen i Iran. I 1948 blev alle disse Polakker bragt til Tanganjika i Afrika og derfra til Kenya, hvor Klimaet var bedre. 1948 kom vi saa til Italien -- efter en Rejse paa 8 Aar -- --

HVEM ER - HVAD ER -

Petrus Canisius

Kirkelærer og Jesuit, født i 1521 i Holland, død 1597 i Fribourg (Schweiz). Berømt Kateket, Prædikant og Forfatter -- hans Katekismer er spredt i Hundreder af Oplag. Ledende Skikkelse i Modreformationen. Oprettede det stadig eksisterende Kollegium i Fribourg, i hvis Kirke han ogsaa er stedt til Hvile. Kanoniseret 1924.

Majdronningen - Guds hellige moder

Hvem der vil forstå, hvorfor vi ærer majdronningen, er nødt til at gå i dybden og overveje, hvad Skriften og Kirkens tradition lærer om hende. Noget af det mest fundamentale er, at hun kaldes og er »Guds hellige Moder«.

Den kristne kunst fremstiller Maria gerne som den værdige og ophøjede moder til Jesus Kristus, vor Frelser. På sin arm bærer hun den himmelske Faders enhårne Søn, der gennem hende ville blive menneske. Gid Gud Helligånd altid, så længe vi lever, må oplyse os om, hvor megen højagtelse, ærefrygt og kærlighed den »hellige Guds Moder« fortjener fra vor side.

Maria er jo moder til ham, som er sand Gud. Det er det første, vi må slå fast. Derfor står hun højere end alle andre skabninger. Værdige til ære er de ting, der benyttes ved gudstjenesten, såsom Guds hus og alter. Endnu mere værdige til ære er gudindviede personer. De er Guds tjenere, venner og sendebud. Men den højeste ære fortjener »Guds Moder«, fordi hendes moderværdighed bevirker, at der er en umådelig stor afstand mellem hende og alle andre. Maria kommer guddommen ganske nær ved, at den anden person i den helligste trefoldighed ærer den første person som sin Fader og Maria som sin moder. I hende ville han fuldbyrde det største mirakel, som er blevet bevirket: nemlig Guds menneskevordelse.

Maria er for det andet moder til et sandt og virkeligt menneske. Jesus er hendes virkelige barn. »Ordet« er virkeligt, ikke blot tilsyneladende, blevet kød og blod i hende. Gud Helligånd har tilberedt ham det samme legeme og den samme sjæl, som også vi har. Gennem Maria er Guds Søn blevet vor førstefødte broder, et led i vor slægtsrække og den anden Adam, der kan lide og dø for sine søkende. Den natur, han har antaget i Maria, er et tro billede af hende selv. Maria og Jesus ligner hinanden både i det udvortes og indvortes. Skikkelse og ansigtstræk og holdning er den samme; karakter, anlæg og viljeskraft ligeså. Denne naturlige lighed mellem de to er adlet og fuldkommengjort ved nåden og bliver således grunden til en usigelig stor gensidig kærlighed, der her på jorden stadig tog til, og som varer ved i al evighed.

Fordi Maria altså er moder både til Gud og et menneske, kaldes hun Gudmenneskets moder. I Gudmennesket retter den menneskelige natur sig ganske efter den guddommelige vilje, som er almægtig. Da Jesus elsker Maria af hele sit hjerte, og fordi hun i et og alt er værdig til hans kærlighed, afslår han ingen af hendes bønner, således at Marias forbøn på denne måde ligesom bliver almægtig, og at hun er vor sikre tilflugt, vort håb og nådens midlerinde.

Det er vigtigt at huske Marias ophøjede moderværdighed, når vi hver dag hilser hende med de ord: »Velsignet er du blandt kvinder, og velsignet er dit livs frugt, Jesus«. Men samtidig skal man også erindre, at Guds hellige moder indbyder os til sig, idet hun siger: »Kom til mig, alle I, som attrår mig, og møt jer med mine frugter. Thi min ånd er sødere end honning og min arv overgår honning og honningkage.«

Vi har endnu ikke forklaret, hvad der ligger i det lille ord »hellig«, som findes i titlen »Guds hellige moder.« Det fortjener al vor opmærksomhed. For når vi engang får lov til at træde ind i himlens paradis, vil vort øje se Maria siddende på en trone som en dronning og modtagende alle andre helgeners hyldest, fordi hun overgår dem alle i hellighed og herlighed. Hvad er da hellighed?

Som vi alle ved, sætter mennesket pris på legemlige goder, såsom liv og kraft, sundhed og skønhed. Højere står dog sjælelig rigdom, nemlig en klar forstand, viljens kraft og retsindighed, moralsk dyd og en god samvittighed.

Disse åndens gaver forskaffer dem, der ejer dem, anseelse, ære og høj rang i samfundslivet. Men i Guds øjne stilles alt dette i skygge af den overnaturlige hellighed, der løfter en sjæl højt op over den skabte verden, og giver den del i Guds egen natur, navnlig da efter døden. Maria ejer denne kostbareste af alle perler, og hver den, der hilser hende med Kirkens ord: »Hellige Maria«, anerkender derved højløyd, at hun er i besiddelse af de højeste goder, som eksisterer.

Spørger man, hvor stor Marias hellighed er, kan der kun gives et eneste svar: større end alle andre udvalgte. Hos hende gælder en lov, som vi kan iagttage ved det menneskelige legeme. Vort hoved, legemets ædlest del, er udstyret med fem sanser, medens de øvrige dele må nøjes med den ene: følelsens. På samme måde er Maria, alle helgenernes dronning, udmærket ved større hellighed og fuldkommenhed end alle andre. Hun ejer nådens hele fylde. »Hil dig fuld af nåde«, således hilser jo ærkeenglen Gabriel på Guds vegne Maria, den ydmyge jomfru i Nazaret. Det kan nu heller ikke være anderledes. Gud skænker sine gaver i overensstemmelse med den opgave, en engel eller et menneske skal løse på jorden og i himlen. Men om Maria ved vi, at hun skal være Guds Søns moder, alle kristnes store forbillede og den forbederinde i himlen, som altid bliver bønneført. Af den

Guds moder med Barnet
(Ribe Domkirke)

grund må hun overgå alle andre skabninger i hellighed.

Ligesom Kristus aldrig har været berørt af synd og aldrig har kendt det onde begar i sit indre, og ligesom han altid har besiddet en sådan fyldelse af nåde, at han kunne gøre os alle rige, således er det også med Maria, kun med den væsentlige forskel, at Jesus ejer nådens fyldelse i kraft af sin guddomsværdighed, medens Maria lige fra sit livs første øjeblik var fuld af nåde for Kristi skyld og i kraft af hans fortjenester samt naturligtvis i langt mindre omfang.

Når Maria endvidere næst efter Kristus skulle være det mest lysende eksempel på dyd og hellighed for alle Kristi disciple, så må også de største helgener i Kirken kunne lære af Marias renhed og jomfruelighed, ydmyghed og lydighed, fromhed og kærlighed. Og endelig endnu dette: Siden Maria ved Guds trone med sin forbønsmagt skulle være alle nådegavers midlerinde i Kristi rige, så er det givet, at hun ved sin kærlighed og hellighed må overstråle alt og alle. For af disse to egenskaber afhænger Guds velbehag og hans redbonhed til at høre en bøn.

Så lad os da i bevidstheden om Marias uforlignelige hellighed aldrig blive trætte af at beundre den af Gud frem for alle andre skabninger velsignede. Lad os, opfyldt af den inderligste glæde, ønske majdronningen til lykke med hendes enestående udmærkelser og privilegier og sammen med Kirken ofte sige til hende: »Du er Jerusalems ære, du er Israels glæde, du er vort folks hæder.«

F. K.

Englands Biskopper tager til Orde mod engelsk Børnebegrænsningspropaganda

Det engelske Episkopat har energisk protesteret mod Forslag, som den kongelige engelske Kommission for Befolkningsproblemer har fremsat med Henblik paa en kunstig Formindskelse af Familiernes Størrelse. Kommissionen har i sin Betænkning bl. a. an-

befalet at nedsætte Befolkningsstilvæksten og søge at gøre denne Nedsættelse varig. Til dette Formaal skal The National Health Service (Statens Sundhedstjeneste) søge at gøre Befolkningen bekendt med Anvendelse af Svanerskabsforebyggende Midler og Metoder. Biskopperne erklærer, at denne Plan er baseret paa forkerte og hedenske Principper, og at det i dette Tilfælde drejer sig om et Eksempel paa Overskridelse af Statens Beføjelser. (KIPA)

Polsk Ophidselseskampagne mod Kirken

I Oswiecim -- Stedet, hvor den bergtede Koncentrationslejr Auschwitz laa -- har der været afholdt et stort Folkemøde med ca. 30.000 Deltagere. Der blev ved denne Lejlighed holdt en Række Taler, bl. a. af den polske Premierminister J. Cyrankiewicz, som benyttede Anledningen til at fremsætte en Række højst perfide Angreb paa Vatikanet.

Den polske Presse brillerer ligeledes med voldsomme Udfald mod Paven, og alle disse Angreb følger umiddelbart paa den polske Primas, Mgr. Wyszynski's Ankomst til Rom. Paa autoritativt kirkeligt Sted i Polen er man af den Anskuelse, at Warszawa faktisk ikke er interesseret i en Regulering af Forholdet til Rom, men langt snarere har givet Mgr. Wyszynski Udrejsetilladelse for i givet Øjeblik at kunne anklage ham for »Konspiration« med de vestlige »Krigsophidser«. (KIPA)

Et Par Ord til Læserne

Ugebladets Administration vil gerne benytte Lejligheden til at erindre de af vore Kvartalsabonnenter, der endnu ikke har berigtiget deres Abonnement, om at foretage deres Abonnementsindbetaling snarest belejligt. Den katolske Presse har netop i vor Tid en stor Mission end nogeninde tidligere, og der gøres fra Ugebladets Side alt, hvad der efter Omstændighederne staar i vor Magt for at opfylde de Krav, der stilles til den katolske Presse idag. Ugebladet kan glæde sig ved en langsom, men stadig tillagende Interesse og Opmærksomhed, ikke blot blandt vore egne Rækker, men ogsaa i anderledestroende Kredse, fordi vi som Led i den store verdensomspændende Kirke er i Stand til at orientere om Begivenheder og Strømninger, som Dagspressen negligerer. Men vi er økonomisk afhængige -- ikke af en eller anden stor Koncern -- men af vore Abonnenter. Vi er imidlertid ogsaa overbevist om, at vore Læsere vil forstaa Nødvendigheden af under de forhaandenstående vanskelige Forhold at slutte op om vort Blad og hver især at medvirke til det Maal, der er Læsernes, Udgivernes og Redaktionens fælles Ønske: et stadig bedre og bedre Blad.

-- mod Maalet: KATOLSK UGEBLAD I ETHVERT KATOLSK HJEM! Administrationen

Hollands Katolicisme i Vækst

Holland er som bekendt et overvejende protestantisk Land, men det er til Gengæld ogsaa et Land, hvor Katolicismen er ualmindelig levedygtig og livskraftig. Holland ejer saaledes f. Eks. et stort Antal gode og ansete katolske Blade, og det katolske Radioarbejde i Holland kunde i det forløbne Aar se tilbage over 25 Aars virkelig frugtbart Arbejde. En hollandsk Katolik blev engang spurgt, hvordan det kunde være, at Katolicismen havde et saa godt Arbejdsgreb i Holland, og Svaret lød: »Det er Frugten af de 300 Aar, som vi har maattet tilbringe i Katakomberne.« Ifølge de seneste Statistikker er Katolikernes Antal i Tidsrummet 1930--1948 vokset med 2,08 Procent, medens Protestanterne kan notere en Tilbagegang og Fritænkere en Stigning. Statistikken viser ogsaa, at Religiositeten er aftagende i de store Byer, og det er selvfølgelig ogsaa der, at Antallet er størst af de Katolikker, der ikke opfylder deres Paaskepligt. Det »Katolske Social-kirkelige Institut« i Den Haag, der nu har eksisteret i fem Aar og som har foretaget en nøje Undersøgelse af dette Spørgsmaal, har til Opgave at »studere Katolikernes individuelle og social-religiøse Liv og i Forbindelse her-

med tillige de ikke-katolske Befolkningsdeles, for paa Grund af de indvundne Resultater at kunne yde Sjælesorgen blandt Katolikkerne praktisk Hjælp og give Anvisninger for Apostolatet blandt Ikke-Katolikker«.

18 katolske Kirker i Budapest er blevet lukket efter Ordre fra Regeringen. Motiveringen er den, at det hævdes, at der ikke er Præster nok til at betjene Sjælesorgen. (KIPA)

Kun 14 dage til

MARIAVALFARTEN TIL ÅSEBAKKEN

Søndag 20. maj

Som tidligere meddelt starter valfarten fra Holte St. kl. 8,15 (seneste tog, der passer, afgår fra Kbh. H. kl. 7,30, linie B).

Kl. ca. 10,30 ankommer vi til Vor Frue kloster, hvor der umiddelbart efter ankomsten vil blive læst Pontifikalmesse (Ikke som tidligere meddelt kl. 12). Alle, der ønsker at kommunikere under messen, bedes ved passagen gennem klosterporten række

en hånd i vejret, således at de kan blive tall.

Efter messen kan man lejre sig i parken og spise den medbragte mad, få kaffe og brød ved kaffevognen eller andre forfriskninger ved boderne.

Kl. 15,00 holder Hans Excellence Biskoppen andagten med sakramental

velsignelse. -- Vi har lagt dette tidspunkt frem, fordi mange har ment, det måske nok var rart at få sluttet den officielle del lidt tidligere, for hvem der skulle tidligt hjem, så kan man jo iøvrigt blive længere, hvis man har lyst og nyde de smukke omgivelser.

Kl. 16,00 kører der busser direkte fra Vor Frue kloster til Holle St. De kører, så længe der er passagerer til dem. Pris kr. 1,20 pr. persona Åsebakken—Holle St. Iøvrigt er der også mange andre muligheder for at komme hjem, der går bl. a. bus fra Åsebakken til Birkerød, og Bus fra Høsterkøb til Holte, Lyngby og København. Nærmere om tiderne i næste nummer.

Til slut skal vi minde om, at valfarten afholdes uanset vejret! Husk sidste år, hvor det var skybrud, da vi startede, men blev det skønneste vejr undervejs.

Mariakongregationernes
arbejdsudvalg.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Siden sin første Messe derhjemme havde han ikke kunnet celebrere med en virkelig Kalk. Brødrene Bernard ministrerede begge to, og den tykke Philipp bad virkelig baade Trimbønnen og Suscipiat højt og tydeligt. Robert nikkede befrøjet og anerkendende

til ham under den hellige Handling. Men da Forvandlingen kom, og Præsten løftede Hostien og Kalken, lød der baade Graad og Hulken fra det fattige Gudshus. Vorherre hjemsøgte atter med sin Naade og Kærlighed den forladte Landsby.

Men da Claude Pascal paa samme Tidspunkt vaklede hjem fra Jakobinerknejpen, blev han pludselig grebet af vild Rædsel. Han hørte Salmesang eet eller andet Sted fra og det midt om Natten, og der var jo ingen anden Præst i Montbernage end den

Støt
Annoncørerne!

A.D.B.s

Expres-Lakfernis i røde Dunke

Bonevoks i røde Daaer

Gulv-Renolin (flydende Bonevox)

— giver de flotteste Gulve!

Enefabrikanter: A. D. Burcharth & Søn . Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

Roskilde

Roskilde Papirforretning

Sct. Olsegade 24 . Telf. 3131

Papir, Fyldepenne, Pencil,
Foto og Kontorartikler
Specialist i Fyldepenne

ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369

Frøderik Wismanns Ligkistemagasin

Tlf. 882. Hjørnet af Jernbanegade
og Toldbodgade

Stort Udvalg i Ligkister til alle Priser.
Alt vedrørende Begravelser ordnes.
Ligbil og Rustvogn leveres.

K. A. Jørgensen Absalonsgade

Prøv vor ekstrafine
Kaffe, Vine og Chocolader

Støt Annoncørerne!

Algades Farvehandel

ROGER G. PETERSEN
R. Guhle's Eftf.
ALGADE 17 - TELF. 822
Leverandør til de katolske Institutioner

H. Weber

Tønmestere

Maskinsnedkeri

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

Sambo

OLSGADE 8 . TELEFON 3129

IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD

Altid friske varer . Is og decarter udbringes

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malerfirma

Telf. 1694 - 228

Udfører arbejdet ved de katolske institutioner

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923

Leverandør til katolsk Menighed

Ejegod Jørgensen Stagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg

Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør

Mønsterbageriet

Olsegade 17. Tlf. 1365

anbefaler sig med 1. Kl. a
Bageri og Konditori

Alt i Isanretninger og Desserter

Radio - Cykler

De kan faa en Konto hos

Freddy Hansen

Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Bedste Indkøbssted i Roskilde

Thomas Larsens
Kontantforretning
CRÖME & GOLDSCHMIDT

Roskilde Mejeri

Borgerdiget . Telefon 349

Dom-Apotheket . Roskilde

J. Augsborg

Forbindsstoffer
Sygeplejeartikler

edssvorne, og han holdt bestemt ingen Gudstjeneste. Det kunde umuligt gaa rigtigt til. Først Angelusringningen, skønt Taarn-Døren var laaset, og nu Salmesang midt om Natten. Rystende af Skræk slog Pascal ganske mod Sædvane et stort Kors for sig og stammede: »Det er den skinbarlige onde! Det spøger i Montbernage!«

Ideen med det hemmelige Skjulested stammede fra Georg, Bagermester Charles Vinaies Son. Han var som sagt ikke ret stor, men han havde et

Douglas Hyde: Jeg troede. 301 s., kr. 10.75.

Det vakte stor sensation i 1948, da Douglas Hyde konverterede og dermed brød med Englands kommunistparti, hvor han som redaktør af det engelske »Land og Folk« indtog en nøglestilling. I denne bog fortæller han, hvorfor han i 1928 blev kommunist, hvordan han i 20 år kæmpede fanatisk og målbevidst for »sagen«, og hvad der efter fem års kamp med tvivlen fik ham til at bryde med kommunismen og blive katolik.

I sin bog fortæller Hyde bl. a. om femtekolonne-arbejdet set indefra; beretningen virker stærkt, fordi den helt igennem er givet i en behersket og saglig form, blottet for alle forsøg på at dramatisere stoffet.

Hvad der særlig vil interessere katolikker, er beretningen om Hydets konversion. Den betager, og den er betegnende for vor tid.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGÅDE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

lyst Hoved, og Drengene i Montbernage havde i deres Lege forlængst opdaget, hvor nyttigt det var at have den fiffige Fyr paa sin Side.

Straks næste Dag løb Robert hen i Bageriet og havde der afholdt en vigtig Raadslagning med Kanumeraterne, og Resultatet heraf var det hemmelige Skjulested i Grønthandler Bernards Hus. Mureren Cordier, som man kunde stole paa, afskildrede ved Hjælp af en Væg Drengenes Sovekammer og forsynede dette lille smalle Kammer med en Dør ind til Dagligstuen.

Men den hemmelige Dør var ikke hemmelig nok for den udspekulerede Georg. Den vilde Jakobinerne sikkert finde ved en Husundersøgelse. Saa var det, at han kom paa den Idé med det store, gamle Klædeskab. I Bagvæggen på dette massive Stykke Møbel anbragte de en rigtig Dør, og den var der ingen, der kunde opdage. Robert var netop ved at skrue de sidste Skrue i, medens Georg og Philipp saa til med sagkyndige Miner.

»Pas paa, I ikke drejer Hovedet af!« formanede Tykke.

Men Robert brummede kun noget uforstaaeligt; tale kunde han ikke, for han havde Munden fuld af Skrue.

Saa, nu sad Døren fast. Under store Anstrengelser skubbede de tre Drenge Skabet hen foran Skjulet og glædede sig over, saa godt det hele passede sammen.

»Saa holder vi Generalprøve!« kommanderede Georg. »Robert er Pastor Coudrin, jeg er Gendarm, og du, Tykke, du er Mor.«

Georg var allerede ude af Døren og løb ned ad Trappen. Robert og Philipp satte sig ved Bordet. »Vi maa altsaa snakke ganske roligt og ubekymret. Saa kommer Georg som Gendarmen. Du — som altsaa er Mor — lukker mig ind i Skabet og lukker Døren efter mig, er du med?«

»Ja!«

»Naa, begynd saa! Sig noget!«

»Det er dejligt Vejr i Dag,« begyndte Tykke.

»Vrøvl — dejligt Vejr! saadan un-

derholder man ikke en Præst, nu begynder jeg,« Robert indtog en værdig Holdning og sagde med alvorlig Mine: »Ja, kære Fru Bernard, jeg er dybt bekymret for Eders Søn Philipp. Han er en Døgenigt, han er doven og spiser for meget!«

»Det skal han ogsaa, Drengen er i Voksealderen,« forsvarede Mor-Bernard-Philipp sig.

Pludselig lød der hurtige Skridt op ad Trappen.

»Han kommer,« sagde Philipp.

»Sludder! Du kan da ikke sige: han kommer,« sagde Robert vredt, »det skal lyde helt anderledes, du skal skrike: »For Guds Skyld, Jakobinerne!« eller saadan noget.«

»Han maa absolut ikke skrike,« knurrede Georg, som i det samme traadte ind med tunge Skridt, ærgerlig over, at Robert endnu ikke var forsvundet, »den der skriger, han forraader sig; han maa hviske ganske sagte: »For Guds Skyld, Jakobinerne! ind i Skabet, Eders Højærværdighed.« Er I med?«

(Fortsættes)

REJS PÅ KVALITETSREJSE

Selskabsrejser afgår hver uge til Italien, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Østrig, England-Skotland, Sverige, Norge og Danmark. Priser fra 195 til 1485 kr. Forlang det store røde rejseprogram og indmeld Dem snarest!

Hvis ingen af selskabsrejserne passer ind i Deres ferieønsker, arrangerer vi gerne Deres rejse individuelt, leverer alle billetter til originalpriser, reserverer hoteller, pladsbilletter, sovevogne o.s.v. Til studiekredse, skolebørn etc. kan udstedes jernbanebilletter med op til 50 % reduktion.

I alle rejseanliggender, henvend Dem trygt til

Jørgensens rejsebureau

Jernbanegade 7 · København V
Telefon Central 2251 · Byen 9580

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem i Danmark

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 3B · Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedavej 17 · Nora 5954

Kluhs Eftf.

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen · Murermester

Telefon 820
Leverandør til katolsk Kirke

Chr. Steffensen

Herrekuipering

Søndergade 2 · Nakskov · Tlf. 796
Leverandør

Har De Vanskeligheder
med Deres Haar

saa gaa til Fagmanden
— han kan altid hjælpe Dem

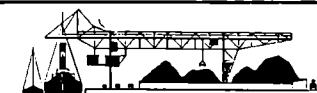
W. Rasmussen

Herre- og Damefrisørsalon
Bredgade 20 · Telefon 572

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov · Telefon 621

Reserveret H. J.

A/S Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

KRISEN?

Overalt i dagspresse, i radio og mand og mand imellem tales der om »krisen i foreningslivet«. I Statens filmcentrals lille blad »S.F.C.-film«, har en hr. J. Nerve-Møller fremsat nogle kløgtige og fornuftige udtalelser om problemet — tanker, som har vor fulde tilslutning. Vi citerer:

»De unge er efter krigen helt anderledes end før krigen, for ikke at tale om ungdommen under krigen. Dengang samlede man let store skarer af unge til arrangementer, hvor programmet på ingen måde bød på særlige attraktioner, blot det, at de unge kunne sanles, var stort set nok.

... De første år efter krigen blussede aktiviteten i lys lue, det var som om de unge nød igen at kunne være sammen uden frygt... men det var også, som om der efterhånden kom til at mangle noget, de blev hurtigt trætte og ville ud, de savnede spændingen, de savnede det, at der pludselig skulle ske noget voldsomt, som vi var så uhyggeligt vant til fra krigens dage. ... De havde ikke det sande hold på sig selv, og restaurations- og forlystelseslivet nød godt heraf. Jeg tror ikke, ungdommen selv nød det, tværtimod. Jeg har mange gange i de senere år ... på restauranter studeret disse unge, ... og lagt mærke til, hvad det var for en forlystelse, de her gav deres penge ud til. ... Mored de unge sig nu rigtigt? — Jeg tror det ikke. Deres ansigter under dansen mindede mig nærmest om et ligefølge, og konversationen ved bordet om ølet manglede meget i at være inspirerende.

... Jeg tror, at ungdommen i dag er lige så ringe eller lige så strålende

som i gamle dage. . . , forskellen er blot den, at man lettere samlede de unge i »gamle« dage end nu.

... Nu er vi ved det centrale i den megen krisetale. Jeg tror personligt ikke så meget på denne tale, for vel er møderne mindre, men jeg tror ikke, interessen er mindre, fordi der er færre deltagere, vi kæmper blot en kamp på et forældet grundlag, på en forældet opfattelse af, hvorledes vi skal få de unge i tale. Konkurrencen om de unge er større i dag med radio, film og alle de moderne forlystelser. Dersom vi krampagtigt vil klynge os til den gammeldags recept for et møde: Velkomst, fællessang, en tale, kaffebrød, slutning, — så har vi på forhånd tabt slaget om den unge.

... Ligesom vi må konkurrere med biografen og radioen, må vi også konkurrere med det organiserede forlystelsesliv. ... Foreningsledelsen skal altid være den, der har fat i den lykkelige ende, og leder fornøjelserne hen i den retning, som giver de unge det, de har krav på. ... Det hele kommer an på ledelsen.

Skal vi igen gå tilbage til udgangspunktet om krisen i foreningslivet, så vil jeg tillade mig at omskrive dette til: »krisen i foreningsledelserne« ... Det er min faste overbevisning, at de steder, hvor ledelsen er vågen og energisk, tager sig sit tillidshverv alvorligt og går helt op heri — ja, således at foreningens drift bliver deres hjertesag, — her er der ingen krise, — hvorfor jeg faktisk vil tro, at denne foreningskrisediskussion burde ledes over i spørgsmålet om ungdomslederes uddannelse og skoling.»

Den 6. marts stiftedes Silkeborg KUK. På den stiftende generalforsamling vedtoges at vælge en bestyrelse for foreløbig 2 måneder, så medlemmerne bedre kan blive kendt med hinanden, inden man definitivt vedtager lovene (der selvfølgelig — håber vi — kommer til at følge D.U.K.s love) og vælger en bestyrelse.

Til den foreløbige bestyrelse vælges:

Formand: Johan Nielsen,
Næstformand: Erik Gløet,
Sekretær: Aase Juul Mortensen,
Kasserer: Henning Jensen og
Revisor: Willy Bønding.

Den gejstlige vejleder er pastor J. Stäubli.

Mødedagen er hver tirsdag — og en af de tirsdags-aftener, der allerede har været afholdt, formede sig som en pakkefest, hvortil menigheden var indbudt. Ifølge vor »Silkeborgske korrespondent«, nyder den nystartede klub godt af flere musikalske talenter samt St. Josefs Søstrenes velvilje — to store aktiver — især det sidste. Den store hjælp, som ungdomsforeningerne modtager fra de forskellige ordener, er ganske uvurderlig — en hjælp, som vi må være meget taknemmelige for.

Vi ønsker Silkeborg hjertelig til lykke — og glæder os til i fremtiden at høre ofte fra jer. (Måske er der her en forening, der kan gå i spidsen og fremsende mødeprogrammer og referater regelmæssigt og i god tid).

Endnu engang: Til lykke.

a.

Ja, såvidt artiklen i Filmcentralens blad. Der er vist ingen tvivl om, at alle »Stafetten«s læsere giver forfatteren ret i disse udtalelser. Vi kan kun være enige om, at den eneste måde, vi kan opretholde et (i vores tilfælde) katolsk foreningsliv, er gennem veluddannede ledere.

— Vil du være en af dem, vil du uddanne dig til leder i ungdomsarbejdet, — så meld dig til D.U.K.s lederhøjskole. Det er stedet, hvor inspirationen og erfaringen hentes.

Ømkr.

Ugens historie

Da tegnelimen var til ende, blev læreren præsenteret for en meget mærkelig tegning af en af eleverne i 1. klasse. Den forestillede en flyvemaskine med tre personer samt et lille barn. Alle personerne var udstyrede med glorie.

»Sig mig engang, min ven,« sagde læreren, »hvad forestiller det?«

»Det er »flugten til Ægypten,« svarede drengen.

»Javel, — jeg kan godt kende Jomfru Maria og Josef — men ham, der styrer — hvem er han?«

»Nårh, ham? — Det er ham Pontius Piloten.«

ET SVAR: Vi har med glæde modtaget:

I Stafettens nr. 15 ser jeg, at redaktionen har haft en lignende tanke som jeg med hensyn til at udarbejde en fortegnelse over foredrag, der kan være af interesse for katolikker. Anlagelig vil mange af disse foredrag være udmærket egnede for unge katolikker, og jeg vil derfor med glæde påtage mig at skaffe det nødvendige materiale.

Derimod tror jeg desværre ikke, ideen med radioprogrammer kan benyttes i Stafetten — dertil er redaktionsgangen sikkert for langsom. Var det ikke en idé at lade Ugebladet påtage sig det job? Alice Seneca.

Jo, det synes vi var en god idé. Hvad siger Ugebladet? (Hvis det siger noget, bedes det venligst trykke svaret på sin egen spalteplass). ati.

Sølv til Øm

Indsamlingen af sølv til montrans, kalk og ciborie er nu så langt fremskredet, at forarbejdningen står for sin begyndelse. Men endnu mangler der et halvt kilo sølv. De, som endnu ikke har fået afleveret det sølv, de længe har villet give, kan altså endnu nå at være med til at give kapellet i Øm de hellige kar.

Fra min bogreol

En advarsel

Angående en nærmere anmeldelse af »Illustreret Religionsleksikon« vil vi indskrænke os til at henvise til Ugebladets bogside (hvor det sikkert vil blive omtalt) — og nøjes med foreløbig at sige, at vi som katolikker absolut ikke kan slutte os til flere af de udtalelser, de forskellige artikelforfattere fremsætter i forskellige trosspørgsmål — hvilket er meget naturligt, idet de fleste af forfatterne er protestanter.

Derfor har vi også lidt svært ved at forstå, at forlaget forsøger at sælge værket (204 kr.) ved kolportage blandt katolikker. Flere katolikker har allerede haft besøg af en nydelig dame, der har forsøgt at få en autograf på en bestillingsseddel.

På sedlen er opført betalingsvilkårene (24 kr. i udbetaling og 10 kr. om måneden), men hvis man ikke har råd til at betale de mange penge, — retter damen bare på bestillingssedlen, således at der kommer til at stå: Ingen ting i udbetaling og 5 kr. om måne-

den. Går køberen nu ind på disse vilkår uden iøvrigt at læse sedlen omhyggeligt igennem, kan han risikere, at forlaget påberåber sig den passus, der på sedlen er trykt med meget små typer: »Såfremt betalingsbetingelserne ikke overholdes, er hele beløbet forfalden til betaling straks. Bestillingen er bindende og kan ikke annulleres. På bestillingssedlen må ikke anføres aftaler af nogen art, og kun de påtrykte bestemmelser har gyldighed.« Selvom man skriver under på at ville betale 5 kr. om måneden, kan man altså udmærket risikere, at forlaget vil

forlange 25 kr. i udbetaling og 10 kr. om måneden — og hvis man ikke kan klare de betalingsvilkår — ja, så ved man allså, hvad der sker. Det kunne selvfølgelig aldrig falde os ind at beskyldte den pæne dame for bondefangeri — hendes villighed til selv at rette på bestillingssedlen skyldes nok snarere, at hun ikke har bemærket eller har glemt det, der står påtrykt med små typer.

Iøvrigt kan vi anbefale de af vore læsere, der forstår at læse »udenlandsk« (om ikke andet så ved hjælp af en ordbog) meget hellere at købe de glimrende *katolske* leksika, der herhjemme kan fås til en fjerdedel af prisen på det »Illustrerede Religionsleksikon«. Hellere have besværet med at læse fransk, tysk eller engelsk — men så også være sikker på at få de rigtige oplysninger.

—nn.

Vel mødt i...

- Amager:* Sø. 6. kl. 19,00: Majfest.
Haderslev: On. 9.: Møde, hvor pastor Halatyn fortæller om mellem forskellen protestantismen og katolicismen.
Horsens: To. 10. kl. 19,30: Cykletur til Møllekroen i Boller. Medbring penge til kaffen.
Jesu Hjerter sogn: Lø. 5. kl. 19,30—22: Konkurrenceaften. L.—ma. 12.—14.: Pinsetur til Helsingør.
Lyngby: Lø. 5. kl. 19,30: Andagt i kappellet. Sø. 6. kl. 9,00: Reciteret messe med fælleskommunion. Derefter tager vi samlet ind til de kirker, vi skal besøge for at vinde jubilæums-afladen.
Silkeborg: Ti. 8. Generalforsamling.
Sønderborg: Ti. 8. kl. 20,00: Ungdomsmøde.
Østerbro: On. 9. kl. 20: Hos pastor Ib Andersen. Generalforsamling. Efter generalforsamlingen diskuterer de fremmødte generaler Elliot ved et mindre »Cocktail Party«.

Interessant at vide, 2.

I England (hvor kirken hvert år modtager over 10.000 konvertitter) har man nu oprettet katolske ægteskabsbureauer. I et af disse bureauers annonce står der: »Katolikker: Mød katolikker! Katolsk introduktionsbureau. Grundlagt med kardinal-ærkebiskoppen af Westminster's billigelse med det formål at fremme katolske ægteskaber. Henvendelser modtages fra alle dele af imperiet.«

»Den slags naragtigheder er vi for længst vokset fra,« sagde en europæer medlidende til en afrikaner, da denne viste ham en gammel, slidt udgave af biblen. Negeren tænkte sig et øjeblik om og svarede saa: »Du kan nu imidlertid være glad for, at vi ikke er vokset fra den, for ellers havde der for længst været kogt en god suppe af dig!«

✱

Og så er der beretningen om den fromme præst, der hver søndag efter messen plejede at føje følgende led til hønnerne: »Lad os bede endnu et Fader Vor for alle dem, der gaar omkring her i verden og ikke ved, hvorfor de går her!«

Nykøbing F.

Middelbo Outzen
 NYKØBING-FALSTER

Axel Pryds Fisk og Vildt

Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
 de katolske Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gæs Autogenvæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke

Ligkistelager

Manfred Kudsk

Skolegade 11
 Telefon 889

Allt vedrørende Begravelser ordnes smukt og billigt

H. Askholm Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
 de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**

Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Stassaniseret Søilmælk

Tlf. 668

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Berner Malermester

Oedserved 21
 Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
 Nykøbing F . Tlf. 626—945
 Lev. til de kat. Institutioner

1/3 PAPIRLAGERET

NYKØBING FALSTER

LANGGADE 22 . TELEFON 769

Johannes Kring

All i Kolonial, Vin og Delikatesser
 Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Osmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog og det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj:

6. S. Søndag i Kristi Himmelfarts Oktav (604—46); 2. Bøn: St. Johannes foran den latinske Port (905), 3. Bøn: Oktaven (600); Præf. (519); sidste Ev.: Festens (906).

7. M. St. Stanislaus Martyr (907); (rød) 2. Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).

8. Ti. Ærkeenglen St. Michaels Aabenbarelse (907); 2. Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).

9. O. St. Gregor af Nazianz (908); (hvid) 2. Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).

10. T. Oktav af Kristi Himmelfart (600—45); 2. Bøn: St. Antoninus (908), 3. Bøn: Gordian og St. Epimachus (908); Præf. (519).

11. F.† Feria (604—46); 2. Bøn: (hvid) Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (519).

12. L. VIGILIE (607—47); Helligaandens Præf. (520).

13. S. S. 1. PINSEDAG.

) 1. Pinsedag afholdes Pressekollekt.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Søndag 6. kl. 9: Messe Østerbrogade 7 D. Derefter sejl- og travetur. Medbragt frokost spises hos civilingeniør O. B. Rasmussen, Exnersvej 48, Klampenborg.

Onsdag 9. kl. 20: Ordinær generalforsamling, Stenosgade 4. Dagsorden: se Litteræ. Derefter vises en lysbilledserie om Jomfru Maria i middelalderens kunst.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementspris 4, 50 Kr. Kvarteret. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Nyhed

Pave Pius XII's bulle af 1. november 1950 Om Marias optagelse i himlen kr. 1,25

Arne Frost-Hansens Forlag

VORE FERIEBØRN

Vi har (til og med 29. April) modtaget: Farmor, Thorsvang 10 Kr.; J. R. 20 Kr.; O. Barfred 100 Kr. Ialt 130 Kr. Hjertelig Tak!

Dette var Begyndelsen og lidt over en Tyvendedel af, hvad vi maa sigte efter for at kunne sende 25 Børn paa Landet i 3 Uger (og helst gav vi flere Børn en endnu længere Ferie). Vi tillader os derfor paa Børnenes Vegne at blive ved med at plage dette Blads Læsere. Send Deres Gave, og send den saa hurtigt som muligt! Alle Gaver i Form af Penge, Naturalier og Rationeringsmærker modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Kunstner-kabaret i Stenosgade

Som et ubetrageligt forårstegn holdtes lørdag den 28. april den årlige kunstner-kabaret, som sædvanlig fremragende arrangeret og ledet af lærer John Lundorf fra Katolsk Centralskole, og til fordel for katolske skolebørns ferieophold.

Denne gang var det udelukkende børnene fra centralskolen, der udfyldte hele programmet, og de gjorde det med en præcision og afveksling, som var ganske imponerende.

For en stopfyldt sal blev der sunget, eenstemmigt og flerstemmigt, spillet på xylofon, danset og opført små potpourrier. Endog en køn lille sang,

Resultatet

af 2. Absalon Troops Lodtrækning bekendtgøres her i Bladet Sønd. d. 13. Maj.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Nørup 3385 og 3413 x

komponeret af 3 af de optrædende skolepiger, og en afdeling tryllekunst kunne der bydes på. Intet under, at salen hele aftenen igennem genlød af bragende bifald.

Det var interessant at lægge mærke til, at man fra skolens og lærer Lundorf's side lytter til tidens stemme. Der var nemlig foruden de traditionelle sange også sange fra den nyeste tid, udsat af lærer Lundorf i fikse arrangementer. Man kunne mærke på børnene, at det var noget, de var med på, og de ikke altid lige lette opgaver blev løst med en forbavsende sikkerhed.

Marie-Louise Husson var aftenens sikre og diskrete akkompagnatør.

H.

Radiogudstjeneste

Søndag 20. Maj Kl. 8.05 udsendes Højmessen fra St. Vincents Kirke i Helsingør i Radio. Celebrant og Prædikant Pastor Ib Andersen.

St. Dominikus 3. Orden

Mødet 8. Maj er flyttet til Tirsd. 15. Maj Kl. 20 hos Fru Rønnow, Genforingsplads 4, St.

Min kære hustru

Maria Segalt, f. Møller,

medlem af d. hl. Frans' tredje orden, døde d. 19. april 1951.

Axel Segalt,
Fredericia.

Hun anbefales til trosfællers forbøn.

R. I. P.

Min kære Søster

Jytte Bech

er efter lang Tids Sygdom afgaaet ved Døden den 16. April 1951.

Hans Jørgen Bech.

Bed for hendes Sjæl.

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

Esbjerg

<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLØV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLOUG's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospital Leverer alt i Is & Chokolade samt Plø- deakum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>	<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Chr.Søndergaard <i>1. Kl. Skotøjsreparation</i> Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Pølse Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> <i>Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842</i> udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kræftika og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1910</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 63 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Oas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 153 - 155. Byens største Mejeri.</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slakteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Deftika- tasser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og</i> Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard <i>Snedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Glarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p><i>Tømrermestre</i> Brødrene Andersen V. Klæboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>V. Sommer Lauritsen 1ste Kl. Skotøjsreparation Kongebrogade 39 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>

Kirkekampen i Tjekoslovakiet fortsætter

Den tjekiske Kirkeminister Fierlinger har på en Konference, der afholdtes af de af Regeringen indsatte »Bispedømme-forvaltere«, meddelt, at Kampen mod den katolske Kirke ikke er slut, fordi et Par enkelte Biskopper har aflagt Loyalitetseden. Regeringen er fast besluttet paa at knuse den katolske Kirke. Den tjekiske pseudo-katolske Aktions Organ, »Katolicke Noviny«, er 15. April udkommet for første Gang med »Imprimatur«, meddelt af den kommunistiske Generalvikar i Prag, Antonin Stehlik. (CND)

Ærkebiskop arresteret i Kina

Ærkebiskoppen af Kaifeng (Provinserne Honan), Mgr. Gaetano Pollio, er blevet arresteret af Kommunisterne. Han blev arresteret sammen med tre andre (ligeledes italienske) Missionærer under Paaskud af at »have provokeret Uroligheder«.

De kinesiske Kommuniste havde før hans Arrestation udfoldet en voldsom Agitation imod ham og samtidig mod Biskoppen af Tientsin, Mgr. de Vienné, hvori de omhyggeligt undgik at angribe selve Kirken, men til Gengæld i en Plakatkampagne sværte de begge Biskopperne og kaldte dem en »Krydsning mellem en Hund og en Hest«. (CND)

URBI ET ORBI

Høj Udmærkelse til Abbeden af Monte Cassino

Monte Cassinos Abbed, Mgr. Gregorio Vito Diamare, har som Anerkendelse for sin heltemodige Indsats under de blodige Kampe paa Monte Cassino i 1943-44 modtaget den højeste italienske Udmærkelse for Tapperhed, den gyldne Medaille. (KIPA)

Appel til Verdens Samvittighed

Den amerikanske Bispekonferences Raadgiver i internationale Anliggender, Richard Pattee, har fornylig ved de amerikanske Katolikkers Nationalraads 31. Aarsmøde appelleret til den fri Verdens Samvittighed om ikke at glemme de Millioner af undertrykte Mennesker, der idag lever bag Jerntæppet.

— Intet kristent Menneske kan — udtalte Pattee — slaa sig til Taals med den politiske eller diplomatiske Opfattelse, »som fordømmer disse Millioner til bestandigt Slaveri for den tvivlsomme Pris at give den øvrige Del af Verden Tid til at trække Vejret og finde frem til en skrøbelig Fred.« Det vilde være Forræderi, dersom man vilde redde en Del af Europa mod at ofre Millioner, der lider for deres Tros Skyld. (KIPA)

Fransk Arbejderpræst dræbt under Arbejde i Dokkerne

Den franske Arbejderpræst Michel Fabéreau, der virkede blandt Havnearbejderne i Bordeaux, er under Losningen af en Fragtdamper kommet ulykkeligt af Dage. Den afholdte Arbejderpræsts Død har gjort det alledybeste Indtryk i Arbejderkredse i Bordeaux, og endog det kommunistiske Dagblad i Havnebyen har helliget Præsten en ærbødige Nekrolog. (CND)

Der foreligger nu en Del Enkeltheder vedrørende Pave Pius X's Beatifikation. Ved Saligkaaringshøjtideligheder er det sædvanligvis Skik og Brug, at en Kanoniker ved St. Peter — der tillige er Biskop — celebrerer Pontifikalmessen, men ved denne Lejlighed vil Messen blive celebreret af en Kardinal. Den hellige Fader vil ligeledes efter Sædvane begive sig til Peterskirken om Eftermiddagen. (KIPA)

Vidtgaende Abstinensdispens til østrigske Katolikker

Det østrigske Episkopat har udsendt Meddelelse om vidtgaende Dispens fra de hidtil gældende Abstinensbestemmelser, hvorved det bl. a. tillade: Grupper af Personer (f. Eks. gamle og syge) at indtage flydende Næring samt Medicin saavel i fast som i flydende Form indtil umiddelbart før Modtagelsen af Alterets Sakramente. De samme Dispensbestemmelser gælder ogsaa Personer, der arbejder om Natten samt saadanne, som har lang Vej til Kirke. Endvidere indeholder Bestemmelserne Anvisninger for de Troende, der kommunicerer under Aftenmesser samt for Præster. (CND)

Mac Arthur:

Religion en Nødvendighed

Kort før sin Afskedigelse havde General MacArthur en Samtale i Tokyo med Maryknoll-Patrenes Generalforsænder, Biskop Raymond Lanc. Generalen udtalte, at Kommunismens Ringagt overfor det menneskelige Liv har sin Aarsag i Manglen paa Religion. Da Kommunisterne ikke tror paa et evigt Liv, savner de enhver Form for Ansvarsfølelse. General MacArthur udtalte endvidere, at et Lands Regeringsform ikke er nær saa vigtig som et Folks Indstilling over for Religionen. (KIPA)

Hs. Eminence Kardinal Spellman var blandt de syv Millioner New York'ere, der hyldede Mac Arthur ved hans Ankomst til New York i sidste Uge. Da Generalen naaede St. Patricks Katedralen standsede han op og stod ud for at hilse paa Kardinalen.

Katolsk

13. Maj 1951
99. Aargang
Nr. 19

Ugeblad

Pinse

Den unge Kirke

Problemet Aftenmesser

Rom forbeholder sig Ret
til Bispeudnævnelser

Valfarten til Aasebakken

Ugebladet maa nok have Lov til i al Beskedenhed at udtrykke sin Glæde over den smukke Tradition her i Vikariatet, at der Pinsedag hvert Aar optages Kollekt til Fordel for den katolske Presse.

Vi vil ikke trætte med atter en Gang at citere, hvad vor Tids Paver har sagt om denne Presses Betydning. Fra sin Prædikestol naar Præsten kun en lille Brøkdal af dem, som Pressen faar i Tale. Han naar kun vore egne og kun de nærmere-boende og kun de trofaste af dem. Den katolske Presse har Mulighed for ogsaa at sige det rette til de mindre trofaste, den er en særlig kærkommen Gæst hos dem, der har langt til Kirke, og den læses med sligende

Vor katolske Presse

Interesse af de mange udenfor Kirken, som gerne lytter efter, hvad Møderkirken har paa Hjerter i saavel Dagens som Evighedens Spørgsmaal.

Derfor er den katolske Presse vore Præsters bedste Hjælpere. Naar Deres Sognepræst saa ofte taler f. Eks. Ugebladets Sag, er Grunden den, at han ikke har nogen anden og bedre Mulighed for at sende alle Sognets Hjem et katolsk Besøg hver eneste Uge Aaret rundt. Han kom selv, om han kunde, men da han ikke kan, er han glad for,

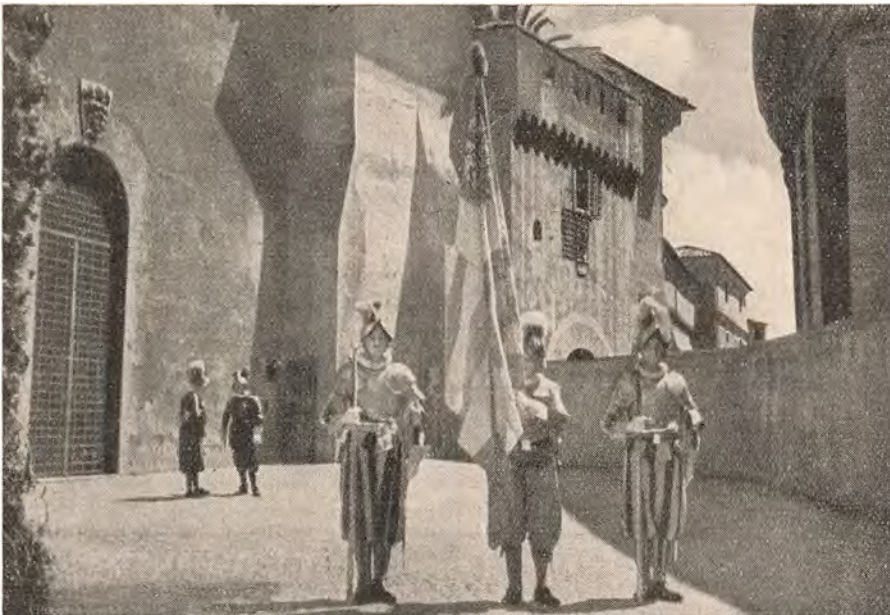
at der dog er een, som kan — og derfor gør ogsaa De ham en Tjeneste i hans Præstegerning ved at være med til at give Ugebladet Indpas i hvert eneste katolsk Hjem.

I Danmark lever vi som Katolikker ret ensomt, især i de smaa Menigheder. Vor daglige Omgang taler om alt muligt andet end Kirken, dens Arbejde, Vanskeligheder og Sejre. Vore Aviser bruger kun den Slags i Ny og Næ og ofte tilmed i forkert Opfattelse. Gennem Ugebladet, hvis fornemste Opgave det er at fortælle Kirkens aktuelle Historie, som den udspiller sig Kloden rundt, kommer De i ugentlig Kontakt med Verdenskirken og fornemmer det Enhedsbaand, der knytter os sammen, vi Hundreder af Millioner, der hører Kirken til, og for hvem dens Ve og Vel er en Hjertesag.

Er vi Katolikker, er vi ogsaa — læge som lærde — forpligtet til at give Sandheden Vidnesbyrd. Desværre er Mulighederne for den enkelte af os ikke store. Vor Kreds er begrænset, og vi synes saa ofte, at vi ikke kan faa sagt det rigtige paa den rigtige Maade. Men saa har vi vor Presse. Ved at hjælpe den, naar vi ud med Sandhedens Vidnesbyrd til endogsaa meget store Kredse, og om ellers Pressen forvaltes samvittighedsfuldt bliver Kirken paa denne Maade forkyndt i en saadan Form, at Budskabet bliver forstaaet.

I disse Maaneder bukker i Danmark og andre Lande det ene Blad efter det andet under for Prisstigningernes uutholdelige Tryk. Det vil ikke ske for det aarhundredgamle Katolske Ugeblad — det maa ikke ske, og det kan ikke ske, naar vi alle, sammen med vore Præster, forstaaer dets Opgave og paa vor Vis hjælper det med at løse den til Guds større Ære.

DEN HELLIGE FADERS „SOLDATER“

6. Maj - Aarsdagen for »Sacco di Roma«, da Schweizergarden i 1527 reddede Pave Clemens VII i Kampen mod Karl af Bourbons Tropper - aflagde et nyt Kuld af stoute Schweizrekutter Eden i den pavelige Garde.

Munkemel

Marcussen & Søn

KIRKEORGELBYGGERI . GRUNDLAGT 1806

Aabenraa og København

Telefon 2350 Basnæsvej 22, Brh. . Telefon Bella 2127

HAR UDFØRT ARBEJDET FOR FLERE KATOLSKKE KIRKER

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thoravej 12, N.V.
Central 2910 - 1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Høspitaler og Institutioner

(VELKLÆDT)

A/s I. Rørding & Co.
(Velklædt)

Vesterbrogade 55 - Mezz.

(VESTERBROS TORV)

TELEFON VESTER 3826

GIRO 31095

1. KL. HERRE- OG DAMESKRÆDERI OG KONFEKTION

NB. Nu har vi engelske kamgarmsvarer

SOLIDE KUNDER INDRØMMER VI GERNE EN KONTO

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Aktieselskabet
Københavns Brændsele Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s

ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

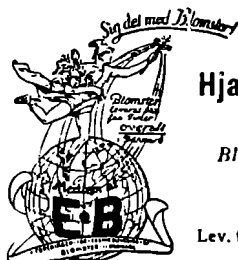
La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Fr. Bürhmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 · København L
Tlf. Tage 573 · 574

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Hjalmar
Andersen

Blomsterforretning

Kapelvej 15
Nora 5277

Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldsgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler

Malermester

Kingosgade 17

Vester 4753

Aarhus

VEJERET
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Chr. Nielsen Bageri og Konditor

Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Set Josephs Hospita l

Problemet Aftenmesser

Nogle Overvejelser i Forbindelse med et aktuelt Spørgsmaal

I en Artikel i »Katholischer Beobachter« er der givet en Skildring af Baggrunden for de vidt udbredte Ønsker om, at den hellige Messe i fornødent Fald fejres som Aftengudstjeneste. En Del af de Forhold, som Artiklen skildrer, er forskellige fra vore, men Lighedspunkterne er dog saa mange, at det er forstaaeligt, naar Sagen ogsaa drøftes hos os.

»Katholischer Beobachter« skriver: Vor Tids Billede beherskes i vid Udstrækning af uophørlig Virksomhed under stadig stigende Mekanisering og Teknisering af Tilværelsen. Arbejderen anspændes til det yderste i sin Gerning og faar knap nok nogen Tid til at spænde fra. Selv Søndagen forvandles for ham til endnu en Arbejdsdag.

Hertil kommer de Arbejds- og Boligforhold, som Krigen fuldstændig har forskubbet. Storbysterne er blevet affolkede med helt op til 50 pCt., og Mennesker, der er blevet spredt ud over Landet og i de smaa Byer, har faaet besværliggjort Vejen til Arbejdsstedet. Selv de mest moderne og bekvemme Færdselsmidler kan ikke hindre, at mange Arbejdere maa slaa op allerede Kl. 3 eller 4 for rettidigt at naa deres Arbejdsplads. Dette gælder ganske særligt de paa Landet ansatte Flygtninge, som af Mangel paa bedre Erhvervsmuligheder ofte maa tjene til Livets Ophold i fjerntliggende Industricentret.

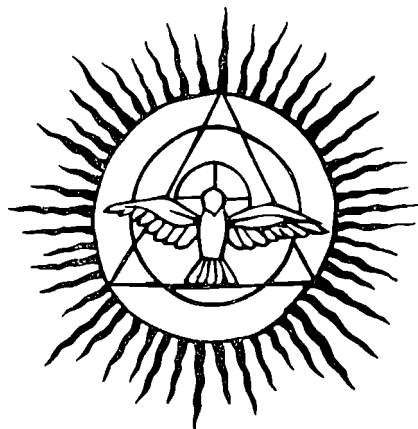
Man har ikke Uret, naar man siger, at moderne Mennesker er »aftenligt orienterede«. Aftenen bringer Fritiden, bringer Mulighed for at vie sig til de kulturelle, aandelige og sjælelige Værdier og give Legemet Rekreation fra det anspændte Dagsarbejde. Her kommer Spørgsmaalet, om ikke ogsaa Sjælen har samme Ret til og Krav paa Fornøjelse om Aftenen — og om ikke den bedste Tilfredsstillelse af dette Krav vil kunne søses af den dybeste Kilde til al Troskraft og Trosfornyelse, af den hellige Messe.

Ud fra saadanne Overvejelser er der en stor Del af den katolske Offentlighed, som med stadig større Bestemthed taler til Gunst for en almen og uindskrænket Aandvielse af Aftenmessen paa Søn- og Helligdage og frem for alt paa Hverdage. Enquête og Statistiker viser, at dette svarer til, hvad et overvældende Flertal af de katolske Arbejdere ønsker. Den udbredte Mening, at man fra de tomme tidlige Messer kan slutte sig til den arbejdede Befolknings Indstilling kan let modbevises ved Besøg i den mange Steder allerede indførte Aftenmesse. I Frankfurt f. Eks. viste Statistiken en Aftenmesse, hvis Deltagere for Størstedelen var Arbejdere.

Grunden maa søges i den fysiske Overbeholdelse af det moderne Menneske. Tidligere Generationer havde Tid, vi nulevende har ikke mere Tid,

vi haster fra det ene til det andet og er knap nok i Stand til at forny de opbrugte Kræfter gennem Nattens Hvile. At lægge den tidlige Messe endnu tidligere vil derfor, selv hvor der forelaa virkelig Offervilje, ikke bringe væsentlige Resultater.

Diskussionen om Aftenmessen har bragt mange gode Grunde frem, baade for og imod. Bl. a. betoner man f. Eks. Betydningen af Fromessen, der indvier hele Dagens Gerning. Her over for lader det sig sige, at der ogsaa ligger en dyb Betydning i Aftenmessen. Mennesket tilbringer Dagen i forberedende, indadrettet Forventning om det hellige Offer som Kronen paa hans Arbejde. — En yderligere Grund »for« Aftenmessen har man i Problemet om de Festdage, der ikke er anerkendt af Staten. Arbejderne tilbringer ofte Fromessen paa saadanne Dage med det ene Øje rettet mod Uret, for ikke at komme for sent paa Arbejdspladsen. Det er ikke til at undgaa, at der er en almindelig Uro, der stiger før og efter Kommunionen, naar der foruden Strømmen til Kommunionbanken opstaar en anden Strøm mod Udgangsdøren — forstyrrende Momenter, der let kunne undgaaes ved at fejre Messen om Aftenen. Af denne Grund har Ungdomsgrupper nogle Steder flyttet de-

*Nu beder vi den Helligaand
at sammenknytte os
ved Troens Baand,
og til Verdens Ende
Kirken at bevare,
naadig at afvende
al dens Nød og Fare.
Herre, hør vor Bøn!*

Grundtvig

res Ungdomsmesse med Ungdomsprædiken hen til Aftenen og dermed muliggjort for mange arbejdende unge Mænd og Kvinder at tage Del i Messen.

Paastanden om, at Aftenmessen er en Foræring til de magelige og Syvsøverne, maa ikke uden videre afvises, men ogsaa her viser en nærmere Undersøgelse, at det i hvert Fald ikke kan dreje sig om Aftenmessen paa Hverdage. Gennemsnits-Gæsten ved 11½ Messen, som først og fremmest føler sig forpligtet overfor Traditionen og den gode Tone, vil nemlig ikke finde paa at gaa til Aftenmesse en Hverdag. Iøvrigt vælger disse Mennesker gerne den sene Søndagsmesse for ikke at lægge deres Aften-Fornøjelser og Selskabelighed Hindringer i Vejen.

Nogle Vanskeligheder er der utvivlsomt forbundet med den eukaristiske Faste forud for den hellige Kommunion i Aftenmessen. Moderne Mennesker kan ikke byde sig selv alt for meget i denne Henseende, selv om Afholdenhedsbestemmelserne — saa vidt som Ærefrygten for Sakramentet tillader det — har taget vidtgaaende Hensyn til det moderne Livs Omstændigheder og let kan opfyldes af selv de svagere anlagte. Det er endog saaledes, at de legemligt sunde er i Stand til at lægge Grænserne for den paa krævede Afholdenhed saaledes, at der næppe er forbundet noget mærkbart Offer dermed.

En betydelig Forøgelse af Arbejdet betyder Aftenmesse for Præsterne, naar de nu foruden Fromesse, Skole- og Konvertitundervisning samt de øvrige Opgaver i Sjælesorgen ogsaa skal celebrere Messen om Aftenen. Dette rammer ganske særligt de Præster, der arbejder i Diasporaen og for det meste er overbeholdede, og det maa derfor undre dobbelt, at Aftenmessen netop her har særlig mange Tilhængere.

Det tyske Blad fortsætter med en Gennemgang af Aftenmessens Historie, som vi allerede tidligere har bragt her i »Katolsk Ugeblad«. Bladet slutter med en Række Bispeudtalelser fra de seneste Aar, af hvilke vi vil citere en Skrivelse fra Aachens Biskop til Bestyrelsen for Katolikudvalget i Kre-feld:

»For Dioceset Aachen, som omfatter højt industrialiserede Omraader, vilde en Aftenmesse være ønskværdig ... Det viser sig i vore Dage, at Besøget i Morgenmessen kun er mulig for ganske bestemte Befolkningslag, for Skolebørn og gamle Mennesker, medens Hærskarerne af Arbejdere, Kontorfolk og Tjenestemænd ikke mere kommer til den hellige Messe ... Det vilde være paa-trængende ønskværdigt, at Aftenmessen blev mulig hver Dag i Aaret.«

De tallose Udtalelser fra haade Gejstligheden og Lægfolkets Side til Fordel for Aftenmessen — og ikke blot i Tyskland med dets særlige Problemer, men i næsten alle europæiske og amerikanske Lande — er et Vidnesbyrd om, at de daglige Levevilkaar indenfor det moderne Samfund er ændrede saa afgørende, at der her foreligger Problemer, som paa den ene eller anden Maade nødvendigvis maa finde deres Løsning.

DEN UNGE KIRKE

➤ Katakombe-Fresko (S. S. Petrus og Marcellinus Katakombe, Rom; III.-IV. Aarhundrede) Petrus læsende i Volumen.

✱

Υ Katakombe-Fresko (Aureliernes Hypogæ, Rom, c. Aar 200) Petrus med nu forsvunden Bogrulle.

Samtlige Illustrationer fra: Peter Schindler: »Petrus«

Pinsedag er Kirkens Fødselsfest. Den Kirke, som Kristus havde grundlagt, traadte ud i Livet den Dag, Gud Helligaand i Ildtunger kom ned over Apostlene og Herrens andre trofaste, godt 100 Mennesker ialt. Petrus, der allerede i Forvejen, straks efter Himmelfarten, havde overtaget Ledelsen af Apostelskaren, holdt samme Pinsedag den første store Prædiken, som førte til 3000 Jøders Daab. Kort efter steg Tallet til 5000 og det blev ved med at vokse.

En Menighed fandtes til en Begyndelse kun i Jerusalem. De omvendte, der efter Pinsen tog tilbage til deres Hjemegn, var foreløbig kun enlige Trosvidner. Jerusalems Menighed brød ikke med Jødedommen. De bad i Templet, og Apostlene prædikede der. Men desuden samledes de i private Huse til »Brødets Brydelse«, dvs. til den hellige Nadver og til Fællesmaal-tid. Mange i Menigheden var fattige, og da alle følte sig saa stærkt sammenknyttede, opstod der ad frivillig Vej et Slags økonomisk Fællesskab imellem dem. Til yderligere Hjælp for de fattige valgtes ogsaa syv Diakoner.

Kristendommens Fremskridt begyndte nu at forurolige Jøderne. Først blev der tildelt Petrus og Johannes en alvorlig Advarsel af Synedrjet (det Høje Raad) og siden vilde de være blevet straffet med Døden, hvis ikke Farisæeren Gamaliel havde erklæret, at om dette nye var Menneskeværk,

NOTER

Radiobesøg i Vatikanet

Paa Danmarks Frihedsaften — 4. Maj — havde Radiolytterne Lejlighed til at kigge ind bag Vatikanets Mure. Efter at have givet et lille Rids af Vatikanstatens Historie førte Pastor Schindler Lytterne til de ny Udgravninger under Peterskirken, og til Slut gav han et Lydbillede af den Stemning, der raader paa Peterspladsen ved de store Højtider. Og Pastor Schindler er ingen tør eller kedelig Fører, han kender sine Sager — hvad enten det nu er Peterskirken eller Piazza Navona — og med en næsten italiensk Tungefærdighed binder han Lytterne til Højtaleren. Dagen derpaa — 5. Maj — gæstede Radioen paany en af Danmarks »Gesandter« i det Fremmede: vor store, gamle Digter Johannes Jørgensen i hans Hjem i Assisi — et Stykke levende Litteraturhistorie. Det var to Udsendelser, som Statsradiofonien kunde være bekendt — og vi Katolikker glade for.

vilde det jo af sig selv gaa i Stykker, og var det Guds Værk, kunde det slet ikke besejres.

En ny Udvikling skete, da Diakonen Stefanus var blevet stenet af Jøderne, fordi han med stærke Ord havde talt til dem om deres Ansvar for Jesu Død. Efter Stefanus' Drab opstod der en Forfølgelse, saa de Kristne maatte flytte fra Jerusalem til Samaria, Syrien og Cypern, mens kun Apostlene blev i Jerusalem.

Samaria var den første Menighed uden for det rent jødiske Omraade. Det var Diakonen Filip, der prædikede her, men Petrus og Johannes kom dertil fra Jerusalem for at meddele de døbte Helligaanden. Det afgørende Skridt bort fra jødisk Herkomst som Betingelse for Kristendom skete, da Petrus i Cæsarea lod den romerske Hovedsmand Kornelius døbe.

En af de største Menigheder blev dannet i Antiokia, Hovedstaden i den romerske Provins Asia. Her opstod Navnet »Kristne«. Det var især Hedningekristne, som udgjorde Menigheden her. Barnabas og Saulus ledede dem. Saulus, der var fra Tarsus i Cilicien og af jødisk Familie, var uddannet i jødisk Lovkyndighed og forfulgte til en Begyndelse med Fanatisme Jerusalems Kristne. Da han vilde opspore dem, der fra Jerusalem var tyet til Damaskus, blev han paa Vejen ramt af Guds Naade og omvendte sig. Han lod sig døbe, tilbragte tre Aar i Ensomhed i Arabien og tog saa hjem til Tarsus, hvorfra Barnabas hentede ham til Antiokia.

I Aarene 41—44 regerede Herodes Agrippa I over hele Palæstina. For at takkes Jøderne lod han lige før Paasken i Aar 42 Apostlen Jakob den

Ældre henrette ved Halshugning. Ogsaa Petrus lod han fængsle. Forfølgelserne i Jerusalem flyttede Kirkens Tyngdepunkt fra denne By til Antiokia.

Omkring Aar 50 opstod der i Antiokia Strid om et vigtigt Spørgsmaal: skulde de jødiske ceremonielle Forskrifter ogsaa gælde for de Kristne, der før Daaben havde været Hedninger. Paa Antiokia Menighedens Vegne blev Barnabas og Saulus sendt til Jerusalem, hvor der blev holdt et Møde (det saakaldte »Apostelkoncilium«) af Apostlene og de Ældste. Petrus talte for, at de hedningskristne ikke skulde være bundne af de jødiske Forskrifter og Jakob den Yngre støttede ham og fremsatte et Mæglingsforslag, som blev vedtaget. Der sendtes et skriftligt Budskab til Antiokia om Afgørelsen: »Det har behaget Helligaanden og os ikke at paalægge Eder yderligere Byrder end ...« Fritagelsen for Overholdelse af disse Forskrifter blev senere udvidet til ogsaa at gælde de Kristne af jødisk Herkomst.

Paulus foretog ialt tre Missionsrejser, hver paa hen ved tre Aar. Den første gik til Cypern og var før Apostelkonciliet. Den anden gjaldt først Lilleasiens Menigheder, hvorfra han fortsatte til Makedonien (Filippi og

Thessalonika) og videre syd paa til Athen og Korinth. I denne sidste By, der var en anset Handelsstad, blev han i 1½ Aar. Den tredje Rejse gjaldt Efesus, hvor han blev i 2 Aar efter at have besøgt de lillasiatiske Menigheder. Fra Efesus blev han nødt til igen at tage over Makedonien til Korinth, hvor en Strid nødvendiggjor-

Broncemedajon (fra Domitillakatakombene, nu i Vatikanet, fra Begyndelsen af III. Aarh.) forestillende Petrus (muligvis) og Paulus.

de hans Indgriben. Paa Hjemvejen besøgte han de græske Menigheder, han selv havde grundlagt og tog derpaa til Jerusalem.

I Jerusalem blev han genkendt af asiatiske Jøder, der lavede en Sammensværgelse for at dræbe ham. Tempelvagten Befalingsmand tog ham i Forvaring og bragte ham til Casarea, hvor Statholderen holdt ham to Aar fængslet. Han forelagde sin Sag for Kejseren og blev bragt til Rom, hvor han atter sad i Fængsel. Ifølge nogle Beretninger førte ny Missionsrejser Paulus til Spanien og til Kreta. I hvert Fald vendte han tilbage til Rom og led Martyrdøden ved Halshugning under Kejser Neros Kristenforfølgelse Aar 67. Martyriet fandt Sted ved Vejen til Ostia. Hans Gravkirke er den store Basilika »St. Paulskirken udenfor Muren«.

Petrus var som nævnt med til Apostelkonciliet i ca. 50. Allerede inden da var han kommet første Gang til Rom (Aar 42) og havde begyndt sin Gerning som Verdenshovedstadens første Biskop. Med forskellige Afrydelser virkede han i denne By, indtil han d. 29. Juni 67, samme Dag som Paulus, led Martyrdøden paa Korset og fik sin Grav, hvor nu Verdens Hovedkirke, Peterskirken, er bygget.

Niels Stensen XXV

Hamborgperioden

af Karen Plovgaard

Det var som antydnet med en bitter oplevelse i frisk minde, Stensen drog fra Münster. Den udpegede biskop, Erkebiskoppen af Köln, Maximilian Heinrich, havde tidligere været ivrig for til sine øvrige tre bispedommer, Köln, Liège og Hildesheim at føje Münster som det fjerde. Stensen havde ikke lagt skjul på sin mening om det forkastelige i, at en mand, som i forvejen dårligt kunne overkomme det, han havde, påtog sig mere, og da det tilfaldt ham at læse messe for, at den Helligånds vilje måtte ske fyldest ved det forestående valg, vægrede han sig ved det. I realiteten var valget sket og det af alle andre grunde end af hensynet til den Helligånd. Steno fandt det derfor forargeligt under disse omstændigheder at læse en messe, der i hans og i alle ærlige mænds øjne ville være en komedie.

Stensens synspunkt var naturligvis fuldstændig rigtigt. Det viste sig, at den ny Münsterbisp i løbet af de fem år, han styrede diocesen, ikke een eneste gang besøgte det. Maximilian blev forøvrigt aldrig anerkendt af Rom.

I slutningen af september slog Stensen sig ned i Hamborg. De, der har beskrevet hans levnedsløb, har alle stærkt betonet, at flytningen til Hamborg betegner et yderligere skridt frem ad askesens vej for den mand, der allerede levede sit liv i selvfornægtelse og i omsorg for andre. Det er ogsaa rigtigt. Vi har hans ven, Roses ord for det, og det lyser forøvrigt ud mellem linjerne i hans egne breve.

Det var et hårdt liv, han gik ind til. Der fandtes kun få katolikker, og menigheden bestod for størstedelen af tilreisende handlende og søfolk. Sammenlignet med Münster var forholdene her fattige i mere end een forstand. Men venneløs var Stensen ingenlunde. I resident Kerckring, som — forøvrigt på anbefaling fra Niels Stensen — var blevet ansat til at varetage storhertug Cosimos interesser i byen, havde han en stærk støtte, som var ham tilrede ved enhver lejlighed.

Han var ej heller modløs eller fattedes handlekraft. Tværtimod viser Stensens Hamborg-tid trods dens umådelig vanskelige arbejdskår fra hans side et højdemål af ydeevne, der søger sin lige. Hans breve fra disse to år giver et indtryk deraf. Alene kvantitativt er de af overvældende format, og deres indhold afspejler en mangfoldighed af forskelligartede sager, som Stensen alle har taget om med fast hånd og med et aldrig svækket mod.

Gennem Johan Roses »La vie de Nicolas Stenon« får vi et billede af Stenos ydre tilværelse, et billede, der ingenlunde modsiger denne opfattelse. Rose, som har tilbragt et par år i Paris, og som møder sin kære mester i Hamborg, føler sig slagen af den forandring, der er foregået med Stensens udseende. »Jeg fandt ham uden eget hus, uden tjener, uden nogen som helst af tilværelsens bekvemmeligheder. Han var mager, hans ansigt udtøret, men dette til trods udstrålede det en munthered, en forklaret glæde, som indgød ærefrygt —.« Det er ogsaa fra Roses »La vie«, vi har beretningerne om Stensens næsten legendariske faste, om hans rejser i hårdt vejr ved vintertide i åben vogn ad de norrøne vikariaters landeveje, og om hans tarvelige, for ikke at sige fattige, påklædning. Disse ting omtaler Steno ikke selv. Det er nu engang en norrøn dyd, at man ikke klager, når det går hårdt til. Men det væsentlige i denne forbindelse er dog nok, at den »gaieté«, som Rose hæfter sig ved, og som udstråler af Stensens hele væsen, er den kraft, som bærer ham oppe og sætter ham i stand til at gøre mands gerning så fuldt ud, som nogen under de givne kår ville have evnet det.

»Intet stort er nogen tid udrettet uden lidenskab«, heder det med et Kierkegaardsk udtryk. Stensen var lidenskabelig i sin herres og i sin kirkes tjeneste. Derfor tør man tro, at selv de mest stenede stier faldt ham forholdsvis lette at befare, og at de byrder, som lagdes på hans skuldre, ikke tyngede ham ned.

Der var imidlertid det, der var hårdere end en spartansk tilværelse. Vi får et glimt heraf gennem nogle linjer, Stensen selv skriver til Lavinia Arnolfini den 24. september 1684. Her udstøder han overfor hende, som han i overskriften kalder sin »højt ærede moder i Gud«, et hjertesuk ved sammenligningen mellem det religiøse liv i Italien og religionens kår i det nordtyske stift. Vi skimter ogsaa, hvorledes det mellem trosfæller har skortet på forståelse. Selv med skriftefædrene kniber det ham at komme i kontakt, *être d'accord*.

»De har, madame, ved at spørge til min skriftefader, netop ramt det ømme punkt. Siden jeg er blevet biskop, synes det, som om Gud har villet have mig på steder, hvor mistilliden mellem mine skriftefædre og mig uophørlig har måttet finde næring. I mit første embede var der kun een slags ordensfolk, og hvad jeg end gjorde for ikke at stå deres privilegier i vejen, så havde jeg ofte vanskeligt ved ikke at tørne sammen med min skriftefader. Et andet sted, hvortil Gud siden sendte mig, har jeg haft to efter hinanden —, og der var nogen tillid til stede, fordi det var præster af Jesu selskab. Alligevel fandt der sammenstød sted —. Jeg befinder mig nu på en tredje plads. Her kan der gå lange tider, hvor jeg med min skriftefader kun veksler de få gloser, man finder nødvendige ved et skriftemål. Grunden hertil er, at jeg har set mig nødsaget til at søge to missionærer forflyttet. Af denne sag er opstået et sådant raseri mod mig, at jeg ville have svært ved at forklare det altsammen. Jeg har sat *pater general* ind i sagen, og han har lovet at afhjælpe vanskelighederne; men det vil tage tid. Det ser ud til, at alene ordet »biskop« er tilstrækkeligt til at vække antipati hos ordensfolk, og skønt jeg ikke foretager mig een eneste handling i egenkab af overordnet, skønt jeg optræder som simpel missionær, og skønt jeg drøfter det, jeg finder nødvendigt, med ordenens foresatte, befinder vi os stadig i en atmosfære af mistillid.«

Stensen fortsætter med selverkendende at sige:

»De ser, hvorledes jeg har det. Tror De ikke, jeg har årsag til at frygte, at Gud, fordi jeg ikke tidligere har bejnt mig ret af mine skriftefædre, nu straffer mig på denne måde? Jeg opstiller åndelige regler for andre, men evner ikke selv at praktisere dem. Man har overdraget mig omsorgen for flere områder, men jeg finder næppe midler til at gøre fyldest på eet eneste. — — Bed til Gud, at han vil skænke mig eet af to: enten den nåde, der sætter mig i stand til at udrette det, mine pligter kræver, eller den at måtte trække mig tilbage og kun have omsorg for min egen sjæl — —. Det er sandt, at hvis Gud ville gøre mig værdig til at blive martyr, da ville det være den allerstørste nåde; men dertil er jeg allerede altfor uværdig. Jeg ved intet bedre end at henvende mig til mine venner i Gud. — — O, hvilken forskel der dog er på troslivet i Italien og i disse egne! Mindet om, hvad jeg af godt har set dernede, opliver mig en og anden gang; men selv dette bringer mig til at frygte, at jeg, der har set så meget godt, kun lidet efterligner det — —.«

I dette fortrolige brev til et menneske, som stod Stensen åndeligt nær, har vi egentlig i korte træk hans eget syn på kårerne, hvorunder han måtte virke i Hamborg. Han kommer tilbage til det samme emne i et andet brev, der er uden dato, men som, efter hvad en af fru Arnolfinis biografer, dr. Lazzareschi, påpeger, må være afsendt inden den 22. november 1685, på hvilken dag monsieur Arnolfini døde. Heri trøster han madame i følgende ord:

»Fra Hans Højhed storhertugen har jeg hørt om M. Arnolfinis sygdom og har straks læst den hl. messe for at opnå ham Guds miskundhed. Se i prøvelsen fornyede tegn

på den kærlighed, som vil prøve os ved alle de midler, som kan gøre en sjæl rede til at elske og love Gud — —.

Den åndelige misère her er så stor og vor lille menighed så splidagtig, at vi til det yderste har andres forbøn behøv for at opnå Vorherres fred og enighed iblandt os. Jeg ser mig forsømme det indre liv, og jeg frygter Guds væl-

Niels Stensen
(Maleri af V. Wils)

dige vrede. For den andels skyld, som Gud har villet give Dem i min kaldelse til hans hellige kirke, beder jeg Dem om ved Deres forbøn at erholde mig nåde til at gøre det, jeg erkender, eller til at få klarhed over det, jeg endnu ikke har erkendt, for at kunne nå til en virkelig overensstemmelse med Guds vilje i alle ting — —.«

Den 17. december 1685, da Stensen har modtaget bud om M. Arnolfinis død, skriver han atter til sin åndelige mor. Af det lange brev, hvori han trøster sin veninde ved at minde hende om det lange og lykkelige ægteskab, hvori hun har levet, lægger han sin sjæl blot for hende ved at røbe de kampe, han må udstå på vejen til det ideal, han har sat sig:

»Hvad mig angår, da har min lunkenhed, min forsømmelighed og min uvidenhed ført mig til en tilstand, hvori jeg næppe kender mig selv. — — Jeg erkender en del af min stillings store krav, jeg præker for andre om fordømmelse af dem, der ikke umager sig for at opfylde deres kaldspligter, og jeg fører et liv, som om de sjæle, til hvilke jeg er udsendt, ikke angik mig. Bed til Gud, at han vil forbarme sig over mig og over alle de sjæle, han har over-

ORIENTERING

Kom, Styrkens Aand!

Andetsteds i Bladet bringer vi Meddelelsen om, at det Hellige Officium har udstedt et Dekret om Bispevalg og Bispevielser — og dermed kastet et Strejflys over den kirkepolitiske Situation i Øst-Europa. Kirkens Forfølgere har der indset, at Kirken nu engang ikke lader sig tie ihjel eller »udraderes«. Derfor forsøger man andre Metoder: man indespærrer de retmæssige Overhyrder og søger ny og nettere, der er villige til at danse efter Pibens nuværende Lyd og danne »Nationalkirker«, d. v. s. skabe Skisma. Biskopper kan man nu engang ikke

undvære, hvis det skal se ud af noget. De mest ferme Partifunktionærer sættes til at drive Præsteseminarier — men saa skal man jo have viet disse »Seminarister«, og det skal der Bisper til. Og nu er man altsaa paa Jagt efter Bispeemner. Rom har ogsaa ganske rigtig indset dette og indskærper nu, hvad Prisen er.

Situationen er ganske oplagt. Den røde Terror vil skærpe sit Pres for at formaa en eller anden Biskop til at bøje sig. Men alle, der er udstyret med Bispemyndighed, er advaret. De ved, hvad det gælder — de ved ogsaa, at

det kan betyde Fængsel, ja maaske Martyrium, fordi man vil forlange af dem, at de skal misbruge deres Magt og Myndighed, eventuelt tvinge dem dertil med Vold. Men det ny Dekret fortæller tillige Regeringerne bag Jerntæppet, at Rom ikke vil tolerere Regeringskandidater. Der vil blive sat haardt mod haardt. Og Katolikkerne rundt om i den øvrige Verden er ikke blot Tilskuere til dette Drama. Ingen har Lov til blot at opfatte Dekretet som et interessant Bidrag til den kirkepolitiske Udvikling bag Jerntæppet. Enhver er forpligtet til at støtte Kirkens retmæssige Overhyrder med Bøn om Naade og Styrke til at holde Stand, netop nu at bede Helligaanden, Styrkens Aand, give dem Kraft og Udholdenhed saaledes at ingen falder.

givet til min omsorg, og at han giver mig lys og kraft til at tjene alle således, at ingen på Dommens Dag kan anklage mig for at være årsag til hans fordømmelse — —«

Medens Stensen overfor sine troeste venner, madame Lavinia og storhertug Cosimo, ikke er bange for at tale om sine indre kampe og næsten i skriftemålets form erkender sin utilstrækkelighed, ser vi ham fra en anden side, når vi betragter hans optræden overfor de vanskeligheder, som møder ham. Da er han den frygtløse mand, der gerne tager nælden ved roden.

Dette gælder kontroverserne i anledning af patres forflyttelse. Det gælder ligeledes de chikanerier, som en Hamborg-borgmester og andre honoratiøres udsætter den katolske menighed og resident Kerckring for. Her optræder den fordringsløse biskop snarrådigt og praktisk. Han lader sig ikke gå på, kryber ikke i skjul, men tager vanskelighederne ansigt til ansigt.

I Stensens breve til Cosimo III fra Hamborg-perioden findes mange af disse oplevelser udførligt skildret. Ved siden af, at de forklarer hans eget standpunkt til de forskellige sager, er brevene en guldgrube af kulturhistoriske oplysninger, der som en ramme slutter sig omkring dramatiske optrin. Således er beretningen om et bryllup, som den despotiske borgmester vil forhindre, men som ved resident Kerckrings hjælp alligevel finder sted i dennes gæstfri hus, næsten en romanskriver værdig. Og gennem skildringen af en bolignød, forårsaget af en brand, får vi, ganske vist i knappe sætninger, et øjenvidnes indtryk af ildens hærkning.

Ikke mindre i biskoppens tjenstlige indberetninger end i hans private breve ses det, at her er en mand, der med liv og sjæl står midt i et aktivt arbejde, og at han, sin askese til trods eller måske netop på grund af den, i de fleste af de givne situationer er karl for sin hat.

Ikke længe efter ankomsten til Hamborg påtænker Stensen, som naturligt kunne være, en rejse til København. Han skriver til storhertug Cosimo om det allerede i efteråret 1684 og lader sig også udstede pas; men færden bliver i første omgang udsat. Imidlertid ligger den fædrene hys menighed ham stærkt på sinde, og i eftersommeren 85 bliver lanken til virkelighed. Hans ven Cosimo III har i forvejen skænket ham rejsepenge, og den 9. september efter tilbagekomsten til Hamborg, beretter han i et brev til storhertugen følgende om sit ophold i Danmarks hovedstad:

»Gud har vist mig den nåde at lade mig meddele firmelens sakrament til dem, der i København bekender sig til vor tro, noget, der ikke er sket siden trosskiftet. Selv har jeg i ti dage opholdt mig dér, men, for at lutheranerne hverken skulle se mig i funktion som biskop eller almindelig præst, viste jeg mig aldrig i kapellet til de sædvanlige tider, men læste min messe på et tidspunkt, da folk endnu ikke havde indfundet sig, og efter messen lod jeg firman-

derne med deres faddere træde ind i et værelse ved siden af kapellet. Jeg talte med nogle venner, men kunne dog ikke fastslå nogen udsigt til deres konversion. Kun een mand gav forhåbninger, nemlig en søn af min søster, min plejefars hustru. — Han vil gerne komme til os, hvis jeg blot kunne få ham et eller andet sted hen; måske kunne Deres Højhed finde en lille bestilling til ham — —«

Som sædvanlig tyer Steno tillidsfuldt til Cosimo af Medici. Denne skuffer ham da heller ikke i dette tilfælde.

Imidlertid har Stensen skyndt sig fra København. Hans længsel efter Italien, som i mange af hans breve fra den tid har givet sig udtryk, har fået ham til at begære orlov fra bispedømmet, og denne er blevet tilstået ham. Og nu fortsætter skrivelsen til Cosimo med følgende:

»Sidste torsdag rejste jeg fra København, idet jeg skyndte mig for så snart som muligt at tiltræde rejsen til Italien. Men se, da modtog jeg næste dag et brev fra Hans Højhed hertug Christian af Mecklenborg, hvor han tillader mig for mig selv og andre gejstlige med mig at købe eget hus i Schwerin og at holde gudstjeneste i det hertugelige kapel. Anledningen til dette brev var en forhandling, jeg havde haft med to adelsmænd fra landet efter mit besøg i Schwerin. Jeg havde foreslået dem at trage efter, at undersåtterne i hertugens levetid og med hans tilladelse på egen bekostning lod afholde gudstjeneste et eller andet sted, som ikke hører ind under hertugens eller hans efterfølgeres hus, for at gudstjenesten på denne måde kunne stabiliseres efter Münster-traktaten, ellers ville i tilfælde af hertugens død foretagendet være slut. — — Jeg ved ikke, hvad Guds hensigt hermed er. I det mindste føler jeg mig forpligtet til at forhandle med disse herrer på stedet og se, hvad man der kan gøre, hvilket vel vil tage tre uger. — — — Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige, om Guds agt med mig; det synes, som om han vil lade mig i stadig uvished, ved i så mange måneder på en vis måde at lade mig leve fra den ene dag til den anden. Jeg havde ordnet alt i det håb under Deres Højheds protektion at opnå et åndeligt otium for at kunne hense min egen sjæl i en bedre tilstand for Gud, efter at jeg i så mange år har tjent andres sjæle og min egen dårligt. Og det er just i dag, jeg havde bestemt mig til at rejse med posten til Hannover og derfra over Amsterdam til Paris. Giv Gud, at det ikke er en følge af mine synder, at han lader dette ny tilfælde komme imellem, dette, der i andres hænder kunne betyde frelse for mange, mange sjæle, men som i mine ved min uværdigheds og uvidenheds skyld måske vil føre til tidsspilde eller til egen og fremmedes ruin. Måtte Gud forbarne sig over os alle!«

Stensens rejse til Italien blev aldrig til noget. Han fik snart at vide, hvad »Guds agt med ham« var. Det var apostelgerningen i Schwerin. Og da Stensen erkendte det, bøjede han sig under Guds vilje og slog sig ned på det sted, som skulle blive den sidste station på hans vej.

HVEM ER -

HVAD ER -

„Jomfru over alle jomfruer“

Aasebakken

Benediktinerindekloster i Nordsjælland (ved Birkerød). Oprettet i Sommeren 1942. Hidindtil havde Søstrene haft til Huse i Klosteret paa Jagtvejen i København, hvis oprindelige Beboere, den evige Tilbedelses-Søstre i 1937 omdannedes til Benediktinerinder. Klosteret paa Aasebakken er hvert Aar i Maj Maalet for en Pilgrimsfærd til »Vor Frue af Aasebakken«.

Denne titel, som står i det lauretanske litani, er udtryk for et ganske enestående privilegium, hvormed Gud for Jesu Kristi skyld har udmærket Maria. At majdronningen var og forblev jomfru hele sit liv igennem, er en *trossandhed*, som vor hellige Kirke altid har haft og forkyndt. Med al ønskelig klarhed beretter evangelierne, at hun var jomfru, da hun ved Helligånden undfangede sin søn. At hun også i og efter Kristi fødsel forblev jomfru, er en tros lære, som den kirkelige arvelære lige fra begyndelsen har givet videre ned gennem århundrederne. »Jomfru«, »altid jomfru« er en af de hyppigste betegnelser i liturgien og i kirkefædrenes skrifter samt i de trosbekendelser, hvori Kirken tilkendegiver, hvad der er kristen tro og lære.

Jesu brødre, som nævnes i evangelierne, er altså efter velkendt orientalsk sprogbrug slægtninge af vor Frelser, ikke Marias børn.

Når vi nu skal fordybe os i denne titel »Jomfru over alle jomfruer«, gør vi bedst i at have den skikkelse for øje, der i sin tid har vist sig ved grønten i Lourdes. Vi kender den jo alle, da kunsten af den er blevet ført ind på nye baner, og fordi statuer og billeder af Immaculata findes i hele verden, også i nogle kirker herhjemme.

Kristi ære krævede moderens rene ste jomfruelighed. Alle religioner forlanger renhed af dem, der skal nærme sig Gud. Tænk på vestalinderne i Rom, som skulle vogte den hellige ild. Tænk på de liturgiske bestemmelser for præsterne, når de forretter deres

Israels Regering søger Forstaaelse med Vatikanet

Ifølge en Meddelelse fra det hollandske katolske Pressebureau har den israelitiske Regering sendt en særlig Udsending til Rom for at optage Kontakt med den Hellige Stol og forberede et eventuelt Besøg af den israelitiske Udenrigsminister.

I den Anledning forlyder det paa velunderrettet Hold i Vatikanet, at Israels diplomatiske Repræsentant ved Kvirinalet i det sidste Aars Tid paa forskellig Maade har søgt Kontakt med den Hellige Stol. Det menes, at den israelitiske Regering er meget interesseret i en Forstaaelse vedrørende de hellige Steder i Palæstina. Officielt er der imidlertid ingen Kontakt mellem Israel og Vatikanet.

I jødiske Kredse i Rom ønsker man meget gerne en officiel Kontakt mellem den israelitiske Regering og den Hellige Stol, idet de forskellige palæstinensiske Problemers Løsning er en Betingelse for Statens Israels videre Trivsel og snarest maa løses paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. (KIPA)

Ifølge en Meddelelse til Londoner-Bladet »Times« har de czekiske Biskopper givet de Troende Tilladelse til at arbejde paa Søndage og andre paabudte kirkelige Helligdage, dersom dette kræves af Økonomi og Industri. De paagældende Troende er dermed ogsaa dispenseret fra deres Søndagspligter. (KIPA)

Haard Pressekampagne i Polen

De polske Kommunisters senest iværksatte Pressekampagne mod Paven og Vatikanet, er nu ogsaa udspredd til at omfatte den nyudnævnte Nuntius i Tyskland, Mgr. Muench i Bonn. Partifællerne i Warszawa har ikke rigtig kunnet tage, at der er anerkendt en Repræsentant for den Hellige Stol i Vesttyskland. Den ensrettede røde Presse i Polen beskylder Ærkebiskop Muench for siden sin Ankomst til Tyskland kun at have arbejdet paa at bringe det fascistiske System i Tyskland paa Fode igen, at genoprette Værnemagten o. s. v. Endvidere paastaas det, at den Hellige Fader og de vest-europæiske Biskopper staar i nær Føling med »den sorteste, tyske Reaktion, Fredens værste Fjender og Polens bitreste Modstandere«. (KIPA)

tjeneste, både i den gamle og nye pagt. Intet under derfor, at den evige Fader valgte den rene jomfru til sin søns moder. Med sit blod ville vor Frelser rense den af synden besmittede slægt. Derfor måtte han øse dette blod af den rene kilde, jomfruen over alle jomfruer. Desuden skulle Maria jo stå ved Kristi side som det lysende forbillede for det kristne præstedømme, for ordensstanden og al højere dyd i verden. På lignende måde havde Guds visdom før i tiden stillet den jomfruelige Eva ved Adams side i paradiset og givet Moses i hans søster Maria en jomfruelig medhjælper. Derfor var det altså, at det guddommelige forsyn lagde så stor vægt på, at vor Frelseres hellige moder overgik alle andre i jomfruelig renhed.

Med denne egenskab er Maria i besiddelse af en vidunderlig overnaturlig skønhed, hvorved hun i den grad vandt Guds velbehag, at den drog Guds søn ned til os og fik ham til at blive menneske. Også menneskenes øjne bliver betaget af denne strålende skønhed og uvilkårligt mindet om englene i himlen og deres renhed og skønhed. Marias jomfruelighed bevirker, at hun står for vort indre øje som den kvinde, der er klædt i solen, og som har månen under sine fødder og en krone af 12 stjerner på sit hoved.

Naturligvis var Marias enestående renhed en skat, hun måtte bevogte og beskytte. I virkeligheden ser vi også ganske klart i evangeliet, at hun benyttede sig af beskedenhedens dyd og bønnens våben for at værne om sin udmærkelse og skat.

Gennem sanserne forsøger fristelsen at trænge ind i sjælens helligdom. Derfor er vi nødt til at bevogte disse døre til hjertet. Maria levede allerede som barn i templet langt borte fra verdens bedrag og tillokkelser. Da ærkeenglen Gabriel opsøgte hende i Nazaret, fandt han hende skjult i et kammer, hvor hun var alene med Gud. Efter at have modtaget budskabet fra himlen begiver hun sig skyndsomt til Elisabeth. Hun vidste, at jomfrueligheden ligner en lilje, der let visner, hvis den bliver berørt af en uforsigtig hånd, at den ligner et sølvspejl, der let kan anløbe, eller nyfalden sne, der hurtigt mister sin rene farve.

Foruden til beskedenhed trænger jomfrueligheden også til bønnens hjælp. Det er jo denne, der må give os kraft til at kunne holde det lave i os nede. Derfor fremstilles Mariæ bebudelse i den kristne kunst således, at Marie holder bøn i det store øjeblik, da ordet blev kød og tog bolig iblandt os. Ja, majdronningen kendte ikke blot jomfruelighedens værdi, men også de midler, hvormed man bevarer den.

Lad os i majmåned lykønske hende til den enestående udmærkelse og lad os bede hende om hjælp til, at også vi går af vejen for verdens fristelser og bedrag. Lad os bede om bønnens ånd, der nedkalder Gud Helligånd over os og gør os værdige til, at Guds søn vil tage bolig i os i alterets helligste sakramente. Lad os anbefale til Marias beskyttelse alle børn, alle præster og alle gudindviede personer i hele verden. F.K.

Steph.
Wevers SMM
skriver

Brev til en præstelig Medbroder

Kære Ven!

De bad mig en Gang i et af Deres Brev fortælle noget om de religiøse Forhold hernede i Østrig. Og da jeg stadig staar i Taknemlighedsgæld til Dem, siden De altid var rede til at overtage Kl. 11-Messen i St. Therese, naar jeg kaldte paa Dem, vil jeg gerne foje Dem. Naar De saa længe har maattet vente paa Svar, — naa ja, De gæfter Dem til Grundene. Men naar det netop idag kommer over mig, at jeg kunde skrive til Dem, er det en ganske særlig Grund. Jeg har nemlig Rejsefeber. Iaften starter jeg til Innsbruck — og imorgen tidlig haaber jeg sam-

men med et Par Hundrede Pilgrimme at passere Brenner — for saa at støde sammen med vore italienske Medbrødre og deres Valfart. Rejsen gaar over Norditalien ned til den franske Riviera. Det er Meningen at slaa os ned ved Pyrenæerne i den hellige Stad Lourdes. Himlen har været skyfri i et Par Døgn, og Solen er ifærd med at tage for sig af de mægtige Iskager paa Untersbergs Skrænter — der vil gaa et stort Stykke af Sommeren, inden den bliver færdig med at rydde Toppen — saa hvis De har Lyst til at staa paa Ski i Begyndelsen af Deres Sommerferie, kan det vist godt naas. Men

nu til Sagen! Naa ja, det var altsaa, fordi jeg bare sidder og venter paa Aftenetoget — de kære Søstre sørger for Bagage og Proviant — vil jeg foretage mig noget nyttigt for at faa Tiden til at gaa. Og da var det, De dukkede op for mig med Deres Spørgsmaal.

Ser De, kære Ven, der er længere fra Danmark til Østrig end fra Holland til Danmark. Dermed være sagt, at Forholdene paa mange Omraader er langt forskellige fra, hvad jeg var vant til baade hjemmefra og fra Danmark. Det gælder ikke mindst de religiøse Forhold. Jeg har ved Lejlighed nævnt nogle af de folkelig-religiøse Skikke, som jeg lejlighedsvis var Vidne til, bl. a. ved Juletid. Da jeg i Februar — Marts vikarierede for en Nahopræst — det er sandt, De er stedkendt og ved maaske ogsaa, hvor Hallwang ligger — var jeg med til et rigtig stort Bondebryllup. Jeg har bagefter gjort flere Tilløb til en Beskrivelse, som jeg vilde have sendt til vort Ugeblad, men Stoffet viste sig at være for stort og Tiden for knap. Her er saa meget saa helt anderledes, at det ikke kan siges i faa Ord. Da jeg efter Paaske kom hjem fra mit Arbejde i Kärnten, sagde jeg til mine Medbrødre: »Det er dog det mest spændende Land, man kunde komme til.« Hvad man her oplever af alle mulige Skikke, vilde man aldrig komme ud for andre Steder. Og saa er det ofte forskelligt fra det ene Sogn til det andet, saa man aldrig bliver færdig. Med andre Ord, jeg maa tilstaa min Afmagt, naar det gælder om i en Artikel at gøre rede for de religiøse Forhold henede. Men for nu ikke helt at snyde Dem, vil jeg nævne nogle faa og konkrete Ting, der sikkert vil have Deres Interesse.

Forleden Dag kom der fra det herværende Ordinariat Meddelelse om vidtgaaende Dispensationer m. H. t. den eukaristiske Faste. Hvem, der agter at gaa til Kommunion under Aftenmesse, skal afholde sig fra Mad tre Timer forinden, men har Lov til at indtage noget flydende indtil een Time før Gudstjenesten. Det sidste gælder ogsaa med Hensyn til Morgenmessen, hvor det drejer sig om Folk, der er fyldt de tres, syge, svagelige, frugtsommelige eller diegivende Mødre, endvidere Folk, der har Natarbejde eller der bor i ikke-katolske Internater og lign., Folk, der har lang Vej til den nærmeste Kirke (4 Km), Skolebørn under den egentlige Skolemesse og alle, der ønsker at modtage den hellige Kommunion efter Kl. 9.

Kunde det ikke tænkes, at nogle af disse Lempelser vilde have praktisk Betydning for det danske Vikariat med de store Afstande mellem Kirkerne? Jeg nævnte lige »Aftenmesserne«. Hvor tit har jeg forestillet mig det som en ideel Løsning, mens jeg var Præst ved St. Therese Kirke, at have en Aftenmesse om Søndagen med Henblik paa Sygeplejersker, Husassistenter og ikke mindst paa de Husmødre, der har saa umaadelig travlt om Morgen. Her lader det sig altsaa gøre.

Løvrigt har jeg indset, at det er utopisk at ville bibringe Folk henede Sans for Koral. Hvad der har vist sig

at være muligt i Holland, nemlig at faa Menigheden til at synge gregorianske Messer, kan aldrig blive gennemført her i Østrig. Folk bryder sig slet ikke om Latin, saa at det er almindeligt henede, naar der er »Amt« som de kalder Højmesses, og man inlønner Gloria eller Credo paa Latin, fortsætter Koret paa Tysk. Det er vist ogsaa af den Grund, at de tyske Sangmesser staar saa højt i Yndest. Pius Parsch har givet dem et liturgisk Præg — idet han har tilrettelagt Tekster for alle Kirkeaarets Søndage, saa at de svarer til de Direktiver, der er udgaaet fra Rom.

Der er saa meget andet, som jeg kunde fortælle Dem, men som lettere lader sig gøre under fire Øjne. Forleden — det var Palmesøndag i Kärnten — maatte jeg tænke paa en skriftlig Paatale jeg fik tilstuet, da jeg en Palmesøndag i Hellerup havde udeladt Asperges! Her er der Steder, hvor der stænkes Viemand efter hver eneste Gudstjeneste, andre, hvor det aldrig finder Sted hverken før eller efter. Paafaldende er det ogsaa, at Begravelsen i mange Sogne finder Sted før Sjælemessen, saa at Liget ikke bæres ind i Kirken, men direkte ud til Kirkegaarden, der rigtignok grænser til Kirken. I den herværende Benediktinerkirke bliver der hver Dag læst een Messe *versus populum*.

Se, det var et Par af de Ting, der skød sig frem under Trykket af Deres Spørgsmaal. Men nu maa jeg spærre for Resten, for jeg kommer i Tanker om noget, jeg skal have puttet i min Kuffert til den forestaaende Rejse.

Med et venligt Vink fra Faldrebet hilser Deres *Steph. Wevers S.M.M.*

T korte Træk -

Sarkofagen med Pius X's jordiske Restler vil blive aabnet og nøje undersøgt endnu engang inden man skrider til den eukaristiske Paves Beatifikation. Derpaa vil hans Støv blive gravsat under Krist-Konge Alteret i Hovedskibet under Peterskirken. (KIPA)

I Milano afholdes der i Øjeblikket et »Prædikenkorstog« af det helt store Format: hver Aften taler Pater R. Lombardi S.J. i Domkirken og hans Prædiken transmitteres til 32 af Storbyens øvrige Kirker samt en Del Kirker i nærliggende Byer. (KIPA)

Da den ekskommunicerede Præst, *Minister Plojhar*, for nylig besteg Dødestolen i Ignatiuskirken i Prag, forlod samtlige tilstedeværende Kirken i Tavshed. (KIPA)

Kristi Himmelfartsdag modtog den Hellige Fader Feltmarskal Montgomery i Privataudiens. (CND)

Forrige Søndag var Peterskirken Skuepladsen for de 25 *Tonkinesiske Martyrers Beatifikation*. Den vietnameske Regering havde i denne Anledning sendt en særskilt Delegation til Rom, ledet af Prins Buu Loc samt en Dominikanerpater Buru Duong, der er en direkte Efterkommer af Forfølgerkongen under hvis grusomme Herredømme Martyrerne maatte lade Livet. (KIPA)

TIL ASEBAKKEN

Søndag 20. Maj

Nu er der så kun en uge til den store valfart til Guds Moders ære. Husk at tage salmebog, valfartssangbog og rosenkrans med. — Lad os som tidligere år bede om godt vejr, for valfarten afholdes uanset vejret. Vi henstiller til foreningerne o. l. at tage faner med, hvorimod det frarådes at tage bannere med, da det erfaringsmæssigt er for tungt at bære bannere over så lange strækninger. Det er ikke nogen lang valfart at gå, og vi har set de andre år, hvordan mødre deltog med deres små børn i barnevogne, men hvis der alligevel er nogen, der går dårligt, så de ikke kan deltage hele vejen, kan man f. eks. støde til valfarten på Kongevejen. Man tager så med den gule bus fra København og står af ved »Bethlehem«. Se bustidernerne nedenfor. Samme bus kan benyttes til at komme helt til Høsterkøbvej, hvorfra der kun er 15 min.s gang. Desuden kan man tage med tog til Birkerød, hvorfra der går bus til Asebakken.

I parken ved altret er der opstillet stole og bænke for dem, der dårligt kan låle at stå så længe.

S-tog fra Kbh. h. (linie B) senest kl. 7,30 til Holte.

Bus fra Hans Knudsens Plads, Lyngbyvej (de gule busser).

Afg.: Lyngbyvej 7,40 8,20 8,40 9,20
Afg.: Lyngby St. 7,54 8,34 8,54 9,34
Afg.: Holte st. 8,06 8,46 9,06 9,46
An.: Høsterkøvej 8,18 8,58 9,18 9,58

Man skal altså tage bussen fra Lyngbyvej kl. 7.40, hvis man vil med valfarten fra Holte st. Vil man først støde til valfarten ved »Bethlehem« passer bussen kl. 8.40 fra Lyngbyvej bedst.

Iøvrigt kan nærmere oplysninger fås hos: H. Guldager, OR. 3331 (kl. 10-17), Bagsværd 1452 (privat).

Mariakongregationernes arbejdsudvalg.

VORE FERIEBØRN

Vi har yderligere modtaget:

Uden Navn: 50 Kr. Pastor E. Boekennoen, Randers, 15 Kr. Jan Ulrik Dyrkjøb, Kalundborg: 10 Kr. Mrk. E. L. København 100 Kr. B & A: 20 Kr.

Hjertelig Tak.

Det gaar stot og roligt, om end lidt langsomt endnu. Der maa sikkert endnu være mange af Ugebladets Læsere, som gerne vil være med til at sikre Ferieglæde og Sundhed for et Barn fra Storbyen. Alle Gaver (Penge, Naturalier og Rationeringsmærker) modtages med Taknemlighed af Katolsk Central-skole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Hvem vil med på mødrelejr?

Der bliver en lejr i juli og en i august, begge i Sønderjylland. Ansøgningskemaer, der skal afhentes senest 27. maj, samt yderligere oplysninger fås ved henvendelse til Katolske Menighedsplejers fælleskontor, Bredgade 69 A.

Montfortanske pilgrimsrejser

Til LOURDES fra 17. til 30. juli: pris ..... 658 kr.
Syge til LOURDES fra 8. til 20. august: pris .. 560 kr.
Skolerejse sidst i juni, 2 uger: pris ..... 410 kr.
Til FATIMA fra 2. til 19. oktober: pris ..... 1170 kr.

I prisen er alt iberegnet, også de 20 % rejsekat

Yderligere oplysninger:

VOR FRUES SEKRETARIAT

Kastanievej 17 - Holbæk Telefon 687

Læg kun Mærke til det bedste —
køb i

KONGENS NYTORV

Sommermarkedet i Brønshøj 3. juni 1951

Hallo! Hallo!

Så er vi der igen. Kassen er tom!

Tør vi regne med Deres hjælp?

Det gælder menighedsarbejdet i Brønshøj, Søborg, Herlev, Ballerup og Måløv.

Der er utallige opgaver at løse, men uden midler er det ikke muligt. Hjælp os med en gave enten til tombola eller til amerikanske lotterier, eller med gaver til restaurationen, eller med et lille kontant beløb.

Skulle De ønske det, er vi gerne beredte til at afhente gaverne ved forud anmeldelse på telefon Bella 1700 eller et brevkort.

Sviqt os ikke i år! De ved selv, hvor svære tiderne er blevet.

På forhånd tak — og på gensyn på sommermarkedet.

Knud Ballin.

Set. Pauls Kirke i Taastrup

Ved Lodtrækningen blev følgende Numre udtrukket:

599 — 367 — 807 — 919 — 336 —
767 — 447 — 623 — 639 — 911 —
806 — 419 — 373 — 836 — samt følgende Ekstranumre: 1 — 100 — 282 — 991 — 256 — 905.

Gevinsterne bedes afhentet i Præstegaarden inden 1. Juni.

2. Absalon Trop og Flok

Ved Lodtrækningen blev følgende Numre udtrukket:

301 565 715 733 925 1385 1571 2066
2728 3091 4136 4571 4613 5286 5385
5867 6563 6709 6735 8038 8685 9073
9927.

Radioklubberne

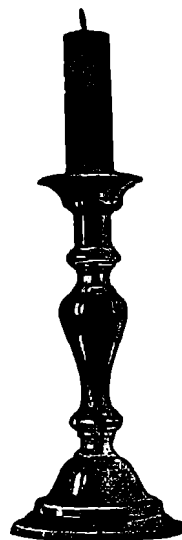
I betragtning af den store betydning, radiofonien har også i det apostoliske arbejde med at bringe katolske tanker ud til afsides boende katolikker og til at bringe bud om den katolske kirke til ikke-katolikker her i landet, må det siges at være et beskæmmende ringe antal radiointeresserede, der for nylig afså tid til at overvære generalforsamlingen, som Slørkøbenhavns katolske radioklubber holdt i lokalerne i Bredgade. Ganske vist er klubberne i løbet af de sidste få år fordoblet i medlemstal; men de samme medlemmer burde vise den overordentlig vigtige sag deres udelte interesse ved at møde til en generalforsamling, hvor vigtige beslutninger kan træffes.

På generalforsamlingen var der enstemmig beslutning om at forøge aktiviteten for større medlemstilgang til organisationen såvel i København som i provinsbyerne — og i det hele taget, hvor der findes katolske menigheder. I dette arbejde håbede man på gejstlighedens bistand, bl. a. i form af sagens forelæggelse for menigheden i tilslutning til søndagens bekendtgørelse fra prædikestolen, på møder o. lign. steder.

Antallet af katolske udsendelser i radioen er afhængig af, hvor mange lyttere, der er tilsluttet radioorganisationen! Der synes at foreligge en fare for, at man kan miste en Udsendelse på grund af stagnation i tilgangen til Danmarks katolske radioklubber. Imidlertid håber man på den store tilgang, der viser lytterfolkets aktivitet! Årskontingentet er kun 1,50 kroner!

På mødet trak den hidtidige formand, fru Soelberg, sig tilbage fra posten. I stedet valgtes ingeniør Petersen. Der rettedes en tak for den afgående formands store arbejde og interesse for den betydningsfulde opgave.

Støt
vore
Annoncører

ALTERLYS

I alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Vejle		A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejerprodukter</i> Vejle · Telefon 835 Leverandør til St. Maria Hospital
Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Viselingsgade 8 · Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Briller saa Berg EXAMINERET OPTIKER Nørregade 9 · Telf. 261 Lev. til St. Maria Hospital	Horsens
Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Løngellinie 53 · Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 · Telefon 1026 Leverandør til katolik Mængde

UGEBLADETS FEUILLETON 20.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»For Guds Skyld, Jakobinerne, ind i det højærværdige Skab! Er I med!« gentog Philipp lydigt.

»Idiot!« hvæsende Georg. »Altsaa helt forfra igen!«

Denne Gang klappede det. Igen diskuterede »Mor Bernard« med »Præsten«, hvorfor Philipp spiste saa meget, da »Gendarmen« stormede op ad Trappen. I samme Øjeblik var »Præsten« allerede inde i Skabet og forsvundet gennem Bagklædningen ind i i det hemmelige Kammer. »Mor Bernard« var netop ved at lukke, da »Gendarmen« rev Døren op.

Douglas Hyde: Jeg troede. 301 s., kr. 10.75.

Det vakte stor sensation i 1948, da Douglas Hyde konverterede og dermed brød med Englands kommunistparti, hvor han som redaktør af det engelske »Lønd og Folk« indtog en nøglestilling. I denne bog fortæller han, hvorfor han i 1928 blev kommunist, hvordan han i 20 år kæmpede fanatisk og målbevidst for »sagen«, og hvad der efter fem års kamp med tvivlen fik ham til at bryde med kommunismen og blive katolik.

I sin bog fortæller Hyde bl. a. om femtekolonne-arbejdet *set indefra*; beretningen virker stærkt, fordi den helt igennem er givet i en behersket og saglig form, blotlet for alle forsøg på at dramatisere stoffet.

Hvad der særlig vil interessere katolikker, er beretningen om Hydets konversion. Den betager, og den er betegnende for vor tid.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

»Du kommer til at lukke lidt hurtigere,« sagde han behjælpende til Tykke. Men iøvrigt var han tilfreds med Generalprøven.

Netop i samme Time humpede en Tigger paa to Krykker gennem Poitiers Gaden. Han maatte Gang paa Gang standse og stønne, inden han igen kunde fortsætte sin Vej. En Kone, som fik Medlidenhed med ham, gik hen til ham og rakte ham et Par Mønter, som Tiggeren tog imod, medens han mumlede: »Gud gengælde jer!« Kort før de uheldredeliges Hospital standse den gamle pludselig og stirrede et Øjeblik over mod de to Mænd, som var iført Jakobineres Uniform og som netop kom ham i Møde. Saa tog han et Par hastige Skridt og forsvandt i Hospitalet.

De to Jakobinere havde begge faaet Øje paa Tiggeren.

»Jeg vil lade mig hænge,« brummede den ene af dem, som paa Grund af sin Snuhed var blevet Kredskommandant i Poitiers, »jeg vil lade mig hænge, om det ikke var ham.«

»Mener du virkelig, Georges Pionny, at den Krøbling skulde være Peter Coudrin?« svarede Jean Planier, Kriminalretspræsidenten, tvivlende.

»Der er ingen Fejltagelse mulig,« svarede Kredskommandanten, »jeg kan huske hans tykke Bondepande fra Præsteseminariet. Een eller anden Edsnægter maa have viet ham, gid Fanden annamme ham!«

»Peter Coudrin i Poitiers!« Jean Planier fløjtede mellem Tænderne.

»Man har søgt overalt efter den Skurk. Jakobinerne i Chatellerault er helt vilde efter ham, de havde sporet ham til Slotsgodset la Motte-d'Usseau; men saa forsvandt han lige paa een Gang. Naa, hvis det er ham, der er den Tigger, — og nu tvivler jeg efterhaanden ikke paa det, saa har vi ham i Fælden. Jeg vil straks lade hele Hospitalet gennemsøge af Nationalgardister. Saa kan han ikke pludselig forsvinde.«

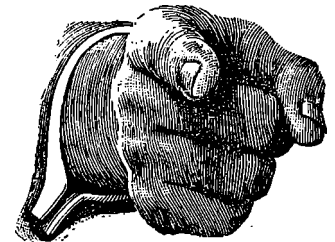
Retspræsidenten vinkede en Gendarm hen til sig og indskærpede ham at holde skarpt Udkik med alle Hospitallets Døre og ikke lade nogen slippe ud. Derpaa ilede de begge med Stormskridt mod Nationalgardisternes Vagtstue. Der fandtes dengang i Poitiers ingen større Kirkefjender, ingen mere ubarmhjertige Forfølgere af Edsnægtere end Jean Piorry og Georges Pla-

nier, der begge i Kraft af, at de var frafaldne Præster hurtigt var steget til høje Stillinger indenfor Revolutionsstaten.

Inidertid gik Peter Coudrin fra Værelse til Værelse, fra Seng til Seng inde paa Hospitalet.

(Fortsættes)

Har De

nu også tænkt på om det ikke var muligt at skaffe ugebladet endnu en abonnent?

Hver ny abonnent betyder et skridt fremad, en forbedring af blodet - og sidst men ikke mindst en gevinst for kirkens sag - kort sagt: Et stykke katolsk aktion

Hjælp med til at

Katolsk + Ugeblad

kommer enhver dansk katolik i Hænde.

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

Rerum novarum

fylder 60 år

Over hele den katolske verden har man i den sidste tid gjort store forbedringer til at fejre et berømt jubilæum. Det er ikke en mand, man vil fejre, men pave Leo XIII's berømte rundskrivelse »Rerum Novarum«, som fylder 60 år d. 15. maj. Der er nu blevet lagt sidste hånd på forberedelserne. Møder og foredragsrækker skal afholdes i alle mulige foreninger om rundskrivelsen og de store problemer, som den behandler.

»Rerum Novarum« er Kirkens første gennemgribende stillingtagen til de sociale spørgsmål. Den er på een og samme tid en vejledning for alle katolikker i, hvordan de aktivt kan hjælpe med til at forbedre arbejdernes kår, og et opgør med hele samtidens indstilling overfor disse.

Det var ikke første gang, en kirkelig autoritet havde udtalt sig, — man behøver blot at nævne biskop Ketteler i Tyskland og kardinal Manning i England, — men nu havde Rom selv talt.

RUNDSKRIVELSEN

Der mangler ikke noget i tydelighed i rundskrivelsen. Paven gør først op med den gudløse socialisme og dens ideer, og det understreges i den forbindelse, at ejendomsretten er ukrænkelig.

Efter denne indledning behandles årsagerne til arbejderklassens nød og elendighed, som ligger i overklassens gridskhed og i dens ideer om, at arbejderne fra naturens hånd er forudbestemt til at have det elendigt.

Til sidst slår paven de moralske retningslinier fast, som det er enhver katoliks pligt at følge. Han skal huske, at arbejderne ved sit arbejde skal kunne tjene til sin families underhold, af den simple grund, at en industridrivende el. lign. ikke har lov til at betragte sin

Ugens historie

Der var diskussionsaften i Søby KUK forleden — og man kom ind på emnet: Hvilken stilling beder man bedst i — siddende, stående eller knælende?

Jørgen, der var karl på en af omegnens gårde, sad længe og hørte opmærksomt efter — men lige pludselig rejste han sig og sagde:

»Det er ikke for det — æh — men — øh — jeg ved ikke, om I kan huske dengang, jeg faldt på hovedet i mergel-graven? — Jeg kan i hvert tilfælde forsikre jer om, at jeg aldrig har bedt bedre, end da jeg stod på hovedet.«

virksomhed og dens fortjeneste som noget, der tilhører ham alene, — nej, som han selv skal tjene sin næste, skal hans ejendom det også. Endvidere understreges statens pligt til at gribe ind, hvis der begås uret mod arbejderne og arbejdernes ret til at organisere foreninger.

DENS BETYDNING IDAG

Selvom det var Roms første svar på spørgsmålene blev det ikke det sidste. Nøjagtig 40 år efter udsendte pave Pius XI en tilsvarende rundskrivelse, som gentog og videreudviklede den foregående rundskrivelsens tanker.

Men selvom den første således har fået sin efterfølger fortjener den lige fuldt, at man fejrer dens 60 års dag. Dens betydning har været umådelig — selvom dens ønsker ikke blev opfyldt som de burde, — for det var inspireret af dens tanker, at katolikker verden over tog fat på at modarbejde ti-

dens store onder. Og det er den samme rundskrivelse, som også idag fortsat inspirerer.

DENS BETYDNING FOR DANMARK

Du, som læser denne artikel, vil måske tænke, at her i landet er der intet særligt behov for rundskrivelsens tanker. Arbejderbevægelsen har jo selv tilkæmpet sig mange af de goder, arbejderne var blevet berøvet, og det, som måtte mangle, vil snart kunne komme.

En sådan indstilling er ikke rigtig. Det er rigtigt, at arbejderne har opnået mange goder, men dels mangler meget, dels er det, der er gennemført, ikke gjort i den rette ånd.

Uden at sige for meget, kan man sige, at staten har fået overladt større indflydelse end den rettelig bør have, og det skyldes, at ingen har søgt at bibringe arbejdere og arbejdsgivere en ansvarfølelse og respekt for hinanden.

Men der mangler noget meget *mere væsentligt*: de ting, der er opnået, har ikke kunnet redde familien. Den enkelte arbejder har nok fået større løn, men ikke stor nok til, at *hele familien* virkelig kan leve af den. Og resultatet kender vi: konen må arbejde ude og hjemmets liv forfalder.

Netop dette punkt spiller en stor rolle i rundskrivelsen, og den vil således stadig kunne give impulser. Derfor skal den stadig læses. Den skal forme vore tanker og give vor handling den rigtige retning både i det daglige, praktiske liv og i vort arbejde for at skabe virkelig gode kår for alle familier i Danmark.

Om at danse, 2.

I sidste artikel om det »at danse« hørte vi om dansen i forbindelse med religionen — ja endog om et eksempel på dans i kirken.

Når vi nu giver os til at behandle problemet verdslig dans, vil enkelte »af den meget gamle skole« måske straks fordømme al dansen over en bank — men lad os engang høre, hvad vor moder, kirken, siger om spørgsmålet.

Dansen i sig selv er en uskyldig fornøjelse. Den er kun syndig, hvis og når selve dansen er umoralsk, eller hvis dansen for een selv og dem, man er sammen med er en »nærliggende lejlighed til synd«. Den katolske kirke lærer, at synd er det værste af alt ondt, og at enhver katolik ikke alene bør undgå synden men også »fly den nærmeste lejlighed til synd«.

Vi har altså lov til at danse ligeså tosset, vi vil — når blot selve dansen »ikke kommer på den forkerte side af plankeværket« — ja, overhovedet ikke kommer plankeværket nær.

Som katolikker har vi altså ikke grund til at anse moderne »hotte« danse som swing, bebop eller boogie-woogie som værende syndige, når de kun er et udtryk for de dansendes livsglæde.

Et par af kirkens helgener opfordrer os ligefrem til at vise Gud vor livsglæde gennem dansen — men den

dans, de tænker på, har nok været en noget anden, end den, man kender til i dag. »Findes der noget mere vel-signelsesrigt end her på jorden at efterligne englens dans,« spurgte St. Basilius, og St. Gregorius sagde til kejser Julian: »Dans, så meget du lyster.«

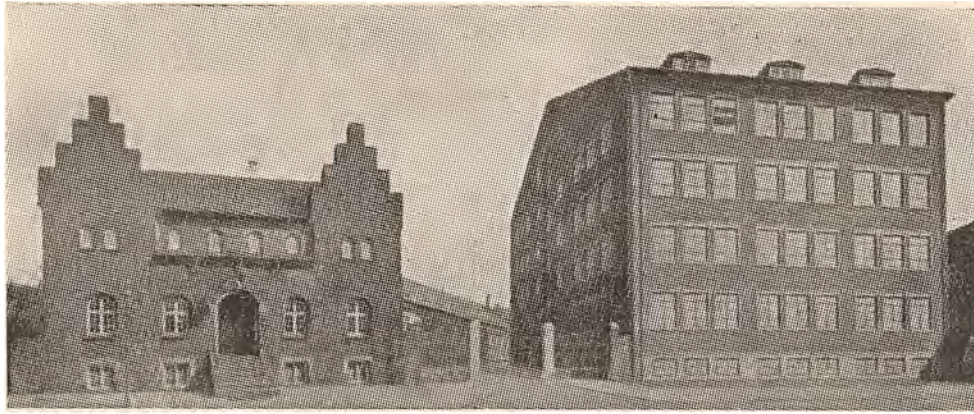
Jeg gad nok vide, hvad de to helgener ville sige til den del af vor tids ungdom, der tilbringer de fleste af ugens aftener med søvngigt og tyggummignaskende at foxrotte rundt på et dansegulv. St. Basilius ville sikkert ryste på hovedet og sige: »Nej, denne moderne »udholdenhedsdans« er bestemt ikke et udtryk for livsglæde — snarere for det modsatte. Hvor ser de dog triste ud, når de time efter time »vader« rundt på gulvet.« — Og St. Gregorius vil sikkert svare: »Næ du, må vi så bede om Ungarernes Czardas, Italienernes Tarantelle, Spaniernes Bolero, Skotternes Reels, Statsradiofoniens »gammeldavs« eller Amerikanernes bebop — hvis det ikke er livsglæde, så ved jeg ikke, hvad det er.«

Anker.

Messebryllup i Kolding

Torsdag d. 3. maj viedes i Sct. Michaels kirke i Kolding organist Johs. Thomsen og Marie Jensen.

Hjertelig til lykke.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Frihed i demokratiet!

Findes der noget saadant som *absolut Frihed* i et demokratisk Samfund? Nogle forsvarer det lidenskabeligt, andre stempler det som Utopi. I en snæver åndelig og politisk Verden brød franske Rationalister og engelske Oplysningsmænd i 17. og 18. Aarhundrede ud og kæmpede med Ildhu for en Frihed, der sprænger alle Baand og ryster ethvert Formynder-skab af sig.

Og saa landede man i en tyggummiagtig Tolerance, som er blevet et kært Dogma for mange Demokrater. Men hvorfor håne Tålsomhed i et demokratisk Samfund? Skal enhver ikke have Lov til at gøre, hvad han synes bedst om? Frihed for Loke, så vel som for Tor! —

Hertil svares, at generel og absolut Taalsomhed kun kan praktiseres i en Stat, så længe alle er enige om at spille fair play.

Men hvad sker der, når blot en enkelt Statsborger ikke vil anerkende Spillet's Regler? Naar han staar op og raaber Nej til Demokratiet? Eller naar han som stærk Mand stamper et Parti op af Jorden, og nu gaar i Gang med at afskaffe Demokratiet?

Eller hvad vil der ske, hvis en demokratisk Regering bliver klemt inde mellem en ekstrem højre og en ekstrem venstre Fløj? Og hvis begge disse Fløje principielt siger Nej til Demokratiet?

Man kan tænke sig to Løsninger.

Enten holder Demokratiet fast ved sin uindskrænkede Taalsomhed over

Vel mødt i...

Århus: On. 16.: Efter andagten skal vi på moletur. Lø. 19.: Arbejdstur til Øm.

for alle Strømninger, og da graver det sin egen Grav og gaar sin egen Undergang i Møde, naar absolutte Diktaturer rykker frem paa Skuepladsen. Den anden Mulighed: Demokratiet griber til Vaaben for at tilintetgøre eller uskadeliggøre Fredsforstyrren. Der ved fornægtes egne Toleranceprincipper, man styrter sig ud i Diktatur for at bekæmpe Diktatur. Demokratiet bliver med sin absolutte Frihedstrang til Karikatur. Dette bliver Følgerne af en misforstaaet absolut Frihed i et demokratisk Samfund.

Men hvilken Udvej foreslaar Kristendommen? Kritik er jo ikke nok. Kristendommen går altid og under alle Omstændigheder ind for Frihed. Men den har aldrig opfattet det som en absolut og uhemmet Frihed. Det kristne Menneske har altid forstået Frihed som Frihed til det Gode. (Ikke Tvang til det Gode). Friheden til det Gode indbefatter selvfølgelig Friheden til at bekæmpe det onde. Ud fra et kristent og politisk Standpunkt siger vi Nej til *Frihed til hvad som helst*. Vi må sige Nej til Frihed til *Ondskab*, Gudsbespottelse, moralsk fordærvelig Indflydelse. Som kristne Demokrater må vi kæmpe for Friheden til at gøre det Gode og bekæmpe det Onde. Tyggummiagtig Frihed til hvad som helst er en Forbrydelse mod sandt Demokrati, i bedste Tilfælde en Utopi.

Stemmen.

Amager: On. 16.: Klubben fejrer sin fødselsdag. To. 17.: Pigegruppen hos A. L. Sørensen, Sumatravej 45.

Frederiksberg: Lø. 12.: Pinseweek-end til Helsingør efter indbydelse fra KUK Stenosgade. Togtider 16,20 og 22,50 fra hbg. NB. Cyklehold fra Vibenshus runddel kl. 16,00 præcis. Pris kr. 12,00 for begge dage. Lø. 19.: »Kammeratskabsaften«, KUK Amager er indbudt. Gensidig munter underholdning. Sø. 20.: Vi deltag i valfarten til Aasebakken (se nærmere om togtider andetsteds i bladet).

Haderslev: On. 23.: Ungdomsmøde i præstegården. Pastor Halatyn taler om forsk. mellem protestantisme og katolicisme. Sø. 20.: Gåtur rundt om dammen. Vi starter fra præstegården kl. 6,30.

Horsens: To. 17. kl. 19,30: Travetur til Egeskoven (er vejret dårligt møde i præstegården).

Jesu Hjerte sogn: Lø. ma. 12.—14.: Pinsetur til Helsingør. Lø. 19. intet møde. Sø. 20.: Valfart til Aasebakken.

Lyngby: Lø. 12. kl. 19,30: Gert Holbek holder foredrag, som han kalder »Mand, kvinde og KUK«. Sø. 20. deltag vi alle i valfarten til Aasebakken. Start fra Holte st. kl. 8,00.

Sønderborg: Ti. 15. intet møde.

Østerbro: On. 16. kl. 20: Hos Bente Haugmark, Falkonergaardsvej 11. Skottehistorier fortalt af pastor King — mere behøver vi vist ikke at sige. Sø. 20.: Valfart til Aasebakken.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelælle i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj:

13. S.* 1. PINSEDAG (616—48); Hel- (rød) ligaandens Præfation (520).
14. M. 2. PINSEDAG (621—49); (rød) Præf. (520).
15. Ti. 3. PINSEDAG (624—50); (rød) Præf. (520).
16. O. Tamperdag (627); 2. Bøn: St. Ubald (912); Præf. (520).
17. T. i Oktaven (632); 2. Bøn: St. Erik, Konge af Sverige (912), 3. Bøn: St. Paschalis Baylon (913); Præf. (520).
18. F. Tamperdag (633); 2. Bøn: St. (rød) Venantius (914); Præf. (520).
19. L. Tamperdag (637); 2. Bøn: St. (rød) Petrus Cælestinus (915); Præf. (520).
20. S. HELLIG TREFOLDIGHEDS (hvid) FEST.

*) 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt til Fordel for den katolske Presse i Danmark.

Domkirken

1. Pinsedag: Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 19,30 Andagt.

2. Pinsedag: Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 9,30 Andagt.

Onsdag 16. Maj: De kvindelige Mariakongregationer har Møde i Forbindelse med Majandagten Kl. 19,30.

Samtidig erindres om Kirkekoncerterne om Fredagen (umiddelbart efter Majandagten) til Fordel for Domkirkens Orgel. Adgangen er gratis.

Immaculatakirken

1. Pinsedag: Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 15 Andagt.

2. Pinsedag: Kl. 9 Højmesse.

Husbestyrerinde

til katolsk præstegård i større by på Sjælland søges. Alle oplysninger kan fås i billet nrk. 21 eller ved henvendelse til bladets annonceafd., Stenosgade 7, 4. th.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Lærer, Svanemøllevej 116
Tlf. Hølrup 3385 og 3413 x

Kristi Legems-Fest i Horsens

Søndag den 3. juni holder vi Christi Legemsfestprocession her i Horsens, som det nu har været skik i mange år. Gudstjenesten begynder kl. 10, og højærværdige pater Georg Heggum fra Stenosgade i København prædiker. Processionen begynder ca. kl. 11 ½ og går ad den sædvanlige vej op til Skt. Josefs hospitals have, hvor der holdes andagt, og derfra tilbage til kirken. Kl. 13 er der spisning i salen, hvor man ved forudbestilling kan få middagsmad for 3 kr. 50 øre pro persona.

Kl. 14,30 er der eftermiddagsmøde ude i den dejlige Bygholm park, og pater Heggum vil holde foredrag. Middagsmaden bestilles ved at sende pengene til Monsignore I. Olrik, Katolsk Sognepræst i Horsens, postkonto 7964, senest den 1. juni.

Der bliver 6 mands hornorkester under processionen.

Der står i avisen, at MacArthur er blevet hyldet af 7 ½ million jublende New Yorkere. Er ikke Vor Herre Jesus Kristus i alterets helligste sakramente en større helt? Og har vi ikke adskillig mere grund til at hylde ham og juble for ham? Han er det aller-egentligste kristne og katolske, der findes; han er den stærkeste, han forvandler det moderne menneskes angst til lyst mod, og han helbreder de svage og syge nerver og giver ro, samling og ligevegt. Skal vi ikke alle være med til at bekende vor tro på ham og ære ham? Han siger selv: »Hvo der vil bekende mig for menneske, ham vil jeg også bekende for min fader, som er i himlene.«

I. Olrik.

Oktoberbazar i Kolding

I efteråret vil der til fordel for Sankt Michaels Kirke i Kolding blive afholdt en bazar, da kirken trænger hårdt til følgende udbedringer:

Højalteret ombygget og restaureret.
De mange revner i hvælvingerne til-
murede og murværket konsolideret.

Kirkerummet hvidt; en sådan hvidtning er hårdt tiltrængt.

Fornyelse af kloaksystemet, der er brudt totalt sammen.

Blyindfatning om mosaikrunderne fornyet, de truer med at falde ud — og rindende vand indlagt i sakristiet.

Ethvert bidrag modtages med tak af sognepræst G. Bertling, Tøndervej 17, Kolding.

Plads søges

Ung 17årig pige søger plads 15. maj i huset hos katolsk familie, hvor der er børn. Mellemkoleeksamen i have. Helst i Roskilde.

Helene Tecza, c/o Stanislaw Tecza, Torbenfeldt pr. Mørkøv.

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg
Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18—19

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17
København F

Telefon Fasan 4262

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
DOG?
— den koster
kun 2 kr.

<p>Aalborg</p>	<p>Erik Sørensen KASTETVEJ 30 1. Kl.s Skotejsreparation Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>WORNING FARVER - LAKKER - TAPETER TELEFON 121</p>
<p>Aroma KASTETVEJ 44 Telefon 9693 Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa</p>	<p>Mia Isbaren Hj. af Ryesgade og Kastetvej 1. KL.s IS og KONFEKTUR</p>	<p>Ulmer Verner sen 1. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillianer Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. Pers Efterfølger Aut. Vand-, Gas- og Blikkerlagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricolage og Herrelingeri</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørlørr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p>Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONSGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken</p>
<p>Holbæk</p>		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedlundsgade 1 . Telf 138 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Uldall, Tapet, Farvehandel Ahlgade 57 . Telefon 626 Lev. til kat. Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb i Frugt- og Blomsterforretningen »ROSEN« Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen, Isenkram, Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedplads 10 . Telefon 289</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Det Hellige Officium udsender vigtigt Dekret

URBI ET ORBI

Kinesiske Kommuniste søger at bluffe Ulandet

Rom forbeholder sig ethvert Bispevalg

Det hellige Officium har netop udsendt et Dekret, hvori det indskræpes, at Bispevalg kun maa træffes af Rom og at ingen maa modtage Bispevielse uden udtrykkelig at være udnævnt af den Hellige Stol.

Dekreteret meddeler endvidere, at

Overtrædelser straffes med haarde kirkelige Straffe: saavel den, der foretager en Vielse, der er i Strid med Rom, som den, der lader sig vie i Modstrid med Rom, er hjemfalden til Ekskommunikation.

Medens saadanne Dekreter ellers først plejer at træde i Kraft tre Maaneder efter Offentliggørelsen i »Acta Apostolicae Sedis«, meddeles det, at dette Dekret træder i Kraft med det samme. Dekreteret gælder enhver, hvilken Rang han end indtager og hvilken Ritus han end maatte tilhøre. (KIPA)

Ungarn hædrer Apostaterne

Den ungarske Regering har tildelt forskellige frafaldne, dvs. ekskommunicerede Præster, høje Udmærkelser, deriblandt de berygtede »Præster« Richard Horvater, Michael Beresztoczy og Istvan Balogh. Det meddeles officielt, at de har faaet tildelt »Den ungarske Folkerepubliks Orden« (af 5. Klasse) for deres aktive Arbejde for den kommunistiske Fredsbevægelses Sag. I Virkeligheden har Regeringen belønnet dem for deres Fortjenester for Splittelsen indenfor katolske Kredse.

Samtidig med disse tidligere katolske Gejstlige har flere Biskopper og Kirkepræsidenter indenfor de protestantiske Kirkesamfund faaet tildelt lignende Ordener og Æresbevisninger. Efter at de bekendelsestro protestantiske Kirkeførere er blevet fjernet, sejler ogsaa de nuværende Kirkeledere i kommunistisk Kølvand. (KIPA)

»Internationalt Broderskab uden Gud en Umulighed«

I Anledning af 1. Maj-Dagen har Ærkebiskop Jaeger i Paderborn udsendt et Hyrdebrev, der er blevet læst op i samtlige Ærkebispedømmets Kirker og hvori han udtrykkeligt siger, at hverken Socialismen eller Kommunismen kan bringe Fred.

Ærkebiskoppen understreger, at de, der bekæmper Troen paa Gud, er Menneskehedens Fjender og de har ikke Ret til at tale om et »internationalt Broderskab«. »Internationalt Broderskab, retfærdig Socialorden, sundt Samfundsliv uden Gud er umuligt«. Socialismen og Kommunismen kan ikke bringe Fred i det politiske, økonomiske og sociale Liv. De katolske Mænd og Arbejdere staar idag ved et afgørende Vendepunkt. »Den katolske Mand kan ikke løbe fra sit Ansvar, naar det drejer sig om at være med til at forme det offentlige liv, rent politisk og moralsk. Naar vi ikke bekymrer os om Verden omkring os, saa gaar alt bogstaveligt ad Helvede til!«

Rom fejrer 60-Aarsdagen for »Rerum-Novarum«

Den Hellige Fader har erklæret sig villig til at læse en Messe i Peterskirken for Deltagerne i den store internationale »Rerum-Novarum-Fest«, der afholdes i Rom i Anledning af 60-Aarsdagen for den berømte Encyklas Udsendelse i næste Uge. Pinsemandag finder der en Mindehøjtid Sted i Lateranen, hvor Festtalen vil blive holdt af den belgiske Trafikminister. Efter al Sandsynlighed vil der endvidere blive indsat en Mindeplade paa Leo XIII's Mindesmærke, og om Aftenen paa Pinsemandag finder der en stor international Mindehøjtid Sted i Maxentiusbasilikaen, hvor Lederne af de forskellige Delegationer vil tale paa deres Modersmaal. Højtiden i Maxentiusbasilikaen slutter med et katolsk Arbejderfakkeltog til Peterspladsen. (KIPA)

Den ny »Radio Vaticana« vil trænge gennem Jerntæppet

Toget med Materialer til den ny Kortbølgesender, som hollandske Katolikker har skænket Paven, er ankommet til Vatikanstaden. Adskillige Diplomater samt flere Præster var til Stede ved Højtideligheden.

En Radiofagmand har overfor Amsterdamer-Bladet »De Volkskrant« udtalt, at den ny Vatikansender vil være i Stand til at trænge gennem ogsaa det Jerntæppe, hvormed de kommunistiske Støjsendere hidindtil har ødelagt Udsendelserne fra Vatikanet. Det vil faa overordentlig stor Betydning for de mange Tusinder af Katolikker, der dagligt hinsides Jerntæppet fra hemmelige Steder aflytter Vatikansets Radio. (KIPA)

Et illustreret Ugeblad i Köln bragte for nylig en Billedreportage fra et Massemøde i Peking, hvori deltog over 40.000 kinesiske Kvinder. Disse Billeder er i Overensstemmelse med Virkeligheden — men inde i Reportagen fandtes ogsaa et Billede af en kinesisk Nonne, der navngaves som Wang Shun-ching, og som med højre Haand løftet til Kommunithilsen læste et Fredsbudskab op foran en Mikrofon.

Undersøgelser, iværksat af ansvarlige kirkelige Myndigheder, har givet til Resultat, at det ikke drejer sig om en katolsk Ordenssøster. Det paagældende Billede er her blevet ført bag Lyset, idet det simpelthen er et kommunistisk Propagandatrick, der i flere Tilfælde med Henblik paa Udlandspropaganda har puttet en Kineserinde i Nonneklæder.

Det kan iøvrigt ikke betragtes som nogen Sensation, dersom katolske Ordenssøstre figurerer paa Optagelser fra Massedemonstrationer i Kina — understreger samme kirkelige Myndighed. Det er nemlig kun allfor sørgelig en Realitet, at katolske Ordensfolk af Kommunisterne tvinges til at deltage i saadanne Foranstaltninger. (KIPA)

Kristus paa Slagmarken

Et højtideligt Øjeblik i et Telt bag Fronten i Korea: Medlemmer af den tredje Division modtager den hellige Kommunion umiddelbart inden de paany drager ud paa Slagmarken.

Katolsk

Kristi Legems Fest

Verdenskirken

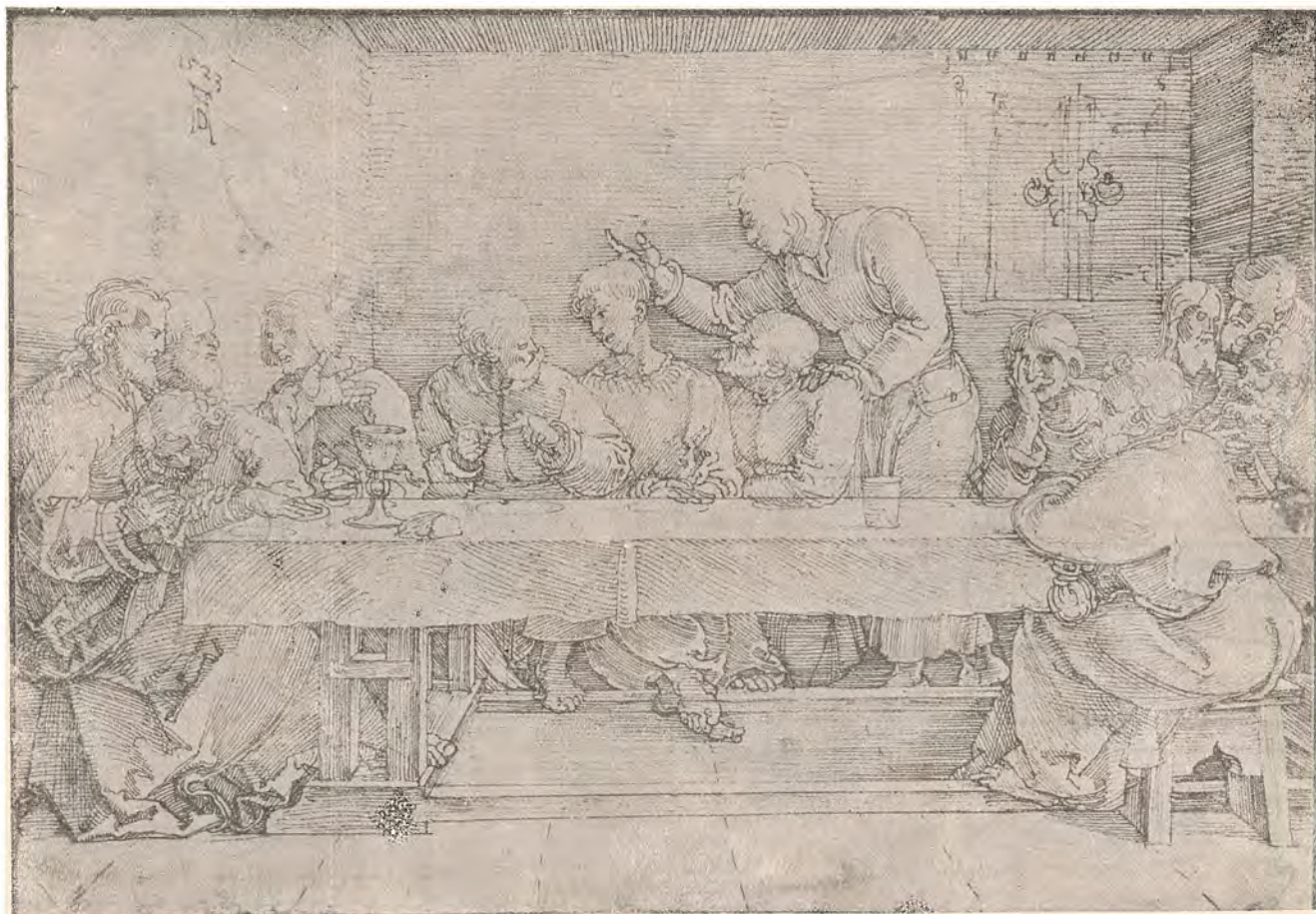
Klemens Maria Hofbauer,
Wiens Apostel

Pavetale om Katolsk Aktion

VALFARTEN
TIL AASEBAKKEN

20. Maj 1951
99. Aargang
Nr. 20

Ugeblad

Højt i dag det brød vi hylde,
som i sig har livets fylde
og for os er livsens brød,

det, som vi med tro bekender,
at de tolv af Jesu hænder
ved den sidste nadver nød.

Dürer / Thomas Aquin

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

F. Christensen

Aut. Gas-Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensejæ-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn . Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

SØREN
ØRENSEN
KOTØJS-MESSEN
LAGTERGADE 1

Leverandør til de katolske Institutioner

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER
Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Købmandsgaarden)
St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes
Østergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld . Sølv — Ure & Brillor
Ll. Torv
Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg
Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th. Haagensen

JUVELER, GULDSMED og GRAVØR

ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Verdenskirke

Hvad man end mener om McArthurs politiske og militære Ideer angaaende Situationen i Korea og de Udtryk, han gav for dem i sin Tale til den amerikanske Kongres, er der i hvert Fald i hans Synspunkter saa vide Horisonter og saa store Helhedsbetragtninger, at man inspireres deraf til at lægge lignende omfattende Synspunkter til Grund for de Betragtninger, vi som Katolikker anstiller over den Verden, vi oplever og selv er Parthavere i.

Som Verdenskirkens Repræsentanter har vi al god Grund til at tænke i lige saa store eller rettere endnu større Perspektiver, eftersom det for os ikke blot gælder Kontinenter, men hele Menneskeheden, ikke blot politiske og strategiske Overvejelser, men selve Spørgsmaalet om Frelsen, ikke blot en Kræfternes Livevægt eller Sejr for den ene af Gigantmagterne, men intet mindre end Guds Rige. Det er derfor nødvendigt, at vi af og til danner os et Billede af Tilstandene for at vi kan faa det rette Syn paa de Opgaver, Kirken er stillet overfor.

Vi kan først betragte den ydre Situation. McArthur og andre med ham har fremholdt, at Koloniseringens Tid nu er forbi for Alvor. Overfører vi dette Faktum paa kirkeligt-religiøst Omraade, vil det sige, at vor Opfattelse af Missionsgerningen blandt andre Folkeslag nødvendigvis maa ændres visse Steder, hvor det ikke allerede er sket. Vi ser ganske tydeligt, i hvor høj Grad nogle vidtskuende Mennesker, ikke mindst Paverne Pius XI og Pius XII har haft Ret her. De asiatiske Folkeslag, Indien, Kina og Japan, vil forme deres egen Tilværelse og tage deres Skæbne i deres egne Hænder. En lignende Bevægelse er allerede begyndt i Afrika. Det lader sig derfor simpelthen ikke mere gøre at betragte den europæiske Kirke som en herskende Klasse, der sender sine Missionærer til fremmede Folkeslag, hvor de som en Slags Fremmedlegemer i Samfundet opbygger en Kristendom, der har ensidigt europæisk Præg.

Mission vil nemlig ikke i første Række sige Redning af Sjæle. Hvis det var Tilfældet, kunde det jo til syvende og sidst være ligemeget, hvem der prædikede, og hvorledes Menighederne iøvrigt blev formet. I første Række drejer det sig om at opbygge og udbygge Guds Rige. Dette Guds Rige skal omfatte hele Menneskeheden og slaa Rod i alle Egne af Verden og blandt alle Folkeslag. Det drejer sig derfor om naalbevidst og i hurtigere Tempo, end det hidtil er sket, overalt at danne et indfødt Præsteskab og forme et indfødt Hierarki af Sognepræster, Biskopper, Erkebiskopper osv.

Men derned er ogsaa sagt, at de ydre Former for det religiøse og kirkelige Liv maa have hjemligt Præg i hvert enkelt Folk. Overstrøede man Indien, Kina og Japan med pseudogotiske Kirker, vilde det være en frygtelig Fejltagelse. Arkitektur saavel som Maleri og Sang maa svare til de forskellige Folkeslags Tænkesæt og Føle-

maade. Det samme gælder Udformningen af Andagter, det gælder den folkelige Fromheds Udtryk, ja endogsaa selve Liturgiernes Opbygning. Ved Siden af den romerske Liturgi har der længe eksisteret en ligeberettiget orientalsk Ritus med andre Sprog, andre Cereemonier m. m. Hvorfor skulde der ikke i Tidens Løb ud fra anden Følemaade kunne formes en indisk eller en kinesisk Liturgi?

Ogsaa Teologien kunde og bør beriges, hvis der ved Siden af den klassisk europæiske Tænkning ogsaa gives Indpas for Orientens gamle Visdom. Og hvis der paa denne Maade overalt opbygges en folkelig Kirke, bliver det næste Skridt, at disse forskellige Folkeslag faar deres Repræsentation i de romerske Kongregationers øverste Ledelse og Forvaltningsorganer. Først da har Kirken det Præg, som svarer til dens Væsen. Den nuværende Pave har allerede gjort store Skridt i denne Retning, men han støder endnu paa megen Uforstand. Det er derfor nødvendigt, at disse Ideer ogsaa finder Forstaaelse i en bredere Offentlighed.

Til dette mere udvendige Billede maa føjes et af det indre, aandelige Opgave for Kirken. I vore Dage har alle store aandelige Bevægelser til Maal at erobre den ganske Verden. Kommunismen havde f. Eks. allerede hos Karl Marx en international Opgave. Lenin og Stalin har aldrig opgivet Tanken om en Verdensrevolution. Alle vil de forme Verden om paany. I en Tid, hvor Kirken har at gøre med saadanne verdenserobrende Bevægelser og Kræfter, maa ogsaa den kirkelige Tænkning paany udfolde en verdensomformende og verdenserobrende Kraft. Det er ikke gjort blot med at ville konservere det bestaaende. Vel er det af Vigtighed at vaage over Lærens Renhed, over den uforfalskede Forkyndelse af Moralens evigt gyldige Principper. Men hvad gavner det blot at bevare og overvaage, naar Aabenbaringsens Skatte ganske vist holdes fri for Forfalskninger, men naar samtidig Menneskene ikke mere bekymrer sig om disse Skatte, men løber efter andre Ideer og Programmer, der synes at vise større Livskraft?

En Holdning, som kun er defensiv, nytter heller ikke. Vel er det vigtigt at trække Grænselinierne skarpt op og sige et ubønhørligt Nej til Vildfarelserne. Men det er kun en Del af Opgaven og ikke den vigtigste. Vigtigere er det aandelige Opgør med de nye Ideer, og et Opgør i hvilket den Sandhedskærne, disse Ideer rummer, bliver indset og indrømmet, for disse Bevægelser vilde jo ikke gribe saa store Menneskeskarer, hvis de ikke rummede noget rigtigt. I Encyklikaen »Humani generis« har man i en Del Tilfælde ensidigt kun set et Nej og overset det positive Krav, der stilles i Rundskrivelsen med lige saa tydelige Ord — nemlig Kravet om alvorligt at beskæftige sig med den moderne Kulturudviklings Spørgsmaal og Opgaver og at

gribe efter de Sandhedskim, som de nye Bevægelser rummer.

Kommunismen bliver kun overvundet, naar Fællesskabstanken bliver ganske anderledes betonet — og realiseret. Eksistentialismen rummer et Krav om ikke blot at filosofere over abstrakte Begreber, men rigtigt at fatte om det konkret eksisterende. Den orientalske Mystik er en Opfordring til os om at betragte den kristne Mystik ikke blot som en hemmelig Lære for enkelte særligt udvalgte, men ganske anderledes end hidtil at paavise og udfolde dens aandelige Rigdomme og Skønheder. Og endelig maa vi ogsaa i Forkyndelsen betjene os af nye Former og et nyt Sprog, saavel i vore teologiske og religiøse Bøger som ogsaa og især i Prædikenens Ord-Forkyndelse og Kunstens Form-Forkyndelse.

Det er inddeltid heller ikke gjort blot med Diskussioner og Redegørelser. Ogsaa her maa der fremtræde en virkelig omfattende Syntese, et bredt Helhedssyn. Jacques Leclercq har blandt andre stillet dette Krav paa særlig indtrængende Maade i sin dristige Bog »L'enseignement de la morale chrétienne«. Han paaviser, at paa hans eget faglige Omraade, Moralteologien, er denne kristne Syntese endnu slet ikke blevet skabt. Og hvad der her siges om Moralens gælder ogsaa den kristne Tænkning som Helhed. Her ligger endnu store Opgaver og venter.

Og til sidst: Den Kristendom, vi forkynder, maa være et Opraab til Medarbejde paa en stor Opgave. Opgaven er Guds Rige. Kristendom er ikke blot en Kamp mod Synden og det Onde. Ikke blot et Nej til alt, hvad der er forkert og destruktivt. Den er ikke blot en Afventen af de sidste Ting, men en Kaldelse til Medarbejde paa Verdenshistoriens største Værk, Opbygningen af Guds Rige i hele den vide Verden. Enhver Kristen maa falte Storheden og Skønheden i denne Opgave for med Glæde at stille sine Kræfter til Raadighed og sit Liv i denne den største af alle Opgavers hellige Tjeneste.

Man har rettet den Behrejdelse mod Katolicismen efter Tridentinerkonciliet, at den for ensidigt har været apologetisk indstillet, og man har delvis gjort Jesuiterordenen ansvarlig for dette, eftersom den har været en afgørende Faktor i Katolicismen siden Konciliet Dage. Behrejdelsen kan være begrundet, hvad nogle Lande og nogle Tidsrum angaar. Men stort set er den ikke berettiget. Netop Jesuiterordenen har fra Begyndelsen af taget Humanismen med i sit Kulturprogram — man behøver blot at tænke paa de mange Observatorier og naturvidenskabelige Laboratorier de har knyttet til deres Lærestalter. Og i Asien har Ordenen gjort et dristigt — og i Datidens Øjne alt for dristigt — Forsøg paa at forbinde katolsk Ritus med asiatiske Formuleringer af Filosofi og Religion og asiatiske Former for Munkedragter og Kultur. Og bag alle disse Forsøg staar den for Verden opladte Holdning i Mottoet »omnia ad maiorem Dei gloriam« — en

principiel Aabenhed overfor alt, hvad der kan tjene Guds Rige.

Moderne kristen Tænkning maa finde Vej bort fra en ufrugtbar Defensivstilling og en utilfredsstillende Holdning af ængstelig Konservatisme til en Tænkning og en Handling, der er aaben for al Sandhed, vidtskuende og har Verdens Erobring for Guds Rige til Maal.

S. J.

HUSK

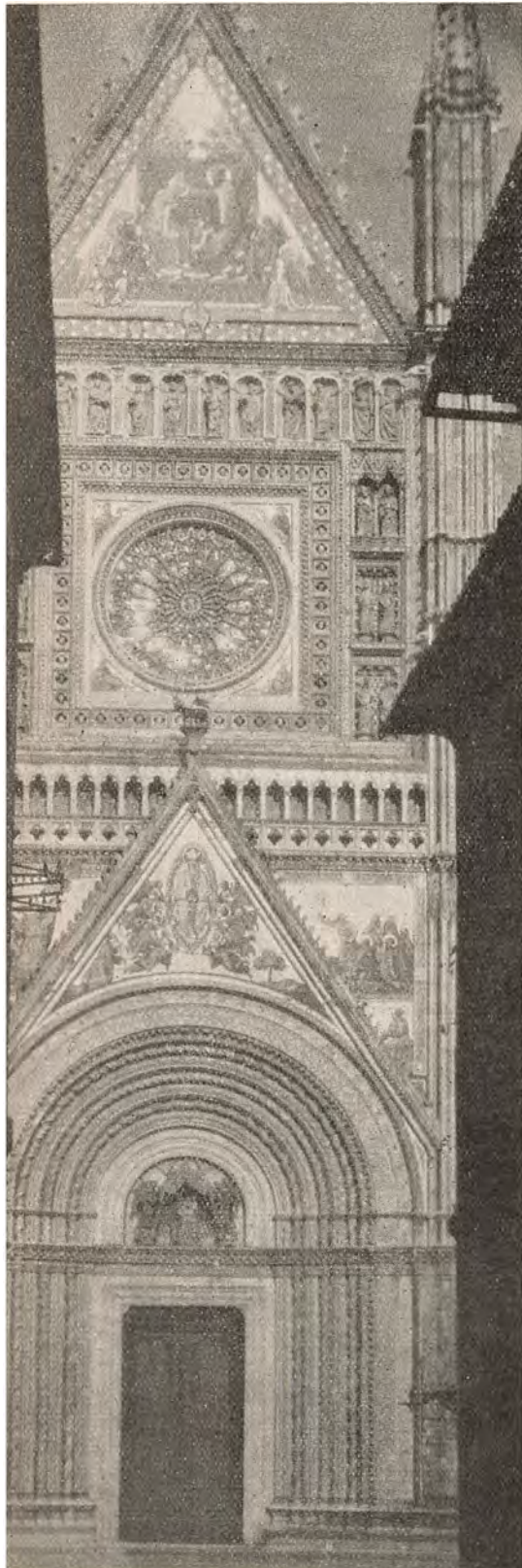
det er nu paa Søndag — 20. Maj — at Valfarten til Aasebakken finder Sted. — Nærmere Oplysninger se Side 319.

*

NOTER

Kirkekoncerterne i Domkirken

Vi erindrer om Kirkekonzerten i Domkirken Fredag 18. ds. efter Majandagten. Programmet omfatter franske Orgelmestre.

„Messen i Bolsena“

Underet, der inspirerede Rafael til den berømte Fresko.
Et Par Navne omkring Kristi Legemsfest

Det er knapt 700 Aar siden — det var i 1264 — at Pave Urban IV paa lagde hele Kirken at fejre Mindet om vor eukaristiske Frelser ved Højtideligholdelsen af *Kristi Legemsfest*, som fejredes for første Gang i Liège 1264.

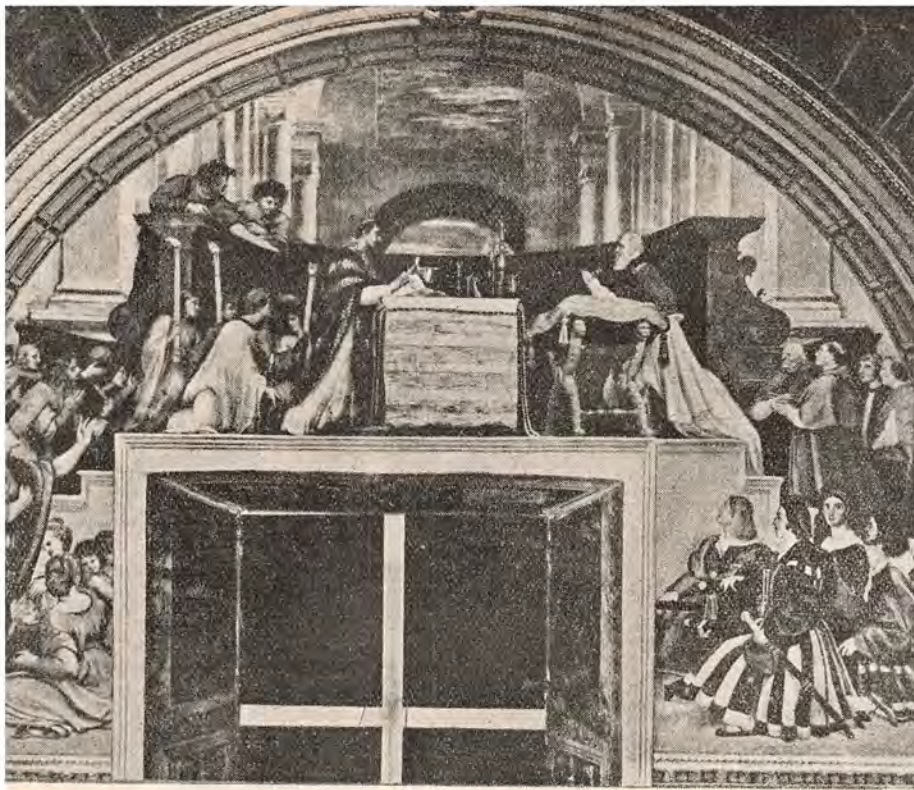
Uløseligt knyttet til Festens Indstiftelse er Legenden om »Blodunderet i Bolsena«, og selv om Indstiftelsesbul-len end ikke med eet eneste Ord nævner denne Tildragelse, der gennem Aarhundrederne har optaget saa mange Sind, har den dog i Tidernes Løb inspireret Kunstnere til at fæstne Mindet herom i Farver og Sten.

Rafaels store Fresko »Messen i Bolsena«, er kendt af enhver, der har besøgt Vatikanets Samlinger eller som blot har beskæftiget sig en Smule med italiensk Kunst. Kun yderst sjældent spørges der imidlertid efter det Sted, der inspirerede den store Kunstner til dette Mesterværk, og hvor Vidunderet med den blødende Hostie ifølge Overleveringen skal have fundet Sted. — Banelinien, der idag fører Romafarere nordfra til den evige Stad, stryger tæt forbi *Bolsena*, der kun ligger faa Kilometer nord for den gamle Pave- og Konklaveby Viterbo, omgivet af middelalderlige Mure og Taarne. Legenden om Bolsenamessen samt Mindet

om Byhelgenen, Santa Christina, klæber dog stadig ved Stedet. Tæt ved Randen af den Kratersø, ved hvilken Bolsena ligger, staar Sta. Christina Kirken, delvis bygget ind i Klippen. I Krypten, der er udhugget i Tufstenen, staar Helgenindens Grav, en Marmorsarkofag. En bred Trappe fører ned i Krypten, i hvilken hint Alter staar, til hvis »mensa« Legenden forbinder Beretningen om »Messen i Bolsena«, og ifølge hvilken en paa Menneskevordelsens Mysterium tvivlende Præst, en Böhmer ved Navn Pietro fra Prag, i 1263 ved Uagtsonhed skal være kommet til at spille konsekreret Offervin paa Korporalet, hvorved der dannedes blodrøde Mærker af Hostier. Rafael har imidlertid arbejdet fuldstændig frit og uden nogensomhelst stedlig Tilknytning, da han skabte sin maleriske Fremstilling af Underet i Bolsena. Afklæder man imidlertid Rafaels geniale Fresko dens straalende Højtidelighed, det hierarkiske Ceremoniel, Paveskikkelsen, de assisterende Kardinaler, Schweizergardisterne og saa videre, træder Personerne i dette mindeværdige Messeoffer lyslevende frem for en, naar man staar i denne fugtige, klamme Klippekyrte — man ser for sig Kirkegængerne, Messedren-gen, den tvivlende Præst — og Underet. Og udenfor ligger den samme By

← Domkirken i Orvieto

som for 700 Aar siden, de samme Bølger slaar mod Stranden, som dengang, Anno 1264. Men tør man kalde Rafaels Fresko for Vidundermessens maleriske Udtryk, maa Domkirken i Orvieto, denne Italiens skønneste, gotiske Domkirke, som Sieneser-Mestre rejste, anses for at være dens arkitektoniske Udtryk: denne herlige Domkirke rejses nemlig som et Minde om Kristi Legemsfest, som Pave Urban IV i 1264 her fra Orvieto udstrakte til at fejres over hele Kirken. Bag den skønne, iregavlede Facade, i det af Fra Angelico smykkede Capella S.S. Corporale opbevares den berømte Monstrans med Blodrelikvien fra Bolsena. Fra den stille By med de snævre Gyder gik Kristi Legemsfest sin Sejrs gang over Jorden, og under den vidunderlige Domkirkes Buer forklares den Hemmelighed, som Thomas af Aquin prægede i sin herlige Hymne: *Lauda, Si-on, Salvatore*m — — — — —

F. X. N.

← Rafael: Messen i Bolsena

Klemens Maria Hofbauer

Wiens Apostel

Wiens Kardinalærkebiskop opfordrede efter Jul Byen Wien til at fejre 1951 som et »St. Klemens-Aar«, idet det er 200-Aaret efter *Klemens Maria Hofbauers* Fødsel, og han levede sine sidste tolv Aar i Wien, hvis Apostel han kaldes.

Da han kom dertil, stod det temmelig sørgeligt til med det religiøse Liv i Østrig og særlig i Hovedstaden; de Saar, Josefinismen havde slaaet, var endnu langt fra lægt. Men fire Aar efter blev han Skriftefader for Ursulinderne og Rektor ved deres Kirke midt i Byen, og derved fik han Mulighed for at tage fat paa at reformere den gamle Kejserstad. Han arbejdede utrætteligt, og længe varede det ikke, før Kirken og dens Rektor blev Midtpunktet for Wiens katolske Liv.

En Kreds af fremragende Mænd, hvis Navne stadig har en god Klang i Litteraturhistorien, sluttede sig til den beskedne og dog saa magtfulde Pater Hofbauer; og denne Kreds virkede stærkt med til Fornyselsen af den Fromhed, som det saa længe havde skortet paa.

Hofbauer gjorde sig store Anstrengelser for at vinde Studenterne og paa den Maade sikre den katolske Bevægelses Fremtid. Om Aftenen samlede han gerne Studenter om sig og gav dem aandelig, men ogsaa legemlig Føde, som mange af dem godt kunde trænge til. I det hele taget hjalp han i timelig Nød, saa godt han kunde, og det er med Rette, at han omtales som »De fattiges Fader, Wiens Skytsengel«.

Han var i Besiddelse af en utrættelig Arbejds kraft, som sammen med hans friske, levende Tro og hans stærke Personlighed fik ham til at tage fat overalt, hvor det var nødvendigt. Her skal jeg blot omtale hans fortjenstfulde Arbejde for at genoplive den katolske Litteratur, der lige-

som Prædiken og Katekese skulde tjene til at forny det religiøse Liv.

Den katolske Litteratur i de tyske Lande var dengang kun lidt bevendt. »Tyskerne plejer at holde af at læse,« sagde Pater Hofbauer, »men vi har intet, som vi med god Samvittighed kan give dem i Hænde.« Imidlertid nøjedes han ikke som saa mange velmenende Mennesker med at jamre over Tidens Elendighed og kritisere, men tog maaltidsbevidst fat paa at erobre en Plads til katolsk Litteratur. Han fulgte den Grundsætning, at man ikke skal luge det onde bort uden straks at plante noget godt i Stedet for, og vilde erstatte de mange Skrifter, der trods deres falske Tendens havde vundet Indpas baade hos Præster og Lægefolk, med lødige katolske Bøger.

Selv var Hofbauer ingen »Pennens Mand«, men han

havde mange Venner med umiskendeligt Forfaltertalent, og dem vandt han for sin Idé.

Først og fremmest ønskede han at faa skabt en Oplyselseslitteratur, som ikke bar Mærker af »Oplysningstiden« og dens specielle Toleranee. Derfor henledte han de omtalte Venners Opmærksomhed paa Helgenernes, Asketernes og Mystikernes Skrifter; og det varede ikke længe, før der til hans store Glæde udkom en Række udmærkede Oversættelser og originale Værker. Anerkendte Forfattere i hans Vennekreds, Anton Passy, Silbert, Veith og Werner ydede paa hans Opfordring fremragende Bidrag til Fornyelsen af den katolske Litteratur, ligesom der i deres poetiske Værker klinger religiøse Toner.

Hofbauer havde en dyb Forstaaelse af, at den ny Tid krævede, at Prædikenerne fik en ny Form. »Ofte, ja næsten daglig,« skriver Veith, »hørte jeg ham sige: »Evangeliets maa prædikes paa en helt ny Maade.« Dengang St. Alphons Liguori hørte, at Præsterne Hofbauer og Hübl arbejdede paa at faa hans Kongregation indført i Tyskland, sagde han: »Der maa de prædike anderledes, end man gør her hos os.« Og det var altsaa dette, Pater Hofbauer vilde, og hans Ord blev Veiths Ledestjerne i hans Prædikenreform: Nu skulde der paany tales rent og ægte katolsk, uden Oplysningstidens vage, tomme Fraser om almindelig Moral og almindelig Kristendom. Ved sine Prædikensamlinger — ialt 45 Bind! — hjalp Veith med til at fortrænge de protestantiske Bøger fra de katolske Præsters Bogsamlinger. Hans fængslende Sprog, hans store Fromhed og Hjertervarme skaffede ham mange Læsere ogsaa i akademiske Kredse.

Foruden Veith bragte ogsaa Zacharias Werner atter den katolske Prædiken til Ære og Værdighed. Han, som havde været en af Troens argeste Fjender, vendte tilbage til den og sluttede sig inderligt til Pater Hofbauer, hvem han beundrede saa højt, at han sagde: Jeg kender kun tre store Aander: Napoleon, Goethe og Pater Hofbauer.«

Omkring Hofbauer flokkedes en stadig voksende Skare af begavede Mænd og Kvinder, der sammen med ham vilde arbejde paa at genoprette den katolske Aand i Litteraturen. Men hans største Fortjeneste er, at han gjorde dem alle til trofaste Katolikker.

»Han har intet prentet paa Papir, men ved Ord og Gerning har han i Menneskehjertet skrevet Ord af mere blivende Værd end de trykte Bøgers. Hans Erfaringer, og den Menneskekundskab, han erhvervede, blev til den Visdom, der vel kommer ovenfra, men kun bor i de ydnyge,« skrev Sebastian Brunner om ham.

Saaledes virkede Redemptoristpateren Klemens Maria Hofbauer i Wien. Han var en ægte Præstenatur, med et varmt Hjerte og en klar Hjerne; han var »Wiens Apostel«, og Kirken har med Rette taget ham ind i sine Helgenes Skare.

P. U.

---

*Brød blev gjort til Kød ved Ordet
af Guds Ord, i Kødet sendt,
Vin blev Blod paa Nadverbordet,
skønt af ingen Sans erkendt;
den, som ikke ydmyg tror det,
fatter ej Guds Sakrament.*

Kristi Legems Fest, Sekvens
(ved Johs. Frederiksen)

ORIENTERING

Rerum Novarum's Jubilæum

Det er 60 Aar siden, Leo XIII udsendte den Rundskrivelse, der mere end nogen anden i den moderne Tid har samlet Verdens Opmærksomhed.

Det, der i første Linie karakteriserede Rundskrivelsen, var dens moderne Indstilling. Den var ingen Klage over forsvundne gamle Dage, men en Stillingtagen til de ændrede Produktions- og Arbejdsvilkaar, som Industrialiseringen havde medført. Problemet var ikke at afskaffe Industrialiseringen, men at ændre de sociale Ska-vanker, den havde medført.

Lige saa karakteristisk for »Rerum Novarum« var det, at Rundskrivelsen ganske vist var præstelig Tale, men ingenlunde indskrænkede sig til at anbefale de rent religiøse Midler. Den Maalestok, som Leo XIII anlagde paa Problemerne var Naturretten Grund-sætninger, der kan akcepteres af alle uden Hensyn til, hvilken Religion de har, eller om de overhovedet har nogen. Derved kom Paven paa Talefod med ogsaa de Mennesker, som staar Troen fjernt, og han viste ved sit Eksempel Katolikkerne deres Pligt til at være med til at løse vor Nutidsverdens Problemer og at tale til denne Verden i Ord, den forstaar.

De Punkter, Leo XIII i særlig Grad maatte tage op til Behandling var Statsmagtens Opgaver, Beskyttelsen af den menneskelige Frihed og Værdighed samt Ejendomsretten. Hvad de første angaar, maatte Paven i lige høj Grad vende sig mod Statsabsolutismen og mod en Opfattelse af Staten, der ikke tillader den at gribe ind overfor »Kræfternes frie Spil«. Af den største Værdi — ikke mindst for Verden, saaledes som den udviklede sig i det sidste halve Aarhundrede — er Leo XIII Paavisning af de i Naturretten grundfæstede menneskelige Frihedsrettigheder, der maa værnes for at beskytte den menneskelige Persons Værdighed. Ejendomsretten er endelig at betragte som et Hovedholværk for den menneskelige Frihed, og Leo XIII fastslog med megen Styrke denne Ret som naturretligt begrundet overfor den doktrinære Socialismes Krav om Ejendomsrettens Afskaffelse.

Fyrretyve Aar efter »Rerum Novarum« gjorde Pius XI i »Quadragesimo Anno« Resultaterne af Forgængerens Rundskrivelse op og tog samtidig Stilling til den i Mellemtiden foregaaede Udvikling. Her var det især paa Ejendomsrettens Felt nødvendigt at tage

Hensyn til det moderne Samfunds uhyre komplicerede Ejendomsforhold, der ikke stiller Samfundseje og egentlig Privateje op overfor hinanden som de to eneste Muligheder. Iøvrigt gik Pius XI mere i Ahmindelighed ind paa en Række Samfundsproblemer, medens Leo XIII ganske specielt havde det brændende »Arbejderspørgsmaal« for Øje.

Pius XI var ikke ubetinget tilfreds med den Modtagelse, Katolikkerne havde givet Leo XIII's Ord. Han paa-viste, hvorledes Leos Krav af visse Kredse var blevet betragtet som uønskede og forsøgt dyssset ned. Det var især i nogle Arbejdsgiverkredse, at det havde skortet paa Forstaaelse.

Siden Pius' Rundskrivelse er der atter gaaet en Snes Aar, og man kan paany stille sig Spørgsmaalet, om de to sociale Rundskrivelser nu tør siges at være ført ud i Livet. Det vil næppe nogen vove at paastaa, i en Række — ogsaa væsentligt katolske — Lande skorter det fortsat paa Forstaaelse af Naturrettenes Krav, og mange Forbedringer af de fattiges Kaar maa mere skrives paa Kommunistfrygtens Regning end det er Resultater af Rundskrivelseernes Krav. Dog er der i Lande som Frankrig i bevidst og loyal Tilslutning til Pavernes Ord opstaaet en social Bevægelse blandt Katolikker, der viser, at Paverne ikke har talt forgæves.

Maria, fredens dronning

Når nogen ønsker sig en rigtig dejlig blomst, henvender han sig som regel til en blomstergartner. Det er jo dennes bestilling og glæde at opelske pragtfulde blomster. Men engang imellem kan det ske, at man finder et rent vidunder af en blomst i et tjørnekrat. Således gik det også med den påkaldelse i det lauretanske litani, som er den næstsidste, der er blevet føjet til, nemlig: »Fredens dronning, bed for os«. Den første verdenskrig var denne blomsts jordbund, blodbadets rædsler dannede dens omgivelser. Derfor var, som man kan tænke sig, modsætningerne dengang ligefrem skrigende, når folk bad: Fredens dronning, bed for os. Efter endt krig indføjede så Benedikt XV. denne titel i det lauretanske litani, forpint som han var af al den elendighed, det vanvid og den ondskab, der under og umiddelbart efter krigen kom for dagens lys. 12 millioner var blevet dræbt, af de overlevende havde mange mistet deres forlighed eller gik med ødelagte nerver. Dertil kom arbejdsløshed i flere lande. Intet under, at Paven personlig hele tiden søgte hen til Maria, som er så mægtig ved Guds trone, og ønskede, at hele Kirken i fællesskab skulle anrøbe fredens dronning. Hun er jo vor fredsfyrstes hellige moder og dronning i det fredens rige, som Gud

gennem sine profeter havde lovet at ville oprette, når tidens fylde var inde.

Vi ved jo allesammen, at Isajas måtte forudsige om vor Frelser, at han skulle komme som fredsfyrste, der bringer endeløs fred over Davids trone og rige. Profeten Mikæas sagde ligefrem, at den lovede Messias var freden selv. Frelserens livsopgave og store gerning skulle blive at stifte fred mellem Gud og os og mellem menneskene indbyrdes. Det var jo og-

sti fred, eller om de hovmodigt afviser den. Udelukket fra den er alle de, som forfølger deres medmennesker med had og går ud på at gøre dem til deres trælle. Men de, som har god vilje, får del i Guds og Kristi fred, og de forstår også let, hvorfor Maria kaldes og er fredens dronning.

Intet andet menneske er selv så rig på Kristi fred i sit hjerte som Maria. Den fred overgår al forstand og fylder menneskets indre med hellig glæde. Allerede af den grund fortjener hun navnet: Fredens dronning. Synden har aldrig ødelagt harmonien mellem Gud og hende. Og da hun altid har lyttet til og elsket Herrens sandhed og altid overholdt hans lov, lignede den fred, hun ejede i sin sjæl, en strøm, hvis vand i majestætisk ro og med strålende glæde glider forbi ens øje og søger ned til havets umådelig store leje.

Men endnu mere er hun fredens dronning, fordi hun ved sit ord og sit eksempel viser vejen til freden og ved sin forbøn og sine fortjenester opnår os fred, der som al god gave må stige ned fra lysenes Fader og bringes til os ved Jesu Kristi fortjenester. Det er derfor, at vi i så mange år har påkaldt hende med litaniets ord: »Fredens dronning, bed for os«. Og således bliver vi også i fremtiden ved at bede, lige til den dag oprinder, da Herren løfter sit åsyn på os og giver os fred.

Ja, vi vil blive ved at rette vort blik mod Maria, som Noa fæstede sit øje på den due, der bragte oliekvisten fra den af syndfloden hærgede jord til arken. Og ligesom regnbuen efter syndfloden stod højt oppe i skyerne som fredens venlige tegn, der trøstede de få mennesker, som var tilovers, således hilser vi Maria som fredens garanti og dronning og beder hende om at opnå os ro og fred mellem nationerne og i samfundslivet, så vi er fri for krige og klassekampe, og om fred mellem os og vore medmennesker i familien og omgangskredsen. Vi beder om denne fred, for at dog hellig glæde igen kan bo i vore hjerter og åndelig frugtbarhed for tid og evighed i alle henseender kan sætte sit præg på vor jordiske tilværelse.

James Stark, den unge jesuit, der måtte dø i en så ung alder, har i sin tid, inspireret af katolikkernes længsel efter fred under den første verdenskrig digtet en salme til pris for fredens dronning. Deri giver han udtryk for de ønsker, som vi i maj måned tillidsfuldt bærer frem for Maria, idet vi med ham siger til hende:

»Du fredens dronning, send fred til
jorden.
Fra øst til vest og fra syd til nord.
Lad freden herske heneden.
Lad had og harme og fjendskab fly,
og lad snart kærlighedsfreden gry,
så jorden bliver et Eden.
Sænk fred i land og i by og vrå
og lad den i evighed ej forgå,
en pagt, som ingen må bryde,
så alle i offer og kærlighed
må blive eet i en salig fred,
som verden aldrig kan yde.«

F. K.

HVEM ER - HVAD ER -

Katolsk Aktion

benævnes — efter Pave Pius XI, der kaldte den til Live — »Lægfolkets Deltagelse i det hierarkiske Apostolat«. Kristus har overdraget Apostlene og deres Efterfølgere Opbygningen og Udformningen af Gudsriget her paa Jorden og skænket dem de fornødne Virkemidler. Imidlertid har ogsaa Lægmanden paa Grund af de ved Daab og Konfirmation modtagne Naadegaver Pligt og Ret til indenfor sit Virkefelt — Familien, Arbejdsstedet og i det offentlige Liv — at aflægge Vidnesbyrd om Kristus. Dette Lægmands-apostolat har Kirken til alle Tider Brug for. Men Katolsk Aktion er endnu mere; Hierarkiet kalder og befuld-mægtiger Lægfolk til Medarbejde i egentlige Sjælesorgsopgaver, ikke til Deltagelse i den præstelige, sakramentale Gerning, men i Apostolatet og Sjælesorgen. Det er derfor en religiøs Opgave, der er tillagt Katolsk Aktion. Den organisatoriske Opbygning af Katolsk Aktion er forskellig i de forskellige Lande, men ikke mindst i vor Tid, hvor Frafald, Præstemangel og forøget ateistisk Initiativ gør sig saa stærkt gældende, er Katolsk Aktion af største Vigtighed for Kirken.

VOR FRUE AF ÅSEBAKKEN

så det, englens straks efter Kristi fødsel forkyndte over Bethlehems marker. »Ære er Gud i det højeste og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag«. Alle nationer skulle forenes til et fredens rige for at kunne glæde sig ved fredens frugter. Fred på jorden var Jesu afskedsønske skærtorsdag aften, da han sagde til sine disciple: »Min fred giver jeg jer, min fred efterlader jeg jer«. Og påskedagen blev hans første hilsen efter opstandelsen de ord: »Fred være med jer«. Han mente en fred, der bortjager al indre uro og frygt og fylder sindet med tillid og mod; en fred, der opstår ved nådens sejr over synden og lidenskaberne og dårlige tilbøjeligheder og vaner. Naturligvis kommer det an på, om menneskene selv vil tage mod Kri-

I den hellige Benedikts Fodspor

Side om Side med den store Munkefaders patriarkalske Skikkelse staar der endnu en Person: hans Søster Scholastika, der — som virgo consecrata — sammen med nogle faa udvalgte Kvinder førte en klosteragtig Tilværelse i Nærheden af Monte Cassino. Dette lille kvindelige Samfund — ledet og vejledet af Benedikt — var det første kvindelige Skud paa Benediktinerordenens Stamme, og ligesom Benedikts magtfulde og klare Regel mere og mere vandt Indpas i Vesterledet, saaledes overtoges den ogsaa lidt efter lidt af allerede bestaaende Kvindeklostre, og der opstod talrige ny Abbedier med Ordenssøstre.

*

»Forfatningen« i disse Benediktinerindeklostre er den samme som hos Benediktinermunkene. En Abbedisse, der modtager en særlig Indvielse og som er valgt paa Livstid, varetager Klosters Ledelse, og Søstre lever som »gudindviede Jomfruer« i den strengeste Klausur, der kun aabner sig for Novicer, som ønsker at indtræde til et Liv i Bøn og Gerning.

*

Allerede i 7. Aarhundrede havde Benediktinerinderne vundet Indpas flere Steder i Italien, Frankrig, Spanien og England, og snart fulgte de ogsaa de angelsaksiske Benediktinermissionær-

Benediktinerinderne, den store Ordenstifters aandelige Døtre

*

Frauenchiemsee i Bayern

Bibelland IX

Byg og Hvede

af Steph. Wevers SMM

Vore Evangelier er ikke Stedet, hvor vi skal finde en Liste over, hvad der i gamle Dage blev dyrket i Palæstina. Evangelierne beretter først og fremmest om Guds Rige, saaledes som det blev forkyndt af Jesus samt over den Modtagelse, denne Forkyndelse fik fra Jesu samtidiges Side. Kun i Forbigaaende bliver Bøndernes Liv berørt og omtalt, nemlig for saa vidt det vedkommer Jesu Liv og Lære. Det er ikke saa sjældent Tilfældet, hvoraf vi med Rette har draget denne Følgeslutning, at vor Frelser med Interesse har iagttaget Bøndernes Færd. Men imellem alt, hvad han har iagttaget, har Jesus kun valgt de Træk, Han havde Brug for for at sætte Kulør paa sin religiøse Belæring. Derfor kan det godt hænde, naar vi betragter Evangeliet gennem Bondebriller, som vi her har sat os for at gøre, at der findes mange Enkeltheder, som vil forekomme os af Interesse, og som vi savner i Evangeliet.

Saaledes siges der kun lidt om, hvad der blev saaret paa Markerne eller i Haverne. I Lignelsen om Sædemanden bliver den udstroede Sæds forskellige Skæbne udførligt skildret: det har nemlig sin Betydning for, hvad Jesus vilde illustrere ved den Lignelse: Det af Ham forkyndte Guds Ords forskellige Modtagelse i de forskellige Menneskesind. Men der bliver ikke sagt hvilken Kornsort, der her blev udsaaet. Det var ligegyldigt for Lignelsen og dens Tendens. Ligeledes naar Jesu Disciple paa en Sabbatsdag gaar over en Kornmark og plukker Aks, som de saa gnider i deres Hænder og spiser eller naar det siges om Markerne ved Sikem, at de staar modne, faar vi ikke at vide, hvilken Kornsort, her blev dyrket. Det er af underordnet Betydning for, hvad Jesus vil lære, eller Evangelisten har

at berette os. Det interesserer kun os, naar vi nu gennemgaar Evangeliet under et Bondesynspunkt.

I alt Fald sigtes der i Evangeliet kun til to Slags Korn, nemlig Byg og Hvede. Rug er udelukket, siden den den Gang slet ikke var indført i Palæstina.

Gennemgående er det Hveden, Jesus tænker paa. For, naar en Kornsort bliver nævnt, da er det gerne Hveden. Saaledes hører vi Jesus omtale sine tilstundende Lidelser under Billedet af et Hvedekorn, der bliver lagt i Jorden og dør. Ligeledes forudsiger Mesteren sine Disciple deres Prøvelser med disse Ord: »Satan har begæret at sigte jer som Hvede.« Det samme fremgår af Jesu Lignelser. Det ondsindede Menneske, der agter at ødelægge Naboen, saar Klinten blandt hans Hvede. Den gode Høvmester, der skal være Mønster for Jesu Disciple, bærer Omsorg for, at Husets Tjenerstab i rette Tid faar deres Skæppe Hvede. Den utro Forvalter hører en af Kreditorerne erklære, at denne skylder Herren hundrede Tønder Hvede. Selv var Jesus af Johannes Døberen blevet forudsagt under Billedet af en Bonde, der staar paa Tærskeloen og samler Hveden i sin Lade. Og til Slut vil ogsaa paa Dommedagen Ukrudt og Hvede blive skilt fra hinanden.

Det var vist da ogsaa sikkert Regelen, at man i Jesu Dage i Palæstina spiste Hvedebrød. Kun een eneste Gang er der i Evangeliet Tale om Bygbrød: fem Bygbrød og to Smaafisk havde den unge Mand i sin Madpakke, han, der var gaaet for at høre Jesus, mens ingen af de fem tusinde øvrige Mænd saa meget som havde tænkt paa Proviant. Bygbrød var de fattiges Kost. Det blev hin Dag af Jesus paa mirakuløs Maner mangfoldiggjort af Medlidenhed med en sulten Skare.

Ved den sidste Nadver, der var et festligt Maaltid, har der sikkert kun været Hvedebrød paa Bordet. Det er derfor, at vi den Dag idag paa vore Altre udelukkende anvender Hvedemelsoblater, naar vi fejrer Eukaristien til Jesu Ilukommelse.

Kloster Nonnberg ved Salzburg

Benediktinerinderne har skænket Kirken en Række Hellige og Salige. Saavel i ældre som i nyere Tid har de indlagt sig store Fortjenester ved Undervisning og Opdragelse af den kvin-

delige Ungdom, ligesom de paa Kunstens og Videnskabens Omraade har ydet en meget stor Indsats. Efter en Nedgangsperiode rejste Benediktinerinderne sig paany, ikke mindst efter Koncilierne i Konstanz og Trient. I de gamle katolske Lande (Polen, Italien, Frankrig og Belgien) opstod der i 15. og 16. Aarhundrede stadig ny Klostre, og selv om kun relativt faa af de gamle Benediktinerinde-Klostre fra Midlalderns har klareret sig igennem til vor Tid, er Benediktinerreglen dog lige livskraftig. Over hele Jorden rejser der stadig ny Klostre, hvis rige indre Liv og stadig voksende Tilslutning viser, at Ordenen ogsaa i 20. Aarhundrede følger Trit med Nutidens Krav og aandelige Strømninger uden at opgive sine Grundprincipper.

Ærkebiskop Beran fange paa et Slot i Mæhren?

Ifølge Meddelelser, der er indløbet til Rom, skal Ærkebiskop Beran af Prag i Øjeblikket befinde sig som Regeringens fange paa et Slot i Nærheden af Mährisch-Ostrau. Den officielle Meddelelse om Ærkebiskoppens Opholdssted lyder paa den ærkebiskoppeelige Sommerresidens i Rozmital i Sydvest-Böhmen. (CND)

»Katolsk Aktion har intet med Politik at gøre« Bemærkelsesværdig Pavetale om Katolsk Aktion

Den katolske Aktion i Italien, der netop har været samlet til Møde i den evige Stad, afsluttede sine Drøftelser med et Besøg hos den Hellige Fader. Paven henvendte sig ved denne Lejlighed til de fremmødte med en bemærkelsesværdig Tale, hvori han bl. a. understregede, at den katolske Aktion ikke er en politisk Organisation. Den hellige Faders Udtalelser i den Forbindelse fortjener at blive kendt overalt, idet der mange Steder til Stadighed hersker den forkerte Opfattelse, at »Katolsk Aktion« er en Art politisk Maglinstrument. Efter at den Hellige Fader har forklaret Meningen med den katolske Aktion og samtidig rettet en faderlig Henstilling til den katolske Aktion — ikke blot den italienske — at vise Tilpasningsevne i Forbindelse med de af Episkopatet og Paven udstedte Retningslinier, udtalte han videre:

Den katolske Aktion i Italien maa ikke gaa over til at blive en politisk Partiorganisation. Det er ikke den katolske Aktions Opgave at blive en partipolitisk Faktor. De katolske Borgere kan dog udmærket i deres Egenskab af Statsborgere slutte sig sammen i en Forening, der har politisk Virke til Formaal, det er deres gode Ret som kristne og som Borgere.

Det er helt i sin Orden, at Medlemmer af Katolsk Aktion arbejder med i en saadan Organisation, ja, det er endog ønskeligt, men det maa dog ske under Hensyntagen til det sidst fremførte (d. v. s. at Katolsk Aktion ikke gaar over til at faa ren og skær politisk Karakter).

Men selv om det er ganske rigtigt, at en Forbedring af de økonomiske og sociale Livsbetingelser er til Gavn for det religiøse Liv, maa man ikke deraf slutte, at Kirken skal forsømme sin religiøse Mission og udelukkende søge at raade Bod paa den sociale Nød, Kirken har altid kæmpet mod sociale Misforstaelser og arbejdet paa at komme den sociale Nød til Livs ved

at helliggøre Sjælene, idet den er fast overbevist om, at intet er bedre i Stand til at overvinde disse Onder end netop den religiøse Styrke og de kristne Principper. (KIPA)

Italiens katolske Aktion ikke en politisk Organisation

Aktionens aandelige Raadgiver kommenterer Pavens Tale

Den Tale, som den Hellige Fader for nylig har rettet til Repræsentanterne for den katolske Aktion i Italien og hvori Paven med Eftertryk erklærer, at den katolske Aktion ikke har noget at gøre med Politik, men er en kirkelig Organisation, hvis Virke ikke maa føres over paa det politiske Omraade, har fundet stor Genklang i Offentligheden. Uddrag af Pavens Tale har ligeledes fundet Vej til Pressen udenfor Italien samt til ikke-katolske Blade.

J korte Træk -

Ifølge Meddelelser, der er indløbet til Rom, har Kommunerne overtaget Forvaltningen af det katolske Aurora-Universitet i Shanghai, der er grundlagt og lededes af franske Jesuitter. Seks Præster, der arbejder i det naturvidenskabelige og det medicinske Fakultet kan blive, medens de øvrige gejstlige Professorer har faaet Orlov af den ny Forvaltning. (CND)

Den tidligere anglikanske Allhelgen-Katedral i Cairo, der nu er paa katolske Hænder, er for nylig blevet indviet efter græsk-melchitisk Ritus af Patriarken af Antiokia, Mgr. Maximos IV. Saigh. Kirken er blevet indviet til Vor Frue, Fredens Dronning. (KIPA)

Filmen om Kardinal Mindszenty — »Treason« — der for Tiden opføres i England, har hidindtil været set af ca. en halv Million Mennesker. (KIPA)

Det amerikanske NCWC's Tyskland-Service meddeler, at der i den russisk-besatte Del af Bispedømmet Berlin, der hører til den østtyske Republik, fortsat eksisterer 163 katolske Klostre. Alene i Berlin virker der 2353 Ordensfolk, nemlig 128 Præster og 2225 Ordenssøstre. Blandt de repræsenterede Ordener finder man Jesuitter, Dominikanere, Franciskanere, Karmeliter, Augustinere og Redemptorister. Umiddelbart udenfor Berlin har Benediktinerinderne et Kloster. De fleste af de nævnte Ordensfolk arbejder i Caritas. (KIPA)

Den polske Primas, Ærkebiskop Wyszynski, har — ledsaget af Biskoppen af Lods, Mgr. Klepacz, forladt Rom og er tiltraadt Tilbagereisen til Polen. (CND)

Emnet er i den forløbne Uge blevet aktualiseret igen ved at den italienske katolske Aktions kirkelige Raadgiver, Mgr. Urbani, har kommenteret Pavetalen.

Den katolske Aktions absolutte Princip — udtaler Mgr. Urbani — er »sentire cum ecclesia«, at leve, at føle med Kirken i Hengivenhed overfor Kirkens Sag, Lydighed overfor Episkopatet. Der kan ikke arbejdes med et System af anden Art. Katolikernes politiske Virksomhed er Borgernes Ret, og denne Ret bekræftede den Hellige Fader netop i sin Tale, til og med saa klart og tydeligt, at en Mistydning af den Hellige Faders Udtalelser er helt udelukket. Den katolske Aktion i Italien er ikke og vil ikke være en politisk Partiorganisation, men dermed er ikke sagt, at dens Medlemmer ikke kan udfylde deres Pligter som Vælgere og Kandidater i et demokratisk Samfund. (KIPA)

Nationernes Fader

6000 Privataudienser i 1950!

Fra Münchener-Bladet »Neue Zeitung« henter vi følgende lille Uddrag af en Artikel om Pavens Hverdag i det forløbne Jubelaar:

Stik imod Lægernes Raad har Paven i det forløbne hellige Aar daglig kun faaet fire Timers Søvn. Det er ganske ufatteligt, hvorfra han har faaet fysisk Energi til at magte de Krav, som Jubelaaret har stillet til ham samtidig med, at han har magtet de normale Embedspligter. Rundt regnet ser Pavens Arbejdsindsats i det forløbne Aar saaledes ud: 6000 Privataudienser, deriblandt elleve Modtagelser af kongelige Personer og femten af andre Statsoverhoveder med det komplicerede Ceremoniel, der er forbundet med disse Audienser, 109 store Masseaudienser, hvori hver Gang deltog mellem tredive og halvfemsindstyvetusind Pilgrimme, 6 Helgenkaarings- og 18 Saligkaaringsprocesser.

Ved Pilgrimsaudienserne har Paven atter og atter overrasket med sine ganske uanede Sprogkundskaber, ikke mindst naar det drejede sig om Repræsentanter for de østeuropæiske Nationer. Ukrainer, Polakker, Litauere og Ungarer har han ofte tiltalt

paa deres eget Maal. Ligeledes synes han at kende en Masse forskellige Nationers Salmer. Det er ikke saa mærkeligt, at han Julenat i Peterskirken har kunnet istemme »Stille Nat, helige Nat« sammen med tusind tyske Pilgrimme, eftersom han jo har levet mange Aar i Tyskland, men han har ogsaa overrasket en Gruppe Faarehyrder fra Abruzzerne ved til Tonerne af deres Sækkepiber at synges Julesalmer paa deres eget Tungemaal. Ved flere af Jubelaarets Audienser har han ligeledes helt lagt Ceremoniellet bort og underholdt sig med Pilgrimme, og det fortælles endog, at nogle dristige Jubelaarspilgrimme engang overrakte ham en Kappe af Silke, svarende til den, han plejer at bære — hvorpaa han rakte Overbringeren sin egen Kappe til Minde om Audiensen.

Lensgreve Holstein-Ledreborg

in memoriam

Lørdag 5. Maj døde Lensgreve, Hofjægermester *Josef Holstein-Ledreborg*, 76 Aar gammel.

Adskillige Katolikker herhjemme mindes endnu hvorledes Lensgreven i tyverne og trediverne ved flere Lej-

ligheder aabnede Parken bag Ledreborg Slot og Herthadalen for store katolske Slævner, og dermed skable Rammen om katolske Manifestationer af Format efter Datidens Forhold — et Udtryk for den Indstilling, der er raadende paa Ledreborg. Lensgreve Holstein lagde nemlig ikke Skjul paa sin Katolicisme. I sine offentlige Taler — Lensgreven var en ypperlig Taler og man kaldte kun sjældent for-gæves paa ham — fremhævede han atter og atter, at Guds frygt alene kan ordne Samfundet. Bag det tilsyneladende bryske Ydre skjulte der sig en levende Kærlighed til og Interesse for Kirken, en Katolicisme, ikke af Ord alene, men ogsaa af Gerning, der bl. a. kom frem ved at Folkene paa Ledreborg havde gode Kaar. En ganske særlig Omhu viede Lensgreven det lille Søster-Konvent i Allerslev, som han selv havde installeret og hvis Drift han personlig tog sig af lige til det sidste. En Tid lang gjorde afdøde ligeledes en Indsats indenfor »Katolsk Klub«. R. I. P.

Men i det store og hele førte man en stille Tilværelse paa Ledreborg. Grev Holstein, der i sine unge Aar studerede i Schweiz og der erhvervede Doktorgraden paa en Afhandling om dansk Landbrug, havde ogsaa — som Arv efter Faderen — politiske Interesser.

<p>Aabenraa</p>	<p>Brug BAK SØRENSENS Briller SØNDERGADE 2</p>	<p>Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN</p>
<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i <i>Blomsterforretningen „Possekær“</i> v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Jasmunds Kiosk og Papirhandel</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. <i>Otto Larsen</i> . Ramshered 31 . Telf. 25 30 <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malmestrene</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>W. Weide <i>Bageri og Konditori</i> Søndergade 2 . Telf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkenslageri . Telefon 2540</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 <i>Slakteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aakirkeby</p>		
<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kls KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mathea Ipsen Alt i Manufaktur Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Elon Hansens <i>Skotøjsforretning</i> Alt til Faget henhørende Torvet 4 . Telefon 262</p>

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Her kunde han ubekymret udøve sit præstelige Embede. Blandt de elendige syge, som alle var viet til Døden, fandtes ingen Forræder. Hvor lyste ikke Ansigterne op, naar Præsten lagde sin Haand paa den hede Pand, naar han gav den feberhede at drikke, eller gengav den fortvivlede Mod med et Par venlige Ord; han bragte Trøst og Glæde ved hver eneste Seng, overalt uddelte han af sin guddommelige Mesters Kærlighed. Coudrin havde allerede flere Gange besøgt Hospitalet og de syge ventede hver Morgen med Længsel hans Komme. Den gode Søster Ave, som man hidindtil havde ladet udøve sin Gerning blandt de dødsdømte, hilste ham med Glæde. Hun lagde ikke Skjul paa sin Bekymring med Hensyn til Præsten, thi de Revolutionære ledte særlig ivrigt efter Edsnægterne paa Hospitalerne.

Peter Coudrin havde netop hørt en døendes Skriftemaal. Nu fremdrog han fra sine Læser en Sølvkapsel, aabnede den med hellig Ærefrygt og fremdrog Herrens Legeme.

»O Herre, jeg er ikke værdig, at Du gaar ind under mit Tag, men sig kun et Ord, saa bliver min Sjæl helbredt.«

Søster Ave, som knælede ved Siden af en Sygeseng, ringede tre Gange med en lille Klokke, og overalt satte de dødsyge sig op i Sengene og bad til

Vorherre, som kom til dem i al deres Elendighed.

Næppe havde den døende modtaget det hellige Vandringsbrød, før Døren blev revet op og en gammel Tjenestepige stormede bleg af Angst ind i Værelset og raabte:

»Hele Hospitalet er omringet af Nationalgardister. De er ved at trænge ind i Huset.«

»Red Eder,« raabte Søster Ave til Præsten.

Nogle af de syge gav sig til at skribe af Skræk, den eneste, som ikke mistede Fatningen, var Peter Coudrin. Man hørte allerede de revolutionæres hastige Skridt nedenunder og Smækken med Dørene ind til Sygeværelserne. Tilsyneladende var en Redning umulig. Men i sidste Øjeblik saa Præsten, at een af Sengene stod tom. Der stod Marche-à-terre paa Navnepladen.

»Hvor er han?« spurgte han Søsteren.

»Død! Vi bragte ham i Ligkapellet i Morges,« svarede Søster Ave.

Uden Tøven sprang Coudrin op i den tomme Seng og trak Tæppet op til Hagen. I samme Øjeblik stormede to Jakobinere ind i Sygeværelset.

»Hvor har I skjult Præsten?« kommanderede de med Søsteren.

»Ssss, rolig!« lød Svaret, »her ligger en døende.«

»Ja, hvad saa,« lød det brutale Svar, »vi vil vide, hvor Præsten gemmer sig.«

»Søg selv, hvis I tror, at her er en Præst skjult,« svarede Søsteren uforstyrrelig. »I vil faa at se, at her ikke er andre i Huset end de syge og Plejerskerne. I dette Værelse vil I i hvert Fald ikke finde nogen.«

»Vi skal nok finde ham,« brummede Nationalgardisterne, og efter at have gennemført hver Krog og kikket under alle Sengene forlod de bandende Værelset. Da de en Time senere opgav Husundersøgelsen, medens de bandede over deres Uheld, rejste Coudrin sig atter fra Sygelejet og sagde glad:

»Jeg er virkelig denne Marche-à-terre Tak skyldig, det ser virkelig ud, som om han ved sin Død har reddet mit Liv!«

»I maa forlade Poitiers, Eders Højærværdighed,« bønfaaldt Søster Ave Præsten.

»Det ser ud til, at I er genkendt. Nationalgardisterne kendte endog Eders Navn.«

»Ja, jeg kan tænke mig hvorfra,« svarede Coudrin bedrøvet, »mine kære forhenværende Medbrødre har vel genkendt mig, da jeg mødte dem ved Hospitalsdøren. Men vær I ubekymret. For Fremtiden findes der ingen Peter Coudrin mere i Poitiers.«

»I vil altsaa flygte?«

»Paa ingen Maade, men fra nu af hedder jeg Marche-à-terre. Han har sikkert ikke noget imod, at jeg stjæler hans Navn fra ham, og i Poitiers er der ingen, der kender den fremmede Tigger Marche-à-terre, som for et Par Dage siden dødsygt slæbte sig hen til Hospitalet!«

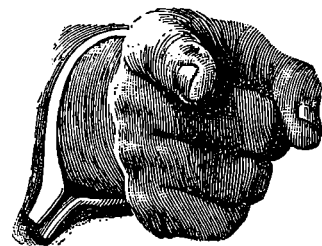
Derpaa fortsatte Præsten roligt sine afbrudte Sygebesøg, og en Time efter forlod han atter Hospitalet i den hin-

kende Tiggerskikkelse. Om Aftenen vendte han tilbage til Montbernage. Drengene indviede ham straks og ivrigt i Klædeskabets Hemmelighed, og Peter Coudrin fandt, at de havde gjort deres Sager godt. Men Georges Vinaie lod ham ikke slippe saa let, denne gang kunde Mor Bernard og Præsten selv spille deres Roller. Bagerdrengen spillede saa »Gendarm«. Robert gav Præsten Stikordet til Underholdningen og den dumme og forspiste Philipp, men denne frydede sig over al Maade, da Moderen virkelig sagde: »Drengen maa spise ordentligt, han vokser saa stærkt.« Det gjorde Mor vel nok godt! Ogsaa denne Generalprøve klappede. I eet Nu var Præsten forsvundet ind gennem Skabsdøren, og da Georges Vinaie styrtede ind i Værelset, havde Mor Bernard forlængst lukket Skabsdøren igen.

»Storartet! Mor Bennet. Glimrende, Pastor Coudrin,« roste Georges, da Præsten igen kom frem.

(Fortsættes)

Har De

nu også tænkt på om det ikke var muligt at skaffe ugebladet endnu en abonnent?

Hver ny abonnent betyder et skridt fremad, en forbedring af blodet - og sidst men ikke mindst en gevinst for kirkens sag - kort sagt: Et stykke katolsk aktion

Hjælp med til at

Katolsk + Ugeblad

kommer enhver dansk katolik i Hænde.

Køb
Deres bøger
i
**SANKT
ANSGARS
BOGHANDEL**

AUTORITET OG SLAVEMENTALITET

En Mand satte sig engang til at spekulere over, hvordan et Samfund og en Statsautoritet egentlig opstod. Han kom til et ejendommeligt Resultat: Enkeltindividerne, der slet ikke paa nogen Maade er knyttet til hverandre, beslutter af rene Nytte hensyn at slutte sig sammen i et Samfund. Som man kaster Roer i en Kule, kaster Menneskene deres individuelle Autoritet sammen i en Bunke, og ud af denne Sammenhobning fremgaar da Statsautoriteten. Men Statsautoriteten er ikke effektiv, før man faar overdraget den til en enkelt Mand. Saa længe man er tilfreds, faar han Lov til at fungere, i modsat Fald maa man overdrage den til en anden.

Kan dette nu kaldes en kristen Tankegang? Paa ingen Maade. Thi analyserer man Tankerækken, vil man hurtigt opdage, at Mennesket i sidste Instans kun bøjer sig for sig selv. Mennesket er højeste inappellable Instans. Her træder en lidenskabelig Fornægtelse af Autoritetstanken klart for Dagen. Man vil ikke lade sig binde af andet end Menneskets Selv.

Kristent Syn paa Statsautoriteten: Fra Gud stammer Statsautoriteten. Den stammer ikke og har ikke sin Oprindelse i Folket eller en Samling af Enkeltmennesker. Men man har med Føje Lov til at hævde, at Folket er den oprindelige Bærer af den fra Gud stammende statslige Autoritet.

Det enede Statsfolk staaer som Udøver af en guddommelig Bestemmelse.

Fra Sinai Bjerg lyder det Mennesket i Møde, at der findes en anden Autoritet end den af Mennesket stiftede og opstillede. Grundtanken i det 4. Bud udtrykker, at der forud for menneskelig overdraget Autoritet findes en af Gud villet og »sat« Autoritet.

En Familiefader, en Lærer, Bæreren af Statsautoritet viser i Kraft af det

Embede, de besidder ud over sig selv, op til en højere forud »givet og sat« Autoritet.

Det 4. Bud forlanger af enhver Kristen, at han anerkender og bøjer sig for denne Kendsgerning. Det er et væsentligt Træk i den kristne Livsindstilling. Men det er ogsaa et Krav, man maa stille ud fra sund politisk Tankegang. Ellers ender man logisk i Vrangbilledet af ægte Autoritet: Brutal Magt-udfoldelse.

Hvad er det modsatte af frivillig Lydighed og Anerkendelse af gudvillet Autoritet: Diktatur og Slavementalitet. Slavelejrene i Nazityskland og Sovjet staaer som frygtelige Illustrationer til Fornægtelsen af gudvillet Autoritet.

Mennesket kan ikke taale at staa som højeste Instans, uden at Perversion i Forholdet Menneskene imellem indtræder. *Stemmen.*

Tanker til eftertanke

(Fra »det norske«).

Det er ikke så få, som søger kirken i nødens stund. Krig, sygdom, sorg, alt det, som bringer lidelse og savn, fører ofte sjælene til bon, til kirken, til religionen, for der at finde trost og hjælp.

I det hele taget er der utallige, som søger Gud for øjeblikkelig hjælp. Ellers ville de ikke have søgt ham.

Findes der nu hjælp og trost i kirken, i religionen? Det hænder. Men ofte ikke, eller kun af rent forbigående og suggestiv art. Og grunden hertil er, at disse mennesker sætter tingene fuldstændigt på hovedet. Er Gud til for at tjene os, eller er han der, for at vi skal tjene ham? Et barnligt spørgsmål, ville du måske sige.

Men læg mærke til dine medmennesker. »Man skal kun bede, når man har lyst, man skal gå i kirke, når man føler trang dertil, man skal i det hele taget benytte sig af Vor Herre, når det passer een, og da skal han stå parat til tjeneste.« Dette er Gud i vor tjeneste. Men er det gudstjeneste? Gudstjeneste er os i Guds tjeneste.

Det er os, som skal tjene Gud, hvad enten vi har lyst eller ej. Gud er Herren, vi er tjenerne. Tjenesten er vor hellige pligt. Bøn og kirkegang er tjenestepligter. Først da bliver det sandt gudstjeneste, når vi går til Gud for at tjene, ikke for at blive betjent.

Det er allerede blevet en tradition, at vi unge deltager særlig ivrigt i Guds Moder-valfarten hvert år, så vi minder bare om, at det i år er den 20. maj. — Iøvrigt har I sikkert set alle oplysninger i ugebladet i de forløbne uger.

Samtidig skal vi gøre opmærksom på, at arbejdsudvalget gerne ser, at nogle unge lørdag den 19. om eftermiddagen tager op til Aasebakken for at hjælpe med opstillingen af altret o. l. Ligeledes ønsker man en håndsrækning på Holte stationsplads den 20. maj og beder om, at nogle kommer et tog før derud.

På forhånd tak for jeres velvilje.

Vel mødt i...

Århus: Lø. 19: Arbejdstur til Øm. Lø. 26.: Arbejdstur til Øm.

Amager: Sø. 20.: Valfart til Aasebakken. To. 24.: Pigeogr. møder hos Lis Stabel-Nielsen, Kurlandsgade 25.

Frederiksberg: Lø. 19.: »Kammeratskabsaften«. Amager er indbudt — gensidig munter underholdning. Sø. 20.: Valfart til Aasebakken.

Haderslev: Sø. 20. kl. 6,30: Gåtur rundt om Dammen. Vi starter fra præstegården. On. 23.: Pastor Halatyn fortæller om forskellen mellem katolicismen og protestantismen.

Horsens: To. 24. kl. 20,00: Kristi Legemsfest. Møde hos pastor Vick.

Jesu Hjerte sogn: Sø. 20.: Valfart til Aasebakken. Hver mandag kl. 19,30 mødes juniorgruppens piger og hver fredag kl. 19,00 juniorgruppens drenge.

Lynby: Sø. 20.: Valfart til Aasebakken. Lø. 26. kl. 24: Nattergaleturn.

Silkeborg: Ti. 22: Foredrag med lysbilleder.

Sønderborg: Ti. 22. kl. 20,00: Ungdomsmøde. Sø. 27. kl. 14,00: Cykeltur ud i det blå.

Østerbro: On. 23. kl. 20,00: hos Vi-beke Lind, Gammel Mønt 17. Bibliotekar, frk. Møldrup fortæller om moderne litteratur: Lagerkvist, Gerhild Rasmussen og Graham Greene.

Øm-lejrene

Indmeldelsesfristen til Øm-lejrene er blevet forlænget til 1. juni. Den første lejr er fra 1.—7. juli, den anden fra 7.—15. juli.

Ugens historie

»Du, hvorfor sagde præsten hele tiden han om duen, der kom med oliegrenen til Noah?« spurgte konen sin mand, da de var på vej hjem fra en fastepredikene. »Det kunne da ligeså godt have været en hun-due.«

I mandig overlegenhed så manden på sin kone og svarede besindigt: »Du skal se, det er nok, fordi præsten ikke tror, at en kvinde kunne holde næbbet lukket længe nok til at få kvisten frem til arken.« *(Ignis)*

I året 1165 udvandrede nogle munke fra klostret Viitkøl, det nuværende Bjørnsholm syd for Løgstør i Himmerland, og efter at have prøvet lykken forskellige steder fandt de 1172 et blivende sted i Øm. Den smalle landtange mellem de to søer i hjertet af det midtjydske bakkeland tiltalte dem i den grad, at de kaldte stedet for *Cara Insula* — den kære ø.

Nogen ø i ordets egentlige forstand var stedet ikke, men det blev det hurtigt ved munkenes indgriben. De fandt ud af, at vandstanden i Gudensø var ca. 60 cm lavere end vandstanden i Mossø, og for at have rindende vand ved hånden og for at have drivkraft til klostrets vandmøller, gravede de to kanaler fra sø til sø med ca. 100 m afstand. Herved fremkom en kunstig ø med et rektangulært areal på ca. 1 km². En kilometer længere mod øst gravedes endnu en snorlige kanal, »Munkekanalen«, som har holdt sig til vore dage.

Mellem de to førstnævnte kanaler ligger (eller rettere lå) klostrets bygninger. Længst mod nord (som i de fleste kloster-ankæg) lå den kun 40 m lange korskirke, der — hvilket man kan se af de to søjlefundamenter udenfor kirken (Øm-artikel nr. 2: plan) — oprindelig var planlagt længere. Måske skulle den endda have været 70 m lang ligesom Sorø klosterkirke.

I direkte forbindelse med klosterkirken ligger den firkantede fratergård, i hvis nordvestlige hjørne det svære kirketårn har haft sin plads. Endvidere rummede klosterkomplekset munkenes køkken- og spiseafdeling (refektoriet), soveafdelingen (dormito-

For ganske kort tid siden døde *Maxence van der Meersch*, som de fleste katolikker vil kende som forfatteren til »*Menneskefiskere*«, der udkom på dansk i 1947. Van der Meersch fødtes 1907 i *Roubaix*, en industriby nær den fransk-belgiske grænse ikke langt fra *Lille*. Han var egentlig jurist, men har skrevet en lang række romaner, der skildrer den flamske arbejderbefolkning i hans hjemstavn. Han debuterede i 1932 med »*Huset i klitterne*«, og i 1936 kom »*Guds Spor*«. Begge disse bøger (der ikke foreligger på dansk) blev filmatiserede. I 1945 kom hans lægeroman »*Kødet er skrøbeligt*« på dansk.

Van der Meersch var ikke, hvilket sikkert vil overraske de, der har læst »*Menneskefiskere*«, praktiserende katolik. Hans litterære udvikling var i virkeligheden i *Zola's* realistiske retning — men så meget realist var han altså ikke, at han kunne tage det afgørende skridt. Hans kærlighed til sine medmennesker og hans had mod alt ondt fik en spirende tro til at vokse i ham, og det ser ud til, at hans »*uvilje mod at underkaste sig kirkenes mænd*« (hvilket han selv har udtalt), var det eneste, der hindrede, at han for alvor blev katolik.

»*Menneskefiskere*« udkom på originalsproget i 1940. Den er først og

rielt) samt længst mod syd en værkstedbygning, hvor man har støbt blyplader til tagdækning. Også af ovnen, hvori klostrets teglsten blev brændt, kan man den dag i dag finde spor.

Anker.

fremmost en roman om den kristne arbejderungdom i Frankrig, *J.O.C.* — der er »*en bevægelse af unge arbejdere, der er beredte til at vie sig til og sætte deres person ind for hele arbejderklassens materielle og moralske højnelse.*«

»*Menneskefiskere*« er bogen om *J.O.C.*, bogen om *JOCisternes* lille skare, der trods den stigende storm af strejkekampe, kommunistoverfald og mistænkeliggørelse, griber ind i arbejderens liv, fisker mennesker op fra beværtningernes og fabrikskantinernes sjælsødelæggende atmosfære. Som hovedperson i bogen følger vi en ung arbejder, der selv bliver »fisket« og bliver *JOCist*. I kampen om kommunisterne (ord mod knytnæver), træffer han en ung pige, med hvem han bliver gift — en fin lille kærlighedshistorie mellem to unge — et symbol på en ny verden, der stiger frem.

På en forespørgsel har St. Ansgars forlag, der i sin tid udgav bogen, oplyst, at der endnu er nogle eksemplarer tilbage af bogen. *Løvehjerte.*

Redaktionen meddeler

Redaktionen beder læserne undskyldte, at vi i nr. 17 bragte nogle mærkelige abrupte sætninger, der ovenikøbet ved en fejltagelse var blevet underskrevet med den ene redaktørs navn. Sætningerne, der beskrev hvordan historiske personer ikke havde vat i skuldrene, hørte i virkeligheden til en artikel, vi har bragt for længe siden. Kun som slutning på denne artikel bliver der mening i galskaben.

Endvidere er den i samme nummer omtalte bestyrelse valgt i Jesu Hjerte sogn. *red.*

<p>Næstved</p>	<p>Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Telf. 543</p> <p>Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Tapeter og Malerverer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Iustallatør Byvænget 4 . Telefon 2117</p> <p>Lys - Kraft - Varme</p>	<p>„Østerport blomster“ C. G. Mortensen Moderne binderi og dekoration buketter - kranse</p> <p>Telefon 1652</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 276</p>
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 1478 (fl. Lin.) Træløst og Bygningsartikler</p> <p>Femøvej</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker & Tømrermester</i></p> <p>Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør til de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158</p> <p>Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen <i>Malmester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659</p> <p>Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S</p> <p>Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ll. Næstved Andelsmejeri</p> <p>Telefon 569 og 770</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</p> <p>Lev. til kat Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i></p> <p>Ny Havn . Telefon 14 20</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i></p> <p>statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj:

20. S. HELLIG TREFOLDIGHEDS (hvid) FEST (644—51); 2. Bøn: Søndagen (645); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (648).
21. M. FERIA (649); uden Gloria og (grøn) Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
22. Ti.† FERIA (649); Gloria og Credo; (grøn) 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
23. O.† FERIA (649); som Mandag. (grøn)
24. T. KRISTI LEGEMS FEST (652 (hvid) —52); Præf. (514). — Paabudt Helligdag.
25. F. i Oktaven (652—52); 2. Bøn: (hvid) St. Gregor VII (916), 3. Bøn: St. Urban I (917); Præf. (514).
26. L. i Oktaven (652—52); 2. Bøn: (hvid) St. Filip Neri (917), 3. Bøn: St. Eleutherius (918); Præf. (514).
27. S. Søndag i Kristi Legems Oktav (hvid) (658—53).

I anledning af vor kære søster
Eva Tonti de Savignon's

død 21. marts d. å. i Washington, USA, afholdes en sjælmesse i Sakramentskirken torsdag 31. maj d. å. kl. 8.30.

Leo og Poul Tonti.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus
Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

VORE FERIEBØRN

Vi har yderligere modtaget:

A. K. J., Helsingør, 5; G. Dybdal 50; Anon. 500; Lone 5; H. Schultz 10; M. og E. Kellner 15; Anon. 10; H. M. 30; Anon. 5; Anon. 100. Ialt 730 Kr. Med det tidligere indkomne 1055 Kr. Hjertelig Tak!

Dette var et yderst kærkomment Skridt fremad. Men lad det ikke blive ved det. Der er endnu det længste Stykke Vej tilbage, før Ferien er sikret for det sædvanlige Antal Børn. Fortsæt derfor med at støtte Indsamlingen. Alle Bidrag (Penge, Naturalier, Rationeringsmærker) modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, Kbhvn. N.

Feribørn til Øm

I »Ømborgen« ved Mossøs Bred afholdes i Dagene 16. Juli—26. Juli (begge Dage inclusive) en Feriebørnslejr for 7—14-årige. Pris for Deltagelse 30 Kr. Henvendelse til Hr. Børge Berg, Gyldenløwegade 7, Aarhus. Tlf. 7010 (mellem Kl. 8 og 17).

Farve & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160. Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

REJS PÅ KVALITETSREJSE

Selskabsrejser afgår hver uge til Italien, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Østrig, England-Skotland, Sverige, Norge og Danmark. Priser fra 195 til 1485 kr. Forlang det store røde rejseprogram og indmeld Dem snarest!

Hvis ingen af selskabsrejserne passer ind i Deres ferieønsker, arrangerer vi gerne Deres rejse individuelt, leverer alle billetter til originalpriser, reserverer hoteller, pladsbilletter, sovevogne o.s.v. Til studiekredse, skolebørn etc kan udstedes jernbanebilletter med op til 50 % reduktion.

I alle rejseanliggender, henvend Dem trygt til

Jørgensens rejsebureau

Jernbanegade 7. København V
Telefon Central 2251. Byen 9580

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemosegaardsvaj 4. Tlf. C. 11.313

St. Ansgars Kirke

Kristi Legemsfest (Torsd. 24. ds.)
Kl. 7 og 8 st. M., Kl. 10 Levitmesse,
Kl. 20 Pontifikalandagt m. Præd. og
Procession.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91. Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

Martyr fra Koncentrationslejren Auschwitz beatificeres

Der er fastsat en Række Data for den kommende Tids Helgen- og Saligkaaringshøjtideligheder. 20. Maj vil Jesuitpateren Julien Maunoir — kaldet »Bretagnes Apostel« — blive beatificeret. Pater Maunoir viede 40 Aars Præstegerning til Sjælesorgen blandt Arbejderne i Bretagne. 3. Juni vil Pave Pius X's Beatifikation finde Sted. 24. Juni helgenkaares den franske Ordensstifterinde Emilie Vialar samt Maria Domenica Mazzarello, der virkede sammen med Don Bosco. 21. Oktober helgenkaares tre italienske Ordensfolk, og det anses for sandsynligt, at Efteraaret vil bringe endnu en Salingkaaring, nemlig den polske Franciskanerpater Maximilian Kolbe, der led Martyrdøden i Koncentrationslejren Auschwitz. (KIPA)

Ifølge nyeste Informationer skal Politibureau i Moskva have kasseret Planerne om at oprette Nationalkirker i det kommunistiske Østeuropa, da de hittidige Bestræbelser i saa Henseende er løbet ud i Sandet. Man overvejer — hævdes det — i Øjeblikket Planer om i de østeuropæiske Vassalstater at danne Kirker, der er afhængige af Patriarkatet i Moskva. (KIPA)

Da Seinestaden fejrede „Fredssøndagen“

Paris stod forrige Søndag i Festens Tegn: Det var Landshelgeninden, Jomfruen af Orléans Dag og samtidig fejrede Seinestadens Indbyggere »Fredssøndagen«, ved hvilken Lejlig-

Koreanerpræsten læste Fredsmesse i Notre Dame.

URBI ET ORBI

Kristi Himmelfartsdag ikke længere Helligdag i Polen

For første Gang i Polens Historie var Kristi Himmelfarts Dag i Aar ikke længere en officiel Helligdag. Kristi Himmelfarts Fest har dybe Rødder i Polens katolske Tradition, og Dagen blev i 1918 ogsaa anerkendt som national Helligdag af den genrejste polske Stat. (CND)

Misbrug af Helgennavne

»Manchester Guardian« meddeler, at den kommunistiske Regering i Peiping har foreslaaet den pseudo-katolske Bevægelse i Kina at udnævne den hellige Aloysius og den hellige Don Bosco til »Patroner for den uafhængige katolske Kirke i Kina«. Man mener derved at kunne tilføre den skismatiske Bevægelse mere Slagkraft, idet disse to Personer især helligede sig det sociale Apostolat. (KIPA)

hed der efter særlig pavelig Tilladelse celebreredes en Fredsmesse. Og endelig stod man midt i Festlighederne for en af de »store Franskemænd«, Banehryderen for Folkeskolevæsenet, den hellige Jean Baptiste de la Salle.

Alle offentlige Bygninger var paa denne første Majsøndag flagsmykket paa Grund af Jeanne d'Arc-Festerne. Notre Dame — hvor Ærkebiskop Feltrin læste Messen og den kendte Prædikant P. Riquès S.J. talte — var fyldt til sidste Plads; paa første Række saas Repræsentanter for Regeringen.

Apropos Ordet »Regeringsrepræsentanter« maa Deres Korrespondent have Lov til at nævne to Begivenheder: Fredag 4. Maj fik en Gade i Paris Navn efter den store Helgen. Paris' Overborgmester Pierre de Gaulle var til Stede ved en Festlighed i Anledning af Helgenens Jubilæum og talte ved denne Lejlighed om Nødvendigheden af den konfessionelle Skole. »Paris hylder Helgenen med en Gade og det franske Postvæsen med et Frimærke,« udtalte Minister Letourneau — blot for 30 eller 40 Aar siden havde ingen votet at forudsige Jubilæumsfestligheder af den Art, som netop har fundet Sted. Vi skylder den hellige La Salle Erkendelsen af at det er nødvendigt først at uddanne Lærere og Opdragere og derefter gode Skoler. Altsaa: den sunde Menneskeforstand

„Tro indtil Døden“

Mgr. Emeric Szabo, der i sidste Uge blev viet til Biskop i Budapest og som skal fungere som Hjælpebiskop Esztergom, Kardinal Mindszentys Bispedømme, har som sit Vaaben valg Kristus, den gode Hyrde, og som Valgsprog: »Trofast indtil Døden«.

Over 200 Præster overværede Bispevielsen i St. Stephanskatedralen i Budapest og gav efter Vielseshøjtideligheden den nyviede Biskop en stor mende Modtagelse. Mgr. Szabo skal residere i Budapest. (KIPA)

USA's Religiositet i Tal

Ifølge en nyere Statistik tilhører kun 54 pCt. af Amerikas Befolkning et religiøst Trossamfund, hvorimod 90 af Kongressens 96 Senatorer bekender religiøs Kulør, nemlig 68 Protestanter (tilhørende forskellige Kirker), 3 Protestanter (uden nærmere Angivelse af Trosretning), 9 romerske Katolikker, 3 Mormoner, 3 Christian Science, 2 Kvækere, 1 Unitar og 1 Jøde. Metodisternerne ligger i Spidsen med 19 Senatorer. (KIPA)

75 Præster og 6 Biskopper myrdet i Korea

Det meddeles fra Pusan i Korea, at man har fundet Ligene af et Antal katolske Gejstlige i Brønde og lignende Steder i den sydkoreanske Provins Chungchong-Namdo. Ministeren for sociale Anliggender erklærer, at de paagældende Gejstlige er Ofre for kommunistiske Repressalier, der blev foretaget af de kinesisk-nordkoreanske Invasionstropper efter deres Magtovertagelse sidste Aar. Det nøjagtige Tal paa de drukkede vil først kunne oplyses, naar samtlige Brønde er blevet undersøgt. En amerikansk Præst, der arbejder i Korea, oplyste overfor Deres Korrespondent, at der katolske Kirke hidindtil i Korea beklager Tabet af 75 Præster og 6 Biskopper, som er blevet ombragt af Kommunisterne. (CND)

og den gamle kristne Civilisation er trængt igennem. Historien bærer Beroligelsens Balsam i sig. Det har og saa vist sig her. Og derpaa takkede Ministeren de kristne Skolebrødre i hele Nationens Navn. Hvem vilde have anset dette for muligt før i Tiden?

Men tilbage til Søndag 6. Maj. Ved Middagstid fyldtes Notre Dame paany da en koreansk Præst, Hoang, læste Fredsmessen. En enorm Menneskemængde trængtes i det ærværdige gamle Kirkerum, og blandt de tilstedeværende Kirkefyrster var Nuntius Roncalli, Ærkebiskop Feltrin samt de to tyske Biskopper fra Aachen og Eichstätt. Og saa senere hen paa Dagen lagde Præsident Auriol en Blomsterhilsen ved Jeanne d'Arc's Monument. Højtideligheden afsluttedes med en Militærparade. E. B.

D. K. K. F.
Retræte for damer

Retræte med efterfølgende højskole vil blive afholdt på Dalum kloster i dagene 2.—8. september under ledelse af højerværdige pater Fr. Poppe, S.J.

Udgiften for deltagelse bliver kr. 35,00 for alle dagene. Sengelinned, håndklæder og serviet samt sukkermerker bedes medbragt.

Anmeldelse om deltagelse bedes venligt sendt til fru Madeleine Bache, Poul Møllersvej 27, Odense.

dagsmessebog og rosenkrans; stille Dem op under Deres bydelskilt; række hånden i vejret ved passagen gennem klosterporten, hvis De ønsker at kommunikere; tage med S-toget, linie B fra Kbh. h. senest kl. 7,30 (vedr. bustider se forrige nr. af ugebladet); søstrene på Åsebakken har en bod med mange, skønne ting, de selv fremstiller, og at De kan gøre Dem en glæde og søstrene en tjeneste ved at købe i denne bod; bede for, at valfarten får det rette præg, som det summer sig for en valfart til Guds Moders ære — og at det bliver godt vejr, for valfarten skal afholdes under alle omstændigheder.

Vi håber så at have givet alle nødvendige oplysninger. Yderligere oplysninger gives ved forespørgsel på ØR 3331 (kl. 10—17) eller om aftenen på Bagsværd 1452.

*Mariakongregationernes
arbejdsudvalg.*

VALFARTEN TIL ÅSEBAKKEN

Søndag 20. Maj

Nu er det så, vi alle mand skal med på valfart, »årets store katolske begivenhed«, som ugebladet kaldte den sidste år. Vi, der hvert år arbejder med valfarten, er selvfølgelig taknemlige og glade for, at vi hvert år kan mønstre mellem 1000 og 1200 deltagere, og vi er ikke i tvivl om, at Guds Moder vil belønne enhver, der gør hende den glæde at deltage til hendes større ære — men sandt at sige, kunne vi ikke være mange flere? Når vi betænker, at alle Storkøbenhavns menigheder

samt adskillige af omegnens menigheder deltager, og at det er nemt for alle at komme med, idet valfarten ikke tager lang tid som helhed, og selve turen ikke er længere end en normal søndags-spadseretur, så burde vi faktisk være mange, mange flere. Derfor kom *alle* denne gang.

Til slut endnu engang en huskeseddel:

Husk at:

medbringe eller købe valfartssangbogen på Holte stationsplads, søn-

Odense	Kør med TAXA TELEFON 4700	Varehuset Skjolden <i>Overgade 21 - Tlf. 955</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>
Køb hjemmelavet Chokolade i „ELITE“ Hjallesevej 21 Vestergade 9	Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 8552</i> <i>Alle Aarstidens Fiskesorter føres</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i>	H. C. Christensen <i>Hjallesevej 24 . Telefon 8563</i> Ligkiste- og Begravelsesforretning <i>Alt vedr. Begravelser ordnes</i> <i>Snedker ved Sct. Josephs Hospital</i>
Sophus Larsen & Søn <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> <i>Albanigade 39 . Telefon 4895</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i>	C. M. Rasmussens Eff. <i>E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre</i> <i>Overgaden 29 . Telefon 1117</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken</i>	<i>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.</i> I LYON <i>v. E. Christensen</i> <i>Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</i>
Knud V. Mørk <i>Frisørmester</i> <i>Jagtvej 29</i> <i>Barber ved Sct. Josephs Hospital.</i>	<i>Gør Deres indkøb i</i> blomsterforretningen „Sara“ <i>Hjallesevej 10</i> Telefon 5154	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet
Svendborg	C. K. Hansen <i>exam. aut. gas- og vandmester</i> <i>Kullinggade 10 . Tlf. 489</i> <i>Udlører arbejdet for de katolske institutioner</i>	
L. Larsen & Søn <i>Malermestre</i> <i>Brogade 10 Telefon 1016</i> <i>Udlører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</i>	Niels Madsens Maskinsnedkeri <i>Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>	Brødrene Franke <i>v/ Arne Jeppesen</i> 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>
Erik Storm <i>A. Bøgeskovs Eff.</i> <i>Alt i Kolonial . Vin . Konserver</i> <i>Møllergade 71 . Tlf. 1044</i>	Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser <i>Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen jun .priv. Tf. 1864</i>	Kulkransen <i>Frederiksgade 2</i> Telf. 1410 og 172
Kolding	Roskilde	Nakskov
Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> <i>1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød</i> <i>Konserver</i> <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i>	Mønsterbageriet <i>Olsegade 17. Tlf. 1365</i> <i>anbefaler sig med 1. Kl.s</i> <i>Bageri og Konditori</i> <i>Alt i Isanretninger og Dessorter</i>	Chr. Steffensen <i>Herreekviperung</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 <i>Leverandør</i>

Katolsk

27. Maj 1951
99. Aargang
Nr. 21

Ugeblad

Et Par Ord om Stigmatisering

Er Mariakongregationerne
ikke mere tidssvarende?

Niels Stensens
Levnedsskildring afsluttes

Jesu Hjertes Fest

Inde i Bladet fortælles der om Valfarten i Søndags til Aasebakken. Det var tredje Gang, denne Valfart blev holdt, og Deltagerantallet satte ny Rekord. Vejret var ganske vist helt Sommer, og naturligvis er dette ikke uden Betydning. Men til Gengæld var det i Fjor ganske andet Vejr, og da viste det sig, at Vejrets Indflydelse aldeles ikke er afgørende, men kun giver et beskedent Udslag til den ene eller den anden Side. Valfarten selv og dens Formaal er fuldt tilstrækkelige til at samle et virkelig imponerende Udsnit af Hovedstadens og det øvrige Sjællands Katolikker.

Dette bør sammenholdes med forskellige Træk i moderne Fromhedsliv, der tilsyneladende fortæller en helt anden Historie. Der har saa ofte — ogsaa her i Bladet — været talt om disse Aars daarlige Mødedeltagelse. Rundt om klager man over, at Menig-

Pessimismens Nederlag paa Aasebakken

hedsmøder som Regel er kummerligt besøgt, Ungdomsforeninger finder det lige saa svært at samle den Deltagelse, man synes, der kunde forventes. Og det er helt ind i Kirken, Vanskelighederne viser sig. Aftenandagterne er ikke, hvad de var for blot 10 eller 20 Aar siden. Adskillige Kirker indskrænker deres Antal i Haab om, at det saa vil hjælpe paa Besøget. Ja, endnu højere op paatræffes der Forhold, som giver Pessimisterne Medhold. Besøget til Hverdagens Messer er mange Steder ikke, hvad det har været. Og Kommunionernes samlede Sum giver ingen Anledning til Glæde.

Paa Grundlag af disse Træk i Ti-

dens kirkelige Billede kan der drages diverse Slutninger om Tilbagegang for Fromhedslivet. Og saa kommer der i 1949 denne Valfart til Guds Moders Ære og omstøder Pessimisternes Beregninger. I første Omgang kunde det uventet store Resultat skrives paa Nyhedens Regning. Men det gik ikke længere andet Aar, hvor det tilmed blev fastslaaet med al ønskelig Tydelighed, at denne genskabte katolske Tradition var »weather-proof« og næsten 100 pCt. hvilende paa rent religiøs Motivering. Og det gik slet ikke det tredje Aar, nu i Søndags, hvor det bevistes, at det drejer sig om en religiøs Tradition, der er i Vækst og endnu ikke har naaet en Klimaks.

Man bør ikke i den Anledning nøjes med at glæde sig, skønt der er rigelig Anledning til Glæde. Man bør tage hele Summen af foreliggende Fakta op til Overvejelse og drage nyttig Lære deraf. Først og fremmest den Lære, at Kærligheden til Guds Moder er lige saa levende i moderne dansk Katolicisme, som den var i Middelalderens Dage. Udenforstaaende, som iagttager os og drager Sammenligninger med egne Vilkaar, vil skrive sig et og andet bag Øret ved Synet af Aasebakke-Valfarten. Men ogsaa os selv bør Synet af, hvad Guds Moder betyder i vort Fromhedsliv, være en Lære og en Inspiration.

Dernæst bør vi kunne konstatere, at Tilbagegangen paa andre Felter altsaa ikke kan ses som Udtryk for, at vi er blevet færre, eller at Troen i vore Hjerter er blevet kold. Tilbagegangen paa nogle Felter skyldes ændrede Leve- og Arbejdsvilkaar, Omlægning af Dagliglivets Vaner. Andre Steder skyldes den, at Former og Rammer har mistet deres Liv og maa erstattes af andre — og det gør jo intet. Gennem 2000 Aar har Kirken bestandig staaet overfor Menneskelivets Omvekslinger og har altid fundet nye Former, der passede de nye Vilkaar.

Aasebakken er en Inspiration — og, ret udnyttet, Udgangspunktet for en religiøs Fornylse.

DA ROM FEJREDE „RERUM NOVARUM“

Den Hellige Fader modtog forrige Tirsdag de forskellige Arbejderdelegationer, der var kommet til Rom i Anledning af 60-Aarsdagen for »Rerum Novarum«. Audiensen fandt Sted i Benediktionsaulæen, og Paven talte til den store Skare paa henholdsvis Fransk, Engelsk, Spansk, Hollandsk, Tysk og Italiensk. Ovenfor ses unge Arbejdere med deres Faner inden Audiensen.

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner
Landretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KBK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsele Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**
Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 65 38
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Fløsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederiksundsvej 148'
Telefon Bella 384

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

absolut
 ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

Brdr. T. & P. Odorico
*La Coursvej 3
København F*
Mosaik og Terrazzo Tlf. Godthåb 656

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER
Worning & Petersen
TIL HÅNDTÆNING

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørfirr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Stigmatisering

I Aar i den stille Uge var der gjort store Anstalter i Konnersreuth fra Pressens og Televisionens Side for at give Therese Neumanns Stigmater al mulig Publicity. Imidlertid skete der intel, og Sensationen gik saaledes i Vasken. »Berlingske Tidende« har bragt en længere Reportage fra Konnersreuth i de Dage og gjorde ganske rigtigt den Bemærkning, at den katolske Kirke var ganske uberørt af Sensationens Udeblivelse. Den havde for Aar og Dag siden ganske klart givet Udtryk for sin Opfattelse, som der ingen Grund har været til at ændre.

Det er imidlertid ikke alle, der kender Kirkens Stilling til Stigmatiseringer og lignende Fænomener. Der er desværre mange, som tror, at den katolske Tro ligefrem bæres af disse opsigtsvækkende Sager, og at det katolske Præsteskab (af Pengebegærlighed) ved allehaande Kneb og Kunster fabrikerer falske Mirakler. Det kan maaske derfor være nyttigt ganske kort at give en Fremstilling af, hvad vi fra katolsk Side mener om Stigmatiseringer.

Vi kan først fastslaa, at der i vor Tid er en overordentlig Traug til at høre om sligt, og at Beretninger om paastaaede Stigmatiseringer straks afstedkommer Tilløb af tusinder, af hvem disse Ting uden Betænkning anses for Beviser paa Guds underfulde Indgriben. Allerede af den Grund viser Kirken den største Forsigtighed og vil i alle Tilfælde tilraade, at en from Lettroenhed ikke foregriber den saglige Undersøgelse, som Videnskabsmænd og Teologer vil underkaste Fænomenerne.

Ordet Stigmatisering kommer af det græske »stigma«, der betegner saadan noget som et Stik, en Plet, et Brandsaar. Der foreligger en Anvendelse af Ordet i Galaterbrevet (6, 17), hvor St. Paulus siger: »Herefter volde ingen mig Besvær; thi jeg bærer Jesu Mærketegn (græsk: stigmata) paa mit Legeme«, af hvilket man dog ikke tør slutte, at Paulus var »stigmatiseret« i moderne Forstand. Ordet udtrykker en Tanke, Paulus ofte vender tilbage til — nemlig at enhver Kristen er død med Kristus (d.v.s. befriet fra Syndens Herredømme).

Det er først senere i Historien, at Ordet fik sin moderne Betydning. Nu taler man om Stigmatisering, naar Mennesker paa deres Legeme bærer Kristi Lidelses Tegn, hvad enten det er Korsfæstelsens fem Mærker paa Hænder og Fødder og i Siden, eller det er andre Lidelsestegn, som f. Eks. i Panden af Tornekronen, paa Ryggen af Svøbeslagene eller paa Skulderen af Korsbyrden. Endvidere kan Tegnene forekomme paa usynlig, mystisk Vis (som hos St. Katarina af Siena) eller i en Form, der er synlig for alle (som hos St. Frans af Assisi, Katarina Emmerich, St. Gemma Galgani, Kapucineren Pio Pietralcina m. m. fl.). Og endelig er de synlige Saar i nogle Tilfælde aabne, i andre lukkede, i visse

Tilfælde ses de kun ved bestemte Lejligheder (f. Eks. Langfredag eller hele den stille Uge), i andre er de varige. Indenfor alle Variationer er der imidlertid nogle Fællestræk. Saarene sætter ikke Betændelse og almindelig Saarbehandling kan ikke fjerne dem.

Karakteristisk er ogsaa, at Stigmaterne er forbundne med andre Træk, der næsten altid ledsager dem. Hypoptigt forekommer der Visioner, Nedsættelse af de legemlige Behov (f. Eks. for Føde), hysteriske Lammelser, Blindhed, Klarsyn, Tankelæsning, Skuen af fortidige Begivenheder, Evnen til at tale og forstaa fremmede Sprog, som den stigmatiserede ikke forud kendte, og flere andre lignende Træk.

En Række Forfattere mener at kunne fastslaa, at der hos en Del Stigmatiserede foreligger klare Tegn paa Hysteri. Flere saadanne Tilfælde har kunnet konstateres. En 47 aarig protestantisk Prokurist i Hamborg, Otto Moock, viste tydelige sygelige Træk, siden han fra 1943 af havde Stigmater hver fjerde Uge. Hans Vægt gik saaledes ned fra 80 til 40 kg, og i Stigmatiseringsperioderne maatte hans svækkede Hjertefunktioner stimuleres med stærke Doser af Strofantin-Glukose. Imidlertid er der andre Tilfælde, hvor der ingen sygelige Træk kan konstateres, selv om der foreligger langvarig fuldstændig Faste. Om Louise Lateau (1871—1883) vides f. Eks., at hun gennem 12 Aar ikke fik anden fast Føde end den hellige Kommunion. Det maa dog tilføjes, at en fuldstændig Faste gennem længere Tid ogsaa har kunnet iagttages i flere Tilfælde af Hysteri.

Stigmatiseringen ledsages ogsaa i de fleste Tilfælde af dyb Religiositet og specielt af en mystisk Andagt til den lidende Frelser. Ogsaa her foreligger der imidlertid Undtagelser. Den nævnte Otto Moock skildrede sig som et »moderne tænkende Menneske«, ingen »dogmatisk troende Kristen«, og trods Visioner af Kristus, der kom til ham med en Bog, nærede han kun et Ønske om at »blive helbredt, ikke andet«.

Det er paafaldende, at Tilfælde af Stigmatisering optræder sent i Kirkehistorien, ikke før det 13. Aarhundrede. Det er nærliggende at antage, at Stigmatiseringerne staar i Forbindelse med den middelalderlige Korsmystik (St. Bernhard af Clairvaux) og dens Trang til Lighedannelse med den Korsfæstede. St. Frans af Assisi, hvis Stigmatisering er hævet over enhver Tvivl, var enten den første eller i hvert Fald en af de første, der saaledes bar Frelserens Lidelsestegn synligt paa sit Legeme. Og siden hans Tid har der ikke været nogen Periode i Kirkehistorien uden nye Eksempler paa Stigmater. Nøje kan man ikke angive Tallet paa Stigmatiserede gennem de forløbne 700 Aar, men det ligger formentlig omkring 350 (300 Kvinder og 50 Mænd).

Gaar man nu over til en Bedømmelse af det foreliggende Materiale, bemærker man først, at de mange Vari-

ationer indenfor Tilfældene gør en strengt videnskabelig Fremgangsmaade nødvendig. Har man først udskilt alle de usikre Tilfælde, bør de bedst bevidnede Eksempler inddeles efter deres karakteristiske Træk og karakteristiske Ledsaagefænomener. Forudsætningerne for hvert Tilfælde (den forudgaaende Helbredstilstand, de fysiske og psykiske Anlæg m. m.) maa betragtes med særlig Opmærksomhed. Og man maa indrømme, at der faktisk ikke til Dato har været anvendt tilstrækkelig metodisk Strenghed i Bedømmelsen, saaledes at baade de Slutninger, der siger god for en overnaturlig Aarsag til Fænomenerne, og de, der kasserer Stigmaterne som Visioner af overnaturlige Kræfter, stort set alle kan betragtes som forhastede.

Hertil kommer, at det drejer sig om yderst komplicerede Fænomener, til hvis videnskabelige Forklaring der udkræves et Samarbejde af en Række Videnskaber. Medicinere og Fysiologer, Psykologer og Psykopatologer maa arbejde sammen med Teologer og Religionspsykologer. De Udtalelser, der er faldet fra enkelte Videnskabsmænd bærer alt for ofte Præg af Ensidighed og manglende Hensyntagen til Problemets andre Sider.

Det er en Mulighed, at den samme legemlige Virkning kan frembringes af helt forskellige Aarsager, uden at man paa selve Virkningen kan se Aarsagernes Forskellighed. Det er muligt, at Stigmater i visse Tilfælde skyldes overnaturlige, sjælelige Erfaringer, i andre Tilfælde derimod foraarsages af hysteriske Anlæg, der under bestemte Omstændigheder giver denne Virkning. Der foreligger et Brev fra St. Ignatius af Loyola til Pater Ribadneira med Svar paa dennes Spørgsmaal om, hvad Ignatius mente om Stigmatiseringer. Den berømte Ordensstifter svarede: »Gud vil hellige Menneskenes Sjæle, indvirke paa dem og fylde dem med sine Gaver; sommetider gør han det i en saa overvættede Grad, at den overstrømmende Naades Fyldelse ogsaa strømmer over paa Legemet, og at da alt, der sker i det indre, bryder frem ogsaa udadtil. Men det er vist sjældne Tilfælde«, og Ignatius kendte Stigmatiseringer, som ikke kunde føres tilbage til Guds Indvirkning.

Den moderne Videnskab — f. Eks. Karl Rahners Undersøgelser (1948) — bekræfter Ignatius' Opfattelse og karakteriserer de ægte Stigmatiseringer som »Legemliggørelser af det, der paa mystisk Vis tildrager sig i Aanden.« Man kommer Videnskabens nyeste Resultater nærmest, hvis man siger, at der ved en dyb Guds Indgriben i Sjælen, kan sættes Kræfter i Bevægelse, der ligger latente i Organismen, og som aktiviseres af den sjælelige Indgriben, men som maaske ogsaa kunde aktiviseres paa anden, rent naturlig Maade.

I hvert Fald kan man som Resultat af den videnskabelige Betragtning fastslaa, at Stigmatiseringen i sig alene ikke tør tages som entydigt, sikkert Bevis for, at der foreligger et Mirakel. (Der mangler endnu ogsaa et Bevis for, at en virkelig Stigmatisering

ring har været af ren overnaturlig (subjektiv) Oprindelse).

Som Katolikker spørger vi naturligtvis, hvad Kirken siger i denne Sag, og dens Dom betyder mere for os end Videnskabens paa et saadant Omraade. Og her maa det understreges, at vi har fuldstændig Frihed i vor Bedømmelse af Stigmatiseringerne. I bedste Fald staar de paa Linie med Privat-aabenbaringer. Kirken forlanger ikke vor Tro paa deres mirakuløse Karakter.

Ganske vist er der enkelte Tilfælde, hvor Kirken gør det nærliggende for os at tænke paa et overnaturligt Indgreb, f. Eks. naar den fejrer en liturgisk Fest i Anledning af St. Frans af Assisis Stigmatisering. Der er en Række Paver, som uden nogen Tvivl i denne har set Guds mirakuløse Gunstbevis til den lille fattige fra Assisi. Men senere Tidens Paver har vist en

hemærkelsesværdig Tilbageholdenhed, og f. Eks. har Pavestolen i det Dekret, hvori Gemma Galganis Dyder anerkendes som heroiske, afholdt sig fra enhver Dom om hendes Stigmatisering. Det samme gælder i flere lignende Tilfælde.

Og i hvert Fald støtter Kirken i sine Helgenkaaringer sig aldrig paa en eventuel foreliggende Stigmatisering.

Vi Katolikker kan derfor aldrig bygge vor Tro paa saadanne Fænomener, selv om vi paa den anden Side heller ikke forhaster os med at forkaste dem som »Svind« eller »Hysteri«. Gud kan bevirke saadanne Ting, hvad enten de saa er af naturlig eller overnaturlig Oprindelse. Men i alle Tilfælde kan saadanne Ting højst være os en Hjælp i vor Tro, ikke det væsentlige — en Tilgift og ikke Hovedsagen.

Valfarten til Aasebakken

I straalende Sommervej fandt i Søndags den tredie Valfart til Aasebakken Sted. Store Skarer fra de fleste af vore københavnske Sogne og enkelte Provinsbyer samledes i Holte (enkelte Sogne vil dog næste Aar af Naboernes Eksempel opmuntres til endnu bedre Fremmøde), og ialt 116½ Personer vandrede med Sang og Bøn den skønne Vej gennem nogle af Nordsjællands prægtigste Egne. Til Messen, hvorunder Pater Roos prædikede, var der samlet over 1400 Deltagere, bl. a. ogsaa en Delegation fra Malmø. Over 300 modtog Kommunionen.

Et Par Timers muntert Folkeliv udfoldede sig i Parken, hvor Biskoppen underholdt sig med de mange Grupper. De fleste blev til den afsluttende Andagt, hvor over 100 Ordenssøstre og mange Præster deltog i Processionen. Biskoppen talte her og opfordrede med myndige Ord til en mere apostolisk Indstilling og Overvindelse af all for megen Blufærdighed i religiøse Spørgsmaal. Biskoppen paalagde alle at bede for Freden, for Guds Riges Udbredelse — og for Danmarks Vedkommende om flere Præste- og Ordenskald.

HAR MARIAKONGREGATIONERNE OVERLEVET SIG SELV?

I det ansete katolske Ugeblad »Volksbote« i Østrig har P. J. Bachlechner S. J. besvaret ovenstaaende Spørgsmaal. Vi gengiver nedenfor Artiklens Hovedpunkter i Uddrag.

I de sidste 12 Aar har man i alle Verdens Lande fejret Mariakongregationernes »Verdensdag« den anden Søndag i Maj. Denne Fest skal være et Udtryk for Samhørigheden mellem de 70.000 Kongregationer Jorden over med deres ca. 7 Millioner Medlemmer. Et Medlem af Mariakongregationen staar ikke ensom paa en udsat Post og tjener ikke en Sag, der ikke længere har nogen Betydning. Det Broderskab, han eller hun staar i, kalder Pave Pius XII i sin Apostoliske Konstitution angaaende Mariakongregationerne (27. September 1948) for »en mægtig aandelig Hærskare«, til hvis »Forsvar, Udbredelse og Fremme af den katolske Sag« han som Kristi Statholder netop i vor Tid sætter sin Lid. I den samme Skrivelse viser Paven med følgende Ord, at Tiden ikke er løbet fra Mariakongregationerne: »Ud af den omhyggelige Pleje af det indre Liv (som Kongregationens Vedtægter forlanger) vokser ligesom af sig selv en apostolisk Udformning af Medlemmernes Sind, der tilpasser sig de stadig vekslende Samfundsforhold, saa vi ikke betænker os paa at erklære: Det i Sandhed katolske Menneske, som Mariakongregationerne lige fra sin første Tid har bestræbt sig paa at udforme, hører ikke mindre til nutildags end i forgangne Tider; ja, vor Tid trænger maaske mere end nogen anden til Mennesker, som er helt gennemsyret af kristeligt Liv«.

Den offentlige Mening staar for Øjeblikket i en mærkelig Modsætning til disse Pavens Ord. En stor Del af Katolikerne, navnlig den yngre Generation, ser i Mariakongregationerne ikke andet end en forlængst distance-

ret Indretning, der har mistet al Saft og Kraft og derfor ikke er til nogen Nytte i de Vanskeligheder, Kirken og Verden nu er stedt i. Vor Tid trænger til Mennesker, der kan gøre en modig Indsats i Kampen for Guds Rige, men Mariakongregationen er ikke længere i Stand til at skabe Mennesker med Mod og Virkelyst, og derfor hører den hjemme paa Kirkehistoriens Pulterkammer, mener de.

Til Dels bygger denne sønderlemmende Kritik paa virkelig forekommende Kendsgerninger. Men disse er kun Resultater af den Maade, Idealet nogle Steder søges virkeliggjort paa, og kan forklares ved den almindelige menneskelige Begrænsning. I deres Skrøbelighed kan Mennesker ikke altid formaa at gribe de store Kongregationstanker. Men har der nogen

Sinde eksisteret noget, oprettet af Mennesker, som har kunnet sige sig fri for at være blevet truet af den menneskelige Utilstrækkelighed eller for at blive forvrænget eller ringeagtet paa Grund af den? For Øjeblikket kan man høre unge sige, at Mariakongregationens store moralske og religiøse Krav ikke mere passer til Tiden; Mennesker af i Dag har hverken Tid eller Kræfter til at opfylde dem. Heraf

➤ **Billedet paa modsatte Side: »Mariabørn« i Ungarn.**

Fælleskommunion for Mariakongregationen for unge Mænd i Jesu Hjerte Kirke

mærker man tydeligt, at den egentligste — omend maaske ubevidste — Grund til Afvisningen af Mariakongregationen er Mangel paa uselvisk Redebønhed til at tage fat paa de egentlige Opgaver i Arbejdet for Guds Rige. Derfor flygter man hellere over i en Aktivitet, der ingen bestemte Krav stiller, for paa en diplomatisk Maade at luske sig fra Kravene. Det mener ogsaa den Hellige Fader, naar han siger: »I vor Tid forsøger et løgnagtigt og pralende Gøglerbillede, som hedder Naturalisme, at fordærve alt og gør sig endda Bestræbelser for, ved en Aktivisme, som ligefrem er en Vranglære, at snige sig ind paa det aandelige Livs og den apostoliske Virksomheds Omraader.

Vor Tid, hvori, som Paven siger, »saa mange skranter paa Grund af sjælelig Tomhed og aandelig Blodmangel«, længes efter Mennesker, som har

en indre Rigdom og Slynke, Mennesker, som ikke ligger under for Tidens Sygdom, men vil være med til at læge den. Saadanne virkelig moderne Mennesker venter Pius XII netop at finde i Mariakongregationernes Rækker. Derfor sagde han engang i en Tale: »Nutiden kræver frygtløse Katolikker, for hvem det er den naturlige Sag af Verden at bekende dens Tro aabenlyst i Ord og Gerning, naar den guddommelige Lov og den kristne Æresfølelse forlanger det. Helstøbte, stærke, uforfædede Katolikker, ikke den Slags, som skubbes ud eller trædes ned af Verdens Foreteelser i Dag. At danne saadanne Mennesker var altid Hovedformalet for godt organiserede og aktive Mariakongregationer.

I Mariakongregationerne formes den Slags Mennesker. Indvielsen til Maria forpligter Kongreganisterne til ved

maalbevidst Selvopdragelse først at ordne deres eget Liv efter Guds Lov for saa bagefter at kunne virke ordnende udadtil. Mariakongregationens 400-aarige Historie vidner tydeligt herom. Tusinder af Mænd og Kvinder af alle Samfundslag har i Aarhundredernes Løb været med til at forme Menneskehedens Historie ud fra Aanden i dens Indvielse til Maria.

Det er altsaa ikke Mariakongregationens Idé, der er blevet saft- og kraftløs, men de Mennesker, som skulde bære den frem. Kongregationernes store Fest burde mane hver enkelt til Overvejelser i denne Retning og bringe Katolikerne til Forstaaelse af, at kun den uselviske og glade Indsats for Kristi Sag i »Herrens Tjenerinde«s Aand vil kunne redde Verden endnu engang; den Vej maa hver Kristen gaa, som er sig sit Ansvar for Verdens Tilstand bevidst.

Niels Stensen XXVI

Nedenfor bringer vi det sidste Afsnit i den interessante Skildring af vor store Landsmand Niels Stensens Levned.

Det må betegnes som et storslået udslag af lydighed, når Stensen, der så heftigt længtes efter at forlade de nordtyske lande og netop stod foran virkeliggørelsen af sit ønske om at gense Italien og sine venner dernede, afbryder sin allerede lagte rejseplan og stiller sine dispositioner for fremtiden i bero for straks at gå i gang med at organisere missionen i Schwerin, hvor de kirkelige kår med et

Den sidste fase

af Karen Plovgaard

mildt ord var endnu mindre løfterige end i de øvrige tyske stæder, hvor han som biskop havde virket.

Ganske vist havde man ønsket Stensen til Schwerin; men de relativt få katolske familier, som stod bag dette ønske, var så langt fra enige og boede iøvrigt så spredt, at bevægelsen, som skulle have sat arbejdet i gang, kom til at savne den nødvendige slagkraft.

Man havde i Schwerin et statsoverhoved, som var katolik. Det er sandt. Men for det første var Christian Louis, som han skrev sig, meget sjældent hjemme. Han og hans hof levede største delen af tiden i Paris, hvorfra han hovedsagelig gennem sin gehejmesekretær, von Bünzow, dirigerede de kirken vedrørende sager. For det andet kan det ikke skjules, at Christian Louis af Mecklenburg som regent — og tilsyneladende ogsaa som menneske — var af langt mindre format end Johann Friedrich af Hannover havde været.

I eet stykke stod de to regenters vilkår lige: Ingen af dem havde mandlige arvinger, en omstændighed, der for Hannovers vedkommende jo havde vist sig såre skæbnesvangert, hvad angik den katolske kirkes kår, og som, hvad Stensen så vel i private som i tjenstlige breve påpeger, i Mecklenburg—Schwerin ventelig vil få samme og måske endnu kedeligere følger, når den katolske regent til sin tid skal afløses af en protestant.

Nej, tilløkkende tog den ny virkeplads sig ikke ud. Den viste sig ejheller at være det, om man da ville bedømme forholdene ud fra et almindeligt synspunkt.

Da Stensen, ledsaget af sin trofaste Rose, den 1. december 1685 efter at de foreløbige forhandlinger var afsluttet, og efter at rejsen på grund af en ikke indtruffen afløser adskillige gange var blevet udskudt, drog fra Hamburg til Schwerin, gik han ind til de i rent ydre forstand vanskeligste kår, han havde kendt. Også i Hamborg havde der været mangel på præster — Stensen fortæller således storhertug Cosimo i et brev af den 30. november 85, at han har måttet vente, fordi der i byen ikke findes nogen præst, der er i stand til at høre skriftemål fra franske troende og præke på fransk —; men i Schwerin forefinder Stensen ved sin ankomst kun een eneste præst, pater Stefani, som oven i købet er lidende. Caspar Engelbret Schmal, hvis præstevieelse Stensen har fået udvirket, kan ikke følge sin mester til det ny sted, da han må bestride embedet som huskapellan hos resident Kerckring.

Steno får i Schwerin anskuelsesundervisning i sentensen om, at vil man have noget gjort, da må man gøre det selv.

Alt ligger på hans skuldre. Var rejserne ad de holstenske

veje lange og trange, så er visitatserne i Mecklenborg ikke mindre besværlige. Folk er få; men der er langt til dem.

Af pater Stefani har han ringe støtte. Syg, som denne er, synes han tillige at have været en vanskelig mand at omgås. Irritabel og skinsyg viser han sig overfor den ny biskop, som forøvrigt i endnu højere grad, end tilfældet var i Hamborg, optræder beskedent. Hans færd er som en almindelig præsts. Stensen medfører til Schwerin således slet ikke sit biskoppelige ornat. Vi véd det af et brev til priorinden i Ringe kloster, hvem han beder om vedblivende at forvare hans klæder.

At Stensen får alt arbejde overladt, ses af en skrivelse, som hertugen i februar 86 sender ham fra Paris. Brevet giver os et glimt af forholdene, som de formede sig i Christian Louis' hovedstad, hvor der under hans fraværelse skulle ske en katolsk regeneration:

»Velærværdige og højlerde, kære hengivne og tro. Vi vil hermed ikke undlade at meddele Dem, at der foreligger visse omstændigheder, hvisårsag vor hofkapellan pater Stefani måske fremtidig ikke at være i stand til at forrette sine kaldspligter i vort slotskapel, hvad vor geheimeråd Bünzow på Deres begæring kan meddele Dem flere enkeltheder om. Da vi med særdeles tilfredshed nu har

Til hr. Stenonius, velærværdige og højlerde, vor kære hengivne og tro, hr. Stenonius, i vor Residensstad Schwerin.«

At Stensen har besvaret hertugens påbudlignende anmodning imødekommande, ses af en takkeskrivelse fra Christian Louis, dateret i Paris den 22. april 1686, hvori det hedder:

»Min herre, jeg er Dem meget forbunden for den venlighed, som De i Deres brev af 24. marts bevidner at have for mig. Jeg beder Dem være overbevist om, at jeg med glæde vil søge lejlighed til at vise Dem min taknemmelighed derfor, og hvis De tror, der er noget, De kunne ønske at oplyse mig om angående Deres interesser, kan De frit forelægge det for hr. von Bünzow, til hvem jeg har skrevet om denne sag; han vil ikke undlade at gøre en nøjagtig indberetning derom til mig, og på grundlag af den vil jeg gøre alt, hvad mine forhold tillader — — —.«

De citerede to breve fra hertugen af Mecklenborg til »hr. Stenonius« er jo ligeså venlige, som de er konventionelle; men deres nedladende og upersonlige tone lader formode, hvad Steno da også snart skulle blive klar over, at Christian Louis, selv om han fra Paris optrådte som biskoppens og kirkens beskytter, i virkeligheden ikke var den støtte, som et under vanskelige forhold kæmpende kirkesamfund kunne have trængt hårdt til. Forholdet mellem hertugen og Stensen fik aldrig det hjertelige præg, som havde kendetegnet det forhold, som havde rådet mellem denne og hertugen af Hannover, og for største delen foregår Christian Louis' og hans biskops forhandlinger via den ofte nævnte hr. von Bünzow.

Imidlertid kæmpede Stensen bravt for at bringe det bedste ud af den givne situation. I den korte tid — næppe et år —, som forundtes ham i Schwerin, udrettede han meget. Folk kom langvejs fra for at skrifte, for at lade sig brudevie, for at lade deres børn døbe. Mange fattige søgte ham, og de penge, der som en stadig rindende strøm kom fra storhertug Cosimo i Toscana, deltes ud til nødlidende.

Ejheller nu glemte Stensen sin norrøne oprindelse eller de forpligtelser, han stadig havde overfor Nordens kirke. I sommeren 1686 planlægger han en færd til Stockholm; men rejsen bliver til intet. Han kan ikke undværes i den daglige gerning. Pater Stefani er blevet svagere og svagere.

Ved samme tid er der forøvrigt påny tale om en kaldelse til Trier. Denne bliver dog ikke til virkelighed. Endnu ved novembertide 1686 er Steno stadig i uvished om, hvorvidt han skal blive på stedet, eller om Gud vil noget andet med ham.

Allesjælesdag, hans »åndelige livs fødselsdag«, skriver han til fru Lavinia Arnolfini. Brevet er en ydmyg sjæls dybe selvransagelse.

»Madame, min inderlig kære moder i Jesus Kristus.

Efter den ny tidsregning har vi i dag Allesjælesdag, min åndelige livs fødselsdag. Arenes tal forøges; men taknemmeligheden hos mig øges ikke, snarere søger en højest utaknemmelig lunkenhed at tage overhånd. Gud har inspireret Dem til og ladet Dem og Deres venner udøve mange kærlighedsgerninger og selvfornægtende handlinger for at drage mig til sin elskede søns rige. Jeg håber derfor på hans vedvarende miskundhed, at han stadig vil betjene sig af Dem og mange andre af Guds venner, som også er Deres, til at forlene mig med en virkelig nidkærhed.

Ak, når jeg betænker nøden hos dem, jeg dagligt ser i

San Lorenzo - Niels Stensens gravkirke

bragt i erfaring, at De er der, og at Deres optræden og handlinger virker, så hvermand opbygges deraf og roser Dem, har vi nådigst herved villet give Dem til kende, at det for det tilfældes skyld, at sagerne med pateren skulle gå i den antydende retning, da uden videre må være Dem magtpåliggende, at de guddommelige handlinger efter bedste evne bliver foretaget i vort til rådighed stående kapel ved læsning af den hellige messe, meddelelse af de hellige sakramenter så vel som også ved prædiken, så det ved Deres gode anordning tilrettelægges således, at intet forsvømmes ...

ORIENTERING

Pavetalens Ekko

Den Hellige Faders Tale til den Katolske Aktions Ledere har fremkaldt en heftig Polemik i den italienske Presse, selvfølgelig ikke mindst i de venstreorienterede Blade. I den Anledning har den Katolske Aktions Vicepræsident i Italien, Professor Gedda, i en Artikel i det romerske Morgenblad »Il Quotidiano« grebet ind

i Polemikken og aabenlyst brændemærket Socialisternes Forsøg paa at fordreje og »udlægge« Pavens Ord. Fra kommunistisk Side hævdes det, at Paven har raadet Katolikkerne til at holde sig borte fra den politiske Kamp — hvilket vilde betyde, at den Hellige Stol havde foretaget en Kursændring. Professor Gedda understreger

Urigtigheden i denne Paastand og beviser, at Vatikanet tværtimod har bekræftet den hidtidige Kurs. »Paven skelner — siger Gedda — tydeligt mellem »politisk Virksomhed« og »Partipolitik«. Det sidste kan Katolsk Aktion ikke bedrive efter Konkordatets Aand og Bogstav, men det første er enhver Borgers umistelige Ret, og ingen forbyder en Katolik at beskæftige sig med Politik. Det er ganske omsonst, slutter Gedda, at ville lamme Katolikernes politiske Forpligtelser ved disse Manøvrer.«

samme ulykkelige tilstand, af hvilken han lod mig udfri, uden at jeg selv forstod det, før jeg derefter befandt mig i samfund med hans venner, ved jeg næppe, hvor hen jeg skal vende mig for at bevidne, hvad jeg skylder Gud, som er så underfuld i sin miskundhed, og hvad jeg skylder alle dem, som han har villet bruge i sit øjemed — —, og især hvad jeg skylder Dem, min inderligt kære moder, som på denne dag, der af kirken er fastsat til de heden-gangnes lise — — — har været foranledningen til, at jeg førtes ud af kætteriets død og modtog livet ved Jesu Kristi hellige legeme, hans hellige kirke, hvorledes skal jeg da gengælde Gud det, han har gjort for mig? Men hvorledes skulle jeg blive virkelig taknemmelig, om ikke Gud selv gjorde mig det, og hvorledes skulle jeg håbe, han vil gøre det, når jeg så ofte har skubbet fra mig de erkend- lighedshandlinger, han gennem mig har villet øve? Hjælp mig, min inderligt kære moder, at finde tilgivelse for de begåede forsømmelser og krænkelse — — —.

Længere henne i brevet hedder det:

»Gud har ført mig på en måde, under hvilken jeg blindt henlever dagene. Jeg har tre konvertiter, som jeg indtræn- gende beder Dem anbefale til Gud og mig med dem, såle- des at de ikke af mine synder hindres i at modtage den eneste ønske — — —.

Dette brev, det sidste, Stensen får lejlighed til at sende madame Arnolfini, er skrevet tre uger før hans død, og Guds vilje viste sig at være, at hans ihærdige apostel skulle slutte sin vandring og sit virke på stedet, hvor han var.

I »La vie —« af Rose skildres det, hvorledes Stensen efter gennem dage og nætter at have plejet den syge pater Stefani og forberedt denne til den sidste store rejse selv blev syg til døden. Han kæmpede tappert mod sine smerter og lod sig først til allersidst bevæge til at lægge sig til sengs. Kærlige hænder til pleje savnede han ikke. Den trofaste Rose og dennes unge brorsøn samt dennes lærer var hos ham i hans fattige bolig; men der fandtes ingen præst, der kunne høre den døendes skriftemål. Den syge biskop var stedets eneste gejstlige. Den trøst, han havde kunnet bringe andre, skulle blive ham selv nægtet.

Men der lyser en forunderlig fred ud af de linjer, han på dødslejet skriver til sin trofaste ven, Cosimo III. Han skriver dem den 24. november, godt og vel et døgn, før han drager sit sidste suk. De afspejler hans kærlige om- sorg for dem, der er ham betroet, de giver et billede af

den dybe anger, han føler over sin egen synd og util- strækkelighed, men de vidner tillige om den klippfaste nåde, Gud ellers ville have ladet tilflyde dem. Jeg er her på et sted, hvor antallet af katolikker er meget lille, og af dette antal er der kun få, der yder mig nogen trøst — —.

Jeg venter med posten blandt andet besked om, hvad Hans Hellighed vil med mig, om jeg enten skal forblive her og virke, så godt jeg kan, eller om jeg skal drage til Trier, hvorhen kurfyrsten ønsker mig, eller om jeg skal vende tilbage til Italien. Måtte Guds vilje ske! Det er mit tro, der har håret ham gennem alle trængsler, og om den hengivenhed i Guds vilje, der i Stensens mund ikke var noget tomt ord.

Brevet lyder som følger:

»— — Dette er muligvis den sidste skrivelse, Deres Høj- hed vil få at se fra min hånd, da det har betraget Gud at sende mig en sygdom, som åbenbart under smerter skal ende mit liv. — — — For alt være den guddommelige god- hed takket og priset. For i alle tilfælde at opfylde ret- færdighedens fordringer lader jeg i kraft af den tilladel- se, Deres Højhed har givet mig, hr. Kerckring udbetale mig endnu tre hundrede daler, og hvis jeg skulle dø, hå- ber jeg, at Deres Højhed af Deres sædvanlige barmhjertig- hed vil påtage Dem udgiften ved min begravelse, som jeg ønsker skal foregå på de fattiges vis. Iøvrigt anbefaler jeg til Deres barmhjertighed for Jesu Kristi kærligheds skyld hjerteligt tre venner, jeg har hos mig, to herrer Rose af lithauisk adel og en hr. P... Den unge Rose blev af hans far overgivet mig som en søn, og den ældre, hans onkel, har i sin stræben mod fuldkommenheden allerede vir- ket og lidt meget, hvad jeg tror, jeg allerede har skrevet om. Hr. P. er ligeledes en god sjæl. Jeg anbefaler dem for Jesu kærligheds skyld til Deres store godhed. For min sjæl beder jeg, at Gud må forbarme sig over den. For De- res Højhed beder jeg om den nåde, som Gud vil hellige Dem, Deres hus og Deres hele stat med. Yderligere beder jeg for disse mine tre åndelige sønner om rejsepenge, så de kan drage til Firenze, og at der må blive givet den unge mand lejlighed til at fortsætte sine studier under sin onkels og hr. P...s ledelse og under opsyn af selska- bets patres, samt at han ikke kommer til hoffet, før han er befæstet i et kristeligt levned, da kun få af de unge hoffolk er betænkt på deres frelse. Om denne kærlig- hedstjeneste beder jeg Deres Højhed på dødens tærskel, idet jeg af Guds barmhjertighed håber endnu i døden at kunne bede for Dem. Deres Højheds uværdigste tjener

Niels Stensen.«

Bedre og smukkere indtryk af de tanker, som på det sidste bevægede Steno, får man næppe end gennem hans egne »på dødens tærskel« skrevne ord.

De skal derfor også stå som slutstenen på denne lille beretning om vor landsmand Niels Stensens liv. Han, der var født i København ved nytårstid 1638, udåndede den 26. november 1686, på andendagen efter, at han havde sendt storhertugen af Toscana sin sidste hilsen.

»La vie de Nicolas Stenon« bringer en smuk enkelthed fra hans dødsleje, idet Rose beretter, hvorledes den dødes ansigt på en forunderlig vis fik ungdommens skønhed til- bage. Alle, der så det, undredes derover, hedder det. De, der har betragtet hans træ, må have glædedes derved. Men vi, der kun ad historiens bane har kunnet følge Sten- sens levnedsløb, følge ham ad sejiens lysende vej som ad modgangens stenede stier, tror at vide, at hans sjæl må have været langt, langt skønnere.

San Lorenzo - under hvis midterskib Niels Stensen stedtes til hvile

Kongregationen til Troens Udbredelse

Kongregationen for Troens Udbredelse (de Propaganda Fide) blev oprettet af Pave Gregor XV i 1622. Dengang udøvede den navnlig en betydelig Virksomhed i de nylig opdagede Lande. Nu til Dags naar dens Kompetence ud til alle de Egne i Verden, hvor det kirkelige Hierarki endnu ikke er oprettet. En kirkelig Organisation, som endnu er i sin Vorden, endnu ikke har vokset sig stærk nok, men trænger til Støtte, hører ind under Propaganda Fide-Kongregationen. — Først og fremmest staar alle de Omraader, som forvaltes af apostoliske Vikarer og apostoliske Præster samt i Østen af Missionsledere, d. v. s. alle egentlige Missionsomraader, under Kongregationen.

Tillige, omend i anden Række og kun midlertidigt, hører ind under den saadanne Omraader som f. Eks. Japan, hvor Hierarkiet ganske vist er oprettet, men endnu ikke har slaet saa faste Rødder, at Bispedømmerne helt og holdent kan klare sig uden Hjælp. Lige til Pius X's Kurierform i 1908 stod England, Skotland, Irland, Holland, Luxembourg, U.S.A., Kanada og New-Foundland under Missionskongregationen. Her i Europa hører stadig Danmark, Norge, Sverige og Finland samt de romerske Katolikker i Bulgarien, Albanien og Grækenland ind under den, hvorimod kun en Del af Afrika, idet Hierarkiet oprettedes adskillige Steder i Afrika for ganske nylig. Det er vel ogsaa kun et Spørgsmaal om Tid, inden de skandinaviske Lande faar Lejlighed til at genoprette Hierarkiet og dermed glide bort fra Propagandakongregationens Varetægt. Enkelte Dele af Nord- og Sydamerika hører fremdeles under »propaganda fide«.

I territorial Henseende er Propagandakongregationens Virkefelt blevet meget indskrænket, først af Pius X og derpaa af Benedikt XV, som lagde alle de med den hellige Stol forenede Orientaler ind under den Kongregation for Østens Kirke, som han grundlagde i 1917.

Propagandakongregationen placerer ogsaa de Overhyrder, der arbejder indenfor Kongregationens Omraade og holder Opsyn med Omraadets Udvikling. Hvad der angaar Trosspørgsmaal, Oprettelse og Overledning af kirkelige højere Lærestalter, Ægteskabssager og almindelige Forskrifter for Gudstjenesten, er imidlertid forbeholdt de pavelige Kongregationer, som beskæftiger sig med disse specielle Sager. Tidligere kaldtes Propagandakongregationens Præfekt i Spøg for Den røde Pave paa Grund af den store Myndighed, der var tillagt ham, og i den romerske Kurie sagde man, at Propagandakongregationen i sig rummede alle de andre Kongregationer, fordi den af egen Magtfuldkommenhed kunde løse alle vanskelige Spørgsmaal for de Lande og Personer, som var underlagt dem, og selv give alle Fuldmagter

og Dispenser, der ellers maatte søges hos vidt forskellige kirkelige Autoriteter. Propagandaens Kardinalpræfekt har stadig meget vidtgaende Fuldmagter og for sin egen Jurisdiktion næsten alle dem, Paven selv har.

Det er klart, at denne Kongregations Præfekts Stilling er en af de mest indflydelsesrige, men ogsaa kræver en vældig Arbejdskraft og en yderst uafhængig Indstilling til verdslige Magter, særlig Lande med mange Kolonier. I Aarhundreder har Kolonimagterne krævet, at der udelukkende, eller i alt Fald fortrinnsvis, ansattes Præster og Ordenssøstre af dens eget Folk i dens Koloniers Missioner. Efter den første Verdenskrig kæmpede den daværende Præfekt for Propagandakongregationen, Hollænderen, Kardinal van Rossum, urokkelig mod disse Krav, som til sidst vilde komme til at betyde en Trusel mod Missionsvæsenets Katolicitet. Ogsaa den nuværende Præfekt, Kardinal Fumasoni-Biondi, der i mange Aar har beklædt vigtige kirkelige Poster i forskellige Lande, er en stærk og uafhængig Personlighed, den rette Leder af Missionsvæsenet. Kirken maa jo holde Evangeliets Udbredelse fuldkommen adskilt fra al verdslig Erobringslyst. Benedict XV, Pius XI og Pius XII har truffet omfattende Forholdsregler for at sikre Missionsvæsenets Uafhængighed af det verdslige Kolonistyre, — først og fremmest ved planmæssig Uddannelse af indfødte Præster og Oprettelse af Hierarkiet i Missionslande ved indfødte Biskopper. Herved tilfredsstilles ogsaa de farvede Folks Uafhængighedstrang. Men naturligtvis giver Propagandakongregationen ikke Slip paa Traditionerne. Enhver, som kender noget til Missionshistorien, ved, hvilke overordentlige Fortjenester enkelte Nationer har indlagt sig ved Udsendelse af store Mængder af Missions-søstre til fjerne Lande, Fortjenester, der ikke kan glemmes. Og Steyler-Missionærernes store videnskabelige Arbejde foranledigede Pius XI til at betro dem det katolske Universitet i Peking.

Under Propagandakongregationen staar »Sammenslutninger af Gejstlige«, dannet med det udtrykkelige Hovedformaal at uddanne Missionærer, og de Seminarier og Kollegier, der har samme Maal. Ved denne Paragraf i Kirkens Lovbog unddrages alle Ordenssamfund Kongregationens Overhøjhed, fordi enhver Ordens Hovedformaal er at tilskynde og hjælpe sine Medlemmer til Stræben efter Opnaelse af personlig Fuldkommenhed. Derfor staar nu kun faa Missionselskaber under Kongregationen.

Det af Pave Urban VIII grundlagte Collegium Urbanum de Propaganda Fide, hvorved unge Teologer fra alle

Propaganda-Kollegiet paa Monte Gianicolo. Voldene i Forgrunden stammer fra det gamle Citta Leonina.

Sverige vedtager de ny Religionslove

Den svenske Rigsdag vedtog i Slutningen af sidste Uge efter livlige Debatter i begge Kamre Forslaget til Religionsfrihedslovene saaledes som de var fremsat af det Udvalg, der havde behandlet Sagen. Det mest omdebatterede Emne gjaldt Ophævelsen af Klosterforbudet. Den ny Lov anerkender Udtrædelse af den svenske Statskirke, tilkender de øvrige Trossamfunds

9000 Studenter i Chartres

I Pinsedagene valfartede 9000 Studenter til Domkirken i Chartres. Lørdag før Pinsen forlod de Paris for at tiltræde den 30 Timer lange Tur til Chartres. De marcherede i tre Kolonner: »Route de Pégy«, »Route de Rambouillet« og »Route de Versailles«, og der deltog Studenter fra Spanien, Italien, Belgien, England, Tyskland og Schweiz. Pinsemandag Morgen arrivere de i straalende Solskin til Chartres, og Katedralen — hvor man endog havde fjernet Stoleraderne — kunde næppe rumme Skarerne. Ærkebiskop Felin fra Paris celebrerede Pontifikalmessen, medens Studentersjælesørgeren Père Béard fra Paris prædikede. Det var et gribende Syn at se de enorme Skarer af unge flokkes om Herrens Bord, hvor 50 Præster uddelte Eukaristien. (KIPA)

mulige Lande studerer, hører under Propagandakongregationen og giver ved sine Studenter af alle Racer og alle Farver et anskueligt Billede af den katolske Kirke som Verdenskirke.

Præster Ret til at foretage Vielser, samt forudser en Ordning med Hensyn til Betaling af Kirkeskal til den svenske Kirke.

I Slutningen af April har *Kartheusernes Generalkapitel* været indkaldt til Møde i Grande Chartreuse i Frankrig og Kapitlet vedtog *Oprettelsen af et Klostersamfund i USA*. Siden Ordenens Oprettelse i 11. Aarhundrede har den aldrig slaaet Rødder udenfor Europa, men man mente nu at maatte efterkomme en Opfordring fra USA, og Kapitlet modtog Beretning fra Paues, der havde undersøgt de stedlige Forhold samt befuldmægtigede Generalmagisteren til at foretage det videre fornødne. Det ny Kartheuserstift i Amerika vil faa Navnet »Villa Caeli — Sky Farm«. (KIPA)

Eventyrlig Lysstafet over den sovjetrussiske Zonegrænse

Lyslet fra Vor Frues Domkirke i Altenberg, som tysk Ungdom i Maj Maaned bragte ud over det ganske Tyskland, brænder nu ogsaa i Berlin. Det østtyske Politi var imidlertid ude efter Lysstafetterne, som dog havde gemt det i en Grubelampe. Patrouillen med Grubelampen i en Mappe blev imidlertid standset ved Zonegrænsen, men man havde Aandsnærværelse nok til at tænde en Cigaret ved Grubelampen og derpaa slukke denne. Efter at have passeret Zonegrænsen tændtes en Tændstik ved Cigaretten og Lampen tændtes saa paany. Vor Frues Majlys passerede saaledes Jerntæppet i Form af en Cigaret. (KIPA)

J korte Træk -

Det amerikanske »Newsweek« hævdede for nylig at der i Øjeblikket føres *hemmelige Forhandlinger mellem Vatikanet og USA* vedrørende Skadeserstatningskrav fra sidste Verdenskrig, samt at Vatikanet havde stillet ublu Krav om Erstatning i Anledning af Skaderne under Luftangrebet paa Castel Gandolfo. — Rom har som allerede tidligere meddelt overhovedet ikke anmeldt Skadeserstatningskrav i Washington. (KIPA)

I Bispedømmet Basels officielle Organ har Biskoppen af Basel og Lugano, Mgr. von Streng, set sig nødsaget til at indrykke en Paaimendelse til Gejstligheden og de Troende om at vise Tilbageholdenhed overfor den senere Tids saakaldte Aabenbaringer i Heroldsbach. Mgr. von Streng gentager Forbudet mod »Valfarter og Pilgrimskælder«. (KIPA)

Den polske Regering har officielt meddelt USA, at den amerikanske Statsborger, Biskop Josef Padewski, er afgaaet ved Døden i et polsk Fængsel, hvor han har siddet arresteret i fire Maaneder. Biskop Padewski var paa Besøg i Polen og blev arresteret i Januar og anklaget for at »have overtraadt Devisebestemmelserne«. De polske Myndigheder har i det mellemliggende Tidsrum forhindret de amerikanske Myndigheder i at komme i Kontakt med Biskoppen. (CND)

vet *virkeliggjort* paa en iøjnefaldende måde i *den hellige kommunion*. »Den, som spiser mit kød og drikker mit blod, har evigt liv ... han bliver i mig og jeg i ham. Og ligesom jeg lever i kraft af Faderen, saaledes skal den, der spiser mig, leve ved mig« (Jo. 6, 54—57). Med rette kan altsaa alle de, som ved tro og håb og kærlighed hører Kristus til, sige om sig selv, hvad apostlen Paulus udtalte om sin person: »For mig er det at leve Kristus og at dø en vinding« (Fil. 1, 21).

Store og hemmelighedsfulde ting beretter altsaa skriften om Kristi person og hans forhold til os. Det er ganske sikkert, at det er saaledes. Men ikke mindre sikkert er det, at *for Kristi person er hans hjerte all*, ligesom han er alt for os. Ifølge skriftens psykologi er hjertet midtpunktet for menneskets tilværelse og liv, det er den rod, hvoraf al åndelig virksomhed spirer frem, og det er det symbol, der repræsenterer hele hans moralske personlighed. Hjertet er i denne psykologi ligefrem mennesket selv, og dette er så meget værd, som hjertet er værd. Hvad der saaledes gælder om det menneskelige hjerte i al almindelighed, gælder naturligvis ogsaa om Jesu hjerte.

Først og fremmest er hjertet personlighedens og det moralske livs *inderste kerne*, lige meget om vi tæn-

JESU HJERTES FEST

På fredag i denne uge begynder juni måned med Jesu Hjertefesten. Både den dag og hele måneden, som jo er indviet til Herrens højhellige hjerte, stiller os overfor opgaver, som vi skal kende og løse på en værdig måde. Hvad vor Frelser selv ønsker af os i så henseende, er dette: Vi skal gengælde hans kærlighed til os med den tilsvarende kærlighed fra vor side, og vi skal yde ham oprejsning for al den uret, hvormed altfor mange krænker hans elskende hjerte.

For at opfriske den rette forståelse af vor Frelseres ønske og blive ivrige for at berede ham den glæde, han venter af os, vil vi nu fordybe os lidt

i det Nye Testaments bøger og overveje, hvad de har om Jesu Hjerterandagen.

Som en indledning samler vi de steder, der klarlægger *hjerlets betydning for Jesu guddommelige person*. Vi ved jo alle, at Kristi person er livskraft og kilde til hele vort religiøse liv. Hvor der findes kristne mennesker, lever de af hans liv. Men i Jesu person er hans hellige hjerte både *kerne og rod og symbol* på hele hans moralske personlighed. Ligesom altsaa Kristi person er alt for os alle, saaledes er hans hjerte alt for hans person.

Det ville være ugørligt at samle alle de steder, der viser, at *Kristi person er det kristne livs kraft og kilde* til al nåde og hellighed i vort åndelige liv. Vi nøjes derfor med at anføre nogle få. Som den røde tråd går det gennem evangelierne og apostlenes breve, at »nåden og sandheden er kommet til os ved Jesus Kristus« (Jo. 1, 17). Det er ogsaa det, som Kirken minder os om i slutningsevangeliet af næsten hver messe. »Af hans fylde har vi alle modtaget«, og det »nåde over nåde«, fordi, som den h. Petrus forklarer, »der ikke er frelse i nogen anden; thi der er ikke under himlen givet menneskene noget andet navn, hvorved vi kan frelses« (Apg. 4, 12). St. Paulus mener det samme, når han skriver: »Det skyldes Gud, at I er i Kristus Jesus, som er blevet os visdom fra Gud, både retfærdighed og helliggørelse og forløsning« (1. Kor. 1, 30). Alt dette er imidlertid kun en genlyd af hin dybsindige lignelse, hvormed vor Herre selv har illustreret vort åndelige forhold til ham. »Jeg er vinstokken«, sagde han sidste aften i sine disciples kred, »I er grenene. Den, som bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; thi skilt fra mig kan I slet intet gøre. Hvis nogen ikke bliver i mig, kastes han ud som en gren og visner. Man samler dem og kaster dem i ilden, og de brændes« (Jo. 15, 5—6).

Hvad vor Frelser her siger, er ble-

ker på hedninger eller kristne. I hvert »hjerter« har jo Gud skrevet samvittighedens lov eller den naturlige morallov (Ro. 2, 15). I »hjerter«s muld falder evangeliets ord, som den guddommelige sædemand sår (Lk. 4, 15). I vore »hjerter« sender Gud sin Søns Ånd (Gal. 4, 6) og ved troen hør Kristus selv i »hjerterne« (Ef. 3, 17).

Hjertet er altså den jordbund, hvori al vor åndelige kraft har sine rødder, og den kilde, af hvilken alt åndeligt liv vælder frem. »Et godt menneske tager gode ting frem af sit hjertes gode forråd, og et ondt menneske tager onde ting frem af sit onde forråd. Thi hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med« (Lk. 6, 45). Ligesom al synd, således kommer også al retfærdighed, fromhed og barmhjertighed fra denne brønd, og hvis Guds ord i al låmmodighed bærer 30 fold, 60 fold og 100 fold frugt, så er grunden den, at hjertet ligner den gode og bedste jord (Lk. 8, 15).

Fra »hjerter«s dyb kommer også de åndelige lovsange og taksigelser, som i vor Herre Jesu Kristi navn stiger op til Guds trone (Ef. 5, 19—20, Kol. 3, 16). Netop fordi hjertet har en så central stilling, vil Gud, der har afskaffet den legemlige omskærelse, »hjerterne«s omskærelse, der sker ved Ånden, ikke efter bogstaven (Ro. 2, 29). Denne omskærelse bliver så en af betingelserne for hin renhed, som Jesus priser salig: »Salige de rene af hjertet, thi de skal se Gud« (Mt. 5, 8). Og

når den store dag er inde, da vor Herre afsiger dom og kundgør for hele verden, hvad hver især af os er værd i hans øjne, så sker det, efter at han har prøvet og ransaget vore »hjerter« (Tes. 2, 4, Ro. 8, 27).

Ifølge skriften er det altså virkelig sandt, at den menneskelige personligheds værd står og falder med hjertets værd. Denne kendsgerning kan nok tilskynde vor samvittighed til at ransage sig selv, og dette ville være meget naturligt, men den muliggør også en dybere forståelse af Jesu hjertes betydning for Kristi person. Det er jo også et menneskeligt hjerte som vort, og det er undergivet de samme love som vort, synden undtaget.

Men før vi drager flere slutninger, bør vi se på den side, som vi endnu mangler. Hjertet er nemlig også *symbol* på det indre og åndelige menneske. Derfor finder vi det så tit på billeder og statuer. Det danner modsætningen til det udvortes menneske og det, vi har fælles med dyrene. Det repræsenterer det reelle og ægte overfor tomhed og bedragerisk skin. »Dette folk ærer mig med læberne«, siger vor Herre (Mt. 15, 8), men deres hjerte er langt borte fra mig«. Det samme ser vi i apostelfyrstens formaning til hustruerne. »Jeres prydelser skal ikke være noget udvortes: hårflotning og påhængte guldsmykker eller forskellig klædedragt, men hjertet, det skjulte menneske, med den uforgængelige prydelse, som en sagtmødig og stille

ånd. Dette er meget værd i Guds øjne« (1. Pet. 3, 4). Tydeligst kommer dog denne modsætning mellem det ægte og uægte frem hos Johannes, hvor han skriver: »Børnlille, lad os ikke elske med ord, ej heller med tunge, men i gerning og sandhed. Derpå skal vi kende, at vi er af sandheden; og da kan vi for hans åsyn hero-lige vore hjerter. Hvad end vort hjerte måtte fordømme os for, Gud er større end vort hjerte og kender alt. Hvis vort hjerte ikke fordømmer os, har vi frimodighed overfor Gud« (1. Jo. 3, 18—21).

Det siger sig selv, at hvis hjertet er alt dette; hvis det har ganske afgørende betydning for den menneskelige person og dens liv, så er det samme også tilfældet hos vor Frelser's hjerte, og vi har i disse overvejelser et godt middel til klarere forståelse af det, der ellers er så skjult for os, fordi det er hævet højt op over det dagligdags. Og når vi kender Jesu hjertes rigdomme, dets renhed, hellighed og kærlighed igen bedre, så elsker vi også vor Frelser mere og bliver ivrige for at berede ham al den ære og glæde, som han ønsker af os.

Med disse indledende bemærkninger er der nu banet en vej til nærmere overvejelse af Jesu Hjertes *kærlighed*, igen ud fra det Nye Testaments lære derom.

Det bliver så emnet for den næste artikel.

F. K.

<p style="text-align: center;">Aarhus</p>	<p style="text-align: center;">Søren Clausen <i>Alt i Isenkram</i> SCT. PAULS PLADS 2 · Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">JUHLS <i>Farvehandel</i> <small>FR. ALLE 99 TELEFON</small> Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Brødrene Jensen <i>Manufaktur - Trikotage</i> RYESGADE 22-24 · Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p><i>Kvalitet og Service</i> A/S AARHUS KØDFORSYNING <i>Byens førende Forretninger i</i> KØD - FLÆSK - PAALÆG <i>Afdelingen: Sdr. Allé 4 · Telefon 7114</i> Leverandør til: Sct. Josephs Hospital</p>		<p style="text-align: center;"> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Telegramhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup · Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør · Ladestation Hans Brogesg. 4 · Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 · 1805 Jærgaardsgade 17 · 19 · Aarhus</p>
<p>Karl Hansen autoriseret Installatør FREDERIKSGADE 75-77 Telefon 295 Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.</p>	<p>J. P. Sørensen <i>Kolonial, Vin og Delikatesser</i> Hans Brogesgade 15 · Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØLUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>
<p style="text-align: center;">KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 · 4089</p>		<p style="text-align: center;">Chr. Nielsen <i>Bageri og Konditor</i> Michaelsensgade 8 · Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital</p>

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Skjulestedet skulde imidlertid staa sin Prøve hurtigere end nogen havde tænkt sig det. Den gamle Sakristan Pascal havde bemærket, at Tiggeren var gaaet ind i Huset og var da ilet til Poitiers saa hurtigst han kunde for at melde det til Jakobinerne. Han var nemlig i Mellemtiden blevet klar over, at der paany arbejdede en Præst i Montbernage, og Klokkingningen samt den natlige Salmesang var han ogsaa efterhaanden klar over hvor kom fra. Det var ikke Djævelens Værk. Og da han tilroede Familien Bernard alt, var Tiggeren forekommet ham mere end mistænkelig.

En Timestid senere larmede tunge Skridt op ad Trappen i Grønthandlerens Hus, og Jakobinerens Ankomst var saa uventet, at hverken Præsten eller Fru Bernard i første Øjeblik skænkede Skjulestedet en Tanke. Men den tykke Philipp for' med uvanlig Hurtighed hen og rev Skabsdøren op. Og medens Jakobinerne bandende og larmende gennemrodede Værelset og alle andre Rum i Huset, var Coudrin for længst i Sikkerhed i sit Skjul. De Røde drog til Slut af Sted igen under megen Larm, og de bandede inderligt ad Pascal, der havde slæbt dem for-gæves til Montbernage. Nu maatte Præsten jo trods alt til igen at se sig om efter et nyt Opholdssted. Det vilde være for risikabelt at blive her læn-gere, da man ganske givet maatte reg-

ne med ny Husundersøgelser. Og man kunde jo ikke regne med hver Gang at naa Gemmestedet saa betids. Derfor tog Peter Coudrin i nærmest følgende Tid ophold hos Bonden Pasquier, der hjertensgerne aabnede sine Døre for ham.

Præsidenten for Kriminaldomstolen, Jean Planier, løb bandende og skændende frem og tilbage i sit Kontor, medens en Nationalgardist aflagde Beretning for ham om Tiggerens sælsomme Forsvindingsnummer i Hospitalet i Poitiers.

»I er nogle Nathuer allesammen,« rasede Planier. »Jeg kan ikke faa ind i mit Hovede, hvordan I kunde lade ham undslippe!«

»Det er heller ikke gaaet rigtigt til,« forsvarede Soldaten sig stammende. »Ikke en Mus har kunnet komme ud af Hospitalet, uden vi skulde have set det. Vi har undersøgt hver eneste Krog, og det er komplet umuligt, at nogen kan have skjult sig der. Vi har kigget under hver eneste Seng.«

»Ja, under hver eneste Seng, men ikke i hver eneste Seng, I Fæhoveder!«

»I hver eneste Seng?« stammede Soldaten. »Ja, men der laa jo kun de syge.«

»Ja, og under de syge laa Præsten Coudrin, det kan I tage Gift paa,« hvislede den frafaldne Præst ærgert. »Men vi skal nok faa fat i ham. Det kan I ogsaa tage Gift paa.« Og med et Skuldertræk forlod Soldaten Kontoret.

»Det vil jeg dog ikke tage Gift paa,« mumlede han, idet han forlod Kontoret. »Ham, Coudrin, han er nu ikke helt skeløjet.«

7. Kapitel

Paul Convertier sad paa Kanten af Bagerovnen i sin Faders Bageri; det var en kold Vinterdag, og det var ret behageligt at være i Nærheden af Ovnen. Han sad med lukkede Øjne, medens han med stor Udholdenhed paa sin Trompet spillede Visen om Mester Jakob, der ikke vilde staa op selv om han hørte Klokken slaa tolv. Hele Bageriet genlød af den herlige Koncert.

Det syntes imidlertid ikke at genere hverken Mester Convertier, der stod og blandede Dejg til næste Dag i det store Trug, eller de to Dreng Martin Cordier og Georges Vinaie, der sad paa Bordkanten og opmærksomt lyttede til Koncerten.

»Der er vel nok Klang i den!« sagde Martin anerkendende, da Trompeten endelig undte sig en lille Pause.

»Ja, det var da i hvert Fald højt nok,« sukkede Georges.

»Mester Jakob kunde minsandten ikke undgaa at blive vækket,« smilede Bagermesteren uden at se op fra sit Arbejde.

»I og for sig var det maaske en Ide, om du imorgen tidlig vækkede Montbernage med din »Mester Jakob«, naar Pastor Marche-à-terre skal læse Messe,« foreslog Martin.

»Ja, for at de Røde ogsaa kunde faa Besked samtidig,« tilføjede Paul grinnende. Men saa fik den fiffige Georges pludselig en helt anden Ide.

»Nej, imorgen gaar det ikke! Men du kunde næste Gang blæse en Melodi Aftenen i Forvejen, saa at Folkene dermed vidste, at der næste Morgen var Messe i Pasquier's Lade. Og maaske kunde du endda med et Par Toner angive Tidspunktet.«

(Fortsættes)

SOMMER I TYROL

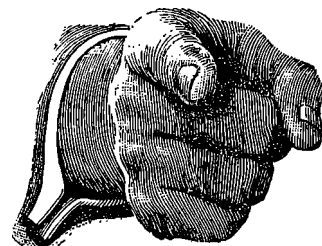
Gasthof og Pension

KRONBURG

(1063 Meter)

Idyllisk og ideelt Ferieopholdssted i Tyrols Hjerte. Endnu nogle Pladser ledige i Juni, Juli og August. Henvendelse til: Forstanderinden, Kloster Kronburg, Post Zams, Tirol.

Har De

nu ogsaa tænkt paa om det ikke var muligt at skaffe ugebladet endnu en abonnent?

Hver ny abonnent betyder et skridt fremad, en forbedring af bladet - og sidst men ikke mindst en gevinst for kirkens sag - kort sagt: et stykke katolsk aktion

Hjælp med til at

Katolsk + Ugeblad

kommer enhver dansk katolik i hænde.

Køb
Deres bøger
i
**SANKT
ANSGARS
BOGHANDEL**

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

LEDERSKOLERNE

1.-7. JULI OG 7.-15. JULI

Fra den dag solen vendte og dagene begyndte at blive længere har vi alle landet over glædet os til, at det blev sommer, for da skulle Øm igen tages i brug til lederskolerne.

Og nu nærmer tiden sig. DUK's sekretariat har længe arbejdet med at ordne det fornødne, indmeldelsesblanketter er blevet udsendt, — og nu ventes der kun på, at I skal indsende indmeldelsen. Sommerens store oplevelse er forberedt til alle, som vil og kan komme!

Som sædvanlig bliver der to lejre. Den første fra 1.—7. juli er beregnet for alle unge, som har lyst til at deltage. Programmet vil ligne det fra de foregående år, men med flere forandringer. Således vil der være flere fællesdiskussioner, og der vil også være en studiekreds om moderne litteratur. Her vil der med udgangspunkt i den spændende katolske litteratur, der er kommet på dansk i de senere år («Den tredje mand» af Graham Greene, Evelyn Waugh o. s. v.) kunne føres ligeså mange spændende diskussioner om vor tids forvirring og vor egen stilling i verden.

Efter dagens mange gøremål vil der om aftenen være lejrhal med underholdning og sang. Og som dagen begynder med messe, vil den slutte med komplet.

Den næste lejr finder sted fra d. 7.—15. juli. Denne lejr er beregnet for ledere og andre, som gerne vil uddan-

ne sig til mere aktivt at tage del i ungdomsarbejdet i de eksisterende foreninger, eller som vil starte et sådant arbejde. Som følge heraf vil der blive lagt mere vægt på studierne og min-

dre på morskab og hygge, selvom der naturligvis vil blive tid til adspredelser og fornøjelige oplevelser. Ligesom ved første lederskole vil der også ved nr. to være en studiekreds om moderne litteratur.

Det er desværre umuligt i en artikel at fortælle om hvordan en Ømlejr forløber, det skal opleves på selve stedet. For de, der ikke har været med før, er der ikke andet at gøre end at spørge de kammerater, som har været med de andre år; de kan fortælle om lejrene, og når I så har hørt hvad de »gamle« har berettet vil I sikkert give dem ret, når I selv vender hjem fra Øm.

På de indmeldelsesblanketter, som er blevet udsendt, står der, at indmeldelse skal ske inden 15. maj, men fristen er blevet forlænget til 7. juni, det kan altså stadig nås at komme med til Øm.

Nye blanketter kan rekvireres fra sekretariatet.

Fredslýset fra Altenberg

er kommet til Danmark

Hvert år i maj tænder den katolske ungdom i Tyskland lys foran Madonna af Altenberg og stafetter bringer flammen videre fra domkirke til domkirke og indtil de yderste sogne.

I år blev lyset bragt videre til nabolandene, og også Danmark har modtaget det. Pinsedag kom det til Sønderborg og herfra til Esbjerg. Menigheden her bragte det på sin udflugt med til Øm anden pinsedag, hvorfra Århus førte lyset med hjem. Lyset blev modtaget uden for byen og bragt til kirken. Her blev et lys tændt ved flammen fra Altenberg og stillet foran Vor Frue af Fatima, som for tiden er i Århus. Pater Laux fortalte kort om lysets rejse hertil og oplæste det dokument, som Tysklands katolske ungdom havde givet os med. Det lyder:

Den tyske katolske ungdom hilser Danmarks unge katolikker gennem dette fredens lys. I ungdommens domkirke blev dette lys tændt foran Ma-

donna af Altenbergs billede, og af en stafet bragt gennem hele Tyskland til Danmark og alle nabolandene.

Maria fredens dronning, velsign vore folk, velsign Europa, velsign hele verden.

Altenberg, i maj 1951.

Fra kirken blev lyset ført til Sct. Josefs hospital, hvor nu søstrene vil våge over det indtil skolerne i Øm begynder. Fra Øm vil Danmarks unge katolikker bringe det til lederstævnet i Sverige, hvor deltagerne fra Finland og Norge vil overtage det og således føre fredslýset fra Altenberg til Nordens yderste grænser.

Et smukt symbol på vort katolske fællesskab, som ikke blot omfatter vore nordiske broderlande, men hele Europa, ja, hele verden. K. Å.

(Altenberg er de unge tyske katolikkers ungdomsborg. red. anm.).

Generalforsamling

DUK's landsråd indkalder til ordinær generalforsamling søndag d. 8. juli i Øm.

Dagsorden ifølge vedtægterne. Klokkeslettet bekendtgøres senere.

Ang. regnskabet

Vor kasserer mangler endnu en hel del svar på de udsendte breve om anerkendelse af de enkelte foreningers gæld til DUK.

Se derfor straks at få dem udfyldt og returneret. I opfordres iøvrigt til at afregne snarest muligt og helst ved benyttelse af vor postgirokonto 83294.

Alle skrivelser vedr. mellemværen med DUK bedes sendt til kassereren, K. J. Christensen, Nandrupsvvej 4, 1., Kbhvn. F.

KRONIK

DØDEN I RINGEN

Ved juletid sidste år sad tusinder af amerikanere ved deres fjernsynsapparater og overværede en boksekamp, der blev transmitteret fra Manhattan, New York. De to bokser var Percy Bassett og Al West. West følte sig utilpas, og efter 6. runde klagede han over smerter i øjet — men han ville ikke standse kampen. »Jeg er all right,« sagde han, »jeg fortsætter.« Et øjeblik efter gik han i gulvet, da Bassett ramte ham på kæben. Efter at lægerne forgæves havde forsøgt at redde hans liv, døde West 22 timer senere.

Det var ikke første gang, Amerikas »kiggelyttre« så døden tage boksehandsker på. Tidligere på året havde de set, hvorledes bokseren Laverne

Roach (iøvrigt i den samme ring i Manhattan) blev slået til døde. En ung kvinde, der så kampen på sit apparat i Chicago, skrev: »Da de skubbede ham ind til 10. runde, var han blind, hjælpeløs og kunne ikke mere løfte armene. Han tumlede blot rundt i en uhyggelig *dance macabre*. Man havde tydelig på fornemmelsen, at døden stod truende nær.«

Disse to dødsfald — samt flere (alene 16 i 1950), der ikke blev transmitteret — fik diskussionen om boksnings til at blusse op påny. Fra flere sider lød røster, der forkastede boksnings udfra æstetiske, psykologiske eller lægevidenskabelige opfattelser — men denne gang lød også katolske teologer høre fra sig — til stor bekyrring for katolske bokseentusiaster. I en artikel i *American Ecclesiastical Review* erklærede Pater Francis J.

Connell C.S.S.R. (Redemptorist), der er professor i moral-teologi ved Catholic University: »Det er vanskelig at forene boksekampe, som vi har dem i vore dage, med katolske moralprincipper, — for uden tvivl er det de kæmpendes formål at tildele hinanden alvorlige stød, og om muligt at opnå *knock-out*. Denne opfattelse kunne måske synes noget streng, når man tager i betragtning, at mange amerikanere anser boksningsen for at være en »god, sund sport«. — Og dog er det vanskeligt at se, hvordan man ellers skal forstå det 5. bud.«

Father Connell skelner mellem Ringkampen (den professionelle sport) og amatørboksningsen. Om den sidste siger han: »Når boksningsen *kun* går ud på at give og parrere lette stød uden nogen som helst hensigt at ramme modstanderen alvorligt eller forårsage kvæstelser, er den lovlig — og den må *kun* have til formål at træne, give motion og prøve ens dygtighed i selvforvar.«

— Men selv denne amatørboksnings kan blive ulovlig (i forhold til kirkelige morallove), fortsætter han, hvis man ikke har taget tilstrækkelige forholdsregler — eller hvis nævekampen lægger op til et *knock-out* af en af de kæmpende.

Der er forskellige årsager til, at bokserne ikke standser kampen, når døden begynder at tage *sine* handsker på; men publikum har sin store andel af skylden. Hør blot et eksempel: Det var en kamp i Texas, der blev stoppet, da en af bokserne havde fået en alvorlig flænge over det ene øje. Standsningen blev meddelt i højtalerne — og publikums reaktion var typisk: tydeligst blandt fy-råbene hørtes: »Lad dem bare kæmpe videre!!«

Der er selvfølgelig ingen, der tror, at tilskuerne virkelig ønsker at se døden i ringen, men ophidselsen får mange til at tabe kontrollen over sig selv — til at blive blodtørstige. Det er ikke usædvanligt at se ellers pæne kvinder blive fuldkommen hysteriske, når deres yndlings-bokser får placeret et »godt stød« på sin modstander.

De fleste reverser taler kun om bokserne — men mon ikke også tilskuerne bærer en del af ansvaret for de mange dødsfald i ringen (siden 1946 ialt 43 i Amerika), eller de mange

bokserne, hvis hjerne har fået så svære rystelser, at de ender deres dage på sindssygehospitalet? Hvis tilskuerne virkelig opfatter det som en fornøjelse og adspredelse at se de kæmpendes lidelser — hvilket de ofte synes at gøre — gør også *de* sig skyldige i umoralitet. T.A.M.-ati.

Nye ansigter

ÅRHUS

Formand: Lizzie Udengaard.
Næstformand: Paul Arkou (Plys)
Sekretær: Karlo Hammann.
Kasserer: Leif Sørensen.
Endvidere: Nora Pedersen, Jørgen Carlsen, Martha Lautrup, Norbert Dollerup.
Revisorer: Børge Berg, Rasmus Apollo.

AMAGER

Formand: Jørgen Weilbach Holm.
Næstformand: Lilly Hansen.
Sekretær: Sonja Ferdinandsen.
Kasserer: Henning Hansen.

LYNGBY

Formand: Jørgen Dahlerup.
Næstformand: Kirsten Bertelsen.
Sekretær: Jørgen Nybo Rasmussen.
Kasserer: Ole Eskildsen.
Kvindelig leder: Betzy Holbek.

ORDRUP

Formand: John Houmann.
Kasserer: Ingolf Howarth.
Praktisk leder: Else Nielsen.
Sekretær: Kirsten Sileowitz.
Suppleanter: Hans Lorentzen og Hanne Bang.

SILKEBORG

Bestyrelsen genvalgte.

ØSTERBRO

Formand: Jytte Weis (Vester Voldgade 131, PAÆ 9983 x).

LIBELLE- BØGERNE

giver kort og
klar katolsk
Orientering

ERNST ISHØY

CIVILINGENIØR

Vestre Boulevard 40. Telefon Byen 9816

Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke

Vel mødt i...

Århus: Lø. 26.: Arbejdstur til Øm. On. 30.: Rotur på åen. Medbring godt humør, termokaffe og noget spiseligt. Klubben betaler lejen af håndene.

Amager: Ti. 29.: Bordtennisgr. To. 31. kl. 19,30: Pigegruppen afslutter sine møder ved majandagten i kirken. Lø. 2.: Sæsonen afsluttes under festlige former.

Horsens: To. 31. kl. 19,30: Cykletur til Egebjerg, hvor Ruth H. trakterer med kaffe. Sø. 3.: Efter højmessens deltager vi alle under vor smukke fane i Kristi Legems processionen.

Jesu Hjerte sogn: Sø. 3. efter andagten kl. 19,30: Stor fest. Vi opfører to skuespil: Verdens Herkules og Skærmydsler. Derefter bal. Pris 2 kr. Hver mandag kl. 19,30 mødes juniorgruppens piger og hver fredag kl. 19,00 juniorgruppens drenge.

Lynby: Lø. 26. kl. 24,00: Nattergale-tur. Start fra kapellet. Lø. 2. kl. 19,30: Andagt i kapellet. Sø. 3. kl. 9,00: Reciteret messe med fælleskommunion. Kl. 14,00 mødes alle, der medvirker i Sct. Hans-festen til instruktion hos fam. Holbek, Kulsviervej 153, Ørholm.

Silkeborg: Ti. 29. kl. 19,00: Aftentur til Øm. Afgang fra kirken kl. 19,00 pr. Medbring brød og sukker. Turen sker med rutebil og prisen er 2 kr. pro persona.

Sønderborg: Sø. 27. kl. 14: Cykletur ud i det blå.

Østerbro: On. 30. kl. 20: Hos Søren og Jytte: Hyggelig aften med selskabslege etc.

Næstformand: Anker Tiedemann.

Sekretær: Alice Seneca.

Kasserer: José Novella.

Suppleant: Søren Weis.

<p>Holte installationsforretning Øveradvøj 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby</p>	<p>Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjortekær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby</p>	<p>Carl Hansen TØMRERMESTER Norgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby</p>
<p>Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby</p>	<p>Holger Petersen Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby</p>	<p>Laurits Hansen MALERMESTER Hovedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby</p>
<p>N. A. Nørgaard Murermester Vandtaarnsvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrgade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske institutioner</p>	<p>Labjærnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarhmester Bygningsarbejde . Rammer . Spøjle . Glasforlkr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj—Juni.

27. S. Søndag i Kristi Legems Oktav (hvid) (658—53); 2. Bøn: Oktaven (652), 3. Bøn: St Beda den Ærværdige (919), 4. Bøn: St. Johannes I ((8)); Præf. (514).

28. M. i Oktaven (652—52); 2. Bøn: St. Augustin af Canterbury (920); Præf. (514).

29. Ti. i Oktaven (652—52); 2. Bøn: St. Maria Magdalene af Pazzi (922), 3. Bøn: Gudsmoder ((90)); Præf. (514).

30. O. i Oktaven (652—52); 2. Bøn: St. Felix I (922), 3. Bøn: Gudsmoder ((90)); Præf. (514).

31. T. Oktav af Kristi Legems Fest (hvid) (652—52); 2. Bøn: St. Angela Mericia (923), 3. Bøn: St. Petronilla ((67)); Præf. (514).

1. F. JESU HJERTES FEST (Særlig hvid) (tryk; Søndagsmessebog 54); Jesu Hjertes Præfation.

2. L.* i Jesu Hjertes Oktav (Særlig hvid) (tryk; S.M. 54); 2. Bøn: St. Marcellinus, St. Petrus og St. Erasmus (927), 3. Bøn: Gudsmoder ((90)).

3. S. Søndag i Jesu Hjertes Oktav (hvid) (662—55).

*) Lørdag den 2. Juni, St. Eugenius's Dag, er vor Hellige Fader Pave PIUS XII's Navnedag. ---

St. Eugenius I var Pave fra 10. August 654 til 2. Juni 657.

Den klassiske Valfart til Haraldsted

bliver i Aar

SØNDAG DEN 17. JUNI

Husk Dagen!

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvarlet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VORE FERIEBØRN

Vi har yderligere modtaget: A. V. Günther 50; Assumptionssøstrene 100; U.F.A. 200; A.S. 20; Anon. 25; J.M.J. 15; I.S. 50; Frk. E.K. 20; M.F. 10; Anon. 100; K. Henriksen 5. Ialt 595 Kr. Hjertelig Tak!

Hvert Feriebarn koster os lidt over 100 Kr., naar alt gøres saa billigt som muligt. Med de hidtil indsamlede 1650 Kr. er vi oppe paa at kunne klare 16 Børn. Vi har Lister paa det dobbelte Antal og haaber fortsat, at Maalet ogsaa i Aar vil blive naaet. Men nu er der kun et Par Uger, til Skoleportene lukkes. Glæd derfor Børnene med Deres Gave snarest belejligt. Alle Gaver (Penge, Naturalier, Rationeringsmærker) modtages med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Feriekolonien i Øm

Vi minder igen om, at der paa »Ømhorgen« holdes 10 Dages Sommerlejr for Skolebørn (baade Drengene og Piger) fra hele Landet. Se nærmere Annoncen i forrige Nummer. Interesserede Forældre kan skrive direkte til Lederen, Hr. Børge Berg, Gyldenløwesgade 7, Aarhus — eller bede deres Sognepræst hjælpe dem med at ordne Ferieopholdet.

Yngre katolsk dame

med ansættelse ved det tyske generalkonsulat søger senest 1. juni velmøbleret, komfortabelt værelse med nogen adgang til køkken. Henvendelse til Katolske Menighedsplejer, Bredgade 69 A, København K, Telefon Palæ 2323.

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødtensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
**LIBELLE-
BOG?**
— den koster
kun 2 kr.

St. Ansgars Kirke

Ved den sidste Kirkekoncert i St. Ansgars Kirke opføres bl. a. Orgelværker af Bach, en to-stemmig Messe af Leif Kayser samt en Trio af Rosenmüller. Der medvirker Kor af Søstre og Elever fra Institut St. Joseph.

St. Mariæ Kirke

Søndag 27. maj.

Kl. 8 st. messe.

Kl. 10 levitmesse. Straks efter messen Kristi Legemsprocession til friluftsalteret i haven.

St. Frans' 3. Orden

Sønd. 27. Maj Kl. 15 Møde i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Academicum Catholicum

Ved generalforsamlingen den 8. maj blev dr. Anna Marie Gade genvalgt som formand. Den nye bestyrelse har siden konstitueret sig som følger: Formand: læge, frøken *Anna Marie Gade*, Baldersgade 53, N., næstformand: cand. mag. *Kaspar Kallan*, Kongevejen 13 A, Hørsholm, kasserer: arkitekt, M. A. A. *Jan Reiter*, Borups Allé 251 A, NV, uden portefeuille: fru *Ebba Friis-Hansen*, Beringsvej 4, F og sekretær: stud. mag. *Carla Bennati*, Vodroffs Tværgade 4, V.

Formand for Århusafdelingen er stadig frøken Lilli Falk.

Søndag d. 3. Juni Kl. 9,00: Messe, Østerbrogade 7 D. Efter Messen Cycle-lur. Medbring Madpakke og Drikkevarer.

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Holrup 3385 og 3413 x

<p style="text-align: center;">Støt Annoncørerne!</p>		<p style="text-align: center;">L. F. Nielsen <small>SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36</small> Telefon Damso 2043 Udlører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	
<p style="text-align: center;">Horsens</p>		<p style="text-align: center;"><i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe . NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>	
<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>		<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 <i>anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt</i> Leverandør til Sct. Joseph's Hospital</p>	<p style="text-align: center;">Øjvind Teilmann Kolonial</p>
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>		<p style="text-align: center;"><i>Wittrup</i> <small>HORSENS TEXTILLAGER</small></p>	<p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer All høves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstrene</i></p>		<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Christen Jensen's Eftf. <i>Bageri & Konditori</i> 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner</p>
<p style="font-size: 2em;">Vejle</p>			
<p style="font-size: 2em;">Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE</p>		<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>		<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>En køn Blomst <i>finder De altid i</i> Blomsterforretningen Paa Torvet <i>(lige overfor Raadhuset)</i></p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... <i>Bogladen med de mange Bøger</i></p>		<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1063 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre Alt Murerarbejde</i> Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>		<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn <i>Glarmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p style="text-align: center;">Støt Annoncørerne!</p>		<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Tlf. 725 <i>58 Aars Erfaring</i></p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>		<p>Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 835 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

50 MILLIONER KATOLIKKER HINSIDES JERNTÆPPE

Der lever idag ca. 50 Millioner Katolikker i de russiske Vasalstater hinsides Jerntæppet. Tallene fordeler sig

Rom forbereder Pius X's Beatifikation

Efter alle Solemærker at dømme vil *Pave Pius X's Saligkaaring* blive en af vor Tids mest storslaede religiøse Festligheder. Selve Saligkaaringen finder som sædvanlig Sted i St. Peter, hvorimod den sædvanlige Aftenandagt vil blive henlagt til Peterspladsen. Sarkofagen med den store eukaristiske Paves jordiske Rester vil ligeledes blive bragt ud paa Peterspladsen, og den hellige Fader ventes at ville holde en Prædiken. I Dagene efter Beatifikationen 5., 6., 7. Juni vil der blive afholdt et Triduum, hvor henholdsvis Kardinalerne Ruffini, Schuster og dalla Costa vil holde Prædiken. Ved en i Forbindelse med Beatifikationen berammet Midnatsmesse taler Patriarken af Venedig, Carlo Agostini. (KIPA)

URBI ET ORBI

omtrent saaledes paa de enkelte Lande:

Polen: 23.077.000 Indbyggere, 21.000.000 Katolikker; Czekoslovakiet: 12.463.000 Indbyggere, 8.600.000 Katolikker; Ungarn: 9.207.000 Indbyggere, 6.813.000 Katolikker; Rumænien: 16.000.000 Indbyggere, 3.000.000 Katolikker; Jugoslavien: 15.800.000 Indbyggere, 5.67.000 Katolikker; Bulgarien: 7.100.000 Indbyggere, 45.000 Katolikker; Albanien: 1.175.000 Indbyggere, 123.000 Katolikker. — Hertil kommer yderligere godt og vel 1 Million Katolikker i de occuperede baltiske Stater, Estland, Letland og Litauen. (KIPA)

Jugoslavien indrømmer -

»New York Herald Tribune« er i Stand til at meddele, at den katolske Biskop af Mostar, Mgr. Cule, samt den ortodokse Biskop af Serajewo er blevet alvorligt saaret medens seks Personer, deriblandt en katolsk Præst, er blevet dræbt ved en *Jernbaneulykke i Jugoslavien* for ganske nylig. Vognen, der rummede en Transport af politiske Fanger paa Vej fra et Fængsel til et andet, var blevet koblet fra paa en Banegaard for at skulle tilkobles et andet Tog. Imidlertid kørte et Hurligtog ind i den ventende Vogn. Det officielle jugoslaviske Nyhedsbureau dementerede omgaaende Meddelelsen, men har senere maattet indrømme, at Ulykken kostede 6 Dødsopfre og 26 Saarede. (KIPA)

Grækenland fejrer 1900-Aaret for Apostlen Paulus' Komme

Hvorfor Rom sagde Nej til Grækenland

Grækenland fejrer i Aar 1900-Aarsdagen for Apostlen Paulus' Ankomst til Grækenlands Jord, og i denne Anledning er der planlagt en Række Festligheder. Der er udsendt en Række Indbydelser til de forskellige krist-

ne Troessamfund, deriblandt ogsaa til Rom, men den Hellige Stol har set sig nødsaget til at afslaa Invitationen. Der er i den Anledning fremkommet flere heftige Angreb paa Rom i den græske Presse, og det er i den Anledning oppeklaret at offentliggøre det pavelige Statssekretariats Skrivelse af 5. April 1951 til Hs. Excellence Ærkebiskop Spyridion i Athen. Skrivelsen lyder saaledes:

Deres Excellence! I Deres ærede Skrivelse af 15. Februar havde De den Elskværdighed at bringe til den Hellige Faders Kendskab, at 1900-Aarsdagen for den hellige Paulus' Ankomst til Grækenland i nærmeste Fremtid vil blive fejret højtideligt i det illustre Land, der er saa rigt paa »paulinske« Erindringer. Meddelelsen herom blev modtaget med virkelig Tilfredshed af den Hellige Fader, der kun kan glæde sig over, at den store Apostel bliver æret af den Nation, der har ydet Paverne saa talrige Beviser paa Agtelse og Hengivenhed.

Deres Excellence gav samtidig Udtryk for Ønsket om at kunne se en Repræsentant for den katolske Kirke ved disse Festligheder. Desværre er dette ikke muligt at efterkomme dette Ønske paa Grund af den Stilling, der i Grækenland indtages overfor den Hellige Stol.

Deres Excellence er formentlig ikke uvidende om, at den Hellige Stol gentagne Gange er nægtet Mulighed for at sende en pavelig Repræsentant (med blot udelukkende kirkelige Fuldmagter) til Grækenland. Under disse Omstændigheder, og uden at nævne andre Bevæggrunde, kan man ikke indse, at den Hellige Stol nu kan sende en Delegation til Grækenland.

Den Hellige Fader maa derfor med Beklagelse afslaa Indbydelser, som han imidlertid takker Deres Excellence for. (KIPA)

FYRSTE- BRYLLUP I NANCY

Biskoppen af Nancy, Mgr. Lalline, viede for nylig Ærkehertug Otto af Habsburg til Prinsesse Regina af Sachsen-Meiningen. Det celebre Bryllup fandt Sted i en gammel habsburgsk Kirke i Nancy.

Med passende Mellemrum beskæftiger Pressen sig med Ligbrændingen og indhenter Udtalelser fra de Mennesker, der har gjort den til deres »Sag«. For nogen Tid siden kunde man saaledes læse en Bemærkning om, at man dog vist maatte kunne tale fornuftigt om Tingene med disse Katolikker, der nu som de eneste opretholdt en principiel Modstand mod denne Form for Afsked med det jordiske Hylster.

Det er vist rigtigt nok, at Ligbrændingen vinder frem. Det vilde være mærkeligt andet, i Betragtning af, at der ligefrem agiteres for den og tilmed i Form af saa populære Argumenter som økonomiske og hygiejniske. Den gamle Jordfæstelses Tilhængere agiterer ikke og har nærmest en ubehagelig Fornemmelse ved, at man end ikke i Døden kan slippe for sligt. Men lad os — i Erkendelse af moderne Menneskers korte Hukommelse — repetere

de i Virkeligheden saa faa og letfattede Ting, vi fra katolsk Side har at bemærke til Spørgsmaalet.

Der er intet i vor katolske Tro, som gør Ligbrænding uacceptabel. Man har kunnet møde naive Fritænkere, der mente, at de ved at lade sig brænde og eventuelt lade Asken spredes for Vinden, kunde narre Dommedagens Gud. En tilsvarende Mistillid til Guds Formaaen kan ikke paatræffes i Kirken. Vi har kristne Martyrer, som er brændt paa Baal, og deres salige Opstandelse er sikker nok. Men da den moderne Ligbrændings-»Sag« dukkede op, var det for at markere et Modsætningsforhold til Kirken og

En mærkelig Sag

Kirkens gamle Skikke. Man vilde, naar Døden havde lukket ens Mund, endnu en Gang tilkendegive, at man var vokset fra Kristentroen. Deraf fulgte naturligt Kirkens Reaktion. Hvis man sætter »Gud er ikke til« paa sine Fæner, skal man ikke vente, at Katolikker følger Trop under dem.

Ja, men det var dengang, nu er det anderledes, siger man. Helt rigtigt er det nu ikke. Listen over dem, der lader sig brænde efter Døden, har stadig en relativ stor Procent af dem, der i levende Live bekæmpede Religionen. Men selv om det ogsaa var Tilfældet, at Tiderne har skiftet helt, saa skal der nu alligevel noget til for at faa Kirken til at ændre en Skik, den altid har haft og har arvet fra det gamle Jødefolk. De økonomiske Argumenter rører os meget lidt. Det forekommer os lidt uværdigt og pinligt at drøfte, hvor billigt vi kan slippe af med de døde. De hygiejniske Argumenter overbeviser os ikke. Der er ikke ført noget Bevis for Paastandene her. Og æstetiske Argumenter turde her kaldes Smagssag. Vi der i to Aartusinder har taget Afsked med vore Kære paa en Vis, der svarede godt til vor hele Følemaade, skifter ikke nemt Smag paa dette Punkt.

Og til sidst dette: Vi siger ikke et ondt Ord om dem, der vælger Ligbrænding. Vi vil bare selv fortsætte som vore kristne Forfædre altid har baaret sig ad. Hvorfor ikke give os Lov til det? Hvorfor i Alverden søge at ombestemme os? Vi forstaar ikke, at Mennesker kan gøre dette til en »Sag«, som de vier deres Kræfter. Er det ikke fattigt at spille et kort og kostbart Liv med at ofre sig i Kampen for at faa andre Mennesker til at lade sig brænde efter Døden, skønt de helst var fri. Der burde være bedre og nyttigere Ting at bruge sin Virkelyst til.

FAKKELTOG TIL ST. PETER. Festlighederne i Anledning af »Rerum Novarum« sluttede med et Arbejder-Fakkeltog gennem den evige Stad til Peterspladsen, hvor den Hellige Fader takkede Folkemængden fra Vatikanet.

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbro 125, Telefon Amager 4019

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
malte

Slagelse

GØR DERES INDKØB AF
vin - tobak - konserver
CITY
FREDERIKSGADE 1
(Et skridt fra kirken)

K. Jørgensen

aut. Installatør
Jernbanegade 4
Lys - Kraft - Varme
Telefon 1088
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

H. Askholm

SKOMAGERMESTER
1. Kl.s Arbejde
LØVEGADE 18
Leverandør til de katolske Institutioner

FISK - VILDT - FJERKRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

Reimers Konditori

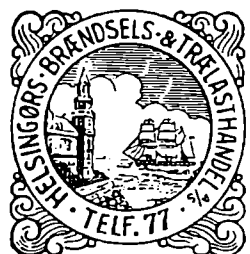
Schweitzerplads 3
Telefon 298
Leverandør til de katolske institutioner

Helsingør

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

„Instaurare omnia in Christo“

Pius X, den religiøse Fornyelses Banebryder

Pius X styrede som Pave i elleve Aar den katolske Kirke. Under hans Pontifikat lød der forskellige kritiske Røster, som gav Udtryk for, at han manglede Fornat som Pave, at han var anbragt paa en forkert Plads og burde have beklædt en beskednere Stilling i den direkte Sjælesorg, samt at han kun var en maadelig Begavelse, som ikke havde Evne til at klare en Paves Opgaver.

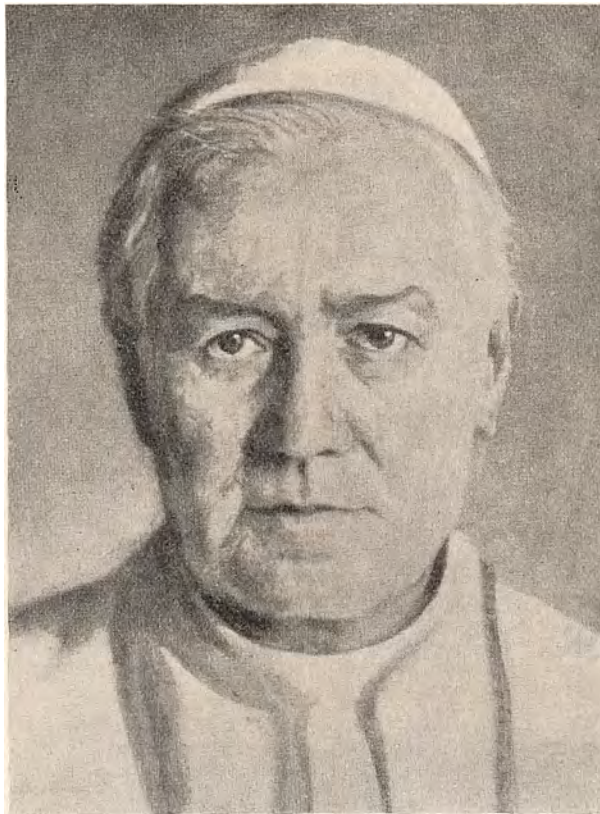
Nu er det vistnok almindelig anerkendt, at intet i denne Kritik havde Gyldighed. Pius X har sin Plads i Rækken af vor Tids betydelige Paver, og det lader sig hævde, at ingen af de andre af Nutidens store Paver har efterladt sig saa skelsættende Resultater i Kirken.

Men det er rigtigt, at han som Pave først og fremmest var Sjælesørgeren. Han valgte til Motto at ville »forny alt i Kristus«, og han virkeliggjorde dette i sit ret korte Pontifikat paa forbausende mange forskellige Omraader. Hver Pave præger Livet i Vatikanet og Peterskirken paa sin særlige Maade. Pius X var Præsten, for hvem Peterskirken var Guds Hus og kun i anden Række alt det øvrige, som Rejseførerne ved Besked om. Han holdt ikke af den festlige Modtagelse og Leveraabene, som Romerne hilste det pavelige Optog med i Peterskirken. Forenkling og personlig Beskedenhed prægede det Vatikan, han stod som Leder af.

Forenkling og Orden var ogsaa Maalet for en Række Reformbestræbelser, der gennemførtes eller i hvert Fald paabegyndtes under hans Pontifikat. F. Eks. satte han en Nyordning af hele Kurien i Gang; han omordnede Præsteuddannelsen bl. a. ved Sammenlægning af en Del mindre Seminarier, og var i det hele lagt meget virksom for at opnaa en Uddannelse af de nye Præster, der baade var videnskabelig og religiøst-asketisk forsvarlig. Han ønskede en ny Kodificering af Kirkeretten, et Arbejde, der næsten var fuldført ved hans Død. Han forordnede en Reform af Breviaret, grundlagde Bibelinstituttet (hvorom mere andet Sted i dette Nummer af Bladet), overdrog Vulgatarevisionen til Benediktinerne o. s. v.

Gennem al denne Virksomhed gik som en rød Traad Ønsket om at vende tilbage til de rene Kilder, saaledes

som hans Motto ogsaa udtrykte det. Hans Reform af Kirkemusikken (hvorom ogsaa mere andet Steds) var et Resultat heraf. Den gregorianske Sang var for ham ikke blot af Værdi ved sin høje Alder og ædle Tradition, men først og fremmest som det rene Udtryk for den religiøse Følelse. Hans

PIUS X (1903-1914)

Reform, der endnu den Dag i Dag er en Inspiration for de liturgiske Bestræbelser indenfor Kristendommen, har haft en overordentlig Betydning.

Men en anden Frugt af samme Aand og samme Bestræbelser overgaar i Betydning langt alt andet. Det er Pius X's Revolutionering af det eukaristiske Liv. Kun faa nulevende Katolikker mindes af egen Erfaring, hvilken Omvæltning hans Kommunionsdekreter afstedkom. Lige op til hans Tid var en hyppig Modtagelse af Alterets Sakramente en Sjældenhed. Man tilbad Kristus i Sakramentet, men opfattede Modtagelsen af Frelseren som noget saa stort, at det krævede en ganske særlig Forberedelse. En hyppig Alter-

sindighed, der røbede liden Forstaaelse for Guds Majestæt og hans Krav.

Det havde ikke altid været saaledes, men længe nok til, at en Tilbagevendt til de oprindelige Tilstande maatte forekomme som en stor Dristighed. I Oldkirken havde hyppig Allergang været Reglen for fromme Kristne, men allerede i Middelalderen begyndte den misforstaaede Ærefrygt at gøre sig gældende. I Hovedsagen gik Middelalderens Katolikker kun til Alters en Gang om Aaret (saaledes som Laterankonciliet havde bestemt i 1215). Det kunde lade sig gøre for de ekstra fromme at kommunikere en eller to Gange yderligere i Aarets Løb, men hvor misforstaaet hele Betragtningen var, ses maaske allerbedst deraf, at Ærefrygten for det højhellige Sakramente umuliggjorde, at gifte Kvinder kunde kommunikere hyppigere — det var de (ved det ægteskabelige Samliv) ikke rene nok til.

Kirken som saadan holdt under alt dette fast ved det oprindelige kristne Syn paa denne Sag. Tridentinerkonciliet anbefalede, at Deltagelse i Messeofferet var forbundet med Modtagelse af Kommunionen. Men selv om en Række Paver gentog dette, slog det ikke igennem. Heri var især særlig Grad Jansenismen Skyld. Denne »katolske Pietisme« naaede i sine Resultater langt ud over den egentlig jansenistiske Kreds. Den paavirkede i Aarhundreder i meget væsentlig Grad Fromhedslivet i de fleste Lande. Og for dens Betragtning var Frygten for at vanære de guddommelige Gaver dominerende, som om man ville si-

ge: hellere maa 1000 Kristne gaa Glip af Sakramentet, end at 1 iblandt dem skal modtage det uværdigt. Denne Betragtning laa endnu til Grund for den almindelige Opfattelse, da Pius X med et Slag ændrede katolsk Praksis saaledes, saa der næppe i Kirkehistorien foreligger noget Sidestykke dertil. I to Dekreter — om den hyppige Kommunion (20. 12. 1906) og om Børnenes Kommunion (8. 8. 1910) — formulerede han det eukaristiske Program, om hvilket man tør sige, at det i de siden forløbne Krigenes, Kriernes og Forfølgelsernes Aartier har givet Katolicismen den Kraft, som har gjort den stærk nok i alle Storme.

Det er ikke nødvendigt at skildre Indholdet af Dekreterne, som er blevet katolsk Praksis overalt i Verden.

Atter Cisterciensere i Øm?

Efter alle Solemærker at domme vil der i Lobel af næste Aar blive rejst et Cistercienserkloster i Nærheden af de gamle Klosterruiner i Øm ved Silkeborg. Oprettelsen har været drøftet allerede i Begyndelsen af 1949, og Cistercienserordenens Generalabbed, Quatember, der har besøgt Danmark et Par Gange, har udtalt, at man har til Hensigt at paabegynde Oprettelsen af et Kloster her i Danmark saa snart man har afviklet presserende Opgaver andetsteds i Verden. Generalabbeden opholder sig for Øjeblikket i Rom, og iøvrigt ventes Cistercienserklostret fra Val-Dieu hertil i nærmeste Fremtid. Det gamle Kloster i Øm, hvoraf en Del af Ruinerne er bevaret, tilhørte Cistercienserne, og i Aarene op til Reformationen udviklede Øm-Kloster sig til et af Nordens mest betydende Munkesamfund.

*

Den klassiske Valfart til Haraldsted

finder Sted i Aar Søndag 17. Juni. Nærmere vil fremkomme vedrørende Togtider m. m.

*

Ny Skole i Kolding

Hedvigssøstrene i Kolding — som iøvrigt for et Par Aar siden rejste en tip-top moderne Børnehave — har faaet Byggetilladelse til en ny Skole, som skal kunne tage ca. 120 Børn.

men flere Sandheder, og hvad Videnskaben forkaster, kan være Udtryk for den religiøse Følelse. Modernisterne havde ikke en fælles Filosofi eller en fælles Opfattelse af kristen Dogmatik. Modernismen var nærmest en rationalistisk Tendens, der gav sig iøvrigt forskellige Udslag og især vendte op og ned paa Betragtningen af Bibelen og dens Inspiration, af Dogmerne og deres Udvikling og af hele Kirkens Læremyndighed. Man kunde kalde det et Forsøg paa at forene liberal protestantisk Teologi og Bibelkritik med en ydre Bibeholdelse af katolske Traditioner. Faa historiske Kætterier har i samme Grad truet Kirken som et Termitangreb med at udhule hele Kristendommen indefra.

Pius X fordømte Modernismen i et Dekret og en Rundskrivelse fra 1907 og gav tre Aar senere Forskrifter angaaende den Ed, som katolske Præster maatte aflægge om ikke at hyldede modernistiske Anskuelse. Det var hektisk bevægede Aar, som bragte mange Mennesker i alvorlige Vanskeligheder, Mistænkeliggørelse hørte til Dagens Orden og en saadan »Hekseforfølgelse« viser let nok sine mindst tiltalende Sider. Det er diskuteret, om man kunde have undgaet disse, men det staar fast, at det drejede sig om Vildfarelser, der var lige saa farlige for den katolske Sandhed som Reformationens og bedre kamouflerede. Hvis ikke Kirken havde reageret saa

Hovedsagen er den, at den hyppige Kommunion ikke er et Privilegium for Præster, for Klosterfolk, for de særligt fromme eller nogen anden Gruppe, men ethvert kristent Menneskes Ret. Der kræves kun, at Motivet til Kommunionen er at tage imod Frelserens Kærlighedsgave, og at man ikke bærer nogen svær Synd paa sin Samvittighed — samt at man paa passende Vis i Bøn forbereder sig til at modtage Frelseren og ligeledes paa passende Vis siger ham Tak for hans Gave.

Børnenes første Kommunion, der efter Pius X's Dekret bør finde Sted omkring 7 Aars Alderen, var en lignende Befrielsesaktion. Urimelige Fordomme havde villet udsætte Førstekommunionen til »Børnene kunde forstaa, hvad de modtog«. Som om det lille Barn, der blot er stort nok til at kunne fatte Forskellen mellem det eukaristiske Brød og almindeligt Brød, ikke vidste lige saa meget om Sakramentet som den dybsindigste Teolog. Resultatet, mente Pius X, var jo det skæbnsvangre, at man forholdt Børnene den største af alle Gaver, som vilde kunne virke Underen netop i rene Barnesjæle.

Følgerne af disse Dekreter er dels vor daglige Oplevelse i Kirken af en Menighed, der i stort Tal opfylder Kirkens gamle Formaning om at lade Deltagelse i Messen omfatte ogsaa Deltagelse i Altergangen. Men Følgerne er ogsaa alt det andet katolske eukaristiske Liv, Tilbedelsesnætter, eukaristiske Kongresser og Foreninger. Og Følgerne har vist sig i stadig større Ringe uden om Sakramentet som Centrum. Det er den tidlige og den hyppige Kommunion, der har gjort det muligt at opretholde Klostrene og at rekrutere Præsteskrabet, ogsaa til det vidt omspændende Missionsarbejde. Og hvor i de senere Aar Tidernes haarde Tryk og Forfølgelsernes Ondskab har vanskeliggjort et og andet for det katolske Apostolat, har vi in-

det sikrere Middel til at overvinde Vanskelighederne end en endnu bedre Deltagelse i den hyppige Kommunion.

Pius X var som den gode Sjælesørger ogsaa betænkt paa Troens Renhed og Kirkens Frihed. Selv var han valgt til Pave, fordi en Stormagt havde nedlagt Veto mod en anden Kardinals Valg. Dette var utaaleligt for Pius' Tankegang, og han forbød, at fremtidige Pavevalg skulde foregaa under Stormagternes Opsyn. Netop i hans Regeringsaar gik Magthaverne i flere Lande haardt imod Kirken og vedtog Love, der skilte Stat og Kirke og berøvede denne baade gamle Privilegier og Grundlaget for dens økonomiske Eksistens. Pius X, som i disse Sager støttede sig til sin Statssekretær Merry del Val, er blevet kritiseret for manglende Smidighed og politisk Klogskab. Det er muligt, at hist og her mere kunde være »reddet« og at Bruddet med den antiklerikale franske Stat kunde være undgaet, men for Pius X var det Spørgsmaal om Kirkens soleklare Ret, og den senere Udvikling, netop i Frankrig, med en katolsk Renaissance paa Ruinerne af de gamle Privilegier, giver ikke noget historisk Holdepunkt for en Kritik af Pavens Ubøjelighed.

Størst Kritik opstod der, da Pius X indledte den Kamp mod »Modernismen«, der i det saakaldte oplyste Europas Øjne var et Vidnesbyrd om, at nu underskrev Kirken sin egen Dødsdom ved at lade sig lede af en Ignorant, der intet kendte til Videnskab. Rundt om i Kirken var der dukket Præster og Teologer op, der vilde tilpasse Kirken efter den rationalistiske Videnskab. Tankegangen, der siden Pius X ikke længere har Tilhold inden for vor Kirke, er velkendt nok ogsaa i Øjeblikkets Danmark. Det er den, der siger, at Religionen er god nok og gerne maa prædikes med alle sine gamle Dogmer, men at det ikke forhindrer, at videnskabelig set er det hele ganske uholdbart. Der er ikke en,

Pius X paa Dødslejet - faa Minutter efter at han havde draget sit sidste Suk

hurtigt og kraftigt, som Pius X gjorde, vilde det paa et senere Tidspunkt have ført til et stort Skisma med Fralfald fra Kirken af Millioner.

I alle disse Spørgsmaal var Pius X som i Politik den Sjælenes Værner, der ikke kendte til Kompromis. Faa har sat Fred og Kærlighed højere end han, men Sandheden var urørlig. Og i den katolske Verden misforstod man ham ikke, allermindst i Rom. Da den første Verdenskrig udbrød og Fortvivlelsen over denne Broderstrid indenfor Kristenheden greb den gamle Pave og fremskyndede hans Død, der gjorde ham til et af Krigens første Ofre —

han døde 20. August 1914 — var Romerne allerede klare over, at der var en Helgen mere i Himlen. Siden da har de aldrig behøvet at vente paa den Saligprisning, der nu finder Sted. Ved Pius X's enkle Grav i Peterskirkens Krypt er der siden hans Død bedt utallige Bønner om hans Hjælp ved Guds Trone. Og Turisten, der vandrer gennem Peterskirken og kun ser andre Turister i Hobetal, standser ved Mindesmærket over Paven i det venstre Sideskib. Her — og ikke ved noget af de andre større og prægtigere Mindesmærker — foregaar der noget andet. Her knæler altid nogen i Bøn.

lut ikke er et Menneske. Den unge Gejstlige bliver staaende lidt, rømmer sig — ingen kommer.

Saa vover han sig lidt længere frem, aabner en Dør, betræder en ny Sal, hvor der heller ikke er nogen. Huset synes forladt.

Nu er den unge Fremmede kommet saa langt, at han ikke synes, han kan liste ud igen. Et Sted maa der dog findes Mennesker!

Han søger videre — aabner en ny Dør — kommer ind i et nyt Rum.

Og der kommer En ham i Møde — en Gejstlig — Biskoppen selv!

Biskoppen selv — uden sit Bispekors — og i Haanden en Kaffekande! En af disse smaa, sodede Blikkaffekander, som man ser overalt i Italien.

Den unge Præst knæler ned, kysser Bispevingen — og ser paa Kaffekanden.

»Marietta er gaaet til Messe,« siger Biskoppen af Mantua uden Indledning — som om alle Mennesker maatte vide, hvem Marietta er. »Og saa gaar jeg selv ud i Køkkenet for at varme min Kaffe ... Har De faaet Deres Morgenkaffe? — Naa, ikke ... Ja, saa kom med ud i Køkkenet og find Dem en Kop, saa kan vi drikke Kaffe sammen!«

Og saaledes skete det. Biskoppen af Mantua hed Guiseppe Sarto, han kom siden til at hedde Pius den Tiende.

Den unge Præst hed Achille Ratti; han kom siden til at hedde Pius den Ellefte.

JOHANNES JØRGENSEN i „ITALIENSK“ (Gyldendal 1932)

„Servus servorum Dei“

af Johannes Jørgensen

For mange Aar siden — en Gang i Slutningen af forrige Aarhundrede — saadan noget som 1891 eller 1892.

En ung italiensk Præst træder ud af Domkirken i Mantua. Han har lige læst sin Messe, er paa Gennemrejse i Byen, tænker paa at faa sig en Kop Kaffe derovre i den lille Kafe paa den anden Side af Domkirkepladsen.

Men først vil han dog aflægge Biskoppen en Visit. Bispepaladset, *l'Episcopio*, som man siger paa italiensk, ligger lige ved Siden af Domkirken.

Den unge Præst banker paa Bispepaladsets Dør. Dørhammerens Slag runger derinde — som i store, genlydende Sale, men ingen kommer og lukker op. Endnu en Gang vil han banke — og saa gaa over i Kafeen.

Da opdager han, at Døren slet ikke er lukket, men kun lige trukket til — som om nogen just er gaaet ud for hurtigt at vende tilbage. Han skyder Døren tilbage, gaar ind, befinder sig i et stort Forværrelse, hvor der abso-

lutter ingen. Han vender tilbage, skyder Døren tilbage, gaar ind, befinder sig i et stort Forværrelse, hvor der abso-

Torre della Gabbia og S. Andrea's Kuppel i Mantua.

GUISEPPE MELCHIOR SARTO

Fra Landsbyskræderens Hus til Petri Stol

Guiseppe Melchior Sarto var født 2. Juni 1835 i Riese, en Landsby i den frugtbare norditalienske Slette mellem Vicenza og Treviso. Han var ældste Barn af en Børneflokk, og Faderen var Skræder og tillige Postbud. Guiseppe fik i Skoletiden Latinundervisning hos den stedlige Sognepræst og kom senere sammen med den yngre Broder Angelo paa Latinskolen i Castelfranco, hvor han hurtigt viste sig at være mellem de bedre begavede. I 1850 kom han paa Seminariet i Padua, og efter afsluttede filosofiske og teologiske Studier blev han *præsteviet i Domkirken i Castelfranco 18. September 1858*. Gennem ni Aar fungerede han derpaa som Kapellan i Tombolo, og i 1867 udnævntes han til Sognepræst og Ærkepræst i Salzano. Paa begge disse Sjælesorgsposter aflørede han sig som en nidkær, pligtfuld, beskedet, from og storhjertet Sjælehyrde. I 1875 blev Sarto Domherre og biskoppelig Kansler i Treviso, og derpaa steg han hurtigt i Graderne til Generalvikar. Ni Aar senere, i 1884, udnævnte Leo XIII ham til *Biskop af Mantua*. Bispedømmet var paa den Tid i daarlig Forfatning. Gejstligheden var ringe og efterladende i deres Pligter, de troende til en vis Grad fremmed

for Kirken, de højere Befolkningslag henfaldne til Frimureri og Liberalisme, medens den jævne Befolkning var grebet af Socialismen, der netop havde Tag i store Befolkningskredse. Og her viste Sarto sig som den rette Mand. Hans første Bestræbelser gik paa at reformere Gejstligheden; dets forfaldne Præsteseminarium rejstes igen, og hans Indberetninger til Rom giver et fulgyldigt Billede af hans Virke i disse Aar. Utrættelig drog han omkring i sit Bispedømme, prædikede, hørte Skriftemaal, uddelte den hellige Kommunion, konfirmerede, gav Katekismusundervisning og talte med enhver, der havde noget paa Hjerte. Intet Arbejde holdt han sig for god til. Til Tider har Gejstligheden muligvis set lidt skævt til ham paa Grund af de store Krav, han stillede, men da han selv foregik alle med et lysende Eksempel, var Resultaterne gode — og han opnaaede endvidere, at Gejstligheden lidt efter lidt vandt den dem tilkommende Agtelse tilbage. Det var derfor med nogen Sorg, at man maatte skilles fra ham, da Leo XIII i 1893 udnævnte ham til Kardinalpræst af S. Bernardo alle Terme di Diocleziano samt prækoniserede ham til *Patriark i Venezia*. Men ogsaa

En Returbillet - der ikke blev benyttet

Omkring Konklavet i 1903

her i Venedig fortsatte han med at være den gode Hyrde, som han havde været i Mantua. Han højnede Gejstlighedens Uddannelse, Disciplin og sociale Stilling, indførte Eksercitier og Retrætedage, udvidede Præsteseminarieret med et juridisk-kanonisk Fakultet samt rensede Gudstjenesten for liturgiske Misligheder. Utrætteligt arbejdede han for alt, hvad der kunne tjene til at fremme det katolske Liv, især Religionsundervisningen, Prædikenerne, Pressen og Foreningslivet havde hans særlige Bevaagenhed. Sociale og karitative Organisationer voksede ligeledes støt under hans Virke, og til Trods for at han førte en meget spartansk Tilværelse, var der altid Ebbe i Patriarkens Kasse. I Folkemunde hævdedes det, at endog hans Bispering flere Gange maatte »sættes ud« for at klare paatrængende Udgifter. Og Patriarken Sarto's Virke blev retningsvisende for Paven Pius X's Program.

TO MIRAKLER

er Emnet for en Artikel — skrevet af Pater Fr. Klar C.S.S.R. — som vi bringer i næste Uge og hvori Forfatteren beskæftiger sig med to af de Helbredelser, som er sket efter Paakaldelse af afdøde Pave Pius X's Forbøn

Da Leo XIII havde lukket sine Øjne, han, hvis Navn er uløseligt knyttet til »Rerum Novarum« og som havde samlet Kirken til Kamp mod den ateistiske og materialistiske Socialisme, da følte Datidens Katolikker det, som om Petri Stol maatte forblive ledig og kun vilde kunne klare sig fremover i Genskinnet af det store Lys, der netop var udsukt. Leo XIII var i den Grad groet sammen med Pavestolen, at man dengang slet ikke kunne forestille sig at nogen anden kunde tage Arven op; man havde faktisk slet ikke tænkt sig, at Leo kunde dø og endnu mindre, at nogen skulde kunne følge ham efter. Kardinal Giuseppe Sarto var da ogsaa kun opfyldt af eet eneste Ønske, at Gud vilde skænke sin Kirke netop den Pave, den behøvede. Men han forudsaa, at Konklavet muligvis vilde trække ud, og at han denne Gang muligvis maatte blive længere borte fra Venedig, end han nogensinde før havde været det under sit nu ni Aar lange Patriarkat. Kardinal Sarto var nemlig »berømt« i Rom som Følge af, at han plejede at dukke op som Lyn fra en klar Himmel — for derpaa igen at forsvinde lige saa pludseligt, som han var kommet. Han kom altid til Rom i sidste Øjeblik, havde planlagt hvert Minut i Forvejen, og han medbragte altid kun en ganske diminutiv Haandkuffert, der alene paa Grund af sit ringe Format forraadte, at hans Besøg kun skulde strække sig over et Par Dage. Saa saare han havde talt med Paven, var han borte igen. Leo

XIII vidste dette og spurgte ham engang: »Hvornaar rejser De hjem?«

»Omgaende, Deres Hellighed.«

»Men De venter dog vel, til Audienzen er forbi,« tilføjede Oldingepaven med et Smil.

Men denne Gang drejede det sig ikke om at besøge Paven. Det gjaldt at vælge en Pave. Men alligevel var Kufferten ikke større end ellers, og de Ordre, han efterlod ikke flere end sædvanlig. »Det er jo den stille Aarstid; desuden skriver jeg, og saa kommer jeg jo iøvrigt snart igen.«

Et af de største Problemer var imidlertid at skaffe Rejsepenge. Kassen var tom — det var ikke noget nyt for Patriarken i Venedig. Saadan havde det været, medens han var Biskop i Mantua, ja faktisk lige fra han var Kapellan i Tomholo. Der var blot den Forskel, at den Gang kunde man saa vente, til der atter kom Penge i Kassen, men nu hastede det. Paa den anden Side af »Rio della Canonica« laa Palazzo Capello. Der havde en adelig Familie til Huse, og der var gode Venner. Der gik Bud til Palazzo Capello om at forstrække Patriarken med 200 Lire til en Returbillet til Rom — Pengene skulde blive tilbagebetalt, saasnart han vendte tilbage fra Rom. Om Morgen den 27. Juni 1903 ankom han saa til den evige Stad og tog ind i det lombardiske Kollegium, der dengang laa i Prati. Efter Aftensmaden underholdt han sig lidt med de faa Alumner, der var tilbage trods Feri-

ORIENTERING

Modernismens Fordømmelse

I Dekretet Lamentabili fra 4. Juli 1907. fordømte Kirken de modernistiske Anskuelse, saaledes som de blev optalt i 65 Sætninger. Til Bedømmelse af, hvad det var, Pave Pius X befriede Kirken for, citeres nedenfor et Uddrag af disse modernistiske Meninger, der altsaa er forkastet af Kirken.

2. Vel er Kirkens Skriftfortolkning ikke til at foragte, men den er dog undergivet Exegeternes nøjere Bedømmelse og Korrektur.

4. Det kirkelige Læreembede kan end ikke i dogmatiske Definitioner fastslaa den Hellige Skrifts oprindelige Mening.

9. De, der tror, at Gud virkelig er Ophav til den Hellige Skrift, udviser stor Enfoldighed eller Enfoldighed.

15. I mange Fortællinger er det ikke saa meget Sandheden, Evangelisterne fortæller, som det, de ansaa for at være nyttigst for Læserne, selv om det ogsaa var usandt.

16. Indtil den endelige Fastlæggelse af Kanon har Evangelierne været Genstand for stadige Tilføjelser og For-

bedringer. Der er kun blevet svage og usikre Spor af Kristi Lære tilbage i dem.

20. Aabenbaringen kan ikke være andet end den Bevidsthed, Mennesker er naaet til om deres Forhold til Gud.

22. Dogmerne, som Kirken fremlægger som aabenbarede, er ikke Sandheder, der er faldet ned fra Himlen, men en vis Fortolkning, som Mennesker majsommeligt har hævet sig til, af de religiøse Erfaringer.

23. Man kan ikke bebrejde en Exeget, at han opstiller Sætninger, af hvilke det følger, at Dogmerne er historisk urigtige eller tvivlsomme. Blot maa han ikke direkte benægte Dogmerne.

29. Man maa indrømme, at den historiske Kristus er langt mere ubetydelig end Troens Kristus.

32. Evangelieteksternes naturlige Mening lader sig ikke forene med vore Teologers Lære om Jesu Kristi Bevidsthed og ufejlbare Viden.

38. Læren om Kristi Sonedød er ikke evangelisk, kun paulinsk.

41. Sakramenterne har kun det Formaal i Menneskers Hjerter at vække Bevidstheden om Skaberens Nærvarrelse, som stedse virker det Godt.

52. Det laa Kristus fjernt at ville grundlægge Kirken som et jordisk Samfund for lange kommende Tider. Efter Kristi Opfattelse var Himmelriget saavel som Jordens Undergang umiddelbart forestaaende.

55. Simon Petrus har aldrig haft den mindste Anelse om, at Kristus havde overdraget ham Primatet i Kirken.

56. Den romerske Kirke er ikke blevet alle Kirkers Hoved ved det gudommelige Forsyns Anordning, men blot som Følge af rent politiske Forhold.

58. Sandheden er ikke mere uforanderlig end Mennesket selv, da den jo udvikles med dette, i dette og ved dette.

64. Det videnskabelige Fremskridt kræver, at den kristne Lære om Gud, Skabelse, Aabenbaring, det menneskevordne Ords Person og om Forløsningen bliver reformeret.

*

Det var dette, Pius X reddede Kirken fra!

ens Begyndelse og begav sig næste Dag til Konklavet.

Til Konklavet, der traadte sammen 31. Juli, var der mødt 62 af de 64 Kardinaler, der paa dette Tidspunkt repræsenterede det Hellige Kollegium. Ved den syvende Runde, 4. August, samlede langt over to Trediedele af Stemmerne om Navnet Guiseppe Sarto, som derpaa besteg Petri Stol under Navnet Pius X.

Patriarken af Venedigs Valg til Pave vakte ikke mindre Forundring over den ganske katolske Verden end selve den Omstændighed, at Konklavet sluttede saa hurtigt. Og dog var Guds Fingerpeg tydeligt at finde i det trufne Valg. Overalt var man fuld af Ærbødighed for den helgenagtige Biskop og glødende Apostelsjæl, den Folkets Søn, som nu var naaet til det højeste kirkelige Embede uden at fornægte sin Herkomst: Tiden krævede en Hyrde efter Guds Hjerte. Men alligevel havde mange svært ved pludselig at skulle vende Blikket bort fra Pave Leo XIII's nærmeste Medarbejdere — Rampolla og Gotti — der i Aarevis havde staaet i Kirkehistoriens Forgrund og spillet en saa afgørende Rolle i det netop afsluttede Pontifikats vigtigste Begivenheder. Der skulde faktisk en Helgen, en, der kunde skue ud i Fremtiden, til at vende Blikket fra de Personer, der nu var »drop-pet« og til den, der skulde løfte Arven efter Leo XIII. En saadan Skikkelse var netop Aaret i Forvejen gaaet i sin Grav og hvilede nu paa Kirke-

gaarden i Suna ved Lago di Garda. Det var en Seer, der ikke blot havde forudsagt det nu trufne Valg, men endog hele det Pontifikat, der skulde udspille sig under Valgsproget »Instaurare omnia in Christo, at alt maa fornyes i Kristus«. Da Guiseppe Sarto i 1894 havde byttet Bispesædet i Mantua om med Patriarkatet i Venedig skrev den senere helgenkaarede Contardo Ferrini intet mindre end følgende: »Vi har idag en Pave, der takket være sin fremragende Viden, sit sikre Blik og sin heldige Haand har genskabt Kirkens Verdensposition paa ganske

uforklarlig Vis. Men naar Leo XIII engang er borte, da har Kirken Brug for en Pave, der fører den tilbage til den apostoliske Tidsalders evangeliske Dyder: til Godheden, Kærligheden, til Aandens og Sagtmodighedens Armod. Da kan man ikke ønske sig nogen bedre end Sarto valgt«.

Og det blev altsaa ham, Modernismens modige Modstander, Forkæmperen for Børnekommunionen og for Gejstlighedens Højnelse, for Kirkens Rettigheder og Frihed i det moderne Samfund.

J. B.

Jesu Hjertes Kærlighed

Det Nye Testamente udtaler på en utvetydig måde, hvilken afgørende rolle det menneskelige hjerte spiller for personligheden og dens livsførelse. Det var det, vi så sidste gang. Ved hjælp af de steder, vi havde fundet, kunne vi også påvise, hvilken betydning Jesu Hjerte måtte have for hans person og hans liv.

I dag går vi et skridt videre og forsøger at oplede de steder i det Nye Testamente, der viser hjertets betydning for Kristi kærlighed til Gud og mennesker, d.v.s. for den dyd, om hvilken der siges i Højsangen, at »kærlighed er stærk som døden; dens gløder er brændende glød, dens lue er Herrens lue.« (8, 6).

Hvilken plads Gud har anvist kærlighedens dyd i den nye pagt, kan ingen være i tvivl om, når man husker Herrens gentagne formaning: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind. Dette er det største og første bud. Det andet er dette ligt: Du skal elske din næste som dig selv.« (Mt. 22, 37 ff.). Herefter er det klart, at kærligheden ifølge Kristi lære skal være den altbeherskende ånd i os, normen for alt og bevæggrunden i alt samt den kraft, der triumferer over alle hindringer og al modstand. Hvem der ejer denne kærlighed, har opnået den kristne fuldkommenhed.

Om Jesu kærlighed ved vi, at den var den dybeste grund til, at vor Frelser blev ophav og kilde til alle de goder, som er vor åndelige rigdom og trøst. Af ren og skær kærlighed befriede han os fra fjenders vold og forskaffede os evigt liv. Nærmere beset er det den samme kærlighed, som også luer i Gud Faders hjerte. Dette fremgår af Jesu ord til Nikodemus: »Således elskede Gud verden, at han hengav sin Søn, den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortæbes, men have evigt liv. Thi Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham.« (Jo. 3, 16. I. Jo. 4, 9—10). Faderens kærlighed er i virkeligheden den oprindelige kilde til Kristi kærlighed og det store forbilledet for den.

Der er navnlig to kostelige frugter af denne kærlighed, som vi bør beundre, og som vi aldrig kan sige tak

nok for. Det er Herrens frivillige død for os og hans forbliven i vor midte ved hjælp af altrets højhellige sakramente. »Kristus elskede os og gav sig selv hen for os som en gave og et offer, en liflig duft for Gud.« (Ef. 5, 2). Grunden til denne selvopofrelse er, at Jesus elsker som en brudgom. Kirken er jo hans elskede brud. (Ef. 5, 25). Sammen med apostlen Paulus kan derfor enhver af os udråbe: »Kristus elskede mig og gav sig selv hen for mig.« (Gal. 2, 20). Og med rette opstiller vor Frelser denne sin kærlighed som et forbillede for vor næstekærlighed. Dette er mit bud, at I skal elske hverandre, ligesom jeg har elsket jer. Større kærlighed har ingen end den, som sætter sit liv til for sine venner.« (Jo. 15, 12—13).

Ligesom Jesu lidelse og død, således er også *Eukaristien* et overvældende bevis på Kristi kærlighed til os. Johannes følte det meget stærkt, da han skrev om indstiftelsen af den hellige nadvere de ord: »Som Jesus havde elsket sine egne i denne verden, elskede han dem til det yderste.« (Jo. 13, 1). Herren selv sagde derom: »Jeg har inderligt længtes efter at spise dette påskemåltid med jer, før jeg skal lide.« (Lk. 22, 15). Hvis vi ikke havde denne bemærkning, ville det dog stå klart for enhver, at alterets højhellige sakramente er et udslag af Kristi kærlighed og det store pant på den. At give sit eget legeme, der skal ofres, som åndelig føde, og blodet, der skal udgydes, som åndelig drik, samt at give apostle evne og fuldmagt til at gentage dette mysterium, for at alle skal blive mindet om Herrens død, indtil han kommer igen, det kan ikke ske uden en ufattelig stor kærlighed til os mennesker.

Det var nu en ganske ufuldkommen skildring af Jesu kærlighed. I hvilket forhold står den til hans Hjerte? Hvad har den åndelige kærlighed at gøre med det legemlige organ, som vi kalder hjertet? Det er ikke svært at finde et svar på dette spørgsmål. Alverden siger jo, at hjertet er det synlige symbol på den usynlige kærlighed. Det samme gælder også om Jesu Hjerte. Men da vi har sat os det mål at klarlægge, hvad den bibelske psykologi har ment om vort spørgsmål, kan vi

HVEM ER - HVAD ER -

Kardinal Rampolla

(1843—1913), Kardinalstatssekretær under Pave Leo XIII (1887—1903). Ledede Leo XIII's Kirkepolitik med stor Dygtighed og megen Klogskab og stræbte efter at udvirke et godt Forhold til Frankrig. Efter Leo XIII's Død nedlagde Østrig Veto mod hans Kandidatur til Pavevalget og under Pius X var hans Indflydelse ubetydelig.

Solesmes

fransk Benediktinerkloster i Departementet Sarthe. Møderkloster til den franske Benediktinerkongregation, der omfatter 16 Klostre. Udgangspunkt for den liturgiske Bevægelse i Frankrig. Benediktinerne i Solesmes har gjort sig fortjent ved Pleje af den oprindelige Gregorianske Koral og har grundlagt den saakaldte Solesmes Koralytme.

Motu proprio

(latin: paa eget Initiativ) kaldes de pavelige Bestemmelser, der udgaar paa Pavens personlige Initiativ.

ikke nøjes med dette svar. Skriften gør nemlig opmærksom på flere andre sider, man ellers ikke let lægger mærke til.

I Pauli breve er hjertet for det første kærlighedens sæde og hjemsted. I Ro. 5, 5 siger han f. eks.: »Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os.« I sit eget hjerte følte den samme apostel hin kærlighed og hint brændende ønske: »Du fik ham til at bede for Jødernes, sine stammefrænders, frelse. (Ro. 10, 1). I hans 2. brev til menigheden i Saloniki læser vi den bøn, at Herren måtte lede de kristnes hjerter til Guds kærlighed og Kristi udholdenhed (3, 5).

Kærligheden bør ikke blot i hjertet, men bliver også født der. Timoteus formaner til i sin prædiken at indskærpe »kærlighed af et rent hjerte.« (I. Tim. 1, 5). Den samme formaning giver også den h. Petrus: »Elsk hverandre inderligt af hjertet.« (I. Pet., 1, 22). Den opfattelse, at kærligheden har sit udspring i hjertet er ganske i overensstemmelse med Herrens eget ord: »Du skal elske Gud af hele dit hjerte.« Også andre følelser som smerte og angst, der er fremkaldt af kærlighed til Gud og mennesker, har ifølge Skriften deres grosted i hjertet. (Ro. 9, 2. II. Kor., 2, 4).

Det Nye Testaments breve leder vore tanker endnu på et tredje forhold, der forbinder kærligheden med hjertet. Som bekendt siger man, at den elskende med sine tanker og længsler lever i den elskede og omvendt. Det er kærligheden, der får den elskende til at berede den elskede et bosted i sit indre. Nu er det den naturlige ting af verden, at dette bosted bliver hjertet. Derfor skriver St. Paulus til menigheden i Filippi, som han elsker frem for alle andre, at han

har denne bys kristne »i sit hjerte.« (Fil. 1, 7).

Og til de genstridige Korintere siger han: »Vort hjerte er vidt åbent. I har ikke snæver plads hos os, men der er snæver plads i jeres egne hjerter. Men lige for lige. I må også lade jeres hjerter være vidt åbne.« (II. Kor. 6, 11—13). I den grad elsker apostlen sine åndelige børn i Korint, at han kan tilføje: »Jeg har jo allerede sagt, at I er i vore hjerter, så vi hører sammen i død og i liv.« (7, 3) (Slg. 3, 1—2).

Når man husker denne bibelske psykologi og dens opfattelse af forholdet mellem hjerte og kærlighed, så forstår man lettere, hvorfor gode kristne kan siges at have deres bolig og tilflugtssted i Jesu Hjerte, og at deres

navne er indskrevet i det. Man forstår samtidigt den velkendte historiske kendsgerning, at sjæle, der elskede vor Frelser med glødende kærlighed og som følte sig genelsket af ham mere end andre, ganske uvilkårligt og ligesom løftet op af vinger søgte hen til Jesu Hjerte. Dette skete længe før den hellige Maria Margareta Alacoque fik lov til at se Herren og hans Hjerte.

Ved Skriftens hjælp og ad overvejsernes trange sti kom vi til de resultater, som der her er gjort rede for. Udbyttet er sikkert ikke ringe, til trods for at vi gik en omvej. Næste gang går vi den direkte og korteste vej. Det Nye Testamente taler nemlig også med rene ord om Jesu Hjerte.

F. K.

Midt i det gamle Rom, paa den fornemme Piazza della Pilotta, ligger det Pavelige Bibelinstitut, »Il Pontificio Istituto Biblico«. Det oprettedes i 1910, efter at Pave Pius X allerede Aaret i Forvejen i en apostolisk Skrivelser havde skitseret det paatænkte Instituts Opgaver. Institutionens religiøse og videnskabelige Betydning maa ses paa Baggrund af de Bevægelser, der i Tidens Løb er blevet rettet mod den katolske Kirkes Lære om de hellige Bøgers Affattelse og Udlægning samt de stadig tilbagevendende Angreb, — saavel fra protestantisk som fra rationalistisk Hold — mod den katolske Opfattelse af Biblens gud-

dommelige Inspiration, og sidst men ikke mindst paa Baggrund af den stadig levedygtige Behrejdelse, at Katolikkerne er bibelfjendtlige, eller som Luther udtrykte sig: holdt Biblen nedlaaset i Kasser.

En af Pave Pius X's første Handlinger som Pave var da ogsaa — i Fortsættelse af sin Forgænger Leo XIII — at tage til Orde og udstede Vejledninger, Formaninger og Advarsler vedrørende det aktuelle Bibelstudium. — Allerede i sin apostoliske Skrivelse: »Quoniam in re biblica« af 21. Marts 1906 understregede han Nødvendigheden af Bibelstudiet for Teologer og fremsatte en Række Anvisninger. Og

Det pavelige

Bibelinstitut

Pave Pius X's
Værk

► I Forhallen til det pavelige Bibelinstituts Museum befinder man sig faktisk i Biblens Land. Biblens Tid rykker en paa nært Hold naar man ser alle de mange forskellige Ting in natura, som nævnes i de hellige Bøger, saasom Planter, Dyr, Stoffer, Sten, Mønter o. l.

◄ Det pavelige Bibelinstitut paa Piazza della Pilotta.

for at give Bibelforskningen en positiv Form udstedte Pius X saa i Maj 1909 den apostoliske Skrivelse »Vinea Electa«, hvorved det pavelige Bibelinstitut blev en Realitet. Da »Osservatore Romano« i 1909 offentliggjorde Skrivelsen, kommenterede Bladet denne i følgende Vendinger: Oprettelsen af et paveligt Bibelinstitut betyder intet mindre end en højtidelig Protest mod de Angreb, der paastaar, at Kirken er Fjende af videnskabelige Frem-

Pius X og Kirkemusikkens Reformering

En af Pave Pius X's første Handlinger som Pave var at tage Vare paa Kirkemusikken, som paa daværende Tidspunkt — ikke mindst i Italien — havde fjernet sig væsentligt fra Begrebet »Kirke«musik. I et saakaldt »Motu

skridt, Kirken har ikke Grund til at frygte noget Fremskridt, ej heller den sande Videnskabs Nyvindinger. Sandhedens store Fjende er ikke den alvorlige, betydelige Forsker, men Uskeren, den halvdannede, opblæste Altmuligmand. Derfor kalder den Hellige Fader alle sine dertil egnede Sønner til at besøge dette Institut, for der at søge Uddannelse med alle den moderne Videnskabs Midler til Forsvar og Fremme af den sande Lære om de hellige Bøger.

De forløbne Aartier har tilfulde vist Institutionens Berettigelse. Katolske Gejstlige fra hele Kloden søger idag til »Biblicum«, og Instituttets Publikationer er medvirkende til at ændre anderledes troendes Syn paa Kirkens Bibelforskning. Det gamle Palæ paa Piazza della Pilotta rummer Læsesale, Auditorier, et bibelsk-orientalsk Museum, Bibliotek, Kapel samt Bolig for de Patres af Jesu Selskab, som leder Instituttet.

proprio« af 22. November 1903 trækker han Retningslinierne op for Kirkemusikken gennem omfattende og indgaaende Forskrifter, der er baseret paa de reneste liturgiske og musikæstetiske Principper og fremhæver, at den romerske Kirkes egentlige Sang er den gamle gregorianske Koral, som vil være i vidst muligt Omfang at genindføre til Gudstjenestebrug. Den polyfone klassiske Musik, som naaede sit Højdepunkt med Palestina kan ligeledes anvendes i fuldt Omfang, hvorimod man ved moderne kirkemusikalske Kompositioner maa give nøje Agt paa, at de ikke tangerer det profane og ikke bærer Præg af Teatermusik. Musikken er kun en Del af Liturgien og kun dennes beskedne Tjenerinde. Liturgien maa ikke trænges i Baggrunden af kompositoriske Præstationer, men Musikken skal tjene til at fremhæve Liturgien.

I Januar 1904 paalagde Rituskongregationen samtlige katolske Kirker Verden over at iagttage disse Bestemmelser. Disse Direktiver fremkaldte selvfølgelig høje Jammerskrig i de Kredse, der havde fremmet den efterhaanden omsiggribende profane og teatraliske Musik i Kirkerne, og man kaldte Pius X for en »ny Savonarolo«. Pave Pius X foranledigede endvidere, at der udsendtes en Nyudgave af de liturgiske Bøger efter de nævnte Retningslinier og Redaktionen overdroges til de franske Benediktinere i Solesmes.

I korte Træk -

De Myndigheder, der er beskæftiget med Udskrivning til Militærtjeneste i USA har for nylig sammenstillet den første fuldstændige Fortegnelse over samtlige teologistuderende i USA. — Ifølge de foreliggende Oplysninger var der i 1950 ialt 54,378 teologistuderende ved 528 Studieanstalter. Af disse var 21.837 romerske Katolikker, 2.225 Jøder og 29.316 Protestanter ved henholdsvis 234, 14 og 280 Skoler.

(KIPA)

Den apostoliske Internuntius i Indonesien, Mgr. de Jonghe d'Ardoye, meddelte sidste Søndag Bispevielsen til den nyudnævnte apostoliske Vikar af Pangkal Pinang, Mgr. Gabriel van de Westen. Da den derværende Kirke var alt for lille til at rumme de mange troende, der vilde overvære Bispevielsen, blev Konsekrationen foretaget under aaben Himmel. (KIPA)

Den japanske Bispekonference meddelte, at et Antal Ikke-Kristne i Kanazawa har rettet Anmodning til den Hellige Stol om at saligkaare en adelig japansk General ved Navn Takayama Ukon, der levede i 16. Aarhundrede. Bispekonferencen har nu overdraget en Jesuit at undersøge Muligheden for at indlede Informativproces for Takayama, der døde i Exil paa Philippinerne i Aaret 1615. (KIPA)

Tro mod Kirken trods Forfølgelser og Farer

Der indløber med regelmæssige Mellemlum fra Czekoslovakiet Meddelelser om, at Trofastheden mod Kir-

ken ikke er uddød. De Gejstlige, der samarbejder med Kommunisterne, er »Luft« for de troende. Man undgaar disse Præster, boykoter deres Gudstjenester, og man kalder saa vidt muligt kun romertro Præster til Begravelser, selv om disse maa komme langvejs fra.

Nyt Led i Kirkekampen i Ungarn

Der findes i Ungarn stadig for mange unge, som er trofaste mod Kirken, mener de ungarske Kommuniste, og for at skabe Uro i Rækkerne har de kommunistiske Organer nu besluttet at operere med Usædelighedsbegrebet som Led i Kirkekampen. Taktiken er kendt fra Hitler-Tyskland. Det gælder for enhver Pris om at faa Tag i Ungdommen, og man mener aabenbart at naa længere ad denne Vej, end man hidindtil er naaet med ideologiske Diskussioner og plumpe Trick. Man har oprettet Lejre, hvor unge af begge Køn samles »i tvangfrit Samvær«, og man har hidindtil kunnet konstatere, at disse blandede Lejre har haft mest Succes blandt unge, der kommer fra irreligiøse Omgivelser.

Alle Kneb gælder, og Staten søger nu tillige at forhindre og om muligt

Encyklikaerne studeres

Den hellige Faders Encyklikaer genoplever endvidere en uhørt Renæssance i Czekoslovakiet i Øjeblikket. I intellektuelle Kredse læses og diskuteres frem for alt »Humani generis«. Da det ikke er muligt at faa trykte Eksemplarer af Rundskrivelserne, skrives disse af paa Skrivemaskine, ja endog i Haanden og spredes overalt i Landet. Faktisk kan man tale om en Art Hunger efter religiøs Litteratur endog i Kredse, der tidligere var indifferente overfor Religionen. (KIPA)

helt umuliggøre Religionsundervisningen i Skolerne — til Trods for at ca. 90 % af de ungarske Forældre for nylig har udtalt sig for Religionsundervisning som Skolefag. (KIPA)

Dansk Afdeling af den internationale katolske Filmkongres

Andetsteds i Bladet forefindes en Meddelelse om Oprettelsen af en »Katolsk Film Gruppe« med Komponisten, Pastor Leif Kayser, som Formand og Filmkritikeren, Magister Bjørn Rasmussen, som kunstnerisk Konsulent. Sammenslutningens Oprettelse er sket saa betids, at man netop har kunnet naa at sende en Repræsentant til det Internationale katolske Filmbureau's aarlige Sammenkomst i Luzern, hvis Drøftelser i Aar udelukkende er viet Emnet Filmkritik.

Roskildes 50-Aars Jubilæum

Sønd. 10. juni fejrer Roskilde Menighed 50 Aars Jubilæum. Der er Pontifikalmesse Kl. 10 og efter Messen meddeles Konfirmationens Sakramente. Kl. 19.30 er der Fest paa Hotel »Prinsen«, Algade 13. Alle kan melde Deltagelse i Festen til Katolsk Pastorat, Roskilde, senest 7. Juni (3 Kr. for Menighedens Medlemmer, 5 Kr. for andre). Sammesteds bestilles Jubilæumsskriftet, der koster 5 Kr.

VORE FERIEBØRN

Vi har yderligere modtaget: Lyngby 25; Anon. 10; Ludvigsen 10; P. H. 50; Jan, Elisabeth og Keld 10; P. og E. 100; E. G., Taastrup, 25; Otto Barfred (andet Bidrag) 100; Konvertit 5; Thomas Kansy 10. Ialt 345 Kr. — Hjerterlig Tak!

Sommermarkedet i Brønshøj

Søndag den 3. juni.

I kirken: Kl. 8 stille messe. Kl. 10 messebryllup. Kl. 19 andagt under hvilken pastor Leif Kayser vil spille på det nyistandsatte orgel.

Dagen igennem underholdning: Vestermands orkester. Spejdere fra St. Pouls trop. Balletdanserinde. Folkedanse. Sang og musik.

Der er filmteater og mester jakelteater.

Og så er der boder med mange nytte ting, et stort udvalg af dukker. Også kirkefondens frimærkeudsalg opslår en bod på markedet. Endelig er der tombolaer, skydetelt og en herlig restaurant i det grønne samt i tilfælde af kulde og regn i en hyggelig kro-stue.

Vi har hermed sikret Ferien for 1920 Børn og har kun en halv Snes Børn tilbage at bede vore Læsere hjælpe. Det kan naas endnu, men det hæster. Alle Gaver (Penge, Naturalier og Rationeringsmærker) modtages med Taknemmelighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

For yngre Katolikker

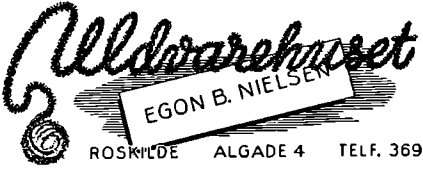

arrangeres 14 Dages Rejse til Wien (i Anledning af 200 Aaret for Set. Klemens Fødsel). Foruden Wien (ca. 3 Dage) besøger vi en lille idyllisk By i Tyrols Bjerge (nær Innsbruck) — og Golling i Nærheden af Salzburg. Sidste Døgn i Hamborg.

Tidspunkt: 29. juli-11. august.

Pris: ab Kbh. ca. 475 Kr. — ab Padborg ca. 435 Kr.

Rejsen har gejstlig Leder.

Alle Oplysninger faas hos: Annie Raastrup, Amagerbrogade 45, Kbh. Tlf. SU 86.

<h1>Roskilde</h1>	<h3>Roskilde Papirforretning</h3> <p>Sct. Olgade 24 . Telf. 3131 Papir, Fyldepenne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne</p>	 <p>EGON B. NIELSEN ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369</p>
<h3>Frederik Wismanns Ligkistemagasin</h3> <p>Tlf. 882. Hjørnet af Jernbanegade og Toldbodgade</p> <p>Stort Udvalg i Ligkister til alle Priser. Alt vedrørende Begravelser ordnes. Ligbil og Rustvogn leveres.</p>	<h3>K. A. Jørgensen</h3> <p>Abnølsngade</p> <p>Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vine og Chocolader</p>	<p>Støt Annoncørerne!</p>
<h3>C. J. Schledermann & Sønner</h3> <p>MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122</p> <p>Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>	<h3>Sambo</h3> <p>OLSGADE 8 . TELEFON 3129 IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD Altid friske varer . Is og decerter udbringes</p>	<h3>H. Weber</h3> <p>Tømremester</p> <p>Maskinsnedkeri</p>
<h3>Edvard A. Petersen</h3> <p>(A. P. Jensen)</p> <p>Malerfirma Telf. 1694 - 228</p> <p>Udfører arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<h3>H. V. Nordsteen</h3> <p>Blikkenslagermester</p> <p>Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<h3>Ejgod Jørgensen</h3> <p>Slagtermester</p> <p>Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<h3>Mønsterbageriet</h3> <p>Olgade 17. Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</p> <p>Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<h3>Radio - Cykler</h3> <p>De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbssted i Roskilde</p> <p>Thomas Larsens Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>
<h3>Roskilde Mejeri</h3> <p>Borgerdiget . Telefon 349</p>	<h3>Dom-Apotheket</h3> <p>Roskilde J. Augsburg</p> <p>Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</p>	

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Det var vel nok en god Ide!« Og Martin gav fuld af Begejstring den lille Georges et Slag paa Skulderen, saa at han var nær ved at ryge ned af Bordet.

»Du er slet ikke saa tosset,« indrømmede Trompetisten. »Men hvis nu Tonerne bare ikke fryser fast i Kulden, hvad skal vi så gøre?«

»Vi må hen til Bernards og snakke med Drengene,« raabte Georges ivrigt. Og saa stormede de alle tre ud af Bageriet.

»Mester Jakob, Mester Jakob, sover du, sover du?« fløjtede den gamle Bagermester hen for sig, medens han æltede videre i sin Dejg.

Forslaget med Trompeten vandt Bifald hos Bernards. Og endnu samme Aften rendte Drengene omkring i hele Landsbyen og indviede de forskellige paalidelige i Trompetsignalerne.

Da Drengene var forsvundet, kaldte Butiksklokken Mor Bernard ned. En Kunde stod ved Grøntsagerne og udsøgte sig et Par Kaalhoveder.

»God Aften, Frk. Gauffreau. Der skal vel en Smule Vinterkaal til Pølsen, ikke sandt? Hvor meget skal De have?«

»Aa, et lille Hovede er vist nok,« svarede den lille gamle Frøken smilende. Men, hvad det var jeg vilde sige: Fru Favreau spørger, om Marie kan komme til Sangprøve i Aften. Pastor Coudrin, jeg mener Marche-à-terre, altsaa Pastor Marche-à-terre, har skrevet en ny Salmе op til os, saadan er den,« og med sin lille, sprøde Stemme begyndte hun at synge:

»Synder, vend om, din Herre kalder — — —«

»Det lyder vel nok pænt,« svarede Mor Bernard, »og Marie skal naturligvis gerne komme«.

»Men ved De, hvem jeg hele Tiden maa tænke paa, naar jeg synger den?« fortsatte Frøken Gauffreau. »Paa Pastor Dodain.«

»Paa ham, den edssvorne,« studeste Mor Bernard.

»Ja, netop! Jeg tror ikke, han har det særlig godt. Alle foragter ham. Ingen hilser paa ham paa Gaden. Og ved De hvad, til syvende og sidst er han dog Præst. Jeg mener, hvis een bare en Gang vilde gaa hen til ham og — — —«

»Jamen, hvem skulde det dog være?« indvendte Fru Bernard.

»Det skulde bare være en,« svarede den lille Frøken.

»Jamen, hvem?«

»En Mor!«

I samme Øjeblik ringede Butiksklokken igen, og en Fremmed traadte ind. En spinkel Skikkelse. Han havde Tøj paa, der hverken passede ham her eller der.

»Hvad ønsker I?« spurgte Fru Bernard.

»Jeg kommer ikke som Køber,« sagde den Fremmede med en dyb Stemme. »Jeg rejser i Vin og vilde gerne tilbyde Dem et Par gode Sorter.«

»I Øjeblikket har jeg ikke Brug for noget,« afviste Fru Bernard.

»Naa ja, I kan da i det mindste læse den Anbefaling, som en af mine gode Kunder har givet mig med. Maaske er han Jer ikke ubekendt.«

Fru Bernard rakte tøvende ud efter Papiret, men da hun begyndte at læse, jog Blodet op i hendes Ansigt; hun genkendte Haandskriften. Paa Sedlen stod der skrevet:

Jeg bevidner herved, at Hr. Desprey er en hæderlig Vinhandler. Han leverer gode Varer til billigste Priser. Man kan vende sig til ham med Tillid og i Tillid. — François Pruel.

Hvad var dog dette? Anbefalede den fordrevne Sognepræst fra Monthernage en Vinhandler?

»Hvem er I?« spurgte Fru Bernard den fremmede, og da hun saa det usikre Blik, som han tilkastede hendes Kunde, tilføjede hun smilende:

»I kan ganske roligt tale! I behøver ingen Hemmeligheder at have for Frk. Gauffreau.«

»Ja, ja, da,« svarede den fremmede, »hvad Vinhandelen angaar, saa er det bare et Paaskud. Jeg er Præst og Edsnægter. Mit virkelige Navn er Sayer. Men lad os bare holde fast ved Hr. Desprey.«

(Fortsættes)

SOMMER I TYROL

Gasthof og Pension

KRONBURG

(1063 Meter)

Idyllisk og ideelt Ferieopholdssted i Tyrols Hjerle. Endnu nogle Pladser ledige i Juni, Juli og August. Henvendelse til: Forstanderinden, Kloster Kronburg, Post Zams, Tirol.

REJS PÅ KVALITETSREJSE

Selskabsrejser afgår hver uge til Italien, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Østrig, England-Skotland, Sverige, Norge og Danmark. Priser fra 195 til 1485 kr. Forlang det store røde rejseprogram og indmeld Dem snarest!

Hvis ingen af selskabsrejserne passer ind i Deres ferieønsker, arrangerer vi gerne Deres rejse individuelt, leverer alle billetter til originalpriser, reserverer hoteller, pladsbilletter, sovevogne o.s.v. Til studierejse, skoleborn etc kan udstedes jernbanebilletter med op til 50 % reduktion.

I alle rejseanliggender, henvend Dem trygt til

Jørgensens rejsebureau

*Jernbanegade 7 . København V
Telefon Central 2251 . Byen 9580*

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem i Danmark

Katolske Begravelser

*Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvvej 17 . Nora 5954*

Kluhs Eftf.

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester

*Telefon 820
Leverandør til katolsk Kirke*

Chr. Steffensen

Herreekvipering

*Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør*

Har De Vanskeligheder med Deres Haar

*saa gaa til Fagmanden
— han kan altid hjælpe Dem*

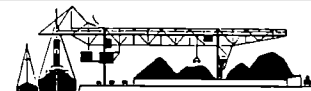
W. Rasmussen

*Herre- og Damefrisørsalon,
Bredgade 20 . Telefon 572*

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov . Telefon 621

Reserveret H. J.

A/s Nakskov Kulimport

Telefon Nr. 17

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

CYKLE-COWBOYS?

Vi er nu midt i ferietiden, og mange af os benytter sikkert nogle af de herlige sommerdage (dem, hvori vi ikke er i Øm) til at farte landet rundt på cykel. Spørgsmålet er nu: hvordan farer vi rundt?

Er vi cykle-cowboys med opkram-

er os samtidig bevidst, hvilket udbytte vi kan få af en sådan cykletur?

Når du nu på din væltepeter drager på langfart i dit eget land, så se dig godt omkring. Sørg for at opleve mere end det sædvanlige antal iskageboder. Vort land er så fuldt af steder,

Dansk landsbykirke, - Fårevejle

met spejderhat af strå, oprullede bukser, nedrullede sportsstrømper, forskellige former for mascotter (små træmænd, uldgarnsdukke eller mere eller mindre smagløse turistsouvenirer) samt flabede svajer-råb til hver eneste ged i vejkanterne? Eller farer vi mindre hastigt igennem landet og

der er værd at besøge — steder, der kan fortælle os om nordens store fortid som en katolsk del af det daværende katolske Europa.

Over tusinde landsbykirker som den over disse linier ligger strøet rundt i landskabet, så man næsten kan se fra den ene til den anden. Hver af disse kirker har engang rummet et liv, der sikkert ikke har været meget anderledes end det, du endnu den dag i dag møder i din sognekirke — tænk på det, når du træder ind i en af disse landsbykirker — det er det, du tager din eventuelle cowboyhat af for.

Selvfølgerlig behøver du ikke at gå ind i hver eneste kirke, du kommer forbi — men prøv én hist og her. Lån nøglen hos graveren (protestantiske kirker er altid lukkede — hvis man da ikke skal give penge for at komme ind i dem), og lad den tunge, jernbeslåede dør (alene den er ofte

For unge (og yngre) Katolikker arrangeres en 14 Dages Rejse til Østrig, med ca. 3 Dages Ophold i Tyrols Bjerge (nær Innsbruck), — ca. 3 Dage i Salzburg med Heldagsudflugt til Grossglockner og Mulighed for mange andre pragtfulde Ture, — og ca. 3 Dages Ophold i Wien, hvor vi bl. a. besøger Sct. Clements Grav i Anledning af 200 Aars Jubilæet for hans Fødsel. Sidste Døgn i Udlandet tilbringer vi i Hamburg.

Tidspunkt: 29/7—11/8.

Pris: fra Kbh. ca. 475 Kr. — fra Padborg ca. 435 kr.

Rejsen har gejstlig Leder.

Nærmere Oplysninger faas hos

Annie Rostrup,
Amagerbrogade 45,
Su. 86.

Monstransen

Indsamlingen af sølv er nu nået så langt, at den må standses. Modellen er færdig, og inden længe vil sølvet blive smeltet og fyldt i formen. Du kan dog endnu nå at yde et bidrag, hvis du inden den 5. juni sender det til Viggo Enggaard, Klausdalsbrovej 31, 2., Søborg.

VAN DER MERSCH

I Stafettens nr. 20 fortalte vi, at »Menneskefiskere«s forfatter *van der Meersch* ikke var katolik. Oplysningen, der stammede fra det franske blad *Eludes* (udgivet af Jesuitterordenen), viser sig imidlertid at være urigtig. Van der Meersch var tværtimod, efter hvad der nu meddeles, katolik, og tilmed en flittig kommunikant. Han havde endog opnået dispensation fra fuldstændig faste på grund af en svær sygdom, hvilket satte ham i stand til at gå endnu oftere til kommunion.

Hvis du altså syntes, at det lød mærkeligt, at forfatteren til den brandkatolske bog »Menneskefiskere« ikke skulle have været katolik — er det forståeligt — det var simpelthen forkert. *Loveherte.*

Apropos de små bogstaver, gengiver vi en sætning, der, når den bliver »retskrevet«, kan misforstås ikke så lidt: »Elsk Gud af hele dit hjerte, og næsten som dig selv.« *ali.*

En historie, der er sand

Valfarten havde åbenbart ikke været trættende for de to små drenge, thi de stormede muntert rundt på *Aasebakkens* grund og legede indianere.

Pludselig standser den ene i hele sin gåsefjerprydede indianermajestæt og siger: »Du, *Præben*, hvilken sti skal vi vælge?«

Svaret kommer omgående: »Jeg hedder ikke *Præben*, jeg hedder *St. Indianaus*.«

værd at lægge mærke til) svinge tilbage for alt det, der endnu findes af ægte katolsk inde i kirkerummet: kalkmalerier, hvælvingerne, de rund- og spidsbuede vinduer, huller i væggen, hvor igennem sakramentet blev rakt ud til de spedalske, gravstenene i gulvet o. s. v. Prøv bare et par kirker, og du vil finde ud af, at det kan være ligeså spændende, som det at se, hvor mange kilometer man kan nå på en dag. *Abraham.*

Fra min bogreol

Brug hjertet, Doktor

For nylig kom en ny roman af den amerikanske forfatter Lloyd C. Douglas: »Brug hjertet, Doktor«. Når man kender forfatterens øvrige produktion («— men jeg så ham dø»), er man vel forberedt på bogens religiøse tone — og det lægemilieu, hvori næsten de fleste af hans bøger udspilles. »Brug hjertet, Doktor« er i virkeligheden en slags fortsættelse af den tidligere udkomne »Den store læge«, der både i Amerika og herhjemme blev den helt store succesroman. Forbindelsen mellem de to romaner ligger imidlertid ikke i handlingerne, men i de tanker, der ligger bag.

I »Den store læge«, der handler om en ung døgnigts uddannelse til nervelæge, behandles problemet »religion opfattet som videnskab« og endvidere fortæller om en ikke nærmere defineret passage i Testamentet og dennes betydning for hovedpersonens arbejde — — hvilket måske kan irritere læseren lidt, idet han ikke får at vide, hvad det er for en passage.

I »Brug hjertet, Doktor« skildres den (sympatiske) John, der i hengivenhed til sit videnskabelige speciale fuldkomment forglemmer sine pligter både mod Gud, sig selv og andre — — Problemerne bliver dog (naturligvis) løst til sidst af heltinden, kineserpigen Lan Ying.

Til sidst et godt råd: Læs ikke disse to jævrigt glimrende bøger for hurtigt efter hinanden, for da vil man opdage et vist program, en vis læst, hvorover begge bøger er blevet syet — noget, der gerne keder læseren, og som man genfinder i mange forfatteres rækker af murstens-romaner — især kriminalromaner.

— Alt dette kunne være sagt kortere: »Den store læge« er religion som videnskab, »Brug hjertet, Doktor« er videnskab som religion. —P.

Tal til eftertanke

Jordens indbyggertal er 2 milliarder mennesker. Af disse er ca. 0,8 milliard (800 millioner) kristne, hvoraf halvdelen er katolikker, medens resten deler sig i to lige store dele: de ortodokse udgør den ene, protestanter og anglikanere den anden.

De kristne er altså overfor de ikke-kristne i *mindretal*. Heraf ses, hvilken betydning missionsapostolatet har — hvilket også vor *hellige fader paven* har påpeget stærkt i det hellige år.

Nu kunne vi som katolikker jo trøste os med, at vi trods alt udgør verdens største kristne religions- og tros-samfund med vores 400 millioner — og vi kunne måske fristes til at sætte os mageligt til rette med vore »tal« — men hvis vi gjorde det, ville vi snart opdage, at vi havde forregnet os — og det endda ganske alvorligt.

Om præcis 19 år (siger statistikerne) har verdens befolkning formeret sig med 500 millioner mennesker — hvilket vil sige 400 millioner flere ikke-katolikker. (Regn selv efter.) — Alene fra 1941 til 47 steg *Indiens* befolkningstal trods hungersnød fra 389 til 432 millioner — ialt 43 millioner.

Disse tal giver en noget at tænke på — de fortæller os, hvor vigtigt, det er, at vi aldrig eet sekund opgiver vort apostolat — at vi altid gør os de størst mulige anstrengelser for at ud-brede vor tro.

De færreste af os har lejlighed til at drive missions-apostolat blandt negre eller kinesere — *men der er nu også nok at tage fat på herhjemme*. Hvert år fødes der ialt 20 millioner børn på jorden — hvoraf kun en fjerdedel i kristne hjem, *en ottendedel* i katolske hjem.

Det er tal, der er værd at tænke på.
H. Blocmaert.

Vel mødt i...

Amager: Lø. 2.: Afslutningsfest.
Haderslev: Ti. 5.: Cykletur ud i det blå. Start fra præstegården kl. 14,30.
Horsens: Sø. 3.: Efter højmessens deltagelse vi alle under vor smukke fane i Kristi Legems procession. To. 7. kl. 20,00: Vi diskuterer den forestående sommerudflugt hos pastor Vick. Lø. 9. Sommerudflugt. Sønderjylland rundt! Med besøg på Skamlingsbanken, Dybhø, Rudbøl, Røme og Ribe domkirke. Hjemkomst søndag aften. Pris for bus: 20 kr. pro persona. Nærmere besked ved Erik Strandbæk.

Jesu Hjerter sogn: Sø. 3. Efter andagten kl. 19,30: Stor fest. Vi opfører to skuespil: Verdens Herkules og Skarmydsler. Derefter bal. Billetpris 2 kr. Ti. 5. kl. 14,00: Cykletur ud i det blå med start fra Stenosgade. Hver mandag kl. 19,30—21: pige-juniorgr. Hver fredag kl. 19—21: drenge-juniorgr.

Lyngby: Lø. 2. kl. 19,30: Andagt i kapellet. Sø. 3. kl. 9,00: Reciteret messe med fælleskommunion. kl. 14,00: indbydes alle, der medvirker, til instruktion hos fam. Holbek, Kulsvej 153, Ørholm.

Sønderborg: Ti. 5. kl. 20,00: Ungdomsmøde. Sø. 10. kl. 14,00: Cykletur til Gråsten.

Østerbro: On. 6. kl. 20,00: Hos frk. Larsen, Holbergsgade 28 A: Ord-bogsaften. Tag papir og blyant med.

Nyt ansigt i Fredericia

Ved generalforsamling den 1. maj blev Stig Børge Petersen valgt til formand.

God samvittighed kan nu og da være et tegn på dårlig hukommelse. (Sydpolsk ordsprog.)

Nykøbing F.

C. W. Kronmann

GRUNDLA GT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumpor . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Matriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Middelbo Outzen
NYKØBING FALSTER

Ligkistelager

Manfred Kudsk

Skolegade 11

Telefon 889

Allt vedrørende Begravelser ordnes smukt og billigt

H. Askholm Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.

Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Stassaniseret Sødmælk

Tlf. 668

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Berner Malermester

Gedervej 21
Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626—945
Lev. til de kat. Institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til de katolske Institutioner

Johannes Kring

Allt i Kolonial, Vin og Delikatesser
Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gas-mester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog og andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juni:

3. S. Søndag i Jesu Hjertes Oktav (hvid) (662—55); 2. Bøn: Oktaven (Særtryk); Jesu Hjertes Præfation.
4. M. St. Frans Caracciolo (928); (hvid) 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk); Jesu Hjertes Præf.
5. Ti. St. Bonifacius (931); 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk); Jesu Hjertes Præf.
6. O. St. Norbert (933); 2. Bøn: Oktaven (Særtryk); Jesu Hjertes Præf.
7. T. Jesu eukaristiske Hjerter (hvid) [(179)]; Jesu Hjertes Præf.
8. F. Oktav af Jesu Hjertes Fest (hvid) (Særtryk; S. M. 54).
9. L. Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) [(90)]; 2. Bøn: St. Primus og St. Felician (934), 3. Bøn: Om Helligaanden [(120)]; Præf. (522).
10. S. 4. Søndag e. Pinse. (grøn).

Corrigendum in Ordine. Die 3. Junii, Dom, infra Oct. Sacr. Cordis: Com. Oct. in LM., Gl., Cr., Præf. Oct.

Feriens Gudstjenester

De Herrer Præster, der ønsker Tidspunktet for Søndagens Messer i Ferietiden i deres Kirke optaget paa den traditionelle Ferieliste i Ugebladet, bedes sende Meddelelse til Redaktionen snarest muligt, da Listen første Gang kommer i Bladet 17. Juni.

Køkkenassistent

Som sådan søges 1. juli til Maria-hjemmet en ung pige. Ordnet frihed, godt værelse, løn efter aftale. Henvendelse til priorinden, Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 3, København Ø.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Slenosgade 7, Rbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvarialet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

VOR TIDS UDFORDRING

af Arthur Koestler, J. D. Bernal,
J. B. S. Haldane m. fl.

Forord af prof. K. Linderstrøm-Lang

77 sider - kr. 7,75

„... en yderst tankevækkende lille bog... Den indeholder en række foredrag fra den engelske radio af anerkendte videnskabsmænd og forfattere... Alle politiske, filosofiske og religiøse afskygninger er repræsenterede blandt forfatterne, der under et giver et ret kalejdoskopisk billede af den forvirring, hvormed menneskeheden møder de uanede muligheder, teknikken skænker dem.“
Olaf Pedersen i »Information«

Arne Frost-Hansens Forlag

St. Ansgars Kirke

Fredag 1. juni: Jesu Hjertes Fest. Kl. 8: Højmesse. Kl. 14 udstilles det Højhelige til tilbedelse indtil andagten kl. 19,30. Søndag 3. juni: Kl. 8: reciteret messe og fælleskommunion.

Immaculatakongregationen

i Jesu Hjerter Kirke. Paa Grund af Grundlovsdagen flyttes Mødet til Torsdag d. 7. Juni Kl. 16½ og Kl. 20.

Academicum Catholicum

Søndag den 3. juni kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen cykeltur. Medbring madpakke og drikkevarer.

Lørdag den 30. juni—lørdag den 7. juli: Sommerlejr på Langø. Tilmeldelse til Ruth Hansen, Stokrosevej 1, Kbh. S, tlf. SU 4781, inden den 14. juni.

Kristi Legemsprocession i Holbæk

Kristi Legemsprocession d. 17. juni. Højmesse i det fri ved Skt. Elisabeths hospital kl. 10, straks efter højm. pro-

Bliv Børnehavelærerinde!

Nordisk Montessori Kursus

Statsanerkendt

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

Aasebakken

Højmessen læses paa
Søndag Kl. 7

cession. Om efterm. kildemarked. Kl. 14.30 opføres et passionsspil. Restauration hele dagen.

KATOLSK FILM-GRUPPE

Ved et møde torsdag den 17. maj 1951 har en kreds af danske katolikere oprettet en »Katolsk Film Gruppe«, der har til hensigt på linie med tilsvarende sammenslutninger i de øvrige lande at bidrage til fremme af filmkunsten som kulturspredende faktor ved

- 1) at opmuntre oprettelsen og udviklingen af katolsk filmkritik.
- 2) at arbejde for oprettelsen af diskussionsgrupper og studiekredse med film som studieobjekt.
- 3) at oprette et filmotek bestående af film, der er af særlig interesse for katolikker.
- 4) at opmuntre og støtte filmproduktioner, der på en eller anden måde vil vise den kristne kulturarvs betydning for vor tid, enten det drejer sig om kunst, videnskab eller religiøst liv.
- 5) at organisere forevisninger af film, der er af varig interesse og værdi.

Det foreløbige repræsentantskab består af:

Komponisten, pastor Leif Kayser (formand). Adr.: Sct. Kjeldsgade 3, Ø. Telf. RY 6370.

Billedhuggerinden, fru Ebba Friis-Hansen (sekretær). Adr.: Børingsvej 4, F. Telf. FA 2061.

Magister Bjørn Rasmussen (kunstnerisk konsulent). Adr.: H. C. Ørstedesvej 9, V. Telf. VE 5561 y.

Fru Aagot Bohn (kasserer) (modtager indmeldelser). Adr.: Bistruplund 19 Birkerød. Telf. Birkerød 12.

Hs. Exc., biskop Th. Suhr, har accepteret at fungere som præsident.

For at enhver, der deler vore synspunkter, sådan som de kommer til orde i de nævnte fem formålsparagraffer, skal kunne få lejlighed til at blive medlem, er medlemsbidraget sat så lavt som til 2,00 kr. pr. år; ved de under pkt. 5 omtalte filmforevisninger vil på tilsvarende måde billetprisen blive sat så lavt som muligt.

Meddelelser fra »Katolsk Film Gruppe« vil indtil videre blive bragt i »Katolsk Ugeblad«.

Esbjerg

<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLØV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLoug's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospitalet Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>	<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Chr.Søndergaard <i>1. Kl. Skotøjsreparation</i> Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongenagade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> <i>Jyllandsg 111 . Tlf. 1842</i> udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kræftika og Viesvandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongenagade 78 . Tlf. 1920</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMMER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 153 - 155. Byens største Mejeri.</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Dealka- teaser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og</i> Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Glarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>V. Sommer Lauritsen 1ste Kl. Skotøjsreparation Kongebrogade 39 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>

GLEM DEM IKKE

Kardinal Griffin appellerer for Kirkens Vidner bag Jerntæppet

Kardinal Griffin i London, hvis Helbred nu atter tillader ham at arbejde nogle Timer hver Dag, har udsendt et Hyrdebrev, hvori han paany henvender Offentlighedens Opmærksomhed paa Kirkeforfølgelsen bag Jerntæppet. Han erindrer om Mgr. Stepinac, Kardinal Mindszenty, Ærkebiskop Beran, tegner et Billede af Tyranniseringen i de enkelte Lande, fremhæver UNO's Ansvar, forordner Bøn for Ruslands Omvendelse samt opfordrer til Dannelsen af Bønsammenslutninger for de betrængte Kristne i Østeuropa. (KIPA)

Ærkebiskop Wyszynski skyggedes under hele Romerrejsen

Der foreligger følgende Meddelelse om den polske Primas, Mgr. Wyszynski's nylige Besøg i den evige Stad: To hemmelige Agenter fra det polske Kommunistparti ankom sammen med Ærkebiskoppen til Rom og »skyggede« ham under hele Opholdet i den evige Stad. Da Mgr. Wyszynski tog Ophold hos Nazareth-Søstrene i Rom, tog de to herrer ind i Huset overfor og holdt

URBI ET ORBI

Besøg frabedes

De hollandske Myndigheder har nægtet den »røde Dekan«, Dr. Hewlett fra Canterbury, Visum til Holland. Dr. Hewlett havde anmodet om Indrejse-tilladelse for at kunne deltage i en kommunistisk Fredskongres i Haag. Den kommunistiske Fredsapostel betragtes af den hollandske Regering som uønsket Element, og derfor har man nægtet at udstede Visum. (KIPA)

850 polske Præster i Fængsel

I polske Fængsler opholder der sig i Øjeblikket ca. 850 katolske Gejstlige, medens der ikke kan anføres Tal paa de Præster, der er blevet deporteret til Sibirien. En af de arresterede er Biskoppen af Kielce, Mgr. Kaczmarek, der nu har opholdt sig i Fængslet i Warszawa gennem længere Tid. (KIPA)

derfra Øje med, om Polakker — og i givet Fald hvilke — besøgte ham.

Den kommunistiske Presse i Polen har ikke med et eneste Ord omtalt Ærkebiskoppens Romafærd. (KIPA)

»Folkedemokratisk« Katekismus i Tjecoslovakiet

Den tjekiske Caritas, der i 1949 blev »overtaget« af Regeringen, har udsendt en *katolsk Katekismus* til Skolebrug; Bogen er forsynet med Imprimatur af exkommunicerede Præster. Det hedder i dette Elaborat bl. a., at Arbejde om Søndagen er tilladt samt at kirkelig Vielse idag kun er en Formsag. (KIPA)

Det er formentlig denne Bog, som Londoner Bladet »Times« hentyder til med sin Meddelelse for nylig om at »tjecoslovakiske Biskopper« har givet Dispens bl. a. med Hensyn til Søndagsarbejde.

80-aarig Biskop graver Kanal

Den *katolske Biskop af Temesvar*, Mgr. Augustin Pacha, skal trods sine 80 Aar sammen med en Del andre Gejstlige være blevet placeret paa *Tvangsarbejde ved Kanalen* mellem Donau og det sorte Hav. De katolske Biskopper og Gejstlige i Rumænien er alle — for saa vidt de ikke er myrdet eller tvunget til at sige sig løs fra Troen paa den romerske Kirke — tvangsindlagt til Arbejde ved Kanalen. (KIPA)

Katolske Missionærer forlader ikke Kina

I en Del af Verdenspressen har der i den seneste Tid cirkuleret Meddelelser om, at samtlige europæiske og amerikanske Missionærer om kort Tid vil have forladt Kina. Den kommunistiske Regering — hedder det ifølge paastaede Informationer fra kristne Kilder i Kina — har gennem sin Propaganda forstaaet at samle Kinesernes Had mod alle Udlændinge i den Grad, at Ikke-Kinesere og deres offentlige Virke i Kina praktisk talt er blevet umuligt.

De franske Udlandsmissionærers Organ, »Missionaires d'Asie« skriver i den Anledning, at den Hellige Fader har gjort samtlige ansvarlige Missionsledere opmærksom paa, at det er hans oprigtige Ønske, at *Missionærerne i Kina under alle Omstændigheder forbliver paa deres Poster*. Trods alle Vanskeligheder og Farer og trods det, at de er tvunget til Uvirksomhed — hedder det videre i Missionsorganet

Steyler-Missionærernes Universitet i Peiping er rejst i kinesisk Stil, og dannede Centrum for de kinesiske Katolikkers akademiske Uddannelse. Universitetets Skæbne er uvis.

Sporvognsmand Chef for Kirkedepartementet i Ungarn

Det kommunistiske Parlament har med »folkedemokratisk Enstemmighed« vedtaget Oprettelsen af et *Departement for kirkelige Anliggender*. Til Chef for dette Departement er udnævnt en tidligere *Sporvejsfunktionær* i Budapest, Stephan Kossa, en paa Grund af sin Radikalisme berygtet Partisekretær, der siden 1945 har beklædt forskellige Ministerposter. Kossas Udnævnelse varsler svære Tider for Kirken i Ungarn. (CND)

— har Missionærerne i hvert Fald ved deres blotte Nærværelse Mulighed for at styrke den kinesiske Kirkes Præster og Troende i deres vanskelige Trøskamp.

I Anledning af de vidtudbredte Rygter om Missionærernes Forsvinden fra Kina bemærker man endvidere, at ingen katolsk Missionær hidindtil frivilligt har forladt Kina. Det drejer sig i samtlige Tilfælde om Udvisninger. Derimod har et protestantisk amerikansk Missionsselskab kaldt sine Missionærer hjem fra Kina. (CND)

Katolsk

17. Juni 1951
99. Aargang
Nr. 24

Ugeblad

Europa og Kristendommen

Færøerne -
Spændings Land

Omkring to Valg

Koncentrationsklostre
i Czekoslovakiet

Mindszentys Vikar
„forsvundet“

Valfarten til Haraldsted

I »Politiken«s Kronik (11. ds.) skrev Dr. med. Grethe Hartmann om »De danske Selvmord«. I Sammenligning med andre Lande, hvis Statistik paa dette Felt bygger paa lignende Grund som vor, ligger vort Tal paa Selvmord højt. Dr. Hartmann viser, at Tallet i de forskellige Lande, betragtet gennem en Aarrække (fra Firserne til vore Dage), synes at ligge paa et for hvert Land karakteristisk Niveau. De aarlige Selvmord pr. Million Indbyggere er i Danmark og Schweiz 220—250, i Sverige 100—150, i Holland 60—80, i Norge 60—70, i Irland 20—30 o. s. v.

Kronikkens Forfatterinde fastslaar, at Aarsagen til disse Niveauforskelligheder er vanskelig at finde. Den kan ikke søges i de økonomiske Forhold,

heller ikke i Bybefolkningens Størrelse i Forhold til hele Landets Indbyggertal. Derimod er det givet, at »fromt katolske Lande dog som Helhed ligger lavt«. Til syvende og sidst synes dette at være næsten det eneste, der lader sig læse ud af Tallene.

I alt dette maa man vist give Dr. Hartmann Ret. Men saa kommer der en underlig bagvendt Argumentation, der synes at røbe Forfatterindens Ukendskab til Religion. Hun finder det »naturligt at antage«, at det lille

Sociologi og Selvmord

Antal katolske Selvmord skyldes »Frygten for det evige Helvede«. Den, der indefra kender den kristne Religion, finder det meget mere naturligt, om man antager, at Religionen giver Mennesker den sjælelige Balance, der forhindrer, at økonomiske Sorger, Skuffelse i Kærlighed, Sygdom (d. v. s. de almindeligste Selvmordsaarsager) tager Magten fra et Menneske og driver det til Selvmordets desperate Handling. Det er ogsaa ganske naturligt at antage, at den Opdragelse, der ligger i den tro Overholdelse af Guds Bud, gør den menneskelige Vilje bedre skikket til at tage de Stød, Livet giver, uden at opgive Kampen. Helvedestanken spiller velsagtens ogsaa en Rolle, men efter vor Erfaring kun en underordnet i Forhold til Religionens egentlige Drivfjeder, Kærligheden til Gud og hans hellige Vilje.

Paa Grund af sin forkerte »naturlige Antagelse« kommer Dr. Hartmann til det Resultat, at da man her i Landet »ikke tror paa Fanden« og aabenbart heller ikke i f. Eks. Holland, maa vi søge Aarsagen til den forskellige Selvmordshyppighed disse Steder i andre Forhold end de religiøse. Vi ved ikke helt præcis, hvor stort et Publikum Fanden har i Holland, men i hvert Fald er Holland et Land med en meget stor katolsk Befolkning og et stort Antal troende Calvinister. Forskellen mellem Kristendommens Stilling i Holland og i Danmark er stor nok til at give tilfredsstillende Forklaring paa Selvmordstallenes Forskelligheder.

Det hele turde være meget enkelt og let at forstaa. Har Mennesker virkelig noget at leve paa, saa tager de sig ikke af Dage saa let, som hvis de er rodløse og usikre i Tilværelsen. Det er hele Hemmeligheden.

Efter Pave Pius X's Saligkaaring tændtes Lysene over den evige Stad, og Peterskirken og Engelsborg straalade i det Eventyrskær, der er særegent for det evige Rom.

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København.
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK 9%

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

F. Christensen

Aut. Gas-Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenevej-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn . Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

Stat Annoncererne!

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER

Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Købmandsgaarden)

St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Liggistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes

Østergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld . Sølv — Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th Haagensen

JUVELER, GULDSMED og GRAVØR

ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Et kristent Europa?

Europa har været kristent

Vi kan fastslaa, at Europa for i Tiden har været kristent. Kristendommen præger sammen med Antikken hele vor Verdensdels Kultur. Det vil ikke sige, at vi vil tegne et forskønnet Billede af de gamle Dage. De led under Krig og Borgerkrig. Den enkelte Europæers Moral var langt fra altid i Overensstemmelse med Moralens Krav. Ægteskabsbrud var hyppige, Mord og Voldshandlinger ligeledes. Og selv om Næstekærligheden inspirerede megen from Virksomhed, svarede de sociale Forhold hverken til Kærlighedens eller Retfærdighedens simple Krav. Mellem Kirke og Stat opstod stadig ny Spænding. Og dog kan vi tale om, at Europa var kristent.

For det første eksisterede der en Bevidsthed om den kristne Enhed. Man tvivlede ikke om, at det politiske Liv skulde leves efter Guds Vilje og at baade Pave, Kejser og Konge direkte eller indirekte førte deres høje Stilling tilbage til Gud. De var den almægtiges Redskaber. Og da der kun var *en* Gud, maatte der ogsaa være *en* Kirke med et enkelt Overhoved. Selv om man mente, at der maatte findes en Flerhed af Stater og Folk, var de dog alle forenet i den kristne Tro. En Trusel mod denne Tro var en Trusel mod Kristenhedens Enhed. Derfor blev Kælleri opfattet som ikke blot kirkeligt, men ogsaa et politisk Angiggende.

Dertil kom for det andet, at Enhedsbevidstheden blev særlig levende, naar denne Kristenhed udefra blev truet af en ikke-kristen Fjende, især af Arvefjenden, Tyrkerne, hvad enten Truslen saa kom fra Øst eller via Spanien fra Vest. Da følte Kristenhed sig truet som Kristenhed og Krigene blev til Korstog.

Et tredje Forhold viser ogsaa, at Europa var kristent. Man kaldte Synden for Synd. Om saa Fyrsterne og deres Folk, om Munke, Biskopper og Paver henfaldt til Laster, blev Lasterne dog kaldt ved deres rette Navn og ikke besnykket eller undskyldt. Hine Menneskers Synder var store, men deres Bod var i samme Format. Og hvad de end begik i deres faktiske Handlinger, stod den principielle Moral fast.

For det fjerde: Kristendommen gav den europæiske *Tanke* dens Enhed. Da alt var den ene og samme Guds Værk, maatte en Syntese af alt være Tankens sidste og mulige Maal. Jordelev og Hinsidighed, Natur og Overnatur, Kirke og Stat, Naade og Frihed, Tro og Viden, Personlighed og Fællesskab — alt udgjorde det en principiel Enhed. Vi finder denne Enhedstanke i de store Tænkeres Værker, i Dantes guddommelige Komædie saavel som i de højtidelige Gudstjenester, der indledte store politiske Afgørelser og i Korslet, der fik sin Plads paa Fædrelandets Fane. Ogsaa *Livet* blev formet af det religiøse. Kirkearets Fester var de store Folkefester. Kir-

kebygningerne var Midtpunkter i Befolkningens Liv. Dagens Gerning begyndte og sluttede med Bedeslagene fra Kirkernes Klokker. Og Kristendommen havde skabt en ny Bedømmelse af mange af Livets Forhold, af Kvindens Stilling, af Ægteskabet, Arbejdet, Ejendomsbesidderen, Autoriteten, Friheden, det enkelte Menneskes Værdi — ny Vurderinger, som lidt efter lidt var blevet den europæiske Tænkningens selvfølgeligelige Udgangspunkter.

*

Er Europa ikke længere kristent?

Det var ikke Reformationen, der gjorde en Ende paa Europas Kristendom. Hvor dybe Saar den end tilføjede den europæiske og den kristne Enhed, hvor tungt end dens Jerntæppe for Aarhundreder sænkede sig ned og skilte Europa i to Halvdele, der mindre og mindre forstod hinanden, saa blev en kristen Bevidsthed dog ved at bestaa. I de katolske Lande fortsatte den gamle Opfattelse at have Hævd, paa den anden Side af Reformationens Jerntæppe blev som oftest Kongen nu samtidig Kirkens Overhoved og sikrede derved en vis Enhed af kirkeligt og politisk Liv.

Først i de sidste 150 Aar efter Ateismens Gennembrud omkring den franske Revolution, er Afkristningen af Europas offentlige Liv begyndt.

Men hvordan forholder det sig saa nu? Er Europa stadig kristent? Svaret afhænger af den Maalestok, man vil anlægge. Hos Katolikkerne er det lettest at svare. Her har vi i Sakramentsmøttagelsen og Kirkebesøget en ydre, anvendelig Maalestok. I sin berømte Bog »France, pays de mission« har Pastor Godin brugt denne med nedslaaende Resultat. I Tyskland er et tilsvarende Arbejde og med tilsvarende Resultat foretaget af Pater Ivo Zeiger. Men selv om saa ogsaa i Tyskland kun en Trediedel af den katolske Befolkning praktiserer deres Religion, maa man samtidig have for Øje, at mange af dem, der ikke lever efter Troen, stadig i deres Hjerner er religiøse og har bevaret en vis Kristentro. Hos Protestanterne, hvor Kirkebesøget ikke er en tilsvarende brugelig Maalestok, maa der i endnu højere Grad regnes med, at der kan være mange, som endnu tør kaldes Kristne, selv om de i ringe Grad benytter sig af Kirken.

Sikkert er det dog i hvert Fald, at Kristendommen i vid Udstrækning er tvunget i Defensiven. At det er Tilfældet i Rusland og dets Vasalstater trænger ikke til nærmere Paavisning. Men det samme er Tilfældet ogsaa paa vor Side af Nutidens Jerntæppe. De kristendomsfjendiske Kræfter, der hersker i Østeuropa, har jo ogsaa betydelig Magt her mod Vest, baade Marxisme og den humanistiske Ateisme, den yderliggaaende Relativisme, som

nægter alle absolutte Værdier, og især Nihilismen, der frakender Tilværelsen enhver Mening.

Ved Siden af det aandelige Forfald har vi det moralske. En lang Række kristne Moralbud skydes ikke blot til Side, men bekæmpes principielt. Vi behøver blot at nævne vor Tids Stilling til Fosterdrabet, hvor kristne Betragtningssmaader saa godt som ikke er Genstand for Lovgivernes Interesse. Selve Religionen er mange Steder svundet ind til en vag Deisme eller Panteisme. Ingen af disse har ret meget tilfælles med Bibelens personlige og levende Gud.

Ogsaa indenfor Kristendommen findes opløsende Tendenser. Her maa nævnes den saakaldte liberale Teologi, der udhuler den kristne Tro og i visse ekstreme Tilfælde faar Mennesker til at spørge, hvorfor man egentlig skulde være Kristen, hvis det er rigtigt, hvad de liberale Teologer siger.

Nogle Kredse har, for at forsvare sig mod alle disse Angreb, søgt at trække sig tilbage til en ren Inderliggørelse af Kristendommen. Maaske dette kan overvinde Krisen for nogle Menneskers personlige Tro, men samtidig opgiver man Tanken om at forme det offentlige Liv efter kristen Tankegang. Og dermed er et kristent Europa prisgivet.

*

Kan et kristent Europa genopstaa?

Det er ikke lutter negative Træk, Billedet af vor Tid udviser. Der er ogsaa Tegn paa en Fornylse af den kristne Aand. Indenfor den katolske Kirke kan der specielt henvises til den »katolske Aktion« med dens Bestræbelser for at lade Troen besjæle det offentlige Liv, for virkelig at kristne alle Livets Omraader. Der kan henvises til den liturgiske Bevægelse, til Arbejdet for at genvinde Industrierarbejderne o. s. v. Paa protestantisk Side kan der peges paa de økumeniske Bestræbelser, paa den »moraliske Oprustning« m. m.

Af disse Træk sammenholdt med Ateismens og Materialismens Gevinster i vore Dage faar man et Billede af, at Kampen om Europas Sjæl er i fuld Gang, og Spørgsmaalet er da, om Europa atter kan blive kristent, og i saa Fald, hvilke Midler der skal vælges for at opnaa dette.

Selvfølgelig kan Europa atter blive kristent. Hvis vi ikke paa Forhaand anser Kristendommen for en tabt Sag, men tværtimod mindes Kristi Løfter, er der ikke to kristne Meninger om dette. Hvad der positivt fra vor Side kan gøres er derimod en længere Historie og vi kan kun principielt fastslaa enkelte Punkter.

For det første maa der til atter at kristne Europa være udelukket at anvende en hvilken som helst Form for Vold. De nye politiske Systemer arbejder med Vold og Tvang, med Terror og Tortur. Kristendommen har kendt lignende Metoder. Katolikkerne brændte Hus, Protestanterne Servet. Franske Katolikkers Fremfærd mod

Iugenotterne og de protestantiske Anglikaneres Forfølgelse af Katolikkerne svarer til hinanden. Men det er Fortid. Nutidens endnu værre Metoder maa ikke forlede os til at falde tilbage til Metoder, vi maa være færdige med for stedse. Aandelig Kamp maa føres med aandelige Midler. Blandt disse kan Politik ogsaa findes, men kun Rettens, ikke Magtens Politik.

For det andet maa til Gengæld alle aandelige Midler sættes ind for at bringe Kristendommen til Udfoldelse. Her har vi ikke blot de overnaturlige Midler i Bønnen og Boden. Vi har ogsaa den naturlige Propaganda for de kristne Ideer i Ord og Skrift, Radio og Film. Der maa arbejdes for en moralsk Fornylelse af de enkelte, Familiernes og det offentlige Liv. Med den blotte Indderlighed, den blotte Passivitet kommer vi ikke videre, heller ikke med en Kristendom, der alene vier sig til de gudstjenstlige Funktioner.

For det tredje maa der ganske særligt arbejdes for, at Kristendommen udfolder sig i det offentlige Liv. Der maa sigtes mod, at Skolerne kristnes, at der drives en kristen-social Politik, indføres økonomiske Ordninger, der svarer til kristen Aand, og at der stræbes i Retning af Folkenes Samarbejde paa kristne Grundsætninger.

Delte Formaal kræver for det fjerde, at Samarbejdet mellem kristne Grupper fremmes mest muligt. Dogmatiske og liturgiske Forskelligheder er beklagelige og overvindes ikke let. Vi skal ikke lede efter en Generalnævner-Kristendom. Forskellighederne maa betragtes med klart Blik og Grænse-linier ikke søges udvisket. Men trods Forskellighederne er det muligt paa Basis af Respekt og Agtelse for den personlige Samvittighed og personlige Overbevisning at samarbejde i det praktiske Liv paa mange Felter. Vildfarelse forbliver Vildfarelse, men den, der farer vild, er et Menneske, hvis fejlene Sanvittighed forløjner Hensyn og Forstaaelse.

Endelig for det femte er et Samarbejde mellem Kristne og ikke-kristne Bevægelser mulig og ønskelig, for saa vidt (og kun for saa vidt) som disse Bevægelser ikke er antikristne, men i deres Teori og praktiske Udformning rummer Bestanddele, der vel begrundes anderledes end vore kristne Overbevisninger, men i deres Resultater ligner vore Bestræbelser. Hertil hører forskellige humane Bestræbelser og lignende. Det er en vanskelig, men meget vigtig Opgave i hvert enkelt Tilfælde at afgøre, hvorvidt og hvor langt et Samarbejde er muligt og ønskeligt.

Valfarten til Haraldsted

I snart en Menneskealder har en Pilgrimsskare hvert Aar — trods Krig og andre Besværligheder — begivet sig til Haraldsted, hvor Knud Lavard led Martyrdøden i 1131. Saaledes ogsaa i Aar. Valfarten, der finder Sted nu paa Søndag, kalder vel i første Række paa de unge — det er jo en Pilgrimsvandring — men mange ældre har i Aarevis sluttet sig til de unges Rækker og valfartet til Ruinen af Kapellet, der rejstes til Minde om den store danske Helgen.

Pilgrimsfærden starter fra St. Knuds Kirke i Ringsted ved 10-Tiden og efter Messen i Ruinen (ved Middagstid) samt et lille Eftermiddagshvil vender man saa tilbage til Ringsted ved 18-Tiden.

Valfarten betyder Genoptagelsen af en Middelaldertradition, men har vi ikke idag nok saa meget at bede om som vore katolske Forfædre, der ligeledes vandrede til Stedet, hvor Kongemartyrens Blod randt. Allsaa: til Haraldsted nu paa Søndag.

Søndagsgudstjenesterne i Sommertiden

Næste Uge bringer vi Listen, som desværre endnu har en Del »Huller«, men Redaktionen anmoder endnu engang de Sognepræster og Rektorer Landet over, der endnu ikke har indsendt deres Søndagsmessetider, om at gøre det NU.

Verdens mest „eksklusíve“ Skole

„Istituto Bartolo Longo“ i Valle di Pompeji, hvor Skolebrødrene tager sig af Børn, hvis Forældre er kommet i Konflikt med Samfundet

I Pompeji, ved Foden af Vesuv, ligger en af Verdens mest eksklusive Skoler. Hver eneste Elev er udvalgt af paagældende Biskop personlig og maa opfylde meget strenge, sociale Fordringer — enten Far eller Mor eller begge maa være idømt en Fængselsstraf paa mindst 15 Aar!

Denne Skole — »Ospitio per i figli dei carcerati« — er endnu et Eksempel paa det Arbejde, som de kristne Skolebrødre præsterer, idet de Side om Side med den almene højere Skoleuddannelse for Drengene under normale Forhold tillige tager sig af Børn af Forældre, der er kommet i Konflikt med Samfundet. De Forbrydelser, som Forældrene til de 310 Skolebørn i Pompeji har begaaet, vilde kunne fylde adskillige Bøger.

*

Paa en Udstilling, der var arrangeret i St. Josefs Skole i London i Anledning af Skolens Mindefest for Ordensstifteren, den hellige Jean Baptiste de la Salle's 300-Aarsdag, fandtes der bl. a. to Billeder. Det første viste forskellige Børn i Alderen 4—5 Aar, da de blev optaget i den nævnte Skole i Pompeji, det andet Billede de samme Børn, da de forlod Skolen i 18 Aars Alderen. Mellem disse to Aar ligger der en Række Aar, fulde af vedvarende Kampe med nedarvede Kræfter, mod Omgivelsernes Paavirkning og det darlige Eksempel. Kampen be-

gynder paa det Tidspunkt, da Børnene bliver sig deres Forældres Forbrydelse bevidst — og da er det, at Skolebrødrene sætter ind med særligt uddannede Kræfter. I næsten 40 Aar har de kæmpet for at drage disse Drengene ud af den aandelige Skæbnestilling, som disse kommer ind under, og man har gjort den Erfaring, at de Drengene, hvis Moder har været god, og hvor Faderen var en Forbryder, har gode Udviklingsmuligheder, medens det, hvor det omvendte er Tilfældet er betydeligt vanskeligere at komme frem til et gunstigt Resultat.

*

En anden Skole af samme Art opretholdes — ved Salg af Mineralvand! Den ligger i Schweiz, i Nærheden af Luzern, og er den eneste anerkendte Skole indenfor sin Art. Eleverne arbejder selv med i Bedriften, hvis Produkt er mange Rejsende bekendt under Navnet Ferro-Sana.

*

Udstillingen bragte endnu Billeder fra en tredje Skole, nemlig Skolebrødrenes Institut i Watalla paa Ceylon, som Brødrene oprettede umiddelbart efter anden Verdenskrig. Lærere og Elever rejste selv Bygningerne af Rørfletning — og naar det giver sig til at

➤ Paa Skolebænken
i »Istituto Bartolo Longo«

regne, tager man sin Tilflugt til Bønnen, at det hele ikke styrter sammen. »Skolen« huser idag knapt et Tusind Drengene. A. R.

Vor lille motorbåd har lige lagt ud fra *Vestmanna*. Det er tindrende solskin, men frisk blæst. Båden ruller lidt, og det kolde, klare vand skvætter ind i ansigtet. Bag os ligger *Vestmannas* brogede huse. Vi løber langs den vældige klippevæg. Skipperen, en frisk dreng med færøhuen, er kun 18 år og hans besætning 16 og 14. En af dem råber pludseligt: »Seyður!« (sæjor), men jeg ser ikke noget får. Motoren stoppes, og vi lægger ind til bredden. Og ganske rigtigt, på de sorte klipper i vandkanten ligger et dødt får. Det har blod om snuden og er nyligt styrtet ned. Vi får det indenbords og sejler videre. Ofte når jeg ser på de mest svimlende steder, tænker jeg, at det tit må ske, især når vinteren er så lang og hård, som den har været i år. Vi sætter passagerer af ved den lille bygd *Stættenes* og starter igen. Men lidt efter må vi atter ind til klipperne for at redde et lille, frysende lam, som herfra umuligt kan klavre op til sin mor eller hun ned til det. Vi bringer det ind til fårehyrden i *Stættenes*. Udsigten til *Streymoy*s (Strømø) og *Vágars* (Vaag) fjælde er vældig og betagende. Edderfugle, ænder og måger krydser over sundet. Omsider når vi *Futaklettur* på *Vágar*.

Min messekuffert var kommen på afveje helt til *Sørvágur* (Sørvåg). — I går rejste jeg ud for at læse messe i *Kvívik*. Sejlturen fra *Tórshavn* til *Kollafjørður* paa *Streymoy*s østside, var skøn. Sneklædte fjælde og vadskeblåt vand. Sådan må Grønlands jomfruelige natur være. Med bil gik det tværs over *Streymoy* til *Kvívik* — for 12 år siden vandrede jeg den tur til fods. Ved udsigten over øerne *Vágar*, *Kollur* og *Hestur* må jeg tænke på *Jørgen-Frantz Jacobsens* ord: »Hvis Færøerne havde Capris vejrlig, tog man ikke til Capri!«

Kvívik har mere gammelt bygdepræg end mange af de andre pladser. De fleste huse her er endnu stensatte og hvidkalkede i kælder og stue med sorttjæret træ i førstesal og frodigt græstørvstag. Der er en lille hvid trækirke med gul-hvidt klokkespir, en gammel, forblæst kirkegård, en fos ned af fjældet bag bygden, elv mellem husene og en lille læhavn.

Messen læste jeg næste morgen hos jordemoder fru Joensen. Uden at heboerne anede det, var det en meget stor dag i bygdens liv; selvom det ikke var »første messe siden Reformationen«. P. Boekenoogen, færømissionens stifter og leder i 18 år har før læst messe her. Men det var dog ligegodt »kongebesøg« af — kongernes Konge! Efter forvandlingen kunne jeg ikke løfte Herrens legeme og blod ret højt op for ikke at støde mod det lave loft. — Det er den altid åbne, katolske *Vor Frue Kirke* i »*Havn*«, som har ført fru Joensen til Kirken.

Men da jeg skulle starte tilbage til *Kollafjørður*, var min messekuffert kommen med båden til *Vestmanna*. Den måtte reddes. — Og i en fart op foran på en lastvogn. Så kørte vi en af verdens smukkeste ture fra *Kvívik* til *Vestmanna*. Men turen går til dels slynget langs afgrunden, og siges at være en af øernes farligste. Vejen er dårlig og får bilens styregrej til at »hakke i det«. Puh ha, det var svimlende og mavekriblende. Og hvad må det så ikke være i snefog og med islagt hanc! Men udsigten ned over den gamle vikingehavn i vårsol var paradisisk.

Vi ankom lige før båden fra *Kvívik*. Men ak, kufferten var sat af i *Futaklettur* sammen med en passager og var nu med denne undervejs til *Sørvágur*. Så af sted til *Vágar* med den omtalte motorbåd!

Trods telefonbesked fra *Vestmanna* er der ingen kuffert i *Futaklettur*, men kun et par arbejdere med deres biler — alle heroppe har bil efter krigens højkonjunktur. Heste har jeg næsten ikke set udover 3—4 vilde, små, langhårede dyr, der balancerede på en klippeside nær *Vestmanna*, så frie og sikre som fårene. Besætningen forstod ikke min bemærkning: »De lever livet farligt!« Vor unge kaptajn låner en af vognene og kører ud ad vejen efter den vidtløftige kuffert. Jeg selv går for at møde ham på tilbagevejen. Men det bliver en gåtur tværs over øen.

Alt er så stille. Og skønt bjærgene på denne del af *Vágar* ikke når over 633 m., virker de mere imponerende, måske fordi alt er træløst heroppe, og man ofte skimter det blå hav dybt nede. Jeg møder ikke et menneske. Af levende væsener er der fårene, grå og sorte og ikke i flokke, men enkeltvis — mon de er individualister? Store sorte, hvide og grå fugle sejler majestætisk i glideflugt over afgrunden eller hviler på tuer og grå morænen. Overalt hører man lyden af vand, mumlende, rislende.

Messekufferten på eventyr

„Spændingens land“ - Færøerne

af Olav Jan Ballin

Ofte tror jeg, der er motorstøj fra bilen, jeg venter, bag vejens bugtninger; men det er stadig nye små vandfald, der fosser. Solen bager på hvid, blændende sne. Men går den bag en sky, er her koldt nok, og jeg priser min nye, varme færøtrøje.

Jeg når op i et pas, og det går atter nedad. Til højre for vejen er en bred dal med en bugtet elv. Man går i den store, stille ensomhed og er lykkelig over Guds skabelses skønhed. *Færøerne er et vidunderligt land*. Alt er her så stort og enkelt. Hvor har jeg længtes efter det! Jeg forstår, at øernes første indbyggere, irske munke, var glade for dette enebo. Også de norske landnamsmænd forstod, at det var umagen værd at slå sig ned her, selv om de måtte savne de hjemlige nåletræer.

Endelig kommer der atter dyrket indmark (»hø«). Husene dernede ved fjorden og den store kirke er *Sandavágur*. Her møder jeg bilen, der kommer fra *Sørvágur* med messekufferten. Og så går det ad halsbrækkende bjergveje ud til sundet igen.

Den tur blev en åbenbaring af *Föroyar* (udt. Førjar), men med lidt for megen iskold hav- og fjeldvind for mit hoved!

Siden sidst.

Da jeg i slutningen af marts sagde det sidste farvel til den dødssyge *Jytte Bech* i *St. Lioba*, ønskede hun, at jeg skulle fortælle nyt heroppe fra i Ugebladet. Jeg mente, at det havde jeg gjort grundigt i *Julekvarter 1939*. »Men lad os så høre om *gensynet med Færøerne*,« sagde *Jytte*, der selv døde den 16. april. Jeg vil prøve på at opfylde *Jyttes* sidste bøn til mig.

Det var et dejligt gensyn, da vi med morgensol over fjeldene stod havnen ind. Man taler så meget om det dårlige vejr på Færøerne: »275 årlige regndage«, tåge, blæst og alt det. Men man glemmer, at vejret er så ustadigt, så solen ofte skinner selv på »regndage«, og vejret kan være så strålende og altid er friskere end mange andre steder. Må jeg bede om det vejr fremfor sydens hede!

Tórshavn ligner sig selv trods en umådelig vækst. Byen

er vokset fra 3000 til snart 6000 indbyggere. Her er bygget meget. Men især er her kommen en bunke biler, private og lastvogne. De virker nok så livsfarligt på de smalle, stejle gader. Og mere end 13 km kan de ikke køre i »lige« linje.

Minder om *den engelske besættelse* ser man i de mange skæmmende, tøndeformede huse og skure. De lejede katolske præstegård og skole. Derfor byggede de for skolen et lille anneks kaldet »Stella Maris«. Det er nu til god gavn for børnehaven og kostskole. Englændernes eneste indblanding i øernes politik var autorisering og påbydning af det hvid-blå-røde *færøslag*. Man kunne jo dengang ikke vide, hvem der sejlede under Dannebrog. Jeg oplevede forleden en strålende flagdag med taler, sang, musik og parade af en imponerende masse spejdere: gule, grønne og Frelsens Hærs grå, med ulveunger og grønsmutter. Med sorg mindedes jeg P. Boekenoogens drengegruppe og P. van der Stocks K.U.P.er (Kristne Unge Piger). Ak, det var dengang!

Kirken og præsterne har betydet meget for de engelske soldater, der var katolikker — og det var især i begyndelsen mange — og for deres feltpræster. Det er en forsynsstyrelse, at missionen var her i den tid. P. King var en tid feltpræst heroppe, hvor han har været med til at grunde missionen og på det år optog 10 i Kirken — en ikke senere slået rekord! — Men mon ikke øernes jævne, fromme befolkning har taget nogen skade af krigs-

tidens store fortjenester på fisketransporten? Den kostede mange kække sømænds liv, men den bragte også megen verdslighed og materialisme — siges der.

Menigheden er bittelille. Konversioner og fødsler har ikke kunnet udligne decimeringen ved død, bortrejse og gliden ud.

Men *skolevirksomheden* blomstrer. De elve storartede søstre har *underskole* med 250 børn, *børnehaven* med 75, *kostskole* med 35 piger og *kursus i hus- og håndgerning*. Som sig hør og bør, er skolen helt færøsk. Med glæde synger jeg kendte danske salmer ved morgensangen — på færøsk. Jeg vil lære det smukke, men svære færøske sprog. Den bedste måde er ved at være med ved læsetimerne i de mindste klasser; Udtalen og sproglæren er ikke let, men det er så ægte nordisk. Vil De have en prøve — man bør kende det sjette nordiske sprog — så er her *Herrens Bøn på færøsk*:

*Faðir vár, tú sum ert á himnum.
Heilagt verði navn títt,
Komi ríkið títt,
Verði vilji tín, sum í himni so á jørð,
Gev okkum í dag okkara dagliga breyð,
Og fyrigev okkum syndir okkara,*

To
typiske
Færø-
landskaber

ORIENTERING

To Valg

Der har været afholdt Kommunevalg i Italien, og det store Spørgsmaal har været om de kristelige Demokrater kunde erobre den samme stærke Stilling i Byernes Forvaltning, hvor Kommunisterne ved Valget i 1946 vandt saa store Resultater, som de opnaaede ved Parlamentsvalgene i April 1948. Adskilligt tyder paa, at det skal lykkes, omend de endelige (samlede) Valgresultater endnu ikke foreligger paa det Tidspunkt, da disse Linier skrives. Men allerede i første Omgang har Regeringspartierne sejret i 22 af 27 Provinshovedstæder, medens Kommunisterne kun har hævdet sig — med Besvær — i to. I Provinshovedstæderne har Regeringspartierne, der havde indgaaet Listeforbund, hidindtil opnaaet 366 af 530 Pladser, medens den socialistisk-kommunistiske Blok kun fik 164. Den hidtidige »røde Højborg«, Norditalien, er faldet og Ministerpræsident de Gasperis Parti har kunnet styrke sin Position. Særlig bemærkelsesværdig er Resultatet fra Milano, hvor Kardinal Schuster — i Lighed med de øvrige italienske Biskop-

per — havde advaret tydeligt mod Bolschevismens Farer. Her blev »Democrazia Christiana« pludselig det stærkeste Parti, og det samme var Tilfældet i Genova og Venezia. Den eneste italienske Storby, hvor Venstre-blokken holdt Stand, var Bologna.

Valgets definitive Resultat foreligger som sagt ikke endnu, men den første Runde i den store Magtprøve, der er blevet imødeset med saa stor Spænding ikke blot i Italien, men i hele Verden, er saa afgjort faldet ud til Fordel for »Democrazia Christiana«. Og man maa ikke underkende Betydningen af, at netop de store norditalienske Industriomraader, der hidindtil har været Kommunismens faste Borg, for Størstedelen er blevet vristet disse af Hænde, saaledes at der nu ikke kan være nogen Tvivl om Konsolidering af den i 1948 paabegyndte Konsolidering af de indrepolitiske Forhold i Italien.

Det sensationelle Resultat af Præsidentvalget i Østrig, hvor Socialisten Körner i sidste Øjeblik med ringe Majoritet væltede Folkepartiets Kandidat Gleissner, har ligeledes vakt stor Opmærksomhed i europæiske politiske Kredse. Körners Valg vil kunne komme til at betyde en svær Belastning for den siddende Koalitionsregering, og alle oprigtige Demokrater i Østrig

er med Rette en Smule bekymret over Valgets Udfald. Körner blev valgt med Kommunisternes Støtte — Gleissner var jo Katolik! — og denne Bekymring til en vis Grad berettiget. Præsidenten sidder inde med store Beføjelser; han udnævner Regeringen og kan opløse Parlamentet. Og selv om Körner maa ske nok er en sympatisk ældre Herre, saa er han svag som Politiker. Situationen karakteriseres egentlig af en Udtalelse i »Wiener Kirchenblatt«, der iøvrigt i Lighed med alle andre kirkelige Blade i Østrig lige indtil umiddelbart før sidste Valgrunde afholdt sig fra at tage Parti for en bestemt Kandidat og kun tvunget af Valgkampens Skarphed tog direkte Parti. Det hedder heri bl. a.: »Den kommende Forbundspræsident har i høj Grad Behov for Guds Naade. Men Naaden er en Gave, som man ydmygt maa bede om, og derfor maa den ny Forbundspræsident være en Bønnens Mand — det er ikke nok blot at betegne sig som værende en god Katolik (hvilket Körner selv har gjort. Red.). For os er kun den en troende Katolik, der saavel i det offentlige som i sit private Liv viser sig som en positiv Katolik, og det ved vi er Tilfældet med Gleissner...« Men Vælgernes Afgørelse faldt — omend kun med ringe Stemmeflertal — anderledes ud.

So sum vit fyrigeva teinum, ið móti okkum synda,
Og leið okkum ikki i freistingar,
Men frels okkum frá tí illa. Amen.

Men prøv bare ikke på at udtale det, for det kan De ikke!
Desværre gælder vore danske skolelove om tilskud til privatskoler ikke på Færøerne. Dog befolkningen viser sin glæde over skolen ved rundeligt at støtte den årlige basar på Olaidag. Det håbes, at *Lagtinget* en dag vil gøre det samme.

Magister Jørgen Stein skriver i sin bog *FÆRØERNE — Fra aml til hjemmestyre*: »Katolikkerne har missioneret ved kirkebygning og en stor kostskole, men uden synderligt held.« Tilsyneladende er dette sørgelig rigtigt, men hvem kan måle sligt? Der er også andre mål end konvertitternes antal. Forgæves har man ikke bedt og arbejdet. Hver dag i mange år er den hellige messe blevet læst ofte flere gange (her har oftest været to præster, og med krigens feltpræster kunne de være fire og fem). Hver dag har søstrene højtideligt reciteret eller sunget deres officium, og trods deres store skolearbejde har de skiftet hver dag i stille tilbedelse i 3—4 timer. De har vist befolkningen et strålende eksempel på kærlighed, fromhed og flid. Deres forskellige skoler er meget ansete og elskede. Det må nedbryde mange dumme, gamle fordomme. Gud har sin time til synlige resultater. Endelig er det jo aldrig »spildt« arbejde at hjælpe andre og være god mod andre. Selv om en mission »kun« gjorde godt ved at pleje syge eller som her undervise og opdrage børn i kristen ånd, kan det aldrig være »spildt«. Forøvrigt sagde Frelseren noget om, at den ene skal så, og den anden høste.

Det hænder, at jeg kommer forbi »Bauers hus«. Det bevæger mig altid dybt at tænke på, at her har tapre præster i en snes år af forrige århundrede levet og arbejdet. Her er den hellige messe bleven læst. Her boede Frelseren i tabernaklet. De gamle fortæller, at fattige altid kunne få mad hos katolikpræsterne. Men de måtte give op. Resultaterne af deres missionsgerning var for små. Dog de har ikke arbejdet forgæves. *Charles de Foucald* had og arbejdede ikke forgæves i sin ørkenensomhed. Han fik i levende live aldrig fæller og så ingen »resultater«. Men hvad betyder han ikke for verden i

dag! Paris' tapre arbejderpræster er helt inspireret af ham. Mange er draget ud i hans spor. Millioner opbygges af den store litteratur om ham og af hans egne »*Ecrits spirituels*« ... Uden hvedekornet falder i jorden og dør, bliver det ene, men dersom det dør, bærer det megen frugt ... sagde Mesteren.

Når *P. Magnussen* holder offentlige foredrag f. eks. om *Colongo* eller om *Linklædet i Turin*, strømmer folk til. Samme præst er for resten en stor mand blandt alle teknisk interesserede, lærer på *Teknisk Skole* og formand for *amatorsendernes klub* o.s.v.

Der er skabt respekt om Kirken heroppe. Mange »sympatiserer«, men synes desværre ikke at komme videre. Er det noget p. gr. af konservatisme, menneskefrygt i det lille samfund, frygt for Kirkens absolutte krav, eller hvad er det, som mangler? En klog gammel dame sagde til mig: »Folk vil så gerne høre sig selv tale. Det får de lov til hos flere af sekterne. Men hos os er det bare præsten, der prædiker.«

Bladet *Sinoppskornid*, som *J. Boekenoogen* en årrække skrev, trykte selv og udsendte til hver husstand på Færøerne 4—6 gange årligt, udkommer igen og bringer sit lille katolske budskab ind i de mange hjem.

De tapre søstre er alt andet end forknyttede. Der ventes i disse dage to nye søstre til velbehøvelig hjælp.

Jeg ser op fra maskinen. Havet mellem *Nolsoy* og *Kirkjubournæsset* er blå som ved — *Capri*. Om ikke længe skal *Dronning Alexandrine* gå, så vi må skilles, kære læser, for denne gang — hvem ved, hvornår der næste gang bliver postkassetømning! *Præstestien* slynger sig ned mod byen forbi store mosgroede sten — ved en af dem er der lavet en *Lourdes-grotte*. Derved ligger *Tórshavns* største bygning så smukt: mørkerød med gule kantninger og sort tag. Det er *Vor Frue Kirke, klosteret og skolen*, hvorfra så meget godt udgår.

Nej, det, som gøres heroppe, er ikke håbløst trods tilsyneladende ringe ydre held.

Olaf Jan Ballin, O. Præm.

← Det indre af Vor Frue Kirke i Tórshavn og
 ↓ det ydre. Bag kirken ses søstrenes skole og børnehjem.

„Nationernes frelse opnås ikke ved ydre midler, ikke ved sværdet, der er i stand til at gennemtvinge fredsbetingelser, men ikke kan skabe den virkelige fred. Den kraft, der skal forny jordens åsyn, må komme indefra, fra ånden“.

Pius XII

Det er en stor fejltagelse, når der undertiden påstås, at Jesu Hjerter andagten i den katolske Kirke havde sit teologiske fundament i de private åbenbaringer, som den h. Maria Margareta Alacoque har modtaget i årene 1673—75. Hvis dette var tilfældet, ville Kirken aldrig have tilladt at dyrke Jesu Hjerter offentligt. I virkeligheden kan man ganske uafhængigt af det, denne ydmyge og benådede søster har oplevet, føre bevis for, at alt, hvad vi gør for at ære og glæde Herrens Hjerter, har sin grund i den tros lære og moral, som Kirken øser af den h. Skrift og sin overlevering. Den h. Maria Margaretas meddelelser er altså kun anledningen, ikke den egentlige indre grund til den andagt, der har erobret hele den katolske verden.

Sidste gang påviste vi dette ved hjælp af det, som vor Frelser selv siger om sit hjerte (Mt. 11, 28—30). I dag drøfter vi, hvad St. Paulus har om dette emne. Det vil vise sig, at han tænker og føler om Jesu Hjerter det samme som den lige nævnte helgeninde. I brevet til Filipperne findes nemlig en sætning, der ganske vist ikke direkte har ordet »hjerter«, men som på grund af de sammenligninger og anvendelser, der bruges, virker endnu stærkere end det, som vor Frelser selv siger: »Lær af mig, thi jeg er sagsmodig og ydmyg af hjertet« (Mt. 11, 28). For at udtrykke sin kærlighed til byen Filippis kristne,

Apostlen Paulus om

JESU HJERTE

som han »har i sit hjerte, både når han sidder lænket, og når han forsvares og begrunder Evangeliet«, skriver St. Paulus denne edelige erklæring: »Gud er mit vidne, at jeg længe efter jer alle med Jesu Kristi »inderste« (splanchna) (Fil. 1, 8).

Hvis man til fuldkommenhed vil forstå, hvad apostlen mener, bør man være opmærksom på tre ting: for det første, at han med Jesu Kristi »inderste« mener hans »Hjerter« eller dets inderligste kærlighed. For det andet, at St. Paulus elsker »med Jesu hellige Hjerter«. For det tredje, at han tager sin tilflugt netop til dette »Hjerter« for at udtrykke den højeste grad af kærlighed. Græsk sprogbrug i det hele taget, men ganske særlig den h. Skriffs terminologi såvel som den sammenhæng, hvori ordet »inderste« står, godtgør, at Paulus tænker på Herrens »Hjerter«. Derfor er også skriftfortolkere i gamle dage og i den nyeste tid enige om, at oversættelsen af det græske ord »splanchna« med »Hjerter« er den, der mest svarer til vor sprogfølelse. Apostlen vil altså sige, at han elsker den kristne menighed i Filippi ikke blot med sit eget hjertes ømme kærlighed, men også med den, som Jesus Kristus indgyder sine sendebud, d.v.s. med en kærlighed, der lig-

ner Kristi kærlighed til os mennesker og hans medlidenhed og barmhjertighed.

Når hedningepostlen bruger det usædvanlige udtryk, at han elsker »med Jesu Hjerter«, bliver man fristet til at se det i lyset af alt det, han ellers siger om sit forhold til Jesus Kristus, og her er navnlig et sted i brevet til Galaterne af betydning. Det lyder således: »Med Kristus er jeg korsfæstet, og det er ikke længere mig, der lever, men Kristus lever i mig; og det liv, jeg nu lever i kødet, det lever jeg i troen på Guds Søn, som elskede mig og hengav sig for mig« (2, 19 f.). Med disse ord skal der være sagt, at Kristus har taget besiddelse af Pauli person, at han behersker den fuldstændigt, at han har gennemtrængt den helt og optaget i sig. Paulus selv er næsten forsvundet og ligesom uden egen eksistens, fordi Jesus Kristus lever og virker i ham og gennem ham, idet han bestemmer apostlens tanker og ønsker og arbejde. Husker man det, der er sagt i Galaterbrevet, så undrer man sig ikke over, at han i brevet til Filipperne taler om, hvorledes »han længes efter dem i Jesu Hjerter«. Han er sig nemlig bevidst, at den kærligheds ild, som brænder i hans bryst, ikke stammer

Bibelland X

Gødning

af Steph. Wevers SMM

Hvad formaar en Bonde uden Gødning? En Bonde uden Gødning er som en Forretningsmand uden Penge: skal man faa noget ud af Jorden, maa man først putte noget i den. Landbrug uden forudgaaende Gødning er, hvad man kalder »Rovdrift«. Rovdrift er de omflakkende Nomaders Vis: efter at de har høstet, pakker de deres Kluns og søger deres Lykke andre Steder. Paa denne Maade har Menneskene baaret sig ad, mens de stod paa et meget primitivt Kulturtrin, og Jorden var saa tyndt befolket, at der alle vegne var Muligheder for Nybyggere. Paa samme Maade bærer endnu den Dag idag spredte Indianerstammer sig ad i Sydamerikas Urskove. De fælder Træer, indtil de har ryddet en Plet, saa hakker de det øverste Jordlag en Smule løs, hvorefter de udstrør Sæden, høster og ... forsvinder for paa et andet Sted at begynde forfra. Der, hvor en talrig Befolkning ser sig nødsaget til at forblive indenfor samme Lands Grænser, er en saadan Fremgangsmaade udelukket. Naar man ser sig nødt til hvert Aar paany at drage Føden af samme Jordlod, vil det snart vise sig, at den bliver udmattet og trænger til Næring.

Jo højere Land- og Havebrug bliver ført til Vejrs, desto mere aktuelt bliver ogsaa Gødningsspørgsmaalet.

I vor moderne Tid er det Kunstgødningen, der er Trumf. Men Kunstgødning er noget, som endog vore Forfædre ikke har kendt. Det er godt hundrede Aar siden, at »Guano« blev indført i Europa fra Sydamerika. Man vil derfor ikke vente, at der i Evangeliet skulde være Tale om Kali, Chili-Salpeter eller lignende. Man havde den Gang saa lidt Begreb om Kunstgødning, at Sall, der var blevet smagløst, ikke engang blev kastet paa Møddingen, men som noget værdiløst blev hældt ud paa Gaden, hvor det blev traadt under Fødder.

Hvor Kunstgødning er udelukket, kommer de gode gamle Gødningemetoder til deres Ret. Det billigste er at lade Marken ligge brak. Det er noget, som Israeliterne var fortrolige med; det blev dem endog paabudt i Mose Lov at lade deres Marker hvile hvert syvende Aar: Sabbatsaaret. Iøvrigt faar den dyrkede Jord i Palæstina af sig selv en lang Ferie hvert Aar ved det, at Saaning og Høst saa hurtigt følger paa hinanden. En anden enkel Maner at tilsætte Jorden Kraft paa, er ved at pløje Stubbe og Ukrudt ned, saa det raadner.

Endnu bedre er det, naar Hyrder slipper deres Hjord løs paa de afmejede eller braklignende Marker; det betyder baade Tilførsel og Spredning af naturlig Gødning.

Rigtignok sker det ofte, at Ko- og Kamelkasser bliver samlet paa Marken for at anvendes som Brændsel. Den friske Gødning bliver da blandet med fint hakket Halm, og der laves store Kager, der sættes til Tørring ved Væggen, saa at Kvinderne har dem ved Haanden, naar de skal fyre op i Bagerovnen. Saaledes er man nødt til at klare sig, hvor der hverken findes Kul eller Tørv, og hvor Brænde er en yderst sjælden Vare. Til Gengæld kan det ske, at Gødningen samles i Stald eller Fold og transporteres ud til Mark eller Have. Det er gerne Tilfældet, naar Jorden skal gøres tjenlig til Agurker, eller naar et Frugttræ kræver særlig Pasning. Et saadant Tilfælde bliver af Jesus skildret i Lignelsen om det ufrugtbare Figentræ.

»Nogen havde et Figentræ, som var plantet i hans Vinggaard. Han kom for at søge efter Frugt paa det, men fandt ingen. Han sagde da til Vinggaardsmanden: »Se, nu er jeg i tre Aar kommet og har søgt efter Frugt paa det Figentræ, men finder ingen. Fæld det derfor. Hvorfor skal det længere tage Plads op i Jorden.« Men han svarede ham: »Herre, lad det staa endnu dette Aar, til jeg faar gravet og lagt Gødning om det. Maaske det saa vil bære Frugt. Hvis ikke, kan De jo bagefter fælde det.«

Paa denne Maade har Jesus anvendt Billedet af noget saa prosaisk som Gødning for at gøre Guds Langmodighed klar for alle Tidens Mennesker. Men samtidigt vilde han indskærpe Menneskene, hvor Misbrug af Guds Naade fører hen: til Forkastelse.

fra Pauli hjerte, men fra Herrens.

Og hvad han selv føler, skulle efter hans ønske også de kristne i Filippi føle. Derfor skriver han til dem: »Hvis formaning i Kristus betyder noget, hvis opmuntning i kærlighed, hvis åndens fællesskab, hvis inderlig kærlighed og barmhjertighed betyder noget, så gør min glæde fuldkommen ved alle at være enige, ved at have den samme kærlighed, samme sjæl, samme sind. ... Lad det samme sindelag være i jer, som var i Kristus Jesus« (Fil. 2, 1—5).

Det er altså klart, at Paulus for at give Filipperne *det rette begreb om sin kærlighed til dem*, påberåber sig Jesu Hjertes kærlighed. Hvis han havde sagt til dem, at han elsker dem nted en faders eller broders eller moders hjerte, således som han faktisk gør i andre breve, ville det være et udtryk for meget stor kærlighed. Men når han elsker »med Jesu Hjerte«, så overgår den form for kærlighed alle andre. Samtidig tilkendegiver apostlen derved en omhed og medlidenhed og fortrølighed, der ligner Herrens. Over 1600 år, før den h. Maria Margareta Alacoque nedskrev Jesu ord til hende: »Se, det Hjerte, der har elsket menneskene så højt,« har altså St. Paulus kendt og haft denne kærlighed i Jesu guddommelige Hjerte. Og det er af denne grund, at han overfor den kristne menighed i Filippi kalder Gud til vidne på, at han elsker sine åndelige børn dér med Jesu Hjerte og med hans inderligste kærlighed.

På en lignende måde elskede apostlen de kristne i Korint. Med rette kunne han derfor skrive til dem: »Vort hjerte er vidt åbnet. I har ikke snæver plads hos os« (2. Kor. 6, 11). Som følge deraf følte han også dyb smerte over, at han, til trods for at han elsker så højt, alligevel elskes mindre af dem (2. Kor. 12, 15).

Men også dertil findes en parallel i den h. Maria Margaretas beretning. Herren beklagede sig overfor hende over menneskenes kulde og ligegyldighed: »Se her, det Hjerte, der har elsket menneskene så højt, at det ikke har sparet noget, men udtømt sig selv helt for at bevise sin kærlighed. Men alligevel får jeg som gengæld af de fleste kun utak.«

Når vi til slut kaster et blik tilbage på, hvad evangelisten Mattæus og hedningepostlen Paulus har om vor Frelasers Hjerte, bliver det umiddelbart indlysende, at andagten til dette Hjerte har sin kilde og sit fundament i det Nye Testamente. Ud fra dette er vi nødt til at sige, at der ikke er nogen anden ting, der i samme grad anskueliggør de store mysterier i vor religion som Jesu Hjerte. Det symboliserer hele den indre herlighed i Kristus, ganske særlig hans grænseløse kærlighed til os. Erindringen om det kaldte hos St. Paulus de helligste følelser, beslutninger og kræfter til live.

Derfor virker det så oprørende og irriterende, når overfladiske og tanke-

Den kommunistiske Regering i Czechoslovakiet har i sin Kamp mod den kristne Tro og da i Særdeleshed mod den katolske Kirke taget endnu et nyt Middel i Brug, nemlig de saakaldte *Koncentrationsklostre*.

I April 1950 oprettedes de første seks saakaldte Ordens-Interneringsklostre, nemlig i *Zeliv* i Nordbøhmen for Ordensføresatte og for bestemte Patres, der betegnedes som »farlige«, i *Mariaschein* i Nordbøhmen for Jesuitter og Franciskanere, i *Braunau* i Nordøstbøhmen for Kapucinere, Dominikanere, Præmonstratensere og en Del czechiske Redemptorister, i *Grulich* for de øvrige Redemptorister, i *Ossegg* for Salesianere, Piarister og Augustinere, samt i *Hejnice* for Medlemmer af de øvrige mandlige Ordenssamfund og Kongregationer. Teologistuderende fra alle Egne af Landet bragtes til Hajek i Nærheden af Prag, hvor de kommunistiske »Opdragere« udfolder alle tænkelige Anstrengelser for at lokke dem bort fra Ordenskalderet (ogsaa ved Hjælp af kvindelige »Opdragere«).

Den øverste Ledelse af Koncentrationsklostrene er i Hænderne paa seks Kommuniste. Udvalgets Formand samt tre andre Medlemmer udnevnes af Departementet for kirkelige Anliggender i Prag, medens de to øvrige Medlemmer tilhører det hemmelige Statspoliti. Dette Udvalg har et Underudvalg paa 15 Medlemmer under sig, som har til Opgave at drage Omsorg for, at Ordensfolkene er under stadig Kontrol, samt at de er afskaaret fra enhver Forbindelse udadtil. De enkelte Grupper af disse »Klosterarrestanter« forlader kun deres Huse under behørig Politibevoqning for at gaa til Arbejde i Marken eller paa Fabriker. Under Høsten og i Kartoffelhøsten indsættes der desuden særlige »Munkebrigader«.

Ordensfolkenes politiske Omskoling varetages af særlige »Kulturreferenter«, hvis Opgave imidlertid ikke er saa helt ligetil, idet de jo har at gøre med Folk med Universitetsuddannel-

løse mennesker siger om andagten til dette Hjerte, at den var en sentimental gudsdyrkelse. I virkeligheden er den den korte sum af alt det, vi skylder Gud. Den er vejen til den kristne fuldkommenhed, fordi den i den korteste tid leder os til en dybere erkendelse af vor Frelser Jesus Kristus, der jo skal være vor fører og vort forbillede, og fordi den tænder i vore kolde hjerter den kærlighedens ild, hvormed vi skal elske ham, og den får os også til med troskab at følge ham efter. Og det er jo kærnen i den kristne religion.

Vi mangler endnu de oplysninger om vort emne, som apostlen Johannes giver i sit Evangelium og i sine breve. At samle og drøfte dem bliver så opgaven til næste gang.

F. K.

Løsladelsen af Amerikaneren Robert Vogeler vil sandsynligvis kun blive det første Skridt. Det forlyder, at man ogsaa vil søge at *intervenere for Kardinal Minszenty*. Kravet herom er rejst af et af Medlemmerne af det amerikanske Repræsentanternes Hus i en Skrivelse, der er rettet til Statssekretær Dean Acheson. (KIPA)

Den franske *Abbé Boulier*, som sidste Søndag sammen med et Antal Landsmænd vilde deltage i en Demonstration, foranstaltet af belgiske »Fredspartisaner« i Menin, blev afvist ved den fransk-belgiske Grænse og nægtet Indrejsetilladelse. (KIPA)

Paa Slottet Nuetschau ved *Bad Odestoe i Slesvig-Holsten* er der grundlagt et *Benediktinerkloster*. Abbed, Dr. Pius Buddenborg fra St. Josefs Klosteret i Gerleve (i Westfalen) overdrog for ganske nylig Slotsbygningerne i Nuetschau til deres ny Formaal. (KIPA).

Ved et hemmelig Konsistorium, som den Hellige Fader afholdt i Slutningen af Maj, er der blevet truffet Beslutning om *fem ny Kanonisationer*, der efter at Sandsynlighed vil finde Sted inden Aarets Udgang. (CND)

se, med uddannede Teologer, Filosofer og Retslærde. Kulturreferenterne forsøger imidlertid altid til at begynde med at vinde Ordensfolkene til godvillig Medvirken gennem personlig Elskværdighed og Imødekommehed. De forelæser kommunistiske Arbejder og een Gang ugentlig er der pligtmæssig Undervisning i marxistisk-leninistisk Ideologi.

En af Kulturreferenternes vigtigste Opgaver bestaar i at søge at formaa de unge Ordensfolk til at søge de statskontrollerede Præsteseminarier i Prag og Bratislava (hvilke som bekendt ikke er anerkendt af Rom).

Da det imidlertid efter en Periode viste sig, at samtlige Omskolingsforsøg hos Ordensfolkene var saa godt som resultatløse, besluttede Departementet for kirkelige Anliggender i Prag at indføre skærpede Forholdsregler. — Alle de Ordensfolk, der viste sig særlig »haardnakkede«, blev overført til Koncentrationsklosteret i Zeliv, hvor der hersker en særlig streng Disciplin.

I kirkelige Kredse i Czechoslovakiet spørger man sig, om disse »Afvæningsklostre« er det kommunistiske Prager-Regimes sidste Middel mod Ordensfolkene, eller om der planlægges endnu værre Ting? Det lader sig ikke sige idag — det eneste, man ved, er, at de Patres, der er interneret i Zeliv, skal forblive der paa ubestemt Tid.

Korsfarerborgene genopstaar

Regeringerne i Syrien og Libanon har besluttet at lade Korsfarernes gamle Borge og Slotte genopstaa ved at stille fornødne offentlige Midler til Raadighed for Formaalet. Et af de første Korsfarerminder, der vil genopstaa, er det imponerende Beaufort-Slot fra 12. Aarhundrede, der ligger ved Vejen fra Damaskus til Sidon.

VORE FERIEBØRN

Vi har yderligere modtaget: E.M. 10; I.M.M. 10; E.L. (2. Bidrag) 100; Edmund og Carl 10; T. M. Seitzberg 20; Dansgaard 10; Anon 5; Maria 5; F.J.P.A. 5; J. Tastl 20. Ialt 195 Kr. — Hjertelig Tak.

Vi gaar nu ind i Ugen, hvor Ferien begynder. Stort set har vore Læsere ved deres Gaver sikret Ferien for de Børn, vi gerne skulde have ud. Men hist og her er der endnu nogle Huller at udfylde, saa vi gerne endnu Maanednen ud vil fortsætte Indsamlingen. Alle Gaver (Penge, Naturalier, Rationeringsmærker) modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Fem Gange Trut!« hviskede Folkene i Montbernage til hverandre. — »Altsaa er det Klokkerne fem, at der er Messe i Pasquiers Lade.« Og endnu, engang lod Paul Convertier sin Fanfare lyde ud over Huslagene.

Han rystede af Kulde og undrede sig blot over, at Tonerne ikke frøs fast i Trompeten. Men han holdt ikke inde, førend han mente, at alle nu var klar over, at det var Klokkerne fem, at der var Messe i Pasquiers Lade.

Og Claude Pascal, der paa samme Tidspunkt listede af Sted til de rødes Klublokale i Poitiers for at faa sig en Smule Varme i Kroppen, brummede hen for sig.

»Den skøre Sjæl, sidder han ikke der i denne Hundekulde og blæser Trompet i fri Luft.«

Men næste Morgen Klokkerne halv fem stod tykke Philip ved Jourbet-

Broen og aandede paa sine Fingre, for at de ikke skulde dø helt hen. Det var hvinende koldt. Han havde faaet til Opgave at afhente Pastor Soyser her og derpaa ledsage ham til Laden, hvor Messen skulde læses. Og samtidig skulde han holde Øje med, at ikke en Jakobiner, en Gendarm eller nogen anden mistænkelig Person skulde lægge Vejen om ad Montbernage; i saa Fald skulde han i strakt Galop skynde sig tilbage til Laden og advare dem, der mødte op til Messen.

»I strakt Galop,« mumlede Philip, mens han stod og hundefrøs. »Hvordan mon man egentlig har tænkt sig, at man skulde kunne løbe, naar Benene er ved at fryse af en. Der er saamænd heller ikke nogen af de røde Halunker, der vover sig ud i den Kulde.«

Og han lænede sig dovent op mod Broens Rækværk og kiggede over mod Byen. Der var hælgnørkt alle Vegne og ingen Fare paa Færde.

Men med eet fo'r han sammen. Der lod Skridt i Nærheden af Broen. Og i det svage Skær fra Lampen paa Broen kom der en uniformeret Skikkelse

Aabenraa		Tip-Top	BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN
Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik	Jasmunds Kiosk og Papirhandel	
Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapoethandel Lev. til de katolske Institutioner	W. Weide Bageri og Konditori Søndergade 2 . Telf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik	
Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540	Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 Slagteri & Pølsemageri Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	
Aakirkeby			
Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner	Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning <i>Møbel- og Liggistemagasin</i> Smedegade 27. Tlf. 100	
Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner	Mathea Ipsen Alt i Manufaktur Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner	Elon Hansens Skolejsforretning Alt til Faget henhørende Torvet 4 . Telefon 262	

til Syne, en blaa Uniform med hvide Benklæder.

»Død og Pine! En Nationalgardist!« skumlede Philip. »Saa maa jeg vist se at faa Benene paa Nakken.«

Men da den tykke begyndte at løbe, blev han klar over, at den anden løb efter ham, og medens han hidindtil havde løbet i Trav, saa satte han nu over i Galop. Men Forfølgeren fulgte i Hælene paa ham, og hentede lidt efter lidt ind paa ham.

»Hej, du Knægt! Stands! Rend ikke saa stærkt!«

Men Philip tænkte ved sig selv: »Mig skal du ikke narre,« og han satte i Løb, som han aldrig før havde løbet. Han konstaterede imidlertid til sin store Skræk, at Nationalgardisten ikke var til at ryste af, og Philip slog derfor et Par Sving og lagde en Omvej,

rendte gennem de allermørkeste Stræder i Haab om, at den anden maatte snuble over et af de fremspringende Døtrin og brække Benet. Men han kunde jo alligevel ikke rende hele Resten af sit Liv, og saa satte han Kursen mod Laden for dog i sidste Øjeblik at advare de, der var mødt op til Messen.

I Mellemtiden var Størsteparten af Monthernages Indbyggere samlet i Pasquiers Lade, alle Mændene bevæbnet med store Knortekæppe. Man kunde jo aldrig vide, om der skulde blive Brug derfor.

Med et Ryk skød Philip Porten til den store Lade til Side, sprang ind og raabte til Trods for, at han helt havde tabt Vejret:

»Han kommer!«

»Hvem, Præsten?« spurgte et Par af de forsamlede Mænd.

»Nej,« stønnede Knægten, »Nationalgardisten.«

»Nationalgardisten,« skreg nogle af Kvinderne. Aa, Gud, vi er fortabt.«

Og Mændene greb fat i deres Stokke. Mester Cassandre, der stod ganske nær ved Indgangen, smøgede grinende sine Ærmer op. Men i samme Nu

var den uniformerede Skikkelse ogsaa kommet indenfor Døren, og med det saume blev han omringet af de tilstedeværende Mænd. Cassandre traadte frem og mønstrede den granvoksne Skikkelse, der stod foran ham.

»Hvad vil I her?«, knurrede han ad ham. Men den fremmede tørrede Sveden af sin Pande med sit Ærme og sagde roligt:

»Hvad jeg vil her? Jeg vil læse Messe. Jeg er Pastor Soyser, det vil sige Præsten Desprez. Knægten der har virkelig faaet mig til at svede, og det kunde jo ikke nytte noget, at jeg tabte ham af Syne, for jeg havde jo ingen Anelse om, hvorledes jeg saa skulde finde Pasquiers Lade i det Mørke.

»Er ... er ... er De Præsten?« stønnede Philip. »Det havde jeg nu ikke regnet med, i den Mundering. Og saa er jeg løbet som aldrig før i Livet.« Og han lovede sig selv ikke mere at komme saa let ud af Fatning.

Mændene i Laden morede sig, og Kvinderne aandede lettet op efter den første Forskrækkelse. Og Mester Cassandre rullede de opsmøgede Ærmer ned igen, idet han samtidig gav Udtryk for den dybeste Beklagelse.

Præsten iførte sig imidlertid de hellige Klæder og traadte hen til Alteret.

Men samme Aften blæste Paul Convertier paany sin Vise om »Mester Jakob« og Monthernage fik paany at vide, at der næste Morgen var Messe i Laden Klokker seks. Og denne Gang var det Coudrin, der var vendt tilbage fra sin Sjælesorgsrejse, der vilde læse Messen.

Der var imidlertid to i Monthernage, der ikke hørte efter Trompetmusikken. Det var Drengen Martin Cordier og Robert Bernard. Strengt taget vilde de gerne have været til Stede, naar Paul Convertier stødte i Hornet, men undervejs var de kommet i Klammeri.

»Det er ikke sandt, hvad du siger,« hævdede Robert, der stod foran sin Kammerat med knyttede Næver og nærmest hvidglødende af Raseri.

(Fortsættes)

ANNONCE

Hanlin: Miraklet i Cardenrigg

19 s., kr. 7.75.

Cand. mag. Ellen Nielsen skriver i *Den katolske Bog*, at det er »en af de bedste katolske romaner, vi længe har set her i landet.

... *Miraklet i Cardenrigg* ... foregår blandt kulminearbejderne i Skotland. En del af dem er irlændere og altså katolikker ... Dramaet er en mineulykke, hvor et par hundrede minearbejdere af indbrydende vandmasser spærres inde dybt nede under jordens overflade. Bliver de reddede? Spændingen er intens allerede fra de første sider, og man kan ikke på noget tidspunkt regne slutningen ud.

Kun en af bogens personer ved besked, teglværksarbejdersken Maria Kennedy. Hun afslår Rack O'Dells frieri, skønt hun elsker ham, for hun har evighedsindet i sig, en dyb og urokkelig tro, et indre kald, der fører hende frem til offeret. De indespærrede, der trænges ved grubenedgangen, holder hun i skak, katolikker som protestanter, ved at springe op på en kasse og bede rosenkrans med dem. Fristerens stemme og Guds kald i hendes indre, som hos den lille Therese i Cesbruns skuespil. Et syn kommer igen atter og atter: hun står uden for den tomme grav og græder, og en siger hendes navn, Maria.

...Derfor bliver hun stærk i det afgørende øjeblik.

Arbejderne, der omgiver hende, er jævne, primitive mennesker. Der er ingen udspekuleret psykologi i denne bog, men megen menneskelig visdom og både poesi og humor.

»Miraklet i Cardenrigg« er en dejlig gave til danske katolikker ...«

Apostelfyrsten Petrus,

den første pave, indså det skrevne ords betydning. I den nyere tid har paverne atter og atter understreget den katolske presses betydning som et uundværligt led i kirkens arbejde, og indtrængende opfordret alle til efter evne at virke for dens udbredelse. Derfor må også De medvirke til, at Ugebladet kommer alle danske katolikker i hænde!

Katolsk + Ugeblad

i ethvert katolsk hjem

REJS PÅ KVALITETSREJSE

Selskabsrejser afgår hver uge til Italien, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Østrig, England-Skotland, Sverige, Norge og Danmark. Priser fra 195 til 1485 kr. Forlang det store røde rejseprogram og indmeld Dem snarest!

Hvis ingen af selskabsrejserne passer ind i Deres ferieønsker, arrangerer vi gerne Deres rejse individuelt, leverer alle billetter til originalpriser, reserverer hoteller, pladsbilletter, sovevogne o.s.v. Til studiekredse, skolebørn etc. kan udstedes jernbanebilletter med op til 50 % reduktion.

I alle rejseanliggender, henvend Dem trygt til

Jørgensens rejsebureau

Jernbanegade 7 · København V
Telefon Central 2251 · Byen 9580

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

Dybde giver lys. Dunkelhed
er derfor kun et vidnesbyrd om
overflade.

Viator.

*

Kære Malurt!

Jeg hører, at din »patient« igen er begyndt at skrive artikler i »Stafetten«, så nu må du være på vagt. Dette skriveri er ikke af det bedste for os — der er alt for mange, der går over til FJENDEN ved at læse det organ. Forleden blev jeg nødt til at straffe en af dine med-djævle, fordi hans »patient« havde læst i »Katolsk Ugeblad« — så nu bliver det din opgave at redde situationen ved at sørge for, at der kommer noget af det helt rigtige stof i »Stafetten«.

Det er åbenbart din »patient«s skrivelser, der igen er brudt ud — men denne gang må du gøre dit arbejde bedre end sidste forår, da han skrev den artikel, du ved nok. Den artikel var uhyggelig klar og behandlede sit problem alt for grundigt — det var ligefrem modbydeligt at se, hvor gennemtænkt den var.

Nu må du love mig, Malurt, at du vil gøre din »patient« rigtig utålmodig, så han, straks han får en idé, farer på med krum hals uden at tænke sig ordentlig om. — Og husk at hviske ham de mest dunkle ord og svævende udtryk i øret, mens han skriver — lad ham beruse sig i ord og blomstrende vendinger, så han kommer til at proppe sine læsere med ord, ord og alter ord. — Lad ham indhylde sine læsere i en tåge af fraser, så de overhovedet ikke kan se hans eventuelle mening. Husk det, min kære Malurt, så skal det nok gå godt.

Din hengivne onkel

Fangegarn.

HER ER

ØMPROGRAMMERNE

Programmet for de to Øm-skoler i første og anden uge af juli er nu fastlagt. Det er ikke for meget sagt, at der indtil dato ikke har været opstillet noget program, der så mere lovende ud, håde hvad emner og lærerkræfter angår.

Skolelejrenes gejstlige ledelse påhviler i den første uge (Øm I) Pastor Ib Andersen og Pastor Palle Burla. Her omfatter studieprogrammet: *Troslivet* (Pastor Burla), som behandler den unge katoliks daglige levende og aktive forhold til Gud i Kirken; *Liturgien* (Ebbe Binger Sørensen) som forklarer og levendegør de bønner, symbolske og sakramentelle handlinger, i hvilke den unge katolik tilbeder Gud, og *Moderne Litteratur* (Jan Locher) hvor læsningen af lodige bøger gøres til udgangspunkt for forståelsen af den unge katoliks forpligtelser overfor næsten og overfor samfundet.

I den anden uge (Øm II) er Pastor Ib Andersen og Pater Heinrich Roos, S. J. gejstlige ledere. Studieprogrammet omfatter her: *Troslivet* (Elsebeth Kieler), *De sociale rundskrivelser Rerum Novarum og Quadragesimo Anno* (M. J. Baagøe) — en gennemgang af de moralske principper, enhver katolsk, politisk indsats bør hvile på, og af nogle af de problemer, som møder den unge katolik ved opfyldelsen af de demokratiske forpligtelser; *Moderne Litteratur* (Anna Elise Møldrup og Jan Locher); *Protestantismen i nutiden* (Pater Roos).

På nær det sidstnævnte gennemgås disse fag i tre daglige studietimer.

Iøvrigt bliver lejrenes dagsorden den traditionelle, men i lettet form,

hvor rigeligere tid er afsat til fritid og fællesvirksomhed. Der begyndes med Fadervor og Hil dig, Maria, straks ved morgenvækningen; efter toiletlet reciterer messe med kort prædiken, derefter ledet meditation; efter morgenmaden begynder gruppestudiet, hvor rigelig tid er afsat til spørgsmål og svar. Ved middagstid beder vi Angulus, og efter måltidet er der siesta i de varmeste timer. Sidst på eftermiddagen badning, sport, sang, foredrag eller diskussion, og *Spørgeskassen* vil træde i funktion!

Efter aftensmåltidet finder lejrblået sted, hvor overgiven spøg og munter sang veksler med alvorligere stenninger, og til sidst samles vi i kapellet for at slutte dagen med Kirkens aftenbøn, Komplét, hvorpå vi i stilhed går til ro.

Endelig skal det nævnes, at der i hver af lejrene vil finde en heldagsudflugt sted i Himmelbjergegnens vidunderligt skønne natur.

Interessant at vide, 3.

Den marmor-søjle, ved hvilken vor Herre Jesus Kristus blev hudflettet, er kendt som »den hellige pille«.

Halvdelen af den oprindelige pille er i Jerusalem, medens den anden halvdel opbevares i St. Praxedes-kirken i Rom. Det var kardinal Johannes Colonna, der i 1223 bragte relikvien til Rom fra Jerusalem. Navnet Colonna kommer af latin »columna«, der betyder »en søjle«, — så det er jo højst sandsynligt, at han fik tilnavnet for sin dåd.

Om at give navne - 1.

For ikke ret længe siden verserede der påny en sag om et barns døbenavn — og det drejede sig, ligesom ved den første berømte sag om navnet »Tessa«, om et navn af amerikansk oprindelse.

Man kan udmærket forstå, at der fra myndighedernes side nedlægges protest imod disse mærkelige navne, men på den anden side forstår man også glimrende, hvorfor folk i det hele taget kan finde på at kalde deres børn for *Tessa*, *Joan*, *Joyce*, *Billy* etc. Når et dansk ungt gennemsnitsægtepar står overfor at skulle kalde deres barn for et eller andet — hvad er så mere nærliggende, end at man går til den foreliggende amerikanske kæmpeproduktion af præfabrikerede drømme: B-films, ugebladsnoveller, tegneserier og knaldromaner, og her er der jo masser af navne at hente.

For os danske katolikker må valget af navne til vore børn være bestemt af ganske andre faktorer. For det første eksisterer der en *canonisk lovparagraf* (Canon 761), der forpligter alle forældre til at give deres børn kristne navne ved dåben — og for det andet ejer vi her i Danmark i forvejen en så *enorm skat af katolske navne*, så at vi overhovedet ikke behøver at importere emner fra Amerika.

— Og det er enten navne, der stammer fra nordiske helgener (*Knud*, *Olaf* etc.) eller fordanskninger af andre helgeners navne *Bent* (af St. Benedict), *Birte* (af St. Birgitte), *Lars* (af St. Laurentius) etc.

Arnkell.

Næste gang lidt mere om katolske navne i Danmark.
red.

TEATER-RUBRIK

Skal vi aldrig se disse films?

Flere gange har den danske katolske presse nævnt filmen »Monsieur Vincent« — den film, som franskmanden Count de la Grandiere tog initiativet til: Filmen om den hellige Vincent af Paul. Til trods for at filmen blev oplaget for fire år siden og fik talrige præmier, har vi endnu ikke set den her i landet.

Pierre Fresnay som den hellige Vincent af Paul i filmen »Monsieur Vincent«.

De la Grandiere har netop for nylig afsluttet optagelserne af sin nyeste film om Guds Moders liv, »Ave Maria«. En del af materialet til filmen har han

hentet fra de såkaldte »Timernes bøger«, som middelalderens munke udstyrede med fantastisk minutiøse illuminationer. Daniel-Rops har skrevet den ledsagende tekst, der på den engelske version er indtalt af den kendte skuespillerinde Irene Dunne.

*

Alle franske filmskritikere har været enige om at rose Robert Bressons film »En landsbypræsts dagbog«, der er optaget efter Georges Bernanos's bog af samme navn. Bogen — der er en katolsk bog af fineste karat — fik det franske akademis Grand Prix i 1938. Robert Bresson har før lavet en film med katolsk tema, nemlig »Les Anges du Péché« (Syndens engle) efter en roman af Pariser-Dominikaneren Fr. Bruckberger.

Om kort tid går Bresson i gang med en film om St. Ignatius af Loyolas liv. Filmen vil komme i tre versioner: Fransk, Spansk og Italiensk.

*

Hvilket held, at næsten halvdelen af de i verden eksisterende kunstværker er af religiøs art — det betyder, at vi også af og til bliver præsenteret for en religiøs kunsthjælp. — »Triptykon« (hvilket betyder en tredelt altertavle) er den sidste nye indenfor genren. Filmen er optaget i farver og spiller i 20 minutter — og er et kamera-studie over tre af verdens berømteste kunstværker: Crivellis »Bebudelsen«, Botticelli's »Tilbedelsen af barnet« og Mantegna's »Kalvaria-bjerget«. Medens filmen ruller, synger Gigli Adeste Fidelis, Gounods Ave Maria og Rossini's Stabat Mater.

Får vi mon nogensinde nogle af disse film at se?

Ugens (skotte-) historie

Pastor King i Lyngby er berømt for sine skotlehistorier. Her er en af dem:

En gammel skotte, MacKintosh, havde fået at vide, at i himlen var alle ting 1000 gange bedre end på jorden. F. eks. var 1 krone lig 1000 kroner, og 1 minut lig 1000 år.

Skotten gik hen og døde — og da han kom til himlens port, var det første, han bad St. Peter om: — en krone.

»Det skal du få,« sagde St. Peter, »lige et minut —«

Her dånede MacKintosh.

Vel mødt i...

Århus: Sø. 17. kl. 7,52 tager vi fra station Ø. til Pindstrup, hvor der er Kristi Legems procession. Lø. 23.: Sct. Hans aften i Øm. Afgang fra Harald Jensens Plads k. 15,30 og k. 17. Husk mad, kaffebønner og sukker.

Amager: Lø. 23.: Sct. Hansfest. Vi begynder med andagt i kirken kl. 19,30, hvorefter vi cykler til Ndr. Strandvej 12, hvor vi har bål. Pris 75 øre.

Horsens: To. 21. kl. 19,30: Cykeltur til Sattrup Mose med besøg hos Frede. Jesu Hjerte sogn: Lø.—Sø. 23.—24.: Sct. Hans week-endtur.

Ordrup: Ti. 19: Intet møde. Lø. 23.: Vi deltager i Sct. Hansfesten i Farum.

Sønderborg: Ti. 19. kl. 20: Ungdomsmøde. Lø. 23.: Sct. Hansaften: Bål ved søen foran kirken.

Østerbro: Lø. 23.: Sancte Hans i Farum.

<p>Næstved</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Instaljør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kræft - Varme</p>	<p>„Østerport blomster“ C. G. Mortensen Moderne binderi og dekoration buketter - krans Telefon 1652</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 276</p>
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (fl. Lin.) Trælast og Bygningsartikler Femøvej</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ll. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juni:

17. S. 5. Søndag e. Pinse (670—57); (grøn) 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).
18. M. St. Efræm Syrer (945); 2. (hvid) Bøn: St. Marcus og St. Marcellianus (946); alm. Præf. (525).
19. Ti. St. Juliane af Falconeri (hvid) 947); 2. Bøn: St. Gervasius og St. Protasius ([31]); Præf. (525).
20. O. St. Silverius, Pave (947); 2. (rød) og 3. Bøn som Søndag; Apostlenes Præf. (524).
21. T. St. Aloysius Gonzaga (948); (hvid) alm. Præf. (525).
22. F. St. Paulinus (951); alm. Præf. (hvid) (525).
23. L. Vigilie til St. Johannes Døbers Fødsel (953); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
24. S. ST. JOHANNES DØBERS (hvid) FØDSEL. (957—97).

Paa de med † mærkede Dage kan der i St. for Dagens Messe læses Votiv- og Requiem-Messer.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Fredag den 29. juni—lørdag den 8. juli: Sommerlejr på Langø. Der medbringes: messebog, komplet, sovepose el. 2 tæpper, lagner, håndklæde, viskestykke, toiletsager, sukker, rationeringsmærker, strikketøj og lekture. Prisen bliver ca. 5 kr. pr. dag. Tilmeldelse inden den 15. juni til Ruth Hansen, Stokrosevej 1, SU 4781.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. RIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Husbestyrerinde til katolsk præstegård

i større by på Sjælland søges. Alle oplysninger kan fås i billet mrk. 21 eller ved henvendelse til bladets annonceanfdeling, Stenosgade 7, 4. th.

R. I. P.

Min kære Søster, fhv. Viceforstanderinde paa Frederiksberg Hospital, Frøken

Marie Grüner

døde stille den 4. Juni efter et langt Sygeleje.

Franciska Grüner.

Bed for hendes Sjæl.

R. I. P.

Min kære Mand, korrespondent

Christian Larsen

sov stille hen den 4. Juni 1951, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Juliane Marie Larsen,
født Hagen Jensen.

Bed for hans Sjæl.

Retræterne i Roskilde flytter til Holbæk

De retræter, som før blev holdt i Roskilde, forsøges nu efter opfordring holdt i Holbæk: For herrer fra 15. til 19. aug., for damer fra 22. til 26. aug. og for Marialegionærer fra 26. til 30. aug. Pris kr. 20.00. Oplysninger ved henv. til Vor Frues Sekretariat, Kaslanievej 17, Holbæk. Telf. 687.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
**LIBELLE-
BOG?**
— den koster
kun 2 kr.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/₅

Svanemøsegårdsvej 4 · Tlf. C. 11.313

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
København F

Mosaik
og Terrazzo

Tlf. Godthåb 656

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedning, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Farve & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 · Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

KRISTI LEGEMS FEST I HORSSENS

Det var en stor og skøn Oplevelse at være med til Kristi Legemsfest i Horsens Søndag den 3. Juni. Kirken var fyldt til Trængsel under Højmessens, under hvilken Pastor Heggum S.J. prædikede om Alterets Sakramente.

Efter Højmessens drog vi saa under Klokkeringning og Bøn og Sang med Hornorkester og Faner ud gennem Byen til Sct. Josefs Hospital med Alterets Sakramente. Det var det herligste Sommervejr, og det var en imponerende Procession under vore Breddegrader. Alt var usædvanlig smukt og velordnet. Processionen samlede naturligvis en Masse Mennesker, som stod opstillet langs hele Processionsvejen, og det var en Glæde at se den Ærbødighed, alle disse Mennesker udviste. Alle Herrer og Drengene tog Hatte af, et Par Soldater, som kom forbi, stillede sig op og stod ret, indtil hele Processionen var passeret. I Hospitalets Have holdt Mgr. Olrik en gribende Prædiken og efter sakramen-

tal Velsignelse drog vi tilbage til Kirken.

Vi var ikke saa faa Gæster baade fra Fredericia, Esbjerg og Kolding, særlig Fredericia var stærkt repræsenteret.

Om Eftermiddagen samledes man i Bygholm Park, hvor Pater Heggum holdt et interessant Foredrag om den hellige Ignatius og til slut fortalte om det nye katolske Gymnasium, som Jesuitterne atter har grundlagt i København.

Tak, kære Monsignore Olrik, fordi De saa trofast har gennemført de store og smukke Processioner i Horsens nu gennem mange Aar. Disse Processioner virker som et sursum corda, som bør give Genlyd i hele Danmark!
Henry Schultz.

JUBILÆET I ROSKILDE

Roskilde Menighed fejrede sit 50 Aars Jubilæum i Søndags under meget festlige Former, dels med en højtidelig Gudstjeneste, dels med en baade festlig og hyggelig Aftenfest i den

store Teatersal paa Hotel »Prinsens«. Da Biskoppen af Sygdom var forhindret i at møde, var Delegationens Pastor Flandrup Festens Midtpunkt, og han bragte i varme og hjertelige Ord Vikariatets Lykønskninger til den jubilerende Menighed. Ogsaa Byens Borgmester, der var til Stede som Hædersgæst, hyldede Præster og Søstre for det Arbejde, de udrettede for Byen, ligesom en af Roskildes Redaktører paa Dagspressens Vegne hilste den katolske Kirke som Medstrider i den store Kamp for de højeste Maal.

Iøvrigt talte baade den nye Sognepræst, Pastor Brann og en af Montfortanernes Veteraner, Pastor Quodoling for Menigheden, og paa Dennes Vegne gav Organist Kerckhoffs Udtryk for, hvad man skyldte Montfortanernes nidkære og menneskeligt forstaaende Virksomhed gennem de mange Aar. Ogsaa Søstrene var Genstand for Hyldest og Tak.

Til Afslutning paa Aftenen fremførte de unge en Række Tableauer, der i en smuk Raumme fortalte en lang Række Træk af Menighedens Historie.

<p>Odense</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>Varehuset Skjolden <i>Overgade 21 - Tlf. 955</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>
<p>Køb hjemmelavet Chokolade i „ELITE“ Hjallesevej 21 Vestergade 9</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 8552</i> Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>H. C. Christensen Hjallesevej 24 . Telefon 8563 Ligkiste- og Begravelæsesforretning <i>All vedr. Begravelser ordnes</i> Snedker ved Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Sophus Larsen & Søn <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre <i>Overgaden 29 . Telefon 1117</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital og Kirken</p>	<p><i>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.</i> i LYON <i>v. E. Christensen</i> Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>
<p>Knud V. Mørk <i>Frisørmester</i> Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josefs Hospital.</p>	<p><i>Gør Deres indkøb i blomsterforretningen „Sara“</i> <i>Hjallesevej 10</i> Telefon 5154</p>	<p>Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet</p>
<p>Svendborg</p>		<p>C. K. Hansen <i>exam. out. gas- og vandmester</i> Kullinggade 10 . Tlf. 489 Udfører arb. jdet for de katolske institutioner</p>
<p>L. Larsen & Søn <i>Malermestre</i> Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Marla Hospital</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri <i>Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197</i> Lev. til de kato'ske Institutioner</p>	<p>Brødrene Franke <i>v/ Arne Jeppesen</i> 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>
<p>Erik Storm <i>A. Bøgeskovs Eft.</i> <i>All i Kolonial . Vin . Konserver</i> <i>Møllergade 71 . Tlf. 1044</i></p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen jun. prv. Tf. 1864</p>	<p>Kulkransen <i>Frederiksgade 2</i> Telf. 1410 og 172</p>
<p>Kolding</p> <p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>Roskilde</p> <p>Mønsterbageriet <i>Olagade 17. Tlf. 1365</i> <i>anbefaler sig med 1. Kl.s</i> <i>Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Nakskov</p> <p>Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

URBI ET ORBI

Ny Arrestationer i Ungarn?

Kardinal Mindszentys Stedfortræder sporløst forsvundet

Ærkebiskoppen af Kalocsa, Mgr. Joseph Grösz, der efter Kardinal Mindszentys Arrestation har været Ordfører for den ungarske Bispekonference, har nu været sporløst forsvundet siden 18. Maj. Man savner ligeledes Mgr. Peter Gyctrai, der ligeledes er knyttet til den ærkebiskoppelige Kurie i Kalocsa. Efter hvad der forlyder, er Ærkebiskoppen 18. Maj rejst bort med ukendt Rejsemaal, og man har siden intet hørt fra ham. Medlemmer af Mgr. Gyctrais Familie erklærer, at deres Slægtning er blevet arresteret, og man hælder derfor til den Anskuelse, at ogsaa Ærkebiskop Grösz muligvis er arresteret. Ubekræftede Meddelelser gaar ud paa, at Mgr. Grösz er blevet arresteret under Beskyldning af »antidemokratisk Optræden«.

Hvorom alting er, ligger en Arrestation af Mgr. Grösz indenfor Mulighedernes Grænse. Den kommunistiske Presse i Ungarn har i den seneste Tid fremsat adskillige heftige Angreb paa Kirkefyrsten, fordi han vægrede sig ved at undertegne det kommunistiske Fredsmanifest. (CND).

50.000 Mennesker var forrige Søndag Vidne til dette Skue i Peterskirken: Den salige Pave Pius X, hvilende foran Højalteret. Ovenover Alteret et Billede af den Saligkaerede.

Mgr. Grösz er 64 Aar gammel og vilde 14. Juli i Aar kunne fejre sit 40 Aars Præstetjubilæum. Han blev bispeviøt i 1928 og blev i 1943 kaldet til Ærkebispesædet i Kalocsa.

Ny Biskop i Berlin udnævnt

Den hellige Fader har udnævnt en ny Overhyrde til Bispedømmet Berlin, der har staaet tomt siden Kardinal Preysings Død umiddelbart før Jul. Valget er faldet paa en af Hjælpebiskopperne i Ærkebispedømmet Paderborn, Mgr. Wilhelm Weskamm, der residerer i Magdeburg.

Der venter den ny Biskop et meget vanskeligt og ansvarsfuldt Arbejde i den gamle tyske Hovedstad. I Berlin residerer fire Besættelsesmagter, og her mødes Øst og Vest. Det kræver baade Taalmodighed, Diplomati og Mod at varetage Rettens Magt i Berlin idag. Man behøver blot at erindre om, hvor mange Gange afdøde Kardinal Preysing maatte tage til Orde mod Overgreb mod Kirken fra den østtyske Republiks Side. (KIPA)

Katolik bliver Tysklands første Efterkrigsambassadør i Italien

Den første tyske Ambassadør i Rom er nu udnævnt. Det blev Dr. Clemens

Tito's Kamp mod Præsteseminarierne

Fjorten Teologistuderenter og fire Lærere fra Præsteseminariet i Zagreb blev i Mandags fremstillet for en Domstol i Zagreb, anklaget for at have modarbejdet det kommunistiske Regime i Kroatien. Lederen af Gruppen er en Student ved Navn Stephan Novak, der hævdes at have forfattet Smædevers mod Regeringen.

„Religionsfrihed“ i Østtyskland!

Et Bilag til »Petrusblatt« i Berlin, »Blick in die Zeit«, tilbageviser meget energisk en Paastand, som Viceministerpræsidenten i den østtyske Regering i Berlin, Otto Nuschke, for nylig har fremsat paa en Pressekonference i Nürnberg, og hvori han hævdede, at *det kirkelige Liv kan udfolde sig frit og uhindret i Sovjet-Zonen*. Bladet henviser til den Kendsgerning, at den hidtidige Regeringspraksis »i stadig stigende Omfang er konsekvent ført videre« trods de forskellige Protestskrivelser, som afdøde Kardinal Preysing har tilstillet Sovjetzone-Regeringen og hvori der blev protesteret mod Undertrykkelsen af Tros- og Samvittighedsfriheden. Alle Grene af det offentlige Liv og om muligt ogsaa af det private Liv gennemtrænges af den gudløse Materialismes Aand, slutter »Petrusblatt«. (KIPA)

von Brentano, der er Katolik, og som før Krigen var knyttet til den tyske Repræsentation ved den Hellige Stol. Dr. Brentano trak sig tilbage fra tysk Udenrigstjeneste, da Hitler kom til Magten, og har under Naziregimet helt afholdt sig fra offentlig Virksomhed. (CND)

DA ROM HYLDEDE PIUS X

250.000 Mennesker paa Peterspladsen

Om Aftenen samme Dag mødtes 250 000 Mennesker med den Hellige Fader til en Friluftsaadagt paa Peterspladsen, hvor Paven talte til Folkemængden om den ny Helgen.

Apostelgraven
under St. Peter

Vikariatets Økonomi

Jugoslavien tøver -

Fortsat Pres paa Kirken i Polen

Var Pius X Tysker?

Vi er midt inde i den store Rejsesommer. Og Strømmen gaar i Aar i særlig Grad ud over Landets Grænser, med Italien som det store Maal for Sneese af Tusinder her fra Danmark.

Det er ikke nødvendigt at opregne alle de Oplevelser, vore Turister kan faa paa en saadan Tur til det fremmede. Men der er een Ting, der med Rette fremhæves som det vigtigste Udbytte af en Rejse — man ser andre Forhold og lærer derved at komme ud af sin egen vanebundne Provinsmentalitet. Man bliver mere large og faar i det hele taget udvidet sin Horisont.

Dette siger man, og rigtigt er, at det kan være Udbyttet af en Rejse, der i saa Fald maa kaldes vellykket. Men

Udbyttet af at rejse

der er intet i Vejen for, at man foretager en Rejse uden et saadant Udbytte. Man kan rejse og komme hjem igen med alle sine provinsielle Fordomme ikke blot i god Behold, men styrket ved Selvsynet af, at den fremmede Verden er anderledes og derfor ikke nær, hvad Pærekøbing jo dog heldigvis er.

Om vore Naboer, der gør Rom paa tre Dage og Venedig paa to, kommer klogere eller dummere hjem, vil snart vise sig. Prøvestenen er, hvad de faar ud af det katolske Italien. Hvor lidt

man end interesserer sig for kirkeligt Liv, kan man i Italien ikke undgaa en Berøring med det katolske. Naturligvis kan man ikke paa et Par Dage lære noget virkeligt, men næsten alle vore Turister bliver af Italien i hvert Fald stillet overfor Valget — vil du indrømme, at her er noget, som maaske var værd at forstaa, eller vil du straks forkaste det altsammen som det mærkelige og slet ikke dansk hverdagsagtige det er.

Kort sagt. Vil den store danske Strøm over Alperne betyde, at Fordomme nedbrydes af en ny, videre Horisont, eller vil Rejsebureauernes Virksomhed afstedkomme, at de gamle protestantiske Fordomme igen breder sig i den danske Ager, hvor 100 Aars Lugearbejde desværre kun har udrettet beskedne Ting?

Vi beder om, at vi ikke maa blive misforstaaet. Vi hverken venter eller haaber, at vore Naboer skal gaa hen og blive Katolikker af en Turistrejse til katolske Egne. Der skal forhaabentlig grundigere Eftertanke til. Men vi haaber, at det virkelig vil vise sig at være sandt, at Rejser gør Mennesker klogere. Adskillige Rejsebreve i Avisernes Søndagsnumre gennem Aarene har jo vakt uhyggelige Tvivl.

Og saa er det iøvrigt paa Tide, at vi ogsaa griber i vor egen Barm. Ogsaa vi Katolikker er grebne af Tidens Rejselyst. Ogsaa vi kan rejse os kloge eller rejse os dumme. Ogsaa vi kan komme hjem med rige Indtryk, der gør os til mere forstaaende Iagtagere af Livets og af Kirkens Mangfoldighed — eller vi kan rejse for at blive endnu mere sikre paa, at vi i Forvejen havde alt, hvad der er værd at eje i vor lille Afkrøg af Verden.

Lad os efter Ferien gøre Resultatet op.

Den katolske Middelalders Rigdomme

I smukke og værdige Omgivelserrumme Nationalmuseet i København et Utal af Middelalderens skønneste, katolske Skatte. Hosstaaende Billede viser det romanske Kor, hvor bl. a. Lisbjerg-Alteret er placeret. De mange Provinsboere, der i Sommeren gæster Hovedstaden burde ikke forsømme et Besøg i Nationalmuseet.

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefyр**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

K&K

**Aktieselskabet
Københavns Brændsøle Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**
Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B. C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

absolut
ABSALON
 naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

★
Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

Brdr. T. & P. Odorico
La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656
Mosaik
og Terrazzo

TIL AL VASK og RENGIGED

We-Pe
PRODUKTER
Worning & Petersen
MILJØ BAREKAPPA

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørfirr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Apostelgraven under St. Peter

Medens man venter paa det endelige Resultat af ti Aars Arbejde, der har bragt Arkæologiens hidindtil mest sensationelle Opdagelser for Dagens Lys

I denne og en følgende Artikel — skrevet af en Fagmand — bringer vi en kortfattet Redegørelse for det sidste Tiaars Udgravninger i, samt for hvad det egentlig er, man har fundet i de saakaldte »Sacre Grotte Vaticane«, Udgravningerne under Peterskirken. Den Hellige Faders Meddelelse til Jul om, at man virkelig har fundet Apostelstyrstens Grav, har paany sat Fantasien i Bevægelse. For kort Tid siden aflagde Statsradiofonien i en af sine Italiens-features under Pastor Peter Schindlers kyndige Vejledning et Besøg i Grotterne, og inden længe vil man forhaabentlig kunne vente den med saa megen Spænding og Interesse imødesete officielle Redegørelse for Fundene.

*

Det var en ganske sælsom Skæbnens Tillokkelse, der for ti Aar tilbage førte til Opdagelsen af »Underverdenen« under St. Peter. Pave Pius XI, der døde i 1939, havde engang ytret Ønske om at komme til at hvile i de saakaldte Grotter under Peterskirken i Nærheden af Pius X († 1914), hvem han satte saa højt. Da man imidlertid skulde anbringe hans Sarkofag paa det ønskede Sted, kneb det med Pladsen, men til alt Held opdagede man ved Siden af Pius X's enkle Grav en tilmuret Nische. Der vilde man netop kunde anbringe Pius XI's Marmorsarkofag, men man lod sig ikke nøje dermed. Fra gamle Arkitektplaner vidste man, at Arkitekterne, der i 16. Aarhundrede havde rejst den nuværende Peterskirke, havde hævet Niveaueet for Kirkens vestlige Del ca. 3 Meter, og derved opstaaede Mellemrum, de saakaldte Grotter, blev dels ladet aabne eller dels tilmuret. Det lykkedes da ogsaa i Løbet af relativt kort Tid at finde frem til de tilmurede Rum, og man søgte at skabe en større Højde i Grotterne, der idag tjener til Begravelsesplads for Paverne.

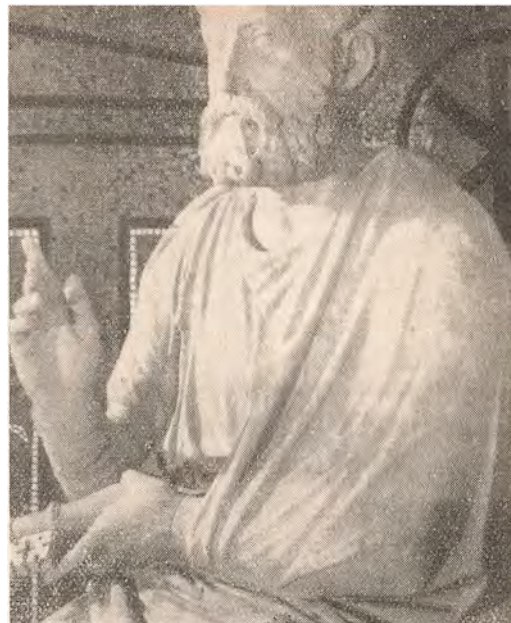
Man gik i Gang med at sænke Niveaueet og inden længe stødte man paa en antik Mur. Denne viste sig ved nærmere Undersøgelse at være en Del af et Mausoleum, og var beliggende under den gamle konstantinske Basilikas Gulv. Mausoleet blev lagt fri — og man stødte paa et andet, et tredje, et fjerde osv. Der var nu ingen Tvivl om, at Mausolerne var Dele af en Dødbøje, en Begravelsesplads, der laa direkte under den nuværende Peterskirke.

Og man fortsatte Arbejdet i al Stilhed. Det var faktisk noget af en Forsynets Tilskikkelse, at de larmende Krigsbegivenheder tildrog sig Verdens Opmærksomhed saaledes at man slet ikke var opmærksom paa disse saa betydningsfulde Fund og saaledes

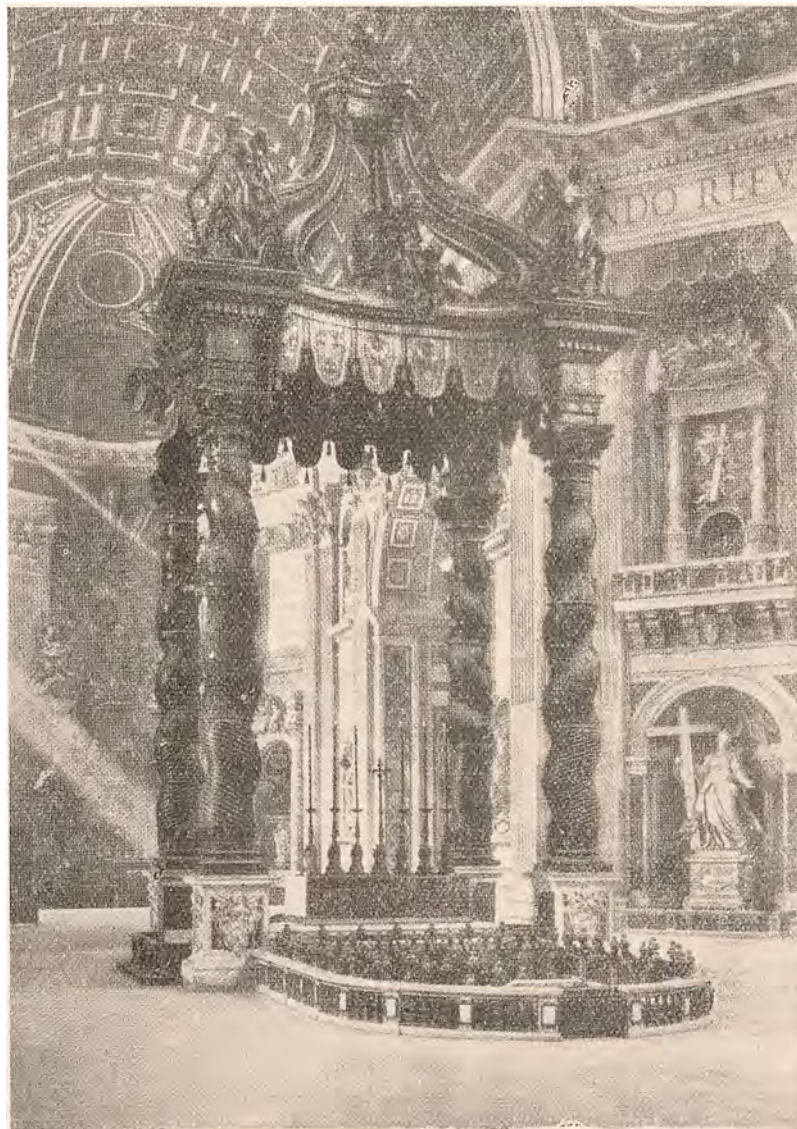
kunde dæmme op for forhastede Sensationsmeddelelser. Pius XII overdrog Ledelsen af Udgravningerne til en lille Skare Fagfolk og fremmede personlig Arbejdets Gennemførelse.

Alene fra et teknisk Standpunkt var Arbejdet uhyre vanskeligt. Der var ingen Udgang fra Grotterne til det Fri, og al den Jord og de Murværker, der skulde bringes bort, maatte føres op til og ud gennem selve Peterskirken. Og hver Skovfuld Jord, der blev løsnet, blev ganske nøje undersøgt af Arkæologerne, Haandfuld for Haandfuld, inden den blev transportere bort.

Men det møjsommelige Arbejde skulde bære Frugt. Det, der i de seneste Aar er kommet for Dagens Lys ved Udgravningerne under Peterskirken,

Statue af St. Peter i de restaurerede Grotter under Peterskirken.

Peterskirkens Højalter - »Confessio'en« - hvorunder Apostelgraven findes

Valfarten til Haraldsted

der fandt Sted i Søndags, var begunstiget af fint Vejr og havde samlet henimod et lille hundrede Mennesker.

Pave Pius XII udsender

NY MISSIONSENCYKLIKA

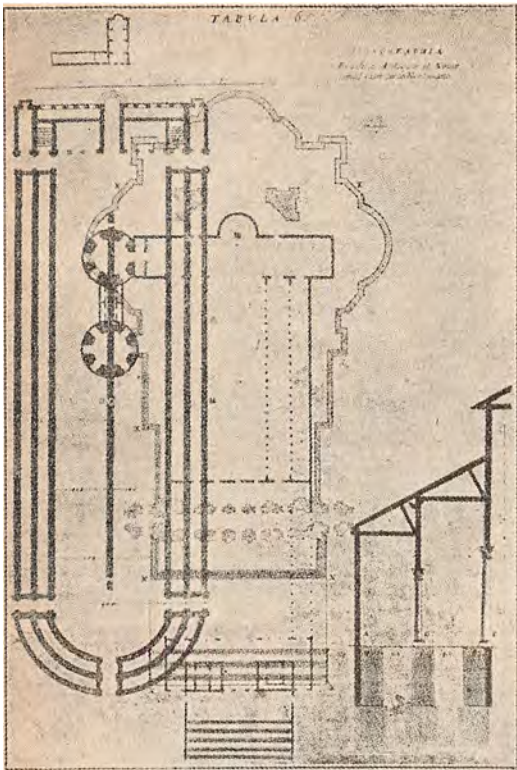
Lørdag 16. Juni har den Hellige Fader udsendt en ny Missionsencyklika. Rundskrivelsen, der bærer Tillen *Evangelii Praecones*, udsendes i Anledning af 25-Aaret for Pius XI's store Missionsencyklika »*Rerum Ecclesiae*« og er dateret 2. Juni, Pavens Navnedag. Den Hellige Fader trækker i den ny Rundskrivelse Linierne op for det katolske Missionsarbejde og omtaler ligeledes alle Forsølgelser, der finder Sted i Missionslandene. — Ugebladet bringer i næste Uge et udførligt Resume af den betydningfulde Paveskrivelse.

det forsømt. Det var i 1626, da den store Kobberbaldakin over Apostelfyrstens Grav skulle rejses. Berninis enorme Barokciborium der idag er det centrale Punkt i Peterskirken, nødvendiggjorde udstrakte Udgravningsarbejder til Fundamenterne. I Alterets fire Hjørner blev der gravet fire store Huller til de fire store Søjler, og man stødte ved denne Lejlighed paany paa saavel hedenske som kristne Sarkofager. Imidlertid vilde Skæbnen, at ad-

Hvad dette betyder bliver man først klar over, naar man sammenholder Beretningerne om Fundene, der blev gjort i 17. Aarhundrede i Nærheden af Petri »Confessio«. Den gamle Basilika, der var opført af Konstantin, blev revet ned i Løbet af 16. og 17. Aarhundrede. I Stedet rejstes Bramantes og Michel Angelos Nybygning, som Moderna til sidst gav dens nuværende Skikkelse. Og Renæssancens Mestre gik ikke egentlig frem med Pietetsfølelse overfor det gamle — de efterlod dem saa at sige intet af den gamle Peterskirke. Disse store Arkitekter har simpelthen høret sig saaledes ad: Man lod den gamle Kirke blive staaende og opførte den ny udenom denne. Og efterhaanden som Opførelsen skred fremad lod man saa alt efter Behov de gamle Rester fjernes. Til sidst fuldendte man Partiet omkring den hellige Petrus' Grav, »Confessio«en, der fandt sin endelige Form under Pave Paul V (1605—1621) under hvem iøvrigt ogsaa Peterskirkens Facade fuldendtes.

Der foreligger en Beretning om de Udgravninger, der blev foretaget i 1615 i Forbindelse med Omlægningen af Petri Gravs Omgivelser, forfattet af Fr. M. Torrigno. Heraf ved man blot, at der er fundet Helgengrave foran »Confessio«en. Man var ogsaa stødt paa et stort Antal Lig, der ifølge hin Tids Skik og Brug var omviklet med fingerbrede Bind, og Forfatteren betoner, at intet af disse Fund blev berørt, men efter højere Ordre straks blev dækket til igen. Med andre Ord: Udgravningerne i 1615 tog slet ikke Stilling til Fundene.

Omkring et Aarti senere blev der imidlertid Anledning til at indhente

Skitse over den gamle og den ny Peterskirkes samt Nero's Cirkus' Beliggenhed.

maa utvivlsomt henregnes til de vigtigste Fund indenfor den kristne Oldtidskundskabs Domæne. Spadestik for Spadestik lykkedes det at lægge Vejen fri til en Dødeby, der har ligget gemt i over 1600 Aar.

ORIENTERING

Mange Bække smaa -

Vikariatets Økonomi kan selvsagt ikke undgaa at ligge danske Katolikker meget paa Sinde, og det vil da sikkert ogsaa interessere at vide, hvorledes det ser ud for et Par af de vigtigste Posters Vedkommende: *Sankt Knuds Gilderne* og *Offerdagen*. Sankt Knuds Gilderne har nu eksisteret i ti Aar og har fra Starten haft meget stor

Betydning for Vikariatets Økonomi. I Betragtning af de senere Aars kolossale Prisstigning, er Vikariatets hele Økonomi i høj Grad afhængig deraf — det er med andre Ord en Sag, der gælder os alle. Nu foreligger Gildernes Regnskab for sidste Aar, og Resultatet ser i store Træk ud som følger:

	Rest. f. 1949	Medlems mærker	Gaver	Sparebøsser	Offerdag	„Anno Santo“ Naale	Ialt
Stor-Kbh.		7.555,75	488,55	186,52	12.433,85	1.477,37	22.142,04
Øvrige							
Sjælland	32,80	3.147,35	6,22	11,55	2.441,09	569,24	6.208,25
Lolland-Falster		1.308,45		5,10	632,31	384,08	2.329,94
Bornholm		275,80	3,75		34,36	43,74	357,65
Fyen	64,85	1.407,40		18,80	1.158,61	145,52	2.795,18
Jylland	19,60	7.674,12	41,40		5.297,01	999,19	14.031,32
	117,25	21.368,87	539,92	221,97	21.997,23	3.619,14	47.864,38
Andre Indtægter							2.219,59
						Ialt ...	50.083,97

Som det fremgaar af foranstaaende, har sidste Aars Offerdag indbragt et Beløb, der er omtrent lige saa stort som det, der er indkommet ved de almindelige Medlemsbidrag, hvilket maa betegnes som en stor og meget glædelig Fremgang. Naar Offerdagen til Efteraaret atter indfinder sig, skal det blive interessant at se, om man saa atter kan komme op paa ovennævnte Tal — eller maaske endnu højere — trods Dyrtid, bunden Opsparing m. m.

Sekretariatet for Gilderne, der netop har fremsendt ovenstaaende Opførelse, ledsager Redegørelsen med en Tak saavel til alle Gildemedlemmer for deres gode Offersind som til alle de trofaste Gildeledere og Sogneledere (især Sognekassererne), der Landet over har taget det store ugentlige eller maanedlige og aarlige Slid, og uden hvis Hjælp man aldrig havde formaaet at bringe denne Støtte til vort Vikariat. Det vilde faktisk være svært at se, hvordan man skulde kunne klare alt uden disse to store Hjælpkilder.

Siden Gildernes Start for 10 Aar siden er Leveomkostningerne fordoblet, saa allerede af den Grund ser man Nødvendigheden af, at Gilderne stadig forøger deres Resultater.

Samtidig Tegning af den gamle Basilika omkring Sixtus V's Tid.

skillige af dem, der deltog i Udgravningerne af en eller anden uforklarlig Grund pludselig døde, endog Paven selv, og man ansaa dette for en Himlens Straf for den forvovne Gerning at ville lægge Haand paa selve Apostelfyrstens Hvilested. Der skulde en lærd Oratorianers beroligende Godkendelse til at hæve Betænelighederne førend Urban VIII gav Ordre til at fortsætte med Fundamenteringsarbejderne.

Men hvad blev Resultatet! Udgravningerne i 1615 førte intetsteds frem til antik Jordbund; det var kun det øverste Lag med de kristne Grave fra 4. Aarhundrede, der var blevet lagt for Dagen. I 1626 stødte man imidlertid længere frem, og denne Gang naaede man ned til de hedenske Grave. Man fandt ligeledes hedenske Mønter og bl. a. en Statue af Digteren Agricola, der var jævnaldrende med Præsten Gaius (omkring 200). Men til Trods for at det drejede sig om værdifulde hedenske Gravfund, gik hin Tids Arkæologers Bestræbelser i alt væsentligt ud paa i de mumificerede Lig at genfinde Helgener eller Martyrer. Man hældede ligeledes til den Opfattelse, at de hedenske Grave havde været adskilt fra de kristne, idet man slet ikke tænkte paa, at de første Kristne ikke havde egne Gravpladser. Og man var endnu mindre overbevist om at kunne skænke en Apostelgrav midt i en hedensk Nekropol mere Troværdighed end hvis det havde været i en kristen Gravplads fra det 2. eller 3. Aarhundrede.

Eet kunde man imidlertid med Sikkerhed udlede af de daværende Fund: at Peters Grav laa midt mellem hedenske Grave. Men man var ogsaa blevet opmærksom paa noget ganske andet, og det til og med for første Gang: Apostelgraven laa ikke midt i den gamle Basilikas Apsis, men et Stykke nordligere. Idag ser man netop deri et af de vægtigste Beviser paa, at Apostelgraven er ældre end Konstantin den Stores Basilika. Den kendte pro-

testantiske Videnskabsmand Hans Liezbann fremfører dette Forhold som Hovedargument for Peters Gravs Ægthed i sit Værk »Petrus und Paulus in Rom«.

Det var faktisk hvad man vidste af Fundene i 17. Aarhundrede — og dog vidste man saare lidt. Hvem havde for en halv Snese Aar siden blot Anset om, at der laa en hel egentlig Nekropol under den konstantinske Basilika? Man kan imidlertid med Rette hævde, at Udgravningerne, der paa-begyndtes i 1941, overtræffer alle hidtidige Fund i Betydning, omend en sammenfattende, videnskabelig Redegørelse endnu ikke foreligger.

I anden Del af Artiklen, som vi bringer i næste Uge, beretter Forfatteren om, hvad det egentlig er, man har fundet under Arbejdet i Udgravningerne.

Johannesevangeliet om JESU HJERTE

I Jesu Hjerter messens præfation står som bekendt de ord: »Hellige Fader, evige Gud, du ville, at din Enbårne, medens han hang på korset, blev gennemboret af soldatens spyd, for at hans åbne Hjerter, den guddommelige gavmildheds helligdom, skulle overøse os med miskundhedens og nådens strømme, og at dette Hjerter, som uafsladelig brænder af kærlighed til os, skulle være et hvilested for de gode og en frelsende tilflugt for angerfulde syndere.« Denne takke- og lovprisningsbøn sammenfatter i korte ord, hvad *apostlen Johannes* beretter i det 19. kapitel af sit evangelium, og hvad fromme mænd og kvinder i deres betragtende bøn har fundet deri. Men den sætning: »En af soldaterne gennemborede hans side med et spyd, og straks flød der blod og vand ud«, er langt fra alt, hvad Johannes har om Jesu Hjerter og andagten til dette.

Der findes desuden *en hel gruppe af steder*, der virker meget tankevækkende på alle dem, der elsker Jesus og forsøger at opfylde de ønsker, som han selv har udtalt, dengang han tilskyndede den h. Margareta Maria Alacoque til at arbejde for Jesu Hjerter andagstens indførelse. I sin store beskedenhed tør Johannes ikke nævne sit eget navn, men fem gange kalder han sig selv der, hvor han er nødt til at tale om sin person, »den discipel, som Herren elskede«. Det var meget vigtige øjeblikke i Jesu liv og gerning. 1) Ved den sidste nadver, da Herren antydede, hvem der skulle forråde ham (Jo. 13, 23). 2) På Golgatabjerget, lige før Frelseren betroede omsorgen for sin velsignede moder til Johannes og derved gjorde Maria til alle kristnes åndelige moder (19, 23). 3) Tidlig på påskemorgen, i det øjeblik Maria Magdalene bragte den store nyhed om, at Herrens grav var tomt, til Petrus og Johannes (20, 2).

4) Ved Genesaretsø, da den opstandne Frelser åbenbarede sig for syv apostle og Johannes genkendte ham som den første af alle (Jo. 21, 7) og 5) lidt senere, da Jesus ved den samme sø belærte Petrus om yndlingsdiscipelen Johannes' fremtid (Jo. 21, 20).

Ved tre af disse lejligheder beretter Johannes endnu om den enestående udmærkelse, at han fik lov til at læse *sit hoved mod Jesu bryst* (Jo. 13, 23 og 25, 21, 20). Den måde, hvorpå han taler om sit forhold til Herren; den glæde, han føler ved at være sin Frelser elskede discipel; den kendsgerning, at han søger og finder sin mesters kærlighed ved hans bryst, altså der hvor hjertet banker, viser tydeligt, at Johannes var en af de første, der var betaget af Jesu Hjertes kærlighed til os mennesker, og at han kan være et forbillede for os andre på, hvorledes man gengælder Jesu kærlighed med kærlighed fra vor side, og trøster derved Herren, som føler dyb sorg over Judas's forræderi og de manges trøstløshed.

Overvejer man lidt den situation, hvori vor Frelser befandt sig, da Johannes lagde sit hoved til hans bryst, bliver man uden videre klar over, at Hjertet i dette øjeblik *må have banket stærkere end ellers*. Allerede fodtætningen betød en ellers ikke kendt anstrengelse, men mere end denne tjeneste må synet af Judas's hyklery og hjerteløshed og visheden om den forestående skrækkelige død på korset med alt det, der skulle gå forud, virke ophidsende og angstende på Herren. Johannes må have lagt mærke til denne hjertebanken, og dens styrke gjorde dybt indtryk på ham og indprentede sig uforglemmeligt i hans erindring. Det blev derfor ogsaa ham, sammen med den saligste Jomfru Maria, der åbner rækken af alle dem, som har en klarere erkendelse af Jesu kærlighed

og gengælder den på rette måde. Af den grund har også Johannes's forfatterskab den ejendommelighed, at den hele tiden taler om og forklarer Guds og Frelserens kærlighed og siger, hvilken plads kærligheden til Gud og mennesker bør indtage i alle kristne sjæle. Den samme ild, der luer i Jesu Hjerte, bør også brænde i vore.

Benytter man alt dette som en slags baggrund, mod hvilken man ser det, *der hændte på Golgatabjerget*, forstår man lettere, hvad Johannes må have følt, i det øjeblik han så den soldat, der til trods for Kristi død alligevel endnu engang gav ham et dødbringende stød i siden og gennemborede hans hjerte. Apostlen blev sikkert grebet af den dybeste medlidenhed og sorg, og hans iver for Kristi person og sag blev mere end fordoblet. Men samtidigt blev han overrasket ved synet af det blod og vand, der vældede frem af Herrens sidevunde. Den højtidelige måde, hvorpå han fortæller denne begivenhed, rober, at han så deri det samme symbol, som også kirkefædrene fandt i den. Som bekendt var disse overbevist om, at blodet og vandet fra Jesu side var symboler på eukaristiens og dåbens sakramenter. Herfra var vejen ikke lang til endnu større perspektiver. Jesu død ligner Adams søvn. Som Gud tog noget af den sovendes bryst for at danne Evas legeme deraf, således stiger Kirken, Kristi brud, frem fra brudgommens hjertevunde, i kraft af dåbens og allrets hellige sakramenter. I alt dette har vi altså et billede på den sand-

hed, at ikke blot Kristi kærlighed, men også de to livgivende sakramenter, dåben og eukaristien, samt hele Kirken har deres fested i Jesu hellige Hjerte.

Det er også uden videre indlysende, og der kan slet ikke være nogen tvivl derom, at *Jesu Hjerterandagten har sin bibelske begrundelse* i de mange steder, som handler om hjertet i al almindelighed og om Jesu Hjerte og dets kærlighed i særdeleshed. Vi ved endvidere, at vor Frelser har lovet sine apostle, at han vil være hos dem alle dage indtil verdens ende. Han har indfriet dette løfte ved personligt at være hos os i altrets højhellige sakramente. Han har indfriet det ved at bistå sine sendebud gennem sin Hellige Ånd lige så længe, som de forlægger Kristi gerning på jorden, og ved at bo i de kristnes hjerte, når de beherskes af de tre guddommelige dyder: tro, håb og kærlighed. Sådan plejer vi ellers at sige. Men i dag er vi nødt til at tilføje endnu en ting. Herren er også hos os med sit Hjerte, således som messens indgangsvers på Jesu Hjertefesten forkynder det med salmistens ord: »Hans Hjertes tanker står fast fra slægt til slægt, for at fri deres sjæle fra døden og holde dem i live i hungerens tid« (S. 1, 32, 11, 19). Og det var jo for at minde os om denne kendsgerning, at Herren viste sit Hjerte for den h. Margareta Maria og gennem hende for hele Kirken, idet han sagde: »Se her det Hjerte, der elsker menneskene så højt.«

F. K.

I Jugoslavien ser man Tiden an!

Bladet »Standard« meddeler fra Triest, at Tito-Regimet ikke kan blive enig med sig selv om Fastsættelse af Datoen for Domsafsigelsen i en Process mod 36 katolske Teologer fra Zagreb, der blev arresteret for over tre Maanedes siden og som anklages for at have etableret en antidemokratisk Bevægelse. Teologerne siges at leve under ganske umenneskelige Forhold i Kældrene under det politiske Politis Hovedsæde i Zagreb. Regeringen menes at være opsat paa at forhale Processens Afgørelse indtil de amerikanske Vaabenleverancer er indtruffet, idet man nærer Frygt for at der ellers let kunne indtræde et Stemningsomsving i USA til Ulempe for Jugoslavien. Dette maa opfattes som et Bevis paa, at Jugoslavien — trods Kominformstriden, Truslerne fra Øst, Hjelpen fra Vest m. m. — stadig indtager samme indrepolitiske Holdning. Det samme Forhold læser man af et Besøg, som en britisk Parlamentsdelegation, der for nylig har besøgt Jugoslavien. To katolske Underhusmedlemmer, Robert Mellish og Hugh Fraser, havde anmodet om Tilladelse til at aflægge Mgr. Stepinac et Besøg. Svaret lod vente en Uge paa sig — og faldt negativt ud. Mellish udtalte senere, at Jugoslaverne er Katolikker, som man har al mulig Grund til at være stolte af. Kirkerne er overfyldt til Gudstjenesterne, de Troende beder foran de ved Gader og Veje opstillede Helgenbilleder og Præsterne underviser Børnene i Religion i Kirkerne. Det fremgaar endvidere af Parlamentsmedlemmernes Beretning, at de jugoslaviske Skolebørn undervises i kommunistisk Lære samt at kun et ganske ringe Antal Gejstlige har Regeringens Tilladelse til at meddele Religionsundervisning i Skolerne. (KIPA)

Endnu et Offer for Atombomben

Først i Maj døde i Nagasaki en kendt katolsk Fysiker og Forfatter Professor Paul Takashi Nagai af Følgerne af »Atomsygen«. Med Professor Nagai forsvandt en af den katolske Kirkes mest markante Skikkelser i Japan, en Mand, der har haft en overordentlig stor Indflydelse i vide Kredse, og hvis Navn stadig vil leve videre efter hans Død.

Dr. Nagai var Professor ved det medicinske Fakultet ved Universitetet i Nagasaki og paadrog sig allerede før Krigen en alvorlig Hudsygdom, som han fik ved Eksperimenter med Radium- og Røntgenstråler, og trods sin Sygdom vægrede han sig ved at opgave sit videnskabelige Arbejde. Den anden Atombombeeksplosion, der i August 1945 ødelagde Nagasaki, gjorde ogsaa Ende paa hans Virke og ramte ham ligeledes aandelig, idet han ved katastrofen mistede sin Hustru — han genfandt kun nogle Knoglerester sammen med hendes Rosenkrans.

Til Trods for at han nu var besejret af Sygdommen og dømt til absolut Uvirksomhed, holdt han dog Modet oppe og formaaede at meddele Resultaterne af sine Undersøgelser vedrørende Atomsygen i to store Værker, som han med Tillen »Rosenkransen« dedicerede til sin Hustru. Under et overmenneskeligt Opbud af Energi fortsatte han paa Sygelejet sin For-

fattervirksomhed og udsendte flere helt igennem kristne Arbejder, der fik en stor Succes saavel i Japan som i den øvrige Del af Verden, deriblandt »Klokkerne fra Nagasaki«, en Selvbio-grafi, der for nylig er blevet filmatiseret samt en Bog, der betegnes som hans aandelige Testamente til to overlevende Børn. I December 1949 hædrede det japanske Parlament Dr. Nagai som en af Nationens Helte som Følge af de store Fortjenester, som han har ydet til »Japans aandelige og moralske Genopbygning i Efterkrigsaaene«.

USA-Jøder takker Kardinal

»The American Jewish Committee« har i en Lykønskning til Kardinal Saliege i Toulouse i Anledning af dennes sølverne Bispejubilæum givet Udtryk for hans Indsats for Jøderne under den tyske Okkupation i Frankrig.

En Industrimagnat i Baltimore, Mr. Jacob Blaustein, skriver som Ordfører for Lykønskningensdelegationen: »Vi mindes stadig med Beundring og Taknemmelighed Deres uegennyttige og heroiske Indsats i de mørke Dage, hvor Deres Eminence — ledet af de allerhøjeste moralske Principper — satte Livet paa Spil for at redde tusinder af uskyldige Liv.« (CND)

**HVEM ER -
HVAD ER -**

»Confessio«

kommer af Latin og betyder Tros- eller Syndsbekendelse. Anvendes endvidere som Betegnelse for en Helgen-grav i de oldkristne og tidlige romanske Kirker. Apostelgraven i Peterskirken kaldes almindeligvis »Confessio«.

Castel Gandolfo

Landsby ved Albanersøens vestlige Bred ved ca. 2200 Indbyggere. Her ligger Paven's Sommerresidens og det pavelige Observatorium (Europas ældste). De pavelige Bygninger er siden Lateranforliget i 1929 Eksterritorialomraade. Under den anden Verdenskrig faldt der allerede Bomber i Landsbyen.

Fortsat stærkt Pres mod Kirken i Polen

Der gaar stadig megen Blæst omkring »Fredsaktionen« i Polen. Over en halv Million Aktivister er indsat i Arbejdet paa at samle Underskrifter, og adskillige Gejstlige har skrevet under, idet de hævder, at en Liste, der er underskrevet under Tvang, er ganske værdiløs. Imidlertid er det ogsaa et meget betydeligt Antal Præster, der rent ud har afvist at skrive under. De paaberaaber sig Biskpekonferencens seneste Memorandum hvori Præsterne opfordres til at holde sig fra politisk Virksomhed. Blandt de Biskopper, der har nægtet at underskrive, er ogsaa den polske Primas, Mgr. Wyszynski. Den Omstændighed, at Gejstligheden ikke enigt slutter op bag Regeringen, har iøvrigt foranlediget Regeringspressen til paany at svinge Svøben over de polske Præster, som paastaas at spille under Dække med de amerikanske Krigsophidser. Samtidig øves der et haardt Pres paa de »patriotiske« Præster, der ikke er helt »sikre« for at de ikke paany skal springe fra.

Søndagen i Polen glider mere og mere over til fra en Herrens Dag at blive til en Partiets Dag: Herrens Dag helligholdes ikke mere, idet den skal udnyttes til Forøgelse af Produktionen, til Oprustning i Sovjetunionens

Tjeneste og dermed til Ødeleggelse af den kristne Søndagsidé. Naar der holdes Søndag, da sker det væsentligst af Afspændingsaarsager, og for at Kirken ikke skal lægge Beslag paa Arbejderne paa en saadan Fridag, saa gives der nu Rekreationssøndage. Tidlig om Morgenen dirigeres Masserne ud paa Landet (»ud i den fri Natur«) og som Rejseførere paa disse »Ture ud i det Blaa« (eller rettere »ud i det Røde«!) følger politiske Instruktører med for at servere velanrettet kommunistisk Propaganda for Skovgæsterne. Deltagelsen i disse Ture er imidlertid »frivillig«, dog udøves der en saa tilpas Tvang i Fabriker, Skoler og paa andre Arbejdssteder, at enhver kommer med ganske »frivilligt«. (KIPA)

KANONER AF KIRKEKLOKKER

Regeringen i den tyske Østzone planlægger — ifølge Meddelelser fra sædvanligvis velunderrettet Kilde — at beslaglægge og omsmelte samtlige Kirkeklokker, der ikke er af Staal. Af de omsmeltede Kirkeklokker skal der fremstilles Vaaben i de østtyske Vaabensmedier.

Længe leve Fredsduerne! (CND)

J korte Træk -

Den Hellige Fader modtog i den forløbne Uge den amerikanske Præsidents tidligere personlige Udsending til Vatikanet, Myron Taylor, i Privataudiens. (KIPA) — Der deltog over 7000 Mennesker i den vanlige offentlige Onsdagsaudiens i sidste Uge. (KIPA) — I Vatikanet regner man med, at Pavens Sommerferie vil begynde i de første Dage af Juli. Det drejer sig jo som Regel kun om en »Bopælsforandring« idet Pavens Arbejde jo er det samme hvor han saa end opholder sig. Pavens agter at benytte Tiden i Castel Gandolfo til at lægge sidste Haand paa Forordningerne vedrørende Reorganiseringen af den romerske kurie. (KIPA)

»Empire State Building« i New York, der med sine 102 Etager er Verdens største Skyskraber, vil i nærmeste Fremtid blive solgt til Fordel for den katolske Kirke i USA. Kæmpebygningens Ejer, Millionæren Raskob, der døde sidste Aar i Oktober, har testamenteret sin Formue til Kirken, og man regner med at Bygningen ved Salget vil indbringe et Nettobeløb paa omkring 50 Millioner Dollars. (KIPA)

UGEBLADETS FEUILLETON

26.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Det gør det vel nok,« svarede den anden, »jeg har selv set din Moder gaa ind i Præstegaarden til den edsvorne.«

»Du lyver, din Skurk!« hvædede Robert.

»Jamen, jeg har jo selv set det,« svarede den anden, »det er en Skandale.«

Da sprang Robert med et vildt Hyl ind paa den meget stærkere Dreng, rev ham omkuld, og før denne vidste et Ord af det, regnede Næveslagene ned over ham, saa han hverken kunde høre eller se. Men saa greb Martins rappe Drengenever fat i den anden, rev ham om paa Gulvet, og selv om han forgæves forsøgte at værgе sig, blev han ham ikke Svar skyldig. Forrevel, forslaaet og rasende vendte Robert hjem. Da hans Moder spurgte ham, hvad der var sket, vendte Drengen sig bort og tav. Efter en Stunds Forløb vendte han sig atter om, saa stift paa Moderen og sagde hakkende og stammende:

»Mor, er det rigtigt, at du har været i Præstegaarden hos den edsvorne i Dag?«

»Ja, det har jeg,« svarede Fru Bernard roligt.

Drengen blev ligbleg. »Mor!« stønnede han høre. Saa løb han pludselig ud af Stuen, løb ind i Laden overfor og kastede sig i Høet. Om Natten kun-

de han ikke falde i Søvn, og næste Morgen listede han ved Daggry ud af Huset angst for at møde Moderen. Han maatte vente en hel Time, inden Pasquier aabnede Laden. Mod Sædvane nikkede han stumt til ham og traadte hen til Alteret for at hjælpe Præsten med at iføre sig Messelæderne. Coudrin saa forbavset paa det forvaagede og forstyrrede Drengensigt.

»Hvad er der i Vejen, Robert?« spurgte han, men Drengen rystede bare paa Hovedet og tav. »Kan du ikke fortælle mig det?« spurgte Præsten, »hvornaar er Robert Bernard begyndt at have Hemmeligheder for mig?« Endnu en Stund stod Drengen med tæt sammenknebne Læber.

Men saa brast han i en vild Hulken, og opløst i Graad lykkedes det ham at fremstamme: »Det er Mor, hun har jo været hos den edsvorne.« Men Præsten greb Drengen i Skuldrene, saa alvorlig paa ham og sagde:

»Dreng (dog, din Mor gør ikke noget uhæderligt.«

»Jamen hun indrømmede selv, at hun havde været der,« stammede Drengen.

»Da har hun i hvert Fald ikke gjort det i nogen ond Hensigt,« svarede Præsten uden at løve. »Men se nu at faa Alteret i Stand. Inden længe kommer Folkene!«

Og lidt senere begyndte Peter Coudrin Trinbønnen. Koret sang: »Synder, omvend dig, din Gud kalder«, men Ministranten Robert Bernard snublede i Dag atter og atter over Svarene i Trinbønnen, saa at Philip, der knælede paa den anden Side af Præsten og ganske tydelig fremsagde de

latinske Svar, var helt forbavset over det. Roberts Sjel var sønderknust af Skam og Vrede — han maatte ustandseligt tænke paa, at hans Mor havde besøgt den edsvorne. Men med eet kørn han til at tænke paa Præstens Ord: »Din Mor gør ikke noget uhæderligt«, og Drengen blev klar over, at han maaske havde gjort sin Moder blodig Uret.

»Synder, omvend dig, din Gud kalder,« lød det atter fra Koret, og Robert følte det, som om Guds Haand bankede paa hans trodsige Hjerte.

Da Præsten havde tilendebragt Oplesningen af Evangeliet, blev der pludselig Uro i Forsamlingen. En Mandsperson trængte sig frem mod Alteret, og de tilstedeværende veg sky tilbage for ham.

»Den edsvorne,« hviskede man til hinanden.

Og Uroen voksede og blev til en halvhøj Mumlen.

»Hvad vil Han her?«

Peter Coudrin afbrød Messen og vendte sig om, og Menigheden ventede paa, at han skulde vise den frafaldne Præst bort. Men uden et Ord saa han paa den ulykkelige Medbroder, der nu var naaet frem til Alteret og der vendte sig om mod Menigheden, idet han løftede sin Haand i Vejret, som om han vilde sige noget. Der blev dødsensstille i den store Lade.

»I Katolikker i Montbernage,« begyndte han med rystende Stemme. »Jeg forstaa jeres Uvilje mod at se mig, den edsvorne, den frafaldne Præst, her i jeres Midte. Men jeg er kommet for her i Menighedens Paasyn at aflægge en offentlig Bekendelse.

(Fortsættes)

Jumbos dagbog om ØM

Jeg har rodet alle mine dagbøger fra sidste år igennem, men kan ikke finde noget om de dage, I efterlyser i jeres sidste brev til mig. Der er simpelthen et magtligt hul omkring de par uger, hvor jeg var i Øm — og når jeg tænker nærmere efter, tror jeg nok, jeg ved, hvorfor jeg ikke skrev noget dengang. Jeg oplevede simpelthen så meget, at jeg ganske opgav at skrive mine oplevelser og indtryk ned. Det eneste, der står, er på den første side: »Morgen begyndte med messe, hvor pastor N.N. holdt en meget inspirerende .....« — ja, mere står der ikke.

I kan altså ikke få mine dagbogsblade fra Øm-tiden — men måske kan jeg alligevel hjælpe jer ved at skrive lidt om alt det, jeg endnu kan huske:

Det var vist egentlig Lise, der fik mig til at tage med på Øm — men jeg var ærligt talt ikke videre begejstret ved tanken. Jeg troede nemlig, at Øm-lejren var en rigtig byggeplads, og at lejrenes deltagere skulle mure, læmre eller trække rustne søm ud. Der var vist også noget om, at jeg ikke var videre glad ved at skulle rejse den lange vej — men alle disse skrumpel forsvandt straks, da jeg satte foden på den i »Stafetten« snart grundigt endevendte historiske Øm-jord.

Selvfulgt var der ikke spor med at banke rustne søm ud eller grave grøfter — næ, jeg opdagede hurtigt, at det var noget ganske andet, vi var kommet herover for, — og dette andet var: dyrkelsen af et kammeratskab uden lige, et kammeratskab, der byggede på den fælles deltagelse i alle lejrens forskellige faser: messen, den fælles fordybelse i troen, fodbolden, de interessante foredrag og diskussio-

ner, det muntre lejrball, bønuerne, kort sagt ...

Nej, kære venner, jeg kan faktisk slet ikke skrive om, hvor pragtfuldt, vi havde det på Øm — det må simpelthen opleves.

— Vil I ikke give mig ret i det?

P.S. Jeg må forresten også hellere fortælle, at da jeg først var kommet derved — så blev jeg der en uge længere og var med til at fuldende Ømborgens opførelse — jeg havde fuldstændig glemt det med de rustne søm.

Hilsen Jumble.

Du skal have tak for brevet — vi glæder os til at se dig på Øm, også i år — ligesom vi glæder os til at se de af vore kammerater, der endnu kan glæde sig til for første gang at opleve en eller to uger på Øm-borgen.

*

Har du ikke tilmeldt dig endnu, er du jo unægtelig sent på den — men mon ikke DUK's sekretær, Mogens Baagøe, Klausdalsbrovej 19, Søborg, telf. SØ. 6292, alligevel skulle kunne skaffe også dig en plads i sidste øjeblik?

Interessant at vide, 4.

Meget ofte forekommer der symboliske omtaler af fugle både i det gamle og nye testamente, såvel som i en stor del af middelalderens litteratur og kunst.

Duen nævnes f. eks. i Matthæusevangeliet som et tegn på enkelthed og uskyld: »Vær derfor kloge som slanger og enfoldige som duer«.

I den tidlige kristne kunst var duen

(af St. Georg (el. Jørgen) med dragen); *Lorensen, Larsen, Lauridsen* (af Laurentius); *Mortensen* (af d. hl. Martin (el. Morten) af Tours — 11. nov.); *Nielsen, Nissen, Klausen, Klassen* (af St. Nicolaus af 4. årh. — 6. dec.); *Sørensen* (af d. hl. Severin, biskop af Köln omkr. 400 — 23. okt.).

Var det ikke en idé, om de katolikker, der af en eller anden grund ikke har fået et katolsk fornavn, prøvede at søge det *katolske navn* i efternavnet? Når man blader telefonbogen igennem, vil man se, at de fleste mennesker har store chancer for at kunne trøste sig med et katolsk efternavn.

Til slut vil vi lige påpege det interessante, at alle kongens og dronningens tre prinsesser har fået gamle kristne navne: *Margrethe* (en helgeninde fra omkr. 300), *Benedicte* (St. Benedict) og *Anne-Marie* (opkaldt efter vor frue og dennes mor, den hellige Anna).

Arnkel.

Om at give navne - 2.

I den sidste artikel hørte vi om, hvorledes vi her i Norden ejer en enorm skat af katolske navne — så mange, at der overhovedet ikke er nogen grund for os til at søge til Amerika for at hente navne som *Tessa, Joyce, Willy, Tony etc.* Ja, vi har en stor skat af navne — men har du nogensinde tænkt over, hvormange af dine medborgere, der i virkeligheden går rundt med et katolsk navn — om ikke andet så i deres efternavn. Lad os prøve på at nævne nogle af disse katolske efternavne:

Navne som *Andreasen, Jacobsen* (hvoraf *Jeppesen*), *Petersen, Kristensen, Poulsen, Kristoffersen* og *Thom(as)sen* lyser jo ligefrem af katolicitet — men der er langt flere end disse:

Drewsen, Andersen (af *Andreas*); *Asmussen, Rasmussen* (af *Erasmus*, martyr fra omkr. 300); *Bertelsen, Bartholdy* (af *Bartolomæus*); *Hansen, Jensen* (af *Johannes*); *Jørgen-*

Vel mødt i...

Amager: Lø. 23. kl. 19,30: Efter andagten tager vi alle ud til Ndr. Strandvej 12, hvor vi har St. Hansfest hos hr. Weilbach Holm. 75 øre for festtegnet.

Århus: Lø. 23.: St. Hansfest i Øm. Afgang fra Harald Jensens plads kl. 15,30 og kl. 17. Husk mad, kaffebønner og sukker.

Horsens: To. 28. kl. 20: Møde hos pastor Vick. Det sidste inden ferien.

Jesu Hjerter sogn: Lø—sø. 23.—24.: Week-endtur til Nordsjælland (se det lokale medlemsblad).

Odense: Lø. 24.: St. Hansfest hos Connie Andersen.

Silkeborg: Lø. 23: Aftentur til Øm.

Sønderborg: Lø. 23.: St. Hansaften har vi bål ved søen foran kirken.

— og vel mødt i Øm.

Vi får vore biler smurte og olien skiftet for hver 1000. kilometer. Vi får dem set efter af kyndige mekanikere — hvorfor ikke have samme omhu for vore egne sjæle.

James S. Mitchell.

Efter Øm-lejren til Flensborg

Unge katolske mænd er af Flensborgs unge katolikker blevet inviteret til en ungdomslejr ved Flensborg fjord; lejren varer fra 14. til 21. juli; altså nogenlunde i fortsættelse af Øm II-skolen.

Ophold og rejse fra den tyske grænse er helt gratis. Til lejren er unge katolikker fra Holland, Belgien, Frankrig o. a. lande ligeledes inviteret.

Henvendelse til DUK's sekretariat, c/o Baagøe, Klausdalsbrovej 19, Søborg.

et symbol på Den Hellige Ånd, og senere på sjælen.

I det gamle testamente er duen et tegn på fred, som i skildringen af syndfloden. — Det er altså ikke kommunisterne, der har opfundet begrebet »fredsduen«. I den forbindelse kan vi oplyse, at denne due, som Picasso har tegnet, tilfældigvis — eller måske er det ikke helt så tilfældigt — tilhører en duerace, der er meget kriegerisk.

KATOLSK FILMSGRUPPE

Oprettelsen af »Katolsk Filmsgruppe« synes at være noget, man har ventet på rundt omkring. Indmeldelser kan ske til kassereren, fru Aagot Bohn,

Bistruplund 19, Birkerød, hvortil også indbetalinger bedes sendt. Meddelelse om oprettet girokonto følger her i bladet.

HUSLÆRER

Katolsk ung Mand søges som Huslærer for en 10 Aars Dreng i Skoleaaret 1951-52. Henvendelse til Godsejer E. v. Folsach, Storskoven pr. Dronninglund. Telefon Dorf Nr. 9.

Ung Pige

16-17 Aar søges straks til Familie med 3 Børn i lille nyopført moderne indrettet Villa med alle Bekvemmeligheder i Holte. Billet nrk. 331 til Harlang & Toksvig Reklamebureau A/S, Bredgade 36, København K.

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damsoe 2043
Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

ERNST ISHØY

CIVILINGENIØR
Vestre Boulevard 40. Telefon Byen 9816
Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke

Holte installationsforretning

Øveradurj 9

Telefon Holte 1053

Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby

Ove Nielsen

SNEDKERMESTER

Lundloftevej 151

Telefon Hjortekær 82

Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lynby

Carl Hansen

TØMRERMESTER

Norgaardsvej 2, Lyngby

Telefon Lyngby 739

Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby

Emil Mark Jensen

MURERMESTER

Bernhard Olsensvej 15

Telefon Lyngby 2708

Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby

Holger Petersen

Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme

Lykkesholms alle 37

Central 5317

Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby

Laurits Hansen

MALERMESTER

Hovedgaden 84 a

Tlf. Lyngby 771

Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

Th. P. Stillinge

Lømrermester

Sejroegade 15

Tlf. Rvvang 1225

Udfører arbejdet for de katolske Institutioner

Larsbjørnsstræde 14

Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen

Glarmester

Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforslkr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Aarhus**Søren Clausen**

Alt i Isenkram

SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513

Leverandør til de katolske Institutioner

JUHLS Farvehandel
KØB OG SALG AF FARVER

Malerverer - Tapet - Linoleum

Leverandør til de katolske Institutioner

Brødrene Jensen

Manufaktur - Trikotage

RYESGADE 22-24 - Telf. 11780

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos

J. Hass

FRUGT - GRØNT - BLOMSTER
THORVALDSENSGADE 17

Telefon 5716

Leverandør til de katolske Institutioner

Andelsselskabet

DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

Kvalitet og Service

A/S AARHUS KØDFORSYNING

Byens førende Forretninger i
KØD - FLÆSK - PAALÆG

Afdelingen: Sdr. Allé 4 . Telefon 7114

Leverandør til: Sct. Josephs Hospital

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Telegramhallen

Bruunsgade 55. Tlf. 2424—4348

Alle Dag- og Ugeblade læses

Lev. til Sct. Josephs Hospital

V. Svenstrup

Telefon 1557

Aut. Elektro-Installatør . Ladestation

Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl.

Lev. til Sct. Josephs Hospital

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jægergaardgade 17 . 19 . Aarhus

Karl Hansen

autoriseret Installatør

FREDERIKSGADE 75-77

Telefon 295

Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.

J. P. Sørensen

Kolonial, Vin og Delikatesser

Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085

Lev til Sct. Josephs Hospital

Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummi-
bukser, Gummiunderlag,
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089

Chr. Nielsen

Bageri og Konditor

Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347

Lev. til Sct Josephs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

24. S. ST. JOHANNES DØBERS
(hvid) FØDSEL (957—97); 2. Bøn: 6. Søndag e. P. (673); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (675).

25. M. St. Vilhelm (960); 2. Bøn: (hvid) St. Johannes Døbers Oktav (957); alm. Præf. (525).

26. Ti. St. Johannes og St. Paulus (rød) (961); 2. Bøn: Oktaven (957); alm. Præf. (525).

27. O. 4. Dag i St. Johannes Døbers (hvid) Oktav (957—97); 2. Bøn: Foregaaende Søndag (673); alm. Præf. (525). — Eller: (grøn) Foregaaende Søndags Messe (673—58); 2. Bøn: Oktaven (957); alm. Præf. (525).

28. T. St. Irenæus (964); 2. Bøn: (rød) Oktaven (957), 3. Bøn: Vigilien (968); alm. Præf. (525); sidste Evang.: Vigiliens (970) — Eller:

(violet) Vigilie til St. Petrus og St. Paulus (968); 2. Bøn: St. Irenæus (964), 3. Bøn: Oktaven (957); alm. Præf. (525).

29. F. ST. PETRUS OG ST. PAULUS, (rød) Apostle (971—98); Præf. (524).

30. L. St. Pauli Ihukommelse (976); (rød) 2. Bøn: St. Petrus (789), 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Præf. (524).

1. S*) VOR HERRES JESU KRISTI (rød) DYREBARE BLØD (978—99). — St. Petrus og St. Paulus kan i Aar kun højtidelig holdes ved en Ihukommelse i Dagens Messe.

*) Søndag den 1. Juli afholdes Kollekt af Peterspenge.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kasserekontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

København

St. Ansgar (Bredgade 64): 7; 8; 10.
St. Mariæ (Jens Jessens Vej): 8; 10.

Tømrerlære søges

Læreplads indenfor tømrerfaget ønskes til en 16 års dreng, der tilhører den rom-kat. kirke. Kost og logi hos mesteren nødvendig. Henvendelse til Vitskøl Kloster pr. Ranum. Telf. Ranum 40.

For yngre Katolikker

arrangeres 14 Dages Rejse til Wien (i Anledning af 200 Aaret for Set. Klemens Fødsel). Foruden Wien (ca. 3 Dage) besøger vi en lille idyllisk By i Tyrols Bjerger (nær Innsbruck) — og Golling i Nærheden af Salzburg. Sidste Døgn i Hamborg.

Tidspunkt: 29. juli-11. august.

Pris: ab Kbh. ca. 475 Kr. — ab Padborg ca. 435 Kr.

Gejstlig leder: P. Laurits Brunnicardi C. S. s. R.

Alle Oplysninger faas hos: Annie Rastrup, Amagerbrogade 45, Kbh. Tlf. SU 86.

Jesu Hjerter (Stenosgade 2): 6; 7; 8; 10; 11½.

Sakraments (Nørrebrogade 27): 8; 10.

St. Andreas (Ordrup): 8; 10.

Hoffmanns Minde (Valby Langgade 117): 7½.

Nordsjælland

Asserbo (Skovbovej): 1., 8., 15. og 22. Juli Kl. 8.

Dragør (Øresundsalle 48): 1. og 15. Juli: 10.

Helsingør (Nygade 8): 8; 10.

Øvrige Sjælland

Køge (Bjerggade 22): 8¾ (dog ikke 8/7, 12/8 og 9/9; 10¼.

Roskilde (Frederiksborgvej 11): 6; 8; 10.

St. Heddinge (Højskolehjemmet): 8/7, 12/8 og 9/9: 8.

Lolland-Falster

Nykøbing F. (Bispegade 12): 8; 10½.

Bornholm

Aakirkeby (Grogersgade 20): 9½.

Fyn

Nyborg (Vindingevej): 8; 10.

Jylland

Aalborg (Kastetvej): 6; 8; 10.

Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10. (9 Komm.).

Kolding (Tøndervej 17): 7½; 10.

Randers (Thorsgade 22): 7; 10. — 2. Søndag i Md.: 8; 11.

Silkeborg (Hostrupsgade 16): 7; 10.

Vejle (Blegbanken): 7½; 10.

Viborg (St. Leonisgade 12): 8; 10.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Radio er en Tillidsdag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste

**LIBELLE-
BOG?**

— den koster
kun 2 kr.

Academicum Catholicum

29. juni—8. juni: *Sommertejr på Langø*. Der medbringes: messebog, komplet, sovepose ell. to tæpper, lagner, håndklæde, viskestykke, toilet-sager, sukker, kaffe eller kaffemærke, spisegrejer, tallerkener og krus, evt. strikketøj og lekture. Prisen bliver ca. 5 kr. pr. dag. Tilmeldelse *omgående* til Ruth Hansen, Stokrosevej 1, SU 4781.

Salmonsens**Leksikon-Tidsskrift**

har afsluttet sin 10. Aargang med Udsendelsen af Hefte 12. Dette Hefte indeholder foruden den sædvanlige Aarsoversigt tillige de to sædvanlige Registre, der fuldstændiggør Dobbelt-aargangens Anvendelighed som Haand-bog (Schultz).

VORE FERIEBØRN

Vi har yderligere modtaget: Anon. 10; C. Homaa 50; A. F. Beyer 25; A. C., Lyngby 20; K. Rasmussen 10; E. F. 10; Pastor Madsen, Nebraska 100, ialt Kr. 225. Hjertelig Tak!

Børnene er nu rejst, og Indsamlingen synger paa sidste Vers. Gaver, der er paatænkt Børnene, modtages endnu af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Horsens		<i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe . NØRREGADE 1 . TELEFON 2040	
Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 <i>anbefaler alt i Aarstidens Fiske-sorter og Fiskedelikatesser. Daglig friskrøgede Varer samt Vildt</i> Leverandør til Sct. Joseph's Hospital	Øjvind Teilmann Kolonial	
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	 <i>Wittrup</i> KORSBENS TEXTILLAGER	Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udløres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Christen Jensen's Eftf. Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	
Vejle		Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE	
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	En køn Blomst <i>finder De altid i</i> Blomsterforretningen Paa Torvet <i>(lige overfor Raadhuset)</i>	
Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... <i>Bogladen med de mange Bøger</i>	Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle	
C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langellie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle	
Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jerbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 752 <i>58 Aars Erfaring</i>	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Trælast & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	

Rumænsk Biskop død i Fængsel

Den romertro græsk-katolske Biskop Mgr. Valeriano Trajano Frentiu er død under Opholdet i Fængslet hos det hemmelige rumænske Statspoliti i Bukarest, 76 Aar gammel. Det er den anden katolske Biskop i Rumænien, som er død under Ophold i et Fængsel. Biskop Frentiu har siddet arresteret sammen med 11 andre katolske Biskopper siden Sommeren 1949 uden at der var rejst nogen Anklage mod ham. De nævnte Biskopper havde afslaaet at afbryde Forbindelsen med Rom. (CND)

Var Pius X Tysker?

Det katolske »Konradsblatt« i Karlsruhe rejser Spørgsmaalet om, hvorvidt Pius X, der var født som Østriger i Riese og som bar Familienavnet Sarto, muligvis var af tysk Afstamning. Bladet bemærker, at Pius X var Barnebarn af en Maler ved Navn Schneider, der var udvandret fra Munderkingen i Württemberg til Riese. Denne Mand italieniserede senere sit Navn og kaldte sig Sarto. (KIPA)

URBI ET ORBI

Kirkekampen organiseres bag Jerntæppet

Der er i Moskva blevet fremstillet 30 Millioner Eksemplarer af en Brochure, som skal uddeles i Ruslands Vasalstater og som indeholder Retningslinier for Kirkekampen. Det hedder heri bl. a.: Søg at skabe Kløft mellem Menigmand, Præster og Biskopper, skab endelig ikke Martyrer, men Forbrydere, understøt alle tænkelige Smaasekter, skaf kommunistiske Partimedlemmer Indpas i de religiøse Ordenssamfund, søg at ødelægge Ordener og Kongregationer, der er Pavedømmets Kolonisorer. (KIPA)

I Anledning af de franske Valg havde Kardinal Lienart i Lille udsendt en Meddelelse, hvori det hed, at enhver havde Pligt til at udøve sin Valgret. Der stod alt for meget paa Spil, udtalte Kardinalen, og ingen Stemme maatte gaa til Spilde. (CND)

Amerikas nyeste Biskop

I forrige Uge bispeviødes i Rom den kendte amerikanske Radiopræst Mgr. Fulton Sheen. Den nyviede Biskop skal fungere som Hjælpebiskop for Kardinal Spellman i New York.

FLANDERSK IDYL

Foran den gamle Barokkirke i Gent faar to Beginer sig en lille Sludder inden de vender tilbage til deres »Beguinage«.

Lourdes er ingen Høkerbod!

Biskop Théas i Lourdes har paany rettet en Appel til de Handlende i Lourdes om ikke at gøre Lourdes til en Kræmmerbod! Faldbydelsen af Lourdesvarer under de forskellige Former er noget af en Skandale, der maa stoppes. Vi ønsker hverken Sæbe eller Bolscher med Lourdesvand. Vi vil ikke have Glaskugler med Lourdesvand til at stikke i Knaphullerne. Disse Kræmmersjæle er Lourdes' egentlige Fjender. Grotterne i Lourdes er i Privatbesiddelse, og man har nu taget Skridt til at gaa frem ad Rettens Vej mod alle og enhver, der misbruger Lourdesvand i Handelsøjemed. Befolkningen i Lourdes — slutter Biskop Théas — er paa mit Parti, og jeg ved ogsaa, at der er mange retskafne Forretningsfolk, der afviser disse skandaløse Artikler. (KIPA)

Det havde Hitler

næppe tænkt sig!

Kardinal Faulhaber har i München indviet en ny Kirke, der kan rumme 6000 Personer og som er rejst af Bygningsmaterialet fra Hitlers Biograf i Berchtesgaden. De Allierede ødelagde denne og tilbød derpaa Ordinariatet i München Murstenene til en Kirkebygning. (KIPA)

Katolsk

1. Juli 1951
99. Aargang
Nr. 26

Ugeblad

Apostelgraven
under St. Peter

Pavens ny Missionsencyklika

Mindszenty II

Vatikanets Politik

Paa Pilgrimsfærd
gennem Europa

Inde i Bladet beskæftiger »Stafetten« sig med den Sensationsartikel, hvormed »Land og Folk« d. 1. Juni forlystede sine troende. Vi skal ikke her tilføje noget til de saglige Bemærkninger, som »Stafetten« knytter til det nye Eksempel paa Bagvaskelse fra Kommunistbladets Side.

Det er imidlertid interessant at konstatere det psykologiske Faktum, at en Sensation af denne Art, der er saa let gennemskuelig som et tysk Komunique fra Hitlerkrigens Dage og trods alle sine makabre »Afsøringer« ikke tages højtideligere af os almin-

Løgnens troende

delige Danskere end hine, dog finder Tiltro i en lille Kreds. Er man Kommunist (muligvis af de hæderligste Motiver), saa tror man paa den Slags, uanset at Alverden iøvrigt med mindre end et halvt Øje kan se den gennemførte Løgnagtighed i hele Sensationen.

Blandt vore danske Kommunistere der mange Mennesker, der maa regnes

som yderst intelligente. Der er skarp-sindige Folk med megen Dømmekraft. Og dog gaar de fuldt og helt ind for Sandfærdigheden af ikke blot den her nævnte propagandistiske Løgnehistorie, men af saa meget andet af samme Tønde — og det, endskønt utallige andre, ogsaa væsentligt mindre intelligente Mennesker, ikke et Sekund lader sig narre af saa oplagt Upaalidelighed.

Psykoletterne har Navn til dette sæere Faktum. Naar Mennesker gaar tilstrækkeligt ivrigt ind for en »Sag«, kan de derved tage Skade paa deres kritiske Evner og sunde Fornuft, og er Sagen Kommunismens, ser det nærmest ud til, at de ikke kan lade være. Der er Læger, som kan tage sig af sligt, men dem søger de ikke.

Kan vi ikke hjælpe dem, bør vi imidlertid for vor egen Sundheds Skyld passe paa, at det ikke gaar os paa samme Vis. Kommunismen kan jo ikke betyde saa meget for Kommunisterne som Gud og hans Kirke betyder for os. Derfor er vi paa en Maade særlig udsat for Tabet af de kritiske Evner. Men lykkeligvis er det netop Kirken om at gøre, at vi ikke mister dem. Den er den første til at lære os at skelne mellem, hvad der er Guds Aabenbaring og derfor hævet over Tvivl, og alt det øvrige, om hvilket det just er hans Vilje, at vi skal bruge den Forstand, han selv har givet os. Er vi derfor Katolikker paa rette Vis, er vi overfor alt menneskeligt — i Kirken som udenfor — alt andet end lettroende og godtroende, men henvist til vor sunde Dømmekraft. Eksempler er saa talrige, at enhver kan finde mange.

Og derfor vil man aldrig i »Katolsk Ugeblad« finde Bagsider, der er Sidestykker til »Land og Folk«s den 1. Juni. Det forbyder bl. a. vore Læseseres Evne til at tænke selv.

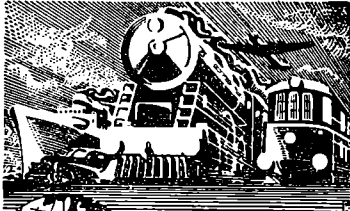
En Pilgrimsfærd gennem Europa

I denne Uge paabegynder vi en Pilgrimsfærd i Ordets egentlige Forstand: Ugebladet har givet et Par af sine Medarbejdere til Opgave - hver paa sin Vis - at fortælle om Valfartssteder, som de har mødt paa deres Vej gennem Europa. Valfartsstederne præsenteres ikke i nogen bestemt Rækkefølge, men efterhaanden som Skildringerne løber ind, og Læserne vil paa denne Maade faa en Ferierejse gennem de fleste europæiske Lande. - I denne Uge begynder Rejsen med et Besøg i RANKWELL, Vor Frues Helligdom i Vorarlberg i Østrig (hosstaaende Billede).

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Fillal: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
malte

Slagelse

GØR DERES INDKØB AF
vin - tobak - konserver
i **CITY**
FREDERIKSGADE 1
(Et skridt fra kirken)

K. Jørgensen

aut. Installatør
Jernbanegade 4
Lys - Kraft - Varme
Telefon 1033
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

H. Askholm

SKOMAGERMESTER
1. Kl.s Arbejde
LØVEGADE 18
Leverandør til de katolske Institutioner

FISK - VILDT - FJERKRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

Reimers Konditori

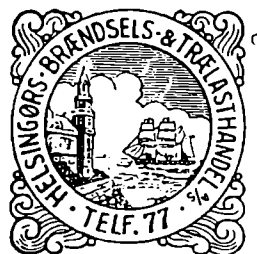
Schweitzerplads 3
Telefon 293
Leverandør til de katolske institutioner

Helsingør

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Apostelgraven under St. Peter

I anden - og sidste Del - af den interessante Redegørelse om Udgravningerne under Peterskirken, læfter Forfatteren Sløret for Resultaterne

Hvad er det da saa i Virkeligheden, man har fundet? Den, der idag har det eneste Held at kunne aflægge et Besøg i Udgravningerne, kan enten komme ned i Grotterne udefra gennem en ny Indgang i Peterskirkens Sydside eller indefra Peterskirkens Midterskib ad en Vindeltrappe i en af de fire store Søjler, der bærer Michelangelos Kæmpekuppel. Kommer man ad sidstnævnte Vej, passerer man først en Del af de saakaldte Grotter og kommer forbi de fire seneste Pavers Hvilested. Derpaa gaar man nogle Meter længere ned under den gamle konstantinske Basilika, indtil man staar ved Udgravningernes Plateau.

Det første, man der faar Øje paa, er to Rækker Mausolæer, mellem hvilke der løber en smal Passage. Hidindtil er det lykkedes at afdække godt og vel et Dusin Mausolæer, hvoraf enkelte har en ganske anselig Størrelse. Man er faktisk tilbøjelig til at sammenligne dem med smaa En-Familieshuse i en moderne Rækkehusbebyggelse, kun med den Forskel, at de ligger meget tæt op ad hinanden. Tidligere stod de under aaben Himmel, idag ligger de dybt under Peterskirkens Gulv. De hidtil udgravede Mausolæer udgør imidlertid kun en ringe Del af den

Mgr. Kaas undersøger en lille Urne i et af Mausolæerne.

Nekropol paa Monte Vaticano, som forhaabentlig med Tiden vil blive udgravet helt og holdent, og som — efter hvad man mener — strækker sig fra Confessio'en, d.v.s. fra Peterskirkens Baldakinalter til Obelisken paa den nuværende Petersplads. De hidtil foretagne Udgravninger giver imidlertid den besøgende et meget anskueligt Billede af Anlægget og Karakteren af den gamle Dødeby, der maa have været en af det hedenske Roms største Nekropoler.

Ser man nøjere efter, bliver man snart klar over, at de to Rækker Grave ikke løber parallelt med den nuværende Peterskirke men drejer en Smule af mod nordøst. Mausolæerne i den nordlige Række smyer sig faktisk saa nær op ad Vatikanhøjen, at kun den øverste Del af Bagsiden bliver synlig over Jordfladen, medens Mausolæerne i den sydlige Gravrække alle gaar fri af Jorden til alle Sider. Fagfolk skønner, at de hidtil frilagte Grave kan føres tilbage til 2. Aarhundrede, men dette betyder dog ikke, at hele Gravområdet først er opstaaet i 2. Aarhundrede. Mangt og meget tyder paa, at der er blevet anlagt Grave oven paa ældre Grave fra 1. Aarhundrede efter Kristus.

Mausolæerne er i sig selv af høj kunsthistorisk Interesse. De rige Stukarbejder forbauser ved deres Fuldenhed, og man har fundet værdifulde Sarkofager, deriblandt Dele fra 3. Aarhundrede; enkelte Dele, som man har fundet i Gravkamrene, staar i kunstnerisk Henseende ikke tilbage

for den klassiske Periode. Set fra et religionshistorisk Synspunkt er Udgravningerne ligeledes af overordentlig stor Betydning. Mausolæerne giver et Billede af den religiøse Situation i Rom i 2. og 3. Aarhundrede, hvor Tilhængere af forskellige Kulter har fundet Hvile Side om Side i samme Mausolæum. Især er ægyptisk Kullus rigt repræsenteret, hvilket svarer til, hvad vi ved om, at de forskellige hedenske Kulter var stærkt blandet i Rom — op i disse Aarhundreder. Blandt de hedenske Grave støder man ogsaa paa enkelte kristne Grave, hvorimod kun et enkelt lille Mausolæum er af kristen Oprindelse. Dette sidste afslører tillige den urkristne Kunsts (formentlig) ældste Mosaikfigur fra 3. Aarhundrede. Og hvad man endnu i langt senere Tider ikke vovede at hævde, det har man nu faaet bekræftet ved Udgravningerne, nemlig at de Kristne — til Trods for at Katakomberne allerede eksisterede paa daværende Tidspunkt — ikke gik af Vejen for at lade sig begrave Side om Side med deres hedenske Slægtninge, kun eet er de Kristne til Stadhed vejet tilbage for: Ligbrændingen.

Men der er en anden Ting, der virker ganske paafaldende: Mausolæerne er saa godt som alle uden Tag. De er tilsyneladende blevet »skalperet«, men Hvælvingerne bærer ikke Præg af at være slaaet itu, men simpelthen fjernet eller skaffet af Vejen. Og det mærkelige er, at man ej heller har fundet Resterne af disse Overdækninger. Hvad kan man nu slutte deraf? Simpelthen, at den hedenske Dødeby er blevet ødelagt med Magt. Det er imidlertid et saa betydningsfuldt Indgreb, at vi idag ikke helt kan bedømme Rækkevidden. Enhver Grav var et helligt Sted (locus sacer), der stod under Romerrettens særlige Beskyttelse. At skænde en Grav blev anset for en af de allerstørste Forbrydelser, og Ødelæggelsen af en hel Nekropol maa anses for at være et saa enesteende Indgreb i de aller helligste Rettigheder, at den kun vilde kunne være foretaget af en romersk Kejser i hans Egenskab af Pontifex Maximus.

Endnu et andet Punkt har Udgravningerne klarlagt: — Landomraadet, hvor Konstantin den Store rejste den mægtige Basilika til Ære for den hellige Petrus, var alt andet end egnet til Bebyggelse. Arcalet var bakket, og den kejserlige Bygherre kunde ikke støtte sig til allerede eksisterende Bygninger. Hidindtil har man altid ment, at den sydlige Del af den gamle Peterskirke var rejst paa Nordmuren til Nero's Cirkus, men denne Antagelse vælttes af de ny Udgravninger. Syd-muren er helt igennem konstantinsk, men mærkværdigvis ligger den omkring syv Meter over den oprindelige Grundplan. Konstantin har altsaa paa Sydsiden maattet opføre en mægtig Grundmur, og paa denne har han saa rejst sin store, femskibede Basilika. Ogsaa paa Nordsiden har der tilsyneladende været ligesaa store Vanskeligheder at overvinde. Her hævdede sig nemlig Vatikanerhøjen, og Højdeforskellen mellem denne og Peterskirken ser man idag bedst naar man gaar op

En af Grundpillerne. Billedet giver et Begreb om Udgravningernes Dybde.

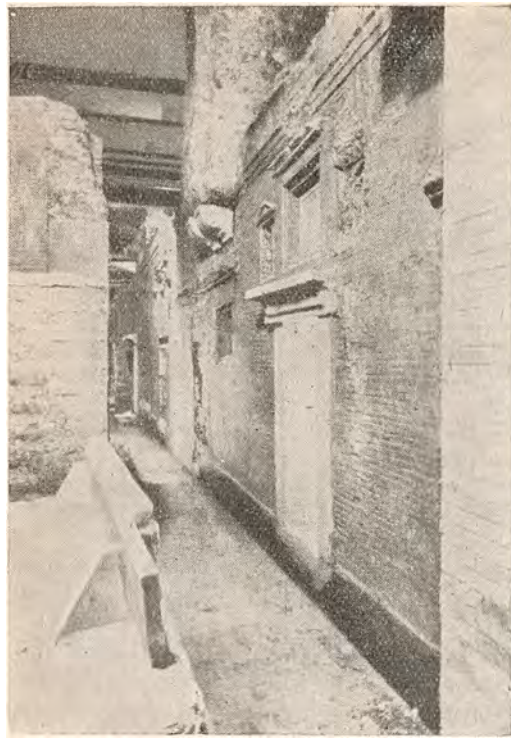

De store Religioner i Tal

Der foreligger nu en Statistik ifølge hvilken de store Religionssamfund ser således ud i »Millioner«: 422 Millioner Katolikker, 202 Millioner Protestanter, 161 Millioner Ortdoxe, 296 Milltøner Muhammedanere, 393 Millioner Konfuze-Tilhængere, 252 Millioner Hinduer og 118 Millioner Buddhister.

Interessante Fund i Nord-Jylland

Tidligere Udgravninger omkring Asmild Klosterkirke har bragt interessante Fund for Dagen og fortsætter stadig. Imidlertid har man for ganske nylig jundet og afdækket Vestenden af den gamle Bispegaard, der bl. a. har huset de to berømte Bisper Gunner og Stygge Krumpen. Bispegaarden i Asmild blev nedrevet i 1580 efter Ordre af Frederik V's Formynder, Rigskansler Niels Kaas.

En af »Gaderne« langs Mausolæerne

ad Trappen til Damasusgaarden, der omtrent betegner Vatikanerhøjens Højde. Og denne Høj maatte Konstantin altsaa tage Hul paa for at kunne rejse Basilikaens nordlige Del.

Og hvad skete der saa med Nekropolen, som laa i det bakkede Terræn? Den lod Konstantin simpelthen tildække med Jord, men det er paafaldende at lægge Mærke til, hvor omhyggeligt Arkitekterne tilsyneladende er gaaet til Værks. Man overdængede ikke simpelthen Mausolæerne med Jord, men tog først Taget af dem og fyldte dem derpaa omhyggeligt med Jord. Og mellem de enkelte Mausolæer anbragte man med Mellemrum Støttemure, for at sikre Fundamenteringen til den ny Kirke.

Man kan slet ikke forestille sig hvilke umaadelige Jordmængder, der her har været Tale om at flytte. Videnskabsmændene regner idag med omkring 40.000 Kubikmeter Jord.

Og alle disse Vanskeligheder havde man kunnet undgaa, dersom Konstantin blot havde valgt en anden Byggeplads. Det vilde have været en smal Sag for ham at rejse Basilikaen for den hellige Petrus et helt andet Sted. Men hvorfor gjorde han det saa ikke? Ene og alene fordi han var bundet af en Grav, som han ønskede at ære. Efter sin Tids Skik og Brug skilte man ikke en Helgens Grav og hans Kirke fra hinanden, saaledes som man ofte gør idag. Graven var og maatte være urørlig. Man maatte altsaa afpasse Kirkens Beliggenhed efter Graven og ikke omvendt — med andre Ord: Dette uhyre Arbejde vilde have været helt meningsløst, dersom man ikke havde været ganske sikker paa den Gravs Beliggenhed, hvorover Konstantin vilde rejse sin Basilika.

Stedet, der fra gammel Tid betegnes og æres som Petri Grav, ligger

nøjagtligt paa Skrænten af Monte Vaticano og til og med i en saadan Højde, at man ved Opførelsen af Bygningen mod Nord har været nødsaget til at grave en Del af Højen bort medens man mod Syd har været nødt til at fylde en betydelig Del af Terrænet op for at opnaa en plan Byggeplads«, udtaler Arkæologen, Pater Kirschbaum S. J., der er en af de faa Personer, der har et indgaaende Kendskab til de seneste Udgravninger.

De stedfundne Udgravninger bekræfter altsaa Tilforlædeligheden af den gamle Overlevering om Apostelgravens Beliggenhed midt paa den hedske Gravplads paa Vatikanerhøjen. En Kende utaalmodigt venter man nu paa de officielle Beretninger om Resultatet af Udgravningerne, som den Hellige Fader behudede i sin Juletale 1950, hvor han udtalte: »Har man da virkelig fundet den hellige Petrus' Grav?« og hvor han selv straks gav Svaret: »Paa dette Spørgsmaal svarer det endelige Resultat af Arbejderne og Studierne et ganske klart Ja. Apostelfyrstens Grav er fundet.« Michelangelo Kæmpeskulptur hvælver sig idag over den første Biskop af Roms Grav, den første Paves sidste Hvilested. De beviser bl. a. ogsaa de »graffiti« (Tegnerier) der forefindes paa en af Væggene i det indre af Monumentet, og som har samme Form som genfindes ved de andre kristne Martyrers Grave. Disse ejendommelige Vægtegninger fører os tilbage til Forfølgelsestiden og yder os historisk Sikkerhed for, at være i Besiddelse af hint »tropæum« om hvilket Præsten Gaius omkring Aar 200 — efter hvad Eusebius beretter os — fuld af Jubel kunde sige: »Jeg kan paavise Apostlens Sejrs-tegn (d.v.s. hans Grav).

➤ Der arbejdes i Udgravningerne

▼ Interiør fra de nyistandsatte Grotter

„Gaa ud i Alverden“

Pave Pius XII udsender ny stor Missionsencyklika

Den hellige Fader har — som ganske kort meddelt i sidste Uge — udsendt en ny Missionsencyklika, benævnet »Evangelii Praecones« efter dens Indledningsord. Rundskrivelsen udsendes i Anledning af 25 Aarsdagen for Pius XI's store Missionsrundskrivelse »Rerum Ecclesiae«.

Paven indleder Rundskrivelsen med at tegne et Billede af de store Fremskridt, der gensejles i de seneste 25 Aars katolske Missionsgerning. I 1926 eksisterede der 400 Missionsomraader, idag er Tallet 600. I samme Tidsrum er den katolske Befolkning i disse Omraader vokset fra 14½ til næsten 28 Millioner, og medens der dengang virkede 14.800 Præster (Missionærer og indfødte Gejstlige), er Tallet idag 26.800. For et kvart Aarhundrede siden var der overalt udenlandske Præster, der ledede Arbejdet i Missionerne; idag virker der rundt om ialt 86 indfødte Prælater og adskillige Steder er der endog oprettet et indfødt Hierarki. Dertil kommer endvidere, at der to Steder er oprettet Universiteter samt at Antallet af smaa og større Seminarier er vokset støt og roligt i Lighed med Elevantallet. Der har været afholdt tre Koncilier, oprettet fem apostoliske Delegationer, der alle er underlagt Kongregationen for Troens Udbredelse. Saa godt som alle Vegne er Skolernes Antal fordoblet, ligesom ogsaa Antallet af Kollegier, Vajsenhuse, Hospitaler, Sygeplejestationer etc. er vokset stærkt. Adskillige Steder har der været afholdt betydelige eukaristiske Kongresser, af hvilke den seneste, i Kumazi paa Guldkysten, især bør nævnes.

Alle disse Forhold er meget opmuntrende og vidner om en enorm Arbejdsindsats, men taler samtidig ogsaa om de Fortjenester, som disse Arbejdere har indlagt sig — en Fortjeneste, der i mange Tilfælde er kronet med Martyriet.

Den hellige Fader nævner derpaa ikke blot Forfølgelser i de forløbne 25 Aar men omtaler tillige de Forfølgelser, der i Øjeblikket raser i det fjerne Østen og som forsøger at ødelægge Missionærernes religiøse, civile og karitative Virke. Men tænk paa Forfølgelserne ned gennem Tiderne! Kirken er altid gaaet sejrrig og styrket ud af disse Storme: Martyrernes Blod har altid været Udsæden til ny Kristne!

Pius XII omtaler derefter det vældige Arbejde, der endnu er at yde paa Missionsmarken. Omkring en Milliard Mennesker venter stadig paa det glade Budskab, paa Religionens Lys og Kristi Civilisation.

Det gælder derfor om at sætte alt — Bøn og Arbejde — ind paa, at Kirken Missionsgerning kan gro. Alle maa arbejde med, medens Troens Budbringere, fjernet fra deres Hjem og deres kære, i deres Ansigt's Sved arbejder for Missionerne og ofte maa give deres Blod for denne Gerning.

I Rundskrivelsens næste Afsnit ven-

der den hellige Fader sig frem for alt til dem, der føler sig kaldede til at være Missionærer. Han opmuntrer dem til nøje at gøre sig bekendt med alle de saavel kirkelige som verdslige Problemer, som de maa vide Besked med, naar de en Dag staar paa Missionsmarken. Pius XII behandler ogsaa Spørgsmaalet om den indfødte Gejstlighed's Uddannelse, der ligeledes maa være alsidig og meget grundig. De indfødte Præster er selvfølgelig bedst egnede til at forstaa de indfødte, de er »Landsmænd«, og vil lettere kunne komme i Kontakt med hinanden. Og bryder der en Forfølgelse løs, da

↑ Vajsenhusbarn i Manchuriet med Antoniusliljer.

➤ Seminarister i Indonesien.

kan de indfødte Præster ofte lettere faa Lov til at blive paa deres Poster, naar Udlændinge maaske fordrives. Det er meget paakrævet — understreger den Hellige Fader — at de enkelte Grene af den katolske Aktion ogsaa fæster Rod i Missionslandene. Katolske

Blade maa finde Vej til de indfødte, og skal i hvert enkelt Tilfælde være tilpasset de paagældendes Indstilling og Tarv. Endvidere maa man meget paase, at der intet undlades for at tage Vare paa Oprettelsen og Udviklingen af Skolevæsenet og de øvrige Opdragelses- og Uddannelsesinstitutioner. Netop dette Punkt har en saa afgørende Betydning, idet Missions-skolens Elever en skønne Dag staar som Nationens Førere. Endvidere maa man hellige Missions-sygeplejen en ganske særlig Opmærksomhed.

Den hellige Fader understreger derpaa, at Missionsgerningen ikke er til Sinds at ville omstyrte alt det bestaaende, men har til Opgave at forædle. Man vil ikke rive op med Rod alt, hvad der er sundt og godt og smukt, hvad der er af Kunst, og hvad der maatte være Skik og Brug, nej, man vil bevare det, forædle det, hellige det og indgyde det Evangeliet's Aand.

Pius XII erindrer derpaa om sit Julebudskab af 1942: han opfordrer indtrængende Missionærer og deres Medarbejdere til at være paa Vagt overfor den materialistiske og gudløse Marxisme's snigende Propaganda, der ogsaa gør sig bemærket i Missionsomraaderne. Tit og ofte opererer man netop her i disse Egne med Begrebet »sunde Socialreformer« — og har til Hensigt at bekæmpe den kristne Moral's Grundsætninger og de overnaturlige Sandheder. Men Paven undlader ej heller i denne Forbindelse at understrege, hvor vigtigt og paakrævet de rigtige Socialreformer i Kirkens Aand er, for at de fattigstes Livsbetingelser kan blive forbedret.

Til Slut retter Paven en indtrængende Opfordring til hele den katolske Verden om at slutte op om Missionstanken og hver især efter Evne at yde sin Skærv til de forskellige Institutioner og Instanser, der tjener Troens Udbredelse.

Vatikanets Politik

To oplysende Artikler

For den almindelige Presse og dens Læsere er der ingen Tvivl om, at Vatikanet er en politisk Magtfaktor, og at Vatikanet i højere Grad befatter sig med Politik end med Religion. Alle pavelige Udtalelser fortolkes som Udtryk for politiske Bestræbelser. Et Konkordat med et eller andet Lands Regering opfattes som et politisk Redskab o. s. v.

Den virkelige Sammenhæng er den enkle, at Vatikanet vaager over den kristne Religions Ve og Vel. Politik er eller burde være uvedkommende i saa Henseende. Og gjaldt det blot om almindelige politiske Spørgsmaal, var det givet, at Kirken stillede sig over Partierne og kun bekymrede sig om Fredens Bevarelse. Naar der i vore Dage imidlertid træffes Afgørelser, som truer Kirkens Frihed og hele Eksistens i visse Lande, kan man ikke forlange, at Kirken ikke tager Stilling til saadanne Beslutninger. Det er ikke dens Skyld, at Forholdene i Verden har artet sig saaledes, at de religiøse Sager kun vanskeligt lader sig skille fra de politiske.

For at faa et Indtryk af, hvad man med Rimelighed kan kalde »Vatikanets Politik«, vil vi i al Korthed referere to Artikler, som i Forsommeren har beskæftiget sig med Kirkens Stilling til Dagens Politik.

Fred i Politikernes og i Kirkens Forstand

Den første stod 22. April i »Osservatore Romano« og var skrevet af

Chefredaktøren Dalla Torre. Forfatteren kommenterede Mac Arthurs Tale til den amerikanske Kongres og kritiserede Generalen, fordi han kun bestrægtte Kommunismen som en politisk og militær Magt. Tænker Mac Arthur ved »Kommunismen« paa visse Lande og Folk, der ledes ud fra den kommunistiske Statsidé, saa vil disse Folk kunne protestere mod, at de angribes for en Idés Skyld. Og tænker Mac A. paa selve denne Idé, maa han kunne indse, at en saadan ikke lader sig bekæmpe med Kugler og Bomber. Netop i Krigens Ruiner vokser dens Sæd bedst.

Men lige saa ufuldstændig er den »Freds«-Opfattelse, der ligger til Grund f. Eks. for Atlantpagten. Man tænker ensidigt paa at »være paa Vagt mod Krig«, ikke paa at udrydde den ved at angribe dens Rod. Det kristne »si vis pacem paca pacem« gælder ogsaa i Dag. Saa længe man endnu strides om, hvor vidt Mennesket er Økonomiens Subjekt eller Objekt, saa længe man ikke mere alvorligt bestræber sig for at hidføre en virkelig social Sikkerhed og en retfærdig Fordeling af Jordens Goder, og saa længe man af praktiske Grunde og ud fra forældede Ideer lader sig forlede til at volde andre Folkeslag politiske og økonomiske Vanskeligheder — saa længe er der ikke Tale om en alvorlig Bestræbelse for Fredens Sag. Vil man hindre Krigens udeø samtidig at forberede Freden, kan man kun opnaa en skrøbelig Vaabenstand og kalde den »kolde Krig« for Fred.

Definition af Vatikanets „Politik“

Den anden Artikel stod d. 25. April i »Lo Spettatore Italiano« og var underskrevet F. A. I denne Artikel søger Forfatteren at fremstille Kirkens Grundtanke i det, man kalder dens »Politik«.

F. A. paaviser, at den vatikanske Politik har andre Maal end Staternes Politik, og at Vatikanet derfor ikke kan sidestilles med andre diplomatiske Magter. Han mener, at Vatikanets Bestræbelser ikke altid har været heldige og nævner bl. a., at man synes at have for megen Forkærlighed for en konservativ Holdning og derfor støtter sig for meget til Pagter, som vil bevare det bestaaende. Forud for sidste Verdenskrig søgte man at holde sig til de politiske Realiteter og gør det nu atter. Man har f. Eks. støttet Marshallplanen, der vil styrke Vesteuropas konservative Magter og har derved løbet Risikoen for at vanskeliggøre Forholdet til katolske Stater bag Jerntæppet.

To Forme for Kirkens „Politik“

Hvad man end maatte mene her — og F. A. taler naturligvis kun paa egne Vegne — kan man gaa ud fra som fundamentalt, at det kirkelige Diplomati som eneste Maal har »at værne de troendes aandelige og kulturelle Frihed«. De maa kunne leve efter deres Samvittighed. Alt efter Statsformen er det muligt paa to Maader. For det første ved Katolikkernes egen politiske Virksomhed, som bruger deres Indflydelse paa Lovgivningens saaledes, at Troens Krav opfyldes. For det andet ved direkte Overenskomster mellem Vatikanet og de enkelte Regeringer (Konkordater). Denne Form maa anvendes der, hvor den første

ORIENTERING

Mindszenty II

En ny Proces er igang i Ungarn, og man kan uden at overdrive sige, at der ikke er nogen, der forstaar at »iscenesætte« en Proces, som Myndighederne bag Jerntæppet: der arrangeres, fabrikeres, skomageres og iscenesættes, ja, man er tilbøjelig til at ville hævde, at ikke engang salig Hitler kunde have gjort det saa godt. Diktatorerne har aldrig været bange for levende Trosvidner, men derimod hundeaangst for døde — myrdede — Bekendere. De vil for all i Verden undgaa Martyrer — og derfor »laver« de Processer. Tidligere plejede man — naar det drejede sig om Ordensfolk — at arrangere Sædelighedsprocesser, men efterhaanden blev der saa mange af disse, at de ikke længere var i Stand til at hidkalde Opmærksomhed. Saa søgte og fandt man andre Anklagepunkter, og nu gaar det saa i nogen Tid. Var det ikke netop, at der laa en saa frygtelig Tragik og Terror bag, vilde man faktisk være

fristet til at tale om manglende »Hittepaasomhed«: det er jo stadig de samme Beskyldninger, der rejses: Landsforræderi, Spionage, Valutatransaktioner, Husly til uønskede Personer, Forbindelse med illegale Personer o. s. v. Det er den samme Plade, der sættes paa igen og igen — og efterhaanden lyder den jo uægtelig lidt slidt. I tidligere Tider havde Kirkens Forfølgere Mod til at sige: Du er Kristen, du er Katolik, og derfor slaar vi dig ihjel. Det tør man ikke i 20. Aarhundrede. Man ønsker »kriminelle Elementer« og derfor »laver« man Processer. Alt gaar efter samme Læst: Arrestation, Anklage, Indrømmelse. Ofte til og med en lamenterende Indrømmelse af Fejltrin mod Nationen. Indrømmelse af sin egen Skrøbelighed, Vatikanets Skyld i hele Historien og sluttelig en rørende, tryglende Bøn om retfærdig Straf. Tænk paa alle dem, der efterhaanden har været ude for denne Behandling:

de blev anklaget, erklærede sig skyldige og var ved at udslette sig selv i Selvbehjælpelse og Indrømmelser. Saadan var det i Budapest, da Landets Primas, Kardinal Mindszenty for et Par Aar siden stod for Retten, og siden har Historien gentaget sig adskillige Gange. Nu gaar Pladespilleren paany i Budapest. Og denne Gang er det Ærkebiskop Grösz, Mindszenty II. I Mellemtiden har man imidlertid bragt i Erfaring hvorledes disse Processer foregaar, hvorledes disse »sensationelle« Indrømmelser bliver til, hvorledes man med Lyskastere, gennem timelange Forhør, med Udsultning, Tørst, Indspjættninger og andre Midler bringer Ofrene fra Sans og Samling og gør dem til viljeløse Redskaber i Magthavernes Hænder — indtil de ønskede Indrømmelser er opnaaet og udsendt i Radio pr. Staalbaand. Men saadanne Farcer virker ikke mere. Der er ganske vist stadig enkelte naive Individider, som tror paa dem — dumme Mennesker gives der jo altid. Men man væmmes, man gysar ved Tanken om, at saadan noget virkelig finder Sted idag. Imidlertid er der intet andet at gøre end at bede — og bede meget.

ikke lader sig bruge, enten paa Grund af Katolikernes Faatal, paa Grund af en udemokratisk Statsform eller af andre Grunde. Blicher den nødvendige Frihed garanteret, er Kirken rede til at tilpasse sin Melode og sin »Politik« efter de vekslende Forhold under forskellige Statsformer. Paa den anden Side er den nødt til at afvise og bekæmpe enhver Magt og enhver Regering, der ikke vil give den de nødvendige Livsbetingelser, hvad enten det saa drejer sig om et Diktatur eller et saakaldt Demokrati.

Forfatteren belyser saa dette med moderne Eksempler. Kampen mod Absolutismen var nødvendig, fordi denne er en direkte Trusel mod Kirkens Frihed. Overfor Triplealliancen var Leo XIII's Holdning nærmest reserveret, hvad man ogsaa kan se af de Modforholdsregler, som Wiener-Regeringen traf. Konkordaterne med de fascistiske Stater betød ikke en Anerkendelse af disse og der var ikke Tale om, at disse Staters Katolikker til Gengæld for en religiøs Frihed gav Afkald paa deres Tanke- og Handelfrihed paa rent politisk Omraade. (I en Fodnote bør det maaske bemærkes, at F. A. ogsaa burde have nævnt den modsatte Opfattelse, der i Nazisternes Tid ofte blev udtrykt fra katolsk Side -- nemlig den, at ethvert totalitært Styre gør Værdien af et Konkordat yderst tvivlsom paa Grund af et saadant Styres Vilkaarlighed. Tager det Overhaand med saadanne Styreformer inaa det føre til, at hele Konkordatpolitikken inaa opgives). Atlantpagten har Kirken ikke udtalt sig om. Pavens Forhold til UNO er ganske svarende til tidligere Pavers Stilling til Folkeforbundet, idet Paverne gentagne Gange har henvist til Naturetten som nødvendigt Grundlag for en international Ordning. Naar Forbindelsen med flere Øststater er

afbrudt, er det ikke sket paa Vatikanets Initiativ. Men selvfølgelig kan Vatikanet ikke betale en saadan Forbindelse med netop de Goder, som det vil opnaa ved Forbindelsens Bevarelse, nemlig Frihed for Kirkens Forkyndelse og det religiøse Liv.

Grundprincippet for Vatikanets »Politik« er saa enkelt, at Mistydninger burde være udelukket, selv om ogsaa Princippet Gennemførelse kan være behæftet med det menneskeliges

Mangler. Og endnu mindre maa det bekæmpes, da det er til Gavn ikke blot for de enkelte Stater, men ogsaa for det internationale Samarbejde. Den bekendte engelske Historiker og Sociolog Toynbee har bygget en hel Bog op paa denne Sætning: »Religionen er Civilisationens Surdejg«. En saadan Civilisation ønsker Kirken at bevare for alle Folkeslag, baade indenfor de enkelte Nationer og i Nationernes indbyrdes Forhold.

Herren er hele verdens mægtige konge

92. Davidssalme

Denne salme er en lovsang til pris for Guds ophøjede værdighed. Fuldt af liv og bevægelse er den snart lovprisningsbøn, snart beundrende betragtning. Først skuer salmisten Gud som konge på evighedens urokkelige trone, iført herlighed og magt. Så sammenligner han havets mægtige bølgegang og dets drøn med Gud og finder, at Herren er mægtigere end naturkræfterne. Heraf drager han den slutning, at Guds vidnesbyrd gennem profeterne fortjener al tiltro, og at hans hellig på jorden, templet, må være hellig.

Salmen lyder således: 1) Herren er konge, han har iført sig højhed, han har iført sig magt, han har omgjort det sig.

2) Han har grundlagt jordkredsen, som ikke skal rokkes.

3) Din trone står fast fra ældgammel tid, fra evighed er du.

4) Strømme lod runge, Herre, strømme lod runge deres drøn. Men mægtigere end mange vandes drøn, mægtigere end havets brændinger er Herren, mægtig i det høje.

5) Dine vidnesbyrd er såre til at lide på, hellighed tilkommer dit hus, Herre, så længe dagene varer.

*

For fortolkningen er den overskrift meget oplysende, som findes i den græske og latinske oversættelse af denne korte, men overordentlig poetiske salme. Vi får nemlig der at vide, at den blev sunget i Guds tempel hver fredag ved morgenofret til minde om afslutningen af verdens skabelse. På den sjette dag i skabelsens uge dannede den Allerhøjeste det første menneske og gav ham jorden til hellig og arbejdsplads. Ifølge denne sen-jødiske efterretning er altså salmens emne hele verdens skabelse og skaberens uforlignelige ophøjethed og almagt.

1) Når det første vers er et jublende udbrud: »Herren er konge« o.s.v., så skal disse ord ikke blot minde om Guds ubegrænsede herredømme over hele verden, men også om, at der i Gud ikke findes fortid og fremtid, men kun nutid. Det er jo det ejendommelige ved den evige skaber af himmel og jord. Hans kongemagt og

herlighed er i og for sig skjulte for vore øjne, fordi han er den uendelig ophøjede ånd og bor i et utilgængeligt lys. Men verdens skabelse har åbenbaret hans magt og storhed. Den visdom, godhed og magt, der er blevet synlige, hver gang Herren råbte: »Bliv til«, og alle de andre guddommelige egenskaber og fuldkommenheder er på en måde *det strålende klædebon, som Gud har iført sig*, og som genspejler sig i stjerneverdens pragt og i jordens indretning. På vor klode viser Guds herlighed sig nemlig ved, at han har ladet den udvikle sig og grundfæstet den således, at de ødelæggende eller forstyrrende naturkræfter ikke kan støde den tilbage i det kaos, hvorfra den er kommet.

Guds ydre herlighed og magt kunne først blive kendt af andre end ham selv, efter at verden var blevet skabt. Men dette betyder ikke, at hans kongeværdighed og guddomsherlighed først da tog sin begyndelse. Nej, hans trone, som er symbolet på disse egenskaber, er lige så evig og utrokelig som han selv. Ingen fjende formår nogetsomhelst mod den hersker, som er op-højet over hele verden. Det gælder både om naturens kræfter og oprørere i den moralske verden, lige meget om de hedder kommunister eller kapitalister, eller hvad andet navn de end har. De kan overhovedet ikke nå ham.

2) I vers 3 og 4 skildres en scene, som utallige gange har været *det mid-del i Guds hånd, hvormed menneskene fik det dybeste og uforglemmeligste indtryk af Guds storhed og magt*. For en del år siden sagde en mand til mig: »Forleden nat skulle jeg sejle hjem fra Gøteborg. En orkan, som jeg ikke har oplevet mage til før, brød løs, og bølgerne blev hurtigt til høje bjerge. Aldrig i mit liv har jeg haft en så levende fornemmelse og så stærk en følelse af Guds almagt som under naturens rasen på denne sørejse.« Når opsvulmede floders vande brusende farer af sted, når det stormpiskede hav til lyn og torden følger sit eget uhyggelige drøn, så føler vi os så uendelig små, overvældede af naturens kræfter som vi er. Men alt det store i den skabte verden er kun et svagt billede af Guds utilnærmelige majestæt i det høje og hans frygtindgydende magt.

**HVEM ER -
HVAD ER -**

Ærkebiskop Joseph Grösz

af Kalocsa, efter Anciennitet den ældste af de ungarske Biskopper, er 64 Aar gammel. Efter Kardinal Mindszents Arrestation har han fungeret som Ordfører for den ungarske Biskopkonferenc og betragtes som saadan af Regeringen som ansvarlig for Episkopatets Vægring i Foraaret 1951 ved at underskrive det saakaldte kommunistiske Fredsmanifest.

Encyklika

Pavelig Rundskrivelse -- som oftest af belærende Karakter -- til samtlige Biskopper i hele den katolske Verden eller til en bestemt Gruppe. Som Regel affattet paa Latin og benævnet ved Indledningsordene.

3) Når det sprog, som naturen taler, åbenbarer Guds storhed og uforanderlighed på en så slående måde, så er også Guds åbenbaring gennem Moselovens og budenes sprog aldeles troværdig og sikker. Hvad der står i det Gamle Testaments bøger, er vidnesbyrd om Guds hellige vilje. Han taler der om sandheder og kendsgerninger, han giver love og løfter og kendskab til fremtiden, men også svære trusler.

Alt, hvad der således er sagt, fortjener fuld tiltro, og løvene må overholdes med den største troskab.

Også templet, Herrens kongeslot på jorden, bør behandles som noget helligt. For ingen ting i verden må det blive vanhelliget eller prisgivet for vanhelligelse og ringeagtelse. Om denne helligdom gælder det ord, som Herren talte til Salomon efter templets indvielse: »Jeg har helliget dette hus, som du har bygget, for der at stedfæste mit navn til evig tid, og mine øjne og mit hjerte skal være der alle dage.« (3. Kong. 9,3)

4) Foruden en lovsang til ære for himlens og jordens almægtige skaber kan denne salme også være en *hyldest til vor herliggjorte konge Jesus Kristus*. Han har jo gjort ende på syndens kaos og magt og vil omskabe verden ved sin lidelse og død på korset. Han har grundlagt sit rige, d.v.s. sin Kirke og bygget den på en klippe, der ikke kan røkkes, og efter gjort gerning tog han plads på højre side af Gud Fader i himlens herlighed.

Ganske vist ombruses Kirken og dens usynlige Konge af kirkeforføl-

gelsernes kæmpestore bølger. Ugudelighedens verdensanskuelser rejser sig til stadighed mod vor Konge og hans rige. Men han er stærkere end alle fjenderne. Deres angreb brød indtil nu altid sammen, og deres nederlag blev stadig på ny et bevis på sandheden af den spådom: »Se, jeg er hos jer alle dage indtil verdens ende,« (Mt. 28, 21.) og sauntidig åbenbarede den Kir-

kes hellighed og uforgængelighed, som Kristus selv har grundlagt ved i sit blod at oprette en ny pagt med menneskeslægten.

Ser man 92. Davidssalme under denne synsvinkel, bliver dens indhold overordentlig tidsnær og en stor trøst for alle Kristi disciple i vore dages åndelige kampe.

Rasende Propagandabølge bag Jerntæppet mod Biskopper og Præster

I Anledning af de italienske Valg har den kommunistiske Propaganda bag Jerntæppet sluppet en *rasende Propagandabølge* løs imod Gejstligheden i Presse og Radio. Artiklernes Tekst bærer saa udpræget Stempel af at være fremstillet i de forskellige røde Propagandakøkkener og indeholder et Arsenal af frække og løgnagtige Paastande.

Den kommunistiske Presse i Polen er især ude efter Paven og Kardinal Spellman, hvem man kalder den »amerikanske Kardinal i Wallstreets Tjeneste«, og som man anklager for at være »Hovedmanden i den kommunistfjendtlige Propaganda i USA« samt »den største Krigsophidser i vatikanske Bankierkredse«.

Den røde Presse raser ligeledes imod den Hellige Stol og det italienske Hierarki og skriver bl. a., at Vatikanet er solgt til de amerikanske Imperialister o.s.v. Overskrifter som »I Wallstreets og USA-Imperialisternes og Krigsophidsernes Sold« er normgivende for den kommunistiske Preses Angreb i Polen.

I de røde Organer i *Czekoslovakiet, Ungarn og Rumænien* udfoldes der en lignende Aktivitet. Man tilstræber der ved et dobbelt Formaal: at strø Sand over det kommunistiske Valgnederlag i Italien og samtidig gøre Forsøg paa at komme den katolske Kirke til Livs.

(KIPA)

Bibelland XI

Den gode Sæd

af Steph. Wevers SMM

Kun sjældent vil man se Bymennesker staa stille foran en Frøforretning. Der er heller ikke meget at se dér. Hvordan vil man ved Hjælp af Frø lave en saa straalende Udstilling, at Folk staa som fortryllede foran Butiksruden? Her findes ikke andet end graa, brune og sorte Mængder af Gryn eller hittedesmaa Kugler. Det hele er farveløst, uden Glans og ensformigt.

Nej, en Frøforretning fanger ikke forbigående Øjne, der er paa Jagt efter noget sensationelt. Den byder intet andet til Øjet end nogle Sedler med Priser, sort paa hvidt, og i gunstigste Tilfælde, smaa Papirposer med paamalede Blomster og Grøntsager i livlige Farver.

Og dog findes der netop dér meget at beundre for En, der tænker sig om. For i disse graa Korn ligger Livet inde-sluttet; de spraglede Blomsters Liv, der om Foraaret skaber vore Villahaver om til pragtfulde Mosaikker; de saftige Grøntsagers Liv, der vil brede sig i Nyttehaver og paa Marker.

Hele det vældige Mylder af forskellige Planter, som en Gang blev udtænkt af Skaberens udtømmelige Fantasi, findes her — for en ringe Del — samlet: bundne Kræfter, slumrende Energier, der kun trænger til den passende Jordbund og det gunstige Vejrlig for at trylle Haver og Marker om til lige saa mange Skaar af det itufaldne jordiske Paradis.

Jeg kan tænke mig, at Jesus ofte har staaet stille foran det underbare Frø. Da han som Barn voksede op i Nasaret, har Han hvert Aar i Saatiden haft Lejlighed til at iagttage Naboerne, naar de sad med Ryggen mod Husets Lermur

og rystede deres Kornsigte. Henimod Efteraaret var der her en Udstilling af Hvede og Byg, af Linser, Ærter og Bønner og om Foraaret var det andre Frøsorter, der skulde sorteres: Sesam, Agurker, Meloner, Porre, Kommen o.s.v.

Jesus har gjort som alle andre Børn. Han har sat sig paa Hug ved Siden af Bønderne. Han har moret sig med at stikke sin Haand langt ned i den kølige Sæd. Han har ogsaa taget Sæden op paa den flade Haand og undersøgt den paa nært Hold. Senere vil Han omtale den gode Sæd, og da tænker han paa de Hvedekorn, der er blevet rensset for Sandskorn og smaa Lerklumper, for Grus og Tidsel-frug. Han vidste det allerede den Gang, at den gode Sæd er Forudsætningen for en god Høst og det daglige Brød.

Især har Jesus været fuld af Beundring for det fine Havefrø; det var det, der frembragte Mynte, Kommen og Anis. Og saa var der Sennepsfrøet. Naar man tog det i sin Haand og prøvede at knytte Næven sammen, smuttede det klidrende bort mellem Fingrene paa En. Derfor var det forbavsende, at der af et saadant uanseligt lille Korn kunde vokse en Plante, der ragede op over alle Havens Urter ligesom et Træ rager op over Buske. Ja, Himlens Fugle kunde bygge deres Rede i den mægtige Sennepsstaude. Og med en Taknemlighed, der hævdede sig højt op over de fremoverhøjede bekymrede Husmænds Følelser, har Guds Søn i Skyggen af en vindskæv Mur sendt en Tanke op til sin himmelske Fader, der

strør ud, og giver til de fattige;
hans Retfærdighed varer i Evighed.

Han, som giver Sædemanden Sæd og Brød til at spise.

Allerede den Gang har det staaet klart for Ham, hvordan han vilde lære sine Disciple under Beskæftigelsen for deres daglige Udkomme med Tillid at se op til samme Fader i Himlen. Han vilde lære dem at bede:

Vor Fader, som er i Himlen,
Giv os idag vort daglige Brød.

En østrigsk Mariahelligdom

Lad det være sagt med det samme: Rankweil er ikke et af de store Navne, det er ikke et af de Valfartssteder, der har Verdensry og hvortil Pilgrimme strømmer sammen fra den ganske Verden. Det var maaske derfor ej heller godt, at det netop faldt i min Lod at skulle sende den første Hilsen fra den europæiske Valfartsrejse — men Rankweil har nu imidlertid en Plads i mit Hjerter og har haft det lige fra min Barndom, da jeg sammen med en af mine gamle Lærere, salig Pater M. Fonlupt S.J., foretog min første Valfart fra Skolen i Feldkirch til Rankweil. Jeg husker ham endnu komme en Eftermiddag og sige til mig: »Du har godt af engang at se et Mariavalfartssted. Skynd dig nu at faa Maden ned og lad os komme af Sted.«

Og saa langt tilbage som Overleveringen rækker har fromme Sjæle valfartet til Vor Frue af Rankweil. Der hviler idag — for mig i hvert Fald — den samme Atmosfære over Rankweil, som da jeg for nu saa mange Aar siden første Gang naaede hertil. Fra de nære Alpegræsange stryger den milde, krydrede Duft ned gennem de krogede Markveje i den lille Landsby ved Rhindalen i det yderste sydvestlige Hjørne af Vorarlberg, nær ved det

Sted, hvor Schweiz, Østrig, Liechtenstein og Tyskland rækker hverandre Haanden. Solen er gaaet ned og lover en ny og straalende Dag. Paa Bregenzerwalds Skraaninger tegner de blaa Skygger — Nattens sikre Forløbere — sig længere og længere, og i det fjerne, hinsides Rhinsletten, lyser Schweizerbjergene ved Appenzell endnu i den svindende Aftenrøde. Mellem Rankweilerhusene — hvis Stil allerede minder lidt om den schweiziske Nabos lidt selvbevidste, trodsige Byggemaade — kiger Blomsterne frem, fra Vinduesnischerne strækker Urtepotterne Hals og fra Gavlen vaager St. Florian over Folk og Fæ. Pilgrimme drager enkeltvis eller i smaa Grupper i Retning af Frauenberg, hvorfra en højtidelig Klokkeringning kalder dem sammen. De blaa Skygger bliver tættere og tættere og snart kiger de første Lys frem i Rankweil. En uafbrudt Strøm af Mennesker glider stadig op ad mod Frauenberg; Landsbyen forekommer mig næsten uddød, medens et hemmelighedsfuldt Liv rører sig deroppe ved Mariahelligdommen. Lys efter Lys tændes deroppe og snart er det et straalende Bjerg, hvis Klokkeringning fortæller om Fest- og Glædesdagen imorgen. Igennem Aarhundreder har man Aftenen før en Helligdag indledt selve Festdagen med en Lysprocession, og i Vor Frues Kirke blafrer der Tusinder af Kærter og fortæller jublende om Folkets Glæde og Tro. Som i den hellige Julenat straalet de lueforgyldte Kirkeruder ud i den stille Nat. Lys og Skygge kredser om det fesfyldte Gudshus som var det Engle — er det maaske de Engle, om hvilke den fromme Legende beretter?

Da man i sin Tid havde besluttet at rejse Vor Frue en Kirke i Rankweil og var begyndt at grave Grunden et Sted nede i Landsbyen, skete akkurat det samme oppe paa Bjerget. Hvad flittige Hænder havde skabt i Dagens Løb hernede, fremtryllede usynlige Hænder i Nattens Løb oppe paa Bjerget. Ja, selv Træ og Sten, Værktøj og Byggeplaner maatte Haandværkerne om Morgenen hente ned deroppe fra. Deraf sluttede men da, at Vor Frue ønskede sin Helligdom rejst deroppe, og Byggepladsen nede i Byen blev sløffet, og oppe paa Bjerget, som fra nu af kaldtes »Frauenberg«, rejstes endnu i det tolvte Aarhundrede en Kirke af Resterne af et gammelt Slot — fortæller Legenden. Her stod saa Vor Frues Helligdom urørt gennem Aarhundreder. En Søndag i Fasten bragte Klariserne fra Valdun imidlertid deres kostbare, ærværdige Kruci-

J korte Træk -

Den pavelige Hjælpe Kommission vil igen i Aar skaffe over 30.000 Børn fra Rom og Omegn et gratis, fem Ugers Sommerophold i Bjergene eller ved Vandet. Dertil kommer yderligere i Aar et nyt Eksperiment af stor social Betydning: i Aar vil ogsaa 14—16 aarige unge kunne faa et gratis Sommerophold. Til første Periode er der allerede valgt omkring 2000 unge — Drengene saavel som Piger — fra de allerfattigste Kvarterer i Rom. (KIPA)

Sekretæren for den apostoliske Delegation i Teheran, Mgr. Calamaneri, har været i Privataudiens hos den Hellige Fader. I velinformerede Kredse i Vatikanet forlyder det, at han har informeret den Hellige Stol om Udviklingen i Persien. (KIPA)

I Holland besøges 44 % af samtlige skolepligtige Børn katolske Skoler. (KIPA)

Arvingen til Woolworth-Millionerne Barbara Huttons Lystyacht anvendes nu af »Apostolatus Maris« som Pilgrimsskib. Den 16. Juni er Baaden løbet ud paa sin første Færd til Lourdes og Fatima. (KIPA)

I Jeriko er der blevet oprettet den første katolske Menighed efter Korslovene. (KIPA)

Efter hvad der meddeles fra Warszawa, har det hemmelige polske Politiladet foretaget en Husundersøgelse i Erkebiskop Wyszyńskis Residens under dennes Ophold i Rom fornylig. Personalet maatte forlade Bygningen, medens Undersøgelsen stod paa. Efter et Par Timers grundig Undersøgelse af Skabe og Skuffer forlod Politiet Bygningen medbringende et Bundt Akter. (KIPA)

Ved en Jernbaneoverskæring i Nærheden af München skete der i sidste Uge en Ulykke, som kostede 16 unge Jesuitter Livet. En Lastvogn med et Antal Jesuitternovicer fra Ordenens store Studiestalt Berchmans-Kolleg i Pullach udenfor München blev paa-kørt af et elektrisk Tog, hvorved 16 dræbtes, medens 8 saaredes alvorligt. De dræbte Ordensfolk blev nogle Dage senere begravet paa Kollegiets Kirkegaard i Pullach under stor Deltagelse fra saavel Befolkningens som Myn-dighedernes Side. Kardinal Faulhaber celebrerede Pontifikalmessen. (CND)

fiks til Vor Frues Bjerg i Rankweil, da den josefinistiske Klosterstorm havde gjort dem hjemløse. Ogsaa dette Valdunerkors, foran hvilket Pilgrimme idag andægtigt dvæler, har sin egen Historie. Dengang da Mødrene i Vorarlberg sang for Børnene i Vuggen og sagde: »Bet, Kindlein, bet, ansonsten kommt der Schwed«, og et

stort Slag havde fundet Sted ved Frastanz, vilde en Bande Schweizere storme Valdunerklosteret og udplyndre det. Klarisserne havde imidlertid faaet Nys derom, og Abbedissen kaldte sine Medsøstre sammen, indgød dem Mod og formanede dem til i Fald det var Guds Hensigt ikke at gaa i Døden med Tro og Hengivenhed, men at forsøge en sidste Udvej. Med disse Ord tog hun det ædle Kors og stillede sig med hele sit Konvent ved Klosterporten. Det var de fremmede Røvere ikke forberedt paa og ved Synet af den korsfæstede greb de Flugten, og Klosteret var reddet.

Tusinder af Pilgrimme og Rosenkransbroderskaber fra Vorarlberg og Omegn valfarter i Aarets Løb til Vor Frue af Rankweil. I Tidernes Løb er Rankweilkerkirken takket være Landets lykkelige og uhemmede Udvikling blevet stadig smukkere og værdigere udsmykket, og er idag velsagtens Vorarlbergs kostbareste Klenodie. Rankweils Valfarthistorie har ingen store Data at opvise — men betyder det noget, naar Mariadyrkelsen paa Frauenberg er saa dybt forankret i Folkets Hjerter og naar den blomstrer uforstyrret videre gennem Tiderne, hvad enten disse er strenge og onde eller fredfyldte og lyse? *G. M.*

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Jeg tilbagekalder hermed overfor jer alle den Ed, som jeg har svoret, og jeg har skriftligt meddelt saavel Kredscommandanten i Poitiers som Generalvikar Bruneval dette mit Skridt. Jeg har nu kun det ene Ønske at maatte sone min Fejl, og om Gud vil det med mit Liv og mit Blod.«

Der gik et dybt Gisp gennem hele det tarvelige Kirkerum. Flere gav sig til at græde, og selv voksne Mænd havde svært ved at holde Taarerne tilbage. Men Pater Dodain fortsatte:

VORE FERIEBØRN

Vi har yderligere modtaget: Anon. 5; Anon. 25; Elisabeth 10; Edmund og Carl 10; Merete 25; V. Koføed 10; ialt Kr. 85. — Hjertelig Tak!

Eventuelle yderligere Bidrag bedes sendt med Adressen Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

»Naar I spørger mig, hvad det er, der har faaet mig til at gøre dette Skridt, saa skal I vide, at der i det sidste Aar ikke har eksisteret et mere ulykkeligt Menneske i Montbernage end jeg. Men det er ikke min Ulykke alene, der har bevæget mig til denne Tilstaaelse. Fejgheden, som jeg skyl-

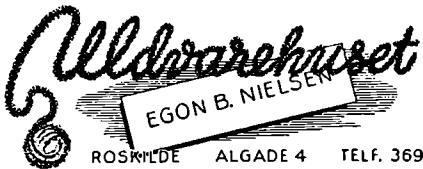

REJS PÅ KVALITETSREJSE

Selskabsrejser afgår hver uge til Italien, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Østrig, England-Skotland, Sverige, Norge og Danmark. Priser fra 195 til 1485 kr. Forlang det store røde rejseprogram og indmeld Dem snarest!

Hvis ingen af selskabsrejserne passer ind i Deres ferieønsker, arrangerer vi gerne Deres rejse individuelt, leverer alle billetter til originalpriser, reserverer hoteller, pladsbilletter, sovevogne o.s.v. Til studiekredse, skolebørn etc kan udstedes jernbanebilletter med op til 50 % reduktion. I alle rejseanliggender, henvend Dem trygt til

Jørgensens rejsebureau

Jernbanegade 7 . København V
Telefon Central 2251 . Byen 9580

<h2>Roskilde</h2>	<h3>Roskilde Papirforretning</h3> <p>Sci. Olgade 24 . Telf. 3131 Papir, Fyldepenne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne</p>	 <p>ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369</p>
<h3>Frederik Wismanns Ligkistemagasin</h3> <p>Tlf. 882. Hjørnet af Jernbanegade og Toldbodgade</p> <p>Stort Udvalg i Ligkister til alle Priser. Alt vedrørende Begravelser ordnes. Ligbil og Rustvogn leveres.</p>	<h3>K. A. Jørgensen</h3> <p>Absalonsgade</p> <p>Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vine og Chocolader</p>	
<h3>C. J. Schledermann & Sønner</h3> <p>MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122</p> <p>Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>	<h2>Sambo</h2> <p>OLSGADE 8 . TELEFON 3129</p> <p>IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD</p> <p>Aldtid friske varer . Is og decerter udbringes</p>	
<h3>Edvard A. Petersen</h3> <p>(A. P. Jensen)</p> <p>Malerfirma Telf. 1694 - 228</p> <p>Udfører arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<h3>H. V. Nordsteen</h3> <p>Blikkenslagermester</p> <p>Algade 34 . Telefon 923</p> <p>Leverandør til katolsk Menighed</p>	<h3>Ejgod Jørgensen</h3> <p>Slagtermester</p> <p>Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<h3>Mønsterbageriet</h3> <p>Olgade 17. Tlf. 1365</p> <p>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</p> <p>Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<h3>Radlo - Cykler</h3> <p>De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	
<h3>Roskilde Mejeri</h3> <p>Borgerdiget . Telefon 349</p>	<h3>Dom-Apotheket . Roskilde</h3> <p>J. Augsburg</p> <p>Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</p> 	

der dette usle Præsteliv, holdt mig tilbage. Men igaar sendte Gud mig en Hjælp. Der kom en Mor til mig. Hendes Ord kunde jeg ikke modstaa. Og nu staar jeg her og beder jer alle: Stød mig ikke bort! Kan jeg tjene jer som Præst, da er mit Livs inderligste Ønske sket Fyldest!»

Da brød der en synlig Glæde løs i Pasquiers »Kirkelade«. Peter Coudrin ilede ned til den hjemvendte Medbroder og omfavnede ham under Taarer. Men en af dem, der var lykkeligst, var dog sikkert den lille Frk. Gauffreau; der var ingen, der anede, hvor hun havde bestormet Himlen med Bønner for denne Præstesjæl.

Paa Hjemvejen fra Messen hviskede hun til Fru Bernard: »De maa hellere lade mig faa to Hoveder til. Pater Dodain vil foreløbig ogsaa bo hos mig. Jeg har lige aftalt det med ham.«

»Ja, ja,« smilte Fru Bernard. »Det skal De faa — og denne Gang skal De endda faa dem gratis.«

»De er vel nok god,« svarede den lille Frøken smilende. »Men jeg venter paa Pateren her. Jeg tager ham med hjem med det samme.«

Men næppe var Fru Bernard alene igen, førend en ru Dreng næve listedes ind i hendes Haand, og en Drengestemme hviskede til hende: »Mor, vær ikke vred paa mig!«

Men Fru Bernard trak smilende sin Dreng ind til sig og sagde: »Din dum-

me, dumme Dreng.« Og Drengen følte det med eet, som om Moderen aldrig før havde talt saa kærligt til ham.

Men et Sted paa Vejen hjem fik Robert tillige fat paa Martin — han maatte han jo ogsaa give en Undskyldning. Men han smilte blot og sagde: »Sludder. For det første har vi dog betalt hinanden med samme Mønt, og for det andet kunde vi dog roligt give hinanden endnu et Par paa Skrinet. Hvor har vi dog været nogle Idioter!«

»Ja, du har Ret, Martin,« lød Svaret.

8. Kapitel

Præsidenten for Kriminaldomstolen i Poitiers, Jean Planter, var i ualmindelig daarligt Humør den Morgen.

»Det er en Skandale,« fnyste han ind i Hovedet paa den Gendarmeriofficer, der stod foran ham. »Jeg ved fra den allernæst paalidelige Kilde, at der foruden Præsten Coudrin opholder sig endnu en hel Skare edsnægtre her. De fjæler sig i Byen og i Omegnen, og da i Særdeleshed i det forødmte Monthernage. Og til og med har den edsvorne Sognepræst Dodain

nu tilbagekaldt sin Forfatningsed i en Skrivelse til Kredskommandanten. De ved dog, at disse Papister er de allerfarligste Fjender for vort glørværdige ny Regime. Vi maa udrydde dem — uden Skaansel. Falsk Medlidenhed er her ikke paa sin Plads!«

»Javel, Borger Præsident,« svarede Officeren.

»De maa drage Omsorg for en skærpet Bevogtning. Forstaaet? Frem for alt maa der fra nu af til Stadighed være dobbelt Vagt ved Joubert-Broen!«

»Javel.«

»I Monthernage maa der ganske uventet iværksættes Husundersøgelse i alle mistænkelige Huse. Edsnægtterne maa og skal findes. De kan overdrage Opgaven til Politigeneral Carabin. Han stammer jo selv fra Monthernage, og han maa vel vide, hvor man skal søge.«

»Javel.«

»Først og fremmest maa De se godt efter Coudrin. Han sniger sig omkring som Tigger. Det skulde dog ogsaa være helt Vanvid, om vi ikke kunde faa fat i ham!«

»Javel.«

Næste Morgen var Peter Coudrin netop i Færd med at krybe i sine Tiggerpjalter, da Martin Cordier opbidet kom styrte ind til ham:

»Nu staar der to Nationalgardister paa Vagt paa Joubert-Broen. Det forekommer mig, at de har Kig netop paa Dem, Hr. Pastor. De maa ikke gaa til Poitiers!«

»Jamen, kære,« indvendte Præsten roligt, »der ligger jo syge Mennesker og venter paa mig paa Sygghuset.«

»Lad dog Pater Dodain eller Pastor Deprez gaa i Stedet for. Han har dog sin Uniform. Ham er der ingen, der vil gø ad.«

»Sludder,« afviste Coudrin. »Faren er ikke mindre for dem. Men maaske skal jeg forandre min Forklædning en Smule. Efterhaanden er Tiggeren maaske for godt kendt.« Han spekulerede et Øjeblik og fortsatte saa:

»Sig mig engang, er din Far ikke Murer?«

»Jo.«

»Nuvel, saa vil jeg lige snakke med ham et Øjeblik.«

Vagtposterne paa Joubert-Broen syntes at kede sig ganske grumme.

»Der er ikke Spor Sjøv ved at staa her og glo i denne Hundekulde,« knurrede den ene af dem og stampede i Jorden med sine forfrosne Ben.

»Nej, det er der ikke. Men hvis vi fanger Præsten, saa faar vi en ordentlig Pægl Brændevin — og det kan da altid varme lidt.«

»Hvis han kommer her forbi, saa kan han i hvert Fald ikke undslippe os. Vi kender jo nok det Vagabondkostume.«

»Ss — der kommer nogen!«

»Vrøvl. — Det er ikke en Tigger, det er bare en Murer.«

Og et Øjeblik senere skrider der en Mand i Murerøj roligt og besindigt fløjtende hen over Joubert-Broen med sit Værktøjsskrin paa Skulderen. Han nikker gemylligt til begge Nationalgardisterne idet han gaar forbi.

(Fortsættes).

Apostelfyrsten Petrus,

den første pave, indsa det skrevne ords betydning. I den nyere tid har paverne atter og atter understreget den katolske presses betydning som et uundværligt led i kirkens arbejde, og indtrængende opfordret alle til efter evne at virke for dens udbredelse. Derfor må ogsaa De medvirke til, at Ugebladet kommer alle danske katolikker i hænde!

Katolsk + Ugeblad

i ethvert katolsk hjem

ANNONCE

Heilesen: Krogh-Thonning,
en luthersk teologs vej til den katolske kirke
16 s., kr. 1,25

Pastor Ib Andersen skriver i *Den katolske Bog*: »... Der er al grund til at være cand. mag. Henning Heilesen taknemmelig for hans forsøg paa at redde den norske konvertit Krogh-Thonning fra glemsel, og navnlig da det er lykkedes ham så godt. Hans artikel i CATHOLICA, som nu ogsaa foreligger i særtryk, viser klart, at K.-T.'s vej til katolicismen ikke alene har stor historisk og psykologisk interesse, men tillige at den burde kendes af enhver, som beskæftiger sig med det økumeniske problem. K.-T. var i mangt og meget en forløber for den reaktion mod subjektivismen, som i vore dage gør sig gældende indenfor protestantismen, og hans udvikling understreger vanskeligheden ved at finde og fastholde den »via media«, d.v.s. et mellemstandpunkt mellem den katolske lære om det kirkelige embede og det protestantiske syn på samlighedsvilkårene ...«

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

TEATER-RUBRIK

Den katolske HAMLET

Hvordan den protestantiske *Shakespeare* opfattede religionen, er temmelig svært at fastslå. Eet er i hvert tilfælde givet, at de munke og præster, der optræder i de fleste af hans skuespil, i hvert tilfælde ikke er helt rigtigt skildrede. De er gerne fremstillet som skinhellige eller latterlige. (Filmen »Henrik d. V.«).

Shakespeare hadede imidlertid de engelske puritanere af et godt hjerte — hvilket (forkert) er blevet tolket som et tegn på katolicisme. Denne fjendtlige holdning hos *Shakespeare* har nok snarere været fremkaldt af puritanernes ønske om at lukke teatrene. (De var syndige, sagde de.)

De fleste af os har set *Laurence Oliviers* »Hamlet«-film — nogle har måske endda set stykket på *Kronborg* eller på en anden scene — og vi har lagt mærke til, at alle de tanker, der optræder i stykket om problemer som synd m. m., i virkeligheden er bundkatolske. *Kong Claudius'* samvittighedsransagelse i 3. akt vidner om, at *Shakespeare* vidste en hel del om skriftemålets sakramente. — Han vidste, hvad anger er og betyder — og

I barmhjertighedens navn

Under denne dramatiske overskrift er »Land og Folk« gået på krigsstien i sit nummer fra d. 1. juni. Man aner straks det værste, og ens anelser bliver heller ikke gjort til skamme. Artiklen rummer en af de værste anklager, der vel endnu til dato er bragt mod kirken og vore ordener.

Kirkens ordener i Kina beskyldes direkte for at have myrdet en forfærdende mængde af de børn, de har haft i deres hjem for forældreløse børn. Artiklen omtaler kun et hjem i Kanton, men dette hjem skulle være skyld i, at 2168 børn af ialt 2216, hjemmet modtog sidste år, skulle være døde.

Det understreges i artiklen, at søstre fik penge fra Canada, men at pengene blev brugt til dem selv, og at isskabet i køkkenet var bugnende fuldt af levnedsmidler, som kunne have reddet børnenes liv.

Desuden vises der et billede af en dyngelig.

Vi har før været ude for løgnagtig propaganda fra kommunistisk side, men den har ærlig talt været sværere at trænge igennem. Ved en nøjagtig gennemlæsning af denne artikel viser

han vidste, hvad en ikke-skriftet dødsynd medfører.

Denne viden om katolsk teologi har *Shakespeare* uden tvivl fået gennem sin skolelærer i Stratford, *Simon Hunt*, der forlod det protestantiske England for i Rom at indtræde i Jesuiterordenen. Det er denne mand — og *Shakespeares* lærevillighed — vi skylder, at et af verdenslitteraturens største skuespil gengiver katolske tanker så rigtigt, som »Hamlet« gør det.

det sig, at der faktisk inlet står om, hvordan børnene døde (eventuelle mistroiske opfordres til at læse artiklen selv). At der også findes et billede af »det bugnende isskab«, gør ikke beviserne bedre, for der er 4 dåser, 2 skåle og 2 glas i isskabet, — så der skulle et helt brødunder til, for at de 2216 børn kunne blive mætte.

»Land og Folk«s artikel kommer ikke som noget chock. Gennem længere tid har »*Chatolic Herald*« bragt telegrammer om forfølgelse af katolske søstre i Kina, og dette blad bringer da også de fornødne meddelelser, som sætter begivenhederne i det rette lys.

Det er nødvendigt at huske, at der har været krig i Kina fra 1936. Alene dette vil klart vise hvilke vanskelige kår, missionsøstre har haft at arbejde under. Kår, som ofte har krævet den største kærlighed. Gang på gang har søstre fundet børn, som var forladt af deres forældre i en så ynkelig forfatning på grund af sult og sygdom, at de slet ikke stod til at redde. I krigens fodspor fulgte hungersnød, og efter krigen kom borgerkrigen med ny hungersnød og sygdom.

Det er under sådanne forhold, at søstre har prøvet at redde børnene, de fik bragt, eller som de fandt, så ens forundring over, at børnene døde, forsvinder hurtigt. Hvis billedet af ligene er rigtigt, kan begravelsesformen også utvivlsomt tilskrives forholdene.

»Land og Folk« kaldte deres artikel for »I barmhjertighedens navn«. Hensigten var ikke til at tage fejl af, — men også vi vil læse og tale om søstre under den samme overskrift. Det var i barmhjertighedens navn, at de drog til Kina for at hjælpe børn og voksne, som de kunne komme i kontakt med, — og dette er altså belønningen!

Søstrenes generalforstanderinde bad ved meddelelsen om søstrenes fængsling alle katolikker om at forenes med hende i bøn for, at de enten måtte blive løsladt eller måtte kunne holde ud i lidelsen. Det er vor simple pligt som medkristne at efterkomme opfordringen »i barmhjertighedens navn«.

HELLE

Efterhånden rejses der rundt omkring i landet flere og flere vej Kors. Det er, som om man ønsker at genoplive den gamle middelalderlige skik — en ting, man kun kan se som et tegn på den rest af katolicisme, der trods protestantismen stadig lever i en del af folket.

I gamle dage kunne de fredløse finde et fristed ved sådanne vej Kors. Næede man først hen til et vej Kors, måtte forfølgerne ikke angribe eller anholde én; — der var helle ved vej Korsene — ligesom ved og i kirkerne.

Når du på din ferietur kommer forbi et af disse vej Kors, så stå af din cykel — og betragt ligesom middelalderens fredløse vej Kors som et helle — et fristed ved vejen med al dens jagen. Sæt dig på den lille bænk ved korset, der af fromme mennesker er blevet rejst som et minde om vor frelser, der døde for os — og for dig.

Horsens K.U.K.

havde i week-enden 9. og 10. juni en uforglemmelig og smuk tur Sønderjylland rundt i bus.

Vel mødt i ...

Horsens: To, 5. kl. 20: Møde i Præstegården.

Jesu Hjerte: Sø, 8. kl. 10: Start fra Stenosgade på badetur til Rungsted.

Silkeborg: Ferie fra 1.-7. til 14.-8.

Overnatningen fandt sted hos pastor Halalyn i Sønderborg. Efter stillemesse og kaffebord søndag besøgte vi Gråsten slot, grænsen ved Kruså og Rudbøl og kirken i Tønder. Middag på en hyggelig kro. Derefter besøgte vi Løgumkloster kirke, det var vel nok det smukkeste på turen at se denne gamle cistercienserkirke og kloster. Efter besøg på Rømo, i Brøns, og de gamle kirker i Ribe kørte vi til Horsens, hvor mørket faldt på. *Claus.*

Husholderske

søges af sognepræst i København. Billet mærket »Husholderske« indsendes snarest muligt til Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Retræte for Herrer

paa Dalum Kloster

afholdes i Aar fra Mandag Aften den 20. August til Fredag Morgen den 24. August. Udgiften er kun 20 Kr. for hele Opholdet. Retræten ledes af Pater Fr. Horn, O.S.C.

Tilmeldelse og nærmere Oplysninger hos Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding, Telefon Kolding 1552.

Vel mødt paa Dalum!

St. Ansgars kirke

6. juli (1. fredag): Ingen tilbedelse, men som sædvanlig andagt kl. 19,30.

Legat

En Portion af *v. Hurcks Legat* er ledig og kan søges af trængende Katolikker i Københavns Kommune. Skema til Ansøgning afhentes paa St. Ansgars Kirkes Regnskabskontor,

Bredgade 69, St. o. G., aabent Hverdag 15—17, Lørdag undtagen.

For yngre Katolikker

arrangeres 14 Dages Rejse til Wien (i Anledning af 200 Aaret for Sct. Klemens Fødsel). Foruden Wien (ca. 3 Dage) besøger vi en lille idyllisk By i Tyrols Bjerge (nær Innsbruck) — og Golling i Nærheden af Salzburg. Sidste Døgn i Hamborg.

Tidspunkt: 29. juli-11. august.

Pris: ab Kbh. ca. 475 Kr. — ab Padborg ca. 435 Kr.

Gejstlig leder: P. Laurits Brunnicardi C. S. S. R.

Alle Oplysninger faas hos: Annie Rastrup, Amagerbrogade 45, Kbh. Tlf. SU 86.

A. D. B. s

Expres-Lakfernis i røde Dunke

Bonevoks i røde Daaser

Gulv-Renolin (flydende Bonevox)

— giver de flotteste Gulve!

Enefabrikanter: A. D. Burcharth & Søn . Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker . Grdl. 1861

Støt
Annoncererne!

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedvej 17 . Nora 5954

Klüh's Eftf.

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester

Telefon 620
Leverandør til katolsk Kirke

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Har De Vanskeligheder
med Deres Haar

saa gaa til Fagmanden

— han kan altid hjælpe Dem

W. Rasmussen

Herre- og Damefrisørsalon
Bredgade 20 . Telefon 572

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov . Telefon 621

Reserveret H. J.

A/s Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Nykøbing F.

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Flittings . Pumper . Centralvarme . Santtet . Ilt og Gas . Autogenervejeværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Middelbo Outzen
NYKØBING-FALSTER

Ligkistelager

Manfred Kudak

Skolegade 11
Telefon 889
Alt vedrørende Begravelser
ordnes smukt og billigt

H. Askholm Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Tlf. 668

Stassaniseret Sødsmælk

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Berner Malermester

Gedsvej 21
Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626—945
Lev. til de kat. Institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Fliskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
de katolske Institutioner

Johannes Kring

Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser
Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og
Oasmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog og andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli:

1. S. *) VOR HERRES JESU KRISTI DYREBARE BLOD (678—99); 2. Bøn: *St. Petrus og St. Paulus* (972), 3. Bøn: 7. Søndag e. Pinse (677); Hellig Korsens Præf. (517); sidste Evang.: Søndagens (678).

2. M. *Jomfru Mariæ Besøgelse* (980 (hvid) —100); 2. Bøn (kun i st. Messer): *St. Processus og St. Martinian* (982); Præf. (522).

3. Ti. † *St. Leo II* (983); 2. Bøn: Oktaven (972), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Apostlenes Præf. (524); sidste Evang.: Oktavens ([54]).

4. O. 6. Dag i Oktaven (983); 2. (rød) Bøn: Foregaaende Søndag (677); Præf. (524). — Eller: (grøn) *Foregaaende Søndags Messe* (677—59); 2. Bøn: Oktaven (972); Præf. (524).

5. T. *St. Antonius M. Zaccaria* (hvid) (984); 2. Bøn: Oktaven (972); Præf. (524).

6. F. *Oktav af St. Petrus og St. Paulus* (988); Præf. (524).

7. L. *St. Cyrillus og St. Methodius* (hvid) (990); alm. Præf. (525).

8. S. 8. Søndag e. Pinse (grøn)

*) Søndag den 1. Juli afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt af Peterspenge.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Nyhed!

Cand. mag.

HENNING HEILESEN

K. Krogh-Tonning

En luthers teologs vej mod den katolske kirke

Særtryk af CATHOLICA
1951 nr. 2

Kr. 1,25

Arne Frost-Hansens Forlag

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

København

St. Ansgar (Bredgade 64): 7; 8; 10.
St. Mariæ (Jens Jessens Vej): 8; 10.
Jesu Hjerle (Stenosgade 2): 6; 7; 8;
10; 11½.
Sakraments (Nørrebrogade 27): 8;
10.
St. Andreas (Ordrup): 8; 10.
St. Therese (Bernstorffsvej St.): 9;
11.
Hoffmanns Minde (Valby Langgade
117): 7½.
Hvidovre (Strøbyvej 2): 9½.

Nordsjælland

Asserbo (Skovbovej): Kun lejlighedsvis messe.

Dragør (Øresundsalle 48): 1. og 15. Juli: 10.

Helsingør (Nygade 8): 8; 10.

Hillerød (Godthaabsvej 24): 10.

Hørsholm (Marievej): 8½.

Øvrige Sjælland

Køge (Bjerggade 22): 8¾ (dog ikke 8/7, 12/8 og 9/9; 10¼).

Roskilde (Frederiksborgvej 11): 6; 8; 10.

St. Heddinge (Højskolehjemmet): 8/7, 12/8 og 9/9: 8.

Lolland-Falster

Nykøbing F. (Bispegade 12): 8; 10½.

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20): 9½.

Rønne (Østergade 59): 8; 9½.

Fyn

Nyborg (Vindingevej): 8; 10.

Jylland

Aalborg (Kastetvej): 6; 8; 10.

Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10. (9 Komm.).

Kolding (Tøndervej 17): 7½; 10.

Randers (Thorsgade 22): 7; 10. — 2. Søndag i Md.: 8; 11.

Silkeborg (Hostrupsgade 16): 7; 10.

Sønderborg (Ringridervej 35): 10, dog ingen Messe 15. og 22. Juli.

Vejle (Blegbanken): 7½; 10.

Viborg (St. Leonisgade 12): 8; 10.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

Esbjerg

<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLØV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLOUG's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospitalet Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>	<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Chr.Søndergaard 1. Kl. Skotøjsreparation Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongenøgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kræftfke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongenøgade 78 . Tlf. 1920</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 38 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 153 - 155. Byens største Mejeri.</p>
<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952 1 Kl. Okse, Kalve- og Svinekod Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>H. Nielsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Olarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Klørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>V. Sommer Lauritsen 1ste Kl. Skotøjsreparation Kongebrogade 39 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>

URBI ET ORBI

Ny Storm over Ungarns Kirke

Proces i Budapest. Ærkebiskop Grösz »indrømmer«

Radio Budapest har nu bekræftet den Meddelelse, der i de sidste to Uger har cirkuleret i den vesteuropæiske Presse, og som gik ud paa, at den anciennitetsældste Biskop i Ungarn, Kardinal Mindszenty's Stedfortræder, Ærkebiskop Josef Grösz af Kalocsa, er blevet arresteret. Det hedder videre i Meddelelsen, at Ærkebiskoppen vil blive stillet for Retten sammen med otte andre Personer, samt at Anklagen lyder paa statsfjendelig Virksomhed, Spionage, Forberedelse af Revolution mod den folkedemokratiske Regering. — Kort efter Meddelelsen om Arrestationen meddeltes det, at Ærkebiskop Grösz allerede havde erkendt sig skyldig.

*

»Osservatore Romano« betegner i sidste Uge Processen mod Ærkebiskop Josef Grösz som en ny Skændselsergning. Retssagen mod den ungarske Kirkefyrste — skriver Bladet — iscenesattes udelukkende, fordi han i sin Egenskab af Kardinal Mindszenty's Stedfortræder har fungeret som de ungarske Katolikkers moralske Fører. Det er den samme Person — slutter »Osservatore« — hvem den ungarske Regering sidste Aar kaldte for en »fornuftig« Prælat i Modsætning til den »fanatiske« Kardinal. (CND)

Adenauer hos Paven

Pave Pius XII modtog Tirsdag i sidste Uge den vesttyske Forbundskansler og Udenrigsminister, Dr. Konrad Adenauer i en Audiens, der varede omkring en Time. Forbundskansleren, der var ledsaget af sin Datter samt en Del tyske Diplomater, der blev modtaget i Damasusgaarden af Palatinergaarden, førtes derpaa til Pavens Privatbibliotek, hvor den Hellige Fader ventede. Samtalen varede en Times Tid, og den Hellige Fader talte bl. a. om den religiøse Situation i Tyskland. Efter Audiensen blev saavel Forbundskanslerens Datter som tilstedeværende Diplomater forestillet for den Hellige Fader. Efter Audiensen viste Mgr. Kaas Gæsterne rundt i Peterskirken samt i Grotterne under St. Peter. — Senere paa Dagen aflagde Mgr. Tardini og Mgr. Montini Genbesøg hos Kansleren i det tyske Gesandtskab i Rom. (KIPA)

Ogsaa Proces i Prag

Hjælpebiskoppen af Pressov, Mgr. Basil Hopkow, der sidder arresteret i Pankrazfængslet i Prag, har faaet overrakt Anklageskriftet imod ham samt Meddelelse om, at der aabnes Proces mod ham inden længe. Mgr. Hopkow, der er Generalvikar for Biskop Gojdic, der er blevet idømt livsvarigt Fængsel, har siddet arresteret siden Maj sidste Aar og siges at være saavel legemligt som sjæleligt fuldstændig nedbrudt af Opholdet i Fængslet. (CND)

Englands Katolikker:

Sæt Tito Stolen for Døren!

Londoner-Bladet »Catholic Times« skriver i Anledning af Titos Bestræbelser for at opnaa Laan i England, at man fra engelsk Side burde kræve Genoprettelse af Religionsfrihed i Jugoslavien, førend man overhovedet gav sig til at drøfte Betingelserne for at laane. Englands Katolikker vilde — skriver Bladet — med Tilfredshed se, at den engelske Regering krævede, at Tito-Regeringen løslod samtlige Præster og Lægfolk, der sidder arresteret for Troens Skyld som en af Hovedbetingelserne for, at der kunde ydes Laan. (KIPA)

Massedeportationer i Østeuropa

I adskillige af Landene bag Jernlæppet finder der for Tiden *Massedeportationer* Sted af saakaldte »uønskede Elementer«. — Under Begrebet »uønskede« eller »folkefremmede« Elementer henregnes ogsaa Præster, Munke, Nonner samt Personer, der har »vestlige Sympatier«.

I Polen har Situationen antaget en saa alvorlig Karakter, at den aldrende Ærkebiskop Sapieha i Krakow har set sig nødsaget til fra sit Sygeleje at udsende en Appel til Sogneejtligheden om at søge at iværksætte en Hjælpeaktion til Fordel for de uheldige. I Polen er Masser af Mennesker blevet deporteret fra de store Byer og ud i Landdistrikterne, og Deportationerne har været særlig rigoristiske i Warszawa, Krakow og Posnan. Hele Familier er blevet slæbt ud paa Landet, hvor man saa har efterladt dem uden

Nyordning

af den romerske Kurie

En Sær-Udgave af »Acta Apostolicae Sedis« bringer det ny Reglement for Personalet ved den romerske Kurie. Det ny Reglement, der er tilpasset de enkelte Instansers Krav, er udarbejdet af en Kardinalkommission og er blevet approberet af den Hellige Fader. Det bestaar af 11 Afsnit og 125 Paragraffer. (KIPA)

Den tidligere Synagoge i Merchingen i Baden (Tyskland) er blevet omdannet til katolsk Kirke. Den hidtidige Bygning, der har tjent til Synagoge, blev for nogen Tid siden købt af Katolikkerne. (KIPA)

Rom og Paulusfestlighederne i Grækenland

Det katolske Blad »Katholiki« i Athen har offentliggjort en Skrivelse fra den tidligere græske Ministerpræsident Tsaldaris, der tager Stilling til den Polemik, der er opstaaet paa Grund af den Hellige Stols Vægring ved at deltage i Paulus-Festlighederne i Grækenland. Tsaldaris undersøger meget objektivt Sagens Forløb og erklærer, at den Hellige Stols Repræsentant desværre ikke er blevet behandlet i Overensstemmelse med den ham tilkommende Rang: i December 1945 nægtedes f. Eks. Visa til Delegationen, og det er flere Gange hændt, at man har betydet Vatikanets Repræsentanter, at de nolens-volens maatte forlade græsk Territorium. Det er denne ejendommelige græske Optræden, der har tvunget den katolske Kirke til høfligt men bestemt at afslaa Indbydelsen til Festlighederne i Athen. (KIPA)

Tag over Hovedet. Deportationerne i Polen sker paa Grundlag af et Dekret af 15. Maj, og et kommunistisk Blad i Krakow bemærker i en Kommentar til Deportationerne, at »ingen Landsfjender længere bør have en Lejlighed i en større By«. Før Deportationerne satte ind, er Indbyggerne blevet delt i 5 Klasser, og det er foreløbig i Polen de femte Klasser, der er blevet ramt af Ordren og som omfatter: »Folkfjender, katolske Præster, Munke og Nonner, Protestanter og Gammelkatolikker med vestlige Sympatier, rettroende Jøder, Polakker med vestlige Sympatier, Tilhængere af Anders og Mikolajczyk m. fl.

Der indløber ligeledes Meddelelser om tilsvarende Deportationer fra Ungarn, hvor det især drejer sig om Budapest, Debrecen og Szeged, Rumænien, Czekoslovakiet og Bulgarien.

Katolsk

8. Juli 1951
99. Aargang
Nr. 27

Ugeblad

Danmarks sidste Martyr

Iran -
de hellige Tre Kongers Land

Religionskrisen i England

Monte Cassinos Genopbygning

Filmen om Maria Goretti

Efter Dommen i Budapest

Skolebørnene har endt et Arbejdsaar og leger ude i Sommerlandet, formodentlig uden at skænke deres Skole mange Tanker. Men det vil sikkert være rigtigt, om Forældrene bruger denne Ferietid til at skænke vore katolske Skoler deres Opmærksomhed. Et meget stort Antal Forældre, som har Børn gaaende i disse Skoler, har allerede gjort det. De har tænkt med Taknemlighed paa deres Børns Skole og lykønsket sig selv til, at det netop er et saadant Sted, Børnene modtager deres Undervisning. Det er i disse Aar lykkeligvis et meget stort Flertal af Forældrene i Hovedstaden og flere større Provinsbyer, der har gjort den

Skole - Samvittighedsransagelse

Erfaring, at de katolske Skoler med haade Dygtighed og usædvanlig personlig Offervillighed tager sig godt af de Elever, som beror i deres Hænder.

Men der er ogsaa mange katolske Forældre, der har Børn gaaende i andre Skoler. Nogle er af Afstanden til nærmeste katolske Skole forhindret i at vælge denne, og de vil ved at læse disse Linier endnu engang beklage, at det er Tilfældet. De øvrige er dem, der

har særlig Anledning til at læse denne Forside. De kunde sende Børnene i den Skole, hvor de ifølge deres katolske Tro hører hjemme, men de gør det ikke. Næsten alle disse har en og samme Forklaring paa deres Handlemaade. De ønsker alt godt for deres Børn, bl. a. saa megen Dygtiggørelse som muligt. Og de mener — de har »hørt« — at den stedlige katolske Skole ikke er saa god, som de kunde ønske. Skolen har maaske et Klientel især fra de fattigere Hjem, eller det er Resultaterne, som er for smaa. Derfor tør disse Forældre ikke lade deres Børn »undgælde« og for Religionens Skyld stilles ringere i Konkurrencen senere hen i Livet.

Argumentet gælder slet ikke, f. Eks. i København, hvis katolske Skoler taa-ler Sammenligning med alle andre Skoler. Maaske der et eller andet Sted i Provinsen kan være »noget om det«. Men hvor er saa Grunden at søge? Nogle Steder simpelthen der, at de Hjem, der kalder sig selv de »gode«, vrager den katolske Skole og derefter kritiserer denne som en »Fattigskole«. Er Skolen dette, saa er det ikke de fattiges, men de andres Skyld, og det er ikke en Skyld, man bærer med let Samvittighed. Hvor det kniber med Resultaterne, er Aarsagen oftest den, at der af dem, der burde bære Skolen, ikke vises Offervillighed nok. Det koster os Katolikker noget at have vort eget Skolevæsen, det koster mere at have det paa et højt og godt Stade. Hvis de, der kunde hjælpe, svigter her, er de de allersidste, der burde kritisere — og sommetider er de netop de første.

Lad Samvittighedsransagelsen foregaa i Stilhed. Den kan ikke undgaa at give aabenlyse og haandgribelige Resultater, som ingen vil komme til at fortryde.

VOR FRUE KIRKE I KALUNDBORG

- efter Traditionen rejst omkring 1170 af Esbern Snare, er en af de smukkeste og tillige ejendommeligste Kirkebygninger i Norden. Den er opført i Form af et græsk Kors og et af de skønneste Minder fra den katolske Middelalder.

Munkemel

Marcussen & Søn

KIRKEORGELBYGGERI . GRUNDLAGT 1806

Aabenraa og København

Telefon 2350 Basnæsvej 22, Brh. . Telefon Bella 2127

HAR UDFØRT ARBEJDET FOR FLERE KATOLSKE KIRKER

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik og Terrazzo
*La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656*

(VELKLÆDT)

A/s I. Rørding & Co.

(Velklædt)

Vesterbrogade 55 - Mezz.

(VESTERBROS TORV)

TELEFON VESTER 3826

GIRO 31095

1. KL. HERRE- OG DAMESKRÆDERI OG KONFEKTION

NB. Nu har vi engelske kamgarnsvarer

SOLIDE KUNDER INDRØMMER VI GERNE EN KONTO

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s

ESROMGADE 15 . KØBENHAVN N . CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15
C. 9270

Hjalmar
Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5217
Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler
Malmester

Kingsgade 17 Vester 4753

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thoravej 12, N. V.
Central 2910 - 1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Aarhus

VEJERIET Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Danmarks sidste Martyr

St. Villehad - hvis Fest fejres 9. Juli - er den sidste Dansker, der helgenkaaredes

Den 9. Juli fejres hvert Aar den festlige Mindedag for *Martyrerne fra Gorkum*. Den hellige Villehad var en af disse, og det er næsten umuligt at fortælle noget om ham, før man har gjort Rede for, hvem Martyrerne fra Gorkum var.

I Slutningen af det sekstende Aarhundrede havde *Kalvinismen* bredt sig stærkt i Holland, som den Gang stod under Spanierne. I de lavere Befolkningslag havde Bevægelsen en meget voldsom Karakter, og Borgerne stormede mange Steder ind i Kirkerne, hvor de plyndrede og ødelagde, hvad de kunde faa fat paa, og mange Kostbarheder og herlige Kunstværker gik til Grunde.

Et af de voldsomste Udslag af Raahed og Fanatisme var dog den Begivenhed, der fandt Sted 1572 i *Byen Gorkum*. I Juni Maaned dette Aar erobrede Søgeuserne — saaledes kaldte de mod det spanske Voldsherredømme i Holland kæmpende Protestanter sig — Byen og fængslede elleve Franciskanere, som havde boet i det derværende Kloster. Senere fængslede Calvinisterne otte andre katolske Præster og Ordensfolk, saa de i alt havde sytten gejstlige og to Lægbrødre, i alt *nitten værgeløse Mænd* i deres Vold.

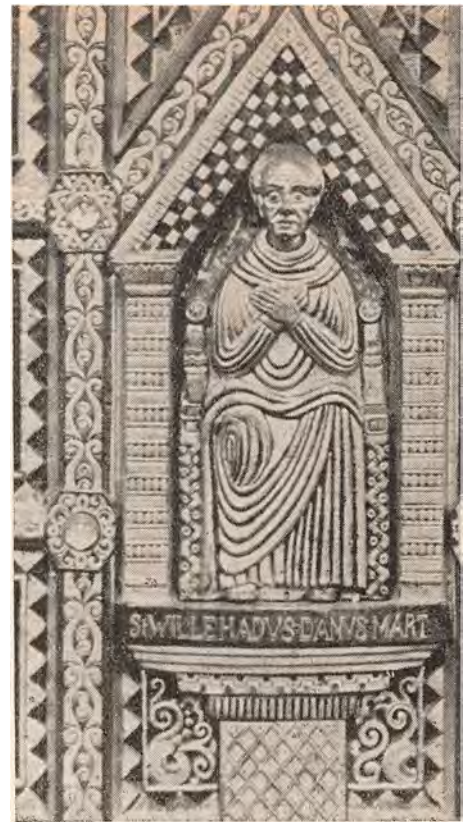
To og to blev de lænket sammen og først ført til Byen Dortrecht og siden til Byen Brielle. Overalt, hvor de kom frem, blev de Genstand for næsten utrolig Spot og Haan, endog fra Kvindernes Side. Man kastede dem i et kulsort, modbydeligt Fængsel, hvor Smuds og Affald ovenfra stadigvæk dryppede ned. Man søgte baade ved det gode og det onde at lokke dem til Frafald; især krævede man af dem, at de skulde *forstå* deres Tro paa *Alterets helligste Sakramente og Paven som Kirkens Overhoved*; men hverken Løfter eller Trusler fik dem til at vakle. Der kom et Brev fra Prins Wilhelm den Tavse af Oranien, hvori det blev paalagt alle Øvrighedspersoner at lade Præster og Ordensfolk være i Fred. Men heller ikke dette virkede; Ophidselsen var for stor og Geusernes Førere for stolte til at ville lytte til nogens Raad og Formaning. *De nitten Mænd*, hvis Tro og Glæde i Gud ikke havde svigtet, blev *pisket og hængt den 9. Juli*. Pøbelen, som stadig havde øget de ulykkelige Lidelser ved hjerteløs og næsten enestaaende Spot, mishandlede efter Døden Martyrernes Legemer, afskar deres forskellige Legemsdele og bar dem under Spot rundt i Byen.

Deres Lidelsesplads i Brielle har siden været Skuepladsen for talrige Pilgrimstog og Processioner. Størstedelen af Martyrernes Levninger er nu bisat i *Franciskanerkirken i Bryssel*. 1675 blev Martyrerne fra Gorkum erklæret for »salige« og 29. Juni 1867 *indskrevet blandt Kirkens Helgener*.

Enhver, som har læst Skildringen

af disse Martyrers Lidelser, kan ikke andet end have følt Medynk med og Beundring for de benaadede Mænd. Men der er endnu en Ting, som i væsentlig Grad forøger vor Interesse for disse Martyrer: er af dem var nemlig fra Danmark, den gamle Franciskanerpræst *Villehad*. Desværre ved man kun saare lidet om Villehad. Han var ved sin Død næsten 90 Aar gammel og maa altsaa være født i Aaret 1482. Hvor i Danmark denne Villehad eller Villads er født, ved man slet ikke; da den h. Villehad af Bremens Fest fejredes i November, tør man maaske slutte, at han er født i denne Maaned, da det var og til Dels endnu er almindeligt at opkalde Børnene efter den Helgen, paa hvis Fest eller i Nærheden af hvis Fest de er født.

Villehad skal af Lutheranerne være bleven fordrevet fra *Holsten*, hvorfra han først flygtede til England og dernæst til Skotland; begge Steder var der Forfølgelser, hvorfor han for tredje Gang maatte flygte for i Franciskanerklosteret i Gorkum i Holland at finde et gæstfrit Ophold for Resten af sit Liv. Villehad var høj af Skikkelse, men saa mager, at han kun syntes at bestaa af Skind og Ben. Han udmærkede sig ved stor Jævnhed, Tavshed og Renhed, Dyder, der gjorde ham kær for Gud og Mennesker. Han lærte hurtigt det hollandske Sprog, der tidligere havde været ham ganske fremmed, og virkede utrættelig og med stor Iver i Skriftestolen, hvor han havde stor Tilstømning af Skriftebørn paa Grund af sit dydige Levned. Efter Christi og Apostlenes Formaning bad han stadig. Da Forfølgelsen nærmede sig, og man bad ham, at han dog maatte bede til Gud om Fred for Kirken, svarede han, at det gjorde

Den hellige Villehad (Udsnit af Altertavle i Sakramentskirken i København, som bærer hans Navn).

han Nat og Dag; og ingen, der kendte ham, tvivlede om, at det forholdt sig saaledes.

Den største Del af sit Liv tilbragte Villehad i fremmed Land, fjært fra Danmark, og om hans Virksomhed i hans Fædreland ved vi intet. Men han var alligevel en trofast dansk Mand, hvem intet rokkede fra hans Fædres Tro, og han er *den sidste Dansker, som er blevet hædret med Helgennavnet*.

(Efter: Niels Hansen - Vore Helgener.)

APROPOS

Jran -

de hellige Tre Kongers Land

De første Hedninger, der kom i Forbindelse med Forløseren, de vise Mænd fra Østerland, kom fra Persien, det nuværende Iran, som idag paakalder Verdens Opmærksomhed ved den skabnesvangre Oliekonflikt. Allerede i 1. Aarhundrede eksisterede der adskillige kristne Menigheder i Iran, og i 4. og 5. Aarhundrede rasede der svære Kristenforfølgelser, som kostede Titusinder Martyrers Blod.

Det var imidlertid ikke disse Forfølgelser, men den heretiske Nestorianismes Fremtrængen, der førte til den katolske Kristendoms Undergang i Iran. I Løbet af 5. Aarhundrede gjorde Nestorianerne Iran til deres Bolværk, og herfra bragte de Kristendommen til Kina, som gennem Ne-

storianerne for første Gang kom i Berøring med Kristendommen. Da Islam i 7. Aarhundrede satte sig igennem i Iran, formaaede Nestorianerne imidlertid ikke at yde nogen Modstand.

Omkring 750 Aar senere søgte en Dominikanermission at samle de Rester, der var tilovers af Nestorianismen, om Rom, men hverken Dominikanere eller de Augustinere, Karmelitter, Franciskanere og Jesuitter, der tog Gerningen op i Begyndelsen af 17. Aarhundrede, kunde notere nogen synderlig Fremgang, og i Begyndelsen af 19. Aarhundrede var der kun tre katolske Præster i hele Iran.

Imidlertid indledte Lazaristpatrene en ny Missionsepoke i 1940, men ej heller de var i Stand til at fravriste den stenede Grund — hvorpaa de fleste Orientmissioner hviler — andet end meget sparsomme Frugter. Idag er der i Iran omkring 15.000 Katolikker, delt i tre Dioceses. I 1879 oprettedes der et apostolisk Delegation. Det har hidindtil været Missionerne

Vi bragte her i Bladet for et Par Uger siden et Billede af Amerikas nyeste Biskop, Mgr. Fulton Sheen, den berømte Radioprædikant, i Anledning af dennes Bispevielse i Rom. — Nedenfor giver NCWC's Europakorrespondent, Dr. Max Jordan, en Karakteristik af den kendte Skikkelse.

Over 2000 Mennesker stod i Kø foran Hovedindgangen til St. Patricks-Katedralen i New York, da Mgr. Fulton Sheen skulde prædike nu forgangen Langfredag. Det samme vil formentlig være Tilfældet næste Aar, og det har været saadan lige siden Sheen har vundet Anerkendelse som Amerikas bedste Prædikant, som den mest »aflyttede« Radiotaler og som en af Amerikas mest indflydelsesrige Katolikker. Den nu 54-aarige Prædikant fængsler sine Tilhørere ligesom Lacordaire i sin Tid gjorde det i Paris og i Lighed med Pater Lombardi i vore Dages Italien. Mgr. Sheen er blevet til et Begreb i de Forenede Staters Liv. Der er kun faa, der netop som han er saa aabenlyst udset til at holde Troens Fakkelt højt i dette Fremtidens Land, der især er saa udsat for vor Tids materialistiske og hedenske Indflydelse. Man maa imidlertid ikke blot høre Sheen, man maa ogsaa have set ham, for at danne sig et Billede af hans Personlighed. De mørke, udtrykfulde Øjne lyser ud af hans magre Ansigt, og hans slanke Skikkelse er ikke stille et Øjeblik, og hans Bevægelser er elegante; i sit Ydre minder han noget om en protestantisk Gejstlig, og han er ulasteligt klædt. Han kan paa een Gang være imødekommende og aggressiv, afvisende og vindende i sit Væsen. Det han siger, er altid som en Udfordring til Tilhø-

Ugebladet og Papiersituationen

I den forløbne Uge har Dagspressen bebudet en Forhøjelse af Priserne for Bladsalg og Abonnement som Følge af den enorme Stigning i Papirprisen — siden Januar i Aar med over 60%. For mange Blades Vedkommende er Situationen ret skæbnesvanger, og Ugebladet kan ej heller undgaa at føle denne Prissligning. Imidlertid agter vi ikke at skride til en Forhøjelse, men Administrationen overvejer i Øjeblikket, hvorledes den kraftige Fordyrelse kan imødegaaes paa bedst mulige Maade saaledes at den bliver mindst følelig. Formentlig tvinges vi til at gaa over til at anvende en noget ringere Papirkvalitet end sædvanligt. Meddelelse herom vil fremkomme saa snart endelig Beslutning herom er truffet.

rerne om at følge ham i Tankerne, og hans Formuleringer har en slaaende Træfsikkerhed, men er alligevel populære, almenforstaaelige og litterært fuldendte, det er en sproglig Nydelse — men fremfor alt er han gennemgødt af en smittende, overbevisende Tro.

Og det er velsagtens heri, at Hemmeligheden ved hans Person ligger. De Personer, der møder ham, føler straks, at de her staar overfor en Prædikant af Format og som er opfyldt af en Mission, som han ikke selv har søgt, men som han er kaldet til. Faa er som han kaldet til at forkynde Guds Ord — og hans Podium er hele Verden.

Der er ikke meget at berette om

saa at sige umuligt at trænge ind i Muhammedanismens Blok, og selv om de forskellige andre kristne Konfessioner — Armenier, Ortodoxe, Chalddæer og Nestorianer — hver især slaar splittede, saa er de imidlertid enige i deres Modsætning til Rom.

Under Shah Reza Khan fik Iran for nogle Aar tilbage en ny Forfatning, som forbyder Mistænkeliggørelse og Forfølgelse af ikke-islamitiske Borgere, men alligevel er Islam saa godt som eneraadende i Iran, idet de rundt regnet 100.000 Kristne, der saa godt som alle tilhører de lavere Befolkningslag, ikke kan stille noget op mod 18 Millioner Muhammedanere.

Denne Omstændighed fik Katolikkerne tydeligt at føle i Forbindelse med de politiske Omvæltninger og Ministerpræsident Ali Razmaras Mord i August 1942. Samtidig faldt nemlig ogsaa Irans første kristne Minister, General Peter S. Shehab, der ikke lagde Skjul paa sin katolske Overbevisning, var naturligvis Muhammedanerne en Torn i Øjet, og de religiøse Motiver var da ogsaa afgørende ved Mordet her.

En ung Præst opsøgte, for han skulde hoide sin første Prædiken, den berømte Statsmand Disraeli i Haab om at kunne faa nogle gode Raad af ham om Kunsten at tale. »Det kommer ikke saa meget an paa, hvad De siger,« svarede den berømte Mand, »det, det kommer an paa er meget mere T i D e n, D e bruger dertil. Hvis Deres Prædiken varer l r e Timer, saa vil De sikkert aldrig bringe det vidt som Præst. Hvis De taler e e n T i m e, vil Deres Tilhørere falde i Søvn. Taler De derimod e t K v a r t e r, har De gode Udsigter til at naa frem, og prædiker De fornuligt i s e m M i n u t t e r, saa lover jeg Dem Succes!«

ORIENTERING

Den religiøse Krise i England

Den kendte britiske Sociolog, Dr. Seebelen Rowntree, har sammen med sin Medarbejderstab foretaget en indgaaende Analyse af den religiøse Situation i England. Beretningens Forfatter, der er Kvæker, er kommet til det Resultat, at samtlige Kirker og Sekter — men Undtagelse af den romersk-katolske Kirke — er i støt og rolig Tilbagegang, at de stadig mister flere og flere Tilhængere og at hele det engelske Folk nu blot vegeterer paa Fortidens aandelige Kapital.

Beretningen tegner et Billede af et i alt væsentligt irreligiøst Samfund, hvor det kun lykkes Katolikkerne at hævde sig og endog vokse en lille Smule. De fleste Mennesker har sagt sig fri af Religionen og Daabshandlinger, Ægtevielser og Begravelser be-

tragtes nærmest som en Slags »Formaliteter«. Den store Mængde betragter ikke længere den kristne Lære som et Bidrag til Løsningen af Dagliglivets Problemer. Beretningerne støtter sig paa grundige Undersøgelser, foretaget i to Byer (York og High Wycombe), der maa betragtes som repræsentative, gennem et Par Aar, men bekræfter tilige, at de kristne Værdier ikke er uddøde. De engelske Idealer og de moralske Maalestokke maa endvidere betegnes som kristne, og som en opmuntrende Kendsgerning kan noteres, at der er en »aandelig Hunger efter en supranational Religion« til Stede.

Om Aarsagerne til den anglikanske Statskirkes Tilbagegang udtaler Beretningen, at den Omstændighed, at Mænd som f. Eks. den anglikanske Biskop af Birmingham, Dr. Barnes,

der propagerer de mest forrykte Teorier om Menneskevordelsens Hemmelighed og om eugeniske Spørgsmaal samt drager den kristne Tros mest fundamentale Sandheder i Tvivl, tilhører den anglikanske Kirke, er skæbnesvanger for denne. Ligeledes lider Anglikanismens Ry paa Grund af de prokommunistiske Elementer indenfor Gejstlighedens Rækker, og da især den saakaldte »røde Dekan«, Dr. Johnson.

Hvad angaar Nonkonformisternes (Frikirkernes) Tilbagegang, hedder det, at det er umuligt at se bort fra det store Frafald, omend der udfoldes enorme Anstrengelser for at faa fat i Ungdommen. Ligeledes maa Frikirkernes store Hang til i alle Henseender at ville tilpasse sig den moderne Tid ikke undervurderes — det er ikke saa løjerligt, slutter Beretningen, naar Kirkerne omdannes til Teatersale med Fautenil og der i Stedet for Prædiken bydes paa Underholdningsmusik og Filmsforevisninger.

Sheens Løbebane. Han er født i 1895 i El Paso i Staten Illinois, ikke langt fra Chicago, og blev præsteviet i 1919. Han kastede sig tidligt over filosofiske Studier og afsluttede disse ved Angelicum i Rom og i Louvain. En Periode docerede han ved Westminster-Seminarieret i London. Titler og Æresbevisninger begyndte at strømme ind, og i Dag er han Professor ved det katolske Universitet i Washington, men ikke nogen helt almindelig Professor. Han er ingen Bogorm, der gemmer sig i et Studereværelse. Et Utal af Prædikener og Taler har han holdt samt skrevet 25 Bøger, for slet ikke at nævne tallose Brochurer og Avisartikler. Men alligevel virker han ikke træt. Sheen er den vigtigste Prædikant i den saakaldte »Katolske Times«, der hver Søndag transmitteres over det største amerikanske Radioselskab, National Broadcasting Company's hele Net, og Fagfolk mener at kunne konstatere, at han aflyttes af mindst 20 Millioner Lyttere. De Breve, der strømmer ind til ham som Følge af disse Udsendelser, er Legio, og han har en betydelig Andel i de amerikanske Konvertiters Antal. Blandt dem, der via Sheen har fundet Vej til Kirken, kan nævnes Henry Ford II, Fritz Kreisler, den tidligere Redaktør af det kommunistiske Organ i New York, Louis Budenz samt den fremragende Journalist Clare Booth, der er en af Amerikas mest indflydelsesrige Kvindeskikkelser. Venner og Modstandere lytter med samme Interesse til ham. Tit og ofte er Protestanter, Jøder og Fritænkere lige saa grebne af ham som Katolikkerne, omend de ikke alle stemmer overens med ham i Anskuelse. Det er nemlig en Nydelse at høre ham: han er formfuldendt som Taler og hans Fremtoning vinder ved den Alvor, der taler ud af alle hans Bevægelser. Han har Evnen til med Sprogets Magt at rive sine Tilhørere med. Han slutter altid sine Radiotaler med Ordene: »God love you«,! og han udtaler disse Ord paa en saadan Maade, at man føler, at her er en Mand, der forkynder den Sandhed, der er hans hele Liv.

Men hvad er det da, han taler om, hvilke Emner vælger han? Sheen prædiker altid om Kristus, ogsaa selv om hans Temaer er af socialpolitisk eller ren politisk Karakter. Han er altid først og fremmest Præsten, og det, han siger, det siger han som Præst, som Apostel, som Missionær. Det er formentlig ogsaa derfor, at han kan tillade sig at tage Stilling til alle Dagens Problemer, til den sociale Retfærdighed i vort moderne Samfund, til Kommunismen som Verdensanskuelse, til Emner som Skilsmisse, Børnebe-grænsning, Psykoanalyse, Krig og Fred, og der lægges Mærke til Sheens Stemme.

Pavernes sociale Encyklikaer er et af Sheens Yndlingsemner. Faa har som han forstaaet at fortolke disse den Hellige Stols vejledende Anvisninger. Og der er tit og ofte fulgt Handling efter Ordene. Han har i flere Tilfælde formaaet Industrimag-nater til at indrømme Arbejderne bedre Kaar, og han har med Forkærlig-

hed taget sig af Negerbefolkningens Sag. Hans Ord virker saa kraftigt, at man uvilkaarligt føler, at her drejer det sig ikke om en tonende Bjælde, men at der banker et varmt Hjerte bag Ordet.

Sheen er en af Evangelicists store Forkyndere — uden dog at være en Profet, han er en benaadet Fortolker af Gudsordet, en Mand, der helt og holdent hører hjemme i vor Tid og som staar med begge Ben paa Jorden,

som lever med vor Tid og utrættelig raaber ud over Jorden indtil denne ikke længere kan undgaa at høre det. Og denne Stemme, der saa usvigeligt og indtrængende forkynder Guds Ord, er samtidig lykkeligvis den katolske Kirkes Røst, trods alt det moderne i Formuleringen en fuldkommen ortodoks Røst, der taler ud til Verden fra den ene, sande Kirkes Hjerte, ret som vilde den sige, at den følte Glæde ved at forkynde Herrens Ord.

MONTE CASSINO rejser sig af Ruinerne

Paa en nøgen, forblæst Bjergtop i Latium, højt over Lirios og Rapidos muntre Flodløb, knejste der for blot faa Aar siden et gammelt Klosterbo med Verdensry. Idag arbejder et Dusin Benediktinerpatres deroppe sammen med nogle Hundrede Handværkere paa at lægge et Puslespil sammen, bestaaende af Sten fra det gamle Monte Cassino, som den anden Verdenskrigs Bomber lagde i Grus hin Marts-morgen 1944. Ødelæggelsen af Monte Cassino har senere været Genstand for megen Kritik — men denne Kritik rejser ikke Borgen, der skal Haand-

kraft til, og det er forbløffende at se, hvorledes de store Mure lidt efter lidt rejses deroppe, akkurat som de saa ud før den store Ødelæggelse. Og træder man idag ind gennem Porten, hvor Ordet PAX — Fred — i mægtige Bogstaver staar som en næsten blodig Ironi, og stiger op ad Trappen til det indre af Klosteromtten, saa mindes man faktisk mere om Krig end om Fred. Til begge Sider ligger der Bjerge af disse »Mosaikstykker«, der hører til det mægtige Puslespil, Søjlefrag-menter, Arme og Ben af Statuer, — Engleansigter — over 400.000 Kubik-

Midt mellem Ruinerne staar - tilsyneladende uskadt - Monte Cassinos Stifter, den store hellige Munkefader Benediktus Statue. Figuren fandtes faktisk intakt ved Oprydningen, kun Hovedet manglede, og nu har en Billedhugger blandt Patrene genskabt dette efter Fotografier af Statuen.

Det gamle Refektorium er i Øjeblikket indrettet til Opbevaringsplads for en hel Del af de Kunstskatte, der kom frem under Oprydningen, ogsaa senere vil finde Plads i det genopstandne Monte Cassino.

Som Fugl Fønix af Asken -

meter Ruiner har man maattet rydde af Vejen, inden Genopbygningsarbejdet kunde begynde. De Radiolyttere, som for kort Tid siden havde Lejlighed til under en af Statsradiofoniens Italiensfeatures sammen med Pastor Schindler at aflægge Monte Cassino et Besøg, fik en levende Beskrivelse af Situationen idag. Mangt og meget har kunnet reddes, saaledes f. Eks. den hellige Benedikts Statue samt en Statue af Ordenens store Velgører Kong Ferdinand II af Napoli, der nu er sat sammen af et lille hundrede Stykker, fundet rundt om i Ruindyngene. En hel Del af de mest værdifulde Malerier og Kunstskatte var imidlertid bragt bort, inden Bomberne faldt, og den store Munkefaders Grav blev ligeledes som ved et Mirakel forskaant — en Bombe slog ned gennem Taget, men eksploderede ikke. Ingen er i

Stand til at udmaale de Skader, der er sket paa Monte Cassino i Penge, og med Penge kan man ikke genskabe de Værdier, der er gaet tabt. Benediktinerne paa Monte Cassino ved imidlertid, at det vil tage Aar, inden Klosterborgen igen er rejst, men Ordenens gamle Valgsprog: *Succisa virescit*, det fældede Træ grønes paany, vil endnu engang ske Fyldest.

F. G.

FILMEN OM BARNEHELGENEN MARIA GORETTI

En af de Helgenkaaringer, der fandt Sted i det forløbne Jubelaar, og som vakte saa stor Opmærksomhed i hele Verden, var Kanoniseringen af lille *Maria Goretti*. Det var en Begivenhed ikke mindst paa Grund af hendes Alder — det hører dog til Sjældenhederne, at et Barn paa 12 Aar faar Lejlighed til at aflægge et saadant Bevis paa sine Dyder, at hun bliver trukket frem af den store Skare af jævnaldrende, fromme Børn og ligefrem helgenkaares. *Maria Gorettis* Liv maa imidlertid ikke vurderes som en Enkelt-skæbne, hvor stort og skønt det end formede sig, men det maa ses som symbolsk for alle dem, der netop i vor Tidsalder, der rummer saa megen Forfølgelse og saa megen sjælelig og materiel Nød, hellere vælger allehaande Smertes, ja endog Døden, end overtræder deres Samvittigheds Røst. *Maria Gorettis* Helgenkaaring maa ses som en Kanonisering af alle de mange, Mænd, Kvinder og Børn, der forfølges for deres Dyders Skyld. Men den lille Marias Ophøjelse til Helgenlorien viser tillige, at det er ligegyldigt, fra hvilket socialt Stade man end kommer, om man er rig eller fattig, dannet eller mindre aandelig velstaende i denne Verdens Øjne. Hovedsagen er

det indre Forhold til Gud og Guds Naade, det ubetingede Ja-ord til Gud, selv naar det kræver Ofre.

Maria Goretti var ældste Barn i en børnerig Bondefamilie. Allerede fra sin tidligste Barndom maatte hun være med til at bære sin Part af Forældrenes jordiske og materielle Sorger. Familien levede i yderste Fattigdom i de dengang endnu uopdyrkede Pontiske Sumpe, hvor Jorden er mager og Klimaet usundt. Men endnu mere trykkende end selve Arbejdet var den sociale Usikkerhed, den absolutte Afhængighed af Herremanden. Der var da ogsaa kun faa Solskinsstunder i Familien *Gorettis* Liv, faa Øjeblikke, hvor Glædens Solskin trængte igennem den saa dystre Livs-atmosfære. Men var Verden rundt om mørk, saa trængte Religionen saa meget des dybere ind i Dagliglivet og forklarede den enkeltes Tanker, Gøren og Laden. Førstekommunionsdagen staa da ogsaa som en klar og lysende Stjerne i lille Marias Liv, den Dag, da hun første Gang modtog sin himmelske Herre og Frelser, da hun svor ham Troskab og samtidig ikke undlod at bede for den Person, der allerede bejlede til hende med saa forførende Ord. Men hendes Liv tilspidser sig hastigt og dramatisk. Den forsumpede *Alessandro*, hvis Hjerter er fuldt af lidenskabeligt Begær, er kun ude efter at forlede den lille Pige — der ikke engang har Anelse om hans Begær — til Synd. Marias Svar er klart i en Samtale med Faderen, hvori hun erklærer: »Jeg vil hellere dø end begaa en Synd«. Denne Udtalelse er som en Art Forvarsel, thi kort efter stikker *Alessandro* hende ned med en Kniv, efter at han forinden forgæves havde forsøgt at forlede Pigebarnet til Synd og bliver dermed Morder. Efter denne Handling kommer den lille Marias hele Sjælsstorhed: Glad og klar udtaler hun paa sit Dødsleje Tilgivelsens Ord overfor sin Morder.

Dette jævne, beskedne, af den store Verden saa lidet paaagtede men dog saa straalende Liv er for nylig blevet skildret i en smuk, italiensk Film, der bærer den karakteristiske og meget talende Titel »Cielo sulla pallude«, »Himlen over Sumpene«. I et ydre og helt trostesløst Milieu hensluder Familien *Goretti* sit daglige Liv, og dog er det ikke haabløst, men tværtimod gennemtrængt og oplyst af en alt overstraalende Troens Sol; Filmen viser tillige, at den sande, dybe Sjælens Lykke ikke kan sidestilles med Rigdom og jordisk Velstand. Men endnu eet viser Filmen, nemlig den gamle, men stadig levende Sandhed om, at Dyd og Hellighed sjældent falder ned fra Himlen, men maa erhverves gennem møjsommelig Kamp og Stræben, at det ikke er ligegyldigt, hvilket Milieu, Mennesket vokser op i, men at Livsmilieuet tværtimod har en afgørende Indflydelse paa Menneskets Udvikling, dets Tænken, Følen og Handlen. *Maria Goretti* formes gennem velmenende, fromme Forældre til en from Pige, som med Guds Naade i det afgørende Øjeblik selv svarer sin Forfører med det afgørende Nej.

Ch. R.

Vatikanet opretter international Udvandringskommission

I adskillige Aar har Vatikanet gjort en meget anselig Indsats for Hjælp til Krigsfanger og Flygtninge, og Hundreder tusinder af Flygtninge er aabnet Adgang til Emigration. Med en Organisering af dette Spørgsmaal for Øje har Vatikanet nu etableret en *International katolsk Udvandringskommission* med Generalsekretariat i Geneve. Kommissionen er sammensat af Repræsentanter for de forskellige Ind- og Udvandringslande samt fem af den Hellige Faders personlig udnævnte Fagmænd indenfor Udvandringsagen. For Schweiz's Vedkommende faldt det ærefulde Valg paa Generalsekretæren for det internationale Caritas, Mgr. Dr. G. Crivelli, der iøvrigt i Aarevis har været aktiv for Flygtningssagen. Pastor Knud Ballin, København, indtager ligeledes en fremtrædende Post indenfor den *Internationale katolske Udvandringskommission*. (KIPA)

Storstilet Propagandaudstilling i Leningrad mod Vatikanet

Ifølge Oplysninger i »Pravda« har hidindtil over 40.000 Personer besøgt den anti-vatikanske Udstilling i det religionshistoriske Museum i Leningrad. Sovjetregeringens officielle Organ betegner Udstillingen som en »stor Succes«. »Pravda« udtaler bl. a. »Et stort Antal Dokumenter, Skitser, Tegninger og Originaltekster tegner et Billede af Pavernes blodige Historie — Paverne, der søger at kvæle Folkenes Frihed. Samtidig illustreres ogsaa Folkenes Kamp mod Pavedømmet. Udstillingen viser os ganske klart Pavernes nære Forhold til Fascismen, Vatikanets Forbindelse med Wallstreet samt Organiseringen af Vatikanets Spionagenet, der inspirerer Sammensværgelserne i de folkedemokratiske Lande. De enkelte Udstillingsgenstande fremhæver Folkenes tillagende Reaktion mod den Krigsophidselsespolitik, som Vatikanet tjener«. (KIPA)

Stor Præstemangel i Østrig

I Østrig, der omfatter seks Bispedømmer og to apostoliske Administraturer mangler man mellem 800 og 1000 Verdenspræster; naar man tager Ordensfolkene med i Betragtning, bliver Tallet langt over 1000. (KIPA)

Ny Propagandabølge mod den sidste Biskop i Czekoslovakiet

De czekiske Kommuniste har sluppet en heftig Propagandabølge løs mod den sidste af de katolske Biskopper, der endnu befinder sig paa fri Fod, nemlig Mgr. Matocha i Olmütz. Hans ærkebiskoppelige Ordinariat kaldes for et sandt Spind af kirkelig Reaktion, og Mgr. Matocha beskyldes for at have sammensvoret sig med kapitalistiske Elementer for at dreje Historiens Hjul tilbage.

Mgr. Matocha er efter Ærkebiskop Berans Arrestation den højeste katolske Autoritet i Czekoslovakiet, og man beskylder ham nu for at have mobiliseret den katolske Opposition mod Regeringen. (KIPA)

Byraadet i Fritzlär har enstemmigt vedtaget at udnævne Sr. Marianne af de Barmhertige Søstres Kongregation til Æresborger i Anledning af hendes gyldne Ordensjubilæum. Det sker som en Anerkendelse af hendes 50-aarige Virke ved Helligaandshospitalet i Fritzlär. (CND)

I Bispedømmet Parsau har »Jehovas Vidner« paa flere Steder forstyrret den religiøse Fred, saaledes f. Eks. i Valfartsbyen Altötting, hvor de har krænket Pilgrimme ved deres paatrængende Propaganda. (KIPA)

J korte Træk -

Forrige Søndag helgenkaaredes i St. Peter de to Salige Mazarello og Violar. Peterskirken var som sædvanlig fyldt til sidste Plads med Pilgrimme fra alle Verdenshjørner. Talrige Kardinaler omgav den Hellige Fader, der saavel ved sit Indtog i Kirken som da han forlod denne blev hilst med uhyre Ovationer. I sin latinske Tale hyldede Paven begge de helgenkaarede Kvinders heroiske Liv og Dyder og erklærede, at netop paa dette Omraade havde vor Tid meget at lære. (KIPA)

Under Festsplilerne i Zürich er den afdøde franske Digter Georges Bernanos sidste Værk, en Dramatisering af den tyske Forfatterinde, Gertrud von Le Forts Novelle »Den sidste paa Skafottet« blevet opført og opnaede stor Succes. Skuespillet, der oprindeligt var tænkt som Filmsmanuskript, bærer Titlen »Den benaadede Angst« og skildrer Karmeliterindernes Dødsang fra Compiègne til Skafottet under den franske Revolution. (CND)

Paa Pilgrimsfærd gennem Europa

har i denne Uge maattet udgaa paa Grund af Pladsmangel. I næste Uge fortsætter Serien imidlertid.

UGEBLADETS FEUILLETON

28.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Den ene af Soldaterne raaber til ham, idet han passerer:

»Hej, du Murer, du har vel ikke set en Tigger rende omkring i Montbernage?«

»En Tigger?« svarer Mureren. »Næ, jeg har ikke set nogen Tigger — og gives der iøvrigt Tiggere i vore glørværdige Tider?«

Og efter at have vekslet et Par Ord med Nationalgardisterne fortsætter Mureren fløjtende videre til Poitiers, hvor han straks slaar ind paa den Vej, der fører til Sygehuset.

Politiofficer Carabin træder ind i Fru Bernards lille Grøntforretning. Det giver et Sæt i hende, da hun ser Uniformen, men da hun opdager, hvem det er, trækker der et Smil frem paa hendes Ansigt.

»Du gjorde mig vel nok bange, Fætter! Jeg troede minsandten, at det var en nu Husundersøgelse!«

»Gavtyvene bliver altid bange, naar de ser Politiet,« svarede Carabin spøgende, »men alvorlig talt, Augusta, jeg har en Sag, som jeg nødvendigvis maa tale med dig om. Der er vel ingen, som kan lure paa os her?«

»Saa maa du hellere komme med ovenpaa, Fætter, her kan komme en

Kunde ind hvert Øjeblik, ovenpaa er vi sikre.«

I Dagligstuen fortalte Carabin om den Opgave, der var blevet ham tildelt.

»Du maa tro mig, Kusine,« sagde han, »at efterspore Forbrydere, det kan jeg lide, det er mit Arbejde. Men at opspore Edsnægttere, at udspionere vore gejstlige og overgive dem til Guillotinen, kun fordi de trofast holder fast ved deres Kirke, føj! Saa forlader jeg hellere min Stilling.«

»For Guds Skyld, gør det ikke, Fætter, det er en stor Lykke, at det netop er dig, der har faaet den Opgave. Hvis det havde været en anden, var det sikkert blevet meget værre.«

»Jamen, jeg maa da foretage Husundersøgelse baade ved Dag og Nat.«

»Ja, men du kan da give os Besked i Forvejen, og saa finder du jo ikke noget. Det skal vi nok sørge for.«

»Godd, saa gør vi det saadan,« svarede Brigaderen. »Men endnu eet; jeg ved, at edsnægterne fejrer den hellige Messe i Pasquiers Lade. I maa være mere forsigtigt. Fremfor alt maa der ikke mere synges saa højt, det kan jo høres helt ind i Byen. Og saa vilde det være godt, hvis I ikke altid samlede paa det samme Sted. Og nu Gud være med jer!«

Dermed gik Politiofficeren, men Fru Bernard sørgede for, at der blev truffet alle de Forsigtighedsregler, som hendes Fætter havde anbefalet, skønt ogsaa hun maatte beklage, at man for Fremtiden maatte afstaa fra

at synge under den hellige Messe.

Den gode Søster Ave ved Hospitalet lo højt, da hun genkendte Præsten Peter Coudrin, da han som Murer kom ind med Mørtelspand paa Skulderen.

»Hvad vil I mure her, Eders Højærværdighed?« Men Præsten lagde Fingeren paa Munden og hviskede: »Stille Søster, jeg er ikke alene!« Dermed pegede han paa sit Bryst, hvor han havde skjult det Allerhelligste. Da sank Ordenssøsteren stille paa Knæ og tilbad Frelseren, som under en saa udmyg Fonklædning som en Tyv maatte snige sig til de elendige.

»Paa Værelse 3 venter en syg Eder,« hviskede hun, »han har det meget daarligt, han lever ikke Dagen tilende.«

Da Coudrin stod ved Sygesengen, vidste han, at han stod ved en døendes Leje. En ung Mand med et ligblegt Ansigt laa foran ham og saa med feberhede Øjne paa den mærkelige Fremtoning af en Murer.

»Hvem er De,« spurgte han med svag Røst.

»En Præst, der vil hjælpe Dem hjem til Gud,« svarede Coudrin.

»Jeg har ikke skriftet i lange Tider,« kom det fra den syge, »jeg har været et meget slet Menneske.«

Coudrin lagde forsigtigt Haanden paa den syges Pande og sagde: »I Himlen er der mere Glæde over en Synder, som gør Bod, end over nioghalvfems Retfærdige, som ikke har Omvendelse behov.« (Fortsættes)

Stafettens portrætter

Simone Weil var af race jøde, men følte sig stærkt tiltrukket af den katolske kirke. Til trods herfor blev hun dog aldrig døbt. De fleste har sikkert allerede stødt på hendes navn (ellers vil de sikkert snart gøre det) i bøger og blade, hvor hun fortælles at have opnået en ny og moderne form for hellighed.

Simone Weil var franskmænd, men døde 34 år gammel som flygtning i England i 1943. Allerede som 20-årig viste den højt begavede pige, der på det tidspunkt var en af sit universitets stjerner, en bemærkelsesværdig indfølelse med de svage og undertrykte, der på den tid fandtes i stort antal blandt de arbejdsløse og underbetalte.

Hun var ikke den første og vil heller ikke blive den sidste af de mænd og kvinder fra de mere velstillede klasser, der på en *positiv* måde har interesseret sig for de små i samfundet; — men Simone Weil var alligevel en undtagelse i den måde, hun viste sin interesse — og i sit motiv.

Hun var ikke interesseret i arbejderne som en klasse. Hun tilhørte ikke noget politisk parti. Hun var hverken social eller national. Det var medmennesket som person — hendes virkelige broder, hun ville hjælpe — hendes broder i Kristus. *Hendes motiver byggede udelukkende på åndelig grund.*

Det er vanskeligt — eller rettere fuldstændig umuligt — i få ord at give et fyldesigende billede af denne hellighed, som omfattede en total og bogstavelig selvfornægtelse og en dyb forståelse af og kærlighed til lidelsen — og specielt Kristi lidelse; — en forståelse, der ikke udsprang af en sygelig interesse for lidelsen, men modsat af hendes sjældne forståelse af elendighedernes elendighed — af menneskets lidelse.

Og dog blev alt dette levende udenfor kirken — men sikkert alligevel gennem en meget udviklet indre forbindelse med Gud. Hendes kritik af kirken var på mange måder skarp, men dog rettet mod det rent ydre ved kirken liv — ikke imod det indre.

En moderne kvinde som Simone Weil er en udfordring, — en udfordring imod det katolske ydre liv — imod kvaliteten af katolsk bønsliv, imod katolikkers mislykkede bestræbelser for at være sande kristne.

Det er sikkert rigtigt, at det er disse vore mangler og fejl, man må give skylden, når det moderne desillusionerede menneske ikke igen bliver inspireret af kirken, — som i sandhed i sin lære har langt mere at give end en enkelt sjæl, der er nok så beundringsværdig — som Simone Weils var.

Katolsk nationalist?

Oskar havde været inde og se en film med *Spencer Tracy*. Der var ærligt talt ikke meget ved filmen, men *Oskar* vidste, at *Spencer Tracy* er katolik, — og alene af denne grund tvang han sig til at synes om filmen. Sådan er det altid med *Oskar*. Dengang Amerikas præsident afskedigede en af sine generaler, der var mindre vellidt her i Europa, følte *Oskar* sig straks forpligtet til at forsvare generalen vidt og bredt, fordi han havde set et billede, hvorpå han hilser hjerteligt på en kardinal.

— Og sådan var det også dengang, da den katolske kunstner *P. P.* holdt sin abstrakte udstilling. Alle aviser gav udstillingen en dårlig kritik, og alle de besøgende syntes, at »det var noget værre hø«, — men *Oskar* var vældig begejstret.

— Og dengang den katolske højesteretssagfører *S. S.* var forsvarer for storsvindleren *X. X.* — da så *Oskar* det også som sin personlige pligt at »holde med« storsvindleren.

Oskar er et typisk eksempel på, hvad man kunne kalde en »katolsk nationalist«. I den retning er han mere national end den mest danske dansker, — og det er jo, når man betænker ret, i virkeligheden fuldstændig tosset.

I et samfund, som det vi danske katolikker lever i, kan man måske tit og ofte (ganske berettiget) føle sig fristet til at hjælpe en trosfælle (en udvandet form for frimureri) — men derfra og så til over en bank at skulle billige, støtte og reklamere for alt det, ens trosfæller foretager sig — *der er nu et langt spring.* *Jumbo.*

Sukker i champagnen

En af grundene til, at enkelte mennesker har så svært ved at forstå Jomfru Maria, er, at alt for mange af dem, der har prædikat eller skrevet om hende (eller malet hende), har anstrengt deres veltalenhed næsten til falsk.

Tænk på det, vi ved om hende: at hun var fuldstændig syndefri, uden den mindste plet af arvesynden eller egen synd; at hun fødte Guds søn til verdens frelse — og forblev dog jomfru; at hun er det eneste menneske i himlen i besiddelse af både sjæl og legeme, som alle de frelste også vil være på den yderste dag.

Disse sandheder er så fuldennde i deres egen realitet, at prædikanten kun behøver at fremsætte dem lige ud af landevejen. De behøver ikke yderligere glans fra hans veltalenhed.

At pynte på disse sandheder ville være det samme som at putte sukker i champagne. *F. J. S.*

Vel mødt i ...

Jesu Hjerte: Sø. 8. kl. 10: Start fra Stenosgade på badetur til Rungsted.

FILM

Sidste år omtalte vi i en kronik en ny amerikansk best-seller »*The Edge of Doom*«, der handlede om en ung mand, der slår sin sognepræst ihjel. Bogen, hvis forfatter hedder *Leo Brady*, modtog i 1949 prisen som årets bedste katolske roman. I 1950 filmatiserede *Samuel Goldwyn* bogen — hvilket kostede ham to millioner dollars.

Hovedrollen indehaves af den unge *Farley Granger*, og endvidere medvirker *Dana Andrews*, *Mala Powers* og *Joan Evans*. *Farley Granger* og *Joan Evans* medvirker også i *Samuel Goldwyns* »Du er vor egen«, der netop for nylig har haft danmarkspremiere. — Titlen »*The Edge of Doom*« kan oversættes på mange måder, men holder man sig til den tyske titel, »*Auf des Schicksals Schneide*«, bliver »*Skæbnens æg*« sikkert mest nøjagtigt.

(På en forespørgsel oplyser *St. Ansgars boghandel*, at bogen foreligger på amerikansk i kandiseret pockel-book-udgave. (N.B.: Det er kun omslaget, der er kandiseret).)

*

For nogen tid siden bragte »*Stafetten*« en artikel om den italienske barnehelgen *Maria Goretti* — en artikel, der var illustreret med det desværre eneste foreliggende billede af helgenen. Billedet var af den sædvanlige afskrækkende type: sødladent og retoucheret.

Fra Italien har vi modtaget meddelelse om, at den lille helgens liv er blevet filmatiseret med barneskuespillerinden *Ines Orsino* i hovedrollen. Filmen hedder »*Himmel over sumpen*« — ordret oversat — den kommer nok til at hedde noget andet — *hvis* den overhovedet kommer frem herhjemme.

Man må håbe, at filmen ikke er af samme karakter som det billede, vi i sin tid bragte — for så gør det ikke spor, at vi ikke får den at se.

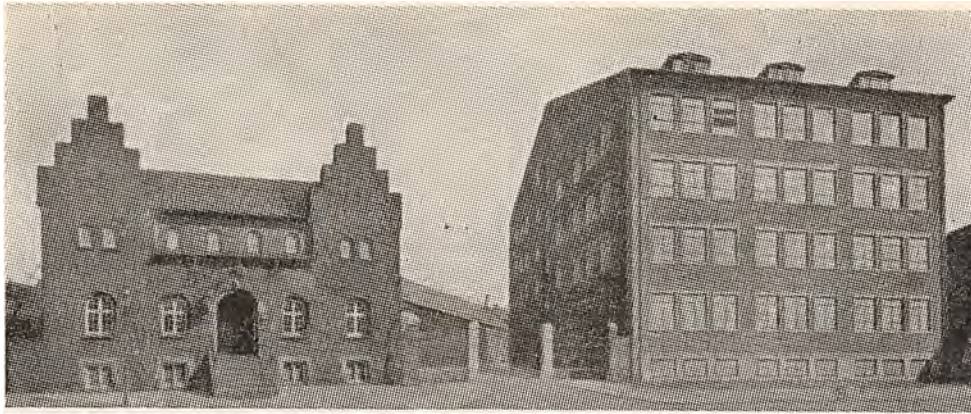
Interessant at vide, 5.

Fornylig udkom den nu afdøde *Robert Ripleys* sidste samling af de berømte »*Believe it or Not*«s — kuriositeter, som forfatteren samlede på sine mange rejser igennem over 200 lande. I denne tredje (og altså desværre sidste) samling omtales en engelsk bibelforsker, *Hartwell Horne*, der i 17 år ikke bestilte andet end at lave en statistisk over det gamle og nye testamente. Hør her, hvad han kom til:

»Biblen indeholder 2.566.480 bogstaver, 773.693 ord, 31.102 vers, 1.189 kapitler og 66 bøger. Det længste kapitel er den 119. Salme, det korteste den 117. Salme. Ordet »og« findes ialt 46.277 steder, mens ordet »Herre« findes 1.855 steder«.

* — Hvilken flid!

ali.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.
Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.
Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE
Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**
Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik
P. C. Nielsen

Visselngade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Briller

saa **Berg**

EXAMINERET OPTIKER

Nørregade 9 . **Telf. 261**
Lev. til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 235

Leverandør til St. Maria Hospital

Horsens

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Berg *Blikkenslagermester*

Autoriseret Oes- og Vandmester
Langellnle 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telefon 1026
Leverandør til katolsk Mængde

Køb Deres bøger i
SANKT ANSGARS BOGHANDEL

Læg kun Mærke til det bedste –
køb i

KONGENS NYTORV

ALTERLYS

i alle Størrelser

og isvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog og andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli.

8. S. 8. Søndag e. Pinse (680—60); 2. Bøn: St. Elisabeth, Dronning af Portugal (922), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)); Præf. (521).
9. M.† Feria (680—60); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præfation (525).
10. Ti.† Syv h. Brodre samt St. Rufina og St. Secunda (993); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
11. O.† St. Pius I (994); 2. og 3. Bøn som Tirsdag; Apostlenes Præf. (524).
12. T. St. Johannes Gualbertus (994); 2. Bøn: St. Nabor og St. Felix (995); alm. Præf. (525).
13. F.† St. Anacletus (996); 2. og 3. Bøn som Tirsdag; Apostlenes Præf. (524).
14. L. St. Bonaventura (996); alm. Præf. (525).
15. S. 9. Søndag e. Pinse. (grøn)

FERIEBØRNE - ENDNU ENGANG

Sommerferien er begyndt, og Børnene er rejst. Takket være vore Læseres Gaver har det i Aar været muligt at kunne sende et stort Antal Børn ud paa et Sommerophold, som vil være dem til Gavn, naar den lyse Tid atter er forbi, og de vender tilbage til Storbys Stenørken. Vi benytter derfor Lejligheden til at takke alle — ikke mindst de, der kom til til sidst, der har jo aldrig endnu været »Overskud« paa Feriebudgettet, og derfor har netop de seneste Bidrag været meget kærkomne — for hvad de har ydet, stort eller smaat. Børneskarens Aftenbøn gælder dem alle!

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpriser 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

København

St. Ansgar (Bredgade 64): 7; 8; 10.
St. Mariæ (Jens Jessens Vej): 8; 10.
Jesu Hjerter (Stenosgade 2): 6; 7; 8;
10; 11½.
Sakraments (Nørrebrogade 27): 8;
10.
St. Annæ (Dr. Elisabeths Allé 3):
8½; 10.
Immaculata (Strandvej 91): 7; 10.
St. Andreas (Ordrup): 8; 10.
St. Therese (Bernstorffsvej St.): 9;
11.
Hoffmanns Minde (Valby Langgade
117): 7½.
Hvidovre (Strøbyvej 2): 9½.

Nordsjælland

Asserbo (Skovbovej): Kun lejlig-
hedsvis messe.
Dragør (Øresundsalle 48): 1. og 15.
Juli: 10.
Farum (Gl. Farumgaard): 7; 9½.
Helsingør (Nygade 8): 8; 10.
Hillerød (Godthaabsvej 24): 10.
Hørsholm (Marievej): 8½.
Lyngby (Lyngbygaardsvej 1): 8; 9;
10; 11½.

Øvrige Sjælland

Holmegaards Glasværk: sidste Søn-
dag i Md., dog ikke Juli: 9.
Køge (Bjerggade 22): 8¾ (dog ikke
8/7, 12/8 og 9/9; 10¼.
Næstved (Præstøvej): 8; 10.
Ringsted (St. Knudsgade 19): 8; 10.
Roskilde (Frederiksborgvej 11): 6;
8; 10.
Slege: 19. August: 10.
St. Heddinge (Højskolehjemmet):
8/7, 12/8 og 9/9: 8.
Vordingborg (Chr. Winthersvej): 1.
og 3. Sønd.: 10.

Lolland-Falster

Nykøbing F. (Bispegade 12): 8;
10½.

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20): 9½.
Ronne (Østergade 59): 8; 9½.

Fyn

Nyborg (Vindingevej): 8; 10.

Jylland

Aalborg (Kastetvej): 6; 8; 10.
Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10. (9
Komm.).
Kolding (Tøndervej 17): 7½; 10.
Randers (Thorsgade 22): 7; 10. —
2. Søndag i Md.: 8; 11.
Silkeborg (Hostrupsgade 16): 7; 10.
Sønderborg (Ringridervej 35): 10,
dog ingen Messe 15. og 22. Juli.
Vejlø (Blegbanken): 7½; 10.
Viborg (St. Leonisgade 12): 8; 10.

Basar i Helsingør

Søndag d. 22. juli og mandag d.
23. juli afholdes den årlige basar til
fordel for St. Vincentssøstrenes barm-
hjerlighedsarbejde i Helsingør og om-
egn i skolelokalerne Nygade 6—8. Alle
— også tilrejsende — indbydes ven-
ligst — og gaver modtages med tak af
søstrene.

Husholderske

søges af sognepræst i København.
Billet mærket »Husholderske« indsen-
des snarest muligt til Katolsk Ugeblads
Redaktion, Nørrebrogade 27 C,
København N.

Retræte for Herrer paa Dalum Kloster

afholdes i Aar fra Mandag Aften den
20. August til Fredag Morgen den 24.
August. Udgiften er kun 20 Kr. for
hele Opholdet. Retræten ledes af Pa-
ter Fr. Horn, O.S.C.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

<p style="text-align: center;">Aalborg</p>	<p style="text-align: center;"><i>Stat Annoncererne!</i></p>	<p style="text-align: center;">WORNING PARVER - LAKKER - TAPETER TELEFON 121</p>
<p>Aroma KASTETVEJ 44 Telefon 9693 Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa</p>	<p>Mia Isbaren Hj. af Ryesgade og Kastetvej 1. KL.s IS og KONFEKTURE</p>	<p>Ulmer Verner sen 1. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillians Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. Pers Efterfølger Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 5B . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricolage og Herrelingeri</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørførr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p style="text-align: right;"> Mathias Christensen TELF: 1556 ABSALONSGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udfører Arb. v Kamillianerklinikken</p>
Holbæk		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedlundsgade 1 . Tlf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Gør Deres Indkøb i Frugt- og Blomsterforretningen »ROSEN« Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Olarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

URBI ET ORBI

Efter Processen i Budapest

OPTAKT TIL SKÆRPET KIRKEFORFØLGELSE

Processen mod Ærkebiskop Grösz af Kalocsa har paany faaet Verdens Opmærksomhed til at søge østpaa. Efter at den tidligere Sporvejsfunktionær Istvan Kossa har overtaget Ledelsen af »Departementet for kirkelige Anliggender«, er den anti-kirkelige Kurs i Ungarn blevet kendeligt skærpet og har nu altsaa ført til Processen mod Ærkebiskop Grösz. Moskva har dikteret Kossa følgende Program paa fem Punkter: Likvidering af de katolske Biskopper, Uskadeliggørelse af den yngre Gejstlighed, Pres paa Gejstligheden paa Landet for at faa den til at bøje sig for det kommunistiske Partis Anvisninger. Besættelse af Bispeembederne med tilforladelige »patriotiske Præster« samt — sidst men ikke mindst — Kirkens fuldstændige Adskillelse fra Rom. Man er altsaa allerede i Gang med at realisere dette Program, og Indledningen er gjort med Mgr. Grösz, der nu er blevet idømt 15 Aars Fængsel. Adskillige unge Præster er forlængst blevet anbragt i Straffekolonier, og mange smaa Gejstlige paa Landet er blevet berøvet deres Jord — og dermed deres Eksistensmuligheder; man har lovet dem, at de vil faa Erstatning, dersom de siger sig løs fra Rom. Dommen over Mgr. Grösz er kun Optakten til yderligere Processer. Det kan i den Forbindelse nævnes, at den ekskommunicerede »Pater« Balogh har kritiseret de »uforbederlige« Biskopper og allerede 20. April bebudet, at der forestod Episkopatet »ubehagelige Begivenheder«. (KIPA)

Uroligheder i Budapest efter Dommen

Ifølge Meddelelse, der er indløbet til Wien, er det i Budapest kommet til Protestdemonstrationer i Anledning af Ærkebiskop Grösz's Arrestation. Politiet maatte skride ind og foretage Anholdelser. Endvidere meddeles det, at de ungarske Biskopper, der endnu er paa fri Fod, har protesteret i Anledning overfor Lederen af »Departementet for kirkelige Anliggender« og stillet sig solidarisk med Mgr. Grösz.

»Daily Telegraph« skriver i en ledende Artikel i Anledning af Retsfarcen i Budapest: Kommunisten hævder nu — akkurat som Hitler gjorde — hver Gang de griber til Forholdsregler mod den katolske Kirke, at nu er det sidste, allersidste Gang: det sagde man ogsaa, da man domfældte Kardinal Mindszenty, hvem man betegnede som den »sidste Hindring« for et godt Forhold mellem Kirken og den kommunistiske Stat. Vi tror ikke paa,

at de ungarske Kommuniste vil holde inde med disse Manøvrer, naar Ærkebiskop Grösz er likvideret — den eneste Hensigt er dog at berøve det ungarske Folk dets Tro.« (KIPA)

Systematisk Beslaglæggelse af Kirken

I August 1950 indledte den ungarske Regering en Ekspropriering af kirkelig Ejendom, og nu har man paabegyndt en systematisk Beslaglæggelse af Kirker, som overdrages til profane Formaal. Hidindtil har Staten overtaget omkring 50 Kirker. Det berømte Notre Dame de Sion-Kapel i Buda er blevet omdannet til Biograf, og den gamle Burgkirche, hvor den hl. Stephans Relikvier opbevaredes, er blevet indrettet til Danselokale. Kirkerummet under St. Gellert-Bjerget har maattet vige for Indretning af et atombombesikkert Luftbeskyttelsesrum, hvorpaa der arbejdes i Øjeblikket. (CND)

Den „røde Dekan“ hos Stalin

Den »røde Dekan« fra Canterbury, Dr. Hewlett Johnson, er ankommet til Moskva for at faa overrakt den ham af Stalin tildelte »Verdens-Fredspris«, som tildeles Personer, der har indlagt sig »overordentlige Fortjenester i Kampen for Konsolidering af Freden«. (CND)

Ny engelsk Gesandt

ved Vatikanet

I den forløbne Uge overrakte den ny britiske Gesandt ved Vatikanet, Sir Walzer Roberts, den Hellige Fader sine Akkreditiver.

Efter Diplomatenes Tiltrædelsestale tog den Hellige Fader Ordet og gav paa forinfuldendt Engelsk Udtryk for sine bedste Ønsker for det engelske Kongehus og førte derpaa Talen ind paa den politiske og ideologiske Konflikt, der idag spalter Verden samt udtalte sig nøje om Begrebet: Frihed og Fred. Frihed — udtalte Paven — er Grundlaget for normale menneskelige indbyrdes Forhold, for den moralske Orden, for den rette Opfattelse af Ret og Pligt. Endvidere udbredte den Hellige Fader sig om den sande Fred, saaledes som han har gjort i sine utalige Fredsappeller. (KIPA)

Frankrig kaarer Præste-Nationalhelte

Den franske Krigsminister har kaaret de to franske Fellpræster, Père Jeanson og Abbé Boulard, der under Udøvelsen af deres Sjælesorgering i Indokina er blevet myrdet af Viet-Minh-Rebeller, til Nationalhelte. Ved en Minde-Requiemsmesse i Invalidkirken i Paris i sidste Uge udtalte Paris' Ærkebiskop, Mgr. Felin, at de begge fortjente Martyrtitlen, thi de var ikke blot faldet for Fædrelandet, men ogsaa for Guds Sag. Messen overværedes af Repræsentanter for den franske Regering og den franske Arme. (CND)

HIMLEN OVER SUMPENE

Inde i Bladet omtales den italienske Film om Marla Goretti. Ovenfor et Par Billeder fra Filmen.

Katolsk

15. Juli 1951
99. Aargang
Nr. 28

Ugeblad

Verdenshistoriens største Kristenforfølgelse

Vatikanets Svar til Budapest

„Først Skoler, senere Kirker“

Paa Pilgrimsfærd gennem
Europa

Verden har oplevet en ny »Bispeproces«. Snart hører det til Hverdagen, at Præster og Biskopper i Østeuropa arresteres og idømmes langvarige Fængselsstraffe eller Deportation. Meddelelserne herom er blevet stereotyp og hører efterhaanden til vor Efterretningstjenestes »faste Dele«, saa at vi næppe tager større Notits deraf. Og at den radikale Kamp mod de kristne Kirker fortsætter via Jugoslavien og Ungarn til Polen og Czekoslovakiet, var man faktisk klar over og indforstået med. Men i Virkeligheden er det et dæmonisk Spil, der her rulles op for — selv om der jo ikke er nogen Tvivl om, hvorledes det til syvende og sidst vil ende: non praevalent. Kir-

Kirkeforfølgelse - Kristenforfølgelse

ken ejer med disse Ord Kristi egen Garanti, og saa desuden den Garanti, der ligger i denne Kirkes snart tusindaarige Historie. Det, der imidlertid karakteriserer Kampen idag, er Metoderne. Man bekæmper hverken Religionen eller Kristendommen, man kæmper kun mod »Kirkernes Overgreb« overfor Statsmagten! Kirkerne, og da frem for alt den katolske Kirke, beskyldes for at være en udholdelig,

magtsyg, folkefjendtlig og forbryderisk Institution. Dens Ledere hænges ud som Modstandere af ethvert Fremskridt, beskyldes for at modarbejde Folkenes egentlige Vel og enhver »fredelig Løsning«. Med disse Slagord rammer Propagandaens Hammer utrættelig sine kirkefjendtlige Pæle ned i Folkesjælen. Men Virkningen er den, at en stadig større Del af den saakaldte »kristne Verden« overhovedet ikke længere har Anelse om, at der bag Slagordet Kampen mod den »herkesyge Kirke« raser en af de største og grusomste og mest skæbnesvangre *Kristenforfølgelser* i Verdenshistorien. Man hører jo kun enkelte spredte Beretninger, man hører om Processer mod og Domme over klerikale Statsforbrydere, mod Folkefjender i Præstekjoler. Men et Indblik i Baggrunden og Motiverne for dette, en Oversigt over, hvad der i de sidste fire Aar er gaaet til af Kristendom i Østeuropa, det er man ude af Stand til ret at faa. Man lægger næppe Mærke til, hvorledes Sten paa Sten brydes ned paa det kristne Tempel — og forsvinder. En organiseret Modstand er jo umulig i disse forbilledlige Overdemokratier. Tusinder af Enkeltprotestere bliver liggende ubemærket i ministerielle Skuffer, og hele den heroiske Modstand rives op. Og fortsætter Udviklingen blot nogle faa Aar med samme Systematik og i samme Tempo, vil ethvert kristent Tegn om føje Tid være bortelimineret i den russiske Interessesfære. *Man kæmper mod Kirkens paastaede Overgreb og ødelægger Kristendommen i Menneskesjælen. Man gør Kirken uskikket til at virke, idet man berøver den de Hjælpemidler, som den behøver for at kunne opfylde sin Opgave: Skole, Presse og Organisationer.* Saaledes bekæmper man idag Kristendommen — uden at nævne dens Navn. Og det er det, man skal huske paa, naar man læser Avisernes Efterretning fra Kirkekampen i Czekoslovakiet, Ungarn og Polen.

MINDSZENTY II

Den 64-aarige Jos. Grösz ses her efter Kristi Legemsfest Gudstjenesten forlode Stephansdom i Budapest - nu idømt 15AarsFængsel som »Fjende af det ungariske Folk«.

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

FORSIKRINGS-COMPAGNIET
FOR KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

F. Christensen

Aut. Gas-Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændelses Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murormester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Iltog Gas . Autogonavejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

Støt Annoncørerne!

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER
Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Købmandsgaarden)
St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes
Bøstergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld - Sølv — Ure & Brillor
Ll. Torv
Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg
Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th. Haagenen

JUVELER, GULDSMED og GRAVØR
ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Den katolske Presse i Frankrig

Frankrigs Presse er i de samme Vanskeligheder som andre Landes. I Løbet af nogle faa Maaneder steg Papirprisen fra 37 til 67 frcs. pr. Kilo, og den stiger stadig. Indtægterne kan slet ikke følge med Udgifterne, og mange Blade naar ikke Radio og Film i Aktualitet. Alligevel er Pressen, trods al Konkurrence stadig en Magtfaktor af største Betydning. Der trykkes 11 Millioner Dagblade — 4½ Million i Paris og 6½ i Provinsen —, og hertil kommer saa Maanedsskrifter i Form af »Digestes« med et samlet Oplag af 3 Millioner. Det vil sige, at de ca. 12 Millioner Familier faar rundt regnet et Blad hver, mens der findes 8 Millioner Radioapparater, og Biograferne har 6 Millioner besøgende pr. Uge.

Pressens Betydning heror imidlertid ikke paa, hvad man kan opstille Statistik over, den er ogsaa af moralsk Natur. Baade de, der køber Aviser paa Gaden, hvilket er mere almindeligt i Frankrig end andre Steder, og de, der abonnerer paa dem, staar i et vist Afhængighedsforhold til dem. Læseren er — bortset fra, at han naturligvis selv bestemmer, hvilke Blade, han vil læse, — fuldkommen passiv, mens Redaktører og Journalister er aktive og sætter de Nyheder, de udvælger, op saaledes, at de virker betydelige eller ubetydelige, alt efter Bladets Aand. Pressen har derved stor Magt og et stort moralsk Ansvar.

Til den katolske Presse stilles der ganske bestemte Krav:

- 1) Den maa besidde den størst mulige Objektivitet.
- 2) Den maa sørge for den videst mulige Udbredelse af religiøse Efterretninger. Andre Blade kan ogsaa fremkomme med saadanne Efterretninger, men af andre Grunde end den katolske Presse, f. Eks. fordi de kan udformes spændende, malerisk o.s.v., men de katolske Blade maa regelmæssigt, objektivt og tilstrækkelig grundigt berette om Kirkens Liv.
- 3) Den maa fremkomme med Kommentarer til Tidens Begivenheder ud fra kirkelige Synspunkter.

Den katolske Presse kan inddeles i følgende Hovedgrupper:

1) Blade med Artikler om religiøs Kultur, religiøs Udvikling og kirkeligt Liv. Til denne Gruppe hører de omtrent 2500 Sogneblade, Kirkeblade, de marianske Tryksager, Ordensbladsskrifter, teologiske og videnskabelige Publikationer, Skrifter om Liturgi o.s.v. Disse Tryksagers Oplag varierer mellem nogle Hundrede og nogle Tusinde, og ingen skal tjene paa Udgivelsen af dem.

2) Beretninger om karitative Institutioners og Missionsforetagenders Virksomhed; heller ikke her er der Tale om Fortjeneste for Udgiverne.

3) De forskellige Bevægelses Blade. Her bliver der Tale om Massepublikationer; men hver henvender sig til

et ganske bestemt Milieu: Arbejdere, Landboere o.s.v. »Sillage« (120.000 Eksemplarer), — »Monde ouvrier« (75.000) — »Foyer rural« (110.000). Herunder hører ogsaa Tidsskrifter angaaende Opdragelse og Undervisning (»Educatour«), sociale Spørgsmaal (»Economi et Humanisme«) Valg af Livsstilling, Familiespørgsmaal, Sport, specielt kvindelige Interesser (»Echo des Françaises« (2 Millioner), desuden Blade beregnet paa de unge.

4) Børneblade. Paa dette Omraade er de franske Katolikker naaet vidt. »Coeurs vaillants« og »Fripounet« udkommer i 300.000 Eksemplarer, »Ames vaillants« i 115.000, »Bayard« i 164.000 og »Bernadette« i 180.000.

5) Oplysningspresse, der henvender sig til Almenheden. I Paris udkommer »La Croix«, det eneste Dagblad, der under hele den tyske Besættelse udkom under sit eget Navn. »La Croix« abonnerer man paa; men nu ser man den efterhaanden ogsaa mere og mere til Salg i Bladkioskerne. »La Vie catholique« (537.000 Ekspl.) og »Le Pélerin« er de Magasiner, som i Udbredelse kommer lige efter Jean Nohain's »C'est la vie«, der indtager Førstepladsen paa Grund af visse Leveringsoverenskomster med ca. 30 Provsinsblade.

6) Særlig Omtale fortjener »Digesterne«. Disse specielle Maanedblade

En tysk Damper »Fidamus« gik for nogen Tid siden ned i Løbet af faa Minutter ud for Øen Langeoog i Helgolandsbugten. Umiddelbart inden Skibet sank, overlod en sekstenaarig Skibsdreng sit Redningsbål til Skibets Kok, der ikke kunde svømme. Skibsdrengen kæmpede nu ene mod Bølgerne, indtil en Fyrbøder fra en engelsk Slæber »Rumania« sprang over Bord og reddede ham. —

Dette er i korte Træk en lille Rapport fra en Kampplads, hvor Nationerne heltemodigt hjælper hverandre og ikke heltemodigt ombringer hinanden. Er ikke dette lille Intermezzo fra Nordsøen et Symbol paa, hvorledes Forholdet mellem Europas Nationer maa udvikle sig, dersom de vil komme levende igennem vort Aarhundredes skæbnesvangre Epoke? Burde Europas ansvarlige Ledere efter det sidste Skibbrud ikke mobilisere al tænkelig Mod og Styrke og række hverandre Haanden og ved fælles Hjælp søge at forcere de fraadende Bølgers Rasen og naa frem til det sikre Land? Vinker der ikke en Fremtid for Europas Ungdom, dersom de staar sammen i international Solidaritet og Kammeratskab, og hvis de i Fællesskab søger at løse de mange Stridsspørgsmaal i god Vilje? — Det var jo iøvrigt Churchill, der prægede Devisen for Europas Enighed: »Enten svømme sammen eller drukne sammen!«

med deres sammentrængte litterære Produkter dukkede op i Frankrig, da det amerikanske »Readers Digest« startede sin franske Udgave »Selection« — svarende til det danske »Det Bedste« —; det udkommer nu i et Oplag paa 1.200.000 Eksemplarer. Der er 3 katolske Maanedblade af samme Art: »Le Digeste catholique«, som er den franske Udgave af et amerikansk Blad, »Le Familial Digeste« (50.000 Eks.) og Daniel Rops' »Ecclesia« (100.000).

Naar man taler om katolsk Presse, bør man absolut ikke nøjes med at regne med den mest fremragende Del af den og overse de andre. I Almindelighed betragtes Lokalpressen med for stor Overlegenhed, og det er forkert. Een af 300 Franskmand læser »Temoignage Chrétien«, mens en af tre eller fire læser Sognebladet, som for manges Vedkommende er den eneste kristelige Lektüre. Derfor kan man med stor Ret sige, at *netop de smaa Blade er den franske Katolicismes egentlige Presse*. Disse Blade bygger ofte paa et fælles Grundlag, har altsaa en Del af Indholdet fælles med andre og saa hver for sig de specielle Sogne-meddelelser. Mange Steder vinder Sognebladet Indpas i alle Hjem. Det samme gælder for adskillige katolske Ugeblade, der er beregnet for bestemte Egne af Landet; men et saadant Blad maa have 10.000 Abonnementer for at klare sig pekuniært, og mange af dem har det ikke.

Pastor Friedolin Grobets-Reinholt † 9. Juli 1951

Efter længere Tids haabløs Sygdom er Fredericias afholdte Sognepræst, Pastor Friedolin Grobets-Reinholt, afgaaet ved Døden den 9. Juli paa St. Josefs Hospital i København, kun 45 Aar gammel.

Med Pastor Grobets-Reinholt's Bortgang har Vikariatet paany mistet en af sine »gode Kræfter« indenfor de yngres Rækker. Det var en stor Op-gave, der blev betroet den unge Præst, da han for et Par Aar siden fik overdraget Posten som Sognepræst i vort ældste Sogn, Fredericia, men det viste sig hurtigt, at han var den krævende Plads voksen, og i det korte Aaremaal, som Forsynet tildelte ham der, forstod han at skabe Agtelse omkring sin Person og knytte mange Venner til sig. Trods tiltagende Sygdom lagde han et stort Arbejde i den gamle Garnisonsby, og de mange, som han kom i Berøring med, beklager, at hans Ophold der kun blev af saa kort Varighed.

* R.I.P.

Pastor Grobets-Reinholt var født i Essen i 1906 og blev efter sine filosofiske og teologiske Studier præsteviet i St. Ansgars Kirke i København i 1936. Efter Præstevieelsen har han virket flere Steder rundt om i Landet, deriblandt adskillige Aar i Horsens. Jordfæstelsen finder Sted i Fredericia.

„Og Helvedes Porte - ”

Verdenshistoriens største Kirkeforfølgelse

Over store Dele af Verden raser der idag en ubønhørlig Kamp mod den katolske Kirke: i alle de Lande, der er under kommunistisk Herredømme raser der en blodig Forfølgelse, der maa betegnes som uden Sidesykke i Verdenshistorien. Det er simpelthen umuligt at gøre denne store Tilintgørelseskamp op i Tal — kun alt for godt ved man ved hvilke Midler og Metoder denne Kamp føres, og hvor vanskeligt det er at faa nøjagtige Oplysninger frem gennem det Jerntæppe, der har afskaaret disse Egne fra den øvrige Del af Verden. Paa Grundlag af de Beretninger, der naar frem til Rom fra disse »mørkelagte« Omraader, er man inidertid i Stand til med Sikkerhed at konstatere, at tusindvis af Præster er blevet kastet i Fængsel for deres Tro's Skyld, at Hundreder af Præster er blevet myrdet eller deporteret, at Kirkens Ejendom er blevet beslaglagt, at Skoler og andre kirkelige Institutioner saa godt som alle er blevet lukket, at den katolske Presse er blevet undertrykt, og at der lægges

de troende allehaande mulige Hindringer i Vejen. Sjælesorgen lammes, og der føres et sandt Tilintgørelsesfelttog mod alt, hvad der har med Kristendom at gøre. Over en Syvendedel — ca. 65 Millioner — af samtlige Jordens Katolikker er idag undergivet kommunistisk Terror og Kontrol, og for at komme Kirken til Livs har man myrdet, arresteret eller fordrevet talrige Overhyrder. Godt og vel Halvdelen af Østeuropas Bispesæder staar idag uden Overhovede — i Løbet af de seneste Par Aar er 14 Biskopper i Europa og Asien blevet myrdet af Kommunisterne, medens henimod 30 sidder fængslet og et nogenlunde tilsvarende Antal enten er blevet »afsat«, deporteret eller har maattet flygte til Udlandet. Atter og atter sløder man i »Annuario Pontificio«, Vatikanets officielle Aarbog, paa Bispesnavne, om hvilke det i en Parantes lakonisk meddeles, at paagældende er »deportato«, »impedito« (forhindret), »in carcere per la fede« (fængslet for Troens Skyld) o.s.v. Hertil kommer,

NOTER

Fransk Drengekor i København

Lørdag 21. Juli fejrer Belgien sin Nationaldag. Da Kong Baudoin I samme Dag bestiger Belgiens Trone indbyder den belgiske Minister i København Landsmænd og Venner af Belgien til Te Deum i St. Ansgars Kirke Kl. 11,30. Ved denne Højtidelighed vil et kendt fransk Drengekor (der er paa en Koncertrejse til Sverige) fra Marseille under Ledelse af Pater Geofroy S. J. synge. Dagen efter, Søndag 22. Juli, synger Koret til Højmessens i St. Therese Kirke Kl. 9.

at et stort Antal Bispedømmer i Østeuropa idag staar uden retmæssigt Overhovede — de respektive Myndigheder har modsat sig et nyt Kandidatur.

Paa Basis af Oplysninger i den pavelige Aarbog, »Christlicher Nachrichten«, Tyskland, »KIPA«, Schweiz, og »Volksbote«, Østrig, er nedenstaaende Liste stillet sammen. Den gør ikke Krav paa at være fuldstændig fejlfri — der mangler en Del Navne — men iøvrigt taler Listen for sig selv.

ALBANIEN

7 Bispedømmer med ca. 105.000 Katolikker.

<i>Durazzo</i>	
Ærkebiskop Nic. Prennusi	fængslet
<i>Sant' Alessandro di Oroschi</i>	
Abb. nullius discescos	uden Overhovede
<i>Scutari</i>	
Ærkebispedømme	uden Overhovede
<i>Alessio</i>	
Biskop Gijni	henrettet
<i>Sappa</i>	
Biskop Volaj	henrettet

BULGARIEN

4 Bispedømmer med ca. 57.000 Katolikker.

<i>Preslavus</i>	
Bispedømme	uden Overhovede

CZEKOSLOVAKIET

14 Bispedømmer med ca. 9.000.000 Katolikker.

<i>Prag</i>	
Ærkebiskop Jos. Beran	fordrevet
<i>Bánska Bystrica</i>	
Bispedømme	uden Overhovede
<i>Presov</i>	
Biskop Peter Gojdic	fængslet
<i>Spis</i>	
Biskop Joh. Vojtassak	fængslet
<i>Roznava</i>	
Bispedømme	uden Overhovede

Samtlige czekeiske Biskopper — paa en nær — under Husarrest.

ESTLAND

Apostolisk Administratur med ca. 3000 Katolikker.

<i>Tallin</i>	
Mgr. Edv. Profittlich S. J.	deporteret og død

JUGOSLAVIEN

24 Bispedømmer med ca. 5.800.000 Katolikker.

<i>Zagreb</i>	
Ærkebiskop L. Stepinac	fængslet
<i>Ljubljana</i>	
Biskop Gr. Rozman	fordrevet
<i>Sibenik</i>	
Bispedømme	uden Overhovede
<i>Nostar</i>	
Biskop Peter Cule	fængslet
<i>Banjaluca</i>	
Bispedømme	uden Overhovede
<i>Maribor</i> (Lavant)	
Bispedømme	uden Overhovede
<i>Sarajevo</i>	
Ærkebispedømme	uden Overhovede
<i>Zara</i>	
Ærkebispedømme	uden Overhovede

LETLAND

2 Bispedømmer med ca. 3000 Katolikker.

<i>Riga</i>	
Ærkebiskop Anton Springovics	savnes
Hjælpebiskop Jos. Rancans	i Exil
<i>Liepaja</i> (Kurland)	
Biskop Anton Urbss	fordrevet

LITAUEN

6 Bispedømmer med ca. 2.100.000 Katolikker.

<i>Kovno</i>	
Ærkebiskop Jos. Skvireckas	fordrevet
Hjælpebiskop V. Brizgys	fordrevet
<i>Kaisedorys</i>	
Biskop Theofil Natulionis	myrdet
<i>Panevezys</i>	
Biskop Casimir Pahtarokos	savnes
<i>Telsiai</i>	
Biskop Vinceno Boriservicius	savnes (henrettet?)
Hjælpebiskop Fr. Ramanauskas	savnes (deporteret?)

Vilkaviski
Bispedømme uden Overhovede
Hjælpebiskop Vincens Padolskis savnes
Klaipeida
Prælaturs uden Overhovede

NATIONALIST-KINA

20 Ærkebispedømmer -- 91 Bispedømmer -- 35 Apostoliske
Administraturer med ca. 4.150.000 Katolikker.

Peking
Ærkebiskop, Kardinal T. Tien i Udlandet
Ken-shin
Fushum
Bispedømme uden Overhovede
Ichang
Bispedømme uden Overhovede
Shihnan
Bispedømme uden Overhovede
Sungang
Bispedømme uden Overhovede
Chefoo
Bispedømme uden Overhovede
Harbin
Apostolisk Administratur uden Overhovede
Haichow
Bispedømme uden Overhovede
Shasi
Apostolisk Præfektur fordrevet
Taichung
Apostolisk Præfektur udvist
Yangchow
Apostolisk Præfektur uden Overhovede
Kaying
Biskop Fr. X. Ford fængslet
Kaifeng
Ærkebiskop G. Pallio fængslet
Suifu
Biskop R. Boisquérin fængslet
Wuchow
Biskop Fr. A. Donaghy fængslet
Changsha
Ærkebiskop S. P. Lacchio fængslet
Kweiteh
Biskop A. Quintanilla fængslet

POLEN

26 Bispedømmer med ca. 22.300.000 Katolikker.

Wilna
Ærkebiskop Rom, Jalbrzykowski fordrevet
Hjælpebiskop M. Reinys deporteret
Lwow
Ærkebiskop Eugen Baziak fordrevet
Biskop Jos. Slipyi (rutensk) deporteret
Stanislawów
Bispedømme uden Overhovede
Luck
Biskop Ad. Szelazek fordrevet
Przemysl
Biskop J. Kocylowsky myrdet
Biskop Greg. Lakota deporteret
Biskop N. Zudka fængslet
Lemkowszczyza
Apostolisk Exarkat uden Overhovede

RUMÆNIEN

10 Bispedømmer med ca. 2.700.800 Katolikker.

Bukarest
Ærkebiskop Alexander Cisar fængslet
Alba Julia
Biskop A. Marton fængslet
Jassi
Biskop A. Durcovicu fængslet

Temesvar
Biskop A. Pacha deporteret
Salû Mare
Biskop J. Scheffler deporteret
Fagaras
Bispedømme uden Overhovede
Biskop J. Suciu fængslet
Biskop B. Aftenie fængslet
Lugoj
Biskop J. Balan fængslet
Maramaras
Biskop A. Rusu fængslet
Kolozsvár
Biskop J. Hossu fængslet
Nagy-Várad
Biskop V. Frentiu fængslet (død?)

RUSLAND

13 Bispedømmer med ca. 8.000.000 Katolikker.

Mohilev
Ærkebispedømme uden Overhovede
Biskop B. Sloskan i Exil
Moskva
Apostolisk Administratur uden Overhovede
Leningrad
Apostolisk Administratur uden Overhovede
Kharkow
Apostolisk Administratur uden Overhovede
Kazan
Mgr. M. Juodokas i Exil
Kamienec
Bispedømme uden Overhovede
Mgr. G. Swiderski i Exil
Tirasuol
Bispedømme uden Overhovede
Minsk
Bispedømme uden Overhovede
Zytomir
Biskop Teofil Skalski i Exil
Wladiwostok
Bispedømme uden Overhovede
Sibirien
Apostolisk Vikariat uden Overhovede
Stanislawow
Biskop J. Latysevsky deporteret
Munkács
Ærkebispedømme uden Overhovede
Ærkebiskop Romza myrdet

TYSKLAND (ØST-ZONEN)

6 Bispedømmer med 4.000.000 Katolikker.

Breslau
Ærkebispedømme uden Overhovede
Ermland
Prælaturs uden Overhovede
Prælat A. Kather udvist
Schneidemühl
Prælaturs uden Overhovede
Prælat Fr. Hartz udvist
Danzig
Bispedømme uden Overhovede
Biskop K. Splett fængslet

UNGARN

13 Bispedømmer med ca. 6.000.000 Katolikker.

Esztergom
Ærkebispedømme uden Overhovede
Ærkeb., Kardinal Mindszenty fængslet
Györ
Biskop Apor myrdet
Kalocsa
Ærkebiskop Jos. Grösz fængslet

Paa Pilgrimsfærd
gennem Europa, 2.

Madonna del Sasso

I Ticino paa Lago Maggiore nordlige Bred, rejser der sig umiddelbart ovenfor Locarno en flere Hundrede Meter høj Klippe. Paa dennes Top knejser Kirken *Madonna del Sasso*, hvis Taarn og lyskalkede Mure staar som et Vartegn over Søen og skuer vidt ud over Landet. Tusinder af fromme Pilgrimme vandrer den Dag i Dag som for Aarhundreder siden møjsommeligt langs Korsvejen op ad Klippens Trin, op til den undergørende Madonna deroppe, for at betro hende deres Sorger og Lidelser.

Kirken skylder en Vision sin Oprindelse. Natten til Mariæ Optagelse i det Herrens Aar 1480 viste Gudsmøder sig ifølge Legenden paa denne Klippe for Pater Bartolomeo Piatti fra Franciskanerkonventet i Locarno og bød den fromme Munk rejse et Kapel paa dette Sted og smykke det med hendes Billede. Dette Billede fik efterhaanden Ry for at være under-

De pavelige Kongregationer VI

DEN ØSTLIGE KIRKES KONGREGATION

Den pavelige Kongregation for den orientalske Kirke gaar tilbage til Pius IX's Konstitution *Romani Pontifias* fra 1862. Dengang var den (dog forenet med Propaganda-Fide-Kongregationen. Men under den første Verdenskrig gjorde den vidtskuende Diplomat paa St. Peters Stol, Benedict XV, den til en selvstændig Kongregation. At Paven selv vilde være dens Præfekt, viser, at den i Betydning er sidestillet med Det hellige Officiums Kongregation og Konsistorialkongregationen. Alle tre har en Kardinal som »Sekretær« — en Stilling, der selvfølgelig staar langt over andre Sekretærers. Kardinalens Stedfortræder er en Biskop, og under ham arbejder en Prælat. Som Konsultorer virker talrige Titularærkebiskopper og -biskopper, Prælater og Ordenspræster.

Pius XI udvidede i 1938 Orientkongregationens Kompetence betydeligt. Den udøver samme Myndighed over Bispedømmerne, Præsteskabet, Ordensfolkene og de troende af orientalsk Ritus, som i den latinske Kirke udøves af Konsistorial- og Koncilkongregationen, Kongregationen for Ordensfolk og den pavelige Studiekongregation. Den udøver Myndighed i Ægypten og paa Halvøen Sinai, i Erytræa, Nordabessinien, Sydalbanien, Bulgarien, Cypren, Grækenland, Dodekanesien, Iran, Irak, Libanon, Palæstina, Syrien, Transjordanien, Tyrkiet og den Del af Thrakien, der staar under tyrkisk Herredømme.

Benedict XV's Mening med Oprettelsen af en selvstændig Orientkongregation var sikkert at give Orientalerne den Tilfredsstillelse, at der angaaende deres Kirke ikke mere skulde være Tale om en blot og bar Ritus, men om et gammelt, ligeberettiget Led i Verdenskirken. Med Rette har man fremhævet, at Orientkirken derved fik større Tiltrækningskraft for de skismatiske Kirkesamfund. Meget stærkt

Eftertryk paa Bestræbelserne for at fremme en Union med de Orientalere, der blev indbudt til at vende tilbage til Moderkirken, lagde Pius XI i sin Rundskrivelse *Rerum Orientalium* (1928) angaaende Fremme af Kendskabet til Orienten. »Naar Østens Folk med egne Øjne ser de mange straalende Mindesmærker over deres Forfædres Fromhed, Videnskab og Kunst,« skrev Paven, »vil dette alene kunne sige dem, hvor højt i Ære den sande, blivende, retmæssige »Ortodoksi« staar hos den romerske Kirke, og hvor samvittighedsfuldt man der bevarer, forsvarer og udbreder den. Alt dette vil — det tør man vel haabe — virke paa dem (d.v.s. Skismatikere) som et stærkt Bevis. Og naar Kristenkærlighed saa forener sig med det videnskabelige Samkvem, hvorfor skulde saa ikke mange aflægge deres Fordomme og ønske at vende tilbage til Enheden? Den Trosbekendelse, hvorpaa denne Enhed støtter sig, er ikke noget forkrøblet, men uden Mangel og Hemmelighedsfuldhed, saadan som det sømmer sig for Christi ægte Disciple, der finder sammen under en Hyrde.«

De Fremskridt, som blev tilsigtet netop ved Grundlæggelsen af en autonom Østkirkekongregation, maa ikke undervurderes, selv om der ogsaa for Tiden flere Steder bag Jerntæppet har fundet et Skisma Sted under Kommunismens voldsomme Pres. Men for dette bør man ikke glemme, at der ogsaa er sket glædelige Ting, navnlig hos de jakobinske Dissidenter i Indien. Den 1. Maj fejrede den katolske Metropolitan Mar Ivarios fra Trivandrum sit 25 Aars Bispejubilæum under hele den syrisk-malankaresiske Kirkes Jubel. Han og den anden Biskop for de saakaldte Thomas-Kristne, Mar Theophilos, aflagde i September 1932 den katolske Trosbekendelse for Biskop Benzinger fra Quilon.

Statistik over de med Rom forenede østlige Kirker.

Ved Det pavelige orientalske Institut kan ogsaa Skismatikere holde Forelæsningsninger. Et Kursus her er beregnet paa at vare to Aar, og der undervises i følgende Fag: Ortodox Teologi, patristisk Teologi, orientalsk Liturgi og Kirkeret, borgerlig orientalsk Ret, Østens politiske Historie, Litteraturhistorie, Arkæologi, Kunsthistorie og Geografi samt i Sprog; Russisk er obligatorisk, og ellers undervises i Græsk, Gammelslavisk, Syrisk, Arabisk, Koptisk, Armenisk, Georgisk og Abessinsk. Mens de skismatiske østerlandske Kirker har ca. 160 Millioner Medlemmer, omfatter de med Rom forenede Kirker efter en officiel Statistik — ganske vist saa gammel som fra 1932 — ca. 8,2 Millioner Katolikker. De kan deles i 5 store Grupper:

1) Den alexandrinske Ritus med ca. 62.000 troende; hertil hører ogsaa Koptere og Ætiopere.

2) Den syriske Ritus m. ca. 450.000 troende; hertil hører en syrisk, en mironitisk og en malankarisk Gren.

3) Den armeniske Ritus med over 100.000 troende.

4) Den caldæiske Ritus med ca. 605.000 troende; under den hører et Par indiske Riter.

5) Den byzantinske eller græske Ritus med mindst 7 millioner troende. Til den hører den bulgarske, den græske, den italo-albanske, den jugoslaviske, den melchitiske, den rumænske og den ruthenske Gren.

Det er interessant, at en italo-albansk Præst, der bor i Palermo, ved de højtidelige Pavemesser i Anledning af Helgenkaaringer synger Credo paa Gammelgræsk, men med nygræsk Udtale. Dette Credo, som musikalsk set er af en ejendommelig Skønhed, skal være et Sindbillede paa det Baand, som forbinder den østlige Kristendom med Rom.

Ogsaa for den kristne Orient er Det hellige Officiums Kongregation den øverste Myndighed i Trossager.

gørende, og inden længe indfandt der sig store Pilgrimsskarer. Faa Aar senere rejstes et større Gudshus, og dette danner Grunden til den i 16. Aarhundrede opførte Valfartskirke, der idag troner heroppe og hvorfra man har en ganske ubeskrivelig Udsigt over Søen og Bjergene hinsides Lago Maggiore. Vejr og Vind har sat sine Spor paa den udsat beliggende Bygning, men Tessinerne har rundaandhet værnet om deres Nationalitetshelligdom. — Votivtavler dækker Væggene i det lavloftede Kirkeskih — fromme Udtryk for hønhørtes eller

helbredtes Taknemmelighed overfor Gudsmoder.

Men Madonna del Sasso er mere end et Valfartssted — den er tillige et Eldorado for Kunstkere: Konventualpatrene, som indtil Klosterets Ophævelse i 1848 vogtede Helligdommen, forstod at samle en Mangfoldighed af fortræffelige Værker af kristen Kunst i deres lille Kirke, deriblandt kostbare Perler i Skulptur og Malerier fra den klassiske og nyere Tid, der gerne fremvises af de venlige Kapucinere, som idag vogter Valfartskirken. *Un.*

J korte Træk -

1. Juli, det kostbare Blods Fest, var i Aar af Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, proklameret som *Bededag for den forfulgte Kirke i Østeuropa.* (KIPA)

Der er i Paris udkommet det første Nummer af et *katolsk Tidsskrift paa Russisk*, »Den katolske Ruslands-Budbringer«. Det er Hensigten at udsende Publikationen hver anden Maaned. (KIPA)

20.000 *belgiske Børn* vil 11. Juli samles i Averbode til et *eukaristisk Korstog* for at fejre Mindet om den eukaristiske Pave, den salige Pius X. (KIPA)

I Sognet Pradl i Tyrol har der i de sidste 14 Aar været *13 Præstekald.* (KIPA)

I Dagene 2.—12. August finder der et *internationalt katolsk Studentermode* Sted i Gemen i Westfalen. Der ventes Repræsentanter fra katolske Studenterkredse i en lang Række europæiske Lande, og Drøftelserne gælder i første Række politiske Problemer. (CND)

◀ Interiør fra Madonna del Sasso

UGEBLADETS FEUILLETON

29.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Den syge sank tilbage i Puderne. Øjnene faldt i — han laa roligt, som om han i Tankerne søgte tilbage, langt tilbage i Tiden.

»Min kære Ven«, sagde Coudrin lidt efter dybt grebet, »jeg har endnu ingen Dag glemt at bede for den, der bragte mig Korset til Alteret, hvor jeg læste min første Messe, og jeg takker Gud af mit ganske Hjerter, fordi det er blevet mig forundt at kunne bringe Dem Trøst nu i denne Stund.«

Der gled et Skær af Glæde hen over den syges Ansigt. Og han gjorde Tegn, som om han vilde sige noget, hvorfør Præsten bøjede sig ned over ham.

»Den Dag, da dette skete i det Irske Seminarium i Paris, strejfede jeg længe planløst rundt paa Gaderne i Paris med Væmmelsen over Jakobinernes Adfærd siddende mig i Halsen — jeg flygtede bort fra dem, bort fra mig selv. Jeg blev staaende paa en af Broerne over Seinen og stirrede ned i det snavsede Vand. Jeg maatte tage et Tag i mig selv for ikke at jeg skulde springe derned — dernede maatte der dog være Fred, der kunde man vel finde Fred for al den Jammer og Elendighed, som omgav mig. Men

det var alligevel, som om der var »noget«, der drev mig videre. Jeg begyndte et Liv, der var tomt og intetsigende, jeg drev rundt fra Knejspe til Knejspe og søgte at dulme min Elendighed i Brændevin. Men jeg kunde ikke finde Fred.«

Den syge holdt inde. Et heftigt Hosteanfald overfaldt ham, og det Lommetørklæde, som han holdt for Munden, gennemvædedes med eet med Blod. Præsten rakte ham en Slurk Vand, og lidt efter fortsatte han: »Men saa en Dag meldte jeg mig til dem, der hvervede Soldater til et Felttog mod Østrig. Jeg blev Husar, kæmpede i Belgien, i Elsass, og blev en forvoven Soldat. I Hundredevis af Gange satte jeg mit Liv paa Spil — det var jo dog intet værd for mig. Jeg blev hurtig forfremmet, men fandt stadig ingen Ro. En Tid lang svævede jeg mellem Liv og Død efter et Slag, hvor jeg var blevet ramt af en Lanse. Jeg fik Orlov, vendte hjem til Vendee, fandt min Moder død — men stadig fandt jeg ikke Ro.«

Den syge gjorde nu en lang Pause, og da han ville fortsætte med at tale, søgte Præsten at hindre ham deri, men forgæves.

»Budskabet om min Moders Død gjorde mig vanvittigt af Smerte. Jeg kastode mig atter paa min Hest, red af Sted paa maa og faa. Natten faldt paa, men jeg red stadig videre uden at agte paa Vej og Sti. Blodet dryp-

pede fra Hestens Mule, men jeg forundte os ingen Ro. Men paa een Gang styrtede Hesten, og jeg faldt til Jorden, faldt paa en Klippe og blev liggende livløs. Næste Morgen fandt nogle Skovarbejdere mig i en Blodpøl. Og da jeg kom til Bevidsthed, fandt jeg mig selv i denne Seng. Søster Ave har plejet mig med samme Kærlighed som før kun min Moder har gjort, og da hun saa talte til mig om en Præst, ja, saa kunde jeg ikke sige nej. Og at netop De nu staa her, det er noget af et Mirakel.«

Udmattet sank den unge Officer nu tilbage i Puderne, medens Coudrin tørrede Sveden af hans Pande. Og kort Tid senere fandt han Hvile i Guds Barmhertigheds Arme. En hellig Glæde lyste over den døendes Ansigt, da han modtog Vandringbrødet, og hans matte Øjne straaledede ret som om han saa et Stykke ud i Fremtiden og anede den evige Saligheds Lys. Da famlede han efter Haanden paa Præsten, som knælede ved hans Side og bad.

»Min Uniform skal De have, Hr. Pastor. Den faar jeg ikke Brug for mere,« hviskede han næsten uhorligt, og han tilføjede ganske sagte: Man vil ikke kunne genkende Dem i Husaruniform. Ingen vil vove at standse Dem. Og desuden ligger der i Brystlommen et Stykke Papir...«

Der gik en let Rysten over den døende, og med eet styrtede Blodet ud af hans Mund. (Fortsættes)

Jumbos dagbog

På den 7. side i Jumbos dagbog kunne vi læse om Jumbos utilfredshed med formandens — eller rettere næstformandens — »velkomstord« og »takketale« ved det sidste KUK-møde. Den stakkels Jacob er imidlertid ikke den eneste i KUK, som Jumbo kritiserer — derom handler side 8. Man kunne måske fristes til at mene, at Jumbo er en ekstraordinært kritisk kværlant — men man kan dog ikke lade være med at give ham ret i det meste af det, han skriver — og så har man iøvrigt lov til at være kværlantisk i sin egen dagbog — ikke?

Onsdag d. 8. Vi skulle have »for-nøjelig aften« nede i KUK, og som sædvanlig indfandt jeg mig præcis klokken 20. Da klokken var fem minutter over, var vi to (Lise og jeg), da klokken blev ti minutter over, var vi to (Lise og jeg), da klokken blev kvart over, var vi stadig to (stadig Lise og jeg) — men da klokken blev tyve minutter over — hurra — så begyndte indvandringen. — Nå, spøg til side: ærligt talt, hvis det ikke var, fordi Lise også var der, så var jeg gået, da den var kvart over. (Hvor ville jeg ønske, at hun ville sige det samme om mig). Når der står i mødeprogrammet, at mødet begynder præcis klokken otte — ja, så kommer man klokken otte og ikke tyve minutter over.

Nå, det er jo let nok at bebrejde medlemmerne — men i virkeligheden er det jo bestyrelsens skyld. De kan bare sørge for, at mødet begynder præcist, så skal folk nok også komme til tiden.

Jeg snakkede med Jacob om det (og sagde, at han i hvert tilfælde som næstformand burde være kommet til tiden), men han sagde, at det havde vist sig, at det var komplet umuligt at få folk til at komme til tiden — men det er noget vrøvl. F. eks. begynder biograferne altid præcis, og det er en kendsgerning, som publikum retter sig efter. Klubbens medlemmer vil naturligvis på ganske samme måde rette sig efter den opgivne mødetid, — hvis mødet begynder præcist.

GANSKE ENKELT

Midt iblandt en flok pilgrimme, der netop havde været til audiens hos paven, sad en gråhåret kvinde på omkring 80 og græd. En munk spurgte hende, om hun trængte til hjælp, men hun rystede på hovedet og sagde: »Jeg behøver ingen hjælp. Der er kun to ting her i verden, som jeg virkelig ønskede at se. Den ene var en by, den anden en person. Jeg så begge ting nu til morgen.«

Med hagen på hylden

Forleden søndag knælede jeg under højmessens lige bagved en lille dreng. Han kunne se ud til at være en 5—6 år, og var åbenbart blevet sendt alene i kirke, hvoraf man kan regne ud (hvis man gider), at hans forældre enten passede mindre børn, var ude at rejse — eller at de bare var af den type på lunkne katolikker, der dog trods alt sender børnene i kirke. (Ja, det lyder paradoksalt, men den slags forældre findes virkelig).

Selvfølgelig bør man ikke lade sig distrahere under messen, men jeg kunne nu ikke lade være med at lægge mærke til ungen — og jeg havde ærlig talt svært ved at skjule et smil, da han ligesom præsten gav velsignelsen.

Midt under messen tabte han sin bog — en af de fornuftige små bøger, der viser messens gang i billeder — og han turde åbenbart ikke samle den op igen. Først kiggede han op på den fyldige herre til højre, men denne indskrænkede sig til at sende ham et strengt øjekast — så skævede han op til den unge dame til venstre, men hun værdigede ham ikke et blik — (hvilket dog selvfølgelig ikke skal skrives hende til last).

Da ingen af drengens »sidemænd« syntes at interessere sig for den tabte bog, opgav han den øjensynlig, folde- de atter hænderne og lagde hagen på den skrå hyld. (Havde jeg ikke sagt: »Tag bare bogen op, brormand,« havde den sikkert ligget der endnu.)

Det, jeg i virkeligheden ønsker med denne lille beretning, er at slå et slag for de børn, der af en eller anden grund (god eller dårlig) sendes alene til messen. Disse unger sidder ofte og ser vældig interesserede — men samtidig desværre også ofte uforstående ud.

Var det ikke en idé, om vi, hvis vi tilfældigvis kom til at sidde ved siden af et sådant barn, forsøgte at hjælpe det lidt, forklare det, hvad der foregår o.s.v. Men naturligvis skal man her være varsom. Ungen vil sikkert straks fatte afsky, hvis man begynder at op-

Redaktionen beder læserne undskyldte, at Jumbo skriver så meget uvedkommende om Lise. Det er jo i virkeligheden ikke noget, der kommer læserne ved — men på den anden side ved vi, at der altid er nogle, der elsker at »følge med« i de sidste nye forelæelser og lignende — ja, så derfor lader vi »sladrestoffet« slippe igennem alligevel. *red.*

Vel mødt i ...

Horsens: To. 19. kl. 20: Møde hos Pastor Vick.

Jesu Hjerte: Sø. 22. Udflugt til Herthaldalen — Lejre. Tog fra Hovedbanen kl. 8,42. Billetpris 5,30. Messe kl. 10 i Roskilde. Hjemkomst ca. kl. 21. Mad medbringes.

træde som turistfører og bliver alt for påtrængende; — og han vil i alle tilfælde blive rigtig godt irriteret, hvis man iager den fornærmede mine på, og med et strengt blik kommanderer: »Kan du så knæle ned, min lille ven.«

Bare et ord eller to — ja måske blot et smil, kan være medvirkende til, at ungen straks føler sig mindre forladt — end han i virkeligheden er — forladt i hvert tilfælde af mennesker. *N. A. Rek.*

SPØRGEKASSEN

Kresten II. spørger:

Hvor ofte skal katolikker gå til skrifte?

Svar:

Katolikker skal ifølge en kirkelig lov (Canon 906), der stammer fra Lateraner-konsiliet 1215, skrifte een gang om året, så snart de er kommet til skelsår og alder — d.v.s. omkring det syvende år. Kirken anbefaler dog at skrifte oftere og regelmæssigt.

p.

Søren i Nykøbing spørger:

Er der noget om, at katolikker ikke må gifte sig i advents- og fastetiden?

Svar:

Nej, ægteskab kan indgås på et hvilket som helst tidspunkt af året — undtagen Langfredag. Messebryllup (med klokkeringning, orgelspil, røde løber etc.) er imidlertid forbudt fra første søndag i advent til 1. juledag inclusive og fra askeonsdag til påskedag inclusive (Canon 1108), og kun med biskoppens tilladelse kan man indgå ægteskabet i disse tidsrum. Det unge par vil dog i så tilfælde blive opfordret til at afstå fra nogen som helst ydre festivitas.

Den røde domprovst

I det fornemme engelske katolske ugeblad *Catholic Herald* har journalisten *Douglas Hyde* (der skrev om sin overgang fra kommunismen til katolicismen i bogen »Jeg troede«), sin egen spalte, hvor han hver uge skriver om løst og fast.

Fornylig fortalte han om den engelske »røde domprovst« af *Canterbury*, der havde holdt en lysrød gudstjeneste i en næsten tom katedral.

Han skriver videre: I *Canterbury*, der er den engelske statskirkes hovedsæde, går der for øjeblikket rygter om, at katedralen skal omdøbes til »St. Marx and All Engels«.

Interessant at vide, 6.

Vidste I, — at Peterskirken kan rumme 54.000 mennesker, Domkirken i Milano 37.000, St. Paulskirken i Rom 25.000, St. Sophia i Konstantinopel 23.000, Notre Dame i Paris 20.000 og Markuskirken i Venedig 7.000 — og Jesu Hjerte Kirke i København kan rumme 800 mennesker.

Aabenraa	Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN	
Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse <i>i Blomsterforretningen „Posekær“</i> v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik	Jasmunds Klosk og Papirhandel
Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør i Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapoethandel Lev. til de katolske Institutioner	W. Weide <i>Bageri og Konditori</i> Søndergade 2 . Telf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540	Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 Slagteri & Pøsemageri Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Aakirkeby		
Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner	Svend Eilert Madsen 1. Kl. s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Lighistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100
Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner	Mathea Ipsen <i>All i Manufaktur</i> Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner	Elon Hansens <i>Skotøjsforretning</i> Alt til Faget henhørende Torvet 4 . Telefon 262
Næstved	Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner
Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme	„Østerport blomster“ C. G. Mortensen <i>Moderne binderi og dekoration</i> <i>buketter - kranse</i> Telefon 1652	K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)
T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (fl. Lin.) Træløst og Bygningsartikler Femøvej	A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Ewald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Ll. Næstved Andølsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsnessebogen.

Juli:

15. S. 9. Søndag e. Pinse (684—61); (grøn) 2. Bøn: St. Henrik, tysk-romersk Kejser (996), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)); Præf. (521).
16. M. Vor Frue af Bjerget Karmel (hvid) (997); Præf. (522).
17. Ti.† St. Alexius (1000); 2. Bøn: (hvid) Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
18. O. St. Kamillus af Lellis (1001); (hvid) 2. Bøn: St. Symforosa og hendes syv Sønner ((28)); alm. Præf. (525).
19. T. St. Vincent af Paul (1002); (hvid) alm. Præf. (525).
20. F. St. Hieronymus Emiliani (hvid) (1003); 2. Bøn: St. Margrethe; alm. Præf. (525).
21. L.† Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ((90)); 2. Bøn: St. Praxedes ((67)), 3. Bøn: Om Helligaanden ((120)); Præf. (522).
22. S. 10. Søndag e. Pinse. (grøn)

Køb
Deres bøger

i

**SANKT
ANSGARS
BOGHANDEL**

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58966

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Manje års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Basar i Helsingør

Søndag d. 22. juli og mandag d. 23. juli afholdes den årlige basar til fordel for St. Vincentssøstrenes barmhjertighedsarbejde i Helsingør og omegn i skolelokalerne Nygade 6—8. Alle — også tilreisende — indbydes venligst — og gaver modtages med tak af søstrene.

Vikariatets regnskabsafdeling er lukket på grund af ferie i tiden 16/7 —25/7, begge Dage incl.

Sommerens Søndagsgudstjenester

bragtes i sidste Uge paa dette Sted og gentages førstkommande Søndag.

Dame eller Herre

perfekt i Maskinskrivning, dansk Stenografi og alm. Kontorarbejde søges straks — Gage ca. 550 mdl. eller efter Kvalifikationer.

Skriftlig Henvendelse bedes sendt til Poul Hjort, statsaut. Revisor, Amaliegade 31 A.

REJS PÅ KVALITETSREJSE

Selskabsrejser afgår hver uge til Italien, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Østrig, England-Skotland, Sverige, Norge og Danmark. Priser fra 195 til 1485 kr. Forlang det store røde rejseprogram og indmeld Dem snarest!

Hvis ingen af selskabsrejserne passer ind i Deres ferieønsker, arrangerer vi gerne Deres rejse individuelt, leverer alle billetter til originalpriser, reserverer hoteller, pladsbilletter, sovevogne o.s.v. Til studiekredse, skolebørn etc. kan udstedes jernbanebilletter med op til 50 % reduktion.

I alle rejseanliggender, henvend Dem trygt til

Jørgensens rejsebureau

Jernbanegade 7 . København V
Telefon Central 2251 . Byen 9580

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemøllevej 4 . Tlf. C. 11.313

Vi har haft den store Sorg at miste vor gode og afholdte Sognepræst

Pastor

Friedolin Grobets-Reinholt

Mandag d. 9. Juli.

Skt. Knuds Menighed, Fredericia.

Den afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

ØM-STÆVNET

19. AUGUST

Nykøbing F.

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenvojsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

Middelbo Outzen
 NYKØBING-FALSTER

Ligkistelager

Manfred Kudsk

Skolegade 11
 Telefon 889
 Alt vedrørende Begravelser
 ordnes smukt og billigt

H. Askholt Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
 de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.
 Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Stassaniseret Sødsmælk

Tlf. 668

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Berner Malermester

Gedsvej 21
 Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
 Nykøbing F . Tlf. 626—945
 Lev. til de kat. Institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
 de katolske Institutioner

Johannes Kring

Allt i Kolonial, Vin og Dellkatesse
 Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og
 Gasmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

Odense

Kør med TAXA
 TELEFON 4700

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Køb
 hjemmelavet Chokolade i
 „ELITE“
 Hjallesvej 21 Vestergade 9

Frederiksens Fiskesalg

Odense . Tlf. 8552

Alle Aarstidens Fiskesorter føres
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

H. C. Christensen

Hjallesevej 24 . Telefon 8563
 Ligkiste- og Begravelsesforretning
 Alt vedr. Begravelser ordnes.
 Snedker ved Sct. Josephs Hospital

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanigade 39 . Telefon 4895
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

C. M. Rasmussens Eftf.

E. Rasmussen og L. Jensen, Giarmestre

Overgaden 29 . Telefon 1117

Lev. til Sct. Josephs Hospital og
 Kirken

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Knud V. Mørk

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Gør Deres indkøb i
 blomsterforretningen „Sara“

Hjallesevej 10

Telefon 5154

Køb Deres Blade i Kiosken
 ved Hospitalet

Svendborg

C. K. Hansen exam. aut. gas- og vandmester

Kullingsgade 10 . Tlf. 489

Udfører arbejdet for de katolske institutioner

L. Larsen & Søn

Malermestre

Brogade 10 Telefon 1016

Udlærer Arbejdet ved Sct. Maria Hospital

Niels Madsens Maskinsnedkeri

Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197

Lev. til de katolske Institutioner

Brødrene Franke

v/ Arne Jeppesen

1. Kl.s KØD OG PAALÆG

Telefon 218

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Erik Storm A. Bøgeskovs Eft.

Allt i Kolonial . Vin . Konserver

Møllergade 71 . Tlf. 1044

Svendborg Ligkistemagasin

v. Hans Nielsen og Søn

Katolske Begravelser

Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864

Kulkranen

Frederiksgade 2

Telf. 1410 og 172

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
 Konserver
 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Roskilde

Mønsterbageriet

Olagade 17. Tlf. 1365
 anbefaler sig med 1. Kl.s
 Bageri og Konditori

Allt i Isanretninger og Desserter

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 706
 Leverandør

Uklar Situation i Ungarn

Vatikanets Svar til Dommen i Budapest

Konsistoriekongregationen, som den Hellige Fader, Pave Pius XII personlig er Præfekt for, har i Henhold til Bemyndigelse i kanonisk Ret udtalt Ekskommunikation mod alle de Personer, som har været medvirkende ved den ungarske Ærkebiskop, Mgr. Josef Grösz's Arrestation og Domfældelse.

I Dekretet udstedes Ekskommunikationen mod alle de Personer, som har »vovet at lægge Haand paa Ærkebiskoppen, har ført ham for den civile Domstol og som ved en uretfærdig Domsafsigelse har hindret ham i at udøve sin Jurisdiktion.«

Et lignende Dekret blev som bekendt i sin Tid udstedt efter Meddelelse om Dommen over Kardinal Mindszenty samt 17. Marts i Aar paa Foranledning af, at Prags Ærkebiskop, Mgr. Josef Beran, var blevet fjernet fra sit Bispesæde. (KIPA)

„BEDRE KRISTNE OG BEDRE FRANSKMÆND“

Søndag den 1. Juli afholdt den franske Hær sin traditionelle aarlige Val-fart til Lourdes under Ledelse af Paris' Ærkebiskop, Mgr. Feltin. De henimod 18.000 Deltagere ankom i 15 Særtog fra alle Egne af Frankrig samt fra de franske Besættelseszoner i Tyskland og Østrig. Mgr. Feltin celebrerede Pontifikalmessen og udtalte i sin Prædiken Haabet om, at »disse troesterige Timer vil gøre os alle til bedre Kristne og bedre Franskmænd.« (CND)

URBI ET ORBI

RADIO BUDAPEST:

UNGARNS BISKOPPER UNDERKASTER SIG REGERINGEN

Ifølge en Meddelelse i Radio Budapest har de katolske Biskopper i Ungarn i Tirsdags under Foresæde af den rangældste blandt Episkopatet efter Ærkebiskop Grösz' Arrestation, Ærkebiskoppen af Eger, Mgr. Czaplak, fattet Beslutning om uden Forbehold at anerkende den ungarske Folkerepublik og dennes Love. Biskopperne for-dømmer endvidere — hedder det i Udsendelsen — alle statsfjendtlige Handlinger, »især visse høje Gejstliges forbryderiske Virksomhed, saaledes som det er blevet opdaget i den seneste Tid«. Stuttelig forpligter Biskopperne sig — stadig ifølge Budapesterradioen — til at straffe alle Gejstlige, der gribes i Krænkelser af Landets Love, samt at understøtte og billige de Forholdsregler, der i Beslutningen betegnes som »den ungarske Regerings Bestræbelser til Fredens Forsvar.«

Den apostoliske Administrator for Ærke-diocesen Esztergom, Biskop Hamvaz, skal ligeledes allerede ifølge en Meddelelse fra det ungarske Indenrigsministerium i en Skrivelse til Ministerpræsident Dobi have afgivet en lignende Loyalitetserklæring. (CND)

Amerikanske Diplomater kræves fjernet

Den ungarske Regering har i en Note til USA krævet øjeblikkelig Tilbagekaldelse af de Medlemmer af det amerikanske Gesantskab i Budapest, hvis Navne har været nævnt i Forbindelse med Processen mod Ærkebiskop Grösz. Endvidere kræver Noten, at den amerikanske Nyhedstjeneste i Budapest lukkes. (CND)

Efter hvad Deres Korrespondent erfarer, vil man i nærmeste Fremtid kunne regne med Offentliggørelse af Resultatet af Udgravningerne under Peterskirken i Form af et videnskabeligt Værk i Tekst og Billeder, som er fremstillet i Vatikanets Trykkerier. (CND)

Miss Truman hos Paven

Præsident Trumans Datter, Margaret Truman, har været i Audiens hos den Hellige Fader og var ved denne Lejlighed ledsaget af Rektoren for det nordamerikanske Kollegium i Rom. (KIPA)

Belgien værner Samfundet

I det belgiske Kammer har Socialisterne protesteret imod, at Toldvæsenet og Politiet med haard Haand *haandhæver Bestemmelserne vedrørende Import og Salg af pornografiske Skrifter.*

I sit Svar paa Protesten svarede Finansministeren, at der maaske var grebet kraftigt an i visse Tilfælde, men »dersom Forvaltningen slækkede paa Kravene og lod en Strøm af usædelige Skrifter vælde ind over Belgien, Blade, der er i Stand til at fordærve vor Ungdom, da vilde De herrer med Rette kunde gøre os endnu større Behøvelser. Det forekommer mig let at vælge mellem de to Alternativer.«

Justitsministeren udtalte som sit Bidrag til Drøftelsen, at: »Vor Lovgivning vedrørende Ungdommens Beskyttelse er streng, men ej heller ligegyldig overfor Voksne. Ej heller den voksne Generation maa fordærves, thi den vilde i saa Fald kunne fordærve den opvoksende Generation. Det er os ligegyldigt, hvad de Mennesker, der prostituerer deres Talent, maaske mener og tænker. (KIPA)

Først Skoler, saa Kirker!

Ærkebiskoppen af Birmingham — Mgr. Masterson — udtalte ved Grundstensnedlæggelsen til en ny Kirke i Stafford, at det engelske Episkopat havde besluttet at fremme *Bygningen af Skoler fremfor at bygge Kirker.* Skolerne skal da om muligt kunne anvendes til Kirker indtil Forholdene tillader Opførelse af rigtige Kirker. (KIPA)

»Domus pacis« indviet i Rom

Paa Apostelfyrsternes Fest indviedes *Ungdomshuset »Domus pacis«*, Fredens Hus i Rom. Højtideligheden sluttede med en Radiotale fra Vatikanet, hvor den Hellige Fader mindede om, at Huset var rejst paa Grund af et Løfte, der var afgivet under Krigen. Bygningen er et Symbol paa Katolikernes Verdensenhed og et Middel til at sprede alt, hvad der er sandt, godt og retfærdigt. Den Hellige Fader opmuntrede de unge til ogsaa i deres Hjerter at rejse et »Domus Pacis«, et Fredens Hus i Hverdagen: dersom alle Menneskehjerter var saaledes indstillet, vilde det være en let Sag at etablere den af alle saa eftertragtede Fred. (KIPA)

Der har fornylig været afholdt en Manifestation i Prag ved hvilken der afholdtes en Slags Procession, hvori der bl. a. deltog en Slags »sedia gestatoria«. Paa Tronen var der anbragt et Individ i pavelige Klæder, og Personen velsignede Folkemængden rundt om — med en Maskinpistol! (KIPA)

Katolsk

22. Juli 1951
99. Aargang
Nr. 29

Ugeblad

To ny Helgener

Situationen i Ungarn

Filmen om Mindszenty til Danmark

Matisse bygger Kirke

Tito vil gerne af med Mgr. Stepinac

Mellem Belgien og Danmark bestaar der mangt et venskabeligt Baand, der bevirker, at Begivenhederne dernede — det være sig af politisk eller religiøs Art — selvsagt følges med Interesse her. Efter den Sum af Lidelser, der ramte det tapre, belgiske Folk under og umiddelbart efter vort Aarhundredes første Verdensbrand, følte det som en Lettelse, da Heltekongen Albert i 1918 paany kunde drage ind i sin Hovedstad. Men Historiens Hjul staar ikke stille, og den Optimisme, som besjælede Europa efter 1920, var ikke ensbetydende med, at der oprandt en ny »gylden Tidsalder« for Belgiens Land og Folk. En mørk Skygge hvilede stadig over det lille Belgien, og Sorgen over først i trediveerne at skulle miste Landsfaderen, dulmedes kun svagt, for paany at blusse op, da Døden indhentede den elskede Dronning Astrid ved den frygtelige Ulykke ved Vierwaldstattersøen. Kong Leopold naaede aldrig sin Faders Popularitet, og først i denne Uge afsluttedes hans tragiske Konge-

En Konge bestiger sin Trone -

gerning, der har givet Anledning til saa megen indre Uro og Splittelse.

I den forløbne Uge har Kronprins Baudoin taget Belgiens Trone i Besiddelse, og det belgiske Folk er glad over, at Kongespørgsmaalet, der har givet Anledning til saa megen indre Uro lige siden 1944, nu tilsyneladende har fundet sin Løsning.

Imidlertid er det dog vel ogsaa kun »tilsyneladende«, thi i politiske Kredse i Belgien er man af den Anskuelse, at de partipolitiske Stridigheder vil fortsætte. Det er de belgiske Socialisters Maal at komme det absolutte katolske Flertal i Parlamentet til Livs snarest muligt. Ifølge Forfatningen vil den nuværende Regering Pholien, der regerer udelukkende med katolske Mi-

nistre, kunne sidde til Nyvalgene i 1954, men Socialdemokraterne vil næppe slaa sig til Taals med en treaarig Periode af haabløs Opposition. De ønsker Nyvalg snarest muligt — og at det katolske Flertal ved denne Lejlighed maa sætte sit Flertal overstyr. Det er paa denne Baggrund, at den socialistiske Partileder Max Buset har formet sin Parole: »For en ny Konge og et nyt Parlament!«

Buset offentliggjorde iøvrigt for nylig en Artikel, hvori han hævdede, at det absolutte katolske Flertal var et Relikt paa Kongespørgsmaalet og at det slet ikke længere svarede til det belgiske Folks Vilje. Det vilde derfor være ønskeligt, om Kong Baudoin nu vilde lære »Folkets Vilje« at kende, opløste Parlamentet og udskrev Nyvalg. Skinhelligt forsikrede han, at hans Parti selvfølgelig ikke ønskede at øve noget som helst Pres paa den unge Monark — det er klart, at det katolske Parti »og den katolske Kirke« vilde modsætte sig en Opløsning af Parlamentet, men den unge Monark maatte alene lade sig lede af »Folkets Interesser«.

Busets Artikel er i politiske Kredse i Bruxelles blevet opfattet som et raffineret »aabent Brev« til Kongen og med Rette karakteriseret som et Pres. Under normale Forhold har Belgiens Statsoverhovede kun opløst Parlamentet, naar Regeringen udtrykkelig gav ham et Vink derom. Socialisterne forsøger nu at indføre en anden Praksis og foranledige Monarken til at handle paa egen Haand.

De belgiske Katolikker modsætter sig selvfølgelig haardnakket de socialistiske Bestræbelser — man vægrer sig afgjort ved overhovedet at drøfte Spørgsmaalet om en Parlamentopløsning — og alene af den Grund kan man maaske forudse, at den nærmeste Fremtid ikke vil komme til at forløbe helt gnidningsløst under Kong Baudoin I.

MODERNE KUNST I FRANKRIG

✱

I Vence (Sydfrankrig) er der for nylig blevet indviet et Kapel, som Kunstneren Matisse har tegnet og udsmykket. Her i Bladet findes en Omtale af Kapellet, og hosstaaende Billede er taget ved Kapellens Indvielse.

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefy**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**
Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B. C. 6638
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Brdr. T. & P. Odorico
*La Coursvej 3
København F*
Tlf. Godthåb 656
Mosaik
og Terrazzo

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
1848 KØBENHAVN

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

To ny Helgener

og deres Forbøns Magt

I vor Tid, der er saa svag i Troen, undlader Vorherre ikke at værne om sine Børns Tro og styrke dem, der har en god Vilje, idet han ogsaa i vort Aarhundrede virker mange Mirakler, som oftest paa sine Helgeners Forbøn. Hvert eneste Mirakel, der af Videnskaben og Kirken er anerkendt som ægte, er et uomstødeligt Bevis paa, at Gud er til — at han hører Menneskenes Bønner — at der er et Liv efter Døden — at Guds Helgener kan gaa i Forbøn for os — at Kirken har Ret, naar den ærer og paakalder Helgenerne — at den katolske Kirke er Kristi sande Kirke. Ligesom Kristus som Bevis paa sin Guddom henviste til de Mirakler, han virkede, saaledes er ogsaa de Mirakler, der sker i den katolske Kirke, et Bevis paa, at den er Kristi ene sande Kirke, i hvilken dens guddommelige Stifter i Henhold til sit Løfte gennem alle Aarhundreder fortsætter sine Undergerninger.

For at nu alle ved disse Mirakler kan faa den tilsigtede Styrkelse i deres Trosliv, er det nødvendigt, at de bliver almindelig kendt. Det maa derfor ogsaa ligge indenfor Ugebladets Rammer at fortælle sine Læsere om »Guds vidunderlige Gerninger« i vor Tid, om de Mirakler, der er blevet undersøgt og godkendt i Anledning af Aarets forskellige Beatifikationer og Kanonisationer.

Den 24. Juni har Pave Pius XII kanoniseret to nye Helgener: den Hellige *Maria Dominika Mazzarello* og den Hellige *M. Emilia Vialar*. Lad os da se, hvem disse nye Helgener er, og ved hvilke Mirakler Gud har bekræftet deres hellige Livsvandel. —

Det bemærkes, at Beretningen om Miraklerne her gengives i den korte, sammentrængte Form, i hvilken de er offentliggjort i Pavestens officielle Organ *Acta Apostolicae Sedis*. I Virkeligheden fylder Undersøgelsens Akter med de edsvorne Vidners Udsagn, Lægernes Udtalelser, Specialisternes Skøn samt forskellige Dokumenter og andre Bilag — flere hundrede Sider.

I.

Maria Dominika Mazzarello er født i Mornese i Norditalien den 9. Maj 1837. Ved sin rene og fromme Livsvandel øvede hun som ung Pige en meget god Indflydelse paa de andre unge i Byen, hvorfor den Salige Johannes BOSCO knyttede hende til den Orden, han lige var ved at stifte under Navnet *Mariæ Auxiliatricis* (Maria, de Kristnes Hjælp) til Opdragelse og Uddannelse af unge Piger. Hun blev i den Grad en Støtte for den nye Orden, at Kirken betragter hende som dens Med-Stifterinde. I Aaret 1874 blev hun dens Generalforstanderinde. Under hendes kærlige og energiske Styrelse udbredte Ordenen sig snart over den hele Verden. I 1934 talte den 7.300 Søstre i 644 Ordenshuse fordelt paa 37 Ordensprovinser. — Moder

Dominika døde i Hellighedens Ry i Ordenens Moderhus i Nizza — Montferrato den 14. Maj 1881.

Der skete mange underfulde Bøn-hørelser ved Paakaldelse af hendes Forbøn. Følgende to blev forelagt Rituskongregationen til Undersøgelse og Godkendelse i Anledning af hendes Beatifikation, der skete den 20. November 1938.

1. Barnet *Herculina Mazzarello*, født i Genf i Aaret 1912, blev tre Maaneder efter sin Fødsel fuldstændig lam i Benene. Lægerne konstaterede Børnelammelse og erklærede, at Pigen paa Grund af Benenes Muskelsvind og andre dermed forbundne Omstændigheder aldrig i sit Liv vilde komme til at kunne gaa.

Der gik fire Aar, uden at der skete nogen Forandring. Da Lægernes Kunst fuldstændig svigtede, satte de fortvivlede Forældre hele deres Tillid alene til Gud og bad ham gøre Barnet rask paa Forbøn af den ærv. Dominika Mazzarello, idet de samtidig paabegyndte en Novene til hende. Paa Novenens sidste Dag den 20. August 1916 sad Barnet paa Gulvet og legede sammen med en anden Pige. Pludselig rejste hun sig, stod et Øjeblik helt oprejst, begyndte saa at gaa og løb hen imod sin Moder, der lige kom ind ad Døren. Barnet var fuldkommen helbredt.

To Ting maa man ved denne Helbredelse aabenbart særlig forhåbnes over, nemlig den øjeblikkelige Op-hævelse af Svindet af Muskler, Nerver og Underbensknogler, og den genvundne Evne til at gaa, ja endog til at løbe, som ellers kun erhverves lidt efter lidt, ved mange Forsøg og efter lang Tid.

2. Rosa Bellavita, en Pige paa 12 Aar, født i Bascapè di Pavia, havde allerede i længere Tid lidt af tuberkuløs Bughindebetændelse og kronisk Bugvattersot. I November 1925 kom Sygdommen til Udbrud, og i følgende Marts Maaned var hun Døden nær. Da der ikke mere var noget Haab om naturlig Helbredelse, holdt man en Novene, for at Gud paa den ærv. Maria Dominikas Forbøn maatte gøre den syge rask. Novenen begyndte den 19. Marts. Den følgende Nat havde Pigen en meget rolig Søvn. Om Morgenen stod hun op af Sengen, gik i Kirken, modtog de h. Sakramenter, hvorefter hun endnu længe bad i Kirken. Saa gik hun hjem, spiste og har siden aldrig mere mærket noget til den gamle Sygdom.

Begge disse Mirakler blev godkendt af Rituskongregationen den 26/5 1938. Ogsaa efter Beatifikationen blev Gud ved med at herliggøre sin trofaste Tjenerinde ved nye Mirakler, for at hun ved Kanonisationen kunde opstilles som et lysende Eksempel for hele Kirken. Følgende to blev i denne Anledning efter grundig Undersøgelse godkendt den 27. Marts 1951.

1. Søster *Maiorina Avalle* i den af

Dominika Mazzarello stiftede Orden led efter Lægernes Diagnose af stadig tilbagevendende purulent og subakut Betændelse i Underlivet. Af denne kunde hun ikke blive helbredt uden Operation, som hun dog ikke vilde underkaste sig. Hendes Tilstand forværredes fra Dag til Dag, og hun forberedte sig til Døden ved at modtage de syges Salvelse og Vandringsbrødet. — Imens blev der bedt meget til Gud om, at han paa den Salige Dominikas Forbøn maatte gøre den syge rask. Den 14. August 1941 var hendes Tilstand endnu uforandret alvorlig. Ved Midnatstid faldt hun i Søvn, efter at hun sammen med Sygeplejersken endnu engang havde anbefalet sig til den salige Stifterindes Forbøn. Da hun vaagnede om Morgenen, var hun fuldkommen rask, hvad Sygeplejersken og bagefter ogsaa Lægen bekræftede. — Baade den Læge, der behandlede hende, og de andre tilkaldte Læger bekræftede, at denne Helbredelse oversteg Naturens Kræfter.

2. Pigen *Carola Ramponi*, boende i Byen Castano, Italien, led af akut Nyrebetændelse tilligemed alvorlig Uræmi. Denne Sygdom bragte hende paa Gravens Rand, saa hun blev berettiget den 24. November 1945.

Man bad Gud om hendes Helbredelse og paakaldte den Salige Dominikas Forbøn, idet man samtidig lagde en Relikvie af den Salige paa den syges Hoved. Samme Dag ved Sekst-Tiden om Aftenen forsvandt Symptomerne paa Nyrebetændelsen, og Dagen efter ogsaa de øvrige Følger af Sygdommen. Helbredelsen var af Varighed, hvad Lægerne ved Undersøgelsen i Aaret 1948 bekræftede. Alle Lægerne erklærede, at denne Helbredelse var sket udenom Naturens Love.

II

Den Hellige *Emilia de Vialar* blev født i Albi, Sydfrankrig, den 12. September 1797 og tilhørte en fornem fransk Slægt. Hendes fromme Moder døde tidligt, hvorefter *Emilia* var nødt til at føre Husvæsenet for sin Fader, skønt hun følte sig kaldet til Klosterlivet. Hun aflagde Løftet om fuldkommen Kyskhed og brugte den Tid, hendes huslige Pligter levede hende, til Bøn og Arbejde i Næstekærlighedens Tjeneste, idet hun efter Evne hjalp de syge og fattige, tog sig af forsømte Børn, gav dem Religionsundervisning og søgte at vinde frafaldne tilbage for Troen. 35 Aar gammel fik hun en stor Arv, som hun brugte til at grundlægge et Kloster i sin Fødeby, hvori hun samlede andre unge Piger af samme Aandsretning til Hjælp ved sit karitative Arbejde. Dette blev Begyndelsen til den Orden, som hun opkaldte efter den h. Josef under Titlen »ab Apparitione« (af Aabenbaringen), idet hun hermed tænkte paa den Aabenbaring, Englen gav den h. Josef om Marias overnaturlige Moderskab. Ordenen kaldes ogsaa »Sct. Josefsøstre fra Albi«. Lutret ved mange Genvordigheder og Prøvelser døde *Emilia de Vialar* i Ordens Hovedkloster i Marseille den 24. August 1856 i Hellighedens Ry. — Hendes Beatifikation fandt Sted den

18. Juni 1939. Følgende to Mirakler var i denne Anledning blevet undersøgt og godkendt.

1. Iolanda Della Santa i Marlia, Ærkebispedømme Lucca i Italien, led af Betændelse i Halshvirvlerne samt Lidelser i Rygmarvshinden. Sygdommen blev saa alvorlig, at hun efter Lægernes Prognose ikke kunde leve ret længe mere.

Da intet Lægemiddel kunde hjælpe, gav Sct. Josefssøstrene, der udøvede Sygeplejen paa Hospitalet, samt den syges Paarørende sig til at bede den ærværdige Æmilia om hendes Forbøn hos Gud. Det var den 8. Juni 1926, den helligste Trefoldigheds Fest, henimod Aften. Man lagde en Relikvie af den ærv. Æmilia under den syges Hovedpude. Næppe var dette sket, før hun blev ganske rolig og holdt op med at stønne. Med Tiden faldt hun i Søvn. Næste Morgen fandt Lægen hende fuldkommen rask, og hun fik heller ikke noget Tilbagefald.

2. En ung Pige, Anna Elias i Said i Syrien, fik i Begyndelsen af December 1925 Tyfus. Sygdommen blev saa ondartet, at hun i over en Maaned laa uden Bevidsthed, afkræftet, med nervøse Rystelser, idet hun i Febervildelse gav skrækelige Hyl fra sig. Præsten kunne kun give hende de syges Salvelse.

I denne Tilstand laa hun endnu den 26. Januar 1926. Imens havde man

paakaldt den ærv. Æmilias Forbøn og lagt hendes Billede under den syges Hovedpude. Lidt senere — højst et Kvarter — kom en anden Patients Moder paa Sygestuen og saa Pigen ligge ganske rolig, helt ved Bevidsthed og kyssende Æmilias Billede. Hospitalets Søstre og Sygeplejerskerne blev tilkaldt, og alle sagde med det samme, at der var sket et Mirakel. Da Lægen saa undersøgte hende, erklærede han hende som fuldkommen rask, hvilken Erklæring han ogsaa gav skriftlig, idet han samtidig indrømmede, at Helbredelsen maatte skyldes en højere Magts Indgriben.

Ogsaa efter hendes Beatifikation skete der vidunderlige Helbredelser efter Paakaldelse af hendes Forbøn. Følgende to muliggjorde hendes Kanonisation.

1. Søster Teresa Moran i den af Æmilia de Vialar stiftede Orden, fik diffus Hjernesklerose. Lægerne stod magtesløs over for den. Den syge og hendes Medsøstre tog da deres Tilflugt til deres Salige Ordensmoder med Bøn om, at hun hos Gud maatte opnaa Søsterens Helbredelse. De bad heller ikke forgæves. Den 10. Juni 1946 blev Søster Teresa i Løbet af et Øjeblik fuldkommen rask og det for bestandig, hvad der blev bekræftet af de Læger, der behandlede hende, samt af andre Sagkyndige.

2. Søster Maria Brendan i Sct. Jo-

NOTER

Filmen om Mindszenty-Procesen til København

Den amerikanske Film »Guilty of Treason«, der er bygget over Processen mod Kardinal Mindszenty og som har trukket fuldt Hns saa længe bl. a. i London, kommer nu til Danmark, og vil under Tittlen »Højforræderi —?« faa Premiere i København i Begyndelsen af August.

Det franske Drengekor

der er paa Koncertrejse til Sverige, vil der blive Lejlighed til at høre under Højmassen i St. Thereses Kirke Søndag 22. Juli Kl. 9. — Endvidere giver Koret en Koncert i Tivoli.

sefssøstrenes Hovedkloster i Marseille led af den Pottske Sygdom (Betændelse i Rygmarven), som allerede havde ødelagt den ene Hvirvel og angreb de to andre. Alle Behandlinger viste sig frugtesløse, og Lægerne opgav hende. Den syge bad da tillidsfuldt den Salige Æmilia om hendes Forbøn. Den 24. Oktober 1943 forsvandt alle Symptomerne paa Sygdommen pludselig, og Lægerne fandt hende fuldkommen rask. Helbredelsen var af Varrighed, hvad Undersøgelsen i Aaret 1949 bekræftede. Fr. Klar.

ORIENTERING

Situationen i Ungarn

En dobbelt Terrorbølge hjem søger i Øjeblikket Ungarn: Kirkefølgesen og Massedeportationerne, og efter Ærkebiskop Grösz's Domfældelse er der to Ting, der især er egnet til at vække Opmærksomhed, nemlig Regeringens Forordning vedrørende Besættelsen af de højere kirkelige Embeder samt Erklæringen om Biskoppernes saakaldte Underkastelse.

I Begyndelsen af indeværende Maaned udstedte den ungarske Regering en Forordning, ifølge hvilken Ærkebiskopper, Biskopper, Abbeder og Ordensprovincialer kun kan blive anerkendte efter forudgaaende Billigelse af Præsidentskabsraadet. Forordningen har tilbagevirkende Kraft fra 1. Januar 1946. I den Anledning bemærkes det fra officiel Side i Budapest, at Staten tidligere har haft denne Ret, og at Forordningen vil være i Kraft, indtil den bliver reguleret gennem et tosidigt Forlig. Fra Vatikanet tilbageviser man imidlertid — gennem en Artikel i »Osservatore Romano« — Budapester-Regeringens Forordning, idet man gør opmærksom paa, at Regeringen i 1945 fjernede den apostoliske Nuntius og siden da ikke har gjort ringeste Mine til at ville genoprette normale Tilstande. Endvidere har Budapest — fortsætter Bladet — med Kardinal Mindszenty's og de se-

nere Proecesser, med den systematiske Kirkekamp udvidet den Kløft, som den graver paa eget Initiativ.

Samme Dag — 3. Juli — som ovennævnte Forordning udstedtes, traadte de ungarske Biskopper sammen under Foresæde af Biskoppen af Eger, Mgr. Czaplak, der nu er den ældste af det ungarske Episkopat efter Anciennitet. Den Erklæring, som Biskopperne udsendte efter Mødet, maa udlægges som en fuldstændig Underkastelse. Erklæringen lader sig sammenfatte i følgende fire Punkter: Ungarn anerkendes som det »dyrebare Fædreland«, Biskopperne fordømmer de Aktioner mod Folkerepublikken, og da i Særdeleshed de Skridt, der er foretaget af kirkelige Personer, hvis forbryderiske Adfærd er kommet for Dagen i den sidste Tid, Biskopperne forpligter sig til at overholde Overenskomsten med Staten og lover Disciplinærforanstaltninger mod dem, der forbryder sig mod Statens Love, og endelig lover Biskopperne at ville understøtte Statens Fredsbestræbelser og »de katolske Gejstliges Fredsbewægelse«. Sluttelig erklærer Biskopperne, at de anmoder enhver om at holde sig denne Bekendtgørelse efterrettelig og støtte den.

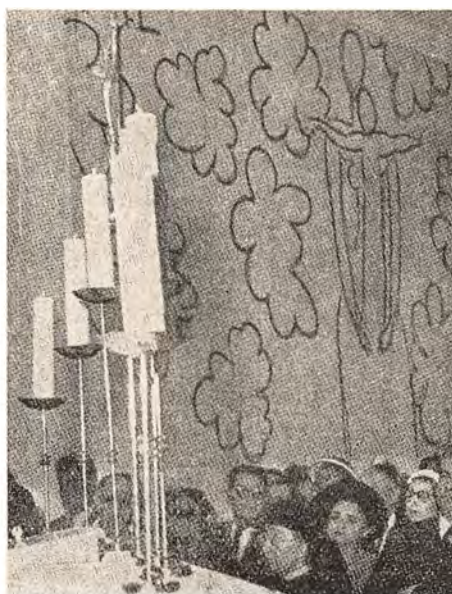
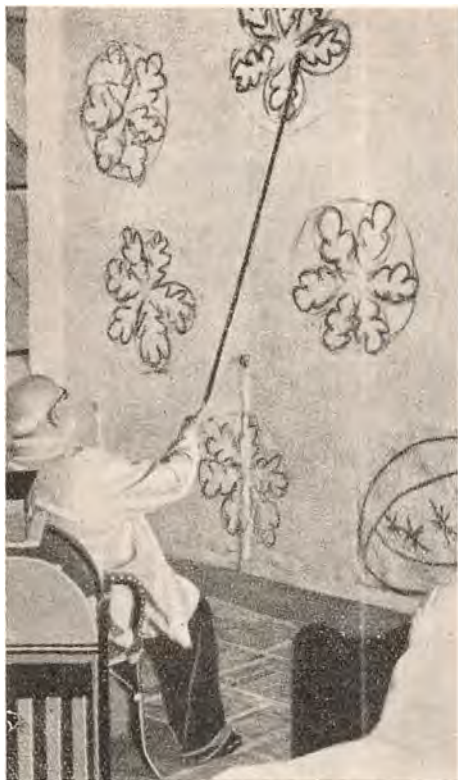
Denne Erklæring fra de ungarske Biskopper er allerede blevet staaet

stort op, men den maa dog imidlertid modtages med allerstørste Forbehold. Kommunikøet blev udsendt af det statskontrollerede Nyhedsbureau — anden Mulighed er der jo ikke — og en Tekst, der ikke passer Staten, kan ifølge folkedemokratisk Sædvane selvfølgelig ikke passere. Det er ikke første Gang, at Meddelelser og Referater vedrørende biskoppelige Sammenkomster ikke har været helt i Overensstemmelse med det, man almindeligvis kalder Sandhed, at man har plukket et Par Citater ud af en Tale eller et Referat og sat dem sammen paa en saadan Maade, at man opnaede et ganske andet Resultat end — Sandheden. Fremgangsmaaden er ikke ukendt. Der er derfor næppe andet at gøre end at afvente, til man har Ordlyden af Biskoppernes Erklæring fra den nævnte Sammenkomst (dersom denne overhovedet har fundet Sted).

Samtidig bør man maaske fastholde en Enkeltthed fra Processen mod Mgr. Grösz, en Enkeltthed, der vidner om Retsmetoderne. Mgr. Grösz stammede og anklagede ustandselig sig selv. Det blev endvidere stillet ham det Spørgsmaal, hvor stor en Gage han havde. Dette Spørgsmaal var han formentlig ikke forberedt til, idet hans Svar stammende lod saaledes: »Det erindrings jeg ikke med min bedste Vilje. Jeg har jo kun været Ærkebiskop i saa kort Tid.« — Mgr. Grösz beklædte Embedet som Ærkebiskop i otte — 8 Aar, og han maa have været udsat for en ganske usandsynlig Behandling, eftersom han ikke længere har været i Stand til at tælle til otte.

Matisse bygger og udsmykker ny Kirke

▲ Kapellet med Alteret

◀ Matisse ved Arbejdet

Den berømte franske Kunstner Matisse gav for et Par Aar siden det Løfte at ville tegne og udsmykke et Kapel som Tak til de Dominikanerinder, der havde plejet ham under en Sygdomsperiode. Kapellet staar nu færdigt i Vence i Nærheden af Nizza og er for nylig blevet indviet.

Billederne paa denne Side giver et Indtryk af det noget ejendommelige Resultat af Udsmykningen af Dominikanerindernes Kapel. Selve Bygningen er opført i Egnens traditionelle — enkle og lette — Stil; ingen unødvendige Udsmykninger, men tilpasset Traditionen og Nutidens Krav. De dekorative Kompositioner er i enkel, sort Streg, medens Glasmalerierne er holdt i glade Farver, der mildner og bryder Sydens blændende Sollys.

Helhedsindtrykket kan diskuteres, men man maa vist trods alt prise det Initiativ, der her er taget — eller rettere vovet — for at bringe nye Toner ind i Kirkebyggeriet. Man maa ligledes haabe, at Dominikanerindernes Vovestykke ved at lade den ny Tids Aand faa Indpas i deres Kapel i Vence, maa om end ikke danne Skole, saa dog foranledige andre til at erindre, at Kristendommen skal omvende Tidsmennesker og at den i sit Arbejde dermed maa søge at tale til disse i vor Tids Sprog, stadig prædike den gamle Sandhed, men iført nyt Klædebon.

SYNG FOR HERREN, HELE JORDENS KONGE.

95. Davidssalme

Salmisten skuer Herrens komme ved tidernes ende for at oprette Messiasriget (v. 13). Derfor opfordrer han alle til at syng for denne store konge (1.—3.). Han alene er nemlig Gud, ophøjet, mægtig og herlig (4.—6.). Alle jordens beboere skal hylde ham ved lovsang, ofringer og tilbedelse, siden han har tiltrådt sit kongedømme (7.—10.). Ikke blot menneskene, men selve naturen skal juble over Guds komme til Jorden (11.—13.).

Denne salme, som i jublende glæde varierer og udvider anden bøn i Fædervor: »Lad dit rige komme«, lyder således:

- 1) Syng Herren en ny sang, syng for Herren, alle lande.
- 2) Syng for Herren, lovpris hans navn og forkynd hans frelse dag efter dag.
- 3) Fortæl blandt hedningerne om hans herlighed, hos alle folkeslag om hans under.
- 4) Thi stor er Herren og såre værd at prises, mere frygtindgydende end alle guder.
- 5) Thi alle hedningernes guder er afguder, Herren derimod har skabt himlen.
- 6) Højhed og pragt går foran ham, magt og glans fylder hans helligdom.
- 7) Giv Herren, I folkeslags slægter, giv Herren ære og pris hans magt.
- 8) Giv Herrens hans navns ære,

bring offergaver og kom til hans forgårde.

- 9) Tilbed Herren i helligt skrud, bæv for hans åsyn, al jorden.
- 10) Tilråb hedningefolkene: Herren er konge; han har grundfæstet jordkredsen, så den ikke kan røkke; med retfærd styrer han folkene.
- 11) Lad himlene glæde sig, og jorden juble, havet bruse med alt, hvad der fylder det.
- 12) Marken juble med alt, hvad den bærer. Så fryder sig alle skovens træer.
- 13) For Herrens åsyn, fordi han kommer for at styre jorden. Med retfærd skal han styre jordkredsen og i sin trofasthed folkene.

Der er to begivenheder i Israels historie, der kan kaste lys over den baggrund, mod hvilken vi skal se denne salme, hvis vi vil få det rette udbytte af den. Den blev nemlig sunget af levitterne, da *pagtens ark* i et højtideligt oplag *overførtes fra Kariatjarim til det hellige tell*, som David havde rejst i Jerusalem på Sions bjerg. Således fortæller første Krønikebogs 16. kapitel, hvor denne salme er gengivet næsten ordret som del af en lovsang, der består af tre salmer. Herefter må det i det mindste formodes, at David har digtet den. I den græske og latinske oversættelse af den findes en indledende bemærkning, der med rene ord siger, at salmen stammer fra Da-

HVEM ER - HVAD ER -

I. Var Styliterne

- a) Hæretiker i 4. Aarhundrede,
- b) ægyptiske Munke, der tilbragte deres Liv paa en Søjle, eller
- c) Lærere i Grammatik ved Midaldralderens Universiteter?

II. Er Kephaz

- a) det græske Navn for Kaifas,
- b) det hebraiske Navn for Petrus, eller

- c) en Landsby i Palæstina?

III. Er Casti connubii

- a) Pavens Sommerresident,
- b) de religiøse Kasters Repræsentation i det ny indiske Parlament, eller
- c) en pavelig Encyklika?

IV. Er Septuagesima

- a) en Søndag i Paasken,
- b) et poetisk Navn for Byen Roms syv Høje, eller
- c) en græsk Bibeloversættelse?

V. Er Agape

- a) Kristi afvisende Raab til Friteren, da denne søgte at overtale Kristus til at følge ham,
- b) de første Kristnes Kærlighedsmaaltid, eller
- c) en af Kvinderne, der forekommer i Apostlenes Gerninger?

(Løsning se Side 446).

vid. Samtidig hører vi, at den også blev sunget ved indvielsen af det nye tempel, efter at Jølerne var vendt tilbage fra det babylonske fangenskab.

Salmens brug ved en festlig anledning, der ligefrem danner begyndelsen til en ny epoke i frelsens historie, har naturligvis været bestemmende for dens indhold og hele karakter. Samtidig letter denne omstændighed vor forståelse af den og åbner store perspektiver. Gud, som usynlig troner over pagtens ark og holder sit indtog i helligdommen, lovprises først som Israels konge, så som konge over hedningefolkene og endelig som konge over hele skabningen. Men dette er *kendemærket på Messiasiden*, hvor skillevæggen mellem Jødefolket og hedningeverdenen skal falde, og hvor Gud vil frie alle mennesker ud af mørkets magt og føre dem over i sin elskede søns rige, før at de dér kan tilbede ham som hele verdens og evigheds konge.

(1. strofe: 1—3.) Salmen begynder med en opfordring til det israelitiske folk, *der gentages tre gange*, nemlig: »Syng for Herren«, således som også profeten Isaias i sin vision tre gange hørte Seraferne for Guds trone tilråbe hverandre: »Hellig, hellig, hellig er herskerernes Herre.« Det samme iagttaget vi i vers 7 og 8, hvor der tre gange siges, at alle folkeslags slægter skal »give Herren ære«. Vi Kristne finder heri en skjult hentydning til, at den ene Gud, som denne salme vil forherlige, er i tre personer, d.v.s. vi tænker på Gud Fader, Søn og Helligånd.

Vi undrer os ikke over, at salmisten ikke vil nøjes med en af de gamle salmer til Guds pris. Den kendsgerning, at Herren med pagtens ark har taget bolig i Jerusalem under David, og at folket efter 70 års fangenskab fik lov til at vende hjem til det forjættede land og genophyge templet, er en så

stor velgerning, at den bør herømmes ved *en ny lovsang*, og den skal være af en sådan art, at den ikke blot kan synges af Guds udvalgte folk i Palæstina, men af alle landes indbyggere. For hvad der er sket, er forbilledet og pant på den frelse, som den lovede Messias skal forskaffe hele verden.

Den nye sang skal forherlige *Guds store og hellige navn*, d.v.s. alt det, som Herren har kundgjort os om sit eget væsen, sin magt og sin visdom, sin kærlighed og troskab. Disse egenskaber åbenbarer sig mest i den frelse, som alle de kan få del i, som vil tage imod den. Dette er altså den nye lovsangs genstand og indhold.

Men at synges og juble for Gud er ikke nok. Kærligheden og taknemligheden mod ham bør også give sig udslag ved *næstekærlighedens dyd*. Derfor følger opfordringen til at bringe det glædelige budskab ud til alle dem, der ikke kender den ene, sande Gud, for at også de kan glæde sig over hans store herlighed og alle de undergøinger, han gør til bedste for alle mennesker. Denne formaning er rettet til alle dem, der kender Guds storhed og godhed. Men den er ganske særlig rettet til hin udvalgte skare, som han sender som sine sendebud. Den gælder navnlig apostlene, der fik den befaling, at gå hen og gøre alle folkeslag til Kristi disciple. De skulle være vidner om alt det store, Kristus havde gjort og lært og vist ved sit eksempel.

De skulle begynde i Jerusalem og så, udstyret med lys og kraft og ånd fra oven, drage ud lige til jordens grænser og bringe alle lande kendskab til Herrens navn og tilhyde alle dem syndernes forladelse, der vil vende sig bort fra det syndige og lave og søge hen til den evige Gud og ham, som han har sendt.

På denne måde bliver salmens første strofe, som opfordrer det israelitiske folk til at bringe frelsesbudskabet til hedningerne, for os en påmindelse om den pligt, der påhviler os i kraft af den anden bøn i Fadervor: »Lad dit rige komme.« *Vi kan og skal alle sammen hjælpe med til at bygge Guds rige op*. Dette sker ved, at vi på den ene side nøje overholder Kristi lov og plejer det guddommelige liv i os, som han har skænket os i dåbens sakramente. På den anden side skal vi bistå Kirken ved bøn og effektiv hjælp under dens arbejde. Dette går jo, som bekendt, ud på, at ikke blot den enkelte personlige liv, men også livet i familien og i det borgerlige samfund retter sig efter Guds hellige lov; endvidere, at alle, der har fjernet sig fra Kirken, må vende tilbage til den kirkelige enhed, som Herren selv har bedt så inderligt om; og endelig at evangeliets lys må bringes til alle de mange millioner, der endnu »sidder i mørket og dødens skygge.«

De tre andre strofers indhold skal drøftes næste gang.

F. K.

Paa Pilgrimsfærd gennem Europa, 3. En Gondolfærd til Gudsmoder

De sidste Solstraaler forgyldte Lagunestaden og Venedig er som et

Æventyrrige. Langsomt synker Solen bag S. Maria della Salute's Kuppel, der netop gløder i det sidste Dagskær og inden længe hyldes i Mørkets Slør. Naar Mørket er faldet paa, tændes der et Glædesbaal foran Kirken, Venedig fejrer en Mariafest. Lyssende Raketter farer op mod den

Bibelland XII

FRUGTTRÆER

af Steph. Wevers SMM

Da Jesus omtalte det gode Træ, der bærer gode Frugter, har han først og fremmest tænkt paa de Frugttræer, der var almindelige i Palæstina i de Dage. Det var foruden Oliventræet mest Figentræet og Vinstokken. Det er da ogsaa de to sidste, Mesteren selv nævner, naar han stiller Spørgsmaalet: »Plukker man vel Druer af Tjørne eller Figner af Tidsler?« Druer, Figner og Oliven var de hyppigst forekommende Frugter: det var faktisk det eneste, den jævne Mand havde til at faa det tørre Brød til at glide ned med.

Vel fandtes der ogsaa andre Frugttræer, og nogle af dem har den Ære at blive omtalt i vore hellige Evangelier. Det er Tilfældet med Morbærtræet. Morbærtræerne forekommer i de sydlige Lande. I Italien anvendes deres Bløde til Foder for Silkeormene. I det Hellige Land blev Træerne dyrket for Bærrenes Skyld. Disse Bær minder meget om vore Brombær, men de er længere af Form og navnlig saftigere end Brombærrene. Desuden giver Morbærtræet med dets brede og tætte Løvkrone en udmærket Skygge, hvad der ikke er at foragte i et bært og varmt Land. Hvem husker ikke Demosthenes' ufuldendte Historie om Manden, der havde lejet et Æsel og mente ogsaa at have Ret til

dets Skygge? Det er ogsaa under en saadan naturlig Sol-skærm, Jesus har staaet med sine Disciple, da han sagde til dem: »Hvis I havde Tro som et Sennepskorn, saa vilde I sige til dette Morbærtræ: Træk dine Rødder op, og plant dig i Havet, og det vilde adlyde jer.«

Saa er der Sykoinoren eller det vilde Figentræ. Det har Morbærtræets Blade, mens Frugterne ser ud som Figner, selv om deres Smag ikke kan maale sig med de ægte Figners. De fattige, der er nødt til at tage til Takke med saadanne Erstatningsfigner, kan glæde sig over, at denne Frugt modnes fire-fem Gange om Aaret. Paa denne Maade kan de høste hele Aaret rundt. En Haandfuld af disse vægte Figner, et Stykke Brød og et Krus Vand var tilstrækkeligt for Folk af 'den fattige Lasarus' Slags. Overtolderen Zakæus har kun brudt sig om Morbærtræet, naar han i Trængslen havde Brug for en Stige. Man behøvede nemlig ikke at være Akrobat for at svinge sig op i saadan en lav Stamme med mange Grene, der hang langt nede.

Endelig skal endnu nævnes Johannesbrødtræet. Hvem har ikke som Barn stiftet Bekendtskabet med denne tørre, sødlige Frugt? De østrigske Unge kalder den meget betegnende for »Bockshörndl«. Selve Træet kan blive saa højt som vore største Æbletræer. Og af et enkelt Træ kan der høstes omkring 400 kg »Johannesbrød«. Det er derfor ikke underligt, at denne ufordærvelige Vare er saa billig. I Palæstina bliver den fortrinsvis anvendt som Kreaturfoder. Det var da ogsaa først, da han var kommet langt ned, at den fortabte Søn ønskede at spise sig mæt i dette Svinefoder.

mørke Aftenhimmel og spredt i tusindvis af Stjerner i Horisonten. Men det er Stjerner, gjort af Menneskehænder — omend til Gudsmoders Pris, og de efterlader kun Erindring om noget, der har været.

Men en Gondol lægger ud fra Kajen og glider lydløst bort fra Festplad-

sens Menneskehav. Dens svage blafrende Lanterne forsvinder inden længe i Mørket — medens Baadens Fører som i Blinde styrer bort, søgende et andet Lys i Lagunen langt borte derude, hvor en lille Lampe brænder foran et Madonnabillede. Langt derude, hvor det ubevægelige Vandspejl forlængst har slugt den hele Dags Farvepragt og nu kun genspejler Nattens Mørke, finder man overalt smaa, beskedne Madonnabilleder, smaa »Kapeller«, fæstnet til store Pæle, rammet ned i Lagunens Bund, foran hvilede fromme Hænder i Aftenens Løb har tændt et lille Lys foran Gudsmoders Billede. Fiskeren er ved at finde Vejen ud til disse smaa Fyrtaarne, og medens Nathimlen priser Gud med den himmelske Stjernekvadkade, da bringer mangan en from Sjæl Gudsmoder sin Hyldest og sin Bøn. Men ogsaa andre end den stedkendte Fisker finder Vej herud. Nu og da dukker der en Gondol op foran et af disse smaa Kapeller — Pilgrimme, der er søgt bort fra Verdensbyens Larm og ud til Ensomheden, for der at bringe Gudsmoder en Hilsen eller maaske at forelægge hende et Anliggende, der ligger tungt paa Sinde. Thi de ved, »at man aldrig har hørt, at den, der tager sin Tilflugt til dig, paakalder din Hjælp og anraaber om din Forbøn, er blevet forladt — — —«

K. D.

J korte Træk -

I Aarene 1943—1946 har Kommunisterne og Fascisterne myrdet ialt 52 katolske Præster i den italienske Provins Emilia, der gaar for at være Italiens »røde« Provins. — Denne Kerdsgering er det bedste Svar til Togliattis Paastand om, at ingen er i Stand til at bevise, at det kommunistiske Parti krænker eller truer Religionen. (KIPA)

»The Jewish Monthly« hylder Ærkebiskoppen af Liverpool, Mgr. Downey i Anledning af 70 Aars Fødselsdagen og erindrer om hans Fortjenester for de forfulgte Jøder under Hitlertiden. Bladet minder tillige om, at Mgr. Downey var den første, der i 1933 officielt fordømte Hitlerregimet. (KIPA)

Den polske Presse censur har nu givet det katolske Ugeblad »Tygodnik Powszechny«, Tilladelse til at udsende en Beretning om den polske Prinas, Ærkebiskop Wyszyński's Rejse til Rom for kort Tid siden. Hidindtil har Rejsen ikke været nævnt med en Stavelse i den polske Presse. (KIPA)

UGEBLADETS FEUILLETON

30.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Peter Coudrin gav den døende den sidste Olive. Georges Beaujeau var bevidstløs under den hellige Handling, men pludselig aabnede han endnu engang sine Øjne og hviskede med sagte men tydelig Stemme: »Korset! Jeg har reddet Korset!«

Et Smil bredte sig over hans Træk, men saa trykkede Præsten hans Øjne til i den evige Hvile.

Vagtposterne paa Joubert Broen blev meget forbavsede, da en Husarritmeister sporeklirrende gik forbi dem nu til Aften. De hilste, saa stramt de overhovedet kunde, hvorpaa Officieren hilste nedladende igen.

»Hvad i Alverden vil han i Montbernage?« brummede de, da han var gaaet forbi.

Ja, det skulde de bare vide.

9. Kapitel.

Politiofficer Carabin holdt Ord! Ganske vist hørte Husundersøgelser nu til Dagens Orden i Montbernage, og Carabin raslede gevaldigt med sin Sabel og kom med frygtelige Trusler, men han sørgede altid for i Forvejen at give sin Kusine Besked om Tidspunktet for Overfaldet, og hun sørgede for, at der aldrig fandtes noget mistænkeligt. Det var rigtignok ogsaa

slem, at Jakobinerne og Nationalgardisterne i den sidste Tid ogsaa foretog saadanne Husundersøgelser, og det skete mere end een Gang, at Bonden Pasquier midt om Natten maatte vække Pastor Coudrin, fordi de Revolutionære dundrede derude paa Porten med deres Geværkolber. Flygtingen sprang saa, knap nok paakledt, ud af sit Sovekammervindu ud i Gaarden, slap ud af en hemmelig Dør og flygtede ad smalle og farlige Stier op i Bjergene.

Her tilbragte han Resten af Natten i en Klippehule. Ofte turde han i Dagevis ikke vende tilbage, fordi Gaardene blev strengt bevogtet, og det vrimlede med Jakobinere og Borger-soldater. Man havde ogsaa maattet opgive den regelmæssige Gudstjeneste i Laden. De tre Præster, som nu holdt sig skjult i Montbernage, fejrede det hellige Messeoffer rundt om i Landsbybeboernes smaa Huse, hvor kun faa kunde faa Plads til at overvære Messen. Trompeteren Paul Conventier blæste altid Aftenen før en Række nye hemmelige Signaler. Saa vidste Beboerne i Montbernage, hvor der næste Morgen var Gudstjeneste. Et Par Kvinder havde paataget sig at vække de Folk, som ingen Ur ejede, i deres Nabolag. Til disse hørte ogsaa Lisette David, Pastor Pruels tidligere Husholderske. Man kunne trygt stole paa hende, og derfor vakte det stor Overraskelse, at hverken Lisette eller nogen fra hendes Kvarter mødte til den hellige Messe, som dennegang fandt Sted hos Grønthandler Bernard Klok-

ken fire om Morgenen. Et Par Timer senere blev Mysteriet inidlertid opklaret. Licette kom grædende ind i Fru Bernards Butik, stillede en stor Kurv paa Disken og sagde hulkende: »Ak, kære Fru Bernard, det er Hansens Skyld, at vi alle har sovet over os. Den galede ikke i Morges, og nu har jeg slagtet den, men jeg kan ikke spise dem.«

»Jamen det skal vi nok gøre for Dem,« lo Philipp, som stod sammen med Georges Vinaie, »selv om det er forferdeligt, at De straks har guillotineret det stakkels Dyr.«

»Og Georges Vinaie tilføjede: »Jeg har aldrig vidst, at De var saa blodtørstig, Frk. Lisette. De er jo næsten lige saa slem som Bøddelen, der huggede Hovedet af Kongen.«

Et Øjeblik stod den gode Husholderske som forstenet, men saa viskede hun Taarerne bort og affyrede en ordentlig Dommedagsprædiken over de to ungdommelige Spottefugle. Men Fru Bernard sluttede »Prædikenen«: »Det skal I ikke spøge med, I to. Kongemordet er en af de største Skændsler i Frankrig.«

Det var nemlig frygtelige Efterretninger, der naaede Montbernage i Revolutionsaaret 1793. Kong Ludvig XVI var blevet halshugget paa Skafottet og Dronningen vansmægtede i Fængsel. Hendes Søn Ludvig, en otteaarig Dreng, havde man overgivet til en Drukkenbolt ved Navn Simon, som pinte ham til døde, legemligt saavel som aandeligt.

(Fortsættes)

De 257

Det er i virkeligheden ikke så lidt, man kan få ud af at studere paverækken — næsten 2000 års kirkehistorie anes bag de mange fromme navne. Min gamle historielærer tilbød engang 50 kr. til den elev, der på en måned kunne lære paverækken med alle dens navne og de tilhørende årstal udenad. Han gjorde det med største sindro, idet han forudså, at ingen kunne gennemføre væddemålet. — Der er nemlig ikke så lidt at tage fat på. Hør blot her et par små statistiske facts om paverækken, der viser, at vores kongerække i sammenligning er det bare ingenting:

Vor nuværende pave er nr. 257 i rækken; men foruden disse 257 rigtige paver har der på visse tider optrådt de såkaldte modpaver — ialt 37, hvoraf den sidste levede i begyndelsen af det 15. årh. Det er jo ikke så få paver, der har regeret, men det skyldes, at man næsten altid vælger en ældre, erfaren mand til pave, — en mand, der på grund af sin høje alder kun når at regere i et begrænset tidsrum. I den forbindelse kan jeg nævne, at den pave, der sad længst i Peters stol var Pave Pius IX. Han regerede i 32 år fra 1846 til 1878. Modsat kan man af paverækken konstatere, at ialt 4 paver beklædte embedet i året 1276. Det var Gregor X, Innocens V, Hadrian V og Johannes XXI, der i hurtig rækkefølge afløste hinanden.

Jeg har givet mig i lag med et morsomt eksperiment, idet jeg har opregnet antallet af (rigtige) paver pr. århundrede. Ved denne statistik får man følgende resultater: I det første århundrede var der kun 5 paver. Dette skyldtes dog tildels, at Sankt Peter var pave indtil år 67. I det tiende århundrede var der ekstraordinært mange paver — 25. Gennemsnittet ligger ellers på ca. 13—14. Dette høje tal — 25 — skyldes dog, at »mægtige adelslægter, som Crecentierne og greverne af Tusculum, stredes om herredømmet i Rom og udnævnte ofte paver, hvis fortid og sædelige liv var i den grolleste modstrid med deres embedes hellighed«. (En oplysning fra doktorerne Rauschen og Otto S. J.: »Den katolske kirkes historie« — en anbefalelsesværdig bog, der kan lånes på ethvert bibliotek.)

Menneskets foragede levealder i de sidste par århundreder har også sat sine spor i paverækken: I det 18. årh. var der 8 paver, i det 19. kun 6.

Dette var, hvad jeg fik ud af den paverække, der er aftrykt i det nye katolske lexikon på tysk: »Der Neue Herder«. I en lille lexikal note oplyses endvidere, at af de 257 paver var de 51 ikke-italienere — heraf var 14 franskmænd og 6 tyskere.

Kære far og mor ...

I kan tro, jeg har det godt herovre på Øm; det er lige noget af det helt rigtige — jeg ville ønske, at I var så unge, at I kunne komme med til næste år. Det er nu ikke, fordi vi driver dagen lang — næ, I kan tro, vi bestiller noget. Dagen begynder med messe klokken halvtot, hvor pastor Ib Andersen holder en lille (iøvrig meget inspirerende) prædiken. — Og så be-

gynder vi på dagens studietimer: *Trosliv, Litteratur og Pavens sociale rundskrivelser* (har I forresten nogensinde læst dem?) *Pater Roos* har også holdt nogle udmærkede foredrag om *protestantismen*, og lejrrens to præster har i fællesskab givet svar på de spørgsmål, som man anonymt kan nedlægge i *spørgeskassen*. Vejret er ikke det bedste — men det gør ikke noget — det giver kun mere samling over foretaget. — Nå, men nu må I undskyldte — jeg skal med til lejrbalet i pejestuen, så jeg bliver nødt til at slutte nu ... jeres søn JUMBO.

Arbejdslejren i Øm

Vi kan ikke benægte, at det er særdeles respektløst at kalde en dame for en »bølle«, men faktum er, at Nora fra Aarhus i bogstaveligst forstand er en *Ømbølle*. Nora fortæller: »Jo, det kan jo ikke nægtes, at vi har fået en hel del fra hånden herovre på Øm: 18 vandhaner, støbt rampe ned til køleren, 70 sovepladser, 45 elektriske lampesteder, vægbeklædning i kapellet — men Rom blev jo ikke bygget på een dag, vel — endnu mangler vi meget, og jeg tror, at vi vil kunne få en hel del fra hånden på arbejdslejren her i august. Jeg glæder mig ærlig talt til den lejr — vi plejer at have det mægtig hyggeligt.«

Til slut kan vi meddele, at lejren afholdes fra d. 1.—14. aug., og koster ca. 3,50 kr. om dagen. Alle yderligere oplysninger fås hos Lilly Guldager, Eigaardsvej 26, Charl. Ørdrup 3331.

INTOLERANCE

I Amerika (det er altid der, rekorderne sættes) modtog en ung, katolsk præst over 100 konvertitter i løbet af 12 måneder, — og det udelukkende fordi nogle katolske drenge havde gjort sig det til en opgave at vinde ikke-troende kammerater for kirken. Man kan nogle gange træffe katolikker, hos hvem en vis isolationisme gør sig gældende — de ønsker ikke at have forbindelse (det være sig foretningmæssige, politiske eller rent venskabelige forbindelser) med andre mennesker, der ikke deler deres tro. En virkelig katolik må ikke isolere sig selv: katolicisme betyder almindelig.

Kristus var katolik, og hans efterfølgere skal efterligne ham. Han var ikke bange for at spise med farisæere. Han indrømmede, at han var syndersens ven, bekræftede, at han ikke kom for at udslutte, men for at frelse.

Når paven begynder en vigtig meddelelse, skriver han altid: »Pius XII, Guds tjeneres tjener.«

Vi er alle menneskers tjenere — vi skal tolerere alle mennesker, fordi de er mennesker, hvad enten de er katolikker eller ej; men vi skal ikke tolerere deres anderledes tro.

En sådan tolerance af en anderledes tro bunder nemlig i usikkerhed — den går ud fra det typisk protestantiske: »Hvad der er rigtigt for mig, behøver ikke at være rigtigt for dig.«

Den katolske kirke lærer, at vi skal respektere anderledes troende, fordi de er vore medmennesker — men vi skal ikke tolerere deres anderledes — og forkerte — tro, — fordi den er forkert!

Generalforsamlingen i Øm den 8./7.

Generalforsamlingen, der varede i 4 timer, gennemførtes plannæssigt. Spørgsmål som Ømborgens økonomi, sekretariatets arbejde og en evt. kontingentforhøjelse blev diskuteret. Endnu engang undgik vi forhøjelsen — men det bliver vist desværre også sidste gang. Pengenes dalende værdi vil sikkert medføre en forhøjelse til næste år. Det vedtoges, at foreningerne i så vid udstrækning som muligt skulle søge at skaffe penge til et frivilligt tillæg til kontingentet.

På generalforsamlingen valgtes: Landsformand: Poul Guldager (genvalg); Næstformand: Ebbe Binger-Sørensen (ligeledes genvalg); sekretær: rling Tiedemann; kasserer: Knud Christensen (genvalg). Som landsdelsrepræsentanter blev valgt: Karlo Hammann, Aarhus (Nordjylland); M. Glanowski, Haderslev (Syd-Jylland); Josef Kallan, Odense (Fyn) (genvalg); Anker Tiedemann, Østerbro (Storkøbenhavn).

Interessant at vide, 7.

Sidste år startede man et Chopin-år i anledning af, at det var 100 år siden den store komponist døde i Paris den 17. oktober 1849. Et polsk blad har fremdraget et næsten glemt brev skrevet af en præst fire dage efter Chopins død. Præsten beretter om, hvorledes Chopin blev udsonet med kirken, skriftede og modtog de sidste sakramenter.

Darwinsky

I en russisk skole:
»Frøken, var Adam og Eva russere?«

»Nej, lille Ivan. Adam og Eva har aldrig eksisteret. Menneskene nedstammer fra aberne — og de var russere.«

Vel mødt i ...

Jesu Hjerter: Sø, 22.: Udflugt til Herthadalen — Lejre. Tog fra Hovedbanen kl. 8,42. Returbillet til Lejre kr. 5,30 (gruppelbillet). Messe kl. 10 i Roskilde. Hjemkomst ca. kl. 21. Mad medbringes.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem i Danmark

Chesterlon var som bekendt ikke direkte slank — hvilket gav ham selv Anledning til mange Morsomheder. »Forestil Dem — sagde han engang — hvorledes jeg er i Stand til at være galant overfor Damer! For nylig rejste jeg mig i Sportvognen — og straks var der tre Damer, som kunde faa en Siddeplads.«

✘

L. F. Nielsen SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36 Telefon Damso 2043 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner		ERNST ISHØY CIVILINGENIØR Vestre Boulevard 40 . Telefon Byen 9816 Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke			
Holte installationsforretning Øverødvej 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby		Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjørtækær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby		Carl Hansen TØMRERMESTER Nørgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby		Holger Petersen Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby		Laurits Hansen MALERMESTER Hovedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
N. A. Nørgaard Murermester Vandtaarnsvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968		Th. P. Stillinge tømrermester Sejrogade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske institutioner		Larsbjærnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforlkr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner	
Aarhus		Søren Clausen Alt i Isenkram SCT. PAULS PLADS 2 . Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner		JUHLS Farvehandel Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner	
Brødrene Jensen Manufaktur - Trilkotage RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner		Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner		Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
Kvalitet og Service A/S AARHUS KØDFORSYNING Byens forende Forretninger i KØD - FLÆSK - PAALÆG Afdelingen: Sdr. Allé 4 . Telefon 7114 Leverandør til: Sct. Josephs Hospital		 MEJERIET Vesterbo Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)			
Telegramhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424 — 4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital		V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital		H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus	
Karl Hansen autoriseret Installatør FREDERIKSGADE 75-77 Telefon 295 Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.		J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital		Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831	
KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089				Chr. Nielsen Bageri og Konditor Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli

22. S. 10. Søndag e. Pinse (687 62); (grøn) 2. Bøn: St. Maria Magdalene (1008); Præf. (521); sidste Evang.: Festens (307).
23. M. St. Apollonaris (1011); 2. Bøn. (rød) St. Liborius ((34)); alm. Præf. (525).
24. Ti. Vigilie til St. Jakob (1014); 2. (violet) Bøn: St. Christine ((61)), 3. Bøn: Gudsmoder ((90)); alm. Præf. (525).
25. O. St. Jakob den Ældre, Apostel (rød) (1014-101); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Chrytoffer ((12)); Præf. (524).
26. T. St. Anna, Jomfru Mariæ Moder (hvid) (1017-102); alm. Præf. (525).
27. F. + St. Pantaleon (1018); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: Efter frtt Valg; alm. Præf. (525).
28. L. + St. Nazarius, St. Celsus, St. (rød) Viktor I og St. Innocents I (1018); 2. og 3. Bøn som Fredag; Præf. (525).
29. S. 11. Søndag e. Pinse.

Retræte for Herrer

paa Dalum Kloster

afholdes i Aar fra Mandag Aften den 20. August til Fredag Morgen den 24. August. Udgiften er kun 20 Kr. for hele Opholdet. Retræten ledes af Pater Fr. Horn, O.S.C.

Vicentsforeningen for Herrer

afholder generalforsamling i Præsteboligen, Stenosgade 4. Søndag den 22. Juli, efter Messen Kl. 8 i Jesu Hjerter Kirke.

Alle er velkommen.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, TH Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Liders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvarteret. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Protestantisk udtalelse om

Guardini: BØNNENS FORSKOLE

»En bog som denne er sjælden i vor tid. Man bliver slået af dens afklarede ro og dybde. Fremstillingen er velgørende nøgtern. Guardini kender mennesket og vinder læserens tillid, netop fordi han mærker, at forfatteren kender vanskelighederne og skrøbelighederne bedre, end han selv gør. Når Guardini taler om Gud, tager han læseren ud på et dyb, som antagelig kun faa mennesker i vor tid har noget større kendskab til. Og en evangelisk kristen lægger særlig mærke til, hvorledes Kristus stadig er centrum i denne bog. At det er en kendt romer-katolik, som har skrevet denne bog burde ikke afholde evangeliske kristne fra at læse den. Den har meget at lære os.

(E. A. i Bymissionaren, Oslo.)

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 KØBENHAVN. PALÆ 4777

Hvem er - Hvad er

I:b. --- II:b. --- III:c. --- IV:a. --- V:b.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

OM-STÆVNET

19. AUGUST

Stige: 19. August: 10.
 St. Heddinge (Højskolehjemmet):
 8/7, 12/8 og 9/9: 8.
 Vordingborg (Chr. Winthersvej): 1.
 og 3. Sønd.: 10.

Bornholm
 Aakirkeby (Gregersgade 20): 9½.
 Ronne (Østergade 59): 8; 9½.

Fyn
 Nyborg (Vindingevej): 8; 10.

Jylland
 Aalborg (Kastetvej): 6; 8; 10.

Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10. (9
 Komm.).
 Kolding (Tøndervej 17): 7½; 10.
 Randers (Thorsgade 22): 7; 10. —
 2. Søndag i Md.: 8; 11.
 Silkeborg (Hostrupsgade 16): 7; 10.
 Sønderborg (Ringridervej 35): 10,
 dog ingen Messe 15. og 22. Juli.
 Vejle (Blegbanken): 7½; 10.
 Viborg (St. Leonisgade 12): 8; 10.

Lolland-Falster

Nykøbing F. (Bispegade 12): 8;
 10½.

Horsens		Linoilium - Tapet - Maling Holmboe . NØRREGADE 1 . TELEFON 2040	
Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 <i>anbefaler alt i Aarstidens Fiske-</i> <i>sorter og Fiskedelikatesser. Dag-</i> <i>lig friskrøgede Varer samt Vildt</i> Leverandør til Sct. Joseph's Hospital	Øjvind Teilmann Kolonial	
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	 Wittrup HORSSENS TEXTILLAGER	Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vøstergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolik Møntighed	
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt havea i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i>	S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Christen Jensen's Eftf. <i>Bageri & Konditori</i> 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	
Vejle		Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE	
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	En køn Blomst <i>finder De altid i</i> Blomsterforretningen Paa Torvet <i>(lige overfor Raadhuset)</i>	
Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... <i>Bogladen med de mange Bøger</i>	Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1063 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>	J. ANCKER & SØN <i>Murermestre Alt Murerarbejde</i> Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle	
C. V. Berg Blikkenslagermester <i>Autoriseret Oas- og Vandmester</i> Langgalle 53 . Telefon 2761 Lev. til de katolske Institutioner	Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle	
Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Visingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 752 <i>58 Aars Erfaring</i>	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner	A-S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	

URBI ET ORBI

Forvirringsmanøvrer i Czekoslovakiet

De czekiske Kommunistere har grebet til allehaande Slyngemetoder for at forvirre Katolikkerne. I Øjeblikket publicerer man en Skrivelse, som hævdes at stamme fra Ærkebiskoppen af Olmütz, Mgr. Matocha, og hvori denne opfordrer unge Katolikker til at søge Uddannelse ved de kommunistisk ledede og af Kirken som bekendt ikke approberede Præsteseminarier i Prag og Bratislava.

Skrivelsen indeholder samtidig en indtrængende Formaning til Gejstligheden om at understøtte »Aktioner til Freinme af ny Præstekald«. Skrivelsen, der paa velunderrettet Hold betegnes som en stor Skurkestreg og et ovenud raffineret Falskneri, slutter saaledes: »Med Bøn om at bede for mig, sender jeg Eder min Velsignelse og mine Hilsener.« De czekiske Katolikker ved imidlertid meget vel, at det her drejer sig om en Skurkestreg. Tonen i Skrivelsen samt den deri repræsenterede Opfattelse, staar i direkte Modstrid til Ærkebiskoppens hidtidige Holdning; det maa i den Forbindelse erindres, at Ærkebiskoppen har været holdt i Husarrest i over et Aar og til Stadighed har vægret sig ved at tillade de teologistuderende at frekventere Statens Universiteter. — Skulde Ærkebiskop Matocha virkelig have undertegnet denne Skrivelse — udtales det — saa er det sikkert først sket, efter at han har været svækket rent aandeligt efter de sædvanlige Metoder. (KIPA)

Spaniens Episkopat mod Totalitarismen

»Den moderne Totalitarisme giver Statsmagten uindskrænket Magt, saaledes at den menneskelige Persons naturlige og medfødte Rettigheder ikke respekteres«, hedder det i en Resolution, som de spanske Ærkebiskopper har vedtaget paa deres sidste Konference. — Ærkebiskopperne kræver streng Varetagelse af Retfærdigheden og kalder alle til Samarbejde. De totalitære kommunistiske Stater repræsenterer et Princip, der er uforeneligt med den sande Civilisation. Endog en maadeholden Totalitarisme indskrænker Individets Rettigheder til Fordel for Staten og fratager omend ikke helt saa dog delvis de regerende Pligten til at øve Retfærdighed. (CND)

Den irske Regering har overrakt den ungarske Gesandt i London en Note, der indeholder en skarp Protest mod Domfældelsen af den ungarske Ærkebiskop Grösz. (CND)

Tito vil gerne give Mgr. Stepinac Løbepas

Marskal Tito synes stadig at føle sig lidt usikker overfor sine østlige Forbundsfaller og søger vedvarende Kontakt mod Vest. Imidlertid betyder den arresterede Ærkebiskop af Zagreb, Mgr. Stepinac, tilsyneladende en svær udenrigspolitisk Belastning for den jugoslaviske Diktator, og han synes at gøre allehaande Forsøg paa at faa Anledning til at kunne give Mgr. Stepinac Løbepas. Det jugoslaviske Nyhedsbureau »Tanjug« meddeler saaledes, at det den 2. Juni via Informationsministeriet og Vatikanets Delegation i Belgrad er blevet betydet den Hellige Stol, at Regeringen var rede til at afkorte Stepinaes Fængselsstraf paa Betingelse af, at han omgaende ville forlade Landet. Imidlertid har Vatikanets Charge d'affaires d. 2. Juli meddelt Udenrigsministeriet, at Vatikanet afviser Tilbudet.

»Osservatore Romano« skriver i Anledning af »Tanjug«s Meddelelse saaledes: Det maa være paa sin Plads at gøre Offentligheden bekendt med den Meddelelse, som den midlertidige charge d'affaires ved det apostoliske Nuntiatur i Belgrad har overbragt de jugoslaviske Myndigheder. Meddelelsen har følgende Ordlyd:

» Da den Hellige Stols Syn paa Processen mod og Dommen over Hs. Excellence Ærkebiskoppen af Zagreb er almen kendt, turde det være klart, at den Hellige Stol kun vilde være glad over, at Mgr. Stepinac kunde faa sin Frihed tilbage. Det er imidlertid den Hellige Stol bekendt, at Mgr. Stepinac, der er overbevist om sin Uskyldighed, foretrækker at forblive i Nærheden af sine troende. Den Hellige Stol kan kun respektere en saadan Indstilling og har derfor ikke til Hensigt at maatte foretage en Forflyttelse, der vilde være i Strid med, hvad Mgr. Stepinac føler i sin Samvittighed«.

»Osservatore Romana« tilføjer derpaa, at Situationen for den katolske Kirke i Jugoslavien ikke staar og falder med det smertelige Tilfælde Stepinac. Ærkebiskoppen af Mostar samt mange andre Præster og Ordensfolk sidder ogsaa fængslet, kviindelige Ordenssamfund er blevet opløst og deres Huse beslaglagt, og Præsteseminarierne har lidt samme Skæbne. Katolikkerne i Jugoslavien har mistet meget: de er blevet frataget deres Skoler, de katolske Organisationer er enten forbudt eller forhindres i at fungere, og Religionsundervisningen lægges endog Vanskeligheder i Vejen inden for Kirkens egne fire Vægge. Vi skal endvidere paa dette Sted — slut-

Daglig Fredsmesse i Peterskirken

I Henhold til den Hellige Faders Ønske bliver der fremtidig ved Pave Pius X's Alter i Peterskirken hver Dag læst en »Nationernes Messe« for Verdensfreden. (CND)

Et Aars Tab i Korea

Krigen i Korea har i det forløbne Aar i store Dele af Landet udryddet alt, hvad der har med Katolicisme at gøre, naar lige undtages selve Troen. Over Halvdelen af Koreas 200.000 Katolikker staar idag paa Landevejen som Flygtninge. Tusindvis af dem har mistet Livet under Krigshandlinger eller paa Grund af Sult og Kulde. Kirkerne er jævnet med Jorden, utallige Hjem er lagt i Ruiner, Familier er blevet spredt for alle Vinde, Landbruget er i mange Egne lagt øde og Livet afbrudt i dets forskellige Faser. Det forløbne Aar har revet store Huller i Missionærernes Rækker, saavel blandt de indfødte som blandt de udenlandske Missionærer.

Paa Aarsdagen for det kommunistiske Overfald paa Sydkorea udviser det katolske Missionsarbejdes Tabliste 3 Prælater, 42 Præster og 10 Ordenssøstre, der alle blev arresteret af de nordkoreanske Kommunistere inden Kina traadte ind i Krigen. Det vides med Sikkerhed, at 7 Præster og 2 Ordenssøstre er blevet dræbt; desuden melder Pariser Missionærerne i Tæjon, at de har mistet syv af deres egne Missionærer samt en indfødt Præst, der virkede sammen med dem.

Blandt de savnede er ogsaa den apostoliske Delegat i Korea, Biskop Patrick Byrne M. M., samt to af de fem Biskopper i Sydkorea, Mgr. Thomas Quinlan i Chunchon og Mgr. Patrick Brennan i Kwangju.

Mellem den katolske Missions 55 Ofre er der 31 udenlandske Missionærer, Amerikanere, Belgiere, Franskmand, Irlændere samt 24 Koreanere. Af de udenlandske Missionærer er der 13 Præster, tilhørende Pariser Missionærerne, 9 Kolumban-Patres, 2 Maryknoll-Patres, 3 franske og 2 belgiske Karmeliterinder samt 2 franske Søstre fra Chartres.

I de ovenfor anførte Tal er imidlertid ikke medregnet de Missionærer, der blev taget til Fange i Nordkorea i 1949, og som beløber sig til ca. 80, hovedsagelig tyske Benediktinere fra Wonsan (Biskop Sauer, 21 Præster, 25 Brødre og 20 Søstre), Resten var Koreanere. Biskop Sauer og mindst to Patres er døde i Fængsel. (KIPA)

ter »Osservatore Romano« i sin Kommentar — undlade at omtale den Bagvaskelseskampagne, som den katolske Kirke er udsat for i Jugoslavien; den har vi flere Gange behandlet. De jugoslaviske Katolikker har selv aldrig haft Lejlighed til at svare paa disse Bagvaskelser og Beskyldninger. (KIPA).

Katolsk

29. Juli 1951
99. Aargang
Nr. 30

Ugeblad

Det »katolske
Berchtesgaden«

En Jesuitterbroders Dagværk

Ny Skole i Kolding

Søndagsmesser „hinsidan“

Paris' Ærkebiskop
om UNESCO

Ikonerne er den ortodexe Kirkes Helgenbillede og tillige et af dennes mest haandgribelige og anskuelige Udtryk. Der er noget ægte, noget gri-bende over disse Billeder, der har Rod i Troen paa den treenige Gud. Og selv om Ikonerne er »Menneske-hænders Værk«, saa ærer den ortodexe Kirke dem med »Frygt og Bæ-ven, med Virak og med Bønner«. Den understreger atter og atter Ikonernes mystiske Oprindelse, disse Billeder, der »i Tidernes Morgen af Vor Herre Jesus Kristus« er blevet til ved, at der blev lagt et Klæde over hans Aasyn.

Østkirken ærer disse »virkelige ægte Afbildninger« til Minde om »Menneskevordelsen og alle hans Velgerninger medens han vandrede om her paa Jorden«, idet de overfører den Ære, de viser Billedet, til dets Ophavsmand. Og medens det kristne Europa fortrinsvis betragter disse Billeder som belærende og opbyggelige, be-

tragter den østlige Kirke dem snarere som en Slags »heldbringende Mysterier«.

Ordet *Ikon* (efter græsk *Eikon*) betyder Billede i Betydningen Gengivelse. Efter Indvielsen blev disse Billeder betragtet som Mysterier, og det at male Ikoner var en sakral Handling, en Slags Gudstjeneste.

Før Malermunken begyndte at skabe sit Værk, forberedte han sig paa dette gennem Faste, Bøn og Nadvergang — han maatte som et »den guddommelige Naades Kar« besidde en fornøden sjælelig Renhed, saa at han var i Stand til at skabe sit Værk.

»Man rakte ham indviet Vand og hellige Relikvier«, læser man i en gammel Beskrivelse, »for at han efter at have tilsat Farverne dette, kunde male en hellig Ikon ... og i ophøjet Aandens Naade fuldenstes det«.

Ikonernes udtrykte Askese var derfor et synligt Tegn paa Malermunkens asketiske Vandel. Maleren traadte bevidst tilbage for sit Arbejde, og hans Navnløshed lader Beskueren føle Ikonens naadefulde Væsensart endnu dybere og hemmelighedsfuld.

Ikonerne fremstilledes i afsides Klosterstilhed — det være sig paa Athos, paa Balkan, i Syrien eller i Rusland.

Birke- og Grantræ blev forarbejdet til tommetykke Plader, Tavler, i hvilke der da udhuledes en flad Fordybning til Billedet, saaledes at den Rand, der hævede sig omkring selve Billedet, kom til at danne en naturlig Ramme. Træet oversmurt med Lim, og naar det var helt tørt, gned Munken et Lag »Lewkas«, en Blanding af fin Gips og Alabasterpulver, ud over det. Paa den saaledes forarbejdede Maleflade overførte han saa Tegningen, der tjente til Forbillede, ved Hjælp af en Skabelon.

Oprindelsen til disse Billedtyper, der er nedlagt og fortolket i saakaldte »Malebøger«, tilskrives Malerapostlen Lukas og de hellige Engle og vogtes strengt som en hellig Overlevning.

Selve Kunsten udelukker enhver

IKONER

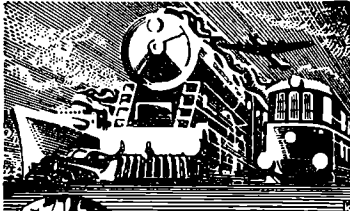

Den
hellige
Tre-
enighed

Ikon fra Mosk-
wa omkr. Aar
1400.

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4015

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sect. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sect. Michaels Gaard

Schulstad's
malteede

Slagelse

GØR DERES INDKØB AF
vin - tobak - konserver
CITY
FREDERIKSGADE 1
(Et skridt fra kirken)

K. Jørgensen

aut. Installatør
Jernbanegade 4
Lys - Kraft - Varme
Telefon 1033
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

H. Askholm

SKOMAGERMESTER
1. Kl.s Arbejde
LØVEGADE 18
Leverandør til de katolske Institutioner

FISK - VILDT - FJERKRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

Reimers Konditor

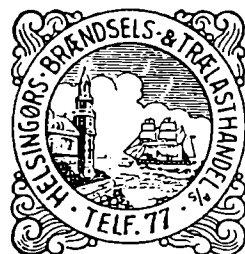
Schweitzerplads 3
Telefon 293
Leverandør til de katolske institutioner

Helsingør

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 89 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Form for Nedlæggelse af personlige Følelser. Fremgangsmaadens hierakiske Lov svarede til Billedets Væsen, hvorfra der udgik en vidunderlig beroligende Virkning.

Billederne taler deres eget, særprægede Sprog, og trods deres strenge Form ejer de en Mangfoldighed i Udtryksformen. Det hierakisk bundne giver det et overjordisk Udtryk, og Farverne — blaa-hvid og zinnoberrødt, lysegrøn og ultramarin, mørkviolet og skarlagenerødt — gør et overvældende Indtryk paa Beskueren. Det ligesom æteriske Gulds »Solmystik«, de straalende, himmelske Purpurs Himmelig-hed og de vidunderlige lyse, grønturkisblaa Toner aabenbarer sig — for at bruge en Vending af Symeon, den græske Kirkes betydeligste Mystiker — først for ens »aandelige Øje«.

Og Ikonernes mystiske Karakter understreges yderligere af den Ritus, der følges ved deres Indvielse. Efter at have nedbedt Herrens Velsignelse over Kristusbilledet, vender Præsten sig til Frelseren:

»Betragt dette, Herre, min Gud, fra Din Bolig og fra Dit Riges Herligheds Trone, og send naadig Din Velsignelse ned over dette Billede. Velsign det ved Bestæknungen med det indviede Vand, indivi det og forlen det Kraft til at helbrede og fortrænge allehaande Sygdomme og Onder og alskens djævelske Rænker fra alle og enhver, der troende tager sin Tilflugt til det og ærer Dig, bønfalder Dig og beder Dig om Beskyttelse; giv Agt paa hans Bøn og lad den være Dig velbehagelig.«

Ikonernes historiske Oprindelse maa søges langt tilbage i den kristne Orient, i Syrien og Palæstina. De første kristnes fjendtlige Indstilling overfor Billeder — en Arv fra Jøderne — afløstes efterhaanden af en Billedyrkelse. Kravet om at faa det guddommelige, det ophøjede paa nært Hold, vakte snart Ønsket om at kunne hente Herren ned til Jorden fra hans himmelske Ophøjetheds Tinde for at

skue hans Skikkelse i Billeder. Det troende Folk længtes ogsaa efter at ære Martyrerne som »Kristi Efterlignere« og Helgenerne. Og udfra denne fromme, stærke Tilskyndelse opstod saa de første Ikoner.

I Konstantinopel opstod der saa senere ved det frugtbare Møde mellem Kristendommen og den hellenistiske Verden og den syriske og lilleasiatiske Orient en ny Kunstretning, der skulde blive af afgørende Betydning for den østlige Kirkekunsts Udvikling.

Den byzantiske Stil, der gjorde sig bemærket i den vesterlandske Kunst lige indtil 14. Aarhundrede, opnaaede i sin tusindaarige Bestaaen adskillige Blomstringsperioder, og Navne som Ravenna og Konstantinopel, Venedig og Palermo, Athos og Daphin, Nowgorod og Moskwa, Bojana og Studeniza, vidner om denne Kunsts ophøjede Størhed, dens enorme Indflydelse og dens Dybde i den kristne Tro.

(Tekst og Illustration fra ALEXEJ A. HACKEL: IKONEN, Herder 1951)

Det »katolske Berchtesgaden«!

En tiltalende bayersk By

af Steph. Wevers SMM

Begge Tillægsord »katolsk« og »tiltalende« vil unægtelig virke chokerende paa mange af Katolsk Ugeblads Læsere. Dette Bynavn er nemlig for de flestes vedkommende uløseligt knyttet til det uhyggelige Hitler-Regimente. Var ikke Berchtesgaden for os alle i Modstandsbevægelsens Dage, hvad Pergamon engang var for de første Kristne, »Stedet, hvor Satans Trone staar«. Hos mig har det Indtryk holdt sig længe, saa at jeg hver Gang, jeg i de senere Aar sad paa Mönchberg og saa ud til de bayerske Alper, følte mig lidt ilde tilmode, naar jeg i det fjerne — det er en 30 km herfra — skimtede Obersalzberg og Hitlers Berghof. Indtil jeg en skønne Dag besluttede mig til at tage derover og se paa Uhyret. Og saa fandt jeg den kønneste Provinsby, der smilende hygger sig i Bjergenes Favn. Var det virkelig vort forhadte Berchtesgaden - Antikristens Sæde? Naar man fra Stationen ad en smal Vej er steget op til Byens Hovedgade, befinder man sig mellem morsomme bemalede Gavle. Man kommer i Tanke om Oberammergau og det bayerske Valfartssted Alltöt-

ting. Det kan næppe være rigtigt. En gav Gubbe i mørkegrøn Jakke og Gemeskæg paa Hatten standser hos mig, mens jeg ser paa et Solur, hvis Viser udgaar fra Gudfader, tronende over en Sky. Naar han hører, jeg havde forestillet mig et hedensk Berchtesgaden, ler han over hele Ansigtet. »Da Hitler en Dag kom i min Forretning — jeg er Tømrer — det var et Par Aar før Magtens Overtagelse, sagde jeg til ham: Hvis De ikke kan taale »Weihrauch und Knoblauch« vil De ikke klare den!« »Det har De heller ikke turdet gentage senere hen!« »Da har jeg heller ikke set ham mere! Men naar De, Hochwürden, er blevet færdig med at se paa Helgenerne, da kig ind til mig. Mit Navn er Hochmaier, Bahnhofsstrasse «!» Med ét føler jeg mig som optaget i Byen: jeg er med det samme kommet paa Talefod med Berchtesgaden og dens Beboere.

Den hjemlige Følelse vokser

Efterhaanden som jeg kommer længere ind i Byen, d. v. s. længere hen ad den ene Hovedgade, befæster mit Indtryk sig af at være hjemme. Der er et umiskendeligt Slægtskab mellem denne oberbayerske og den salzburgske Egn. Som saa mange andre Steder danner ogsaa her Toldskrankerne Barriere. Det er ikke blot de samme Husgavle med Trealtaner og Helgenbilleder — det er ogsaa samme Mennesker: Mænd og Dreng i korte Læderbenklæder og grønne eller graa Jakker, Kvinder i den klædelige Dirndl-Dragt. Her som der hilser de med Grüss Gott!, Servus og Fürti! Der er endda flere her end i Østrig, der af min Flip føler sig foranlediget til at hilse med Grüss Gott! Ved en stor Gruppe af den Korsfæstede mellem de to Rovere, standser en Far og Mor med deres lille Pige. Manden tager Hatten af, og paa den lille Piges medlidende Spørgsmaal, hvordan »der liebe Heiland« er kommet der, svarer Fruen: »Det har de onde Mænd gjort.« Jeg bliver efterhaanden helt flov over mine formastelige Tanker om Berchtesgaden. Her er Gud sandelig ikke saa fjern som saa mange andre Steder.

»Berchtesgadener Land«

I den skønne Stiftskirke

Dersom man ikke havde set saa mange store og skønne Kirker og Klostre, som jeg har set siden jeg forlod det barske Nord, vilde jeg være gaaet længe omkring i dette Kirkerum, hvor haalde den romanske, den gotiske og den barokke Stil danner et harmonisk Hele. Nu vil jeg ikke forstyrre de mange Andagtssøgende, men knæler ned for at bede Breviar. Kirken stammer fra Aaret 1122; den blev opført af de saakaldte Augustinerkøbherrer og fornyet i 1803 blev Stiftet sækulariseret. Klosterbygningen blev Kongeslot — for Tiden er det Amerikanerne, der her har deres Hovedkvarter. Inden jeg forlader Kirken, falder mit Øje paa et spinkelt lille Alter, der staar opstillet midt i det ellers saa rigt udstyrede Kirkerum: ogsaa her har altsaa den liturgiske Bevægelse fundet Indpas. — Den gamle Sognekirke — Sankt Andrae — der ligger tæt op ad Stiftet, er ikke tilgængelig for Publikum, da den bliver restaureret. Den lille Franciskanerkirke er helt ejendommeligt med sine to Hovedaltre, der staar Side om Side, mens et Vor Frue Billede dominerer Kapellet bag ved. Ogsaa her er der paa denne Hverdag ikke faa Mennekser, der holder deres Andagt.

Ved et stort Glas Øl

Det bliver paa høje Tid, at jeg faar et Glas Øl, for det er i de sidste Dage blevet Højsommer. Man behøver dog ikke at gaa langt for at finde et Værts-

hus i disse Turistbyer. At det er godt at sidde i Skyggen af Kastanietræerne over for Franciskanerkirken, har andre opdaget før mig. En Gruppe Danske lidt længere henne har efter det indviklede Afregningsproces at dømme spist og drukket grundigere end jeg. Forbavsende hvor mange forskellige Sprog, man hører i denne lille By. Eller egentlig er det slet ikke saa forbavsende, naar man selv saadan ved første Øjekast er blevet forelsket i den. Hvad der er mere paafaldende, er, at Berchtesgaden ikke har taget Møn af Krigen. Hvor mange andre sydtyske Byer er blevet udsat for de mest meningsløse Bombardementer! Her har jeg hidtil ikke opdaget en eneste Ruin, end ikke set en eneste Bombetragt i de grønne Skrænter nær ved Hovedgaden. De »fjendtlige Flyvere« har tilsyneladende koncentreret deres Angreb paa Obersalzberg og Løvens Hule. Jeg kan ikke være bekendt at have set Berchtesgaden uden ogsaa at have været der.

Op til Obersalzberg

Den fine Banegaard stammer rigtig nok fra det »Tusindaarige Rige« — den skyldes Førerens Bevaagenhed, den Gang udenlandske Diplomater, om Førerens Gunst bejlende »høje Dyr«, meget underdanige Tilbedere og hysteriske Kvindfolk fra Rigets fjerneste Egne valfartede til de bajerske Alper for at faa et Glimt af den Allerhøjeste. I Banegaardens Hall er der et Par store Freskobilleder, der fremstiller Egnens Befolkning og dens Næringsveje. I Spidsen for det ene staar den H. Rupert med et Saltfad: det er denne Benediktiner-Abbed det skyldes, at Saltvindingen kom Folket til Gode. Billedet bærer rigtignok Datoen 1951! Mere paafaldende er det, at Marterl og Bildstøkke stadig staar langs med Autovejen, der i 30'erne er blevet anlagt mod Berghof. »Dersom de havde vundet Krigen, vilde det altsammen ikke længere have faaet Lov at være der«, siger en Kone fra Egnen. Efter tyve Minutters langsom Kørsel er vi ved Maalet. De spredte Bygninger er paa een Gaard og et Hotel nær alle Ruiner, saa man maa spørge sig for, naar man vil vide, hvad det har været. Den største Ruin var engang SS-Kaserne. Bormanns og Görings Villaer er nu en Bunke Murbrokker og strittende Bjælker. I Førerens Berghof kan man skrævende over Affaldet komme fra den store Dagligstue — den ligner en Gymnastiksal i en mellemstor Skole — til de tilstødende Rum og op til første Sal med Førerens og Eva Brauns Sovæværelser. Ogsaa i Køkkenet findes der kun Skrog af Komfurer og andet Inventar. Hvad der ikke er blevet ødelagt ved Bombardement er blevet plyndret, om det saa var Dagligstuens Træpanel eller Køkkenets Marmorbeklædning, og denne Plyndring har ikke haft noget som helst med Pietet at gøre! Desværre har jeg ikke Tid til at slutte mig til den improviserede Fører, der med sin Acetylenlampe viser Folk ned ad den dybe Tunnel, der

← Ved et Vøjkers

NOTER

Belgiens Nationaldag i København

Belgiens Nationaldag fejredes i København ved en Højtidelighed i Sankt Ansgars Kirke, hvor en stor Del af det diplomatiske Korps samt Udenrigsministeren og Forsvarsministeren var til Stede og hvor Pastor Ib Andersen i sin Prædiken bragte den ny Konge, Baudouin I, sine bedste Ønsker. Og medens Klokkerne ringede istemte Biskop Th. Suhr Te Deum og lyste Velsignelsen. Under Højtideligheden sang det franske Drengekor »Les petits chanteurs de Provence«.

Søndagsgudstjenester »hinsidan«

Efter Anmodning fra en Række Læsere har vi i denne Uge suppleret »Sommerens Gudstjenester« med Oplysninger om hvor og hvornaar der læses Messe paa den anden Side af Øresund, hvor en hel Del Danske lægger Søndagsturen hen.

Stævnet i Øm

Igen i Aar samles de jyske Katolikker Søndag den 19. August til Stævne i Øm (Emborg). Mødet former sig som en Valfart — i Lighed med Københavnernes Valfart til Aasebakken — til Ære for Guds Moder, og denne udgaar fra Klosterruinerne i Øm og gaar til »Ømborgen«

herfra fører til den store Bunker og Nøbovillærne. Mens jeg staar udenfor og endnu en Gang ser ud over det imponerende Bjergpanorama, kommer en Jeep kørende og der bliver spurgt efter Hitlers Hus. Dernæst kommer en Rutebil fuld af amerikanske Uniformer og de obligate malede Kvinder, ogsaa den standser foran Berghof. Disse Amerikanere, der ville forhindre, at Berghof blev til et Valfartssted, fører selv an ved Valfarten.

En Samtale med Sognepræsten

Inden jeg tager hjem, vilde jeg høre noget nærmere om Kirkens Stilling i de svære Tider. Præsten modtager mig i en stor og smagfuldt udstyret Dagligstue. Det var Kong Ludwig, der lod denne store Præstegaard opføre til Gengæld for det sækulariserede Kloster. Præsten, der har oplevet hele Hitler-Perioden her i Berchtesgaden, ser saa sandelig ikke krigshærgtet ud. Det har heller ikke været saa slemt, erklærer han. Obersalzberg var en Verden for sig. Selvfølgelig var det kun linietro Funktionærer, der kom i Betragtning for de betroede Stillinger i Førerens Nærhed. Men vi havde det Held at have en Gestapochef, der i Grunden var kirkevenlig. Saa at vi udover de sædvanlige Chikanerier saasom Skoleforbud og den Slags slap for det værste. Ingen Præst her fra Byen kom saaledes i KZ. Og Ungdommen? Ja, da kunde man intet gøre, den skulde paradere som HJ og BDM. Udmeldelser af Kirken? Der var en Koloni af Arbejdere, som Bormann

havde til sin Raadighed deroppe; de blev tvunget til at bryde med Kirken, maatte hverken have Krucifiks eller Madonna i deres Hjem, men udover det, var der ikke stort at bemærke, ingen Bevægelse bort fra Kirken. Og den religiøse Situation idag? — Paa Præstens Mine ser jeg, at det intet er at prale af. Det er jo allevegne vanskeligt at faa fat i de unge, siger han. Turismen og Besættelsen er paa en Maade værre end Nazismen. Men iøvrigt ... Jeg spørger efter Antallet af Katolikker i Sognet og Antallet af *pascentes*. Af de tretten Tusinde Indbyggere — jeg maa altsaa revidere min gamle Bådeker, der regner med 2--300 — er de 11.000 Katolikker. For at være nøjagtig — Præsten skal lige i et tilslødende Værelse — die Kanzlei — og slaa op i et Register — vi havde 7000 Kommunioner den sidste Paaske. Han regner med, at Halvdelen af hans Folk regelmæssigt besøger Kirken. —

Er det en Rest fra Palmesondagen? siger jeg og peger paa en mærkelig Prydelse i broget Papir, der titter frem af et Hjørne. Nej, det er det Hovedsmykke, Bjældekoen er prydet med ved *Almabtrieb* om Efteraaret. Dem bruger Bønderne saa til at pynte Altret med ved Takkedagstjenesten. Det viser sig, at Berchtesgaden fra gamle Dage — da Stiftet beherskede ikke blot den lille Landsby, men ogsaa hele det store Opland, stadig er et udstrakt Sogn med stærkt landligt Islæt. — —

Resten af de tilladte fem DM vil jeg solde op i »Hofbräuhaus Bräustübl«. Der skal der iøvrigt ikke store Anstrengelser til: En Kop Kaffe — Bohnenkaffee — og et Par Prospektkort — saa maa jeg endda tage dem med hjem, for Pengene forslaaer ikke til udenlandske Porto. Men hvad, denne Dag i Berchtesgaden var nu alligevel alle Penge værd!

deren havde ført de mange Telefonsamtaler. Flyvemaskinens Fører fortalte dem hele Historien. Den eneste Maskine, hvori Broder Kenny havde kunnet opdrive fire ledige Pladser, var reserveret til den arabiske Delegation ved de forenede Nationer og var chartret i sin Helhed. Desuden skulde den flyve lige igennem til Cairo. Han havde saaledes ikke blot maattet faa Tilladelse til for det første at Patrene i det hele taget kunde komme med, men ogsaa at de kunde komme af paa en Landingsplads, der var helt udenfor Planen. For de fire Patres blev det en historisk Dag, men for Broder Kenny var det kun 25. September.

Den ene Dag gaar for ham som den anden. »Stort eller smaat«, plejer han at sige, »er der nogen Forskel? Jeg blev Jesuitterbroder for at kunne bistaa Patrene i deres Arbejde i Guds Vingaard, og hvad betyder det da, naar blot jeg hjælper dem?«

Og hvor mangearartet en Klosterbroders Arbejde er, det forklarer Broder Kenny en fremmed, som han ledsager til en af sine Medbrødre paa Universitetets store Omraade. »Broder Michael Broderick er Sygepasser. Det er hans Opgave at sørge for, at de syge bliver raske igen, hvad enten det nu drejer sig om Studenter eller Professorer i Atomfysik. Broder Cavanaugh er Tekniker og hans Job er at paase, at hele Bedriften fungerer.« Og saa fortsætter han med et Smil: »Men det er ikke nok for ham. Han vil ogsaa vide, hvad der er paa Færde andre Steder. Derfor passer han Seismografen i sin Fritid og giver Meddelelse om dens Udslag til det amerikanske Handelsministerium samt til Jesuitternes Institutter Verden over.«

Og Broder Kenny hævder for ramme Alvor, at hans Arbejde ikke adskiller sig væsentligt fra hvad andre Jesuitterbrødre bestiller. »Broder Zeitz, vor Sakristan, passer f. Eks. samtlige vore Kapeller her i Fordham-Universitetet, og hvis De vil gøre Dem et Begreb om hvad det vil sige, kan De blot tænke paa, at vi her i Sommerhalvaaret har ca. 275 Præster, som hver Dag læser Messe. Det bliver ialt 10.650 Messer — og at ordne alt i Forbindelse hermed, vilde faktisk være Arbejde nok til et Dusin Brødre. Eller tag Broder Sterling, der passer Universitetets Spisestuer i samme Tidsrum og som skal sørge for 38.000 Maaltider Mad. Tror De saa stadigvæk, at det kun er mig, der har meget at bestille?«

»Kan De se den gamle Broder derovre? Det er Broder Nolan. Han har været her længere end nogen af os til sammen, og han kender hver eneste Krog i Fordham-Universitetet. Alle Mennesker, der besøger os, forbavses over vore smukke Græsplæner. Der er endog mange, der tror, at det er en hel botanisk Have, og det er alt sammen Broder Nolans Værk. Han er vor »Haveinspektør.«

Men Broder Kenny har dog alligevel meget travlt. Foruden at fungere som Repræsentant for de »14 Nødhjælper« indenfor selve Fordham-Universitetet, saa har han ogsaa under sig

Broder Kenny ordner alt Beretningen om en Jesuitterbroders alsidige Dagværk

»Her er Broder Kenny. De skal altsaa bruge en Fyldepen, en russisk Bibel og en Billet til Indien? Endnu noget, Pater? Nej? Udmærket. I Aften skal Sagen være i Orden.«

Det er ikke Broder Kenny's Spøg, naar han lover, at noget skal være i Orden hurtigt. Han er »Vidunderet« ved Jesuitternes Fordham-Universitet i New York. Den nu 30-aarige Jesuitterbroder, en indfødt New York'er af irsk Herkomst, køber alt ind, hvad der er Brug for i dette det største katolske Universitet i Verden.

Gennem hans Haand passerer der ugentlig Hundreder af Bestillinger paa Bøger, Fødevarer, Byggematerialer osv. Der er ikke det, som en

Haandværker, en Student eller en Professor ved Fordham-Universitetet har Brug for, som Broder Kenny ikke klarer. Skrivemaskinpapir, elektriske Lamper, Delikatesser til en Picknick — Broder Kenny ordner alt. Han gør ogsaa store Indkøb, Traktorer og Biler, Tons af Fødevarer, ja endog Installationer til Universitetets Kræftforskningsinstitut besøger han. Men det er ikke disse mere eller mindre dagligdags Indkøb, der gør ham til Fordham-Universitetets »Vidunder«, men derimod de »umulige« Ting.

Ganske typisk var en af hans Glanspræstationer, nemlig at bringe fire unge Teologer rettidigt frem til Rom til Semestrets Begyndelse paa et Tidspunkt, da alle New York's Rejsebureau'er erklærede det for umuligt. Det var i 1947, at fire unge Patres fra Fordham skulde til »Gregoriana« i Rom. De havde Billetter til »Mauretania«, der skulde afgaa i Begyndelsen af August, men en Havnearbejderstrejke hindrede Skibets Afrejse. De lod sig da besørge Flyvebilletter gennem en Bekendt, men end ikke denne indflydelsesrige Ven var i Stand til at faa Maskinerne til at lette paa Grund af en otte Ugers altomfattende Strejke. Tiden fløj, men Maskinerne fløj ikke. Der var nu kun fem Dage til, at Forelæsningerne i Rom begyndte, og stadigvæk sad de fire Patres og ventede paa Rejselejlighed. Da kom de i Tanker om Broder Kenny. Kunde han maaske hjælpe dem?

Han kunde naturligvis ikke love dem noget — men han kunde da forsøge. Og hans »Forsøg« bestod i, at han paa een Dag førte 53 Telefonsamtaler, og som Resultat heraf bragte han Dagen efter Patrene til La Guardia-Flyvepladsen, hvor der stod en Maskine og ventede paa dem. Og nu fik de da ogsaa at vide, hvorfor Bro-

**HVEM ER -
HVAD ER -**

Simon Stock

(1165—1265), helgenkaaret Karmelitergeneral. Indførte Skapularet og Skapularbroderskabet og tilpassede iøvrigt Ordenen efter det vesterlandske Klosterliv.

Fordham-Universitetet

et af de amerikanske Jesuitter oprettet og meget anset katolsk Universitet, beliggende i Staten New York og grundlagt i 1841. Omfatter for uden de sædvanlige (filosofiske, juridiske og teologiske) Fakulteter tillige Lærestole i »Pharmacy, Business Administration, Social Service, Theater Arts, Journalism«.

alle Indkøbene for Fordham-Skolen for social Forsorg i den 38. Gade samt for Fordham-Kollegiet paa Broadway.

Dekanen for det juridiske Fakultet, Ignatius Wilkinson, telefonerer f. Eks. følgende Ordre til Broder Kenny: »Kan De skaffe mig 5000 Konvolutter?« Og inden Broder Kenny har noteret Ordren ned, er der tre andre, der ligeledes afgiver deres Ordre. Men det drejer sig ikke altid blot om Ordre — tit og ofte er det ogsaa personlige Tjenester, som Broderen skal bistaa med. Saaledes vil f. Eks. Professoren i Fransk, Dr. Vial, til Frankrig, og han vil kun med »Queen Mary«. Han har forsøgt i to Aar, men forgæves, og nu forsøger han hos Broder Kenny. Kort efter har han den eftertragtede Billet.

Da Krigen kom og Rationeringen satte ind, havde alle store Institutioner svært ved at klare sig. Dette gjaldt ogsaa Jesuitternes Noviciat St. Andrew-on-Hudson i Poughkeepsie. Da overtog Broder Kenny Indkøbene, og uden et eneste Tillægskort og uden at gaa paa den sorte Børs, klarede han alle Vanskelighederne, og paa denne Maade naaede Rygtet om ham til Fordham.

Han blev forflyttet til Universitetet og fik sit eget Kontor i Fordhams

Før

Marias optagelse i himlen

Den 1. november ifjor forkyndte Pius XII. højtideligt som åbenbaret trosklare, der er gået i arv fra apostlene ned gennem tiderne, at den saligste jomfru Maria modtog allerede kort efter sin død ved den almægtige Guds kraft det, som andre Guds børn først får ved verdens ende, nemlig optagelse i himlen med sjæl og legeme. Da Marias sjæl var ganske ubørørt af arvesynden og enhver personlig synd, blev den på en lignende må-

de som hos vor Frelser igen forenet med det herliggjorte legeme, således at hun nu i ca. 1900 år med hele sin personlighed har skuet Guds herlighed og derved nydt den himmelske salighed.

Man spørger ganske uvilkårligt: ved vi noget om det, der er sagt med de ord: Guds børn nyder efter opstandelsen himlens herlighed og salighed? Jeg svarer: noget ved vi, skønt det ikke er ret meget, fordi her gælder det skriftsted: »Intet øje har set, intet øre har hørt og intet menneskeligt hjerte har fattet, hvad Gud har beredt dem, som elsker ham.« Men lad os da forsøge at klarlægge det lidet, vi kan sige om det.

I himlen er der ikke længere onder, vi skal lide. Prøvetiden er forbi. Nu er lønnens og lykkens tid inde. Legemet kender ikke længere til sygdom. Det herliggjorte legeme ligner den opstandne Frelseres legeme, som er uadeligt og uforkrænkeligt. St. Paulus skriver jo til Filipperne: »Herren skal forvandle vor fornædrelses legeme til at blive ligedannet med hans herlig-

Forvaltning, hvor man stadig kan finde ham. Hans Hovedinteresse er dog ikke Indkøbene, men det er ham meget mere magtpaaliggende, at ogsaa andre — ligesom han — slutter sig til Jesu Selskab og der fører et Liv efter de tre Løfter, Fattigdom, Kyskhed og Lydighed — ikke for at opnaa Belønning og Paaskønnelse her paa Jorden, men for at naa den Belønning, som Gud holder i Behold i sin Evighed.

(Efter »Press Review«, USA).

UGEBLADETS FEUILLETON

31.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Fru Bernard havde Ret — man burde ikke skæmte med saa alvorlige Ting.

Men næppe havde hun givet Drenge denne lille Formaning, førend Døren blev revet op og Grønhandleren, August Bernard, kom farende ind i Forretningen, ude af sig selv.

»Men Gud forbarme sig, hvad er der dog paa Færde?« udbød Fru Bernard bestyrtet.

»Hvad der er paa Færde,« raabte August Bernard hastigt, »hvad der er paa Færde? En ny Revolution, en Revolution mod Revolutionen. I ved jo, at jeg lige kommer hjem fra en Forretningsrejse til Vendée. Og jeg skal sige jer: der er udbrudt en Opstand. Det begyndte i en Landsby. Der var kommet nogle Hververe, som vilde kapre Soldater. Men Landsbyens Beboere grinte dem ud, og da de saa i deres Raseri greb til Vaaben, saa kastede Landsbyens unge sig over dem og bankede dem, saa at de til sidst maatte forlade Landsbyen over Hals og Hovede. Og det blev Signalet. Saa gav de sig til at klemte med Stormklokkerne over hele Vendée. Bønderne greb deres Økser og Leer og Plejle og drev de røde ud overalt. Til sidst dannedes der en hel Hær, en rigtig Hær, og overalt drog Præsterne i Spidsen, med Krucifikset i Haanden som en Fane, og ikke blot Mænd sluttede sig til dem, nej, ogsaa gamle, halyvoksne Knægte, ja, endog Børn og Pigebørn sluttede op om dem. Min

Gud, skulde jeg dog virkelig opleve, at Frankrig paany blev befriet for denne røde Horde! Men jeg maa af Sted, jeg maa hen til Pasquier for at fortælle Pastor Coudrin om den ny Revolution.« Og saa tog den lille Mand sin Hue og styrtede uf ad Døren.

Men Meddelelsen om Opstanden i Vendée bredte sig som en Løbeild i Montbernage. Overalt blussede Haabet op. Og de fromme Sjæle, der i al Hemmelighed mødtes til det hellige Messeoffer, bad endnu mere indtrængende end tidligere om Sejr for dem, der kæmpede med Kristi Vaaben. Og en skønne Dag var Sadelmager Cassardre forsvundet fra Montbernage.

»Han er i Vendée,« hviskede man forborgent til hinanden.

»Der, hvor han kommer til, der gaar det heft til,« grinte Martin Cordier.

Og Grovsmeden Puisais smed ogsaa Forklædet, lod Essen gaa ud, tog sin sværeste Forhammer og begav sig vesterud til Bøndernes Hær.

De Revolutionære i Poitiers blev mere og mere nervøse for hver Dag, der gik. De rystede af Angst for, at man ogsaa her en skønne Dag skulde falde over dem med Økser og Plejle. Claude Pascal vovede sig ikke længere ud, undtagen naar det var blevet mørkt. Han gjorde sig alle mulige Anstrengelser for paany at vinde sig Venner i Montbernage, rendte rundt til Bønderne og hyklede skinhelligt, at han jo aldrig havde ment det saa alvorligt og at han i Bund og Grund jo dog var en god Kristen. Men Bønderne spyttede ad ham og gav ham en kold Skulder. Men naar han var sammen med Jakobinerne, saa skældte og smældte han endnu mere over de forbandede Præster, der var Skyld i al den Uro, som nu var i Landet. Men

søgte ogsaa endnu mere energisk end ellers efter Edsnægterne, og Kriminaldomstolens Præsident rasede over, at man ikke fik fat i nogen af dem.

Ved Foraarstid holdt en ny edssvoren Præst, en tidligere Kapucinerpater, sit Indtog i Montbernage, og han tog med en utrolig Iver fat paa at faa »omvendt« den forstokkede Menighed. Og saa fik Claude Pascal travlt igen. Den ny Præst genindførte regelmæssige Gudstjenester og jog Pascal rundt i hele Landsbyen for at opfordre Menigheden til at komme til Kirke. Men overalt lukkede man Døren for Spionen og grinte ham ud, naar han kom med Ansigtet i Folder. Men saa greb den frafaldne Præst til andre Metoder.

En skønne Morgen væltede en hel Bataillon Nationalgardister ind i Montbernage og tvang med Sabler og Pistoler hele Landsbyen til Kirke. I afmægtig Vrede maatte man adlyde Overmagten, og det var kun faa, hvem det lykkedes at undslippe, men blandt disse var begge Bagerdrenge Poul Convertier og Georges Vinaie.

Robert Bernard, hvem man sammen med Broderen havde tvunget til at gaa i Kirke, græd af Raseri. Og da Sakristanen opfordrede dem til at ministrere for den frafaldne Præst, reagerede de heftigt og vrissede:

»Vi vil da hellere lade os slaa ihjel.«

Men den tykke Philippe tog ikke Situationen saa tragisk.

»Det faar jo snart en Ende,« brummede han til sin Broder, som imidlertid ikke værdigede ham et Blik.

Førend den frafaldne Munk begyndte sin Messe, traadte han imidlertid op paa Prædikestolen og begyndte sin Prædiken.

(Fortsættes)

heds-legeme« (3,21). Og »der skal ingen død være mere« (Jo. Åb. 21,4).

Der er heller ikke mere tale om sorg og bedrøvelse og smerter. Herren skal jo tørre hver tåre af de opstandnes øjne. »Der skal ikke være hverken sorg eller skrig eller pine. Thi det, som var før, er nu forsvundet.« (Jo. Åb. 21,4). Af alt det, der var før, er kun een ting tilbage endnu, nemlig erindringen om det skete. Dog er denne erindring ikke nogen lidelse, men en del af de udvalgte salighed. I 89. Davidssalme står nemlig de ord: »Herren mætter os årle med sin miskundhed, så vi kan fryde og glæde os over alle vore dage, glæde os over det dagetal, han ydmygede os, over det åremål, da vi led ondt.«

Også adskillelsens tid er omme. Forældre og børn, venner og slægtninge genfinder hinanden i Guds hus for

aldrig mere at forlade hinanden.

Der er ingen fristelser mere. Ikke fra verdens side, fordi den ikke længere kan lokke eller true eller bedrage. Den mangler alle midler dertil. Ikke fra helvedes side. Det er toltalt overvundet og besejret. Ikke fra vort eget hjertes side, fordi det nu kun lever for sin kærlighed til Gud og kan ikke mere gøre andet end elske det gode.

Nu er der heller ingen synd mere mulig. Den har ingen adgang til himlens paradys, til kærlighedens rige, hvor menneskets frihed fuldstændig er fanget af Gud. »Min elskede ven er min, og jeg er hans, som vogter blandt liljer.« Det er den sætning fra Højsangen, som nu gælder (2,16).

Det var nu den negative del af himlens salighed. Næste gang skal vi høre om den positive.

F. K.

J korte Træk -

I Australien findes der nu ifølge seneste offentliggjorte Slatistiker 15.384 katolske Præster og Ordensfolk. Endvidere eksisterer der 3082 katolske Skoler og 200 katolske Sygehuse. Det australske Hierarki omfatter 8 Ærkebispedømmer, 16 Bispedømmer, et apostolisk Vikariat samt et Abbedi, der staar under den cassinensiske Benediktinerkongregation.

(CND)

Jesuitteruniversitetet i San Francisco har som den første amerikanske Højskole indført Forelæsninger om Kommunisme som Pligtfag. Studerende, som ikke sidder inde med et nøje Kendskab til Kommunismen, vil fremtidig ikke kunne aflægge Eksamen ved Universitetet. (KIPA)

»Wiener Kirchenblatt« retter et alvorligt Angreb paa den vesteuropæiske Presse, fordi den har refereret Processen mod Ærkebiskop Grösz saa grundigt, men til Gengæld saa godt som undladt at berette om den seneste tilsvarende Proces mod Teologerne i Jugoslavien. Forskellen i Behandlingsmaaden, skriver »Wiener Kirchenblatt« er ikke at søge i den Omstændighed, at det paa den ene Side drejer sig om en Biskop, medens det paa den anden Side kun er Seminarister, men simpelthen fordi man af politiske Grunde ikke vil nævne Kirkefølgere Tito. Der skal og maa lægges et alvorligt ogsaa økonomisk Pres paa Tito, saa at han holder op med disse Narrestreger! (KIPA)

Den polske Biskekonferences Sekretær, Biskop Choromanski, har opfordret den polske Gejstlighed til at støtte det ny Nationallaan, der skal tjene rent økonomiske Interesser.

Den kommunistiske Presse bringer ligeledes Meddelelse om at et stort Antal Præster har deltaget i »Fredsmøderne«, men tier meget fornuftigt med at give Oplysninger om hvor mange, der har afslaaet at deltage! (KIPA)

raktes Prioren i det unge Aylesford Kloster af Ærkebiskoppen af Bordeaux, Mgr. Richard, og var indfattet i et gyldent Skrin. Kardinal Piazza var ligeledes til Stede og overrakte et Budskab fra Pave Pius XII, hvori denne giver Udtryk for sin store Glæde over, at de store Festligheder i England i Øjeblikket ogsaa faar et religiøst Anstrøg gennem 700-Aars Mindet for det historiske Aylesford-Abbedi.

Det var Simon Stock, der for 700 Aar siden overværede Gudsmoder-Aabenbaringerne ifølge hvilken hun — efter hvad Legenden beretter — tilsagde alle Karmeliter sin særlige Bævaagenhed. (CND)

GRUNDSTENS-NEDLÆGGELSE I KOLDING

Hedvigssøstrene - »Bygherrerne« - havde ved Grundstensnedlæggelsen Besøg af Ordenens Generalpriorinde, Mater Augustina (Nr. 3 fra venstre), der her ses sammen med den stedlige Sognepræst, Pastor Bertlino, samt Søstrenes Rektor, Pater Cornelissen O. Praem. (Fot. Melchior, Kolding).

Efter mangchaande Besværligheder er Arbejdet paa den katolske Skole i Kolding nu saa vidt fremskredent, at man for nylig kunde foretage Grundstensnedlæggelse, og inden længe vil Søstrene kunne aabne deres Skole, der formentlig vil kunne paaregne samme Interesse saavel fra Offentlighedens som fra Myndighedernes Side, som Tilfældet er med den meget søgte Børnehøve.

En Helgens Relikvier vender tilbage

20.000 katolske Pilgrimme fra England, Irland, Frankrig, Italien, Holland, Belgien og Amerika var til Stede i Aylesford i Grevskabet Kent forleden Søndag, da den første Karmelitergeneral, den hellige Simon Stocks Relikvier blev overført fra Bordeaux. Relikvierne over-

← Processionen med Relikvierne passerer Aylesford Bridge.

FILM

Carl Th. Dreyers Kristusfilm

Ved »Krist Konges-fest« sidste efter-år vistes i Stenosgade i København Carl Th. Dreyers film »Jeanne d'Arc« fra 1929. De, der dengang så filmen, følte sikkert, at der bag denne gripende skildring måtte stå en stor og moden kunstner.

Lige før sin død havde filmkritikeren Karl Roos et radiointerview med kunstneren, og et af de emner, samtalen behandlede, var Dreyers planlagte film om Kristi liv.

Carl Th. Dreyer udtalte: »Første gang, jeg tænkte på evangelierne som stof for en film, var nogen tid efter, at jeg var blevet færdig med »Jeanne d'Arc«, og jeg gik i mange år og ledte efter et punkt, hvorfra jeg kunne se stoffet under en anden vinkel end den traditionelle. Et par dage efter den 9. april 1940 slog det pludselig ned i mig, at jøderne i Palæstina måtte have haft det, som vi nu selv havde det — bare at det var romere i stedet for tyskere og en Pilatus i stedet for en Renthe-Finck. Et nøjere studium viste flere paralleller, bl. a. havde jøderne deres undergrundsbevægelse: unge fædrelandssindede jøder — kaldet »zeloterne« — der overfaldt afsides liggende romerske garnisoner og satte ild på jødiske værnemageres huse og marker ...

Jeg tror, at filmen vil bidrage til at udjævne modsætningerne mellem kristne og jøder, bl. a. ved at jeg vil lade Jesus blive fremstillet af en jøde. Hos den store masse er den forestilling indgroet, at Jesus var blond og arier. Det er en god gerning, synes jeg, at se at komme den fordom til livs.«

Vi kan kun slutte os til Carl Th. Dreyers tanker om at lade Jesus fremstille af en jøde — og vi kan samtidig

Ugens historie

Pateren kunne simpelthen ikke få lov til selv at bære sine kufferter de seks kilometer fra stationen til klostret — den unge mand sagde, at han ville gøre alt for en præst, og han brød sig overhovedet ikke om paterens indvendinger om, at han ikke kunne betale for denne tjeneste.

Vejen var nu længere, end den unge mand havde troet, og da de endelig nåede klostrets port, var han helt udmattet.

»Ja, som sagt,« sagde pateren, »jeg ejer intel, hvormed jeg kan takke Dem — men, sig mig engang, drikker De?«

»Jah, Tak,« sagde den unge mand forventningsfuldt.

»Nå, men så kom hellere med ind, så skal jeg give Dem absolutionen.«

GRAMMOPONPLADE

ELLER ÆRLIGT SKRIFTEMÅL?

Den schweiziske ungdom har flere udmærkede blade, et af dem »Jungmannschaft« har i anledning af helligåndens tid pinsen haft en artikel om helligåndens sakramente: skriftemålet, som vi her gengiver i de følgende numre. I et land som Danmark, der har så mange konvertitter, er der ganske bestemt nogle, der kan have besvær med at forstå at skrifte rigtigt, selvom den bedste vilje er til stede. Mange vil derfor sikkert kunne lære noget af det, som vi her gengiver:

»Det er lige til at falde i søvn over: alle mennesker skrifter det samme, ikke fordi de begår de samme synder, men fordi de benytter den samme grammofonplade: bønneskriftespejlet, der begynder så smukt med, at man ikke har bedt de daglige bønner, eller at man har bedt uden andagt. Hvad erfarer en skriftefader gennem disse talemåder? Intet som helst! Hvad betyder det, når man siger: jeg har ikke bedt mine daglige bønner? Det kan den sige, der slet ikke beder, ligeledes den, der dagen igennem ikke skænker Gud en tanke. Det er derfor ikke til at undre sig over, at man kan skrifte hver måned i årevis og dog ikke forandre sig det mindste. Man siger: han skrifter! Men at fremsige tomme formler er dog hverken skriftemål eller syndsbe kendelse. Fører det til en forandring i det åndelige liv?

Lykkelig den, der er så ubegavet, at han ikke kan huske sit barndoms-skriftespejl. Og den, der som voksen træder over til den katolske kirke: ja, han lærer ikke denne tomme formel. Og lykkelig den, der allerede som barn lærer at skrifte på en fornuftig måde. Ingen kan aflægge et så smukt og ærligt skriftemål, som de børn, der

har lært det rigtigt fra begyndelsen. (Det er en skam, at man ikke kan få lov til at skrive et sådant barneskriftemål ned og udgive det!) Men de større og voksne, der uheldigvis kan huske den gamle rense og fremsige den flydende. Lad os engang høre, hvad de siger:

Den første:

Ærlig talt, hvad skal jeg dog skrifte? Jeg har jo hverken slået nogen ihjel eller stjålet noget. Jeg render selvfølgelig ikke hen i kirken hele tiden, sådan som visse folk, der stjæler Vorherres tid. Næppe er de ude af kirken, før de overfalder andre folk. Nej, sådan noget gør jeg ikke. De, der skrifter så ofte, har vel også brug for det. De er vel bange for at komme i helvede! Jeg selv har slet ikke tid til at synde, og når alt kommer til alt er jeg dog ikke noget dårligt menneske. Vorherre er såmænd nok tilfreds med mig som jeg er!

Den anden:

Så overfladisk som den første er jeg nu heller ikke! Jeg er klar over, hvad der hører sig til! Kirken påbyder påskeskriftemål og påskekommunion, og det overholder jeg også! Men når jeg så endelig ved påsketid er i skriftestolen, så ved jeg ikke, hvad jeg skal skrifte. Jeg beder ganske vist ikke mine daglige bønner så regelmæssigt, men det er vel en biting. Jeg går også i kirke om søndagen — men det er selvfølgelig ikke altid, jeg er i »den rette stemning«, og hvad kan det så nytte? På festdage går jeg gerne i kirke, det er klart. Jeg bedrager heller ikke nogen, højest af og til af »forretningsmæssige« grunde, det kan vel ikke undgås.

Den tredje:

Jeg tager nu mine pligter lidt mere alvorligt end den anden her. Men for det meste har jeg ingen lyst og må tvinge mig selv. Jeg kommer nemlig altid kun i tanke om småting: min uandægtige bøn, at jeg af og til forsømmer den hellige messe uden tvungende grund. Irritation over familien og kollegerne; det sjette bud kan vel også af og til give anledning til vanskeligheder, men jeg ved også, at det ikke kan nytte noget altsammen. Jeg tror ærligt talt ikke, at man kan blive anderledes, så længe man lever »i verden«. Og derfor er Gud sikkert tilfreds med mig!

Fortsættes i næste nummer med flere eksempler.

Træffende udtalelse

En kvinde, der hilser på præsten efter gudstjenesten: Vidunderlig prædiken! — Alt hvad De sagde ramte netop en eller anden, jeg kendte.

håbe, at den store instruktør vil gøre sig den ulejlighed at studere det foreliggende materiale om Linklædet i Turin — et emne, som jo især monsignore Olrik har beskæftiget sig indgående med.

*

Provinsklubber: I kan for en billig penge leje Dreyers gripende »Jeanne d'Arc«-film hos Statens filmcentral (fra hvis blad iøvrigt ovenstående citater er hentet.) *Rekna.*

Vel mødt i ...

Jesu Hjerte: Lo. 4.: Aftentur.
Odense: Sø. 5. kl. 15: Cykletur til Kat-holm.

Øm: Ons. 1. ti. 14. Arbejdslejr. Pris: ca. 3,50 kr. pr. dag. Alle yderligere oplysninger fås hos Lilly Guldager, Eigårdsvej 26, Charl. ØRdrup 3331.

Det er bedre at tænde lys, end at klage over mørket.

(Kinesisk ordsprog.)

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

Paa Grund af Pladsmangel maa Li-
sten udgaa igen i denne Uge; vi hen-
viser til Ugebladets Nr. 28.

Sverige (Skaane)

Malmö (Vår Frälsares Kyrka, Kanal-
galan 2): 8; 10.
Lund (Sankt Thomas Kapell, Råby-
galan 9 A): 8; 10.
Hälsingborg (Sankt Clemens Kyrka,
Munkavägen): 9; 11.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet Ilt og Gas Autogenvøj-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedavej 17 . Nora 5954

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester
Telefon 820
Leverandør til katolsk Kirke

Chr. Steffensen

Herreekvipering
Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Har De Vanskeligheder
med Deres Haar

saa gaa til Fagmanden
— han kan altid hjælpe Dem

W. Rasmussen

Herre- og Damefrisørsalon
Bredgade 20 . Telefon 572

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Reserveret H. J.

A/s Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Roskilde

Roskilde Papirforretning

Sct. Olsegade 24 . Telf. 3131
Papir, Fyldepenne, Pencil,
Foto og Kontorartikler
Specialist i Fyldepenne

ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369

Frederik Wismanns Ligkistemagasin

Tlf. 882. Hjørnet af Jernbanegade
og Toldbodgade

Stort Udvalg i Ligkister til alle Priser.
Alt vedrørende Begravelser ordnes.
Ligbil og Rustvogn leveres.

K. A. Jørgensen Absalonsgade

Prøv vor ekstrafine
Kaffe, Vine og Chocolader

Støt Annoncererne!

Algades Farvehandel

ROGER G. PETERSEN
R. Guhle's Eftf.
ALGADE 17 - TELF. 822
Leverandør til de katolske Institutioner

H. Weber

Tønmurermester
Maskinsnedkeri

C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

Sambo

OLSGADE 8 . TELEFON 3129

IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD
Altid friske varer . Is og decerter udbringes

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malerfirma
Telf. 1694 - 226
Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923
Leverandør til katolsk Menighed

Ejegod Jørgensen Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør

Mønsterbageriet

Olsegade 17. Tlf. 1365
anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

Allt i Isanretninger og Deesserter

Radio - Cykler

De kan faa en Konto hos
Freddy Hansen
Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Bedste Indkøbested i Roskilde

Thomas Larsens
Kontantforretning
CROMÉ & GOLDSCHMIDT

Roskilde Mejeri

Borgerdiget . Telefon 349

Dom-Apotheket . Roskilde

J. Augsburg

Forbindsstoffer
Sygeplejeartikler

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli—August:

29. S. 11. Søndag e. Pinse (691—(grøn) 63); 2. Bøn: St. Olav, Konge af Norge (1021), 3. Bøn: St. Martha ([67]), 4. Bøn: St. Felix II og Fæller (1020); Præf. (521); sidste Evang.: St. Marthas (1046).
30. M.† St. Abdon og St. Sennen (rød) (1021); 2. Bøn: Om de heliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
31. Ti. St. Ignatius af Loyola (1022); (hvid) alm. Præf. (525).
1. O. St. Petri Lænker (1024); 2. (hvid) Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: De machabæiske Brødre; Præf. (524).
2. T. St. Alfons M. Liguori (1026); (hvid) Bøn: St. Stefan I ([9]); Præf. (524).
3. F.† Genfindelsen af St. Stefans Relikvier (1029); 2. og 3. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).
4. L. St. Dominicus (1029); alm. (hvid) Præf.
5. S. 12. Søndag e. Pinse. (grøn).

Retræter for Herrer paa Dalum Kloster

afholdes i Aar fra Mandag Aften den 20. August til Fredag Morgen den 24. August.

Udgiften bliver kun 20 Kroner for hele Opholdet.

Retræten ledes af Pater Fr. Horn, O.S.C.

Tilmeldelse til: Direktør H. Schultz, Tøndervej 15, Kolding.

OBS!

Ugebladets Redaktion er lukket Torsdag 2. August.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpriser 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Professor, dr. polit.

K. A. WIETH-KNUDSEN

Sexualoplysning og Fosterdrab

Kr. 5,00

Det temperamentsfulde, men vægtige indlæg i en af tidens mest aktuelle debatter vækker opmærksomhed ved sin fra sociologisk hold etisk begrundede stillingtagen, der er sjælden at møde i bøger om emnet.

Arne Frost-Hansens Forlag

REJS PÅ KVALITETSREJSE

Selskabsrejser afgår hver uge til Italien, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Østrig, England-Skotland, Sverige, Norge og Danmark. Priser fra 195 til 1485 kr. Forlang det store røde rejseprogram og indmeld Dem snarest!

Hvis ingen af selskabsrejserne passer ind i Deres ferieønsker, arrangerer vi gerne Deres rejse individuelt, leverer alle billetter til originalpriser, reserverer hoteller, pladsbilletter, sovevogne o.s.v. Til studiekredse, skolebørn etc. kan udstedes jernbanebilletter med op til 50 % reduktion.

I alle rejseanliggender, henvend Dem trygt til

Jørgensens rejsebureau

Jernbanegade 7 . København V
Telefon Central 2251 . Byen 9580

D. K. K. F.

»Danmarks katolske Kvindeforbund« lader holde 2 retræter for damer i Trørød i august måned: 1. retræte ved hr. pater Braun d. 12.—18. august, 2. retræte ved hr. pater Harmer d. 19.—25. august. Tilmeldelse snarest til: Prinsesse Margrethes feriehem, Trørødvej 39, Trørød pr. Vedbæk, Telf. Trørød 71. Prisen er: Enestuer 40 kr., løsestuer 35 kr., sovesal 30 kr.

Sengelinned, serviet og håndklæde samt rationeringsmærker bedes medbragt. Bus fra Holte kl. 15,23.

Styrelsen.

Katolsk Radlogudstjeneste

Søndag 19. August Kl. 14,00 til 15,00 transmitterer Statsradiofonien en Gudstjeneste fra Sakramentskirken i København. Det er første Gang, at Katolikkerne faar placeret en Udsendelse paa dette Tidspunkt, og Udsendelsen vil forme sig som en Eftermiddagsandagt med Prædiken og sakramental Velsignelse. Da vi samme Søndag fejrer Mariæ Optagelse er det naturligt, at Andagten holdes til Ære for Guds Moder. Prædikenen holdes af Pastor N. R. M. Oppermann, Nykøbing F., og vi bringer Salmenumerene i næste Uge.

For al venlig Deltagelse ved Pastor Fr. Grobetz-Reinholds Død og Begravelse bringer vi vor hjerteligste Tak.

Familien Grobetz-Reinhold
og
Set. Knuds Menighed i Fredericia.

Dansk familie

bosiddende i Rom

søger ung pige over 21 år, til at passe børn.

Telefon Humlebæk 409 ulla.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Set. Knud Lavards
Hus, Kgs. Lyngby

»Knallerten« blev vundet på nr. 2488. Se lodsedlen angående udlevering af gevinsten.

Esbjerg

<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLOV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLOUG'S <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospitalet Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>	<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Chr.Søndergaard <i>1. Kl. Skotøjsreparation</i> Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Fløsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kræftbøger og Vlevandekur Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Oas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehaven</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 38 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehaven</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 153 - 155. Byens største Mejeri.</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønders Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952 1. Kl. Okse, Kølve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dealka- tesser, Tobakker og Cigaretter Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard <i>Snedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehaven</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Glarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Klæboavej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>V. Sommer Lauritsen 1ste Kl. Skotøjsreparation Kongebrogade 39 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>

Likvideringen i Ungarn skærpes intensivt

Den kommunistiske Regerings kolde Likvidering af det ungarske Hierarki, der er indledt med Processen mod og Domfældelsen af den ungarske Ærkebiskop Josef Grösz, er i de seneste Dage blevet intensivt og skærpet Tempo. Efter hvad Bladet »Magyar Nemzet« der repræsenterer den skismatiske Bevægelse og som staaer Departementet for kirkelige Anliggender nær, meddeler, er der blevet udsat »Kapitalarvikarer« for Forvaltningen af Ærkebispedømmet Esztergom samt Diocesserne Csanad, Stuhlweissenburg og Veszprem. Dermed er Meddelelserne om at den apostoliske Administrator for Ærke-diocesen Esztergom, Biskop Andreas Hamvas af Csanad, samt Biskopperne af Stuhlweissenburg og Veszprem skal være interneret og forhindret i Udøvelsen af deres biskoppelige Funktioner, blevet indirekte bekræftet.

Regeringen i Budapest har med Dekretet af 3. Juni, hvorefter Ærkebiskopper, Biskopper, Abbeder og Ordensprovincialer med tilbagevirkende Kraft fra 1. Januar 1946 kun kan udnævnes med Regeringens Billigelse, skaffet sig Mulighed for at blive samtlige de kirkelige Øvrigheds personer kvit, som er blevet udnævnt i Løbet af de sidste fem Aar, og har dermed banet Vejen frem mod Maalet: at skabe en skismatisk Nationalkirke. (CND)

Den Hellige Fader i Castel Gandolfo

Den Hellige Fader ankommer til Castel Gandolfo.

URBI ET ORBI

Den apostoliske Nuntius i Frankrig om UNESCO

„Gensidig Hensyntagen og Tillid“

I en Tale i Anledning af UNESCO-Kongressens Afslutningsmøde i Paris, har den apostoliske Nuntius i Frankrig, Mgr. Roncalli, som har overværet Kongressen i Egenskab af den Hellige Stols Observatør, beskæftiget sig indgaaende med denne internationale Organisations Arbejde og Opgaver. UNESCO gør ikke Krav paa at have Monopol paa den offentlige og private Dannelse i hele Verden, men tilsigter ved sit Initiativ og Handlinger at yde et virksomt Bidrag til de Bestræbelser, som Staterne og visse private og officielle Institutioner iværksætter for Opdragelse og Kultur. UNESCO maa derfor ikke betragtes som et stort Museum for en nysgerrig Mængdes aandelige Adspredelse, men som en varmespredende Kamin, hvis Gnister udløser levende Energi overalt og baner Vej for et storstilet Samarbejde i Retfærdighedens, Frihedens og Fredens Tjeneste mellem Nationerne uden Hensyn til Race, Sprog og Religion.

En af de væsentligste Opgaver for UNESCO --- fortsætter Mgr. Roncalli — maa være at bistaa de Lande, der er lidt tilbage, med Oprettelsen af regionale Studiecentre for Dannelse af en principiel Opdragelse i hele Verden. Netop dette sidste har været et af Kirkens og dens Missionærers mest magtpaaliggende Anliggender i de seneste Aar, og Pave Pius XII har netop for nylig i sin Encyklika »Evangelii Praecones« formuleret Kirkens Opgaver i saa Henseende saaledes: »Kirken er ikke som dem, der uden Hensyntagen rydder, ødelægger og hærger en yppig Skov, men den er som en Gartner, der pøder en værdifuld Stikling ind i en levedygtig Plante, saa at den en skønne Dag bærer endnu kostbare og mere velmagende Frugter«. UNESCO's Eksekutivorganer maa have til Opgave at dyrke den tekniske Side af dette Problem. »Det, der kan og maa lede Tekniken«, sluttede Nuntius Roncalli, »er en høj aandelig Idé. Denne aandelige Idé finder Kirken i Kærligheden til Sjælene«. (CND)

Det er for første Gang under sit Pontifikat, at den Hellige Fader under sig en virkelig Ferie. I forrige Uge begav Paven sig ud til Sommerresidensen i Castel Gandolfo, hvor han formentlig vil blive indtil Slutningen af September. Fra og med Midten af August vil han endvidere — dersom det kan lade sig gøre — indstille samtlige Audienser.

Ingen Kroner i Bispevaaben

Den Hellige Fader har gennem et Dekret fra Konsistorialkongregationen udstedt Forbud mod, at Ærkebiskopper og Biskopper i deres Tjenestesege, Vaaben eller Underskrift gør Brug af Adels- eller lignende Titter, selv om disse muligvis er forbundet med Bispeædet.

For tre Hundrede Aar siden paalagde Pave Innocens X Kardinalerne at fjerne Kroner og Adelstitler fra deres Vaaben og Segl »i det Hellige Collegiums Enheds Interesse«. (CND)

Skandinaviens katolske Akademikere i Helsingfors

Paa Initiativ af »Academicum Catholicum« i Finland er et lille Hundrede katolske Akademikere fra hele Skandinavien ankommet til Helsingfors for at deltage i en Drøftelse om Katolicismens Problemer i Skandinavien idag. Fra Danmark deltager bl. a. Pater H. Roos S.J. — Initiativet til Akademikermødet er som nævnt taget af den katolske Studentersammenslutning i Finland, der har som et af sine Formaal at virke for Udryddelsen af de verserende Fordomme mod den katolske Kirke i Finland. (KIPA) *

Den apostoliske Vikar for Finland, Biskop W. Cobben, har iøvrigt for ganske nylig givet en Karakteristik af Kirkens Stilling i Finland og deri bl. a. udtalt, at de 15 katolske Præster, der arbejder i Vikariatet, maa slide haardt i det, men Arbejdet er ikke formaalsløst. Ganske vist kan man ikke indenfor de nærmeste Aar vente nogen storstilede Resultater af Missionsarbejdet, men man kan alligevel notere opmuntrende Fremskridt. Den apostoliske Vikar understreger især, at det lutherske Flertal i Finland ikke mere staaer saa afvisende overfor Katolicismen, som Tilfældet var for blot faa Aar siden. En af Aarsagerne skyldes den Hellige Stols store caritative Indsats under Krigen. Finland opretholder som bekendt en særskilt diplomatisk Representation ved Vatikanet. Et ligeledes godt Aktiv for Kirken i Finland er den højere katolske Skole i Helsingfors, der kan glæde sig ved stor Søgning fra ikke-katolske Kredse.

Til Trods for, at Afrejsen til Castel Gandolfo skete ganske uformelt, var Rygtet om den høje Sommergæsts Ankomst alligevel naaet den lille Albanerby, og inden han ankom, vadede Flagene fra saa godt som alle Huse, og en stor Menneskemængde havde samlet sig foran den pavelige Sommerresidens for at byde »Feriebar net« velkommen. (KIPA)

Katolsk

5. August 1951
99. Aargang
Nr. 31

Ugeblad

Kirken og Reklamen

Ved den
hellige Dominikus Grav

Konciliet i Kalcedon

Vejen til Fatima

Belgisk Hyrdebrev

Nonner kan ogsaa høste!

Ordenssøstre gaar ikke af Vejen for allehaande Arbejder, og i mange Klostre køres i denne Tid mangt et Læs Korn hjem fra Marken.

at fordybe sig i Læsning af en god Bog — og hvorfor ikke i en Bog, der lader os skue et Glimt ind i Troens Mysterier. Det behøver ikke just at være Filosofi — for de fleste er det jo næppe den egnede Ferialæsning. Men vrager Du Bogen, da blad i Tankerne i Kirkeaarets store Bog. Slaa op paa August Maaned, og se engang, hvad den har at fortælle Dig.

Vor Herres Forklarelses Fest leder vore Tanker hen paa Kristus, der dengang paa Bjerget lod sine Apostle ane et Glimt af hans Guddom og som nu troner i forklaret Skikkelse ved Faderens Højre, og paa Marias Optagelses Fest skuer vi længselsfuldt op til Gudsmoder, der nu dvæler hos sin Søn i hans Evighed. Ved hendes Side finder vi ogsaa en Række Helgener i Straaleglans: Apostlen Bartolomæus og Diakonen Laurentius, der beseglede sin Tro paa Kristus med Martyriet, Ordensstifteren Alfons Liguori og Dominikus, den vældige Augustin, den jævne Landsbypræst Johannes Vianney og Kong Ludvig af Frankrig, den adelige Kvindeskikkelse Johanna Franciska fra Chantal, den ydmyge Søster Klara fra Assisi og den sydamerikanske Mystiker Rosa af Lima — det er Navne fra Maanedens store, brogede Bog, men det er ikke blot Navne, det er — hver for sig — et levende Memento til os Mennesker om at efterleve det Eksempel, de har givet os.

Tanker i August

Langt om længe har Sommeren ladet sig mærke med sin Eksistens, og der ligger en Varmedis over de danske Agre, hvor efterhaanden kun faa Neg staar tilbage. Høsten — Guds Belønning til Menneskets Flid — er bragt i Lade og inden længe kan der atter sættes Brød paa Bordet af Markens seneste Afgrøde. Lette hvide Skyer sejler hen under Himmelhvælvningens Blaa, de synes ligefrem at lege med deres mere ærværdige Slægtninge, der staar ude i Horisonten som truen-

de, mørke Advarsler om at skride ind mod den lystige Legen Tag-fat. Sommeren lokker og drager os ud i Skov og Mark, til Sø og Strand, og selv om ikke det er beskaaret enhver at komme vidt omkring, saa skylder man dog sig selv at samle Kræfter til den kommende, lange Mørketid ved at tilbringe nogle Timer i Stilhed, fjernt fra Dagliggilvets larmende Karussel.

Mennesket søger Stilheden, ikke Larmen, thi kun i Stilheden kan man finde Hvile. Da er der ogsaa Tid til

Munkemel

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt
Stearnllys og Voksllys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Læg kun Mærke til det bedste –
køb i

KONGENS NYTORV

**STØT
VORE
ANNONCØRER**

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryeagade 106
Telefon Central 408

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsele Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**Hjalmar
Andersen**
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5211
Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler
Malermester
Kingsgade 17 Vester 4753

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thoravej 12, N. V.
Central 2910 - 1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Høspitaler og Institutioner

Aarhus

MEJERIEET Vestergaard

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Kirkeannoncering Side om Side med Reklame for Nylonstrømper

Amerika har taget Reklamen i Kirkens Tjeneste - hvorfor benytter Europa sig ikke af samme Fremgangsmaade?

Flere af de gamle, kristne Lande i Europa er idag blevet til Missionslande i Ordets egentligste Forstand — en Følge af Afkristningen, der igen er en Følge af Ringegten for de kristne Bud og de kristne Sæder. Heldigvis har man allerede paa ansvarligt Hold for længst indset dette, og i de enkelte Lande arbejdes der intensivt for at realisere Europas Tilbagevenden til Kristendommen. Det siger sig selv at Kirken til dette Formaal maa tage ethvert aseptabelt Middel i Brug.

Man har saa tit læst og hørt om hvorledes der i Amerika gøres Reklame for Kirken og dens Lære gennem Aviser og Avisannoncer. Maaske er det værd at overveje om noget tilsvarende vilde kunne realiseres her i Europa, hvor man — hvad Reklamer angaar — trods alt er lidt mere nøgtern end derovre i Staterne. Et er i hvert Fald sikkert, nemlig at den moderne, virkningsfulde og sagkyndige Reklame, og da ikke mindst den direkte Annoncering, er et usvigeligt Middel til at faa Masserne i Tale.

Der er dog sikkert mange, der vil hævde, at den katolske Kirke og den katolske Tro ikke er nogen Handelsvare eller Markedsartikel — men det udsætter man sig ej heller for, naar Teologer og Moralister arbejder Haand i Haand med Reklamefolkene og saaledes i Fællesskab udarbejder de helt rigtige Annoncetekster, og naar disse saa — til Guds større Ære og Sjælens Frelse — optages i de rigtige Blade og Tidsskrifter — ogsaa selv om de figurerer mellem Annoncer for Skosværite og Automobile.

I et af de mest udbredte amerikanske Magasiner »Household Magazine«, der gaar ud i et Oplag paa godt og vel et Par Millioner, fandt jeg til min store Overraskelse en Dag en stor Annonce med Overskriften »You hear strange things about Catholics« (De hører de mærkværdigste Ting om Katolikkerne). Min første Tanke var, at en eller anden hensynsløs Sæbefabrikant havde dristet sig til at bruge den katolske Kirke som Blikfang, men da jeg læste Annoncens Tekst nærmere igennem, blev jeg klar over, at det i Virkeligheden var en Reklame fra katolsk Side og som tog Sigte paa anderledestroendes religiøse Uvidenhed og Fordomme mod Kirken. Annoncen var indrykket og beløst af »Kolumbusridderne«, en omfattende katolsk Organisation i USA, som tæller henimod ca. 8 Tusinde Medlemmer, Præster saavel som Lægfolk. Jeg aflagde et Besøg i Organisationens Hovedkvarter i New York og fik der en Række Oplysninger om denne Reklames interessante Historie og dens overraskende Resultater. Nu maa man jo tage de ganske særlige amerikanske

Forhold i Betragtning, naar man skal forstaa en saadan Reklameaktion. Godt og vel 93 pCt. af Amerikas mindre Landsbyer har ingen katolsk Præst, og mere end Halvdelen af de mindre Provinsbyer (68 pCt.) ej heller nogen katolsk Kirke. Der er disse Steder heller ingen katolske Skoler. I de fleste af de Smaaabyer, hvor der residerer en katolsk Præst, eksisterer der tillige en katolsk Grundskole, hvorimod der kun de færreste Steder er Midler til Stede til at opretholde en højere Skole. Henimod 80 pCt. af disse smaa Sogne maa sende deres Børn i neutrale eller til Tider endda antikatske Mellemskoler. Denne Tilstand forværres yderligere derved, at den antikatske Propaganda er saa stærk netop i disse Omraader. Vrålehistorier, der i de nordøstlige Stater højest vilde være egnede til at vække Humør, sluges i Syd og Mellemslaterne med hellig Alvor, saasom Paastanden, at »Katolikkerne tror, at Paven er Gud«, »Katolikker arbejder paa at gøre Paven til Præsident i De forenede Stater«, »Syndstilgivelse maa betales med Penge« osv. Disse Forhold har i adskillige Aar voldt Amerikas Katolikker mange Bekymringer, men hvorledes skulde man dog bære sig ad med at naa frem til disse Mennesker og belære dem om Virkeligheden? De kommer ikke i Kirken, læser ikke katolske Blade og Bøger og har ingen Kontakt med en katolsk Præst eller overbeviste katolske Lægfolk. Saa var det da, at Kolumbusridderne i 1944 i Staten Missouri gjorde det vovelige Forsøg at komme ind paa Livet af disse Mennesker gennem betalte Reklamer i de mest anerkendte og mest udbredte Blade og Tidsskrifter. Man skaffede Penge til Veje og købte flere Helsidesannoncer, og for første Gang i Pressens Historie holdt Religionen sit Indtog i Annoncerne Side om Side med Nylonstrømper og Fjernsynsapparater. Som ventet var fandt mange, at den moderne Reklame ikke egnede sig for religiøse Formaal — der var endog en ældre konservativ Præst, der talte om Profanering.

Men det store Publikum reagerede helt anderledes. De Katolikker, der boede i ikke-katolske Egne, saa i Annoncerne noget opmuntrende; de fik Fornemmelsen af, at de ikke længere stod alene, men havde et stort Antal Trosfæller at støtte sig til — det er den samme Fornemmelse, som naar vi herhjemme ser et katolsk Navn som Forfatter til en Kronik i et ellers helt igennem protestantisk Dagblad — og Følgen var, at disse hidindtil lidt ængstelige og tilbageholdende Sjæle fik nyt Mod og blev mere ivrige for at opfylde deres religiøse Pligter. Men mest opmuntrende var

dog det Ekko, som Annoncerne fremkaldte hos Ikke-Katolikker. Reklamerne var lagt meget populært an: en iøjnefaldende Overskrift efterfulgtes af en Opremsning af de ubegrundede Paastande, der verserede og en lige saa kraftig Imødegaaelse af disse. Til Slut opfordredes Læserne til selv at søge Underretning, og faa Uger efter begyndte der at indløbe en sand Strøm af Breve saa at man maatte have særlige Kræfter til at besvare Forespørgslerne.

Og Succes'en i Missouri foranledigede Kolumbusridderne til at fortsætte Metoden i de øvrige Stater. Efter en Del Begyndervanskeligheder og med fornøden teologisk Assistance sammenstillede en Række Annoncer, og i Begyndelsen af Januar kom saa de første Inserater i de store Byers Ugeblade. Dermed fik man over 10 Millioner Læsere i Tale, og i de følgende Uger udstraktes Aktionen til flere og flere Blade. Idag kommer disse Annoncer i forskellige Tidsskrifter, der tilsammen har et Oplag paa henimod 30 Millioner Eksemplarer. Og naar man saa regner med, at hver af disse Blade gennemsnitlig læses af fire Personer, saa vil det sige, at 120 Millioner paa denne Maade faar uforfalsket »Religionsundervisning« eller i hvert Fald »Religionsbelæring«.

Resultaterne overtraf de dristigste Forventninger — i Aktionens første 6 Maaneder kom der rundt regnet 100.000 Læserbrev fra alle Egne af Staterne og endog fra Australien, England og Indien. Man regner med, at 7000 Personer idag faar katolsk Fjernundervisning pr. Korrespondance, og mange er paa denne Maade for første Gang kommet i Forbindelse med en katolsk Præst. Og Kolumbusridderne har — opmuntret af Succes'en — fortsat deres Apostolat: i Aaret 1948—49 anvendtes der i alt 350.000 Dollars til Formaalet, og Aktionen fortsætter stadig. Har Europa maaske alligevel noget at lære her?

„Forkynd Ordet, hold ved dermed i Tide og Utide, overbevis, forman, irettesæt med al Taalmodighed og Belærelse; thi der vil komme en Tid, da de ikke vil kunne fordrage den sunde Lære, men efter deres egne Lyster tage sig Lærere i Hobetal, eftersom deres Øren klør, og de skal vende Ørerne fra Sandheden og vende sig til Fabler. Men vær duaarvaagen, taal alle Møjsommeligheder, gør en Evangelists Gerning, udfyld din Tjeneste“.

Af Læsning paa en Kirkelærers Fæst

Ved en Helgens Sarkofag

Den hellige Dominikus' Grav
i det „røde Bologna“

Der sidder endnu Valgplakater fra den sidste Dyst hist og her paa Murene i det »røde Bologna«, men det er jo strengt taget ikke det, jeg vilde berette om. Bologna, en af Norditaliens betydeligste Byer, ligger i en yderst frugtbar Egn ved Appeninerens Fod, der, hvor de store Veje mellem Veneto og Toskana, Lombardia og Romagna krydser hverandre. Byen er ældgammel, Etruskerne grundlagde den og kaldte den Felsina, men senere døbt den om til Bonomia. Under Romerriget var den af største Betydning paa Grund af sin Beliggenhed ved Via Emilia, den store Færdseksaare, som Konsul Aemilius Lepidus anlagde et Hundrede Aar før Kristus. Efter Romerrigets Undergang gik Bologna tilbage, hvorimod det nærliggende Ravenna, hvor Eksarkatet havde Sæde, blomstrede op. Karl den Store erobrede Bologna fra Longobar-

derne og gjorde den til en Fristat. Men det blev Middelalderen, der gjorde Byen stor og kendt, og fra denne Periode stammer det berømte Universitet. Studenter i Tusindvis strømmede til fra alle Verdenshjørner og gennem flere Aarhundreder vedblev Bologna at være »den lærde By«.

*

Men først og fremmest blev Bologna den hellige Dominikus' By. Den huser ikke blot Relikvierne af »den store Lærer« — som Dante kalder ham — men her findes tillige de skønneste Værker, som Kunsten har frembragt til hans Ære.

*

Paa en af Byens mest maleriske Pladser, Piazza Galileo, staar Basilikaen *San Domenico*, rejst i første Halvdel af 13. Aarhundrede paa det Sted, hvor den lille Kirke *San Nicola della Vigna* laa. Det var her, at Dominikus og hans Prædikebrødre slog

NOTER

Stævnet i Øm

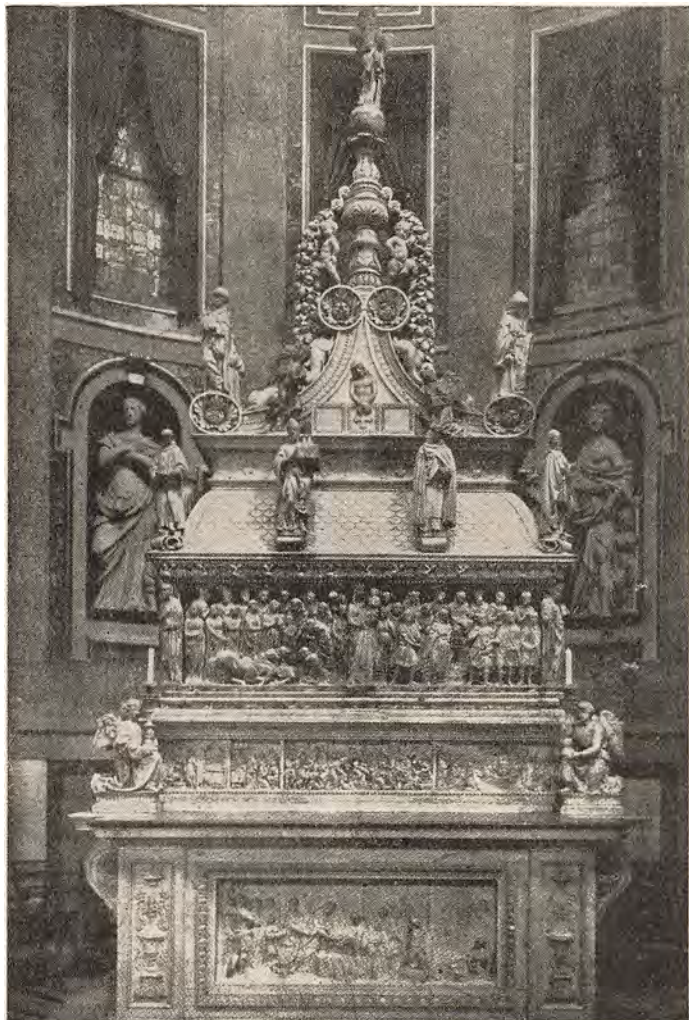
Katolikerne i Jylland har længe ønsket en Valfart i Lighed med Sjællændernes Valfart til Aasebakken, og det er derfor meget forstaaeligt, at Interessen samler sig om Valfarten i Øm, Søndag 19. August. Processionen i de gamle Klosterruiner finder Sted under Gudsmoders Auspicier, og ved det i Forbindelse med Valfarten arrangerede Møde vil der bl. a. blive holdt Tale af Pater Brunicaardi CSSR. Der ventes mange Delta-gere fra samtlige jyske Sogne, og Hs. Excellence Biskoppen har ligeledes tilsagt sin Nærværelse.

Social Forsorg i Radio

Fredag 3. August bringer Statsradiofonten i Udsendelsen »Husmoderens halve Time« Kl. 16,30 et Foredrag af Sr. Franciska Christensen OSB i Serien »Moderne social Forsorg«.

Sct. Joseph-Søstrene i Danmark

har udsendt en nydelig lille illustreret »Folder« med det Formaal at give Oplysning om Søstrenes apostoliske Arbejde her i Landet samt om Uddannelsen af de unge Kvinder, der forbereder sig til denne Gerning. Brochuren foreligger baade paa dansk, engelsk og tysk og henvender sig saaledes til vide Kredse indenfor Joseph-Søstrenes omfattende Virkefelt.

◀ »Arco de San Domenico«

▼ Terracottaliguren i San Domenico.

KONCILIET I KALCEDON

Et femtenhundredeaars Minde

sig ned i 1219, og her var det, at Ordenens første Generalkapitel afholdtes, hvor de antog en Tiggermunkeordens Levevis. Hurtigt var Prædikbrødrenes Antal vokset, og Dominikus rejste meget omkring, men vendte altid tilbage til Bologna, hvor det Kloster stod, som han ønskede skulde være Forbillede for alle de øvrige. Paa det andet Generalkapitel, som Dominikus ligeledes aabnede i Bologna Pinsedag 1221, blev Ordenslovgivningen afsluttet og Ordenen inddelt i flere Provinser. Samme Aar døde han her i Bologna. Allerede i 1234 blev han helgenkaaret, og han hviler nu i den prægtige Marmorsarkofag, »Arco de San Domenico«, der staar i et af Kirkens Kapeller. Relikvieskrinet er et Mesterværk af høj kunstnerisk Værdi, og adskillige af Kunstens store Navne har været med til at skabe det, deriblandt Michelangelo. Endnu et andet Kunstværk finder Pilgrimme i San Domenico, nemlig den berømte, legemsstore Terracottafigur af Helgenen. Den store Ordensstifter læser i en Bog og bærer den smukke Ordensdragt, der falder i rolige, naturlige Folder. En gammel Beretning ved endvidere at fortælle, at Figuren i højre Haand har haft en Lilje, der dog ikke mere findes. Helgenens Ansigt er brunet af Solen og hans Træk bærer Præg af Forstand og Styrke.

Det er i Aar nøjagtig 1500 Aar siden, at det *fjerde almindelige Koncil* fandt Sted i *Kalcedon*. Dette Koncil fik en ganske særlig Betydning i Kirkens Historie, idet det drejede sig om at forhindre, at den allerede fuldbyrdede politiske Spaltning mellem Rom og Konstantinopel ogsaa skulde gøre sig gældende paa det kirkelige og religiøse Omraade. Faren for en Splitelse var paa daværende Tidspunkt overordentlig overhængende, idet den daværende — og meget indflydelsesrige Archimandrit i Konstantinopel *Eutyches* i Molstrid med Kirkens Lære havde opstillet den ny Trossætning, at man kun kunde tale om *een Natur* i Kristus, idet han hævdede, at Kristi menneskelige Natur havde blandet sig med den guddommelige Natur, at denne helt havde mistet sit Væsen. Denne Vranglære, der kaldtes for »*Monofysitismen*« truede med at føre til en almindelig Trosspaltning mellem Øst og Vest. Og for at afgøre dette religiøse Stridsspørgsmaal — der ogsaa truede det østromerske Rige — foranledigede den daværende østromerske Kejser Martianus, at der indkaldtes til et almindelige Kirkemøde i Kalcedon, hvortil Pave Leo I gav sin Billigelse. Under Forsæde af pavelige Legater deltog over 600 Biskopper i dette efter sin Tids Forhold store

Kirkemøde, og efter langvarige Diskussioner, der førtes med stor Lidenskabelighed af Repræsentanter for begge Anskuelser, forkastede Konciliet til sidst Eutyches' Lære og fastslog med beundringsværdig Klarhed den Trossætning, at der i Kristi — Guds evige Søns Person er to Naturer: en *guddommelig* og en *menneskelig*, samt at de hverken er sammensmeltede eller delt eller adskilt. Dermed var Dommen fældet over Eutyches og hans Lære, og da saa godt som alle kristne i det østromerske Rige underkastede sig Konciliets Afgørelse, kom Konciliet i Kalcedon til at betyde en stor Triumf for Paven i Rom og en historisk Sejr for Kirken. Ene og alene de kristne i Ægypten vægrede sig ved at anerkende Afgørelsen, og de skilte sig ud og oprettede paa Grundlag af Eutyches' Lære deres egen Kirke, som fik Navnet »Den koptiske kristne Kirke« med Ægypternes gamle Betegnelse. Men Ægypternes Brud med Rom havde i Virkeligheden en langt mere politisk end religiøs Baggrund. Ægypterne levede dengang under et haardt, byzantinsk Fremmedaag, som de ved hver Lejlighed forsøgte at ryste af sig. Og da Konciliet oprindelig var foranlediget af den byzantinske Kejser, stod de til at begynde med meget stejlt over-

Fra Dominikus Sarkofag i San Domenico: Brødrene betjenes af Engle.

for det og denne Fjendtlighed udviklede sig altsaa til, at de nægtede at bøje sig under Konciliets Afgørelse.

Tabet af Ægypten var imidlertid et haardt Slag for den katolske Kirke. Ægypterne var jo trods alt et af de første Folk, der omvendte sig til Kristendommen efter at Apostlen Paulus allerede i Aaret 40 havde sendt Evangelisten Markus til Alexandria for at han der skulde prædike det glade Budskab. Og den store gamle Havneby Alexandria, der i Mellemtiden var blevet til Centrum for den hellenistiske Kultur, udviklede sig derpaa i de første Kristne Aarhundreder til Centrum ogsaa for den kristne Videnskab, og betegnedes derfor med Rette som Kirkens stærkeste Faktor næst efter Rom.

Kopterne fik imidlertid ikke heller ret megen Glæde af Bruddet med Rom. Efter Trosspaltningen fulgte der to Aarhundreder med blodige Konflikter, der først ophørte, da Islams Hære i 641 trængte ind i Ægypten, og først nu satte en rigtig ubønhørlig Kristenforfølgelse ind, som i Tidens Løb førte til, at Antallet af kristne Kopter svandt ind til mindre end ti Procent af den samlede Befolkning. Idag tæller den skismatiske koptiske Kirke omkring to Millioner Troende, samlet i 16 Dioceses i Ægypten, Abessinien og Jerusalem.

Vejen til Fatima

Vejen, der fører til Fatima, er lang og trang. Som et stort Træ sender den sine Grene ud i alle Verdenhjørner. Fra alle Ender og Kanter kommer Pilgrimme idag til den lille Flække Fatima i Portugal, hvor Gudsmoder 13. Maj 1917 viste sig for de tre Børn og betroede dem et Budskab, Hemmeligheden om hvordan den Verden, der var i Krig, skulde finde Fred igen.

Vejen er lang og Solen brænder ubarmhjertigt. Pilgrimmene søger Hvil, de rige søger ind i Hoteller og Restauranter, medens de fattige læner sig til Murene, der gærder Vejen. Tiden udfyldes med Rosenkransbøn. Der er Bønder, som tilbagelægger Pilgrimsfærden paa Ryggen af et lille Æsel, og store Vidiekurve, der rummer Rejseproviandt, hænger ned paa begge Sider af Dyret.

*

Pilgrimmene gør Holdt første Gang ved Jacintas og Francisco's Grav. Det var de to Børn, der sammen med deres Kusine Lucia, der den Dag i Dag lever som Ordenssøster, i sin Tid talte med Gudsmoder. I en af Visionerne

forudsagde Gudsmoder de to's Død, og de døde begge under en Epidem, som hjemsøgte Portugal. Men før deres Død vakte de Verdens Opmærksomhed ved deres Budskab fra Fatima. 13. Oktober 1917 var over 70.000 Mennesker samlet i Fatima, da Gudsmoder aabenbarede sig for sidste Gang. Jacintas og Francisco's Mor og Far, Hr. og Fru Marto, der lever endnu, fortæller om de forskellige Tilskueres Indstilling; der var Tivlere og Spottere, Gudløse og Katolikker, Troende og Vantro. Og det, de saa, er idag Historie. Uheldede, sandhedstro Vidner beretter om Underet med de hvirvlende Sole og om Stormskyerne, der pludselig forsvandt for en overjordisk Hellighed. Efter Besøget i de to Børns Hjem er der endnu tre Kilometer gennem »Blomsternes Land« til Vor Frues Basilika i Fatima. Langs Vejen tilbydes der de sultne og tørstige Pilgrimme Forfriskninger, og her er der tillige Lejlighed til at hvile ud i det skønne Portugals Skygge. Landet har nemlig forandret sig kendetligt siden 1917. I de forløbne tyve Aar har det oplevet et bemærkelsesværdigt Opsving, og Velstand har afløst den yderste Fattigdom — et Eksempel for Verden.

*

Smaa Glimt

fra Dagliglivet

I Missionærkredse verserer der mange Historier om Oplevelserne derude i Missionsmarken, deriblandt ogsaa følgende lille Episode: En Missionær kunde notere en hel Del gode Konversioner, og til sin store Glæde fik han engang til Undervisning to Hovedingesønner, der begge lydede paa at ville blive gode Kristne. Imidlertid maatte Pateren forlade sin Arbejdsmark i nogle Maanedre, og da han kom tilbage, fortalte man ham, at begge de unge Mennesker — til hans store Forbauselse — tilsyneladende havde glemt alt, hvad han havde bragt dem og var faldet tilbage til deres Menneskewæder-Vaner. Han sendte Bud efter dem og spurgte, om det var rigtigt, hvad han havde hørt.

»Nej, Pater,« lod Svaret, »det passer ikke, hvad man siger til Dem. Vi vendte hjem til vores Stamme netop paa et Tidspunkt, hvor den var i Kamp med sine Fjender. Nogle af disse blev dræbt og stegt, og de lugtede saa dejligt og Fristelsen var uhyre stor, men da det netop var Fredag, saa nød vi ikke noget!«

*

Det var i en Missionsskole i Kina. En lille Gruppe Patres stod efter Middagen og drøftede Dagliglivets smaa Problemer. Da kom der et Par Drengene fra Missionens Skole forbi. En af dem havde en uhyggelig »lang« Næse, og Pater Rektor mente sig berettiget til at bede ham om at pudse Næsen. Han gjorde det paa ægte Kinesisk, idet han i et meget blomsterrigt Sprog sagde: »Uang la fu, din Forstand løber over!« Men hvad svarede den slagfærdige lille Kineser? »Du ser, Fader, jeg har for meget af den!«

*

Og saa en lille sandfærdig Historie fra Bayern. Den gamle Bondekone laa paa Dødslejet og Manden sad med en brændende Kærte i Haanden ved hendes Seng og bad Rosenkrans. Paa een Gang lyste et kraftigt Lys op i den lille Bondestue.

»Det bliver Uvej,« sagde han, idet han holdt inde med Rosenkransbønnen, »vi maa have Høet ind. Her — Kathrine — hold Lyset, men hvis du skulde dø i Mellemtiden, saa glem ikke at puste det ud, saa at der ikke sker nogen Ulykker!«

Jo nærmere Pilgrimmene naar Fatima, des hyppigere bliver Kapellerne langs Vejen, og hver Pilgrim bringer sit eget Anliggende med — det vidner alle de Takkeinskriftioner, der findes her, ganske tydeligt om. Gudsmoder har jo ogsaa lovet, at der vil være Bønhørelse i Himlen for enhver, der blot beder derom.

Rejsens Maal er næsten naaet, og Pilgrimsfærden har været meget svær for dem, der har gjort den til Fods. Enkelte er for svage til at gaa de sidste Skridt og de maa støttes. Mange tilbagelægger de sidste fem Kilometer barfodet. Det er Troen, den, der lader Haan om alle Besværligheder, der har ført alle disse Mennesker til Gudsmoders Fødder. Men hvilken Pris vinker, naar de blot har Tro — Gudsmoder lovede jo Verden Fred. Vor Pilgrimsfærd er lagt saaledes, at vi netop kommer til Fatima paa Aarsdagen for Aabenbaringerne. Der afholdes store kirkelige Højtideligheder foran Basilikaen og Dagen slutter med Lysprocessioner. Basilikaen i Fatima rejser sig paa en Høj, cirka 3 Kilometer fra Byen, i Cova da Iria's Dal. Det var her, at Lucia, Jacinta og Francisco saa Gudsmoder. En Stensøjle viser Stedet, hvor der i sin Tid stod et lille Egetræ, i hvis Løv Gudsmoder viste sig. Paa Højtiderne stiller man Vor Frues Statue her hen. De mange forskellige Pilgrimmes Hyldest til Gudsmoder varer ofte til ud paa Natten. Pilgrimsgupper fra hele Kloden forenes her i Bøn — i Fatima er alle Nationer eet i Bøn til Gudsmoder. Tusinder og atter Tusinder modtager her den hellige

Menneskeskarer foran Basilikaen i Fatima

Eukaristi under aaben Himmel, og det synes næsten uoverkommeligt for Præsterne at høre alle de mange Skriftemaal. Præster blandt Pilgrimmene bistaar de stedlige Gejstlige. Tit og ofte er det Biskoppen af Leira, der personligt hyder Pilgrimmene velkommen. Det var ham, som Børnene i sin Tid betroede deres Syn. I Titusindvis ligger Pilgrimmene her paa deres Knæ under Portugals brændende Sol og beder om et Under. Der er Slægtninge og Sygeplejersker iblandt dem. Men de ved alle, at det kun er ganske enkelt af dem, der beder Guds Hellige Moder om Hjælp, hvem Gud hjælper. Derfor lyder deres Bøn: »Ikke min

Vilje ske, men din«. Og mange af dem, der ser de andres Lidelser, beder for dem, der har det mest Behov, og glemmer dermed deres egne Sorger og Bekymringer, fordi disse forekommer dem smaa i Forhold til de andres Lidelser.

*

Dette er Vejen til Fatima, Fredens Vej. Maria har givet den lidende Menneskehed sit Ord paa, at hun ikke vil svigte dem, der tager deres Tilflugt til hende, og det er besjælet af denne Tillid, at de store Menneskeskarer stadig søger mod Fatima.

Den nyeste katolske Aarbog for Japan oplyser, at der i 1950 fandtes 142.450 Katolikker i Japan mod 109.282 i Aaret 1947. Det japanske Hierarki omfatter et Erkebispesæde, Tokyo, samt Bispesæderne Fuhuoka, Nagasaki, Osaka, Sendai, Yokohama og to apostoliske Vikariatier og otte apostoliske Præfekturer. (CND)

I Forbindelse med »Festival of Britain« er der i London hos Jesuitterne arrangeret en Udstilling, som bl. a. omfatter Relikvier af de engelske Martyrer fra Forfølgelsesperioderne, Messeklæder og Messeudstyr fra samme Tid samt en righoldig Dokumentssamling fra 16., 17. og 18. Aarhundrede. (CND)

Den internationale »Pax Romana«-Bevægelse har afholdt sin femte Aarskongres i Reims under Forsæde af Præsidenten Roger Millot. »Pax Romana« har i Aar bestaaet i 30 Aar og omfatter nu 76 nationale Studenterforeninger samt 38 Akademikersammenslutninger over hele Jorden.

Kongressen overværedes af omkring 300 Delegerede, som under Emne: »Den kristne Tanke og Erhvervene« drøftede Følgerne af vor Tids store aandelige og sociale Ombrud og disses Indflydelse paa Erhvervene, ikke mindst de akademiske. (CND)

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Han saa ud over en Forsamling sænkede Hoveder og saa deres knyttede Hænder. Man saa Vreden komme op i ham, og rasende skreg han ud i Rummet:

»Jeg ved, at I kun er kommet hid, fordi I er tvunget dertil.«

Men jeg siger jer, at hver den, der ikke kommer frivilligt, han er i mine Øjne en Aristokrat, og jeg taaler ingen Aristokrater i min Menighed, ligesaa lidt som jeg taaler Ligtorne paa mine Tæer. Hver den, der ikke kommer frivilligt i Fremtiden, han betragter jeg som politisk fordægtig, og i Republikken spøger man ikke med slige fordægtige.«

Der bredte sig en Mumlen gennem Rækkerne, Men Præsten syntes ikke at lægge Mærke dertil, og i Stedet for Evangeliet trak han Revolutionsavisen »noniteur« op af Lommen og begyndte at læse op af en Artikel om Forbryderne og Rebellerne i Vendée.

Monthernage'rne hørte utaalmodigt efter, de havde jo ingen Mulighed for at slippe bort. Alle Kirkedørene holdtes bevogtet af de røde, der dels havde lagt sig til Rette paa de bageste Bænke og dels stod paa Vagt udenfor.

Men saa skete der pludselig noget. Begge Bagerdrengene havde efter Overfaldet sneget sig tilbage til Convertiers Værksted, og der sad de nu og lagde Raad op om hvordan de bedst kunde spille de Røde et Puds og faa Menigheden »befriet« fra det tvungne Ophold i Kirken.

Og saa med eet sprang den lille Georges Vinaie og og raable:

»Du Paul, kender Du de Rødes Alarmsignal?«

»Ja, selvfølgelig gør jeg det,« svarede den anden. »Jeg har jo hørt det saa tit, naar der marcherede Soldater gennem Poitiers.«

»Kan Du ikke blæse det paa Trompeten?«

»Det kan jeg sagtens!«

»Hent Trompeten og lad os saa komme af Sted!«

Og sporenstregs satte Drengene af Sted til Skoven.

Præsten havde i Mellemtiden afsluttet sin »Prædiken« og havde netop begivet sig til Alteret, da Lyden af Trompetstød afbrød Stilheden. Lyden kom et eller andet Sted oppe fra Bjergskraaningerne, hvor Skoven var tættest. Signalet lød flere Gange, og hver Gang kom det nærmere og nærmere. Folkene i Kirken saa forundret paa hverandre, og der gik en Hvirken og Rømmen gennem Kirkerummet.

»For Pokker da, det er jo Alarm!« stammede et Par af Nationalgardisterne rædselsslagne.

Og saa lød Trompetsignalerne paa ny.

Med eet blev Kirkedøren revet op. »Nationalgardisterne ud,« lød Kommandantens Stemme. »Alarm!«

»Bønderne fra Vendée er paa Vej,« skreg nogle rædselsslagne.

Og Borgersoldaterne stormede ud af Kirken i Hælene paa hinanden. De anede ikke, hvor de skulde rende hen. Der var ikke et Glimt at se af Fjenden, men Bønderne gemte sig jo uden Tvivl i Skoven op ad Bjergskrænten, og de kunde hvad Øjeblik det skulde være komme styrtende med deres frygtede Leer og Økser. Der var kun eet at gøre: redde sig, hvo som kunde!

»Til Poitiers,« skreg Kommandanten. Og i vild Karriere styrtede den røde Bataillon over Joubert-Broen af Sted mod Byen, hvor der imidlertid ikke var en Sjæl, der kendte noget til Alarm eller Bondeoverfald.

Men Nationalgardisterne var næppe borte, førend Monthernage'rne begav sig ud af Kirken, glad i Sind over, at de kunde blive fri for at overvære den frafaldne Præsts Messe.

Forgæves vendte han sig om ved Alteret, forgæves besvor han dem med gode og onde Ord om at blive. Ingen blev tilbage, ikke engang Pascal, der over Hals og Hoved var styrtet ud gennem Sakristidøren saa saare han havde hørt Signalet. Ude af sig selv af Rædsel søgte han Læ i en væltet Regnvandstønde. (Fortsættes)

Glemte i Øm

1 par blå badebukser; 1 hvidt håndklæde; 1 Penol pencil (mrk. 210); 1 blå alpehue; bøgerne: »For den eviges åsyn« og »Yogien og kommissæren«; 1 bred, brun rem; 2 badehætter: hvid og gul; 1 Messebog II; 1 par hvide sokker; 1 par grå strømper; 1 brun lom-melygte; 1 blå halstørklæde; 1 natkjole; 1 rød kuglepen — samt Susannes røde cykel.

Mod tilsendelse af 1 krone plus en rimelig findeløn til »Øms friplads-stipendie«, vil Karlo Hammann, Jens Baggesensvej 22, Aarhus, sørge for forsendelsen af de glemte effekter.

Afsløringer indenfor D.U.K

Overskriften lyder, som om man har fundet ud af, at kassereren er løbet med kassen eller at næstformanden er kommunist — slet så slemt er det nu ikke. Overskriften fik faktisk kun denne drastiske formulering, for at fange læsernes opmærksomhed på følgende:

Efter generalforsamlingen i Øm er sammensætningen af »Danmarks unge katolikker«s landsorganisation ændret en hel del. Vi bringer her en orientering desangående, som vi anbefaler alle interesserede at klippe ud og gemme.

Formanden er Poul Guldager, Eligaardsvej 26, Charl., ORdrup 3331.

Næstformanden: Sygepasser Ebbe Binger, Infermeriet, Høveltejlren pr. Birkerød.

De fire landsdelsrepræsentanter er: København og Sjælland: Anker Tiedemann, Vennemindevej 51, Kbhv. Ø., RYvang 3319.

Fyn: Josef Kallan, Albani Torv 7, Odense.

Jylland: Karlo Hamman, Jens Baggesensvej 22, Aarhus — der som syd-jysk hjælper har Mieczyslaw Glanowski, Birkevej 2, Haderslev, telf. nr. 22189.

Kassereren er Knud Kristensen, Nandrupsvvej 4, Kbhvn. N.

*

Arbejdsgrupper:

Sekretariatets kontor er flyttet til sekretærens bopæl: Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, Kbh. Ø., RYvang 3319, hvortil alle henvendelser til DUK, som ikke er af ren økonomisk art (kassereren) eller privat til formand eller næstformand, bedes rettet. Henvendelse til sekretariatet sker bedst telefonisk daglig kl. 15—16 og personligt lørdag 15—16.

Foredragskartoteket: Arkitekt M. A. A., Jan Reiter, Borups Allé 251 A, NV,

Den anden side af grammofonpladen

Den fjerde:

Jeg kan ikke nøjes med at skrifte hver 3. måned. Man skulle virkelig modtage bodens sakramente en gang om måneden. Jeg ville også gerne kunne gå til den hellige kommunion hver søndag! Og når det er mig muligt, lever jeg med i den hellige messe midt i hverdagen. Men skriftemålet er dog et kors! Hvad skal jeg dog sige? Det keder sikkert også min skriftefader, når han hører mit skriftemål. Det er altid det samme: at have bedt uandægtigt, at have misbrugt Guds navn, adspredthed i kirken, utålmodighed overfor familien, vred, noget løgnagtig, urene tanker osv. Jeg har heller ikke noget håb om, at det bliver bedre eller anderledes. I virkeligheden er det jo også altsammen sådanne småting, som er uundgåelige. Jeg ville helst slet ikke skrifte. Men det skal man jo, og jeg gør mig også umage. Så er Gud sikkert tilfreds med mig.

Den femte:

Når jeg engang om måneden går til skrifte, finder jeg ingen ende på mine synder. Jeg kan simpelthen ikke sige det altsammen, så ville skriftemålet være endeløst! Jeg behøver blot at tænke på mit forhold til Gud: hvor ofte svigter jeg Ham ikke, lukker mig til for Hans nåde, gengælder ikke Hans kærlighed, tænker ikke på Ham! Og denne gnavenhed, de »frommes« last har jeg også. Og fordi jeg ikke lever med Gud, gør jeg også mine medmennesker ondt. Min familie hjemme skal altid lide under mine luner. Heller ikke mit forhold til mine medmennesker er som det skal være! Hvis jeg tænker på det ord Gud har sagt: »Elsk hinanden, som jeg har elsket jer«, så føler jeg mig ubehagelig til mode. Dette hovedbud, det vigtigste af alle, som indeholder alt det an-

det, holder jeg ikke engang. Hvornår bliver det dog bedre med mig?

En aften gav vor kapellan nogle eksempler på skriftemål og gav os den opgave at se, hvad der var forkert og hvad der var rigtigt i dem. Her er eksemplerne:

Niels og Erik er brødre. De skændes altid og er væmmelige mod hinanden. Deres moder er ked af denne strid og ufred.

a) Niels skrifter: Jeg har skældt ud på andre og slået dem. — Erik skrifter: Jeg har tit skændtes med min broder, har været ondskabsfuld overfor ham, hadet ham, ærgret ham. Jeg vil altid have ret og er uforsonlig. Far og mor er ked af det, og jeg vil nu gøre det godt igen og være omgængelig.

Hvilken forskel er der mellem disse to skriftemål?

b) Niels og Erik snyder fra søndagsmessen og går i stedet for til fodboldkamp. Bagefter fortæller de om den prædiken, som de slet ikke har hørt, men gør det, for at forældrene ikke skal vide noget: Niels skrifter: Jeg har forsømt søndagsmessen af egen fri vilje. Hvad siger Erik i skriftemålet? (Han siger også hvorfor og hvordan.)

c) Niels og Erik har taget nogle penge fra deres moder og har været i biografen og set en dårlig film. De har endda inviteret Jens med og betalt for ham, og har spist slik for resten af pengene. Niels skrifter: Jeg har stjålet. Men hvad siger Erik?

d) Niels og Erik ser på, at deres lillesøster bliver »ævet« af en anden dreng, men de hjælper hende ikke, fordi den anden dreng er stærkere end de selv. De synes endda, at »hun har godt af det«. Niels skrifter det ikke. Hvad siger Erik?

e) Niels og Erik har overhovedet ikke bedt en hel uge, i hvert fald kun tankeløst. Niels skrifter: Jeg har ikke bedt mine daglige bønner. Hvad skrifter Erik? (Kærlighed til Gud!)

f) Niels og Erik har en streng fader. De adlyder ham af angst, men de er uvenlige mod ham, knurrer og gør ikke noget for at gøre ham en glæde. De giver ham ikke noget til hans fødselsdag. Det gør faderen ondt, for han elsker sine børn, selvom han er streng. Niels skrifter ingenting. Hvad med Erik?

g) Niels's og Eriks mor er ikke stærk, og det kniber for hende at nå igennem dagens mange pligter og husarbejde. Drengene gør ganske vist, hvad hun beder dem om, men det sker så uvilligt, at hun hellere sender dem ud at lege og selv gør det hele. Det sker også tit, at de gemmer sig for ikke at blive bedt om noget. De gør i hvert fald aldrig noget frivilligt. Og de spørger aldrig: skal vi hjælpe med noget? Niels skrifter ikke noget derom, men hvad med Erik?»

Ilvis vi prøver at sammenligne vore egne vanskeligheder med disse betragtninger fra Schweiz, kan vi sikkert tage ved lære af et og andet.

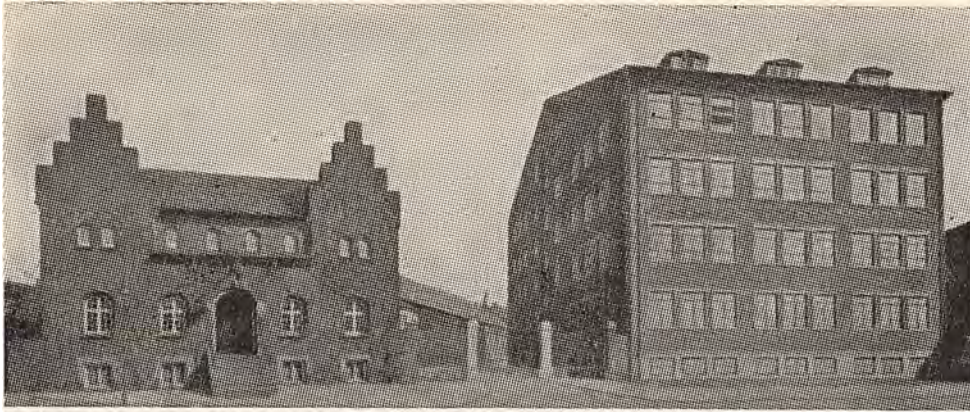
Vel mødt i ...

Odense: Sø. 5. kl. 15 afgår cykletur til Kratholm fra kirken. Sø. 12. kl. 8 afgår badetur til Nyborg fra kirken.

Øm: 1.—14. arbejdslejr., ca. 3,50 kr. pr. dag. Oplysninger hos Lilly Guldager, Eligaardsvej 26, Charl. ORdrup 3331.

til hvem alle, der kan holde et eller andet foredrag af interesse for katolikker, bedes henvende sig. Ogsaa angående katolske teaterstykker kan man henvende sig til Jan, til hvem »Unge katolikkers teater«s bibliotek og arkiv er overflyttet.

Stafettens redaktion består af Anker Tiedemann og Oluf Bohn (redaktør), Bistruplund 19, Bistrup pr. Birkerød.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{3}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandfabrik

P. C. Nielsen

Vinsingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Briller

saa **Berg**

EXAMINERET OPTIKER

Nørregade 9 . Telf. 261

Lev. til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

Horsens

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester

Langelinie 53 . Telefon 2751

Lev. til de katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telefon 1026

Leverandør til katolsk Menighed

Køb

Deres bøger

i

SANKT

ANSGARS

BOGHANDEL

Den Hellige Fader har forordnet Oprettelse af et apostolisk Internuntiatur hos Regeringen i Liberia med Residens i Momovia. Den hidtidige apostoliske Vikar i Mourovia Biskop John Collins, er udnævnt til apostolisk Internuntius.

Liberia har i de sidste 20 Aar opretholdt et Gesandtskab ved den Hellige Stol. (KIPA)

Direktøren for det islandske Landsbibliotek i Reykjavik, Professor Thorhallur Thorgillson, er ifølge Meddelelser fra Spanien konverteret og oplaget i Kirken af Mgr. Viejo i det biskoppelige Kapel i Salamanca. (KIPA)

Adskillige Steder i Sydtykland forsøger »Jehovas Vidner« at afsætte deres Skrifter til den katolske Befolkning, idet Sælgerne optræder i gejstlig Klædedragt og foregiver, at Overskuddet af Salget gaar til »Missionerne«. Der er fra kirkelig Side blevet advaret mod disse Svindlere. (KIPA)

Blandt en Gruppe »Terrorister«, der for nylig stod anklaget for en czeckisk Folkekomstol, befandt der sig ogsaa to Præster ved Navn Vaclav Drbola og Frantisek Paril, som dømedes til Døden. »Tilstaaelserne« transmitteredes over Radio Prag. Deres Svar fremkom i en »raceren kommunistisk Jargon«, som afslører, at de havde lært deres Lektie efter den hævdvundne folkedemokratiske Metode. Saaledes forekom der f. Eks. følgende Ordskifte: Dommeren: Hvorfor gjorde De alt dette? Præsten: Fordi jeg var Fjende af Folkedemokratiet. Dommeren: Hvorfor var De mod det folkedemokratiske System til Trods for at dette garanterer Dem fuld Religionsfrihed? Præsten: Fordi jeg havde Ordre fra Vatikanet. Dommeren: Hvad er da Vatikanet? Præsten: Vatikanet er en af Verdenskapitalismens Agenter, understøttet af de amerikanske Krigsophidser. (KIPA)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsnessebogen.

August:

5. S. 12. Søndag e. Pinse (694—(grøn) (64); 2. Bøn: Jomfru Maria i Sne (1030); Præf. (521); sidste Ev.: Festens ([91]).
6. M. Vor Herres Jesu Kristi Forklarelse (1030—104); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Xystus II, St. Felicissimus og St. Agapilus ([28]); Præf. (514).
7. Ti. St. Cajetan (1033); 2. Bøn: (hvid) St. Donat; alm. Præf. (525).
8. O.† St. Cyriacus, St. Largus og St. Smaragdus (1034); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
9. T. Vigilie til St. Laurentius (violet) (1036); 2. Bøn: St. Johannes M. Vianney ([47]); 3. Bøn: St. Romanus (1037); alm. Præf. (525). Eller: (hvid) St. Johannes M. Vianney ([46]); 2. Bøn: Vigilien (1037); 3. Bøn: St. Romanus (1037); alm. Præf. (525); sidste Ev.: Vigiliens ([10]).
10. F. St. Laurentius (1038—105); (rød) alm. Præf. (525).
11. L.† Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: St. Tiburtius og St. Susanne (1041); 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]); Præf. (522).
12. S. 13. Søndag e. Pinse. (grøn)

St. Ansgars Kirke

Fredag 3. August Kl. 19½: Jesu Hjerter Andagl. — Søndagene 5. og 12. August erstattes Højmessen med stille Messe.

Sct. Knud Lavards Hus, Kgs. Lyngby

»Knallerten« blev vundet paa nr. 2488. Se lødsedlen angaaende udlevering af gevinsten.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdres Thomsen,
Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa
Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

København

St. Ansgar (Bredgade 64): 7; 8; 10.
St. Mariæ (Jens Jessens Vej): 8; 10.
Jesu Hjerter (Stenogade 2): 6; 7; 8;
10; 11½.
Sakraments (Nørrebrogade 27): 8;
10.
St. Annæ (Dr. Elisabeths Allé 3):
8½; 10.
Immaculata (Strandvej 91): 7; 10.
St. Andreus (Ordrup): 8; 10.
St. Therese (Bernstorffsvej St.): 9;
11.
Hoffmanns Minde (Valby Langgade
117): 7½.
Hvidovre (Strøbyvej 2): 9½.

Nordsjælland

Asserbo (Skovbovej): Kun lejlig-
hedsvis messe.
Farum (Gl. Farumgaard): 7; 9½.
Helsingør (Nygade 8): 8; 10.
Hillerød (Godthaabsvej 24): 10.
Hørsholm (Marievej): 8½.
Lyngby (Lyngbygaardsvej 1): 8; 9;
10; 11½.

Øvrige Sjælland

Holmegaards Glasværk: sidste Søn-
dag i Md., dog ikke Juli: 9.
Køge (Bjerggade 22): 8¾ (dog ikke
8/7, 12/8 og 9/9): 10¼.
Næstved (Præstøvej): 8; 10.
Ringsted (St. Knudsgade 19): 8; 10.
Roskilde (Frederiksborgvej 11): 6;
8; 10.
Stege: 19. August: 10.
St. Heddinge (Højskolehjemmet):
8/7, 12/8 og 9/9: 8.
Vordingborg (Chr. Winthersvej): 1.
og 3. Sond.: 10.

Fr. Bürhmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

Lolland-Falster

Nykøbing F. (Bispegade 12): 8;
10½.

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20): 9½.
Rønne (Østergade 59): 8; 9½.

Fyn

Nyborg (Vindingevej): 8; 10.

Jylland

Aalborg (Kastetvej): 6; 8; 10.
Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10. (9
Komm.).
Kolding (Tondervej 17): 7½; 10.
Randers (Thorsgade 22): 7; 10. —
2. Søndag i Md.: 8; 11.
Silkeborg (Hostrupsgade 16): 7; 10.
Sønderborg (Ringridervej 35): 10,
dog ingen Messe 15. og 22. Juli.
Vejele (Blegbanken): 7½; 10.
Viborg (St. Leonisgade 12): 8; 10.

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malermester W. Plichta

Aalekistevej 56, Vanløse
Telefon Damse 8339 og 5610

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Grønby's Bogblinderi

Alt i Bogindbinding udføres
Kronprinsesse Sofievej 17
København F
Telefon Fasan 4262

Aalborg

Stat Annonceerne!

WORNING

FARVER - LAKKER - TAPETER
TELEFON 121

Aroma

KASTETVEJ 44
Telefon 9693
Kolonial, Konfektur, Vine og
Spirituosa

Mia Isbaren

Hj. af Ryesgade og Kastetvej
1. KL.s IS og KONFEKTURE

Ulmer Vernerensen

1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660
Leverandør til Kamillianer Klinikken

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. Pers Efterfølger
Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Cykleforretningen Perfect

Kastetvej 43 . Tlf. 4251
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

K. Sørensen

Kastetvej 22 . Tlf. 3000
Blomster og Kranse
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

A. Hoffmann

Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricolage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørløst.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias
Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Nikolaj Christensen

Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812
Viktualier . Delikatesser
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken

Holbæk

Axel Smith

EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER
Smedlundsgade 1 . Telf. 136
Leverandør til de katolske Institutioner.

Alt i Bandager & Sygeplejeartikler
Holbæk Materialhandel
Telefon 32
Kaj Andersen
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Gør Deres Indkøb i
Frugt- og Blomsterforretningen
»ROSEN«
Rosen 1 Tlf. 476
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Harald Olsen

Olmester
Ablgade 70 . Telefon 1137
Rullegardiner - Rammer
Gardinstænger - Billeder
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51

Lev. til de kat. Institutioner

Kolonial - billigst med det bedste
Viktualie
Manufaktur
Isenkram
Holbæk Brugsforening
Telefon 10
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

A. P. Pedersen

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen
Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial - Delikatesser
Algade 28 . Telefon 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A-s

Algade 54 - Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-s Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Lev. til den katolske Menighed

Belgisk Hyrdebrev til Tronbestigelsen

Den belgiske Kirkes Primas, Ærkebiskoppen af Malines, Kardinal van Roey, har i Anledning af Tronskiftet i Belgien udsendt et Hyrdebrev, der i Søndags blev læst op i samtlige katolske Kirker i Belgien og hvori han endnu engang ganske utvetydig klarlægger Kirkens Holdning overfor Spørgsmaalet om Kong Leopolds Abdikation. Kong Baudouins Tronbestigelse — hedder det i Hyrdebrevet — er en historisk Dato i Belgiens Historie. Det er en lykkelig Dato, fordi den unge Herskers Personlighed forudsiger en lykkelig Regeringsperiode for Landet, men det er tillige ogsaa en smertelig Dato, fordi den »sætter Punktum for en Regeringsperiode, hvis Afslutning ikke er Resultat af Tingenes normale Forløb, men er blevet provokeret af forkasteligt Makværk«. Kong Leopold III's Abdikation er Resultatet af et tøjlesløst Bagvaskelsesfelttog, der er blevet ført uden Hensyn til Sandhed og Retfærdighed og — hvad der især vejer tungt — under Pres fra Gaden. »Vi beklager og misbilliger dette Makværk«, hedder det videre, »og vi kan kun beundre den Værdighed og Storsindethed, hvormed Kong Leopold har taget disse Ydmygelser og Gemenheder og som til syvende og sidst har manifesteret sig i hans Beslutning om at ville give Afkald paa Tronen til Bedste for Nationen«.

Indtil Kongespørgsmaalet havde fundet sin legale Løsning, har Kirken bevist undgaet at fremsætte sit Synspunkt, idet dette Spørgsmaal jo i første Række var et Statens Anlig-

URBI ET ORBI

Kardinal van Roey af Malines, Belgiens Primas.

gende. Hyrdebrevet opfordrer til Slut de belgiske Katolikker til at tage imod den ny Konge som Landets legitime Suveræn med Oprigtighed og uden Forbehold. Landets Ve og Vel kræver, at alle Belgiere skares om hans Trone og efterkommer Kong Leopolds utrykkelige Ønske om at vise den ny Hersker fuld Loyalitet. (CND)

Er Schweizergarden utilfreds med sit Sold?

Et af de store amerikanske Nyhedsbureauer har for kort Tid siden publiceret den »sensationelle« Meddelelse, at Schweizergarden — efter hvad der fremgik af et anonymt Brev, der har været offentliggjort i en italiensk Avis — skulde være utilfreds med Aflønningen. I den Anledning kan følgende meddeles: Kommandant og Gardister er overbevist om, at det refererede Klagebrev ikke hidrører fra en forhenværende Gardist. Gardens Kommandant, Oberst Pfyffer von Altshofen, udtaler, at det anonyme Brev afgjort ikke er skrevet af et tidligere Medlem af Garden, efter at paagældende er vendt hjem til Schweiz. Han bygger sin Udtalelse paa Brevets Indhold samt den Omstændighed, at der aldrig har været Utilfredshed blandt tidligere Medlemmer af Garden. En Menig, der er blevet forespurgt om

hans Syn paa Brevet, udtaler som sin Mening — der i øvrigt deles af Gardens øvrige Medlemmer — at Brevet formentlig maa være skrevet af en Person, der tidligere har været ansat i Vatikanstaten, men som er blevet afskediget og som nu af en eller anden (politisk?) Aarsag ønsker at skabe Uro. Den forespurgte menige erklærer endvidere, at han ikke tror, at nogle af hans tidligere Kammerater vilde skrive om Sagen paa en saadan Maade. En anden Gardist udtaler endvidere, at Episoden, som er egnet til at kaste et daarligt Lys over hele Garden, er meget pinlig for alle Gardens Medlemmer, ikke mindst fordi den Hellige Fader gennem flere Aar har bevilliget en særlig Godtgørelse til Garden for tro Tjeneste.

Efter den pr. 1. Juni ikrafttraadte Lønningsoverenskomst aflønnes en menig Schweizergardist gennemsnitligt med 40.000 Lire pr. Maaned. Desuden har de saa megen Fritid, at de — om de selv ønsker — har rigelig Tid til at skaffe sig Ekstrajob. (KIPA)

Tilslutning søges!

De kommunistiske Myndigheder i Czekoslovakiet har udstedt Ordre til samtlige Gejstlige om at drage Omsorg for, at der sendes Kandidater til de af Regeringen oprettede »Præsteseminarier« i Prag og Bratislava. I Kirke departementets Henvi sning hedder det, at enhver Præst er forpligtet til fra Prædikestolen af henlede Opmærksomheden paa Fordelene ved at søge disse Lærestalter. Samtidig er der udsendt en Brochure, der forherliger »Fordelene ved Præstekaldet i en folkedemokratisk Stat«.

Denne Aktion genspejler de Vanskeligheder, som det kommunistiske Regime staar overfor ved Forsøget paa at friste unge Mænd til at søge disse »Seminarier«. Til Trods for, at det nøjagtige Antal paa dem, der frekventerer disse »Præsteseminarier« meget omhyggeligt hemmeligholdes, forlyder det imidlertid fra velinformeret Kilde, at Institutionen i Prag kun tæller 15 Studenter. (CND)

Polens »Prawda« angriber den polske Primas

Det kommunistiske Blad »Prawda«, som udkommer i Warszawa, publicerer en meget skarp Artikel mod Ærkebiskop Wyszynski og anklager denne og flere andre kirkelige Rangspersoner i Polen for »at undergrave det polske Folkedemokratis Grundvold«. Primasen beskyldes for under sin Romafærd i Forsommeren under et Ophold paa Banegaarden i Wien at have udtalt sig nedsættende om Forholdene i Polen i et Interview med anglo-amerikanske Journalister. I Rom er han to Gange blevet modtaget af Paven, som har billiget den polske Gejstligheds statsfjendtlige Fremfærd og meddelt ham yderligere Fuldmagter. Endvidere bebrejder Bladet Episkopatet, at dette ikke sørger for at der træffes en endelig Nyordning vedrørende de kirkelige Forhold i Odenisse-Området.

Formaalet med disse Angreb er klart: Mgr. Wyszynski har været i Udlandet og man anser nu denne Rejse for statsfjendtlig Virksomhed. Det kan imidlertid — som allerede tidligere nævnt — meddeles, at Ærkebiskoppen overalt paa sin Rejse har afslaaet at give Interviews. Han levede meget tilbage trukket under Opholdet i Rom, men ganske vist var han hos Paven to Gange — det var jo derfor, at han søgte om Visum til at kunne rejse til Rom! (KIPA)

Ifølge endnu ubekræftede Meddelelser fra Warszawa er den 84-aarige Fyrsterkebiskop af Krakow, Kardinal Sapieha, afgaaet ved Døden i sit Hjem. (KIPA)

Katolsk

Ugeblad

12. August 1951
99. Aargang
Nr. 32

Besøgende
hos den Hellige Fader

Hvad er det,
man bebrejder Kirken?

Sankt Knuds Gilderne

Katolsk Radiogudstjeneste

Vi er som bekendt et meget tolerant folk, vistnok det mest tolerante folk i verden. Det står i alle skolebøger og i alle aviser, så det må være sandt. Vi kender hverken til religionshad eller racehad. Frihed for Loke og frihed for Thor — og grundlovens paragraf om, at ingen på grund af sin religiøse overbevisning kan hindres i at indtage hvilken som helst stilling i riget eller på anden måde chikaneres.

Til tider hænder det jo så ganske vist, at der forefalder ejendommelige begivenheder, eller at der fremsættes sæere udtalelser, der får den velvillige til at ryste beklagende på hovedet og kynikeren til at tale om ferniserede fanatikere og farisæere. For nylig blev der således afholdt store festligheder

Han er Katolik!

på frøken Zahles skole, — jeg husker ikke mere, om det drejede sig om skolens stiftelsesdag eller om stifterindens 100-års fødselsdag. Men alle blade var enige om at fremhæve hendes store tolerance, der bl. a. havde bevirket, at hun, skønt oprigtigt troende lutheraner og politisk set, konservativt indstillet, ikke havde haft nogen betænkeligheder ved at ansætte to så udpræget fritænkere og radikale lærere som professorerne Heiberg og Drachmann ved sin skole. Men der var ingen som omtalte, at en anden udmærket lærer — om end ikke pro-

fessor — nemlig Halfdan Kejsler, blev smidt på gaden, den dag han blev katolik.

Et andet eksempel: For nogle dage siden — 24. juli — bragte Politiken nogle erindringer af Ove Rode fra systemskiftets dage. Han fortæller bl. a., at på et vist tidspunkt af forhandlingerne opstod der modstand mod Deuntzer som regeringschef, og det blev derfor foreslået, at det skulle overdrages Holstein-Ledreborg at danne det nye ministerium. Men dette forslag blev kort afvist af grundtvigianeren J. C. Christensen med den bemærkning: »Han er katolik.« Og det højede alle sig for, uden diskussion. Læg mærke til, at J. C. kunne have fundet på mange andre grunde til at afvise forslaget. Bl. a. og frem for alt den, at H.-L. i al den tid, han var medlem af folketinget, havde erklæret sig for en afgjort modstander af folketingsparlamentarismen — men nej, »han er katolik«, det var trods grundlov og grundtvigianisme, det afgørende argument, der slog alle de andre af marken.

Jeg kunne anføre flere eksempler, som viser, at hadet til katolicismen trods alle påstande om det modsatte, også herhjemme, er som ilden, der ulmer under asken, selv i politiske kredse. Det skal vi i og for sig ikke være så kedde af — »der er ikke noget så betænkeligt som modstanderens anerkendelse«, sagde ovennævnte Holstein-Ledreborg mange gange. Men vi bør heller ikke foregøgle os noget, og derfor altid være forberedt på ubehagelige overraskelser.

Peregrinus.

Søndag 15. Juli indviede Biskop Suhr, assisteret af Pater Groteclaes, Billedhugger Axel Theilmanns nye Gudsmoders Statue, der er opstillet i en Grotte i Farungårds Park.

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

F. Christensen

Aut. Gas-Vand- og Sanltetmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

KB K

Aktieselskabet

København Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Veester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

Støt Annoncererne!

KOLONIAL - VIN - DELIKATESSER
Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Købmandsgaarden)
St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes
Østergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld · Sølv — Ure & Brillor
Ll. Torv
Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kl. Kød og Paalæg
Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th. Haagensen

JUVELER, GULDSMED og GRAVØR
ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L. Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Besøgende hos den Hellige Fader

Smaa Træk fra Audienser - og Audienssøgende i Vatikanet

Det er ikke saa længe siden, at man trængte ind paa den Hellige Fader — der Aaret igennem modtager Hundrede Tusinder af Mennesker i Audiens — for at faa ham til paa dette Omraade at skaane sig selv en Smule mere. Paven afviste imidlertid Forsøget og erklærede med et Smil: »Audienserne er Pavens Vindue ud mod Verden.« Pilgrimsstrømmen i det forløbne Jubelaar satte vel nok Rekord i Besøgene og Paven ser gerne sine Børn skares om sig. De store Audienser — »Masseaudienserne« — hyder vel i og for sig kun Paven personlig lidt, det er de besøgende, der er de »nydende«, men naar Paven modtager Politikere, Journalister, Videnskabsmænd o. s. v., faar han ofte interne Informationer om vigtige Spørgsmaal, og disse besøgende danner saa at sige Rammen om Pavens Vindue ud mod Verden.

De Informationer, som Paven modtager ved slige Lejligheder, bevirker, at han i Forbindelse med hvad han erfarer gennem Pressen og de private Meddelelser, der tilgaar ham fra hele Verden — er i Stand til at drage de Slutninger, som han saa plejer at bekendtgøre i de mindre formelle Audienser. Naar Kardinalerne kommer før Jul for at overbringe deres Julehilsen, plejer han at fremsætte mere programagtige Udtalelser, saaledes da han f. Eks. i sin Juletale 1939 trak Linierne op for de Grundsætninger, hvorpaa den sande Fred maa hvile. Da Paven i Efteraaret modtog et Antal italienske Jurister, søgte han at bibringe sine Besøgende, at ingen katolsk Dommer i hele Verden maa fæl-

de en Dom, der beror paa Love, som Kirken betragter som uretfærdige. Denne Tale var af overmaade Betydning. Dens Formaal var at opmuntre katolske Dommere til at hjælpe Troende, der anklages for Overtrædelse af antikirkelige Love. Men disse og lignende Erklæringer om saa vidt forskellige Emner som Skilsmisse, Udvandring, Filosofi og Videnskab fremsætter han ofte i sine Taler til smaa Grupper af Besøgende.

Og hvad Paven saa end siger, saa giver det ofte Genlyd i de fjerneste Kroge af Verden. Biskopperne studerer og fortolker hans Taler og giver tilsvarende Anvisninger til Gejstligheden. Sognepræsten bygger sin Søndagsprædiken paa hans Udtalelser og udlægger Pavens Tanker og Anskuelser for sine Sognebørn. Det hænder tit og ofte, at en Paveudtalelse faar vigtige politiske Følger, ikke mindst i de katolske Lande. Dette var f. Eks. Tilfældet, da det kristelig-demokratiske Parti sejrede ved de italienske Nationalvalg i April 1948.

Der gives imidlertid fire forskellige Former for Audiens hos Paven: de

En af de store Audienser: De nordiske Pilgrimme hos Paven i April 1950.

højtidelige, Masseaudienserne, Særaudienserne og Privataudienserne.

Ved de højtidelige Audienser forstaas de Besøg, der aflægges af Statsoverhoveder, Ministerpræsidenter, nyudnævnte Diplomater samt i enkelte Tilfælde af Kardinalkollegiet. Masseaudienserne er for de Tusinder af Besøgende, der fylder Vatikanets store Sale blot for at se Paven og faa hans Velsignelse. Fra Tid til anden tildeles der ogsaa et større Antal Besøgende Særaudienser, men ellers drejer det sig i dette Tilfælde hovedsageligt om smaa Grupper, Ægtepar eller Enkelt personer; i disse Tilfælde plejer Paven at tale nogle Minutter med hver enkelt.

Det er dog især Privataudienserne, der plejer at give Paven Lejlighed til at spørge. Den Hellige Fader møder i sit Arbejdsværelse lidt før Klokken ni, og Kammerherren bringer ham da en Liste over de Personer, der vil indfinde sig samt en kort Karakteristik af dem. De Besøgende ledsages ved deres Ankomst til den Hellige Fader af Kammerherren, der bærer en sort, guldindvirket Uniform. I Forværelset plejer der at staa en lille Afdeling af

Paven - den store Børneven

Nobelgarden med de mørkeblaa Kap- per og Knæbukser. Umiddelbart for- an Pavens Arbejdsværelse tager den pavelige Kammerherre saa mod de Besøgende og ledsager dem ind til den Hellige Fader.

En Privataudiens plejer som Regel at vare et Kvarters Tid, og Paven plejer da at sidde ved sit lange Ma- hogniskrivebord umiddelbart til højre for Døren. Ved Audiensens Slutning giver Paven Gæsten sin Velsignelse og overrækker ham enten en Rosenkrans eller en Medaille. Den Hellige Faders store Indsigt i mangehaande Forhold gør ham til en overordentlig under- holdende Vært. Adskillige af dem, der kommer for første Gang, er ofte no- get beklemmt af Nervøsitet, men finder hurtigt deres eget Jeg igen, thi i Ste- det for en indesluttet, formel og kølig Hersker, stedes de — til deres Over- raskelse — overfor et fuldstændig ukunstlet, hjerteligt og aabent Menne- ske, der altid er rede til at lytte til, hvad de maatte have paa Hjerte. Og hans store og hurtige Opfattelseevne gør tillige, at der tit kan udvikle sig en munter Underholdning mellem Parterne. Den besøgende faar næppe sagt ret mange Ord, før Samtalen er i fuld Gang.

De store Audienser, der finder Sted een Gang om Ugen, afholdes i Reglen ved Middagstid. Naar Klokkeren slaar tolv, er Paven paa Pletten, og den Skare, der venter, er ofte ligesaa in- ternational som havde man staaet i en af Gangene i et af UN's Hovedsæder. Blonde europæiske Kvinder staar Side om Side med selvbevidste amerikanske Damer i et Rejseselskab, smaa, mørkøjede Italienermødre med livlige Smaa børn tilvifter sig Kølighed med deres Adgangskort, Præster, Ordens- søstre og Seminarister fra alle Kanter af Verden trænges langs den Træbar- riere, der holder en smal Passage fri for den Hellige Fader. Siddende paa »sedia gestatoria« kan Paven vel synes

at svæve over Mængden. Ti kraftige Mænd med Knæbukser og Tunikaer bærer ham paa deres Skuldre. Smi- lende vender Paven sig fra den ene Side til den anden, medens han vel- signer Rosenkranse, Krucifikser og an- dre religiøse Genstande, som de au- dienssøgende rækker frem mod ham. Fra Tid til anden er der ogsaa en af Pilgrimmene, der tager Mod til sig og giver den Hellige Fader en Seddel, og uden at afbryde sin Smilen og Hilsen til alle Sider, rækker han en af sine Ledsagere den lille Lap Papir. Det plejer sædvanligvis at dreje sig om et eller andet lille Bønskrift — og tit og ofte faar den bedende senere et Svar. Det er ikke ualmindeligt, at Paven hil- ses med Leveraab og Haandklap, naar han kommer ind i Salen og maaske et Øjeblik staar stille og retter sin hvi- de Kjole inden han sætter sig paa Tronstolen. Den pavelige Ceremonime- ster giver Tegn til Tavshed, og Paven taler. Hans Bemærkninger gælder i Reglen bestemte Pilgrimsgrupper som netop paa denne Dag er repræsenteret i den store Forsamling, men lige saa tit benytter han Lejligheden til at tale om Spørgsmaal, der er af almen Ka- rakter eller som i Øjeblikket beskæf- tigger Sindene.

Og saa meddeler Paven sin Velsig- nelse paa Italiensk, Fransk, Tysk eller Engelsk eller Spansk. Men dermed er Audiensen ingenlunde forbi. Først han forlader Salen gaar han ofte rundt til de forskellige Pilgrimsgrupper, ta- ler med enkelte eller velsigner Smaa- børn, som lykkelige Mødre rækker frem mod ham.

I det forløbne Jubelaar gentog disse Scener sig flere Gange i Ugens Løb, idet en enkelt offentlig Audiens ikke var tilstrækkeligt. Af og til sker der ogsaa Overraskelser under Audienser- ne, da de Besøgendes Adfærd jo ikke kan forudses, men det er dog ikke al- tid de besøgende, der overrasker Pa- ven, tværtimod, det er meget ofte

Katolsk radiogudstjeneste

Søndag den 19. august kl. 14—15 transmitterer statsradiofonien en gudstjeneste fra Sakramentskirken i København. Hidtil har gudstjenester- ne været udsendt kl. 8,00, og det er således første gang, at vi får en ef- termiddagsudsendelse.

Udsendelsen vil forme sig som en eftermiddags andagt med prædiken, og da vi den 19. august fejrer Mariæ Himmelfart, holdes andagten til ære for Guds Moder.

For at få en så smuk og værdig ud- sendelse som muligt, opfordres de kø- benhavnske katolikker til i så stort tal som muligt at møde i kirken for at deltage i gudstjenesten.

Gudstjenestens forløb bliver følgen- de:

Salme: Der var stor fryd i englekor.

Korsang: V. Casali: Ave Maria.

Prædiken af sognepræst N. R. M. Op- permann, Nykøbing F.

Salme nr. 354. Du Fredens Dronning. Vekselbøn til den i Himlen optagne Guds Moder.

Korsang: B. Husson: O salutaris.

Salme nr. 306. Guds ord, som steg til jorden ned.

Vekselbøn til Allrets sakramente.

Korsang. Gl. melodi: Tantum ergo.

Efter velsignelsen: Hil dig, o Dron- ning, antifonen fra Komplet.

Salme nr. 363: O sanctissima.

I kirken vil blive udlagt duplike- rede tekster til den føyte salme og til de to vekselbønner.

Før

Marias optagelse i himlen

II

Sidste gang så vi den *negative* del af den herlighed, Guds børn går ind til, når deres sjæl og legeme på dom- medag bliver genforenet for aldrig mere at skilles. I dag er det en anden side, der skal drages frem, nemlig *opfyldelsen af alle berettigede ønsker*, et menneskeligt hjerte kan have. Bli- ver vi nogenlunde klar over det, så får vi ogsaa en svag anelse om, hvad det vil sige, at Maria med legeme og sjæl er optaget til himlens herlighed og salighed.

I himlen er der ingen ønsker mere. Alle de goder, vi ellers søger og trag- ter efter, er opnået. Gud lader sin egen salighed ligesom gå over bred- derne og strømme over på de udvalgte. *Han opfylder og udtømmer alle de- res ønsker.*

Blandt vore *sanser* er *øjet* det fornemste. Øjet bliver saligt, fordi det

aldrig bliver træt af at betragte Jesu Kristi herlighed og Marias og de an- dre helliges vidunderlige skønhed.

Øret bliver ikke træt af at høre de udvalgte hellige lovsange til Guds pris. Med en eneste sætning kan vi sige om *alle vore sanser*: de bliver beruset af de rene og åndelige glæ- der, som man ellers skulle tro var himmelske væseners særeje. 35. Da- vidssalme udtrykker (v. 9) denne sandhed således: »De kvæges ved dit hus's overflod, de læskes af din lif- ligheds strømme.«

Efter legemets sanser skal vi dvæle ved *sjælen selv*. Dens salighed udfol- der sig i flere retninger. *Hukommelsen* finder sin tilfredsstillelse i erindrin- gen om, hvad den har fået lov til at gøre til Guds ære, og hvad Gud har gjort for den. Vor *forstands* ufatte- lige og derfor ogsaa ubeskrivelig store

lykke består i at kunne skue Gud an- sigt til ansigt og se alt andet, som eksisterer udenfor Gud, i ham selv. »Vi skal se ham, som han er« (1. Jo. 3, 2). *Hjertets* salighed beror på, at *det nu kan elske Gud af al sin kraft*. Det er en kærlighed så dyb og høj, så bred og udstrakt, at den behersker alle andre følelser og ønsker. Den er så ren og fuldkommen, at den glemmer sig selv helt og fortaber sig i Gud. Den er så stærk, at den hvert eneste øjeblik udtømmer sig selv og i samme øjeblik fornyr alle sine kræfter og sjælens længsler, så den kan blive ved at elske med samme styrke. Den er så betaget af Guds skønhed og i den grad henrykt over hans godhed og storhed, at den efter et udtryk, som vor Frelser bruger, omskaber det menneskelige i os i retning af det guddommelige, lige- som ilden omformer jern, som lægges i ildovnen. Det hårde, kolde og mørke metal bliver blødt og varmt som ilden selv og lyst i farven. »Jeg har givet dem den herlighed, som du har givet mig, for at de skal være eet, ligesom

(sluttes side 479)

omvendt. I Vatikanet ynder man at fortælle om, hvorledes Paven engang kurerede en berømt amerikansk Filmsstjerne. I Dagevis havde Pressen i Rom bragt Omtale og Billeder af det celebre Romabesøg, og da Filmsskuespilleren havde kysset Fingerringe, spurgte Pius XII fornøjet: »Hvad hedder De, min Søn?« Men kort Tid efter havde Paven selv en lignende Oplevelse. En gammel presbyteriansk Morlil, Moder til en amerikansk Diplomat i Rom, havde sammen med sin Søn faaet tilstaaet en »speziel«, en Særaudiens. De blev begge ført ind i et af Modtagelsesværelserne, hvor man bad dem vente. Da de havde ventet en Stund, kom der en Kammerherre ind til dem og sagde, at Hs. Hellighed vil-

de modtage dem om et Øjeblik. Kort efter traadte en slank, hvidklædt Skikkelse ind i Værelset og begyndte at tale med dem. Han spurgte dem, hvorfra de kom og om hvad de syntes om Rom. Den gamle Dame svarede, at hun saa gerne vilde se Paven, fordi hun derhjemme i Staterne havde saa mange Veninder, der var Katolikker og som havde givet hende Rosenkransen med for at han skulde indvie dem. »Lad os da indvie dem,« sagde den hvidklædte Skikkelse saa, og med eet dæmrede det for den gamle Dame, og hun udbroød: »Undskyld, er De maaske Paven?«

»Ja, det er mig,« lød det venlige Svar.

Hvad er det, man bebrejder Kirken?

Guds Autoritet i Menneskehænder

Der er i vor Tid en Masse Mennesker, der ikke vil vide noget af Kirken, og jeg tror faktisk, jeg ved hvorfor. Svaret vil kunne hjælpe saavel Katolikker som dem, der afviser Kirken.

Det Punkt, der vækker den heftigste Modstand blandt dem, der staar udenfor Kirken, er uden Tvivl Lydigheden, som Kirken kræver overfor de Personer, der ifølge dens Lære er udstyret med Guds Autoritet. Den store Anstødssten for alle Katolicismens Modstandere er utvivlsomt, at der indenfor Kirken findes Præster, Biskopper og en Pave, der alle er Mennesker ligesom vi, men som ikke desto mindre udøver en aandelig Magt over deres Medmennesker.

Denne Paastand bevises af tre Kategorier af Mennesker, og den første er de talrige ikke-katolske Kristne, af hvilke mange tager sig deres Tro alvorligt. Det skal og bør man ej heller bebrejde dem, men de indrømmer saa godt som alle, at det, der støder dem ved Katolicismen, er at den kræver Lydighed overfor Mennesker. Disse Kristne erklærer nemlig, at de kun vil adlyde Gud, og at intet Menneske kan eje Guds Autoritet, og adskillige hævder tillige, at deres Frelse alene kommer gennem Troen paa Jesus Kristus og ikke gennem Lydighed. Mange tilføjer endog, at det er umuligt at overholde de ti Bud, og at man af den Grund maa lægge saa meget des mere Eftertryk paa Troen. Atter andre erklærer, at det er nødvendigt at adlyde Gud, men at Gud oplyser hvert enkelt Menneske direkte og ikke paalægger noget Bud gennem andre Mennesker. Og endelig er der dem, der simpelt hen siger, at alt, hvad de har Brug for, er Biblen, og at de heri finder Udtryk for Guds Vilje.

Den anden Kategori er de frafaldne Katolikker. Opgøret med den katolske Tro følges saa godt som altid — i hvert Fald hos dem, der kender deres Tro — med en Afvisning af Autoriteten. Forhenværende Præster er det bedste Bevis herpaa. Naar disse

publicerer deres Indstilling fra Talerstole eller Redaktionsborde, saa kommer de stadig tilbage til den samme Indvending, nemlig at Paver, Biskopper og Præster hverken har Krav paa Ærefrygt eller Lydighed. Langt de fleste frafaldne Lægmand har haft en eller anden Kontrovers med en Præst, har ikke kunnet indordne sig under en biskoppelig Afgørelse, har indgaaet et af Kirken forbudt Ægteskab eller er blevet nægtet Absolution af en Præst, fordi de ikke har villet vise alvorlig Vilje til at afstaa fra en bestemt Synd. Deres fjendtlige Holdning overfor Kirken giver sig derfor hyppigst Udtryk i foragtelige og nedvæltende Bemærkninger om dens Tjenere.

Den tredje Kategori er de Personer, der ikke har noget tilovers for Religion. De kan næsten faa et Raserianfald, naar de hører om, at Mennesker skylder andre Medmennesker Lydighed — for dem er Religion enshyttende med Klerikalisme, og derved forstaar de Gejstlighedens »Overherredømmet«. De opbygger alle deres Kræfter for at ødelægge denne Øvrighed. Det er kun ringe Tid, de anvender paa at bekæmpe f. Eks. Protestantismen — for dem gælder det i første Række at søge at komme det katolske Hierarki til Livs. En anden Afskygning indenfor denne Kategori er de saakaldte »intellektuelle«, hvorved vi her forstaar de Personer, der gør Videnskaben, den verdslige Videnskab, til deres Livs Alfa og Omega. Det drejer sig tit og ofte om Universitetsprofessorer og berømte Navne indenfor Videnskab og Kunst. De taler med Foragt om Katolikernes »intellektuelle og moralske Underdanighed«.

Alle disse Modstandere af den Lydighed, som Kirken kræver, betjener sig af en Række faste Klicheer for derved at underbygge deres Standpunkt. De hævder idag, at Kirken er »fascistisk«, fordi dens Lydighedssystem gør de kirkelige Overordnede til Diktatorer. De paastaar, at Kirken er »udemokratisk«, fordi den enkelte Ka-

tolik ikke har Anledning til at være medbestemmende om Troslære og Bud. Kirken er herskesyg, fordi den gør Forsøg paa at samle alle Folk og Nationer under sit Banner.

Det vil sikkert være paa sin Plads blot i korte Træk at redegøre for Aarsagerne til den Lydighed, som Kirken kræver af sine Børn. Først og fremmest maa man slaa fast, at den Lydighed, som Katolikkerne er deres aandelige Overordnede skyldig, udelukkende indskrænker sig til religiøse og moralske Anliggender. Ganske vist vil denne Indskrænkning ikke afvæbne Modstanden mod en saadan Lydighed, men den kan i hvert Fald tjene til Oplysning for alle dem, der ikke aner, hvorfor en saadan Lydighed kræves — og den kan muligvis ogsaa støtte de Katolikker, der inderst inde har svært ved at acceptere Begrebet.

Det første Punkt, som man maa tage i Betragtning, naar Talen drejer sig om Lydighed mod Kirkens Overordnede, er den Omstændighed, at den beror paa en af Gud selv opstillet Grundsætning. Dette kan kortelig forklæres saaledes: Gud har skabt Mennesket saaledes, at det i alle sine Forhold til Medmenneskene paa en eller anden Maade er forpligtet til at adlyde Guds Autoritet, der udøves af andre Mennesker. Og heraf kan man da slutte: i en hvilken som helst Forbindelse er Menneskene forpligtet til en eller anden Form for Lydighed mod andre Mennesker. Man kan derfor vente, at den samme guddommelige Lydighed kræves overfor Menneskene, naar det drejer sig om Religionen. Lydigheden viser sig i alle Livets indbyrdes Forhold.

Naar et Barn er født, er noget af det første, det skal lære, naar det kommer til Fornuftens Brug, Lydighed overfor Forældrene. Gud har skabt Barnets Sjæl og har som Følge deraf Krav paa denne Sjæl. Gud udøver imidlertid ikke sin Autoritet over Barnet direkte, men overlader det til Forældrene, som jo iøvrigt ogsaa er hans Medarbejdere ved Barnets Skabelse. Barnet behøver en, der føder og klæder det, som beskytter det, vejleder det og fører det frem til Modenhed. Det er overladt til Forældrene at udfylde denne Opgave — omend i Guds Navn. Heraf kommer da ogsaa det Bud, der paa en og samme Tid er et naturligt men ogsaa et Guds Bud: »Du skal ære din Far og Mor!«

Og naar Menneskene slutter sig sammen og danner et Samfund, en Stat, giver Gud dem Frihed til at vælge den Statsform, de nu foretrækker. Men de maa saa til Gengæld adlyde dem, der haandhæver denne Statsform. De er forpligtet til at anerkende, at de Personer, som de vælger, udøver Guds Autoritet i alle de Forhold, der vedrører deres Embede, og de er derfor disse Mennesker Ærbødighed og Lydighed skyldige. Slutter en Kreds af Mennesker sig sammen i en rent forretningsmæssig Sammenslutning, saa fremgaar det uvægerligt af denne Organisations Væsen, at den har et Overhoved, der paaser, at alle Funktionens Arbejder bringes til Udførelse. Indtræder et Menneske i en saadan

Organisation, saa anerkender han der- ved automatisk, at han maa indordne sig, altsaa adlyde. Foretagendets men- neskelige Autoritet. Han er simpelt- hen samvittighedsmaessigt forpligtet dertil, fordi enhver ordnet Øvrighed udøves i Guds Navn.

Er et Menneske sygt, saa siger hans sunde Fornuft ham, at han maa søge Læge. Lægen er i dette Tilfælde en Autoritet, og Patientten maa adlyde ham, dersom han ønsker at blive rask og saaledes opfylde Guds Hensigt med ham.

Guds Vilje træder altsaa ganske tydeligt frem i den naturlige Orden. Mennesket kan simpeltthen ikke undslaa sig Lydigheden overfor menne- skelige Foresatte, og det selvsamme System er normgivende i Guds For- hold til Menneskene paa Religionens Omraade. Enhver, der hævder, at den sande Religion udelukker Nød- vendigheden af at maatte adlyde Guds menneskelige Stedfortræder, nægter samtidig de Tusinder af Eksempler paa hvorledes Gud umiddelbart har erklæret, at han taler til Menneskene gennem andre Mennesker, hvem han har overdraget disse Beføjelser.

*

Det skulde da ogsaa være mærkeligt, om Kristus havde tilbragt 33 Aar — og af disse 3 Aar med at prædike offentligt — blot i den Hensigt selv at bibeholde sin Magt og ikke at overdrage den til andre menneske- lige Væsener, naar han havde forladt denne Jord. Det er en historisk Realitet, at Kristus ganske udmærket kendte den menneskelige Svaghed og der- for foretog sig det tredobbelte: Han lovede først og fremmest med sin gud- dommelige Magt at ville forhindre, at de, hvem han udstyrede med sin Læ- remyndighed og Autoritet, nogensin- de skulde føre dens Tilhængere i Vild-

farelse, naar det drejede sig om Tros- og Sædelære — det staar nævnt i Biblen, at han afgav dette Løfte: »Paa denne Klippe vil jeg bygge min Kir- ke, og Helvedes Porte skal ikke over- vælde den« (Matt. 16, 18). »Se, jeg er hos jer alle Dage indtil Verdens En- de« (Matt. 28, 20). »Den, der hører jer, hører mig« (Lukas 10, 16). Dette vilde være tomme og intetsigende Er- klæringer, dersom de ikke betød, at Kristus ikke vilde taale nogen Afvi- gelse fra Sandheden hos dem, som han udsendte i sit Navn. Nitten Aar- hundreders Historie har jo ogsaa be- vist, at dette faktisk ikke var en tom Frase. Ikke paa noget Tidspunkt i Lø- bet af denne lange Tid har der været et eneste Eksempel paa en Afvigelse i Kirkens væsentlige Lære, ikke een eneste officiel Vildfarelse, som man senere har maattet tilbagekalde.

Det andet, som Kristus gjorde for at bøde paa den menneskelige Svaghed, var at paatrykke dem, der skulde re- præsentere ham i aandelige Anliggen- der, Underets Segl. Apostlene vir- kede Hundreder af Undergerninger og lige op til vor Tid er der sket Undere i Kirken. Der skete endog Un- dere i de Perioder, hvor Kirkens Læ- dere slet ikke var, som de burde væ- re, for dermed at bevise, at Gud trods alt havde sin Finger med i Spillet, naar der bevidnedes hans Stedfor- trædere Lydighed.

Og endelig truede Kristus — for det tredje — dem, der vakte Forargel- se. Han advarede sine Tilhængere mod at tage Forargelse af dem, og han forsikrede dem om, at de trods Forargelse alligevel skulde finde Frel- se gennem Lydighed. Han tillod end- og, at der rejstes en Forargelse, nem- lig i Judas Person, inden han døde. Ogsaa Judas havde faaet Myndighed til at tale i hans Navn, men Kristus sagde ikke desto mindre om ham, at

»det vilde være bedre for ham, om han aldrig havde været født.«

*

Den allerstørste Modstand mod Ly- digheden kommer imidlertid fra dem, der ikke agter paa Kristi Magt og Løf- te om, at han vil skaffe fuldkommen Retfærdighed og lade alle Mennesker faa deres Løn. En syndig og magtsyg kirkelig Overordnet kan vel faa sine Underordnede til at murre, fordi de glemmer, at Kristus ikke lader noget ondt ustraffet. Han har hele Evgighe- den til sin Raadighed for at lade Men- neskene bøde for deres Fejltrin og Synder her i denne Verden. Og han har givet sit Ord paa, at han i sin Dom vil være særlig nøjeregnende og streng mod dem, der fik tildelt Magt hernede paa Jorden.

For Katolikkerne er Lydighed mod de kirkelige Overordnede og Lydig- hed mod Gud derfor eet og det sam- me, hvad Art Mennesker disse Over- ordnede saa end maatte være. Derfor lader en Katolik sig ikke bringe ud af Fatning, dersom en Biskop eller en Præst ikke er slet saa fuldkommen i Visdom eller fremragende i Hellighed, som han egentlig burde være. Han ved, at Lydighedens Fortjeneste netop ligger i, at man underkaster sig Guds Autoritet, selv om denne Autori- tet eventuelt er betroet et skrøbeligt og svagt Menneske. Han ved, at Kristus handler gennem sin Stedfortræder her paa Jorden, og lovede at sørge for, at disse ikke skulde skuffe hans Til- hængere, og at de, der adlød dem, skulde blive bevaret for Fejltrin og Vildførelse. Kort sagt: en Katolik ved, at han kan holde sig til Kristus og hans Ord, som han i sin Tid talte til sine svage Apostle og videre til disses Efterfølgere: »Den, der hører jer, hører mig.«

P. K. D.

Bibelland XIII (slut)

Markens Blomster

af Steph. Wevers

Det er Markens Blomster, der markerer Overgangen fra Vinter til Sommer. Mens Vinteren, d. v. s. Regntiden, endnu staar paa, begynder det ellers saa øde Landskab at svælge i Farver. Disse Blomster er der som en Over- raskelse. Det begynder paa en solbeskinnet Skrænt, i Bjergkløfter og mellem Klippeblokke, og saa har man dem allevegne. I Palæstina ligesom i de fleste sydlige Lande er Stueplanter en ukendt Luxus. Endog Blomsterhaver plejer at være en stor Sjældenhed. Om det saa var det jordiske Paradis, saa har man næppe forestillet sig det anderledes end som en Frugthave. Og da Kong David i sin Tid fandt paa i Rigets nye Hovedstad Jerusalem at an- lægge en kongelig Have, har det været en Køkkenhave. Disse Mennesker er Realister. De bekymrer sig om det dag- lige Brød. Blomsterne overlader de Vorherre at sørge for. Hvad han da ogsaa gør paa sin enestaende straalende og ødsle Maade. Guds Søn kunde med Stolhed vise hen til den vilde Flora: Se Markens Liljer, hvor de gror, de arbejder ikke og spinder ikke; og dog siger jeg Eder, selv Salomon i al sin Herlighed var ikke klædt som en af dem.

Allerede i December viser de violette Cyklamen sig i

Judæas Bjergkløfter. Og en skønne Dag finder man en hel Bjergskraaning fuld af hvide Krokus. Indimellem dem pranger violette Mandragora og andre gule og gyldne Blomster. Og efter denne Optakt gaar det stærkt crescendo. Landskabet benytter hver Pause af Regn- og Blæsevejret til at tænde nye Lys. Snart vinder de røde Farver Over- haand. Purpurrøde Anemoner, der er smukkere end vore dyrkede Haveanemoner, danner tætte Tæpper isprængt enkelte hvide, lilla eller lysrøde Prikker. Selv de mest tørre og øde Strækninger bærer store hvide Buket- ter: det er de i Oldtiden saa højt priste Afodiller eller Top- liljer.

Den første Aprilvarme slukker den glødende Anemone- pragt. Det er lige som et Fyrværkeri, der pludseligt er brændt ud. Men nu gaar der Ild i orangegule Ranunkler, ildrøde og mørkviolette Gladiolus. Og saa kommer Turen til Valmuer, Iris, Tulipaner og utallige mindre Blomster- planter. Det ligner en Blomsterudstilling, der stadig flyt- ter sig fra det ene Sted til det andet, mere eller mindre klart belyst, alt efter Skyernes lunefulde Spil.

Men naar Vinden først for Alvor gaar i Øst, naar Luften bliver haard og Solen begynder at svide, da er Blomsterens Tid forbi. Hvad der igaar endnu frydede Øjet, hænger visnet hen og bliver sammen med Ukrudt og Tjørn puttet i Ovn. Ogsaa Blomsterernes triste Skæbne giver Mennesket noget godt at tænke paa:

»Naar Gud saaledes kalder Markens Blomster, der er idag, men imorgen bliver kastet i Ovn, hvor meget mere da ikke Eder, I lideltroende!«

Marias optagelse i himlen

(fortsat fra side 476)

vi er eet,« siger vor Frelser i nadversalen til sin himmelske Fader i den bøn, han henvendte til ham natten før sin død (Jo. 17, 22).

Og nu kan vi afslutte, hvad vi ved om den herlighed, som den saligste jomfru er gået ind til i det øjeblik, hun med legeme og sjæl af Gud blev optaget i himlen. Først så vi, at der *der ingen blandinger* er mere som her på jorden. Vort nuværende liv er jo en stadig skiftning af godt og ondt eller rettere sagt, godt og ondt står side om side med hinanden som hvede og klinte på marken. I himlen er der kun glæder. Vi har også set, at alle *beretligede ønsker*, som et menneskehjerte kan have, *bliver opfyldt*, og den tilfredsstillelse, som dermed indtræder, sløves aldrig, fordi vore evner ikke mere kan blive trætte, men beholder deres uformindskede friskhed og kraft i al evighed.

Det tredje punkt, vi bør lægge mærke til, er nu dette, at man i himlen *ikke længere bør være bange for forandringer* og omskiftelser, som vi kender så godt her på jorden. De udvalgte salighed er lige så uforanderlig og urokkelig som Gud selv. De er jo

blevet ham lige, som St. Johannes siger. »I elskede, nu er vi Guds børn, og det er endnu ikke åbenbart, hvad vi engang skal blive. Men vi ved, at når det åbenbares, skal vi blive ham lige. Thi vi skal se ham, som han er« (1. Jo. 3, 2).

Det er alle jordiske goders ejendommelighed, at *frygt og lede* uvægerligt følger i deres fodspor. Frygt, fordi man hvert øjeblik kan miste dem igen. Lede, fordi vi ikke ret længe kan have dem og nyde dem, uden at opdage og føle deres tomhed. De kan aldrig tilfredsstille vort hjertes altrå og higen efter lykkeligt helt. Sådan er det ikke med de himmelske goder. De er uforanderlige, de hører aldrig op og forsvinder ikke, ej heller kan de formindskes. Men skønt de altså er uforgængelige, udelukker de dog al kedsomhed og lede. For vi så allerede sidste gang, at i himlen genfødtes alle vore ønsker stadig på ny og bliver i hvert nyt øjeblik tilfredsstillet på ny. Til stadighed griber de af ny og overvældende kærlighed til det højeste gode, og i al evighed skal de besidde det. Og hvert nyt øjeblik ønsker de at se og at elske og at besidde deres Gud.

Man kan forstå, at den h. Augustinus, som var den af kirkefædrene, hvis tanker fløj højest, ved synet af denne uforanderlige salighed udbrød

i de ord: »O evig gamle og evig unge skønhed. Hvornår henter du mig hjem fra min udlændigheds land, hjem til mit egentlige fædreland? I hvornår må jeg være hos dig og forblive hos dig for evig og altid?«

En særlig fin nuance får denne himmelske herlighed derved, at den ikke blot er arv, *men også løn for gjort gerning*, for vundet sejr og trofasthed i Herrens tjeneste. Man bliver kronet, når man har stridt den gode strid med ære, når man har fuldendt løbet og bevaret troskaben. Det var den h. Paulus' trøst i livets aftentime. I sit andet brev til Timoteus skriver han de ord: »Når nogen deltager i vædekamp, vinder han ikke sejrskransen, hvis han ikke kæmper efter reglerne« (2, 5). Og i 11. Kor. 4, 16—18 skriver han: »Derfor taber vi ikke mødet; tværtimod, selv om også vort ydre menneske efterhånden går til grunde, fornys dog vort indre menneske dag for dag. Thi vort trængsel, der er stakket og let, virker uden mål og måde en evig vægt af herlighed for os, som ikke har blikket rettet mod de synlige ting, men mod de usynlige; thi de synlige varer kun til en tid, de usynlige varer evigt!«

Også for Maria blev himlens salighed ikke blot arv eller nådegave, men også nådeløn.

F. K.

UGEBLADETS FEUILLETON

33.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Men Folkene i Monthernage havde jo nok en Anelse om hvorfra Trompetsignalerne kom, og da den første Overraskelse havde lagt sig, saa trak det brede Smil op paa alles Ansigter paa Vejen hjem fra det ufrivillige Kirkebesøg.

Bagermester Vinaie trykkede sin Kollega Convertiers Haand og sagde:

»Det er nu alligevel en brav Søn, I har, Hr. Greve!«

»Greve?« spurgte den anden forundret.

Men gamle Vinaie kneb skælmisk Øjet til og sagde:

»Ham, Præsten, deroppe, vilde jo gøre os alle til Aristokrater!«

»Ja, det er jo sandt, Hr. Baron,« lo Convertier. Men saa rømmede han sig og tilføjede: »Hør engang, kunde I ikke tænke jer bare i et Par Uger at bage Brød til mine Kunder ogsaa?«

»Hvorfor dog det?« lo Vinaie spørgende. »Hvad har I for? Skal I have Sommerferie?«

»Nej, men — Vendée!« hviskede den anden.

»Jamen, I har jo Kone og Børn!« formanede han sin Kollega.

»Ja, og netop derfor vil jeg hjælpe med til at befri Frankrig for det Pak. I vil nok se efter dem, mens jeg er borte, ikke sandt?«

Og Vinaie greb sin Kollegas Haand og udbrød:

»Det kan I trygt stole paa!«

Men Claude Pascal blev siddende i sin Tønde til Mørket faldt paa. Saa stak han Næsen ud, men da han ikke kunde lugte hverken Krig eller Brand, listede han forsigtigt hjem og krøb i sin Seng, glad og fro over ikke at være blevet udsat for Overlast.

10. Kapitel

I Sommeren 1793 lignede Poitiers ofte i Ugevis en Militærlejr. Hele Regimentet tog Ophold i Byen paa March mod Vendée, hvor der nu i flere Maanedes havde været kæmpet med en til Forbitrelse grænsende Haardnakthed. Ganske vist var Bondehæren kun daarligt udrustet, men man kæmpede dog stadig med Leer og Økser mod Muskedonnere og Kanoner. Deres Anfører tilføjede trods alt den Westermanske Legion, som de tre mægtige i Paris, Marat, Danton og Robespierre, havde overdraget Kampen mod Bønderne, alvorlige Tab. Den røde General tog imidlertid en frygtelig Hævn, idet han afbrændte hele Landsbyer, men saa kendte Bønderne ej heller nogen Skaansel og kæmpede med dobbelt Iver for deres Gud og Hjem.

Trefoldighedsklostret i Poitiers var ligesom alle andre Klostre, hvorfra man havde fordrevet Ordensfolkene, blevet belagt med Soldater fra den Westermanske Legion. Overalt, i Kapellet, i Salene, i Klostergården vrilledes det med uniformerede, der drak Bургunder af store Bægre.

Et Sted i Bygningen skaredes en Del Legionærer omkring en Sol-

dat, der havde Hoved og Arme i Bind.

»Det vil jeg sige jer,« udtalte han, »det vil jeg bare sige jer, Vendée er et sandt Helvede, og Bønderne kæmper som rene Djævl. Og at blive dræbt ved en Kugle eller et Sabelhug, det er ingenting, det er slet ingenting, men at spiddes paa en Mølgreb som et Svin paa et Spid eller at blive kløvet med en Le, det siger jeg jer, Kammerater, det er det rene Helvede.« Den saarede greb med sin raske Haand om sin Jakkekrave, som om den pludselig var blevet ham for trang. Og saa fortsatte han: »Og foran dem alle styrter de forbandede Præster med Krucefikset i Haanden, og de vilde Horder kommer lige i Hælene paa ham, som om han var Ærkeenglen Mikael i egen høje Person. Og det siger jeg jer, Kammerater, faar jeg saadan en Sortkjole mellem Fingrene, saa kværker jeg ham som en Høne. Men, kom, fyld Kru-sene op, lad os nyde Livet, mens vi har det! Drik! Vendée er Død og Helvede!«

»Aa, vil du høre op med alt det Vrovl,« protesterede lidt efter en anden af Republikanerne. »Det er jo bare Løgn med alt det Vendée-Sludder. En Bajonet er dog stadigvæk bedre end en Mølgreb, mig faar Du ikke til at hoppe paa alt dit Sludder!«

»Pralhans,« hvæsende den saarede og spyttede ud efter ham.

Og saa blev Bægrene fyldt igen. Soldaterne begyndte at raffe og spille Kort. Hist og her kom de i Klammeri og de bandede højlydt. En istemte Marscillaisen og de andre brølede med i Kor.

(Fortsættes)

Fra min bogreol CATHOLICA

Heflet indledes med en kort redaktionel artikel på to sider om »Kirke og Nation« — en dejlig klar fremstilling af et aktuelt problem. Synd og skam, at forfatteren skjuler sig bag anonymitetens maske — men mon vi alligevel ikke kan gætte, hvem det er?

Heflets hovedartikel er en beretning af cand. mag. Henning Heilesen om en af Norges største konvertitter: den protestantiske præst K. Krogh-Tønning, der i året 1900 gik over til kirken. Denne udmærkede og meget grundige artikel foreligger også som et særtryk — lige til at forære bort til protestantiske venner og bekendte.

Redaktør Hans Bølling har skrevet heftets anden store artikel med indgående kendskab til emnet. »Udviklingslære og fløjtespil« er en redegørelse for digteren Johs. V. Jensens behandling af udviklingslæren, som han behandlede som en digter — men kun som digter, og afgjort ikke som videnskabsmand. Vi vil ikke tilkaste denne artikel yderligere laurbærkranse, men nøjes med at ærgre os over, at ikke også den udkom som særtryk.

En del unge katolikker vil sikkert kunne huske fil. dr. Jarl Gallén (Helsingfors universitet) fra de foredrag, han sidste år holdt på Langø og i Øm. Catholicas tredie store artikel, som med stor dygtighed er skrevet af ham, handler om det samme emne som foredragene: »Reformationen i nyt lys«, og Jarl Gallén benytter lejligheden til at gentage, at »katolikker af idag på flere måder står reformationens protestanter nærmere, end disse står deres egne trosfæller fra det tyvende århundrede«.

Måtte man bare ønske, at denne artikel var blevet oversat fra svensk — det ville sikkert have lettet gennemlæsningen — det er vist kun de færreste af Catholicas læsere, der er svenskere.

Som sædvanlig findes bag i heftet diverse mindre artikler og en hel del bog anmeldelser. Bl. a. har således pater Wolfisberg anmeldt kommunisten Hans Kirks »Vredens Søn«, som vi vil omtale senere her i bladet. B. A.

Vel mødt i ...

Horsens: To. 16. kl. 20: Møde hos pastor Vick. Sø. 19. kl. 7,30 starter vi med bus til Mariavalfarten og stævnet i Øm.

Jesu Hjerle sogn: Lø. 18. kl. 19,30: Aftenur. Mødested: Klubbens lokale.

Odense: Sø. 12. kl. 8: Start fra kirken på badetur til Nyborg.

MARIA i Øm

Fornylig genåbnedes Aylesford Priory, et engelsk karmelitter-kloster, som siden reformationen har henligget i ruiner. Engelske katolikker benyttede den højtidelige indvielsesdag, hvis højdepunkt var overførelsen af Aylesford-helgenen St. Simon Stock's relikvier fra Bordeaux, som en valfartsdag til klosteret — en valfart til ære for Jomfru Maria, der for over 700 år siden viste sig for helgenen og skænkede ham det brune skapular.

Det er de engelske katolikkers mening hvert år at gentage denne valfart — og som intentioner satte *biskoppen af Southwark* følgende:

At troen på ny må vækkes i de faldne katolikker.

At bønnens ånd og troens liv må vågne i alle katolikker.

At ikke-katolikker må vindes for troen.

Er det ikke også med disse tanker og intentioner, vi danske drager på valfart til Haraldsted, til Aasebakken eller til Øm?

Alle disse steder gemmer store minder fra den tid, da Kirken virkelig

Fra redaktionen

Udenfor døren til redaktionen mødte det nye postbud en rengøringsassistent.

»Undskyld,« sagde han, »er dette her det katolske ugeblad?«

»Nej,« lød svaret, »det er den protestantiske trappekone.« *ati.*

TOMRUM

I sin interessante bog „Jeg troede“ skriver Douglas Hyde:

Jeg tror, at kommunismen netop har sin oprindelse i det åndelige tomrum, der er opstået overalt i det, der engang var kristenheden.

Man må have spiren i sig til at være god eller intelligent for at følge, at det ikke er nok bare at drive afsted uden formål eller styrelse, uden tro eller idealer. Det er derfor, at kommunismen så ofte gør fordring på de bedste — dem, der føler savnet. Det er derfor, at den har vundet udbredelse i vor tid og ikke i nogen anden. Det er ikke tilstedeværelsen af fattigdom, der er ny. Den nye faktor er tilstedeværelsen af mennesker, der ikke tror på nogen Gud. Kommunismen er et barn af tvivl. Dårilige sociale forhold er kun de ting, der nærer den.

Og det er derfor, at kommunismen har kunnet tage det, der oprindeligt er et religiøst instinkt og bruge det i det ondes tjeneste, tage gode egenskaber og også bruge dem til det onde.

Vi kan allerede nu røbe, at Douglas Hyde kommer til København den 28. september indbudt af Academicum Catholicum.

levede i det danske folk: et kapel for en af vore martyrere, en underskøn Mariastatue, som virkelig bærer præg af at være lavet af en dybt religiøs mand, — og i Øm en klosterruin — et håndgribeligt vidnesbyrd om fromme mænds arbejde midt i Danmarks hjerle.

Det er denne klosterruin på *Cara Insula* i Øm, den forestående valfart til Marias ære har som mål — og hvad var mere naturligt, end at vi her i Danmark valfartede med de samme intentioner, som vore engelske brødre, når vi nu den 19. august til Marias ære begiver os til Øm.

Stafettens interview

I dette nummer påbegynder vi en række interviews med forskellige provinsklubber. Svendborg lægger for, og på vore spørgsmål svarer B. H.:

Der kommer en 7—8 stykker . . .

Jo, der er nogenlunde lige mange af hver — d. v. s. for nogle år siden var der næsten kun piger — det var en ren syklub dengang — det er det ikke mere . . .

Jeg kan huske engang, vi skulle på travetur til Tåsinge — der var vi 8 piger og mig . . .

Men det er blevet anderledes siden, nu kan vi da holde bal, uden at halvdelen af pigerne bliver nødt til enten at danse med hinanden eller agere »panelhøns« . . .

Jo, hver år valfarter vi til Vor Frue af Danmarkovre i Rudkøbing . . .

Hvad vil lavede? Jo, det ene år spillede vi »Det sidste kornlæs«, og vi har også spillet »Klosterhaven«.

Ugens historie

Lille Per gik i en protestantisk skole, der desværre var belejret med en lærer, på een gang en »god protestant« og anti-katolik. Lille Per var katolik og undgik naturligvis ikke forskellige angreb for sin tros skyld. Det var især Jesu moder, der beskæftigede læreren, der troede at ære Jesus ved at kaste snavs på Hans mor. »Hvor kan du vide, at Jomfru Maria er i himlen?« slyngede han ud. Lille Per grundede et øjeblik. Det spørgsmål var aldrig blevet stillet ham før — men så kom det triumferende: »Hvordan jeg ved det? I protestanter tror jo ikke på skærsilden. Hvis Hun ikke er i himlen, så må hun være i helvede. Det ville vel nok være en rar søn, der sendte sin mor til helvede — hva?«

Så blev der tavshed.

Karakterbogen

Ugens anmærkning går itil tidsskriftet »Det bedste« i hvis augustnummer den sædvanlige seksual-artikel var en super-censidig og følelsesbetonet ode til en af »børnebegrænsningen« opfindere.

*

Ugens UG med kryds og slanger går til N. N. i Horsens, der på een måned fik afsat fem abonnementer til Katolsk Ugeblad.

<p>Aabenraa</p>	<p>Tip-Top <i>BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN</i></p>	
<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel <i>STORETORV 5 . TELEFON 2229</i> GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse <i>i Blomsterforretningen „Possekær“</i> v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Jasmunds Kiosk og Papirhandel</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>W. Weide <i>Bageri og Konditori</i> Søndergade 2 . Telf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Chr. Johansen <i>Søndergade 9 . Telf. 3322</i> Slagteri & Pølsemageri Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen <i>1. Kl. KØD & PAALÆG</i> Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Lighistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel <i>Storegade 5 . Telefon 37</i> Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mathea Ipsen <i>All i Manufaktur</i> Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Næstved</p>	<p>Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> <i>Jernbanegade 2 . Telf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. <i>Jernbanegade 3 . Tlf. 60</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør <i>Kildemarksvej 36 Telefon 2117</i> Lys - Kraft - Varme</p>	<p>„Østerport blomster“ C. G. Mortensen <i>Moderne binder i og dekoration</i> <i>buketter - kranse</i> Telefon 1652</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> <i>Tlf. 1478 (fl. Lin.)</i> <i>Træløst og Bygningsartikler</i> Femøvej</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør f. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen <i>Malermester</i> <i>Ny Østergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S <i>Telefon Næstved 31</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>L.I. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat. Menighed</p>	<p><i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> <i>Ny Havn . Telefon 1420</i></p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

August:

12. S. 13. Søndag e. Pinse (699—(grøn) 65); 2. Bon: St. Clara (1042); Præf. (521).

13. M.† St. Hippolyt og St. Cassian (rod) (1042); 2. Bon: Om de helles Forbøn ([120]), 3. Bon: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

14. Ti. Vigilie (1043); 2. Bon: St. Eusebius ([47]), 3. Bon: Om Helligaanden ([120]); alm. Præf. (525).

15. O. JOMFRU MARIÆ OPTAGEL- (hvid) SE (1044—106); Præf. (522).

16. T. St. Joachim (1047—107); (hvid) Præf. (522).

17. F. St. Hyacinthus (1049); 2. (hvid) Bon: Jomfru Mariæ Optagelses Oktav (1044), 3. Bon: Oktav af St. Laurentius (1049); Præf. (522).

18. L.† 4. Dag i Oklaven (1044—106); (hvid) 2. Bon: St. Agapilus (1050), 3. Bon: Om Helligaanden ([120]); Præf. (522).

19. S.* 14. Søndag e. Pinse. — I Dag (hvid) fejres:
Jomfru Mariæ Optagelse.

*) Søndag den 19. Aug.: Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. RIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Gevinster udtrukket

på St. Vincentssøstrenes basar
den 22. og 23. juli 1951

Kaffestel 1421 — 5 hl. brændsel 312 — legebord 3793 — elektrisk strygejern 1546 — strikket sengetroje 2412 — gavekort 25 kr. (Kontanten) 80 — vase 852 — 1 hel tilsitter ost 2520 — 5 hl brændsel 2878 — gavekort 10 kr. 2522 — strikket babysæt 563 — dukke 817 — maleri 3329 — bordlampe 1266 — elektrisk tøj 236 — billede i ramme 564 — Dukke Ulla (blå seddel) 155 — amerikansk lotteri 1 kg ris (brun seddel) 48 — olivenolie (lysegrøn seddel) 91 — lakfernis (blå seddel) 23 — lagen (gul seddel) 97 — lagen (rod seddel) 65 — kaffe (lyserod seddel) 4 — byggesæt (stor rod seddel) 87.

Hermed bringer vi alle og enhver, som ved gaver eller på anden måde har støttet vor basar vor bedste og hjerteligste tak.

St. Vincentssøstrene:

REJS PÅ KVALITETSREJSE

Selskabsrejser afgår hver uge til Italien, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Østrik, England-Skotland, Sverige, Norge og Danmark. Priser fra 195 til 1485 kr. Forlang det store røde rejseprogram og indmeld Dem snarest!

Hvis ingen af selskabsrejserne passer ind i Deres feriensker, arrangerer vi gerne Deres rejse individuelt, leverer alle billetter til originalpriser, reserverer hoteller, pladsbilletter, sovevogne o.s.v. Til studiekredse, skolebørn etc. kan udstedes jernbanebilletter med op til 50 % reduktion.

I alle rejseanliggender, henvend Dem trygt til

Jørgensens rejsebureau

Jernbanegade 7 . København V
Telefon Central 2251 . Byen 9580

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene A/S

Svanemosegaardsvej 4 . Tlf. C. 11.313

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Køb hos

Ugebladets Annoncører

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Har De læst
den sidste

**LIBELLE-
BOG?**

— den koster
kun 2 kr.

Nykøbing F.

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Flittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Metriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

Middelbo Outzen
 NYKØBING - FALSTER

Ligkistelager

Manfred Kudsk

Skolegade 11
Telefon 889
 Alt vedrørende Begravelser
 ordnes smukt og billigt

H. Askholm Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
 de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
 Installationer
 St Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Stassaniseret Sødsmælk

Tlf. 668

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Berner Malermester

Qedsøvej 21
 Tlf. 403

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompani

Kul . Kokes . Cinders
 Nykøbing F . Tlf. 626—945
 Lev. til de kat. Institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
 de katolske Institutioner

Johannes Kring

Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser
 Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og
 Gasmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

Odense

Kør med TAXA
 TELEFON 4700

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Køb
 hjemmelavet Chokolade i

„ELITE“

Hjallesevej 21 Vøstergade 9

Frederiksens Fiskesalg

Odense . Tlf. 8552

Alle Aarstidens Fiskesorter læres
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

H. C. Christensen

Hjallesevej 24 . Telefon 8563
 Ligkiste- og Begravelsesforretning
 Alt vedr. Begravelser ordnes.
 Snedker ved Sct. Josephs Hospital

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanigade 39 . Telefon 4895
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

C. M. Rasmussens Eftf.

B. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre
 Overgaden 29 . Telefon 1117

Lev. til Sct. Josephs Hospital og
 Kirken

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Knud V. Mørk

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Gør Deres indkøb i

blomsterforretningen „Sara“

Hjallesevej 10

Telefon 5154

Køb Deres Blade i Kiosken
 ved Hospitalet

Svendborg

C. K. Hansen exam. aut. gas- og vandmester

Kullingsgade 10 . Tlf. 489

Udfører arbejdet for de katolske institutioner

L. Larsen & Søn

Malermestre

Brogade 10 Telefon 1016

Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital

Niels Madsens Maskinsnedkeri

Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197

Lev. til de katolske Institutioner

Brødrene Franke

v/ Arne Jeppesen

1. Kl.s KØD OG PAALÆG

Telefon 218

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Erik Storm A. Bøgeskovs Eft.

Alt i Kolonial . Vin . Konserver

Møllergade 71 . Tlf. 1044

Svendborg Ligkistemagasin

v. Hans Nielsen og Søn
 Katolske Begravelser

Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864

Kulkranen

Frederiksgade 2

Telf. 1410 og 172

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
 Konserver
 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Roskilde

Mønsterbageriet

Olagade 17. Tlf. 1365
 anbefaler sig med 1. Kl.s
 Bageri og Konditori

Alt i Isanretninger og Desserter

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796

Leverandør

Fransk Skolepolitik

Den langvarige Regeringskrise i Frankrig skyldes for en stor Del Politikernes divergerende Stillingtagen til det gamle, brændende Skolespørgsmaal. Folkerepublikanerne — MRP — ønsker, at der nu uden Opsættelse lovgives om Statsstøtte til religiøse Skoler, medens Socialister og Radikale vil henlægge Sagen, indtil en særlig Kommission, der studerer den, har afgivet sin Indstilling. Samtidig har dog Socialisterne erklæret, at de vil stemme imod ethvert Tilskud, selv det mindste, til Kirkeskolerne.

René Mayer, der er en af dem, som har prøvet at danne en ny Regering, forsøgte at fastslaa, at »Statsundervisningen er verdslig ifølge Loven« og at hans Regering vilde holde sig til denne Lov. Derfor fik han Nationalforsamlingens Flertal imod sig. Stillingen er nemlig den, at efter Generationers Strid om Skolesagen er der i de senere Aar for første Gang et Flertal af de Medlemmer, som overfor deres Vælgere har forpligtet sig til at yde Kirkeskolerne Retfærdighed. Den nydannede »Gruppe til Undervisningsfrihedens Forsvar« støttes af 300 Medlemmer — og muligvis yderligere 30 — imod 250 i den modsatte Lejr.

Imod Katolikkerne indvendes fra socialistisk Side, at MRP gør Uret i at sætte Splid indenfor Midterpartierne for en »underordnet« Sags Skyld. MRP og disses Meningsfæller i andre Grupper svarer, at de er forpligtet af deres utvetydige Løfter til Vælgernes, og at Sagen ingenlunde er af underordnet Betydning.

I nogle politiske Kredse mener man, at et Kompromis til syvende og sidst vil blive naaet, og at det muligvis vil komme til at bestaa i, at Kirkeskolerne gaar ind i Statens Skolevæsen, hvad Oprettelse, Vedligeholdelse og Inspektion angaar, men bevarer deres fulde Frihed i den religiøse Undervisning.

Kardinal død i Krakow

Kardinal Sapiéha, Krakows Ærkebiskop, er d. 23. Juli død af et Hjerteanfald i en Alder af 84 Aar. I 1946 blev han Kardinal, og ved hans Død er der nu 20 ledige Pladser i Kardinalskollegiet, der kun tæller 50 Medlemmer. Af Kardinalerne med Residens bag Jerntæppet var han den eneste, der var paa fri Fod.

Hans faste Optræden under Krigen overfor den senere i Nürnberg hængte General Franck skaffede Mgr. Sapiéha den frie Verdens Beundring. I Fjor var han paa Jubelaarsbesøg i Rom, da den polske Regering gav Meddelelse om Underskrivelsen af en Overenskomst mellem Stat og Kirke.

URBI ET ORBI

Ærkebiskop Stepinac

paa fri Fod?

Ved Redaktionens Slutning erfarer vi fra paalidelig Kilde, at Titos Regering har besluttet at udvise den for »Landsforræderi« fængslede Ærkebiskop Stepinac og føre ham til Grænsen. Det begrundes med, at Mgr. Stepinac er »Vatikanets Undersaat« og ikke mere har noget at gøre med Jugoslavien.

Missionærer til Østrig?

»Die Furche«, Wiens bekendte katolske Ugeblad, giver en foruroligende Skildring af Østrigs Præstemangel. Ifølge statistiske Beregninger vil der i 1954 alene i Wiens Stift være 1500 Præster for lidt. Klostrene staar overfor lignende Problemer. Mange østrigske Klostre har i de sidste ti Aar eller mere ikke modtaget en eneste Novice.

Aarsagerne er flere. Den ene er Nazisternes Skoleopdragelse, en anden den tvungne Lukning af en Række Klostre og den midlertidige Lukning af de teologiske Fakulteter i Innsbruck og Graz. Saa er der Krigen. Mange unge Præster og Seminarister blev dræbt, og Soldaterlivet ødelagde et stort Antal Kald til Præste- og Ordenslivet.

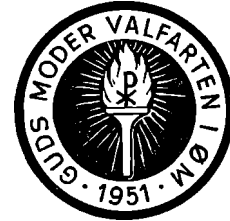
Hovedgrunden er imidlertid, ifølge »Die Furche«, at den gamle Jordbund for de religiøse Kald synes at udtørres. Indtil 1938 kom 90 pCt. af Seminaristerne fra Bondestanden. Nu er det næppe nok 10 pCt. Østrig oplever her, hvad der skete i Frankrig i Begyndelsen af Aarhundredet.

De politiske Forhold har ogsaa spillet en Rolle. Før kom der en Del Præster til Østrig fra Bøhmen og Mähren, ogsaa efter at disse Kejserrigetets Provinser var blevet den nye czechoslovakiske Stat. Efter sidste Krig er dette helt ophørt. Før kom der ogsaa en Del Tyskere til Østrig, især fra Bayern, f. Eks. mange Benediktinere. Men det tysk-østrigske Modsætningsforhold efter den nazistiske Besættelse har ogsaa her standset denne Tilgang.

Bladet slutter med at minde om, at Østrig blev kristnet i det 8. Aarh. af irske og skotske Munke, og at det i det 16. og 17. Aarh. kun var muligt at vinde Landet tilbage til Katolicismen ved Hjælp udefra, især fra Spanien, Italien og Nederlandene. Situationen i vort Aarhundrede er saa mørk, at Østrig atter maa haabe paa Bistand fra lykkeligere stillede Medlemmer af Kristenhedens Lande. Bladet appellerer i saa Henseende til Irland, Holland og U.S.A.

Valfart til Øm

SØNDAG DEN 19. AUGUST

Øm har i mange år været mødested for jyske katolikker. I år indbydes hele Jylland og Fyn til Gudsmødervalfart den 19. august.

Program:

- 10,30 pontifikalmesse i Øm klosterruin.
- 12,00 procession til »Ømborgen«.
- 12,45 middag og hvil.
- 14,15 leg, sport og konkurrencer (særlige lege for børn).
- 14,45 møde med to talere.
- 16,00 sakramental velsignelse.

Lørdag aften er Ømborgen åben for unge, der vil være med til lejrhalv og samtidig række en hjælpende hånd ved de sidste forberedelser. Tørkost, kaffebønner eller te, sukker og sovepose medbringes.

For overnatningen erlægges 1 kr.

Øm klosterruin ligger ca. 7 km fra Ry st., »Ømborgen« ca. 1,5 km fra ruinen. Der vil være buslejlighed i Ry st. ved hovedtogene om morgenen (9,57 ank. Ry st.), efter aftale ogsaa ved andre. I hvert fald findes der taxa.

St. Knuds Gilderne

Sommeren i København

står i turismens tegn. Alverdens tungemål svirrer i luften, den spinkle, lille mand med den store, tunge rygsæk maser af sted og sender i trætte øjeblikke længselsfulde blikke til det brede, lydlose dollargrin, hvor parret fra U.S.A. mageligt henslængt gør Europa — p. t. the charming town, Copenhagen.

Øg mellem de mange repræsentanter fra de forenede nationer trasker en ganske almindelig københavner af sted til kontoret og tænker med et suk: hvornår mon det bliver min tur? Ja, hvornår? Det er det store, spændende spørgsmål blandt landets samtlige Sankt Knuds Gildemedlemmer, for det huskes vel, at der på hvert medlems kvittering i år for første gang står et nummer, som giver ret til at deltage i lodtrækningen om en udenlandsrejse — vel at mærke naturligvis, hvis »det ærede medlem« har indbetalt sit årskontingent rettidigt inden 31. december 1951.

Derfor svirrer det måske — ikke i luften af de fremmede tungemål, men i hjernen med: har jeg betalt — hvor er mit nummer? Endnu er der tid, hvor ville det dog være ærgerligt at forspilde chancen. Hvorhen turen går, venter vi lidt med at afsløre, men den continentale atmosfære syd på er i hvert fald sikret.

Katolsk

19. August 1951
99. Aargang
Nr. 33

Ugeblad

**Kommunistisk Propaganda
og Sandheden**

50 Aars Præstebubilæum

Filmskritik

Kammeratægteskabets

Ophavsmand

Skolesagen i England

Aviserne har haft travlt i Anledning af den Æggedans, som det høje Radioraad har traadt for at undgaa al senere »kirkelige Kredse« med Søndag Formiddags ekstra Program, naar nu Dobbeltprogrammerne indføres. Mon ikke man har været for ængstelig og taget Hensyn til en særlig Kreds, der ikke er repræsentativ for, hvad man opfatter som dansk Kirkelighed?

Naturligvis har de Kristne en kristen Opfattelse af, hvorledes Herrens Dag bør fejres. Ingen lægger stærkere end vi Vægt paa, at Deltagelse i Gudstjenesten hører Søndagen til, men vi

har svært ved at se, at et ganske bestemt Klokkeslet her er det afgørende. Vi gør selv, hvad vi kan, for at Mennesker kan komme i Kirke paa det Tidspunkt, som passer dem bedst, og giver dem efter Mulighed Chance for at vælge mellem Gudstjenester lige fra Kl. 6 om Morgen og til hen ad Middagstid. Desuden har vi svært ved at

se, at det mellem det meget, som Hvi ledagen iøvrigt kan udfyldes med, skulle være særligt afdæmpede Ting, som egner sig bedst til Tiden fra 10 til 11. For vor Skyld vil det f. Eks. være udmærket at transmittere en god Fodboldkamp, hvis den ellers kan lægges saa tidligt. Højest sandsynligt vil det betyde, at flere Katolikker gaar til 8 Messe den Dag end til Messen Kl. 10, men de er lige velkomne i Guds Hus for det.

Men ganske særligt er vi ikke Tilhængere af, at Folk skal straffes af os, hvis de ikke vil passe deres Kirkegang, ved i hvert Fald ikke at faa Lov til noget andet. Det er næppe den rette Maade at bane Vejen for Folk til Kirken.

Disse selvfølgelig Bemærkninger burde være ganske overflødige. De vil formentlig kunne underskrives af langt de fleste af Folkekirkens Kristne. Men har vi ikke Lov til at haabe, at Radioaadet af den opstaaede Diskussion faar lært den nyttige Lektie, at det hidtil har taget en lille snæversynet Kreds som Repræsentant for Folkekirkens Opfattelse? Det vil kunne være godt for flere Ting.

Nemlig bl. a. ogsaa for os. I Aarenes Løb har vi Gang paa Gang stødt paa Radioens Angst for disse sære Mennesker. Det sidste var, at man for et Aars Tid siden forbød os at lægge Op-læsning af liturgiske Tekster fra Biblen ind i de katolske Musikudsendelser. Naturligvis glædede det os at se Biblen anerkendt som den ubestrideligt katolske Bog den er, men alligevel ...

Det vilde forøvrigt være morsomt at se, hvad der vilde ske, hvis man stillede et Forslag om, at det ene af de to Programmer udsendte protestantisk, det andet katolsk Gudstjeneste i Tiden 10 til 11,15 om Søndagen. Hvis vi har Ret i vor skumle Mistanke, at de snævre »kirkelige Kredse« vilde svare: Nej, saa hellere Fodboldkamp eller Dansemusik paa Morgenstunden — saa laa Situationen da klar nok for enhver til at tage og føle paa.

Fra Angelico: Marias Kroning i Himlen

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
n. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aul. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospi'al

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656
Mosaik
og Terrazzo

absolut
 ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

☆
Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER
Worning & Petersen
TIL AL VASK OG RENLIGHED

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Nonner som Mordere

For et Par Maaneder siden (d. 1. Juni) bragte — som omtalt i »Stafetten« d. 1. Juli — »Land og Folk« en stor Helsidesartikel om nogle amerikanske Søstre i Kanton, der i et Hjem for forældreløse Børn har været Skyld i, at 2168 blandt de i Fjor modtagne 2216 Børn er døde som Følge af Misrøgt. Historien har haft samme fornemme Plads i andre Landes Kommunistaviser og har kunnet nyde godt af, at det for os andre er en langsom Proces at faa ordentlige Oplysninger fra et kommunistisk Land. I Dag foreligger autentiske Fakta angaaende en tilsvarende Røverhistorie om et Vajsenhus i Nanking. Vor Kilde er det internationale katolske Pressebureau KIPA, der meddeleler:

Den kommunistiske Aktion mod Vajsenhuset i Nanking fandt sin Afslutning d. 3. Juni i Aar. To Ordenssøstre blev dømt og fire andre udvist. De tilhører alle Kongregationen Marias Missionssøstre. Deres Vajsenhus er den mest moderne Anstalt i sin Art i hele Kina; her var rummelige Sale, moderne Komfort, en fortræffelig Ledelse og ved Siden af Vajsenhuset en Børnehave for fattige og i de fleste Tilfælde ogsaa skrøbelige Børn. Aktionens Formaal var at sætte sig i Besiddelse af denne blomstrende Institution. Det skete efter folkedemokratisk Sædvane, idet man ikke nøjedes med at »overtage« det, men samtidig forbandt Overtagelsen med Kampen imod Kirken, i dette Tilfælde i Form af Anklage for Mord.

Optakten

I Maj i Fjor kom lille Liu Pe-pe til at hælde en Kop kogende Vand ned over sin Arm, da den Søster, som havde Opsynet lige i det Øjeblik var beskæftiget med et andet Barn. Barnet kom straks under Hospitalsbehandling, men døde tre Dage efter. Døden skyldtes ikke Forbrændingen, men en senere opstaaet Lungebetændelse, hvad ogsaa Lægerne og Forældrene maatte indrømme. Faa Dage efter offentliggjorde den kommunistiske Avis i Nanking et aabent Brev fra den lille Piges Far, der er ansat ved Avisen, og heri anklagede han Søstrene for med Vidende og Vilje at have hidført Barnets Død. Avisen knyttede gemene Kommentarer til Brevet. Derefter startedes en Aktion af den kommunistiske Kvindeforening, der krævede Straf og Konfiskation af Institutet. Søstrene reagerede paa denne løgnagtige Propaganda i et Flyveblad, der fordeltes blandt Katolikker, og fremlagde Sagens Sammenhæng. De besluttede desuden at lukke Børnehaven, men blev hindret i dette af Forældrene selv, som erklærede, at de ikke troede paa den kommunistiske Presses Beskyldninger.

Efter denne Optakt fulgte Hoved-

angrebet mod Søstrene, der omfatter følgende Faser: Domsforhandling, Ransagelse og nye Presseangreb, Døin og Udvisning af Forstanderinden, Fængsling af alle udenlandske Søstre, ny løgnagtig Propaganda, Udvisning af Søstrene.

Domsforhandling

Domstolen kunde »med sin bedste Vilje« ikke finde nogen Grund til Domfældelse. Den foreslog et Kompromis. Søstrene skulde betale Liu Pe-pe's Forældre en bestemt Sum. Forstanderinden afslog dette, men erklærede sig rede til at give Beløbet som Gave. Til sidst blev man enige — Søstrene betalte Forældrene 30 Dollars, men man »glemte« i Akterne at bemærke, at det ikke drejede sig om en Erstatning.

Ransagelse og nye Presseangreb

I denne anden Etape talte Anstaltledelsens Ansøgning om, at Vajsenhuset maatte blive indregistreret som Loven krævede. Ansøgningen blev indgivet otte Gange og hver Gang tilbagevist. Avisartiklerne blev stadig mere voldsomme.

Forstanderindens Dom og Udvisning

I Februar i Aar maatte Forstanderinden (Englænderinde) og Børnehavens Leder (fransk) stille for en Domstol. Efter to Timers Domsforhandling blev de dømt til 6 Maaneders Fængsel og Landsforvisning. Da de forlangte deres Udrejsevisum, forelagde Politiet dem en Erklæring til Brug for Pressen til Underskrift, i hvilken de skulde bekræfte deres Skyld og anerkende Dømmen. Søstrene afslog at underskrive. To Dage senere blev de anholdt og ført til Grænsen. Den apostoliske Internuntius og den franske

Konsul, der opsøgte Politiet for at tale Søstrenes Sag, blev begge haanligt behandlet.

Arrestation af alle udenlandske Søstre

Den 17. April Kl. 22,30 brød Politiet og Folk fra det kommunistiske Parti ind i Vajsenhuset, gennemførte en fem Timers Husundersøgelse, arresterede de syv Søstre af udenlandsk Herkomst og tvang de elleve kinesiske Søstre til at arbejde videre under Ledelse af en ny Forstanderinde, som blev paatvunget dem. Kapellet blev lavet om til en Salon, Vægkorsel blev erstattet af et Billede af Mao Tse-Tung, og enhver religiøs Undervisning af Børnene blev forbudt.

Nye løgnagtige Angreb

Man opgravede Skeletterne af 100 Børn, der var begravet i den tilgrænsende Have og udstillede Ligene. De kommunistiske Skoler og Foreninger maatte defilere forbi disse Lig for selv at konstatere »de udenlandske Søstres Uhyrlighed«. Samtidig rettede den kommunistiske Presse de grufuldeste Beskyldninger mod Ordenssøstrene.

Søstrenes Udvisning

Den 3. Juni bragte Pressen Dømmen, der lød paa Udvisning. Man talte ikke om en egentlig Proces. Det ser ud til, at Dømmen blev fældet efter et blot og bart Forhør. Ordenssøstrene er nu ikke mere i Kina.

Og nu -

Hvad er der saa blevet af Vajsenhuset i Nanking? Det er ikke mere Vajsenhus, men kun Børnehave. Dog ikke Børnehave for hvem som helst Børn, men kun for Børn af det kommunistiske Partis Spidser. Om de syge, de udsatte, de forældreløse smaa Stakler, som kristen Næstekærlighed før tog sig af, selv om den ikke kunde forhindre at mange af de elendige smaa Væsener bukkede under for deres Sygdom, — om dem er der ingen, der mere bekymrer sig. De er nu viet den ganske sikre Død.

Kammeratægteskabet

Ophavsmanden nu Katolik

Kammeratægteskab! De midaldrende blandt K.U.'s Læsere vil nikke ubehageligt genkendende. Det var jo en af de forgiftede Svampe, der i den lumre Mellemkrigstid dukkede op i Danmark, og begunstiget af Presse og hvem der ellers beherskede den offentlige Mening, gjorde saa stor Lykke i Danmarks Vang og Vænge. Ingen ringere end daværende Justitsminister K. K. Steincke optraadte som Fadder for det oversøiske Afkom; han skrev nemlig Indledningen til den

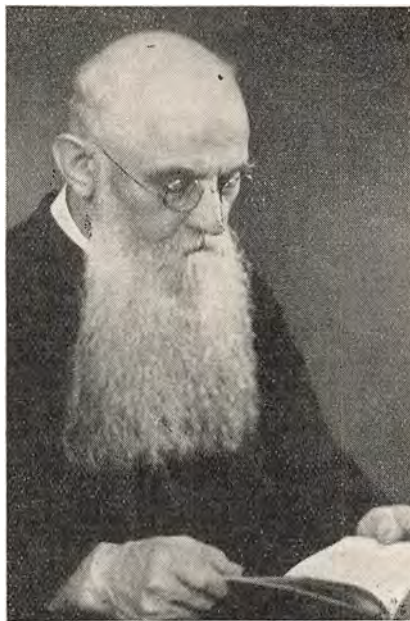
amerikanske Dommer Lindseys Bog om dette Emne. Og saa oplevede man, at Thit Jensen, denne glødende Gaardmissionær for seksuelle Anliggender med ukristeligt Fortegn — der ellers kunde spy den mest bedske Galde ud over det katolske Cølibat! — med hele sin Ildhu trykkede dette uægte Barn til sin Barm. Kammeratægteskab, men kære, det var jo Patentløsningen for alle læsende Unge, der ikke havde Raad til at gifte sig, og heller ikke havde Raad til at lade være. Det var

jo det rene Kolumbus-Æg, der blev returneret fra Amerika: man kunde nu samtidig være gift og ikke være det.

Der sad Landets Katolikker — de stakkels sølle Mennesker — med Skyklapper paa og kunde ikke se, hvad der var det eneste rigtige. Det var da ogsaa helt galt med denne romerske Samvillighedstvung. For den uhildede Dansker kunde der imidlertid ikke være nogen fornuftig Tvivl, for naar Fru Jensen sagde det ene, og Paven sagde noget andet, saa var det dog en Selvfølge, at Fru Jensen havde Ret ...

Hvorfor efter saa mange Aar fremdrage disse bitre Minder? Fordi jeg forleden under Læsningen af Dr. F. M. Williams nyeste Bog: »*Unser Weg zu Gott*« (læg Mærke til den: det er netop den Katekismus for Konvertitter, som vi i Skandinavien længe har savnet) stødte paa følgende Passus:

For omtrent en Menneskealder siden fandt Amerikaneren Dr. Lindsey's Bog om Kammeratægteskab stor Udbredelse og mange Læsere, som det var kærkomment at kunne paaberaabe sig en saadan Bog til Støtte for deres Livsanskuelse. Forfatteren selv blev i Tidens Løb foruroliget over Bogens Virkninger. Han tog Ægteskabets Problem op til nøjere Studium og stiftede nu ogsaa Bekendtskab med den katolske Kirkes Lære. Og det var netop den katolske Kirkes Lære om Ægteskabets Mening og Formaal, der gav Stødet til, at han lod sig oplage i den katolske Kirke. Dr. Lindsey er den Dag i Dag en troende Katolik. I Stedet for hans Bog er der ganske vist og desværre kommet mange andre, hvis Forfattere ikke gør sig de samme Skrupler over Virkningen af deres Skrifter som Dr. Lindsey gjorde!« — S. W.

Pater Udalrich Sialm S. J.

Den 25. August 1901 blev en ung Mand præsteviet i Jesuitternes Kollegium i Valkenburg. Det var Svejtseren Udalrich Sialm, som i Dag ikke blot er det danske Vikariats Nestor og kendteste Præsteskikkelse, men uden Tvivl den, hvis Indflydelse har været den dybeste. Nogle Præster virker gennem det skrevne Ord, andre ved det talte fra Prædikestolen. Pater Sialm blev Skrifstolens Præst, og hvad han

har betydet for utallige Mennesker i flere Slægtled gennem det lønlige hvilskede Ord lader sig ikke udmaale. Pater Sialm er den ubedragelige Sjølekender, i hvis Skrifstol Tusinder fik Vejledning baade til dagligt Kristentliv og til de store Afgørelser i Livet. Vi bryder ingen Skriftehemmelighed, naar vi siger, at netop i de afgørende Livets Øjeblikkel kom Mennesker fra hans Skrifstol med lykkelig Undren over hans Klarsyn, som ofte foregreb, hvad der laa paa deres Læber, eller udtalte, hvad der skjulte sig i deres Hjerter. Det er kun Følgen af Dag efter Dag og Time efter Time at sidde i den gode Hyrdes Sled paa Barmhjerlighedens Dommersæde.

Trods sin høje Alder er Pater Sialm lige utrættelig i Skrifstol og ved Sygeseng, hvor han ogsaa gennem et halvt Aarhundrede har gaaet vor Frelseres Ærinde. Det vilde være haardt paa den gyldne Jubilæumsdag at ønske Pater Sialm endnu et langt Aaremaal at virke, men for hans talrige Skriftebørns og Venners Skyld maa vi alligevel gøre det, og først og fremmest vil vi alle ønske ham, at han maa kunne være virksom til det sidste. Lad der den 25. August rundt om i vore Kirker være et Besøg til Messer og til Kommunioner som ellers aldrig paa en Hverdag, ganske særligt til Paterens egen Messe, og lad alle de Bønner, som den Dag bedes særlig lél, være i hans Intentioner, der er talrige som de mange, der har Plads i hans Hjerter.

ORIENTERING

Filmskritik

En Filmkritikers Betydning afhænger af, om han forstaar at frigøre sig for Suggestion og rent objektivt bedømme en Film med Sagkundskab og paa Grundlag af en solid Verdensanskuelse. Derved faar Kritikken oplysende og opdragende Værdi — og enhver god Kritiker bør være Vejleder og Opdrager.

Hvordan stiller Kirken sig nu til Filmen? Den vidtomspændende Forstaaelse, Kirken viser Tidens ogsaa ikke-kirkelige Foreteelser, beviser, at Ordet »katolsk« ikke betyder snæversynet, men interesseret i alt menneskeligt.

I Filmkritikkens Midtpunkt staar først og fremmest Mennesket, vor Tids Menneske, der har svært ved at finde sig til Rette i det Vildnis, Verden efterhaanden er blevet. To Slags Mennesker drejer det sig her om: Fremstilleren, der giver Udtryk for menneskelige Følelser og Lidenskaber, og Tilskueren, der atter omdanner det

sete og oplevede til Liv; thi godt og ondt i Filmen gaar som godt og ondt ud i Menneskers Liv.

Her maa det katolske Filmsapostolat sætte ind.

Pave Pius XI's Rundskrivelse om Filmen har tillige med de amerikanske Katolikkers League of Decency lagt Grunden til dette Apostolat. Et af de Krav, Paven stiller i sin Rundskrivelse, er en Klassificering af de Film, der kommer frem; denne skal saa fra de nationale Filmsbureauer via den katolske Presse naa ud til alle.

Det er vigtigt at vide, at de Synspunkter, ud fra hvilke den katolske Filmskritik bedømmer Filmene, først og fremmest er af moralsk og derefter af æstetisk Art. Thi det er en akdeles fejlagtig Anskuelse, at Moral og Liv er Modsætninger, og at Moralen er en Fare for Kunsten. Moral er ingen Erstatning for Klogskab, Skønhed eller Viden; men den faar disse Begreber til at udfolde sig paa den rette Maade

og giver dem deres sande Værdi. Filmsforfattere og Instruktører har derved faaet en dobbelt Opgave: Moral og Kunst maa samdrægtigt skildre Livet, saaledes som det er, og gøre de Hjerter, som er blevet slavebundne af umoralsk Kunst, frie og glade paany.

Filmskritikken har altsaa ikke alene til Opgave at fordømme de daarlige Film; den skal i endnu højere Grad gøre opmærksom paa de Film, som kan ansøge Mennesker til det gode.

Som det gælder for Bedømmelsen af al anden Kunst, gælder det ogsaa for Bedømmelsen af Film, at der maa anlægges en alvorlig, faglig og æstetisk Maalestok, og at der ogsaa tages Hensyn til den tekniske Side af Sagen. Her staar den katolske Filmskritik den almindelige saglige Kritik langt nærmere, end mange tror. Men den vil blot aldrig gaa med til at glemme Indholdet for den kunstneriske Form.

Virkelig dygtige katolske Filmskritikere, som holder fast ved deres Synspunkter og kan virke med til at skaffe bedre Muligheder for Filmens Udvikling, vil efterhaanden vinde Agtelse ogsaa hos anderledestroende, baade Fagfolk og Biografgængere!

Syng for Herren, hele Jordens Konge

95. Davidssalme, 6-13

Anden strofe, vers 4—6, *begrunder den første strofes opfordring* til at syng en ny sang for Herren og bringe hans pris ud til hedningeverdenen. »Thi stor er Herren og såre værd at prises, mere frygtindgydende end alle guder« (4). Så snart man forsøger at sammenligne Gud med noget andet, opdager man, at han alene er stor og prisværdig og ophøjet over alt og alle, lige meget om man tænker på magt, visdom eller godhed. Hedningernes guder er kun tomme fantasifoster og menneskers blændværk, der ligner sæbebobler. »Thi alle hedningernes guder er tomhed, Herren derimod har skabt himlene« (5). Himlens stjerner, som ingen kan tælle, og hele den øvrige skabning aflægger vidnesbyrd for store og små om hans magt og storhed. »Højhed og pragt går forud for ham, magt og glans fylder hans helligdom« (6). Som herolder i gamle dage gik forud for kongernes pragtvogne, således bebuder kraft og højhed Herrens komme. Den glans og herlighed er så stor, at vore øjne ikke kan tåle at se og hjertet ikke fatte den. Himlens helligdom genlyder af engleske jubelhymner, medens Guds jordiske helligdom, templet i Jerusalem, kundgør hans nærværelse ved en lysende sky.

Den tredje strofe er *en indbydelse til hedningerne*. De skal gøre fælles sag med jøderne. »Giv Herren, I folkeslags slægter, giv Herren ære og magt. Giv Herren hans navns ære, bring en offergave og kom til hans forgårde. Tilbed Herren i hellig skrud, bæv for hans åsyn, al jorden. Forkynd blandt hedningefolkene: Herren er konge. Han har grundlagt jordkredsen, så den ikke kan røkke. Med retfærd dommer han folkene« (7—10).

Gennem salmistens mund indbyder altså israelitterne alle hedninger, lige meget hvilken race eller slægt de tilhører, til sammen med dem at anerkende Guds magt og storhed og frembære gaver og ofre i templets forgård. De skal give møde ikke i hverdagstøj, men i festligt skrud. Det er jo den respekt, alle bør lægge for dagen, når de vil træde frem for den Allerhøjeste. I det Nye Testamente hører vi, at vi skal have bryllupskædningen på, når vi går ind i kongens festsal, med andre ord, vi skal være i den helliggørende nådes stand. Aldrig må jo skabninger glemme, at Gud er uendelig ophøjet over alt, hvad vi ellers kender, og den dybeste ærefrygt er den mest fundamentale pligt, vi har at opfylde overfor den evige Gud. Hele verden skal genlyde af det råb: »Gud Herren er konge, han er verdens skaber og dens tilkommende dommer«. Alle guddommelige rådslutninger har jo kun det ene formål, at hele skabningen hylder ham og alle mennesker bøjer knæ for ham.

Den sidste strofe *udvider indbydelsen*, idet ikke blot alle mennesker, jøder og hedninger, men også hele na-

turen opfordres til med lovsang at gå Herren imøde, når han kommer som dommer. »Himlene glæde sig og jorden juble, havet bruse med alt, hvad der fylder det. Marken juble og alt, hvad den bærer. Så fryder sig alle skovens træer for Herrens åsyn, fordi han kommer. Han kommer for at dømme jorden. Med retfærd skal han styre jordkredsen og folkene i sin trofasthed« (11—13).

Den jublende modtagelse, som naturen skal berede den ventede verdensdommer, er et tegn på *den store forandring*, der skal foregå, når Messias-tiden er inde. Den lovede Frelser skal nemlig ikke blot tage synden bort fra menneskenes hjerter, men også den forbandelse, som har ramt jorden for Adams synds skyld. St. Paulus oplyser os om de sukke og den længsel efter frelse, som går gennem naturens store rige. »Skabningen venter i inderlig længsel på, at Guds børns herlighed ved verdens ende skal åbenbares. Skabningen blev jo underlagt forængeligheden — ikke frivilligt, men efter hans (Guds) vilje, som lagde den derunder — dog med håb (om befrielse). Thi også skabningen selv skal engang fries fra den forkrænkelighed, hvorunder den træller, og nå til den frihed, som Guds børn skal have i herligheden« (Ro. 8, 18—21). Når Herren på dommedag åbenbarer sig og kalder alle de døde frem af deres grave i forklaret skikkelse, sker den store forandring. Forandelsen tages fra jorden, og derfor hører salmisten himmel og jord juble; han hører havet bruse, og alt hvad der vokser på markerne og i skovene fryder sig. Hele naturen gør sig rede til at hyde Herren velkommen. Han bliver jo synlig for at oprette sit rige på jorden og dømme og styre alle folkeslag i retfærd og i overensstemmelse med de løfter, han har givet gennem sine profeter.

Denne salme er som en *forberedelse*

se til den anden bøn i Fadervor: »Lad dit rige komme«, hvor vi beder Gud om at være konge over os og alle nationer og det menneskelige samfund i det hele taget ved sin hellige lov, for at vi derved bliver skikkede til at få del i himlens evige herlighedsrige.

Tænk man nærmere over salmens indhold, forstår man også, at den er som en *spådom om den lovede Messias*, fordi naturens velkomsthilsen til hele verdens dommer faktisk gælder ham.

Endnu andre vigtige trossandheder er udtalt i denne salme, først og fremmest, at *Guds majestæt er uendelig stor*, og at alt andet ligesom forsvinder i sammenligning med ham. Derfor skylder alle skabninger ham tilbedelse og den dybeste ærefrygt. Specielt vi mennesker skal hylde ham ved offergaver, således som det står i Romerbrevets 12. kapitel: »Jeg formaner jer, brødre, ved Guds barmhjertighed til at bringe jeres legemer som et levende, helligt, gudvelbehageligt offer. Dette er jeres åndelige gudsdyrkelse.

Endelig minder denne salme os om *en hellig pligt*, vi har overfor vore medmennesker. Vi skal alle hjælpe med til at Kristi glædelige budskab om, at alle kan frelses, bliver bragt ud lige til jordens grænser. I den afkristnede verden, som vi for tiden lever i, betyder dette jo, at hver især overholder Kristi lov til fuldkommenhed og sørger for vækst af nådens overnaturlige liv i sin egen sjæl, for således at give det gode eksempel for sine omgivelser. Det betyder endvidere, at vi ved bøn og effektiv hjælp støtter Kirkens arbejde og bestræbelser for, at den enkeltes liv, livet i familierne og i det store samfund retter sig nøje efter Guds hellige lov, at alle vildfarende finder vejen tilbage til Kristi ene Kirke, og at Evangeliets lys må nå til de 1000 millioner mennesker, der endnu sidder i mørket og dødens skygge.

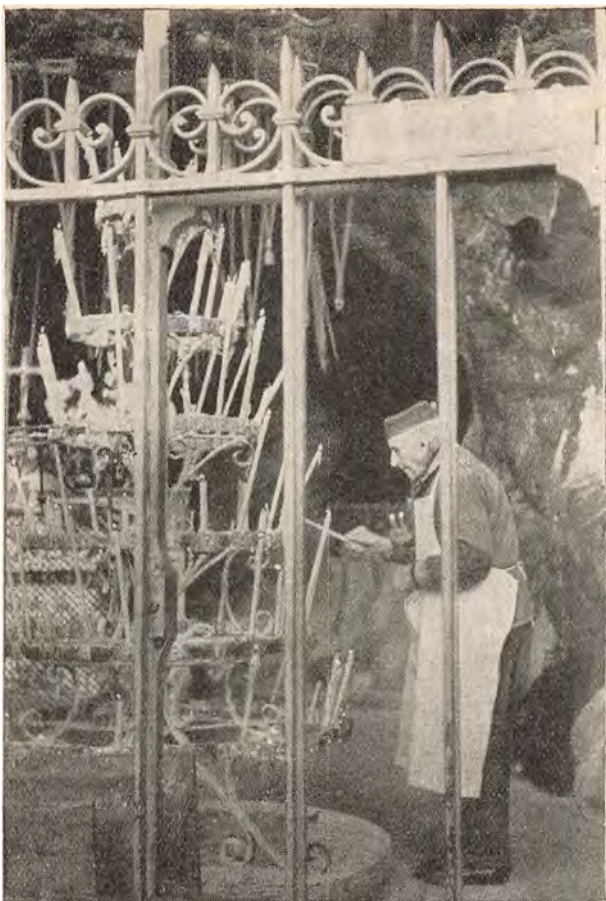
F. K.

LOURDES

»Gud kan gøre mere, end Mennesker er i Stand til at fatte«, siger St. Thomas af Aquin. Dette er saa selvfølgelig — men vi glemmer det saa let. Da sker det af og til, at Gud paa overnaturlig Maade minder dem, »der har Øren at høre med«, om, at Himmerige ikke er saa langt borte, som de fleste af os er tilbøjelige til at synes. Saaledes var det i 1858, da Bernadette Soubirous 18 Gange saa Guds Moder i Massabiellegrotten uden for Lourdes i Øvrepyrenæerne. Det er ikke nødvendigvis her at fortælle Historien igen; gennem Franz Werfels Bog »Sangen om Bernadette«, der vel at mærke er en *Roman*, og Filmen, som er bygget over Romanen og er mindre korrekt end den, samt gennem et Utal af Artikler kender vi meget til Lourdes, og desuden er Danskerne kom-

met pænt med, hvad Pilgrimsrejser dertil angaar. Jeg vil derfor heller ikke tage fat paa en længere Beskrivelse af, hvor vidunderligt det er at være i Lourdes, være med blandt de Hundre tusinder af Pilgrimme og opleve Sandheden af Ordene »Ved Maria til Jesus« ... det er jo, som om Vor Frue af Lourdes stille trækker sig lidt tilbage og viser Pilgrimmene hen til Frelseren i Tabernaklet.

Det, jeg vil pege paa, er, at Gud ved Aabenbaringerne ikke blot aabnede Døren til Evigheden en lille Smule paa Klem, men ogsaa stadfæstede en af Kirkens Afgørelser, idet Begivenhederne i Lourdes skete omtrent 4 Aar efter, at Pius IX havde erklæret Jomfru Marias uplettede Undfangelse for et Dogme, og Guds Moder til Bernadette sagde de for den

Votivlysene tændes i Grotten i Lourdes.

unge Pige fuldkommen uforstaaelige Ord: »Jeg er den uplettede Undfangelse«. De mest indgaaende Undersøgelser fra baade kirkelig og verdslig Side har godtgjort, at Barnet slet ikke vidste, hvad »Den smukke Dame« Ord betød.

Lourdes-Eksperten Dom Francis Izard O.S.B. fremhæver som en anden Ting af stor Interesse, at Aabenbaringerne fandt Sted, Aaret før Darwins »Arternes Oprindelse« udkom, og at Lourdes med sine Mirakler og med sit Krav om Bød har dannet en solid Barriere mod Darwinismens øjeblikkelige Paavirkning af Sindene, en Paavirkning, der resulterede i Benægtelse af Guds Eksistens og derved naturligvis ogsaa af Begrebet Synd.

Materialismen har i Lourdes en meget stærk Modstander. Mirakuløse Helbredelser konstateres stadig, selv om Kirken er meget varsom med at

erklære en Helbredelse for et Mirakel. Men af større, langt større Betydning, er de Mirakler, den overnaturlige Naade virker i Hjertene.

Enhver, der er kommet ind paa Livet af de syge Pilgrimme i Lourdes, har erfaret det, som Vernon Johnson (Forf. til »Een Herre, een Tro«), hvis Besøg i Lourdes blev afgørende for hans Konversion, siger omtrent saaledes: Tusinder og atter Tusinder vender tilbage fra Lourdes med de samme Smerter og Lidelser, som de lagde frem for Guds Moder med Bøn om Helbredelse eller i alt Fald Lindring. Men deres Tilstand er alligevel ikke den samme; Sindelaget er forvandlet, Lidelsens store Mysterium er gaet op for dem; de forstaar, at de er Kristus nærmere, naar de lider med ham; de har lært, at Lidelsens Apostolat er det mægtigste af alle.

T. Fd.

det at hilse på de to bornholmere, som havde trodset en så lang rejses besværligheder.

Lige som sidste år blev lejren holdt på jydsk initiativ, og Børge Berg var lejrleder. Fader Vick var præst i lejren. Hver morgen blev hele messen læst op og så vidt muligt reciteret på dansk samtidig med, at præsten læste den på latin (mon dette ikke er en god idé til efterfølgelse under andre lejre?) — måske blev det første gang for nogle, at de blev gjort bekendt med Kirkens skønne hønner, som de er blevet bedt gennem århundreder. Der var en daglig, kort prædiken: De døde er ikke forsvundne, de gamle munke fra Øm, som ligger i deres grave, og vore døde slægtinge har levet lige som vi, vi er i samfund med alle de afdøde troende, og vi skal føre deres arv videre; som den hellige Vincent de Paul, den hellige Praxedes, den hellige Jakob og den hellige Apollinaris skal vi forsvare og udbrede den sande kristne tro og lide for den, hvad enten det er i skolen, under vort arbejde eller til martyriet.

Vejret var godt, skønt det et par gange så truende ud. At det een dag regnede, hørte blot til programmet, og tiden blev udnyttet til lotterispil med gevinster: ganske små dukker, biler, notesbøger o. s. v.

Noget af det første, vi gjorde, var at besøge klosterruinen og munkenes grave, for de større var det nok en særlig oplevelse.

Ikke langt fra Øm ligger Galgebakken, fuld af herlige blåbær. Hertil gik vi i karavane og alle plukkede i krus nogle bær og spiste flere. Her legede de store også en dag en særlig røverleg med farvede hånd, soldaterne nedkæmpede under modbydelige triumf-skrig de hårdtkæmpende røvere, og da vi vendte hjem, syntes ingen at kunne kende os, hvad enten det nu skyldtes følgerne af kampene eller blot det, at de oversmurt blåbærffjæs virkede som frygtindgydende krigsmaling.

Om lørdagen blev der holdt stort sportsstævne — der var væddeløb, kapløb og løb med sammenbundne fødder to og to, stafetløb etc. — præmierne var chokoladeskildpadder, sukkerstænger, flødekarameller og lakrids.

En tur til Himmelhjerget vakte stor glæde — hertil kørte vi i rutebil, syngende og skrålende, og vandrende snart op og ned og rundt om bjerget slæbende ølkasser med rød og gul sodavand og dejlig søsterkage fra St. Josefsøstrene.

Lejrens clou var Circus Øm! Hvilket af attraktionsnumrene kan vi dog særlig fremhæve for de andre? Vi nævner vidunderdyret »Mum-mum-dykke-Dyk«, der fremførtes med ynde af frk. Inger Lise — sketches, der viste bornholmsk vid og århusiansk skuespilkunst — næsten uhyggeligt virkede sumpfolket med de brogede tatoveringer og krigsmalinger, sivskorterne knitrende i aftenvinden, dansende magisk krigsdans til trommernes dum-da-dum-da — Don Rodrigo Fernando (der er født på Amager) vakte vild begejstring, da han endelig fældede den græsselige tyr, med

Børn i Øm og i Asserbo

Sommerens katolske begivenheder er hvert år de lejre, som afholdes for børn og for mødre rundt om i vort smukke land. Få af vore foretagender bæres af en tilsvarende offervillighed og få bærer større resultater for fremtiden. Vi bringer to referater — fra Øm og Asserbo.

Fra 16.—26. juli har der været ferie-

lejr i Øm for børn mellem 7 og 14 år. Dette skulle nu gerne være en tradition; i år havde vi ovovet springet til 64 deltagere imod sidste års 14.

Det var fra alle kanter i Danmark, at børn blev sendt af sted, fra Esbjerg, Aalborg, Randers, Horsens og Silkeborg såvel som fra Fyn og Sjælland — og fra hovedstaden mødte der et par særdeles livlige op. Særligt rart var

stor ring i næsen og dækket med kulørte tæpper, som da den fremførtes bragte del til at gyse i publikum med sin brølen under forsøg på at stampé — og så var der manegkløvnen, den lille abe, der var så morsom og fræk, at den trak damerne i næsen.

Gårdejer Skov lånte os flere gange sin robåd, som vi benyttede i flere hold. Ellers pjaskedes der meget i vandet, der er meget mudret og heldigvis ufarligt.

Var vi ikke alle dødtrætte, voksne såvel som børn, samlede vi til hygge-afven foran pejsen, og mens flammerne knitrende udsendte varmebølger gav Knud-Åge sine dacapo numre: »lyset« og »gavebilen«. En sådan aften afsluttedes som de øvrige med andagt og sakramental velsignelse. Hvor blev der støjet, let og sunget canons ved den sidste aftens lejrball — her så vi flammekasteren Krølle, hørte sukene fra Kong Edward og Kunigunde, og lejrens slagsang »O politii polizei« — gav genlyd på den anden side af Mosseon.

Vi afsluttede lejren med en andagt, hvor fader Vieck fortalte os, hvor Gud havde holdt sin hånd over lejren; mens der var faldet tung regn lige omkring, og Silkeborg havde haft skybrud, havde vi haft det ganske tørt; salmen »Store Gud, vi lover Dig« blev sunget som aldrig før. Hver dag under messen havde vi haft en særlig intention at bede for: for Paven, for Biskoppen, for vore forældre, for alle dem, som lider for deres tros skyld, for de afdøde, og for at der må blive flere præster.

Børge Bergs utrættelige offervilje og store tålmodighed skyldtes det, at arrangementet forløb så godt. Hr. Nielsen fra Silkeborg virkede som læge og udførte samtidig et stort og udmattende arbejde i køkkenet. Frk. Unmack Larsen holdt en virkelig beundringsværdig orden på pigerne, som hun beskæftigede, badede med, vaskede og puttede i seng. Der var flest drenge, de blev leget med, kørt med og dæmpet på af Knud-Åge Nielsen og Knud Hansen.

I køkkenet, hvor der var travlhed næsten døgnet rundt, var fru Berg, fru Udengaard, fru Nielsen og frk. Paaske — det var maaske dem, der udførte det største arbejde; hvor var menuerne vellykkede, børnene satte da også usandsynlige mængder tillivs og burde have været vejte både før og efter lejren.

Lejrledelsen vil gerne sige tak til alle dem, der har bidraget økonomisk og praktisk til lejrens afholdelse. Vi håber, at forældrene har været tilfredse, og at der næste år må komme endnu flere børn, så at der kan holdes to lejre, een for de mindre børn og een for de større børn. Betydningen af et naturligt sundt katolsk miljø (*sammen med andre*) er så stor særlig nu, især for de børn, der til daglig lever isoleret blandt protestantiske kammerater. Børnelejr i Øm skal ikke blot være ferielejr, men noget mere.

Knud Hansen.

Asserbo

Dejligrere Sted findes — som mange af Erfaring ved — ikke i dette Kon-

gerige. Følgen er, at de Børn, der et Aar har været paa Ferie i Asserbo, ikke er til at slippe for det næste Aar, og da nye Aargange kommer til, foruden at Rygtet breder sig blandt de ældre Skoleaargange, skal det jo blive galt. Det blev det i Aar, hvor vi havde 33 pCt. Overbelægning og alligevel maatte sige det svære Nej til mange Børn.

Vejret var nærmest sløjt, men Drenge, som er det vigtigste, var en god Sortering, saa nær det eksemplariske, som det er sundt for Drenge at være. Lederne har bedt sig fritaget for Omtale, saa vi maa nøjes med at sige, at de fortjente de flinke Drenge.

Betydningen af en Maanedes Samvær i Asserbo kan ikke vurderes højt nok. Man ser det paa de gamle Drenge (en af dem var deroppe tiende Sommer i Rød), som falder så dejligt til i Aand og Tone. Men en stor Sorg havde vi. Med meget Besvær var det trods Ferietid ogsaa for Præsterne lykkedes os at faa en Lejrpræst. Pastor Grobetz Sygdom og Død kaldte imidlertid vor Præst til Fredericia. Og i en hel Maaned fik vi derfor kun 2 Gange (af Brønshøjs Velvilje) en Søndagsmesse. En af Lejrdellagerne sagde: »Nu skal vi hjem og være Katolikker!« Naa ja, saa er Viljen der jo, men alligevel, det var trist. Vi beder derfor Redaktionen sætte et Billede i af Asserbo, saa det næste Aar maa friste en Præst til at feriere saa vidunderligt et Sted.

F. t. t.

Pladsmangel forhindrer os desværre i at opfylde dette Ønske. Red.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Sangen overdøvedes af en raa Haanlatter. En af Soldaterne havde i sin Fuldskaab væltet et Krus Rødvind ud over sin Uniform og en anden skreg haanligt:

»Du ligner den guddommelige Marat, som Charlotte Corday stak ned i Badekarret!«

»Det maa have været et djævelsk Fruentimmer, hende Charlotte,« fniste en af Legionærene, som heller ikke var helt ædru længere. »Hun skal ogsaa have været forbandet køn, skal hun ja!«

»Hold Kæft, Stodder,« blandede en tredie sig i Samtalen. »Det er farlig Snak for en Patriot.«

»Aa, hva',« lallede den fulde, »man maa vel have Lov til at lave lidt Sjøv. Og desuden var ham Marat en rigtig Blodhund. Han havde gerne puttet hele Frankrig under Guillotinen.«

»Du er jo fuld, dit Svin,« truede den anden. »Obersten kan lade dig skyde, hvis han hører alt det Vrøvl!«

»Obersten, ha, ha, han er her slet ikke. Han er henne hos sin Kæreste,« fortsatte den fulde. »Pas Du høre paa, at Du ikke kommer ham i Vejen, naar han kommer hjem. Hvis han har en

lille en paa, saa sidder Pistolen løs. Men Marat var nu en Blodhund, en rigtig Buldog ligesom de derovre.« Og vaklende og lallende begav han sig over til Hundehuset, hvor der stod en ordentlig Tamp af en Køter indespærret. Bred og fordrukken stillede han sig op foran Hundehuset, tog sin Revolver frem og lallede: »Marat, din fordømte Hund! Nu skyder jeg dig!«

Og der samlede sig hurtigt en Klynge omkring ham og grinede af Fornøjelse over det komiske Skuespil. Men med eet var der en af dem, der lukkede Buret op, og med blodunderløbne Øjne fo'r Køteren løs paa Fyren og slog Tænderne i Armen paa ham. Han hvinede af Smerte, men gav samtidig Ild, og Dyrret laa dræbt for Fødderne af ham.

Jamrende af Smerte slæbte Soldaten sig bort, medens en Haanlatter ledsagede ham.

Kort efter var dette lille Intermezzo glemt og Bægrene fyldtes paany. Den røde Burgunder flød i Strømme, og Larmen blev værre og værre. Den raa Bande begyndte snart at synge den gamle Vise:

»Her gaar det godt, her gaar det godt!
gødt!

Paa Lygtepælen med Præsterne!«

Men saa med eet gik en Dør op, som førte ind til den bagved liggende Klostergaard. En gammel Kvinde traadte ind til den larmende Hob.

»Hvad vil den Madamme her?« skreg en af Fyrene.

»Borgere, Soldater!« sagde Kvinden med rystende Stemme. »Derovre ligger en meget syg, kunde I ikke tænke jer at være lidt roligere. Maaske kunde I høre op med jeres Sang.«

»Kan du ikke lide den Sang, hva'?'« skreg en af de raa Soldater. »Den maa du lære at synes om. Og bedre Musik til at dø ved, det opdriver Du ikke i mange Miles Omkreds. Kom, lad os synge alle sammen. Der oppe ligger et sygt Fruentimmer og hun har bestilt den. Altsaa, kom nu an!« Og saa hylede de alle i Kor.

Men ved den store Jernport, der skilte Klostergaarden fra Gaden, gik der i samme Øjeblik en lurvet klædt Mand forbi. Han standsede op et Øjeblik, da han hørte Sangen.

»Satans Kohorde,« brummede han hen for sig. »Jeres Lygter vil saamænd ikke brænde bedre, om I saa end hængte alle Frankrigs Præster op.« Og han fortsatte roligt og uforstyrret sin Vej hen imod Sygehuset. Det var Præsten Peter Coudrin, der i en sen Aftentime var kommet til Byen fra Monthernage for at bringe den hellige Kommunion til en syg. Han gik ikke længere over Broen, men lod sig fæрге over Floden af et Par Drenge, naar Mørket faldt paa. Og saaledes undgik han de røde Sporhundde, der stadig laa paa Lur efter ham.

(Fortsættes.)

MARIAS OPTAGELSE

Kirken har givet sig selv en gave i anledning af Maria-dogmet i fjor: en ny messe til Marias optagelses fest.

Vi husker det gamle evangelium: »Maria har valgt den bedste del . . .« Dette er oprindeligt ikke sagt om Jesu moder, men kun overført på hende — med mere eller mindre berettigelse.

Den nye messes evangelium har som kernestykke »Magnifikat«, Marias lovsang for Guds nåde mod hende, ord, der er udtalt af og om Jesu moder. Allerede dette er en vinding. Men og så selve ordene karakteriserer Maria bedre end de gamle. Nu hedder det ikke længere, at Maria har valgt — nu er det Gud, »der har set ned til sin tjenerindes ringhed«. Nu er det Ham, der er mægtig, som har øvet storværk ved hende.

Deri udtrykkes klarere Kirkens erkendelse af og tak for Marias storhed. Denne bunder i Guds magt, Guds udvælgelse, Guds vilje. Derfor lovpriser vi Gud, når vi ophøjer Maria.

Pater.

Fra min bogrol

Gudsmoders rosenkrans

Du har sikkert set den, da du sidst gik forbi våbenhusets selvbetjenings-boghandel, eller da du kiggede på *St. Ansgars* udstillingsvinduer: en lille bog på hvis omslag er afbildet en hånd med en rosenkrans på kakaøbrun baggrund — *Gudsmoders Rosenkrans*, hedder den, og er den seneste udgave i serien »Katolsk Oplysning«, som *St. Ansgars forlag* lancerede for et par år siden.

Romano Guardini's »Gudsmoders Rosenkrans«, der hermed udsendes i andet oplag, er en praktisk lille bog, der kort og godt — og meget forståeligt — fortæller om, hvad rosenkransen er — og hvordan den benyttes.

Det første afsnit fører læseren ind i problemet *rosenkransen* — og henvender sig både til den, der i forvejen er fortrolig med rosenkransbønnen, og til den, der står fremmed eller afvisende overfor den.

Derefter behandles rosenkransbønnens form med de mange gentagelser, og Romano Guardini påviser, at netop disse gentagelser er midlet, hvorved man når frem til at kunne dvæle i Guds nærhed, medens ordene »bliver ligesom en kanal, hvorigennem bønnen løber, og den kraft, som holder den i bevægelse«.

Det næste afsnit handler om ordet, de ord, der udgør den åbne, levende verden, hvori bønnens virksomhed udfolder sig, — og det næste afsnit

Svar på rede hånd . . .

EUTHANASI

Hvis du skulle komme til at diskutere problemet »Euthanasi« med anderledes- eller ikke-troende mennesker, var det måske rart at vide følgende:

Euthanasi er et fint ord for medlidenhedsdrab af sindslidende eller uheldeligt syge mennesker.

Euthanasi er ifølge kirkens lære i direkte modsætning til, hvad det 5. bud lærer: Du må ikke slå ihjel.

I 1940 gav Hitler sin tilladelse til brugen af euthanasi.

På et hospital i nærheden af Wies-

Kun i England

For nogen tid siden bragte »Stafetten« en oversættelse af en engelsk annonce for et katolsk ægteskabsbureau — en ting, som vi danske katolikker sikkert aldrig kunne finde på at oprette.

Hvad angår fremmedartethed, så falder denne annonce imidlertid ganske igennem i sammenligning med de annoncer, som de store engelske katolske blade bringer for at få folk til at give penge til velgørende formål: uddannelsen af præster (»Vil De have Deres egen præst?«); genophygning af bomberamte kirker; forladte børn etc. etc.

Hvad ville du f. eks. sige, hvis vi bragte en annonce som den under disse linier — mon ikke, at den nu nok var et nummer for engelsk.

Når De skriver Deres testamente -

så husk — please — det store arbejde, som Danmarks unge Katolikker har nedlagt i højskolen og lejrkolonien »Ømboergen« i Jylland — et arbejde, der kun kan fortsætte gennem de gaver, de unge fra tid til anden modtager. Arbejdskraft er der nok af — men desværre kan man jo ikke selv brænde sten, fælde træ, støbe rør, fremstille elektriske ledninger og blæse glas. — Materialerne — det er dem, der koster.

• Please •

igen er om Marias skikkelse, rosenkransbønnens umiddelbare indhold, og forfatteren påpeger, at gennem hende bliver bønnen i virkeligheden en Kristusbøn. (Første del af *Hil dig Maria* slutter med Hans navn: »og velsignet er dit livs frugt Jesus«.)

Bogens sidste halvdel giver praktiske anvisninger på rosenkransbønnen — og de femten mysterier behandles et for et — en side til hvert — lige til at læse, inden man beder rosenkransen.

badet dræbte seks læger og een sygeplejerske over 400 tuberkuløse polske og russiske fanger — til trods for at disse ikke var uheldbenedige. *Lægerne var blot blevet vant til medlidenhedsdrab.* I 1941 blev i løbet af 8 måneder alene på eet tysk hospital (Hadamar) dræbt over 10.000 mennesker.

Når sårede tyske soldater på allierede lazaretter så en sygeplejerske med en injektionssprøjte, skreg de som besatte — en så alvorlig betydning havde dette instrument fået for dem.

Da tyskerne under krigen overtog et stort hospital i Haarlem, flygtede alle patienterne.

Hvis euthanasi blev indført, ville det føre til en demoralisering af lægestanden: mens det nu er lægens opgave at helbrede, så ville tilladelsen til medlidenhedsdrab gøre ham ufølsom og måske friste ham til at gå den letteste vej.

Erfaringerne fra Tyskland viser, at euthanasien lærte at dræbe — og vænnede injektionsprojets betjener til at tage menneskelige liv.

Hvis man er overbevist om, at man godt kan dræbe et menneske, når det, ganske vist uden egen skyld, ikke mere er til gavn for samfundet — er man ikke langt fra at kunne mene, at beviste fjender af det eksisterende politiske system ikke har ret til at leve.

„Land og Folk“s bagvaskelser

Sommerferien har desværre forhindret, at vi kunne bringe yderligere oplysninger om »Land og Folk«s artikel om søstrene i Kina.

Igennem en artikel i »Catholic Herald« af Douglas Hyde, der kommer her til landet den 28. sept., har vi fået at vide, at de 5 billeder, »Land og Folk« bragte, er kommet på samme måde i England, og åbenbart med samme korfattede og intetsigende tekst.

En af årsagerne til, at billederne er kommet frem, er at katolske børnehjem og hospitaler er meget vel anskrevet i England (og i Danmark), og nu vil man med disse billeder prøve at skabe ond vilje mod søstre overalt på jorden.

Douglas Hyde kommer med lignende bemærkninger, som vi gjorde, men slutter med at antyde, at billedet af de døde børn lige såvel kan være taget af en af kommunisternes massegra e, en påstand han ud fra sit kendskab til kommunistisk propaganda ikke er bange for at fremsætte.

Vel mødt i . . .

Horsens: Sø. 19 kl. 7,30: Idag tager vi alle til Mariavalfart på Ømboergen.

De, der ønsker, kan cykle lørdag eftermiddag eller også køre med bus søndag morgen kl. 7,30. To. 23. kl. 20: Møde.

Jesu Hjerte sogn: Lø. 18.: Aftentur. Leder Knud Johs.

Odense: Sø. 19. kl. 18,15: Rotur opad åen. Fr. 24. kl. 19,30: Åbent hus i salen.

Katolsk radiogudstjeneste

Søndag den 19. august kl. 14—15
transmitterer statsradiofonien en
gudstjeneste fra Sakramentskirken i
København.

Udsendelsen vil forme sig som en
eftermiddags andagt med prædiken,
og da vi den 19. august fejrer Mariae
Himmelfart, holdes andagten til ære
for Guds Moder.

Gudstjenestens forløb bliver følgen-
de:

Salme: Der var stor fryd i englekor.
Korsang: V. Casali: Ave Maria.
Prædiken af sogneprest N. R. M. Op-
permann, Nykøbing F.

Salme nr. 354. Du Fredens Dronning.
Vekselbøn til den i Himlen optagne
Guds Moder.

Korsang: B. Husson: O salutaris.

Salme nr. 306. Guds ord, som steg til
jorden ned.

Vekselbøn til Allrets sakramente.
Korsang, Gl. melodi: Tantum ergo.
Efter velsignelsen: Hil dig, o Dron-
ning, antifonen fra Komplet.
Salme nr. 363: O sanctissima.

I kirken vil blive udlagt duplika-
rede tekster til den første salme og til
de to vekselbønner.

L. F. Nielsen SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36 Telefon Damso 2043 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner		ERNST ISHØY CIVILINGENIØR Vestre Boulevard 40 . Telefon Byen 9816 Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke	
Holte installationsforretning Øverødvej 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby	Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjørtækær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Carl Hansen TØMRERMESTER Nørgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Holger Petersen Blikkenslager - Sanilet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby	Laurits Hansen MALERMESTER Hovedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
N. A. Nørgaard Muremester Vandtaarnsvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968	Th. P. Stillinge tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske Institutioner	Larabjærnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glaslørkr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner	
Aarhus		Søren Clausen Alt i Isenkram SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner	JUHLS Farvehandel FA. ALLE 98 TEL. 4012 Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner
Brødrene Jensen Manufaktur - Trikotage RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner	Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
Kvalitet og Service A/S AARHUS KØDFORSYNING Byens førende Forretninger i KØD - FLÆSK - PAALÆG Afdelingen: Sdr. Allé 4 . Telefon 7114 Leverandør til: Sct. Josephs Hospital		 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Telegramhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogeeg. 4. Tietgenapl. Lev. til Sct. Josephs Hospital	R. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægersgaardsgade 17 - 19 . Aarhus	
Karl Hansen autoriseret Installatør FREDERIKSGADE 75-77 Telefon 295 Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogeegade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILDUN CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831	
KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089		Chr. Nielsen Bageri og Konditor Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

August:

19. S.*) 14. Søndag e. Pinse. — I Dag højtideligholdes:
(hvid) *Jomfru Mariæ Optagelse* (1044—106); 2. Bøn: Søndagen (703); Præf. (522); sidste Evang.: Søndagens (704).
20. M. *St. Bernhard* (1050); 2. Bøn: (hvid) Oktaven (1044); Præf. (522).
21. Ti. *St. Johannes Francisca* (hvid) (1051); 2. Bøn: Oktaven (1044); Præf. (522).
22. O. *Jomfru Mariæ uplettede Hjerle* (Særtryk); 2. Bøn (kun i st. Messer): *St. Timotheus*, *St. Hippolyt* og *St. Symforian* (1052); Præf. (522).
23. T. *Vigilie til St. Bartholomæus* (violet) ([1]); 2. Bøn: *St. Filip Benitius* (1052); alm. Præf. (525). — Eller:
(hvid) *St. Filip Benitius* (1052); 2. Bøn: *Vigilien* ([2]); alm. Præf. (525); sidste Evang.: *Vigiliens* ([3]).
24. F. *St. Bartholomæus, Apostel* (rød) (1053—108); Apostlenes Præf. (524).
25. L.* *St. Ludvig, Konge af Frankrig* (hvid) (1056); 2. Bøn: Om de helles Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (525).
26. S. 15. Søndag e. Pinse.
(grøn)

*) Søndag den 19. Aug.: 3. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg
Mynsteravej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

København

St. Ansgar (Bredgade 64): 7; 8; 10.
St. Mariæ (Jens Jessens Vej): 8; 10.
Jesu Hjerter (Stenosgade 2): 6; 7; 8; 10; 11½.
Sakraments (Nørrebrogade 27): 8; 10.
St. Annæ (Dr. Elisabeths Allé 3): 8½; 10.
Immaculata (Strandvej 91): 7; 10.
St. Andreas (Ordrup): 8; 10.
St. Therese (Bernstorffsvej St.): 9; 11.
Hoffmanns Minde (Valby Langgade 117): 7½.
Hvidovre (Strøbyvej 2): 9½.

Nordsjælland

Asserbo (Skovbovej): Kun lejlighedsvis messe.
Farum (Gl. Farumgaard): 7; 9½.
Helsingør (Nygade 8): 8; 10.
Hillerød (Godthaabsvej 24): 10.
Hørsholm (Marievej): 8½.
Lyngby (Lyngbygaardsvej 1): 8; 9; 10; 11½.

Øvrige Sjælland

Holmegaards Glasværk: sidste Søndag i Md., dog ikke Juli: 9.
Køge (Bjerggade 22): 8¾ (dog ikke 8/7, 12/8 og 9/9): 10¼.
Næstved (Præstøvej): 8; 10.
Ringsted (St. Knudsgade 19): 8; 10.
Roskilde (Frederiksborgvej 11): 6; 8; 10.
Stige: 19. August: 10.

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

St. Heddinge (Højskolehjemmet): 8/7, 12/8 og 9/9: 8.
Vordingborg (Chr. Winthersvej): 1. og 3. Sønd.: 10.

Lolland-Falster

Nykøbing F. (Bispegade 12): 8; 10½.

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20): 9½.
Ronne (Østergade 59): 8; 9½.

Fyn

Nyborg (Vindingevej): 8; 10.

Jylland

Aalborg (Kastetvej): 6; 8; 10.
Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10. (9 Komm.).
Kolding (Tøndervej 17): 7½; 10.
Randers (Thorsgade 22): 7; 10. — 2. Søndag i Md.: 8; 11.
Silkeborg (Hostrupsgade 16): 7; 10.
Sønderborg (Ringridervej 35): 19. August Kl. 6.
Vejle (Blegbankens): 7½; 10.
Viborg (St. Leonisgade 12): 8; 10.

Køb

Deres bøger

i

**SANKT
ANSGARS
BOGHANDEL**

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?

— den koster
kun 2 kr.

Koncert

Tyroler-dreng-koret »Wiltener-Sän-gerknaben« synger i den nye sal i Sanct Knud Lavards Hus, Lyngby-gårdsvej 1, Kongens Lyngby, lørdag d. 1. september kl. 19,30. Billetter à kr. 3,00 fås i præstegården. Der er intet billetsalg ved indgangen.

Lyngby-Basar

Basaren Sønd. 7. Okt. beder alle Lyngby Sogns Venner betænke Tom-bola og Boder med Gaver, meget gerne inden Udgangen af August Maaned.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 19. Aug., Marias Optagelse.
Kl. 10 Levitmesse.

Køb hos
Ugebladets Annoncører

Horsens	Linollum - Tapet - Maling Holmboe . NØRREGADE 1 . TELEFON 2040	
Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til Sct Joseph's Hospital	Øjvind Teilmann Kolonial
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	 HORSSENS TEXTILLAGER	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Christen Jensen's Eftf. Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner
Vejle	Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE	
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linter	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24 . Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	En køn Blomst finder De altid i Blomsterforretningen Paa Torvet (lige overfor Raadhuset)
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langellnie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glarmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
Jørgen Petersen & Co. Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Visseingegade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 752 58 Aars Erfaring
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 835 Leverandør til St. Maria Hospital

Berlins nye Biskop

Mgr. Weskamm, Berlins nye Biskop, Kardinal Preysings Efterfølger, er blevet introniseret og har overtaget Bispedømmets Ledelse. I sin første Prædiken udtalte han, at Biskop, Præsteskab og Menighed i Fællesskab maatte holde Guds Lys brændende i Mørket. En Tid lang troede man, at Berlins Bispesæde ikke vilde blive besat foreløbig, da Besættelsen rummede vanskelige statsretslige Spørgsmaal, idet Dioceset udstrækker sig over Brandenburg til Sachsen og Mecklenburg og saaledes staar under fem forskellige statslige Øvrigheder. Vanskelighederne maatte imidlertid ikke forhindre en tilfredsstillende Ordning, og ved Valget af Magdeburger Hjælpebiskoppen Mgr. Weskamm har Pavestolen bestræbt sig for at sende en Mand til Berlin, der kender Østzonens Problemer.

Bispedømmet omfatter 663 Tusind Katolikker, hvoraf 228 Tusind lever i Sovjetzonen.

Kirkens Vækst i Afrika

Ifølge den nyeste Statistik var der i Fjor ialt 11.658:000 Katolikker i Afrika, hvilket er en Femdobling siden 1923. Nedenstaaende Tal giver et anskueligt Billede af Fremgangen i denne Verdensdel.

	1923	1950
Nordøstafrika	152.000	660.000
Vestafrika	219.000	1.610.000
Mellemafrika	586.000	4.700.000
Sydafrika	229.000	1.110.000
Østafrika	461.000	2.433.000
Øerne	654.000	1.145.000
Ialt	2.301.000	11.658.000

Jesuitterne fordrevet

fra Universitet

Aurora-Universitetet i Shanghai, der er blevet nationaliseret, har nu afskediget Jesuitterne fra Lærerposterne. Det var Jesuitterne, der i 1903 grundlagde Universitetet, som blev statsligt anerkendt i 1912 og nød høj videnskabelig Anseelse. I Fjor omfattede det 4 Fakulteter med 870 mandlige og 516 kvindelige Studerende.

Messe i Hiroshima

Den 6. August, Aarsdagen for Atombomben mod Hiroshima, læste den apostoliske Delegat i Japan, Mgr. Fürstenberg, en Sjælemesse for Bombens Ofre i den endnu ufuldendte Mindeskirke. Kirken ventes at kunne blive indviet til Paaske næste Aar.

URBI ET ORBI

Lysere Udsigter i Englands Skolesag

Biskop Beck fra Brentwood, der paa Episkopatets Vegne tager sig af det vanskelige Skolespørgsmaal, har i et Interview i »Catholic Herald« i Anledning af Muligheden for Parlamentsvalg til Efteraaret, udtalt, at de politiske Ledere nu er mere tilbøjelige end for faa Aar siden til at tage Hensyn til de katolske Vælgeres Syn paa nationale og internationale Spørgsmaal.

I Samtaler med Lederne af de tre politiske Partier har Biskoppen mødt oprigtig Forstaaelse for de katolske Skolers Problemer, Viljen til paa retfærdig Vis at løse Skolespørgsmaalet er utvivlsomt til Stede. Nu er det de katolske Vælgeres Sag at tale roligt og sagligt med Valgkandidaterne.

Biskop Beck understregede, at Storbritanniens katolske Befolkning vil støtte enhver Regering, der arbejder for Folkets Vel.

Kristi Fødsel

Ærkebiskop Borgongini-Duca, Nuntius hos den italienske Stat, har udsendt en Bog om Daniels Profeti. Heri kommer han til det Resultat, at Kristus fødtes d. 25. December Aar 5 før vor Tidsregning og døde d. 7. April 30 i en Alder af 33 Aar, 3 Maaned og 3 Uger. Dette Resultat har Forfatteren naaet ved at optælle alle de hebraiske Ord i Daniels 9. Kapitel og bruge de numeriske Værdier af visse betydningsfulde Ord i Profetien som Basis for Udrengningen.

Ved samme Beregningsmaade naar Ærkebiskoppen ogsaa andre Resultater, saaledes at Gabriel har forudsagt Daniel Ødelæggelsen af Jerusalems Tempel nøjagtigt 222.222 Dage, før det skete. Det højest originale Arbejde er blevet trykt paa Italiensk under Titlen »Daniels halvfjersindstve Uger og de messianske Datoer«.

Ægyptiske Konversioner

I Theben og Luxors Dioces i Øvre-Ægypten er der 16.000 koptiske Katolikker. Tallet er pludselig steget med 600 ved at saa mange skismatiske Koptere i Byerne El Ghazara og Geziret El Sharoona paa en Ø i Nilen er traadt ind i den katolske Kirke.

Valfart til Øm

SØNDAG DEN 19. AUGUST

Øm har i mange år været mødested for jyske katolikker. I år indbydes hele Jylland og Fyn til Gudsmodervalfart den 19. august.

Program:

- 10,30 pontifikalmesse i Øm klosterruin
- 12,00 procession til »Ømborgen«.
- 12,45 middag og hvil.
- 14,15 leg, sport og konkurrencer (særlige lege for børn).
- 14,45 møde med to talere.
- 16,00 sakramental velsignelse.

Lørdag aften er Ømborgen åben for unge, der vil være med til lejrball og samtidig række en hjælpende hånd ved de sidste forberedelser. Tørkost, kaffebønner eller te, sukker og sovepose medbringes.

For overnatningen erlægges 1 kr. Øm klosterruin ligger ca. 7 km fra Ry st., »Ømborgen« ca. 1,5 km fra ruinen. Der vil være busjellighed i Ry st. ved hovedtogene om morgenen (9,57 ank. Ry st.), efter aftale ogsaa ved andre. I hvert fald findes der taxa.

Tysklands Katolikker

Ifølge »Kirchliches Handbuch« var der i 1949 i Tyskland 25.059.473 Katolikker, fordelt i 9114 Sogne og betjent af 26.426 Præster. Siden 1924 er det katolske Befolkningstal steget med 9 pCt., mens Præsternes Antal er faldet med 10 pCt. Under den nazistiske Forfølgelse faldt kun 8 pCt. af den katolske Befolkning fra Kirken. Et meget stort Antal, der kun gjorde det under Tvang, vendte tilbage straks efter Krigens afslutning.

Kampen mod Familien

En nylig udstedt Bekendtgørelse fra det ungarske Ministerraad tager Sigte paa en forøget Inddragelse af den kvindelige Arbejdskraft i det offentlige Tjeneste. Fremtidig skal 50 pCt. af al Arbejdskraft være Kvinder og ved Nybesættelser indenfor intellektuelle Grupper, i Kontorstanden, Forvaltningen samt den lettere Industri skal der arbejdes med indtil 80 pCt. kvindelig Arbejdskraft. Med Henblik paa gifte Kvinder, der ikke skal danne nogen Undtagelse, skal Systemet med Kollektivkøkkener, Vaskerier samt Statsbørnehjem udbygges yderligere. — Et Skridt videre i Bestræbelserne for en systematisk Ødelæggelse af Familien. (KIPA)

Katolsk

26. August 1951
99. Aargang
Nr. 34

Ugeblad

Pater Lombardi
og vor Tids Problemer

Pius XII i Castel Gandolfo

Stævnet i Øm

Lidt om Propaganda

Slut med Heroldsbach

Den meget omtalte Balletsag er foreløbig for ikke ubetydelige Kredse blevet en Sag om vor Presse og dens Folk. Det begyndte med den opsigtsvækkende Suspension af Balletmesteren. Publikum vidste intet om, hvad der laa bag, og Pressen erklærede, at heller ikke den vidste noget.

Faa Dage efter indledede flere københavnske Blade imidlertid en formelig Jagt paa Affærens »anonyme Bagmænd«, som den skrev, skønt den selv havde bragt Meddelelse om, at Klagerne over Balletmesteren var underskrevet af en hel Snes Navne. Tre af Navnene blev trukket frem, og i Bladene blev de paagældende sat under Anklage, idet man med Flid reducerede deres Kvaliteter og tillagde

dem lidet pyntelige Motiver til deres Klager. Der var stadig ingen, som vidste, hvad Klagerne gik ud paa, ingen der vidste, hvor godt eller daarligt de var underbyggede — og selvfølgelig mindst af alt nogen, der vidste eller kunde vide det ringeste om Motiverne.

Nu er Aviser jo af flere Slags. Der findes Blade, som nyder et Frisprog, fordi ingen tænkende Mennesker tager dem alvorligt. Har man en fri Presse, vil den daarlige Smag og den tarvelige Tankegang altid have sine specielle Organer. Det vakte imidlertid pinlig

Ballet og Presse

Opsigt, at et Blad som »Politiken« her gjorde fælles Sag med de uansvarlige. »Politiken«s Opsats om »Bagmændene« var et saadant Mønster paa Insinuation og Bagtalelse, et saadant Skoleeksempel paa uansvarlig Journalistik, at det mange Aar fremover vil kunne bruges i Undervisningen af vorde Presse-mænd som et klassisk Billede paa, hvad Usømmelighed i Pressen vil sige.

Hvad der vil komme ud af Balletsagen er de fleste af os — inclusive dette Ugeblad — uvedkommende. Men det er ikke det store Publikum uvedkommende, hvilken Presse vi har. — Dens Magt til at paavirke den offentlige Mening og folkelige Stemninger er saa stort, at vi — ogsaa for Pressens egen værdifulde Friheds Skyld — maa gøre Bladenes Folk opmærksom paa, at der til deres store Indflydelse hører et lignende Ansvar. Vi behøver ikke nærmere at paapege, hvori »Politiken« ved sin Behandling af Sagen har forsyndet sig mod de elementæreste Krav om journalistisk Sømmelighed. Kan Bladet ikke selv se det, vil det være fatalt for dets Anseelse fremover.

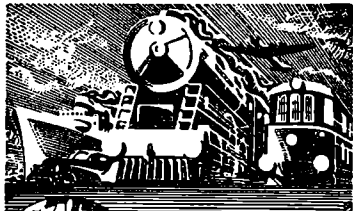
Det er ikke sikkert, at de skyldige Blade helt forstaar, i hvor høj en Grad det for umaadelig mange Mennesker langt mindre er Balletens Forhold end Pressens Forhold, der er blevet Genstand for alvorlig Bekymring. Hvilke intellektuelle og moralske Kvalifikationer kræver Pressens Selvdisciplin af sine Medarbejdere? — Papirmanglen er ikke en Undskyldning for, at Dagspressen undlader at tage dette Spørgsmaal op til Publikums Beroligelse.

Skt. Hans Kirke i Odense, Johanniternes skønne gamle Klosterkirke.

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet
København Brøndøls Kompagni
Nørregade 15 C. 9770

1/2 KÅLUNDS SÆBEFABRIKER, KOLDING

Monles & Andersens Eft.
K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Finn Amagerbro 125. Telefon Amager 4014

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til St. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører arbejdet ved Sct. Michaelis Gaard

Schulstad's
malte

Slagelse

GØR DERES INDKØB AF
vin - tobak - konserver
CITY
FREDERIKSGADE 1
(Et skridt fra klirren)

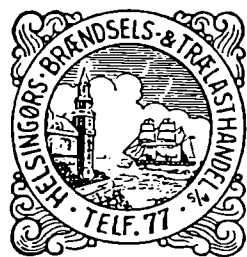
K. Jørgensen
aut. Installatør
Jern'onegade 4
Lys - Kraft - Varme
Telefon 1033
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

H. Askholm
SKOMAGERMESTER
1. Kl.s Arbejde
LØVEGADE 18
Leverandør til de katolske Institutioner

FISK - VILDT - FJERKRÆ
Gøtze's Fiskehus
TELEFON 718 OG 2518
Det er friskt fra Gøtze!

Reimers Konditori
Schweitzerplads 3
Telefon 293
Leverandør til de katolske institutioner

Helsingør

Kaas & Sørensen
Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 89 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Pater Lombardi om vor Tid

Disse Aar er i katolske Kredse kendetegnet bl. a. ved en overordentlig Interesse for sociale Spørgsmaal. I Frankrig f. Eks. er der Katolikker, hvis iurige Kamp for revolutionære sociale Reformers ofte bringer dem i ligefrem pinlig Opposition til mangt og meget, ikke blot i Samfundslivet, men ogsaa i Kirken. Det fører nødvendigvis til en Reaktion, saa andre vil forsvare disse Spørgsmaal helt fra Kristendommen og overlade dem til det politiske Liv alene. Derfor er det gunstigt fra Tid til anden at betragte den socialt betonedede Katolicisme i en eller anden af dens Udformninger for at prøve paa at vurdere dens Berettigelse og dens Grænser. Det er et saadant Forsøg, der i denne og en følgende Artikel gøres paa Grundlag af en af Social-Katolicismens mest vel-talende Forkæmpere, den italienske Pater Lombardi.

Den bekendte italienske Prædikant, Pater Lombardi S.J. og hans Udtalelser om vor Tids Problemer er Genstand for indgaende Drøftelser rundt om i den katolske Verden. Pater Lombardi er utilfreds med vor Samtid og ser hen til Muligheden af en ny kristen Epoke. Det er ikke udelukkende en social-religiøs Betragtning, han anlægger, men denne er dog central i hans hele Opfattelse. Denne bygger i meget væsentlig Grad paa italienske Forhold og bærer Præg af de alvorlige sociale og økonomiske Kriser, hans Land har været igennem, samt af de særlige Hensyn, der i Italien maa lages til Kommunismens betydelige Magtstilling der. Imidlertid taler han om »un mondo nuovo« og tilsigter at behandle de sociale Verdensproblemer. Derfor kan det være af Interesse at fremdrage Hovedtrækkene i hans sociale Opfattelse.

1. *Udviklingen til Dato.* Mennesket har brudt Forbindelsen med Gud for at indrette sit eget Liv og ikke mindst det menneskelige Samliv efter sine egne Ideer og støttet til sin egen Kraft. Her staar to store Forsøg overfor hinanden.

Liberalismen ønskede et Maximum af Frihed for den enkelte og et Minimum af Indgreb fra Statens Side. Den hviler paa en vis Tillid til den menneskelige Fornuft og den menneskelige Vilje. Staten er kun til for at beskytte og overvaage de enkeltes Frihed. Systemet har ubestrideligt haft store Resultater til Følge for den moderne Civilisations Udvikling. Men det har ogsaa vakt den økonomiske Egoisme og ved Koncentrationen af den økonomiske Magt i et Faatals Hænder ført til den moderne Kapitalisme. Derved er opslaaet den dybtgaaende Splitelse mellem Arbejdsgivere og Arbejdstagere og den dybe Kløft mellem de faas store Rigdom og de manges dybe Fattigdom.

Marxismen vilde raade Bod herpaa ved at lade Staten opgive Rollen som Tilskuers og i Stedet tildele den en afgørende og bestemmende Opgave. Staten skal eje Produktionsmidlerne og fordele Produktionens Resultater. Kollektiviteten er alt. Dermed var en social Forbedring af Arbejdernes Kaar givet, men ogsaa en Opgivelse af Friheden. Nu følger nemlig Statens Indgriben paa alle Omraader. Tænkes Kollektivismen ført til Bunds, er der ikke længere private Livsomraader. Derfor vil til syvende og sidst Religionen — der af Liberalismen var taalt som en Privatsag — ikke kunne

anerkendes. I sit Væsen er Marxismen ateistisk.

Kampen for Friheden har altsaa ført til Uretfærdighed og Massernes Undertrykkelse, medens Kampen for en kollektiv Retfærdighed har haft Frihedens Ødelæggelse til Følge. Derfor maa der søges en ny Vej — Frihed i Solidaritet. Den nye Vej maa anlægges efter Formlen: Saa megen Frihed, som er forenelig med virkelig Solidaritet, og saa megen Solidaritet, som er forenelig med Friheden. Dette er Kristendommens Løsning.

2. *Øjeblikkets Situation.* Arbejdet for et nyt System er vanskeliggjort derved, at Liberalisme og Marxisme har udformet sig til to overvældende stærke politiske Blokke — under Ledelse henholdsvis af Amerika og Rusland. De to Blokke staar uforsonlige overfor hinanden. To Verdener, to Fronter. Østblokkens Metoder er saa gruppevækkende, at man alt i alt uden Betænkning maa give Vesten Fortrinnet, fordi Moral og Religion og Kristendommens Virkeliggørelse dog endnu ligger indenfor det muliges Grænser i Vestens Lande. Men det forhindrer ikke, at der i begge Magtgrupper Ideologi findes Sandhedsbestanddele, og at det ogsaa derfor er nødvendigt at søge den tredie Udvej, i hvilken begge Ideologiers berettigede Krav kan blive virkeliggjort.

Gaar man nøjere ind paa den stedfundne Udvikling og den øjeblikkelige Situation, vil man se, at det centrale Spørgsmaal gælder Ejendomsretten.

3. *Ejendomsretten.* Her udvikler Lombardi følgende Tanker:

I og for sig er Jorden med alle dens Rigdomme til for hele Menneskeslægten. Men faktisk er Rigdommene yderst ulige fordelt. Dette er saa meget des værre, som det drejer sig om et Retsspørgsmaal. Rigdommen skal være Frugt af Arbejdet, og følgelig tilhører Rigdommene retteligt Haandens og Aandens Arbejdere. Da det er langt fra at svare til de faktiske Forhold, maa den sociale Retfærdighed her gribe ordnende ind. Men det maa ske under Hensyntagen til tre Grund-sætninger:

a) Retten til Privateje maa respekteres. Denne Ret beror paa Menneskets aandelige Natur. Mennesket lever ikke som et Dyr, der Dag for Dag nøjes med det, der falder paa dets Vej, men det har Vilje og Ret til at drage Omsorg for Fremtiden og derfor til at sikre sig Ejendoms-goder. (Man kunde tilføje, at ogsaa den menneskelige Frihed gør Ejendom nødvendig, thi uden

Ejendom er Mennesket helt afhængigt af andre og udleveret til deres Magt. Ogsaa Fællesskabet har store Fordele af Privatejendommen. Retten til Besiddelse er nemlig en Spore til Arbejde. Og disse Overvejelser gælder ogsaa Ejendomsretten til Produktions-goderne.

b) Alle Mennesker har Ret til en menneskeværdig Tilværelse. Det følger af den menneskelige Persons Værdighed og finder Udtryk i Selvopholdelsesdriften. Den bevirker, at ingen er tilfreds, før det har en Eksistens, der svarer til dets Værdighed. Derfor maa det for enhver være muligt at finde Arbejde og ved dette Arbejde sikre sig til Livets Fornødenheder for sig selv og sin Familie.

c) Foreligger der en Konflikt mellem de enkeltes private Ejendomsret og andres ikke-menneskelige Tilværelse, er det Statens Pligt at gribe ind. Der gælder den Grundsætning, at der retteligt af den enkelte kan kræves af det, der er nødvendigt for det fælles Vel, saaledes som Pius XI udtrykke ligt har formuleret det i Rundskrivelsen »Divini Redemptori«. Man maa derfor holde fast ved, at Retten til Eksistens er større og vigtigere end Retten til Ejendom.

Heraf kan der udledes vidtgaaende Beføjelser for Staten. »Den kan kræve af industrielle eller landøkonomiske Virksomheder, at de ansætter flere Arbejdere for at forhindre Arbejdsløshed. Den kan endvidere forbyde Afskedigelse af Arbejdere, naar der ikke foreligger en personlig Skyld til Afskedigelsen. Den kan gribe regulerende ind ved Hjælp af høje Skatter. Den kan kræve Udstykning af Storbesiddelse, naar det drejer sig om at afværge Sult. Den kan hindre Monopoldannelse, frem for alt af den anonyme Aktiekapital, som kun alt for let fører til et økonomisk Diktatur«, o. s. v. Dog maa Staten ikke gaa saa vidt, at Foretagenderne derved ruineres, for man maa ikke beskære et Træ saa stærkt, at det gaar ud. Lombardi opstiller her meget vidtgaaende og dristige Krav og siger da ogsaa selv, at han er klar over sine Meningers revolutionære Karakter.

Mærkværdigvis opstiller Lombardi sine Krav som Krav, der stilles af Evangeliet og af Jesus selv. Det er en dristig Formulering. Ejendomsproblemerne kan i Virkeligheden ikke løses umiddelbart ud fra Evangeliet. Det er rigtigere at sige, at det her drejer sig om Krav, som stilles af Naturretten og derved af ham, der er denne Naturrets guddommelige Skaber. Yderligere er den katolske Sociallære klart nærmere formuleret af det kirkelige Læreembede. Selve Jesu Evangelium frembyder visse Tilknytningspunkter, og det fordrer et socialt Sindelag hos de Kristne, men siger kun lidet om selve Udformningen af de institutionelle Forhold.

*

Saavidt Lombardi og hans egen Fremstilling af vor Tids sociale Spørgsmaal. I en anden, afsluttende Artikel vil vi ganske kort kommentere den italienske Prædikants Opfattelse.

Pius XII i Castel Gandolfo

Ubi Petrus — ibi ecclesia, hvor Petrus er, der er Kirken! — hvilket er udlagt, at Albanerbyen *Castel Gandolfo* for et Par Maaneder er den katolske Verdens Centrum. Den lille stille Flække, der Vinteren igennem sover sin Tornerosesøvn, er idag et Verdenscentrum. De mest mærkværdige Mennesker strømmer idag rundt i den lille Landsby i Haab om at faa et Glimt af den Hellige Fader. Allerede ved Morgengry jager utallige Vogne ud over Kampagnen, mod Castel Gandolfo, brede Dollargrin fylder de smalle Gader i Byen og alle stiler mod Pladsen foran Indgangen til den pavelige Sommerresidens, Sommermaanedernes Petersplads. Formiddagstimerne er Audiensernes Tid. Mennesker fra alle Verdenshjørner modtages her af den Hellige Fader, Troende og Vantro, høj og lav, rig og fattig i Flæng.

Indbyggerne i »Castello«, som Romerne kalder Landsbyen, er egentlig hvert Aar meget skuffede over, at de kun ser saa lidt til deres »Bysbarn«. En skønne Dag saa er han der pludselig og hilser dem fra Balkonen over Indgangen til Huset. Man venter med Længsel paa den Dag, da Paven lader Landsbyens Indbyggere komme ind i Residensen. Den kommunistiske Borgmester og hans Sogneraadsmlemmer pudser de høje Hatte og bliver modtaget i Privataudiens, medens Byens øvrige Honoratiories fylder de andre Sale, og efter at have »shaked hands« med Borgmesteren gaar Paven saa gennem de andre Sale og hilser paa de øvrige fremmødte. Hele Flokken er stillet op efter Rang og Stand. Der hersker Nervøsitet og Ophidselse overalt. Og saa kommer det store Øjeblik, da Paven viser sig paa Balkonen over Indgangen og hilser de tre Tusind længselsfuldt ventende — der slaar Ovationer mod ham, som selv Romerne ikke kunde gøre dem bedre efter.

Hvorledes lever Paven nu i denne rolige Sommerresidens? Benytter han virkelig Lejligheden til at hvile ud fra den anstrengende Virksomhed i Vatikanet med al dens Arbejde og traditionelle Forpligtelser eller fortsætter det hele bare herude? Der er sikkert mange, der med en vis Bekymring har stillet sig dette Spørgsmaal og som af ganske Hjerte ønsker, at den Hellige Fader dog bare for et Par Uger vilde unde sig en Smule Ro og Hvile. Disse bekymrede Sjæle til Beroligelse: Sommermaanederne i Castel Gandolfo er virkelig Afspænding for Paven. Tænk blot paa de rent umiddelbare Fordelte: her er intet »Hof« som i Vatikanet. Naar Paven gaar ud af Huset og omkring i Haven, saa er han helt alene. Her er ingen generende Kammerherrer, ingen tjenestegørende Prælater, ingen Sekretærer. Her er faktisk ikke andre end en Afdeling Schweizere, Chaufføren Mario Stoppa samt nogle faa Tjenestefolk, lige nok til at ordne Telefoncentralen og Husholdningen.

Ellers ingen. Sommerresidensen kunde jo overhovedet ikke rumme dem. Sammenlign blot med Graasten! Om Morgenens paa de Dage, hvor der er enkelte Audienser, kommer der ganske vist en Del Kammerherrer og Prælater ud til Castel Gandolfo inde fra Rom, men ved Middagstid kører de hjem igen, og efter Middag sænker Roen og Freden sig paany over Landsbyen.

»Castello«erne byder Feriebarnet Velkommen

NOTER

Fra Vikariatet

Det meddeles officielt, at Sognepræst W. Diekmann, Haderslev, er blevet udnævnt til Sognepræst i Fredericia. Den ny Sognepræst vil blive indsat i Embedet af Delegationen ved en Højtidelighed Søndag 2. September. — Samtidig er Pastor H. Borghols, Rektor ved St. Ansgars Kirke i Aabenraa, udnævnt til Sognepræst i Haderslev.

ORIENTERING

Den rette Propaganda

Kristendom og Propaganda er uadskillelige. »Gaa ud i al Verden...« Og stort set maa Propagandaens Værdi maales ved dens Effektivitet. God Propaganda er den, der virker, hvad den skal. Paa andre Omraader vilde dette være en hasarderet Paastand, som godkendte alle Slags ufine Tricks i Propagandaens Tjeneste. Men eftersom det drejer sig om Kristendom, og det ifølge Sagens Natur ikke er muligt at svindle Folk til sand Religion, kan vi her nøjes med at se paa Effektiviteten.

Det kræver psykologisk Forstaaelse og Finfølelse. Den gode Propaganda har ikke mange værre Fjender end sine klodsede Venner. De er paagaende, hvor de skulde være tilbageholdende, de er irriterende dogmatiske, hvor de først og fremmest skulde vise lidt Forstaaelse for, hvorfor Mennesker foreløbig er standset op ved den og den halve Sandhed.

Derfor er den sikreste Propaganda,

som alle ved, den enkle at være et godt Eksempel i ens egen Livsførelse. Det er det sværeste af alt, men ogsaa det virksomste — og det kan aldrig blive en Bjørnetjeneste, man derved gør Sandheden. For nybagte Konvertitter f. Eks. er det praktisk talt den eneste Propaganda, de bør tillade sig selv. Hvis de vover sig ud i anden Form for Propaganda, er de næsten sikre paa at gøre lige saa megen Fortræd som Gavn.

Næst efter Eksemplet følger den skriftlige Propaganda — og fortrinsvis i den rene positive Oplysnings Form. Polemik kan være en pinlig Nødvendighed, men bør aldrig opfattes som andet. Som oftest lukker den just de Døre, den haabede at kunne sparke op. Saglig Oplysning skader derimod aldrig, og er den forenet med Blik for den Situation, hvori de befinder sig, man vil tale til, kan selv den beskedneste lille Pjece faa uanet rige Resultater.

Dette som en Hilsen og Lykønskning til St. Ansgars Forlag og dens Serie »Katolsk Oplysnings Hefter«, hvoraf to nye netop er udkommet.

Efter Audienserne kører Pavens Vogn hen foran den Elevator, der forbinder Pavens Arbejdsværelse med Haven, og straks efter kommer Pius XII. Han bærer personlig en Mappe med Papirer og enkelte Bøger. Hans velmeriterede Chauffør, Mario Stoppa, knæler ned, tager mod Mappen og Bøgerne, hjælper den Hellige Fader ind i Vognen, og saa kører han Paven gennem Parkens udstrakte Alleer. Inden længe er Maalet naaet: en hyggelig, lille ottekantet Pavillon, næsten skjult under høje, uigennemtrængelige Stenenge. Her staar Paven af. Foran Pavillonen er der paa en bred Terrasse spredt et Tæppe ud, og her staar der et lille Skrivebord. Mario lægger

Mario Stoppa

Sagerne fra sig og fjerner sig med samt sit Køretøj. Og saa er den Hellige Fader alene i Middagsroen. Fra Terrassen har han en herlig Udsigt ud over Haven og Søen. Langt ude i Horisonten skimter han Havet, medens Heden sitrer over den romerske Kampagne. Men der er behagelig svalt her oppe under Stenegenes Skygge. Et Kirkeur falder i Slag, i det fjerne fornemmer man Lyden af et Tog, der rasler af Sted mod Albano. Her er intet Menneske at se i Miles Omkreds, ingen Forstyrrelser. Efter et Par Timers Forløb, hvor Tiden er gaaet med at gennemse Akter og Dokumenter, eller med at nedkradse Notater eller Bemærkninger til det læste, dukker Mario atter op, ligesaa lydlost som han forsvandt, — et Par fredelige Timer gaar jo alt for hurtigt.

Om Eftermiddagen, henved Klokkeren fire, ruller Mario atter op foran Elevatoren, og nu kører han den Hellige Fader et Stykke i den anden Retning. Paa en bred Plads, hvor en Fontæne plasker under Palmer og gamle Ege, sætter han Paven af, og nu starter den Hellige Fader paa sin daglige Spadsretur, der er en af hans mest yndede Vaner. Selv om det regner og blæser, saa gaar han sig en Tur en god Times Tid hver Dag herude. Ogsaa i Rom tager han sig en daglig Spadsretur, men da varer den kun

Castel Gandolfo ved Albanersøen - De pavelige Villaer øverst paa Skrænten

et Kvarterstid, men herude, hvor Luftten er ren og sval, ynder Paven at vandre vidt omkring. Som oftest læser han, medens han spadserer rundt herude — til Trods for, at man allerede medens han var Kardinal havde fraraadet ham det, idet man hævdede, at han paa denne Maade ikke fandt nogen Rekreation — han skulde nyde Naturen noget mere.

Saa spadserer han rundt paa den for ham saa karakteristiske Maade: hurtigt og spændstigt. Hans daglige Morgengymnastik har faktisk bragt mange Prælater til Fortvivlelse — under de store Ceremonier i St. Peter bevæger han sig ofte saa hurtigt, at de lidt mere fyldige Kardinaler, Ceremonimestrene og Kammerherrerne ikke ved, hvordan de skal holde Trit med ham. Men hvor vilde dette Syn dog glæde Kaptajn Jespersen!

Naar Spadsreturen er til Ende, vender Paven tilbage til Mario. Det er nu ved at blive køligere, og Solen staar lavt og trækker en Sølvstribe over Horisonten ud mod Havet. Parkens Træer staar ubevægelige, og Blomsternes og Buskenes mangchaande Dulte trænger ind gennem Vognens aabenstaende Vinduer medens Paven kører tilbage til Villaen. Inden Aftensmaden er der Tid til et lille Besøg i Kapellet — og saa begynder Pavens egentlige Arbejde. Pius XII er nemlig en Natteravn. Det, der overvejes og drøftes om Dagen, det fæstner han til Papiret i de sene Aftentimer. Med sin sirlige Haandskrift prenter han Dokumenter, Instruktioner, Direktiver, Meddelelser og Ordre. Saaledes gaar Tiden til henimod Klokkeren tolv, halvet — og ingen Læge, ingen Ven, ingen Raadgiver har været i Stand til at faa Pius XII til at aflægge denne Vane. Han vægrrer sig simpelthen ved at gaa i Seng førend Post og Meddelelser er gennemset: »Der er overalt Mennesker, som venter paa Os —«, plejer han at sige.

Benedikt XIV (1740—1758) residerede ogsaa herude, og han arrange-

rede endog Jagter og Ridt i Egnen omkring Castel Gandolfo, og Pius IX, der til og med residerede herude medens han var verdslig Fyrste, gjorde lange Udflugter i Omegnen, opsøgte afsides liggende Bøndergaarde, eller drak af og til et Glas Vin i et tilfældigt Værtshus. Men dengang kendte man heller ikke Radio og Telefon, man havde ikke Fjernskriver. Idag er det helt anderledes. Idag vælter Verdensbegivenhederne ind — ogsaa over Castel Gandolfo. Den Hellige Fader følger med hvadenten det drejer sig om Oversvømmelser i Amerika, truende Konflikter i den nære Orient eller Grænseepisoder i andre Verdensdele. Alt naar frem ogsaa til Castel Gandolfo. Der kører uafsladligt Vogne frem og tilbage mellem Rom og Castel Gandolfo, og en særskilt Telefonledning mellem Rom og Sommerresidensen sørger for at Paven stadig er i Kontakt med den store Verden og ikke mister Følingen med Virkeligheden. Der er simpelthen ikke mere Tid til Jagtudflugter eller Picnics i Skovene omkring Albano. Verden er blevet mindre og meget mere urolig.

Men trods alt betyder Opholdet herude en Rekreation for den Hellige Fader, en Del af Hverdagens tunge Byrder tages af hans Skuldre i Sommermaanederne. Han kan bedre smile herude end inde i det store Vatikan. Han taler herude mere ubekymret med sine eventuelle Gæster — Castel Gandolfo med sin Blomsterpragt, sine ældgamle, skyggefulde Træer og den kølende Vind, der stryger ind fra Havet, betyder virkelig en velfortjent Afspænding og Rekreation for den Hellige Fader. H. B.

Midt i Menigheden oplod Herren hans Mund og fyldte ham med Visdoms og Forstands Aand.

Introitus
paa St. Augustins Fest

Salmer til Guds pris Guds højhed og menneskets adel

8. Davidssalme

1. Til sangmesteren. Samme melodi som til salmen: Vinperserne. En salme af David.

Vers 2—5. *Salmisten sammentilgner Guds ophøjethed med menneskets medfødte ringhed.*

2. Herre, vor Herre, hvor beundringsværdigt er ikke dit navn på den hele jord, du, som bredte din højhed ud over himlen.

3. Af spædes og diendes mund har du beredt dig ros overfor dine fjender, for at holde modstander og fjende i ave.

4. Når jeg ser din himmel, dine fingres værk, månen og stjernerne, som du skabte:

5. Hvad er da mennesket, at du kommer ham ihu, eller et menneskebarn, at du tager dig af ham?

Vers 6—9. *Til gengæld fremhæver salmisten nu den ære og magt, hvortil Gud har ophøjet mennesket.*

6. Du gjorde ham kun lidet ringere end englene, med ære og hæder kroned du ham.

7. Du gav ham magt over dine hænders værk, alt lagde du under hans fødder.

8. Småkvæg og okser alle tilsammen, og desuden markens vilde dyr.

9. Himlens fugle og havets fisk, alt hvad der farer ad havenes stier.

10. Herre, vor Herre, hvor beundringsværdigt er ikke dit navn på den hele jord.

Paa grund af papirsituationen bortfalder de udførlige forklaringer af Davidssalmerne. De erstattes af de allernødvendigste bemærkninger. I vers 1. står der et musikudtryk, som man har tydet således: »Vinperserne« er det første ord i et syngestykke, efter hvis melodi denne salme skal synges. — I vers 6 er der tale om enten Gud eller

de engle, der omgiver den Eviges trone. I Hebræerbrevet bruges denne tekst om Kristus, i hvem versets indhold er blevet til virkelighed på en særlig påfaldende måde (Heb. 2, 6—9). — Af vers 7 citeres ordene: »alt har du lagt under hans fødder« i 1. Kor. 15, 27 og bruges igen om Kristus.

8. Davidssalme er en af de mange salmer, som er digtet til Guds pris og skal skildre Herrens ophøjede majestæt, hans visdom og magt, hans forsyns styrelse, hans retfærdighed, barmhjertighed og mildhed. Af disse salmer kan man lære, hvorledes vi kan opfylde den første pligt, som vi mennesker har overfor Gud, nemlig at lovprise hans hellige navn, d. v. s. alt det, han har åbenbaret os om sig selv, om sit væsen og sine gerninger.

I sig selv er denne salme en af de yndefuldeste, vi har. Hvad lyrdrengen David ved synet af stjerne-

himlen i nattens dybe stilhed en gang følte, overvældede ham og fremkaldte i hans hjerte en grænseløs beundring for den Almægtige, der har skabt himmel og jord. Det var ham også umuligt at fatte den værdighed, hvortil Gud har ophøjet et så lille væsen som mennesket. Vi er jo, som Skriften på de første blade siger, *skabt i Guds bilde* og lignelse, d. v. s. med åndelig erkendelse og fri vilje, vi har en uødelig sjæl og er gjort til herrer over naturen, som vi skal bruge og styre i hellighed og retfærdighed, med visdom og troskab mod Gud og hans hellige lov. Med disse ord er der sagt noget af det dybeste, man overhovedet kan sige om os og vor bestemmelse. Lad os da være opfyldt af lige så stor ærbødighed og taknemlighed, som David var det, da han sang sin salme om Guds storhed og menneskets adel.

F. K.

VALFARTEN TIL ØM

End ikke den lunefulde danske Sommer havde kunnet afskrække de henimod 800 jyske og fynske Katolikker, der i Søndags samledes til Gudsmødersvalfarten i de gamle Klosterruiner i Jyllands Hjerte. De kom fra nær og fjern, en Skare endog fra det fjernestliggende Nyborg, for i Lighed med Københavnerne, der hvert Aar drager til Aasebakken, at yde Gudsmøder deres Tribut ved at skabe en Valfart til Øm, og de kom ikke til at fortryde det. En let Brise strøg hen over det herlige danske Landskab, da Pontifikalmessen var forbi, og Processionen satte sig i Gang. Hs. Excellence Biskoppen, der har vist Ømvalfarten saa stor Interesse, holdt en inspirerende Tale om Valfartens Betydning for Danmark.

Ved Eftermiddagsmødet talte Pater L. Brunnicardi C.S.S.R. om Katolikernes Pligter og Opgaver i vor Tid, og

Kommunistfører pryglet

Paa et kommunistisk Partimøde i Nærheden af Rom blev et Medlem af Partiet fra Bologna for nyler under en Tale trukket ned fra Talerstolen og pryglet saa læsterligt, at han maa indlægges paa Hospitalet, fordi han havde fremsat nogle nedslættende Bemærkninger om Gudsmøderdyrkelsen. Det er bemærkelsesværdigt, at Tilhørerne gav Taleren deres Bifald, da han talte om de sociale Misforhold i Italien og de andre vesteuropæiske Lande, men hans Bemærkninger om Mariadyrkelsen havde man aabenbart ikke den ringeste Sans for. (KIPA)

Direktør Schultz om Alterets Sakramente. De store Afstande tvang til et tidligt Opbrud — men der er skabt en Tradition, som forhaabentlig vil leve og vokse i Lighed med den aarlige Valfart til Aasebakken.

UGEBLADETS FEUILLETON 35.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Det var langt ud paa Natten, da Coudrin forlod Sygehuset.

»Aa, Hr. Pastor,« sagde Søster Ave imidlertid, da Præsten var ved at gaa, »her var nogen idag, der saa indtrængende bad, om De vilde komme til en syg, der trængte til Deres Besøg.«

»Hvor er det henne?« spurgte Præsten.

»Ja, det er jo det forfærdelige,« svarede Søsteren helt uheldig. »Det er i Trefoldighedsklosteret, i et lille Tagkammer i Bagbygningen. Men De ved jo, at det er der, at de Westermannske Soldater huserer. Hvis de opdager Dem der, saa er de fortabt.«

»I Trefoldighedsklosteret,« gentog Præsten eftertænksomt.

»Jeg maatte jo sige det til Dem,« indrømmede Søster Ave. »Men De maa ikke gaa derhen. Det er alt for farligt.«

Coudrin saa imidlertid alvorligt paa Ordenssøsteren og svarede:

»Jeg vilde endog bære Vor Herre til Helvede, dersom jeg kunde frelse en Menneskesjæl dermed.«

Og Søster Ave bøjede beskæmmet Hovedet.

»Ja, maaske skal De gøre det. Klokken to venter en Kvinde Dem ved Indgangen til Trefoldighedsklosteret. Men vær forsigtig. Der løber en væmmelig stor Køler rundt derinde om Natten.«

»Jeg skal nok være forsigtig,« lovede Præsten. »Jeg kan i Mellemtiden aflægge et andet Besøg. Henne i Vindmøllegade er der en anden, der venter mit Besøg.«

Et Ur faldt i Slag, da Coudrin drejede ind i Vindmøllegade. I Nærheden af det Hus, hvor den Syge laa, stod

der en Kvinde og ventede paa ham.

»Aa, skynd Dem, Hr. Pastor,« hviskede hun hastigt til ham. »Det staar sløjt til med min Naboerske. Og De har til og med Held med Dem: hendes Mand, der er en rødgloedende Jakobiner, er tilfældigvis ikke hjemme. Han er henne i Klubben endnu. Og tænk Dem, han har truet sin syge Kone og sagt, at hvis han traf en Præst hos hende, saa skulde han ikke slippe levende ud af Huset. Men skynd Dem.«

Den syge Kvinde var ovenud lykkelig, da Præsten meddelte hende Absolutionen og rakte hende Herrens Legeme. Og Coudrin rakte hende ærbødig Sakramentet, som han i den senere Tid har hos sig til Stadighed.

»Se, det Guds Lam, der borttager Verdens Synder.«

Men i det samme knagede en Dør nedenunder. Der lød tunge Trin op ad Trappen. Den Syge udstødte et lille hæst Skrig.

En Judas-skæbne

Ifølge Meddelelse, der er indløbet til Schweiz, har den berygtede ekscommunicerede ungarske Præst »Paler« Stefan Balog, sidet arresteret i Budapest siden midt i Juni. Balog havde siden Ungarns Besættelse samarbejdet med Kommunisterne og har været et villigt Redskab for den fanatiske Katolikkjende Josef Révai. Balog havde nu tilsyneladende udspillet sin Rolle, idet Regeringen har oprettet Kirkedepartementet under Stefan Kossas Ledelse, og nu ønsker man aabenbart at blive ham kvit. Han var en Overgang Medlem af Parlamentet og havde ligeledes Sæde i Folkerepublikens Præsidium. (KIPA)

Polens Primas genindvier Domkirken i Breslau

Den polske Kirkes Primas, Ærkebiskop Wyszynski i Warszawa, har været til Stede ved Genindvielsen af den genopførte Domkirke i Breslau, der som bekendt nu er paa polske Hænder. Ærkebiskoppen celebrerede Pontifikalmessen og holdt Prædiken i Nærværelse af et stort Antal polske Biskopper. Højlideligheden overværedes af Ministeren for Departementet for kirkelige Anliggender, Bida.

(CND)

Moder Agnes i Lisieux død

I en Alder af 89 Aar døde for nylig i Karmel i Lisieux Priorinde Agnes de Jesus, en kødelig Søster til den hellige Therese af Jesusbarnet. Afdøde var den første af Familien Martin, der indtraadte i Karmel i 1882 og hun var Priorinde der i 50 Aar. Endnu lever

der en Søster til den hellige Therese, nemlig Celine, der ogsaa er Ordenssøster og bærer Klosternavnet Søster Genieve de la Saint-Face. (CND)

„Uklog Iver“ - i Ungarn

I Henhold til en Bestemmelse, der er indført paa Hospitalerne i Budapest, vil Meddelelsen af den sidste Salvelse fremtidig kunne betragtes som et Angreb paa de syges personlige Frihed. Det er derfor ikke tilladt Læger og Sygeluspersonale at gøre de syge opmærksom paa Betimeligheden af at modtage Sakramentet, men de syge skal fremtidig selv fremsætte Ønske derom. Ingen fremmed Præst vil fremtidig faa Adgang til Hospitalerne, idet »uklog Iver« kan foranledige Situationer, der er i Modstrid med den syges egne Interesser. (KIPA)

Samtlige Klostre i Tseko-slovakiet er nu ophævet

Vatikanets Radio bragte i sidste Uge en Beretning om den religiøse Situation i Tsekoslovakiet paa Grundlag af Oplysninger fra en Præst, der var flygtet til Østrig fra Tsekoslovakiet.

Samtlige Klostre i Tsekoslovakiet er nu lukket, og Munkene er deporteret til Tvangsarbejde i Landbruget eller i Bjergværker. Under sit Ophold i en af de største tsekske Koncentrationslejre havde paagældende gejstlige haft Lejlighed til hver Dag at betragte en stor Gruppe Ordenssøstre, der stadig bar Ordensdragt og samtidig arbejdede paa Markarbejde — under Opsyn af sværtbevæbnede Vagtposter. I samme Koncentrationslejr opholdt der sig i alt henimod 600 katolske Præster.

(KIPA)

J korte Træk -

I Anledning af 100-Aarsmindet for den hellige Jean-Baptiste de la Salle udsender det franske Postvæsen i nærmeste Fremtid et Mindefremærke til en Værdi af 15 Francs. Der agtes ligeledes udsendt to Mindemærker i Anledning af Dogmeproklamationen sidste Aar. (KIPA)

Den ægyptiske Regering har for første Gang givet Tilladelse til, at den ægyptiske Radio transmitterer en katolsk Messe. (CND)

I Nijmegen er der lagt Grundstenen til en ny Bygning for det medicinske Fakultet for det derværende katolske Universitet. Det ny Fakultet vil efter Beregningen kunne optage sin Virksomhed nu til September. (KIPA)

National Broadcasting Company paabegynder 30. September daglig regelmæssige religiøse Fjernsynsudsendelser. Det ugentlige Program vil komme til at omfatte tre Udsendelser for Protestanter, to for Katolikker og en for Jøder. (CND)

Paa Grundlag af en Overenskomst mellem den sydafrikanske Regering og den Hellige Stol er der indført Militærsjælesorg i Sydafrika. Ærkebiskoppen af Prætoria, Mgr. Garner, er udnævnt til Biskop for Armeen.

(CND)

De tyske Biskopper har i Dagene 21.—23. August været samlet til den aarlige Bispekonference under Forsæde af Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings. Det er første Gang, at Biskop Wienken af Meissen (i Sovjetzonen) samt den nyudnævnte Biskop Weskamm fra Berlin har deltaget i Konferencen. (KIPA)

»Aa, Gud, min Mand,« stønnede hun. Men Præsten lod, som om han slet ikke hørte det, og fortsatte med rolig Røst de hellige Bønner:

»O, Herre, jeg er ikke værdig, at Du gaar ind under mit Tag ...«

Døren aabnedes med et Brag, og en raa, vildt udseende Mandsperson stolprede ind i Værelset.

»Hvad foregaar der her?« lallede han, da han saa Præsten med Hostien i Haanden. Og med et Raseriskrig greb han efter Kniven, som han bar ved sit Bælte. »Hvad er .....«

Men Peter Coudrin saa ganske roligt paa ham og sagde saa med bestemt Røst:

»Her er Gud til Stede. Knæl ned! O, Herre, jeg er ikke værdig .....«

Jakobineren vaklede et Øjeblik som et Dyr, der var blevet ramt af Slagterens Økse, saa sank han pludselig i Knæ og vovede ikke engang at løfte Blikket mod Præsten.

»O, Herre, jeg er ikke værdig .....«, .

lød det paany med sikker og rolig Røst gennem Sygeværelset, og Peter Coudrin rakte den syge Vandringsbrødet. I Ro og Mag meddelle han saa den sidste Salvelse, men Jakobineren listede sig lamslaet bort igen.

Kirkeuret slog to rungende Slag, da Peter Coudrin paany stod foran den vældige Jernport ind til Trefoldighedsklosteret. Der hørtes ikke en Lyd ud fra Gaarden og Bygningerne, der var næsten uhyggeligt stille. Der var ikke Lys i noget Vindue, kun i et Tagkammer kunde man skimte en ganske svag Lysstribe. Det var sikkert der, at man ventede paa Præsten. Peter Coudrin stod længe og ventede paa Kvinden, der skulde føre ham til den syge. Klokkeren blev halv tre og der kom stadig ingen. Skulde han maaske vende hjem med uforrettet Sag? Det vilde dog være umuligt for ham at finde Vej alene gennem Bygningens Virvar af Gange.

Men saa fik han paany Øje paa det

svage Lys deroppe i Tagkammeret. Det var som om det ængstelig ventede paa ham. Der var et Menneske, som ventede ham i Dødens Kamp; han kunde simpelthen ikke bevæge sig til at vende om.

Klokken blev tre. Det var umuligt at vente længere. Om en god halv Time stod Solen op, og han maatte ubetinget tilbage over Claim inden det blev helt lyst.

Utaalmodigt begyndte han at ruske i det svære Jerngitter uden at ænse Faren for at Hunden skulde give sig til at gå. Men der hørtes ikke en Lyd. Fortvivlet ruskede Præsten i de massive Jernslænger. Men hvad var det? Den vældige Port synes at give efter, den løste sig fra sine Hængsler, styrtede mod Jorden. Det lykkedes i sidste Øjeblik Præsten at springe til Side, ellers var han blevet dræbt, og med en øredøvende Larm styrtede den tunge Jernport til Jorden.

(Fortsættes)

GUDS FRYGT

»Alle blev grebet af stor frygt« . . . Så ofte taler de hellige bøger om denne frygt, om gudsfrygt. Denne frygt kan misforstås og bliver ofte misforstået.

Den er ikke angst — hvorfor skulle folk også ængstes, når en stor sorg bliver taget fra dem, som det skele ved Naim's port og andre steder? Det er heller ikke frygt for en truende fare eller en uvis mørk skæbne. Intel af alt dette »truer« i Naim, tværtimod! Og dog blev folk grebet af frygt, stor frygt. Hvad skal det betyde?

Mon ikke dette, at folk ved den dødes opvækkelse pludselig blev rystet i deres inderste sjæl, da de stod overfor Guds majestæt. Nu kunne de fornemme og sans, at vi mennesker ikke har liv og eksistens af os selv, men modtager den af den evige Guds majestæt. Vi skabninger er af Ham; fra Ham modtager vi, også vi, ikke blot den døde og nu aller levende, selve vor tilværelse; altså ikke blot en eller anden gave, men selve det at være til kommer fra Gud, der har sin egen væren af ingen anden. Denne dybeste religiøse oplevelse kan ryste selv sløve sjæle ud af de vante folder. Dette er den store frygt, gudsfrygt. Pater.

Hvor mange mennesker siger denne dato noget virkeligt: Dagen for Danmarks officielle nej til Tyskland? Men man kommer uvilkårligt til at tænke på hele besættelsestiden engang imellem, og især når en sådan minde dato nærmer sig.

For mange, som læser denne artikel, er erindringen om besættelsestiden svag, men det er der intet mærkeligt i, fordi de dengang var børn, som lykkeligt blev bevaret for al for store lidelser. Men nu er de ved at blive voksne og skal være med til at forme tilværelsen for andre og for kommende.

Det er derfor ingen skade til, at vi får noget at vide om den tid; denne mærkelige tid, hvor store dele af den danske befolkning stod sammen i et virkeligt sammenhold, et sammenhold, som næredes af ønsket om at bekæmpe

Hvis du er telefondame,

postbud, husassistent eller togmand, så sørg for at bede dig fri på følgende dage:

8.—9. sept. Leder-weekend i Roskilde.

28. septbr. Douglas Hydés foredrag i Studenterforeningen i København.

28. okt. Hele søndagen: Krist Kongesfest, der i København fejres med reciteret messe og film-fremvisning af »Spillet om en vej, som til himlen går«.

På lederweek-end til Roskilde

Nu er sommerferien slut — og med den glider også de herlige dage på Øm for alvor ud af kalenderen — dvs. nej, ikke helt. Øm genoplives jo atter et par dage her i efteråret — Ømskolerne genopstår, og selvom det kun er for lidt over 24 timer — så er det dog nok til, at vi atter føler ånden fra

Øm — den ånd, hvori alle beder og arbejder for at nå frem til problemernes løsning, og hvori vi alle skoles til vort arbejde for vore katolske kammerater i Danmark.

Vi håber, at vi i et af de nærmeste numre af Stafetten kan give oplysninger om den fynske og den jyske lederweek-end. I dag vil vi fortælle om den sjællandsk-københavnske:

Den finder sted i Roskilde, på St. Josefs skole, og tidspunktet er 8.—9. septbr. Gejstlig leder er pater Wolfisberg. Programmet omfatter rundbordssamtaler om »opdragelsen til katolik« og »hvordan kan vi samarbejde med spejderne og A. C.«. Endvidere en »time« i leder-teknik og et foredrag af pater Wolfisberg om »leders livs-stil« — hvad det er for noget mærkeligt noget, det kan du jo selv komme og få opklaret den 8. septbr.

Til denne leder-weekend indbydes alle og enhver øst for Storebælt, som *aktivt* og *ansvarsbevidst* deltager i foreningens arbejde — altså ikke bare bestyrelsesmedlemmerne. — Men man skal kun komme, hvis det er eens hensigt virkeligt at få noget ud af det — andet end en »udflugt« til Roskilde. Hvis der ikke er noget ungdomsarbejde i dit sogn, så henvend dig til sognepræsten — han har fået tilsendt tilmeldingsblanketter — eller skriv til Anker Tiedemann, Vennemindevej 51, København Ø. *ati.*

det onde, og at yde et bidrag til, *at noget bedre kunne vokse frem.*

Både rige og fattige, gamle og unge, kristne og ikke-kristne var med til at danne dette fællesskab. Og da freden kom forsøgte de at få et samarbejde igang, som skulle kunne bære ind i fremtiden. Dette storslåede billede af et virkeligt enigt folk, som arbejder sammen, fik aldrig liv; modsætningerne var for store og kærligheden kunne ikke bære; — og det var en stor skuffelse for mange.

Taler man i dag om besættelsestiden er det oftest kun for at sværte modstandsbevægelsens folk: De var grusomme i behandlingen af deres fanger, de fik provokeret dommerne til at give strenge straffe osv. Men sådan tale er uretfærdig. Kan noget menneske forlange, at et andet skal være en helgen? Og da disse mennesker ikke var helgener, skete disse fejltagelser, det må beklages, det skal beklages, men det må ikke komme til at dække over modstandsbevægelsens indsats, fordi det vil være at begå en endnu større uretfærdighed.

Det er noget helt andet, der skal tales om og mindes.

Hvis d. 29. aug. skal fejres på den rigtige måde, kan det kun ske ved, at vi prøver på at forestille os det sammenhold, som bestod dengang, og at sammenholdet nåede omkring store dele af det danske folk. Og så skal vi prøve at tage den arv op. Vi unge katolikker har i mangt og meget de samme idealer, som besjælede den tid. Og så vi ønsker at skabe virkeligt sammenhold i landet, at udrydde virkelige og opdagede modsætninger og at give enhver gode og sunde forhold at leve under, for at udtrykke det jævnt. Men samtidig vil vi i en tid, som rummer så meget usikkert, huske at vi heller ikke er helgener og kan begå store fejl, og at vi derfor, for at kunne udrette det rigtige, må bede alle helgeners Fader om hjælp til den store opgave. *Oluf Bohn.*

Vel mødt i . . .

Århus: Sø. 26.: Vi begynder sæsonen med en god tur til Helgenæs. Nærmere i udhængsskabet.

Amager: Lø.—Sø. 1.—2.: Weekend-tur til Rude skov. Pris kr. 7,00. Afg. fra Hhg. lø. 1. kl. 15,30.

Frederiksberg: On. 29. kl. 19,30: Cykletur fra kirken, hvis vejret er godt.

Lynby: Sø. 26. kl. 9: Messe, derefter cykletur til Åsebakken. Lø. 1.: Den nye sal indvies i aften ved en lille fest. Sø. 2. kl. 9: Reciteret messe med fælleskommunion.

Haderslev: On. 29.: De, som har deltaget i weekend-turen til Flensborg, fortæller om deres oplevelser.

Horsens: To. 30. kl. 20: I aften giver vi en hånd med til den forestående bazar, for at resultatet kan blive så fint som muligt.

Jesu Hjerte sogn: Lø. 1. kl. 19,30: I aften leder Jørgen månedens aften-tur.

Odense: Fr. 24. kl. 19,30: Åbent hus i salen. Sø. 2.: Efter messe tager vi på tur til Langø.

EN NOTESBOG

Allerede i september og oktober afholdes vintersæsonens første lederweekends, hvortil alle ledere (dvs. unge, der er interesserede i det katolske ungdomsarbejde) er velkomne. Mange forskellige problemer vil blive behandlet på disse weekends — men mon ikke også du har et par spørgsmål, du kunne lide at få frem?

Anskaf dig allerede i dag en lille notesbog, og nedskriv i den ethvert spørgsmål, forslag eller problem, som du kunne tænke dig at få behandlet på leder-weekend'en.

Det er i det hele taget slet ingen dårlig idé med sådan en lille bog. Tænk på, hvormange gange anderledes troende har sat dine teologiske kundskaber på en hård prøve, og du har lovet dig selv, at første gang, du så en præst, ville du spørge ham om dit eller dat — og når du så traf præsten, havde du glemt, hvad det var, du ville spørge ham om.

GIFT GARTNER - CHAUFFØR

i uopsagt stilling søger plads 1. nov. Er kendt med alt vedr. have, endvidere med fyring, automobilkørsel, servering, rideheste, småreparationer m. v., herskabsvant. Skolebetjent, portner eller lign. har

også interesse. Hustruen kendt med sygepleje samt husholdning. Villig til enkelte timer daglig. Fineste referencer, kendskab til polsk og en del engelsk. Billet nrk. 17 modtager bladets annonceekspedition, Stenosgade 7, 4., Kbhvn. V.

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg
Mynsteravej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Iltog Gas . Autogenevejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester

Telefon 620
Leverandør til katolsk Kirke

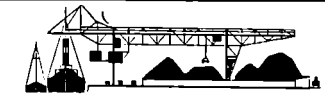
Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Reserveret H. J.

A/S Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Roskilde

Roskilde Papirforretning

Sct. Olgade 24 . Telf. 3131
Papir, Fyldepenne, Pencil,
Foto og Kontorartikler
Specialist i Fyldepenne

ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369

Frøderik Wismanns Ligkistemagasin

Tlf. 882. Hjørnet af Jernbanegade
og Toldbodgade

Stort Udvalg i Ligkister til alle Priser.
Alt vedrørende Begravelser ordnes.
Ligbil og Rustvogn leveres.

K. A. Jørgensen Absalonsgade

Prøv vor ekstrafine
Kaffe, Vine og Chocolader

Støt Annoncererne!

Algades Farvøhandel

ROGER G. PETERSEN
R. Guhle's Eftf.
ALGADE 17 - TELF. 822
Leverandør til de katolske Institutioner

H. Weber

Tønmester

Maskinsnedkeri

C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgenegade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

Sambo

OLSGADE 8 . TELEFON 3129

IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD
Aldt friske varer . Is og decerter udbringes

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malermester

Telf. 1694 - 228

Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923
Leverandør til katolsk Menighed

Ejgod Jørgensen Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør

Mønsterbageriet Olgade 17. Tlf. 1365
anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

Alt i Isanretninger og Desserter

Radio - Cykler

De kan faa en Konto hos
Freddy Hansen
Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Bedste Indkøbested i Roskilde

Thomas Larsens
Kontantforretning
CROME & GOLDSCHMIDT

Roskilde Mejeri

Borgerdiget . Telefon 349

Dom-Apotheket . Roskilde

J. Augsburg

Forbindsstoffer
Sygeplejeartikler

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

August—September.

26. S. 15. Søndag e. Pinse (706—(grøn) 67); 2. Bøn: St. Zephyrinus (1059), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
27. M. St. Josef af Calasanz (1059); (hvid) alm. Præf. (525).
28. Ti. St. Augustin (1060); 2. Bøn: (hvid) St. Hermes (1061); alm. Præf. (525).
29. O. St. Johannes Døbers Halshug- (rød) gelse (1062); 2. Bøn: St. Sabina (1063); alm. Præf. (525).
30. T. St. Rosa af Lima (1066); 2. (hvid) Bøn: St. Felix og St. Adacutus; alm. Præf. (525).
31. F. St. Raymond Nonnatus (1067); (hvid) alm. Præf. (525).
1. L. Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: St. Ægidius (1067), 3. Bøn: 12. h. Brødre (1024); Præf. (522).
2. S. 16. Søndag e. Pinse. (grøn)

D. K. K. F. Retræte for damer

Retræte med efterfølgende højskole vil blive afholdt på Dalum kloster i dagene 2.—8. september under ledelse af pater Fr. Poppe S.J.

Udgiften for deltagelse bliver kr. 35,00 for alle dagene (kr. 5,00 ekstra, hvis der ønskes enkeltværelse). Senge- linned, håndklæder og serviet samt sukkermærker bedes medbragt.

Anmeldelse til fru Madeleine Bache, Poul Møllersvej 27, Odense.

Radio

Udsendelsen af Maria Himmelfart-Dagens Andagt fra Sakramentskirken i Søndags Kl. 14 blev overordentlig vel aflyttet og modtaget med stor Tilfredshed. Efter Aftale med Statsradiofonien vil der næste Aar i Maj og i August atter blive transmitteret katolske Guds-tjenester om Eftermiddagen.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementspris 4, 50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Melrup 3385 og 3413x

Professor, dr. polit.

K. A. WIETH-KNUDSEN

Sexualoplysning og Fosterdrab

Kr. 5,00

Det temperamentsfulde, men vægtige indlæg i en af tidens mest aktuelle debatter vækker opmærksomhed ved sin fra sociologisk hold etisk begrundede stillingtagen, der er sjælden at møde i bøger om emnet.

Arne Frost-Hansens Forlag

REJS PÅ KVALITETSREJSE

Selskabsrejser afgår hver uge til Italien, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Østrig, England-Skotland, Sverige, Norge og Danmark. Priser fra 195 til 1485 kr. Forlang det store røde rejseprogram og indmeld Dem snarest!

Hvis ingen af selskabsrejserne passer ind i Deres ferieønsker, arrangerer vi gerne Deres rejse individuelt, leverer alle billetter til originalpriser, reserverer hoteller, pladsbilletter, sovevogne o.s.v. Til studiekredse, skolebørn etc. kan udstedes jernbanebilletter med op til 50 % reduktion.

I alle rejseanliggender, henvend Dem trygt til

Jørgensens rejsebureau

Jernbanegade 7 . København V

Telefon Central 2251 . Byen 9580

Guardini: Guds Moders Rosenkrans

64 s., kr. 2,00.

Ugebladets artikel om reklamen i Kirkens tjeneste vil sikkert vække genklang landet over hos dem, hvem det ligger på sinde at udberede troen.

Sankt Ansgars Forlag har netop udgivet 3. og 4. hefte i serien »Katolsk Oplysning« — en række småhefter, hvis populære og fangende omslag er et udslag af ovenstående tanke.

Guardini: Guds Moders Rosenkrans er den ideelle oplysningsbog om emnet. Den, der læser den ligevægtige og enkle forklaring af den gamle bøn, kan ikke andet end give forfatteren ret: her må alle de gamle fordomme vige og falde til jorden.

Desuden giver forfatteren en glimrende bertagning over hver af de 15 mysterier, der nok kan give stof til meditation for katolikker.

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 . KØBENHAVN . PALÆ 4777

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

Esbjerg

<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLØV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLoug's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospital Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>	<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Telefon 146 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Chr.Søndergaard <i>1. Kl. Skotøjsreparation</i> Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Tlf. 1667 Alt i Kød, Fløsk og Paafæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> <i>Jyllandsg 111 . Tlf. 1842</i> udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruclfike og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 39</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 153 - 155. Byens største Mejeri.</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sot. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952 1 Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Dellkattesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Olarmester Tlf. 334 Vestergade 2 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Klørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>V. Sømmer Lauritsen 1ste Kl. Skotøjsreparation Kongebrogade 39 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>

100.000 Pilgrimme

i Czenstochowa

Over 100.000 polske Katolikker valfartede i Aar paa Marias Optagelsesfest til Czenstochowa, Polens største Mariavalfartssted. Da de polske Statsbaner havde afslaaet at indsætte Særtog til de mange Pilgrimme, betjente disse sig af alle mulige til Raadighed staaende Trafikmidler. Ogsaa i Warszawa samt i mange andre polske Byer fandt der paa denne Dag store religiøse Festligheder Sted. (CND)

5 Mill. katolske Skolebørn i USA

Ifølge den seneste Statistik besøges de katolske Skoler i USA nu af 4.939.164 Elever, som undervises af 111.095 Lærere og Lærerinder. De katolske Universiteter i de forenede Stater har kunnet notere en Tilbagegang i Antallet af Studerende som Følge af Korea-Krigen. (KIPA)

»Kirkestatut« i Albanien

Det officielle albanske Pressebureau meddeler, at den katolske Kirke i Albanien nu maa afbryde enhver Forbindelse med Vatikanet. I en af den albanske Nationalforsamling vedtaget »Kirkestatut« bestemmes det — ifølge nævnte Bureau — at den katolske Kirke i Albanien i Fremtiden ikke maa opretholde nogen som helst Forbindelse med Vatikanet, hverken paa det organisatoriske, økonomiske eller politiske Omraade.

»I »Kirkestatutten« hedder det videre, at den katolske Kirke i Albanien er en juridisk Person, der udelukkende har national Karakter. Kirken vil paa Anmodning fra Episkopetet kunne erholde Statssubvention.

Det bestemmes endvidere, at de albanske Biskopper vel maa pleje Meningsudveksling »om religiøse Anliggender« med »religiøse Institutioner og Organisationer i Udlandet«, men at den Meningsudveksling maa foregaa via de officielle Instanser. (KIPA)

Tito fortsætter -

Ifølge Meddelelser, der er indløbet fra den slovenske Grænseby Maribor, fremgaa det, at Kirkefølgelsen i Jugoslavien fortsætter. For nylig har Biskoppen i Maribor visiteret en Del Landsbyer i sit Bispedømme samt meddelt Konfirmationens Sakramente. I hvert Sogn mødte det politiske Politifrem og underkastede baade Biskop og Sognepræst et strengt Forhør. Det var saa aabenlyst Hensigten at forhindre Biskoppen i at visitere, men da han ikke vilde føje sig, forbød man ham simpelt hen at fortsætte Visitationen. (KIPA)

URBI ET ORBI

Skarpere Kurs i Polen?

Ifølge en Meddelelse i Vatikanets Radio skal der til den polske Hovedstad være ankommet et Antal russiske Ekspeditioner i kirkelige Anliggender. Man nærer i denne Forbindelse Frygt for, at de polske Kommuniste nu efter Kardinal Sapiehas Død vil genoptage Kampen mod Kirken i skærpet Form. (CND)

Slut med Heroldsbach!

»Osservatore Romano« har under 31. Juli offentliggjort et Dekret fra Officiums-Kongregationen vedrørende de paastaaede Gudsmoderaabenbaringer i Heroldsbach (i Bispedømmet Bamberg). Efter indgaaende Prøvelse af Akterne og Dokumenterne vedrørende »Aabenbaringerne« kommer Kongregationen til følgende Resultat: »Det er fastslaaet, at de paastaaede Aabenbaringer ikke har overnaturlig Karakter. Derfor forbydes Valfarter til og Dyrkelse paa nævnte Sted. Gejstlige, der fremtidig deltager i slige Valfarter, er ipso facto suspenderet«. Dekretet er godkendt og bekræftet af den Hellige Fader. (CND)

Efter Publiceringen af Dekretet har Sognepræsten i Heroldsbach trukket sig tilbage, og Ærkebiskoppen af Bamberg har indtil videre forbudt de 11 Børn, der startede Historien om »Visionerne« i Heroldsbach, Adgang til Alterets Sakramente.

De »gik frivilligt med«

Kommunistiske Journalister, der er til Stede ved Vaabenstilstandsforhandlingerne i Kaesong, udtaler, at de ikke kan give Oplysninger om de Præster og Ordensfolk, der er blevet taget til Fange af Nordkoreanerne. En Kommunist i Civil erklærede paa Spørgsmaal fra en amerikansk Journalist vedrørende Præsternes Skæbne med et Smil til sin koreanske Tolk: »Sig til ham, at de frivillig er gaaet med Nordkoreanerne!« (CND)

Ungarns Biskopper vedstaar sig Loyalitet over for Kirken

Den ungarske Bispekonferences ledende Senior, Ærkebiskop Czapik i Eger, har i en Erklæring for nylig udtalt: »Vi vil bekende den katolske Kirkes Tro og holde dens Disciplin og vi vil ikke lade os rokke i vor Loyalitet overfor Kirken.« Mgr. Czapik fremsatte denne Udtalelse med Henblik paa, at en Del Medlemmer af det ungarske Episkopat for nylig har aflagt en Art Troskabsed til den ungarske Stat. Han udtalte Haabet om, at det kommunistiske Regime vilde respektere den i Forfatningen tilsikrede Religionsfrihed.

Ærkebiskoppens Erklæring er Svaret paa Budapest-Regeringens uhæmmede Propaganda om, at Episkopetet skulde have besluttet sig til at yde Kommunismen hel og fuld Støtte. Det ungarske Episkopat ønsker ganske vist et taaleligt Forhold til Staten, men er ikke til Sinds at ville prisgive »Loyaliteten overfor Kirken«. (KIPA)

Ovenstaaende Billede er et af de faa Pressetotos, som er »frigivet« fra hinsides Jærntæppet. Der hævdes at vise de ungarske Biskopper i det Øjeblik da de lover den ungarske Regering Troskab. Ærkebiskop Czapik oplæser Erklæringen.

I Anledning af en Teaterforestilling, ved hvilken Instruktøren havde lavet saa grundigt om paa den Tekst, Stykkets danske Oversætter havde forsynet ham med, at samme Oversætter ikke vilde vedkende sig mere end ca. 50 % af Replikkerne, har Forfattere m. fl. drøftet Spørgsmaalet om, hvilke Friheder man kan eller ikke kan tillade sig med en Forfatters Tekst.

Vor Interesse for det paagældende Stykke er minimal. Men Spørgsmaalet om »droit moral« interesserer os særdeles, ganske særligt i et noget specielt Tilfælde, hvor det paa en vis Maade er selve Gud Helligaand, der har Forfatterrettighederne, eller i hvert Fald har inspireret Teksten — vi taler altsaa om Den hellige Skrift.

Om man med visse Religionsstiftere

Guds Forfatterrettigheder

føjer ny hellig Litteratur til Biblen og fortolker denne ud fra sine Tilføjelser, eller om man klipper og tilpasser selve Biblen for at den ikke længere skal udtrykke, hvad man ikke ynder, er ganske ligegyldigt. Det afgørende er, at man ændrer Forfatterens Tanker. I visse Tilfælde undskylder for Eksempel en Teaterinstruktør sig med, at han kun har pillet ved det mindre væsentlige og ladet alt det afgørende i Forfatterens Værk blive staaende. Hos Biblens Revisionister er det dog

ikke tilfældet. De begynder nemlig deres Beskæringer med, at de netop vil have fjernet en bestemt Opfattelse, der generer dem i Bibelteksten, hvad enten de som Luther brutalt forkaster Jakobs Brev som Udtryk for en ganske uluthersk Tankegang, eller de som visse moderne Folk lader Barberingen gaa ud over alt, der antyder Eksistensen af et evigt Helvede, alt hvad der beretter om dødes Opstandelse eller andet mirakuløst, eller de nøjes med at erklære Herrens Ord til Petrus for en katolsk Tilføjelse til den egentlige Bibeltekst, af den ikke overbevisende Grund, at ellers vilde Katolikkerne jo have Ret.

Hvis dette kritiske Barberlaug saa blot betragtede Biblen som en Bog i Lighed med alle andre. Men mange af dem kalder den stadig for Guds Ord og viser den tilsyneladende stor Ærbødhed — efter Beskæringen. Det falder dem aabenbart ikke ind, at der er lidt komisk ved først at tvinge Biblen til at udtrykke hverken mere eller mindre end Hr. Bibellæsers egne Meninger og derpaa højtideligt kalde de højstegne Opfattelser, der er blevet tilbage, for Guds Ord.

Det vil sikkert udtrykke en almindelig Opfattelse, at jo større en Forfatter er, des mere utilgiveligt er det at prøve paa at »forbedre« hans Værk eller »tilrettelægge« det for de og de Læsere med de og de tilfældige Fordomme. Nuvel, kalder man en Bog for »Guds Ord«, saa er Utilgiveligheden maximal.

Nogle kalder det ganske vist »privat Skriftfortolkning« i Modsætning til den stygge katolske Tanke om en af Gud selv indsat Læremyndighed til Værn for, at Guds Ord fortsat er Guds og ikke Luthers, Olsens eller Jensens. Men overført til ethvert andet Bøgværk viser Tankegangen sig i al sin pudsige Misforstaaelse af Situationen.

Den katolske Kirke vil fortsat mene, at Forfatterrettigheder ikke mindst, men allermost tilkommer Biblens Forfattere og den Gud, som inspirerede deres Værk.

FIGURERNE OVER PETERSKIRKENS HOVEDFACADE synes smaa, set nede fra Peterspladsen, men oppe paa selve Taget er de enorme - og saa har man den herligste Udsigt heroppe fra ud over det evige Rom. Det synes disse tre Ordenssøstre sikkert ogsaa!

Munkemel

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Læg kun Mærke til det bedste –
køb i

KONGENS NYTORV

**STØT
VORE
ANNONCØRER**

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Koloniul en gros
Ryeagade 106
Telefon Central 408

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**Hjalmar
Andersen**
Blomsterforretning
Kapelvej 15
Nora 5211
Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller reparereres
Griffenfeldsgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler
Malermester

Kingogade 17 Vester 4753

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thoravej 12, N. V.
Central 2910 - 1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Høspitaler og Institutioner

Aarhus

HEJERIEET
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Kommentarer til Pater Lombardi

Pater Lombardi forenkler den foreliggende Situation for meget. Han ser kun Kommunisme og kapitalistisk Liberalisme overfor hinanden, begge som overvældende stærke politiske Blokke, overfor hvilke en tredje Mulighed — »Kristendommens Løsning« — paa Forhaand slaar svagt.

Imidlertid maa man indrømme, at der ved Siden af Liberalismen findes en Ny-Liberalisme, som ganske har forladt den gamle Liberalismes doktrinære Stillingtagen, og som viser al den sociale Forstaaelse, han ønsker. Ligeledes findes der ved Siden af den doktrinære Marxisme en Socialisme, der er ganske klar over Frihedens Værdi og som søger at realisere den ligelige Hensyntagen til Solidariteten og til Friheden, som Pater Lombardi efterlyser.

For os at se er vi her i Landet, som ogsaa andre Steder i Europa, stort set alle enige om at forkaste saavel den doktrinære Liberalisme som den stive Marxisme. De fleste politiske Partier hos os stræber efter den Midterløsning, Lombardi taler om. Det lader sig derfor heller ikke hos os hævde, at det er Kristendommen alene, der kan finde Vejen mellem Scylla og Charibdis. Naturligvis nærer vi ingen Tvivl om, at Kristendommen har noget at bringe det politiske Liv — Vælgermassens store Flertal vil synes, at Politik i højeste Grad kunde trænge til Kristendom — men vi mener ikke, at den kan bringe nogen Løsning paa de egentlig politiske Problemer, og det derfor f. Eks. er ganske umuligt ud fra vor kristne Tro at slutte os til, om den moderate Socialisme eller Ny-Liberalisme byder den bedste Løsning paa vore politiske Problemer.

Hvad angaar Ejendomsretten ligger Sagen saaledes, at Jordens Rigdomme ifølge vor Tro tilhører Gud. Ethvert Menneske har kun Forvalterens Raadighed over denne Guds Ejendom. Det er ogsaa vor kristne Tro, at hvem der end saaledes forvalter Guds Gaver, er det Meningen, at de skal komme Fællesskabet til Gode. Naar vore store Teologer fastslaar, at Privatejendomsretten er uantastelig, er det ikke, fordi enkelte Mennesker har et særligt Krav paa at være disse Guds Forvaltere (til Gavn for alle, ikke mindst dem selv). Teologerne fastholder Privatejendomsretten som en Følge af den menneskelige Naturs Art. Som vi nu engang er, vil vi kun yde vort bedste, naar vi derved ogsaa gavner os selv, og Privatejendommen sikrer derfor, mener de, den bedste Udnyttelse af de til vor Raadighed stillede Goder. Derfor vender vi os som Leo XIII og Pius XI begge har gjort — energisk imod dem, der totalt forkaster Privatejendomsretten. Men lige saa sikkert er det, at man ikke ud fra de Grunde; Teologerne anfører, kan slutte sig til, at Privatejendomsretten ikke i mange Tilfælde bør vige for andre Hensyn. Kirken har intet Standpunkt i Sagen, om at dansk Jernbanedrift bør være Statseje eller om f. Eks. Cementindu-

strien burde nationaliseres. Den vil blot med Ængstelse se paa en Udvikling, der i vid Udstrækning erstatter selvstændige Personer med Funktionærer og berøver Mennesker den Ejendomsret, der i saa høj Grad er Betingelse for virkelig Frihed. Den vil foretrække en Udvikling, der ikke indskrænker, men udvider Antallet af Ejendomsrettens Indehavere, hvad enten det saa sker paa Bekostning af en kapitalistisk eller en statslig Monopolisme.

Lombardis konkrete Krav til en social Lovgivning kan med gode Grunde diskuteres. Enigheden vilde utvivlsomt være større, hvis han selv opfattede dem som sigtende alene paa italienske Forhold. Som generelle Krav er de næppe acceptable. Det nævnte Krav om, at Virksomhederne (sluttes Side 517)

Pater R. Lombardi S.J. foran Mikrofonden

RUNDKIRKEN I FARUM

Vorherre har ladet en rundkirke vokse op af sin jord i Farum klosterhave, hvor ædle bøgetræer kupler et hvælvet så højt, så højt. Om sommeren et grønt kapel.

Nu er kapellet blevet hvælvet: Når vi indtræder, kommer Jomfru Maria os imøde. På baggrund af klippesten, der helt naturligt springer frem af bakkehældet, og som er isprængt grønne vækster, vandrer hun imod os bærende barnet på sin venstre arm.

Billedhuggeren Aksel Theilmanns Mariastatue i Farum vil blive anledningen til private vallarter, når vi i stille eftertanke har behov for at tale med Guds Moder.

Opgaven er løst med klog fromhed og fin kunst. Vi står ikke overfor et monument; Jomfru Maria er levende og nærværende; det er den benådede Mirjam, som vi kunne have mødt hende på stierne i Galilæa. Over skikkelsen, der tegner sig sund og menneskelig er en moderlig tynde, og dog går den med let gang over jorden. Ansigtets træk er semitiske; øjnene er næsten lukkede (ikke »nedslagne«). Hun opfyldes helt af en lykkelig viden, der trænger sig frem gennem mundens antydning af et smil.

Hvad er det, denne skikkelse fortæller den, som går hende imøde? På marken har hun plukket en påskelilje, (den vil grønnes, som tiden får bronce til at grønnes, og føje sig godt til kunststenens lød, hvori værket er gjort). Hun holder den ind til sig, og — — »ved dit syn kun den sig fylder, som har kær, hvad du betyder«. Hun er langt på den anden side langfredag.

Men se til barnet, hun bærer på armen: Drengen griber efter liljen — En tak til kunstneren, og tak til

dem, der opdagede rundkirken og gjorde værket muligt:

»Glad man skal i urtegård se den blomst, som melder vår, minder om den morgenrøde, mennesket stod op af døde.«

Enoch Hjorth.

„Slut med Heroldsbach“

I sidste Uge bragte vi her i Bladet under ovenstaaende Overskrift en kort Meddelelse om, at Kirken nu har talt det sidste Ord i Sagen Heroldsbach, som iøvrigt tilstrækkelig længe har hidset Gemytterne op og anstiftet Forvirring blandt mange troende Katolikker. Men lad os lige i korte Træk ridse Historien op i Sammenhæng — til Advarsel for eventuelle tilsvarende »Tilfælde«. Umiddelbart efter Meddelelsen om de paastaaede »Aabenbaringer« i Heroldsbach i Oktober 1949, nedsatte Ærkebiskoppen af Bamberg, Dr. J. O. Kolb, i hvis Bispedømme Heroldsbach ligger, en Kommission, der skulde undersøge det forefaldne og som kort efter kom til det Resultat, at »Aabenbaringerne« i Heroldsbach savnede ethvert overnaturligt Grundlag. Trods adskillige Biskoppers Advarsler fandtes der imidlertid en utrolig Mængde Katolikker, Lægfolk saavel som Gejstlige, der i deres vildledte Begejstring fortsatte og gjorde Propaganda for Heroldsbach-Kulten. Heroldsbach-Tilhængerne var og er fyldt af en blind Fanatisme, der grænser til det utrolige og som savner enhver Form for Fornuft, og hverken Biskoppernes Forordninger eller de »gudbeaaede Børns« til Blassefem grænsede Aabenbaringer formaadede at holde dem tilbage. Til sidst truede Heroldsbachdyrkelsen med at blive en Fare for de Troendes Enighed og religiøse Fred samt for den ægte Mariadyrkel-

se, der har saa dybe Rødder i det tyske Folks Sjæl.

I Begyndelsen af Oktober 1950 saa den Hellige Stol sig da ogsaa foranlediget til at udsende en Erklæring, der bekræfter det Resultat, som Undersøgelseskommissionen i Bamberg ogsaa var kommet til og de Troende blev endnu engang formanet til at adlyde de kirkelige Myndigheders Anvisninger i Sagen. Men ej heller denne Afgørelse fra højeste kirkelige Myndighed gjorde Ende paa Sagen, men ignoreredes, til og med med den kortsynede Bemærkning, at Kirken tidligere i slige Tilfælde havde taget fejl. Heroldsbachlilhængerne »aabne Oprør« mod den kirkelige Øvrighed gik videre og bredte sig udover Tysklands Grænser, til Østrig og til Schweiz, og geskæftige Sjæle foranstaltede »Valfarter«, aabnede Valfartsboder og forhandlede »Heroldsbacher-Andagtsartikler«.

Imidlertid publicerede det Hellige Officiums Assessor, Mgr. Ottaviani, 4. Februar 1951, i »Osservatore Romano« en Artikel, der indeholdt en fornyet Advarsel mod blind Lettroenhed og falsk Undertro med udtrykkelig Henvisning til Tilfældet Heroldsbach. »Den religiøse Følelse kan afledkomme Vildførelser«, skrev Mgr. Ottaviani, »og saadanne er faktisk forekommet. Den religiøse Følelse maa imidlertid altid ledes af Fornuften, næres af Naaden og overvaages af Kirken, ligesom hele vort Liv. De, der letsin-

NOTER

Hilsen fra Biskop Brems

Det vil sikkert glæde de mange danske Katolikker, der til Stadighed mindes Hs. Excellence Biskop Brems, at erfare, at vor gamle Biskop trods sin høje Alder og et svigende Helbred, i sit belgiske Otilum til Stadighed er i Stand til at udføre en hel Del kirkelige Funktioner saasom Præstevielse og Konfirmationer. For nylig har Biskop Brems saaledes konfirmeret adskillige Hundreder af Børn, meddeles det os af en Læser, der har besøgt Belgien og bringer en Hilsen med derfra.

Foran Foreningssæsonen

Foreningssæsonen staar for Døren, og Ugebladet maa i den Anledning indtrængende henstille til Foreningerne, at Meddelelser og Referater om Moder o.l., der indsendes til Offentliggørelse i Bladet »korfattes« mest muligt, da Redaktionen ellers selv maa forbeholde sig fornødne Indgreb — en Forholdsregel, der er dikteret af Papisituationen.

digt bekæmper Kirkens Autoritet og den religiøse Følelse, staar nu overfor en Sprængning af det religiøse Instinkt, der tilsyneladende ikke længer kender til Skær af Fornuft, ej heller til Spor af Bevidsthed om Naade og som er ganske uden Hæmninger, til og med i et saadant Omfang, at det udarter til en beklagelsesværdig Mangel paa Respekt overfor den kirkelige Øvrighed, der har forsøgt at lægge de nødvendige Tøjler paa. Det samme er

ORIENTERING

»Osservatore Romano« og den katolske Politik i Italien

Den skarpe Kritik indenfor den kristelig-demokratiske Lejr i Italien i Forbindelse med den italienske Kabinetsomdannelse og Reaktionen derpaa i den italienske Dagspresse, har foranlediget »Osservatore Romano« til for engangs Skyld at fravige sin ellers saa reserverede Holdning i indenrigspolitiske Spørgsmaal og fremsætte en indtrængende Opfordring til Enighed.

Vatikanets officielle Organ advarer de italienske Katolikker mod en Splitelse af Kræfterne, som ikke kan være til Nytte for andre end Kristendommens Modstandere. Den, der nærer Frygt for, at Katolikernes Sammenhold skal vakle, han bør se sig rigtig for, og den, der haaber paa en Splitelse af dette Sammenhold, han bør nu engang for alle give Afkald paa en saadan Illusion, udtaler »Osservatore Romano«.

Anledningen til Pressepolemikken var en Artikel af Vicepræsidenten for den katolske Aktion i Italien, Professor Gedda, der i sin Egenskab af Præsident for »Comitati civici« havde kritiseret den seneste Regeringskrise temmelig skarpt. Den italienske Pres-

se havde udfra denne Artikel — og hver især paa Baggrund af de respektive Blades politiske Farve — ment at kunne læse et vist Modsætningsforhold mellem det kristelig-demokratiske Parti og den katolske Aktion. Geddas Artikel blev simpelthen udlagt som et Angreb paa den ny Regering de Gasperi, medens Gedda i Virkeligheden havde underkastet Regeringskrisens Løsning sin Kritik.

»Osservatore Romano«s Artikel er imidlertid ikke rettet til Professor Geddas Udtalelser, men derimod til de Kommentarer, som Ordførerne for de forskellige Afskygninger inden for det kristelig-demokratiske Parti har fremsat. Vatikanets Organ maner til Enighed med Henblik paa en mulig Splitelse indenfor Regeringspartiet, der maa anses for den italienske Katolicismes eneste politiske Faktor.

Professor Gedda har derpaa paany blandt sig i Diskussionen, idet han i en Artikel i den katolske Aktions Organ, »Quotidiano«, erklærede, at hans første Artikel udelukkende havde til Hensigt at kalde de ansvarlige Personer til Besindelse, »Comitati civici«

har — hævder Professor Gedda — Ret og Pligt til Kritik, idet man har en ikke uvæsenlig Andel i det kristelig-demokratiske Partis Sejr 18. April 1948. Man maa erkende, at intet er mere skadeligt for en Stat end en Krise. »Comitati Civici« havde ikke kritiseret den nuværende Regering, men derimod Regeringskrisens Udløsning. Ligesaa meningsløs var Paastanden om, at man skulde have gaaet det kristelig-demokratiske Parti i Bedene. »Comitati civici« er intet politisk Parti, men gør Krav paa at have en politisk Mening. De katolske Borgere i Italien kan ikke give Afkald paa deres Ansvar, thi idag gælder det om at samle de Kræfter, der modsætter sig den totalitære Materialisme.

Da Polemikken imidlertid vedvarer og udnyttes af Venstrepartierne til Propaganda, henviser man paa kristent Hold til den alvorlige Fare for Splitelse og Ødelæggelse af det eneste kristne Parti i Italien gennem Strømninger, der »kun kan tjene de Gasperis selvglade Parilhængeres Ærgerrighed«. Det gælder idag om mere end nogensinde før at gøre Katolicismens politiske Styrke i Italien stærk og modsandsdygtig, hvilket kun kan opnaas ved sluttet Enhed hos Katolikkerne selv, slutter »Osservatore Romano«.

sket i Italien, i Anledning af paa-
staaede Visioner i Voltage, i Frankrig,
i Anledning af Hændelserne i Espis
og Bouxières, i Forbindelse med Ham-
sul og Sambre i Belgien, i Tyskland i
Heroldsbach og i de forenede Stater
ved de paa-staaede Aabenbaringer i
Necdah (La Crosse)«.

Nu har det Hellige Officiums Kon-
gregation imidlertid talt det uigenkal-
deligt sidste Ord i Sagen. I et Dekret
af 25. Juli hedder det klart og utvety-
digt: Paa det Hellige Officiums Kon-
gregations seneste Generalforsamling,
18. Juni 1951, har de Kardinaler, der
er ansvarlige for Troens og Sædernes
Beskyttelse og Bevarelse, gennemprø-
vet de Akter og Dokumenter, der be-
skæftiger sig med de paa-staaede
Gudsmodersaabenbaringer i Heroldsbach
i Ærkebispedømmet Bamberg og
er efter at have raadført sig med Kon-
sultorerne kommet til følgende Afgø-
relse: Det maa fastslaaes, at de nævnte
Aabenbaringer ikke har nogensom-
helst overnaturlig Karakter. Derfor
forbydes den Dyrkelse, der har fundet
Sted nævnte Sted samt andelsteds.
Gejstlige, der fremtidig deltager i den-
ne ulovlige Kultus, er ipso facto hjem-
faldet til Suspendering a divinis«. Det-
te Dekret blev godkendt og bekræftet
af den Hellige Fader overfor det Hel-
lige Officiums Assessor, Mgr. Ottaviani,
under en Audiens 19. Juli i Aar.

Umiddelbart efter udsendte Biskop-
pen af Bamberg en Erklæring, hvori
det bl. a. hedder: »I Forbindelse med
det Hellige Officiums Meddelelse, op-

fordrer jeg paa det mest indtrængen-
de alle de Troende, der hidindtil har
staaet fast ved Ægtheden af de saakaldte
Aabenbaringer i Heroldsbach,
til at afstaa fra denne Vildfarelse og
all, hvad der staar i Forbindelse her-
med, saasom Valfarter til Heroldsbach
samt enhver Dyrkelse af den saakaldte
»Gudsmoder fra Heroldsbach«. Jeg
forventer, at der ikke fremtidig orga-
niseres og arrangeres Valfarter til He-
roldsbach«. Ligeledes forbydes der de
Troende at anskaffe og benytte Skrifer
o. l., som forsvarer de saakaldte
Aabenbaringer, især Publikationen
»Stimme des Berges«, Kædebreve, An-
dagtsbilleder o. l. Da videre Deltagelse
i Heroldsbacher-Kulten er at anse for
grov Ulydighed og til alvorlig Forar-

gelse, henvises Gejstligheden til at
nægte de Troende, der fremturer i
denne Henseende, Adgang til Alterets
Sakramente. Ligeledes er de Piger,
der hævdede at have haft Aabenbarin-
gerne i Heroldsbach, indtil videre
nægtet Adgang til den hellige Kom-
munion.

*Og dermed er Tilfældet Heroldsbach
altsaa bragt til Afslutning.* Kirken, der
ejer en totusindaarig Erfaring og frem
for alt har Stifterens Ordre til at vogte
paa Troens Renhed, har truffet sin
Afgørelse. Man maa nu blot haabe, at
alle vildledte Sjæle vil komme til For-
nuft — det er paa høje Tid. Den Ska-
de, der allerede er anrettet, er stor
nok. Og Heroldsbach turde være et
Eksempel for mange.

Konge. Han blev den ungarske Stats
egentlige Grundlægger. I Ord og Daad
fremmede Stephan I den katolske Læ-

re og skabte i Tilslutning til Rom et
kirkeligt Hierarki, der har bestaaet
lige op til vor Tid. En statelig Række
af Helgener kendetegner den ungarske
Katolicismes Vej: fra den hellige Ste-

phan, den hellige Em-
merich, Ladislaus og
Elisabeth gaar der en
lige Linie op til Martyr-
kardinalen Mindszenty,
der idag for hele den
fri Verden staar som
Symbolet paa det Land,
der i Historiens Løb at-
ter og atter har været
Europas sikre Skjold
mod Øst.

Fra Fiskerba-
tionen oven-
for Budapest
skuur Sct. Ste-
phan stadigud
over Donau-
staden -

Ungarns Katolicisme gennem 950 Aar

Midt under en af Kirkehistoriens
grusomste Forfølgelser kan den un-
garske Katolicisme i Aar — paa Ste-
phansdagen — fejre 950-Aarsdagen for
sin Bestaaen: i Aaret 1001 kronedes
Fyrst Gejsa's Søn med den Krone,
som Pave Sylvester II havde skænket
og blev til Stephan I, Ungarns første

**HVEM ER -
HVAD ER -**

Kender De de latinske Belegnelser
for vore Ordenspræster?

Hvad dækker følgende Forkortel-
ser, som Ordensfolkene hæfter bag de-
res Navne: 1. C.S.S.R., 2. O.Cist., 3.
O.F.M., 4. O.P., 5. O. Praem., 6. O.S.B.,
7. O.S. Cam., 8. S.J.?

*

1. Redemptorister, 2. Cistercienser,
3. Franciskaner, 4. Dominikaner,
5. Præmonstratenser, 6. Benediktiner, 7.
Karmelliter, 8. Jesuitter.

Salmer til Guds pris

18. Davidssalme

Denne salme består af to dele, som holdes sammen ved den ene tanke, at Gud er ophav til hele altet. Både til naturens verden og til moralens og religionens love.

A. *Salmens første del* præsenterer selve verden, der synger Guds pris. 2-7. 1. Stjernerhimlen og firmamentet lovsynger allevegne Gud med høj røst. 2-5. 2. men allermest solen på sin bane hver eneste dag. 6-7.

1. Til sangmesteren. En salme af David.
- I) 2. Himlen forkynder Guds ære, dens hvælving kundgør hans hænders værk.
3. Dag melder bud til dag, og nat giver nat det videre.
4. Det er ikke ord og tale, hvis lyd ikke fornemmes.
5. Den røst når ud over hele jorden, og den tale til jordkredsens ende.
- II) På himlen rejste han (Gud) solen dens eget tell,
6. som en brudgom går den ud af sit kammer, er glad som en kæmpe ved at løbe sin bane.
7. Den træder frem ved himlens ene rand, dens omløb når til den anden, intet kan unddrage sig dens glød.

B. *Anden del* tiljubler Gud som lovgiver, 1) hvis lov er fuldkommen i alle henseender (8-11). 2) hvis tjener salmisten ved trofast opfyldelse af budene vil være (12-15).

- I) 8. Herrens lov er fuldkommen, kvæger sjælen; Herrens påbud er (en) sikker (fører), gør enfoldig vis.
9. Herrens forskrifter er rette, glæder hjertet; Herrens bud er purt, giver øjnene lys.
10. Herrens frygt er ren, varer

evigt; Herrens domme er sande, retfærdige alle til hobe.

11. De er atråværdige mere end guld og fint guld i mængde, sødere end honning og kubens saft.
- II) 12. Skønt din tjener agter vel derpå og er meget ivrig for at overholde dem —
13. — og dog, hvem lægger mærke til, at han fejler? Fri mig fra mine skjulte (lidenskaber).
14. Værn din tjener også mod hovmød, for at det ikke skal råde over mig. Så er jeg uden lyde og ren for svære synder.
15. Lad min munds ord være dig til behag, og lad mit hjertes tanker være hos dig, Herre, min klippe og min forløser.

Der kan aldrig komme det øjeblik, da denne salme bliver forældet. Thi jo mere naturvidenskaben lukker op

for stjernehimlens vidundere, og jo mere mennesket fordyber sig i de skønheder, den overnaturlige verden frembyder, så meget desto mere går den indre sandhed af denne lovsang op for os, og med desto større glæde slutter vi os til den hyldest, som den bereder den allerhøjeste Herre og Skaber.

Vers 4-5. Hvad himlen fortæller os, er ikke sagt med så svag stemme, at man kun dårligt kan høre den, men det er tale, hvis lyd gennemtrænger hele verden.

Vers 10. Med Herrens frygt menes overholdelsen af hele den moralske lov og alle religiøse forskrifter.

Vers 12-13. Også den fromme og lovlydige vil ofte, uden at mærke det, komme til at forse sig mod et eller andet mindre bud. Salmisten beder om, at Gud målte rense ham for fejl, han selv ikke kender.

F. K.

Naar Vatikanet moderniserer Latinen

Vatikanet har »moderniseret« Latinen. Ganske vist er Italiensk Hverdagsprog ved den romerske Kirke, men Latin er dog stadig det officielle Sprog, og derfor maa Kirken præge ny Ord for dermed at kunne betegne ny Ting. Der er to Sekretariater, som frem for alt holder Trit med den moderne Udvikling. Det ene ledes af Mgr. Antonio Bacci, der har skrevet det nyeste Leksikon for moderne latinske Ord. I dette Kontor fører den højtidelige Korrespondance mellem den Hellige Stol og de udenlandske Statsoverhoveder. Under Mgr. Bacci arbejder fire latinkyndige Personer. De beskæftiger sig med Affattelsen af de Taler, som Paven holder ved Konsistorierne samt med de pavelige Rundskrivelser og andre vigtige Dokumenter. Det andet Sekretariat for latinske Breve, beskæftiger sig

med den gængse pavelige Brevveksel med højere Personligheder vedrørende Anliggender, der ikke henhører under Statssekretariatets Domæne.

Den Ordbog, som Mgr. Bacci for kort Tid siden udsendte, indeholder omkring 5000 Ord og følger strenge filologiske Regler. Der lyser en stor Opfindsomhed ud af disse Nydannelser. Imidlertid er der adskillige Gammelfilologer, der synes, at de anvendte Omskrivninger for moderne Begreber er for lange, og de beklager sig over, at bestemte latinske Udtryk med forskellig Betydning, ofte tre til fire, forbindes med hinanden for at oversætte et moderne Ord.

Vor simple Ord »Atombombe« bliver til »globus atomica vi displo-dens« (ordret oversat lyder det: »en kugle, der eksploderer ved Atomkraft«), et Radiotelegram bliver til:

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Coudrin blev staaende som lamslaaet. Nu maatte Køteren da give sig til at gå eller komme springende mod ham et eller andet Sted fra Mørket. Og hele Kasernen maatte dog være vaagnet ved Larmen. Der var endnu Tid til at flygte — men Præsten blev staaende. Kunde man maaske flygte, naar man gik Guds Ærinde til en syg?

Der lød hastige Skridt over Gaardspladsen. En Lanterne svingede i Mørket. Var det Soldaterne? Nej, det var Kvinden, som ulykkeligvis havde sovet over sig.

»For Guds Skyld, Hr. Pastor, flygt!« hviskede hun rædselsslagen til ham. »Ellers er De fortabt!«

»Javel, men jeg vil først bringe Vor Frelser til den syge,« lød Coudrins Svar bestemt. »Før mig til hende!«

Og rystende af Angst gik Kvinden foran Præsten. I Skæret af Lampen var Coudrin nær faldet over Kadaveret af Hunden.

»De slog den ihjel igaar Aftes,« hviskede den gamle.

»Gud være lovet,« svarede Præsten lettet.

Et eller andet Sted i Mørket lød der pludselig Stemmer. Det var et Par Soldater, der var halvvejs vaagnet op af deres Brandert.

»Hørte du det, Jean? Hvad var det?«

»Vendée'erne,« lallede en anden for-drukken Røst.

»Hold Kæft, dit Fæhovede,« raabte de andre i Kor. »Det er jo bare Obersten, der kommer hjem. Bliv I bare liggende, han finder nok i Seng!«

Og lidt efter var alt igen stille og roligt. Peter Coudrin, der forsigtigt listede sig op ad Trappen til Tagkammeret, hørte kun de fulde Soldaters

Snorken. Og snart bar han Frelseren ind i det elendige Tagkammer.

»Det er Klostervinen, der har reddet Dem, Hr. Pastor!« hviskede Kvinden til Præsten, da han havde afsluttet sit Besøg og var paa Vej ud i Morgendæmringen. »Her har været et stort Drikkeri igaar Aftes — de har næsten tømt det store Fad med den fine Burgunder. Det er den røde Burgunder, der har reddet Dem!«

Men Peter Coudrin smilede og sagde:

»Det er ikke Burgunderen, men Gud, som har reddet mig. Jeg mærker stadig, at han holder sin Haand over mig.«

Solen var netop ved at staa op, da Præsten naaede Stedet, hvor Baaden laa. Martin Cordier laa paa langs i Baaden og sov, og da Coudrin vækkede ham, blinkede han i Morgenens grelle Lys. Han rejste sig med et Sæt og saa behjælpende paa Præsten, idet han sagde:

»nuntium per aetherias indas mis- sum« (et Budskab, der sendes via Æterbølger«), og en Panservogn hedder: »automatarius covinus ignivomus« (»en Vogn, der bevæger sig af sig selv og som spyer Ild«).

Mgr. Bacci er imidlertid ogsaa i Stand til med sine Nyskabelser at betegne rent dagligdags Ting, som man i og for sig næppe vilde tro, at der var Brug for i disse ophøjede Omgivelser. Han kalder f. eks. en Cigaret for »nicotthanum bacillum« (»en Stav Nikotin«), en Cigar hedder »tabaci fasciculus« (»et Bundt Tobak«), en Plade Chokolade »quadrae ex faba mexicana« (»en Firkant af meksikanske Bønner«), medens en Kommunist kaldes »acquandorum honorum fautor« (»Repræsentant for Ejendommens Ligestilling«). Et andet Ord for Kommunist kommer dog formentlig Sagen nærmere, nemlig »publicationis bonorum omnium fautor« (»Repræsentant for Ekspropriering af al Ejendom«). Sortbørs hedder »annona excandefacta« (»glødende Fordyrelse«).

Andre Eksempler hentes fra militære Udtryk. Brandbombe hedder saaledes »glandes ignivomae« (»Ågern, der spyer Ild«), Haandgranater kaldes »ignei globi dirumpentes« (»eksploderende Ildkugler«, en Bombeflyver hedder »velivelum ignovonis globio verberans« (»Svæveflyver, der kaster med ildsprudende Kugler«), et Slagskib »loricata navis« (»et Skib med Panserbryst«) og et Maskingevær »manubalista ignivoma« (»en Haandmaskine, der spyer Ild«).

Ogsaa Betegnelser for adskillige Erhverv og Professioner har fundet karakteristiske Udtryk i denne Ordbog. Journalistik hedder f. Eks. »diurnarium ars« (»Avisfolkenes Kunst«), Avissælger »ephemeridum clamator« (»en, der raaber med Blade«), og Pressens Radioavis bliver til »radiophonica diurnorum actorum communicatio« (»over Radio udsendte Meddelelser om daglige Hændelser«).

Endvidere findes der Udtryk for saa moderne Begreber som Sportsarler, Benævnelser indenfor Elektronlæren, Jernbane, Automobiler osv. Men endnu et mangler, nemlig Fjernsyn — men det paastaas, at Mgr. Bacci tumler med Problemet i Øjeblikket!

K. B.

Evangelisk Nonnekloster i Tyskland

I Begyndelsen af September oprettes der i Darmstadt i Tyskland et *evangelisk Søstersamfund*, der vil komme til at bære Navnet »Marias Søstre« og som ved Oprettelsen tæller ikke mindre end 51 Medlemmer. Denne Grundlæggelse gaar tilbage til 1947 medens det egentlige Initiativ til Oprettelsen maa søges helt tilbage til de store Bombardementer i Darmstadt i Efteraaret 1944, hvorved Byen blev næsten jævnet med Jorden. Dengang dannedes der under Ledelse af en kvindelig Læge, Dr. Klara Sehlink, som idag leder Søsterkonventet under Navnet Maria Basilia, en Sammenslutning af Socialhjælpersker paa religiøst Grundlag. De ejer en fuldstændig Ordensregel, der hviler paa de evangeliske Dyder Fattigdom, Lydighed og Kyskhed og som i Helgenerne Benedikt af Nursia, Theresia af Avila og Johanna af Chantals Aand skal anspore dem til et fælles religiøst Liv. Søstrene, der ved Optagelsen maa være fyldt 25 Aar og have gennemgaaet et 4-aarigt Noviciat, vil hellige sig pædagogiske og kirkelige Hjelpearbejder. De bærer en hvid Ordensdragt. Det er endvidere Hensigten at oprette en Art »evig Tilbedelse« i Moderhuset i Darmstadt.

Medens den anglikanske Kirke allerede i længere Tid har kendt klosteragtige Sammenslutninger, har saadanne hidindtil været saa godt som ukendt for den lutherske Kirke. Grundlæggelsen er derfor egnet til at vække den største Opmærksomhed.

(KIPA)

J korte Træk -

Den franske Regering har besluttet at tildele dn 83-aarige katolske Forfatter og Digter *Paul Claudel* Æreslegionens Storkors. (CND)

I Croagh Patrick (Irland) har 70.000 Katolikker deltaget i en *natlig Valfart* for deres forfulgte Trosfæller hinsides Jerntæppet. (KIPA)

Paa »*Pax Romana*«s Aarskongres i Reims blev det besluttet at henlægge *Generalforsamlingen 1953 til Tyskland*. »Petrusblat« i Berlin mener at vide, at »en Del af Kongressen vil finde Sted i Vestberlin«. (KIPA)

En jugoslavisk Folkedomstol har idømt den katolske *Sognepræst i Markovac* i Slovenien *sem Aars Tugthus* fordi han »har modarbejdet Regimet i Jugoslavien og forudsagt deltes nært forestaaende Fald«. (KIPA)

Den *lutherske Kirke i Slovakiet* er nu helt *sensrettet*. En Præst ved Navn Chabada er blevet udnævnt til Generalbiskop medens den hidtidige Generalbiskop, Cobrda, hvis Opholdssted er ukendt, er blevet afsat. (CND)

85 *katolske Præster og Seminarister fra Tyskland* har efter Indbydelse fra »*Amitiés Françaises*« foretaget en Valfart til Chartres.

Det drejer sig om katolske Teologer, der har været i fransk Krigsfangenskab og som paa Initiativ af Biskoppen af Chartres fik Lejlighed til at fortsætte Studierne i det derværende Seminarium. (CND)

»Det er farligt ved Dagslys. Jakobi-nerne snuser rundt alle Vegne.«

»Det er rigtignok, min Ven, men det kunde nu ikke være anderledes. Men næste Gang rør jeg alene over Floden. Det gaar ikke, at Du ligger her hele Natten og venter paa mig.«

Men Martin rystede energisk paa Hovedet og sagde:

»For det første har jeg ikke ventet, men sovel, og for det andet kunde vi jo risikere, at De faldt i Vandet, hvis De skal ro, og det Ansvar kan vi ikke have siddende paa os.

»Naa, nu bare af Sted,« smilede Coudrin, og lydløst satte Drengen Aarene i Vandet.

11. Kapitel

Lille Marie Bernard havde en stor Buket gyldne Blomster i Favnen, da hun var paa Vej op ad Bjerget, ved hvis Fod Monthernagne laa. Den efteraarsagtige Skov straaled i tusind Flammer, badet i Solens forgyldende Skær. Hver Fredag plejede hun at

bringe en stor Buket Blomster herop til Korsen, der stod halvvejs oppe ad Skraaningen. Paa Vejen derop plejede hun at bede den smertefulde Rosenkrans. Marie Bernard vilde ikke ret gerne forstyrres paa denne sin lille Tur, og hun vendte sig da ogsaa noget forskrækket og ærgerlig om, da hun bag sig pludselig hørte en Drengestemme, der glad raabte til hende:

»Hej du, tag mig med.«

»Aa, er det dig, Poul,« svarede Marie en Smule ærgerligt. »Hvor gjorde Du mig dog forskrækket!«

»Det er jeg vel nok ked af,« smilede Drengen. »Men hvor skal Du dog hen med den store Buket?«

»Det ved du jo godt. Jeg gaar hver Fredag op med Blomster til Vor Herre. Synes Du maaske ikke ogsaa, at man skal trøste ham lidt i alle hans Bekymringer?«

»Jo, selvfølgelig, selvfølgelig, og især naar Blomsterne kommer fra en saa sød lille Pige som dig!«

»Vil Du holde Din Mund, Poul!«

smilede Pigen undseeligt, »men ser Du, jeg mener, idag, hvor Vor Herre fornærmede saa meget alle Vegne, saa maa det dog gøre ham godt, naar der er nogen, der tænker paa ham.«

»Det har Du Ret i,« svarede Poul Convertier sagte.

»Ja, og ser du: til Paaske skal jeg til min første hellige Kommunion — det har Pastor Marche-a-terre sagt, og saa vil jeg jo gerne have, at Vor Herre bliver glad for mig. Derfor bringer jeg ham nu Blomster. Det er omtrent de sidste i Aar, men synes du ikke, at de er konne?«

»Jo, det er de rigtignok,« indrømmede Drengen venligt. »Men så skulde Philip jo egentlig ogsaa bringe Vor Herre Blomster, han skal jo ogsaa snart til Førstekommunion.«

»Aa, du kender jo Philip,« lo Marie. Han har rigtignok plukket nogle af Blomsterne, men saa sagde han: Du maa hellere bringe Blomsterne derop alene! Det vilde jo være for besværligt for ham!«

(Fortsættes)

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

SØNDAGEN

Uden noget andet middel end søndagens helligholdelse lykkedes det Kirken at læmme oldtidens barbarer og opbygge middelalderens kultursamfund — således omtrent lyder historiens dom. Søndagshvile sikrede arbejderens mulighed for deltagelse i gudstjenesten. Søndagens liturgi med alt, hvad den indebærer af fordybelse og betæring, opmuntring og vejledning til indøvelse i kristendommen, nådemidler og inderlig bøn kunne gennem århundreder omforme hedninger til kristne, egoister til helgener, materialister til martyrer. Når søndagen ikke længere overholdes, når sjælen ikke får sin næring rigelig tilmålt denne ene dag i ugen, Herrens dag, vil den dø af læring, hedenskabet vil aller brede sig og med det barbariel.

Luk øjnene op og se selv, om der ikke allerede viser sig tegn til det.

Paler.

ADGANGSBEGRÆNSNING - desværre!

Vi havde til det sidste håbet, at vi kunne gennemføre en lejrskole med normal tilgang på Øm i efterårsferien; da imidlertid det er svært at skaffe lærere m. m., har vi måttet indføre, at de, der ikke melder sig i rette tid, nemlig inden 1. oktober, ikke vil kunne påregne plads.

For de interesserede kan vi meddele allerede nu, at »staben« kommer til at bestå af lejrpræst (det er en hemmelighed.....?), Jan Locher, Elsebet Kieler, Axel og Aino Tesch. De fag, som vi i særlig grad skal beskæftige os med i litteratur (Jan). Jan beder os iøvrigt anmode deltagerne i efterårshøjskolen om at sætte sig lidt ind i

Lederweek-enden

i Roskilde behøver vi næppe at minde meget om. Alle foreninger har modtaget meddelelse om enkeltheder, og findes der ingen forening, hvor du bor, så skal du blot henvende dig til sognepræsten, som har modtaget indmeldelsesblanketterne.

Fristen for tilmelding er d. 1. sept., så hvis du vil med, men endnu ikke har fået indmeldt dig, kan det nås endnu, hvis du skynder dig.

Vel mødt i...

Amager: Lø. 1.—sø. 2.: Weekend-tur til Rude skov. Pris kr. 7,00. Afg. Holmbladsgade lø. kl. 15,30.

Frederiksberg: On. 5. kl. 19,30: Cykelur fra kirken.

Horsens: To. 6. kl. 20: Foredrag: En rejse til Lourdes.

Jeanne d'Arc flok. To. 6. kl. 15—16,45: Flokmøde i lokale.

Lynby: Lø. 1.: Indvielsesfest i den nye sal. Sø. 2. kl. 9: Reciteret messe med fælleskommunion.

Odense: Sø. 2.: Tur til Langø.

Det sande ansigt

Efter den store oplevelse, det havde været at læse Gerhard Rasmussens bog, gik man til filmen med megen spænding. Ville filmen formå at skildre de samme tanker, den samme indre kamp, som bogen skildrer — eller ville det blive en film, der koncentrerede sig om den rent udvendige »spændende« handling?

Filmens indfrie til fulde alle forventninger. Bag hele den ydre handling fornemmede man tydeligt den indre kamp, — og man behøvede ikke at have læst bogen for også at blive klar over, hvad denne kamp drejede sig om.

»Det sande ansigt«, der sidste år modtog førsteprisen i den Nordiske Konkurrence om den bedste kristelige Roman, handler om den unge arkitekt Troels Rolf (i filmen spillet af Lau Lauritzen), der skønt uskyldig, bliver mistænkt for en af de hæsligste forbrydelser, der findes: voldtægt og mord på et lille barn. I løbet af et døgn oplever han, hvordan næsten alle vender sig imod ham — og hele hans verden bryder sammen. Han begynder at indse, hjulpet af sin onkel, pastor Mikael Rolf (Johannes Meyer), at han faktisk ligeså sandsynligt kun-

ne have været den virkelige morder — at det, der bor i blikkenslagersvenden, der udøvede forbrydelsen, også bor i ham — og i alle mennesker.

Om morderen siger onkel Mikael til Troels: »Hvorfor er det dig en udtømmelig tanke at blive mistænkt for mord? Hvorfor er det dig en rædsel at blive betragtet som morder? Fordi du ved, hvilken dom, der sættes over ham, hvilken dom du sælger. Fordi han er forbløjet som en orm under din hæl. Fordi du foragter ham grænseløs, hader og afskyr ham. Du betragter det som en dyd at træde ham ned som et giftigt kryb.

Fordi du fornægter fællesskabet med ham. Han må ikke være menneske, fordi du er det.

Fordi han gør det umuligt for dig at opretholde din ophøjede mening om dig selv, hvis han skal være af samme art som du.

Men du og han er af samme blod, I hører til samme æt, I er brødre. Hvad der er i ham, er også i dig, — du ved det, men du vil ikke vide det, derfor vil du have ham bort; i dommen over ham hører du en dom over dig selv, men du vil ikke høre den — du kan ikke redde din egen indbildte værdighed, løgnen om dig selv, den løgn, som du vil have erklæret for sandhed, — du kan ikke redde alt dette uden at gøre ham til et væsen forskelligt fra dit eget, — han skal være et udyr, for at du kan få lov at bilde dig selv ind at være menneske, ædelt og stort...«

Filmatiseringen af »Det sande ansigt« har faktisk kun een fejl: den er alt for god — og netop af den grund må man befrygte, at de brede masser vil holde sig borte — selv om det også er for deres skyld, filmen blev til. Skynd dig altså ind og se den film — det er en af dem, man ikke må gå glip af.

Foruden de to nævnte skuespillere medvirker: Lisebeth Movin, Ib Schønberg, Grethe Thordahl, Jørn Jepsen, radioinstruktøren Oluf Bang m. fl. Bodil Ipsen har sammen med Lau Lauritzen stået for instruktionen — og de har gjort det ligeså godt som sidste gang, da de lavede »Cafe Paradis«, — og ligesom »Cafe Paradis« har »Det sande ansigt« bud til alle, høje og lave, store og små — en manende beretning om det »sande ansigt«, som vi alle har (men sjældent viser) — om det, der bor i os alle. M. Lif.

Katolikker som kommunister

Mens jeg var redaktør af »Daily Worker« havde jeg næsten altid et par frafaldne katolikker i redaktionen, fortæller Douglas Hyde i The Catholic World marts 1951. De og mange andre frafaldne i partiet var meget dygtige til det »praktiske« arbejde, men det var bemærkelsesværdigt, at de ofte var svage i den marxistiske teori, fortæller han videre.

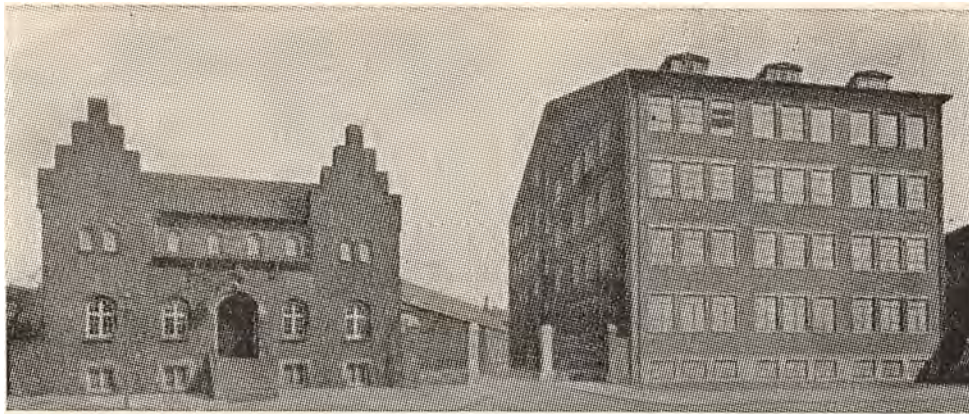
Den gang forstod han det ikke, men nu, hvor han selv er blevet katolik og har erkendt hvilken rigdom troen indeholder, står det ham klart, at disse frafaldne ikke af fuldt hjerte kan give sig over til noget, der både i lære og værdi er den direkte modsætning til det, de først troede på.

For at bevise, at han har ret, fortæller han bl. a.: Det skete, at en ældre katolik under et besøg hos sin søn, som var ledende kommunist i en lokal afdeling, pludselig blev døds syg. Efter hans ønske blev den katolske

præst tilkaldt, men han nåede ikke at tage krusifiks, lys og lignende med. Men til præstens overraskelse var alt stillet frem — den frafaldne kommunist havde ikke kunnet skille sig af med disse ting.

Andre eksempler er dog ikke så opmuntrende: I en anden by var manden i et katolsk ægteskab blevet kommunist, men selv om hans hustru havde det forfærdeligt, holdt hun ud alligevel og bad bestandigt for, at manden måtte vende om.

Dette er kun få af de eksempler Douglas Hyde nævner, men nok til, at vi også kan forstå hans opfordring til også at bede for disse og mange andres omvendelse.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{3}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingegade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Briller

saa **Berg**

EXAMINERET OPTIKER

Nørregade 9 . Telf. 261

Lev. til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

Horsens

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Berg *Blikkenslagermester*

Autoriseret Oas- og Vandmester

Langellie 53 . Telefon 2751

Lev. til de katolske Institutioner

Carl Boch

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telefon 1026

Leverandør til katolik Møntighed

Børnestævne

Farumgård, mandag den 3. september

Alle katolske elever fra 4. og 5. underklasse samt I. mellemklasse er indbudt.

Kl. 9,30 FRILUFTSMESSE. Derefter morgenmad i det fri, leg i skoven, konkurrencelege, sketch og skuespil.

Kl. 15 SAKRAMENTSPROCESSION gennem parken. Børnene medtager »Børnenes messebog« og proviant til to maaltider. Sodavand kan købes paa stedet.

Skolerne sørger selv for børnenes befordring. Der kører et tog fra København-Slangerupbanegaard kl. 8,09. (Sporvognslinier: 5, 7, 11, 16, 19 og 20 samt S-tog station Nørrebro), og fra Farum station kl. 17,33 (ankomst kl. 18,21).

Gaver til fællesudgifter og mindre bemidlede børn modtager med tak P. Robert Groteclaus S. J., Kollegievej 2. Charlottenlund. (Telf. ORdrup 422).

St. Ansgars Kirke

Sønd. 2. Sept. Kl. 8 Rec. Messe m. Fælleskommunion.

Immaculata Kongregationen

Immaculata Kongregationen i Jesu Hjerte Kirke. Første Møde: Tirsdag 4. Sept. Kl. 16,30 og Kl. 20.

Tak!

Hjertelig Tak til alle og enhver, som glædede mig paa min Jubilæumsdag!

P. U. Sialm.

Kommentar til Pater Lombardi

(sluttet fra Side 511)

til Imødegaaelse af Arbejdsløshed skal forøge deres Stab af Arbejdere, er

ikke saa enkelt, som det lyder. Under specielle Konjunkturer kan det praktiseres, under andre vil det uvægerligt være til Skade for Fællesskabets Økonomi. Hvad Lombardi siger om Kampene mod Monopoldannelse bærer ogsaa i høj Grad Præg af Skrivebordslærdom. Erfaringerne viser, at Monopolerne er overordentlig vanskelige at begrænse, og at det oftest ikke er en Gevinst for den jævne Borger, om et kapitalistisk Monopol erstattes med et statsligt.

Med al skyldig Hensyntagen til, at Forholdene i Italien kan være meget forskellige fra vore, er man tilbøjelig til at mene, at meget i Lombardis Problemstilling virker forældet. Det er saaledes et stort Spørgsmaal, om det er Ejendomsretten, der nu staar i Centrum for de politiske Afguder. Vor Tids politiske Situation er i afgørende Grad præget af Organisationernes Mægtstilling, der meget vel kan ængste, ogsaa de kristne Samvittigheder.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

September:

2. S. 16. Søndag e. Pinse (710—68); 2. Bøn St. Stefan I, Konge af Ungarn (1068), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)); Præf. (521).
3. M.† Feria (710—68); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
4. Ti.† Feria (710—68); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
5. O.† St. Laurentius Justiniani (hvid) (1069); 2. og 3. Bøn som Tirsdag; alm. Præf. (525).
6. T.† Feria (710—68); som Tirsdag.
7. F.† Feria (710—68); som Tirsdag.
8. L. Jomfru Mariæ Fødsel (hvid) (1069)—109); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Adrian ((12)); Præf. (522).
9. S. 17. Søndag e. Pinse.

NB. Paa de med † mærkede Dage kan der i St. for Dagens Messe læses Votiv- og Requiem-Messer.

Fr. Bürhmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tage 573 . 574

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpriser 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Blad-
dels Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

TROENS HOLDNING

Elsebet Kieler: Troens Holdning

16. s., kr. 1,00.

Vi har megen litteratur, der fremstiller den katolske tro som en række læresætninger, det er fornuftigt at antage og ufornuftigt at forkaste. Men vi har savnet et skrift, der taler om det, som er det primære i alt trosliv: hvorledes bliver troen i det hele taget levende og virkelighed for mig?

Det er om dette Elsebet Kielers lille skrift handler, og det er trods sin lidenhed et af de vægtigste, vi har set i mange år i det katolske Skandinavien.

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDDGADE 67 KØBENHAVN PALÆ 4777

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

Husholderske søges

En mand, 50 år på landet, søger herigennem en pæn og god katolsk dame som husholderske. Billet mrk. T. L. modtager Katolsk Ugeblads annoncerekspedition, Stenosgade 7, København V

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**

Aalekistevej 56, Vanløse

Telefon Damø 8339 og 5610

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17
København F

Telefon Fasan 4262

Aalborg

<p>Aroma <i>KASTETVEJ 44</i> Telefon 9693 <i>Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa</i></p>	<p>Mia Isbaren <i>Hj. af Ryesgade og Kastetvej</i> 1. KL.s IS og KONFEKTURE</p>	<p>Ulmer Verner sen <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillians Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm <i>H. Pers Efterfølger</i> Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect <i>Kastetvej 43 . Tlf. 4251</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 <i>Blomster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker <i>Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779</i> Brillor efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen <i>Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665</i> <i>Tricotage og Herrelingeri</i></p>	<p>Ferd. Færch & Co. <i>Tømrermester</i> <i>Strandvejen . Telefon 301</i></p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørlovr. <i>Kong Christians Allé 6</i> <i>Telefon 1992 & 4983</i> Aalborg</p>	<p><i>Køb Hjemmets Udstyr</i> hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p> Mathias Christensen TELF:1556 ABSALONSGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import <i>Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836</i> Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør <i>Frederiksgade 6 . Tlf. 1786</i> Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken</p>

Holbæk

<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p><i>All i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb i</i> <i>Frukt- og Blomsterforretningen</i> »ROSEN« Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 <i>Rullegardiner - Rammer</i> <i>Gardinætænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - <i>billigst med det bedste</i> Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugstovning Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen <i>satsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

URBI ET ORBI

Uvished præger Situationen i Ungarn

Ny Taktik i Kirkekampen

Budapest-Regeringens Bestræbelser paa at fremstille en Del af Episkopatet som overbeviste Tilhængere af Kommunismen, udgør en vigtig og væsentlig Del af Forfølgelsesprogrammet. Den pseudo-katolske Presse i Ungarn har i den senere Tid publiceret en Række Artikler, der hævdes at være skrevet af Biskopperne.

De ungarske Katolikker tager imidlertid mod disse paastaede Artikler og Erklæringer fra deres Biskopper med allerstørste Mistro, ikke mindst fordi Episkopatet paa Grund af Undertrykkelsen af Pressefriheden og Indskrænkningen i Bevægelsesfriheden er helt isoleret fra de Troende. Det er faktisk i Øjeblikket helt umuligt for de ungarske Katolikker at danne sig en Forestilling om den kirkelige Øvrigheds virkelige Indstilling. (KIPA)

Ungarns Kirke »giver Afkald« paa Jordbesiddelser

I en Rundskrivelse, der hævdes at være undertegnet af Biskop Hamvas af Czanad paa den ungarske Bispekonferences Vegne, opfordres samtlige katolske Sognepræster i Ungarn til at afstaa de kirkelige Ejendomme til den kommunistiske Stat. — Hver Gejstlig maa beholde 75 Kvadratmeter til personlige Formaal.

Efter hvad det statssubventionerede »katolske« Nyhedsbureau i Ungarn meddeler, skal Bispekonferencen have fattet denne Beslutning 9. August. Den kirkelige Ejendom, der nu skal gaa over paa Statens Hænder, beløber sig til ialt ca. 43.000 Hektarer. (CND)

»Vatikanet har velsignet Tito«

Det kommunistiske Partis Organ i Kazakstan »Kazakstan Prawda«, har for nylig offentliggjort en Artikel, der paa det groveste sværter den katolske Kirke. Artiklens Forfatter, Malinowski, udtaler, at Paven efter den bolshevistiske Magtovertagelse har taget Initiativet til et »Korsstog« mod Sovjetunionen. Efter at have hævdet, at Vatikanet sender Spioner til Sovjetunionen og dennes Vasalstater, fortsætter Malinowski, at de amerikanske Dollarkonger er reed til naar som helst at støtte dette antisovjetrussiske Mulvarpearbejde og Vatikanets Propaganda. Til Slut hævdes det i Artiklen, at Vatikanet har velsignet Tito! (KIPA)

Togliatti som »Kristus paa Jorden«

Paa et Sogneraadsmøde i San Felici drøftedes for nylig Ophængning af et Krucifiks i Mødesalen. Under Drøftelsen hævdede Formanden for den kommunistiske Fraktionsgruppe, at der i saa Fald ogsaa skulde ophænges et Billede af Togliatti, idet han »betragtede denne som Kristus paa Jorden«.

Dette var imidlertid selv hans Meningsfæller et Nummer for groft, og man endes om Krucifiksets Anbringelse. (CND)

Helgenkaares Pius X inden længe?

Videreførelsen af den *saligkaarede Pave Pius X' Helgenkaaringsproces* synes nu — ifølge Radio Vaticana — at være indtraadt i et afgørende Stadium efter at der er fremkommet Meddelelser om ny mirakuløse Helbredelser paa Pius X's Forbøn. (CND)

Hvad sker der med Ærkebiskop Stepinac?

Den amerikanske Senator Blair Moody har i sidste Uge besøgt den Hellige Fader og ved denne Lejlighed meddelt denne, at den jugoslaviske Diktator Tito aabenbart har til Hensigt at løslade Ærkebiskoppen af Zagreb, Mgr. Stepinac. Efter Audiensen hos den Hellige Fader udtalte Moody overfor Repræsentanter for Verdenspressen, at Tito sandsynligvis enten vilde udvise Ærkebiskoppen eller »anbringe« ham i et Kloster. Tito vilde under ingen Omslændigheder acceptere Stepinac som Ærkebiskop af Zagreb.

Moody erklærede, at Problemet vedrørende Ærkebiskop Stepinacs Løsladelse er yderst kompliceret for Tito »som Følge af Jugoslaviens blandede Befolkning«. Serberne vilde energisk modsætte sig Løsladelsen, medens de katolske Befolkningsgrupper krævede Prælatens Løsladelse. Endvidere maatte Tito tage Ruslands Reaktion i Betragtning, dersom han løslod Stepinac. Tito maatte være yderst forsigtig i hele denne Sag, idet Sovjetunionen utvivlsomt vil gribe til nye og heftige Angreb paa Jugoslavien, dersom

Ruinerne af Coventry bliver staaende

Efter Afslutning af Konkurrencen om Genopbygningen af den af tyske Bomber ødelagte Katedral i Coventry, meddeles det, at Ruinerne skal blive staaende som Erindring om Krigen 1940—45. Den ny Katedral vil blive opført i en hel anden Skikkelse i Nærheden af Ruinerne. Opførelsesomkostningerne er anslaaet til 800.000 Pund Sterling.

Engelsk Ophidselse over den »røde Dekan«

Den tidligere Redaktør af det kommunistiske »Daily Worker«, Douglas Hyde, der som bekendt konverterede i London for et Par Aar siden og nu er Medarbejder ved »Catholic Herald«, udtaler i det katolske Dagblad »De Maasbode«, der udkommer i Rotterdam, at de konservative Underhusmedlemmers Forslag om at afsætte den »røde Dekan«, Dr. Hewlett Johnson, er fremsat paa Foranledning af Pres fra Partiets højre Fløj i den Hensigt at formaa Underhuset til at drage Dekanen til Regnskab som Fædrelandsforrædder. Ophidselsen i England over at Dekanen har modtaget Stalinprisen og de dermed forbundne Forsmædelser af den engelske Nation, hævdes at være meget stor. (KIPA)

En Militærdomstol har idømt Biskoppen af Yih sien, Mgr. Martina, livsvarigt Fængsel. Det er den første katolske Prælat, der er blevet dømt af kinesiske Kommunistler. (KIPA)

Tilfældet Stepinac behandles allfor blidt.

Der er imidlertid ikke fremkommet nogen officiel Kommentar fra Vatikanet til den amerikanske Senators Erklæring. Man henviser imidlertid paa vanlig velunderrettet Hold til, at Titos Holdning i Almindelighed ikke tyder paa en nært forestaaende tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet. Antydningen af, at Stepinac næppe vil kunne genoptage sine Funktioner som Ærkebiskop af Zagreb, anses tillige for en af de væsentligste Aarsager til, at man ikke tillægger Udtalelserne alt for stor Betydning. Ifølge de seneste Udtalelser fra Vatikanet angaaende Sagen, er der næppe Grund til at tro, at man i Vatikanet har skiftet Mening vedrørende Stepinac og hans evt. Abdikation. Skulde Tito vove at udvise Ærkebiskoppen, saa skal man ikke regne med Udnævnelse af en ny Efterfølger til den ærkebiskoppelige Stol i Zagreb, understreger man paa velunderrettet Hold. (KIPA)

Katolsk

9. September 1951
99. Aargang
Nr. 36

Ugeblad

Modersmaalet
og Liturgien

Mindszenty-Filmen

Vi og vore Ordenssøstre

Paven „Direktør“
for Monte Carlo!

Efter Talerens Manuskript bringer vi nedenfor den Prædiken, som paa Mariæ Himmelfarts Fest blev holdt af Pastor N. R. M. Oppermann, Nykøbing F., ved Radiotransmissionen fra Sakramentskirken i København. De Tanker, som Prædikenen giver Udtryk for, vil være lige saa aktuelle ved Marias Fødsels Fest den 8. September som ved Festen den 15. August.

Naar vi staar ved en af vore kæres Grave, fyldes vi altid af noget af den Afsky, Mennesket har for Døden. Vor kristne Tro giver os Haabet om evigt Liv, men selv om vi tænker os, at de kæres Sjæle er i Guds Herlighed, saa bliver der dog den Kendsgerning til-

Marias Fødsel

Marias Ord og Marias Gerning

bage, at der i Graven ligger et Legeme i Forraadnelse, Kød, som er gaaet al Kødets Gang. Det er vor Natur inderligt imod, at det skal være saaledes; vi føler noget af »Dødens Brod«, Dødens Skygger falder hen over Kirkegaarden, og vi griber og knuges af Tanken paa Menneskelivets og altings Forgængelighed.

Men ved eet Menneskes Grav er det

dog helt anderledes, ved den Grav, som vi tænker paa i Dag, Jesu Kristi Moders, den salige Jomfru Marias tomme Grav. Der er alt idel Glæde, intet Strejf af Dødens Skygge, intet Spor af »Dødens Brod«! Vi ser hende, hvis store Fest vi fejrer i Dag, som det fuldkomne Menneske, som uberørt af Synd og Død gik gennem Verden, hvis Sjæl var fuldkommen ren og skøn, »*gratia plena*«, og hvis Legeme ikke var under nogen Syndens Straf og derfor ikke skulde blive i Jordens Skød, men forenet med Sjælen allerede nu er i den himmelske Herlighed.

Er dette nu ikke en dristig Tanke? Vi ved, at mange af vore ikke-katolske Brødre og Søstre vil spørge os, om det ikke er et saare menneskeligt Element, vi har bragt ind i Kristendommen? Skal vi forsøge at give nogen Forklaring, saa vil vort Svar falde sammen med det, vi maa give paa et andet Spørgsmaal, der ofte rettes til os: »Hvordan kan I tro, at Mennesket nogen Sinde kan behage Gud, og at vore Gerninger kan have Værdi i Guds Øjne? Er det dog ikke Gud alene, der har gjort alt og udvirket vor Frelse og derfor ham alene, som er Hyldest og Lovprisning værd?«

Der ligger i Spørgsmaalet en fristende Tanke, men Svaret maa blive: Husk, at vi er kristne! Vi har ikke bare Troen paa en almægtig, evig Gud, men Midtpunktet i vor kristne Religion er og bliver: *Gud-Mennesket, Jesu Kristus!* I ham forenes det guddommelige og det menneskelige, i ham mødes og forenes Guds Gerning og Menneskets Gerning, det menneskelige Element har Gud selv givet Plads i vor Religion; det har faaet Plads baa- de i Frelsens Historie og i vor Frelses Fuldbyrkelse! Kristus, som Paulus kalder »vor Tros Begynder og Fulde- ender«, bliver i den Grad Midtpunktet i al vor Betragtning, at vi ser alt i ham og ud fra ham. Og spørger vi

(Fortsættes Side 527)

Albrecht Altdorfer († 1538): MARIAS FØDSEL

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10 093 København K Giro 2107

F. Christensen

Aut. Oas- Vand- og Sæltetemeester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

A.D.B.s

Expres-Lakfernis i røde Dunke

Bonevoks i røde Daaser

Gulv-Renolin (flydende Bonevox)

— giver de flotteste Gulve!

Enefabrikanter: A. D. Burcharth & Søn . Kolding

Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE

og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,

Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

KOLONIAL - VIN - DELIKATESSER

Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Købmandsgaarden)

St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelses ordnes

Østergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld · Sølv — Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th. Haagensen

JUVELER, GULDSMED og GRAVØR

ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Modersmaalet i Liturgien

Den store Begivenhed paa det katolske Bogmarked delle Efteraar bliver den længe forberedte nye Udgave af vor Salme- og Bønebog. De rituelle Dele af Bogen er ændrede saaledes, at de i Hovedsagen følger den Ritusreform, der flere Steder i Udlandet er godkendt af Rom i de seneste Aar. Som et Udtryk for den Tankegang, der ligger bag denne Reform gengiver vi nedenfor Hovedindholdet af den Artikel, hvormed det ansees tyske »Theologiske Quartalschrift« i 1947 kommenterede Udkastet til den siden da gennemførte Ændring. Endnu er der ikke fra autoritativ Side taget Stilling til Brugen af Modersmaalet i Dele af selve Messen, men der ventes i disse Aar paa nye Retningslinier fra Rom ogsaa i denne Henseende.

Paa Kristi og Apostlenes Tid var Aramæisk Talesprog i Palæstina. Paa dette Sprog har Kristus forkyndt det glade Budskab, lært Apostlene Fader Vor og fejret den sidste Nædver.

Efter Herrens Eksempel har Apostlene da ogsaa fejret »Brødets Brydelse« i det aramæiske Landsmaal. Men da de udstrakte deres Missionsvirksomhed ud over Palæstinas Grænser, maatte de jo nødvendigvis til deres Prædiken og Gudstjeneste vælge det Sprog, som de paagældende Folkeslag forstod. Apostlene selv og deres Medarbejdere har vel i deres Missionsgerning udelukkende betjent sig af Græsk. Dette Sprog kendte de nemlig fra Palæstina, hvor det paa den Tid var temmelig udbredt. Indtil Slutningen af 2. Aarhundrede var Græsk det fremherskende Sprog i hele Middelhavsområdet — i hvert Fald i de store Byer og tillige i Rom, hvor de første kristne Menigheder dannedes. Paa denne Maade blev græsk den romerske Liturgis Modersmaal, og indtil Tiden omkring Konstantin den Store blev den romerske Liturgi i det store og hele — omend ikke helt og holdent — fejret paa Græsk.

Efterhaanden som det græske Sprog mere og mere gik af Brug i disse Egne, blev Latin Talesproget, først i Afrika og Spanien, dernæst i Italien og til sidst i Rom. Ogsaa længere øst paa erstattedes Græsk efterhaanden af flere andre Landsmaal. Det faldt derfor ganske naturligt, at Gudstjenesten blev fejret paa et forstaaeligt Sprog, og derfor kom de forskellige Landsmaal lidt efter lidt frem, og der opstod en syrisk, en koptisk (ægyptisk), en armensk, en georgisk og en ætiopisk (abessinsk) Liturgi. Endog de germanske Goter fik Bibel og Liturgi paa deres Modersmaal. Det var Johannes Chrysostomus i Konstantinopel, der gav de katolske Goter Lov til at fejre Liturgien paa deres Modersmaal; han stillede en særskilt Kirke til Disposition for den gotiske Liturgi og holdt endog — ved Hjælp af en Tolk — en græsk Prædiken for Goterne.

Endog paa det Tidspunkt, da der ellers syntes at være faldet Ro over Kultursprogene, bragte Princippet om Modersmaalet i Liturgien en stor Sejr hjem: det var Oprættelsen af den slaviske Liturgi gennem de to store Helgener Cyrillus og Methodius, der indførte den romerske Liturgi paa slavisk i Mähren og Slavonien.

I Tyskland blev Liturgien saavel af missionshistoriske som delvis ogsaa af politiske Aarsager fra Begyndelsen

af fejret paa Latin, og mærkværdigvis viste der sig kun spage Forsøg paa at skabe en Liturgi paa Modersmaalet. Dette hænger formentlig sammen med den tydelige politiske Akcent i Germanernes Omvendelse til Kristendommen samt den Omstændighed, at alle Kræfter var fuldt beskæftiget med at opbygge det germanske Rige. Dermed er ikke sagt, at det tyske Sprog slet ikke egnede sig til liturgisk Brug — der var simpelthen ikke Anledning eller Lejlighed til at gøre Forsøget. De første Forsøg, der blev gjort i saa Henseende (af Olfried von Weissenburg og Notker fra St. Gallen), viser tværtimod, at det nok kunde lade sig gøre. Det tyske Folk fik ikke Lejlighed til at prise Gud paa Modersmaalet, og Grunden var sikkert den — foruden flere andre — at det tyske Folks Fromhedsliv i Middelalderen udfoldede sig Side om Side med Liturgien og ikke i Forbindelse med denne. Gudstjenesten, Liturgien, var ikke længere de kristnes Livsskole, saaledes som det havde været i Oldkirken. Gudstjenesten uds spillede sig fjernt fra Menigmand, bag Korskranker, den blev fremmedartet ved det latinske Sprog, der ikke var umiddelbart forstaaeligt. Menighedsgudstjenesten var blevet til en Klerikergudstjeneste, og Menigheden var fra at have været medvirkende blevet til »nærværende«, fra at være ydende blevet til »nydende«. Og efter saaledes at være blevet fjernt fra Kirkens Pulsslag, begyndte man at søge egne Veje fremad i Fromhedslivet. Menigmand voksede i Bøn og Tro ikke længere op i umiddelbar Forbindelse med de hellige Mysterier som før, og Følgen blev, at Troen i vid Udstrækning mistede sin levende Fykle indtil sluttelig det helt umulige skete: at Reformationen kom og fremstillede den katolske Tros Hjerter, den eukaristiske Højtideligholdelse, som Afgudsdyrkelse og fandt Tiltro til denne Paasland.

Reformationen tog Problemet op og skænkede sine Tilhængere en tysk Liturgi eller rettere en tysk Erstatningsliturgi i de tyske Salmer og den tyske Messe. Og med de ny Sange sang Reformationen da ogsaa den ny Tro ind i Menneskehjernerne. Anvendelsen af det tyske Sprog ved Gudstjenesten har gavnet Reformationens Sag utroligt, men der ligger jo en meget dyb Tragik bag: Reformatorerne gav ganske vist deres Troende Retten til at fejre Gudstjenesten paa deres eget Sprog — akkurat som de Kristne i Syrien, Ægypten og Rom havde faaet Lov til —

men de lømte til Gengæld Gudstjenesten og fratog den dens inderste Værdi, idet de misforstod og vragede det eukaristiske Offers egentlige Indhold. De skar Hjertet ud af Liturgien og ødelagde dermed dens dybeste Væsen i Bund og Grund. Det kan derfor heller ikke bebrejdes Modreformationen, at den i Spørgsmaalet om Sproget indtog en diametralt modsat Holdning.

Spørgsmaalet om Modersmaalet i Liturgien kom til Behandling paa Koneiliet i Trient i 1545—1563. Det er overordentligt betegnende, hvor tilbageholdent og forsigtigt Tridentium formulerer sit Standpunkt. Grundsætningen om, at den hellige Messe maa fejres paa Modersmaalet, blev forkastet som Hæresi: »Dersom nogen siger, at Messen kun maa fejres paa Modersmaalet, da være han lyst i Band.«

Men Spørgsmaalet om Kultsproget kom ikke til Ro, ej heller efter Tridentinum. Det blev atter og atter taget op, men desværre hyppigt fra ikke-kirkeleg eller hæretisk Side: Jansemismen, Gallikanismen og Josefinitismen. Og det var jo klart, at de Krav om Liturgi paa Modersmaalet, der udgik fra denne Kant, maatte fordømmes, thi de var jo fostret af giftige Rødder og behæftet med alskens falske og hæretiske Anskuelser.

Ogsaa i Opklaringstiden i Slutningen af 18. Aarhundrede var der stærke Bestræbelser fremme for at anvende Modersmaalet i Gudstjenesten, men de var forgiftet af de rationalistiske og nationalkirkelige Bestræbelser. Opklaringsperioden betragtede udelukkende Gudstjenesten som et Mittel til Opbyggelse og Belæring og havde kun yderst ringe eller slet ingen Forstaaelse for Hovedformalet ved Liturgien: at tjene Gud i Opbyggelse og Belæring. Og da disse Bestræbelser hyppigt havde sit Udspring i syge Rødder, kunde de selvsagt ikke finde Borgerret i Kirken, først og fremmest ikke naar de kom fra den saakaldte »tyske Katolicisme« og Gammelkatolicismen, der iøvrigt snart indrettede deres Gudstjeneste paa Tysk.

En Udtalelse af en schweizisk gammel-katolsk Biskop er interessant i denne Sammenhæng. — Han siger: »Gammel-Katolikkerne indser selv i Dag, at de har grebet Sagen forkert an. De mente, at de ved at oversætte til Tysk kunde føre Folket hen til Liturgien og saaledes vinde det. Men deres Kirker blev kun lidet besøgt, deres Bevægelse forblev lille, og deres Tilhængere gaar kun sjældent til Sakramenterne. Den katolske Kirke har derimod grebet Sagen rigtigt an, idet den med Pius X startede den eukaristiske Bevægelse og dermed førte Menigmand hen til Herrens Bord paany. Og derpaa er den liturgiske Bevægelse opslaaet paa Grundlag af den eukaristiske.«

Heraf ser man ganske tydeligt, at Sprogspørgsmaalet ikke er det væsentligste. Det er dog afgjort bedre, at Messen fejres paa Latin i fyldte Kirker end at Liturgien fejres paa Modersmaalet for tomme Bænke.

Liturgien paa Modersmaalet er ikke et Dogmespørgsmaal, men en Art Di-

sciplin. Og selvom den latinske Liturgi idag er langt den fremherskende i Vesterleden, saa lader denne historiske Kendsgerning sig ikke dogmatisk begrunde som om det nødvendigvis maa være saadan til Tidernes Ende.

Det er imidlertid soleklart, at enhver Forandring kræver Billigelse fra allerhøjeste kirkelige Autoritet, og denne Tilladelse maa tilstræbes ad legal Vej, den kommer ikke af sig selv. Det er klart, at Rom aldrig af sig selv tilbyder et Folk at benytte dets Modersmaal i Liturgien. En saadan Tilladelse vil først komme, naar Ønsker kommer indefra, d.v.s. fra den paagældende Nation, fra Gejstligheden og Biskopperne. Efter at Latin nu i mere end tusind Aar har været Liturgiens Sprog, vilde det da ogsaa være en hel Misforstaaelse, om man paa een Gang pludselig begyndte at fejre f. Eks. hele den hellige Messe paa Tysk! Ganske vist er det liturgiske Sprog foranderligt, det er jo ikke noget Dogma, men det er heller ikke vilkaarligt, det er Historie. Og af denne Grund — samt af mange andre — vilde det f. Eks. aldrig være tilraadeligt at fejre Messens Kanon paa Modersmaalet. Den maa nu engang være paa Latin.

Princippet med den historiske Udvikling værner os altsaa paa den ene Side mod voldelige og overilede Forsøg paa at ville omstøde noget, der er blevet til gennem en lang Udvikling. Men der maa alligevel ogsaa være Plads for tilstrækkelig Vidtsynethed til at erkende og bane Vej for kirkelige Reformers og Muligheder. Den væsentligste Grund, der taler for det latinske Liturgisprog, er Enheden: »Det latinske Liturgi-Sprog, et af de helligste og stærkeste Baand, der forbinder os Katolikker over hele Kloden med Rom«, er den mest indlysende

mest selvfølgelige Grund til at ønske det latinske Kultsprog bibeholdt.

Latin er jo ganske utvivlsomt — i hvert Fald for Vesterledens Kirke og de i Forbindelse dermed arbejdende Missionsomraader — et Udtryk for en virkelig Enhed og samtidig et Baand, der er egnet til at styrke og vedligeholde denne Enhed. Ikke mindst af den Grund bør man sikkert altid jeholde Messens Kanon paa Latin. Det latinske Sprog har ligeledes sin store Betydning for Kirkens Forvaltning, for Kirkeretten, for Forbindelsen med Rom samt for den teologiske Viden-skab, selvom man efterhaanden vilde gaa over til at anvende Modersmaalet inden for visse Dele af Liturgien. Og Kirkesproget er ikke blot anvendeligt som Kultsprog, men finder ogsaa Anvendelse paa adskillige andre Felter.

Og een Misforstaaelse maa vi vel vogte os for. Vi deler ikke Oplysningstidens Anskuelse, der mener, at det væsentligste, ja, det eneste Formaal med Liturgien er at belære og opbygge Folkene. Liturgiens højeste og fornemste Opgave er Guds-Tjeneste, det er Faderens Tilbedelse og Forherligelse gennem Kristus i den Helligaand. Liturgien er i dens forskellige Dele i forskelligt Omfang og paa forskellig Maade tilpasset de troendes Forstaaelse og Delagtighed. Tag f. Eks. den hellige Messe. Der er Læsninger, Bønner, Sange o.s.v. En Del er Præstens Sag, medens atter andre Dele er Menighedens. Mangt og meget er ifølge sit Væsens inderste Natur henvist til Fortolkning, andet ikke.

Tag engang Messens aabenbarende, forkyndende Ord i Epistel, Evangelium og Prædiken. Det henvender sig til Menneskene, optages, forstås og efterkommes. Det er Forkyndelse. Det, at følge med i en Messebog muligvis Forstaaelse, men det giver ingen umid-

Biskoppen rejst til Amerika.

Hs. Excellence Biskoppen er i sidste Uge i Embeds Medfør rejst til USA med M/S »Erria«. — Under Biskoppens Fravær, der formentlig strækker sig over nogle Maaned, ledet Vikariatet som vanligt af Delegationvikaren, Pastor C. Flan drup, der i Vikariatsanliggender træffes daglig Kl. 10—11½, undtagen Onsdag og Lørdag, paa Vikariats Kontor: Amaliegade 31 A, København K., Tlf. Palæ 8830. — Delegationvikarens Bopæl er: Strandvej 97, København Ø., Tlf. Ryvang 4975.

*

Under 29. August er Pater M. van Buggenum S.M.M. udnævnt til Sognepræst ved Sct. Therese Kirke i Hellerup.

Douglas Hyde besøger København

Den tidligere Redaktør af »Daily Worker«, Douglas Hyde, nu Medarbejder ved »Catholic Herald« taler Fredag 28. ds. Kl. 20 ved et offentligt Møde i Studenterforeningen om »Meeting the Challenge of Communism«.

delbar Forstaaelse af det Budskab, som Præsten forkyn-der ud fra Liturgien. »I og for sig burde Ordet høres i det Øjeblik, det nævnes i Løbet af den hellige Handling; men det er ikke muligt ved den nuværende Ordning af Liturgien.« (Guardini).

Og netop derfor tilstræber man en Forandring frem for alt paa dette Punkt: at Præsten ikke synger eller

ORIENTERING

Filmen om Mindszenty

Paa Tekstbillederne forud for en amerikansk Spillefilm finder man uvægerligt Bemærkningen om, at hvis Handlingen skulde bringe bestemte Personer eller Forhold i Erindring, er det et rent Sammentræf, ikke efter Filmselskabets Hensigt.

Ved Filmen om Kardinal Mindszenty's menneskelige Tragedie forholder det sig anderledes. Den tilsigter at fortælle Historien om, hvorledes den ungarske Kommunisme fik knækket sin stærke katolske Modstander. Hvad der — for at faa en Film ud af Stoffet — er tilføjet af Bipersoner og Sidehandlinger er her det tilfældige, det væsentlige skulde gerne være den nøgne Sandhed, saa nødig man end vil tro, at sligt er muligt.

Man kan — som en kendt Filmkritiker — have sine Tvivl om, hvorvidt det er værd at spille en saadan Film. Den gør det jo bare endnu sværere at komme paa Talefod med Russerne

og deres Venner. Paa os virker dette Argument ikke. Vel er det sandt, at en saadan Film hverken ændrer, hvad der er sket, eller vil virke til Kommunisternes Omvendelse, men en Blotlæggelse af de Metoder, der af Kommunisterne er bragt i Anvendelse for at bringe deres Modstandere til Tavshed, vil maaske kunne medvirke til at vanskeliggøre en femte Kolonne Virksomheds Chancer i andre Lande.

Til Gengæld maa vi indrømme, at det kun er i de store Træk, Mindszenty-Affæren foreligger oplyst, og at Filmen i en Række Detaljer maa bygge paa Gætteværk. Det gør dog formentlig ikke nogen Uret mod nogen. At hele Anklagen mod Mindszenty byggede paa Løgn, at Processen mod Kardinalen var en stort iscenesat Justitsforbrydelse og Anklagedes Tilstaaelser opnaet ad Veje, der kræn-

ker selv den mindst sarte Retsbevidsthed — alt dette væsentlige behøver ikke at afvente kommende Tidens historiske Forskning.

Bedrøveligt at sige, men det er vistnok sikkert, at Filmen har en særlig Mission i protestantiske Lande. Af gamle Dages Polemik mod Katolikkerne lever endnu visse indgroede Levn, ikke mindst Tanken om den katolske Kirke som politisk Intrigant og Kardinaler som særligt ondartede politiske Rævepelse ganske uden moralske Hemninger. For dem, der er Ofre for saadanne Fordomme vil Filmen om en Kardinal, der lider sin grufulde Skæbne alene for sin kristne Holdnings Skyld, ikke blot kunne virke til Oplysning om Kommunismen, men ogsaa til Belæring om Katolicismen og dens Mænd.

Filmen maa ikke bedømmes ud fra kunstneriske Synspunkter. Den har alene til Formaal at advare mod en dødelig Fare og sige til enhver af os, at ogsaa os kommer det ved, at sligt kan ske i en Verdensdel, der er Arving til Aartusinders Kultur og Kristendom.

læser Epistel og Evangelium paa et fremmed Sprog, med Ryggen mod Menigheden, men at han gør det paa Modersmaalet. — »Kirkens vigtigste Grund til at forbinde Skriftlæsning med Offerhandlingen, er dog uden Tvivl den, at den ønsker at holde de Troende Troens Sandheder gennem den Hellige Skrift tydeligt for Øre... Dertil kommer, at endog Katekumenerne i gamle Dage skulde indføres i den kristne Læres Indhold ved at høre Læsningen.« Gælder de samme Motiver ikke netop idag, maaske endda i endnu højere Grad? Og motiverer det maaske ikke, at Læsningen finder Sted paa Modersmaalet?

Men foruden det aabenbarede Ord kender den hellige Messe ogsaa andre Arter: Orationernes bedende Ord, Hymnernes Lovprisning (Gloria, Sanctus) og Trosbekendelsen (Credo). I disse Afsnit er det ikke Gud, der taler til os, men her henvender vi os til Gud; vi kunde sammenfattende kalde disse Afsnit det bedende Ord. Ogsaa her vil det være nærliggende at anvende Modersmaalet, og til og med i de Afsnit, der netop vedrører Menigheden: Gloria og Credo, Sanctus og Agnus saint Introitus, Graduale, Offertorium og Communio.

Der er ej heller her noget egentlig nyt at inføre i den saakaldte »tyske Messe«, hvor Præsten beder eller synger alt paa Latin medens Menigheden synger med til Gloria og Credo, til Sanctus og Agnus, til Introitus, Offertorium paa Tysk, har man en heldig og anvendelig og almen udbredt Form, der fører Menigheden til en væsensret Deltagelse og Forstaaelse. Menighedssange paa Tysk, det er det næste Ønske, der fremsættes vedrørende Messen, saa Præsten kan og skal bede alt paa Latin. I dette Tilfælde vilde det jo være ønskeligt, om Menighedssangen (de hidtidige Sangmesser) i Tekst og Melodi kom Missalet noget nærmere end hidindtil. Men dette bør ogsaa kun være en Form ved Siden af den stadig gyldige latinske Messe. Man vilde kunne undgaa megen Diskussion, dersom man vilde undlade at betegne den ene eller anden Form som den eneste saliggørende, men derimod lod dem gælde lige, saaledes som man dog ogsaa har Koralmesse Side om Side med flerstemmig Messe.

Ved Siden af den nævnte forkyndende og bedende Del, har man i den hellige Messe endnu en tredje Form, som vi med Guardini vil kalde det fuldbyrdende Ord. Dennes mest udprægede Sted er Forvandlingen, eller — i videste Omfang — hele Kanon. Her er det ikke Gud, der taler til os gennem Læsningen, ej heller os, der lovpriser ham i Bøn og Sang, men her udøver Ordet en saa hellig Magt, det skaber Realitet, det genskaber Kristi Offer. Den, der taler disse Ord, er egentlig Kristus, Herren selv. Præsten er kun hans udvalgte Redskab, der er udstyret med en Art Fuldmagt. Disse hellige Ord staar faktisk de Troens Deltagelse i Offeret mere fjernt end Messens Læsninger og Lovprisninger — de er Præstens Anliggende som Kristi Stedfortræder, og

her er Anvendelsen af det fremmede Sprog langt mere berettiget ved Læsninger og Lovprisninger — den hellige Hemmelighed fuldbyrdes saa at sige med Rette under Latinens tilhylende Slør. Her er det paa sin Plads. De forskellige Messedeles indre Væsen betinger saa at sige selv Berettigelsen af enten at være paa Latin eller paa Modersmaalet. Giver vi os nu til at formulere praktiske Resultater af disse Overvejelser, saa maa vi dog være meget varsomme. Der er næppe noget, der kan skade det Anliggende, som vi har paa Sinde, mere end vild Reformationsiver og uhemmet Eksperimenteringslyst. Det vilde langt snarere ødelægge det hele. Mon ikke den mest acceptable Løsning vilde være denne.

Af flere (fremførte) Grunde vil det næppe være godt at rokke ved det latinske Sprogs Anvendelse i Kanon. Derimod kunde man ønske Epistel og Evangelium paa Modersmaalet.

Det er imidlertid ikke Hensigten at afskaffe det latinske Evangelium og den latinske Epistel. I mange Messer, især velsagtens i stille Messer, maaske ogsaa i Fællesmesser og Højmesser, vil Præsten muligvis foretrække Latin. Men Side om Side hermed burde der maaske aabnes Mulighed for at forkynde Evangelium og Epistel paa tysk i Stedet for Latin. I flere Bispedømmer har Præsterne Tilladelse til at vælge mellem tysk og Latin, naar de synger de fire Stationsevangelier under Processionen. Den samme Freingangsmaade burde man velsagtens tilstræbe i Messen: at Præsten kan læse Epistel og Evangelium enten paa Latin eller paa Tysk. Valget mellem Latin og Tysk burde man overlade til Præsten, som sikkert hurtigt vilde finde frem til den mest anvendelige Praksis. Eventuelt kunde man overlade Biskopperne at give nøjere Anvisninger.

Ved Oplæsningen burde Præsten saa ganske naturligt vende sig om mod Menigheden, og saavel Hilsenen før Evangeliet som Indledningsformlen burde i saa Fald synges paa Tysk: »Herren være med Eder«, »Og med din Aand«. »Det hellige Evangelium efter ...« »Ære være dig, o Herre«. Det øvrige uforandret.

Det skulde efter vor Mening være det eneste, som Præsten burde sige paa Tysk. Alt det øvrige burde han bede eller synge paa Latin.

Ønsket om tysk Epistel og tysk Evangelium har imidlertid absolut intet at gøre med Afskaffelse af Privatmesse og stille Messe; ved disse Former for Højtideligholdelsen af det hellige Messesoffer ligger det til og med nært ogsaa at bibeholde disse to Dele paa Latin.

Foruden Læsningerne vilde ogsaa Messens Sange kunde udføres paa Modersmaalet. Vi tænker her paa Kyrie, Gloria, Sanctus med Benediktus, Agnus Dei, Introitus, Graduale, Offertorium og Communio. Disse Sange er Folkets Del, eventuelt Præstens som Menighedens Repræsentant. Præfation og Pater Noster bør man vel ej heller røre. Menigheden kan i og for sig godt fremsige disse Dele paa Tysk; Præsten kan jo godt læse dem paa Latin selvom Menigheden synger dem paa Tysk.

Spørger man saa endelig om Begrunderen for Sangen paa Modersmaalet, saa maa man vel sige, at disse Sange — der jo skal være Udtryk for Tro, Lovprisning og Tilbedelse — kun kan faa det helt ægte Udtryk naar de bliver forstaaet.

Men ej heller her er det Meningen at afskaffe Latinen. Saavel Koralmessen som den flerstemmige latinske Messe maa fortsat bevares. Men Side om Side med disse Former bør der sikkert skabes Muligheder for at udføre Sangene paa Modersmaalet.

Der forlanges i Virkeligheden ikke noget nyt. Vi har jo allerede — bortset fra Sangmesserne — andre Messeformer, hvor disse Messedele enten reciteres eller synges af Menigheden. Og her ligger der en stor Opgave med at skabe tyske Sange, der er tilpasset Messen nøjere end Tilfældet hidindtil har været i vore saakaldte Sangmesser.

Men frem for alt vil vi dog gaa ind for Berettigelsen af den saakaldte »Tyske Messe«, hvor Menigheden synger paa Modersmaalet medens Præsten læser eller synger paa Latin. Denne Messeform med tysk Menighedssang er helt igennem fortrinlig og velegnet til at bihindre Menigheden en rigtig og aktiv Deltagelse i det hellige Messesoffer, i hvert Fald langt at foretrække fremfor at kun Kirkekoret synger. Og saa har Pave Pius XII til og med udtalt sit »benique toleratur« (det kan tillades) hertil.

Vi - og vore Ordenssøstre!

Vor Verden er og bliver en Mændenes Verden. Trods de mange dygtige Kvinder, der efterhaanden er trængt ind f. Eks. i Forretningsverdenen, saa sidder dog i langt de overvejende Chefstillinger en Mand, medens der paa Sekretærstolen sidder en Kvinde. Hører man Titlen »Professor« nævne, saa forestiller man sig altid en værdig, ældre Herre og ikke en ungdommelig, frisk Kvindeskikkelse. Langt de fleste Lande paa Kloden regeres af Mænd — det turde imidlertid langt fra være nogen Anbefaling —

men det er dog Fakta og ikke Teori! Forretningsverdenen er saa afgjort maskulin, at de færreste af os er tilbøjelige til slet ikke at bemærke de mangfoldige Ting, der er nødvendige for Verdens Gang og som udrettes af Kvinder. Vi ved selvfølgelig alle, at en Kvinde er uundværlig i et Hjem med Børn, og dem, der aldrig har sørgt for et Hjem eller et Barn, gør sig ingen Anelse om, hvor store Pligter og Opgaver dette Arbejde egentlig fører med sig.

Og vender vi os til vor hellige Mo-

I Moders Sted -

der Kirken, saa er den ogsaa i alt væsentligt en Mændenes Verden. Ogsaa her — akkurat som i Hjemmet — gaar det Arbejde, der udføres af Kvinder, Ordenssøstrene i deres enkle Ordensdragt, ganske ubemærket hen. Ordenssøstrene selv bekymrer sig lidet derom og agter ikke at rejse sig i nogen Protest. De foretrækker at forblive i beskeden Ubemærkethed og ønsker ikke at hædres med Laurbærkranse eller Knaphulspynt.

Men vore Søstre betyder for Kirken, for Kristi mystiske Legeme, det selvsamme som Arme og Ben for det menneskelige Legeme. Vi skænker ikke vore Arme og Ben ret mange Tanker saa længe vi er raske, men sker det en Dag, at vi pludselig ikke mere kan benytte højre Arm, ja, saa føler vi, hvor afmægtige vi er. Vi maa konstatere, at netop den højre Arm ud-

fører saa mange nødvendige Funktioner, som vi til daglig slet ikke tænker paa. Og vore Søstre er netop Kirkens højre Haand!

Det er ikke saa længe siden, at der i Amerika udkom et Par ikke-katolske Bøger, der begge — hvor mærkeligt det end lyder — kom til det Resultat, at Amerika er paa Vej til at blive et katolsk Land! Og som Forklaring herpaa angav de begge, at Protestanterne ikke havde noget at stille op ved Siden af det katolske Skolevæsen, et Skolesystem, der griber Barnet i det Øjeblik, det kommer til Fornuftens Brug, fører det gennem Folkeskolen, former det i den højere Skole og fører det frem til den akademiske Uddannelse. Ganske vist gives der intet Fuldkomment under Solen, men det katolske Skolesystem er egnet til at vække Opmærksomhed. Og naar vi — hvad vi bør — skønner paa vore katolske Skoler, saa maa vi i allerførste Række takke vore forskellige Søstersamfund, der i langt den overvejende Grad er dem, der trækker det store Læs og paa hvem hele Komplekset er bygget op.

Ogsaa herhjemme skares der hver Dag — i vore Børnehaver og Skoler — et anseligt Antal Børn i Alderen fra 4—5 Aar til Skolealderens Slutning om vore Ordenssøstre, der omgaa dem, former dem og gør dem til gode Borgere og gode Kristne. Men der gives ogsaa andre Omraader, som Mænd slet ikke er egnede til at arbejde paa, f. Eks. Undervisningen af unge Piger. Man kan sige, hvad man vil, men det er nu engang saadan, at Mænd ikke forstaar Kvinders Væsen, hvad enten de nu ikke kan eller ikke vil. Ej heller Kvinder kan det helt, men de har dog praktiske Anlæg derfor. En Kvinde kan læse i en anden Kvinde, og da især i en ung Kvinde som i en Bog, medens Manden bliver staaende og beundrer Omslaget. Det er derfor ogsaa paa sin Plads, at vore Ordenssøstre har Haanden med i unge Pigers højere Uddannelse, og vi maa haabe,

at vore Skolesøstre ogsaa vil kunne naa frem til at bibringe unge Piger Forkundskaberne til den akademiske Dannelse.

Men ogsaa paa mange andre Omraader udfører vore Ordenssøstre en stor Gerning. I katolske Sygehuse Verden over passes og plejes hver Dag Tusinder af Syge, uden Hensyn til Religion eller Hudfarve, i utallige Børnehjem finder forældreløse smaa Stakler en kærlig Erstatning for Mor og Far — simpelthen fordi Ordenssøstre er i Stand til at være i Mors Sted. Gamle, fattige og syge finder Ro og Fred, naar de plejes af Ordenssøstre, unge Piger, der er kommet paa Afveje, finder ved kærlige Søstres Pleje Vejen tilbage til et nyt Liv.

Bag alt dette ligger der imidlertid en anden Verden, slidsom og ukendt af den store Hob. En saare stor Skare Ordenssøstre slider Dag ud og Dag ind i Køkkener, i Vaskebaljer og i Mark og Have — det er de uundværlige Led i den store Mekanik, der udadtil udgør Kristi mystiske Legeme. Det er slet ikke let at overskue hele dette enorme Virke — men lad os engang forestille os, at disse Søstrenes mangehaandede Virkefelter med eet Slag hørte op over den ganske Verden! Hvad vilde der da ske? Millioner af Skolebørn og unge vilde staa udenfor en lukket Skoleport, Tusinder og atter Tusinder af Syge, gamle, fattige vil lide kummerlig Nød — de offentlige Skoler og Hospitaler vilde blive stormet over Ende. De Lande, hvor man har jaget de katolske Ordenssøstre bort, ved nu bagefter af sørgelig Erfaring, hvad det vil sige!

Bør ikke enhver katolsk Præst, enhver katolsk Lægmand og Kvinde slaa sig for Brystet og føle sig beskæmmet over disse Kendsgerninger? Og hvad burde vi ikke gøre til Gengæld for alt dette? Maatte Kristus selv blive deres Løn — intet andet vil kunne gengælde dem deres Indsats!

V. M. C.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Ja, saadan er han, den tykke,« smilede Drengen.

»Men sig mig engang, hvor skal du hen med din Trompet,« spurgte Maria, idet hun saa Instrumentet.

»Jeg skal lidt op i Bjergene og blæse — jeg maa jo øve mig,« lød Svaret, og idet han tog Afsked, begav han sig paa Vej højere op ad Skrænten. Men Maria knælede ned foran den korsfæstede Billede og bad sin Rosenkrans. Hun bad højt — der var jo ingen, som kunde høre hende. Med eet for' hun imidlertid sammen ved en raa, hæs Latter umiddelbart ved hendes Side. Hun saa op og fik Øje paa Claude Pascal.

»Ha, ha,« brølede Claude. »Du kan godt snart høre op med det Rosen-

kranslireri, og du behøver snart heller ikke længere slæbe Blomster herop. Alle Kors i Frankrig skal nu hugges om — dette her har jeg for længst udsøgt mig, der er godt Brænde i det!«

»Hvis De hugger Korset om, saa vil det slaa Dem ihjel,« sagde Maria og saa frygtløs paa den ækle Mandsperson.

»Nej, se, den lille Orm viser Klør, hva?« haandede Claude.

»De er et daarligt Menneske,« svarede lille Maria alvorligt, »og jeg vil bede for Dem.«

»Du, bede for mig,« grinede Claude, »Saa kan du ligesaa godt bede for Djæveln i Helvede!«

»Det vilde jeg ogsaa gøre, dersom det kunde nytte noget,« svarede Maria ham sikkert og uden Vaklen.

»Lad du bare være med det! Alt det Bederi nytter ikke nogetsmhelst,« spottede Claude. »Jeg har ogsaa tidligere bedt — og sullet. Nu beder jeg ikke mere, og nu har jeg nok at æde og drikke! Der er ingen Mening i al

den Plapren! Og det der —« føjede han til med synligt tiltagende Raseri — »det er der heller ingen Mening i!« Og i det samme rev han Blomsterbuketten ned fra Krucifikset og trampede paa den. Og med en uhyggelig Ed paa Læben fjernede han sig fra Stedet.

Lille Marie Bernard var blevet helt bleg. Taarerne stod hende i Øjnene, og hun rystede af Skræk og Harm. Men saa knælede hun ned foran Korset, foldede sine Hænder og bad:

»Herre, forlad ham, thi han ved ikke, hvad han gør.«

Samtidig hørte hun oppe fra Skoven paa Bjergryggen de lystige Toner fra Pouls Trompet. Og hun rejste sig, brækkede nogle efteraarbrune Grene af Træerne, og med disse prydede hun Frelserens Billede.

Claude plukkede imidlertid ogsaa Efteraarsløv. Med en Energi, som han ikke havde udfoldet i mange Herrens Tider, plukkede han Grene, og han hørte ikke op, førend han havde sam-

Marias Ord og Marias Gerning

(fortsat fra Forside)

saa efter hans Oprindelse, fører Evangelierne os til Himlen, hvor han er *Ordet*, som var fra Begyndelsen, og til *Maria*, i hvem Ordet blev Kød og tog Bolig iblandt os! Han er Faderens Søn fra Evighed af og Marias Søn i sit Liv som Gud-Menneske. Det vilde være en for os mærkelig Form for Kristendom, som sagde: Jeg ærer og tilbeder Jesu Kristi himmelske Fader, men hans Moder har ikke den ringeste Interesse for mig! Vel har han elsket, æret og adlydt hende, men jeg vil ikke rette hverken Kærlighed eller Tanke mod hende! Vel har hun som Sønnens Moder profetisk sagt, at »herefter skal alle Slægter prise mig salig!«, men jeg vil ikke være med i alle Slægters Lovsangkor! Vi Katolikker forstaar, at alt det, vi lænker og tror om Jesu Kristi Moder, kan være den ikke-katolske kristne uvante og maaske fjerne Tanker, men vi beder vore Kristus-troende Brødre og Søstre om at se det hele ud fra det Troens Centrum, som er Kristus, den menneske-vordne Gud. Tror du urokkeligt paa ham som Gud og Menneske i en Person, saa følger logisk alt det, vi tror om hans Moder, lige fra hendes Undfangelse uden Arvesynd til hendes Optagelse med Sjæl og Legeme til Guds Herlighed. Sønnen valgte den fuldkomne Moder, og Sønnen gav hende, som skænkede ham Menneskelivet, Del i sin egen Forherligelse hos den evige Fader!

Naar Sommerens Glans har naaet sit Højdepunkt, og Høsten stunder til, fejrer vi *Vor Frues Fest*, og medens Lovprisning og Hyldest fra Millioner af kristne rettes mod hende, som blev deres himmelske Moder, spørger vi maaske: Hvad siger Maria til os, som blev hendes Børn, er der overhovedet Ord eller Gerning af hende at betragte? Vi søger i Evangelierne Bøger og finder, at netop til en Verden, der

i en forfærdende Grad er blevet materiel, vendt mod sig selv, bundet i det jordiske, manglende Tro og Aand, taler Maria. Hun er frem for alle Mennesket, som helt er fyldt af Tro og overvældet af og herligt iklædt Guds Naade, Mennesket, som Gud havde tænkt sig, Mennesket skulde være, Mennesket, som ikke vender sig mod sig selv eller bindes til det jordiske, men løfter sin Sjæl opad mod den Evige og synger: *Magnificat!* Min Sjæl højlover Herren, og min Aand fryder sig i Gud, min Frelser (Luc. 1, 46)! Og til Menneskene vender hun sig i sin Ydmyghed, viser hen til sin guddommelige Søn og formaner dem til, at »hvad *han* siger, det skal I gøre!« (Johs. 2, 8).

Saadan taler Gud Helligaand ved Maria til os i Dag. Du kristen, som i en materiel, en gudløs Verden, skal være et Vidne for Tro og for Aandens Liv, gør som Maria, og som Maria siger til dig: Se opad mod den Almægtige, Evige i tilbedende Tak for hans Naade og bed ham styrke dig i et Troens og Naadens Liv. Lad Kristi Ord og Lov være bydende for dig, saa dit Liv og din Gerning føjes til hans og faar Værdi i Guds Øjne; da bliver du, skønt kun et syndigt Menneske, medvirkende i det Frelsesværk, hvor han er Begynder og Fuldender! Se netop i Dag i dette hen til Maria, Mennesket, som fuld af Tro og Forventning om Guds Rige, og derfor af Aand og Naade, hæves op i det Høje, ikke paa en Fantasiers Himmelfart, men i fuld Virkelighed, Sjæl og Legeme løftes ind i det himmelske og befestes for evigt i Herlighedslivet i Gud. Engang skal du følge efter, men allerede *nu* skal din Lykke være *Livet i Gud!*

Saa staar vi der atter med Spørgsmaalet: Er dette muligt for syndig, dødelig Menneskenatur? Hvad der er umuligt for Mennesket alene er muligt for Gud, og hans Hjælp bydes dig gennem de udstrakte Moderhænder. Saa sandt som al Naade er Jesus Kri-

stus, har hun været *Guds Vej* ned til os. Nu gaar vi ad Guds Vej tilbage til ham; vi griber Moderens udstrakte Haand, og hun forer os hen til Jesus, hendes Livs velsignede Frugt, vore Sjæles og Alverdens eneste Frelser. Han siger endnu til os alle, som fra Korslet til Disciplen: Se, din Moder! (Johs. 19, 27). Og, har vi lige prøvet paa at høre, hvad Maria *siger*, saa ser vi nu, hvad der er Marias *Gerning*: Hun stod under Sønnens Kors, forud frelst af hans Naade, og har derfor staaet der i Forbøn for os, og fik saaledes sin Plads i Frelsens Mysterium. Som Gud fortsætter sit Frelsesværk, saaledes fortsætter ogsaa Maria sin Gerning, som er at være *den store Forbederinde* for Guds Trone. Hendes rene Moderhjerter brænder af Kærlighed til os alle, som blev hendes Børn, alle, for hvem Jesus Kristus, hendes Søn, udgød sit dyrebare Blod. Vi kan vandre Morkets Veje i Trængsler og Taarers Dal, vi kan lade os fængsle i syndig og jordisk Lyst, men der er i det Høje et Moderhjerter, som aldrig hører op med at bede for os! Det er Skæret af Mildhed i den gamle Kristendom: Troen paa, at en Kvinde, en Moder gaar i Forbøn! (Bjornstjerne Bjørnsson).

Saadan tror vi om Guds Moder, og vi ser hende nu i Dagens Syn: Himmeldronningen, som kronet af Sønnen under Allehelgens og Engles Jubel og Glæde. Vi synger med i Slægternes Lovsangkor og siger med vore store, danske Digters Ord:

»Ave Maria! Hil dig Mø og Moder,
der fødte Gud og gav os ham til Broder!
Nu gemme vi os under dine Vinger!«

(Johs. Jørgensen.)

I NÆSTE UGE

bringer vi saavel et Referat fra en Deltager i Valfarten til Øm som den sidste Valfartsartikel om »En hellig Bonde i Schweiz«.

Begge Dele maatte i denne Uge udgaa paa Grund af Pladsmangel.

let et meget stort Bundt. Han havde bestemt noget for: han skulde pynte Kirken i Anledning af en stor Fest, der skulde afholdes nu paa Søndag. Montbernage skulde komme til at opleve et ejendommeligt Skuespil.

Hvad var der dog paa Færde i Montbernage?

Paa Pladsen foran Kirken var Tømrere fra Poitiers i Færd med at stille en stor Tribune op. Landsbyens Unger stod maabende rundt omkring og betragtede Haandværkerne.

»— Jeg ved nok, hvad her skal være,« sagde Martin Cordier. »Her kommer nok en stærk Mand, der kan bøje Jernstænger eller spise Blaar eller saadan noget.«

»Eller maaske en Bjørn, der kan danse?« fortsatte Robert.

»Nej, jeg tror, det er en Kalv med to Hoveder,« mente tykke Philip. — »Saadan en bar jeg engang set paa Markedet i Poitiers.«

Og da Arbejderne var færdige, an-

bragte de en Plakat paa Talerstolen, og paa den stod der, at der paa Søndag Eftermiddag Kl. to vilde blive afholdt en Forestilling, hvortil alle blev indbudt til at give Møde.

Det var derfor ikke til at undres over, at saa godt som hele Montbernage mødte op til den fastsatte Tid Søndag Eftermiddag, og Forsamlingen var mægtig spændt paa, hvad der skulde ske. Man gættede og gisnede — men havde man faktisk vidst, hvad der ventede, saa var der næppe kommet en eneste til Stede.

Da Klokken slog to drog der en Afdeling Nationalgardister med Piber og Trommer og bevæbnet med Lanser og Sabler ind paa Pladsen. Landsbyens Indbyggere blev noget lange i Ansigtet, da de saa de røde Borgersoldater. Den eneste, der ikke tabte Fatningen, var den tykke Philip. Han grinte til sin Broder Robert og hviskede: »Du fik alligevel Ret. Det er en Danserbjørn. De fløjter jo Dansemusik!«

Men Robert brummede ærgerligt: »Hold din Mund!«

»Det her lugter ilde,« brummede Georges Vinaire til sin Kammerat Paul Convertier. »Du skulde egentlig blæse Alarm igen — men denne gang batter det vist ikke noget!«

Imedens havde Borgersoldaterne formeret en Ring udenom de forsamlende Montbernage're, saaledes at de, der eventuelt mistede Lysten til at nyde mere, var afskaaret fra at komme bort. Og da Mængdens Mishagsytringer var stillet lidt af, steg der en pjaltet Fyr op paa Talerstolen og raabte:

»I Borgere i Montbernage! Jeres Sognepræst vil gerne afgive en Erklæring. Hør nu efter, hvad denne ædle, forfatningstro Præst har at fortælle jer!«

Og til alle i Landsbyens store Forbavselse steg nu den tidligere Kapucinerpater i sin gamle Ordensdragt op paa Talerstolen. Hans Ansigt var blegt, og i hans Øjne flakkede en urolig Flamme.

(Fortsættes)

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

HVAD SYNES I OM KRISTUS?

Dette spørgsmål er stadig aktuelt. Det kan, som intet andet drive et menneske op i et hjørne, hvorfra det ikke kan undslippe uden at give et klart svar.

Hvis søn er Kristus? Blot et menneskes? Om det så var Davids? — Nej, for selv David højede sig for Ilam som sin Herre og Gud.

Altså er Kristus større end David, større end en populær folkekonge, større end en gudhenådet salmedigter, større end noget menneske.

Men er Han vor Gud, har han krav på vor tilbedelse; da har Hans Kirke krav på vor lydighed; da har Hans lære krav på absolut sandhed og gyldighed.

Alle spørgsmål forstummer overfor Kristus. Han er svaret på alle religiøse spørgsmål — for Han er jo Guds ord, talt til os mennesker. *Pater.*

Så blev der tavshed...

I sit foredrag på Øm-skolen om de mennesketyper, som vi møder (protestanten, det »pæne« menneske, den forfinede materialist, ateisten og kommunisten) fortalte pater Roos om en bekendt, der havde inviteret nogle kommunistiske kolleger hjem en aften. Ved teen sagde værten: »Nu skal vi høre, om I nu også kan jeres klassikere. Jeg læser her nogle citater fra forskellige store arbejderforfattere værker, og så kan I gætte, hvem det er« — og gæsterne gættede på alt lige fra Marx til Larsen.

Endelig sagde værten: »I gættede ikke rigtigt en eneste gang. Alle citaterne var fra *Paverne Leo XIII. og Pius XI.s sociale rundskrivelser.*«

Pastor Schindler's retrætedag

Som I sikkert allerede har hørt, vil pastor Schindler igen i år holde en retrætedag i klosteret på Sct. Kjeldsgade 3, Ø.

Der er næppe nogen, der ikke har læst en af de mange bøger, pastor Schindler har skrevet, så ingen vil være i tvivl om, at det, pastor Schindler har at sige os på denne dag, vil være forståeligt, aktuelt og til virkelig glæde.

Vel mødt i...

Amager: Lø. 15. kl. 19,30: Efter andagten er der åbningsmøde i »den lille sal«. Vi diskuterer de kommende møder, danser, hører sommerferieminder og drikker te.

Frederiksberg: On. 12. kl. 19,30: Cykletur fra kirken, hvis vejret er godt.

Haderslev: On. 12: De sidst modtagne lederbreve behandles.

Horsens: To. 13. kl. 20,00: Vi arbejder i aften til bazaren.

Jeanne d'Arc trop: To. 13. kl. 19—21: Tropsmøde på Den franske skole. Vi oprykker blåmejser og udnævner patruljeførere. Mød i galla.

Fra min bogreol

Troens holdning

De bliver ved på St. Ansgars forlag. Næppe er Romano Guardinis »Guds Moders Rosenkrans« blevet sendt på markedet, førend en ny bog i serien »Katolsk Oplysning« ser dagens lys. Elsebet Kielers »Troens holdning« (1 kr.) er bogen, og den foreligger i et næsten endnu smukkere udstyr end dens »følgsvende« i serien: »Et kort over livet«, »Tilbeder vi Jomfru Maria?« og »Guds Moders Rosenkrans«.

Kære Elsebet, vi kan ikke sige dig, hvor glade vi er for, at du skrev den bog. Det er lige det, næsten enhver dansk katolik trænger til (indbefattet undertegnede). Det er noget helt enestående, du der har gjort — noget vi slet ikke er vant til. Næsten alle katolske oplysningsbøger bygger på fornuften (hvad man selvfølgelig også gør klogt i) — din bog gør det, at den bygger på kærligheden til Gud og Guds kærlighed — og den lærer os, at Gud skal gribe ind i vort liv, delagtiggøres i det dagen igennem — og ikke »nøjes« med at være et supplement til vort liv. Vi skal ikke søge

Om at give navne.- 3.

Vi har modtaget:

Tak for artiklerne om de katolske navne — men jeg er nu ikke helt enig med *Arnel* — hvis det da er hans (eller hendes) mening, at alle de navne, han opremsner, kan anvendes. Efter min mening er de fleste af dem rædselsfulde. Kunne De tænke Dem at have en søn, der hed *Bartholomæus Severin Laurentius Petersen?* — Nå, nok om det.

Der er endnu et par ting, jeg gerne ville omtale. Den første er den måde, hvorpå navnet Johannes er blevet omdannet på sin rejse ud over Europa: i Italien: *Signor Giovanni*; i Spanien: *Don Juan*; i Frankrig: *Monsieur Jean*; i Holland: *Mijnheer Jan*; i England: *Mr. John* and *Mrs. Jenny*; i Danmark: *Hr. Jens Hansen* og i Rusland: *kammerat Ivan*.

Den anden ting, jeg gerne ville omtale er den behandling navnet *Nicolaus* har fået her i landet. Som bekendt er det ikke *Julemanden* såmeget som *St. Nicolaus*, der i katolske lande kommer med gaverne. Det har han også engang gjort her i Danmark. På dansk hed han bare *Niels* — eller efterhånden: *Nes* — — eller slet og ret *Nisse*.

Til slut vil jeg gerne bede Stafetten forklare mig, hvorfor jeg, der er født katolik, ikke, da jeg en måned gammel blev døbt i *St. Ansgars kirke*, fik et katolsk navn. Mon vi her i Danmark ikke skulle være dispenserede fra den i artikel nr. 1 »om at give navne« nævnte canoniske paragraf nr. 761, der forpligter alle forældre til at give deres børn kristne navne ved dåben?

*

Redaktionens bemærkning: Nej, *Arnel* synes heller ikke, at navnet *Bartholomæus Severin* o.s.v. er særlig

Gud for vor egen skyld — men for Hans.

Da vi læste din bog, var det fuldstændig, som om vi genoplevede en af dine timer på Øm, ja, det er endda lykkedes dig at gøre sproget så let og flydende — så talende, at man næsten skulle tro, at bogen var blevet til som et stenogram af et af dine foredrag.

Hvor må man håbe, at mange vil købe den bog (den står sikkert allerede på hylderne i sognekirkerne) — og hvor må man håbe, at resultatet ikke vil blive, at læserne »kommer i tanke om diverse bekendte« — men at de »kommer i tanke« om sig selv — anvender bogen som en målestok for sig selv — og bogens tanker som et mål at nå.

Endnu engang tak, Elsebet, for din bog »Troens Holdning.« *B. A.*

Om aviser

Vi har modtaget:

Kære spørgeskasse. Hvad mener du: Når man nu gennem længere tid har set, at et ganske bestemt københavnerblad atter og atter bringer fjendtlighedsindede omtaler af den katolske kirke, hør man så ikke også som katolik lade være med at købe vedkommende blad?

Jeg mener, at hvis man fortsætter dermed, efter at man har fået øjnene op for bladets sande holdning, sløtter man bevidst kirkefjendtlige bevægelser. Har jeg ikke ret?

Svar: Jo, så ganske absolut. Vi giver dig 100 % medhold i, at der er endnu et par blade foruden »Land og Folk«, som vi katolikker hverken burde støtte eller læse. Man hører så ofte folk sige, medens de læser et af disse blade: »Jamen jeg læser skam ikke de artikler mod kirken,« — men de glemmer ganske, at de alligevel er med til at betale for disse artikler. *ali.*

POLITIKEN skrev:

»Han (Franco) ville gerne gennemføre skolepligten, men den vældige godsejer: Kirken, sagde nej, for den lever af fordummelsen.«

Forfatteren Jesper Ewald.

Karakterbogen

Ugens UG går til *St. Ansgars boghandel* for den billige pris på »Guds moders rosenkrans« — kun 2 kr.

Douglas Hyde

I sin bog »Jeg troede« skriver den engelske konvertit og eks-kommunist Douglas Hyde, som snart kommer her til, at kommunismens øjeblikkelige mål er arbejde for krig, fattigdom, sult, strejke, økonomisk krise og arbejdsløshed, så længe dette kan tjene Sovjetunionen eller skabe en situation, hvor kommunistpartiet kan overtage magten — altsammen under dække af propaganda for det modsatte.

kønt. Hvad angår den canoniske paragraf 761, er den ikke dispenseret her i landet — noget andet er, at det katolske navn ikke behøver at figurere på din dåbsattest. — Prøv engang at se efter i kirkebogen — — måske hedder du netop et af de »forfærdelige« navne til mellemnavn.

<h1>Aabenraa</h1>	<h2>Tip-Top</h2> <p>BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN</p>	
<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Jasmunds Klosk og Papirhandel</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>W. Weide <i>Bageri og Konditori</i> Søndergade 2 . Telf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<h1>Aakirkeby</h1>	<p>Svend Eilert Madsen <i>1. Kls KØD & PAALÆG</i> Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning <i>Møbel- og Liggistemagasin</i> Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel <i>Storegade 5 . Telefon 37</i> Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mathea Ipsen <i>All i Manufaktur</i> Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING <i>Jernbanegade . Telf. 120</i> BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<h1>Næstved</h1>	<p>Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> <i>Jernbanegade 2 . Telf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Tapeter og Malervarer <i>Claudi Hansens Eftf.</i> <i>Jernbanegade 3 . Tlf. 60</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør <i>Kildemarksvej 36 . Telefon 2117</i> Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Stat Annonceerne!</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> <i>Tlf. 1478 (fl. Lin.)</i> <i>Træløst og Bygningsartikler</i> Femøvej</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen <i>Malermester</i> <i>Ny Østergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle <i>og Brodfabrik A-S</i> <i>Telefon Næstved 31</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ll. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat. Menighed</p>	<p><i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> <i>Ny Havn . Telefon 1420</i></p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

September:

9. S. 17. Søndag e. Pinse (714—(grøn) 69); 2. Bøn: St. Gorgonius (1072), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).

10. M. St. Nicolaus af Tolentino (hvid) (1073); Præf. (525).

11. Ti.† St. Protus og St. Hyacinthus (rød) (1073); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

Hvis der i Dag eller paa Torsdag ønskes læst en Votivmesse til Gudsmoder, læses samme Messe som 8. Sept. (1069--109), men uden Credo; 2. Bøn: Dagens Messe, 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]); Præf. (522).

12. O. Mariæ hellige Navn (1074); (hvid) Præf. (522).

13. Ti.† Feria (714--69); 2. Bøn: Om de h.s. Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

14. F. Det hellige Korsens Ophøjelse (rød) (1074--110); Præf. (517).

15. L. Jomfru Mariæ syv Smertes (hvid) (1077--111); 2. Bøn (kun i sl. Messer): St. Nicomedes (1077); Præf. (522).

16. S. 18. Søndag e. Pinse. (grøn)

Retrate

Under Ledelse af Pastor P. Schindler afholdes Retrate i Klosteret, St. Kjeldsgade 3, Søndag 23. ds. i Tiden fra Kl. 8 til 17,30. Alle (ogsaa Ikke-Katolikker) er velkomne. Deltagelsen er gratis. Anmeldelse senest 20. ds. til Klosteret, Tlf. Ryvang 6370. Nærmere i et senere Nummer.

Academicum Catholicum

Lord. 22. ds. Kl. 10, Rusmodtagelse

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Holrup 3385 og 3413x

hos Grosserer B. Millech, Amicisvej 11, Fred. 28. ds. Kl. 20, offentligt Møde i Studenterforeningen. Douglas Hyde taler om »Meeting the Challenge of Communism«.

St. Ansgars Kirke

Søndag 9. Sept.: Lysprocession til Guds Moders Ære i St. Josefsøstrenes Have, Østerbrogade 7 D; Processionen udgaar fra Kapellet Kl. 19,30. Lys og Sangblad uddeles.

Rettelser

Vi beklager to slemme Trykfejl i Hr. Enoch Hjorths Artikel »Rundkirken i Farum« sidste Uge. »Nu er Kapellet blevet hvalvet« stod der, og der skulde have staaet »blevet beboet«. Og i Citatet »ved dit syn kun den sig fylder« skulde der have staaet »fryder«.

Køb
Deres bøger

i
**SANKT
ANSGARS
BOGHANDEL**

Sygeplejerske

søger til 1. oktober på Østerbro et møbleret værelse med centralvarme, helst med adgang til bad og thekøkken. Billel nrk. 1921. Henvendelse: Annonceafdelingen, Fru Lüdgers Thomsen, Stenosgade 7, København V.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
**LIBELLE-
BOG?**
— den koster
kun 2 kr.

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg
Mynstervej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

Kommunelærer

søger eet eller to møbl. (evt. delvis møbl.) Værelser i Gentofte eller Lyngby Kommune.

Telefonisk Henvendelse til

Søborg 916

Gælder det rejser?

- da henvend Dem trygt til os. Vi har 30 års erfaring med arrangement af individuelle rejser og selskabsrejser af hvilke kan nævnes de officielle fællesnordiske pilgrimsrejser til Rom 1950.

Vi anbefaler os fremdeles med høflig og faglig ekspedition af

alle billetter til originalpriser - tog, skib, fly, bus, søvovogn etc. - selskabsrejser - akkordrejser - pilgrimsrejser - skole- og foreningsrejser - kurophold og rekreationsrejser - udvandring - hotelreservations - passivering, valuta etc.

JØRGENSENS REJSEBUREAU

Jernbanegade 7 . Kbhvn. V . Tlf. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Nykøbing F.

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og
Gas . Autogenervejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Middelbo Outzen
NYKØBING - FALSTER

Ligkistelager

Manfred Kudsk

Skolegade 11
Telefon 888
Alt vedrørende Begravelser
ordnes smukt og billigt

H. Askholt Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Stassaniseret Sødsmælk

Tlf. 668

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Berner Malermester

Qædserved 21
Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626—945
Lev. til de kat. Institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
de katolske Institutioner

Johannes Kring

All i Kolonial, Vin og Delikatesse
Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og
Gæmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

Odense

Kør med TAXA
TELEFON 4700

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Køb
hjemmelavet Chokolade i
„ELITE“
Hjallesevej 21 Vestergade 9

Frederiksens Fiskesalg

Odense . Tlf. 8552

Alle Aarstidens Fiskesorter føres
Lev. til Sct. Josephs Hospital

H. C. Christensen

Hjallesevej 24 . Telefon 8563
Ligkiste- og Begravelsesforretning
Alt vedr. Begravelser ordnes.
Snedker ved Sct. Josephs Hospital

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanlgade 39 . Telefon 4895
Lev. til Sct. Josephs Hospital

C. M. Rasmussens Eftf.

E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre

Overgaden 29 . Telefon 1117

Lev. til Sct. Josephs Hospital og
Kirken

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

i LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Knud V. Mørk

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Gør Deres indkøb i

blomsterforretningen „Sara“

Hjallesevej 10

Telefon 5154

Køb Deres Blade i Kiosken
ved Hospitalet

Svendborg

C. K. Hansen exam. aut. gas- og vandmester

Kullinggade 10 . Tlf. 489

Udfører arbejdet for de katolske institutioner

L. Larsen & Søn

Malermestre

Brogade 10 Telefon 1016

Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital

Niels Madsens Maskinsnedkeri

Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197

Lev. til de katolske Institutioner

Brødrene Franke

v/ Arne Jeppesen

1. Kl.s KØD OG PAALÆG

Telefon 218

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Erik Storm A. Bøgeskovs Eft.

All i Kolonial . Vin . Konserver

Møllergade 71 . Tlf. 1044

Svendborg Ligkistemagasin

v. Hans Nielsen og Søn

Katolske Begravelser

Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. prv. Tlf. 1864

Kulkranen

Frederiksgade 2

Telf. 1410 og 172

Kolding

Roskilde

Nakskov

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Mønsterbageriet

Olsegade 17. Tlf. 1365

anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

All i Isanretninger og Desserter

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 706

Leverandør

Polsk Flygtning om Situationen i Polen

En polsk Lærer, der havde deltaget i »Ungdomsfestival«en i Østberlin og som senere har bedt om Asyl hos de vestberlinske Myndigheder, erklærer, at Kampen mod saavel den katolske som den protestantiske Kirke i Polen føres systematisk baade officielt og i det skjulte. De polske Protestanter forfølges faktisk heftigere end Katolikkerne, idet de er et Mindretal. Det synes som om de polske Myndigheder bestræber sig for at undgaa en aaben Strid med den katolske Kirke, fordi en saa stor Del af Nationen staar bag denne. Størsteparten

URBI ET ORBI

af den protestantiske Gejstlighed er arresteret, hvorimod det endnu ikke er kommet til Massearrestationer af katolske Præster. Det er kun af taktiske Grunde, at den katolske Kirke i Polen tilsyneladende skaanes. Ifølge den paagældende Lærers Udsagn er saa godt som samtlige protestantiske Kirker i Polen lukket, hvorimod man endnu ikke har vovet at lukke katolske Kirker; disse er om Søndagen fyldt til sidste Plads og alle de hidtidige kommunistiske Forsøg paa at etablere en polsk Nationalkirke er forblevet resultatløse. (KIPA)

Fem kinesiske Biskopper udvist

Med Udvisningen af Ærkebiskoppen af Anking, Mgr. Fr. Melendro S.J., er Antallet af de katolske Biskopper, der er blevet udvist af Nationalistkina, steget til fem. Sammen med Mgr. Melendro udvistes endvidere fem spanske Præster samt en spansk Nonne med den Motivering, at de havde ydet Modstand mod den »uafhængige Kirkebevægelse« og endvidere havde »modarbejdet Statens og Nationens Interesser«. (CND)

Paven »Direktør for Monte Carlo« Præstemishandling i Czekoslovakiet

Ærkebiskoppen af Prag, Mgr. Beran, hvem Kommunisterne som bekendt for nogen Tid siden deporterede fra Koncentrationsklosteret til et ukendt Maal, har ifølge en Beretning fra det hollandske katolske Nyhedsbureau været Vidne til Mishandling og Tortur af de Præster, der opholdt sig sammen med ham i den svært bevogtede Fangelejr.

Beretningen ved at meddele, at der er anbragt henimod halvtredie Hundrede romertro Præster i Nova Rise. Det tidligere Klosters Celler anvendes nu som Fængselsceller. Hver Morgen drives Fangerne i Gaasegang gennem Klosterhaven. Derefter følger Gruppevis Undervisning i Kommunisme, doceret af frafaldne Præster, der fremsætter de mest taabelige Angreb paa og Paastande om Paven og Episkopatet. Undervisningen ledsages af »Dokumenter«, hvoraf det fremgaar, at Vestens Biskopper er finansielt forbundne med Industrimagnaterne samt bl. a. ogsaa, at Paven er den egentlige Ejer af Casinoet i Monte Carlo. Efter Undervisningen underkastes Præsterne en Art sjælelig og aandelig Tortur af Embedsmænd fra det hemmelige Politi i den Hensigt at fornaa dem til Frafald. Man forsøger først med Løfter og Trusler, og naar dette ikke nytter noget, bliver Præsterne sat paa Tvangsarbejde. Et yderligere anvendt Middel — kendt fra Nazisternes Koncentrationslejre — er det saakaldte »Vandløb«. Fangerne maa med nøgen Overkrop løbe rundt paa Gaardspladsen med en med Vand til Randen fyldt Spand i hver Haand. Spilder Delinkventen en eneste Draabe, bliver han pisket med Svøber af Remme af Oksehud. Langt de fleste Gejstlige bryder hurtigt sammen under denne Tortur. Ærkebiskop Beran er Dag ud og Dag ind tvunget til at overvære dette sadistiske Skuespil, slutter Bureauet sin Beretning.

Londonerbladet »Daily Telegraph« mener i sidste Uge at have erfaret fra paastaet paalidelig Kilde i Belgrad, at Ærkebiskoppen af Belgrad, Mgr. Stepinac, inden længe vil blive sat paa fri Fod. Bladet sætter Meddelelsen i Forbindelse med den amerikanske Senator Harrimans Ophold i Belgrad. Der foreligger imidlertid intet om Sagen i Rom. (CND)

Restaureringsarbejderne i det indre af Stephansdom i Wien er nu saa vidt fremskredne, at de vil kunne afsluttes i April 1952 saaledes at Kirkens højtidelige Genindvielse kan finde Sted til Paaske 1952. I de seneste Dage er de gotiske Glasmalerier, som reddedes fra Ødelæggelse, blevet sat paa Plads igen. (CND)

»Radio Anno Santo« under Opførelse

De hollandske Katolikker skænkede som bekendt den Hellige Fader en ny Korthølgesejder i Anledning af hans 50-Aars Præstebjubilæum. Stationen, der fik Betegnelsen »Anno Santo« og som skal afløse den nuværende Radio Vaticana, er fremstillet af Philips-Fabrikkerne i Eindhoven i Holland og faar en Sendestyrke paa 100 Kilowatt. Vatikanets Myndigheder er i Øjeblikket i Færd med i Overensstemmelse med den italienske Regering at opføre Stationen lidt udenfor Rom. Antennen vil faa en Højde paa 30 Meter, og Stationen vil til at begynde med faa til Opgave at varetage det pavelige Statssekretariats traadløse Korrespondance. Studier og Kontorer vil imidlertid forblive i selve Vatikanstaden. Den ny Sender vil med sin Styrke blive i Stand til at hævde sig overfor de Forstyrrelser, der for Øjeblikket foranlediges af kommunistiske Udsendelser, hvis Bølgelængde ligger umiddelbart ved Siden af Radio Vaticanas. De hollandske Katolikkers store Gave vil saaledes blive til Gavn for hele den katolske Verden.

34 Kirker lukket i Budapest

Hvorledes Ungarn

fejrede Stephansdagen

Det kommunistiske Ungarn fejrede i Aar Ungarns Nationaldag Stephansdagen, paa en højst ejendommelig Maade: der afholdtes en »Forfatningsdag«, hvorved man altsaa fik Lejlighed til i hvert Fald at nævne Nationalhelgenen, St. Stephan. Politiet havde opfordret Gejstligheden over hele Landet til at lukke Kirkerne om Eftermiddagen, saaledes at man undgik de vanlige Stephansfestligheder. Samtidig meddelte »Departementet for kirkelige Anliggender« — der som bekendt ledes af en tidligere Sporvognskonduktør — Fortegnelsen over yderligere en Del katolske og evangeliske Kirker i Budapest, der skulde lukkes og stilles til Raadighed for kommunistiske Organisationer, blandt disse den hellige Stephans Kapel i Budapests Borg. Efter Krigen er der alene i Budapest blevet lukket ialt 34 Kirker. (KIPA)

Østrigs Katolikker paaskønner deres katolske Skoler

Ved »Anschluss« i 1938 ødelagde Nationalsocialisterne det blomstrende katolske Skolevæsen i Østrig. Trods store økonomiske og politiske Vanskeligheder paabegyndte man imidlertid i 1945 med det samme Genoprettelsen af Skolevæsenet, og idag eksisterer der 83 katolske Folkeskoler, 56 højere Skoler, 32 Mellemkoler, 21 Faglærerseminarier og 12 Fagskoler. Alle disse Institutioner kan glæde sig ved stor Tilstrømning fra alle Befolkningsgrupper og er tillige et synligt Bevis paa den Interesse, hvormed de østrigske Katolikker omfatter deres katolske Skolevæsen. Interessen er saa meget des mere bemærkelsesværdig, som de katolske Skoler ikke faar noget Statstilskud, men udelukkende er henvist til Katolikkernes egne Bidrag samt den Indsats, som de forskellige Ordener og Kongregationer yder. (KIPA)

Katolsk

16. September 1951
99. Aargang
Nr. 37

Ugeblad

Katolsk Tro
og Aandsfrihed

Prædikestolen
og Samvittigheden

Niklaus von der Flüe

Pastor Schindler paa Faldrebet

Mord efter pavelig Ordrel

Kina udviser Nuntius

I Søndags fejrede den jyske Hovedstad med megen Festivitas sin gamle Domkirkes 750 Aar. En yderst repræsentativ Forsamling, for stor til at Pressen kunde faa alle Navne med, mødte op i stiveste Puds. Universitetet var med blandt Gratulanterne, Retsvæsnets Myndigheder, selv Hær og Flaade. Og der lød smukke og taknemlige Ord, som gav Udtryk for Domkirkens Betydning for Aarhus og Bor-

Aarhus Domkirkes 750 Aars Jubilæum

gernes Glæde over den skønne gamle Kirke, hvis Skønhed er blevet endnu mere levende ved Restaureringen af de gamle middelalderlige Vægbilleder.

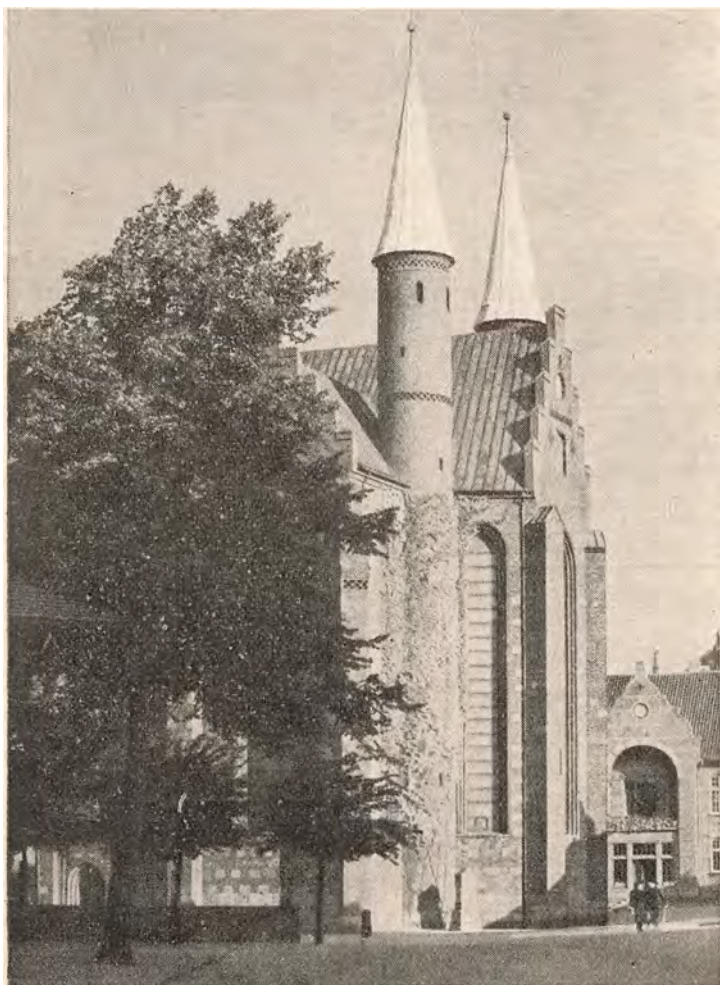
Vi vil meget gerne, uden at kunne tælles blandt Festdagens Honoratio-

res, være med til at lykønske Aarhus By og dens gamle Kirke. Vore Forudsætninger er ikke de ringeste. Vi deler den Tro, som i sin Tid, for trekvart Aartusinde siden, fik Kristne til at skænke Biskop Peder Vognsen Midlerne til at rejse saa stort et Hus til Guds Bolig iblandt dem. Vi kender saa godt de hellige Handlinger, for hvis Skyld Kirken fik netop det Udseende, den viser den Dag i Dag, skønt adskilligt derinde har ændret sig meget siden da. De gamle Billeder taler vor Tros gamle Sprog.

Nok er vi først og fremmest glade for, at de Kilder, om hvis Kraft den gamle Domkirke saa veltalende vidner, ikke blot er historiske Minder, men usvækkede rinder ogsaa i vor Tid og i den samme gamle By, selv om det nu er i en anden og fattigere Kirke end den, der i over 300 Aar kaldte Aarhusianerne til den hellige Messe, for hvis guddommelige Mysteriums Skyld det bedste ikke var vore Forfædre godt nok. Men vi græder ikke over Fortiden. Domkirken er nu med over 400 Aars Hævd en anden Kirkes end dens Grundlæggeres. Om Gud vil, kan Tiderne atter skifte, og naar Folket vender tilbage til Moderkirken, gør de gamle Bygninger det ogsaa.

Imens er vi kun glade for, at Domkirken staar i Aarhus By og stadig lægger Byens Indbyggere Guds Tjeneste paa Sinde. Vi er glade for den Pietet, der værner om Kirkens gamle Skatte og derved stiltfærdigt minder om Tider, da dette Hus virkelig var Centrum for Befolkningens aandelige Liv, hver eneste Aarhusborgers andet Hjem. Meget truer den danske Folkekirke i vore splittede Dage. Det er ikke dens ringeste Aktiv i disse Kampe, at den har til huse i Bygninger, i hvilke hver Sten taler om Troens store Dage.

AARHUS FEJ-
RER I AAR DOM-
KIRKENS - Skt.
Klemens Kirkes -
750 AARS JUBI-
LÆUM. - Optæ-
relsen paabe-
gyndtes ved
Overgangen fra
12. til 13. Aar-
hundrede og Byg-
herren var Absa-
lons Frænde, Aar-
husbispens Peder
Vognsen. I Aar-
hundredernes
Løb har Bygning-
en været Gen-
stand for adskillige
Ombygninger. - Vort Bille-
de viser Skt. Kle-
mens Kirkes
skønne Apsis.

Munkemel

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforetning A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Bøglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederiksundsvej 148'
Telefon Bella 384

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

absolut
 ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

✱
Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

TIL AL VASK og RENLIGED

We-Pe
PRODUKTER
Morning & Petersen

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørført.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Katolsk Tro og Aandsfrihed

I samme Grad, hvori *Demokrati* er blevet vore Aaringers Slagord, lige anvendt i Øst og Vest, er de polemiske Angreb paa den katolske Kirke for manglende Demokrati blevet øget i Antal. Det er overflødigt at citere. Enhver Læser vil huske mange Eksempler. Af og til gaar Angrebet simpelt hen ud paa rent politiske Paastande om, at Kirken skal have støttet Fascismen, Nazismen, Francos spanske Diktatur m. v. Det vil maaske være nødvendigt en Dag at gaa nærmere ind paa disse Angreb. Her har vi imidlertid sat os til Opgave at sige et Par Ord om andre Former for samme Anklage mod Kirken. Man møder saaledes hyppigt den Tanke, at det er *naturligt*, om Kirken hælder til Diktaturstaterne, eftersom den i sin egen Opbygning synes at være et rendyrket Eksempel paa et Samfund, bygget paa Autoritet og ganske uden demokratisk Forstaaelse. Og ligeledes finder vi ofte Angrebet sat ind paa rent religiøst Omraade i Form af en i Samvittighedsfrihedens Navn fremført klage over den katolske Kirkes autoritative Aandstyranne.

Paa denne polemiske Front møder man et Utal af Nuancer i Angrebene, saa vi er kun i Stand til at tage helt alment paa Problemerne og belyse visse Forhold, som vil vise sig at være centrale i enhver Diskussion om disse Emner. Som nævnt føres Feltoget paa religiøse, disciplinære og politiske Linier, og vi vil i Korthed berøre disse tre Felter.

Det sparer megen Tid og Besværlighed, hvis man i en Diskussion hurtigt trænger frem til det Punkt, hvorfra det er, at Vejene skilles, saa man kan komme til at drøfte Sagens egentlige Kærne. Forskellighederne mellem katolsk Opfattelse og protestantisk (eller rettere sagt: mellem katolsk og al ikke-katolsk Tankegang her i Vesterledet) er mangfoldige og ligger forvirrende sammenblandet med et lignende stort Antal Punkter, hvor der ingen større Forskel i Opfattelsen kan konstateres. Vil man kortelig fastslaa, hvori den fundamentale Forskel bestaar, løses imidlertid en Del af Knuderne. Forskellen er simpelthen den, at en Katolik mener det muligt at fastslaa objektivt rigtige, aldeles urokkelige og indiskutable religiøse Sandheder, mens man uden for Kirken lige saa afgjort forkaster denne Mulighed og derfor nødvendigvis maa tilkende de enkelte Menneskers private Opfattelser lige Ret.

Det er ikke Stedet her at gaa ind paa, om den katolske eller den anden Grundopfattelse er rigtig. Det skal og maa drøftes — men en anden Gang. Vi maa imidlertid i Logikkens Navn kunne enes om, at man ikke kan bebrejde en Modstander, at han handler ud fra sin Grundopfattelse. Det vil f. Eks. være urimeligt, hvis vi fra katolsk Side bebrejder de protestantiske Biskopper, at de ikke slaar i Bordet og forlanger, at alle deres Præster energisk modsætter sig Skilsmisse. Det

kan de ikke ud fra deres protestantiske Syn, ifølge hvilket de selv ikke har Patent paa den objektive religiøse og moralske Sandhed, men enhver af deres Præster har samme Ret som dem til eventuelt at faa noget helt andet ud af Bibelens Ord. Vi kan ikke med Rimelighed kritisere dem for, at de handler ud fra deres eget og ikke ud fra vort fundamentale Synspunkt.

Omvendt er det urimeligt, hvis Ikke-Katolikkerne forarges over, at vi bærer os ad som Katolikker. De kan prøve at faa os til at ændre Grundsyn, ligesom vi meget gerne vil prøve paa at faa dem til at ændre deres. Men de kan ikke som fornuftige Mennesker sætte sig imod, at vi bærer os katolsk ad, naar det nu engang er Katolikker, vi er. Og de maa kunne forstaa, at naar det for os staar aldeles urokkeligt fast, at Gud selv har henvendt sig til Mennesker og givet dem en Belæring, om hvis Indhold, der heller ingen Tvivl kan være, eftersom den samme Gud har sørget for, at hans Belæring er sikret mod Forvanskninger gennem Tiderne — ja, saa er Indholdet af denne Guds Tale til Mennesker undraget vor private Dom. Dette Indhold skal ikke ratificeres af os, endsig ved en Flertalsafgørelse eller et Gallup-Rundspørge. Om man vil, kan man gerne sige, at det er en Indskrænkning af vor Frihed til at vælge og vrage, hvad vi vil tro. Men ikke principielt anderledes end Tilfældet er med enhver anden sikker Erkendelse. Den Dag, vi erkender, at 2 og 2 er 4, er — saadan set — et Tab af Friheden til at jonglere med uendelig mange andre Muligheder. Men man behøver ikke at fordybe sig i Erkendelsesteori for at konstatere, at en sikker Erkendelse alligevel ikke opfattes som et Tab, men som en Berigelse. I ganske almindelig menneskelig Opfattelse er det sikre Erkendelser (saasom de matematiske) og andre, der støttes af Grunde, men bestrides af andre Grunde (saasom videnskabelige Hypoteser). Overfor de første vil intel normalt Menneske rejse Demokratiets Krav om fri Ret til at bestride — f. Eks. Benzinens Brandbarhed eller Fluesvampens Giftighed — overfor de andre vil kun Fanatikere bestride den enkeltes Ret til selv at vælge, hvilken Hypotese, han vil hælde til — om Forfatterskabet til Shakespeares Værker eller Solsystemets fysiske Opstaaen. Men for os Katolikker hører Religionens Sandheder i eminent Grad til de sikre Erkendelser, og vi er totalt afskaaret fra at behandle dem som andet end Erkendelsesresultater — hvad enten de saa maatte være efter vor Smag eller ej, hvad enten de svarer til, hvad vi selv kunne tænke os eller de ikke gør det. Og det er ikke de sikre Erkendelser, der gør os fattige.

Man tage til Eks. Læren om et evigt Helvede. Vi forstaaar særdeles vel, at den, der principielt mener det umuligt at have en total Sikkerhed om Religionens Ting, kan føle sig draget baade til at acceptere og til at for-

kaste denne Lære. For den menneskelige Tanke kan anføres Grunde i begge Retninger. Men kan man ikke ogsaa forstaa, hvorledes Sagen forholder sig for os Katolikker? For os staar det fast, at Gud har sagt: der er et evigt Helvede. I Forhold til dette Faktum er det egentlig ganske uden Betydning, om vi selv finder Helvede rimeligt til Straf for Synden, eller om vi har svært ved at sætte os ind i Meningen med den evige Straf. Deraf opstaar ingen Vanskeligheder for os, eftersom det ikke i Drømme falder os ind at vente med at acceptere Guds klare Besked til os — indtil vi selv har spekuleret os en Forklaring til, hvorfor Sagen nu forholder sig, som Gud har sagt det.

Lad dette forekomme Ikke-Katolikker nok saa underligt og fjernet fra deres eget. I Virkeligheden burde det være let at sætte sig ind i. De opfører sig selv ikke Spor af anderledes overfor de Erkendelsesresultater, de selv anser for hævet over enhver Tvivl — og i deres praktiske Liv er der mange saadanne. Hele Forskellen er som sagt den, at de ikke tæller de religiøse Sandheder med blandt de garanteret urokkelige. Og vi paa vor Side forstaaar saa udmærket de andres Holdning. Det er en Holdning, vi ofte selv indtager. Vi kender jo da meget vel Omraader, hvor Spørgsmaalene staar aabne. Og saa i Religionen findes der nok af aabne Spørgsmaal. Guds Aabenbaring giver ikke Svar paa alt, hvad vi kan spørge om. Og foreligger Guds Svar ikke, er vi principielt stillet lige med f. Eks. Folkekirkenes Kristne og ganske lige saa »aabne«, »udogmatiske«, »fri-sindede« o.s.v. som de.

Javel, kan man sige. Det hele er altsaa et Spørgsmaal, om der gives eller ikke gives religiøse Sandheder med guddommeligt Garanti. Men hvordan det nu end forholder sig (og det drøfter vi en anden Dag), maa Katolikkerne dog indrømme, at deres Dogmetro svækker det selvstændige Tankearbejde. I siger selv, at det egentlig er det samme, om jeres egen Tankevirkomhed fører til Forstaaelse eller ikke. Derfor mener vi, at I bliver ufrie i det hele taget, bange for at tage Problemer op og belyse dem fra nye Synspunkter, tænke nyt og dristigt.

Overfor en saadan Indvending kan vi henvise til Erfaringen. Det er urigtigt, at Katolikker medbringer deres dogmatiske Indstilling uden for Dogmernes Omraade. Det lettest tilgængelige Erfaringsmateriale frembyder Litteraturen. De katolske Forfattere, hvoraf netop i vor Tid mange har verdenskendte Navne, udmærker sig netop ved en i Litteraturen ekceptionel Aabenhed for det menneskeliges rige Variationsbredde, ved en ofte chokerende dristig Tanke og Lyst til kunstnerisk at træde nye Veje. Viden skabens Katolikker — og Hverdagens er ikke stillet anderledes.

Og hvad Erfaringen klart nok viser, finder Eftertanken ganske rimeligt. Vi, der lægger saa megen Vægt paa, at der findes en Sum af Sandheder, forskellige fra alle andre, fordi de er meddelt af Gud selv, ser med ganske

(sluttes nederst næste Side)

„Prædikestolen er Rettesnoren for den kristne Samvittighed“

Ved Afslutningen af de tyske Biskoppers Aarskonference for nylig holdt Biskoppen af Limburg, Dr. Kempf, nedenstaaende Prædiken i Domkirken i Fulda.

Det er blevet Skik og Brug, at Gejstlighed og Troende hvert Aar samles her i denne ærværdige Domkirke naar Aarels Bispekonference er sluttet, dels for at takke Gud for hans Vejledning og Støtte siden sidste Aars Konference og dels for at nedbede Mod og ny Arbejdskraft til Fremtiden. Og disse Dage her i Fulda betyder ny Styrke og Glæde for os alle.

Der er et gammelt Ord, der siger: »Omnis difficultatis solutio Christus«, Kristus er Løsningen paa ethvert Problem! Alle troende Mennesker har til enhver Tid søgt Orientering hos ham, har altid hentet sig Vejledning, Raad og Trøst hos ham for at kunne løse Livets Problemer og mestre Tidens Vanskeligheder — i Tillid til hans eget Ord: »Jeg er Vejen, Sandheden og Livet« (Johs. 14, 6).

Og alligevel kan vi i en konkret Situation have svært ved at finde os til Rette. I al Almindelighed giver Gud os jo ingen færdige Recepter, ingen Patentløsninger, men han giver os derimod de væsentligste og nødvendige Grundsætninger for et bestemt Verdensbillede, en bestemt Verdensorden — en theocentrisk Orden. Det er da vor Opgave at tage disse Principper og Grundsætninger op og ved Hjælp af disse at klare Tidens Mørke, Uklarhed og Forvirring, og det vilde være taabeligt, om vi Mennesker vilde hævde, at han ganske vist havde udtalt sig gennem Kristus, sin Søn, men ikke tall tydeligt nok.

Prædikestol og Samvittighed

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige et Par Ord vedrørende den almene Behovsindelse, der saa ofte rettes mod Kirken, nemlig at Kirken ikke

Katolsk Tro og Aandsfrihed

(sluttet fra foregaaende Side)

særlig Klarhed Forskellen mellem disse Sandheder — og alt, hvad Mennesker paa egen Haand gør sig deres Tanker om. Det gør os netop særlig frie i Forholdet til alt dette andet, det gør os mere uafhængige af Moderetninger og menneskelige Autoriteter — for Spørgsmaalet om, hvilken Autoritet, der har Krav paa os og hvorpaa Kravene bygger, spiller netop en afgørende Rolle for os. Resultatet er, at vi paa alle Felter uden for det religiøse dogmatiske er (eller for at tage Hensyn til menneskelige Skrobheligheder, lad os sige: som *Katolikker netop burde være*) de mest aabne og frie i enhver Debat, der beskæftiger den menneskelige Aand.

(I en følgende Artikel vil vi beskæftige os med Friheden og den kirkelige Disciplin).

tilstrækkelig tydeligt lager Stilling til Tidens brændende Spørgsmaal. Er det rigtigt? Er det virkelig sandt, at Kirken ikke taler tydeligt nok om Tidens Spørgsmaal?

Før jeg svarer herpaa, finder jeg det rigtigt først at klare et andet Spørgsmaal, nemlig hvorledes Forholdet er mellem Prædikestolen og den kristne Samvittighed. Prædikestolen er Stedet for og Symbolet paa den kristne Læremyndighed og Autoritet. Paa Prædikestolen taler Præsten ikke som Privatperson og Kristen, men som Læreembedets Forkynder. Her er det Kirken selv, der taler, Dogmet, Guds Ord, det er Kristus selv, der taler, Gud taler. Prædikanten er kun Læremyndighedens Talerer og han maa holde sig indenfor denne sin Bemyndigelses Rammer. Han maa kun forkynde, hvad Kirkens Læremyndighed docerer som evig, uomstødelig Sandhed, som bindende katolsk Tros- og Sandhedslære paalægger, i Overensstemmelse med hvad der staar i den hellige Skrift og i Dogmerne.

Men den kristne Samvittighed er hver enkelt Kristens afgørende Rettesnor for hans personlige Liv, for hans Gøren og Laden. Den kristne Samvittighed skal vejledes fra Prædikestolen i Troens evige Sandheder. Og er den enkeltes Samvittighedsafgørelse i Overensstemmelse hermed, ja, da er Afgørelsen objektiv rigtig; er den ikke i Overensstemmelse hermed, da er den objektiv forkert og det falder da tilbage paa den enkelte, naar han bliver sig dette bevidst og alligevel ikke handler derefter. Prædikestolen, det vil sige Guds Ord, giver hele Kristenheden Vejledning for den enkeltes moralske Afgørelse og ikke omvendt; thi den enkeltes personlige Afgørelse er ikke vejledende Guds Ord for hele Samfundet.

Og hvad der i saa Henseende gælder for hver enkelt Kristen, det gælder selvsagt ogsaa for det kirkelige Læreembedes Forvalter i hans private Gøren og Laden. Ogsaa han maa indstille sin Samvittighed efter den kristne Tros og Sædelæres evige Sandheder. Det er hans Pligt som Menneske, der gaar med aabne Øjne gennem Verden, at tage Stilling til Tidens Problemer indenfor det offentlige Liv, saavel det politiske, det økonomiske, det kulturelle og det sociale Liv. Han maa bestrebe sig paa at tage personlig Stilling til disse Spørgsmaal og ud fra sin Samvittighed danne sig en egen Mening og Stilling. Men kan han uden videre bringe dette til Orde paa Prædikestolen og forkynde det som Guds Ord? Det kan han kun gøre, naar hans Samvittighed siger ham, at den kristne Tros- og Sædelæres evige Sandheder i et eller andet Tilfælde trædes under Fode eller krænktes eller direkte bekæmpes paa et eller andet af det offentlige Omraade. I saa Fald forpligter hans Samvittighed ham til offentligt at tage Standpunkt, det være

NOTER

Hs. Excellence Biskoppen

er i sidste Uge velbeholden ankommet til U.S.A.

Douglas Hyde i København

Den kendte engelske Journalist Douglas Hyde taler ved et offentligt Møde i Studenterforeningen Fredag d. 22. ds. om »Meeting the Challenge of Communism«. (Jovrigt henvises til A.C.s Meddelelse andetsteds i Bladet).

sig for eller imod, hvad enten det er »belejligt« eller ej! — Vi har selv oplevet saadanne Tider, og ingen vil kunne sige om den katolske Klerus i Tyskland, hverken om Præster eller Biskopper, at de ikke modigt og mandigt og klart og utvetydigt har forsvaret Troens Grundsætninger.

Anderledes ligger Forholdet, naar der er forskellige Løsninger mulige i en Sag, naar der er forskellige Veje at gaa, som alle er passable for den kristne Samvittighed. I dette Tilfælde skal det kirkelige Læreembedes Forvalter danne sig sin egen Mening og han bør personlig træffe Afgørelse om hvad Vej, han vil vælge. Men i saa Fald hører hans Afgørelse ikke hjemme paa Prædikestolen, men i Debatten, i Diskussionen, hvad enten det sker under eller gennem det skrevne eller trykte Ord.

Den kristne Verdensorden er Udgangspunkt

Og lad mig saa paany stille Spørgsmaalet: er det sandt, at Kirken ikke taler med tilstrækkelig Tydelighed om Tidens brændende Spørgsmaal? Svaret lyder: Mange af Tidens Spørgsmaal er endnu saa uafklarede og muliggør saa forskelligartede Løsninger, at de overhovedet ikke hører hjemme paa Prædikestolen, men derimod i den offentlige Debat. Men ogsaa der er det Kirken, der bør beskæftige sig med dem, nemlig gennem dens enkelte Medlemmers kristne Samvittighed, Præst og Lægmand i Fællig. Overallt, hvor en Kristen tager vor Tids politiske eller økonomiske eller kulturelle og sociale Spørgsmaal op til Drøftelse ud fra sin Samvittigheds Anskuelse, der er det Kirken, der taler — ikke den officielle Kirke, men corpus Christi mysticum, dets mystiske Helhed, hvoraf hver enkelt Kristen er en levende Detaille, en Celle, et Led. Og der er utvivlsomt utallige kristne Mennesker af alle Stænder og Lag, der arbejder paa at løse vor Tids Problemer, der kæmper alvorligt med disse Spørgsmaal og søger at tage Stilling til dem ud fra deres Samvittigheds Røst.

Vor Hellige Fader har præget Ordet: Den kristne Samvittigheds Tåre er inde. Han har dermed faktisk krævet, at ethvert kristent Menneske, der ejer aandelig og moralsk Kvalifikation, hver især indenfor sit Felt, sin Stand, sætter al sin Kraft ind paa, at vor Tids Problemer og Vanskeligheder bliver løst i Overensstemmelse med de Principper, som Kristus Vor

Herre selv har givet os. Og med disse Pavens Ord vil vi slutte denne Højtidsstund. Lad os bønfalde den almægtige, evige Gud om, at han vil skænke os alle, Præst som Lægmand, sin Hjælp, sit Lys og sin Styrke, saa at vi alle kan blive hans Vidner og i broderlig Endrægtighed og Forbundethed kan magte de Opgaver, som han har stillet os i denne vor stormfulde Tid.

➤ Kapellet i Ranft med Niklaus' Celle

Υ Niklaus von der Flüe - Kanonisationsbilledet fra Peterskirken 1947.

En Pilgrimsfærd gennem Europa, 6.

En schweizisk Nationalhelgen

Det vakte stor Opmærksomhed, da Rom i 1947 kanoniserede en jævn Bondemand fra Schweiz: Niklaus von der Flüe, fra Flüeli i Schweiz' Hjerter. Klippekløften ved Ranft, hvor Eneboer-Bondens Celle staar, har siden da været Maalet ikke blot for Schweiz' egne Katolikker, men for Pilgrimme fra nær og fjern, og hvad mere er: »Broder Klaus« er blevet en National-»helt« — med Ordet National i den særegne Forstand, der kendetegner den stolte lille Schweizernation — og han staar idag i alle Schweizeres Hjerter — Katolik som Ikke-Katolik — som Vogter af og Symbol paa den schweiziske Enighedsfølelse, der stadig formaar at bygge Bro mellem selv de største Uoverensstemmelser og Modsætninger.

Og staar man saa i Kløften ved Ranft, ved hans enkle Enebo, saa spørger man sig jo uvilkaarligt: hvem er egentlig denne mærkelige Skikkelse? Niklaus blev født i 1417 og viste allerede som Barn en stærk religiøs Indstilling, hvad der i og for sig ikke var noget usædvanligt, da han kom fra en af Schweiz Urkantoner, hvor Troen har meget dybe Rødder i Folketsjælen. Han blev en jævn Bondemand, kunde hverken læse eller skrive — det var jo ingen Synd dengang — og 27 Aar gammel giftede han sig. I Ægteskabet var der ti Børn. Men det var urolige Tider, og atter og atter kaldtes Nikolaus under Vaaben. Lidt efter lidt blev han paa Grund af sin Snusornuft en anset Person, som man søgte Raad hos, og han blev Medlem af Kantonalraadet. Der gik Ry om hans Kløgt, men da han maatte give op i Kampen for Retfærdssag i det offentlige Liv, trak han sig med sin Families Vilje tilbage fra Verden og levede nu som en from Eneboer. Han slog sig ned i Ranft i Nærheden af sit gamle Hjem, som han dog aldrig mere besøgte senere. Men lidt efter

lidt spredtes Ryet om hans Hellighed, og i 1463 besluttede Landsforsamlingen i Obwalden at opføre et Enebo med et Kapel til ham, og fra kaldtes Niklaus under Vaaben. Lidt nu af kom der Pilgrimme til Kløften ved Ranft fra alle Verdenhjørner — endog fra Danmark, hævdes det. — Udenlandske Fyrster og Regeringer søgte Raad hos den jævne Eneboer-Bonde, der paa een Gang var Mystiker og Politiker og fem Gange stiftede han Fred mellem stridende Parter. Mest kendt er vel dog hans Indsats, da Schweizerne stredes om Burgunderbyttet — paa Tinge i Stans i 1481 formaaede han at stille Hadet mellem de stridende Kantoner og forene dem.

Broder Klaus betegnes med Rette som Skaberens af den schweiziske Neutralitet. »Bland jer ikke i fremmede Tvister«, og »ifald I angribes, da kæmp tappert for jeres Frihed og jeres Fædreland«, er Udtalelser, der tillægges ham. De store inden- og udenrigske Succes'er, som Broder Klaus havde paa Politikens Omraader, kunde maaske faa en eller anden til at tro, at han det meste af Tiden var sysselsat med politiske Anliggender. Men det var ikke Tilfældet. Han var besjælet af en inderlig Fromhed, hvis Ry løb lige saa hurtigt som hans Fredsstiftergernings — der laa et Skær af opløjet Hellighed over ham og hans ringe Bolig i Ranft, og denne uforfalskede Natur formaaede at paavirke de besøgende.

En ejendommelig Skikkelse, en stor Helgen, som Schweiz har Lov at være stolt af — og er det!

G. M.

Helgenernes Time er altid nær. Vor Kirke er Helgenernes Kirke. Det er Helgenerne, der holder Kirken ung.

G. Bernanos.

**HVEM ER -
HVAD ER -**

Douglas Hyde

Født 1911 i Bristol, Kommunist fra 1928, Medarbejder og Redaktør ved det kommunistiske »Daily Worker« fra 1940 til 1948, hvor han indtraadte i den katolske Kirke. Skrev i Aar sin Selvbibliografi »I believed«, der er oversat til Dansk. Taler i Studenterforeningen 28. Sept.

Internuntius

Pavelig Diplomat (Legat), i lavere Rang end Nuntius, hvis Opgave er at opretholde Relationer mellem den Hellige Stol og den Stat, hvilken han er akkrediteret.

Herrøns herlighed åbenbarer sig i et tordenvejr

28. Davidssalme

1. *Guds engle opfordres til en lovsang for Gud.*

1. Giv Herren, I Guds sønner, giv Herren pris, anerkend hans magt.

2. Giv Herren hans navns ære, tilbed Herren i helligt skrud.»

II. *Tordenvejret sætter skræk i havet, Libanon og Hermon og ørkenen Kades.*

3. »Herrøns røst er over vandene, herlighedens Gud lader tordenen rulle, Herren er over de vældige vande.

4. Herrøns røst med vælde, Herrøns røst med højhed.

5. Herrøns røst splintrer cedre, Herrøns røst splintrer Libanons cedre,

6. får Libanon til at springe som en kalv og Sarion som en ung tyr.

7. Herrøns røst udslynger ildsluer.

8. Herrøns røst får ørkenen til at skælve, Herren får Kades' ørk til at skælve.

9. Herrøns røst hvirvler egetræer rundt, river blade og bark af skovens træer, medens alle i hans tempel råber: Hvilken herlighed!»

III. *Herren, evighedens konge, velsigner sit folk.*

10. »Herren tog sæde over vandfloden, Herren vil tage sæde som konge for evigt.

11. Herren vil give kraft til sit folk, Herren vil velsigne sit folk med fred.»

Vers 1. Guds sønner er sandsynligvis englene i himlen.

Vers 6. Sarion er det føniskiske navn for Hermon.

Vers 8. Kades' ørkenen ligger syd for Palæstina.

Vers 9. Medens uvejret raser på jorden, lovprises Herren af alle i himlen.

Denne natursalme, som er fuld af poetisk kraft og anskuelighed, er mu-

ligvis blevet til, da David endnu vogtede får på Bethlehems marker. Han så et mægtigt uvejr slige op fra midelhavet i nord-vest. Det drog så som til et bombeangreb mod de høje bjerge i Palæstinas nordligste del. Så flyttede det mod syd-øst for at prøve sine sidste kræfter i ørkenen. Dette vældige naturfænomen åbenbarer Guds magt og storhed på en sådan måde, at det fylder alle skabninger med den dybeste ærefrygt. Englene i himlen begynder, og de slutter også salmen med deres hyldest. Menneskene på jorden skal føle den største beundring for Gud og samtidig den urokkeligste tillid til hans magt. Lige som Gud i syndflodens dage i uforstyrrelig ro var Herre over vandene, således er han det endnu og vil være det i al evighed. For dem, der tilhører hans folk, fordi de elsker og tjener ham, skal alle ting, også naturkatastrofer, blive til velsignelse.

F. K.

Pastor Schindler paa Faldrebet

Medens Sommerens Sol bager, og Varmen silrer over Roms Tage, har *Pastor Peter Schindler* — Præsten, Prædikanten, Forfatteren, Arkæologen, Kirkehistorikeren og Radioreporteren Schindler — besøgt hjemlige Himmelstrøg og i den sidste Maaned været en skattet Gæst paa flere af vore Prædikestole. Inden Rejsen i Slutningen af denne Maaned paany gaar »hjem« til Rom, afholder Pastor Schindler — som meddelte andetsteds i Bladet — en Retræte i Klosteret i Skt. Kjeldsgade, og »Berlingske Tidende« bragte i sidste Uge et Interview med ham. Pastor Schindler synes som altid veloplagt, og efter at have besvaret Spørgsmaal om Vatikanet i al Almindelighed samt besvaret et

personligt Spørgsmaal om hvorfor han blev Katolik med en Henvisning til »Vejen til Rom«, hvis andet Bind nu er paa Trapperne, fortæller Pastor Schindler om det Arbejde, der har optaget ham gennem fem Aar, og som han nu vender hjem til igen, ledsaget af Pastor Ib Andersen: Oversættelsen af Det ny Testamente fra Græsk til Dansk. Herom udtaler Pastor Schindler: »Efter at jeg havde skrevet *Petrus I og II Bind* samt to Bind af *De vældste Kirkefædre*, blev jeg anmodet om at afbryde Arbejdet og gaa i Gang med en Oversættelse af Det ny Testamente fra Græsk til Dansk. Tidligere har vi kun haft Oversættelser fra Vulgata. Det har optaget mig i fem Aar, en

Pastor Peter Schindler (i Gerda Ploug Sarps Streg paa Omslaget af 1. Bind af »Vejen til Rom«).

lykkelig Tid tilbragt i min Ungdoms By Rom — og ved alle de Kilder, man har Brug for. Her i det pavelige Bibelinstituts Bibliotek har jeg nu gen-

UGEBLADETS FEUILLETON

38.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»I Borgere i Monthernage! Jeg staar her for at afgive en Erklæring overfor jer. I ser mig her i mit gamle Gevandt. Jeg har smægtet bag Klostermure indtil Frihedens, Lighedens og Broderskabets gyldne Dag oprandt. Da aabnedes Frihedens Dør ogsaa for mig. Jeg aflagde Fanatismens Klædebon og svor Eden til Republikken.»

De røde Soldater tiljubede ham og Claude Pascal applauderede ivrigt. Den øvrige Del af Forsamlingen stod imidlertid tavse medens Ekskapucieren fortsatte:

»Folkets Vilje gjorde mig derpaa til Sognepræst her i Monthernage. Jeg holdt Gudstjeneste efter den gængse

Skik og Brug, men fra idag vil der ikke blive holdt anden Gudstjeneste end til Frihedens og Fornuftens Gud. Jeg frasiger mig mit præstelige Embede paa samme Maade som den store Biskop Gobel i Paris kastede Mitra og Stav for Nationalforsamlingens Fødder, og jeg aflægger nu for alles Øjne min gamle Ordensdragt. Leve Fornuften, leve Friheden, leve Republikken!» Og med disse Ord rev den ulykkelige Præst sin Ordensdragt af og traadte den under Fødder.

Der rejste sig et Skrig af Harme og et Par af Mændene gjorde Mine til at ville kaste sig over ham, men Bonden Pasquier, der stod i Nærheden af dem, holdt dem tilbage, idet han hviskede: »Smuds ikke jeres Hænder til med den Forræder.« Der var flere Kvinder, som græd. Men Soldaterne trængte sig frem til Talerstolen med dragne Lanser for om muligt at komme den frafaldne Munk til Hjælp. Trommerne gik for at overdøve Til-

skuernes Larm. Og lidt efter sig en Jakobiner op paa Tribunen og salte men en højtidelig Mine en Jakobinerhuc paa Hovedet af den frafaldne.

Men med eet lød der en haanlig Latter blandt den murrende Mængde. Det var Philip, der ikke kunde holde sig længere og nu hviskede til sin Broder: »Sagde jeg ikke dette: det er en Kalv med to Hoveder, paa det ene har han en Biret og paa det andet en rød Hue!» Men Robert, der ikke var oplagt til Spøg, stak ham en paa Øret saa han nær var gaaet omkuld.

Skuespillet skulde imidlertid først senere naa sin egentlige Kulmination. Med eet lød der Trompetlød ud over Pladsen og en Bande halvfulde Jakobinere kom frem, bærende en Art Bærestol, hvorpaa der sad et skamløst paaklædt, smirket Fruentimmer.

»Gør Plads for Fornuftens Gudinde,« hylede de i Kor, og den raa Latter gjaldede paany ud over Pladsen. Claude Pascal aabnede Kirkedøren og

nem Aar haft min faste Stol i Profes-
sorsalen og Lejlighed til at diskutere
med de lærdeste Folk i Verden.»

*

Statsradiofonien's smaa »features«
fra Italien i den forløbne Sæson har
yderligere bidraget til at befæste Pa-
stor Schindlers Ry som journalistisk
Forfatter, og med hans Vitalitet in
mente, har man Lov til at haabe, at
det videnskabelige Arbejde lever
ham Tid til at lade høre fra sig ogsaa
i den mere populære Genre i den kom-
mende Tid — forhaabentlig da.

M.

---

*Det er forbi med Neutraliteten her i
Verden. Hvad enten man vil eller ej
tvinges Staterne til at tage Parti for
eller imod Evangeliet, og bliver som
Følge deraf enten formet af den tota-
litære Aand eller af Kristendommens
Aand.*

Jacques Maritain.

Efter

Valfarten til Øm

Bonderne i Olaf Hungers dage kan
ikke have skuet ængsteligere til him-
melens vædetunge skyer eller bedt
kraftigere om tørt vejr, end Fyns og
Jyllands katolikker gjorde det i da-
gene forud for d. 19. August. Men
som så ofte før i Øms korte historie
stod Maria os bi og bønhoerte os, og
hendes festdag oprandt i strålende sol.
I løbet af formiddagen ankom den ene
tungt lastede bus efter den anden fra
alle egne af Jylland og Fyn, og snart
var der samlet næsten 800 mennesker
på den gamle kirketomt. Atter lød de
hellige hymner over det viiede sted,
som de har gjort det i århundreder
før kirkeomvæltningen, atter blev der
læst og bedt og sunget som i munke-
nes dage. Efter messen stiller man

sig op til processionen. Guds moder-
statuen løftes højt på unge, kraftige
skuldre, flag og bannere bøjer i den
lette brise fra soen, man samles under
dem i lange, tætte rækker, der in-
toneres en salme, og så sætter pro-
cessionen sig i gang. Op gennem de
duftende, grønne græner går det, hen
over de fattige marker, som de sidste
dages forfriskende regn har gjort
godt, og som nu kranes af sensom-
merens blomsterflor. Skridt for skridt
går det henad den sandede jydsk vej,
gang på gang må fortroppen standse
op, for at alle kan følge med: Det lille
barn ved mors hånd, oldingen med sin
stok, den gamle morlille, alle vil de
være med til at hyle Guds Moder for
denne strålende festdag for hendes
oplagelse i himmelen. Bestandig lyder
bønnerne Fader vor og Hil dig, Ma-
ria, og de gamle, folkekære Maria-
salmer stiger mod den høje, blå som-
merhimmel. Om sider når vi Ømbør-
gen, ungdommens hjem i Jyllands
hjerter, ned forbi grænerne svinger de
lange rækker, og hen foran alleret,
hvor Maria-statuen anbringes. Her ta-
ler bispem, meget kort, men indtræn-
gende og oprigtigt om kærligheden til
Guds moder og den plads, som hun
atler skal få hos det danske folk. Så
knæler alle ned og modtager velsig-
nelsen, og biskoppen trækker sig til-
bage med sit følge. Nu er alle trælte
og sultne, og man gør sig til gode
med den medbragte mad og hviler ud
i »skyggen af grænerne. Gamle venner
mødes, og nye bekendtskaber opstår,
overalt er der en snakken og leen og
en salig fryd over at være så mange,
at man kan blive væk for hinanden.
Men nu er klokken mange. Man for-
samles på skrænten ved den friskende
sø, og her bliver der talt og sunget
med glød og begejstring, og så er
tiden inde til den afsluttende andagt
foran Maria-altret, præsten løfter vel-
signende sakramentet over den knæl-
ende skare, og denne herlige valfarts-
dag klinger ud i et jublende: Store
Gud, vi love dig!

En deltager.

I korte Træk -

Ærkebiskoppen af Westminster,
Kardinal Griffin, er nu saa fuldt resti-
tueret efter sin næsten treaarige Syg-
domsperiode, at han i Begyndelsen af
September har kunnet genoptage sine
officielle Pligter. (KIPA)

Den Hellige Fader har stillet 20.000
Dollars til Raadighed for Arbejdet
med at lindre Nøden blandt de af
Hungersnøden ramte Egne af Indien.
Ligeledes har de amerikanske katol-
ske Caritasorganisationer stillet store
Mængder af Levnedsmidler og Medi-
kamentter til Disposition. (CND)

3. September i Aar fejrede Kirken
for første Gang den salige Pave Pius
X's Fest. (KIPA)

I forrige Uge fandt man endnu et
Lig fra Flyveulykken ved Obieu-Mas-
siven ved Grenoble sidste Aar, hvor et
amerikansk Pilgrimstog med Jubel-
aarspilgrimme styrtede ned paa Vejen
hjem fra Rom. Det var Liget af en
Pater Giroux fra Quebec, som led-
sagede Pilgrimmene. (KIPA)

Domstolen i Annam, der har be-
handlet Mordsagen paa Kong Abdul-
lah, har frikendt Franciscanerpateren
Ibrahim Ayad for Meddelagtighed i
Kongemordet. Pater Ayad har tidlige-
re været Medlem af den arabiske Na-
tionalkomite til Jerusalems Beskyttel-
se. (KIPA)

I Byen Cloppenburg i Westfalen er
der blevet rejst et Mindesmærke for
afdøde Kardinal Clemens von Galen
(CND).

Fornuftens Gudinde med samt hendes
Drabanter holdt deres Indtog, og lar-
mende og hujende drog de saa ind i
Kirken, nogle med Piber i Mundvi-
gen. Under Latter og Skraal førte de
Kvinden frem til Højalteret og satte
hende paa Tabernaklet, hvorfra Clau-
de forinden havde fjernet Korset. Saa
bøjede hele Hoben Knæ for hende og
bakkede paa deres sure Piber saa Rø-
gen steg op i Kirkerummet som Rø-
gelse.

»Vi tilbeder dig, du Fornuftens Gud-
inde!« skreg de, og den frafaldne
Munk blandede sig i deres Skarer.

Men udenfor Kirkedøren stod Mont-
bernage'erne, hvidglødende af Raseri.
Kvinderne græd, men Mændene knyt-
tede Næverne og Drengene stampede i
Jorden af Raseri.

»Hjem, hent Økser og Plejle!« lød
med eet en mægtig Røst. »Lad os jage
den Hob ud af Kirken!« Det var den
unge Dupont, der kommanderede. I
samme Øjeblik var han omringet af

Jakobinere, der vilde fange ham, men
saa var det ogsaa slut med Montber-
nage'ernes Taalmodighed. De gik paa
Soldaterne med de bare Næver, med
Raseriet lysende ud af Øjnene. Jak-
obinerne blev bange og slap Dupont fri,
men Bønderne gjorde ikke holdt.
»Slaa dem ned! Jag det Pak ud af Kir-
ken og ud af Byen!« lød Raabet, og
de unge Bønder kastede sig over Ja-
kobinerne, fravristede dem deres Lan-
ser og knækkede dem. Og Jakobinerne
blev saa forskrækkede over det uvent-
tede Overfald, at der gik Panik i dem
og de tog Benene paa Nakken og stak
af over Hals og Hovede. Larmende og
skrigende flygtede Hoben med For-
nuftens Gudinde paa Slæb, og Pascal
havde allerede, da Tumulterne be-
gyndte, søgt Tilflugt i sin Regnvands-
tønde.

Skrammer og Buler havde mange af
Montbernage'erne hentet sig i Slags-
maalet, men hvad betød det, naar man

saa tog i Betragtning, at det var lyk-
kedes at drive de røde bort med de
bare Næver. Et Par af Kvinderne be-
gyndte vel at jamre ved Tanken om
de Konsekvenser, som Slagsmaalet
kunde føre med sig, men de unge Fyre
i Landsbyen lo og mente, at et Aars
Fængsel nok kunde være den Spas
værd, og saa kunde man jo endelig
ikke staa og se stumt til at det Aller-
helligste krænkedes paa denne Maade.

»Kom, lad os gaa op til Bjergkor-
set«, foreslog Bonden Pasquier. »Vi
maa gøre Afbigt for, hvad der er sket
her idag!«

Og saa begav hele Landsbyen sig af
Sted medens gamle Gervais bad Ro-
senkransen for undervejs.

Men da de var naaet Korset, hvor
lille Maries rød-gyldne Grene hang,
vendte gamle Pasquier sig om mod
Forsamlingen, og medens Eftersaars-
vinden fejede gennem hans hvide
Haar, tog han Ordet og sagde:

(Fortsættes)

KRISTIKORSSKAL VÆRE MIT LYS

Gentagelse er hemmeligheden ved al pædagogik. Med passende mellemrum minder Kirken i sin liturgi os om Kristi lidelse og død, dette alt andet over-skyggende faktum i Kirkens og vort eget liv.

Hvert messeoffer er delagtiggørelse i Kristi blod, i Kristi legeme. Men af og til giver endog messens foranderlige dele, læsninger og bønner, udtryk for mindet om Kristi lidelse. Således på korsfesten den 14. september og Jomfru Marias syv smerter dagen efter.

Kirken beder om, at vi i troen rigtig må erkende korsets mysterium og at vi med ærefrygt må ihukomme Marias syv smerter. Her ligger en opgave for hver ung katolik. Vi modnes, kristelig set, kun gennem dellagelse i Kristi kors. Kun når Kristus på korsel lever i vore tanker og i vort hjerte og vor daglige bøn, vil vi kunne præstere at bære vort daglige kors — arbejds, fristelsens og selvfor-nægtelsens kors. Ellers verdsliggøres vi — ellers overfalder mørket os. For kun så længe vi vandrer med den korsfæstede, er vi lysets børn.

Pater.

Vel mødt i ...

Aarhus: Sø. 16. tager vi på en frisk tog- og vandretur til Laurbjerg, hvor vi mødes med Randers og Silkeborg. Afg. Aarhus h. kl. 8,20. *Plys* er turleder.

Amager: Lø. 15. efter andagten kl. 19,30 åbningsmøde i »den lille sal«. Tørbord, underholdning, svingom.

Frederiksberg: Lø. 15.: Havefest ved kirken. Nærmere besked senere.

Haderslev: Ti. 18. kl. 20,00: Generalforsamling.

Horsens: To. 20. kl. 20,00 samles vi hos Bente Kieler, Torvet 1.

Lyngby: Lø. 15.: Møde med foredrag. **Ordrup:** Ti. 18.: Vi får besøg af bibliotekar frk. Møldrup, der vil tale lidt højer med os.

Jeanne d'Arc flok: Sø. 16. kl. 8,50 mødes vi til messen i Sakramentskirken. Derefter floktur. Medbring madpakke og 1,75. Hjemme kl. 16,30.

Redaktionen meddeler

Den læser, som under mærket »corpus juris« for sommerferien indsendte nogle spørgsmål, bedes modtage redaktionens uforbeholdne undskyldning over, at svaret ikke er bragt endnu. Spørgsmålene er bortkommet hos den ekspert de blev sendt til for at blive besvaret. Hvis De endnu kan huske spørgsmålene bedes De indsende dem igen.

NUK's Lederskole 1951 på Marielund

I år fandt den fjerde nordiske lederskole sted og denne gang i Sverige, udenfor Stockholm, på hiskoppens sommersted Marielund. Skolen varede fra den 5. til den 12. august og havde 37 deltagere fra de fire nordiske lande. Der blev holdt forelæsninger og gruppediskussioner i følgende fag: Trosliv med Elsebet Kieler som lærer. Ungdomsarbejde med Berit Kristensen (Norge), Gerhard Bungefeldt (Sverige) og Torfinn Juell (Norge). Det sakramentale ægteskab med Erik Guldager og Daniel Haakonsen (Norge), og Spejderarbejde med Berit Taxt (Norge). Desuden forelæste pastor Wehner SJ. (Sverige) og pater Fens OP. (Sverige), henholdsvis i bibelkundskab og liturgi. Der er vel ingen grund til at lægge dagsprogrammet frem: det fulgte stort set linierne fra foregående år, fra messen om morgenen til komplot om aftenen. Igen i år var lejrbalet med redegørelser for ungdomsarbejdet rundt omkring i Norden en oplevelse. Og et værdifuldt nyt indslag var pater Wolfberg's lille indledning til den stille time hver dag. Skolens leder var Øivinn Olafsen (Norge), åndelig vejleder pater Wolfberg SJ. (Danmark), sekretær Erik Guldager og praktisk leder Bride Adams-Ray (Sverige).

Dette var tørre fakta (lovlig tørre!). Men mit største ønske med denne artikel er at give jer et nok så svagt indtryk af skolens betydning for deltagerne og dermed for kirken. Det er svært så tidligt efter skolen at skulle sige, hvad der var dette års skoles særpræg. Måske endda mest, fordi hele skolens opgave er at virke ind på noget ganske personligt hos hver enkelt: det personlige gudsforhold, med andre ord det mest personlige, som findes. Og da bliver altså også den enkeltes indtryk af skolen meget personligt og behøver slet ikke at dække de andres. Men med disse forebemærkninger kan jeg jo forsøge at give *mit* indtryk (og jeg haaber jo trods alt, at det kan deles af flest mulig af årets deltagere og ledere).

Guardini siger: Ordet er noget rigt, levende, ja noget hemmelighedsfuldt. Det består af toner og lyde, hvori den talende meddeler den hørende, hvad der ligger ham på sinde. Til en vis grad kunne det også ske i et enkelt udbrud — af skræk eller glæde eller længsel — men det ville ikke være et rigtigt ord. Dette opstår først, når det ikke er en følelse eller en tilstand, men en sammenhæng, en betydning, en sandhed, som udtrykkes i lyd. Mens jeg taler, står ordet ligesom udenfor i rummet, og det, der før var gemt inde i mig, ligger nu åbent. Enhver, der hører ordet, kan nu fatte, hvad jeg mente ...

Men noget er ændret; det tænkte er blevet ord og bliver ved med at være det. Før var det et indre ord, som mennesket taler til sig selv... Nu er ordet talt udefter og er dermed en gang for alle blevet »åbnet«. Når talens lyd er svundet bort, er ordets plads i erindringen hos dem, der for-

nam det. Denne erindring er imidlertid et virkeligt sled, hvor det kan opsøges og overvejes og bestandig påny træde frem i åben tale ... Og her er sket endnu noget andet: Så længe jeg tier, bærer jeg tanken i mig selv og er herre over den ... Men udtaler jeg den, giver jeg den fri fra at være hos mig alene og lader den træde over, hvor andres tilværelse udfolder sig. Jeg giver den fri og udsætter den dermed for fare. Nu kan jeg ikke mere trække den tilbage, for hvad der er sagt, det er sagt. Således udgør talen historiens gegyndelse — begyndelsen til det, som sker og har følger (Guardini: Guds Moders rosenkrans).

Og lidt senere i samme bog siger han: Ordet er menneskeligt. Ligesom mennesket har det et legeme: Lyden og klangen. Og aller ligesom mennesket har det en ånd: den betydning, som åbner sig i det hørlige. Og ligesom mennesket har det et hjerte: den sindets bevægelse, som fylder det. Ordet er mennesket selv, vort fineste, mest bevægelige udtryk.

Læsningen af dette fik mig til at ane, hvad der blev denne skoles særpræg for mig: Ordet. Lederskolen har altid haft Ordet som centrum. Men i denne skole blev det mere levende end nogen gang før: det skabte større kontakt end før. Årets skole havde virkelig mere end før ordet som særpræg: Guds ord direkte gennem åndelig vejleders prædikener og indledninger og den stille time, Guds ord indirekte gennem dets mest uværdige tjenere, lærere og ledere.

Måtte da Gud, som har givet os så meget gennem de nordiske lederskoler, ikke lade arbejdet være halvgjort. Måtte Han få deltagerne til virkeligt at »opsøge, overveje og bestandig påny lade ordet træde frem i åben tale« og måtte lederskolens tale virkelig blive »historiens begyndelse — begyndelsen til det, som sker og har følger«.

Og måtte Danmarks unge katolikker i tide indse, at lederskolens, den nordiske lederskoles tale på grund af sit væsens egenart ikke kan erstattes med noget andet: at det er noget, som den enkelte, DUK og vikariatet med alle kræfter bør søge, selv om det koster lidt mere i rejse og ofre nu end før, da skolen var i Danmark. EG.

Pastor Schindlers retrætedag

Pastor Schindler har i år sat sig det mål at ville vise os, at vi ikke behøver at genere os over for vore ikke-katolske omgivelser. »Det er ikke os som har en pukkel, der hvor vi har vor religion, men de andre som har et hul, som de desværre ikke kan se«, har pastor Schindler engang sagt. Men også vi selv kan trænge til at se, at troen ikke er en pukkel, som altid generer, men at den er en stor og rig gave.

Dagen begynder med højmesse kl. 8, og før at alle skal kunne komme er der »lanter« til at tage sig af børnene under messen og foredragene.

Hellig Frans' 3. Orden

Den hl. Frans Tredje Orden har møde med generalabsolution søndag den 16. september i kapellet på Sankt Elisabeths hospital.

Nicolaus Stenos gilde

På St. Cosmas og St. Damians dag, torsdag d. 27. september, læses den hellige messe for gildets levende og afdøde medlemmer i Jesu Hjerter kirke kl. 7.00.

WILTENER-SÄNGERKNABEN

Blandt de udenlandske Drengkor, der i den seneste Tid har besøgt Danmark og givet Koncerter, indtager *Wiltener-Drengene* en særlig Plads. Programmet, som Korene byder paa, er gennemgaaende ens, men det kan uden Overdrivelse siges, at Tyrølerdrengenes Sang var en frydefuld lodnende Oplevelse. Ved Koncerten i St. Knud Lavards Hus var de imidlertid

illige i deres rette Element — og det gjorde ikke deres Præstationer ringere, tværtimod. A.

»Min Nabo i Nr. 1«

Tirsd. 18. Kl. 20 holder Pastor Peter Schindler Foredrag i Salen i Knud Lavards Hus, Lyngbygaardsvvej 1, Kongens Lyngby, om »Min Nabo i Nr. 1« (d.v.s. om Paven og Vatikanet). Billetter à 1 Kr. faas i Præstegaarden og ved Indgangen.

L. F. Nielsen SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36 Telefon Damsø 2043 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner		ERNST ISHØY CIVILINGENIØR Vestre Boulevard 40 . Telefon Byen 9816 Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke	
Holte installationsforretning Øveradvvej 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby	Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjørtækær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Carl Hansen TØMRERMESTER Nørgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Holger Petersen Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby	Laurits Hansen MALERMESTER Hovedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
N. A. Nørgaard Murermester Vandtaarnsvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968	Th. P. Stillinge tømrermester Sejrogade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske institutioner	Larabjørnestræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforetakr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner	
Aarhus		Søren Clausen Alt i Isenkram SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner	JUHLS Farvehandel FR. ALLE 98 TEL. 4014 Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner
Brødrene Jensen Manufaktur - Trikotage RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner	Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
Kvalitet og Service A/S AARHUS KØDFORSYNING Byens førende Forretninger i KØD - FLÆSK - PAALÆG Afdelingen: Sdr. Allé 4 . Telefon 7114 Leverandør til: Sct. Josephs Hospital		 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Telegramhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogeag. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital	H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus	
Karl Hansen autoriseret Installatør FREDERIKSGADE 75-77 Telefon 295 Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogeagade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummundertag, Gummiforklæder HØLUND CARLSEN Aasboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831	
KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089		Reserveret	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

September:

16. S. 18. Søndag e. Pinse (734—(grøn) 70); 2. Bøn: St. Cornelius og St. Cyprian ((24)), 3. Bøn: St. Eufemia, St. Lucia og St. Geminianus (1078); Præf. (521).
17. M. St. Frans af Assisis Saarmærker (1079); alm. Præf. (525).
18. Ti. St. Josef af Cupertino (1080); (hvid) alm. Præf. (525).
19. O. Tamperdag (717); 2. Bøn: St. Januarius og Fæller (1081); (violel) Præf. (525). — Eller: (rød) St. Januarius og Fæller (1081); 2. Bøn: Tamperdagen (717); Præf. (525); sidste Evang.: Tamperdagens (720).
20. T. Vigilie til St. Matthæus ((1)), (violel) med eget Evang. (1028); 2. Bøn: St. Eustachius og Fæller ((28)); Præf. (525). — Eller: (rød) St. Eustachius og Fæller ((27)); 2. Bøn: Vigilien ((2)); Præf. (525); sidste Ev.: Vigiliens (1082).
21. F. St. Matthæus, Apostel og (rød) Evangelist (1083—112); 2. Bøn: Tamperdagen (723); Apostlens Præf. (524); sidste Ev.: Tamperdagens (307).
22. L. Tamperdag (725); 2. Bøn: St. Thomas af Villanova (1085), (violel) 3. Bøn: St. Mauritius og Fæller (1085); Præf. (525). — Eller: (hvid) St. Thomas af Villanova (1085); 2. Bøn: Tamperdagen (725), 3. Bøn: St. Mauritius og Fæller (1085); Præf. (525); sidste Ev.: Tamperdagens (732).
23. S. 19. Søndag e. Pinse. (grøn)

Værelse søges

Katolsk Forretningsdame i København ønsker et lille møbleret Værelse med Varme og nogen Adgang til Køkken. Billet mrk. »Værelse« modtager Redaktionen, Nørrebrogade 27 C.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Husbestyrrerinde

Stilling søges i et hjem, hvor husmoderen savnes; gerne hvor der er børn. Billet mrk. 17. modtager annoncerekspektionen, Stenosgade 7, Kbh. V.

F. J. Sheed: Et Kort over livet
145 s., kr. 3,00

Det er denne bog, som har betydet så meget for Englands konvertitter; flere kendte personer har udtalt, at det var læsningen af denne bog, som gav det afgørende stød til deres konversion. Bogen indeholder en kort og yderst forståelig forklaring af den katolske tro.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADEN 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/₅

Svanemøllevej 4 · Tlf. C. 11.313

Academicum Catholicum

Lørdag 22. ds. kl. 10: rusmodtagelse hos grosserer B. Millech, Amicisvej 11.

Fredag 28. ds. kl. 20: offentlig møde i Studenterforeningen. — Douglas Hyde taler om »Meeting the Challenge of Communism«. Billetter à 2 kr. fås i B.T.-Centralen, Sankt Ansgars boghandel samt hos portneren, Stenosgade 4, fra 14. ds. Foreningens medlemmer kan i Arne Frost-Hansens boghandel få billetter til halv pris ved forevisning af medlemskort.

Retræte

Under Ledelse af Pastor Peter Schindler afholdes Retræte i Klosteret, Skt. Kjeldsgade, Søndag 23. ds. med følgende Program:

Kl. 8,00 Højmesse m. Prædiken
(Skriftemaal fra Kl. 7).

Fælles Morgenbord.

1. Tale: »Vi — og de andre«.

2. Tale: »Vor Vantro«.

Frokostpause.

3. Tale: »Er det saa svært at bede?«

4. Tale: »I Kristus Jesus«.

Kl. 17,00: Sakramental Velsignelse.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
LIBELLE-
BOG?
— den koster
kun 2 kr.

Alle (ogsaa Ikke-Katolikker) er velkomne. Deltagelsen er gratis, men maa anmeldes senest d. 20. September til Klostret, Skt. Kjeldsgade 3, Ø., Telefon RYvang 6370. Morgenmad og Frokost medbringes samt evt. Sukker til The. Mælk, Øl, Sodavand og The kan købes paa Stedet. Børn i alle Aldre kan medbringes og bliver passet af »Tanter« under Messen og Foredragene. Retræten slutter Kl. ca. 17,30.

St. Ansgars Kirke

Onsd. 19. Kl. 9,30 Mødremesse, Kl. 19,30 Møde for de kvind. Kongregationer. Torsd. 20. Kl. 19,30 Møde for Mændenes Kongregation.

Franske Prædikener bortfalder

Den maanedlige Messe med fransk Prædiken i St. Ansgars Kirke bortfalder indtil videre.

M

Reserveret

Horsens		<i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe . NØRREGADE 1 . TELEFON 2040	
Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til Sct. Joseph's Hospital	Øjvind Teilmann Kolonial	
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	<i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt installatør for Sct. Joseph Søstrene	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Christen Jensen's Eftf. Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	
Vejle		Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE	
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	En køn Blomst finder De altid i Blomsterforretningen Paa Torvet (lige overfor Raadhuset)	
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle	
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Oas- og Vandmester Langellnie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøi & Søn Glarmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle	
Jørgen Petersen & Co. Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Viesingegade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Støt Annoncererne	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	

Kina udviser Internuntius

Radio Peking meddeler, at den røde kinesiske Regering har forordnet Udvisning af den pavelige Internuntius i Kina, Mgr. Antonio Riberi.

Udvisningen af Mgr. Riberi, der iøvrigt har været holdt i Husarrest i de seneste Par Maaneder, danner Kulmination for en Propagandabølge i den kinesiske kommunistiske Presse mod den pavelige Diplomat og hvis Hovedformaal var at berøve den katolske Kirke i Kina dennes sidste direkte Forbindelse med Vatikanet. Mgr. Riberis Person stod de kinesiske Kommuniste i Vejen for Bestræbelserne for at etablere en kinesisk Nationalkirke, og man beskylder ham for gennem sin Opposition mod den skismatiske Uafhængighedsbevægelse at have »blandet sig i Kina's indre Anliggender«. (CND)

Biskop hos Bonzer!

Kirkefølgelsen i Kina synes nu at have naaet et Højdepunkt. Meddelelser, der har naaet Rom, gaar ud paa, at der i den seneste Tid har været foretaget omfangsrige Aktioner mod Missionærerne og den indfødte Præstestand. I Øjeblikket sidder 11 Biskopper og et Hundrede Præster arresteret, og siden Januar i Aar er henimod 700 Missionærer — Præster, Brødre og Ordenssøstre — blevet udvist og har søgt Tilflugt i Hongkong.

I Tientsin er der — efter hvad der nylig meddeles i Rom — blevet henrettet tre Katolikker, deriblandt en Præst; »Folkedomstolen«s Afgørelse lød paa kontrarevolutionær Virksomhed.

Fra Shanghai meddeles der om Arrestation af Direktørerne for tre katolske Skoler, og en af Patrene anklages tillige for at have forbrudt sig mod Vajsenhushøjen. I Hoikow, Chingkong og Wenschow er fem katolske Vajsenhuse blevet beslaglagt af Kommunisterne.

Biskoppen af Weikwei, i Provinsen Honan, Mgr. Mario Civelli, er blevet fordrevet fra sin Bolig og har søgt Tilflugt hos buddhistiske Munke, som har givet ham og to Præster Husly i deres Pagode. En Del Ordenssøstre med Vajsenhushøjen har ligeledes fundet Asyl hos nævnte Buddhistmunke.

Myrdet paa Pavens Befaling!

Det sovjetrussiske Blad »Iswestija« hævder for nylig i en Artikel, at Pavens har haft Fingrene med i Spillet ved Mordet paa den kommunistiske, ukrainske Forfatter Jaroslav Galan. Vatikanet har — hævder Bladet — længe tragtet ham efter Livet, men først i 1949 blev den endelige Befaling til Mordet paa ham givet. (KIPA)

URBI ET ORBI

Bispekonferencen i Fulda maner til Bøn om Fred

Fuldaer-Bispekonferencens aarlige Hyrdebrev, der i Søndags blev læst op i samtlige katolske Kirker i Tyskland var helliget »den alvorlige Bekymring for den ydre og indre Fred«. »Verden idag — hedder det i de tyske Biskoppers Brev — lider under en frygtelig Fredløshed. Den alvorlige Bekymring for Nationernes Fred hviler som en Mare«. Truslen om en ny Verdenskrig, hvis Følger er umulige at overskue, er stadig levende, og denne Trusel lægger en uudholdelig Byrde paa os og efterlader vort Folk næppe det allernødvendigste til Livets Ophold. Nationernes enorme Anstrengelser og Ofre gælder idag mindre Genopbygningens Sag end Værnet mod nye Angreb. Kirken beder dagligt og inderligt om Fred, og Biskopperne retter derfor en indtrængende Anmodning til alle Troende om at bede for Fred.« (CND)

Hvorfor Montini rejste til Amerika

Rygtet i Verdenspressen gaar ud paa, at Understatssekretæren i det pavelige Statssekretariat, Mgr. Montini, skal være rejst til USA for der at forhandle med de amerikanske Statsmænd om det japanske Fredsforlig samt om Dannelsen af en antikommunistisk Blok. — Sagen er i Korthed den, at Mgr. Montini i Øjeblikket har Ferie, og naar han benytter Ferien til en Tur til Amerika, saa er der ikke noget som helst bemærkelsesværdigt heri. Som bekendt gæstede ogsaa Pius XII Amerika engang medens han var Statssekretær. (KIPA)

Et New-Yorker Blad har i samme Forbindelse hævdet, at Vatikanet skal have ytret Betænkeligheder med Hensyn til Fredsslutningen med Japan og endog have anmeldt Reservation. Bladet paastaar yderligere, at det er Kongregationen for Troens Udbredelse, der staar afvisende overfor Fredsforhandlingerne. — Efter hvad der forlyder i ansvarlige Kredse, er Historien en rigtig Avisand! (KIPA)

Pontifikalmesse for Filmfolk

Patriarken i Venezia, Mgr. Agostini, celebrerede en Pontifikalmesse i Markuskirken for Deltagerne i den internationale Filmbiennale (CND).

Kardinal Mindszenty i Livsfare?

Ifølge Meddelelse, der har naaet Rom, verserer der i Øjeblikket i Budapest Rygter om, at Kardinal Mindszenty skal være alvorlig syg. Kardinalen skal for et Par Maaneder siden være bragt til et Lungesanatorium i Tatra, men siges medio August igen at være transporteret bort med ukendt Bestemmelsessted. Da Kardinalen er i Livsfare, skal der være rekvireret russiske Lungespecialister til hans Opholdssted. (KIPA)

»Times« formaner Frankrigs Socialister

Det uafhængige Londonerblad »Times« udtaler i en Artikel om Skole-spørgsmaalet i Frankrig Ønsket om at Socialisterne vilde opgive deres uforsonlige Holdning og udvise mere Forstaaelse for de katolske Familiefædres Synspunkter. Socialisterne synes »i deres strenge doktrinære Holdning« at have glemt — skriver »Times« — at ikke alle katolske Forældre i Frankrig er velsituerede, og at disse i over et halvt Aarhundrede har været med til gennem deres Skatter at støtte de offentlige Skoler samtidig med, at de har maattet udrede deres Børns Optræning i de katolske Privatskoler af deres egen Lomme. Laicismens Tilhængeres Stædighed har kun begunstiget de venstre- og højreradikale Elementer, der udelukkende venter paa at kunne fiske i rørt Vand. Imidlertid mener »Times« ikke, at en Understøttelse af de katolske Skoler vil være ensbetydende med Opgivelsen af det laicistiske Princip, som den franske Republik hviler paa. (KIPA)

50.000 engelske Pilgrimme hylder Kardinal Griffin

15 Ærkebiskopper og Biskopper med Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, i Spidsen deltog i Søndags i Festlighederne i Anledning af 1300-Aarsdagen for den hellige Aidans Død i Ushaw College ved Durham i Nordengland. Det var første Gang, at Kardinal Griffin viste sig offentligt efter sit lange Sygeleje, og de ca. 50.000 Pilgrimme, der deltog i Festlighederne, beredte Kardinalen en stormende Velkomsthyldest. (CND)

En amerikansk Neger-Præst, Pater Clarence Howard SVD, er blevet udnevnt til Regens for Præsteseminariet i New Guinea. Det er første Gang, at en »farvet« Prælat leder et Seminarium for Seminarister af en anden Race. (KIPA)

Katolsk

23. September 1951
99. Aargang
Nr. 38

Ugeblad

Kirken og Friheden

Universitetet og Teologerne

Rom udsender ny Encyklika

Statsstøtte til de franske Skoler

Justitskomedie i Bukarest

Navnet Mikael er et af de første kristne »Begreber« i Nordens Kirke. Allerede Runestenene kender hans Navn, og adskillige gamle Kirker er ligeledes helliget ham. Og faktisk er

Sankt Mikael

Mikael vejer en Sjæls gode Gerninger og hjælper den imod Djævelen, som med sin egen Vægt forsøger at trække Vægtskaalen med de onde Gerninger nedad. (Kalkmaleri fra Gimlinge Kirke).

det ikke så underligt, at St. Mikael, Kirkens Bannerbærer, kom til at spille en saa fremtrædende Rolle i Nordens første Brydningstid, da Kristendommen stred sin aandelige Jættekamp med de gamle hedenske Magter. Han gik ind i det kristne Folks Bevidsthed som den evige Konges stærke og tapre Ridder i Kampen mod Mørkets Magter, han blev Arvtageren efter Thor, han blev populær og blev en af de mest ansete Helgener. Allerede fra 9. Aarhundrede fejrede Kirken hans Fest, og Mikkelsdag overlevede Reformationen, idet den her hjemme i Realiteten først blev afskaffet i 1770. Det kan kun skyldes og skyldes da ogsaa Ukendskab til baade Biblen og gammel kristen Tradition, når man fra ikke-katolsk Side har søgt at forklare Mikael dyrkelsen som en Art kristnet Hedenskab; thi i Virkeligheden er Dyrkelsen af den hellige Ærkeengel — saaledes som vi kender den fra den danske Middelalders Kalkmalier og Alterbilleder — udformet i nøje Overensstemmelse med ældgammel kirkelig Tradition. I den kristne Kunst er Mikael gerne fremstillet som Engel eller Ridder i Kamp mod Helvedets Drage, som Sjæleføreren, der leder de retfærdige Menneskesjæle paa Vej til Paradis eller som Dommens Engel, der vejer Sjælens gode og onde Gerninger. I Middelalderen dyrkedes Mikael som Kirkens Forkæmper og som de kristne Landes Skytspatron, og endnu den Dag i Dag ærer Kirkens Liturgi ham som Paradisets Vogter og de døendes Skytshelgen. I Liv og Død er St. Mikael den kristne Sjæls Værn mod det onde. Hans Navn betyder: Hvem er som Gud, og daglig paakalder Kirken ham efter enhver stille Messe med Ordene: »— forsvar os i Striden, vær vort Værn mod Djævelens Ondskab og Efterstræbelser . . . . nedstyrt ved Guds Kraft til Helvede Satanas og de andre onde Aander, som færdes i Verden til Sjælens Fordærvelse«.

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 363
Filial: Amagerbro. 125, Telefon Amager 4016

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
via à via Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2155
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Slagelse

GØR DERES INDKØB AF
vin - tobak - konserver
i **CITY**
FREDERIKSGADE 1
(Et skridt fra kirken)

K. Jørgensen

aut. Installatør
Jernbanegade 4
Lys - Kraft - Varme
Telefon 1033
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

H. Askholm

SKOMAGERMESTER
1. Kl.s Arbejde
LØVEGADE 18
Leverandør til de katolske Institutioner

FISK - VILDT - FJERKRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

Reimers Konditori

Schweitzerplads 3
Telefon 293
Leverandør til de katolske institutioner

Helsingør

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spie Rutana . lev sundt

Kirken og Friheden

I en første Artikel behandler vi Forholdet mellem »katolsk Tro og Aandsfriheden« og fastslog, at Katolikker saa lidt som andre er frit stillede overfor den objektive ubetvivlelige Sandhed — og hertil hører i eminent Grad for en Katolik den gudommelige Aabenbaring. Derimod er vi — man kunde sige: til Gengæld — særligt frit stillede overfor de Erkendelser, der ikke møder os med Guds, men kun med Menneskers Autoritet som Garant.

Vender vi os nu fra Troens Sandheder til Friheden i bred Almindelighed, er det i Princippet ganske klart, hvor man har den katolske Kirke i dette Spørgsmaal. Det er en historisk Kendsgerning, at det gamle Hedenskab i sin forskellige Former overalt byggede sine Samfund paa Slavearbejde. Dets ædlest Tænkere forsvarede Slaveriet. I og for sig skete der ikke nogen mærkbar Ændring i dette Forhold ved Kristendommens Sejr, men alligevel viste det sig gennem de kristne Aarhundreder, at Slaveriet var uforøneligt med Kristendommen, det afsvækkedes mere og mere for til sidst helt at forsvinde, saa det først igen er dukket op i vor ny-hedenske Tid, men da ogsaa ubarmhøjertigere og grusommere end i Aartusinder.

Da i Europa Slaveriet var ophørt, fik det i den nye Verden igen gode Kaar i Negerlaveriets Aarhundrede. Det var her i første Række Paverne og kristne Missionærer, der søgte at vække Samvittighederne — ligesom det var disse Missionærer, der ofrede sig for at lette Negerlaverne deres umenneskelige Kaar. Og hvad man end vil bebrejde Kirken overfor Industrialismens sociale Spørgsmaal, da de af Navn frie Arbejdere kom til at friste Kaar, der var lidt bedre end Slavers, var det kristne Mennesker, der først gjorde Indsigelse mod den nye Form for Umenneskelighed.

Det var saadan, fordi det maatte være det. Andre Opfattelser end den kristne kan f. Eks. stille Statens Vel over Individets eller mæne, at »Folket« kun er Baggrunden, paa hvilken de »store Mennesker« skal udfolde sig. For den kristne er det Enkeltmennesket, det gælder. Det eneste her i dette korte Liv, der rækker ud over vore fattige Aar, er den udødelige Sjæl, og den er de enkelte Menneskers. Hele Livet drejer sig kun om den og dens evige Skæbne og i Sammenligning dermed er alt andet underordnet. Og hvad den udødelige Sjæl angaar er der ikke Forskel paa Mennesker — Fyrstens og Slavens, Geniets og Daarens Sjæl er lige udødelige, lige værd at frelse til evig Lykke.

Denne Opfattelse er et solidt og velbegrunder Fundament for det eneste virkelige »Demokrati«. Alle andre Opfattelser af Demokrati svæver mere eller mindre i Luften, fordi de lægger Hovedvægten paa en fundamental menneskelig Lighed, som egentlig modbevises af Erfaringen, saa sandt Forskellighederne mellem Mennesker

er særlig iøjnefaldende, og deres Enhed mest ligger i Skrøbelighed og Dødelighed — naar man forkaster Tanken om den udødelige Sjæl.

Dette kristne Demokrati begrundes ganske vist ikke bestemte politiske Opfattelser, men det er en stadig Paamindelse om, at der er visse Grundrettigheder, som ikke maa antastes, fordi det er hvert Menneskes umistelige Ret at kunne tjene Gud med sin Person og sit Eje. Det var Erkendelsen af disse Grundrettigheder, som fratog det antikke Slaveri dets Livsbetingelser indenfor Kristenhedens Ramme, det var denne Erkendelse, der rejste Protesterne mod Negerlaveriet og mod Udbygningen af Industriarbejderen. Og det er den, der i vore Dage er Bolværket mod de Magter, der før vore Øjne saa grumt og hæsligt søger atter at røve Friheden fra os alle.

Om man vil, kan man til disse principielle Betragtninger føje historiske Overvejelser, som viser, at de Frihedsidealene, der har smykket vor europæiske Kultur, en for en er opstaaet paa kristen Jord. Man kan f. Eks. i

I al Stilhed har Præst og Søstre i Nyborg i Forening foretaget en ovenud vellykket Ombygning af Stella Maris Kirke. Gennem ny Vinduer i Apsis vælder Dagslyset ind over det ny, enkle Murstensalter (med Antependier i de liturgiske Farver), medens en til Rummet ideelt afpasset elektrisk Belysning fylder Kirken ved Aften. Endvidere er der vest for Kirken opført en simpelt hen idyllisk Klostergang, der tillige tjener som Forbindelsesled mellem Mariasøstrenes Rekonvalescenthjem og Kirken.

**Jkke
Asissi
-
men
Nyborg!**

Dominikanernes Konstitutioner fra det 12. Aarh. finde Træk, som via det engelske Magna Charta er gaaet i Arv til alle frie Landes Grundlove.

Naar disse Sandheder ikke altid erindres af den, der betragter Kirken, skyldes det den vidt udbredte Opfattelse, at Kirken især interesserer sig for sin egen Magtstilling og derfor — som det hedder — søger at »holde Folket nede i Uvidenhed« og i Magtesløshed overfor sine gejstlige Herre. Denne Opfattelse paatræffes ikke alene i protestantiske Lande, men mødes ogsaa de Steder, hvor Kendskabet til den katolske Kirke beror paa Selvsyn. Saa overdreven den end er — og saa principielt forkert, eftersom enhver Sandhedserkendelse principielt set maa være Kirken velkommen — læder Opfattelsen sig belægge med historiske Vidnesbyrd fra forskellige Tider. Oftest skyldtes en kirkelig Modvilje mod Lægfolkets Belæring Frygten for, at samme Lægfolk ikke vilde være modent nok til at skelne mellem sandt og usandt i den Lærdom, man gav dem Adgang til. Og de ængstelige kan have saa ganske Ret i, at Læsefærdighed ikke altid gør Folk klogere, men tit og ofte til alt for vilige Ofre for den første den bedste villedende Propaganda. Ikke desto mindre er Fremgangsmaaden snæversynet. Kirken har ingen Grund til at frygte Lægfolkets Oplysning, hvis ellers dens Mænd føler sig i Stand til at klare deres vejledende Opgave. Den katolske Tros Sandhed er der intet i Vejen med, og blot Præsterne er vel lærte og ivrige nok til at tale denne Sandheds Sag med Klarhed og Kraft, vil Lægfolkets Oplysning være til Berigelse og ikke til Fare. Overfor visse Befolkningsgrupper kan en forsigtig Pædagogik, der Skridt for Skridt leder til større Oplysning, være paakrævet, men ikke en Opgivelse af enhver pædagogisk Bestræbelse. I det store og hele maa det ogsaa fastslås, at tidligere Tidens Oplysningsfrygt kan betragtes som overvundet.

Hvor man endnu moder manglende Oplæring af den læge Befolkning skyldes det nu snarere den ret almindelige Tendens hos studerede Folk til at overvurdere deres Videns Utilgængelighed. Enhver Akademiker kender til dette fra sig selv og sin Omgangskreds. I Virkeligheden er Intelligensforskellighederne ikke saa store og udgør i hvert Fald ikke samme Skel som det mellem lærd og ulærd. En religiøs Belæring af høj Kvalitet kan meget vel finde Modtagelighed i særdeles vidde.

Anklagen mod Gejstlighed for af Magthensyn at holde Følket nede i Ufrihed og Uvidenhed kan ligeledes belægges med historiske Vidnesbyrd og skal ikke forsøges undskyldt. Hvor det drejede sig om økonomisk Magt er der ikke andet at sige, end at det er lige saa færligt for Præster som for andre Mennesker at komme i Besiddelse af et Overmaal af jordisk Gods. Det virker befordrende paa de mindst tiltalende Sider af vor Menneskenatur. Naar det i højere Grad drejer sig om en Magtposition af prestigemæssig Art, har vi det Forhold, der oftest betegnes som Klerikalisme i nedsættende Betydning. Motiverne kan her være de nydeligste. Det er rigtigt for en katolsk Opfattelse, at Præsterne ved selve deres præstelige Værdighed er hævet op over andre. Præstevielsen giver dem Fuldmagter, hvis overnaturlige Storhed enhver Katolik har let ved at fatte. Klerikalismen har ofte den Baggrund, at man vil sætte denne Værdighed i Relief ved ogsaa uden for dens egentlige Virkefelt at gøre Præsten til Forgrundsfigur og Fører og tillægge ham Evner og Beføjelser som all-round Autoritet. Det er gerne Lægfolket selv, der af disse Motiver er Skyld i en usund Klerikalismes Op-

staaen. I Virkeligheden er den præstelige Værdighed fuldt ud tilstrækkelig i sig selv til at overflødiggøre enhver Klerikalisme, der inden for Kirken kun tjener til at passivisere Lægfolket, der overlader Kirkens Affærer helt til Præsterne og blot bliver nydende Medlemmer af Kirkens Samfundet, og som uden for Kirken vækker Irritation og fremmer Opfattelsen af, at Kirken er Præsternes Opfindelse til egen Fordel.

Endelig bør der i denne Sammenhæng siges nogle Ord om Kirkens Stilling til Politik og dermed til de politiske Friheder. Her nævner Kritikken en Række Eksempler paa, at Kirken har støttet Magthaverne mod de oppositionelle Kræfter i Samfundet. Marxismens berømte »Religion er Opium for Folket« udtrykker den Tanke, at Magthaverne benytter Religionens konservative Tendens til at forhindre Omvæltninger i Samfundet. Nu er det ganske vist meget let at paavise andre historiske Eksempler paa, at Kirken netop ikke støttede Magthaverne, men bragte dem til Fald, og fra vor egen Tid kan enhver selv minde sig om store og heroiske Eksempler paa, at Kirken og dens førende Mænd ikke lod sig købe af Magthaverne til at gaa deres Ærinde. Men iøvrigt ligger det i Sagens Natur, at Kirken ofte er paa den bestaaendes Side. Kirken har ingen politisk Opgave. Dens Hverv er religiøst. Hvad den ønsker af Staten er først og fremmest, at dens Gerning ikke hindres, men faar Lov til at øves i Frihed. Hvis ikke Magthaverne er besat af antireligiøse Ideer, indser de, at de selv staar sig ved at tilkende Kirken i hvert Fald noget af den ønskede Frihed. Men naar en »modus vivendi« saaledes er opnaaet, sker der meget let det, at oppositionelle Bevæ-

Gud kan alt. Han holder i sine Hænder ikke blot Folkenes Skæbne, men ogsaa de menneskelige Raad. Han leder dem varsomt derhen, hvor Han ønsker dem. Selv Hindringerne er Hans Almagts Midler, hvoraf han betjener sig for at indvirke paa Begivenhederne og relle Sindene og de fri Viljer mod sine høje Maal. Pave Pius XII.

gelser i deres Angreb paa det bestaaende tager Kirken med som Genstand for Angreb og erklærer sig for enhver antireligiøs eller i hvert Fald antiklerikal. Hvorefter det atter ikke er saa mærkeligt, at Kirkens troende foretrækker den Side i den politiske Strid, der støtter Kirken eller i det mindste ikke erklærer sig som Modstander af dens opnaaede Frihed.

Denne Udvikling gentager sig Gang paa Gang. Det er den mere end noget andet, der er Skyld i Socialismens og Katolicismens langvarige indbyrdes Strid, Kun hvor den politiske Kamp har undgaaet den skarpe Stillingtagen til Kirkens Frihed har man været fri for, at Kirken mod sin inderste Vilje er gjort til en Brøk i det politiske Spil. I saa Henseende har Forholdene hos os i Danmark været lykkeligere end de fleste andre Steder.

I en afsluttende Artikel i nær Fremtid vil vi eksempelvis belyse Forholdene et Sted, hvor Udviklingen er gaaet ganske anderledes end hos os, nemlig: Spanien. Naar det for de fleste Danske er saa svært at forstaa den spanske Kirkes Stillingtagen skyldes det de saa forskellige Veje den historiske politiske Udvikling er gaaet der og her.

ORIENTERING

Videnskab om Gud

Forleden udsendte Radioen en Diskussion ved Rusmodtagelsen i Aarhus. En af Talerne var den kendte, meget slagfærdige Professor i Kirkehistorie ved Aarhus Universitet, Professor Lindhardt. Han vendte sig i skarpe Ord mod den Opfattelse, at det teologiske Fakultet skulde have til Opgave at uddanne Præster. Nej, Fakultetets Opgave var alene at uddanne Teologer. Om de saa kunde bruges til Præster, maatte Kirken afgøre. Det saa Universitetet aldeles ikke paa. Og hvad Teologien angik, indrømmede Professoren, at ifølge Ordets Indhold var det Videnskaben om Gud, men Ordet dækkede ikke Sagen. Vi er forlængst holdt op med at mene, at der kan drives Videnskab om Gud. Teologiens Genstand er ikke Gud, men Menneskers Forestillinger om Gud, altsaa Religionshistorie, Dogmehistorie, Religionspsykologi og saa fremdeles, men vi giver os aldeles ikke af med at sige noget om Gud selv.

Referatet er ikke ordret, men dæk-

ker vistnok Professorens Tankegang ganske nøje.

Af Hensyn til de Katolikker, der aflyttede Diskussionen vil vi med faa Ord udtrykke, hvad vi paa katolsk Hold har at sige om disse Ting. Gives der en Videnskab om Gud?

Ja, der gives to. For det første mener vi, at den menneskelige Tanke ved Betragtningen af Verden er i Stand til at slutte sig til Guds Eksistens, saavel som til visse af Guds Egenskaber og hans Forhold til Verden som dens Skaber og Herre. Den videnskabelige Udformning af disse Tankegange er en filosofisk Disciplin. For det andet foreligger der en guddommelig Aabenbaring. Ogsaa den kan gøres til Genstand for videnskabelig Behandling. En saadan Aabenbarings-Videnskab kan beskæftige sig med Aabenbaringens Historie, med det litterære Studium af Aabenbarings-Skrifterne osv., men det centrale Emne for denne Videnskab er selve Aabenbaringens Gen-

stand, Gud i sin Selvaabenbaring og i sin Aabenbaring af Menneskelivets Maal. Det er den egentlige teologiske Videnskab, som er en Videnskab om Gud — ikke ved Betragtning af Verden, men ved Betragtning af Aabenbaringen. Alle de andre teologiske Discipliner, der opnaar Anerkendelse i Aarhus, kender vi ogsaa og dyrker vi efter Evne. Men Videnskaben om Gud selv, saaledes som han har aabenbaret sig, er Kærnen i al Teologi.

I Betragtning af, at der kan drives Videnskab om snart sagt alt, kan der kun være een Grund til at forkaste Muligheden af en Videnskab om Gud. Overfor den filosofiske Gudsvidenskab maa Grunden være den, at man ikke vil anerkende den menneskelige Tankes Evne til at erkende metafysiske Genstande. Og overfor den egentlige Teologi er den eneste Grund til Afvisning den, at man enten principielt afviser Muligheden af en Guds Aabenbaring eller i det mindste principielt afviser, at dens Indhold lader sig fastslaa.

Det er forstaaeligt, at man i en saadan Fattigdom beder sig fritaget for at faa overdraget den Opgave at uddanne Præster.

De kanadiske Jesuitterhelgener

I Martyrologium Romanum for indeværende Uge findes der under 26. September en Række Helgennavne, der taler deres eget dramatiske Srpog. Det er *Jesuitterhelgenerne fra Kanada*, otte Mand i alt. De led alle Martyr døden i 1640'erne i det dengang franske Kanada, hvor Jesuitterne havde paabegyndt en blomstrende Missionsvirksomhed blandt Huronerne. Huronstammen gik — som det er kendt af enhver rask Dreng fra Indianerromancerne — til Grunde, og over hele denne Missionsgerning, der var paabegyndt og gennemførtes med saa stor en Heroisme, hviler der en dyb Tragik. End ikke de gamle Martyrakter kan fortælle om større Heltemod, end

visninger og Pave Urban VIII tillod ham at læse Messe med sine martrede Hænder, paa hvilke der manglede flere Fingre, som enten var brændt eller bidt af. Paven gav ham denne i Kirkens Historie enestaaende Dispens med de Ord: »Det vilde være uværdigt at nægte et af Kristi Blodvidner Tilladelse til at nyde Kristi Blod.« Men allerede Aaret efter var Jogues atter paa Vej til Kanada, og i 1646 finder man ham som Fredsforhandler hos

Irokeserne i den selvsamme Lejr, hvor han tidligere havde levet som Fange. Imidlertid var der udbrudt en Pest blandt Irokeserne samtidig med, at Høsten slog fejl, og Resultatet var, at Helgenen — hvem Indianerne betragtede som en Troldmand — blev anset for at være Aarsagen til Ulykkerne. Ved Rygtet om dette Stemningsomsving blandt Indianerne flygtede hans Ledsagere undtagen en af hans Medbrødre, Lægbroderen Johannes de la Lande. De blev begge taget til Fange og 18. Oktober 1646 blev de hugget ned med en Tomahawk.

W. S.

Cistercienserinde og Togfører

Den hellige Isak Jogues S.J. (ef'er et samtidigt Kobberstik).

der, der udvistes her. Blandt disse Martyrjesuitter er *Pater Isak Jogues*, den første katolske Præst, der kom til New York. Han var født i Orleans i 1607, indtraadte i Jesu Selskab i 1624 og sendtes til Kanada som Missionær i 1636. I flere Aar arbejdede han sammen med sine Medbrødre og senere Med-Martyrer under stadige Farer i Egnene omkring de store Søer. Han var den første hvide Mand, der naaede frem til den øvre Sø, men hans Plan om ogsaa at bringe Evangeliet til Siouxindianerne ved Mississippis Kilde mislykkedes, da han i 1643 blev taget til Fange paa Vejen hjem fra Quebec. Han var Genstand for grusomme Pinsler og levede som Slave i tretten Maaneder indtil det lykkedes nogle Hollændere fra Fort Orange at faa ham frigivet og bragt om Bord paa et Skib, der sejlede ham til Ny Amsterdam, det senere New York — netop som han skulde brændes. Ved Vintertide krydsede han Atlanterhavet i en lille, ussel Smakke, og naaede til England hvorfra han senere slog sig igennem til Frankrig. Her blev han modtaget med alle mulige Hædersbe-

Det var i Januar 1945. Vi rejste ad en stærkt bombarderet Jernbanelinic gennem Sydtyskland, hvor Faren for Bombeangreb var meget overhængende. En kvindelig Konduktør førte Persontoget, hvori vi befandt os, viste Folk til rette i Kupéerne, skaffede Plads ved at bede de rejsende om at rykke sammen alt imens hun kontrollerede vore Rejsetilladelser. Da hun saa vort Rejsemaal, der var noteret paa Legitimationen, spurgte hun os ud om de Skader, der var sket i vor Hjemstavn under de seneste Luftangreb. Og af Spørgsmaal og Svar kunde vi bemærke hendes Interesse for kirkelige og katolsk-kulturelle Bygninger. Hun spurgte os ud om forskellige Klostre samt om en bestemt Ordenssøster, der dengang var godt kendt i Tyskland paa Grund af sin Foredragsvirksomhed. Og sluttelig røbede hun til vor store Forbavselse for os: »Jeg er nemlig O.Cist.« Denne Forkortelse gav hende endnu en sidste Mulighed for Tilbagetog, idet hun jo kun kunde genkendes af saadanne, som var fortrolig med katolsk Ordensvæsen. Men vi forstod hende. Vor Konduktør med de lange Bukser, Trillefløjten i Jakken og Kasketten ned over Ørerne var altsaa Cistercienserinde! Hun havde af sine Ordensforesatte været sendt til Universitetet for at afslutte sine Studier, og der var hun altsaa blevet taget til Civiltjeneste. Men, fortalte hun i sin Glæde over at møde ligesindede, hun var ikke ked af denne Afveksling, hun havde her haft Lejlighed til at gøre saa meget godt, at virke for Gud og aflægge Vidnesbyrd, hvadenten det nu var i selve Tjenesten eller naar der blev givet Alarm, og hun sammen med de rejsende maatte søge Beskyttelse mod Luftangreb under Toget. Hun havde engang staaet meget daarligt dækket i et Beskyttelsesrum i Augsburg, og medens Bomberne regnede ned omkring hende, havde en højere-staaende Officer ved hendes Side spurgt hende, om hun ikke var Spor bange. Og hun havde svaret ham: »Mig kan der ikke ske noget! Jeg har min Livsforsikring i Lommen!« og til hans tilsyneladende Forbavselse havde hun halet sin Rosenkrans op. Men han saa forstaaende paa hende og

pegede paa sin Uniformsbrystlomme, idet han sagde: »Jeg har ogsaa min her!«

Jeg ved ikke, hvad der er blevet af denne unge Konduktør — om hun er sluppet helskindet ud af Krigens Kaos og har kunnet vende hjem igen til sit Kloster eller ej. Men uforglemmeligt er Indtrykket fra dette Møde i Toget og Taknemmeligheden over midt i Luftangrebene og Jernbanebombardementernes Gru og Rædsel under denne Forvirring af Dødsangst og Flugt at møde et Menneske, saa roligt og gudhengivent, der ligesom udstraalede Bønnens Magt over sine Medpassagerer, et Menneske, der Dag for Dag i sin mandlige Tjeneste, som optog hende helt og holdent, alligevel kunde realisere sit Ordensskald. Og hvor mange andre Ordenssøstre har ikke paa lignende Maade udfyldt deres Mission?

Ovenstaaende er et Uddrag af et Kapitel i Bogen „Licht über dem Abgrund“ (Aufzeichnungen und Erlebnisse christlicher Frauen 1933-45), Herder 1951.

Mgr. Zakars „Tilstaaelser“

Autentisk Beretning

om Kardinal Mindszentys Sekretærs Skæbne

Samtidig med Kardinal Mindszenty blev i sin Tid ogsaa dennes Privatsekretær, *Mgr. Andreas Zakar* arresteret og idømt en langvarig Fængselsstraf. Hidindtil har man saa godt som intet vidst om hans Skæbne, men for ganske nylig er det lykkedes Deres Korrespondent at træffe en Mand, der har siddet fængslet sammen med Mgr. Zakar.

»I Aaret 1949« beretter paagældende, der er østrigsk Statsborger og for nylig er vendt hjem fra Opholdet i det ungarske Fængsel — »havde jeg et Ærinde til Ungarn, hvor jeg tidligere ejede et Stykke Jord lige i Nærheden af den østrigske Grænse. Til Trods for at alle mine Papirer var i Orden, blev jeg alligevel arresteret, bragt til Budapest og sat i Fængsel hos det politiske Politi. I de første Dage sad jeg ene i min Celle, men derpaa fik

(fortsættes Side 554)

Lovprisning af Guds magt og forsyn

32. Davidssalme

I. *Salmen indledes med en opfordring til at lovprise Gud den vægtige, retfærdige og gode (1—5).*

1. Jubler for Herren, I retfærdige, for de oprigtige sømmer sig lovsang.

2. Lov Herren med citer, spil for ham på tistrenget harpe.

3. Syng ham en ny sang, slå yndligt på strenge til jubelråd.

4. Thi Herrens ord er til at stole på, og al hans gerning er trofast.

5. Han elsker retfærd og ret, af Herrens nåde er jorden fuld.

II. *Gud er den almægtige skaber (6—7).*

6. Ved Herrens ord blev himlen skabt, ved hans munds ånde al dens hær.

7. Som i en lædersæk samler han havets vande, lægger den store vandflod i lader.

III. *Gud er folkenes vise styrer (8—12).*

8. Al jorden skal frygte for Herren, alverdens beboere skælve for ham.

9. Thi han talte, og alt blev til, han bød, og så var det der.

10. Herren kuldkaster hedningernes planer, gør folkeslags tanker til intel.

11. Herrens råd står fast for evigt, hans hjertes tanker fra slægt til slægt.

12. Lykkeligt det folk, hvis Gud er Herren, det folkefærd, han valgte til arvelod.

IV. *Gud gransker alle hjerter (13—15).*

13. Fra himlen skuer Herren, ser på alle menneskebørn.

14. Fra sit bosted holder han øje med alle, som bor på jorden.

15. Han, som dannede deres hjerter til hobe og agter på alle deres gerninger.

V. *Gud giver sejr og frelse (16—19).*

16. Ej sejrer en konge ved sin store hær, ej frelses en helt ved sin store kraft.

17. Hesten svigter, når det gælder sejren, og med al sin kraft kan den ikke redde.

18. Se, Herrens øje er rettet mod de gudfrygtige, til dem, der håber på hans nåde,

19. for han måtte fri deres sjæle fra døden, og holde dem i live i hungerens tid.

VI. *Salmen slutter med en opfordring til at sætte sin lid til Gud (20—22).*

20. Vor sjæl bier på Herren, han er vor hjælper og vort skjold.

21. I ham glæder vort Hjerte sig, vi stoler på hans hellige navn.

22. Din miskundhed være over os, Herre, så som vi håber på dig.

Denne anonyme salme synes at skyldes sin tilblivelse en stor sejr, som Guds lille flok havde vundet over mægtige hedenske hærskarer. Man slutter dette af versene 10, 16 og 17. Som det fremgår af selve salmens indhold, skal der ikke blot siges tak for en velgerning i fortiden, men Guds folk skal til stadighed opfordres til at tro og stole på Herrens mægtige forsyn, ganske som også vor Frelser siger: »Frygt ikke, du lille hjord.« (Luk. 12, 32.) Hver gang Jesu Hjerte messen bliver læst, bruges vers 11 og 19 i denne salme som Introitus: Hans Hjertes tanker står fast fra slægt til slægt for at frelse deres sjæle fra døden og holde dem i live i hungerens tid.« Denne vor Frelser effektive kærlighed til det nye Testaments børn skulle så også minde os om, at vi med større ret end Israellitterne kan sige om os: »Lykkeligt det folk, hvis Gud er Herren, det folkefærd, han valgte til arvelod.«
F. K.

Katolsk menighedsliv i USA

Brev fra en dansk udvandrerfamilie i Utah

Nedenstaaende brev er skrevet (til forældre) af en dansk udvandrer, som er havnet i Mormonstaten Utah, USA, og der konverteret til katolicismen. Det skilder en konfirmation i Utahs 3. største By, Provo.

Kære far og Mor!

Først og fremmest tusind tak for den smukke bog, jeg kan slet ikke sige jer tydeligt nok, hvor glad jeg er for den; når vi tidligere har bedt os fritaget for bøger, er det nærmest, fordi de fleste af familien sender en overvældende bunke bøger, som nærmest kommer ind under kategorien underholdende romaner. De gør det naturligvis i en god mening, og hvis det

blot drejede sig om en enkelt bog af og til, ville det være udmærket. For mit eget vedkommende må jeg imidlertid sige, at det vil tage flere år, førend jeg kommer igennem dem, da jeg i de sidste to år har haft nok at gøre med at læse helgenbiografier samt andre bøger, som tilsigter at give en bedre forståelse for og kærlighed til katolicismen. Jo mere, jeg læser af den slags litteratur, des hedre skønner jeg på, at jeg omsider er blevet katolik. Hvor ville det være vidunderligt, hvis vi kunne få en masse konvertiter i Danmark; men det er vel desværre et forfængeligt håb. Der er en enorm forskel i religiøs henseende på Danmark og U.S.A., idet de forskellige kirker herovre indtager en mere central plads i de fleste menneskers daglig- og selskabsliv. Bl. a. fordi der findes så mange religioner, ser man f. eks. aldrig — heller ikke i denne udørk — sårende bemærkninger, således som de danske aviser jo så ofte

UGEBLADETS FEUILLETON

39.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Bysbørn! Idag har man paa det skændigste krænket vor Helligdom, vor kære Kirke, hvor vi alle er døbt, og hvor vi er gaaet til Herrens Bord. Man har skændet Herrens Trone, traadt den korsfæstede under Fode og sat en Skøge i hans Sted. Nu staar vi her foran den korsfæstedes Billede for at sone og gøre Afbigt. Vi er rede til at lide alt for at sone denne For-smædelse. Vi vil ikke jamre, naar man berøver os Frihed, Ejendom eller endog Livet, men vor Tro kan de ikke berøve os. Vi vil i denne Stund for vore Sjæles Skyld sværge Troskab mod det Kors, som Gud i sin Tid rejste. Troskab mod Korset for vore Børns Skyld, for hvem vi engang skal aflæg-

ge Regnskab. Vi beder Dig, Herre, hold Dine beskyttende Arme ud over os og vore Børn!«

I dyb Tavshed havde Monthernage'erne staaet og lyttet til gamle Pasquiers Ord, og nu, da han havde sluttet sin Tale, var der ingen, der mælede et Ord. Men alle som een var de faldet paa Knæ og i Tavshed aflagde de det Løfte, som den gamle havde talt.

Og medens det sidste Dagskær sænkede sig over Monthernage, begav de sig paa Vej hjem. Men paa Hjemvejen trængte lille Marie Bernard sig frem til Pasquier og hviskede hemmelighedsfuldt til ham:

»Claude Pascal har sagt, at han vil hugge Korset om og brænde det. Det maa da ikke ske, vel?« Og Barnets Ansigt afspejlede en sand Rædsel, idet hun greb den gamles Haand og saa ham ind i Øjnene. Men han rystede blot paa sit Hoved og svarede:

»Du skal ikke være bange, Marie, det vover han ikke!«

»Jamen, Korset vil sikkert ogsaa slaa ham ihjel, naar det falder over ham.« sukkede Barnet og saa samtidig tillidsfuldt op til den gamle Mand.

12. Kapitel

Det var en skrækkelig Februardag i Aaret 1794.

Babette Favre, den lille Vaskeri-ejerske i Franciskanergaden i Poitiers, stod ved sit Strygebræt og glattede med et dampende Jern et Par gamle, lappede Skjorter. Hun passede sit Arbejde med en saadan Iver, at hun næppe bemærkede Naboerskens ustandselige Sladren ved hendes Side. Babette var ikke særlig glad for hendes Besøg; hun havde ikke noget særlig godt Ry paa sig, og engang imellem kiggede hun lidt vel dybt i Glasset. Ogsaa idag bragte hun en mild Brændeovnsdunst med sig, og man mærkede den ganske tydeligt, da hun slog Haanden ud efter de lappede Skjorter og sagde:

bogstavelig talt gør grin med katolicismen. Katolsk Ugeblad er helt flink til at gøre opmærksom på bladens fadæser, men desværre ser det ikke ud til at hjælpe. Man kan tydeligt mærke på den amerikanske radio, at flere og flere mennesker tager deres tilflugt til religionen i disse urolige tider. Ikke een, men ti, tyve eller flere gange om dagen bliver det fra forskellige side fremhævet, hvor vigtigt det er at bede til Gud. Endvidere slutter adskillige programmer af med en indtrængende opfordring til at huske at gå i kirke eller synagoge.

Firmelsen var en meget smuk ceremoni. Alle vi unge og gamle konfirmander samlede i den store sal under kirken med vore faddere. Elma Becker, vor gode veninde, var min fadder og jeg tog ved firmelsen Jomfru Maria til skytshelgen.

Tilhage til firmelsen. Fra kælderens gik vi i procession op ad trapperne og ad en bagdør ud på græsplænen foran kirken, hvorfra vi så langsomt gik ind i kirken med børnene forrest, to og to. Efter dem kom alle børnenes faddere, to og to, dernæst de voksne konfirmander, hver med sin fadder ved siden af sig og til sidst (selveste) biskop Hunt med sit følge af præster fra Salt Lake City. Inden han konfirmerede os, spurgte han børnene om en utrolig bunke ting vedrørende konfirmationen. Denne del af festen havde jo unægtelig sine grinagtige punkter. Som f. eks. da biskoppen spurgte en lille dreng, hvem der var kirkens usynlige overhoved, og drengen så svarede: »Paven!« Almindelig morskab. Ganske vist har børnene fået en meget grundig undervisning i årevis, men naturligvis er det ikke alt, de forstår lige godt. Een af dem havde da også den frækhed at foreslå biskoppen at gå de voksne konfirmander, der jo sad dejligt tilhage i kirken under denne overhøring, nærmere på klingen. Almindeligt grin og fnis, selv biskoppen lo, han var i det hele taget meget gemytlig. »Næ tak, jeg tror nu alligevel, det er nok så sikkert at hol-

de sig til børnene,« svarede han. Man kunne næsten høre det lettelsens suk, jeg og flere andre gav. Elma fortalte mig bagefter, at hun engang havde overværet en firmelse i Michigan, hvor børnene ikke svarede tilfredsstillende på alle spørgsmålene. Herover blev biskoppen så fortorneret, at han afslod at firme dem og bad dem alle om at gå hjem igen og komme igen fire år senere. (I den specielle kirke havde de kun firmelser hver fjerde år, medens vi har hvert andet.) Så galt gik det altså ikke for os. Efter spørgsmålene blev vi så firmet, og det gik hurtigt i betragtning af, at vi var så mange. Jeg var den sidste, og bagefter fremsagde vi i kor trosbekræftelsen og nogle bønner.

Vi har endnu ikke besøgt nogen af indianerreservaterne, for selv om der findes adskillige her i Utah, ligger de ret langt fra Provo. De fleste indianere bor i vor nabostat Arizona, hvor Franciskanerne har adskillige missionskirker. I søndags havde vi netop en indsamling i kirken til fordel for indianerne, som tæller en masse katolikker. Vi fik ugen før en lille tryksag med billeder i, som jeg skal sende snarest muligt sammen med nogle palmegrene, som forlængst burde have været afsendt.

Kærlig hilsen og endnu engang tak for den dejlige bog samt for al jeres ulejlighed med blomster og dåbsgiven.
Lise.

»Lammets Tilbedelse« atter i Gent

Brødrene van Eyck's berømte Billeder »Lammets Tilbedelse« vil inden længe paany være at finde paa sin gamle Plads i et Sidekapel i Domkirken i Gent. Da den sidste Krig brød ud, blev det sammen med en Del andre belgiske Kunstskatte bragt til Frankrig, hvorfra Nazisterne i 1942 fjernede det. I 1945 fandt Amerikanerne Kunstværket i en Saltmine i Bayern, og det havde da lidt Skade. Billedet har nu gennemgaaet en »Kur«

»Hvad er det dog for nogle lurvede Skjorter. Du staar og stryger, Babette?«

»De tilhører gode Patrioter,« lød Svaret ganske kort. Hun havde netop idag Grund til at ønske sig Naboerskens ubejljlige Besøg af Vejen.

»Ja, det er rigtig,« snakkede den anden imidlertid videre. »De bedste Patrioter har de sløjeste Skjorter — man kan jo ligefrem kende dem paa Skjorterne!«

I det samme gik Butiksklokken, og en Mand med en Kurv paa Armen traadte ind.

»Det er dog et Herrens Vejr idag,« brummede han og bankede den snavse Sne af Fødderne.

»Ja, det er det,« svarede Babette. »Men gaa ud i Køkkenet og faa en Kop Kaffe. Jeg skal lige straks være der og regne af med Grøntsagerne.«

»Mange Tak,« mumlede Handelsmanden og forsvandt ud gennem Bagdøren.

»Du maa have det godt, Babette,« pludrede Naboersken videre, »naar du saadan kan give Bonden Kaffe. Ovre hos os...«

»Naa,« svarede Babette med en Skælm i Øjet, »der er andre, der varmer sig op indvendigt paa anden Maade.« Men Naboersken forstod ikke hendes Hentydning og plaprede videre:

»Der kommer vel ogsaa bedre Tider for os. Naar først Bønderne i Vendée er slaaget helt, saa bliver det godt. Det var der fornylig en, der sagde i Jakobinerklubben. Saa faar vi baade Kød og Æg og Smør og alt, hvad vi ikke har idag. Men først maa vi dog have gjort Kaal paa alle Aristokrater og Edsnægttere — først saa bliver der godt at være i Frankrig.«

Saa gik Dørklokken igen. Denne Gang var det en Skorstensfejer, der kom ind.

»Det var dog et Herrens Vejr,« sagde han.

J korte Træk -

Sognepræsterne i Ungarn har faaet Instruks om at meddele Myndighederne samtlige Gudstjenestetidspunkter. Saa vel Daabshandlinger som Vielser o. l. kommer ind under denne Meldepligt. Undlader Præsterne denne Anmeldelse, vil de kunne anklages for Afholdelse af »hemmelige Forsamlinger«. (KIPA)

I Fatima venter man henimod 500.000 Pilgrimme i Anledning af Afslutningen paa det Hellige Aar, der har været afholdt der. Der er truffet Foranstaltninger til at huse 400.000 Personer i Teltlejre. (KP)

18. September var det fem Aar siden at Ærkebiskop Stepinac blev arresteret i sin Bolig i Zagreb. I den Anledning tager Londonerbladet »Catholic Times« Stilling til Pressemeddelelser ifølge hvilke det er Titos Hensigt at løslade Ærkebiskoppen og forvise ham til et Kloster — for at tilluske sig Velvilje i den offentlige Mening i USA. Bladet kræver imidlertid hel og fuld Genoprettelse af den religiøse Frihed i Jugoslavien som Betingelse for enhver Form for Hjælp, og som første Punkt Ærkebiskop Stepinacs betingelsesløse Løsladelse og dernæst Tilbagelevering af de katolske Præsters og Ordenssøstres beslaglagte Ejendom. (CND)

med bl. a. Bivoks, og Ekspertter hævder, at det er lykkedes at gengive Farverne deres Skønhed. (KIPA)

Bazar i Lyngby

til Fordel for Nybyggeriet afholdes Søndag 7. Oktober. — Nærmere i næste Uge.

»For Himlens Skyld, gør dog ikke mit Strygetøj snavset,« udbrød Babette. »Gaa De bare ud ad Bagdøren, saa finder De nok selv Trappen til Taget!«

»Og saa var de to Kvinder igen alene et Øjeblik, og Naboersken sladrede videre til Trods for at Babette efterhaanden næppe værdigede hende et Svar. Men snart efter gik Døren igen, og en Bager traadte ind. Ogsaa han mente, at det var et Herrens Vejr, men Babette ekspederede ham ud ad Bagdøren snarest muligt.

»Jeg maa vist ud i Køkkenet og se, hvad der foregaar,« henvendte Babette til den paatrængende Naboerske. Men denne svarede kun:

»Gaa du bare, Babette, jeg venter. Jeg har Tid nok!«

»Du godeste Gud!« sukkede Babette for sig selv. Men hun gik ikke, tog derimod fat paa en ny Skjorte og stænkede den.

(Fortsættes)

HIMMERIGE LIGNER...

Ja, netop! Hvor det ligner os, det, Kristus siger. Nogle af os er rent ud ugtidelige: »De vil ikke komme«. Og bliver der gjort lidt reklame for himmerige, bliver »festens« program sendt ud, bryder de sig heller ikke derom, men går deres vej, til deres jordiske erhverv; deri har de nok. Dette er den skæbnsvangre illusion hos verdensmennesker: de tror, at de ikke har behov for Gud. Man er da en hæderlig handelsmand, der giver enhver sit, en dygtig kontorassistent, en driftlig håndværker, en pioner blandt landmænd, hvad mangler man? Savner man noget, når man har sit brød, sin familie, sin selvagtelse, sit helbred, sine medmenneskers højagtelse i behold?

Her i Norden pågriber og myrder man ikke den store Konges tjenere, der kalder og indbyder. Man gør, hvad der er værre — man går sin vej, gider ikke høre på dem, melder »hus forbi«. Kristus er ikke tilfreds med denne kolde skulder. At gå sin vej, når Gud kalder os er en dødsens farlig ting, en ofte uoprettelig fejltagelse.

Efterårsnoter om Øm

Vi kan nu afsløre, at det er pater Fr. J. Lanser sj, som skal være efterårslejrens præst. Iøvrigt er over halvdelen af pladserne optaget, så hvis du vil med, så skriv allerede nu til D.U.K.s sekretariat: E. Tiedemann, Vennemindevej 51, København Ø.

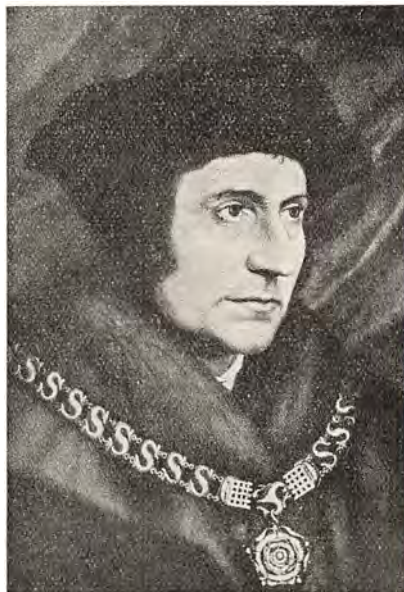
Vel mødt i...

Den 29. fejrer vi Sct. Michaels fest, DUK's værnehelgen.
Århus: To. 27. kl. 19,30: Skyde- og spilleaften m. m. Lø. 29. kl. 6,30: I dag på Sct. Michaels fest går vi alle til messe og kommunion.
Amager: Fr. 21. kl. 20,00: Underholdningsgruppen. Lø. 29. kl. 6,00: Messe og kommunion i anledning af Sct. Michaels dag. Kl. 19,30: Andagt. Derefter fortæller pastor Langsted om ungdomsarbejdet i Europa.
Haderslev: Ti. 25. kl. 20,00: Møde.
Horsens: To. 27. kl. 20: Arbejdsaften.
Jesu Hjerte sogn: Ti. 25. kl. 20,00 præc.: Pastor P. Schindler fortæller »Nyt fra Rom«. Billetter koster 1 kr. Afhentes hos portneren inden d. 23.
Lynby: Lø. 29.: Ekstraordinær generalforsamling med vedtagelse af klubbens nye love.
Ordrup: Ti. 25.: Hvem-hvad-hvor konkurrence med præmier.
Østerbro: On. 26. kl. 20,00: spiser vi pærer hos Bente Haugmark, Falkenbergsgårdsvej 11, mens Anker og Jytte fortæller om Douglas Hyde.
Jeanne d'Arc trop: Lø.-Sø. 22.—23.: Tropsweek-end til Aasebakken.

Hvad tæller?

Den 6. juli fejrer Kirken Sir Thomas More og Maria Goretti. Sjældent har vel to helgener med samme festdag været så forskellige. Den ene voksen, glimrende begavel, rig, berømt mens han levede og indehaver af en af de højeste stillinger i sin tids England.

Den anden barn endnu da hun blev myrdet, fattig, ukendt for verden, normalt begavel, men vel uden muligheder for at bringe det særlig vidt paa grund af sine fattige kår.

Thomas More

Week-end med godt resultat

Leder-week-enden i Roskilde for ledere (d.v.s. de, der aktivt og bevidst deltager i ungdomsarbejdet) fra Sjælland og København forløb fint med en deltagelse på over 60. Med bistand af søstrene i Roskilde klappede det praktiske arrangement med spising og indkvartering tilfredsstillende — vi benytter lejligheden til at sige søstrene tak for deres store gæstfrihed.

Det egentlige program indlededes af Pater Wolfisberg, der holdt et foredrag om »Lederens livsstil« — og han sluttede med at opstille »Roskilde programmet«, en række punkter, der forsøger at angive vort forhold til unge katolikker her til lands, samt tilstræber at vise en måde, hvorpå vi skal leve vort religiøse liv og virke i vort apostolat. Roskildestatutterne vil omgående blive tilsendt til enhver adresse, blot man sender et 10-øres frimærke til Anker Tiedemann, Vennemindevej 51, København Ø.

Lørdagsaftens rundbordssamtale drejede sig om »Opdragelsen til katolik« — og man behandlede især problemet religionsundervisningen i katolske skoler og spejdersportens opdragelsesmetoder. Lizzie Bruun (»Blåmejsen«) fra Jeanne d'Arc-trop gav en indgående skildring af de katolske spejders metoder — hvor spejderløftet f. eks. får sin højtidelige karak-

Med kun et let kendskab til dem begge vil ingen kunne se nogen lighed, så forskellige er de at se til udefra.

Men lighed er der, for de tilhørte begge samme kirke, og de døde begge for Guds skyld. Begge ville de hellere dø end skilles fra Ham, og begge havde de, inden de blev stillet over for det store valg næsten levet som helgener og forberedt sig til at kunne holde ud.

Guds kirke er så umådelig rummelig, der er plads til alle. Gud spørger ikke om evner, — for Han ved på forhånd, hvad vi har. Han spørger heller ikke om penge, — for de har slet ingen betydning og kan lettere hindre et menneske i at tjene Gud, end hjælpe det til det; men Han spørger om vor vilje til at elske og tjene Ham og vor Næste.

Netop vor viden om; hvad det er, Gud ser på, vil hjælpe os til at få noget af Guds store forståelse for andre mennesker. Hvis vi i det daglige helt ser bort fra, om vi selv er rig eller fattige, meget intelligent eller som folk er flest og samtidig ser bort fra de ting hos vore medmennesker og tager imod dem, som Kristus ville have gjort, vil vi kunne gengive lidt af Guds store kærlighed til en verden, som absolut har glemt, hvad det er, der tæller her i livet.

Vi vil kunne værdsætte penge efter deres værd og kunne glæde os over, at Gud har givet nogle mennesker evne til at kunne skrive og tale på en sådan måde, at vi kan lære noget om verden, der omgiver os, og om Gud, der har skabt os, men det vil aldrig blive de ting, vi vil lægge vægt på.

Og jeg er ganske vis på, at mens de fleste af os i lang tid vil kunne slås med den falske kærlighed, vi nærer til mennesker med penge, evner m. m., så glæder Thomas More og Maria Goretti sig sammen over, at Gud i sin store godhed ikke lader vor evige skæbne afhænge af andet end sin kærlighed til os og vor vilje til at modtage den.

ter, idet det bliver aflagt foran tabernaklet. Mogens Baagøe var indleder.

Søndagens rundbordssamtale angik problemet »Hvordan kan vi få et sam-

Snyd ikke Dem selv

FOR DEN OPLEVELSE, DET ER AT LÆSE

Vor samtids største katolske engelske forfattere som Graham Greene og Evelyn Waugh anbefaler den på det varmeste.

316 sider, kr. 18,75 - i valskbind kr. 33,75

Arne Frost-Hansens Forlag

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilto og Gaa Autogenejærværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg

Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller FASAN 595 mellem Kl. 18-19

arbejde med Spejderne og A. C. i gang? — og som gæster havde Kasper Kallan fra A. C. og divisionschef Valeur-Fausbøll og Pastor Knud Ballin fra spejderne ordet. Der kom et virkelig godt resultat ud af forhandlingerne, idet der blev dannet et fællesråd bestående af ialt 6 medlemmer, hvis opgave det er at koordinere de

tre organisationers arbejde. Om eftermiddagen indledte Axel Tesch en diskussion om lederteknik, bl. a. om studiekredse og eksklusion af et medlem fra foreningen — hvilket i parentes bemærket er en utopi, idet det medlem, som man ville »smide ud«, uden tvivl er den, der trænger til størst hjælp fra foreningens side. K. P. S.

Bravo, Haderslev!

For I vil få et godt og frugtbart møde, når I behandler de sidst ankomne »lederbreve«. Det var netop meningen med dem.

En af brevsriverne.

<h2>Nakskov</h2>	<h3>L. C. Clasen</h3> <p>v. Ole Clasen . Murermester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke</p>	<h3>Chr. Steffensen</h3> <p>Herrekuipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Reserveret H. J.</p>	 <p>A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17</p>
<h2>Roskilde</h2>	<h3>K. A. Jørgensen</h3> <p>Absalonsgade Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vine og Chocolader</p>	<h3>Roskilde Papirforretning</h3> <p>Sct. Olsegade 24 . Telf. 3131 Papir, Fyldepenne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne</p>
 <p>ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369</p>	<h3>Algades Farvehandel</h3> <p>ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eftf. ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<h3>H. Weber</h3> <p>Tønmester Maskinsnedkeri</p>
<h3>C. J. Schledermann & Sønner</h3> <p>MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>	<h2>Sambo</h2> <p>OLSGADE 8 . TELEFON 3129 IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD Altid friske varer . Is og decerter udbringes</p>	
<h3>Edvard A. Petersen</h3> <p>(A. P. Jensen) Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<h3>H. V. Nordsteen</h3> <p>Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<h3>Ejgod Jørgensen</h3> <p>Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1:7. Leverandør</p>
<h3>Mønsterbageriet</h3> <p>Olsegade 17. Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<h3>Radio - Cykler</h3> <p>De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbssted i Roskilde</p>
<h3>Roskilde Mejeri</h3> <p>Borgerdiget . Telefon 349</p>	<h3>Dom-Apotheket . Roskilde</h3> <p>J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</p>	 <p>Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetal i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

September:

23. S. 19. Søndag e. Pinse (737—(grøn) 71); 2. Bøn: St. Linus ([9]), 3. Bøn: St. Thecla (1086); Præf. (521).
24. M. Jomfru Maria, de fangnes Befrielse (1087); Præf. (522).
25. Ti.† Feria (737—71); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
26. O.† St. Cyprian og St. Justina (1087); 2. og 3. Bøn som Tirsdag; Præf. (525).
I konsekrede Kirker: KIRKEVIELSESFEST ([77]—113); alm. Præf. (525).
27. T.† St. Cosmas og St. Damian (1088); 2. og 3. Bøn som Tirsdag; Præf. (525).
I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (525).
28. F.† St. Wenceslaus (1089); 2. og 3. Bøn som Tirsdag; Præf. (525).
I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (525).
29. L. ST. MICHAEL, ÆRKEENGEL (hvid) (1089—114); Præf. (525).
30. S. 20. Søndag e. Pinse.
I konsekrede Kirker fejres: Kirkevielsesfest.

Academicum Catholicum

Lørd. 22. ds. kl. 19.30: *rusmodtagelse* hos grosserer B. Millech, Amicisvej 11.

Fredag 28. ds. kl. 20: *offentligt møde* i Studenterforeningen. — Douglas Hyde taler om »Meeting the Challenge of Communism«. Billetter à 2 kr. fås i B.T.-Centralen, Sankt Ansgars boghandel samt hos portneren, Stenosgade 4, fra 14. ds. Foreningens medlemmer kan i Arne Frost-Hansens boghandel få billetter til halv pris ved forevisning af medlemskort.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutning med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, TH Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpriser 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Mgr. Zakars „Tilstaelser“

(fortsat fra Side 549)

jeg Selskab af en Mand, som jeg anslog til at være mellem tres og halvfjerds Aar gammel.

Efter at vi havde været sammen i nogle Dage, forestillede min Medbeboer sig som katolsk Præst og tidligere Sekretær hos Kardinal Mindszenty. Hans Navn var Andreas Zakar, og han havde tilbragt en rum Tid i Kælderen i det berygtede politiske Politis Hovedkvarter i Andrassy utca Nr. 60.

I Løbet af de Maanedre, som jeg delte Celle med Andreas Zakar, fik han engang en Postpakke fra Vatikanet, indeholdende to Tæpper, to varme Skjorter, to Par Benklæder samt en Del Fødevarer. Zakar delte alt med mig.

En skønne Dag blev Zakar imidlertid pludselig ved Middagstid hentet bort fra Cellen og vendte først tilbage nogle Timer senere, fuldstændig udmattet og legemlig nedbrudt. Det varede et Par Dage, inden han paany kunde tale, og han fortalte mig da, at Politiet havde hængt ham op i Armene og bundet tunge Lødder til hans Fødder. Han var blevet pryglet skrækkeligt, og i Skæret fra skarpe

Lyskastere vilde man tvinge ham til at aflægge en Tilstaelse, der kunde fælde Kardinalen. Han havde flere Gange mistet Bevidstheden, men blev da vakt til Live igen med koldt Vand.

Da Politiet nogen Tid senere meddelte mig, at jeg vilde blive sat paa fri Fod, idet man havde forvekslet mig med en anden Person, spurgte jeg Zakar, om jeg maaske kunde gøre ham en Tjeneste med at bringe en eller anden Besked, men han sagde da Ord til andet til mig: »Jeg har intet at sige, jeg kan blot bære min Skæbne med Taalmodighed. Jeg venter at blive idømt tredive Aars Fængsel, og det overlever jeg ikke. Skulde der ske et Under, da haaber jeg at se Dem igen i Kardinal Mindszenty's Residens i Esztergom.« Og med disse Ord gav han mig sin Velsignelse. Vi knælede sammen og bad. Fangevogteren, der var Vidne til denne Afsked, greb end ikke ind.»

Der er ingen Grund til at tvivle paa min Hjemmelsmands Beretning. Det er den første autentiske Beretning om den Skæbne, der blev Mgr. Zakar til Del, han, hvis Vidneudsagn i sin Tid vakte saa stor Opsigt. Af Beretningen fremgaar det, at de Tilstaelser, som han i sin Tid »aflagde«, fremkom ganske og aldeles uden hans Vilje. (KIPA)

Nonne-ordener og klostre i Danmark

Følger De med i den meget interessante og rigt illustrerede artikel-serie i Mønster Tidende om nonne-ordener og klostre i vore dages Danmark?

I det sidst udkomne nummer af Mønster Tidende, omtales Assumptionssøstrene, og efterhånden vil samtlige nonne-ordener

i Danmark hver få en indgående omtale af deres historiske oprindelse og nuværende virke.

I tilgift får De al det øvrige fængslende og interessante stof i Mønster Tidende, der aktuelt og alsidigt bringer alt af betydning indenfor kvindens verden.

Mønster Tidende

<p align="center">Esbjerg</p>	<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLØV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLoug's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overlor Hovedindgangen til Sct. Josefs Hospital <i>Leverer alt i Is & Chokolade samt Flis-</i> <i>deskum.</i> Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>
<p>Chr.Søndergaard <i>1. Kl. Skotøjsreparation</i> Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1910</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Tlf. 1667 <i>Alt i Kød, Flæsk og Paalæg</i> <i>Lev. til Sct. Josefs Hospital</i></p>	<p>J. N. Ladekjær <i>1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel</i> Skolegade 21 . Telefon 209 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> <i>Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842</i> <i>udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 <i>Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</i></p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i></p>
<p>Jespersens Boghandel <i>Stort Udvalg i Kruclfrke og Vlevandske</i> <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Alt i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p align="center"></p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> <i>Lev. til Sct. Josefs Hospital</i></p>
<p align="center">Kolding</p>	<p>Bech & Kildehøj <i>H. Kildehøj & J. Jeppesen</i> MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER <i>Udført arbejdet ved den nye skole</i> Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>A/s J. O. Brandorffs efft. LEVERANDØR AF BYGNINGSMATERIALER <i>Jernbanegade 44</i> Leverandør til den nye skole</p>
<p>M. P. T. Vistoft <i>Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester</i> <i>Badeværelser . W.C.</i> Haderslevvej 57 . Telefon 442 <i>Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</i></p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> <i>Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</i></p>	<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Frederiksgade 14 . Telefon 343</i> <i>Udført arbejdet ved den nye skole</i></p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> <i>»Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7</i> Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 <i>1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød</i> <i>Konserver</i> <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i></p>
<p>V. FALTHE <i>Alt i Kolonial, Vin, Dealk-</i> <i>lenser, Tobakker og Cigaretter</i> <i>Hj. af Hollændervej og</i> <i>Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Efft. <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 <i>Udført Arbejdet ved Den nye Skole</i></p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Chr. Wilger <i>Olarmester</i> Vestergade 2 Tlf. 334 <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i></p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p><i>Tømrermestre</i> Brødrene Andersen <i>Munkedamsvej</i> Telf. 281 <i>Udfører Arbejdet ved den nye Skole</i></p>
<p>Kolding Andelsmejeri Tlf. 153 - 155. Byens største Mejeri.</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> Søndergade 26 . Kolding <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i></p>
<p>Walenty Patryalek MALERMESTER Haderslevvej 187 . Telefon 802 <i>Udført arbejdet ved den nye skole</i></p>	<p>Svend Thomsen GLARMESTER Jovavej 24 . Telefon 3328 <i>Udført arbejdet ved den nye skole</i></p>	<p align="center">Reserveret</p>

Pave Pius XII udsender

Ny Encyklika

Den Hellige Fader har i Anledning af 1500-Aarsdagen for *Konciliet i Calcedon* (jvfr. Ugebladet Nr. 31) udsendt en *Encyklika* med Tittlen *Sempiternus Rex*, der mindes Begivenheden og frem for alt belyser de af *Konciliet* fastslaaede Trossandheder. Et særligt Afsnit af Rundskrivelsen handler derfor om Pavens og Biskoppen af Roms *Primat*. Den Hellige Fader kommer ogsaa ind paa de Punkter, der i sin Tid blev afvist, og behandler derpaa udførligt det teologiske Spørgsmaal, der diskuteredes paa *Konciliet i Calcedon: Monofysitterne*. Paven kommer ind paa de forskellige Vildfarelser i Læren om Kristus og gendriver disse. Rundskrivelsens sidste Del indeholder en faderlig *Appel* til vor Tids *Monofysitter* om at vende tilbage til *Kirkens Enhed*. Denne Tilbagevendens svarer til Kristi eget Ønske om at alle maa vorde eet — ut omnes unum sint! (KIPA)

Ungarsk Biskop forsvundet

Den nylig udnævnte Hjælpebiskop af Stuhlweissenburg, Mgr. Imre Kisberek, har været savnet i nogle Uger. Han er sporløst forsvundet, og alle hidtidige Eftersøgninger er resultatløse, meddeler *Ordinariatet*. Man formoder, at Biskoppen er blevet arresteret af det hemmelige Polit, idet han vægrede sig ved at tilslutte sig *Episkopatets Loyalitetserklæring* overfor Regeringen. (CND)

Mgr. Riberi om Kirken i Kina Ufrivillig kommunistisk Støtte til den undertrykte Kirke

Den apostoliske Internuntius i Kina, Mgr. Antonio Riberi, hvem de kinesiske Myndigheder for nylig udviste fra Kina, er sammen med to Sekretærer indtruffet i Hongkong, hvor Tusinder af Troende beredte ham en begejstret Modtagelse. (CND)

»Kirken i Kina har været og er stadig underkastet en haard Prøvelse, men har vundet Slaget«, udtalte den pavelige Internuntius i Kina, Mgr. Riberi, da han ankom til Hongkong efter Udvisningen fra Kina. I de kinesiske Katolikkers Kamp mod Oprettelsen af en skismatisk Kirke har de kommunistiske Magthavere ufrivilligt gjort Kirken en værdifuld Tjeneste, idet de i vid Udstrækning gennem deres Presse og Radio har publiceret Mgr. Riberi's skarpe Protest og Mod-

URBI ET ORBI

Bedre Kaar for de katolske Skoler i Frankrig

Lovforslaget om Statsstøtte vedtaget

Den franske Nationalforsamling har efter Afslutningen af Debatten om den ny Skolelovgivning med 313 Stemmer mod 255 vedtaget *Lovforslaget om Statsstøtte til Privatskolerne*. Dermed er der ydet de franske Katolikker en længe savnet social Retfærdighed. Der vil fremtidig blive stillet Midler paa 850 Millioner Francs aarlig til Raadighed for Frankrigs Stats- og Privatskoler. (KIPA)

Ingen Interesse i Øst-Tyskland for kristelig-marxistisk Samarbejde

I Pressen i Østtyskland dukker der med stadig kortere og kortere Mellemrum Breve frem fra Læsere, der kræver Dannelsen af særlige Arbejdsfællesskaber mellem Kristne og Marxister. Disse Sammenslutninger skal arbejde efter samme Principper, som de Foreninger, der allerede eksisterer i de øvrige sovjetrussiske Vasalstater. Der ytres Ønske om, at kristne Personligheder, der ikke tilhører den østtyske kristelig-demokratiske Union, inddrages i dette Samarbejde, da den officielle Kirke jo ikke betragter de fremskridtsvenlige Præster som Kirkens Repræsentanter.

Paa katolsk Hold i Berlin erklærer man i Anledning af disse Bestræbelser, at den Omstændighed, at der flere Gange har været smaa Tilløb til saadanne Samtaler, men at disse ikke førte til noget tilfredsstillende Resultat, viser, at den brede Offentlighed ikke har nogensomhelst Interesse for slige Eksperimenter. De fornuftige Kristne afviser disse Planer, da det i Virkeligheden ikke drejer sig om ærligt mente Drøftelser men kun om Forsøg paa at bryde den kristne Afværgefront mod Kommunismen. (KIPA)

stand mod Dannelsen af en skismatisk Kirkebevægelse. Denne »Haandsrækning« har været saa meget mere værdifuld som Katolikkerne i Kina idag ikke har nogen Publikationsmuligheder for at kunne advare de troende mod Farerne ved en saadan skismatisk Kirke.

Ærkebiskop Riberi berettede endvidere, at han siden Offentliggørelsen af Hyrdebrevet mod den skismatiske Bevægelse har været underkastet talrige Politiforhør. (CND)

Anna Pauker med i Opløbet Justitskomedie i Bukarest

Efter at Budapest og Prag har haft »Justitskomedier« med saavel Kardinaler som Biskopper som Ofre, mener Anna Pauker nu at Rumænien ikke maa staa tilbage, og i sidste Uge aabnedes i Bukarest en *Proces* mod Biskoppen af Timisoara, Mgr. Pacha, samt yderligere ni katolske Præster, der alle anklagedes for »Højforræderi og Spionage« til Fordel for USA, England og Italien. Anklagemyndigheden krævede samtlige idømt Dødsstraf. (KIPA)

Abbé Boulier paa Spil igen

Den »røde Abbé« Boulier, der som bekendt er suspenderet af Mgr. Feltin i Paris, har deltaget i de »demokratiske Juristers internationale Sammenslutning«s Kongres i Berlin for nylig. Han rejste paa Kongressen Krav om, at der udarbejdedes Forslag til et Lovforslag om Bekæmpelse af Krigsforbrydere samt en Udvidelse af de franske Publikationer om Nürnberg-Processen, idet disse ikke indeholder den sovjetrussiske Anklagers vigtigste Argumenter. Dette — udtalte Boulier — er tvingende nødvendigt, da Menneskeheden er paa bedste Vej til at vende tilbage til Barbariet! (KIPA)

Kongres for Ordenfolk i Rom

I Rom aabnedes i sidste Uge den første *Internationale Kongres for Ordenssøstre*, der er beskæftiget med Undervisning og Opdragelse. Kardinal Pizzardo holdt Aabningstalen, og Kongressen staar under Ordenskongregationens Protektorat. I sin Tale tegnede Kardinalen et Billede af Ordenssøstren af idag, saaledes som hun vier sig det aktive Apostolat og da fremfor alt Ungdommens Opdragelse. Han understregede Nødvendigheden af, at Ordenssøstren faar en grundig Forberedelse og Uddannelse til den saare vanskelige og krævende Opgave at bibringe vor Tids Ungdom, der skal træffe det afgørende Valg mellem Kristendom og Materialisme, en virkelig kristen Opdragelse. Dette betyder imidlertid, udtalte Kardinalen, at den katolske Skole ikke blot maa docere Religion paa den rette Maade, men tillige ogsaa Sprog og de øvrige profane Videnskaber. Kirken har altid taget Sigte paa den klassiske og humanistiske Dannelsen, og den ønsker idag mere end nogensinde at bibringe de unge Læren om den ene sande Filosofi, den menneskelige Filosofi, hvis Talsmænd er den hellige Augustinus og den hellige Thomas af Aquin. (CND)

Katolsk

30. September 1951
99. Aargang
Nr. 39

Ugeblad

Douglas Hyde
i København

Encyklika
om Verdenssituationen

La Grande Chartreuse

Ny Graham Greene

Dens Form er ganske enkel, men Indholdet stort og dybt. Dette gør det baade let og svært at bede Rosenkransen. Let for den levende Fantasi og det aabne Hjerter, som under Ordenes Gang formaar at holde sig Billedet for Øje og genfinde sin egen Tilværelse i den hellige Skikkelse, som bestrages — svært for den, som har maattet betale det moderne Livs Mangfoldighed med Tabet af Evnen til at forme og sammenknytte de indre Billeder. Hører man til disse sidste, og vil man alligevel gerne bede Rosenkransen, maa man være rede til at

Rosenkransen

tage disse Vanskeligheder paa sig. Man maa øve sig og lidt efter lidt lære noget, som er selvfølgeligt for andre.

Især maa man overvinde sin Modvilje imod Gentagelsen, for den hører med til Rosenkransens Væsen. Den stille Rytme af bestandig de samme Ord er dens Form.

Desuden maa man overvinde den

Rastløshed, som ligger saa dybt i det moderne Menneske. Kan man det endnu ikke, maa man hellere lade være med at indlade sig paa Rosenkransen. Man bliver kun skuffet og udsætter sig for den Fare at se ned paa noget, som er meget smukt. Rosenkransen er en dvælende Bøn. Man maa tage sig Tid til at bede den; ikke blot i ydre Forstand, at man gør sig fri for alt andet saa længe, men ogsaa i indre Forstand. Vil man bede den rigtigt, maa man fjerne alt, hvad der trænger sig paa, og gøre sig modtagelig og stille. Det er nødvendigt, hvad enten man har tredive eller ti Minutter til sin Raadighed. Derfor maa man heller ikke foretage sig for meget. Det kommer ikke an paa, om man naar den hele Rosenkrans igennem; hellere kun et Led eller to, men paa rette Maade.

Ind i dette skal man tage hele sit Liv, Glæder og Sorger, Mennesker og Ting, det altsammen — men saaledes, som man vilde tage det med til et Menneske, hvis Væsen skaber Ro. Ikke for at høre, hvordan han vil foretrække at gribe Tingene an, men for at faa det altsammen stillet ind i det rette Lys. Den egentlige Betragtning sker i de mange »Hil dig Maria«.

Første Del af Bønnen bestaar i at rette Blikket imod det Mysterium, som i hvert Rosenkransled nævnes i Tilknytning til Navnet Jesus — at rette Blikket mod det, skue sig ind i det, forstaa det og lovprise det. Derpaa standser man et lille Øjeblik og holder sig i stille Betragtning... I Bønnens anden Del vender man sig til Maria, saaledes som hun oplever dette Mysterium, og beder hende om Forbøn »nu og i vor Dødstime«. Her er Stedet for alle vore Anliggender, vore egne og andres, de legemlige og sjælelige, personlige og fælles. Men frem for alt det, som er selve det kristne Anliggende: at blive taget med ind i Kristusmysteriet.

Hører man for første Gang denne Anvisning paa Rosenkransens rette Brug, føler man maaske, at det er indviklet og besværligt. Denne Følelse

Munkemel

ALTERLYS

I alle Størrelser

og iøvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Læg kun Mærke til det bedste –
køb i

KONGENS NYTORV

**STØT
VORE
ANNONCØRER**

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Kedler Stokere Oliefyr

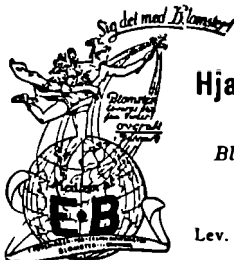
RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**Hjalmar
Andersen**
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5217
Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldsgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler
Malermester

Kingsgade 17 Vester 4753

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thoravej 12. N. V.
Central 2910 - 1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Aarhus

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

forstærkes, naar man prøver paa at rette sig derefter, og det kan være, at man taber Modet eller vredes. Saa kommer det an paa, om man indser, at man har noget at lære. Det har man nemlig virkelig, og det drejer sig om den Maade, hvorpaa Bønnens Ord er forenet med Forestillingen om Mysteriet og med Hjertets Anliggender.

Maaske et Billede kan hjælpe os. Naar jeg taler til et Menneske, kan det ske, at jeg kun vil sige ham noget bestemt. Saa retter jeg Opmærksomheden paa, om det, jeg mener, bliver rigtigt udtrykt, og om han forstaar det rigtigt. Opmærksomheden følger derfor ligesom en lige Linie. Men det kan ogsaa ske, at vi fører en rolig Samtale, og Ordene ikke følger en foreskrevet Vej, men snart tager den ene Retning, snart den anden. Saa taler jeg til den anden og lægger Mærke til, om han forstaar mig, men samtidig følger jeg ogsaa hans Minespil og Bevægelser, føler hans Bevæggrunde og fornemmer hele hans Menneskelighed. Jeg iagttager Omgivelserne; Billeder af andre Mennesker dukker op; fortidige Begivenheder gør sig erindret, og Fremtiden melder sig. Opmærksomheden

har altsaa Bredde. Den har ikke Form som en Linie, men som et Rum. Tør man udtrykke det saaledes, at den virker paa symfonisk Maade: i det, der staar i Forgrunden, ser den det bagvedliggende; i Gebærderne ser den Meningen; i det, der tildrager sig nu, ser den det fortidige og det kommende... Saaledes er det ogsaa i Rosenkransbønnen. Den sjælelige Akt, som bærer denne Bøn, retter sig ikke mod noget bestemt, men er omfattende. Den er ikke stramt rettet udad, men er »løs«. Ordene er ikke lagt fast tilrette efter en bestemt Betydning, men er løsnede, saa at der indenfor deres Omkreds ogsaa kan dukke Billeder op, som de ikke umiddelbart sigter imod. Selve disse Billeder bliver heller ikke blot iagttaget af den bedende, men han færdes med dem, fornemmer dem, taler med dem og lader sit eget Liv strømme ind i dem. Derved opstaar en Verden i rolig Bevægelse, hvori den bedende bevæger sig med en Frihed, som kun er bundet af Gentagelsernes Tal og Mysteriets Tema.

Romano Guardini (i »Guds Moders Rosenkrans«, hvis 2. Udgave for nylig er kommet paa St. Ansgars Forlag).

rer de samme forhåbninger til de Forenede Nationer, og har de gjort det, har den hårde sandhed gjort dem desillusionerede. Kommunistiske Internationale har i stedet for at forene den menneskelige race, tværtimod spaltet den både vandret og lodret. Dens værdier, der engang forekom grundfæstede, urokkelige og uforanderlige, ser vi nu i kommunismens sejrsløjeblik blive forandret fra den ene dag til den anden for at imødegå nye situationer.

Klokken 11.30 juleaften sad jeg ved min radio. Da det ikke var muligt for mig at gå til midnatsmesse, ønskede jeg at høre den på denne måde. Og efterhånden som jeg drejede fra den ene europæiske station til den anden, lød midnatsmesse efter midnatsmesse til mig gennem højtaleren fra Belgien, Frankrig, Tyskland, Irland — ja selv bag jerntæppet i Prag var det det samme. Det forekom, som om alt det, der engang var kristenheden, fejrede det, der i sig indebær muligheden for at blive den mest samlende begivenhed i menneskeheds historie. Og det vigtigste var, at det var den samme messe. Det var muligt at følge fortsættelsen, efterhånden som jeg drejede fra station til station, for den blev holdt på et fælles sprog. Dette er kun en side af katolicismen, og det er måske ikke den vigtigste. Men jeg har en stærk følelse af, at det er den katolske kirkes katolicisme, der vil vise sig at have den største tiltrækningskraft, og som kan imødekomme det største behov for min desillusionerede generation.« Det var underskrevet »En ny tilhænger«.

DOUGLAS HYDE'S KONVERSION

Man vil endnu kunne naa at komme til Redaktør Douglas Hydés Foredrag i Studenterforeningen Fredag d. 28. ds. Kl. 20. Billetter à 2 Kr. faas i B.T. Centralen, St. Ansgars Boghandel samt Stenosgade 4.

Som allerede bekendt vakte den kommunistiske Redaktørs Konversion for et Par Aar siden den største Opsigt Verden over, og hans Bog »Jeg troede« er en af de uhyggeligste Afsløringer af Kommunismens Metoder.

Vi bringer her et Uddrag af Bogen — det første Brev, han skrev til *Catholic Herald* med Skildring af sin Situation, kort før Konversionen.

»Men fredag den 9. januar stod det aftrykt øverst på siden med læserbreve. Det havde fået følgende overskrift: »Fra kommunisme til katolicisme«, og lød således:

»Sir. — Må jeg, der ikke engang er nogen omvendt, men kun er ved at finde vejen fra kommunismen til katolicismen, sige, hvor nyttig og betimelig jeg føler, at det nye Encyklika, *Mediator Dei*, er netop i dette øjeblik.

Splittelsen indenfor vor efterkrigsverden er kun alt for tydelig. Den fuldstændige mangel på nogen form for politisk stabilitet hviler tungt på menneskenes hjerte og sind. Den generation, som voksede op mellem de to krige — min generation — voksede, til trods for, at den var hedensk, op i den tro, at en eller anden form for harmoni og stadig fred var mulig, at menneskeheden ikke behøvede at forblive splittet. Vi så hen til de nye organisationer, som det, der skulle gennemføre dette for os — nogle så hen til

Folkeforbundet, andre til verdenskommunismen. Men Folkeforbundet har været myrdet i otte år. Ingen næ-

---

Pave Pius XII

Rosenkransbønnen i gode som i onde Tider

NY ENCYKLIKA OM VERDENSSITUATIONEN

Kun faa Dage efter Udsendelsen af Encyklikaen »Sempiternus Rex« i Anledning af 1500 Aarsdagen for Konciliet i Kalcedon, har den Hellige Fader udsendt en ny Rundskrivelse: Ingruentium Malorum for dermed at opfordre den samlede katolske Kristenhed til i den forestaaende Oktober Maaned med fornyet Inderlighed at bede Rosenkransen.

Den ny Encyklika er et Tidsdokument, der viser, hvor vi staar i det Herrens Aar 1951. Verden er af Lave, og ny Ulykker samler sig truende i Horisonten. Ny Konflikter truer. Det mangler ikke paa Sprængstof, og overalt er man bange for, at en fængende Gnist en skønne Dag skal springe over til Krudttønden. Og Kirken lider med den plagede Menneskehed. Der hersker Had i Menneskenes Sjæle, i Familierne og mellem Nationerne, og i disse fredløse Tider løbes der ogsaa Storm mod Kirken. Men Kirken kan ikke stiltiende se til. Præster, Biskopper og Kardinaler har maattet vandre i Fængsler og berygtede Koncentrationstjære og har paadraget sig de forblindede Forfølgeres rasende Had. —

Den katolske Verden har altid i onde Tider vidst at søge Tilflugt hos Rosenkransdronningen, og i den nye Rundskrivelse opfordrer Paven paany Alverdens Katolikker til nu i den forestaaende Oktober Maaned at pleje den hævdvundne Rosenkransbøn og derigennem bønfulde Rosenkransdronningen om, at der alder maa oprinde bedre Tider for Menneskeheden og for Kirken.

Tidens Ulykker

syntes at have sammensvoret sig

Paven erindrere om, at han ved flere Lejligheder har anbefalet Menneskeheden at søge Gudsmoders Beskyttelse til Værn mod vor Tids Onder. Enheden mellem Nationerne lader meget tilbage at ønske. Had, Mistro og endnu slemmere Ting splitter Menneskeheden, og Truslen om ny, blodige Konflikter hviler frygteligt paa Folkeslagene. Mange Steder er Kirken udsat for en blodig Forfølgelsesbølge, og mange har maattet bøde med Livet for deres Troskab. I adskillige Lande søger man at faa de Troende til at af-

sværge deres Tro og tvinger dem til at skille sig ud fra Roms Kirke. Hyp-pigt forgriber man sig ligeledes paa uskyldige Barnesjæle. — Allehaande Ulykker synes at have sammensvoret sig, og Farerne at have fordoblet sig. Det er derfor nødvendigt, at vi i den kommende Oktober Maaned fordobler vor indtrængende Rosenkransbøn for dermed at nedbede den himmelske Jomfrus Forbøn og Beskyttelse.

Herren er vor Styrke

Kirken er ikke i Stand til at træde op mod alle de skrækkelige Trusler hverken med Magt eller ved Vaaben og ej heller med Menneskemagt. Den gør det derimod med himmelstormende Bøn. Den gør ligesom David: Du kommer til mig med Spyd, Sværd og Skjold, men jeg kommer til dig i Herrens Navn!

Hjælp os, Maria, Barmhjertighedens Moder

Den Hellige Fader giver derpaa Udtryk for sit brændende Ønske om at

den allersaligste Jomfru, hvem vi be-stormer med Bønner, maa opnaa af den almægtige Gud, at Had og Kiv, der er Kilden til Uenighed og mangehaan-de andre Onder, maa forsvinde, at Freden, den sande, retfærdige og op-rigtige Fred, naany maa komme til sin Ret og saaledes ubindret kunne udøve sin velgørende Indflydelse i Menneske-hjernerne og kunne gøre sig gældende saavel i de forskellige sociale Lag som i det offentlige Liv og dermed ene Nationerne. Paven henstiller derpaa til Katolikerne nu i Oktober at bede for alle Fangne og da især for alle dem, der sidder i Koncentrationslejrene. Mange Biskopper og Præster er blevet indespærret, fordi de heltemodigt har forsvaret Guds og Kirkens Rettighe-der. Familieforsørgere og Mødre og Børn er blevet revet bort fra Hjem-mets Arne og tvunget til at friste en ulykkelig Tilværelse i fjerne, ukendte Egne. Den hellige Fader indeslutter alle disse, der lider denne grusomme Skæbne i sit Hjerte og anbefaler dem til Rosenkransdronningens Beskyttel-se.

NOTER

Nordens ældste Munkekloster?

Under Udgravninger paa Helgon-backen i Lund er der blevet gjort en Række meget interessante Fund. Man er stødt paa den østlige Del af den sydlige Længe i det ældste Munke-kloster i Norden og har frilagt Tegl-mure fra ca. Aaret 1200. Der er blevet udgravet en Indgang med en Trappe af blaa Kalksten og gjort en Række andre interessante Fund, deriblandt Gulvplader af Teglsten, Tagsten, Dele af Glasvinduer og Potteskaar fra for-skellige Tidsrum.

Douglas Hydés Foredrag

Den berømte engelske Konvartit og tidligere kommunistiske Journalists Foredrag finder Sted i Studenterfor-eningen Fredag den 28. ds. Kl. 20. Der bliver Billetsalg ved Indgangen.

Bisk. Brems' Ordensjubelæum

Fredag d. 12. Oktober kan Hs. Ex-celence Biskop Jos. Brems fejre sit 60-Aars Ordensjubelæum.

Hvor er det mærkeligt — og glæde-ligt — at betragte den Modtagelse, en ny Bog af Graham Greene er Genstand for i Verdenspressen. Nu har man gennem et langt Liv altid (bogstaveligt altid) maattet konstatere, at naar en katolsk Forfatter var en stor Kunstner, saa stor, at han ikke lod sig forbigaa i Tavshed, var det i hvert Fald givet, at Pressen stod ganske uforstaaende overfor hans katolske Tankegang og

Graham Greenes nye Roman

enten kun havde et Skuldertræk til-overs for den eller ligefrem maatte be-klage, at saa store Evner blev ofret paa saa sære Ting. Givet var det i hvert Fald, at Katolicismen var et alvorligt Handicap for Forfatteren.

Er Omslaget ikke kommet netop med Graham Greene? Han giver klarere og klarere Udtryk for den Tro, han be-ken-der, og hans Verdensberømmelse vokser kun ved det. Kritikken gaar heller ikke let hen over, hvad det er, han vil, men søger — adskillige Gan-ge med Held — at forklare sig Greenes Tanker. Det er eventyrligt — og godt!

»The End of the Affair« hedder den nyeste Roman (tilsendt os af Børge Boescens Boghandel, Raadhjulspladsen). En dansk Oversættelse ventes efter Nytaar, men alle, der formaar det, bør læse den paa Engelsk. Det er en For-tælling om Kærlighed lige fra den rent seksuelle Drift til den Kærlighed, hvormed Gud betvinger Menneskers Hjerner. Side efter Side overvældes man af Forfatterens Viden om Men-nesker præcist gengivet som af en ge-nial Diagnostiker med en Økonomi i udtrykket, der tegner sine Billeder med uforglemmelig Prægnans.

Bogens Fortæller, en Forfatter, ind-leder et Forhold til en gift Kvinde. Han lever dette Forhold i bestandig Bevidsthed om, at det er dømt til en Dag at høre op. Hun derimod lever det i Nuet. Under et V-Bombeangreb paa London tror hun et Øjeblik, at han er blevet dræbt og aflægger i Øjeblik-kets Angst et Løfte til Gud om, at hun vil bryde Forholdet, hvis han kun maa være saaret. Hun holder Løftet uden at omtale det for ham, og de glider fra hinanden. Han tror, at hun har svigtet ham for andre, og i sin Jalousi lader han hende udspionere af en Privat-

detektiv. Denne stjæler hendes Dag-bog, som aabenbarer Sandheden.

Forfatteren ser af Dagbogen, at hun stadig elsker ham og føler sig stærk nok til at tage Kampen om hende op mod den Gud, denne Indbildning, som har skilt dem. Han tror, at han har sejret — da dør hun. Og skønt »Enden paa Historien« synes naaet her, er der endnu den mest aandeløst spændende Trediedel af Bogen tilbage. Den fortæller egentlig kun om Lighrændin-gen, om Elskerens Kamp mod hendes Gud og hans smaa Sejre og store Ne-derlag. Den egentlige »Historiens En-de« er en Erkendelse af Guds Virke-lighed og Guds Magt, men endnu kun forbundet med Hadet mod denne Gud — et Had, hvis nære Slægtskab med Kærligheden er hele Bogens Tema.

Hele Fortællingen er saa fuldendt komponeret som et af Litteraturens store dramatiske Arbejder, intet over-flødigt Ord, ingen Dvælen, men ustandselig fremadskridende Hand-ling, baade af ydre Dramatik og af endnu større indre. Persontegninger-ne — ogsaa af Bipersonerne, ganske særligt af Privatdetektiven og dennes Søn — er af samme Karat, den fuld-endte Enkelhed og Kraft.

Der er i vor Tids Litteratur ingen større Romankunstner. Greene er den fuldendte Romanens Tekniker og sam-tidig i en Tid af taaget Snak, der giver sig ud for Visdom, den klare Tankes Mester.

Maaske det, der mest betager den litterære Kritik, er Greenes ubarm-hjertigt klare Syn paa Mennesker og deraf følgende Frihed for alle nemme og billige Løsninger i Stil med alle de Taabeligheder, der litterært og popu-lærvidenskabeligt publiceres i disse Aar i Psykologiens og Pædagogikkens misbrugte Navne. H.D.T.K.

APROPOS

Kampen om Skolerne i Frankrig

Den franske Nationalforsamling har, som meddelt sidste Uge her i Bladet, med et betydeligt Flerital vedtaget Lovforslaget om Statsstøtte til de fri (katolske) Skoler. Mod Loven stemte Kommunisterne, Socialisterne samt en Del af Radikalsocialisterne. Foruden Folkerepublikanerne gik ogsaa Gaullisterne ind for Loven. Den glædelige Begivenhed viser, at Frimurerlogernes aarhundredlange Greb om Frankrigs Skæbne nu er brudt. Det fortjener ogsaa at bemærkes, at Kommuni-sterne og Socialisterne i Frankrig idag stadig lader sig lede af Frimureriet. Dette Synspunkt giver Perspektiv. Det bliver nemlig stadig klarere og klarere for enhver, at den saakaldte Antikle-rikalisme i alt væsentligt støtter sig til Kommunismen og Radikalsocialis-men. Det viser sig tillige, at Kommu-nismen rundt om i de Lande, hvor den har vundet Indpas, langt fra er noget Arbejderparti, men hovedsage-ligt bestaar af Intellektuelle (eller ret-tere »halvdannede«) samt velhavende Folk. Og hvad er det, der fører disse Mennesker til Kommunismen? Slet og ret Afvisningen af Gud og Morallo-vene.

Eneboermunkene i Grande Chartreuse

En Notits, som i de sørgelige Dage i 1940 stod i en fransk Avis, virkede som en Solstraale mellem tunge, sorte Skyer. Den stod nederst paa en Side og lød i al sin Korthed saaledes: Karteusermunke er vendt tilbage til Klosteret Grande Chartreuse ved Grenoble, hvorfra de blev fordrevet i 1903.

Ved Læsningen af disse faa Ord dukkede Erindringer om mit Besøg i Klosteret for 20 Aar siden op i mig. Jeg huskede Bjergvejen fra Grenoble, de mange nysgerrige Turister, de tomme Munkeceller, det store Bibliotek, hvori de støvede Korstole og det vanhelligede Alter stod. Føreren fortalte om Fortiden, og hans Ord gav Genlyd i den tomme Bygning. Vi Turister var paa-trængende Personer, som uopfordret gik omkring i Huse, som tidligere tilhørte Mænd, der med Magt var blevet drevet bort derfra, fordi de levede et strengt Liv i Bøn og Betragtning.

Ret meget hører man ikke om Karteusermunkene. Der er kun faa af dem, knap 1000 Munke i 19 Klostre: 9 i Italien, 4 i Spanien, 2 i Frankrig, 1 i Tyskland, England og Schweiz og i Amerika.

Deres Liv er en Blanding af Fællesliv og Eneboerliv, hvoraf det sidste er det mest fremherskende.

Ordenen er grundlagt af St. Bruno, som blev født i Köln ca. 1035. Han var Kannik i Rheims, men da man ville overtale ham til at modtage Embedet som Ærkebiskop, forlod han

Den hellige Bruno -
hvis Fest Kirken fejrer 6. Oktober (Statue i Sta. Maria degli Angeli i Rom).

Byen og søgte med nogle faa Ledsagere ud i Ensomheden i Bjergene ved Grenoble. De byggede ikke et Kloster, men en Samling Hytter i Kreds omkring en lille Kirke, og her levede de i Fattigdom et betragtende Liv.

Paa Pave Urban II's Befaling forlod Bruno sin Ensomhed og drog til Rom for at arbejde med i Kirkens Forvaltning. Da Paven vilde give ham Kardinalshatten, afslog han den — han længtes tilbage til sit ensomme Liv, og omsider lod Paven ham rejse. Nu drog han til Calabrien, hvor han grundlagde et nyt Enebo, og her døde han i Oktober 1101.

Selv i sin Blomstringstid havde Karteuserordenen ikke mere end 200 Klostre; det er meget lidt i Sammenligning med Benediktiner- og Cistercienserklostrene; men Karteuserne kan rose sig af, at en Reform aldrig har fundet Sted inden for deres Orden, fordi det aldrig har været nødvendigt.

En Karteusermunk tilbringer det meste af sit Liv i sin Celle. Denne er i Virkeligheden en lille Hytte i to Etager med 3 Rum og en overdækket Flisegang, som Munken kan gaa frem og tilbage paa i Regnjejr. I den nederste Etage er et Værksted med Høvelbænk og Redskaber, i den øverste et lille Forrum og den egentlige Celle. Ved et Bord i Vinduesnichen indtager Munken de fleste Dage i Aaret sine Maaltider alene. Foruden Bordet findes der en Boghylde og en Pult, og ved den anden Væg staar Sengen, om Dagen skilt ved et Forhæng fra den øvrige Del af Cellen, og Bedestolen; i denne forretter Munken en stor Del af Korbønnerne med samme Ceremo-

↑ Gennem en Lem i Muren tager Karteuserne mod det daglige Brød.

← Paa Kirkegaarden foran Kirken hviler Klosters Fædre. Kun et simpelt Kors erindrings om den bortgængnes Navn.

nier som i Kirken; Tidspunkterne angives ved Klokkeringen.

Hans Kutte er af haardt, hvidt Stof; og inderst bærer han haade Dag og Nat en Haarskjorte. Klokkeren elleve om Aftenen, naar man i Verden uden for Klosteret begynder at tænke saa smaat paa at gaa i Seng, vækker Klokkeren Karteusermunken af den første Søvn. Han klæder sig paa og beder i sin Bedestol Matutin og Laudes fra det marianske Officium. Et Kvarter før Midnat lyder Klokkeren igen og kalder Munkene til Matutin og Laudes i Kirken. I nogle Øjeblikke bliver den lange Korsgang oplyst af det flakkende Skær fra de Lygter, som Munkene bærer, mens de langsomt gaar fra deres Celler over til Kirken. En stor Del af Korbønnerne synges udenad; hver Nat beder Karteuserne hele Matutin og Laudes; de er de eneste, der gør det i vor Tid.

Efter Matutin vender Munken tilbage til sit Hus for at hvile i 3 Timer. Et Kvarter i seks er han atter oppe

for at bede Prim, og Klokken halv syv gaar han over til den fælles sungne Messe i Kirken. Derpaa fejrer hver Præst sin Messe. Hele Dagen inddeles efter Breviaret, idet Kirkeklokkerne angiver Tidspunkterne for Tidsbønnerne. Frokost spises der ikke; engang mellem Klokken ti og Klokken tolv, alt efter Aarstid og Ugedag, skubber en Lægbroder Middagsmaden, som aldrig bestaar af Kød, ind ad den lille Luge ved Siden af Cellens Dør. Efter Middag er der saa en Hvilestund, og Klokken halv tre bedes det marianske Officiums Vesper j Cellen og derpaa Dagens Vesper i Kirken. Klokken halv fem spiser Munken til Aften, hvis der da er Tale om Aftensmad, for der er mange Fastedage. Aandelig Læsning og forskellige Beskæftigelser udfylder Tiden til Kompletorium, som bedes i Cellen Klokken seks, og Klokken syv er Munken i Seng. Tiden mellem Dagens Bønner og Maaltiderne udfyldes af privat Bøn, Studium og legemligt Arbejde i Værkstedet eller i den lille Have, som findes bag Huset.

Saadan gaar de fleste Dage i Aaret for en Karteusermunk. Men paa Søn- og Fesdage synges hele Officiet i Fællesskab i Kirken. Munkene spiser sammen i Refektoriet og tilbringer en kort Hvilestund sammen. Een Gang om Ugen foretager de sammen en Spadseretur uden for Klosteret. Saaledes knyttes Eneboer- og Fælleslivet til hinanden.

I en Beskrivelse af Karteusernes Liv kommer man ikke uden om en Omtale af den berømte Likør, som Munkene i Grande Chartreuse har opfundet, og som stadig fremstilles. Dette er det eneste, de fleste Mennesker ved om Karteuserne. Likørens sammensætning er en Hemmelighed, men den har sin særlige Smag af de mange Bjergurter, som vokser i Nærheden af Klosteret. Indtægten af Likørsalget gaar næsten helt til Velgørenhedsarbejde, til Opførelse af Hospitaler og til Missionen. Jeg spurgte engang en fransk Karteuser, om han foretrak grøn eller gul Chartreuse. »Det kan jeg desværre

ikke sige Dem,« svarede han, »for jeg har aldrig smagt nogen af Delene.«

Den moderne Verden kan ikke begribe eller anerkende Værdien af et Liv som det, Karteuserne fører. Man tror, at et Liv alene sammen med Gud er det samme som Ensomhed. Men enhver Katolik forstaar, at en betragtede Munks Kald passer udmærket godt ind i det moderne Verdensbillede, og at nogle Lemmer paa Christi mystiske Legeme maa bede og gøre Bod for andre, som ikke kan eller ikke vil gøre dette.

»Stat crux dum volvitur orbis« — Korset staar fast, selv om Jorden skælver — er Karteusernes Valgsprog, der

udtrykker hele en Karteusermunks Livsopfattelse.

Saa mærkeligt det end synes, begynder Kirkens Fjender altid med at angribe de kontemplative Ordener. — Saaledes vendte Henrik VIII i England sig først mod Karteuserne. Disse holdt alle som een Stand imod ham og gav Kirken 18 Martyrer, de første Ofre for Kirkeforfølgelsen i England. I Begyndelsen af vort Aarhundrede førte den antiklerikale Regering i Frankrig en Kamp mod Karteuserne og drev dem i Landflygtighed. Men nu er de altsaa vendt tilbage, og Kredsløbet af Bøn, Lovprisning og Bod fortsættes atter i Grande Chartreuse. K. D.

Pædagogik over Gevind

I nogle danske Aviser omtales den engelske Kostskoleleder A. S. Neill til Stadighed som Pædagogikkens uovertrufne Mester. Nu har han været paa Besøg i København og talt ved Møder i »Politikens« Foredragssal og i Grundtvigs Hus.

Det siger sig selv, at Manden ikke bliver en Berømthed for ingen Ting. En Række af de bedste Træk i engelsk Skolevæsen har han videre udviklet med Held, specielt Selvvirksomheden og Karakterudviklingen gennem personligt Ansvar. Ligeledes ser man med Glæde, at han gaar haardt imod Tidens Eksamenssnobberi og sætter menneskelige Kvaliteter langt over Terperiets kortvarige Resultater.

Desværre lider hans Ideer imidlertid af en Slagside, som nok skal være den, der har gjort ham saa populær i visse danske Kredse, der hylder ham som Profet. Han docerer for det første Frihed for de barnlige seksuelle Drifter i Tillid til, at Neuroser senere

derved skal kunne undgaas, som om det ikke netop er vor Tids mere hemningsløse seksuelle Leben, der har faaet den store Mængde neurotiske Kvaler at slaas med.

Om hvad værre er — Mr. Neill synes at konstatere en Sammenhæng mellem Religionen i den Forstand, almindelige Kristne giver Ordet, og de nævnte seksuelle Hemninger. Opgives disse Hemninger skal Resultatet ogsaa blive en religiøs Frigørelse, saavidt man forstaar Mr. Neill i Form af, at Religionen opgiver sin overnaturlige Karakter og bliver til praktisk Næstekærlighed. I Betragtning af, at seksuel »Frigørelse« ikke er af ny Dato og har haft rig Lejlighed til at frembringe sine Resultater, tør det kaldes hasarderet Dristighed at vente sig en større Næstekærlighed af den end den, som vor gamle Kristendom dog i nogen Maade kan rose sig af at have fremelsket.

»Over Gevind« blev Hovedindtrykket af Mr. Neills Besøg.

UGEBLADETS FEUILLETON 40.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Hun stod som paa gloende Kul, medens Naboersken fortsat udbredte sig over Vejret, de høje Priser og den straalende Fremtid. Og imellemtiden gik Dørklokken atter og atter. En Tigger, en Brændselsfabriker og en Musefældehandler kom ind og forsvandt alle efter Bemærkninger om det Herrens Vejr ud gennem Bagdøren.

»Nu maa jeg virkelig gaa,« sagde Babette med eet og lagde den nystrognede Skjorte hen til det øvrige Strygetøj.

»Ja, jeg maa ogsaa af Sted,« svarede den sladdervorne Naboerske. »Man kan jo ikke drive Tiden bort. Men der er endnu noget,« tilføjede hun tø-

vende. »Jeg ved, du er en ærlig Sjæl, Babette. Du kunde gøre mig en stor Tjeneste!«

»Naa, hvordan det?«

»Jo, du ved, man siger, at der gaar saa mange Edsnægttere omkring her i Poitiers, og der er jo udsat en Dussør paa 50 Francs for hver!«

»Og hvad saa?«

»Kunde du ikke hjælpe mig at opspore en?«

»Og du skammer dig ikke for at angive en for 50 Francs?« rasede Babette.

»Jamen, ved du nu hvad,« undskyldte den anden sig. »Man er dog en fattig Sjæl, og disse Edsnægttere tilføjer dog Nationen saa megen Skade. Det er dog patriotisk at anmelde dem!«

Babette sitrede af Raseri og kunde nu ikke holde sin Afsky tilbage. Hun aabnede Døren til Kakkellovnen og gav sig til at rode i Gløderne. Men Naboersken traadte hen til hende og hvi-skede:

»Ikke sandt, hvis du træffer en Edsnægtter, saa siger du det til mig, ikke?«

Men saa var det ogsaa slut med Babettes Selvbeherskelse. — Rasende vendte hun sig om med Ildrageren i Haanden idet hun udbrød:

»Tag for Himlens Skyld Hovedet væk fra den aabne Ild!«

»Hvorfor dog det?« spurgte den anden forbavset.

»Jo, for ellers kunde der let ske en Eksplosion, du lugter jo rædsomt af Sprit!«

Den anden stod som forstenet, men i det samme gik Døren paany, og en Husar traadte ind.

»Sikken et Herrens Vejr det er!« udbrød han og blev vist ud i Køkkenet ligesom de andre.

Da gik der et hæsligt Grin hen over Naboerskens Ansigt.

»Et Herrens Vejr idag!« udbrød hun med eet. »Ha, ha, ha, nu gaar der en Praas op for mig. Det er jo en hel Parodi. Jeg gad nok se, hvad det Sel-

Ny Religions-Pædagogik

Moder Bolttons læse- og arbejdsbog for børn i 1. og 2. klasse er endelig udkommet på dansk, og hvilken udgivelse! Her er billeder og farver, digte og musik, alt hvad der er dejligt.

Man tænker på sin egen barndoms kedelige religionsundervisning, kedelig trods højtelskede lærere, fordi stoffet ikke i tilstrækkelig grad var tilpasset barnets udviklingsstrin. Den nyere religionspædagogik synes at være nået betydelig længere. Moder Bolttons tanke er at give barnet hele troslæren straks, men i den enklest mulige form. Senere bliver så de enkelte afsnit udbyggede og udvidede. Selv indenfor nærværende hefter finder en udvik-

ling sted, idet f. eks. Kristi liv, hvoraf det allervæsentligste fortælles i 2. hefte, fremtræder i udførligere form i 3. hefte. Mere bemærkelsesværdigt er det dog, at stoffets opstilling ikke så meget følger logiske som psykologiske love. Vi begynder ikke med skabelsberetningen eller den naturlige guds-erkendelse, men med to begreber som barnet forstår: Kærlighed og sandhed, bogens grundbegreber. Kærlighed udtrykker sig i gaver, og gennem småfortællinger lærer barnet at forstå, at naturen og selve livet er en gave fra en, der holder meget af os, Gud. Bogens psykologiske træk går endnu dybere. Gang på gang forbløffes man over at se jævne og ligefremme ord for begreber, som det religiøse sprogbrug hidtil kun udtrykte knudret og abstrakt.

Der er næppe tvivl om, at denne bog vil få betydelig indflydelse på fremtidens religiøse sprog, og det skal vi være glade for. At søster Clara, der har gengivet bogen på dansk, ikke har glemt traditionens betydning, fremgår af de korte bibelcitater, der opsummerer forskellige afsnit, og som gradvist giver barnet kendskab til det gængse bibelsprog.

At værket er en arbejdsbog viser de mange, yderst varierede spørgsmål, prøver og opgaver, der tvinger barnet til at læse teksten nøje igennem og i mange tilfælde også til at danne svar med egne ord. De opfordringer, hogen rummer om at fortælle historierne til kammerater og derhjemme, vil næppe blive overset. Og fars og mors underskrift som garanti for, at barnet selv har klaret opgaven sikrer desuden, at også forældrene følger med i podernes religionsundervisning, noget de i mange tilfælde kun har godt af. For læreren er bogen en støtte i valget af stof, ord og begreber, og udstyret er så indbydende, at man griber sig selv i at sidde og løse opgaverne. En dejlig fornuftig måde at snakke religion på, kort sagt: en himmerigs-mundfuld. (St. Ansgars Boghandel).

Leif Kayser.

J korte Træk -

40.000 Katolikker deltog forrige Søndag i Berliner-Katolikernes Fri-luftsmøde i Olympiastadion. (KIPA)

Premieren paa den ny Bearbejdelse af Kardinal Newmans »Gerontius' Drøm« har faaet en overordentlig vel-villig Modtagelse i Londonerpresen. (CND)

550 Delegerede fra 25 Nationer har hidindtil anmeldt deres Deltagelse i den Verdenskongres for katolske Læg-folk, der afholdes i Rom i Midten af Oktober. (CND)

To italienske Præster har for nylig læst Messe paa Toppen af det 4000 Meter høje Lyskamm, der ligger paa den schweizisk-italienske Grænse mellem Matterhorn og Monte Rosa. (CND)

Den kommunistiske Presse i Czeko-slovakiet beretter i stort Udstyr om en »Fredskongres for den katolske Gejst-lighed«, der skal finde Sted i Slutnin-gen af September. (KIPA)

Generalvikaren i Rom, Kardinal Mi-cara, har forordnet, at der indtil vi-dere i samtlige Bispedømmet Roms Kirker og Kapeller skal læses Bøn-nerne om Kirkens Forfølgere (oratio imperata contra persecutores ecclesia) (CND).

I Klosteret Escorial har der for ny-lig for en lukket Forsamling været fo-revist en Film, der skildrer Biskop Anselm Polanco fra Teruels Marty-rium under den spanske Borgerkrig. Rollen som Biskop er udført af en Or-denspræst. (CND)

Smaa Træk fra Hverdagslivet

En af mine yngste Ministeranter havde tre Gange i Træk glemt en af Helgenerne, naar han bad Confiteor under Trinbønnen. Og da det nu gænge sig fjerde Gang, saa tillod jeg mig i at Beskedenhed at hviske til ham: »Ved du nu hvad, Per, nu er det paa høje Tid, at du lærer Confiteor ordentligt.« Men Drengen, der var en helt igennem brav Fyr, svarede mig ganske slagfærdigt: »Aa, Hr. Pastor, jeg tror næsten, at Vor Herre allerede har vænnet sig til det!«

*

I en af de mindste Klasser havde jeg fortalt om Jesu Indtog i Jerusalem Palmesøndag. Jeg spurgte saa bagefter Drengene om, hvem det var, der havde trængt sig mest frem, og ventede som Svar: »Børnene«. Der var imidlertid ingen, der svarede. Jeg spurgte saa igen: »Hvem er det, der altid trænger sig paa, naar der er noget paa Færde?«

Saa kom Svaret: »Politiet!«

skab laver ude i dit Køkken. Naa, Far-vel, Babette. Jeg ved, hvad jeg ved!« Og med et væmmeligt Grin forlod hun Vaskeriet.

Og samtidig sad der ude i Babettes Køkken et ejendommeligt Selskab af Tiggere, Handlende og Haandværkere. Men alle disse Mænd var intet andet end Præster, der havde nægtet at aflægge Eden til Regeringen, og som her opsøgte Generalvikaren i Poitiers, Abbé de Bruneval, der holdt sig skjult hos Babette. En Stund mønstrede Generalvikaren med et Smil den brogede Forsamling, men saa blev han igen alvorlig og sagde: »Mine kære Medbrødre! Jeg har kaldt jer sammen i en meget alvorlig Stund. I kender alle Situationen. Der er udsat en Pris paa vore Hoveder, og vi maa regne med, at der findes Folk, som altid vil tjene Penge. Overalt i Frankrig opsnuser man Præster, arresterer dem og bringer dem til Guillotinen. Dag for Dag bliver Forfølgelsen heftigere. Hvad

tænker De paa at gøre, mine Herrer?«

Der hvilede et Øjeblik en trykkende Tavshed over den noget ejendomme-lige Forsamling. Da rejste en af de til-stedeværende sig, en gammel, hvid-haaret Mand i Tiggerklæder, og sagde:

»Det er vor Hensigt til Stadighed at gøre vor Pligt!«

Og den øvrige Del af Forsamlingen gav deres Enighed til Kende, men Præsten Soyér, der var klædt som Skorstensfejer, fortsatte yderligere:

»Det var det rette Ord, Domkapitu-lar Monterbeuf!«

Men saa rejste Brændehandleren Ambrosius Chartres sig.

»Der er ingen, som skal sige mig paa, at jeg er en Usling, eller at jeg er feig, og utvivlsomt har Domherren Ret. Men er det ligefrem vor Pligt at udlevere os til Bødlerne? Der er dog ingen Tvivl om, at man fra nu af vil bruge alle Midler til at efterspore os og indfange os, saafremt vi fortsætter med at læse Messe og uddele Sakra-

menterne. Giver vi derimod Afkald derpaa og fortsat forklæder os, da vil ingen finde paa, at vi er Præster.«

»De vil altså for ramme Alvor give Afkald paa det hellige Messeoffer og paa Sjælesorgen?« spurgte General-vikaren ham derpaa.

»Ja, det er min Hensigt. Og jeg foreslaar endog, at vi alle gør det; thi den ene eller den andens Iver kan let bringe os alle i en farlig Situation.«

»Jeg maa give ham Ret,« sagde Man-den med Musefælderne, Pastor Jean Chartres. »Vi maa holde op med at læse Messe. Vi bringer jo ogsaa — helt bortset fra os selv — de Troende, der kommer til den hellige Messe, i største Livsfare.

— Netop i Dag har jeg været Vidne til noget frygteligt. En Pige her fra Byen gik i Morges over Markeds-pladsen; da raabte en af Grøntkoner-ne med eet: »Stands hende! Hun var til Messe imorges i Buxerolles.

(Fortsættes)

TILGIVELSE OG FRED

Kirken knytter disse to ting sammen i sine bønner, belært af Skriften. Fred og tilgivelse. Gennem vore synders forladelse kan vi opnå fred. Og når denne fred engang hersker i vore hjerter, i hele vort samfund, kan vi med roligt hjerte tjene Gud. Så ligetil er vejen til fred.

Og dog, hvor vanskelig for os mennesker. Vi er tilbøjelige til at mene, at det er de andre, der forstyrrer vor fred. Det er et fejlsyn, en fundamental misforståelse. Det er faktisk os selv, der er fredens forstyrre.

Var vi vise og forstandige, opfyldte af Helligånden (epistel), »tillalle vi hinanden med salmer, lovsange og åndelige sange«, d.v.s. tænkte og talte vi Guds tanker til og om hinanden, da ville freden ikke forstyrres, men hurtigt genoprettes. Den ville gribe om sig som »ild i tørt kvas« (Visd. 3, 7) og oprette et fredens rige her på jorden, hvor Herren selv råder over alle evindeligt. p a t e r.

KRISTUS HAR ALTID BRUG FOR UNGDOMMEN

Den kendte franske romanforfatter og dagbladedaktør *Francois Mauriac*, som gennem sine skrifter har vundet en indflydelsesrig plads i franske katolske kredse, særlig blandt de drenge og unge mænd, der søger at bringe liv i deres religion, kan også få sin store betydning for unge danske.

I »Kristi evindelige budskab til de unge« har han sammenfattet de tanker, som ligger til grund for denne fornyelse af de unges trosliv. Her findes frugten af mange samtaler og af mange timer tilbragt i bøn. Selvfølgelig må derfor budskabets læser tage sig den ro, som er nødvendig for at fatte tankernes dybde og omfang, og må leve efter det, der er forstået, og bede om, at Kristus vil vise ham det, der ikke er forstået.

I må tænke på Kristus som på en, der lever i øjeblikket, virkelig lever, og som er i verden, og som blandt millioner andre har udkåret jer. Thi at kende Ham betyder allerede, at Han har udvalgt jer.

I må tænke på Kristus som på den eneste ven, hvis blik trænger igennem jeres hemmeligste liv og til den del af jer, som er utilgængelig for enhver anden skabning, og som I måske ikke engang kender selv.

Han har sit eget syn på jer, således som I er: Han ser i hver af jer den helgen, som er forskellig fra alle andre helgener, den helgen, hvis sædekorn I bærer, og Han vil omskabe jer til den helgen, skabe den af de fortrin og fejl, I har, hvis I ikke modstår Hans kærlighed.

Det utilfredsstillende ved jeres liv skyldes den modstand, I yder overfor Kristi tålmodige arbejde på at forme jeres livsskæbne. Vi ødelægger stadig det arbejde i os, som Han utrættelig udfører og begynder igen.

I lever i en tid, hvor det ikke er vanskeligt at finde Kristus, idet Han i sin ensomhed er let at få øje på. Han kræver ikke lidt. Han modtager, hvad du vil give Ham, men venter, at du giver Ham alt. Så fintfølelse er Han i sin kærlighed, at der til at forråde Ham blot behøves en tanke, et blik eller et suk, for Han kræver ikke bare en vis ydre fromhed, formel eller ceremoniel, men et rent hjerte.

Vi ved nøjagtigt, hvad Han venter af os. Han kender vort svage punkt, den skjulte brist. Han har et bestemt krav, som stilles os og ingen andre. Lad vort kors være svært eller let, det er tilpasset efter os og forskelligt fra alle andre kors. Til de mindste forhold bestemmer Hans venskab vor opførelse (fortsættes i næste nr.)

HVORFOR KAN KOMMUNISTERNE OFRE?

Når man læser en bog som Douglas Hydes: »Jeg troede«, får man et indtryk af, hvor meget kommunister kan ofre for deres tro. Hyde viser, hvorledes enhver vaskeægte kommunist er i stand til at lade sig slå ud — økonomisk, sundhedsmæssigt, give afkald på kæreste og kone — bare det gavner partiet.

Man sidder uvilkårligt og sammenligner sig selv med disse forkæmpere for Sovjet. Hvorfor kan vi katolikker ikke ofre så meget? Hvad er det, der gør, at de kan give afkald på hele tilværelsens lys og lykke, medens vi for det meste ømmer os ved at skulle lade vor tro have indflydelse på vore handlinger i familielivet og erhvervslivet. Jeg læser om en kommunist, som står op klokken 4 om morgenen hele året rundt for at hente partiets blad og fordele det på en fabrik et sted i London; han er blevet afskediget fire-fem gange fra sin arbejdsplads, fordi han virker for sin sag, og nu har han en stilling, han hverken kan leve eller dø af. Hvorfor er sådan noget så sjældent hos os?

Har De nogen sinde tænkt på, hvorfor kommunister og for eks. Jehovas Vidner får sådan en kraft til at virke for deres sag, og hvorfor vi — som dog skulle være nærmere ved kraftens kilde, synes at mangle den?

Det heror på, at vi ikke uden videre kan sammenligne deres og vor »sag«. Hos kommunisterne og religiøse sekter af Jehovas Vidners slags er sagens hovedindhold dette: at bryde det bestående ned, sabotere det og bringe det til sammenbrud — ganske vist for at kunne bygge et skønt tusindårsrige

op igen, men det første og primære mål er dette at ødelægge. Det er noget, der appellerer til menneskets faldne natur, derfor får det så let hele menneskets tilslutning, og mennesket får med det samme »overnaturlige« kræfter til hjælp fra den magt, der understøtter vor natur i sit fald. Vi behøver end ikke at gå så langt som til kommunisterne og sekterne. Lad os erkende, at når vi på en eller anden måde tror at kunne tjene vorherre ved at angribe eller nedbryde noget andet, så får vi oftest en sær begejstring i sindet, som inspirerer os — det gælder en artikel i vore blade, det gælder på en talerstol eller i vor omtale af andre. Og vi er naive nok til at tro, at vor vrede er hellig, og noget af et stykke af Vorherres vrede, da han drev kræmterne ud af templet. — Og imens er der en helt anden, som låner os kraft og glød og giver vore ord det særlige smæld, som æder sig ind i andres sind og udbreder splidens rige.

Guds rige udbredes jo på en anden måde. Kærlighedens rige udbredes gennem hjerter, der er holdt op med at hade andet end selvskheden i deres eget dyb, gennem mennesker, der har lagt deres egen vilje øde; det, der koster mest overvindelse i verden. — Derfor er der så få af os, og derfor er vi så trevne i vort apostolat. For vort apostolat er det modsatte af de andres, det er at *opbygge*. S. D.

Under efterårslejren

Under efterårslejren og under alle andre lejre er adgangen lukket i week-enderne for ikke-deltagere.

Vel mødt i ...

Lø. d. 29. sept. er det Set. Michaels fest, D.U.K.s værnehelgen.

Aarhus: Lø. 29. kl. 6,30: Vi går alle til messe og kommunion. Om natten mellem kl. 23—24 er der tilbedelse i anl. af kirkevielsesfesten.

Amager: Lø. 29. byder vi pastor Langsted velkommen hjem efter hans lange Italiensophold. Vi skal høre ham fortælle om ungdomsarbejdet i Europa. Menighedsmedlemmer er hjertelig velkomne. — Om morgenen kl. 6 messe, hvor vi fejrer vor skytspatron, Set. Michael.

Frederiksberg: Lø. 29. kl. 20,00 afholdes ekstraordinær generalforsamling.

Helsingør: Ma. 1.: Åbningsmøde efter noveneandagten kl. 19,30.

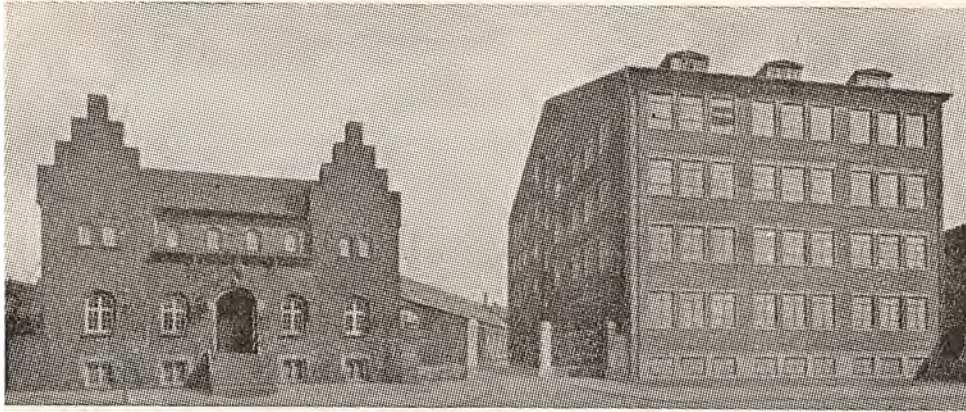
Horsens: To. 4. kl. 20,00: Ebba Nielsen fortæller om en rejse tværs gennem Frankrig.

Jesu Hjerte sogn: Lø. 6. kl. 19,30: Anker Tiedemann fortæller om »De gode, gamle Ægyptere bleve ej begravet«. Derefter reportage og kanske en svingom.

Lyngby: Lø. 29: Ekstraordinær generalforsamling m. vedtagelse af klubbens nye love. Lø. 6.: Andagt i kappellet. Sø. 7.: Reciteret messe m. kommunion.

Nyborg: To. 4.: Vi begynder gennemgang af »Et kort over livet« samt indøver komplet.

Østerbro: On. 3. kl. 20,00: Hos pastor Geertz-Hansen, Bredgade 64. Sognepræsten fortæller om sin ferie i Italien.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.
Grundlagt 1821
J. J. JACOBSENS EFTF.
Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE
Grundlagt 1882
1/3 C. F. SCHALBURG
Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI
Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik
P. C. Nielsen

Viesingegade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Vildt- og Fiskeforretning
ERLAND NIELSEN

Orla Lehmannsgade 2   Telefon 410
Leverandør til Sct. Maria Hospitalet

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
Løv. til de katolske Institutioner

C. V. Berg *Blikkenslagermester*

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langellinie 53 . Telefon 2751
Løv. til de katolske Institutioner

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Horsens

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telefon 1026
Leverandør til katolsk Menighed

Gælder det rejser?

- da henvend Dem trykt til os. Vi har 30 års erfaring med arrangement af individuelle rejser og selskabsrejser af hvilke kan nævnes de officielle fællesnordiske pilgrimsrejser til Rom 1950.

Vi anbefaler os fremdeles med hæfelig og faglig ekspedition af

alle billetter til originalpriser - tog, skib, fly, bus, sovevogn etc. - selskabsrejser - akkordrejser - pilgrimsrejser - skole- og foreningsrejser - kuropphold og rekreationsrejsr-udvandring - boletreservationer - pasvisering, valuta etc.

JØRGENSENS REJSEBUREAU

Jernbanegade 7 . Kbhvn. V . Tlf. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

TRE BAZARER

Kgs. Lyngby

Den 7. oktober bør De overvære en af søndagsmesserne i Skt. Knud Lavards kirke i Kgs. Lyngby, idet der efter messerne og hele dagen indtil kl. 20 vil være mulighed for at tage den nye smukke gymnastik- og forsamlingsaal i øjesyn.

For første gang indbyder menigheden samme dag alle dens venner og velgørere til en bazar i egne lokaler.

Bazarkomiteen beder alle interesserede om at støtte det gode formål dels ved at aflægge bazaren et besøg, dels ved at sende en gave, som med tak modtages af sognepresten.

Amager

6. og 7. Oktober afholdes der en stor Bazar ved Sct. Annæ Kirke paa

Amager til Fordel for Kirken og dens Menighedsarbejde. — Hele Skolens store Gymnastiksal er omdannet til »Skibet er ladet med« — en Mangfoldighed af de dejligste Sager i Boder og Tombolaer, »Hjemmebageri« og Restaurant. Endvidere Underholdning af forskellig Art.

Kolding

Til dækning af udgifterne ved restaureringen af Sankt Michaels Kirke afholdes der i dagene 13. og 14. Oktober en bazar i Kolding. Lodsedler à 1 kr. til det store lotteri, (gevinst en »Diesella knallert« og mange andre smukke ting), og lodsedler til de to mindre lotterier à 25 øre (gevinst i hvert: en stor dukke), fås hos sognepræsten, der også med tak modtager ethvert andet bidrag til støtte for denne gode sag.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

September—Oktober:

30. S. 20. Søndag e. Pinse (741—72); 2. Bøn: St. Hieronymus (1091); Præf. (521).
I konsekreerede Kirker fejres: Kirkevielsesfest ([77]—113); 2. Bøn: Søndagen (741); Præf. (521); sidste Ev.: Søndagens (742).
1. M.† St. Remigius (1092); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
I konsekreerede Kirker: 6. Dag i Oktaven ([77]—113); 2. Bøn: St. Remigius (1092); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (525).
2. Ti. De hellige Værneengle (1093); (hvid) Præf. (525).
I konsekreerede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]); Præf. (525).
3. O. ST. THERESE AF JESUS-BARNET, Værnehelgen for alle Missionslande ([194]—115); alm. Præf. (525).
I konsekreerede Kirker: 2. Bøn (kun i st. Messer): Oktav af Kirkevielsesfest ([77]); Præf. (525).
4. T. St. Frans af Assisi (1096); 2. (hvid) Bøn: St. Thereses Oktav ([195]); Præf. (525).
5. F.† 3. Dag i St. Thereses Oktav (hvid) ([194]—115); 2. Bøn: St. Placidus og Fæller ([28]); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (525).
6. L. St. Bruno (1098); 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]); (hvid) Præf. (525).
7. S. 21. S. e. Pinse. (hvid) Rosenkransfest (1099—116).

St. Mikæls Kapel, Søborg, indbyder til Vinterforedragsrække. Pastor Knud Ballin taler om Sakramenterne og vort

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 67042

Annoncefrieling: Fru P. Lüders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvarteret. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa

Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Melrup 3385 og 3413x

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Ingen Ordre er for lille

til at blive udført onhyggeligt!

Malermester W. Plichta

Aalekistevej 56, Vanløse

Telefon Damse 8339 og 5610

Udført Arbejde

ved katolske Institutioner

religiøse Liv. Første Gang: Torsdag d. 4. Okt. Kl. 20, Andersen Nexøvej 20. Alle er velkomne.

St. Ansgars Kirke. Kirkevielsesfest 30. ds. Kl. 10 Levitmesse. Derefter Udstilling af det Allerhelligste til Aften-

andagten, ved hvilken der synges Komplet. Fred. 5. Okt. Kl. 14 Udstilling af det Allerhelligste indtil Aftenandagten Kl. 19½.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Indførelse i katolsk tros lære

for ikke-katolikker fra 2. oktbr. hver tirsdag aften kl. 8 pr. Stenosgade 4, røde sal. Adgang gratis for alle.

<h1 style="text-align: center;">Aalborg</h1>	<p style="text-align: center;">ERIK SØRENSEN KASTETVEJ 30 1. KL.s SKOTØJSREPARATION LEVERANDØR TIL DE KATOLSKE INSTITUTIONER</p>	
<p>Aroma KASTETVEJ 44 Telefon 9693 Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa</p>	<p>Mia Isbaren Hj. af Ryøsgade og Kastetvej 1. KL.s IS og KONFEKTURE</p>	<p>Ulmer Verner sen 1. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillianer Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. Pers Efterfølger Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømremester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørfør. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p style="text-align: right;"></p> <p><i>Mathias Christensen</i> TELF:1556 ABSALONSGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udfører Arb. v Kamillianerklinikken</p>
<h2 style="margin: 0;">Holbæk</h2>		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Gør Deres Indkøb i Frugt- og Blomsterforretningen »ROSEN« Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 Rullegardiner - Rammer Gardinestænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Oisen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Pavebudskab til Polens Biskopper

I Anledningen af 5-Aarsdagen for Polens Indvielse til Marias Hjerter har den Hellige Fader sendt et Brev til de polske Biskopper. Paven mindes til Indledning de siden da hedengangne polske Kirkefyrster, Kardinalerne Hlond og Sapieha, og opfordrer derpaa de polske Katolikker til i alle deres Sorger at ty til Gudsmøder i Czenstochowa. Paven erindrer derpaa om Ærkebiskop Wyszynskis Besøg i Rom for nylig, ved hvilken Lejlighed han fik et Referat af den kirkelige Genopbygning i Polen. Endvidere mindes Paven de heltmodige polske Soldater, der i sidste Krig bl. a. kæmpede for Gudsmødershelligdommene i Monte Cassino og Loreto.

Under Henvisning til den alvorlige Situation, hvori Kirken i Polen befinder sig, hedder det i den pavelige Skrivelse: Eders Kamp er ikke rettet mod Kød og Blod men mod Principper og Magtkrav og mod en Aand, der er fjendtlig indstillet mod alle højere aandelige Værdier«. Biskopperne opfordres derpaa til først og fremmest at tage sig af den polske Ungdom og at søge at yde et Bidrag til Løsningen af de sociale Spørgsmaal. »Kampene vil fortsætte — hedder det — og I maa staa imod Fjendens frygtelige Fremstormen. Men med den polske troende Kristenheds Hjælp vil denne Kamp lykkes. Vig ikke tilbage for Vanskelighederne, men tænk paa hvor mange polske Biskopper, der før jer har betraadt Forfølgelsens tornestredede Vej.« (CND)

»Quotidiano« om Dommen i Bukarest

I en Kommentar til Dommen i Bukarest over Biskop Augustin Pacha, skriver det romerske katolske Blad »Quotidiano«, at Bukarester-Dommen blot er et yderligere skændigt Led i den Kæde af Voldshandlinger, der er smedet i Moskva. Samtlige Processer viser det samme monotone Forløb. Politiforholdsregler mod førende Katolikker efterfølges af Arrestationer af katolske Præster og Lægfolk, der forsvarer deres Tro, af Retshandlinger med Fremtvængelser af »Tilstaaelser« efter et Tortursystem, der var ukendt selv i den mørkeste Middelalder, for til svvende og sidst at afsluttes af en Retskomedie, hvor man blot forhindrer en Dødsdom for at Ofrene ikke skal blive til Martyrer. (CND)

URBI ET ORBI

Rumænsk Biskop fik 18 Aar

Militærdomstolen i Bukarest idømte sidste Uge Biskoppen af Timisoara, Mgr. Pacha, 18 Aars Fængsel samt en stor Pengebøde. Samtidig faldt der Dom over ni andre katolske Præster, der ligesom Biskop Pacha blev dømt for Spionage og Sabotage. (CND)

*

Bandstraale fra Rom

Det pavelige Konsistorium har udsendt en Bekendtgørelse om, at samtlige de Personer, der i Rumænien har været medvirkende ved Arrestationen og Domfældelsen af de katolske Gejstlige, er lyst i Kirkens Band. (KIPA)

Munkene tilbage til Monte Cassino

Benediktinermunkene fra Monte Cassino regner med at kunne flytte ind i det nyindrettede Kloster nu til November. For Tiden er 400 Arbejdere beskæftiget ved Genopbygningsarbejdet, medens Munkene bor i midlertidige Barakker. (CND)

Kan Fjernsynet kristne hele Verden?

Præsidenten for den internationale katolske Radio og Fjernsynsorganisation UNDA, Pater Juan Dito O. P., har for nylig i Buenos Aires udtalt, at Fjernsynet var et umaadeligt Redskab, der — rigtig anvendt — vilde kunne kristne hele Verden. P. Dito er for Øjeblikket paa en Sydamerikarejse med det Formaal at interessere Katolikkerne for Radio- og Fjernsynsapparatet. — Hidindtil er 56 Nationer repræsenteret i UNDA. (CND)

Barbara Barclay Carter død

Den kendte katolske Forfatterinde og Udgiver af Tidsskriftet »People and Freedom«, Barbara Barclay Carter, er afgaaet ved Døden i London. Hun var Elev af Don Sturzo, og hendes Hjem i London var Samlingsstedet for den kristelig-demokratiske Bevægelse, som hun viiede sine Kræfter. Som Forfatterinde har hun især gjort sig bemærket ved en Dante-Biografi samt Oversættelse af de mest betydelige af Don Sturzo's Værker. (CND)

Naar Kirken mister sin Betydning

Paa den anglikanske Kirkeforsamling nu i September har Ærkediakonen af York, Dr. G. F. Townley, stillet Forslag om at indlede Undersøgelser om den religiøse Situation i England. Forslaget er foranlediget af den nylig udkomne Bog af Kvækerne Rowntree og Lavers »English Life and Leisure«, der har vakt saa stor Opsigt. Paa Grundlag af statistiske Undersøgelser oplyses det heri, at Kirkebesøget i alle Landets Kirkesamfund — med Undtagelse af den romersk-katolske Kirke — er i hurtig og stadig Tilbagegang, og »Kirken har ikke længere nogen- somhelst Betydning for den største Del af Folkets Liv.« (CND)

Kirkeklokkerne i Østtyskland

Et stort Nyhedsagentur udsendte for nogen Tid siden en Meddelelse om, at der i den tyske Østzone blev truffet Foranstaltninger til Beslaglæggelse af Bronzekirkeklokker. Det tyske Klokkeudvalg i Limburg meddeler i den Anledning Deres Korrespondent, at der ikke foreligger Tegn til en saadan Aktion. Endnu i den seneste Tid har flere Klokkestøberier i Øst-Tyskland støbt et Antal Bronzeklokker, som den østtyske Regering havde stillet Materiale til Raadighed for.

Aarsagen til Meddelelsen om Beslaglæggelsen kan muligvis søges i den Omstændighed, at der i Østzonen med Regeringens Billigelse har været foretaget et Rundspørge efter værdifulde gamle Bronzeklokker. Det synes dog ikke at være Tegn paa Beslaglæggelse, men kun for at samle Materiale til et af de tyske Museer planlagt Klokkeatlas, hvori samtlige kunstnerisk værdifulde Klokker i saavel Vest- som Østtyskland skulde optages. (CND)

Hedvigs-Domkirken i Berlin skal opføres igen

Den ny Biskop af Berlin, Wilhelm Weskamm, har i Øjeblikket Planer om at genopføre den katolske St. Hedvigs-Domkirke i Berlin, som blev ødelagt af Brandbomber i 1943. Den tyske Bispekonference i Fulda har givet Planen sin fulde Tilslutning. (CND)

11.000 Konvertiter i Japan

Konvertiternes Antal i Japan er vokset fra 1.394 i 1946 til 11.345 i de forløbne tolv Maaneder, meddeler den apostoliske Delegation i Tokyo. Den samlede katolske Befolkning udgør nu 157.241.

Katolsk

7. Oktober 1951
99. Aargang
Nr. 40

Ugeblad

Douglas Hyde's Besøg

Den ny svenske Salmebog

Biskop Brems'
Ordensjubileum

Raffinerede
Forfølgelsesmetoder
i Tjcekoslovakiet

400 Millioner
romerske Katolikker

Paa dette Sted i Bladet plejer vi at tage os af aktuelle Problemer og sige vor Mening om Sagerne i Relation til Udtalelser fra kendte Folk. I Dag vil vi fortælle en Historie, der er ganske utrolig, men ikke desto mindre garanteret sandfærdig. Den er god at lære noget af, selv om den egentlig er trist.

For ganske nylig i et S-Tog. En i alle Maader agtværdig og dannet Person fortæller lige saa pæne og kultiverede Medpassagerer en Historie. Selv tror han ganske givet paa den, og ingen af Tilhørerne ytrer heller den ringeste Tvivl om Historiens Rigtighed. Her er den:

En dansk katolsk Præst er blevet ked af Præstegerningen og omgaas

med Planer om at gifte sig. Han tager til Rom og bliver pænt modtaget af Paven, som hører venligt paa ham og forstaar ham saa godt, men henviser ham til at forelægge sin Sag for den danske Biskop, De ved nok, ham Biskop Suh. Præsten retter sig efter Raadet og bliver ogsaa særdeles venligt modtaget af Biskoppen. Men da denne har hørt hele hans Fremstilling, siger han: Ja, men Pastor X, hvorfor vil De egentlig gifte Dem? Præsten forstaar ikke rigtigt, og Bi-

Hul i Hovedet

skoppen forklarer sig derfor nærmere: Jo, De véd jo godt selv, at Kirken tillader Dem at have indtil to Børn uden for Ægteskab, saa hvorfor dog gifte Dem?

Længere er Historien ikke. Tilhørerne brast ikke i Latter. De opfattede ikke dette glade Vanvid som det pure Nonsens, det er. De tog Historien til sig og har formodentlig paa dette Tidspunkt fortalt den videre og videre, saa der nu er Hundreder af pæne, ellers dannede Mennesker, der véd og kan fortælle, at Katolikker kan have to Børn uden for Ægteskab. Det er først det tredje, der tæller i Synderegistret.

Historien er trist, fordi den røber, hvor haabløst det er at slaas med den gamle, taabelige Opfattelse af Kirken og alt dens Væsen. Hvilket Vanvid der saa siges til Kirkens Skade, bliver det troet af Tusinder og atter Tusinder, fordi de har den Grundopfattelse af Katolicismen, at den er saa mærkelig og fremmedartet, at alt er troligt, naar det siges om den. Siger man, at Katolicisme ikke er en Religion, men ren Magtpolitik, er der et halvt Danmark eller mere, der nikker bekræftende, at det netop er, hvad de altid har anet. Hvad man end siger, skal det nok altsammen passe.

Lad os derfor ikke undre os, naar ellers agtværdige Mennesker synes at have slaet et grimt Hul i Hovedet lige før de udtaler sig om Kirken. Naar f. Eks. Skoleradioen forleden i et Foredrag — var det ikke af Provst Risager? — diskede op med en hel Flora af de ældste, grimmeste og usandfærdigste Klicheer om Middelalderkirkens Gyselighed, saa er det, fordi Foredragsholder plus Skoleradioredelse ikke ved bedre. I Middelalderen var man jo Katolikker, saa er det værste troligt.

Værst er det med Skolebørnene, for saa skal altsaa endnu en Generation leve i Fordummelse og blamere sig i S-Tog og alle andre Steder.

INTERNUNTIUS MGR. RIBERI - FOREDRETVET FRA KINA - ANKOMMER TIL HONGKONG. - Mgr. Riberi blev som nævnt sidste Uge udvist fra Kina og hilser her Velkommen ved Ankomsten til Hongkong. (Se iøvrigt URBI ET ORBI).

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

F. Christensen

Aut. Oas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

A.D.B.s

Expres-Lakfernis i røde Dunke

Bonevoks i røde Daaser

Gulv-Renolin (flydende Bonevox)

— giver de flotteste Gulve!

Enefabrikanter: A. D. Burcharth & Søn . Kolding

Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE

og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

KOLONIAL · VIN · DELIKATESSER

Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Kobmandsgaarden)

St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes

Østergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld · Sølv — Ure & Brilller

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th. Haagensen

JUVELER, GULDSMED og GRAVØR

ST. TORV 8 · TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L. Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Douglas Hyde om Kommunismen

Den tidligere Kommunistredaktør Foredrag »Meeting the Challenge of Communism« havde samlet ca. 500 interesserede Tilhørere i Studenterforeningens store Sal i Fredags, og hans klare og samtidig meget forstående Ord hilstes med stærkt Bifald.

Efter at have sagt et Par Ord om sin egen Udvikling, erklærede Mr. Hyde: »Jeg har ikke efter min Konversion følt mig tilskyndet til at fordomme mine tidligere Medarbejdere. Jeg er blevet Katolik, fordi jeg har set, at Kirken har Ret og Kommunismen Uret, men det vil ikke sige, at jeg pludselig kom til at betragte dem, der saa længe havde været mine Kolleger og Venner, som Hyklere og Dumrianer.«

Det er nødvendigt at forstå Kommunismen for at kunne besejre den. Men det gælder ikke saa meget om at forstå Kommunismens Teori, men om at begribe, hvorfor Mennesker, der begynder som alvorlige Idealister, kan blive bragt til at gaa ind for en Handlemaade, som vi andre væmmes ved og maa kalde umoralsk. Forstaar vi ikke dette, begaar vi den skæbnesvangre Fejl at undervurdere vor Modstanders Styrke. Vi kan maaske militært besejre Kommunismen, men vil da blot opdage, at dermed er Kommunismen ikke overvundet.

Kommunismens Oprindelse ligger ikke i Fattigdommen. Det viser Partiets sociale Sammensætning, saavel som det Faktum, at Fattigdommen ikke speciel hører vor Tid til, medens Kommunismen gør det.

Den nye Faktor i vor Tid er ikke Tilstedeværelsen af Fattigdom, men af en komplet Mangel paa Tro — at der er Millioner af Mennesker i de gamle kristne Lande, som ikke tror paa noget som helst, ikke har nogen Idealer, intet at leve for, intet at dø for. Der er ikke mere noget tilbage, der stiller Krav til Menneskets hele Personlighed. Dette er en Tingenes Tilstand, som intelligente og følsomme Mennesker maa oprøres over. I dette aandelige Tomrum er det, at Kommunismen har haft sin Oprindelse. Dette er Grunden til, at den har kunnet vinde gode Mennesker, som kom med gode Hensigter, og give dem en ond Tro og bruge dem til sit onde Formaal.

De, som træder ind i Kommunistpartiet, kender sjældent i Forvejen noget til Kommunismens Teorier og dens Filosofi. Denne Teori tilegnes i marxistiske Lærekursus, i hvilke de forsynes med Vaaben, som de har Brug for i en Kamp, de allerede er draget ind i. De gaar derfor til disse Kursus med modtageligt Sind.

Det almindelige Medlem af Kommunistpartiet kommer til at føre et paradoksal Liv. Han bliver f. Eks. Kommunist, fordi han er imod Krig. Pacifisme driver ham til Partiet — men efter at have været i Lære en Tid, bringes han til at forsvare Troen paa Oprørets Nødvendighed, paa Borgerkrig og tilmed paa rød Terror.

Eller han bliver Kommunist, fordi

han utaalmodigt længes efter en social Reform — og naar han har været i Lære, gentager han efter Lenin, at sociale Reformere kun er nyttige som Springbrædt til Revolutionen.

Eller han bliver Kommunist, fordi han vil være paa den sociale Retfærdigheds og Frihedens Side — og naar Tiden kommer, lærer han at forstå, at dette er værdiløse Begreber, der hører hjemme i det saakaldte Bourgeois.

Dette Paradoks kan før eller senere komme til at gøre det af med hans Marxisme. Hvad der oprindeligt var den drivende Kraft, vil maaske igen søge at gøre sig gældende og faa hans Kommunisme til at opløses og bryde sammen. Men det kan vare mange Aar, inden dette sker.

I de forskellige Ideologikursus vendes der op og ned paa hans Verden. Han lærer, at den vigtigste Begivenhed i Historien og i Samtidens Liv er Klassekampen, som han maa deltage i som i en Krig. Han maa være rede til at bruge et hvilket som helst Paa-skud og en hvilken som helst Løgn for sin Sag. Han maa søge Hjælperne og bruge dem akkurat saa længe som de er nyttige for hans Formaal, og naar de ikke er det længere, maa han bryde med dem eller endog likvidere dem. Han maa være rede til at bringe Uorden i Fjendens Rækker, gaa ind i hans Organisationer og ødelægge dem

indefra. Han maa være rede til at hærde sit Hjerter og sit Sind mod de menneskelige Følger, hans Politik bringer med sig.

»Tjener dette Kommunismens Sag eller ej« bliver den eneste Ledetraad i hans Liv — og saaledes bliver alt tilladeligt. Den Mand, der begynder som en alvorlig Idealist, er blevet farligere end selve Atombomben.

Skønt Kommunismen ikke har sin Oprindelse i Fattigdom og social Uretfærdighed, er disse dog den Grund, hvori den trives og som den udnytter.

For ofte har den Kristne lukket Øjnene for de sociale Følger, som ligger i det kristne Budskab. Troen paa, at Mennesket er skabt i Guds Billede medfører et Ansvar, en Pligt til at kæmpe for det individuelle Menneskes Rettigheder, der i Dag som aldrig før er truet af politiske, sociale og industrielle Tendenser, ikke blot bag Jerntæppet, men ogsaa paa denne Side af det.

Kommunismens Udfordring maa mødes af et levende, kristent Demokrati.

Den Kristnes Opgave er i Dag at gøre et væsentligt hedensk Samfund kristent — dets enkelte Medlemmer saavel som dets Organisationer. Dette er det positive og eneste varige svar paa Kommunismen. Det vil ikke ødelægges af Bomber og Tanks, ej heller af Kompromis'er. Kommunismen har sin Rod i et åndeligt Tomrum. Opgaven er at udfylde dette Tomrum ved at praktisere en levende Tro.

APROPOS

Den nye svenske Salmebog

I »Svenska Dagbladet« for 27. Sept. fandtes nedenstaaende interessante Anmeldelse af den nye katolske Salmebog. Anmeldelsen var skrevet af Knut Hagberg.

»Allerede for flere Aar siden udgav Monsignore Assarsson et Forslag til Salmebog for svenske Katolikker. Det var et dristigt Stykke Arbejde. De klassiske Salmer i vor svenske Kirkes Salmebog var taget med i stor Udstrækning. Desuden havde Assarsson paa fortræffelig Maade oversat en Række latinske Hymner og omskrevet og nydigtet middelalderlige svenske Lovsange.

Nu foreligger den autoriserede Salmebog for den katolske Menighed i Sverige. Det vældige Arbejde er stadig i Hovedsagen Monsignore Assarssons. Men naar hans Værk har kunnet fuldføres paa saa humanistisk og svensk en Maade beror det i sidste Instans paa Ærkebiskop Müller, denne betydelige katolske Biskop i Stockholm, om hvem lutherske Biskopper plejer at sige, at de sætter ham højere end de fleste af deres egne Kolleger. Denne Salmebog, »Cecilia«, har ud over sit egentlige Formaal meget at give

alle læsende Lutheranere og Litteraturhistorikere.

Vor svenske Kirkes Indsats i denne autoriserede katolske Salmebog er afgjort betydelig. Wallin og Franzén, Geijer og Runeberg forbliver ogsaa hos Katolikkerne de største Tolkere af kristen Tro paa svensk Tungemaal. Kardinal Newman sagde engang, at han følte det som en Smerte, at hvor katolsk England end kunde blive engang, maatte den klassiske engelske Litteratur stadig være kættersk. Det er et meget stort Skridt mod økumenisk Samarbejde, der er taget af Ærkebiskop Müller ved Autorisationen af »Cecilia«; vor svenske Salme er blevet almengyldig, katolsk. Assarssons litterære Præstation er beundringsværdig. Vel er han ikke nogen stor Digter, men han er en meget dygtig Oversætter; det han har laant fra luthersk Salmeskat betaler han rigeligt igen ved Forsvenskningen af latinske Hymner. Vor egen svenske Salmebog bør nu være, hvad den er, et Aarhundrede frem i Tiden; skal den en Gang fornyes, vil Assarssons Omdigtninger antagelig blive det væsentligste Bidrag.«

KRISTENDOMMENS KOMME TIL NORDEN

Vore hedenske Forfædre fik deres første Kendskab til Kristendommen under Vikingetog til fremmede Lande og senere gennem det fredelige Handelsamkvem. Kristne Købmænd fra Syd- og Vesteuropa kom til Norden og bragte Bud om den aandelige Revolution, der havde fundet Sted ude i den store Verden.

I 826 rejste den danske Konge Harald Klak til Byen Ingelheim ved Mainz for at søge Hjælp mod sine Fjender hos Kejser Ludvig den Fromme. Han lod sig døbe og gik ind paa Kejserens Betingelse for Hjælpen — at Harald vilde tage kristne Missionærer med hjem til Danmark.

Det blev Ansgar, en 25-aarig ung Munk fra Klosteret Ny Korvej ved Weserfloden, der tog mod Opfordringen til at følge med den danske Konge. Sammen med en anden Munk, Authbert, forkyndte han den kristne Tro for Danskerne og syntes at have Held med sig. Det varede dog kun et Aar. Den svage og ubetydelige Konge maatte forlade Landet, og de to Munke ligesaa. Ansgar bosatte sig imidlertid i Holsten og søgte derfra at lede Missionen. Da Hamborg blev Ærkebispesæde i 831, udnævntes han til Stiftets første Ærkebiskop. Danske og vendiske Børn blev oplært i en Skole, som Ansgar oprettede der.

I Danmark regerede nu Horik den Ældre, som forbød sine Undersaatter at lade sig døbe. I 845 sendte han en Flaade mod Hamborg og lod Byen plyndre. Imidlertid bedredes Forholdene atter. Ansgar blev udnævnt til Biskop i Bremen, og Kong Horik traf Biskoppen og fik et helt andet Syn paa Kristendommen. Det blev nu tilladt Danske at lade sig døbe, og Ansgar fik Lov til at bygge en Mariakirke i Hedeby (Slesvig). Da Horik døde, opstod kortvarige nye Vanskeligheder, men den nye Konge, Horik den Yngre, var ogsaa venligt stemt

og gav Tilladelse til Rejsning af en Kirke i Ribe.

Inden for disse gode Aar foretog Ansgar ogsaa en Rejse til Sverige, hvor en Høvding paa Mälar-Øen Björkö tog saa vel imod ham, at Ansgars Resultater i Sverige blev større end i Danmark. Her lykkedes det nemlig ikke at opnaa ret mange Omvendelser. Jordbunden maatte først grundigere beredes. Ansgar døde den 3. Februar 865 i Bremen. Med Rette kaldes han Nordens Apostel, og den danske Kirkes Grundlæggelse er hans Værk.

Fra Ansgars Død hengik næsten 200 Aar, før Kristendommen virkelig havde vundet Fodfæste i Danmark. Under Harald Blaatand (940—985) begyndte Omvendelserne at vokse i Antal, efter at Kongen selv omkring 960

Kong Haralds Daab
(Broncefrelse fra Tamdrup, o. 1200)

Ugebladets gamle Bogtrykker,

den tidligere Ejer af Mohns Trykkeri, Bogtrykker Julius Olsen, fylder den 10. Oktober 80 Aar. Ved sin Interesse for vor Presse og for katolsk Litteratur har Hr. Olsen altid været en Foregangsmand. I 1932 startede Bogtrykker Olsen en Indsamling til Fordel for en ny Kirke i Hørsholm, og netop nu ved hans 80 Aars Dag er man naaet saa langt, at Virkeliggørelsen af den gamle Tanke vil kunne ske inden for en overskuelig Fremtid. Både Ugebladet og Hørsholms Præst og Menighed slutter sig til Dagens Gratulationer med en hjertelig Tak og Ønsket om endnu en Række gode, lykkelige Aar.

Aabenraa-Sønderborg

Pastor J. Halatyn, der er Præst for Menighederne i Aabenraa og Sønderborg, beder os meddele, at han træffes telefonisk Aabenraa 3543, medens der ikke mere er Telefon i Præstegaarden i Sønderborg. Gudstjenestidene er ogsaa ændrede og er nu disse:

2. og 4. søndag i hver Maaned: Aabenraa, stille Messe Kl. 8. — Sønderborg, Højmesse Kl. 10. De øvrige Søndage: Sønderborg, stille Messe Kl. 8,15 — Aabenraa, Højmesse Kl. 10.

havde ladet sig døbe. I hans Regningsaar oprettede den virksomme Ærkebiskop Adalbert danske Bispesæder i Slesvig, Ribe, Aarhus og Randers. Paa Runestenen ved sine Forældres Gravhøje i Jelling lod Harald sig omtale som »den Harald, der gjorde Danskerne kristne«, og samme

Den hellige jomfru i middagsstunden

Af Paul Claudel

Det er middag. Kirken er åben. Jeg går ind.
Guds hellige moder, der er ingen bønner i mit sind.
Jeg har intet at bede om og ingenting at byde dig.
Jeg kom her alene for ved synet af dig, o moder,
at fryde mig.

Se dig og græde af lykke er det eneste, jeg vil,
vide, at jeg er din søn, og vide, at du er til.
Blot et ganske kort minut for livets larm at glemme,
i middagsstunden.

Være hos dig, o Maria, her, hvor du har hjemme,
skue dit åsyn, intet sige,
lade mit hjertes sang i sit eget sprog opstige,
lade mit hjerte synge, fordi det er helt fyldt,
mens jeg selv tier,
som en drossel, hvis sjæl strømmer ud i melodier.
Fordi du er skøn og aldrig kan synde,
fordi du er kvinden i sin genvundne ynde,

skabningen i sin tidligste glorie og sin højeste sødme,
sådan som Gud skabte den i dens skønheds morgenrødme.
Usigelig ren, thi Jesu Christi moder er dit navn,
han, som er den eneste frugt, håbet og sandheden,
i din favn.

Fordi du er kvinden, paradiset for den evige
glemte ømhedstrang,
du, for hvis blik, når det rammer mit hjerte,
lærernes dæmning sprang.
Fordi du har frelst mig, fordi du har frelst mit land,
Frankrig, vor fælles tanke, da det stod på afgrundens rand.
Fordi du kom, dengang alting var sort,
med håbets morgengry,
fordi du har reddet Frankrig engang påny,
fordi det er den dag i dag, og middagsklokkerne klinger,
fordi du er her for evigt,
ja, blot fordi du er Maria, blot fordi du er til,
o du Guds moder, min tak jeg dig bringer.

På dansk ved MAX LOBEDANZ
(i det nye hefte af „CATHOLICA“)

Sten bærer et Billede af den korsfæstede Frelser, det ældste nordiske Korsfæstelseshilde.

Ved Haralds Død var Landets Flertal blevet døbt. Men det var dog først paa Knud den Stores Tid, da engelske Biskopper og Munke i betydeligt Tal kom til Danmark, at man kan tale om et kristnet Danmark. Og selve Kirkeorganisationen i vort Land blev først til under Svend Estridsen, som knyttede Forbindelsen til Pavestolen.

Slutstenen af hele denne Udvikling var Oprettelsen (i 1104) af det danske Ærkebispesæde i Lund.

Biskop Jos. Brems 60 Aar Ordensmand

Mange hjertevarme Lykønskninger vil den 12. Oktober finde Vejen herfra til Belgien, hvor vor gamle Biskop, Hs. Excellence Mgr. J. o. s. B r e m s, i sit Otium kan fejre 60-Aarsdagen som Præmonstratensér. Det sjældne Ordensjubilæum vil ganske vist forløbe i al Stilhed, idet Biskop Brems selv har frædet sig enhver Form for Festivitas, men Danmarks Katolikker vil mindes Dagen med en varm Tak for den Gerning, som Mgr. Brems har nedlagt her hos os. Præget af rodfæstede, katolske Traditioner har Biskop Brems viet Danmark sin Ungdoms og Manddoms bedste Kræfter og søgt at udplante den katolske Arv, der er Livsbelingelsen for Katalicisms Trivsel. Kan hænde, at Jordbunden heroppe til Tider har været gold, men den Udsæd, der blev kastet i Aarene mellem de to Verdenskrige, faldt ikke udelukkende paa stenet Grund, og Biskop Brems kan i sit Otium se tilbage paa en Gerning, hvis Betydning ikke kan vurderes fuldt ud idag. Og dette er Baggrunden for danske Katolikkers Tak paa Jubilæumsdagen.

Sankt Knuds Gilderne

Chancer for at vinde udenlandsrejse

Det er vist ikke gået op for alle medlemmer af SANKT KNUDS GILDERNE, at de i år har mulighed for at få en større udenlandsrejse foræret.

Hovedkomiteen ønsker derfor med disse linier at gøre opmærksom på denne store chance og beder alle søgningeleddere og gildeledere om ved snarest lejlighed at gøre medlemmerne bekendt dermed.

Komiteen fik i sin tid 2 store rejser foræret og bestemte straks at udsætte dem som præmier at fordele ved lodtrækning mellem de medlemmer, som har betalt deres årskontingent for 1951 inden årets udgang. Ja,

mere forlanges der ikke, men det er naturligvis en forudsætning, at de respektive søgnekasserere indsender deres fulde årsregnskab i rette tid.

Det har været vort ønske på denne måde at få alle til at hjælpe med til at lette arbejdet for kassererne og derved tillige gøre det muligt for hovedkomiteen at fremme regnskabsafreggelsen til vikariatet.

Vi benytter anledningen til at meddele, at årets offerdag bliver den første søndag i november, altså den 4. november. Det er vort håb, at offerdagen vil blive modtaget med samme velvilje og interesse som i foregående år — dens betydning for vort vikariat er stadig meget, meget stor. Her kan vi alle ved små eller store gaver yde vort bidrag til fællesskabet.

„Casa di Santa Brigida“

Et skandinavisk Samlingssted

i det evige Rom

Hvert Aar paa den hellige Birgittas Fest samles de i Rom bosatte Skandinaver i Casa di San Brigida paa Piazza Farnese — ligesom de samles i Kirken St. Maria in Transpontina 19. Januar.

Den hellige Birgitta kom til Rom i Aaret 1349, og i de første Aar boede hun i et Palads, der tilhørte en Broder til den daværende Pave, Kardinal Hugins Roger de Beaufort. Senere modtog hun et Tilbud fra en velhavende Romerinde, Francesca Papazuri, om at kunne bo i hendes Hus, og her levede hun i nitten Aar, medens hun skrev sine berømte Revelationes. Hun døde samme Sted i 1373, og hendes Dødsværelse er nu omdannet til et smukt lille Kapel. Selve Huset har tjent skiftende Formaal. I Januar 1383 skænkede Francesca Papazuri, der havde beundret Birgitta, Huset til Vadstena Kloster, og Birgittas gamle

▲ Santa Brigida paa Piazza Farnese.

← Et Kig ind i Birgittinerindernes Kor.

Kapellan, Magnus Petri, modtog Gaven i Vadstena Klosters Navn. Det fik Navnet »Hospitale S. Brigittae de regno Svetia«, og ifølge Statutterne skulde man »modtage Fremmede, som kom fra Sverige, give dem Vin og Brød i tre Dage samt Seng og Husrum i en Uge.« Efter Reformationens Indførelse i Sverige kom der ikke længere andre Rejsende fra Sverige end katolske Flygtninge. Under Napoleonskrigene mistede Birgittinerinderne Huset, der omkring 1890 overgik til Karmeliterinderne. Men i 1931 fik Birgittinerinderne — ved Pave Pius XI's Bistand Huset tilbage, og idag er Casa di Santa Brigida et svensk Kulturcentrum i den evige Stad samt Samlingssted for de i Rom boende Skandinaver.

En hymne til takofret

65. Davidssalme

Gud hylde i denne salme som styrer af det israelitiske folks historie og som frelser i stor nød.

I. *Som indledning opfordres hele jorden til en lovsang for Gud, 1—4.*

1. Til sangmesteren. En sang. En salme.

2. Bryd ud i jubel for Gud, alle lande, lovsyng hans navns ære, lad hans pris være herlig.

3. Sig til Gud: Hvor ophøjet er ikke dine gerninger! For din vældige styrkes skyld må endog dine fjender hylde dig.

4. Al jorden skal tilbede dig og lovsyng dig og dit navn.

II. *Israels folk mindes udfrielsen af Ægypten og at hjælp fra Gud under hårde prøvelser (5—12).*

5. Kom hid og se, hvad Gud har gjort, vidunderligt er hans virke blandt menneskenes børn.

6. Hav forvandlede han til land, til fods drog de gennem strømmen; lad os derfor fryde os højlig i ham.

7. Han hersker i sin væld for evigt, på folkene vogter hans øjne, genstridige må ikke rejse sig mod ham.

8. I folkeslag, pris vor Gud, lad hans lovsangs toner lyde,

9. han, som gav vore sjæle livet, og ikke lod vor fod glide ud.

10. Thi du satte os på prøve, o Gud, i ild har du lutret os, som man renser sølv.

11. Du lod os falde i en snare, en tung byrde lagde du på vore hofter.

12. Mennesker lod du skride over vore hoveder, vi måtte gå gennem ild og vand, men du gav os igen lindring.

III. *Efter en nylig overstået fare indfrier folket sine løfter, bringer helofre og lovpriser Gud, som nådig belønner dets bønner (13—20).*

13. Med brændofre vil jeg betræde dit hus og indfri dig mine løfter,

14. dem, mine læber fremførte og min mund lovede i min nød.

15. Jeg bringer dig brændofre af fedekvæg og vædres offerduft, jeg offer okser tillige med bukke.

16. Kom og hør, lad mig fortælle jer alle, som frygter Gud, hvor meget han har gjort for min sjæl.

17. Til ham råbte jeg med min mund og priste ham med min tunge.

18. Havde jeg tænkt på ond i mit hjerte, da havde Herren ikke bøn hørt mig.

19. Men nu hørte Gud mig og agtede på min bedende røst.

20. Lovet være Gud, som ikke forsmåede min bøn og ikke tog sin harmhertighed fra mig.

Der kan næppe være tvivl om, at denne takkesalme blev til, da Gud på kong Ezekias' tid (701 f. Kr.) frelste Jerusalem ved et mirakel fra den største fare, da Assyriekongen med en vældig hær belejrede den hellige stad. En engel fra Herren slog i en eneste nat 180.000 assyrere, så den stolte konge skyndsomst måtte forlade landet og aldrig mere vovede at vende til-

bage til Palæstina. Jerusalems belejring var en overordentlig hård hjem-søgelse for det jødiske folk, men Gud var stærkere end al verdens fjender.

Hvad der skete dengang, er et billede på hele vor slægts forløsning ved Kristus. Her gælder et ord i Pauli breve: Hvad der skete med vore fædre, er et eksempel og en påmindelse for os. (I. Kor. 10). Glem da aldrig den lak, som du skylder Gud for alle hans velgerninger. Så vidt det står i din magt, sørg for, at også andre er taknemlige mod ham. — Udmærk dig ved en urokkelig tillid til din Fader i himlen. Han kan og vil hjælpe alle dem, der på rette måde beder ham om beskyttelse, hjælp og velsignelse. — Hvem der sætter sin lid til ham, bliver ikke til skamme. — Husk, at den bedste taksigelse, vi kender, er det hellige messeoffer, som uafbrudt frembæres fra solens opgang til dens nedgang til Guds ære. Benytter du denne store gave, så godt som du kan og Herren fortjener det?

F. K.

Raffinerede Metoder i den czekiske Kirkekamp

En Medarbejder ved det hollandske katolske Pressebureau har opholdt sig i nogle Maaneder i Tjecoslovakiet og udtaler efter at være vendt hjem, at de czekiske Kommuniste i deres Kamp mod Kirken anvender de mest raffinerede Metoder for derved at skabe Forvirring mellem de Troende, saa at de ikke længere er i Stand til at finde ud af, om de har med romertro eller kommunistiskvenlige Præster at gøre. Gudstjenestebesøgene er lidt mindre end tidligere. Om Ærkebiskop Berans Opholdssted udtaler paagældende, at han — i Modsætning til hvad de i Verdenspressen i de senere Maaneder publicerede Meddelelser gaar ud paa — til Stadighed er interneret paa Slottet Rozmital. Slottet er omgivet med Pigtraadshegn og bevogtes af stærke Politistyrker. Der er

ingen, der har været i Forbindelse med Mgr. Beran siden denne blev fjernet fra Prag.

Ønsker Prag „Konkordat“ med Rom?

I hele Tjecoslovakiet verserer i Øjeblikket Rygter om, at man i Prag ønsker Kontakt med Vatikanet. Det hedder i disse Meddelelser, at en Gruppe »patriotiske Præster« i nær Fremtid skal rejse til Rom for at indlede Forhandlinger om et »Konkordat« mellem den Hellige Stol og Regeringen i Prag. Delegationen siges at skulle ledes af Biskoppen af Leitmeritz, Mgr. Trochta. Men samtidig hævdes det tillige, at Mgr. Trochta ikke kan komme i Betragtning som Chef for Delegationen, fordi han ikke er »persona grata« i Rom som Følge af, at han har aflagt

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Jeg saa hende, da hun kom ud af Laden, hvor Edsnægteren havde læst Messe.« Og i samme Nu var Pigen omringet. Et Par Sansculotter vred hendes Arme om og vilde tvinge hende til at falde paa Knæ og bede om Forladelse. Men Pigebarnt svarede ganske roligt: »Ja, det er ganske rigtigt. Jeg var til Messe imorges, men det skal jeg vel ikke staa Dem til Regnskab for!« Og det, der nu skete, var ganske gruppvækende. Pohelen kastede sig over hende, sparkede hende, et Par Nationalgardister slog hende med deres Lanser og nogle Slagtere med deres Økse-skafter, og til sidst slæbte de hende

ind i Marielkirken, hvor de holdt hendes Hoved saa længe i et af Vievandskarrerne, at hun bestemt vilde være druknet, dersom ikke Kaptajn Carabin i sidste Øjeblik var kommet til og havde reddet hende. Hun var helt blaa i Hovedet og faldt nu sammen. Og derfor spørger jeg Dem, mine herrer: har vi Lov til at udsætte vore Troende for denne Fare?»

Men saa rejste Pastor Soyev sig og sagde:

»Mine herrer, jeg vil vende Spørgsmaalet om. Har vi Lov til at udsætte vore trofaste Katolikker for at miste Troen? Har vi Lov til at svigte dem og lade dem uden Kraft og Trøst netop nu i denne vanskelige Stund? Fejrede Præsterne i Oldkirken maaske ikke det hellige Offer uden at skele til Martyriet? Vi lever paany i en Forfølgelsestid. Vore Lader og Huler og Loftskamre, allevegne hvor vi læser den hellige Messe, det er vore Katakomber. Der styrker Herren sine Faar

og sin Hjord. Nægter man Menneskene det hellige Messeoffer, saa berøver man dem ogsaa deres Sjæles Kraft til at kæmpe mod den overmægtige Fjende!«

Og langt de fleste af de tilstedeværende gav deres Bifald til Kende. — Domkapitularen nikkede med Hovedet, men Jean Chartres tog paany Ordet og sagde:

»Men ogsaa Klogskab er en Dyd!«

»Ja, men der skjuler sig meget Fejghed bag den!« indføjede Soyev. Men Generalvikaren sluttede den Strid, der var ved at bryde ud, idet han sagde:

»Vi ved alle, at de to Brødre Chartres ikke hører blandt de fejge. De har begge givet os mange Beviser paa deres Mod og Tapperhed og Offervilje, og ingen har Ret til at mistænke nogen anden. Maa jeg nu forespørge Pater Dodain om hans Syn paa Sagen?»

Men denne svarede, medens en let Rødmen lagde sig over hans Ansigt:

»Jeg har selv engang af Fejghed af-

Eden til Regeringen. Man mener da, at Hvervet vil blive overdraget Ærkebiskoppen af Olmütz, Mgr. Matocha, der ikke har aflagt Eden. Disse Rygter holder sig haardnakket, og en af Regeringen indsat Domkapitular i Olmütz erklærer bestemt overfor Deres Korrespondent, at han inden længe skal ledsage Delegationen til Rom. Det er ligeledes ejendommeligt at konstatere, at Regeringspressen i Czekoslovakiet i nogen Tid har indstillet sin hadefulde Propaganda mod Kirken, og udelukkende indskrænker sig til at beskyldte den sidste pavelige Diplomat i Prag, Mgr. Verolini, for at være den egentlige Aarsag til det daarlige Forhold mellem de to Parter.

En plump Manøvre

I Virkeligheden drejer det sig om en ren og skær Manøvre for at skabe den størst mulige Forvirring og skade Kirken. Der er slet ikke Tale om at etablere et Konkordat. Da Vatikanet vel sagtens næppe vil tage imod en Delegation af ekskommunicerede Præster, kunde Regeringen i Prag bagefter med Rette hævde, at man havde været rede til en Forstaaelse, men at det havde været umuligt at komme overens med de »imperialistiske Krigsophidsere« i Vatikanet.

En enkelt Biskop i Frihed

Det fremgaar af den samme Beretning, at kun en eneste Biskop i hele Landet har fuld Bevægelsesfrihed. Det drejer sig om den 73-aarige Hjælpebiskop i Prag, Mgr. Eltschknr, der allerede paa et meget tidligt Tidspunkt stillede sig til Disposition for Kommunerne. Han rejser rundt i hele Landet og konfirmerer og præstevier Seminaristerne i de statsautoriserede Præsteseminarier. Hvad mere mærkværdigt er, er at samtlige de Biskopper, der for kort Tid siden aflagde Troskabseden, stadig sidder interneret i deres Boliger. Dette bestyrker den almene Mistanke om, at Biskop-

perne er blevet tvunget til at aflægge Eden ved hidtil ukendte Midler.

Det Pres, der uddøves paa Gejstligheden gennem Departementet for kirkelige Anliggender, vedvarer med uformindsket Styrke. De Præster, der vægrer sig ved at efterkomme Departementets Forordninger, underkastes haarde Forholdsregler. Hvor langt man faktisk er naaet i Czekoslovakiet, fremgaar af den Omstændighed, at samtlige Præster i Czekoslovakiet i Sommerens Løb har maattet gennemgaa et Kursus, hvor kommunistiske Funktionærer forelæste om Marxisme. Ved disse »Præsteeksercitier« — som de kaldes — afholdtes der ikke Gudstjenester.

Præster i Uranminerne

Af andre Meddelelser fremgaar det, at Præsterne i de czekiske Uranværker arbejder ni Timer i Træk. Der siges at være beskæftiget »Hundreder af Præster«, deriblandt Abbed Opasek fra Benediktinerabbediet Brevnov samt de ni andre Prælater, der sidste Aar i November blev dømt for paa-staaet Spionage og Landsforræderi. Disse Præster siges at maatte arbejde i Bjergværkerne i Joachimstal i Gruber, hvor Vandet naar dem til Knæene. De maa endvidere hver Dag deltage i en Times Træning i politisk Undervisning. Ernæringen er meget sparsom, og svigtende Arbejdsindsats medfører yderligere Afkortning i Rationerne. (KIPA)

»CATHOLICA«

Det nyeste hefte af vort udmærkede akademiske tidsskrift indeholder denne Gang bl. a. en kort orientering »Øst—Vest—og Kirken«, en artikel af Elisabeth de Godzinsky om Vladimir Solovjof samt et uddrag af Guardianis essaysamling »In Spiegel und Gleichnis«. Desuden de altid læseværdige Miscellanea (Arne Frost-Hansen)

I korte Træk -

Fire forskellige »Armé-Korps« staar idag i Vatikanets Tjeneste: Schweizergarden, de pavelige Gendarmere, Palatinergarden og Nobelgarden. Schweizergarden tæller 136 Mand, Gendarmekorpsen 150 Mand, Palatinergarden med sine to Batalioner henimod 500 Mand, medens den væsentlig af adelige bestaaende Nobelgarde tæller omkring et hundrede Medlemmer. (KIPA)

Oblatmissionærerne i det apostoliske Vikariat Whitehorse i det nordlige Kanada er nu trængt frem over Polarkredsen. De har gjort ni Dagsrejser op ad Yukon- og Porcupine-Floden og har efter at have tilbagelagt en Strækning paa over Tusind Kilometer tværs gennem det nordlige Yukon-Område og Kanada grundet en ny Missionsstation i Old Crow.

Vikariatet Whitehorse tæller idag 13 Missionsstationer med 27 Patres og 25 Søstre, der leder to Pensionater og et halvt Dusin Skoler. (CND)

Organel for den pseudo-katolske »Ungarns katolske Gejstligheds Landsfredskomite«, »Kereszt«, har offentliggjort den ny Liste over Cheferne for de ungarske Ordinariater, der officielt betegnes som »Navneliste over Lederne for Bispedommerne af latinsk og græsk Ritus«. Man søger tilsyneladende at forberede Oprettelsen af en af Rom uafhængig katolsk Nationalkirke. Biskopperne staar efter Ærkebiskop Grösz's Arrestation under skarp Opsigt af det politiske Polit og er fuldstændig isoleret fra Gejstligheden og de Troende. (CND)

Dronning Elisabeth af England har telegrafisk takket Pave Pius XII for dennes Deltagelse i Anledning af den engelske Konges Sygdom. (KIPA)

lagt Revolutionseden og er derfor ikke kompetent til at behjælp andre deres Mangel paa Mod. Men hvis De spørger mig, saa svarer jeg, at jeg selv vil fortsætte ned at læse Messe ogsaa i Fremtiden, og jeg takker Gud for, at han har givet mig Lov til at sone mit Fejltrin gennem Martyriet.«

Den tidligere Edsnægters Ord gjorde et meget dybt Indtryk paa Forsamlingen. Og Abbé de Bruneval fortsatte derpaa:

»Maa jeg maaske bede vor Medbroder Coudrin fremsætte sit Syn paa Sagen!«

Coudrin rejste sig langsomt, og i hans Øjne straaede en indre Glød, da han begyndte:

»Jeg er den yngste af Dem alle. Men min Mening kan sammenfattes i en eneste Sætning: Jeg vil ogsaa i Fremtiden læse Messe — ellers gad jeg nok vide, hvorfor jeg har modtaget Præstevielsen.«

Generalvikaren nikkede bejaende og sagde:

»Dette er ogsaa min Mening. Vi vil altsaa ogsaa fremtidig fortsætte med at frembære det hellige Messeoffer, omend vi maa være mere agtpaaagivende overfor alle Farer.«

I dette Øjeblik gik Døren op, og Babette traadte ind, ildrød i Hovedet.

»De Herrer maa meget undskyldte, at jeg forstyrre«, sagde hun forlegen, »men det er bedst, at De forlader mit Hus. Min Naboerske, som stod i Butikken, medens De kom ind, har faaet Mistanke. De ved jo, at der er udsat en Dusor, og min Naboerske vil vist meget gerne tjene Penge.«

Der blev Uro i Forsamlingen. Et Par af Præsterne sprang forskrækket op, men Generalvikaren sagde roligt:

»Lad os altsaa slutte. Vi gaar til vor Arbejde som tilforn. Men jeg vil dog ikke tvinge nogen, der mener at have en anden Mening end jeg.« Og idet han sagde disse Ord, kastede han et

Blik hen paa Brødrene Chartres. Men den ældste, Ambrosius, traadte hen til ham og sagde:

»Vi vil ikke udskille os af Fællesskabet. Vi vil vise Dem, at vi ikke er fejle!«

Og gamle Abbé Bruneval trykkede de to Præsters Hænder idet han sagte hviskede: »Det havde jeg ogsaa ventet af Dem!«

Men paa samme Tidspunkt gik der en lurvet klædt Person gennem Garderne i Monthernage. Hans Ansigt var magert, furet af Sorg og Savn, men i hans Øjne lyste der dog en Glød, der genspejlede en stille, hjertelig Glæde. Og samtidig med at han lod Blikket passere de fattige, straaclædte Rønner, der mødte ham paa hans Vej, saa saa han paa hvert af de legende Børn, der løb forbi ham, som om han i deres Træk søgte Genkendelse, ret som et Menneske, der efter en lang Udlændighed vender tilbage til Hjemmet.

(Fortsættes)

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

ROSENKRANSEN

Vor tid har brug for mennesker, som er i stand til at tænke selvstændigt. Vi burde kunne slappe af, åndeligt talt; vi burde kunne besinde os, orientere os i tilværelsen, roligt overveje vor stilling i tiden, vort forhold til vore medmennesker, til vort arbejde. Vi burde have stille stunder hver dag: morgen- og aftenbøn kunne blive disse stilhedens øer, hvis de ikke blev ved med at være rent mundtlige, vanemæssige remser.

Rosenkransen skal være en stille, rolig dvælen ved Jesu liv, lidelse og forherligelse, set med Marias øjne, oplevet med hendes rene hjerte. Her kan vi lære at orientere os med Kristus som vejleder. Et led af rosenkransen, hver dag i oktober, enten alene eller sammen med familien eller gode venner, ville kunne føre os nærmere til Kristus og gøre os rolige for Guds åsyn. Således ville vi i det mindste disse få minutter i døgnet være os selv, selvstændige, kristne personer.

Kristus har altid brug for ungdommen

(fortsat fra sidste nr.)

Tro ikke, at I uden Ham kan løse et eneste problem, selv om det er ganske betydningsløst. Forøvrigt er intet uden betydning for en kristen — all har evighedsværdi!

Han vil give jer en klar viden om, hvad I er: en udødelig sjæl, som ikke lever alene, men som er omgivet af mange andre sjæle, over hvilke I har magt i det onde eller i det gode. Når nåden bliver mindre i jer, bliver den også mindre i de mange, som støtter sig til jer. Hvis I brænder af kærlighed til Kristus, vil mange varme sig ved den ild, og mange vil modtage det lys. Hvis syndens mørke kommer i jer, vil det gøre dem blinde, som I nu lyser for, og på den dag, hvor I ikke mere brænder af kærlighed, vil mange dø af kulde.

Frygt ikke, at Kristus vil domme jer til et liv i kedsomhed og uvirksomhed. Han vil netop vække jer til dåd. Der til er I udvalgt blandt alle unge i jeres alder. Han forpligter jer til at »bære jeres hjerte i hånden«. Jeres lidenskaber skal ikke herske over jer, men I skal tumle dem, som man tumler fyrige heste.

KRIST KONGE FEST

Nu varer det ikke mange uger, før vi skal fejre festen for Kristus, vor Konge. Igennem flere år er vi unge på denne dag kommet sammen for at fejre den sammen. Det er jo en dag med et særligt indhold for os, idet den faktisk fortæller om det, der er væsentligt for os og for vort arbejde både i hverdagen og i foreningerne.

Vi har jo gjort Kristus til vor Konge. Ham er det, vi vil tjene i alt, hvad vi foretager os; på arbejdspladsen, i hjemmet og i foreningen.

Det er altså ikke så mærkeligt, at vi kommer sammen på denne dag, for sammen med hele Kirken i Danmark, ja i hele verden at love troskab mod Ham, som først viste os sin kærlighed. Men Han nøjes ikke med at modtage vore løfter, så snart Han ser vor

Synden bringer sløvhed, vanemæssighed. Synden »mekaniserer« livet. Kristi venskab sønderbryder ondskabens triste kæde. Det påfaldende i en syndig vane er dens ensformighed. Hvor synes vejen lang, når vi går fremad i mørket!

I går i et klart lys, men ikke uden anstrengelse, senere måske endda ikke uden svære kampe. At elske Kristus er at foretrække Ham, og den, der siger »foretrække«, hentyder til tvivlens usikkerhed, til en svær kamp, somme tider til en fornægtelse... Kristus selv varslar om, at Han er kommet for at kaste ild på jorden og for at adskille. Nej, I må ikke hvile jer, I, hvem jeg henvender mig til. Kærlighed er aldrig hvile. Kristi leve-regel er ikke en række indskrænkninger, forbehold eller forbud. Hvis den var det, ville et ungt og levende hjerte ikke kunne trives eller vokse der.

Det skal siges, at disse leve-regler indbyder jer til at praktisere jert væsens hele kærlighed, og at der dertil kræves, hvad i verdens øjne er det største vovestykke: at overgive sig uden forbehold — betingelsesløst.

På verdens falske og flotte slagord: »Ungdommen varer ikke ved«, synes Kristus til svare: »Ungdommen varer evindeligt«. Et menneskes alder bestemmes af dets synder. Hvorvidt et menneske er opslidt, kan ses på dets sjæl.

Unge, Kristi Venner, det afhænger af jer, om vor ungdom vil vare evigt. Det ligger endnu indenfor jeres rækkevidde at opnå, at I en skønne dag ikke ligner den modne mand eller den olding, der bringer Kristus et hjerte, som verden ikke længer har brug for, fordi den har taget al dets ungdom og ynde, et hjerte, som kun er en sørgelig rest.

gode vilje, kommer Han til os for at give os al den hjælp, vi har brug for, for at kunne holde vore løfter. For Han ved meget bedre end vi, hvor svært det er, og hvor megen hjælp vi har brug for hver dag for blot at kunne tjene Ham lidt bedre end før. Og derfor har vi også gjort det til en skik, at vi sammen modtager den hellige Kommunion, for på den allerbedste måde at modtage Ham og Hans hjælp.

Selvom det er lettest for dem, der bor i København og i dens nærmeste omegn, at mødes i større tal, så er det jo ikke en fest for os alene, tværtimod. I alle sogne landet over, bør vi unge samles. Og kan det ikke lade sig gøre, at vi alle steder slår os sammen med andre byer om en fælles fest, så kan vi da selv feste, der hvor vi bor.

Men festen skal forberedes i tide. Lad jeres præst holde et foredrag for jer om festens betydning, arranger fælles morgenbord og frokost og find på noget spændende til dagen.

Dagen er en stor festdag for os. I alle Nordens lande vil de unge katolikker mødes og sammen vil vi hykle den Konge, som først af alle fortjener, at vi følger Ham.

Vel mødt i...

Århus: To. 11. kl. 19,30: Tur til Ole Rømersobservatoriet. Vi mødes ved kirken.

Horsens: To. 11. kl. 20,00: Klubfest med munter underholdning og pølsegilde.

Jesu Hjerter sogn: Lø. 6. kl. 19,30: Anker Tiedemann fortæller om »De gode gamle ægyptere bleve ej begravne«. Derefter reportage. Hver-anden tirsdag, første gang ti. 9. kl. 19,30 studiekreds om troskæren ved pater Samuelson. Tilmelding.

Lyngby: Lø. 6. andagt i kapellet. Sø. 7. Reciteret messe med fælleskommunion.

Nyborg: To. 11.: Studiekreds: Paven og arbejdsrådspørgsmålet.

Ordrup: Ti. 9.: Pastor Geertz Hansen fortæller om Jehovas Vidner.

*

Husk at indsende jeres mødemeddelelser! Selvom I måske arrangerer møder uden at sende »Stafetten« meddelelse herom, må I ikke glemme, at det er interessant klubberne imellem at se, hvad de andre foretager sig. — Og husk også at indsende meddelelserne rettidigt, d.v.s. senest 14 dage før mødet, og til den rigtige adresse, nemlig: Oluf Bohn, Bistruplund 19, Birkerød.

Vel mødt i den nye sæson!

Kolding

Slakteriudsalget

Haderslevvej 7. Tlf. 1951 - 1952

I. Kl. Okse, Kølve- og Svinekad
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Kllnik

Roskilde

Mønsterbageriet

Olsogade 17. Tlf. 1365

anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

All i Isanretninger og DeSSERTer

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Flemming Kieler: Ægteskabet som Sakramente
53 s., kr. 2.25 (duplikeret).

Forfatteren beskriver det sakramentale ægteskabs samliv som den almindelige vej til hellighed, idet mandens

og kvindens legemer her bliver instrumentet for den overnaturlige kærlighed, der former og danner det indre menneske. Hermed bliver samlivet en funktion af Kristi kærlighed og ikke - som det ofte opfattes - et halvt uværdigt supplement til ægtefællernes åndelige forening.

Flemming Kieler:
Forlæsningsværket i Ægteskabet
48 s., kr. 1.75 (duplikeret).

I denne pjece gennemgås den psy-

kologiske side af ægteskabet. Efter at have forklaret menneskets tilstand før syndefaldet, beskriver forfatteren de kræfter, der bevæger sig i den faldne natur, og disses sammenspil. Herfra kommer han ind på forholdet mellem ægtefællerne og forklarer, hvorledes samlivet går til grunde, når viljen til selvudfoldelse rettes mod det skabte i stedet for mod Skaberen.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDDGADE 67 KØBENHAVN · PALÆ 4777

Aabenraa	Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN	
Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 · TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik	Jasmunds Klosk og Papirhandel
Andersen og Meyers Eft. <i>Otto Larsen</i> · Rainsherred 31 · Telf. 2530 <i>Lys · Kraft · Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Brug BAK SØRENSENS Briller SØNDERGADE 2
Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 · Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Johs. Sørensen Centralvarme · Sanitære Installationer · Gas- og Vand- Anlæg · Blikkensla- geri · Telefon 2540	Chr. Johansen Søndergade 9 · Telf. 3322 <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 · Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Tapeter og Malerverer <i>Claudi Hansens Eftf.</i> Jernbanegade 3 · Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner
Wilh. Krüger aut. Elektro-Justitiær Kildemarksvej 36 · Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme	Støt Annoncørerne!	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)
T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 1478 (fl. Lin.) Trælast og Bygningsartikler Femøvej	A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker & Tømmermester</i> Tagensvej 2 · Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 · Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Ewald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 · Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Ll. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 · Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn · Telefon 1420	V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober:

7. S. 21. Søndag e. Pinse.
(hvid) Rosenkransfest (1099--116);
2. Bøn: Søndagen (744), 3.
Bøn (kun i st. Messer): St.
Markus (1099), 4. Bøn (kun
i st. Messer): St. Sergius, St.
Bacchus, St. Marcellus og St.
Apulejus (1099); Præf. (522);
sidste Ev.: Søndagens (746).
8. M. St. Birgitta (1102--117); 2.
(hvid) 2. Bøn: St. Thereses Oktav
([195]); alm. Præf. (525).
9. Ti. St. Johannes Leonardi
(hvid) ([46]); 2. Bøn: St. Thereses
Oktav ([195]), 2. Bøn: St.
Dionysius, St. Rusticus og St.
Eleutherius (1103); alm.
Præf. (525).
10. O. Oktav af St. Therese af Jesus-
(hvid) barnet ([194]--115); 2. Bøn:
St. Frans Borgias (1105);
alm. Præf. (525).
11. T. Jomfru Mariæ Moderværdig-
(hvid) hed ([97]--118); Præf.
(522).
12. F. Feria (744--73); uden Gloria
(grøn) og Credo; 2. Bøn: Om de
helliges Forbøn ([120]), 3.
Bøn: Efter frit Valg; alm.
Præf. (525).
13. L.† St. Edvard, Konge af Eng-
(hvid) land (1106); 2. og 3. Bøn
som Fredag; alm. Præf.
(525).
14. S. 22. Søndag e. Pinse.
(grøn)

Søndag den 7. Okt. afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen, den danske katolske Kirkesag.

Corrigendum in Ordine: Die 12. Oct., F6, prohibentur Missæ vol. priv. lectæ ac Defunctorum quotidianæ lectæ, et omittitur Or. Fidelium.

Academicum Catholicum

Sønd. 7. Kl. 9 Messe, Østerbrogade 7. D. Travelur, medbragt Frokost.
Lørd. 13.—Tirs. 16. Lejr i Asserbo. Tilmeldelse senest d. 8. til Eva 1577 (bedst efter Kl. 18).

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Sohat Kielberg
Mynstervej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

Gælder det rejser?

- da henvend Dem trygt til os. Vi har 30 års erfaring med arrangement af individuelle rejser og selskabsrejser af hvilke kan nævnes de officielle fællesnordiske pilgrimsrejser til Rom 1950.

Vi anbefaler os fremdeles med høflig og faglig ekspedition af

alle billetter til originalpriser - tog, skib, fly, bus, søvovogn etc. - selskabsrejser - akkordrejser - pilgrimsrejser - skole- og foreningsrejser - kurophold og rekreationsrejs-ruddvandring - hotelreservationer - pasvisering, valuta etc.

JØRGENSENS REJSEBUREAU

Jernbanegade 7 - Kbhvn. V. Tlf. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Lørdag den 6. og Søndag den 7. Oktober Kl. 15-22 afholdes der, under Protektion af Hendes Kongelige Højhed Prinsesse MARGRETHE AF BOURBON,

BASAR

i Sankt Annæ Skole, Dr. Elisabeths Allé 3 (ved Sankt Elisabeths Hospital)

SKIBET ER LADET MED?

Mange Boder, Tombolaer og Attraktioner - Underholdning og Forfriskninger

KOM OG SE!

Indførelse i troslære

for ikke-katolikker fra 2. oktbr. hver tirsdag aften kl. 8 pr. Stenogade 4, røde sal. Adgang gratis for alle.

Sct. Mariæ Kirke
Jens Jesøensvej

»Maria Rosenkransdronning«
Møde Onsdag d. 10. Okt. Kl. 19,30 i Forbindelse m. Rosenkransandagten.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemorøgegaardvej 4 - Tlf. C. 11.313

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 - Tlf. Am. 2780

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

St. Dominicus' 3. Orden

Møde hos St. Elisabethsøstrene paa Kastanjevej Torsd. 11. ds, Kl. 19½.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde : Allehelmsgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Nykøbing F.

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenvæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

Middelbo Outzen
 NYKØBING-FALSTER

Ligkistelager

Manfred Kudsk

Skolegade 11
 Telefon 889
 Alt vedrørende Begravelser
 ordnes smukt og billigt

H. Askholm Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
 de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.
 Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Stassaniseret Sødsmæk

Tlf. 668

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Berner Malermester

Qedsøvej 21
 Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompani

Kul . Kokes . Cinders
 Nykøbing F. Tlf. 626—945
 Lev. til de kat. Institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Plekebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
 de katolske Institutioner

Johannes Kring

Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser
 Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og
 Oasmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F. Tlf. 511

Odense

Kør med TAXA
 TELEFON 4700

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Køb
 hjemmelavet Chokolade i
 „ELITE“
 Hjallesøvej 21 Vestergade 9

Frederiksens Fiskesalg

Odense . Tlf. 8552

Alle Aarstidens Fiskesorter føres
 Lev til Sct. Josephs Ho-pital

H. C. Christensen

Hjallesøvej 24 . Telefon 8563
 Ligkiste- og Begravelsesforretning
 Alt vedr. Begravelser ordnes.
 Snedker ved Sct. Josephs Hospital

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanigade 39 . Telefon 4895
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

C. M. Rasmussens Eftf.

E. Rasmussen og L. Jensen, Giarmestre

Overgaden 29 . Telefon 1117

Lev. til Sct. Josephs Hospital og
 Kirken

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

i LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Knud V. Mørk

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Gør Deres indkøb i

blomsterforretningen „Sara“

Hjallesøvej 10

Telefon 5154

Køb Deres Blade i Kiosken
 ved Hospitalet

Svendborg

L. Larsen & Søn

Malermestre

Brogade 10 Telefon 1016

Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital

Niels Madsens Maskinsnedkeri

Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197

Lev. til de katolske Institutioner

Einar Sørensen
 SYDFYNS BRILLE-OPTIK
 BANEPLADSEN SVENDBORG

BRILLER - URE

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Erik Storm A. Bøgeskovs Eft.

Alt i Kolonial . Vin . Konserver

Møllergade 71 . Tlf. 1044

Svendborg Ligkistemagasin

v. Hans Nielsen og Søn
 Katolske Begravelser

Fruestr. 10, Tel. 264 . H. Nielsen jun. .priv. Tlf. 1864

Reserveret

Brødrene Franke

v/ Arne Jeppesen

1. Kl.s KØD OG PAALÆG

Telefon 218

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Kulkranen

Frederiksgade 2

Telf. 1410 og 172

C. K. Hansen

exam. aut. gas- og vandmester

Kullinggade 10 . Tlf. 489

Udfører arbejdet for de katolske institutioner

En Sjettedel af Jordens Befolkning er Katolikker

Ifølge statistiske Oplysninger fra UNO tæller Kloden idag 2 Milliarder 378 Millioner Beboere, hvilket i Sammenligning med 1920 er en Stigning paa 554 Millioner. Fordelt paa de fem Verdensdele ser Tallene saaledes ud: Afrika 198 Millioner, Amerika 321 Millioner, Asien 1 Milliard 254 Millioner, Europa 593 Millioner og Australien 12 Millioner. Den katolske Kirke tæller i Øjeblikket 400 Millioner Tilhængere, hvilket vil sige, at en *Sjettedel af Jordens samlede Befolkning er Katolikker.* (KIPA)

Polske Jesuitter dømt

Jesuitterpaterne Rostworowski, Nawrocki, Górczko, Stanowski og Goldriwni er blevet idømt fra 7—12 Aars Fængsel paa Grund af deres »fjendtlige Aktion mod det folkedemokratiske Polen og deres Samarbejde med den anglo-amerikanske Nyhedstjeneste. *(KIPA)*

Klosteret San Julian e Santa Basilia i Nærheden af Sarria blev for nylig fuldstændig ødelagt af en *Kæmpebrand.* Ilden forårsagedes af en Eksplosion i Klosters Destilleri, hvor en Munk blev dræbt og to andre livsfarligt saaret. Klosteret hørte til Spaniens berømteste Kulturminde mærker og rummede et uerstatteligt Bibliotek. (CND)

URBI ET ORBI

Frankrig fejrer St. Mikael

Hele Frankrig fejrede i Lørdags paa sædvanlig højtidelig Vis den *Hellige Mikæls Fest.* Særlige Højtideligheder afholdtes i det berømte gamle Benediktinerabbedi Mont Saint-Michel ved den franske Vestkyst, hvori bl. a. deltog Ærkebiskoppen af Reims, Kardinal Rogues, talrige Biskopper og Abbeder samt franske Faldskærmsjægerafdelinger. — Efter Pontifikalmessen mindedes de faldne franske Faldskærmsjægere, hvis Skytshelgen St. Mikael er. (CND)

I velunderrettede Kredse indenfor det tyrkiske Udenrigsministerium regner man med snarlig Optagelse af *diplomatisk Forbindelse mellem Tyrkiet og den Hellige Stol.* Den tyrkiske Regering paatænker at udnævne en katolsk Gesandt ved den Hellige Stol.

Rosenkransbøn i Radio

Nu i Oktober bedes *Rosenkransen for første Gang i den belgiske Radio.* I Oktober er det Governøren for Provinzen Limburg, Rappe, der beder for over Stationen Hasselt, 14. Oktober er det Cyklerytteren Biek Scholte, 21. Oktober en Bjergværksarbejder, og 28. Oktober Biskoppen af Liège, Mgr. Kerkhofs. — 6. Oktober beder Biskoppen af Brügge, Mgr. Lamiroy, Rosenkransen over Stationen Courtrai. (KIPA)

Messe for Kirken i Østeuropa

I Søndags celebreredes i Westminster-Katedralen i London en højtidelig *Pontifikalmesse for den forfulgte Kirke i Østeuropa.* I Gudstjenesten deltog den engelske Lordseglsbevarer, Inden- og Udenrigsministeren samt talrige Medlemmer af det diplomatiske Korps og begge Parlamentets Huse. (CND)

Situationen i Kina

De kinesiske Kommunisters Udvisning af den apostoliske Internuntius i Kina, Ærkebiskop Riberi, udgør en Milepæl i Forsøget paa at omdanne Landets Kristne til et politisk Instrument til egne Formaal uden offentligt at fornægte den engang proklamerede Religionsfrihed. Endnu har ingen anden udenlandsk kirkelig Person været Genstand for en tilsvarende Behandling.

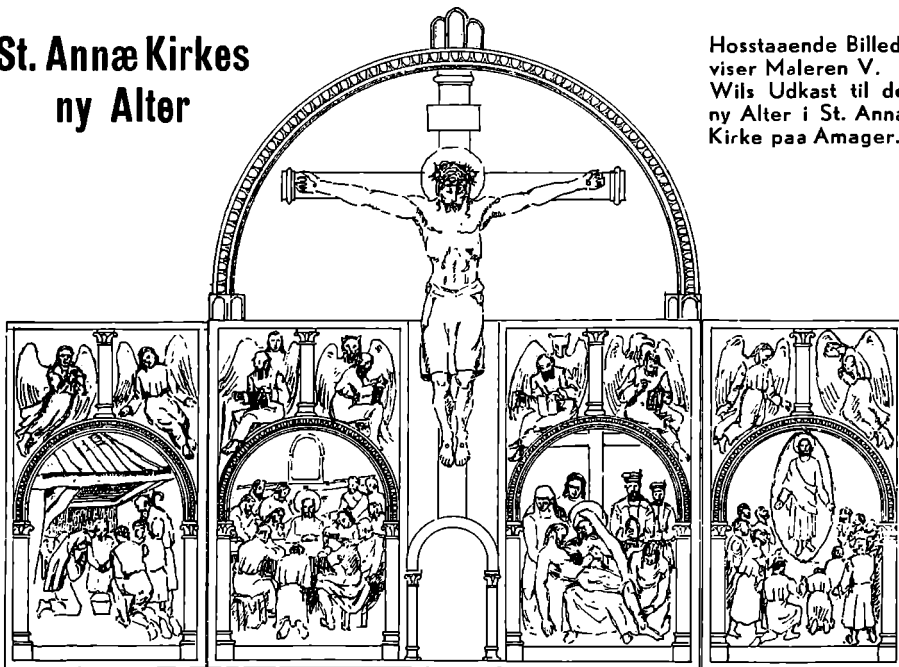
Den kommunistiske Indstilling over for Kirken kom først rigtigt frem i Fjor, da en Gruppe — iøvrigt ikke-katolske — Kristne havde en Samtale med Premierminister Chou En-lai. Denne vendte sig paa dette Tidspunkt meget skarpt mod alle udenlandske Missionærer og betegnede dem »Spioner for Imperialisterne«, og siden da har Peking ustandselig forsøgt at komme det kristne Fællesskab i Kina til Livs. Og da har man selvfølgelig først og fremmest Opmærksomheden henvendt paa den katolske Kirke. Et af Klagemaalene mod Ærkebiskop Riberi gik ud paa, at han var »yderst fjendtligt indstillet overfor den patriotiske Reformbevægelse, som ærlige Katolikker har dannet i den Hensigt at bekæmpe Imperialisternes Udnyttelse af den katolske Kirke«.

Enkelthederne i Anklagerne mod Ærkebiskoppen minder slaaende om dem, der rettedes mod Kardinal Mindszenty i Ungarn. En Konflikt mellem Kommunismen og Katolicismen i Kina var uundgaaelig før eller senere. Medens alle øvrige Missionsforetagender i Kina først indledtes i Begyndelsen af 19. Aarhundrede, lagdes Grunden til den katolske Missionsvirksomhed allerede af den navnkundige Jesuit Pater Matteo Ricci.

Trods skiftende Skæbne og mangehaande Forfølgelser er Kirken i Kina vokset støt og roligt, og i 1937 talte den over tre Millioner Medlemmer. Der var i Tidens Løb oprettet tre førsteklases Universiteter, nemlig i Peking, Tientsin og Shanghai, og spredt over hele det himmelske Rige fandtes der et Utal af Skoler, Sygehuse og Børnehjem. Efter al Sandsynlighed resulterer Aktionen mod Ærkebiskop Riberi i, at samtlig udenlandske Missionærer udvises af Landet, men i den sidste Menneskealder er Antallet af indfødte katolske Præster vokset støt og roligt — og de vil velsagtens kunne forblive i Landet.

St. Annæ Kirkes ny Alter

Hosstaaende Billede viser Maleren V. Wils Udkast til det ny Alter i St. Annæ Kirke paa Amager.

Katolsk

14. Oktober 1951
99. Aargang
Nr. 41

Ugeblad

Den ny Salmebog

Andreas Hofers Land

Spejdere graver paa Eskilsø

Br. P. Thyssen død

Truman: Korstog for Freden

Det er en bekendt Sag, at Skoleradioens Udsendelser aflyttes meget. Det synes at godtgøre Ledelsens Sans for haade et interessant Emnevalg og en velegnet Behandlingsmaade. De smaa pædagogiske Fiduser, ved hvis Hjælp man lokker Stoffet ind i Skolebørnenes Interessekreds, viser sig heldige ogsaa overfor Husmødre og andre voksne Lytter, der aabner for Radioen i Formiddagstimerne.

Skoleradioen er imidlertid ikke altid klar over, at den som Skoleradio ogsaa har andre Forpligtelser ud over den pædagogiske Tilrettelæggelse. Den kan ikke være en »farlig« Radio i den For-

stand, Raadsformand Bomholt tager dette Udtryk. Det kan være udmærket, at Radioen ellers giver Ordet frit og (i hvert Fald i Princippet) giver Plads for alle Anskuelser, saa den enkelte Radioudsendelse kun staar for Talerens Regning. Skoleradioens egentlige Publikum er imidlertid p. Gr. af sin Alder afskaaret fra at kunne lytte med den sunde Kritik, som er »Farlighe-

dens« Forudsætning. Børnene faar disse Udsendelser som Led i Skolens Undervisning og forholder sig til dem som til Autoriteter. Derfor skal Skoleradioen holde sig til Objektiviteterne og ikke kunne give Anledning til saglig Kritik paa dette Punkt.

Skoleradioen maa ogsaa være paa Linie med Skolens øvrige Bestræbelser i Retning af udvidet Objektivitet, specielt i Historieundervisningen. Skolen bestræber sig for, bl. a. i Skildringen af Nordens indre Skærmydsler, at anlægge mere objektive Synspunkter end tidligere. Kirkehistoriske Lærebøger har ogsaa forladt den polemiske Indstilling og søger at skildre f. Eks. den katolske Kirke saaledes, at der ikke fra dens Side berettiget kan indvendes noget mod Fremstillingen.

Paa begge disse Punkter forsynder Skoleradioen sig imidlertid hyppigt. Vi vil kun nævne Skildringerne af vor Kirke, men Kritikken kunde udvides til andre Felter ogsaa. Hvert Øjeblik hører man i Skoleradioen vor Kirke omtalt paa en Maade, der røber den blanke Uvidenhed. Naturligvis er Taleren i god Tro og gentager blot, hvad han — forhaabentlig i en fjern Fortid — fik doceret paa Seminariet. At det er pinegalt, ved han ikke, men Skoleradioen burde vide det — eller den burde i hvert Fald sikre sig, at det ikke er det, ved i Forvejen at indhente kompetente Folks Udtalelser.

Skolescenen har i mange Aar baaret sig saadan ad (andre Teatre fornuftigvis ligesaa). Lærebogsforfattere ringer i Tvivlstilfælde op og sikrer sig mod Blamager ved at spørge. Hvorfor gør Skoleradioen det ikke? Vi forlanger ikke Honorar for det, vi beder heller ikke om at faa katolsk »Propaganda« smuglet ind i Radioen. Vi synes blot, at Skolebørn har Krav paa rigtig og nøjagtig Besked og vil gerne bidrage med vor Hjælp. I Telefonbogen (Navnebogen) staar de katolske Kirkers og Institutioners Navne samlet paa et Sted. Skoleradioen kunde ikke faa det lettere.

KRISTUS
I BJERGENE
(Se Artikel
om »Andreas Hofers
Land« inde i Bladet).

Munkemel

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4

København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Start Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A Amager 6390.
Leverandør til de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KBK
Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

TIL AL VASK og RENGJED

We-Fe
PRODUKTER

Worning & Petersen

absolut

ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Den nye salme- og bønnebog

Medlem af salmebogskommissionen, kantor B. Husson, giver på vor opfordring nedenstående oplysninger om kommissionens arbejde

Salmebogen er menighedens bog og skulle derfor gerne være af den beskaffenhed, at menigheden holder af den og med glæde benytter den, ikke blot ved gudstjenesten i kirken, men også ved den private andagt i kirken og i hjemmet.

Dette er det grundlag, på hvilket salmebogskommissionen har arbejdet, og mange afgørelser er blevet truffet med dette for øje. Men samtidig har kommissionen haft sin opmærksomhed henvendt på forskellige rørelser inden for kirken i andre lande, rørelser, som kunne få betydning ved udarbejdelsen af den nye udgave. Kommissionen har navnlig studeret en bevægelse, der i så stor udstrækning som muligt søger det nationale sprog anvendt ved gudstjenesten.

For at skabe mulighed for, at alle med virkeligt udbytte kan deltage i gudstjenesten, har man i forskellige, specielt germanske lande efter længere tids forsøg af Rom fået tilladelse til i vid udstrækning at gøre brug af nationalsproget, både i messen og ved sakramenternes forvaltning.

Vor gamle kirke lider så vist ikke af forkalkning; det så vi fornylig ved ændringen af påskelørdags-liturgien. Til gengæld kaster den sig ikke ud i hasarderede forsøg, men tillader dog ændringer, endog dybtgående, efter nærmere at have prøvet dem og fundet dem formålstjenlige.

Den nye udgave af salmebogen er, ligesom 1944-udgaven, inddelt i 3 afsnit: Gregoriansk sangbog, Salmebog og Bønnebog. For de 2 første afsnits vedkommende er der kun foretaget udvidelser og hertil anvendt de ledige numre, således at 1944-udgaven kan benyttes. Derimod er det 3. afsnit, Bønnebog, blevet helt omarbejdet i overensstemmelse med de af vore præster fremførte ønsker og med den i andre lande gennemførte form.

Derfor har det ikke været muligt blot at genoptrykke 1944-udgaven, og udgivelse af et tillæg, hvilket man tænkte på en overgang, var ikke praktisk gennemførligt. I øvrigt må det understreges, at 1944-udgaven var et forsøg, som skulle gennemprøves. Som bekendt fik bogen et helt andet udseende end sine forgængere. Det var nemlig biskoppens ønske, at gudstjenesterne skulle have et mere liturgisk præg, set fra menighedens side. Ved indførelsen af en afdeling gregorianske messer, hymner o.l. var det hensigten at få menighederne til selv at synge den latinske højmesse og gregorianske sange ved eftermiddags-andagterne.

Mange steder var man, på grund af manglende korstøtte, henvist til at benytte danske sangmesser, hvilket betød, at sådanne menigheder aldrig kunne få en rigtig højmesse. I de år, der er gået, har det vist sig, at man flere steder er begyndt at synge den

gregorianske højmesse som menighedsmesse, en udvikling, der forhåbentlig vil blive fortsat og udvidet.

Med hensyn til eftermiddags-andagterne kan man vist godt være enige om, at de efterhånden havde fået et stereotypt præg. Det var derfor biskoppens ønske, at man ved at synge gregorianske sange og, navnlig, ved at synge det latinske komplet skabte nogen variation.

Også på dette område er der sket en glædelig udvikling. Ganske vist kneb det for menigmand helt at sætte sig ind i det latinske komplet, idet det, selv om der fandtes en oversættelse på dansk, var vanskeligt for ham at få det fulde udbytte af denne så smukke samling bønner.

Dette førte til, at man, i øvrigt i samklang med, hvad der skete i andre lande, gerne ville have komplet på dansk. Med biskoppens tilladelse blev da komplet oversat til dansk, og forsøget på at synge det gjort i Sakramentskirken og siden mange andre steder. Den nye form for komplet har vist sin levedygtighed, og kommissionen fandt derfor anledning til at foreslå, at man gik lidt videre ad denne vej, og i den nye udgave af salmebogen optog nogle flere danske tekster til gregorianske melodier. Resultatet er blevet, at man foruden komplet vil finde Store Gud, de 4 litanier og en række af Davids salmer med dansk tekst til gregorianske melodier.

Foruden den 18. messe er det gregorianske afsnit udvidet med forskellige hymner, som f. eks. Salve Virgo, sangen, der benyttes ved valfarten til Åsebakken. Desuden findes sange, der benyttes i liturgien og har været savnede. Endelig bringes også messetonerne, således at menigheden kan svare præsten under højmassen både på festdage og ved feriemesserne.

I 1944-udgaven blev antallet af danske salmer sat ned, idet man var af den formening, at der ved indførelsen af komplet og de latinske hymner ikke ville blive brug for så mange danske salmer. Udviklingen har imidlertid vist, at der alligevel var trang for flere salmer, hvorfor antallet er blevet væsentligt forhøjet. Ligesom ved det gregorianske afsnit er de ledige numre blevet anvendt og udfyldt med salmer, dels af katolske og dels af ikke-katolske forfattere.

Spørgsmålet om optagelse af salmer af ikke-katolske forfattere er gammelt. Allerede i 1918 blev spørgsmålet diskuteret. I 1944 var spørgsmålet atter på bane. Nu viser de nyeste udgaver af de katolske salmebøger i Norge, Sverige, Tyskland og Schweiz, at man der i endda ret stor udstrækning har optaget salmer af ikke-katolske forfattere. Som følge heraf har kommissionen ikke haft betænkelighed ved at foreslå biskoppen, at man optog et antal af disse salmer.

Fra kommissionens side har der væ-

ret gjort et stort arbejde med disse salmer. Således har man undersøgt originalteksterne, og i flere tilfælde fundet, at disse hedre gav udtryk for katolsk tankegang end de tekster, der nu findes i de almindelig anvendte salmebøger. Endvidere har man nøje gennemgået de enkelte tekster, og hvor der var mulighed for at kunne fortolke indholdet i en ikke ønsket retning, har man enten helt undladt at tage salmen med eller har udeladt de pågældende vers.

Måske nogen vil spørge, hvorfor sådanne salmer i det hele taget skal tages med. Dertil kan svares, at de pågældende salmer giver udtryk for fundamentale katolske trossandheder, iklædt en poetisk form, som giver dem stor værdi og medvirker til at gøre salmebogen til en virkelig dansk salmebog. Dertil kommer, at hidtil har mange af vore salmer haft et katekisk præg, man kalder dem ligefrem »Katekismus-salmer«. Vi har længe savnet egentlige lovprisningssalmer, og dem får vi nu.

I slutningen af salme-afsnittet bringes 3 sæt danske sangmesser. De er først og fremmest beregnet på menigheder, hvor det er umuligt at gennemføre den latinske højmesse, men de kan også anvendes i kirker, hvor man foruden højmassen ønsker en sangmesse. I 1918-udgaven fandtes en hel del danske sangmesser, men man havde det indtryk, at menigheden ved disse messer passede sin sang og præsten sin messe, uden at der var nogen rigtig kontakt. Dette har man nu søgt ændret derved, at menigheden ved Evangeliet, Præfationen, Pater noster og Velsignelsen med slutningsevangeliet svarer præsten på latin. Derved håber man at have skabt den fornødne samhørighed.

Det 3. og sidste afsnit i bogen »bønnebog« er inddelt i 3 underafsnit, Den hellige messe og ritualer, Kirkeåret og Private bønner. For den hellige messes vedkommende er teksten således indrettet, at den foruden at kunne anvendes til privat brug, kan benyttes som reciteret messe på latin og som fællesmesse på dansk, enten med eller uden forbeder.

I ritualerne er der foretaget en række væsentlige ændringer. I overensstemmelse med andre af Rom godkendte ritualer bedes kun de bønner, der hører til selve meddelelsen af sakramenterne, på latin. Alle øvrige bønner bringes på dansk. Ved de latinske bønner er desuden anført den danske oversættelse. Foruden de til ritualerne hørende bønner bringes også en række læsninger og bønner, som præsten kan benytte, såfremt han måtte ønske det. Dette er gjort for at skabe en værdig ramme om det sakramentale, og der er næppe nogen tvivl om, at det vil have sin betydning, ikke mindst ved meddelelsen af sygekommunionen og de syges salvelse, at ceremonien former sig som en lille gudstjeneste, forståelig for alle. I øvrigt er denne nye og gennemgribende ændring resultatet af mangfoldige erfaringer, som forskellige landes præster har gjort under deres arbejde rundt om i sognene. I den nye udgave er der taget

hensyn til de særlige forhold, der gælder herhjemme.

Afsnittet »Kirkeåret« er ændret derhen, at langt de fleste bønner er omarbejdet til vækselbønner mellem præst og menighed. Dette er gjort ud fra ønsket om, at menigheden også ved eftermiddags-andagterne i så høj grad som muligt tager aktivt del i gudstjenesten. Antallet af bønner til Allrets Sakramente og Jomfru Maria er efter et praktisk talt censtemnigt ønske fra præsternes side blevet væsentligt forøget (til næsten det tredobbelte). Endvidere er der optaget et antal almindelige lovprisningsbønner, overvejende bestående af Davids salmer.

I afsnittet »Private bønner« er foruden de almindeligst forekommende bønner, morgen- og aftenbøn o.s.v. optaget skriftle- og kommuniionsbønner, der naturligt hører hjemme i dette afsnit.

Samtidig med udarbejdelsen af de forskellige afsnit er der foretaget en omfattende gennemgang af sproget,

der mange steder trængte til at forbedres.

Til slut vil jeg gerne have lov til at fremsætte en personlig bemærkning.

Som nævnt i indledningen er salmebogen menighedens bog og skulle meget gerne blive det i virkeligheden. Kommissionen har fra sin side gjort, hvad der stod i dens magt, for at få bogen så alsidig og populær som muligt. Men skal menigheden have det rette udbytte af bogen, må der gøres noget herfor. Jeg kunne således tænke mig, at man benyttede salmebogen som grundbog i studiekredse, således at deltagerne ad denne vej fik et levende indtryk af Kirkens liturgi og de mange berigende tanker, der ligger bag de forskellige handlinger. Også på menighedsmøder kunne man omtale de enkelte afsnit, eventuelt med samtaler bagefter. Dertil ville der være en kærkommen lejlighed til at lære de forskellige melodier, både messens og salmernes. Hvor mange katolikker kender bønnerne ved de syges salvelse? for at tage et eksempel.

B. Husson.

NOTER

Fællesandagt for Mariakongregationerne

Efter overenskomst afholdes der hvert år en fællesandagt for alle kongregationister i Storkøbenhavn.

Denne fællesandagt finder i år sted søndag den 14. oktober kl. 19,30 i Jesu Hjerter kirke, Stenosgade 4, Kbh. V., og alle kongregationister opfordres til at møde for i hvert fald denne ene gang om året at manifestere fællesskab under Guds Moders auspicer.

Det er allerede en tradition og en smuk tradition endda, og det er af værdi midt i en rodløs, gudløs og materialistisk verden, at stå vagt om de åndelige værdier, hvorved alene verden atter kan bringes på fode.

Pladsmanglen i Ugebladets Spalter

tvinger os til paany indtrængende at anmode alle, der indsender Meddelelser til Offentliggørelse om at sammentrænge disse Meddelelser samt at fremsende dem i god Tid. Det er ikke »ond Vilje«, der ligger bag, naar vi ikke er i Stand til at bringe disse Meddelelser in extenso, men simpelt hen et Pladsspørgsmaal — og Tidspunktet for, hvornaar Meddelelsen er Redaktionen i Hænde.

Andreas Hofers Land

Det er ikke godt at vide, om Lærerne er oplagt til at lege Skjul. Og skulde de være det, er det ikke sagt, at de vilde finde mig. Dersom jeg nævner nogle Bynavne saasom Bozen

Brev fra Sydtyrol fra Steph. Wevers SMM

(alias Bolzano), Brixen og Meran, vil det sikkert sætte dem paa Sporet. Men derfor har de ikke fundet mig endnu. For jeg befinder mig ikke i nogen af de nævnte Byer, men i en Landsby, som jeg selv forgæves har ledt efter paa detaljerede Kort. En Landsby i 1200 m's Højde, der slet ikke kan naas kørende. Kun smalle, stenede Veje — af den Slags, »der til Himmels gaar« — fører op til Kirke og Præstegaard, der troner paa en særskilt Bakke med

Løb ofret Ferier og Week-ends til For- del for Ruinerne.

Men Anstrengelserne kan heller ikke siges at være uden Held. I Øjeblikket er Murene afdækket en Meter hele Ruinen rundt. Skibet og Koret er ryddet i samme Højde. I Taarnet er Pudsen ualmindelig velbevaret, og man kan se Begyndelsen til Buer eller Hvælvinger. Skibets Nordindgang (Kvindeindgangen) er ogsaa velbevaret, idet den staa med skarpe Kanter. Taarnet og en hel Del af Skibet og Koret er bygget af Fraadsten, og under Udgravningerne støder man tit paa store Blokke af henholdsvis Fraadsten og Granit, der under Kirkens Formald er styrtet ned i Rummet.

Arbejdet er langtfra fuldendt endnu, men det fortsættes i 1952 og 53. Man regner med, at man i 1953 er naaet til Gulvet. Murenes Højde skal der- efter udlignes — og man vil have endnu et Monument fra den katolske Tid i Danmark.

Udsigt til en Arena af Bjergtoppe. Vejenes Sten og Klippepartier er af den Slags, der stædig holder paa deres Karakter og Form, saa den gaaende maa rette sig efter dem, hvis han ikke vil risikere at brække Benene. Og fra hvilken Side De end vil nærme Dem denne sydtyrolske Bjergrede, maa De ikke skele til Urel, ej heller have Vrøvl med Hjerte eller Lunger. De maa endvidere regne med, at Sommersolen her Syd for Alperne stadig ikke er taget paa Efteraarsferie, men tværtimod efter en ret fugtig Sommer nu har travlt med at faa Druer og Figner til at blive saftige og søde, endnu bortset fra de Skyer af Nødder og Kastanier, Blommer, Æbler og Pærer, der følger Dem ikke blot op til Kirken, men ogsaa — om det skal være — et Par Hundrede Meter højere, hvor jeg fra Vinduet kan se Bøden, der er ifærd med at høste Hveden —. Men eet kan De regne med: der er Skygge allevegne, og naar De er ved at segne om af Træthed, staa der bag de nærmeste Kastanietræer et Bondehus, og ved Huset en Bænk, hvor De kan tage Plads uden at bede om Lov. Og de fleste Steder vil De ikke blot faa et hjerteligt *Grüssgott*, men ogsaa — nu er det rigtigt nok en Præsts Erfaring — en Snaps, fordi De saadan transpire-rede, og dernæst en kvart Liter Rødvin, for at have noget at transpirere af. —

Men fremfor alt vil De mellem disse sydtyrolske Bjerge bedre end i Byerne lære Egnens sande Ansigt at kende og

Katolske Spejdere udgraver

KLOSTERRUINER PAA ESKILSØ

Udfor Jyllinge ligger der midt ude i Roskilde Fjord en lille, nu ret ubemærket Ø, *Eskilsø*. Paa Øens nordlige Del laa der i 12. Aarhundrede et Augustinerkloster, til hvis Abbed Absalon i 1165 indsatte den franske Kannik Vilhelm fra St. Genevieve i Paris. Ruinerne viser, at der har levet et Klostersamfund paa Øen, men allerede i 1175 flyttedes Klostret til Æbelholt, vest for Hillerød. Da Klosteret og Kirken derefter stod ubenyttet hen, overtog Egnens Beboere Stedet, som dog efterhaanden forfaldt, og lidt efter lidt blev Ruinerne til en tilgroet Høj.

I 1928 gik Nationalmuseet i Gang med at afdække det øverste af Murene, men de blev hurtigt dækket til igen, da man ansaa Ruinerne for temmelig værdiløse.

I 1951 fængede Interessen for Ruinerne hos de københavnske Rover-spejdere. De fik Tilladelse og Instruksion af Nationalmuseet og paabegyndte Arbejdet med at afdække Murene. De katolske Rovere gik naturligvis mest op i Arbejdet, da Kirkeruinen jo er et Minde fra den katolske Tid i Danmark, og adskillige Rovere har i Sommerens

stifte Bekendtskab med et sympatisk Folkeslag. I Byerne har Italienerne i tre Aartier beflittet sig paa at sætte deres Præg paa alting. Jeg skal som Gæst lade være med at yppe Kiv i fremmed Hus. Italienerne, — det ved Gud — er saamænd i mange Henseender fortrinlige Folk, som vi Nordboer vist alle er mere eller mindre forelskede i. De er Kunstnere, der ikke behøver at lede efter Stil, for de har den i sig gennem Aartusinder, og de er besat af Skaberglæde. Der er ogsaa gode Grunde for deres Landhunger, navnlig siden der blev sat Stopper for deres Ekspansion i Afrika. Men iøvrigt siden Døden lammede Diktatorens muskuløse Arme, og Kriegen for Italiens Vedkommende endte som den gjorde, er der skabt taalelige Kaar for det østrigske Mindretal syd for Brenner. Nu har disse Sydtyroler i det mindste Lov at være her. De kan endda ugenert tale deres Modersmaal, uden at risikere at faa Klø for det. Og de maa saa smaat begynde at synge deres egne Sange — med nogle Undtagelser selvfølgelig som Sangen om Andreas Hofer! Men der skal, som sagt, ikke rippes op i det, der giver sig til at bløde, saa snart man rører

ved det. Lad mig hellere dyppe Penen i det festlige Solskinslys, der staar ind ad Værelsets høje Vinduer og faa noget af det fælles italiensk-sydtyrolske Himmelblaat med i mit Brev.

Det blaa Forklæde - Ægthedens Mærke

At disse Bjergboere er Tyroler og Østrigere af Oprindelse, har ingen nok saa drastiske Forholdsregler formaaget at forandre. Det skyldes sandsynligvis Trykket udefra, at de i den Grad er blevet ved at være, hvad de var. Pigerne kendes paa den Krans af lyst Haar, som de bærer paa Issen; Drenge og Mændene foruden paa den uadskillelige Hat paa deres blaa Forklæde. Første Morgen, et Par Knægte mødte i Sakristiet med et saadant Forklæde mellem Jakke og Benklæder, troede jeg, det var Tømmerlæringer. Men jeg blev snart belært om noget andet, da ogsaa Sakristanen mødte i samme »lenne«. Saadanne blaa Forklæder gaar de her alle med, fra de kan staa oprejst i et Par Bukser, og indtil de puttes i Graven, alle med Undtagelse af Præsten og Skolelære-

ren. Og hvem, der ikke har det Forklæde paa, er enten »Welsch« (Italiener) eller »herrisch« (Bymenneste). Kun om Søndagen ses Forklædet ikke, for da kommer Folk i deres fineste Puds — der skal en kvindelig Pen til at skildre Kvindfolkets Silkekjoler og brogede Halstørklæder — gaande ad de snoede Veje ned fra Bjergene, forsvinder i Dalen ind under Kirken, for at mødes paa Kirkegaarden, hvor de begynder med at stænke Vievand paa deres kære Grave. De er ikke støjende, naar de staar saadan i Klynger — Pigerne og Knøsene hver for sig — ikke højroastede som »die Welschen«. Maaske sparer de paa Pusten til deres to à tre Timers lange Hjemvej. Eller ogsaa til Schubert-Messen, som de synger i Kor, hvis ikke der er Anledning til Udfoldelse af Blæsere og Strygere og Solister. Kirken — i den samme frodige Barok som Nord for Grænsen, med et Mylder af forgyldte Engle og Helgener i folkelige Former og Farver, er altid fyldt om Søndagen. Den staar heller aldrig tom om Hverdagen, selv om Messen finder Sted saa tidligt som Kl. fem om Morgenen. Disse Bønder er nemlig morgenduelige og tager Morgenstunden dens Guld ud af Munden. Om Sommeren ringer Kirkeklokken Kl. fire til Morgenhøn; *Belläuten* kalder de det; ved Vintertide er det en Time senere. Er der Tordenvej om Natten, som det var Tilfældet sidste Uge, saa skal Degnen ud af sin gode Seng og ringe Klokkerne, om saa Klokken er tolv eller to om Natten. Og ve ham, hvis han skulde sove fra sin Embedspligt; saa vilde der vanke Skænd i Stedet for Hvede til ham ved den aarlige Høstindsamling. Men Degnen sover ikke fra noget som helst; han er af samme gode Legering som hele dette hærdede Folkeslag. Og all, hvad der staar i Forbindelse med Gud og hans Tjeneste, er for disse Mennesker det primære. *Vorherre i Forgrunden.*

I disse klare Højder, som Fabriksrøgen ikke naar op til, er det ikke lykkes nogen Arbejderbevægelse at formørke Folkets Sind og at ødelægge deres Udsyn til Evigheden. Her staar Evangeliets Ord ved Magt: »Hvad gælder det Mennesket, om han vinder hele Verden, men tager Skade paa sin Sjæl?« Her er Evighedsværdierne stadig højt i Kurs. Her leves Livet under Guds Øje. De verdslige Myndigheder mærkes der ikke meget til. En enkelt Karabiniere kan her have sin Gang for at se til, at der ikke bliver brændt Snaps, eller at Gederne ikke gaar i Skoven. I sidste Tilfælde er han endda villig til at se til den anden Side, naar der bliver skænket en tilstrækkelig stor »Stampfl« og serveret et fingerdykt Stykke Flæsk. Til daglig raader her kun een Herre: det er VORHERRE, men han raader saa ogsaa afgjort over alt og alle. Det er ikke den sækulariserede Verdens fjerne Guddom, som nogle faa i Smug beder til; her er det Ordet, der er blevet Kød og har boet iblandt os. Alle vegne staar der store Vejkors, og enhver, der gaar forbi, tegner smaa Kors: paa Panden, Munden og Brystet. Paa nogle af disse Kors med realistiske Fremstillinger

▲ De blaa Forklæder

★ Vejen op ad mod Højderne

af den Korsfæstede er der under Kristusfiguren anbragt et Skilt med en Baare og Guds Øje i en Trekant. Det er de saakaldte »Todesrøsten«, d.v.s. Kors, ved hvilke man ved Ligfærd holder Pause og beder fem Fadervor. Allevegne oven over Dørene ses de tre med Kridt prentede Bogstaver af de hl. Trekonger: 19 * M * K * B * 51. Og da jeg forleden standsede for at passiare med en Bonde, der med et Par hvide Okser pløjede en næsten vertikalk Mark, saa jeg, at der midt paa Dyrenes Aag foruden Aarstallet var anbragt Kristusmonogrammet. Hist og her er der blevet rejst Votiv-Kapeller som Tak for, at Gaarden blev sparet for Bombardement eller at Far eller Søn efter saa og saa mange Aars Fravær vendte hjem fra Krig og Fangenskab. — Paa et saadant Vor Frue af Lourdes Kapel i Nabolaget læste jeg følgende from-naive Tekst:

Mit kære Barn, hvorhen fører din Vej? Ved du, at din Mor, det er jeg. Elsker du mig, som jeg elsker dig, saa hold ind og hils paa mig.

En patriarkalsk Verden, hvor Familier med ni-ti Børn stadig er Reglen, og hvor Lykke og Fred stadig har Indfødsret. —

Jeg kommer i Tanke om, at jeg har lovet Frk. Ursula — Kirkebakkens eneraadende Hushjælp — at vogte hendes Ko. Og nu er Solen ved at gaa ned over Bolzano, saa det bliver ikke saa slemt mere med Fluor og Bremsler. Nede fra Stalden kalder Koen allerede paa mig. Og Geden, det hornede Uhyre, staar vist bag Staldøren, rede til at smutte fra mig, saasnart jeg viser mig. Men det er trods alt mig, der bestemmer, hvor vi skal paa Gæs, nemlig dér, hvor jeg har Udsigt til Dolomiterne. De er skønne, naar Aftensolen forgylder deres lakkede Gavl. Det er »et Slot i Vesterled« lige saa konkret som fantastisk. Og saa vil jeg staa og lytte efter Kobjælderne og Piskesmældene fra Dalen, indtil Kirkeklokkerne forkynder, at nu er det Slut med Dagen.

Br. P. Thyssen S.J.

in memoriam

Br. P. Thyssen S.J. ved St. Andreas Kirken paa Ordrupshøj er afgaaet ved Døden efter et Par Maaneders Sygdeleje. Br. Thyssen, der er født i Rhinlandet, indtraadte i Jesu Selskab i 1881 og kom to Aar efter til Danmark, hvor han knyttedes til St. Andreas Kollegiet paa Ordrupshøj. Det var et heldigt Valg at sende denne begavede Broder til Danmark, og for Br. Thyssen var det en meget stor Sorg, da Portene i 1920 lukkedes for steds. Kollegiet og dets Omgivelser, Ordrup By, Øresund og Skoven elskede han, og ingen kendte Dyrehaven som han. Efter Kollegiets Lukning sendtes Br. Thyssen til Stenosgade, men vendte nogen Tid efter tilbage til sit kære Ordrupshøj, hvor han har boet siden.

Paa Kollegiet var Br. Thyssen en af baade danske og udenlandske Elever meget afholdt Lærer, hvis Kærlighed og Godhed var kendt fra den ene Generation efter den anden. Med varm Interesse fulgte han sine Drenge fra den tidligste Barndoms første Skoledage til de som Studenter forlod Gymnasiet. Han var den fødte Pædagog, for hvem Kærlighed og Opofrelse var

det hørende Led i al Gerning. Da jeg ved Aarhundredskiftet kom paa Kollegiet som Kostskoleelev, blev jeg modtaget af Br. Thyssen, som med kærlig Haand førte mig ind i den store fremmede Verden, som Skolen var for den lille Dreng, en Modtagelse og Velkomst, som jeg den Dag idag er taknemmelig for. Paa hans Sovesal oppe under Taget, hvor de smaa sov i Alkover, formede der sig et hjerteligt Familieliv i Modsætning til den meget strenge Justits paa de stores Sovesale.

Nu har denne begavede og kærlige Ordensbroder lukket sine Øjne, 89 Aar gammel. Han var den sidste, der var tilbage af den gamle Garde. De gamle Præster kendte ham og satte ham meget højt, og over det ganske Land og i Udlandet sidder endnu mange gamle Elever fra Skolen paa Ordrupshøj, for hvem Br. Thyssen er et af de smukkeste Minder fra deres Skoletid. Vi røres ved den Tanke, at en af de bedste Lærere fra Barndomstiden fik Lov til at leve saa længe, og vi vil med Taknemmelighed mindes alt det gode og kærlige, som enhver af os har mødt hos ham. Han kastede ved sin Person Glans over Ordenskaldet, han var en af de store i Missionen, dengang der var Grøde og Sammenhold i det katolske Danmark.

Br. Thyssen kunde 18. Oktober have fejret sit 70 Aars Ordensjubelium ved en stor Festlighed. Nu vil vi, hans Venner, Præster og gamle Elever følge ham til det sidste Hvilested. Han vil aldrig glemmes. Hans Orden fik inden Døden kom takket ham ved en Hilsen fra Pater General og Provincial. Br. Thyssen var alle Dage saa beskedent og holdt sig altid i Baggrunden, men han skal vide, at vi altid med Tak vil mindes, hvad han har været for os, og hvad han i Stillehed har udrettet gennem saa mange Aar for den Kirke og Skole, han viede sit Liv og Gerning. Oppe paa Ordrupshøj vil han blive stedet til Hvile opad den Kirke, han elskede saa højt.

Alfr. Silcowitz.

HERDER'S Forlag fylder 150 Aar

13. Oktober i Aar har det ansete tyske katolske *Herder-Forlag* i Freiburg bestaaet i 150 Aar. — Verlag Herder grundlagdes i 1801 i Meersburg ved Bodensøen men flyttede allerede i 1808 til Freiburg. Lidt efter lidt udvikledes det til at blive det repræsentative tyske katolske Forlag, hvis Publikationer har fundet Vej langt ud over Tysklands Grænser, og en lang Række ypperlige religiøse og videnskabelige Publikationer — deriblandt det fremragende Leksikon »Grosse Herder« — bærer idag Mærket »Verlag Herder«.

J. B.

UGEBLADETS FEUILLETON

42.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Med eet gav det dog et Sæt i ham, og han trak Hatten længere ned i Panden. Paa den anden Side af Gaden kom Sakristanen Claude Pascal ham i Møde.

»At jeg dog ogsaa netop skulde komme denne Vej,« tænkte den fremmede ved sig selv og vendte om. Men Claude blev staaende og stirrede som forstennet efter den fremmede.

»Men — det er jo, det er . . .« mumlede han hen for sig og gloede efter den Fremmede, der hastigt fjernede sig.

Hovedrystende fortsatte han imidlertid. Men saa blev han staaende, vendte om, sneg sig efter den fremmede og saa ham lige netop forsvinde

ind ad Døren til Fru Bernards Grønthandel.

»Ja, tænkte jeg det ikke nok!« grinte han haanligt. Og saa skyndte han sig igen af Sted, men denne Gang til Poitiers.

Oppe hos Præsidenten for Kriminalretten stod der samtidig en Kvinde, som for kort Tid siden havde staaet i Babettes Forretning. Hun berettede om, hvad hun havde oplevet.

»Det lyder i høj Grad mistænkeligt,« sagde Jean Planier, medens hans Læber fortrak sig til et hæsligt Grin. —

»Det kunde lyde paa, at vi skulde til at gøre et godt Kup. Det er uden Tvivl Edsnægttere, der har været samlet i Strygerskens Hus. Sæt vi kunde gribe hele Bundtet paa een Gang. De har gjort Nationen en stor Tjeneste, Borgerinde!«

Men Angiversken var noget forlegen, inden hun fik fremsat Ordene:

»Ja, men hvordan er det med Dussøren? Det er dog 50 Francs pr. Hoved, ikke?«

»Naturligvis skal De have Pengene, naar Aktionen giver Resultat,« smilte Præsidenten.

»Jeg har nu ikke gjort det for Pengenes Skyld,« fremstammede Kvinden lidt forlegen.

»Nej, nej, det forstaar sig,« afbrød den frafaldne Præst. »Jeg er nok klar over, at det var af Fædrelandskærlighed!«

»Ja, naturligvis,« stammede hun. Og i samme Øjeblik traadte der en Betjent ind i Værelset. Han medbragte en Person, der ligeledes kom for at give en vigtig Meddelelse. Det var Claude Pascal, Sakristanen fra Montbernage.

»Naa, hvad nyt?« spurgte Præsidenten, der allerede kendte Sakristanen som en ægte Sansculotte.

»Pastor Pruel er i Montbernage,« sagde Claude hæsblæsende. »Jeg har

EN FESTHYMNE MED EN BODSPRÆDIKEN

80. Davidssalme

A. *Opfordring til med jubel at fejre nymåne- og lovhyttefesten.*

1. Til sangmesteren. Samme melodi som ved vinpersefesten. Af Asaf.

2. Jubel for Gud, vor hjælper, råb med fryd til Jakobs Gud.

3. Istem salmesang, lad pauken lyde, den liflige citer samt harpen.

4. Stød i hornet på nymånedagen, ved fuldmåneskin, på vor højtidsdag.

5. Thi således er det vedtægt i Israel, et påbud fra Jakobs Gud.

6. Dette gjorde han til lov i Josef, da han drog mod Ægyptens land.

B. *Et ord fra Gud selv.*

I. *Herren minder om sine velgerninger.*

6 c. Jeg hørte et sprog, som jeg ikke kendte:

7. »Jeg fried hans skulder fra byrden, hans hænder slap for lastkurven.

8. Du råbte i nøden, og jeg udfriede dig, jeg svarede dig fra den tordnende sky, jeg prøvede dig ved Meribas vand.

9. Hør mit folk, jeg vil formane dig; Israel, om du dog ville høre på mig.

10. Ingen anden Gud må findes hos dig, og ingen fremmed Gud må du tilbede.

11. Jeg er Herren, din Gud, som førte dig ud af Ægyptens land. Luk din mund vidt op, og jeg skal fylde den.

II. *Herrens klage over de ulydige; hans løfte om beskyttelse og velsignelse til de lydige.*

12. Men mit folk hørte ikke min røst, og Israel adlød mig ikke.

13. Derfor overlod jeg dem til deres hjertes forstokkelse, så de vandrer efter deres egne råd.

14. Gid mit folk ville høre mig, og Israel vandre mine veje.

15. Straks ville jeg kue deres fjen-

der og vende min hånd mod deres modstandere.

16. Herrens avindsmænd ville smigre ham, og deres skæbne ville være evindeligt.

17. Men mit folk ville jeg nære med hvedens fedme og mætte med honning fra klippen.»

Denne salme giver et begreb om de jødiske festers religiøse betydning.

Israelitterne samledes på disse dage ikke blot til gudsdyrkelse, men blev også indtrængende mindet om de forpligtelser, som var givet med festernes genstand og årsag. Lovhyttefesten var den muntreste af alle de store højtider. Derfor skulle alle musikinstrumenter bruges til at fremkalde den rette feststemning, som hos de kristne kirkeklokkerne og orglet. I festens oktav blev Moseloven læst op for det forsamlede folk, og Guds store velgerninger i fortiden blev kaldt i erindring.

I vers 6 c. optræder salmisten ganske brat som profet, der har hørt Herrens stemme og nu meddeler den Allherhøjstes egne ord. Disse minder om lovgivningen på Sinai (vers 10—11), og når der siges, at Herren ville fylde munden (vers 11) med hvedens fedme og honning, der flyder så rigeligt, at den drypper fra klipperne (17), så er dette billedligt sprog, der symboliserer alle de gaver, som Gud har lovet sit folk.

Også hos os skal vore kristne fester være det middel, der stiller vore troshejmlichkeiten for vort indre øje. Et folk, der ikke fordyber sig i sin fortid og ikke elsker den, gør dermed sit første skridt på vejen til undergang. Kristendommen har sine livsrødder i de sandheder og kendsgerninger, som vore hellige bøger beretter om. Der finder vi de forbillerede, de tilskyndelser og den kraft, der sætter os i stand til at forme nutiden således, som det kristne navn kræver det.

F. K.

J korte Træk -

Ærkebispedømmet Wien tæller i Øjeblikket 3.065.000 Sjæle, fordelt paa 597 Sogne. (KIPA)

Til Marts 1953 kan de hollandske Katolikker fejre Hundredeaarsdagen for Oprettelsen af det katolske Hierarki i Holland. (CND)

I sidste Uge aabnedes den 15. franske eukaristiske Kongres i Nimes under Forsæde af den pavelige Legat, Kardinal Micara. Indbyggerne i Nimes beredte Kardinalen en stormende Modtagelse. Højdepunktet var den eukaristiske Højtid, hvori deltog over 50.000 Børn fra alle Egne af Frankrig. (CND)

Den belgiske Primas, Kardinal van Roey, har billiget Planerne for Oprettelsen af en »Dronning Astrid« Skole i Gøteborg. Skolen er en Gave fra belgiske Børn til Børn i Gøteborg. (CND)

Pave Pius XII har tildelt Sultanen af Zansibar Pius-Ordenens Storkors. (CND)

En Niece til den i 1942 afdøde japanske Storamiral, Yamamoto, Brigitte Yamamoto, er for nylig blevet ikklædt som Ordenssøster i et fransk Kloster. (KIPA)

Den langt ud over Tysklands Grænser kendte katolske Forfatterinde Gertrud von le Fort, runder 11. Oktober de fem og halvfjerds. (CND)

Cistercienserordenens Generalabbed, P. Matthæus Quaternber, der residerer i Rom, er i Øjeblikket paa Visitationstog gennem Tyskland og vil muligvis ogsaa aflægge et kort Besøg i Danmark. (CND)

lige mødt ham, og jeg ved, hvor han er.»

»Det vilde ikke være nogen daarlig Fangst,« hvislede den frafaldne Præst hen for sig. »Det er vel nok en fin Dag idag, vel at mærke for os, ikke for Edsnægterne. Og pludselig blev han ildrød i Ansigtet. Det var, som om Satan for ham i Livet, han tøvede et Øjeblik, men saa knyttede han sine Hænder og udstedte sin Ordre til Betjenten, der havde ledsaget Claude ind i Værelset.

»Kaptajn Carabin skal aldeles omgaaende afholde Husundersøgelse i Montbernage efter Pastor Pruel. — Pascal vil vise ham Huset, hvor han opholder sig!«

Claude Pascal nikkede ivrigt med Hovedet. Jean Planier vendte sig mod Soldaterne, der havde bragt Angiver-skene og sagde:

»Besæt omgaaende Babette Favres Hus og gennemsøg hver eneste Krog efter Edsnægtere. Mistænkelige Per-

soner skal straks arresteres og bringes herhen!«

Og Claude Pascal havde ikke taget fejl, da han i den fremmede Person havde genkendt Pastor Pruel, den gamle Sognepræst i Montbernage. En dyb, indre Længsel efter den gamle Hjord, som han havde maattet forlade i de saa svære Dage, havde drevet ham tilbage. Og nu sad han i Familien Bernards Stue og lod sig fortælle om, hvad der havde tildraget sig siden hans Forsvinden, og hvilket Helteudtog hans gamle Sognebørn udviste. Det var noget, der kunde glæde et Præstehjerte. Var det til at forstaa, at denne lille Flække kunde hyde den røde Flod Trods paa en saa enestaaende Maade?

Uden at sige et Ord trykkede han hende i Haanden. I samme Øjeblik gik Butiksklokkerne igen, og det kan nok være, at Mor Bernard blev forskrækket, da hun saa Carabin med en hel Deling Politifolk myldre ind i Forretningen. Og da hun saa Claude Pas-

cals grinende Fjæs midt i Bundtet, saa var hun jo nok klar over, hvad Aarsagen var til Besøget.

»De har en Edsnægter skjult her i Huset,« sagde Politiofficer Carabin brysk. »Men De kan være vis paa, at vi nok skal hitte ham.«

»For Gud i Himlens Skyld,« hviskede Mor Bernard til Fætteren, og hun blev ligbleg. »Pastor Pruel er deroppe, og han kender ikke engang Skjulestedet!«

»Bare rolig, der sker ikke noget,« svarede Carabin sagte. Men samtidig vendte han sig til sine Folk og kommanderede: »Altsaa, i Gang! Undersøg Kælder, Lagerrum, Stald og Lade. Jeg ser selv efter i Lejligheden ovenpaa!« Og han var allerede paa Vej op ad Trappen, og deroppe førte Politiofficeren, der var udsendt for at fange Præsten, hastigt denne ind i Skjulestedet, som ved flere Lejligheder havde staaet sin Prøve.

(Fortsættes)

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

PATRÆNGENDE PROBLEMER

Gud og kejser, Kirke og stat, religion og politik. Hvad skylder vi hver af parterne? Hvor er grænserne? Hvor må vi lægge det største eftertryk? Har statens øvrighed, altså polit, magistrat, regering krav på at blive adlydt? Hvordan kan dette krav begrundes ud fra vor kristne livsindstilling? Kan det kaldes en samvittighedspligt? Har dette krav visse grænser? Hvor ligger de?

Hvor er begrundelsen for Guds krav til os? Er der i det hele taget nogen begrundelse? Eller er det overladt til hvert enkelt menneskes følelse eller mangel på følelse at afgøre, hvilke pligter vi har overfor Gud? Kan der opstilles regler, love, der forpligter alle? Hvilke er disse love? Hvor strengt forpligter de? Er de eventuelt forsynet med sanktioner? Hvilke?

All dette burde unge katolikker gøre sig klart. Ellers famler de i blinde og snubler, eller — hvad der er endnu værre — tager omverdenens principløshed som rettesnor for deres holdning overfor Gud og staten. Pater.

Foreningsnyt

Den 24.—25. august havde en del af Haderslev og Sønderborgs ungdomsklubber en dejlig week-end, idet de var på besøg i Flensborg, inviteret af Flensborg katolske ungdomsforening, der har ca. 400 medl.

De blev indkvarteret privat. De oplevede meget: de var henne og høre Wiener-Sangerknaben, og om søndagen var de til sangmesse kl. 8, og efter messen fik de en dejlig sejltur til Glücksborg, hvor de var henne og se Glücksburg slot. Alt havde flensborgerne arrangeret i forvejen, og alt var gratis, så Sønderjyderne var jo temmelig imponerede. Haderslev unge Katolikker forærede ved afskeden flensborgerne et askebæger med Haderslev Domkirke i. — Gaven blev overrakt Pastor Helmann, da han før har været sognepræst i Haderslev, og han ville så give den videre til ungdomsforeningen. Alle har været glade for turen og synes virkelig at have fået udbytte af den. *Käthe Lund.*

KRIST KONGE FEST

Forberedelserne til Krist Kongefest er nu ved at være til ende, og der er som I selv kan se gjort alt for at den ydre ramme kan blive så god som mulig. Pater Roos, som mange af jer vil huske fra hans interessante foredrag fra Øm-lejren, har mange ligeså interessante ting at fortælle os den dag. Foredraget hedder »Om de andre«, og skal handle om alle de forskellige slags mennesker vi træffer på dag efter dag: Protestanten, som næppe ved hvad han protesterer imod, fritænkeren, som tænker alt andet en frit, og kommunisten, som vil skabe en bedre verden, men gør det bagfra.

Derefter har vi traditionen tro en filmsforestilling. Denne gang er det den store svenske film: »Et spil om en vej, som til himlen går«.

Har I nogensinde set en film, hvor Vorherre optræder — endog med et stort hvidt skæg og høj hat? Det gør Han her i denne film. Men det er heldigvis ikke, fordi der gøres grin med Ham.

Filmen handler om en ung mand, som vil gå i rette med Gud, men som undervejs glemmer sit ærinde og kommer en helt anden vej. Undervejs træffer den unge mand profeterne, den hellige familie og mange andre personer, der er klædt i hans samtids tøj. Den unge mand kommer nemlig fra Dalerne i Sverige, og der har han set billeder fra biblen malet netop på den måde de optræder i filmen. Og med disse billeder og de personer, de forestiller, er han helt fortrolig. — Filmen er med andre ord en illustration på et folks dybe fortrolighed med deres tro, og dets kamp for at efterleve denne tro.

Filmen blev vist i Danmark i 1942 og gjorde stor lykke. Når den gjorde lykke i Danmark, kan man sige sig selv, at denne film med et kristent indhold ikke kan være sødladen i sin religiøse tone, og det er den heller ikke.

Men alt dette er kun den ydre ramme. Dagen begynder med messe og festen er for Krist Konge. Det er de to ting vi mødes om, og de skal være bestemmende for dagen og fremtiden.

Vi er jo kristne og derfor kan vi ikke samle os om andet end Kristus. Han skal være vor Konge nu og for fremtiden.

Under messen har vi i offertoriet overgivet os til Gud, i forvandlingen vil Kristus føre os frem for Gud i for-

bindelse med sit eget offer til Gud for os, og i kommunionen giver Han os sig selv, for at vi kan tilhøre Ham.

Pater Roos' foredrag bliver således en illustration på hvad vi har fået af Gud gennem Hans Kirke, ved at vise os, hvordan andre mennesker søger eller er vildledte. Endelig vil det også blive os en opfordring til at hjælpe »disse andre«, vi daglig møder, til at få del i de samme goder, og til at føre dem til Kristus, som også er deres Konge, og som venter på dem, og på, at vi skal have kærlighed nok til dem til at kunne hjælpe.

Vel mødt i...

Århus: Lø.-Sø. d. 20. kl. 19.30 har vi jubilæums- og efterårsfest. Lø. er der revy og bal, og om søndagen revy, taler m. m. Entre 2 kr. Indkvartering af udenbys gæster.

Amager: Lø. 13.: Filmsaften, derefter Tebord. Andagt kl. 19.30 inden mødet. Hver onsd. kl. 20.15: Studiekreds m. pater Brunicardi. Emne: Bjergrædikenen. Hver ti. kl. 20.00: Sportsgruppen. Hver ma. og fr. kl. 20.00: Underholdningsgruppen (vi over til 4/11-festen).

Jesu Hjerte sogn: Sø. 21.: Efterårstur fra Stenosgade efter 9-messen (Vesterport kl. 10.11). Hjemkomst kl. 18. Husk madpakke. Billet Holte—retur.

Horsens: To. 18. kl. 20: Studie- og diskussionsaften i præstegården. Sø. 21.: Til Jubilæums- og efterårsfest i Århus.

Nyborg: To. 18.: Fortsat gennemgang af »Et kort over livet« samt forevisning af film.

Ordrup: Ti. 16.: Hyggeaften.

KRIST KONGEFEST

28. okt.

Kl. 9 messe og kommunion i Set. Ansgars kirke.

Morgenmad spises hos St. Josefsstrene, Østerbrogade 7 D. Foredrag af pater H. Roos »Om de andre«.

Filmsforestilling: »Et spil om en vej, der til himlen går«.

Andagt i kapellet.

Man bedes medbringe morgenmad og sukker. Der serveres te og wienerbrød.

<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl. s. KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mathea Ipsen Alt i Manufaktur Stort Udvalg Telefon 212 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>

BOGNYHEDER

Ægteskabsproblemer

Flemming Kielers: Ægteskabet som Sakramente — Forlovningsværket i Ægteskabet. (To Studiehæfter i duplikeret Udgave). St. Ansgars Forlag (Kr. 2,25 og 1,75).

Bøger, der nødvendigvis maa nøjes med et mindre Oplag, bliver uforholdsmæssigt dyre i Bogtryk. Under en vis Oplagsgrænse er den duplikerede Bog derfor en Udvej, som muliggør Fremkomsten af værdifulde, men lidt populære Bøger. Og man skal ikke rynke paa Næsen ad det duplikerede Skrift, I den Udstyrelse, som St. Ansgars Forlag har givet de foreliggende to Hæfter, behøver ingen Reols gamle Beboere at skamme sig over Selskabet med de nyankomne.

Af det sagte fremgaar, at Flemming Kielers Hæfter, der nok henvender sig til Ægtefæller — hvad de fleste voksne blandt os jo er — ikke venter at faa os alle i Tale. De kræver af deres Læsere et solidt Forhaandskendskab

til det teologiske Sprog og især Evnen til abstrakt Betragtning af Samlivet, dets Metafysik og Psykologi. Navnet Studiehæfter er derfor paa sin Plads. Det er ikke en Gave til ethvert ungt forlovet Par, men snarest Stof til Studiekredsbehandling, især i akademiske Kredse.

Overordentlig værdifulde og dybe Tanker findes spredt i de smaa Hæfter, der løfter Ægteskabet op i den overnaturlige Sfære, hvor det som kristent Sakramente hører hjemme. Men det vil sikkert vise sig, at de Sider i

(fortsættes næste Side)

L. F. Nielsen SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36 Telefon Damso 2043 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner		ERNST ISHØY CIVILINGENIØR Vestre Boulevard 40 . Telefon Byen 9816 Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke	
Holte installationsforretning Øverodvej 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby	Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjortekær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Carl Hansen TØMRERMESTER Nørgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Holger Petersen Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby	Laurits Hansen MALERMESTER Hovedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
N. A. Nørgaard Murermester Vandtaarnvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968	Th. P. Stillinge tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udlærer arbejdet for de katolske institutioner	Larabjørnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforakr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner	
Aarhus	Søren Clausen Alt i Isenkram SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner	JUHLS Farvehandel Malervervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner	
Brødrene Jensen Manufaktur - Trikotage RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner	Oer Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner	Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089		 Byens lærende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Telegramhallen Brunsgade 55. Tlf. 2424 — 4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ledestation Hans Brogeag. 4. Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital	H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus	
Karl Hansen autoriseret Installatør FREDERIKSGADE 75-77 Telefon 295 Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogeagade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831	
Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler		Odensegade 25 . Telefon 1461 - 1961 1. Kl.s Brød Leverandør til de katolske Institutioner	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetal i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober.

14. S. 22. Søndag e. Pinse (748— (grøn) 74); 2. Bøn: St. Callistus I (1106); Præf. (521).
15. M. St. Therese (1107); alm. (hvid) Præf. (525).
16. Ti.† St. Hedvig (1108); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ((12)); 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (525).
17. O. St. Margrethe M. Alacoque (hvid) (1108); Præf. (525).
18. T. St. Lukas, Evangelist (1112— (rød) 119); Apostlenes Præf. (524).
19. F. St. Petrus af Alcantara (hvid) (1114); Præf. (525).
20. L. St. Johannes af Kenty (1115); (hvid) Præf. (525).
21. S. 23. Søndag e. Pinse. (grøn)

Søndag den 21. Okt., Missionsssønden, afholdes Kollekt for Troens Udbredelse.

R. I. P.

Forhenværende Lærer ved Set. Andreas Kollegium

Br. Peter Thyssen S. J.

døde den 4. Oktober 1951 paa Set. Josephs Hospital.

Præsterne v. Set. Andreas Kirke.

Bed for hans Sjæl.

Katolsk ung Pige

helst Sludine, søges til selvst. at passe lille Pige i Villahjem i Hell., hvor Husmoderen savnes. Familier Stilling. Må være villig til at hjælpe v. Husgerning. Tiltrædelse 15. Okt. Løn efter Kval. Nærm. Opl. fås v. Billet mrk. 33 til Bladets Annonceekspedition, Stenogade 7. Kbhvn. V.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 67042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

BOGNYHEDER

(fortsat fra foreg. side)

andet Hæfte, hvor Fremstillingen er lettest og bredest — den psykologiske Skildring af et Ægteskabs Forlis — vil virke stærkest. Hvis man læser disse Sider først og Resten som en Kommentar hertil, vil det tungere Indhold lettere kunne forstås og akcepteres som ogsaa praktisk betydningsfuldt, hvad det jo i højeste Grad er. Man faar saaledes udmærket forklaret Kirkens Stilling til Børnebegrensning m. m. D. T.

*

Til alle Italiensfarere

ITALIEN. En rejsefører af Jørgen B. Hartmann (Høst og Søns Forlag).

Rejselitteraturen om Italien er blevet beriget med en ny Bog, skrevet af Kunsthistorikeren Jørgen B. Hartmann og beskedent betitlet »en rejsefører«. Det er noget af et Kunststykke — for ikke at sige Vovestykke — at skrive om Italien, tænk hele Italien, fra Brønnero i Nord til Siracusa i Syd, paa halvtrediehundrede Sider! Hartmann har imidlertid gjort Kunststykket og gjort det godt. Han er en drevn Italiensrolle — Kærligheden til Stoffet skinner frem mellem Linierne — og trods de enkelte Mangler, der nødvendigvis klæber ved en saadan »guida breve«, saa er Resultatet blevet en Bog, der ikke blot er værd at have i Lommen paa en Italienslærd men tillige ogsaa i Reolen som Opslagsbog. Med Hartmann er man i godt Selskab — han kender Rom som sin egen Lomme — og selv om Bogen kommer paa et Tidspunkt, hvor Aarets Italiensfeber er

faldet til omtrent Normaltemperatur, i hvert Fald i denne Omgang, saa kommer der jo en Sæson igen, forhaabentlig da, hvor der vil være god Brug for den. J. B.

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Basaren, 7. okt., Sanct Knud Lavards Hus. — Amerikansk lotteri:

nr. 63 orange

nr. 75 røde

nr. 40 brune

nr. 14 gule

nr. 50 grønne.

Gevinster må afhentes senest 31. oktober 1951.

Oscar Axel

GAS - VAND - SANITET

Centralvarme

Parmagade 11 . Telefon Sundby 5226

(Privat 5216)

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst

den sidste

LIBELLE-

BOG?

— den koster

kun 2 kr.

St. Frans' 3. Orden

Fra Torsd. 18. til Sønd. 21. Okt. afholdes der i Sct. Elisabethsøstrenes Kapel, Kastanievej 6 en Retræte for Medlemmerne af St. Frans 3. Orden ved Pater Bernardus De Wit O.M.C. fra Nakskov med et Foredrag hver Aften Kl. 8 og Fælleskommunion Søndag Morgen under Messen Kl. 8.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Lørd. 13.—tirsd. 16.: Efterårslejr i Asserbo. Tilmeldelse til sekretæren, EVa 1577 (bedst efter kl. 18). Der medbringes: Messebog, komplet, sove-

pose el. tæpper, håndklæde, viskestykke, toiletsager, lekture m. m. Pris for deltagelse ca. kr. 4. — pr. dag.

Katolske Menighedsplejer

afholder 2. Dec. Julemarked, Stenogade 4. Gaver modtages paa Menighedsplejernes Kontor, Bredgade 69, og hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 3. Vi vender tilbage til Sagen.

Horsens

<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til Sct. Joseph's Hospital</p>	<p>Linoillum - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Wittrup HORSENS TEXTILLAB</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 10 26 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udløres i Installationer Alt have i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner</p>

Vejle

<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Køb Deres Ure - Brillor hos Wald. Møller Torvegade 11 . Telefon 387</p>	<p>Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>En køn Blomst finder De altid i Blomsterforretningen Paa Torvet (lige overfor Raadhuset)</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1059 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 14 38 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE</p>	
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 835 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Østtyskland forbyder Fredshyrbrev

Den østtyske Regering — der iøvrigt har Fredssagen som et af sine Programpunkter, har forbudt Publiceringen af et Hyrbrev fra de tyske Biskopper, omend Emnet for dette Hyrbrev var Freden, og intet andet end Freden. Hyrbrevet har forlængst været læst op fra samtlige Prædikestole i Vesttyskland, men er nu blevet forbudt i Østtyskland. I Hyrbrevet opfordres de troende indtrængende til at bede for Freden, idet »Verden af idag lider af en frygtelig Trang til Fred«, ikke mindst fordi der stadig er Fare for en ny Krig, og det understreger Nødvendigheden af, at der ikke blot er Fred mellem Nationerne men ikke mindst mellem de Kristne indbyrdes. Det maner til Fred og Fordragelighed i det sociale Liv og kalder til Samling af Kræfterne for at udbrede Kirkens Indflydelse i det offentlige Liv. (KIPA)

Den spanske Filmsregissør Muy Oti har i Slutningen af September i Avila paabegyndt Udendørsoptagelserne til en Film om den hellige Teresa af Jesusbarnets Liv. Titlerollen spilles af Skuespillerinden Aurora Bathista. (CND)

Eukaristisk Kongres i Einsiedeln

Schweiz' Katolikker har under stor Højtidelighed og enorm Deltagelse afholdt den tredje nationale eukaristiske Kongres. Kongressen fandt Sted i Einsiedeln, og til Stede var det samlede schweiziske Episkopat samt den apostoliske Nuntius i Bern, Mgr. Bernardini. Kongressens Højdepunkt var en Tale af den Hellige Fader (over Radio Vaticana), hvori denne opfordrede de schweiziske Katolikker til at omsætte Tro til Handling. Den Hellige Fader henviste til de første Aarhundreders Kristnes Eksempel, som skabte en kristen Atmosfære midt i en ikke-kristen Kultur. Idag gælder det for de kristne om uden Kompromis'er at forsvare den kristne Fortids Rester og arbejde for at levendegøre Kristi Sag i det offentlige Liv. De store Opgaver taaler ingen Tøven, thi de Livsformer, som Modstanderne vil paatvinge Menneskeheden adskiller sig ikke uvæsentligt fra Hedenskabet i forgangne Tider. »Resultatet af jeres Bestræbelser,« udtalte den Hellige Fader, »afhænger af Gud. Men eet er haade sikkert og vist: det vil kun lykkes for jer, dersom I bringer jeres eget Liv i Overensstemmelse med jeres Tro.« I et Hyldestelegram til den Hellige Fader lovede Kongressens Deltagere ubrydelig Troskab overfor Kirken og Paven. (CND)

URBI ET ORBI

Lægfolk fra 40 Nationer til Kongres i Rom

Et lille Tusind Delegerede fra 40 forskellige Lande er ankommet til den evige Stad for at deltage i den internationale Kongres for Lægapostolatet, der afholdes i Rom. Blandt Deltagerne i kongressen er der ogsaa en Repræsentation for Landene bag Jerntæppet samt fra Kina. Kongressens Møder afholdes i det ny Palazzo Pio i Via della Conciliazione. Kongressen aabnedes af Kardinal Pizzardo, og samtlige Deltagere vil blive modtaget i Audiens hos den Hellige Fader d. 14. Oktober. (KIPA)

Kampen i Polen fortsætter

I den sidste Maaned har der raset et stort Bagvaskelsesfelttog mod Kirken i den polske Radio. Lytterne opvartes med de rødkinesiske Kirkefølgere uhyrlige Anklager om Nonners Mord paa kinesiske Børn og beretter samtidig om Vatikanets Spionagenet i de folkedemokratiske Stater. Umiddelbart før det ny Skoleaars Begyndelse havde 400 polske Lærere maattet gennemgaa marxistiske Kurser, ledet af Professorer fra Moskva. (KIPA)

Truman ønsker

Korstog for Freden

I en Tale til 300 protestantiske Præster erklærede Præsident Truman for nylig, at de fri Nationers største Kraftkilde i Kampen mod den religionsjendtlige Sovjetimperialisme er at søge i Troen paa Gud. Der maa gøres alt, hvad der staar i menneskelig Magt, for at forhindre Udbruddet af en ny Krig. I dette »Korstog for Freden« maa Kirkerne Verden over spille en afgørende Rolle. Truman gav sluttelig Udtryk for sin Beklagelse over, at hans Forsøg paa at samle Verdens forskellige Kirkeførere om Dannelsen af en fælles Front mod Kommunismen var slaet Fejl. Han havde bedt de paagældende om at se bort fra de smaa Meningsforskelligheder og samles om de religiøse og moralske Principper, som er fælles for alle.« Fremtidens »farlige Dilemma« bestaar deri, at der ydes Modstand mod Kommunismens Expansion, medens man dog samtidig maa stræbe efter af al Magt at undgaa en ny Krig. (CND)

Rumænien faar nu ogsaa Pseudo-Præster

I Rumænien er man nu ogsaa begyndt at uddanne tilforladelige Ungkommunister til »Præsteagenter«. De uddannes i Anstalter, hvor de faar saavel filosofisk som teologisk Uddannelse, og senere vil de blive »præsteviet« med stor Pomp og Pragt. (KIPA)

1 Million Pilgrimme beder for Freden i Fatima

Ved speciel pavelig Tilladelse er der i Dagene 10.—13. Oktober blevet læst Messer uafbrudt i Valfartskirken i Fatima. Over en Million Pilgrimme har deltaget i denne enestaende Fredsoffensiv. (KIPA)

Stalin - »vor store kristne Fører«

Stalin, der for et Par Aar siden blev hyldet som »vor straalende Fører«, er nu ogsaa blevet »vor store kristne Fører«. De kommunistiske Lande i Øst-Europa danner »en ny kristen Verden under Ledelse af den store Marskal Stalin«, udtalte den czekiske Sundhedsminister, den ekskommunicerede Pastor Plojhar for nylig ved en Kongres i Prag, hvor man søgte at hverve de czekiske Gejstlige til at støtte Regimet. (KIPA)

»Acta Apostolicae Sedis« meddeler, at den hellige Maria Goretti ved en pavelig Breve er udnævnt til Skytshelgen for de marianske Kongregationer. (KIPA)

Kirkeindvielse i Polen

I Niepokalanow i Nærheden af Warszawa har Sekretæren for den polske Bispekonference, Mgr. Choromanski, indviet en ny Basilika, der kan rumme over 10.000 Personer. Den katolske Menighed i Niepokalanow grundlagdes i 1925 af Pater Maximilian Kolbe O.F.M., der under sidste Krig blev henrettet i Koncentrationslejr. Der arbejdes i Øjeblikket paa hans Beatifikationsproces. (CND)

Før Valget i England

Ifølge »Catholic Herald« er der 49 Katolikker blandt Valgmændene til Nyvalgene til Underhuset, deriblandt 29 ny Kandidater. De fordeler sig — bortset fra tre Liberale — omtrent ligeligt mellem Labour og Konservative. (KIPA)

Katolsk

21. Oktober 1951

99. Aargang

Nr. 42

Ugeblad

Kritik af

»Venstre-Katolicismen«

Kirkens Missionsvirksomhed
i Tal

Lægapostolat-Kongressen
i Rom

„Bryd Tavsheden - Gør noget!“

Efter sit Foredragsbesøg i Danmark har Mr. Douglas Hyde skrevet en Artikel om os i »Catholic Herald«. Det er altid morsomt at se sig bedømt af fremmede. Derfor nogle Citater (med Kommentar til de uundgaaelige, ufrivillige Fejl):

»Danskerne er et venligt, gæstfrit, tolerant Folk. De forfølger ikke deres Katolikker ... men der maa være Øjeblikke, hvor Danmarks mindre end 25.000 Katolikker næsten vilde ønske, at de gjorde det.

Ved Reformationen blev Katolicismen totalt udslettet der. Da selv Mindet om det katolske Liv forsvandt, fik selve Ordet »Katolik« en fæl ny

Mr. Hyde om Danmark

Betydning i Folkets Sprog. Naar Bønder nu vil sige, at en Mand er »skør«, kalder de det, at »han er katolsk i Hovedet«. Børn, der skal til at træde paa et Insekt, siger: »Jeg vil katolikke det« (I will Catholic it). [Det lyder lidt gaadefuldt for os].

Men da Danskerne er et venligt Folk, plejer de ikke at angribe Kirken — oftest nøjes de med at ignorere den.

Paa Grund af Katolikkernes lille Antal, samt paa Grund af det fremherskende »oplyste og frie« Syn paa Ægteskab og Moral, er deres Frafaldsproblem endnu større end vort. Dog overstiger Konvertitterne i Antal de Katolikker, der falder fra. Det er i høj Grad et Samfund af Konvertitter. Under de foreliggende Omstændigheder er det ogsaa uundgaaeligt, at det største Antal Konvertitter kommer fra de intellektuelle Kredse — eller, for at bruge deres eget Udtryk, fra »Akademikerne«. [En Fejltagelse af Mr. Hyde, aabenbart foraarsaget af, at det var vor akademiske Forening, han havde Forbindelse med]. Følgelig er »Academicum Catholicum«, Organisationen af Studenter og Kandidater, maaske den mest indflydelsesrige katolske Gruppe der. [Ogsaa lidt paa Overdrivelsens Side].

To prominente Lutheranere talte bekymret til mig om deres Teologis Utilstrækkelighed, og hærdede Pressemænd viste ved min Pressekonference, at naar først den næsten instinktive Mistanke til Kirken er overvundet, er de interesserede i at vide mere om den.

Politisk er Danmark stærkt socialdemokratisk. [Som bekendt fik ved sidste Folketingsvalg »Socialdemokratiet« kun 40 pCt. af de afgivne Stemmer]. Med de røde Krigsflyvere kun 13 Minutters Flyvetid borte er Flertallet naturligvis imod Kommunismen. [Begrundelsen journalistisk; i Virkeligheden beror det ikke paa Flyvetiden]. Men de er ikke hysterisk »antikommunistiske«. Flere end en gjorde sig Umage for at fortælle mig, at »selv om vi er anti-kommunistiske, betyder det ikke, at vi er pro-amerikanske«.

Maaske den »Tolerance«, der nu kan forekomme saa drøbende for den lille Skare Katolikker, en Dag kan hjælpe et ærligt og intelligent Folk til at forstaa, at Kirken er noget ganske andet end det, de forestillede sig.

Bed imens en Bøn for et godt Folk, der er Slaver af deres egen »Frigørelse«.

ST. GALLEN - By og Kanton - fejrede 16. Oktober 1300-Aarsdagen for sin Grundlægger, den hellige Gallus' Død (se Artikel inde i Bladet).

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbro 125. Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6486
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
malte

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester
Telefon 820
Leverandør til katolsk Kirke

Chr. Steffensen

Herreekvipering
Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 706
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Reserveret **H. J.**

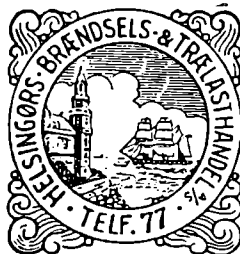
A/s Nakskov Kullimport
Telefon Nr. 17

Helsingør

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

KRITIK AF »VENSTRE-KATOLICISMEN«

„Det sociale Spørgsmaal i romersk Belysning“

I Aarene efter sidste Krig har vi hørt saa meget om den saakaldte »Venstrekatolicisme«, der i yderlig-gaaende Tilfælde har søgt at placere sig lige saa langt til venstre i sociale Spørgsmaal som den vesteuropæiske Kommunisme. Rent bortset fra det uheldige i selve Udtrykket »Venstrekatolicisme« har dennes Tilhængere ofte gjort sig til Talsmænd for Synspunkter, der maa forekomme betænkelige og i det mindste ikke bør have Lov til at staa som Udtryk for en universel katolsk Tankegang.

Uden i øvrigt at kommentere denne Kritik af »Venstrekatolicismen« gen-giver vi i det følgende Hovedtankerne i et Foredrag »Det sociale Spørgsmaal fra romersk Synspunkt«, holdt paa de tyske katolske Mænds »Socialtagung« i Essen i Dagene 22. og 23. Sept. Taleren var Pater Gundlach S.J., en Sociolog, der er Professor i Rom.

I mange Landes katolske Bevægelser paatræffes der i vore Dage den Opfattelse, at Kirken har mistet Folkets store Masse. Visse katolske sociale Skrifter finder Behag i en selvanklagende, negativ Kritik og paa-staar, at Nutidens Kirke først nu skal til at opdage Proletariatet. Der er ingen Mangel paa Bøger, som udtrykker, at Kirken med sine sociale Bestræbelser til Stadighed kommer haltende efter Socialismen. Især Kredse indenfor den franske sociale Katolicisme søger at frakende Katolikkernes sociale Politik dens Værdi.

Socialpolitikken Forudsætning

Naar Modsætningen mellem de sociale Klasser er saa vanskelig at slaa Bro over i vor Tid, skyldes det ikke selve Socialpolitikken. Ifølge kristen Opfattelse findes Socialpolitikken Forudsætning i Menneskers Bevidsthed om at udgøre et Fællesskab, som er forenet i Statssamfundet og dets Formaal, det fælles Vel. Ulykken bestod i, at denne Bevidsthed blev ødelagt af Liberalismen og Socialismen. Det blev især skæbnesvangert, da ogsaa Socialismen benyttede Socialpolitikken som Middel til at gennemføre sine Formaal. Her indføjede Taleren en kritisk Bedømmelse af den statsocialistiske Socialpolitik. »Naar Socialismen ved Socialpolitik imod de katolske sociale Principper mere og mere nærmede sig til sin Idé om Forsorgstalen, gjorde den det ved magtmæssig, mekanisk Indvirkning paa Fordelingen af Socialproduktet. Man forsøgte det, der er Socialpolitikken Grobund, en stærk Fællesskabsbevidsthed, hvilende paa personligt Ansvar. Naar Socialpolitikken fra at være et Middel til Fred blev Genstand for Kamp, betød det tværtimod en Hemning af Fællesskabets Liv. Megen røgte Selvhjælp indenfor de mindre Tilværelseskredse hindres i vore Dage ligefrem af forskellige socialpolitiske

Bestemmelser; megen Mangel paa Ansvarsbevidsthed kan udfolde sig under socialpolitisk Dække, ikke mindst til Skade for Økonomien«.

Den katolske Socialpolitik ved en Skillevej

Heraf drog Taleren den Slutning: »Som Katolik kan man ikke føre en Socialpolitik, der hører hjemme i Socialismen«. Arbejderførere tager det ilde op, hvis man fastslaar, at det i vor Tid ikke mere drejer sig om Arbejderen alene. Det drejer sig om Genoprettelsen af hele den samfundsmæssige Ordning og langt mere omfattende Ordningsproblemer, der selvfølgelig ogsaa omfatter Arbejderne. I vore Dage staar den katolske Socialpolitik ved en Skillevej. »Vi maa vende os bort fra Leberalismen, baade den borgerlige og den socialistisk-proletariske, idet vi atter lader Socialpolitikken gro frem af en kristen Opfattelse af Mennesket og Samfundet«. Kun der-ved kan Nazisme, Fascisme og Kommunisme positivt besejres og Demokratiet reddes. »Demokratiet kan kun bestaa, naar det bygges op paa det objektive Maal for Mennesket, saaledes som Gud vil det«.

Pater Gundlach gav derpaa et kort Rids af Familie, Privatejendomsret og Stat som de tre væsentlige Søjler, der bærer en kristen social Ordning. I vor Tid er Familiens Funktion i Samfundslivet yderst ringe. »Den liberale økonomiske Teori, der er spundet helt ind i Markedsproblemer, har den Dag i Dag ikke frembragt en brugbar Teori om Forbruget, som maatte tage sit Udgangspunkt i Familien«.

Betoner man Privatejendommens

fundamentale Betydning, regnes man for reaktionær, skønt dog Pavernes sociale Rundskrivelser betoner, at Privatejendommens fundamentale Funktion hører med til Kirkens bestandige Lære, fordi den menneskelige Person som Udgangspunkt og Formaal ogsaa hører med i Økonomien og maa være Bærer af Ansvarlighed i Indsats af sit Eje. I denne Sammenhæng behandlede Taleren Arbejdernes saakaldte Medbestemmelsesret: »Den hellige Fader har ikke ytret sig imod noget, der virkelig befæster Arbejdernes økonomiske Stilling, og vil heller ikke tale imod noget, der tjener til denne Befæstelse, f. Eks. Medejendomsrettigheder, hvorpaa Medbestemmelsesretten alene kan bero. Men det viser sig i Praksis ganske klart, at den omstridte Ret ikke tjener til denne Befæstelse. Magtforholdene vil forskydes til Gunst for Direktører og Funktionærer, der yderligere fjerner Økonomien fra sin Kilde i personligt, paa Privatejendomsretten opbygget Initiativ«. Heraf følger ogsaa et kritisk Synspunkt over for Nationaliseringer.

Familiernes Betydning

Naar Staten i vor Tid falder i Hænderne paa kollektive Magter er det ikke mindst, »fordi dens naturlige Bærere, Familiernes, styrkede i de bredeste Lag ved Privatejendommen, ikke mere bærer Statens«. Her dukker Problemet om den ægte, selvstændige Middelstand op. Kravet om smaa og mellemstore Bedrifter i alle Dele af det økonomiske Liv er vigtigere end en ren formalistisk Fuldbeskæftigelses-Politik, der kun udspringer af Overtro paa Organisationen.

Overfor den store Fare østfra gælder det i vore Dage om at aktivisere det personlige Ansvar og at stille Mennesket i det sociale Livs Centrum. Alt andet er et Fejlsyn paa Tingenes sande Proportioner.

KOLDING BYGGER OM

Højalteret i St. Mikael's Kirke i Kolding er blevet fornyet og fremtræder nu særdeles smukt og værdigt i al sin Enkelt-hed.

Den store schweiziske Industriby og Kantonhovedstad *St. Gallen* fejrede den 16. Oktober 1300-Aarsdagen for sin Grundlægger, den irske Munkhelgen Gallus' Død. Kernen i det Bybillede, som idag viser sig for den, der staar paa Højdedragene omkring *St. Gallen* og ser ned over den store By, er — over tretten Hundrede Aar efter sin Grundlæggelse — saa umiskendeligt Katedralen og det tidligere Klosters kompakte Masse; man øjner ganske tydeligt, hvorledes Klosteret i sin Tid udgjorde Byens Kerne, hvorledes den gamle By er vokset op med Klosteret som Midtpunkt og hvorledes de nyere Kvarterer er sluttet op om den gamle Kerne. Her — paa dette Sted — var det, at den irske Helgen, den hellige Gallus, i 613 byggede sin Enebo. Efter hans Død omdannedes Eneboet et Aarhundrede senere af *St.*

Othmar til et lille Benediktinerkloster. Endnu et Aarhundrede svandt hen, og i 830 paabegyndte Abbed Gözbert — efter Planer, som endnu er tilgængelige i Stiftsbiblioteket — det store Klosteranlæg med den tvetaarnede Kirke — og hermed indledtes *St. Gallens* gyldne Tidsalder. Klosteret med en af de første lærde Skoler i Europa vandt Ry langt ud over Schweiz' Grænser og endnu idag kan man finde en Del af længst forsvundne Aarhundreders kostbareste Skatte indenfor Kunst og Videnskab i Stiftsbiblioteket i *St. Gallen*. Byen udviklede sig hurtigt til en driftig Handelsby, et Præg, som den har bevaret gennem hele Middelalderen og lige op i Nutiden, hvor den er en af Schweiz' vigtigste Handelsbyer og nu tæller omkring 67.000 Indbyggere.

De nuværende Klosterbygninger

For en Aarrække siden stod der to Skoledrenge paa Gaden i Rorschach (*Schweiz*) og snakkede sammen. Med eet kom der en Præst gaende hen imod dem. — Idet han passerede, løftede den ene af Drengene høfligt paa Huen og hilste: »Goddag, Hr. Kapellan«, medens den anden sagde: »Goddag, Hr. Pastor«. Da Præsten havde passeret dem, sagde den ene af Drengene til den anden: »Du, hvorfor sagde du »Goddag, Hr. Kapellan« til ham?« Men den anden trak paa Skulderen og svarede: »Han var saa mager, han kan da ikke have været mer' end Kapellan!« — Hvilket var en stor Fejltagelse, idet den fremmede Præst, der lige havde passeret dem, var ingen mindre end Kardinalstatssekreter Pacelli, den nuværende Pave Pius XII.

stammer fra 16. og 17. Aarhundrede og henregnes blandt Barokkens Me-sterværker, medens Kirken — der siden 1824 tjener som Residenskirke for Bispedømmet *St. Gallen* — er opført i 18. Aarhundrede.

ORIENTERING

Apropos Missionssøndagen

Ifølge en for nylig offentliggjort Statistik fra Kongregationen for Troens Udbredelse er der i Øjeblikket i de Missionsomraader, der henhører under dennes Competence, beskæftiget i alt 261.895 Personer, deriblandt 25.494 Præster, 9093 Lægbrødre og 54.892 Ordenssøstre, 91.677 Kateketer underviser 2.714.746 Katekumener i den kristne Troslære.

Under Kongregationen for Troens Udbredelses Jurisdiktion henhører 560 Bispedømmer, Apostoliske Vikarier og apostoliske Præfekturer. I Missionsomraaderne forefindes der 10.414 Kirker og 47.838 Kapeller. 2.267.391 indfødte Børn undervises i 39.439 Elementærskoler, ledet af Missionærer. Hertil kommer endvidere 743 Institutioner, hvor 110.403 unge Mennesker bibringes højere Skoleud-dannelse.

Indenfor Mulighedernes Rammer tager Missionerne sig ogsaa af den indfødte Befolknings materielle Sor-ger. De katolske Missioner leder 936 Hospitaler og 2952 Kliniker, og disse sidstnævnte Institutioner har siden deres Oprettelse behandlet ialt 41.685.000 Patienter. Endvidere be-ستاar der 221 Spedalskhedsanstalter med 17.611 Patienter samt 2046 Vaj-senhuse, hvor der er anbragt 122.152 forældreløse Børn.

Kongregationen for Troens Udbre-delse har sin allerstørste Opmærk-somhed henvendt paa Problemet ved-rørende Uddannelse af indfødte Præ-ster. Indenfor Kongregationens Virke-omraade er der oprettet 427 Semina-rier, hvor 17.516 indfødte Studenter forbereder sig til Præstekaldet.

I hele Verden er der idag ca. 11.000

indfødte katolske Præster. Dette Tal blev publiceret ved den for nylig i Rom afholdte Missionskongres. Antal-et af selvstændige Missionsomraader beløber sig til 600, hvoraf 80 er under-lagt indfødte Gejstlige. For Øje-blikket er der tre Millioner Katolik-ker i Fransk Afrika, tre Millioner i Britisk Afrika og fire Millioner i Bel-gisk Afrika. De store katolske Univer-siteter i Missionslandene besøges af 49.072 Studenter.

Antallet af Katolikker i de Missions-omraader, der henhører under Kon-

gregationens Virkeomraader, er for-doblet i Løbet af de sidste 23 Aar. I 1927 beløb dette Tal sig til 14.660.000 og i Slutningen af 1949 til 27.945.000. Udover disse 28 Millioner Katolikker lever der i Missionslandene yderligere ca. 2,5 Millioner Katekumener.

»Fides« i Rom har i øvrigt for nylig udsendt følgende Statistik, der gi-ver et Billede af Udviklingen gennem 25 Aar.

Desværre er Opstillingen ikke fuld-stændig, idet der mangler Oplysninger fra Missionerne i Amerika, de skan-dinaviske Lande, portugisiske Kolo-nier samt Orientmissionen, men ikke desto mindre giver disse tørre Tal dog et lille Billede af Kirkens omspænden-de Missionsvirksomhed og dens Resul-tater.

	1923	1948	Tilvækst i %
<i>Asien</i>			
Japan	90.000	130.000	44 %
Kina	2.250.000	3.250.000	44 %
Korea	97.000	178.000	83 %
Bagindien	1.340.000	1.748.000	34 %
Indien, Pak.	2.530.000	4.668.000	84 %
Ceylon	377.000	532.000	41 %
Indonesien	143.000	732.000	412 %
Philippinerne	53.000	281.000	430 %
Ialt	6.881.000	11.569.000	68 %
<i>Australien og Oceanien</i>			
Australien	1.110.000	1.300.000	17 %
Newseeland	175.000	220.000	26 %
Oceanien	243.000	370.000	52 %
Ialt	1.528.000	1.890.000	23 %
<i>Afrika</i>			
Brit. Omraader	725.000	3.555.000	390 %
Franske Omraader	800.000	2.511.000	215 %
Belg. Kongo	425.000	3.281.000	672 %
Span. Omraader	61.000	218.000	257 %
Sydafrika	220.000	741.000	237 %
Ialt	2.231.000	10.306.000	362 %
Samlet Resultat	10.640.000	23.765.000	123 %

St. Gallen er endnu idag Vogter af tusindaarige Kulturskatte: Stiftsbiblioteket rummer bl. a. over 1900 Haandskrifter, deriblandt en væsentlig Del fra den tidlige Midalders. De berømteste af disse Skatte er »Folchart-Psalteret, Tutilo-Tavlerne samt sidst men ikke mindst det kostbare Niebelungen-Haandskrift.

P.

Stiftskirken - et af Barokkens Mesterværker.

Den kostbare Statue

En japansk Madonnafigurs Historie, fortalt af P. Gerh. Huber O.F.M.

Den 25. Maj 1935 fejrede den japanske By Sendai tre Hundrede Aars Dagen for en af sine berømte Mænds Død. Daimyo Date Masamune, som han hed, kaldte de første kristne Missionærer til Japan. Det var Franciskanere, under Ledelse af den salige Ludvig Sotelo, og de udfoldede en velsignelsesrig Virksomhed. Jeg vil nu fortælle en lille Oplevelse, jeg havde under Jubilæumsfesten i Sendai.

Da jeg paa den Tid var ved at skrive Ludvig Sotelos Livshistorie og derfor i Byen og blandt dens Indbyggere havde søgt efter Minder om den store Japanmissionær og om Sendais kristne Tid, vidste man, at jeg maatte kende en Del til Bogens Historie, og bad mig holde et Foredrag om Date Masamune. Det vilde jeg gerne, og jeg talte saa om den Sendefærd, der paa Daimyos Opfordring drog til Rom i 1613. Efter Foredraget had en mig ubekendt Herre mig hjem til sit Hus; han vilde vise mig en Relikvie fra Sendais kristne Periode, og jeg kom naturligvis med Glæde. Efter de sædvanlige langtrukne Velkomsthilsener aabnede han et Skab og tog en lille Kasse frem. I denne laa, indpakket i Vat, en lille Gudsmoder-Statue af Elfenben, som i Tidens Løb var blevet næsten helt sort. Jeg blev meget over-

rasket og spurgte min Vært, hvad han vidste om denne sjældne Statue, og han fortalte:

»Som De sagde i Deres Foredrag, var Date Masamune en stor Ven og Beskytter af Kristendommen. I 15 Aar holdt han Stand imod den Kristenforfølgelse, der rasede i hele Japan; saa maatte han omsider give op og forbyde Kristendommen i sin Del af Landet. Nogle af hans Vasaller forgreb sig vel paa de kristne, men selv underskrev han aldrig nogen Dom over dem. Først efter hans Død brød Førfølgelsen ud i hele sin Grusomhed ogsaa i det nordlige Japan. De kristne, som ikke blev grebet, flygtede op i Bjergenes Ensomhed, og mange udvandrede til Øen Yezo, det nuværende Hokkaido. Endnu kender vi en gammel kristen Bebyggelse, Date Mombetsu i Nærheden af Muroran. Beboerne der kender ikke mere noget til Kristendommen; men for nogle Aar siden fandt man en hel Mængde gamle Ting fra den kristne Tid. Jeg stammer derfra, og min Bedstefader forærede mig denne Statue, da jeg efter at have gennemgaaet Gymnasiet tog til Universitetet i Tokio.«

Han tog Statuen op og rakte mig den, og jeg undersøgte den nøje. Den var tydeligvis meget gammel, og efter Ansigtstrækkenne at dømme fremstillet

af en japansk Billedskærer. Paa Fodstykket var med kluntede latinske Bogstaver indgraveret Ordene: Sub tuum praesidium confingimus, Sancta Dei Genetrix (til din Beskyttelse flyer vi, hellige Gudsmoder).

Hvor vilde jeg dog gerne eje dette Klenodie! Men jeg gik ud fra som givet, at Ejeren ikke vilde skille sig af med det, og bad derfor ikke om det, men sagde blot: »Dette er en sjælden Skat. Kender De intet til dens Historie?«

»Da min Bedstefader gav mig Statuen, sagde han: »Vogt den godt. Du skal efter mig være Slægtens Overhoved og derfor bevare denne Skat, som i lange Tider har tilhørt vor Familie. Vogter du den godt, vil Lykken følge dig, men skiller du dig af med den, rammer Sorg og Ulykke dig.«

»Fortalte Deres Bedstefader Dem slet intet om Statuen?«

»Jo, noget havde han allerede tidligere fortalt. Det var en stille Vinteraften, da jeg var femten Aar. Mine Søskende var gaaet i Seng. Da tog min Bedstefader mig med ind i sit Værelse, tændte et Lys og befalede mig med sagte Stemme at knæle ned paa Gulvet. Derpaa aabnede han en Kiste, tog en lille Kasse frem, som laa skjult under nogle Klæder, og stillede den paa Bordet. Forbavset saa jeg paa ham; han havde sat sig ved Siden af mig, hans Øjne straalede, mens han stirrede paa Kassen, og hans Læber bevægede sig, som om han bad. Jeg turde ikke forstyrre ham; men omsider tog han min Haand, trak mig tæt hen til sig og hviskede:

»Du er nu gammel nok til at vide Besked med din Slægts Hemmelighed. Din Fader døde, før jeg fik aabenbaret ham alt. Nu mærker jeg, at mit Liv langsomt ebber ud, og det er derfor Tid at sørge for en ny Vogter af Skatten. Vis dig dine Forfædre værdig. Vogt, hvad der var dem helligt.«

Han aabnede Kassen og tog denne lille Statue frem, foldede Hænderne og bøjede ærbødigt Hovedet. Jeg foldede Hænderne som han, men kendte intet til Bøn.

Efter nogle Minutters Tavshed spurgte min Bedstefader:

»Ved du, hvad dette er?«

»Maaske en særlig ærværdig Hotoko (buddhistisk Guddom),« svarede jeg.

»Nej, nej. Dette er Birgen Santa Maria (den hellige Jomfru Maria). I fem Generationer har denne Statue været vor Families Helligdom. Meget kan jeg ikke fortælle dig om den; den er aldrig blevet vist til nogen fremmed, og i Slægten har kun en ad Gangen vidst Besked med den. Men jeg ved, at Birgen Santa Maria er Slægtens Skytsaand. Jeg selv skylder hende mit Liv. Da jeg var elleve Aar, var jeg alvorlig syg. Min Fader og Moder var døde, og min Bedstefader opdrog mig og mine to ældre Søstre. En Aften, da ingen mere troede paa, at jeg vilde overleve Sygdommen, sendte min Bedstefader Nabokonen, som plejede mig, og mine Søstre ud af Stuen, iførte mig min Festdragt og bar mig hen til den Kiste, som du ser her. Men han aabnede den ikke, som jeg lige har gjort; han skubbede

den til Side, og i Væggen bag den var en Aabning med et Brokadesforhæng; det trak han fra, og der stod Statuen af Birgen Santa Maria. Jeg vil aldrig glemme, hvor ærbødigt min Bedstefader knælede ned foran Statuen med mig i sine Arme, og hvordan han med Øjnene stift rettet mod Statuen skælvende fremstammede:

»Birgen Santa Maria! Du ved, at vi i den sværeste Tid gav dig et sikkert Hjem her. Se min Nød, og frels dette Barn, thi af ham afhænger Slægtens Fremtid. Hvis det er nødvendigt, at Døden drager ind i dette Hus, saa ofrer jeg mit Liv i Stedet for Barnets.«

Da min Bedstefader tav, følte jeg mig pludselig forfærdelig søvrig og sagde derfor:

»Bedstefader, jeg vil gerne i Seng og sove.«

Der fo'r et Smil over hans furede Træk, og han udbrød højt: »Tak, Tak! Min Bøn er hørt.«

Han satte Brættet for Aabningen i Væggen og skubbede Kisten paa Plads. Saa klædte han mig af og lagde mig i Seng. »Sov nu,« sagde han kærligt og klappede mig paa Hovedet.

Jeg maa have sovet meget længe, for Solen stod højt paa Himlen, da jeg vaagnede. Begge mine Søstre knælede grædende ved min Seng; jeg troede, de græd for min Skyld, og sagde: »Nu bliver jeg rask, for Bedstefader har bedt for mig.« Men de græd endnu mere, og den ældste sagde: »Bedstefader er død i Nat.«

Skønt jeg kun var et Barn, forstod jeg Storheden i det Offer, Bedstefader havde tilbudt at bringe for at bevare mit Liv, og jeg var overbevist om, at Birgen Maria havde hørt hans Bøn. Jeg blev grebet af Angst for den uhyggelige Magt hos et Væsen, som jeg egentlig intet vidste om, og jeg vovede aldrig at gaa hen til det Sted, hvor Statuen var skjult, ligesom jeg aldrig fortalte nogen det mindste om, hvad der var sket hin Nat. Først langt senere, da Huset skulde bygges om, og der var Fare for, at Helligdommen skulde blive opdaget, tog jeg den skælvende ud af Nichen i Væggen og skjulte den i min Kiste.«

Dette var, hvad min Bedstefader fortalte mig, og saa tilføjede han i en næsten truende Tone: »Du maa vogte dig for blot at berøre denne Statue, saa længe jeg lever, og senere, naar jeg er død, for at lade fremmede Øjne beskue den.« Og saa lukkede han Kassen og lagde den tilbage i Kisten under sine Klæder.«

Her sluttede han sin Beretning og saa ligesom lidt ængsteligt paa mig.

»Har De vist denne Statue til andre end mig?« spurgte jeg.

»Nej, Ganske vist tror jeg ikke, at den har nogen Magt; men jeg er bange for mine Forfædres Hævn.«

»Hvorfor har De saa forraadt Deres Forfædres Helligdom netop til mig?«

Han rejste sig og gik et Par Gange frem og tilbage i Stuen. Saa blev han staaende foran mig og sagde: »Ser De, jeg vilde een Gang for alle have Besked om denne Birgen Santa Maria. Engang var jeg lige ved at sælge Statuen til en Universitetsprofessor, som samler paa den Slags Ting. Men da

jeg tog den frem og saa paa den — ja, jeg ved ikke, hvordan det gik til, men dens Blik brændte mig helt ind i Sjælen, og saa svor jeg, at jeg aldrig vilde give den fra mig. Men fra den Dag har jeg egentlig aldrig haft Ro i mit Sind, Maaske vil mine Forfædre hævne sig paa mig — eller maaske Birgen Santa Maria. Hvem er hun? I Deres Foredrag nævnedes De hendes Navn tre Gange, og hver Gang højede De Hovedet ganske lidt. De maa jo vide Besked. Derfor har jeg aabenhæret min Slægts Hemmelighed for Dem.«

To Ting stod mig ganske klart: for det første, at jeg her foran mig havde en Efterkommer af de gamle japanske Kristne, og for det andet, at Naaden allerede virkede i hans Sjæl. Dette sagde jeg til ham; og saa fortalte jeg ham udførligt om Vor Herres Moder. Han lyttede til mine Ord, uden at afbryde mig en eneste Gang.

»Vis Dem nu Deres Forfædre værdig, de, som gennem lange, svære Tider har bevaret af deres Tro, hvad

der var dem muligt. De er kaldet til at føre Deres Slægts Tro tilbage til den oprindelige Renhed. Vær taknemmelig mod Birgen Santa Maria, som altid har beskyttet dem, der bevarede hendes Billede i Kærlighed. Jeg ønsker for Dem, at De vil bede det, som staa skrevet paa Statuens Fodstykke: Til din Beskyttelse tyer vi, hellige Gudsmoder. Og jeg vil nu lære Dem en Bøn til, som De maa bede ofte, ja, hver Dag.«

Jeg fremsagde »Hil dig, Maria«, og han skrev Ordene ned. Derpaa højede han sig dybt for mig og sagde bevæget: »Jeg takker Dem, thi De har bragt mit Hjerte Ro. Vil De bede sammen med mig den første Bøn, jeg beder foran denne Statue, som sikkert har hørt mange Suk fra nødstedte Sjæle.«

Jeg kan slet ikke beskrive, hvor dybt rørt jeg var, da jeg i inderlig Taknemmelighed sammen med en Efterkommer af de forfulgte japanske Kristne bad: Hil dig, Maria, fuld af Naade. (Paa Dansk ved T. Fd.)

Det katolske „Anti-Kominform“ Møde i Rom

Der er ikke noget at sige til, at realistisk tænkende Mennesker idag er meget skeptiske overfor Begrebet Kongresser, og da ikke mindst Verdenskongresser. Ogsaa indenfor den katolske Kirke er nøgternt tænkende Mennesker mistroiske overfor Forsamlinger med Deltagere fra alle Verdenshjørner. Drejer det sig om rent religiøse Foranstaltninger som f. Eks. eukaristiske Verdenskongresser, saa er Sagen vel nok en anden, omend ikke alt bærer Frugt, hvad der drøftes

ved slige Lejligheder. Man kan dog heller ikke med Føje hævde, at de mange internationale Kongresser, der fandt Sted i Rom i Jubelaaret, er forblevet resultatløse — mangt et Sædekorn er dog trods alt faldet i frugtbart Jord.

Nu har der paany i Rom været afholdt en Kongres, som der sættes mangt et Haab til — i hvert Fald har den været vel forberedt: *Det katolske Lægapostolats Verdenskongres*. Initiativet blev taget allerede i 1948 af Præsidenten for den katolske Aktion i Italien, Dr. Veronese, og den blev sammensat til Slutningen af Jubelaaret, men det kunde ikke naas, og derfor blev den udsat til Oktober 1951. Der var mødt over 1200 Deltagere, der deltes i tre Grupper: nationale Delegerede fra 48 forskellige Lande, internationale Delegerede, der repræsen-

UGEBLADETS FEUILLETON 43.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Gendarmene gennemrodede hele Huset og maatte til syvende og sidst give op uden Resultat. Og under vilde Trusler forlod Carabin og hans Folk derpaa Huset.

»Denne Gang slap han altsaa fra os, men vær vis paa, at næste Gang, saa lykkes det ikke!« raabte han til sin Kusine, idet han samtidig knap kunde holde sig alvorlig.

Paa Dørtærkslen rendte han imidlertid lige i Armene paa Claude, der gik og ventede paa Præstens Arrestation.

»Det gav ikke noget,« knurrede Carabin ad ham, men greb ham i det

samme haardt i Armen: »Sig mig engang, din Skurk, laver du Sjøv med os? Det ser næsten saadan ud!« Og han tog saa fast i Forræderens Arm, at denne hylede af Smerte, og samtidig bedyrede sin Ærlighed og Redelighed, da han endelig slap fri.

Men desværre fik Nationalgardisternes Husundersøgelser i Franciskanagergaden i Poitiers et helt andet Resultat. Ganske vist var Edsnægterne forlængst brudt op, men Abbé de Bruneval blev taget og straks ført frem for Kriminaldomstolens Præsident, der genkendte ham som Generalvikaren i Poitiers. Samme Aften blev ogsaa Babette Favre taget, og de blev begge bragt til Trefoldighedsklosteret, der tjente de røde som Fængsel, da alle andre Steder var belagt.

13. Kapitel

Satan havde anlagt sin sin blodige Kappe, hans Hoved var pyntet med

terede 30 forskellige internationale Organisationer samt Ekspertter i forskellige Spørgsmaal vedrørende det katolske Apostolat. Naar man ved denne Kongres saa en hel Del Gejstlige, saa var de ikke egentlige Deltagere, men en Slags Observatører. Selve Deltagerne i Kongressen var ligeligt repræsenteret af Mænd og Kvinder, og naar der blandt Referenterne taltes flere Biskopper og Præster — f. Eks. Kardinal Caggiano fra Argentina og Ærkebiskop Garcias fra Bombay — saa kan det jo næppe forundre, naar Talen er om en katolsk Aktionskongres for Lægfolk, idet den katolske Aktion jo i alle sine Faser er knyttet nært til Hierarkiet.

En fremragende Optakt til Kongressen var Mgr. Cardijns Foredrag over Emnet: Verden af idag og Lægapostolatet.

Blandt Talerne kan endvidere nævnes Navnene Charles Flory, Pierre Senarens, Josef Rommerskirchen, Catherine Schaeffers m. fl. Emnerne paa Plenarmøderne var hovedsagelig af principiel Karakter, og i enkelte Grupper drøftedes bl. a. Apostolatet i den offentlige Mening, i Ungdomsar-

bejdet, Religionsundervisningen, i Skolen, blandt Intellektuelle. Alle disse Emner kan meget vel være egnet til at vække Tvivl om Resultater — men hvorom alting er: en Kongres kan ikke gøre Arbejdet, men trække Retningslinierne op, og den kommende Tid vil saa vise Resultaterne. Kongressens Dokumenter vil blive offentliggjort og anvendt som Arbejdsplaner.

Eet er imidlertid klart: denne Kongres giver et Billede af de katolske Kræfters Formation og Viljen til midt i vor forvirrede og rodløse Tid at mobilisere Aandens, Troens og Kærlighedens Magter til Kamp for Guds Rige og Verdensfreden. Kirkens Universalitet kommer klart til Udtryk i den Omstændighed, at kristne Brødre og Søstre mødes paa bred Basis og søger at bane Vej for Kirkens og Verdens Opbygning paa Grundlag af ærlig Vilje. Og sidst men ikke mindst er Kongressen et yderligere manende Tegn paa det brændende nødvendige Anliggende, der idag beskæftiger os alle: *Folkeslagenes Enhed og Enighed*. Og hvor kunde vel dette bedre komme til Udtryk end netop i Rom.

B. A.

J korte Træk -

Vor Frues Basilika *Notre Dame de Guadeloupe* i Mexiko er i Fare for at styrte sammen. Dersom det ikke lykkes at stive Kirkebygningen af, maa den brydes ned. (KIPA)

Det hidtidige apostoliske Delegatur i Pakistan vil i nærmeste Fremtid blive ophøjet til Internuntiatur og Pakistan vil sende en Gesandt til Vatikanet. (KIPA)

Den Hellige Fader har i Castel Gandolfo modtaget *Præsidenten for Philippinerne*, Quirino, i Privataudiens. (KIPA)

Mgr. Tardini fra det pavelige Statssekretariat og Italiens befuldmægtigede Gesandt ved den Hellige Stol har undertegnet en Overenskomst vedrørende Vatikanets ny Radiosenderanlæg i Castelli Romani. (KIPA)

I Bispedømmet Berlin er der i Øjeblikket 61 Teologer, der forbereder sig til Præstevielsen. (KIPA)

Fra Lægkongressen i Rom. Præsidenten for den katolske Aktion i Italien, Dr. Veronese (yderst th.) overværer at Kardinal Caggiano fra Argentina hilser paa Ærkebiskop Garcias fra Bombay.

Det belgisk-tyske »Brevis« Filmselskab drejer i Øjeblikket en 25 Minutters Film om Kölner Dom. Der skal endvidere fremstilles Technicolor Film om Domkirken i Aachen samt om Antwerpen, Brügge, Bruxelles og Gent. (KIPA)

Den tidligere Abbed i Beuron, Mgr. Walzer, der af Nazisterne blev tvunget til at forlade Tyskland og som slog sig ned i Nordafrika, er i Øjeblikket beskæftiget med Planer om at rejse et nyt *Benediktinerkloster i Oran*. (KIPA)

rædselsindgydende Horn og hans Hale havde den formidable Længde af flere Meter. Han stod i al sin Pragt og Herlighed foran et rystende, sortklædt Menneskebarn og raabte med sin Tordenrøst:

»Min Søn Robespierre, jeg er utilfreds med dig. Du er efterladende i Tjenesten. Gør Regnskab for, hvad du har lavet siden vi saas sidst!«

»Aa, Herre, jeg har gjort alt, hvad der stod i min Magt,« lød Svaret bedende. »Jeg har ladet Hovedet kappe af Dronningen og hendes Børn spærre inde i Templetaarnet. Der vil de raadne op!«

»Godt, min Søn,« nikkede Djævlén, der nu syntes at være noget mildere stemt. »Hvad har du gjort mere?«

»Hundredetusinder har jeg kastet i Fængsel, hængt, udslettet eller druknet i Frankrigs Floder.«

»Det var en god Idé, den med Skibene, med de gamle raadne Skibe, hvor du lod mine Fjender drukne.

Den kan bruges igen ved en anden Lejlighed,« grinte Satan.

»Og saa har jeg sendt Tutinder og atter Tusinder i Guillotinen. Du kender jo den Opfindelse, Nationens store Barberkniv, der skærer Hovedet af samtidig med Skægget.«

»Ja, jeg kender den, min Søn, jeg kender den,« forsikrede Djævlén. »Men du maa gøre mere Brug af den. Der maa rejses en Guillotine i alle franske Byer, og du maa lade alle halshugge lige til du selv bliver nødt til at hugge Hovedet af Skarpretteren. Ha, ha!«

»Som Du befaler, Herre!« udbrød Robespierre begejstret og bøjede sig næsegrus for den Fremmede.

Men saa indtraf der noget gruopvækkende. En gammel Mand, klædt i Bondedragt, og med Stav i Haand, traadte ind.

»I Skurke og Banditter,« skreg han ude af sig selv af Raseri. Han sprang op, og Forestillingen var nu forbi.

Men der, hvor Underverdenens General netop havde optraadt, viste der sig nu tre Drengheveder, nemlig Robert Bernard, Georges Vinaie og Martin Cordier. Det saa ud, som om der efter dette Helvedes-Optrin skulde komme noget mere, en Slags mere jordisk Efterspil, thi Martin blev nemlig grundig behjædet, at han havde ødelagt de Figurer, som de to andre med megen Møje havde siddet og lavet.

»Jeg var ved at blive blød af at høre paa alt jeres Vrøvl,« grinede Drengen undskyldende, men alligevel kastede de sig begge over Misdæderen og det jordiske Efterspil syntes at skulle blive ikke mindre virkningsfuldt end det underjordiske, til og med da Philip Bernard og Paul Conventier blandede sig i Haandgemængtet. Kun lille Marie Bernard stod udenfor Slagsmaalet.

(Fortsættes)

»Et spil om en vej, der til him'en går«

Rune Lindström, den unge svenske filmand, der med en teologisk baggrund og som ivrig teateramatør tidligere på forskellig måde havde gjort sig bemærket i Sverige, og som ikke mindst efter at have optaget sin smukke film om svensk mission i det indre Afrika »Jag är med Eder« står som en slags Parcifal indenfor svensk film, brød igennem, da han fik filmatiseret sit »Himmelspil«, der som årligt tilbagevendende friluftsspil i Leksand i Dalarna i forvejen var en betydelig attraktion for teaterinteresserede. Dette spil om en vej, der fører til himlen, er i Sverige noget nær det samme som passionsspillene i Oberammergau er det for sydtyskerne, og det kan sammenlignes med Marc Conellys skønne »Guds grønne Enge«, spillet om negrenes Vorherre og genfortællingen af det Gamle Testamente som negrene forestiller sig det. Rune Lindström har med ydmyg selvtugt i sin film støttet sig til de gamle dalmålningar, hvor fromme dalbønder i friske naive kulører skildrede optrin fra bibelhistorien, og han har formået i virkningsfulde scener at genoplive disse gamle, evigtunge beretninger, så de lever deres eget nye liv for os. Alf Sjöberg iscenesatte filmen med udpræget og herlig sans for billedfladen, og en række skuespillere tolkede de lindströmske tanker med stor indlevelsesevne og rige personlige indsatser, bl. a. Gunnar Sjöberg som Salomon. Rune selv har hovedrollen som bonden Mats, der oplever hele historien. Filmen anbefales varmt. *Crix.*

Protestantisk læge om skriftemålet

Den norske læge, dr. med. H. J. Vetlesen har i sin bog »Sundhed« følgende træffende ord om skriftemålets hygiejniske betydning for sjælelivet:

»Det er et ejendommeligt forhold, som statistiken viser os, at der blandt katolikkerne er færre sindssyge end blandt protestanterne«.

Forklaringen finder han deri, at katolikken har skriftestolen, »hvor han løser op for sine sjælsindtryk, kaster sin samvittighedsbyrde af og får sin syndeskuld takseret. Den frikendelse han vinder og den bod, han ilægges, har guddommelig autoritet. Intet under, at skriftestolen søges af høje og lave. Den er en magt i hele det katolske samfund, ikke mindst psyko-hygiejniske«.

»Hvor stor er i sammenligning hermed den skare, som af sjæletvang om end med ulige forudsætninger søger den protestantiske præst i hans studerekammer. Jeg frygter, at den er meget lille — skønt vi er ulykkelige nok«.

»Jeg har engang set et citat, hvis

KRIST KONGE! FREDENS KONGE

Profetiske syner stiger frem i Kirken bevidsthed, når den skal til at fejre Kristus, sin Konge. Salomon, rolighedens mand, bliver forbillede på Kristus. Sammenlignet med Davids urolige, krigerske regering er Salomon en fredens hersker. Således vil Kristi kongedømme være en fredens tidsalder. Dette er den hellige skriffs og liturgiens syn på Kristus Kongen.

Men lag nu ikke fejl og tro, at dette er en historisk påstand. Nej, det er et profetisk syn. Fred og rolighed mærker vi ikke meget til i vor tid, de synes overhovedet ikke at have hjemme her på jorden. Et profetisk syn ser forlud, nutid og al fremtid, evigheden indbefattet, under eet. Og da bliver det sandt, hvad Kirkens liturgi siger og synger om Kristus. For Kristus kom ikke for at ordne vore politiske mellemværender, men for at ordne vort forhold til Gud. Kristus er en mand, »Zemach« er hans navn, siger profeten Sacharias (6, 12). Zemach betyder vækst; vulgata oversætter det med »vir oriens«, en opstigende mand, en kommende mand. Når alle andre magter har udtømt deres kræfter og reserver, når de sejner og synker, står Kristus staadig som den, der lige nu er ved at begynde sin gerning iblandt os, den gerning, der først vil blive afsluttet på dommedag. Da vil Han oprette det evige, allomfattende Guds Rige i herlighed, hvor Gud er alt i alle.

Lad os hylde Kristus som den kommende mand. Leve Kristus, vor Konge! »KOMME DIT RIGE!« Måtte

Krist Kongefest

er en fest for alle unge katolikker. Alle, som kan, er derfor indbudt til festen i København, — den arrangeres af de københavnske foreninger.

Men de, som bor i provinsen, skal også være med. Arranger derfor fælleskommunion den dag i jeres sogn og fest bagefter.

kilde jeg ikke længere erindrere, der i al sin bitterhed dog rummer en sandhedskærne — det lyder kort og fyndigt således: »I gamle dage byggede man skriftestole, nu bygger man galehuse«.

KRIST KONGEFEST

28. okt.

Kl. 9 messe og kommunion i Sct. Ansgars kirke.

Kombineret morgenmad og frokost spises hos St. Josefsstrene, Østerbrogade 7 D. Foredrag af pater H. Roos »Om de andre«.

Filmsforestilling: »Et spil om en vej, der til himlen går«.

Andagt i kapellet.

Man bedes medbringe morgenmad og sukker. Der serveres te og wienerbrød.

Billetpris for te, brød og film kr. 2,00.

Du oprette det i mig og gennem mig. Se, jeg stiller mig til rådighed for Dine planer, for jeg ved, at DU vil fred. Pater.

Vel mødt i...

Århus: Lø. Sø. 20.—21.: Jubilæumsfest. Lø. kl. 19,30 er der revy og bal. Sø. revy og taler m. m. Pris 2 kr.

Amager: Ma. og fr. kl. 20: Underholdningsgr. Ti. kl. 20: Sportsgr. On. 24. kl. 20.15: Studiekreds. Pater Brunnicardi gennemgår bjergprædiken. Lø. 27. kl. 19,30: Andagt. Derefter underholder Hans Lorentzen fra Ordrup. Sø. 28.: Krist Konge fest. Frederiksberg: Sø. 28.: Krist Konge fest. On. 31. kl. 19,30: Fest i K. B. hallens pejsesal. Alle unge indbydes. Pris 2 kr.

Haderslev: On. 24.: Samtalekreds. Pastor Halatyn indleder: »Gud og samfundet«.

Horsens: Sø. 21.: Til fest i Århus. To. 25. kl. 20: Sløjd og håndarbejde i lokalet til fordel for bazaren.

Jesu Hjerter sogn: Sø. 21.: Efter 9-messen efterårstur. Afg. Vesterport kl. 10,11. Billet Holte retur. Sø. 28.: Krist Konge fest.

Nyborg: To. 25.: Studiekreds: Pavestolen og arbejdsopøvelser.

Ordrup: Ti. 23.: Hvad er ordenskald? Pater Groteclaus fortæller. Sø. 28.: Krist Konge fest.

Østerbro: On. 24. kl. 20: Hos pastor K. Geertz-Hansen: »Hvis du var fremmedfører i din egen kirke«. Sø. 28.: Krist Konge fest.

ANNONCE

Edvard Strömberg: Latin for alle

I dansk bearbejdelse ved Per Krarup. 129 s., kr. 9,50 ib.

Et væld af oplysninger om det latinske sprog og dets anvendelse i dagligtale i citater, bevingede ord, bibelsteder o. l. udbredes for læseren på små 130 sider. Det er ikke forfatterens mening at ville erstatte en latinsk lærebog med en bedre, men »latin uden tårer«, men blot at give en brugelig vejledning til »dem, der gerne vil forstå nogle af de mange latinske ord, de bruger.« Dette opnår forfatteren og den danske oversætter på en snild og ligefrem måde...

... For os katolikker kan denne lille bog få stor betydning derved, at den tager så meget stof fra vort latinske Missale med. Forståelsen af liturgien og koralen fremmes derved ganske væsentligt...

J. Wolfisberg S. J.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenvæjser-værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
 Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
 vis a vis Sct. Josephs Hospital
 Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eff.

JULEMARKED

Ja, undskyld, vi taler om jul allerede, men *Katolske Menighedsplejer* er nødsaget til på dette tidspunkt at støde i trompelen og forkynde for venner og bekendte, at vi søndag den 2. december åbner et julemarked i lokalerne, Stenosgade 4, hvor folk får særlig gode chancer for at sikre sig julegaver og støtte en god sag -- to fluer med et smæk.

Vi håber, at denne meddelelse vil sætte mange flittige hænder i gang. Vi ved af erfaring, at håndarbejder en en basars vigtigste indsats. Menig-

hedsplejernes kontor i Bredgade 69 A, såvelsom Liobasostrene, St. Kjeldsgade 3, tager med taknemlighed imod gaver til markedet.

Er det nødvendigt at fortælle Dem, at Katolske Menighedsplejer til sin omfattende virksomhed på det sociale område trænger til penge, ja, simpelt hen ikke kan fungere videre, hvis ikke en basar, som den planlagte, giver os et godt rygstød. Telefoner: Katolske Menighedsplejer: Palæ 2323 og Byen 9133. C. B.

*

Ifølge den nyeste Folketælling har

München 831.937 Indbyggere. Af disse er 635.675 Katolikker, 153.425 Protestanter, 24.319 uden Tilknnytning til et Trossamfund og 4792 Medlemmer af mosaisk Trossamfund. Resten fordeles sig ligeligt over de øvrige mindre Religionssamfund. (CND)

En Meddelelse fra KIPA for kort Tid siden refererede, at *Direktøren* for det islandske Landsbibliotek i Reykjavik, Thorhallur Thorgillson, var konverteret under et Besøg i Spanien. Der var indløbet en Misforstaaelse, idet det drejer sig om *Bibliotekar T.* i Reykjavik.

<h2>Roskilde</h2> <p>ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369</p>	<p>K. A. Jørgensen Absalonsgade</p> <p>Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vine og Chocolader</p>	<p>Roskilde Papirforretning Sct. Olsgade 24 . Telf. 3131</p> <p>Papir, Fyldepenne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122</p> <p>Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>	<p>Sambo OLSGADE 8 . TELEFON 3129</p> <p>IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD Altid friske varer . Is og decerter udbringes</p>	
<p>Edvard A. Petersen (A. P. Jensen)</p> <p>Malerfirma Telf. 1694 - 228</p> <p>Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester</p> <p>Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester</p> <p>Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Oleg. 13, Tlf. 1-7. Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Olsgade 17. Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</p> <p>Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler</p> <p>De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	
<p>Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349</p>	<p>Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg</p> <p>Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</p>	
<p>Slagelse</p> <p>GØR DERES INDKØB AF vin - tobak - konserver i CITY FREDERIKSGADE 1 (Et skridt fra kirken)</p>		<p>Richard Winther Alt i Manufaktur</p> <p>Løvegade 1 . Telefon 150 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Aug. Jørgensen SKOMAGERMESTER</p> <p>1. kl.s arbejde Absalonsgade 7 Leverandør til de katolske institut'oner</p>	<p>FISK - VILDT - FJERKRÆ</p> <p>Gøtze's Fiskehus TELEFON 718 OG 2518</p> <p>Det er friskt fra Gøtze!</p>	<p>MASKINFABRIKEN</p> <p>Slagelse</p> <p>Slotsgade 20 Telefon 855 - 1935 Leverandør til de katolske institut'oner</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober:

21. S.*) 23. Søndag e. Pinse (751—(grøn) 75); 2. Bøn: St. Hilarion ([53]), 3. Bøn: St. Ursula og Fæller ([65]), 4. Bøn: Om Troens Udbredelse (Søndagsmessebog Nr. 129); Præf. (521).
22. M.† Feria (751—75); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
23. Ti.† Feria. (751—75); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (525).
24. O. St. Rafael, Ærkeengel (1118); (hvid) Præf. (525).
25. T.† St. Chrysanthus og St. Daria (rød) (1121); 2. og 3. Bøn som Tirsdag; Præf. (525).
26. F.† St. Evaristus (1122); 2. og 3. Bøn som Tirsdag; Apostlenes Præf. (524).
27. L. Vigilie til St. Simon og St. Judas (1122); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (525).
28. S. 24. Søndag e. Pinse. (hvid) KRIST KONGES FEST.

*) Søndag den 21. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Troens Udbredelse.

Lodtrækningen ved basaren i Århus

1047 — 2943 — 1940 — 293 — 269 — 2284 — 541 — 1441 — 3441 — 999 — 583 — 2565 — 2880 — 1613 — 2643 — 1617 — 3692.

Amerikansk lotteri, ikke afhentet: Gås: 76 (grøn).

Gevinsterne udleveres ved henv. til katolsk præstegård, Ryesgade 26, inden 15. nov. 1951.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palz 4777
Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementoprlø 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

I anledning af det danske fjernsyns start, har vi udsendt den populært anlagte bog

FJERNSYN FOR ALLE

hvorider, af fjernsynsingeniør Bendt Jørgensen, gøres rede for fjernsynets teknik, og af programsekretær Mogens Kjeldstrup fortælleres om udsendelsesteknik og tilrettelægning af programmer.

Redaktør er Knud K. Mogensen, der huskes som forfatteren til BASIC DANISH.

Pris kr. 5,00

Arne Frost-Hansens Forlag

Gælder det rejser?

- da henvend Dem trygt til os. Vi har 30 års erfaring med arrangement af individuelle rejser og selskabsrejser af hvilke kan nævnes de officielle fællesnordiske pilgrimsrejser til Rom 1950.

Vi anbefaler os fremdeles med høflig og faglig ekspedition af

alle billetter til originalpriser - tog, skib, fly, bus, sovevogn etc. - selskabsrejser - akkordrejser - pilgrimsrejser - skole- og foreningsrejser - kurophold og rekreationsrejsr - udvandring - hotelreservationer - pasvisering, valuta etc.

JØRGENSENS REJSEBUREAU

Jernbanegade 7 . Kbhvn. V. Tlf. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Det apostoliske Vikariats Regnskabsafdeling er lukket fra 19. Oktober til 27. Oktober, begge Dage incl.

GLARMESTER
POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N. Nora 7977

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Sebat Kjølborg
Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

Skt. Annæ Kirkes Bazar

Udtrukne Numre. Serie A: 32 — 99 — 283 — 378 — 528 — 947 — 966 — 1090 — 1230 — 1238 — 1555 — 1771 — 2240 — 2283 — 2564 — 2644 — 2861 — 2887 — 2931 — 3080 — 3230 — 3729 — 4226 — 4374 — 4598 — 5104 — 5161 — 5198 — 5279 — 5664 — 5683 — 5996 — 6130 — 6134 — 6136 — 6234 — 6734 — 7081 — 7132 — 7785 — 7849 — 8532 — 8549 — 8598 — 8936 — 8945 — 8989 — 9079 — 9134 — 9631.

Serie B. — Udtrukken Placering af A i første Række: 3 — 7 — 9 — 11. N i anden Række: 2 — 4 — 7 — 12. — N i tredje Række: 2 — 4 — 5 — 6. A i fjerde Række: 1 — 2 — 6 — 10. Udtrukne Numre: 10 rigtige: 2381. — 9 rigtige: 318 — 324 — 325 — 730 — 733 — 902 — 978 — 1083 — 1208 — 1234 — 1292 — 1384 — 1395 — 1468 — 1539 — 1881 — 1882 — 2093 — 2123 — 4083 — 4901 — 6972 — 6977 — 7640 — 7649 — 7730 — 7873 — 7920 — 7922 — 7948 — 8174 — 8201 — 8435 — 8466 — 8469 — 8550 — 8676 — 9057.

Udtrukne Blok-Numre: A 161 — B 394 — C 179 — D 111 — E 158 — F 135 — G 25 — H 216 — I 82 — Amerikansk Lotteri 39 (Paraplyen). Entre-Gevinst 2787.

Gevinsterne kan afhentes ved Skt. Annæ Kirke, Hans Bogbinders Allé 2, senest 15. November 1951.

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37

Abonnement paa Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter

Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Har De læst den sidste LIBELLE-BOG? — den koster kun 2 kr.

Esbjerg

<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLØV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLOUG's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospitalet Leverer alt i Is & Chokolade samt Plædeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>
<p>Chr. Søndergaard <i>1. Kl. Skoløjsreparation</i> Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Tlf. 1667 Alt i Kød, Plæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 30, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>Walenty Patryalek MALERMESTER <i>Haderslevvej 187 . Telefon 802</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole <i>Tøndervej 93</i> <i>Telefon 2402</i></p>	<p>A/S J. O. Brandorffs efft. LEVERANDØR AF BYGNINGSMATERIALER <i>Jernbanegade 44</i> Leverandør til den nye skole</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 - Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Frederiksgade 14 . Telefon 343</i> Udført arbejde ved den nye skole</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eff. Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditor</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Glarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>
<p>Svend Thomsen GLARMESTER <i>Jovavej 24 . Telefon 3328</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>

Ungarske Biskopper maa ikke have Telefon

Departementet for kirkelige Anliggender i Ungarn har forordnet, at Biskopperne fremtidig hverken maa have Telefon eller Postboks. Enhver Kontakt skal ske via det officielle (stats) biskoppelige Kontor, og Episkopatet har saaledes overhovedet ikke mere Mulighed for direkte at staa i Forbindelse med Gejstlighed og Troende. (KIPA)

Bryd Tavsheden - Gør noget! Østrigsk Blad søger at vække Verdensopinion

Vi lever i en Tid, der er saa spændt — og netop derfor saa afstumpet. Vi er Vidne til de mest gruopvækkende Begivenheder, vi læser om dem, accepterer dem, lægger dem »ad acta« og gaar derpaa videre over til Dagsordenen. Paa denne Maade har vi ogsaa »oplevet« Kirkeforfølgelserne i Øst-Europa, vi har læst om Processerne mod Kardinal Mindszenty, Mgr. Grösz — for blot at nævne et Par Navne — og vi har slaaet os til Taals med Tanken om, at det er jo nu engang ikke noget at stille op.

Under Titlen »Bryd Tavsheden! Gør noget« lancerer det store katolske Blad »Volksbote« i Innsbruck for nylig en Appel for at ruske op i vor Tids Passivitet og søge at vække til Handling. Bladet henviser paany til den røde Kirkekamps Diabolisme og opregner dens forskellige Faser — 96 Biskopper forfølges bag Jerntæppet for deres Tros Skyld, for slet ikke at nævne de Tusinder af Præster, Nonner og Lægfolk — og konstaterer derpaa: det er en Skandale for 20. Aarhundrede, at der blandt 340 Millioner Katolikker kun rører sig saa faa Hænder, kun bevæger sig saa faa Læber for at bistaa disse forfulgte Trosfæller med Handlinger og Bønner.

Derfor — skriver Bladet —: *Bryd Tavsheden!* Der maa organiseres en *moralisk Modoffensiv* paa international Basis: en *Storm af Bønner* maa naa Himlen, en uafsladelig, ikke tusindstemmig, men *millionstemmig Bønoffensiv* maa gælde de betrængte og forfulgte.

Samtidig maa der startes en *verdensomfattende Protestaktion*, ikke blot af samtlige Katolikker Verden over, men af hele Kristenheden, Jøder, Muhammedaner og alle øvrige, rettet til UNO med Krav om Respektering af Samvittigheds- og Trosfriheden i de af Kommunisterne beherskede Lande. Kominform vil ikke kunne tillade sig at sidde en hel Verdens utvetydig erklærede Vilje overhørig. (KIPA)

URBI ET ORBI

Over 10.000 Benediktinere

Benediktinerordenen omfattede i Aaret 1950 ialt 726 Klostre, deriblandt 205 Mandsklostre med 10.509 Munke samt 521 Kvindeklostre med 25.761 Ordenssøstre. Ordenen ledede paa samme Tidspunkt 827 Sogne og 216 Missionsomraader med ca. 1,7 Millioner Sjæle, samt endvidere 398 Skoler med 54.197 Elever. (CND)

Nyt czechisk Angreb paa Kirken paa »Fredskongres«

Paa de czechiske katolske Præsters saakaldte »Nationale Fredskongres« rettede Minister Fierlinger en Række ny og skarpe Angreb paa Vatikanet, hvis Politik »understøtter Krigsophidserne«. Han opfordrede de henved 1500 Præster, der var tvangsindlagt til Kongressen, til at »stille sig paa Folkets Side«. Regeringen har gjort alt, hvad den formaaede, for at sikre de nu bestaaende katolske Fakulteters fortsatte Eksistens, men de saboteres af en »smudsig Kampagne«. (Der hentydes til de af Staten oprettede Præsteseminarier, der trods alle Lokkemidler kun tæller ganske faa Alumner.) (CND)

Kardinal Spellman om Amerikas Negerbefolkning

I en Tale for nylig i New York meddelte Kardinal Spellman, at Negerbefolkningen i USA paa faa Undtagelser nær staa afvisende overfor Kommunismen. Det kommunistiske Parti har forlagt sin Centralledelse til Negerkvarteret i Harlem og forsøger med alle til Raadighed staaende Midler at koncentrere sig om Racehad og Selvjustits. Kommunisterne vil ikke — udtalte Kardinalen — indse, at Negeren er et fredeligt, godhjertet Menneske, der trods Racediskriminationens Synd vel er sig de Fremskridt bevidst, som hans Race har gjort i de senere Aar. Saasnart Negeren har opdaget, at Kommunisterne er antireligiøse og antiamerikanske, vil han ikke have noget at gøre med Kommunismen, og Negerbefolkningen er ubehagelig berørt ved at den kommunistiske Particentral har faaet til Huse i Harlem, idet dette kunde give Indtryk af, at Negeren er et let Bytte for Moskva. Sluttelig gik Kardinalen varmt ind for, at Negerbefolkningen fik fuldstændig Borgerret, hvilket kun kan styrke Negerens Immunitet overfor Kommunismen. (KIPA)

Litauen savner 11 Biskopper, og 2000 Præster

Ved sin Ankomst til New York for nylig udtalte Hjælpebiskoppen af Kaunas, Mgr. Briszgyis, at samtlige 2000 katolske Præster i Litauen paa nær en Snes ældre og svagelige Præster er blevet deporteret til Sibirien, hvor de maa arbejde i Tvangsarbejdslejre. Før Krigen var der 11 Biskopper i Litauen. (KIPA)

En moderne Sygdom

Biskoppen af Leeds, Mgr. Heenan, advarede for nylig i en Tale mod Skilsmissernes rivende Vækst. Antallet af Skilsmisser er idag hundrede Gange større end ved Begyndelsen af indeværende Aarhundrede, og der finder idag ti Gange saa mange Skilsmisser Sted som før Krigen. (CND)

I Nærværelse af den belgiske Konge afholdtes 10. Oktober en akademisk Højtidelighed i Universitetet i Louvain til Minde om Kardinal Merciers Hundredcaarsdag. Der holdtes bl. a. Tale af den belgiske Primas, Kardinal van Roey. Universitetet talte sidste Aar 8033 immatrikulerede Studenter. (KIPA)

Mikaelsmesse i „Kärnan“

Helsingborgs initiativrige Sognepræst, Mgr. D. Assarson, har de sidste Par Aar kunnet læse Messe paa St. Mikaels Fest i det historisk interessante gamle Slotskapel i »Kärnan«.

Katolsk

28. Oktober 1951

99. Aargang

Nr. 43

Ugeblad

Krist Konges Fest

Striden, som sluttede

Religionslærermødet

Bispemesse i Katakomberne

Kirken i Østeuropa

Pavens Vision

To Gange aarligt er Konfirmationerne Avisstof. Læserne nikker genkendende til baade Jeremiaderne og Forsvarstalerne, som i disse dyre Trykketider lige saa godt kunde findes i Klicheer til Genoptrykning, saa uforandret er de Aar efter Aar. Lad os derfor notere os en delvis ny Tone, som dette Efteraar blev indført i det gamle Pantomimespil, der ellers hygger om os ved at minde os om, at intet her er sket, siden vi var Børn. Det er Pastor Harald Sandbæk, der i »Politiken« har holdt Aarets Forsvarstale for Konfirmationerne og har gjort det ved blankt at indrømme, at nogen Plads i Kristendommen har

Den eneste Chance

dansk Konfirmation ikke. Kirkeligt set er Folkekirkens Konfirmationsfest en særlig mager Gudstjeneste, og Hjemmets Konfirmationsfest ligger almindeligvis paa et aandeligt saare nøjsomt Plan til Gengæld for den materielle Overdaadighed. Men det generer ikke Pastor Sandbæk, der ikke vil tage Plads blandt Moralisterne og sucke over den aandelige Fattigdom.

De konfirmationsglade Mennesker laver jo den hele Staaehj af et godt Hjerter for at glæde deres Børn og gode Venner — og almindelig menneskelig Venlighed og Hjertelighed er af høj Værdi.

Hertil kommer saa, og dette er det interessante i Pastor Sandbæks Artikel — Folkekirken er absolut interesseret i Konfirmationen, fordi der til denne Tradition er knyttet den forberedende Undervisning hos Præsten. Denne Undervisning er saa vigtig, at man gerne for dens Skyld tager al den paafølgende Verdslighed med i Købet, fordi den simpelthen er Kirkens eneste Chance for at faa sine nominelle Medlemmer i Tale. Hvis Kirken af lutter Aandelighed slap Konfirmationen med al dens Væsen og Uvæsen, hvad blev der saa af den kristne Undervisning?

Ovenstaaende er et meget frit Referat, men det dækker vistnok Pastor Sandbæks Tankegang ret godt. Sammenholdt med vor egen Erfaring — at protestantiske Elever i vore Skoler ved deres »Præstegang« saa godt som altid viser sig at vide langt bedre religiøs Besked end deres Kammerater ved Konfirmationsforberedelsen — tyder det paa, at ikke blot svigter Hjemmene i de fleste Tilfælde (det gør talrige Hjem, som burde være katolske ogsaa), men Skolens Religionsundervisning er mange Gange saa tynd, at den praktisk talt med Urette kaldes Undervisning.

Staar og falder Flertallets religiøse Belæring med de faa Ugers Præstegang i en urolig Alder, ser det trist ud for Folkekirkens Fremtid som religiøs Lære for Flertallet af vort Folk. Vi hoverer ikke derover, tværtimod fylder det os med Bekymring og Smerte.

BISPEMESSE I KATAKOMBERNE (se inde i Bladet).

Munkemel

ALTERLYS

i alle Størrelser

og isvrigt
Stearnllys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Læg kun Mærke til det bedste -
køb i

KONGENS NYTORV

**STØT
VORE
ANNONCØRER**

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

**Kedler
Stokere
Oliefy**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**Hjalmar
Andersen**
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5277
Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldsgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler
Malermester

Kingsgade 17 Vester 4753

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thoravej 12, N. V.
Central 2910 - 1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Aarhus

**MEJERIET
Vestergaard**

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Schweigler

Bageri & Conditori
v/ Palle Selmingler

Odensegade 25 . Telefon 1461 - 1961
1. Kl.s Brød

Leverandør til de katolske Institutioner

Striden, som sluttede

Pastor Schindlers Erindringsbog

Andet og foreløbig sidste Bind af Pastor Peter Schindlers Memoireværk — »Tilbage til Rom«, 195 Sider, Hirschsprungs Forlag — giver af flere Grunde Anledning til at kaste Blikket tilbage over Udviklingen i de danske katolske Menigheder siden første Verdenskrigs Dage, den ca. 35 aarige Periode, disse Erindringer spænder over.

Først et Par Ord om Selvbiografien Ophbygning. Næsten Halvdelen handler om Studieaarene 1914—18 og portrætterer en lang Række af Forfatterens Lærere saavel som andre, han traf i disse Aar. En halv Snes Sider skildrer det katolske Danmark, den unge Præst i 1918 vendte hjem til. Antydningvis skildres den Modstand, hans unge, ukloge Iver vakte. Saa sker der et moralsk Fald, der faar flere Aars Udlændighed til Følge. Efter Tilbagekomsten fortælles saa om Aarene i Svendborg og paa Langeland, atter bredt skildret med mange Detaljer og Portrætter. Tilbage er knapt en Fjerdedel af Bogen, og heri fylder Skildringen af de mange Udenlandsrejser i 30'erne adskillige Sider, saa der tilbage hovedsagelig bliver en Bibliografi og — atter kun antydningvis og for den uindviede i dunkel Tale — et kort Rids af Modsætningsforholdet mellem Pastor Schindler og visse konservative Personer og Kredse i de katolske Menigheder.

Denne særegne Ophbygning — langsom Fart vekslende med hurtig, Bredde skiftende med lette Hentydninger — er ikke tilfældig. Pastor Schindler opfatter selv hele sit katolske Levnedsløb som en Lidelsens Skole, der til sidst lod Guds Hensigt med det hele fremstaa klart. Ikke hvad Pastor S. selv havde tænkt sig, men et videnskabeligt Forfatterskab lod Kaldelsen paa, og da for faa Aar siden Biskop Suhr bad Forfatteren prøve paa at give en dansk Oversættelse af Ny Testamente fra Græsk, var det som alle Sporene i Guds Førelse pegede hen paa dette ene. Dertil var det alt sammen Forberedelsen. Som Følge heraf maa Modgangen — det Modsætningsforhold, som til Tider kunde friste Pastor S. til at omgaas med Ønsket om at nedlægge sin Præstegering — betragtes som besejret, ikke blot tilgivet, men glemt for det saa langt større, det betød Beredelsen til. Derfor vil han ikke skildre det i Bredten, og Pennen faar større Fart, naar han nærmer sig dette Emne, han fremdrager ikke Personer ved Navn, og giver han Udtryk for den gamle Bitterhed, skynder han sig med at slaa Streg over Regnskabet.

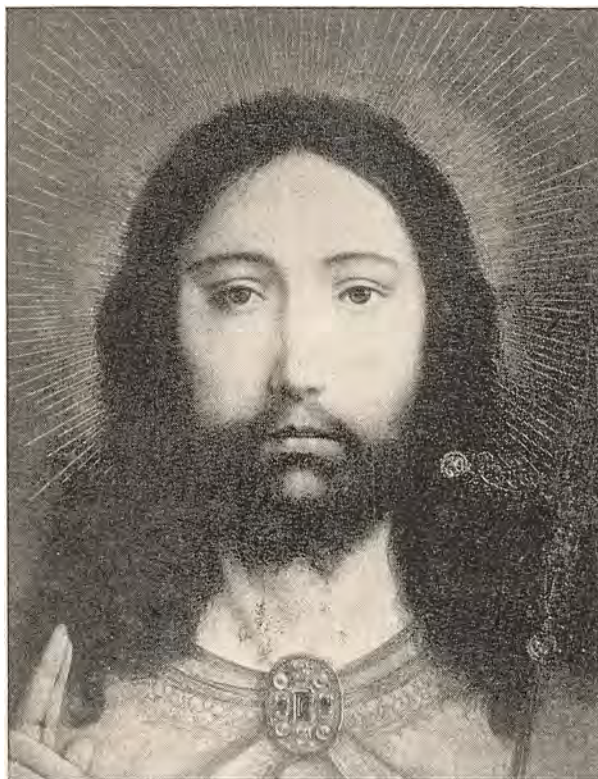
For alle dem, der sammen med eller i Opposition til Forfatteren har haft disse Oplevelser er det hele særdeles klart og i sin Udgang haade smukt og velgørende. Men et Regnskab, der først er skrevet ned og derpaa saa omhyggeligt overstreget, at det kun er rigtigt læseligt for den, der forud

kendte Tallene, er i Stand til at pirre Nysgerrigheden hos de uindviede og kan forlokke dem til falske Gætterier. Det er desværre en Mulighed, at Pastor Schindlers ikke-katolske Læsere og hans katolske Læsere af en yngre Generation vil faa det forkerte Indtryk, at der i de nævnte Aar rasede en ligefrem Krig i Menighederne om fundamentalt forskellige Ideer, og at Krigsførelsen antog lidet opbyggelige Former. Og derfor er det vistnok i alle Parter Interesse, at man med ganske faa Ord, saa historisk sagligt som det er muligt paa dette Tidspunkt, fortæller »non-combattanterne«, hvad det drejede sig om.

Det drejede sig først og fremmest om en Situation. Den, at Katolicismen i Danmark, der var genopstaaet omkring en lille Skare Indvandrere og

plejet og passet af indvandrede Præster, paa et eller andet Tidspunkt maatte ændre sin ydre Skikkelse, saa den i Sprog og Skikke, ikke i Læren, men i Lærens Udtryk, ikke i Guds-tjenestens Indhold, men i dens Dragt, tilpassede sig dansk Aand og Mentalitet. Om Nødvendigheden heraf var og er der ikke to Meninger blandt Katolikker. Derimod nok om det rette Tidspunkt, om Tempo i Omdannelsesprocessen, om det passende Forhold mellem Pietet og Fremskridt, Spørgsmaal, der i saa høj Grad er Genstand for de forskellige Temperamenters afvigende Besvarelser.

Dernæst drejede det sig om en Person, Pastor Schindlers, Især i de unge Aar — han lægger ikke Skjul paa det selv — vilde han være et Vejr, der for hen over det katolske Danmark. Han taler selv om at saa Blæst og høste Storm. Han yndede den polemiske Skarphed, som vel er egnet til at rejse en Sag, men tiere sinker dens Løsning end fremmer den. Han savnede Evnen til — eller var det blot

Quinten Massys
KRIST KONGE

VÆR PRISET, KRIST, PAA
KONGESTOL
OG I MONSTRANSENS
GYLDENSOL!
VÆR PRISET HER. VÆR
PRISET HIST.
VOR HØJE KONGE.
JESUS KRIST.

Peter Schindler
(i „Katolsk Salmebog“)

NOTER

Ugebladet og papirsituationen

En del af Ugebladets læsere har formentlig bemærket, at bladet fra og med sidste uge er gået over til at æ-

Pennen et og andet Sted af Vanvare gnistrer stygt, ligesom Terje Vigens Øjne, naar Minderne dukkede op. Den fremstrakte Haand vil ikke blive afslaaet. Og selve Stridens første Genstand, Fordanskningen af vort hjemlige katolske Milieu, er jo da ogsaa nu naaet saa langt frem, at den gamle Fejde om Processens Metoder ingen Interesse længer har. Her i Efteraaret faar vi en ny Salme- og Bønnebog, der som et Monument viser, hvor langt vi er naaet, og det er med fuld Føje, at Pastor Schindlers Navn i denne Bog er knyttet til en betydelig Del af de danske Salmer. Baaede hans digterlige Arbejde og hans Strid for Hjemliggørelse af vort religiøse Liv har vundet den fortjente Sejr, uden at derfor Baaendet til Fortiden er bristet, eller at de, der gjorde den første og drøjest Gerning har faaet Utak til Løn.

H. D. T. K

Administrationen.

ORIENTERING

Kirkekampen i Østeuropa - Czekoslovakiet

I nedenstaaende og to følgende Artikler skal vi kortelig søge at fremdrage enkelte, vigtige Fakta i den Kamp, der i de seneste Aar har raset saa bittert og grusomt mod Kirken i Landene bag Jerntæppelet. Det er ikke Hensigten at gentage de Begivenheder — Arrestationer, Forfølgelser, Torturmeloder o.s.v. — som har været nævnt i vor Nyhedsreportage gennem de sidste Maaned, men at give et sammentrængt Overblik over Kampen i de seneste Maaned til Vurdering af Situationen. Nedenstaaende Artikel omhandler Czekoslovakiet, og i de to følgende skal vi behandle Polen og Ungarn.

Blader man i det tidligere katolske Folkepartis Dagblad — der siden 1948 er blevet kommunistisk formet — saa finder man ledende Artikler af saakaldte Præster, der helt og holdent staar i Moskvas Fredspropagandas Sold, som uden Vaklen gaar ind for Ophævelsen af de smaa Landbrug og siger god for Kollektiviseringen, som — den ene mere nidkært end den anden — ivrer mod den »vestlige Kapitalisme« som den eneste Rod til alt ondt i Verden. Samme Blads Søndagsudgaver indeholder imidlertid ogsaa deciderede religiøse Betragtninger, Udlægninger af Søndagens Evangelium, Reportager om berømte Valfartssteder, Artikler om Caritasarbejde i

vende en tyndere papirtype efter at den leverance, som hidindtil har været benyttet, nu er brugt op. Administrationen har på denne måde bestræbt sig på at modvirke papirprisen enorme stigning og således undgå en forhøjelse af bladets pris og en nedsættelse af ydelsen til læserne, idet man er gået ud fra den forudsætning, at læserne formentlig hellere for en tid vil affinde sig med en ringere papirkvalitet end en formindskelse af bladets indhold.

Papirsituationen har iøvrigt — som det vel også er læserne bekendt — betydet dødsstødet for adskillige blade, der ligesom Ugebladet står uden økonomisk rygstød. Det er af største betydning ikke blot for de enkelte katolikker men også for Kirken herhjemme, at Ugebladet — Europas ældste katolske blad gennem snart uafbrudt hundrede år — fortsætter trods tidernes vanskeligheder, og man skal derfor henstille til læserne at foretage abonnementsindbetalingen i rette tid og endvidere indtrængende anmode gejslig og læg om at medvirke til, at Ugebladet stadig når ud til flere og flere ved at gøre en positiv indsats for at forøge abonnenternes antal, den sikreste måde at støtte og sikre bladets fortsatte eksistens.

Taalmodigheden til — at sætte sig ind i de psykologiske Forudsætninger hos Modparten. Dertil kom, at i sin Reformatoriver blandede han Tendens med Objektivitet (som han selv indrømmer det i sit Tilbageblik paa f. Eks. Bogen »Liturgi«), saa han af de mere konservative opfattedes som usaglig, og i sin Tendens søgte han til Tider bevidst det snertende Udtryk (som han f. Eks. selv senere indsaa det angaaende en vis haanlig Bemærkning om Thomas Aquin).

Disse Træk, der alle bunder i Temperament og den til alle Tider kendte Forfatterglæde ved Udtrykkets Prægnans (Forfattere er almindeligvis meget mildere og omgængeligere end deres skriftlige Udtryksform), fik til Følge, at alle hans fremragende Egen-skaber, hans Bøgers for vore smaa Forhold enestaaende rige Bidrag til Katolicismens Placering i det danske Aandsliv, alt det indlysende rigtige i hans Syn paa Overgangsperioden for Kirken i Danmark, blev mødt med en sejt, passiv Modstand. Der var mange, som ikke vilde forstaa ham, fordi de dels ansaa ham for ukærlig og uforstaaende, dels (ganske fejlagtigt) tog hans ekstreme Udtryk i Kritikken som Bevis for, at hans Konversion kun havde været halv. Kort sagt, den gamle Historie om to, der vil det samme men efterhaanden misforstaaer hinanden saa grundigt og hidser hinanden saadan op, at de først sent standser op og ser, hvor lidt de i Virkeligheden var uenige om.

Med Pastor Schindlers Erindringsbog er den ene Part standstøt og har rakt Haanden frent, selv om ogsaa

Katolske Religionslærere raadslaar

En ny Epoke indledt i Efteraarsferien

I al Stilhed fandt der i Skolernes Efteraarsferie en Sammenkomst Sted, af hvilken man med Sikkerhed tør vente sig betydelige Resultater paa et Omraade, der er centralt for vore Menigheders Fremtid. Paa Initiativ af vore københavnske Skolebestyrere afholdtes der paa St. Josephs Skole paa Østerbro et tre Dages Religionslærermøde. Det var tilrettelagt som tre strenge Arbejdsdage med et stort Antal Foredrag og tilsluttende praktiske Drøftelser, ligesom en omfattende Udstilling af Undervisningsmateriale fra andre Lande, bl. a. Frankrig, Tyskland og USA bidrog til at udvide Horisonten og sætte nye Tanker i Sving. Deltagelsen var meget betydelig. Foruden Gæster fra Norge, Sverige og Tyskland deltog over 100 katolske Religionslærere, væsentligt Præster og Søstre fra saa godt som alle vore Menigheder Landet over.

Den Foredragsrække, der udgjorde Hovedindholdet af Møderne var et kort, principielt Kursus i religiøs Pædagogik og blev af præstelige Deltagere karakteriseret som en ypperlig Retræte, en virkelig Aandsfornyelse for vore Pædagoger. Forhaabentlig vil

(Sluttes Side 613)

solut romertro Biskopper erklærede her overfor den stedfortrædende kommunistiske Regeringschef og Leder af det czekeiske Departement for kirke-
 liggende, Zdenek Fierlinger: »De tillader, Hr. Vicepremierminister, at vi højtideligt erklærer overfor Dem at vi alle uden Indskrænkning anerkender Gyldigheden af Statens Love, og da navnlig Loven om Oprettelsen af Statens Kirkedepartement, Loven om Kirkens økonomiske Stilling og de kirkelige Foreninger samt alle de Forordninger, der er udstedt af de kompetente Myndigheder paa Grundlag af disse Love og Forordninger. Derimod vil vi ikke anerkende nogen Art af Kirkestraffe og ikke forfølge hverken Gejstlige eller Lægfolk med disse Kirkestraffe, dersom disse er paalagt af politiske Grunde —«. Forklaringen paa, hvad der er sket med to af de fire czekeiske Martyrbiskopper, inden de var »modne« til en saadan Manifestation, finder vi i følgende Passus i et Brev, der er smuglet ud fra Cze-

koslovakiet: »Biskop Trochta har i det sidste Aarstid ikke været i Stand til at forlade sin Residens i Leitmeritz. Man søger at bilde Folk i Byen ind, at Biskoppen skranter og har maattet lade sig underkaste Indsprøjtninger som Følge af Blødmangel. Man har paa denne Maade gennem længere Tid givet ham forskellige Midler, der hensesætter ham i en stadig Febertilstand og lammer hans Hjerne. Den 83-aarige Biskop Picha i Königgrätz er blevet »behandlet« paa Drejestol: det er en ganske almindelig Stol, svarende til de Drejestole, der anvendes paa Kontorer, dog med den Forskel, at den ikke drejer i Spiral og dermed forandrer Højden, men drejer rundt som en Karrusel. Man behøver blot at snøre en Person fast i en saadan Stol og lade den rotere med en elektrisk Mechanisme i 5 Minutter, saa har man, hvad man ønsker af »Indrømmelser«, »Tilstaelser« og hvad man ellers har Brug for...«

Næste Uge: Ungarn.

lede mig i den Grad, at det faldt mig svært at koncentrere mig om Messen, og mit Blik søgte atter og atter op til Nischen. Jeg besvarede Hovedskallens tomme Stirren ud i Luften med Taarer i mine Øjne, og mine Sanser svingede mellem Hæslighed, Rædsel og Dødsforsmædelse. Hvem havde han (eller hun) mon været? En hedensk Fortvivlelse synes at bemægtige sig min Sjæl.

»Hvem vil vel løse mig fra Dødens Favntag?«

»Sursum corda!«

Biskoppen var efterhaanden naaet til Præfationen, og med eet blev mit Hjerte faktisk grebet af Sakramentets umaadelige Kraft, af ham, der i sin Tid sagde: »Naar jeg bliver ophøjet fra denne Jord, da vil jeg drage alt til mig«; ham, der udaandede med Ordene: »Det er fuldbragt«, ham, hvis Død ved hans Død blev til Dødens Død og Porten til Livet, til Krist Konge, Kongen over Livet.

I dette Øjeblik indsaa jeg klart Forskellen mellem den gamle Verden og den Verden, der begyndte i Korsfæstelsens Time: Hedningerne frygtede Døden, men vi kristne kan højst frygte det at dø. Ved Forvandlingen forekom det mig, som om Dødningshovedet smilte til mig. Jeg tænkte ved mig selv: Hvis han kunde tale, saa vilde han sikkert benytte Ord af den Mand, hvem han i levende Liv maaske har kendt og maaske kaldt sin Ven, den hellige Paulus: »Grav, hvor er din Sejrs Død, hvor er din Brod?«

Her i Katakomberne blev jeg først rigtig klar over, at jeg ogsaa tilhører de Helliges Samfund. Og da vi efter Messen paany kom op i Dagen, ja, saa var jeg ligesaa lykkelig som alle de andre, der havde været med. Hvor længe var det dog ikke siden, at den unge Kirke havde holdt Gudstjeneste hernede? Og da jeg fra Katakombernes Mørke kom op i Oktobersøndagens gyldne Lys i Rom, saa følte jeg mig saa fuld af Haab og Tro, som næppe nogensinde før. Hele Rom forekom mig som eet eneste Bevis paa Kristendommens Triumf. Rom var selve Opstandelsen.

I det fjerne hvalvede Michel Angelos Mesterværk, Kuplen over St. Peter, sig over den evige Stad, rejst over Stedet, hvor den galilæiske Fisker led Martyrdøden. »Martyrblod er Kristensæd«. Ja, alt det Blod, der har flydt her, er faktisk flydt over i Herrens mystiske Legemes Aarer, i Kristi Kirke. Det er idag — saa vidt jeg ved — 400 Millioner Katolikker i hele Verden, og deres Antal stiger stadig. Kirken har bevist sin Livskraft, det vil med andre Ord sige, at den stadig med Held kæmper mod hin Brand, som næres af Selvtægt, Stolthed, Gerlighed og Lyst og Menneskene benævner »Historien«.

Paa Vejen hjem til vort Domicil kom vi forbi Konstantinsbuen, Konstantin, ved hvis Omvendelse Kristenforfølgelserne bragtes til Ophør. Denne Bue var som en stor Portal mellem den hedenske Fortvivlelse og den kristne Forhaabning, mellem Døden og Udødeligheden.

C. L. B.

Bispemesse i Katakomberne

En Erindring fra Jubelaaret i den evige Stad

Jeg havde ladet mig fortælle, at en Pilgrimsrejse var en Bøn med Fødderne — og jeg er tilbøjelig til at ville indromme det, da vi havde været i Rom et Par Dage: mine Undersaatter gjorde sig følelige.

Det var derfor med velberaad Hu, at jeg afslog en af mine Rejseledsagers Forslag om at tage ud til Kata-

komberne. Jeg huskede ganske tydeligt, at jeg i en Rejsefører havde læst om, at Katakomberne bestod af en samlet Længde underjordiske Gange paa henimod 1500 Kilometer. Men saa fik vi imidlertid en Indbydelse til at overvære en Bispemesse i Domitillakatakomberne paa Krist Konges Fest, og det mente vi ikke at kunne sige Nej til.

Saa startede vi altsaa i den aarle Morgen (efter først at være brudt temmelig sent op fra et muntret Lag Aftenen i Forvejen). En tidlig Morgen i Rom i Slutningen af Oktober kan være ligesaa raa og kold som herhjemme, og jeg frøs faktisk, medens jeg krøb i Tøjet.

Ved Indgangen til Katakomberne blev vi meget venligt modtaget af en Ordensbroder, der passede Katakomben. Min Ledsager hævdede bestemt, at han til Punkt og Prikke lignede Johannes Døber, men senere blev vi enige om, at alle Klosterbrødre mere eller mindre ligner Johannes Døberen eller Frans af Assisi; vi var dog kendeligt beroliget, da vi senere hen traf en, der lignede Cæsar. Vi fulgte nu Broderen i Gaasegang gennem den underjordiske Labyrinth og inden længe naaede vi til et lille Kæmmer, hvor der stod et Alter i en Niche, og foran Alteret laa der et Tæppe, som Biskoppen kunde knæle paa. Jeg blev imidlertid staaende — ellers havde jeg kun haft Valget at knæle paa den vaade, iskolde Jord.

Messen begyndte: »In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti ...«

Jeg er ikke længere klar over, paa hvilket Tidspunkt under Messen jeg fik Øje paa det gullig-hvide Dødningshovede, der laa og grinte ned til mig fra en Niche umiddelbart over min venstre Skulder. Hovedskallen fængs-

**HVEM ER -
 HVAD ER -**

Quinten Massys

nederlandsk Maler, 1466—1530. Hans Værker viser Overgangen fra sengotisk Uro til Renæssancens Klarhed og er karakteriseret af skarpe Konturer og straalende Farver.

Fr. Plojhar

Medlem af Regeringen Gottwald (Czekoslovakiet), »fremskridtsventlig« indstillet katolsk Præst, suspenderet fra Præsteembedet som Følge af Ulydighed mod Episkopatets Forbud mod at overtage politiske Poster.

Fatima

verdensberømt portugisisk Mariawartsteds ved Leiria (Estramadura). Landets religiøse Midtpunkt. Gudsmødersaabenbaringer i 1917, hvor Maria bragte tre Bønderbørn forskellige Budskaaber. Tallose Helbredelser og Omvendelser har siden fundet Sted her. 1931 indviende Portugals Biskopper deres Land til »Vor Frue af Fatima«.

En advarsel fra den højeste dommer til israels fjender

74. Davidssalme

I. En lovprisning af Gud og hans underfulde gerninger (1—2).

1. Til sangmesteren. Samme melodi som i: »Tilintetgør ikke«. En salme af Asaf. En sang.

2. Vi lovpriser dig, Herre, vi lovpriser; vi påkalder dit navn og fortæller dine undere.

II. Gud advarer: I rette tid dommer jeg (3), som er den eneste dommer (4—8a), og som gengælder enhver efter hans gerninger (8b—9).

3. Når jeg bestemmer tiden, skal jeg dømme med retfærd.

4. Vakler end jorden med alle sine beboere, holder jeg dog dens støtter fast.

5. Jeg siger til de brovtende: »Pral ikke«, og til de gudløse: »Løft ikke hornet«.

6. Løft ikke jeres horn mod den højeste, tal ikke frækt mod Gud (klippen).

7. Thi hverken fra øst eller vest, ej heller fra ørk eller bjergene (kommer der hjælp).

8. Gud er jo dommer, han nedbøjer den ene og ophøjer den anden.

9. I Herrens hånd er et bæger, fyldt med skummende kryddret vin; heraf skænker han i; selv bærmen skal de drikke ud, alle gudløse på jorden må drikke.

III. Fornyet lovprisning af Gud og hans undergerninger (10—11).

10. Men jeg skal juble evindeligt, lovsynge Jakobs Gud:

11. »Alle de gudløses horn skal jeg slå af, dog den retfærdiges horn skal knejse«.

Vers 7 »ørk eller bjergene« er her det samme som syd eller nord.

Vers 9 »bægeret« med den bitre drik er tit symbol på Guds vrede og straf.

Vers 11 »hornet« er i skriften symbolet på styrke og magt.

Denne noget lemlæstede salme, som er digtet af leviten Asaf, der var leder af sangkoret, stammer fra en tid, da Israel var blevet overfaldet af hovmodige og ugudelige fjender, men samtidigt også opfyldt af en urokkelig lillid til Gud og derfor overbevist om, at Herren om kort tid vil forskaffe sit folk ret og oprejsning. — Også vi kender den situation, hvor fjenderne praler og med knejsende nakke og pande taler frækt til Gud, den klippe, der

bærer det udvalgte folk og bringer dødelig skræk og forvirring i de gudfrygtiges rækker. Vi mener tit, at Gud umuligt kunne lade uretfærdigheden længere triumfere og opsætte den dag, da han holder dom over den. Vi forstår ikke, at Herren er så langmodig, fordi han vil give sine fjender tid til at gå i sig selv og angre deres synder. Men når denne frist er udløbet uden resultat, knuser Herren sine stolte fjender og ophøjer sine ydmyge venner. Deri ligger en advarsel mod at misbruge Guds langmodighed og en mindelse om, at hos ham er 1000 år som en eneste dag. Han har altså en anden målestok end vi.

F. K.

Den Hellige Fader modtog sidste Søndag Deltagerne i Lægapostolats Verdenskongres i højtidelig Audiens i Benediktionsaulaen. I sin Tale understregede Paven med Eftertryk, at Lægapostolatet er underordnet det kirkelige Hierarki, men at dler gives Kræfter indenfor Lægapostolatet, der rækker ud over Sognets og Bispedømmets

LÆGAPOSTLAT-KONGRESSENS AFSLUTNING

snævre Grænser, ja, at den katolske Aktion som Lægapostolatets officielle Organisation virker i Hierarkiets Haand som dets forlængede Arm.

Deltagerne i Lægapostolat-Kongressen modtages af den Hellige Fader.

UGEBLADETS FEUILLETON

43.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Til alt Held gik Døren op og Peter Coudrin traadte ind sammen med en Fremmed. Et Øjeblik saa de begge paa det forvirrede Virvar af Teaterpersonale, Tilskuere, Kulisser og Dukker, der laa og rodede rundt paa Gulvet. Men lille Marie styrtede hen til Peter Coudrin og raabte:

»Aa, hjælp, Hr. Pastor, de slaar hinden ihjel!«

»Hvad foregaar der her?« lød Præstens Tordenrøst, der vakte de kæmpende paa samme Maade som Trompeterne paa den yderste Dag vil kalde de døde til Live igen.

»Aa, de har spillet saadan noget

forfærdelig noget,« fortsatte lille Marie ivrigt.

»Ja, grumme forfærdelig godt!« blandede Philipp sig i Samtalen, idet han tørrede sin blodende Næse i Moders brogede Søndagskjole. »Der var vel nok Slagsmaal paa Scenen!«

»Ja, og bagefter!« tilføjede Martin grinende.

Og hele Koret stemte i Latteren — Coudrin med.

Men saa med eet blev han alvorlig og sagde:

»Se nu at faa bragt lidt i Orden i alt det her, og hør saa engang efter. Jeg har noget vigtigt at sige jer.«

Og ved at kaste et Blik paa Præsten blev Børnene klar over, at det var noget alvorligt. De ryddede Resterne af Dukketeatret op og anbragte det i den gamle Skænk og i det hemmelige Rum — alt imedens de saa nysgerrigt snart paa Coudrin og snart paa den Fremmede, en gammel Tigger, der tilsyneladende meget modig

havde sat sig ned paa Bænken ved Ovn.

»Der er hændt alvorlige Ting i Poitiers,« begyndte Coudrin alvorligt. »De Røde har paany opnuset et Par Præster, blandt dem Brødrene Chartres, og slåbt dem i Fængsel. Situationen er nu alvorligere end tilforn. Den ærværdige Olding, som I ser her, er Domkapitular Monterebeuf. Det er kun med yderste Nød og Næppe lykkedes at undfly Forfølgerne, og jeg har bragt ham hertil for at I skal skjule ham. Er Mor og Far ikke hjemme?«

»Far er paa en Forretningsrejse,« svarede Robert, »og Mor er paa Besøg hos sin syge Søster; hun bliver der Natten over. Men jeg ved, at hun med Glæde vil huse den fremmede. Det skal De ikke være urolig for!«

»Nuvel,« fortsatte Peter Coudrin, »men det er ikke umuligt, at de Røde vil søge at udspionere Domherrens Opholdssted. I maa holde Øje med

Paven gav Udtryk for sin Glæde over, at Kongressen havde modvirket Tendensen til at se Kirkens Virke indskærpet til rent religiøse Snøragsmaal. Det private og sociale Liv maa nødvendigvis til Stadighed være i Kontakt med Kristi Aand. Deraf følger en gensidig Forpligtelse mellem religiøst Apostolat og politisk Aktion, hvorved maa forstaas Politik i Ordets egentlige Forstand, nemlig som Samarbejde med Polis, Staten. (CND)

deret Omsving i Retning af Paul Claudels Ord: »Troen paa Gud muliggør Lovsangen«. En Gennemgang af de prominente inden for den literære Verden, det er mest Østrigere og Tyskere saasom Kafka, Theodor Häker, Ernst Jünger, Bergengruen, Stefan Andres, Elisabeth Lanzgässer, der kommer til Orde, — viser, at Mennekeheden er ved at kæmpe sig bort fra Afgrunden. Med Graham Greene og navnlig Gertrud von Le Fort har vi allerede naaet Toppen.

Graham Greens »Magten og Æren«

Under sit Foredrag om »Skyld og Naade inden for den nyere Digtning« kom Docent K. J. Hahn, Nymegen, ind paa den engelske Digters meget omtalte Værk og underkastede det en skarp Analyse. Graham Greenes Verden i denne Bog, saa begyndte Redegørelsen, er en graa Verden! Den har Stenens og Sandets Farve. Den staar i Modsætning til den borgerlige Verden; denne sidste er uvirkelig i Sammenligning med den første. For Bogens Helt, der er plaaceret i denne graa Verden, er der hverken menneskelig eller kirkelig Betryggelse. Præsten bærer ikke noget Navn. Hans Situation er den pure Forladthed, hvad der er værre end Ensomheden. Denne Forladthed er baade af ydre og indre Art; den ligger baade i Rummet og i Tiden. Det er ved Tilværelsens Grænse, at dette Menneske kæmper mod Fortvivlelsen. Den menneskelige Substans bliver reduceret til den yderste Rand. Denne Snaps-Præst har intet andet at rose sig af end sin egen Skrøbelighed. Det hele bør ikke opfattes saaledes, som om det havde været Forfatterens Hensigt at fremstille Kristendommen, endstige at skildre den katolske Præstestand. Det, han ville, var at vise Guds Naade paa Baggrund af det menneskelige Intet. Det, det for Graham Greene drejede sig om, var Aflivelse af den autonomistiske og humanistiske Optimisme. *Steph. Wevers SMM.*

I korte Træk -

Efter hvad der forlyder i Vatikanet ventes den Hellige Fader ikke tilbage fra Castelgandolfo før henimod den Tid, da de aarlige Eksercitier begynder i Vatikanet. (KIPA)

Radio Vaticana sender nu ogsaa regelmæssigt paa *Albansk*. Dermed omfatter Stationen 27 fremmedsprogede Udsendelser. (KIPA)

I det marmertinske Fængsel i Rom har der paa Femaarsdagen for Ærkebiskop Stepinaes Domfældelse været afholdt en *Bededag*, hvori deltog en Række af de landflygtige Biskopper fra Østeuropa. (CND)

Den Hellige Stol har overfor Regeringen i Pakistan telegrafisk givet Udtryk for sin *Deltagelse i Anledning Mordet paa Ministerpræsident Liaquat Ali Khan*. (CND)

Det tyske katolske Ungdomsforbund har afholdt Generalforsamling i Altenberg. (KIPA)

Departementet for kirkelige Anliggender i Prag har henstillet til de såkaldte patriotiske Præster ikke at *uvøbe Sjæleens Udødelighed* i deres Prædikener. (KIPA)

Det ungarske Ministerraad har i et af sine seneste Møder drøftet Projektet at *omdanne Stephanskatedralen i Budapest til Statsbibliotek*. (KIPA)

I Søndags fandt der en *tredebell Helgenkaaring* Sted i St. Peter. Det drejede sig om Kapucinerbrøderen Ignatius fra Laconi, Barnabiterpateren Franciskus Xaver Bianchi og Biskoppen af Bobbio, Antonio Gianelli. De tre ny Helgener levede alle i 18. og 19. Aarhundrede. (KIPA)

Salzburger Hochschulwochen«

»Salzburger Hochschulwochen« er efterhaanden blevet en Institution, og som et intermitterende Universitet har de sat sig til Opgave at drage et eller andet Omraade af den menneskelige Viden frem for at se paa det med de to Øjne, der garanterer det rette Perspektiv: Videnskabens og Troens. I Aar var den ene af de to Uger helliget Historievidenskab, den anden den moderne Digtning. Under den første Uge vakte den unge Wiener Kulturhistoriker, Dr. Friedrich Heer mest Opsigt med sit Foredrag om »Europas Kristianisering og Afkristning i Løbet af tusinde Aar«. Emnet for den anden Uge »Digtning i Troens Lys« samlede saa mange Tilhørere fra Ind- og Udland — navnlig fra Tyskland — at den store »Aula academica« knap nok kunne rumme dem, særlig da til Romano Guardinis Aftenforelæsning og Gertud von Le Forts Oplæsning af eget Værk.

Den moderne Litteratur

Nihilisme er Ordet, der stadig gaar igen, naar det gælder om at karakterisere vor Tids Digtning. »Gud er død«, denne Nietzsches Erklæring staa skrevet i Spidsen for den indeværende Periode. Det autonome Liv staa i Dionysios' Tegn. Det frigjort Menneske vandrer til Vejs Ende. Enden er Fortvivlelse og Angst. Dog er der umiskendelige Tegn paa et deci-

Broen i Nat. Skulde de komme, saa er der ingen Redning.«

»Skjulestedet!« afbrød Philipp ivrigt.

»Nej, jeg er bange for, at man har en Anelse om jeres Gemmested. I maa i givet Fald bringe den Forfulgte op i Bjergene. I kender jo Klippehulen deroppe ved Korset, ikke sandt?«

Børnene nikkede bejaende.

»Godt. Det er vort sidste Tilflugtssted! Jeg betror Præsten til jeres Omhu. I maa sørge for ham!«

»Javel, Hr. Pastor,« svarede Robert alvorligt.

»Saa lev vel. Jeg har i denne Nat endnu noget vigtigt at udrette!«

Og Coudrin trykkede Børnene i Haanden, tog derpaa ærbødigt Afsked med den gamle Præst og forlod hastigt Huset.

I Mellemtiden havde Domherren siddet med lukkede Øjne paa Bænken ved Ovn. Kun hans Læber bevægede sig sagte.

»Han beder!« hviskede Børnene til hinanden og vovede næppe at forstyrre ham. Og først da Marie kom ind fra Køkkenet med Brød og dampende Mælk vovede de at henvende sig til ham.

»Tak, kære Børn,« sagde den gamle bevæget. »Men det havde dog været bedre, om jeg ikke var kommet til jer. Hvor let vil jeg dog ikke kunne bringe jer og jeres Forældre i den allerstørste Fare. Nej, jeg skulde ikke være kommet hid!«

»Det skal De ikke tænke paa. Spis nu blot!« svarede Philipp med Overbevisning i Stemmen, og for at foregaa med et godt Eksempel, tog han sig en ordentlig Luns Brød og en Tallerken Mælk.

»Mor siger altid, at Vor Herre holder Haanden over os,« trøstede lille Marie, og Robert føjede alvorligt til: »Det er en Lus, der kun tænker paa sig selv, naar nogen er i Fare.«

Og alle Børnene talte paa ægte Bør-

nemner den gamle Præst til Ro, saa at han sluttelig glemte sine Bekymringer og tog for sig af Maden.

Efter Maaltidet førte Marie den gamle Præst til Natteljet, medens Drengene lagde Planer om hvordan de bedst skulde sørge for deres Gæsts Sikkerhed.

Martin, Georges og Paul delte Nattevagten mellem sig. En af dem skulde til Stadighed være paa Post i Nærheden af Joubert-Broen for i givet Fald at kunne advare de øvrige. Robert vilde blive hjemme for at være rede til eventuel Flugt. Mærkværdigvis vilde tykke Philipp yde ham Selskab; i hvert Fald vægrede han sig haardnakket ved at gaa i Seng.

Saa skilles Drengene. For en Sikkerheds Skyld tændte Robert Staldlygten, og begge Brødrene satte sig ved Bordet, fast besluttet paa ikke at ville falde i Søvn.

(Fortsættes)

»Se, jeg er Herrens tjenerinde«. Det er mottoet for dette års Krist Kongefest. Det er med de ord i tankerne, at vi skal mødes i Kirken, bede til Gud og efter at have været sammen gå ud i hverdagen igen.

De ord, som er blevet valgt til vort motto i år af de nordnorske katolikker, har vi naturligvis hørt før. Det er de ord, der bedst karakteriserer Jomfru Maria i forholdet til Gud. Vi har sikkert hørt og læst adskillige prædikener over disse ord. Men, ærligt og redeligt, i hvor høj grad har vi før gjort os klart, at disse ord også skulle vise vor indstilling? Vi kommer i hvert fald til at gøre det nu.

Ordene »Se, jeg er Herrens tjenerinde« må leve i os og vokse de få dage, der er tilbage inden festen. Før de lov til det, vil vi med meget større oprigtighed kunne love Kristus, at vi vil følge Ham i den tid, der kommer, hvad enten den bringer glæder eller sorger og besvær. Kristus vil vi følge ved at tjene Ham, hvor vi står i hverdagen, og Maria, Hans moder, vil ledsage os med sin forbøn.

Vel mødt i ...

Århus: Sø. 28. kl. 8: *Krist Kongefest.* Messe og kommunion. Derefter fælles kaffebord.

Amager: Lø. 27. kl. 19,30: Andagt, derefter underholder Hans Lorentzen fra Ordrup. Sø. 28.: *Krist Kongefest.* On. 31. kl. 20,15: Studiekreds: Bjergprædikenen ved pater Brunicardi.

Frederiksberg: Sø. 28.: *Krist Kongefest.* On. 31. kl. 19,30: Stor fest i K.B.-hallens pejsesal. Alle unge indbydes. Bal til kl. 1. Pris 2 kr.

Haderslev: On. 31.: Samtalekreds: M. Nissen indleder om »Borgerpligter«.

Helsingør: Sø. 28.: Til Krist Kongefest i København. Afg. kl. 7,07. — Ma. 29.: Efter rosenkransandagten er vi inviteret til Louise for at drøfte praktiske opgaver.

Jesu Hjerte sogn: Sø. 28.: *Krist Kongefest.*

Lyngby: Lø. 27. kl. 19,30: Preben Frandsen holder foredrag om »Den lange rejse«. Sø. 28.: *Krist Kongefest.* Lø. 3.: Andagt. Sø. 4.: Reciteret messe med kommunion.

Nyborg: Sø. 28. kl. 8: *Krist Kongefest.* Messe og kommunion. Derefter kaffebord i Stella Maris.

Nørrebro: Fr. 26: Broget underholdning. Sø. 28.: *Krist Kongefest.*

Ordrup: Sø. 28.: *Krist Kongefest.* Ti. 30.: Abent hus.

Silkeborg: Ti. 30. kl. 20,00: Foredrag i præsteholigen.

Sønderborg: Ti. 30.: Møde.

Østerbro: Sø. 28.: *Krist Kongefest.*

Fra Douglas Hyde til S. D.

Under Douglas Hydes besøg, havde undertegnede lejlighed til at stille ham overfor det problem, S. D. opkastede i Stafettens nr. 39: »Hvor kan det være, at vi katolikker ikke går ligeså ivrigt i brechen for vor tro, som kommunisterne for deres?« — Mr. Hyde svarede: »Jeg er ikke helt enig med S. D. Jeg mener tværtimod, at der er uhyre mange katolikker, der er ligeså ivrige, som de kommunister, jeg omtaler i »Jeg troede« — tænk på de søstre, der plejer spedalske og utrættelige ungdomsledere. — Iøvrigt hørte han, der bar aviser rundt hver morgen kl. 4 med til en uhyre lille elite — hvoraf der kun er 40.000 i England. — Men en handlekraftig elite — tænk på, hvad den lille håndfuld mennesker udretter. — Og så handler vi katolikker jo også på en anden måde, som kommunisterne ikke kan benytte: Vi kan bede.«

Petruska.

Svar til S. D.

Når kommunister, Jehovas vidner og andre fanatikere kan bringe de store ofre, er forklaringen en helt anden end din: 1) enhver af os ønsker at forbedre vor økonomiske status. Man kan altid få folk til at ofre i fællesskab for derved at opnå større materielle goder. jfr. arbejderbevægelsens — iøvrigt berettigede — faglige kampe. Men denne form for ofre er ikke at give afkald på noget, men en kamp for at opnå noget mere — for så vidt selvsk. 2) politiske idealister begynder næsten altid godt: de er klare over, at de er forpligtede overfor en eller anden helhed, nation, klasse eller race. Men efterhånden som deres egen særstilling som idealister går op for dem, bliver deres »isme« kun en form for deres egen forfængelighed og ærgerrighed. Udviklingen er ligetil: fra offervilje over selvtilbedende heroisme — lige ind til det forbryderiske (det 3. rige!). Den politiske eller religiøse fanatiker bliver ikke »reddet« gennem nederlag (det er også en kildrende forfængelighed, at være »nederlagets mand« —). Den politiske eller religiøse fanatiker reddes igennem et sammenbrud, som han oplever indeni sig selv! altså, erkendelsen af, at hans afgud(er) til syvende og sidst var hans selviske Jeg.

Lyder det dybsindigt? Eller er disse bemærkninger til S.D. mon i stand til at rejse en diskussion i »Stafetten«s spalter om, hvorfor vi nok i politisk og national henseende skal være både kampberedte og offervillige, men samtidig lære at se med nøgtern selverkendelse på os selv (og andre), og nøje overveje vore motiver,

Malmøs katolske ungdomsförening

fylder d. 28. okt. 10 år. Jubilæumsfesten fejres samme dag med festgudstjeneste kl. 18 med efterfølgende sammenkomst. De unge fra Danmark, som har lyst til at deltage er hjertelig velkomne.

Bertil Roslund.

Hjertelig tillykke! *red.*

før vi farer ud af busken i moralsk eller social eller national indignation og vil lave oprør. Lad os gå ind i hjemmevernet — eller fagforening og parti. Udmærket. Men politiske fanatikere, der begynder godt, ender i »Nürnberg's Galger«. Og selv denne triste afslutning er et spørgsmål til os — og til alle kristne. Et spørgsmål om, hvorfor vi, de retfærdige, ikke formåede at aktualisere sandheden i vort dagligliv og i fordelingen af de materielle goder. A.

Artiklerne er svar på S. D.s artikel i »Stafetten« nr. 39. *Red.*

KRIST KONGEFEST

28. okt.

Kl. 9 messe og kommunion i Sct. Ansgars kirke.

Kombineret morgenmad og frokost spises hos St. Josefsøstrene, Østerbrogade 7 D. Foredrag af pater H. Roos »Om de andre«.

Filmsforestilling: »Et spil om en vej, der til himlen går«.

Andagt i kapellet.

Man bedes medbringe brød og sukker. Der serveres te og wienerbrød.

Billetpris for te, brød og film kr. 2,00.

Foredraget og film finder sted hos Sct. Josefsøstrene.

ANNONCE

Peter Schindler: Tilbage til Rom

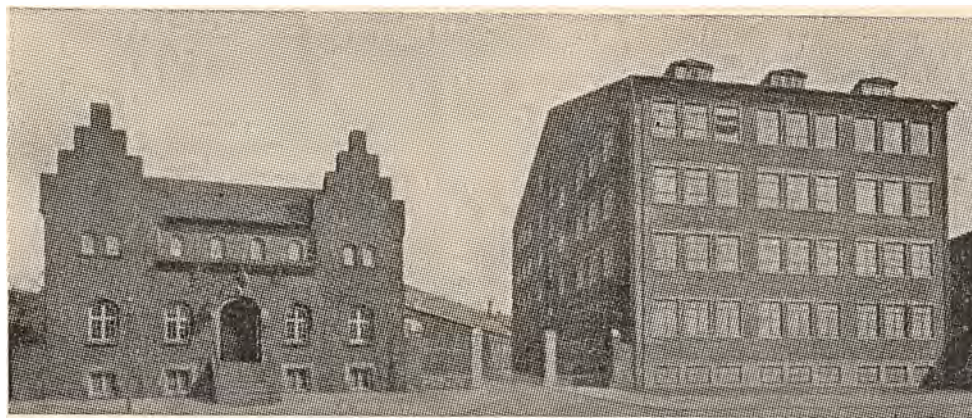
Erindringer II. 195 s., kr. 17,75.

Vejen til Rom sluttede med Peter Schindlers optagelse i Kirken, og *Tilbage til Rom* begynder med skildringen af hans studieår i Rom. Man kan uden tøven kalde det spændende at læse om hans absolut ikke ensformige vej mod præsteordinationen.

...Det er svært at sige, hvad der er det mest interessante i denne så omfattende erindringsbog: skildringen af alt det, forfatteren har set af katolsk liv i fremmede lande eller biledet af et betydningsfuldt afsnit i dansk katolicisme ... Givet er det, at ingen oplyst dansk katolik kan undvære disse skildringer — simpelthen fordi han kan lære noget af dem.

...Der er ikke mange, der som Peter Schindler forstår at få anbragt sandheden, så den bliver siddende, og det er vel derfor, at så mange danske konvertitter står i gæld til ham ...

(Anna Eiise Møldrup i *Den katolske Boganm.*)

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vieslingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Vildt- og Fiskeforretning

ERLAND NIELSEN

Orla Lehmannsgade 2   Telefon 410
Leverandør til Sct. Maria Hospitalet

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 235

Leverandør til St. Maria Hospital

Horsens

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lav. til de katolske Institutioner

C. V. Berg *Blikkenslagermester*

Autoriseret Oas- og Vædmester

Langellie 53 . Telefon 2751

Lav. til de katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telefon 1026

Leverandør til katolsk Menighed

De københavnske fællesandagter

Det er blevet tradition, at alle katolikker i Stor-København indbydes til prædikener om fundamentale sandheder i november måned. I år mødes man i St. Ansgars kirke hver søndag i november kl. 17. Pater J. Samuelsen S. J. besvarer spørgsmålet: *Hvem er Jesus Kristus?* i fire prædikener, med følgende titler: 1. Jesus Kristus, Gud og menneske. 2. Kristus og mennesket. 3. Kristus, menneskeheden lærer. 4. Kristus, historiens midtpunkt. Hver prædiken danner et hele, men meningen er naturligvis, at man ved at høre de fire prædikener skal være i stand til at besvare hovedspørgsmålet, der er meget diskuteret i vort land. Prædikenerne er naturligvis meget fyldige, så den efterfølgende andagt bliver af kort varighed; man bedes dog tage salmebogen med.

For at give alle byens katolikker lejlighed til at høre disse prædikener, bortfalder søndagsandagterne i de an-

dre sognekirker i nævnte periode. Mange vil sikkert også kunne gøre en indsats for at få deres ikke-katolske bekendte eller slægtninge hen at høre disse prædikener.

Dødsfald

En af de mest kendte Skikkelser indenfor den katolske Menighed i Horsens, Konsul *Chr. Walther*, er afgaaet ved Døden, 63 Aar gammel. Konsul Walther, der drev en af Jyllands største Herreekviperingsforretninger, har i Tidens Løb udført et stort og uegennyttigt Arbejde for Kirken og var bl. a. dekoreret med flere pavelige Ordener. *R.I.P.*

Katolske Religionslærere raadslaar (fortsat fra side 608)

disse Foredrag i en eller anden Form kunne offentliggøres, da de havde saa meget at sige ogsaa andre Opdragere end Skolefolk.

Særlig Interesse vakte ogsaa de »Demonstrationer« med Elever dels fra St. Josefs Skole, dels fra Katolsk Centralskole, som viste Mødedeltagerne visse moderne Metoder i Praxis. Det var dels Oplæringen i selve Bønnens Kunst, den frie, naturlige Tale til Gud, dels Benyttelsen af Billedstof til Indprægning af Katekismens Lærdomme (et omfattende Billedmateriale, som er udarbejdet af Pater Ebbe Simonsen og fra Centralskolens Religionstimer nu gaar sin Sejrsgang ud over alle Landets Skoler). Ogsaa Børnemesserne, saaledes som de øves af de nævnte Skolers Elever viste, hvorledes det med enkle Midler lykkes at gøre Børn aktive i Messen og levende interesseret i en forstaaende Deltagelse i Gudstjenesten.

For de mange Præster og Søstre var det ikke blot en meget stor Oplævelse, men en Inspiration, der vil sætte varige Spor i Skolegerningen og langt frem i Tiden i den nye Slægts Tilegnelse af vore Fædres Tro. Sr. X.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober - November.

28. S. KRIST KONGES FEST (1130 (hvid) --121); 2. Bøn: Søndagen (89); Præf. (1133); sidste Ev.: Søndagens (91).
29. M. St. Simon og St. Judas, Apostle (1124--120); Præf. (524).
30. Ti. Feria: Introitus, Graduale, Offertorium og Communio fra 23. Søndag e. Pinse (751). Resten fra 3. Søndag e. H. 3 Konger (89); i Søndagsmessebogen Nr. 76; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
31. O. Vigilie til Alle Helgen (1127); (violet) 2. Bøn: Om den Helligaand, 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; Præf. (525).
1. T. ALLE HELGENS DAG (1135 (hvid) --122); alm. Præf. (525). -- Paabudt Helligdag.
2. F. ALLE SJÆLES DAG (1139-- (sort) 123); de aflødes Præf. (525).
3. L. † 3. Dag i Oktaven (1139--122); (hvid) 2. og 3. Bøn som Onsdag; Præf. (525).
4. S. 25. Søndag e. Pinse. (grøn)

En god ide?

St. Knuds gildernes hovedkomité har anmodet om, at man på offerdagen den 4. november gør noget særligt i forbindelse med gavens aflevering. Ugebladet erfarer, at man i st. Ansgar kirke simpelthen genoptager den gamle offergang. Medens man synger offerverset, opfordres hele menigheden til at gå op til kommunionsbænken og der aflevere sit offer til ministranterne, der bærer store skåle. Efter endt offergang bliver skålene stillet op på hver side af altret, og så først frembærer præsten brød og vin, der jo repræsenterer hele menighedens offer. Det vil tage sin tid, men den er godt anvendt, siger man.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kasserverktoer:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F

Telefon Fasan 4262

D. K. K. F.

afholder ifølge lovene landsmøde søndag 11. nov. i Stenosgade 4.

Program er tilgængeligt medlemmer og tilmeldte foreninger.

Styrelsen.

St. Ansgars Kirke

1. nov. kl. 7 og 8: Messe. Kl. 10: Levitmesse. 2. nov. kl. 7, 8 og 9: Messe. Kl. 10: Levitmesse. Kl. 14: Udstilling af det Højhelige til tilbedelse indtil andagten kl. 19,30.

Alle Helgen og Alle Sjælesdag på katolsk Vestre Kirkegaard

1. november kl. 16: prædiken og bønprocession.

2. november kl. 9: tre stille messer i kirkegårdskapellet. Evt. kommunikanter bedes melde sig inden messen.

Ældre Frue

søger halvdags beskæftigelse ved almindeligt kontorarbejde, maskinskrivning, telefonpasning etc. Eventuel juleassistance. Billet mrk. 33 modtager Katolsk Ugeblads Annonceexpedition, Stenosgade 7, Kbh. V.

VALD. FOERSOM

ANAGERTORV 27 TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Fr. Bürmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Indførelse i katolsk troselære

for ikke-katolikere fra 2. oktbr. hver tirsdag aften kl. 8 pr. Stenosgade 4, røde sal. Adgang gratis for alle.

<h1 style="text-align: center;">Aalborg</h1>	<p style="text-align: center;">ERIK SØRENSEN KASTETVEJ 30 1. KL.s SKOTØJSREPARATION LEVERANDØR TIL DE KATOLSKE INSTITUTIONER</p>	
<p>Aroma KASTETVEJ 44 Telefon 9693 Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa</p>	<p>Mia Isbaren Hj. af Ryesgade og Kastetvej 1. KL.s IS og KONFEKTUR</p>	<p>Ulmer Vernersen 1. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillians Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. Pers Efterfølger Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 59 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelinger</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømremester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørfort. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p style="text-align: center;"> Mathias Christensen TELF: 1556 ABSALONSGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udfører Arb. v Kamillianerklinikken</p>
<h1>Holbæk</h1>		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Gør Deres Indkøb i Frugt- og Blomsterforretningen »ROSEN« Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugstørelse Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Budskabet fra Fatima

URBI ET ORBI

Labour trækker i Land

Ny Fredsappel fra den Hellige Fader

Omtrent 1 Million Pilgrimme havde forrige Søndag indfundet sig i Fatima for at overvære Afslutningen af det hellige Aar der samt for at lytte til den Hellige Faders Radiotale. Højtideligheden overværedes af den pavelige Legat, Kardinal Tedeschini og ikke mindre end 43 Ærkebiskopper og Biskopper. I sin Prædiken under Pontifikalmessen berettede Kardinalen, at Pave Pius XII i Jubelaaret 1950 tre Gange havde haft det samme Syn som de tre Børn i Fatima i 1917, og disse Oplevelser havde foranlediget Paven til at henlægge Helligaarets Afslutningshøjtidelighed til Fatima.

I sin Radiotale fra Castel Gandolfo gav den Hellige Fader Udtryk for Glæden over den *Enhed og Enighed, som havde præget den katolske Verden i Helligaaret.* »Verden ønsker Fred, men til Trods for alt, hvad der bliver gjort, lever man i stadig Frygt for at miste Freden. I det Budskab, som Jomfru Maria forkyndte Verden i Fatima, viser hun os den sikre Vej til Fred samt Vejen til at opnaa Freden, nemlig fra Himlen da man kun kan have ringe Tillid til de menneskelige Midler. »Vejen til Fred gaar gennem Familien, kun en Tilbagevendten til den kristne Lære kan sikre Verdensfreden.

Vedrørende Pave Pius XII's Syn i Helligaaret udtalte Kardinal Tedeschini i sin Tale ordret følgende: Jeg skal betro jer, at endnu en anden Person har set dette Under. Det er set udenfor Fatima og mange Aar senere. Paven selv, vor Pave Pius XII, har oplevet det i Rom. Var det maaske at opfatte som et Tegn paa guddommelig Tilfredshed over Dogmeerklæringen? Eller var det en Art himmelsk Bekræftelse paa Forbindelsen mellem Underet i Fatima og Kirkens Midtpunkt og Overhovede og det katolske Læreembede? Det var i Eftermiddagstimerne 30. og 31. Oktober og 1. November 1950 (Dagen for Proklameringen af Dogmet om Mariæ Himmelfart, at Paven under en af sine Spadsereure i Vatikanets Haver løftede Øjnene mod Himlen, og Sol-Underet fra 1917 gentog sig for hans Øjne.« (CND)

Kardinal Tedeschinis Udtalelse i Fatima har vakt berettiget Opmærksomhed i kirkelige Kredse i Rom. Kendsgerningen om Synet har hidindtil kun været kendt af ganske faa Personer i Pavens nærmeste Omgangskreds, og man bevarer til Stadighed i Vatikanet en streng Tilbageholdenhed i Sagen, da det drejer sig om et Spørgsmaal, der vedkommer den Hellige Fader personlig.

»*Ossevatore Romano*« publicerer den officielle Ordlyd af Kardinal Tedeschinis Tale, hvori det bl. a. hedder: »Den Hellige Fader kunde skue ind i den straalende Solskive og under Marias Bistand betragte Solens Liv. Solen bevægede sig, den var fuldstændig i Oprør og forvandlet til et Billede af Liv og et Skuespil af himmelsk Bevægelse, akkurat som om den skulde meddele Kristi Stedfortræder et tavst men dog indholdsrigt Budskab.«

Kardinal Tedeschini har altsaa ikke — som publiceret adskillige Steder i Verdenspressen — meddelt, at Paven har set Jomfru Maria aabenbare sig. Kardinalen har blot konstateret, at Paven paa sin Spadsereur i Vatikanets Haver har været Vidne til det samme Solunder, saaledes som Tusinder af Troende oplevede det i Fatima i Aaret 1917. (CND)

Plojhar besøger Nuscke

Den czekiske Sundhedsminister, Plojhar, har under et Berlinerophold bl. a. drøftet Spørgsmaalet »De Kristnes Verdenskampagne for Freden« med Føreren for den østtyske Kristelige Demokratiske Union, Otto Nuscke. (CND)

Det engelske liberale Parti har offentliggjort en Erklæring i Spørgsmaalet om de katolske Skoler og deri givet Udtryk for den Opfattelse, at man ikke bør droppe Grundsætningerne for Skoleproblemet, saaledes som de kom til Orde i Loven af 1944, og dermed give Striden nyt Liv. Endvidere burde de politiske Partier i deres Valgkampagne undlade at give Løfter i den Hensigt at ville sikre sig katolske Stemmer.

De liberale ønsker imidlertid varmt at understøtte enhver Lettelse for de katolske Skoler for saa vidt dette kan opnaas indenfor Rammerne af den bestaaende Lovgivning. Endvidere vilde man gaa ind for en Revision af de økonomiske Bestemmelser i den nævnte Lov i Erkendelse af at enhver konfessionel Skole tillige betyder en Lettelse for Statskassen. (KIPA)

USA-Ambassadør til Vatikanet?

Del forlyder i diplomatiske Kredse i den evige Stad, at Præsident Truman har udset General Mark Clark, der var den femte Arme's Kommandant i Italien og senere »Roms Befrier« til de Forenede Staters første Ambassadør ved Vatikanet. Udnævnelsen siges kun at afvente Kongressens Godkendelse. (KIPA)

Dersom Udnævnelsen gaar igennem, er det første Gang, at USA sender en Ambassadør til Pavestolen. Den tidligere amerikanske Diplomat i Vatikanet, Myron Taylor, der traadte tilbage for et Par Aar siden, fungerede udelukkende som Præsidentens personlige Udsending, og ved hans Afgang krævede de protestantiske Kirkesamfund i USA, at der ikke udnævntes nogen Efterfølger. — I Vatikanet nægter man indtil videre at udtale sig om Udnævnelsen.

Sejlad under Vatikanets Flag

I et Dekret fra den pavelige Kommission for Vatikanstaten vedrørende Skibsfart under Vatikanets Flag bestemmes det, at der kan anvendes Skibe til Transport af Personer og Gods, der er bestemt for Vatikanet eller som udgaar fra Vatikanet, og som tilhører Vatikanet eller Vatikanets Myndigheder samt at disse skal autoriseres af Kommissionen. De i det internationale Skibsfartsregister indregistrerede Baade maa være forsynet med Tilføjelsen »Citta del Vaticano« samt føre Vatikanets Flag og paa begge Sider bære dettes officielle Vaaben. Hvert Skib tildeles en Kapellan, der i Rang staar umiddelbart under Kaptajnen. (CND)

BAG FRONTEN I KOREA

Bag Frontlinien i Korea samles katolske Soldater om Korsofferet.

Katolsk

4. November 1951
99. Aargang
Nr. 44

Ugeblad

Den uigennemtrængelige Taage lægger sit graa Slør over By og Land, ret som vilde den dække over Efteraarets Nøgenhed, efter at Jordens Frugter er høstet, og Træernes brogede Dragt har lagt sig til Hvile paa Jorden i Form af Tusinder af gulnede Blade. De nøgne Grene strækker deres Arme op i Taagens dystre graa, og kun nu og da blafer et enkelt tiloversblevent Blad i den raa Efteraarsluft.

Midt i dette Naturens Efteraarsbillede har Kirken placeret begge de to store Dage, der erindrer os om den menneskelige Livshøst. Paa *Allehelgensdag* minder Kirken os om alle dem, der i Løbet af dens næsten tusindaarige Historie er blevet fundet værdige til den højeste Ære: at benævnes som Helgener eller Salige. Paa denne Dag passerer der en endeløs Række Skikkelser Revue forbi vore Øjne, ærværdige Apostelskikkelser og Profeter, Martyrer, Bekendere og Jomfruer, hvis Navne staar præget

Alle Helgen og Alle Sjæle

med gyldne Bogstaver i Kirkens Annaler. Og til dem slutter sig den endnu langt større Skare af alle de unævnte og ukendte, der deres Liv igennem har aflagt Vidnesbyrd om Sandheden, den Sandhed, som de maaske smægtede for i Fængsel eller ofrede Livet for — og som Vederlag modtog Livets Krone. I denne store Skare finder vi lærde og ulærde, simple Arbejdere, Soldater og Bønder, Haandværkere og Husassistenter, Præster og Lægfolk. Vi ser Børn og Oldinge, Mænd og Kvinder, unge Mænd og unge Piger i deres fagreste Vaar. Og selv om mange af disse Skikkelser end forekommer os fremmedartede, saa var de dog alle Mennesker ligesom vi, Mennesker af

Kød og Blod, staaende midt i Livets brogede Virvar med alle dets Farer og Fristelser, en som Hersker, en anden som Tjener, en som Familiefader, en anden i Præstekjole, en som Moder, en anden som Jomfru. De var ikke blodløse Særlinge, de var ikke Svæklunge, saaledes som Eftertiden ofte vil gøre dem til. Deres Mod og indre Kraft overstiger langt, hvad mangan en dreven Sportsmand af idag kan præstere — hører der maaske ikke baade Mod og Kraft til at staa frem midt i denne Hadets og Bagvaskelsens Verden og aabne Munden for at tage til Genmæle mod Løgnens Kavalkade, ligesaa vel som at stille sin Mand i en Turnering idag? Hvor mangan en Hverdagshelt af idag vilde stille sig beskyttende foran sin Næste, ifald der skete denne Uret? Er ikke mangan en Lærd blevet til en ussel Svækling, naar det gjaldt om at gennemtænke de sidste Konsekvenser af sine Erkendelser, fordi disse krævede Offer af ham?

Og hvori bestaar da disse Menneskers Storhed, som Kirken idag stiller frem for os som Forbilleder til Efterfølgelse? Det bestod ikke i disse eller hine Bedrifter, om hvilke Historien maaske kan berette — nej, det bestod simpelthen i at de levede deres Liv i Overensstemmelse med Guds Lov. Thi her kommer det an paa det indre Beredskab. Det er ikke enhver Tid, der forlanger Ofre, ikke enhver Tid kræver at Menneskene hengiver deres Liv, det er ikke enhver Periode i Historien, der uddeler Martyrkroner, som f. Eks. de første Kristne Aarhundredere eller Guillotinens og Koncentrationslejrenes Tidsalder. Men eet er fælles for alle Tider, for enhver Stand og ethvert Kald og ethvert Alderstrin, nemlig at vi opfylder vor Pligt, hver paa sin Plads efter Retfærdighedens og Næstekærlighedens Principper. Og det er paa dette Punkt, at alle de Mænd og Kvinder, der passerer Revue for os paa Allehelgensdag, har bevist deres Storhed, hver paa sin Fa-

ASSISI — Umbrierstaden, der blev Johannes Jørgensens andet Hjem — er 6. November, paa Digterens 85-Aarsdag, Maalet for mange Tanker.

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital,
Sct. Annæ Kirke, Skole og Hjem

F. Christensen

Aut. Oas-Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentakirken og Skolen

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 92 70

Reserveret

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854

vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedøvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres indkøb i

Skotøjsmessen

v/ Ib Jensen

Slagtergade 1 - Telf. 295

Leverandør til de katolske institutioner

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER

Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Kobmandsgaarden)

St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes

Østergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld . Sølv — Ure & Brilller

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th. Haagensen

JUVELER, GULDSEMED og GRAVØR

ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

con og under de Livsforhold, hvorunder de levede — men under det samme Bud: Kærlighedens kongelige Bud.

Hvor ofte er det ikke saadan i Livet, at Glæde og Sorg følges ad Side om Side? Og Kirken kan da heller ikke i sin Glæde over alle disse hængangne glemme alle dem, der endnu ikke har naaet deres evige Maal, der endnu maa bøde for deres Livs Fejltrin og Mangler i Skærsildens lutrende Flamme — dem tænker vi paa *Allesjælesdag*.

Flittige Hænder har i Dagevis før denne Dag samlet Efteraarets brogede Blomsterpragt og pyntet vore kære afdødes Grave. Det er Kærlighed og Ærefrygt, der har ledsaget os paa vor Vandring til Kirkegaarden, og som har faaet os til at standse op for en Stund med foldede Hænder foran vore Kæres Grave. I Tankerne har de paa ny passeret os i levende Live, vi har genoplevet, hvorledes den ene maaske blev revet bort midt i Livets pulserende Dagværk, hvorledes en anden udfriedes af Sygdommens Lænker. Vi har genoplevet, hvorledes den lovende unge Mand eller Kvinde blev revet bort, tilsyneladende uden Mening med det hele, hvorledes Kunstneren eller Videnskabsmanden blev kaldt bort. Mangen et Navn er glemt, medens andres Minde lever videre i Folkets Munde. Men for dem alle gjaldt den samme Dødens Lov. Den kendte ikke Forskel, naar den rakte Armen ud, den skelnede ikke mellem fattig Hyt-le og prunkende Palads. Den kendte heller ikke til Forskel for dem, der blev tilbage, den tog den berømte Kirurgs Barn saavel som den fattige Moders, den tog den velhavendes unge

Hustru saavel som Aldersrentenydrens udslidte Morlille. Paa denne Dag bliver vi os Dødens uudgrundelige Lov bevidst, den Lov, der hedder Retfærdighed. Og det gælder hverken Livets ydre Succes'er, Pragt eller Rigdom, men udelukkende Retfærdighedens og Kærlighedens Gerninger. Naar Livets Frugt skal høstes, da gælder der andre Maal og Vægt. Da nytter Kongens Purpur ham ikke, ej heller Feltherren hans Marskalstav, eller Opfinderen hans Opfindelser eller Sportsmanden hans Trofæer. Her bliver den fattige Enkes Skilling til Guld, medens Rigmandens Guld smelter bort til intet. Her vil den faa Ret, som Livet gav Uret, og den, der til Stadighed slap helskindet gennem Livets groftmaskede Lovkompleks, han vil her finde sin Dom. Maaske bliver denne Verdens Vismænd her til Taaber og de, der var fattige i Aanden og som maaske blev grint ud her i Livet, til Vismænd. Her tæller ikke Velhaveren, der bød til store Middage, men den, der sultede, den, vi gav at spise og drikke og den, hvem vi klædte.

Det er Livets store Høst, som vi alle engang skal stedes til. Her bliver hele Jordelivets Frugter sanket og vejet, ikke blot de Frugter, som vi maaske emsigt samlede sammen i Livets Efteraar, men ogsaa hvad vi producerede i Tilværelsens Vaar og Sommer. Ingen af os ved, hvornaar vi kaldes bort, men vi ved, at naar Fanfaren lyder, da er det for sent at høste, da er det forbi, og hvad vi ikke har samlet indtil da, det kan vi ikke mere vende om og indhente. Og det er det, Alle Helgen og Alle Sjæle har at sige til os.

J. B.

ynge Slægtled, hvis Situation er en anden. Mellem de helt unge og Johannes

Jørgensens Slægtled, ligger der lige saa mange og lange Aar som der i hans

egen Ungdom laa mellem ham og Guldalderens store Skribenter. Og da Aarenes Længde først og fremmest tælles ikke ved deres aritmetiske Tal, men ved alt, hvad der har fyldt dem, alt hvad der har ændret sig gennem dem, saa ligger der ikke 60—70 Aar mellem disse Dages Ungdom og J. J.'s egen, men Verdenskrige, sociale Omkalfatringer, revolutionerende Omvurderinger af Værdier. Verden er blevet meget anderledes i Mellemtiden.

Taler vi — f. Eks. til disse Aars Gymnaseungdom — om det Slægtled, der fødtes i 60'erne, er de fleste af dem døde, før disse unge blev født, og alle forekommer dem at høre Historien til. De unge finder det mærkeligt, at ganske enkelte af denne Fortids Mennesker lever endnu, det var ligesom slet ikke faldet dem ind. Skribenter, der i Litteraturudvalget til Skolebrug staa saa mange Sider før Bogens Slutning, er for de færreste levende Litteratur. Hvad de selv finder paa at læse, skal helst være »trykt i dette Aar«, eftersom Tidens Gang næppe er mere ubarmhjertig mod noget andet end mod Litteraturen.

Det er derfor til disse unge vi især henvender os paa denne J. J.'s 85 Aars Fødselsdag. Vi vil fortælle dem — ikke de faa »litterært interesserede« blandt dem, men dem alle — en Historie.

Den begyndte altsaa i Svendborg i 1866, Byen med megen Tilknytning til Havet, en lille Provinsby, hvis mange søfarende Mænd bragte den vide Verden hjem til Provinsens stille Stuer.

En Dreng af en saadan Slægt med Lyst til og Glæde ved Bøgernes særlige Univers. Tidligt kom han hjemme fra. For Studentereks- amens Skyld kom han 16 Aar gammel til København og

blev meget ensom i Pubertetens udviklede Aar. Det kan godt være, at I unge vil have svært ved at følge med i alt det, der bevægede Gymnasiasten og Studenten. Han levede meget mere i Bøgernes end i de andre Realiteters Omgivelser. Livet var det, som Forfatterne skrev om, besang i Glæde eller Smerte, og det virkelige Liv betragtedes gennem Digternes Ord og var kun helt virkeligt, naar det lod sig bruge til Litteratur. Naturligvis følte den unge Mand det ikke saadan, alt dette litterære var — for at tale moderne — eksistenstielt for ham, men 60 Aar ef-

Katolicismens danske Digter

Johannes Jørgensen

1866 - 6. November - 1951

Johannes Jørgensen fylder den 6. November 85 Aar. For en, der gennem det meste af sit eget halvlange Liv har levet med Digterens Værk inden for Rækkevidde, og hvis egen Katolicisme bærer tydelige Spor af, at J. J. var en af Vejviserne ind i Moderkirkens Land, siger Tallet 85 intet. For os ældes J. J. ikke, han er en Del af os selv. Vi behøver ikke en Artikel til at minde os om, hvem Digteren er, og hvilke Krav han har paa os. Vi hører til hans aandelige Slægt og lever af Arven fra ham — den

aandelige Arv, der lykkeligvis flyder rigeligt i Arveladers levende Live og ikke mindskes ved Deling eller decimeres af of-fentlige Kasser. Vi behøver kun at se

Bogstaverne J. J. eller Kalendertallene 6—11, saa er alt, hvad J. J. var og er, alt hvad han skrev og virkede, øjeblikkeligt nærværende paa den indtrængende Maade, hvormed Minderne om det, der uløseligt hører vor egen Tilværelse til, melder sig for Bevidstheden.

Vi har det ogsaa saaledes, at det af den bedste Grund er os vanskeligt at motivere den Tak, vi er den gamle Digter skyldig. Har vi modtaget særlig meget fra et Menneske, er det svært at give Udtryk for det. Ingen af os kan rigtig sige, hvad vi skylder vor Far eller vor Mor, for hvor skal vi begynde, og hvordan skal vi holde op? Der lever katolske Slægtled, som er i samme Dilemma, naar de skal takke J. J. Han gav os for meget til, at vi kan udtrykke det til vor egen Tilfredshed. De bedste af hans Venner vil nøjes med at sige ham deres ganske korte Tak, fordi de synes, at sige de mere, bliver det alt for lidt.

Men der er andre end os. Der er

ter kan det kun forstås saaledes. Vi maa se bag de litterære Kullisser og se, hvad det inderst inde drejede sig om.

Det gjaldt Tilværelsens sjælelige Værdier. Aandslivet laa under

for en sejrssikker Materialisme, der var overbevist om, at Fremskridtets March ikke lod sig standse, og at Fremtiden tilhørte den. Vi kender i vore Dage saa godt som nogen til Materialisme, men ikke en sejrseruset Fremskridtstro. Vor Materialisme er ikke stolt af sig selv, den er fattig, besk og bitter. Haabet om Fremtiden tilhører ikke den. Men i J. J.'s unge Dage havde »Fritænkeriet« monopoliseret Videnskaben, Kulturen og Frem-

skridtet. Alle Forhaabninger tilhørte Aandens Fornægter. Den første Reaktion imod en Menneskeopfattelse, for hvilken Sjælen var et reaktionært Begreb og dens Længsler kun Problemer til lægelig Behandling, var de unge Symbolisters Kreds, om hvis Virke det ikke arkitektonisk bemærkelsesværdige Taarnværelse i det lidt triste Hus paa Hjørnet af H. C. Ørstedsvvej og Kastanjevej paa Frederiksberg endnu minder den hastende Nutid. Her samledes ligesindede omkring Johannes Jørgensen og den franskfødte Symbolisme i Tidsskriftet »Taarnet«.

Paa dette Tidspunkt blev et nyt Venskabs afgørende for den snart trediveaarige Digter. Det var Venskabet med den unge jødiske Kunstner Mogens Ballin. Ligesom J. J. var han udgaaet fra københavnsk Radikalisme, tyve Aar gammel var han i 1891 rejst til Paris for at studere Kunst. I Paris lærte han gennem den næsten jævnaldrende hollandske Maler Jan Ver-

NOTER

Dansk-Amerikaneren Harold W. Rumbusch, der er Chef for »The Rumbusch Decoration Co.« i New York og en fremtrædende Skikkelse blandt de katolske Skandinavere i Staterne, har været paa et kort Besøg i København for at takke Kong Frederik for Ridderkorset.

kade den katolske Kirke at kende, og Vejen til Konversionen var ikke lang, allerede i Sommeren Aaret efter blev Verkade døbt og et halvt Aar se-

ORIENTERING

Kirkekampen i Østeuropa, II - Ungarn

Siden Juli i Aar publicerer den ungarske Presse med regelmæssige Mellemrum saakaldte »Resolutioner og Appeller til alle Befolkningsgrupper«, indeholdende Krav til den kommunistiske Regering om at sætte en Stopper for den saakaldte »klerikale Reaktion«. Processen mod Kardinal Mindszentys Efterfølger Ærkebiskop Grösz, var saa at sige en Slags Optakt til denne ny Kampagne, der havde til Sigt at likvidere de sidste endnu legale kirkelige Myndigheder. Kommunerne arbejder med den almene Forvirring som Mittel: man producerer ægte og uægte Resolutioner i Flæng, man sætter Rygter i Omløb, man aftvinger Erklæringer mod Kirken og dens Mænd, man gennemfører Arrestationer og Afsættelser. Der forsøges overalt med Vold og med List at erstatte de legale kirkelige Myndigheder med skismatiske, svage, kommunistvenlige Præster. Det farligste Skridt paa dette Område i Kampen mod Kirken er den Forordning, der udstedtes 3. Juli: den forlanger, at Ærkebiskopper, Biskopper, Abbeder og Ordensprovincialer kun kan udnævnes med forudgaaende Approbation fra Præsidentskabsraadet for den ungarske Folkerepublik, og statuerer endvidere, at Bestemmelsen gælder samtlige Udnævnelser, der har fundet Sted siden Januar 1946, hvilket i Praksis vil sige, at samtlige de Udnævnelser, som Rom med Omhu har foretaget for at holde Kirken i Ungarn, vil være prisgivet, saafremt de paagældende ikke er villige til at underkaste sig det røde Regime. Den Overenskomst, der blev aftvunget det ungarske Episkopat, og som i Sommeren 1950 førte til Masserestationer af Klosterfolk, forpligter Kirken til Anerkendelse og Understøttelse af

den ungarske Folkerepubliks Statsorden og Konstitution og endvidere til Godkendelse af den bolschevistiske Femårsplan og Landbrugets Kollektivisering samt Billigelse af den stalinistiske Fredsbevægelse.« Til Gengæld har den ungarske Stat forpligtet sig til at garantere den katolske Kirke en saakaldt Handlefrihed, at tilbagegive otte kirkelige Skoler, der allerede var nationaliseret, samt til at yde et Bidrag — der ganske vist gaar gradvis nedad i Løbet af tre til fem Aar — til kirkelige Formaal. Dette Forlig maa til en vis Grad betragtes som en »Likvidationsoverenskomst«, idet Kirken tilsiger et den væsensfremmede Regime sin Støtte og samtidig indenfor en overskuelig Fremtid giver Afkald paa sine Subsistensmidler, der i en totalitær Stat kun kan ydes den af Regeringen og ikke af Private. Det er tydeligt at se, at en saa vanvittig Overenskomst kun kan være indgaaet under Terror. Det ungarske Regime publicerede endvidere med alle til Raadighed staaende Midler i Juli Episkopatets Loyalitetserklæring samt den højere Gejstlighedens Troskabsed overfor Folkerepublikken. Den officielle Meddelelse om Episkopatets Erklæring nævner ikke en eneste Bispunderskrift; den gengiver blot Anerkendelsen af Folkerepublikken og indeholder sluttelig følgende næsten groteske Sætning: »Vi fordømmer og brændemærker især de Medlemmer af Gejstligheden, over hvis forbryderiske Adfærd der er kastet Lys de seneste Dage...« Denne Sætning siger kort og godt, at den katolske Gejstlighed godkender Skandaleprocessen mod Ærkebiskop Grösz og Torturdommen over ham! Og en Følge deraf vilde være, at det ungarske Episkopat var rede til at udsætte sig

for den af Vatikanet udsledte Bandstraale mod alle Grösz-Processens Haandlangere!

Der oprettedes i Maj 1951 i Ungarn et Departement for kirkelige Anliggender i Lighed med det, der har eksisteret i snart tre Aar i Czekoslovakiet. Hidindtil affærdigedes de kirkelige Anliggender — som i Czekoslovakiet — af Undervisningsministeriet. Men da Kirken under det nuværende Regime ikke har nogen Indflydelse paa Skolesager, medens den røde Krig føres direkte mod den kirkelige Organisation, var der saa aabenbart Brug for et særligt Ministerium til disse Opgaver. Ledelsen af det ungarske Statsdepartement for kirkelige Anliggender blev overdraget den tidligere Sporvognskonduktør og fanatiske Kommunist Stefan Kossa — medens Lederen i Prag er den tidligere cze-kiske Gesandt i Bern og Moskva, Zdenek Fierlinger, der er velorienteret i de finere, diplomatiske Skridt i Kampen mod Kirken. Den Troskabsed, som de ungarske Biskopper og deres Stedfortrædere paa fire Undtagelser nær, saavel som Cheferne for de fire endnu tilladte Ordenssamfund aflagde til Folkerepublikken, indeholder det Løfte, at ville være tro mod »Folkedemokratiet« og dettes Konstitution, at ville bevare deres Hemmeligheder samt at ville støtte Folkerepublikkens Udvikling. Det praktiske Resultat af denne Troskabsed er for Kirken naturligvis lig Nul: Formanden for den ungarske Folkerepubliks Præsidium, Sandor Ronai, erklærede efter Eds aflæggelsen, at dette kun var det første Skridt — og man ventede nu, at Biskopperne sætter Handling bag deres Troskab... Den ungarske Ensræning tilsigter tilsyneladende at ville erstatte alle romertro eller blot tilsyneladende romertro Præster med Medløbere i den stalinistiske Fredsbevægelse.

Næste Uge: Polen.

nerne — i Firenze — Mogens Ballin. Kort efter kom den jødiske Konvertit ind i J. J.'s Liv for at blive og præge det stærkere end nogen anden.

Det var i det ydre haarde Trængselsaar for Svendborgs Søn. Økonomisk stod det elendigt til, han var blevet gift og havde Kone og Børn at svare for uden at kunne skaffe dem det nødtørftigste. Digtere skal man i saa Henseende ikke gaa i Rette med, dertil drives de af Kræfter, vi andre kun aner lidet om, og i hvert Fald har det ikke for denne Digters egen Samvittighed været uden Betydning, hvordan han klarede de Pligter, det borgerlige Liv stillede.

Saa bød der sig Rejselejlighed ud i Europa, ud i en større Verden end det provinsielle litterære København, der var domineret af en Klike, som kaldte sig europæisk uden at være det. Og stærkt virkede Tyskland, det gamle Tyskland, hvor Middelalderen endnu bliver levende, men stærkest Italien. Italien blev for J. J. ikke blot Oplevelsen af en Natur, der ejer all, ikke blot af en Kultur, der omfatter alle Europas Aldre paa Tiderne af deres

Kunnen, men ogsaa af menneskeligt Liv, næret af de dybeste Kilder, mere umiddelbart, rigere og kildefriskere end i Nordens taagede Lande. Først og fremmest betød den Oplevelsen af Religionen som Realitet, folkelig

Virkelighed med Evne til at høre Menneskers hele Tilværelse. Dette, først dette, var Religion i Ordets fulde Forstand, det uløselige Baand mellem jordiske Mennesker og Guds uendelige Majestæt og Hellighed. Hvad han før havde kendt under Religionens Navn var kun blege Reminiscenser af, hvad Religionen virkelig er, det absolutte Krav til Mennesker og al deres Gerning og den tilsvarende absolutte Hjælp, som muliggør det umulige. Mogens Ballin, den levende Illustration til Lignelsen om Manden, der fandt den kostbare Perle, stod ved J. J.'s Side og viste ham Vejen til alt det, som Italien kunde skænke ham.

Vil man vide, hvordan det er at blive Katolik, ligger J. J.'s store Selvbiografi, skrevet en Snes Aar efter Konversionen, tilgængelig for alle. Det har paa visse Maader ændret sig siden Halvfemsernes Tid, Milieuet er blevet mere forstaaende, især fordi det er blevet mere ligeglad med enhver Form for Religion. Men det er lige svært at blive et andet Menneske i Lydighed mod en Autoritet, man aldrig før har kendt, og hvis Krav er hævet over Debat. Det er stadig det største Eventyr, et Menneske kan begive sig ud i, saa langt større end vi selv og alt vort, at kun den fuldstændige Overgivelse af os selv i den Almægtiges Hænder viser os Vejen frem.

Den 16. Februar 1896, paa et Tidspunkt, da kun en lille Haandfuld Danske havde fundet Vej til Kirken og dermed var blevet fremmede for selv deres nærmeste og nærmest udstødte af dansk Aandsliv, gjorde J. J. Skridtet ind i Kirken hos Stenosgades gamle tyske Patres.

Der er siden gaaet 55 Aar. Det nærmer sig stærkt til 100 Bind, hvad J. J. har skrevet siden da. Mange smaa Aander har begaaet Bøger, der er læst og glemt i Oplag, som J. J. aldrig har kunnet drømme om. Berømmelse har

intet med Oplagstal at gøre, og Litteraturhistorien bugner af Værker, der ikke kunde skaffe deres Forfattere Føden. Men er J. J.'s Bøger da ikke glemte af dem, der ikke er jævn-

aldrende med dem? Kan de endnu læses? Siger de vor Tid noget?

Man kan jo gøre Forsøget først med hans Digte. Af de mange Digtsamlinger gennem Aarene er der blevet et Bind med udvalgte Digte og et andet med Gendigtninge af andres Værker. Her ser man lettest, hvad Katolicismen og Italiens lyse Himmel, under hvilken han kom til at leve sin Manddoms længste og bedste Aar, har gjort ham til. Af Ungdommens ordrige, bevidst dunkle og grublende Vers er der blevet de enkleste, klareste Strofer, hvori Naturen lever i de friskeste Billeder og selv de dybeste Tanker klæder sig i Ord, der ingen Gaader rummer. Maaske det stærkeste Indtryk af hans Verskunst netop er Indtrykket af den fuldkomne jævne Enkelthed, som er det klassiske Sandhedsstempel. Og netop

Ludvig Zeyher

vore Aars Digtetekunst med dens kunstige Dybder, der foregøglert og Indhold, som bliver borte naar Tanken nærmer sig, er den bedste baggrund for at fatte de Højder Digtetekunsten er naaet til i J. J.'s bedste Vers.

Saa kan man nærme sig de store Værker, hvori han har skildret en Række af Kirkens Helgener. Johannes Jørgensen som Biograf er en Ener. Han havde aldrig Evnen til at skabe nye Skikkelser, som lever deres selvstændige Liv i en Romans Handling. Men den utrættelige Vandrer, som han blev, kunde Fod for Fod følge de Veje, disse Helgener i fjerne Dage vandrede, han indaadede deres Luft og saa med deres Øjne, og af Arkivernes Støv blev der Hagiografiens mest levende, mest nærværende Skikkelser. Det er ham, der for vor Tid har ladet Frans af Assisi, Katerina af Siena og Birgitta af Vadstena genopstaa. Alle tre saa ganske forskellige fra ham selv og saa autentiske i deres Virkelighed, at ingen Læser vil drømme om, at de i deres historiske Realitet kan have været andre. Historiker i lærd Forstand er han ikke, skønt pinlig nøjagtig med sine Kilder og var som i Fortolkningstekunsten, men han gør ikke det — oftest ogsaa haabløse — Forsøg paa at skelne Legende fra Legende ud fra egne Kriterier om Sandsynlighed. Derfor lever ogsaa Folketroen sit Liv i disse Værker. Saadan blev de elsket, disse Helgener, det staar i hvert Fald fast.

Ingen af de senere Tidens danske Forfattere har aabnet saa vide Horisonter for dansk Aandsliv som han. Meget faa gjorde et lignende Forsøg paa at bringe et helt Europa ind i det danske Aandsliv, der altid havde Svaghed for at nøjes med sit eget og højest lindre paa Døren til det nærmeste sydlige Udland. Vor Tids næsten ubændige Trang til Rejser og Oplevelser kan blive en Rigdom, men ogsaa en Fatlighed, hvis den er parret med provinsiel Mentalitet. Som Fører ud i Europa, lidt bort fra de fladtraadte Stier, har Danmark endnu ikke faaet en Fører, der gør Johannes Jørgensen Rangen stridig.

Med disse fattige Ord, der kun anlydningsvis og ganske utilstrækkeligt søger at kalde en ny Slægt til den gamle Digtets rige litterære Gæstebud, sender vi ogsaa Ugebladets gamle Ven i det fjerne Assisi vor Hilsen. Saa længe katolske Hjerter banker i vort gamle Land, vil hans Værk blive rakt fra Slægt til Slægt som en Gave, vi aldrig her i Verden faar Lejlighed til at gengælde ham. Han genskabte dansk katolsk Litteratur, og maatte han leve og se sin store Andel i et nyt katolsk Foraar.

Apostlen og Evangelisten Frans

Et Uddrag af Johannes Jørgensens Mesterstykke:

Den hellige Frans af Assisi

Det var i Begyndelsen af det trettedende Aarhundrede ikke almindelig Skik, at enhver katolsk Præst daglig læste Messe. Kun om Søndagen og ellers efter Opfordring samt paa større Helligdage blev Messen fejret. Ved alle saadanne Lejligheder var Frans uvægerlig til Stede, og for at gøre ham en Gæde, gik Præsten fra San Damiano mangan Morgenstund ned til Portiuncula og holdt Gudstjeneste i det nys istandsatte Kapel.

Enhver, der har levet i Italien og deltaget i Folkets religiøse Liv, kan af Erfaring tale om slige meget tidlige Gudstjenesters ejendommelig gripende Magt. Fra Morgenmørket, der maaske brydes af den synkende Halvmaane eller en enkelt stor, skinnende Stjerne langt ude over Bjærgene, træder man ind i Kirken, hvor Lysene breder deres rødlige Skær over Altertavlen, og Præsten i sit lyse Ornat staar ved Foden af Altertrinene, kors sig stort og højtlydende og halv højt begynder Messebonnerne med Davids underfulde toogfyrretyvende Psalmes. Og Svarene lyder fra Messetjenerens Mund, hastigt skrider den hellige Handling frem, i Kirkens dybe Stilhed og morgenfriske Fred høres tydeligt de hviskende Ord fra Præstens Læber: *Hoc est enim corpus meum . . . Hic est enim calix sanguinis mei . . .* Og medens Messebalderne klinger og klinger paany, løftes højt over de knælendes højede Hoveder den hvide Hostie, den skinnende Kalk — Kristi Legem og Kristi Blod, frembaaret ved Præstens Hænder som det Guds Lam, der bærer al Verdens Synd . . . Man er i slige Øjeblikke ligesom løftet paa stærke Vinger op over sig selv og sin egen Usselhed, man føler sin Tro, man vover at haabe, man ønsker altid

at elske Gud, at gøre hans Vilje, at tjene ham alene og ikke mere dyrke falske Guder . . .

Under en saadan Morgengudstjeneste i det lille Kapel Portiuncula, en Dag i Februar 1209, var det, at Frans hørte det Sted i Evangeliet, som syntes ham et nyt og endnu tydeligere Budskab fra Herren end Ordene for to Aar siden i San Damiano, og som derfor blev afgørende for hele hans følgende Liv. Det var paa Apostlen Matthias' Fest den 24de Februar, at Frans hørte Præsten læse følgende Evangelium (Matt. X, 7—13):

»Paa hin Tid sagde Jesus til sine Disciple: Naar I gaar hen, da prædiker og siger, at Himmeriges Rige er kommet nær! Helbreder Syge, renser Spedalske, opvækker Døde, uddriver Djævlé! I have annammet det for Intet; giver det for Intet!

»I skulle ikke have Guld, ej Sølv, ej Kobber i Eders Bælter, ej Taske til at rejse med, ej heller to Kjørtler, ej heller Sko, ej heller Stav; thi en Arbejder er sin Føde værd.

Men hvor I komme ind i nogen Stad eller By, der udspørger, hvem der er i den, som det er værd, og bliver der, indtil I drager bort.

»Men naar I gaar ind i et Hus, da hilser det! Og dersom samme Hus er det værd, da komme Eders Fred over det, men er det ikke værd, da vende Eders Fred tilbage til Eder igen!»

Naar Frans siden tænkte paa hin Matthiasmesse i Portiuncula, betragtede han simpelthen Læsningen af Dagens Evangelium som en guddommelig Aabenbaring. Det hedder i hans Testament: »Den Højeste selv aabenbarede mig, at jeg skulde leve efter dette Evangelium.« Og: »Herren aabenba-

rede mig en Hilsen, at vi skulde sige: Herren give dig Fred.«

Biograferne meddeler os, at han efter at have hørt disse Ord og faaet dem yderligere forklaret af Præsten, begejstret udbrød: »Dette er, hvad jeg vil, dette er hvad jeg af al min Ævne ønsker at efterleve!« Som i et Syn havde han forstaaet, hvad Gud kræver af dem, der fuldtud vil være hans Disciple, der helt vil høre ham til, der vil ofre sig for ham og tjene ham alene — at de bliver *Apostle*, at de fric for alt overflødigt, uden alle jordiske Bekymringer, jublende i Aanden drager ud i Verden med det gamle, alvorlige glade Budskab: »Omvender Eder, thi Himmeriges Rige er kommet nær!«

Kirkebyggeren og Eneboeren Frans var fra nu af bleven Apostlen og

UGEBLADETS FEUILLETON

44.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Robert tog en gammel Helgenlegende frem og begyndte at læse op for sin Broder om Martyrernes Liv. Men lidt efter lidt faldt hans Øjne i, og halvt vaagen, halvt i Søvn fornemmede han de hellige Beretninger, som Broderen gravalvorligt sad og læste op for ham.

Med et fo'r han sammen og var lysvaagen. Han stirrede paa Broderen og udbrød: »Hvad var det, hørte du noget?«

»Ja, det tordnede,« svarede Robert. Og saa listede de begge ud i den begsorte Nat. Regnen slog nu mod Ruderne. Et Uvejrs syntes at være i An-

march. Nu knitrede Lynene og lyste op i den mørke Nat.

»Av, hvis der nu kom Husundersøgelse,« sagde Robert bekymret. »Flygte i saadan et Vejr!«

»Ja, det var skam ikke rart!« skuldede den tykke sig. Og saa gabede han paany og sov ind. Hverken Uvejret eller Helgenlegenderne var i Stand til at vække ham.

»Din Nathue!« knurrede Robert med et foragteligt Blik til Broderen. Saa lukkede han Bogen, stirrede en Stund paa det blafrende Lys og mumlede bekymret hen for sig: »Bare de Fyre nu er paa deres Post.« Og saa rejste han sig og hældte mere Olie paa Lampen.

Og Roberts Bekymring var ikke ubegrundet. Martjn svovlede ganske vist over det »Svinevejr«, men samtidig slog han Kraven op om Ørene og blev paa sin Post. Ved Midnatstid vækkede han Georges Vinaie, der ligeledes knurrede lydeligt, da han

maatte ud i den kolde Uvejrsnat, men samvittighedsfuldt indtog han sin Post i en Gadedør i Nærheden af Joubert-Broen.

Men der var andre, som heller ikke fik Søvn i Øjnene i denne Nat. Det var vel omkring Midnat, da der kørte en Vogn op foran Porten til Trefoldighedsklosteret, som i disse glørværdige Tider tjente som Fængsel for politiske Fanger. Gendarmerne, der sad paa Kuskesædet, sprang hurtigt ned og aabnede Kalechen. I samme Øjeblik slog et Lyn ned og afslørede i sit grelle Skær hvem det var, der steg ud af Vognen. Det var Præsidenten for Kriminalretten, der trods det ugudelige Vejr personligt vilde aflægge et Besøg i Fængslet.

»Før mig til de Edsnægttere, der blev bragt herhen igaar,« kommanderede han til Vagtposten, der var kom-

Evangelisten Frans — Forkynderen af Omvendelsens og Fredens Evangelium. Næppe var han kommen ud af Kirken, før han aflagde sine Sko, kastede sin Stav fra sig, befriede sig for den Overkjortel, han bar til Værn mod Kulden. I Steden for Bæltet tog han et Reb om Livet, og klædt i en lang brungraa Kittel af den Slags, Bønderne i Egnen bar, med en Hætte foroven til at slaa op over Hovedet, var han rede til paa sine nøgne Fødder at vandre ud i Verden, som Apostlene havde vandret, og bringe den Herres Fred til alle, som ønskede at tage imod den.

*Hil være Dig, Du danske Bog,
saa fin og klog,
saa rig paa Form og Farve.
Naar vi er Muld,
er Du det Guld,
som vore Børn skal arve.*

Johannes Jørgensen
(1947, Hyldest til den danske Bog)

En Røst fra Sverige

... har Sankta Brita varit oss nådig och huld. Jag har firat hennes minne genom att läsa om Johannes Jørgensens store Birgittabog. När den kom ut för åtskilliga år sedan, gjorde man den knappast rättvisa här i Sverige. Den mycket vackert utstyrd svenska upplagan har redan måst säljas på realisation. Man fann boken för ördrik; det gjorde också jag själv. Men när man nu läser om den, blir man slagen av, hur levande och rikt och åskådligt detta stora Birgittaporträt dock är. Den store danske dikta- ren har gjort mer för Sverige än någon annan utländsk författare sedan Voltaire publicerade sin bok om Karl

met til Stede og genkendte sin høje Foresatte.

Og saa Minutter senere stod Jean Planier overfor de to Brødre Chartres. »Jeg haaber ikke, at De befinder Dem alt for daarligt her,« indledte Præsidenten, medens han med en haanlig Latter betragtede de fugtige Kældervægge og det mugne Bundt Haln, hvorfra begge Præsterne netop havde rejst sig. De værdigede imidlertid ikke den Fremmede noget Svar.

»Naa, for en Nats Skyld kan det vel gaa,« fortsatte Planier og tog Plads paa en vaklevorn Stol. »Imorgen skal jeg sørge for, at De bliver anbragt mere standsmæssigt. De skal iøvrigt vide, at det er lutter menneskelige Følelser, ja, jeg fristes til at sige ven-skabelige Følelser, der faar mig til at besøge Dem i denne uhumske Nat!«

Men begge Præsterne tav stadig og saa forundret paa ham.

»Jeg kan forstaa, at det falder Dem

XII. Vi borde ha visat honom större tacksamhet.

Knut Hagberg (i »Svenska Dagbladet« 7. Oktober 1951).

Vikariatets Økonomi og Offerdagen Søndag 4. November

Dette er den Dag, hvor danske Katolikker giver Kirken den Gave, der skal muliggøre dens Arbejde blandt os endnu et Aar frem. Der var Tider, da vi følte os saa faa og fattige, at vi ventede, vore Trosfæller i andre Lande skulde bygge vore Kirker og Skoler, lønne vore Præster, fylde vore Fattighøsser og tage sig af Udsmykningen til Kirkeaarets store Fester. De Tider er forbi. Nu føler vi, at der er gjort nok for os. Nu er det vor egen Sag at sige Tak for Hjælpen ved at vise, at hvor haardt den enkelte end er spændt for, har vi lært nok af alle Tidens katolske Aand, der satte Guds Rige højere end alt andet og aldrig var karrig, naar det gjaldt Kirken og dens Gerning. Der var Perioder i Kirkehistorien, hvor Katolikkers Gavnildhed gjorde Kirken rigere end godt var. Den Fare er i vore Dage fjernere end nogen. For os gælder det ved vor Gave at skaffe det nødvendige, det der er saa lidt og beskedent, at vi simpelthen maa skamme os under vor Kirkegang, hvis vi maa sige os selv, at end ikke dette har vi kunnet skaffe til Veje.

Alle husker deres Gave paa Søndag. Vi ved alle, at vi ikke kan ofre, hvad Kirken er værd for os. Men vi ved ogsaa, at vi for vor egen Samvittigheds Skyld maa kunne sige: Vi giver af al vor Evne og ofrer noget for at kunne give saa meget.

noget vanskeligt at tro paa min gode Hensigt,« begyndte Jean Planier paa- ny. »Men ved De hvad? Revolutionen er ikke til at spøge med, og De har været saa uheldige at komme i Konflikt med den. Men jeg er godt klar over, at De hører til de vilddede. Nej, nej, lad nu være med at spørge,« afværgede han hurtigt, da en af Brødrene skulde til at svare ham. »Jeg ved, hvad De vil sige. Præstere, Troskab mod Kirken og saa videre. Jeg respekterer det alt sammen, selv om det jo er noget gammeldags. Men som sagt, jeg respekterer det, og vil derfor gerne lette Dem Situationen, hvis jeg kan.«

»Sig os, hvad De har for med os!« fremstammede den yngste af Brødrene, Jean Chartres. »Fængsel, Forvisning? Guillotinen? Vi vil udstaa det hele. Sig os blot, hvad der forestaar os!«

»Men, mine Herrer,« smilede Præsidenten, »hvor kan De dog komme

I korte Træk -

Efter hvad der forlyder i Rom skal Ærkebiskop Josef Beran nu være interneret i en Koncentrationslejr i Telce i Mähren. Det drejer sig om et Kloster, der er omdannet til Koncentrationslejr for Præster. (CND)

Følge de seneste statistiske Oplysninger fra Schewiz virker der idag omkring 1300 katolske Schweizermissionærer i hele Verden. (CND)

Postforvaltningen paa Malta har — for første Gang i det britiske Commonwealth's Historie — udgivet et Frimærke med et Billede af Gudsmoder. (KIPA)

FILM

Metropolteatret havde i sidste Uge Premiére paa en betydelig tysk Film med religiøst Indhold. Den udspilles paa et Hospital ledet af Diakonisser og har som Baggrund Krigens Ulykker. Uden letkøbte Effekter behandler den intet mindre end selve Lidelsens Problem og formaar takket være de betydelige Kunstneres usentimentale Kunst at gøre Problemet levende for Tilhørerne uden at lokke med banale Svar. Det protestantiske Milieu er ægte og forstaaende skildret (en Afgrund skiller det fra »Fodboldpræsten«). Samtidig faar man et interessant Indblik i det Kirkefællesskab, som i Tyskland adskillige Steder i disse Aar har været etableret mellem Katolikker og Protestanter uden Tilsløring af det forskellige Trogrundlag, men med rige Løfter om en gensidig Forstaaelse, vi har ventet Aarhundreder paa.

Endelig en Gang en Oplevelse i Biografteatret.

paa slige Tanker! Saa slemme er vi dog ikke. Ganske vist har man maattet sætte Dem fast eftersom Deres Virksomhed var lidt for paafaldende, og man ikke kunde lukke Øjnene for Dem. Men De har mit Ord for, at De bliver sat paa fri Fod i Løbet af ganske kort Tid — paa en eneste Betingelse!«

»Og hvad er det da for en Betingelse?« indføjede Ambrosius Chartres. »Giv os blot Navnene og Opholds- stedet for Deres Medbrødre!«

»Saa vilde vi hellere dø!« svarede begge Brødrene som med een Røst. »Vi er ikke Forrædere!«

»Hvorfor nu bruge saadan et grimt Udtryk,« smile Planier taalmodigt. »Og desuden — man dør dog ikke saa let. De er jo begge unge endnu. Tro mig, om De vil, jeg er virkelig indstillet paa at være meget large overfor Dem.

(Fortsættes)

HELGENDYRKELSE

Vor helgendyrkelse har dybe menneskelige rødder. Det er naturligt for os at boje os i ærbødighed for store karakterer, overlegen dygtighed, fremragende evner, strålende succes. All dette findes forenet i vore helgener netop på det område, der er dybest menneskeligt: det eliske. Der har de vist, hvad et menneske kan opnå. Ægte menneskelig storhed lyser os imøde fra dem, viser os veje frem, drager os opad, indgyder os mod.

Vor helgendyrkelse har dybe rødder i kristendommen. Allerede oldkirken holdt martyrernes fester, byggede mindetkirker over deres grave, påkaldte helgenernes forbøn hos Gud.

Vor helgendyrkelse har dybe rødder i evangeliet. Helgenerne er »salige, fordi de har hungret og tørstet efter retfærdighed«. Deres »salighed« gør dem delagtige i Guds eget virke. De får derved indflydelse på den stridende Kirkes skæbne. De kan hjælpe os — og det desto bedre, jo mere vi tillidsfuldt beder om deres hjælp.

Efterårslejren i Øm

Så løb endelig det spændende eksperiment af stablen! Efterårslejren i Øm var en kendsgerning, og vi blev ikke skuffet i vore dristigste forventninger.

Ved ankomsten lørdag aften blev vi modtaget med en kop the. Derefter havde vi komplet og gik så i seng. Den følgende morgen blev lejren åbnet med en højmesse. Straks samme eftermiddag begyndte vi med den første time, og der var ingen pause før lørdag, da vi tog afsted. Vore timer var særdeles udbytterige. Man kunne mærke, at Lærerne var godt samarbejdende, og det gav en dejlig ro i undervisningen. I pauserne, som der var rigeligt af, var vi fuldt optaget af at hjælpe i køkkenet, med at sludre sammen, med at grave den nye kælder fri for sand, med at læse, spille skak o.s.v. Man havde kort sagt ikke lejlighed eller grund til at kede sig. Og vi nød livet i fulde drag.

Vi har alle grund til at udtrykke taknemmelighed imod vore fortræffelige ledere i det spirituelle og materielle. De var virkelig strålende. Lejrens præst, pater Lanser, var vores allesammens far og fører på den mest glimrende måde, og lærerne gav os en mængde værdifuld ny viden med hjem til overvejelse og praktisk efterfølgelse. Noget af det væsentligste, de sagde, var dette, at vi skulle følge den linie, vi lærte på Øm, når vi kom hjem til hverdagen. Derovre er det nemlig let nok at være — som Elsebet sagde — go'e og rare ved hinanden; det er når vi kommer hjem, at det virkelige slag skal slå. Man er tilbøje-

Leder week-end i Haderslev

Nu er det Jylland-Fyns tur til at have deres lederweek-end. Den afholdes d. 17.—18. i Haderslev og koster 6 kr. Man bedes medbringe aftensmad til lørdag + sukker til eget brug, passende sengetøj, søndagsmessebog og rosenkrans.

Pastor Halatyn har lovet at være gejstlig rådgiver, og han holder også det første foredrag om »begejstringens ånd«. Den næste dag holder Flemming Kieler et foredrag om ægteskabet, og om eftermiddagen diskuterer vi, hvordan vore møder skal lægges, og hvis I har gode ideer til møder og fester, må I endelig huske at fortælle om dem. Week-enden slutter med sakramental velsignelse, derefter er der aftensmad, og så skilles vi igen.

For at denne week-end kan blive godt forberedt opfordres alle de, som vil deltage, til at bede et led af den herlighedsfulde rosenkrans i dagene inden.

Tilmelding til Karlo Hammann, Jens Baggesensgade 22, Århus, helst ikke efter d. 3. nov.

Generalforsamling i Sønderborg

Følgende valgtes i bestyrelsen:

Formand: Stan Leszczynski.

Kasserer: Bernhard Jensen.

Sekretær: Edward Kaczmarek.

Endvidere blev Regina Jensen valgt til suppleant og Ingrid Jensen til revisor.

Generalforsamling i Haderslev:

Formand: M. Glanowski.

Sekretær: Käthe Lund.

Kasserer: Helene Barasinska.

1. Suppleant blev frk. M. Nissen. 2. suppleant Elly Johannson og revisor frk. M. Nissen.

Ny forening

På generalforsamlingen den 17. september blev Helsingør K.U.K. atter indmeldt i D.U.K., idet flertallet gav sin tilslutning til statutterne.

Ved valget blev:

Formand: Hartmann Binder, Kongevej 41 A.

Kasserer: Louise Backe, Sdr. Strandvej 38.

Sekretær: Børge Jensen, Sudergade 17. (Alle i Helsingør.)

lig til at betragte Øm som et paradys, hvor man skal være fuldkommen, medens man hjemme kan slække lidt på de mest anstrengende af fordringerne. Som hjælp til at holde stien ren blev det fremhævet meget alvorligt at gøre flittigt brug af alterets sakramente.

Det var en dejlig lejr, og en af de bedste overhovedet. I det hele taget lader det til, at efterårsskolerne skal blive succes'er.

Vi var 36, lærere og elever arbejdede godt sammen, vejret var utrolig fint, og alt var i den skønneste orden. Kun een lille slange i paradiset: Det var komplet umuligt for os at få ro før kl. 12 på grund af snakken.

Til sidst vil jeg takke lederne og ønske os flere lejre af den slags.

Bengt Holbek.

Tag på skovtur til Stenosgade

Jeanne d'Arc troppen afholder d. 4. nov. spejderudstilling og bazar i Sct. Knudsskoles lokaler. Restaurationen er åben fra efter 8-messen, og løbet af dagen underholder pigespejderne.

Reserver dagen og tag madpakke med.

Vel mødt i...

Haderslev: On. 7.: Pastor Halatyn indleder: »Roskilde-punkterne.«

Helsingør: Ma. 5.: Møde i præstegården efter andagten.

Lyngby: Lø. 3. Andagt. Sø. 4. Reciteret messe m. fællesskommunion.

Nørrebro: Fr. 9. kl. 20: Møde.

Silkeborg: Ti. 6. kl. 20,00 i præsteboligen: »Et kort over livet«.

Sønderborg: Ti. 6.: Pastor Halatyn gennemgår »Et kort over livet«. — Hvem-hvad-hvor konkurrence. Sø. 11.: Travetur ud i det blå. Kaffe på en tilfældig kro. Mødested ved lokalet kl. 2,00.

Østerbro: On. 7. går vi i Det kgl. Teater el. Metropol og ser »Nattevagt«. Tilmelding inden d. 3. til Alice, PA 458 x (el. om aftenen RY 1173).

Redaktionens adresse er: Oluf Bohn, Bistruplund 19, Birkerød.

ANNONCE

J. J. Borsboom: *Opprøret mod Åbenbaringen*. 111 s., kr. 3,15 (norsk).

Hvilke følger har oprøret mod åbenbaringen fået. Det er et spørgsmål, forfatteren har stillet og villet besvare på en sådan måde, at alle, blot vi læser med omtanke, vil kunne forstå det.

Oprørets følger ser vi idag. Store dele af verden har vendt sig bort fra Gud og hans lære, menneskene følger andre »profeter« eller slet ingen. Verden som helhed anerkender ikke Gud som sandhedens udspring...

... Vor opgave bliver da at hjælpe menneskene til troen igen, dels ved at leve som kristne dels ved at kunne svare på alle de uholdbare meninger, folk har.

Bogen er lille af omfang, men den sætter mange tanker igang, samtidig med at den får behandlet det vigtige spørgsmål om forholdet mellem tro og videnskab og i almindelighed imødegår mange indvendinger mod troen ligesom den viser, hvordan sandtænkning kan hjælpe mennesket på vej mod Gud og Kirken.

Oluf Bohn.

JOHANNES JØRGENSEN

MIT LIVS LEGENDE

I-II

Med en lidenskab og oprigtighed, som Rousseau i sine »Confessions«, en umiddelbarhed som H. C. Andersen i »Mit Livs Eventyr« og en kunst som Goethe i »Dichtung und Wahrheit« har en af sprogets største nulevende mestre skabt et storværk i moderne dansk litteratur, der kunstnerisk fuldkommen — giver et kulturhistorisk og litterært tidsbillede af den allerstørste betydning.

Indhold: Den røde Stjerne. — Taárnet. — Vælskland. — Det usyrede Brød. — Ved den skønne Tempeldør. — Guds Kværn. — Over de valske Mile.

Pris: Hæftet kr. 24,00, indb. med skindryg kr. 48,00.

Se dette værk og *Johannes Jørgensens* andre bøger hos boghandleren.

GYLDENDAL

<p>Næstved</p>	<p>Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> <i>Jernbanegade 2 . Tlf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Tapeter og Malervarer <i>Claudi Hansens Eftf.</i> <i>Jernbanegade 3 . Tlf. 60</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Wilh. Krüger <i>aut. Elektro-Installatør</i> <i>Kildemarksvej 36 . Telefon 2117</i> Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Støt Annoncørerne!</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> <i>Tlf. 1478 (fl. Lin.)</i> <i>Træløst og Bygningsartikler</i> Femøvej</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker & Tømrermester</i> <i>Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818</i> Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen <i>Malermester</i> <i>Ny Østergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> <i>Telefon Næstved 31</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat Menighed</p>	<p><i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> <i>Ny Havn . Telefon 1420</i></p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

November:

4. S. 25. Søndag e. Pinse; Introitus, (grøn) Graduale, Offertorium og Communio som paa 23. Søndag (751), Resten som paa 4. Søndag e. H. 3 K. (93); Søndagsmessebog Nr. 77; 2. Bøn: St. Karl Borromæus (1150), 3. Bøn: Oktaven (1135), 4. Bøn: St. Vitalis og St. Agri-cola (1150); Præf. (521).
5. M. Relikviefest (1150); 2. Bøn: Oktaven (1135); alm. Præf. (525).
6. Ti. 6. Dag i Oktaven (1135—122); 2. Bøn: Om den Hel-ligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (525).
7. O. 7. Dag i Oktaven (1135—122); som Tirsdag.
8. T. Oktav af Alle Helgen (1135—122); 2. Bøn: 4 kronede Martyrer (1152); Præf. (525).
9. F.* Laterankirkens Indvielse (1153—S. 470); 2. Bøn: St. Theodor; Præf. (525).
10. L. St. Andreas Avellinus (1153); 2. Bøn: St. Tryfon, St. Respi-cius og St. Nymfa; Præf. (525).
11. S. 26. Søndag e. Pinse.

(grøn)
*)Fredag den 9. Nov. er Hs. Exc. Biskop THEODOR's Navnedag.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Fred. 2. kl. 19: Studiekredsen i lit-teratur, teater og film begynder hos cand. mag. Steen Ostenfeld-Rosentahl, Slotsvej 8, Chl. Sønd. 4. kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Derefter travetur, frokost medbringes. Onsd. 7. kl. 20: Ordinært møde i Stenos-gade. Johan Jensen: Krig eller kultur.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Heirup 3385 og 3413x

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet.

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Schat Kielberg
Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

Gælder det rejser?

- da henvend Dem trykt til os. Vi har 30 års erfaring med arrangement af individuelle rejser og selskabsrejser af hvilke kan nævnes de officielle fællesnordiske pilgrimsrejser til Rom 1950.

Vi anbefaler os fremdeles med høflig og faglig ekspedition af

alle billetter til originalpriser - tog, skib, fly, bus, søve-
vogn etc. - selskabsrejser - akkordrejser - pilgrimsrejser -
skole- og foreningsrejser - kurophold og rekreatjonsrejs-
udvandring - hotel-reservationer - pasvisering, valuta etc.

JØRGENSENS REJSEBUREAU

Jernbanegade 7 . Kbhvn. V . Tlf. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemøllevej 4 . Tlf. C. 11.313

Tirsd. 13. Kl. 20 Møde hos Fru Røn-
now, Genforeningsplads 4.

D. K. K. F.

afholder ifølge lovene landsmøde søn-
dag 11. nov. i Stenosgade 4.

Program er tilgængeligt medlemmer og
tilmeldte foreninger. Styrelsen.

Elisabethforeningen. Lørdag den 17.
Novbr. Kl. 7½ læses i Sakramentskir-
ken en Messe for Elisabethforenin-
gens afdøde Medlemmer.

Roskilde

Mønsterbageriet Olgade 17. Tlf. 1365

anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditor

Alt i Isanretninger og Desserter

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Sønd. 4. nov. kl.
17 indleder pas-
tor Samuelsen
S.J. sin prædi-
kenrække i St.
Ansgars kirke
med emnet: Je-
sus Kristus, Gud
og menneske.

Nykøbing F.

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

Middelbo Outzen
 NYKØBING - FALSTER

Ligkistelager

Manfred Kudsk

Skolegade 11
Telefon 889
 Alt vedrørende Begravelser
 ordnes smukt og billigt

H. Askholm Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
 de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
 Installationer
 St. Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Tlf. 668

Stassaniseret Sødsmælk

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Berner Malermester

Qedsersvej 21
 Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompagni

Kul . Kokes , Cinders
 Nykøbing F . Tlf. 626—945
 Lev. til de kat. Institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Fløkebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
 de katolske Institutioner

Johannes Kring

Alt i Kolonial, Vin og Delikatess
 Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og
 Gæsmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

Odense

Kør med TAXA
 TELEFON 4700

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Køb
 hjemmelavet Chokolade i
 „ELITE“
 Hjallesøvej 21 Vestergade 9

Frederiksens Fiskesalg

Odense . Tlf. 8552

Alle Aarstidens Fiskesorter føres
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

H. C. Christensen

Hjallesevej 24 . Telefon 8563
 Ligkiste- og Begravelæsesforretning
 Alt vedr. Begravelser ordnes.
 Snedker ved Sct. Josephs Hospital

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanegade 39 . Telefon 4895
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

C. M. Rasmussens Eftf.

E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre

Overgaden 29 . Telefon 1117

Lev. til Sct. Josephs Hospital og
 Kirken

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Knud V. Mørk

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Køb hos Ugebladets

Annøncører

Køb Deres Blade i Kiosken

ved Hospitalet

Svendborg

L. Larsen & Søn

Malermestre

Brogade 10 Telefon 1016

Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital

Niels Madsens Maskinsnedkeri

Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197

Lev. til de katolske Institutioner

Einar Sørensen
 SYDFYNS BRILLE-OPTIK
 BANEPLADSEN SVENDBORG

BRILLER - URE

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Erik Storm A. Bøgeskovs Eft.

Alt i Kolonial . Vin . Konserver

Møllergade 71 . Tlf. 1044

Svendborg Ligkistemagasin

v. Hans Nielsen og Søn

Katolske Begravelser

Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun . prv. Tlf. 1864

Reserveret

Brødrene Franke

v/ Arne Jeppesen

1. Kl.s KØD OG PAALÆG

Telefon 218

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Kulkranen

Frederiksgade 2

Telf. 1410 og 172

C. K. Hansen

exam. aut. gas- og vandmester

Kullinggade 10 . Tlf. 489

Udfører arb. jdet for de katolske institutioner

Truman bøjer sig for Pres fra Oppositionen

Præsident Truman har stillet Udnævnelsen af General Mark W. Clark til overordentlig Gesandt ved Den Hellige Stol i Bero til Kongressen træder sammen i Januar 1952.

Præsidentens Beslutning sættes i Forbindelse med de talrige Protester fra amerikanske protestantiske Kredse med Udnævnelsen. Det hedder sig, at der til Det Hvide Hus er indløbet flere Hundrede Protesttelegammer, i hvilke Optagelsen af diplomatiske Forbindelser med Vatikanet betegnes som en Krænkelse af den amerikanske Forfatning. Ordføreren for Senatsudvalget for udenrigspolitiske Anliggender, Senator Conally, har udøvet Kritik mod General Clarks Person og erklærer, at amerikanske Troppesafdelinger havde lidt unødige Tab i Italiensfelttoget under Clarks Ledelse.

De amerikanske Kirkers Nationalraad, der tæller 31 Millioner Medlemmer, har indkaldt til en ekstraordinær Samling 31. Oktober for at beskæftige sig med General Clarks Udnævnelse. (KIPA)

Engelsk Bededag for UN

I Anledning af »de Forenede Nationers Dag« (24. Oktober) blev der 28. Oktober bedt for de Forenede Nationer i samtlige Kirker i England. Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, henviste i sin Appel de troende til at de Forenede Nationer i over et Aar har kæmpet for en retfærdig og varig Freds Sikring. Ingen maa sige, at de Forenede Nationer har svigtet i denne Sag, thi Modstand mod et væbnet Angreb hører i væsentlig Grad til de nødvendige Kraftanstrengelser til Sikring af Retfærdighed, hvorpaa den sande Fred alene kan bygge. (CND)

Amerikanske Tropper hylder Kardinal von Preysings Minde

Der er for nylig blevet afsløret en Mindetavle over den afdøde Berliner-Biskop, Kardinal von Preysing, i den 279. amerikanske Armé's Hospital i Berlin-Lichterfelde. Tavlen bærer Insriptionen: »Til Retfærdighedens uforsagte Forsvarer.« Den amerikanske Højkommissær John McCloy gav Udtryk for Tilfredsheden over at den amerikanske Armé ærede en saa betydelig Skikkelses Minde, og Biskop Weskamm i Berlin udtalte i sin Taketale, at Kardinal Preysing som Kirkefyrste havde staaet over Nationerne og agtedes lige højt af Amerikanere som af Tyskere. (CND)

URBI ET ORBI

Rosenkrans-Korstog i Radio og Fjernsyn

Ærkebiskoppen af Chicago, Kardinal Stritch, har i Oktober gennemført et Rosenkrans-Korstog over en Række amerikanske Radio- og Fjernsynsstationer. (CND)

Belgien indvier Verdens næststørste Kirke

I Oktober indviede den belgiske Primas, Kardinal van Roey, den belgiske Nationalhelligdom, Jesu Hjerter-Basilikaen i Koekelberg. — Omkring 600.000 Mennesker var kommet til Stede ved denne Lejlighed. Basilikaen er 160 Meter lang, Kuplen 100 Meter høj og Kirkeskibet 30. Naar Kirken bliver færdig, vil den kunne rumme 36.000 Personer. Arbejdet paabegyndtes i 1905 af Leopold II som Tak for, at han var sluppet lykkeligt fra et Attentat. Jesu Hjerter-Basilikaen, der — næst efter St. Peter i Rom — bliver Verdens største Kirke, ventes at være fuldført i 1962. (KIPA)

500 BLODDONORER

500 Ordenssøstre fra forskellige Ordenssamfund mødte for nylig som Bloddonorer - for de amerikanske Soldater i Korea - paa St Vincens-Hospitalet i New York. Ovenfor en Del af Søstrene - med Termometer (ikke Cigaret!) i Munden.

Ny katolsk Kirke i Lübeck Sogn med 20.000 Sognebørn

Ærkebiskoppen af Osnabrück, Dr. Wilhelm Berning, har godkendt Planer til Opførelsen af Bonifatius-Kirken i Lübeck. De nødvendige Midler til Formaalet er samlet sammen ved frivillige Bidrag samt ved Tilskud fra Bonifatiusforeningen. Samtidig har man drøftet Planer om Opførelse af endnu en Kirke i Lübeck-Marli; dette Sogn omfatter nu paa Grund af de mange Flygtninge 20.000 Katolikker, medens Lübeck tidligere kun talte ca. 4000. (CND)

UNO-Delegation ignorerer de katolske Missioner i Afrika

En Delegation fra UNO har for ynlig — for anden Gang — besøgt Tanganyikaomraadet og — ligesom ved det første Besøg — fuldstændig ignoreret de store katolske Missioner. UNO-Delegationen optog kun Føling med Regeringen, en Del velhavende Europæere, indiske Købmænd samt visse halveuropæiserede Afrikanere, der ikke længere har Føling med den store indfødte Befolkning. »De Herrer ved aabenbart ikke« — hedder det i en Kommentar fra katolsk Side — »at de katolske Missioner har arbejdet i Tanganyika siden 1863, altsaa førend der fandtes Europæere i Landet? De ved aabenbart ikke, at Missionærerne har befriet Titusinder af Slaver og bibragt disse Dannelsen, at Missionærerne indførte bl. a. Kautschuktræerne og Bomulden, at de indrettede Kliniker, Skoler, Hospitaler og Værksteder af alle Arter og endnu den Dag i Dag bibringer et betydeligt Antal Afrikanere Kultur og Dannelsen? Men det er maaske netop derfor, at UNO-Kommissionen ignorerer de katolske Missioner?« (KIPA)

Sidst!

Pavebrev til Katolikkerne i Czekoslovakiet

»Osservatore Romano« offentliggjorde Søndag 28. Oktober et apostolisk Brev fra Paven, rettet til Biskopper, Præster og Troende i Czekoslovakiet, som lider under Forfølgelse. (KIPA)

Udførligt Referat næste Uge.

Husk

OFFERDAGEN

Søndag 4. November

Katolsk

11. November 1951

99. Aargang

Nr. 45

Ugeblad

Spanien - set fra
Danmark

Kirkekampen i Polen

Landstrygeren, der var
en Helgen

Pastor Flynn 70 Aar

Diplomaterne ved Vatikanet

I disse Aar er der foregaaet betydelige Forskydninger i de forskellige Befolkningsgruppers økonomiske Vilkaar. Man bemærker især de afgjorte Fordele, som Landboerne lige ned til Landarbejderne har opnaaet. Og man kan heller ikke undgaa at se, hvorledes Arbejderne, de faglærte saavel som de uaglærte, efterhaanden er vundet saa godt med, at de i Indtjeningsmuligheder har passeret store Dele af Tjenestemændenes Grupper saavel som af de underordnede Privatfunktionærers. Og det er særdeles tydeligt, at de økonomiske Fordele, der tidligere var knyttet til højere Uddannelse, i meget vid Udstrækning har været Genstand for Nivellering.

Alt dette giver Anledning til alskens Bestræbelser for at hæve ens egen Klasses Vilkaar. Det er ikke svært at finde andre Mennesker, som belønnes med større økonomiske Goder,

De forstødte og de faderløse

uden at man ret kan se hvorfor. Men lad denne Kappelstrid nu gaa sin Gang. Som Borgere i Samfundet er vi med i den, men som Katolikker og her paa dette Sted kommer den os ikke ved. Der findes ikke i den Aabenbaring, som er betroet i Kirkens Varetægt, nogen Rettesnor for Indtægtsfordelingen i et Samfund, naar blot alle modtager det menneskeligt anstændige. Ingen aabenbarede Formler kan tjene til Beregning af, om en ministeriel Kontorchef skal have mere eller mindre i Løn end en Sporvognskonduktør, eller om en Vognmand bør være bedre stillet end en Digter. Vogn-

manden tror det som oftest, men vi kan ikke hjælpe ham med Bevisligheder.

Derimod kan vi se, og Erfaringer, som Skolefolk, Socialarbejdere, Præster m. fl. er fælles om, bekræfter det til Overmaal, at Nutidens Proletariat ikke mindskes i Antal, men har det om muligt haardere end før. Vi har nemlig et Proletariat i Ordets bedste Forstand, Mennesker, der frister en umenneskelig haard Tilværelse. Det er Mennesker, i Forhold til hvem den almindelige tariflønnede Arbejder lever et helt Grossererliv. Vi taler her om de enlige Kvinder. De satte Børnene i Verden, og saa var de ikke længere gode nok, Manden forlod dem. Det er ikke nogle faa ulykkelige, her er Tale om. Man kan ikke finde Skoleklasser i københavnske Skoler, i hvilke en ikke ubetydelig Del af Børnene er fra saadanne Hjem. Børnenes Kontor og lignende Institutioner kender dem i Tusindvis. De sociale Foranstaltninger hjælper og lapper, saa godt det lader sig gøre. Men disse Mødre med Huset fuldt af Børn (og Gud være lovet for Børnenes Skyld, at det var hende, der beholdt dem) har det alligevel saadan, at det er en Skændsel for os alle, at det er, som det er.

Lad ikke os Katolikker skinhelligt og velbehageligt sukke, at Samfundet her høster den bitre Frugt af, at Danmark blev Skilsmisernes Foregangsland. Lad det være nok saa sandt — og selvfølgelig har Guds Bud altid Ret og faar ogsaa Ret til syvende og sidst — saa er det ikke det, det gælder om, hvor Ulykken er sket. Saa gælder det om at raade Bod og lindre Saar og Lidelser. Og er der en Kristensjæl i dette Land, der føler sig kaldet til en politisk Indsats, saa er det her, den skal gøres, for alt det andet er Smaa-ting i Sammenligning hermed.

Tæl dem op, de forstødte og faderløse, og se rigtigt deres triste Kaar. Saa har vi Historiens Dom over vor Tid og os selv.

I et Dalstrøg Syd for Ribe ligger LØGUMKLOSTER. Den ranke, korte Klosterkirke, rejst i 13 Aarhundrede af Munke af St. Bernhards Orden, er synlig paa lang Afstand, et Vidne om en fin og højt udviklet, men streng Kultur. Den herlige, treskibede Kirke staar den Dag idag som et Minde om en stor og skøn Tid og om henfarne Slægters Fromhed — en Perle i vort skønne Fædreland.

Munkemel

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

A/S KAALUNDS SÆBEFABRIKER, KOLDING.

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforetning A/S

Godthaabsvænget 4

København F. Telf. Central 968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsens
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Telefon-Ordre ekspedieres
med Omhu. Amager 6390

KØDHALLE Robert Hansen
Amagerbrogade 212 A

Leverandør til de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

*La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656*

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TIL FABRIKATION

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfort.

*Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg*

Spanien set fra Danmark

Spanien er stadig mærkeligt Avisstof. Naar der f. Eks. fra amerikansk Side udtales et Ønske om Indlemmelse af Spanien i det atlantiske Forsvarssystem, sker der noget ganske ejendommeligt. Fra engelsk og skandinaviske Side udtaler en saa godt som enstemmig Presse sig i let forargede Vendinger. Naturligvis maa USA om, hvem det vil indgaa Overenskomst med, men de inaa ikke regne med os i noget som helst Samarbejde med det »fascistiske Spanien«. — Der gives yderst sjældent en nærmere Forklaring paa, hvorfor et saadant Samarbejde i den Grad er paa Forhaand udelukket. For den uden for staaende virker det nærmest som et overtroisk Tabu, der ikke behøver Begrundelse, men er omgivet af irrationel Rædsel. Det kan dog ske, at der bliver givet en Art Begrundelse, Franco kom til Magten i en Borgerkrig, under hvilken der fandt frygtelige Grusomheder Sted. Hans Sympatier var paa Nazisternes Side under Krigen, selv om han forblev neutral. Der er ikke politisk Frihed i Spanien, og specielt er Arbejdernes Kaar ringe og deres Frihed meget begrænset. Der er mange politiske Fanger i Fængslerne.

Alt dette er ganske rigtigt og giver med Rette Anledning til Kritik. Men naar Forholdet samtidig er det, at Friheden har lige saa ringe Kaar — i en Række Tilfælde langt ringere — i den halve Verden, hvor politiske Modstandere af Magthaverne i fantastisk store Tal befinder sig i Koncentrationslejre og Fængsler, hvorfor saa netop gøre Spanien til noget særligt? Hvis det alene er vor moralske Forargelse, der forbyder os ethvert Kontakthold til Francos Spanien, vil vi have særdeles vanskeligt ved at forklare os selv, hvorfor vi ikke indtager samme Holdning overfor en Række Jerntæppelande.

Vi har ikke som Katolikker nogen som helst Pligt eller medfødt Tilbøjelighed til at forsvare Spanien og dets nuværende Regering. Tilsyneladende har Kommunisten det paa den Maade, at de skal eller i hvert Fald vil forsvare kommunistisk Styre, hvor det end findes. Katolikker er paa ingen Maade i en saadan Situation. Under den spanske Borgerkrig var der nogle Katolikker rundt om i de andre Lande, bl. a. ogsaa i vort, der betragtede Francos Kamp som et Korstog, eftersom han bekæmpede et Styre, der myrdede 13 Biskopper, over 600 Præster og flere end en halv Million Lægefolk, deriblandt mange hele Familier, og som blot i 12 spanske Bispedømmer ødelagde 1635 Kirker totalt og plyndrede og skændede 9096 andre. Men samtidig var der andre Katolikker, som bestemt vendte sig mod at kalde det et Korstog, fordi de saa, at de Midler, der anvendtes fra Francos Side, ikke var af en saadan moralsk Renhed, at man kunde tale om Korstog. Der blev af Francos Folk og hans fremmede Hjælpere begaaet afskyelige Forbrydelser, og det maa ikke

ske i Jesu Navn, hvor bestialske Afskyeligheder det end maatte være en Reaktion imod.

Katolikkerne rundt om i Verden stod altsaa delt, alt mens de ganske klart saa, hvad der blev begaaet af begge Borgerkrigens Parter. Men for Eksempel i Danmark var det under Borgerkrigen saa godt som umuligt blandt Tusinde Bladartikler om Krigen at finde blot en eneste, som røbede Kundskab til, at Sagen havde to Sider. Og siden Krigen har vi af vor Presse været lige saa slet orienteret. Skal man tro vor Presse og vore Politikere, der ikke lægger Skjul paa de Lidelser, Franco paaførte Spanien, ved de intet som helst om de ovenfor anførte Tal paa de umenneskelige Handlinger, hans Modstandere har begaaet — og var i fuld Gang med, inden Francos Oprør fandt Sted.

Vi har som sagt intet politisk Mandat i vor Egenskab af Katolikker, og det er aldeles ikke med politisk Formaal, at vi gør Rede for, hvor mærkeligt ensidigt og fanatisk den danske Opinion er blevet ledet i det spanske Spørgsmaal gennem saa mange Aar. Saa fanatisk, at mens vi intet hellere vil end komme i kulturel og økonomisk Forbindelse med de kommunistiske Lande, blot de selv vil vise Villighed til at aabne sig for et Samarbejde, — idet vi mener, at de maa kunne leve deres Liv og vi vort uden at blande os i Livsformernes Forskelighed — saa er det os, der, saa snart Spaniens Navn dukker op, lukker Døren for den frygtelige Besmittelse, vi synes, at vi udsætter os for ved blot Tanken om et Sankvem.

Der gives Forklaringer paa dette mærkelige Forhold. Der er politiske Aarsager, som vi ikke behøver at komme ind paa, men der er først og fremmest den Grund, at vi (hvad vi saa end tror om os selv) kulturelt set lever i en Afkrog og en Ravnekrog. Vi dømmes om spanske Forhold med en Fanatisme, der ganske vist nøje svarer til Størrelsen af vor Uvidenhed om, hvad der virkelig foregik før, under og efter Borgerkrigen. Naar vi er vildt forargede over den Ensidsighed, hvormed f. Eks. russisk Presse fortæner Billedet af den kapitalistiske Verden, er det trist og lærerigt at se, at den Ensidsighed, hvormed vi i Danmark af vor frie Presse er oplyst om Spanien, er et nøje Sidestykke hertil. Alt, hvad der kan siges paa den ene Side, er sagt, og alt, hvad der kunde siges paa den anden Side, er fortiet. Vil nogen bestride dette, saa gaa ud paa Gaden og spørg f. Eks. 100 Mennesker om, hvad Franco har gjort — de 90 vil vide et eller andet slemt at fortælle. Spørg de samme om, hvad hans røde Modstander har gjort — og de vil alle som en med Forundring over Spørgsmaalet benægte, at der paa den Side har været andet end godt at melde.

Hele denne Baggrund for dansk Beragtning af spanske Forhold maa man holde sig for Øje, naar man gaar over

til det andet Sæt af Udtalelser om Spanien, der regelmæssigt dukker op i dansk Presse, og som i højere Grad angaar os som Katolikker. Det er Angrebene paa den spanske Slat og den spanske Kirke for deres intolerante Holdning over for Landets faa Protestanter. De slutter gerne med en Appel til de danske Katolikker om at betænke, hvilke Friheder vi nyder her i det protestantiske Danmark, og derpaa gøre vor Indflydelse gældende i Spanien, for at Protestanterne der maa opnaa tilsvarende Friheder.

For at begynde med denne Slutning, er den vistnok kun tænkt som en retorisk Appel. Hvordan en Snes Tusind Katolikker i Danmark, hvor Kendskabet til Spanien iøvrigt er saa ringe, ser paa religiøse Stridigheder bag Pyrenæerne, vil næppe kunne gøre det ringeste Indtryk, hvilket dette Syn end maatte være. Hvis en Haandfuld Protestanter i en spansk Provins meddeler det danske Undervisningsministerium, at de vil sætte Pris paa, om den taabelige og intolerante danske Bestemmelse, at Katolikker ikke inaa undervise i Faget Historie i offentlige danske Skoler, snarest bliver ophævet, vil det næppe gøre Indtryk i Ministeriet og sikkert heller ikke vække Opsigt i dansk Offentlighed. Vore Muligheder i Spanien er proportionale hermed.

Det turde være ret underordnet, hvordan vi danske Katolikker stiller os til Tolerancespørgsmaalene i Spanien, og selv om vi helt kunde slutte os til den protestantiske Kritik af Forholdene, vilde det utvivlsomt være de spanske Protestanter en yderst mager Trøst. Vi kan derimod gøre noget andet, og det burde have en vis Værdi her hjemme — vi er i Kraft af vor katolske Opfattelse i Stand til at give dansk Opinion Muligheder for en bedre Orientering om spanske Katolikkens Syn paa Protestantismen og derved for at dømme de spanske Forhold ud fra en bredere Forstaaelse af, hvad det der nede i Virkeligheden gælder.

Man bør begynde med at konstatere den mest karakteristiske Forskel mellem Protestantens og Katolikkens Opfattelse af den religiøse Sandhed. Protestanten kan være lige saa fast i sin Overbevisning som Katolikken i sin. Men for denne sidste beror Religions Sandhed paa, at den forkyndes paa Guds Vegne af en af ham autoriseret og mod Vildfarelser beskyttet Læremyndighed. Katolikken stiller sig over for den dogmatiske Lære, som havde han den direkte fra den Alvidende selv. Protestanten mener, at en saadan Autoritet ikke findes, og hvor sikker han end er i sin egen Opfattelse, ser han den principielt ligestillet med enhver anden Opfattelse. Det er fundamental Protestantisme, at ingen har Patent paa den hele religiøse Sandhed. Det er fundamental Katolicisme, at Kirken har dette »Patent«.

Hvis nu en Katolik alene ser paa dette — at den katolske Lære efter hans allerdybeste og allersikreste Overbevisning er Sandheden og enhver Afvigelse fra den følgelig mere eller mindre usand — maa hans Stil-

Radiogudstjeneste paa Peter- og Pauls Kirkens Indvielse

Den næste Radiogudstjeneste finder Sted Søndag den 18. November Kl. 8,05 over Program 1. og kommer denne Gang fra en af vore Provinskirker, nemlig St. Laurentii Kirke i Roskilde. Messen celebreres af Pater M. Braun S.M.M., og Prædiken holdes af Pastor Knud Ballin. Korsangen ledes af Kantor Kerechoffs.

ling overfor Protestantismen nødvendigvis være intolerant. Efter hans Overbevisning vil ingen god Protestant blive straffet af Gud for en forkert Opfattelse, han uden personlig Skyld er Tilhænger af. Derfor kan Katolikken godt lade Protestanterne i Fred dyrke Gud paa den Maade, de finder rigtigt. Dette er da ogsaa Princippet i de Regler, der i Spanien er givet angaaende Protestanternes Gudstjenester. Men samtidig mener Katolikken, at om man gav Protestanterne Ret til at søge at vinde Proselytter blandt den katolske Befolkning, gjorde man Vildfarelsen ligeberettiget med Sandheden — og det kan man ikke, naar det drejer sig om Sandheder af afgørende Betydning for Menneskers evige Skæbne. Derfor svarer Protestanternes Stilling i Spanien i flere Henseender til Katolikernes i Danmark før 1849, da de, der var Katolikker, kunde fortsætte dermed, naar det skete i al Stilfærdighed og uden at forstyrre Protestanternes Tro.

De spanske Katolikker ser som sagt alene paa dette principielle. Paa den ene Side den ubestridelige Sandhed, paa den anden Vildfarelser blandet med Sandheder. For deres latinske Aand er Sagen ikke længere. Og de bestyrkes i denne Betragtning af to Forhold. For det første er de spanske Protestanter saa faa og saa »uspannske«, at det praktiske Kendskab til Protestantisme er yderst ringe (om muligt paa samme ringe Højde som den almindelige Danskers Kendskab

til Catholicismen), og for det andet kendes spansk Protestantisme (især den fra USA understøttede) paa sin voidsomme Antikatolicisme. Dens »Propaganda« ligner aldeles ikke den interkonfessionelle Debat i Danmark, og var Katolikkerne her lige saa haarde og saarende i deres Omtale af Protestantismen, vilde der være idel Strid og Kiv med tilhørende Overgreb og Uretfærdigheder ogsaa hos os.

Hertil maa imidlertid føjes endnu en Overvejelse. Katolikker i Danmark og i Nordeuropa, i Nordamerika m. fl. Lande er nok enige med deres spanske Trosfæller om, hvad der er Sandhed, og hvad der er guddommelig sikker Viden. Men de har desuden paa Grund af deres større Kendskab til Protestanter med deraf følgende psykologisk Forstaaelse af Protestanternes hele Situation Mulighed for et pædagogisk Syn paa disse Sager, man ikke finder i Spanien. Hvis man tænkte sig, at Katolikkerne i et af disse Lande blev Flertallet, maaske tilmed et stort Flertal, vilde der ikke i et saadant Land blive sat spanske Skranke for Protestanternes frie Virksomhed. Vi har Erfaringer nok for, at Friheden — maaske nok først efter en Overgangsperiode — baader Sandheden bedst, om ikke af anden Grund, saa fordi den mildner Omgangsformerne og derved muliggør en Diskussion, der virkelig gælder Sandheden og intet andet.

Skal vi naa til fredeligere interkonfessionelle Tilstande i Spanien, er

det vort Raad, givet i bedste Mening, at det protestantiske Europa med større Aabenhed sætter sig ind i spansk Mentalitet — at den ikke mindst politisk overvinder sin totale Ensidighed, der forekommer enhver Spanier simpelthen horribelt uvidende — og at den bidrager til et større og friere aandeligt Samkvem mellem Spanien og det protestantiske Europa. Hvis de saa ogsaa formaner deres Trosfæller i Spanien til samme urbane Polemik, de hjemme stort set benytter sig af, saa er alle Betingelser til Stede for, at Katolikker i de angelsaksiske og skandinaviske Lande ved deres Eksempel kan lære spanske Katolikker et og andet om den religiøse Friheds Fordele.

ORIENTERING

Kirkekampen i Østeuropa, III - Polen

Medens man i Tjcekoslovakiet og Ungarn er gaaet ret aggressivt til Værks mod Kirken, saa arbejdede Moskvas Taktik noget anderledes i Polen. De ledende polske Statsmænd er sig det polske Folks dybe Tilknjytning til Kirken bevidst, og Statspræsident Bierut har stadig bestræbt sig paa at opnaa en Forstaaelse mellem det røde Polen og Rom. Den Aftale, der i April 1950 blev truffet i Polen, krævede kun af de polske Biskopper, at de gjorde en Indsats mod »statsfjendtlige Strømninger«; til Gengæld tilsagde man en statutagtig Garanti for Religionsundervisningen i Folke- og Mellemskolen og tilstod Kirken udover den egentlige Kulturfrihed endvidere visse karitative og sociale Funktioner samt sikrede tillige Staten Katolikernes fredelige Medarbejde paa det økonomiske Omraade. Den venlige Holdning i Forholdet til den polske Kirke skulde fremfor alt forsøge at opnaa Regeringen visse politiske Resultater: Regeringen haabede paa denne Maade at kunne formaa de polske Biskopper til at opnaa Rom's Anerkendelse af Oder-Neisse-Grænsen ved en kirkelig Nyordning i de (tidligere tyske) schlesiske Bispedømmer. En kommunistisk Manøvre med at sætte ikke kirkelig anerkendte Generalvikarer ind som Chefer for disse Bispedømmer og saaledes trykke Hierarkiet med en skismatisk Bevægelse, ordnede Ærkebiskop Wyszynski simpelthen ved at meddele de statsindsatte Generalvikarer kirkelig Jurisdiktion. Ærkebiskop Wyszynski var iøvrigt den eneste Biskop fra hinsides Jerntæppet, der fik Tilladelse til at rejse til Rom i 1950 — omend det skete med den Bagtanke, at han i Rom skulde opnaa en Anerkendelse af det polske Standpunkt i Oder-Neisse-Sagen. Efter Hjemkomsten fra Rom kom Ærkebiskop Wyszynski imidlertid til at føle, hvorledes det var bevendt med Kommunisternes Kærlighed: de første utvetydige Tegn paa, at de »idylliske« Tider for Kirken i Polen gik til Ende, viste sig snart. Pludselig kom der en Artikel i »Prawda« (17. Juli), der strultede af heftige Angreb ikke blot paa Ærkebiskop Wyszynski, men ogsaa paa de øvrige Medlemmer af det polske Episkopat og de polske Katolikker som Helhed. Det hed heri bl. a.: »Den polske Offentlighed konstaterer med Forfærdelse de i den senere Tid hyppigere og hyppigere Beviser paa den højere polske Gejstligheds folkefjendtlige Virksomhed... der er rettet mod det folkedemokratiske Polens Grundsætninger...« Det hedder endvidere, at Pave Pius XII har rost Ærkebiskop Wyszynski for

den polske Gejstligheds folkefjendtlige Virksomhed; Vatikanet har altid betragtet Storbøndernes og Bourgeoisets gamle Polen som sit Domæne, og Pius XII, der er nært knyttet til Washingtons Eventyrpolitik støtter de revisionistiske Bestræbelser for at opmuntre de tyske Revancheskrigere og de nyfascistiske Horder til Kamp mod Polen og Sovjetunionen; den polske Klerus har fra Prædikestolen opfordret til Sabotage mod Regeringens Forholdsregler, og adskillige gejstlige har været Deltagere i Mikolaiczysks fascistiske Banders Undergrundsbevægelse, der udførte Spionagetjeneste for Vatikanet i Polen; det polske Episkopat saboterer Ordlyden af Overenskomsten af 1950; den polske Gejstlighed med dens Primas Wyszynski i Spidsen bekæmper i trofast Opfyldelse af Pius XII's Vilje det kostbareste Gode i Verden — Freden; den polske Gejstlighed har ganske vist underskrevet Erklæringen om det nationale Fredsplebescit, men har paa selve Afstemningsdagen for Folkeafstemningen om Freden ved Massegudstjenester i Schlesien, Lublino ja selv i Warszawa søgt at forhindre denne!

Denne Artikel i »Prawda« viser tydeligt, at Barometret for Kirken i Polen bevæger sig nedad mod Storm.

Der findes i Øjeblikket — skønner man — cirka 900 Præster i polske Fængsler. Blandt disse er ogsaa Biskoppen af Kielce, Mgr. Kaczmarek, der blev arresteret sidste Aar, og som i Øjeblikket sidder i Statsfængslet i Warszawa og venter paa sin Dom.

Landstrygeren, som var en Helgen

Benedict Joseph Labre vilde være Munk. Lige fra han var atten Aar, var dette hans højeste Ønske, men det bragte ham en lang Række bitre Skuffelser. Trappisterne vilde ikke have ham, — han var for svag af Helbred. Kartheuserne i Longuenesse var villige til at prøve ham, men Resultatet var utilfredsstillende. Den Afsondring fra alt, som han havde længtes efter, passede slet ikke for ham; den var ved at drive ham til Fortvivlelse i Stedet for at bringe ham Fred i Sindet. Munkene mente, at han ikke havde noget Ordenskald og sendte ham bort.

Benedict opgav dog ikke Haabet, men henvendte sig til et andet Kartheuserabbedi, hvor han ogsaa blev modtaget, selv om mange af Munkene rystede paa Hovedet ad det. Men her gik det nøjagtigt som før. Han gjorde sig de største Anstrengelser, men Livet i et Kloster var umuligt for ham. Regelen paahød ham at forholde sig rolig i sin Celle, men han kunde ikke være stille; og efter seks Ugers Forløb blev han opfordret til at gaa. Og han gik — videre til et Trappistkloster.

Her varede Prøvetiden otte Maaneder. Benedicts store Lidenskab var at give alt bort; og selv i Trappistklosteret kunde han ikke blive fattig nok. Han længtes blot efter at blive endnu

APROPOS

Situationen i Ægypten

I Ægypten er der i en samlet Befolkning paa godt og vel 20 Millioner ca. 17 Millioner Muhammedanere, 1,4 Millioner kristne og omkring 60.000 Jøder. Katolikkerne udgør ca. 1 pCt. af den samlede Befolkning og omkring 10 pCt. af det kristne Mindretal. Halvdelen er Europæere, væsentligst Italiener og Maltesere, men disse er i Tilbagegang, da der i Øjeblikket er en Tendens til at ville forlade Ægypten. Katolikkerne, der hører til den orientalske Ritus, kan opdeles i to store Grupper: den første omfatter Katolikkerne fra Lille Asien (Palæstina, Libanon, Transjordanien, Syrien og Irak), medens den anden tæller de unerede Kopter. I Slutningen af 1947 optog Ægypten diplomatisk Forbindelse med den Hellige Stol. Der eksisterer endvidere en statsanerkendt katolsk Skoleorganisation, der driver 122 Skoler med 10.000 Elever. Undervisningen i disse Skoler gives af Franciskanere, Jesuitter, Verdensgejstlige og Ordenssøstre fra forskellige Kongregationer. I Begyndelsen af indværende Aar blev for første Gang i Historien en katolsk Senator valgt ind i det ægyptiske Senat.

*

Det er i Forbindelse med den sidste Tids spændte Situation kommet til forskellige antikristne Demonstrationer. Den ægyptiske Befolkning forveksler atter og atter Begrebet Engælændere med Begrebet Kristendom, og Demonstranter i Cairo har raabt: Kun een Religion i Ægypten.

fattigere og endnu mere sulten, og hans Anstrengelser for at blive den fattigste af de fattige gjorde ham snart saa mager, at han lignede et Skelet. Saa blev han syg og kunde i to Maaneder ikke holde sig oprejst. Da han var blevet rask igen, vilde Munkene ikke beholde ham, og for fjerde Gang forlod han et Kloster, uden at beklage sig, men med Ordene: »Guds Vilje ske«, paa sine Læber.

I de sidste Maaneder var det imidlertid begyndt at gaa op for ham, hvad der var hans egentlige Kald.

Benedict Josef Labre
(Portræt i Gallerie Nazionale i Rom)

Selv om Længselen efter Klosterlivet aldrig helt forlod ham, forstod han godt, at der kun var ringe Haab om, at han kunde udfylde en Plads i et Kloster paa en tilfredsstillende Maade. Han kunde ikke være Munk som de andre, derfor maatte han blive det paa sin egen Maner. Og han kunde derfor være hans Kloster. Han vilde være den ensomste, den mest forladte, den mest medynkvækkende af Guds Skabninger. Landstryger vilde han være, Guds Fattige, Pilgrim for hele Resten af sit Liv. Dengang var han 25 Aar gammel.

Saa begav han sig paa Vej til Rom. Han var iført en lang Kjortel, der var bundet om Livet med en Snor; om Halsen bar han en Kæde af Rosenkransperler og paa Brystet et Kors. De Sko, han havde paa, var saa hullede, at man skulde tro, de var til for at lade saa meget Vand og saa mange Sten som muligt komme ind. Over Skulderen bar han en Sæk med sine faa Ejendele, deriblandt en Bibel og en Bønehog. Vejret bekymrede han sig ikke om. Han spiste, hvad man gav ham, og hvis ingen gav ham noget, ledte han efter noget spiseligt ved Vejkanten. Han gemte aldrig noget til næste Dag; fik han mere, end han

havde Brug for i Øjeblikket, gav han det til en anden Landstryger.

I 1770 skrev han det sidste Brev til sin Familie. I de næste 6—7 Aar var han uafbrudt paa Pilgrimsvandring. Han sov i det fri eller søgte Ly et eller andet primitivt Sted, tog kun mod Almisser til det allernødvendigste og gik nødtørftigt klædt i, hvad gode Mennesker paanødte ham. Paa sin første Vandring gjorde han Ophold i Loreto og Assisi og naaede saa til Rom, saa syg, at han maatte blive tre Dage paa det franske Hospital. Otte—ni Maaneder blev han i Rom og besøgte alle de hellige Steder. Ingen kendte ham, og ingen vidste noget om ham; man ved ikke, hvor han sov i den Tid. I de følgende Aar vandrede han til alle Europas berømte Valfartssteder; men sidst i 1776 slog han sig for Alvor ned i Rom, hvorfra han kun foretog nogle bestemte Pilgrimsvandring, for det meste til Loreto.

I Loreto overnattede han i en Lade uden for Byen. Da han engang fik Tilbud om at bo i et Værelse nærmere ved Helligdommen, afslag han det, fordi der var en Seng i Værelset. I Rom var hans Hovedkvarter Aar igennem et Hul i Colosseums Ruiner; det var Udgangspunktet for hans daglige Vandring til Byens Kirker. Kun naar han var syg, tiggede han, ellers nøjedes han med, hvad forbigaaende selv gav ham. Engang rakte en Mand ham en Mønt; Benedict takkede, men da han saa, at Mønten var mere værd, end han havde Brug for, gav han den til en anden. Giveren, som troede, at Benedict havde ventet mere, end han fik, optog dette som en Fornærmelse og pryglede ham med sin Stok; men Benedict fandt sig i den haardhændede Behandling uden at forsvare sig.

Det synes, som om han Maaneder igennem ikke sagde et eneste Ord. Da Munkene i et Kloster begyndte at vise Interesse og Agtelse for ham, holdt han op med at komme der. Alt, hvad han ejede, var et Par Andagtsbøger og en Træskaal. Hans Skriftefader skildrede sit første Møde med ham saaledes: »Det var i Juni 1782. Jeg havde lige læst Messen i St. Ignatius' Kirke, da jeg fik Øje paa en Mand, der ved første Blik virkede absolut frastødet paa mig. Hans Dragt bestod af en Slags Kjortel, som var bundet fast om Livet med en Snor og kun halvvejs dækkede hans Ben. Han saa ud til at være en Tigger af den allerynkeligste Slags.«

Da Præsten var færdig med sin Taksigelse, kom Benedict hen til ham og bad ham om at høre hans Generalskriftemaal. Præsten blev meget forbavset over, hvor god Besked den skriftende vidste om teologiske Spørgsmaal, og afbrød ham for at spørge, om han var Teolog, men fik Svaret: »Nej, jeg har aldrig studeret; jeg er kun en fattig, uvidende Tigger.«

At Benedict var en ganske ualmindelig Person, forstod Præsten snart, og han besluttede at holde godt Øje

med ham i Fremtiden; og jo bedre han lærte ham at kende, desto mere undroede han sig over den Hellighed, der skjulte sig bad det pjaltede og forsømte Ydre.

Fredagen før den stille Uge i 1783 kom Benedict til Skrifte. Det var sidste Gang, Præsten saa ham, — en Uge efter hørte han, at han var død. Det forbausede ham ikke, for han havde i flere Maaneder spurgt sig selv, hvordan Manden overhovedet kunde leve. Til alle hans selvpaaagte Afsavn og Bodsøvelser var der i den sidste Tid kommet det, at hans Legeme var blevet dækket af Udslet og Saar. Præsten havde formanet ham til at gøre noget for at blive helbredt, men Benedict lod ikke til at bekymre sig derom. Saa kom Onsdag i den stille Uge. En af de Kirker, Benedict hyppigst kom i, var Santa Maria dei Monti ved Colosseum; her overværede han hver Morgen den hellige Messe, og han var godt kendt af Folk i Kvarteret. Ogsaa denne Dag havde han været til Messe, og da han forlod Kirken, faldt han sammen foran Døren. Folk kom til, og han bad om lidt Vand, men han kunde ikke rejse sig. Saa kom en, der flere Gange havde taget sig venligt af ham, og tilbød ham at hvile ud paa en Seng hos ham, og Benedict modtog hans Tilbud. Men det blev snart klart for alle, at han var ved at dø, og man hentede en Præst, som meddelte ham Sakramenterne; men han var for svag til at kunne modtage den hellige Kommunion. De omkringstaaende begyndte saa at bede Bønnerne for de døende. Ved Ordene »Hellige Maria, bed for ham«, døde han ganske stille. Det var d. 16. April 1783, og han var kun 35 gammel.

Saa skete der noget mærkeligt, som hans Skriftefader fortæller saaledes om: »Næppe havde denne Kristi fattige Efterfølger draget sit sidste Suk, før alle Børnene fra Nabolaget fyldte Gaden og raabte: »Helgenen er død! Helgenen er død!« Snart istemte hele Rom dette Raab; overalt hørte man Ordene: »En Helgen er død«. Mange,

der var kendt for deres Fromhed og Undergerninger, har endt deres Livs Dage i denne Stad. Men ingen andens Død har sat Byen i en saadan Bevægelse som denne Tiggers.«

Benedicts Lig blev bragt til St. Maria dei Monti, den Kirke, han oftest havde besøgt. Folk strømmede saa voldsomt til, at Politivagten maatte forstærkes, og en Afdeling Soldater fulgte Ligtoget. Saa snart Kisten var anbragt, fyldtes Kirken af sørgende Skarer. Under den stille Uges Guds-tjenester blev Kisten staaende, og saa mange Mennesker af alle Stænder bad ved den Dagen igennem, at Kardinalvikaren gav Tilladelse til, at Begravelsen blev udsat til Paaskedag; saa blev han bisat ved Siden af Højalteret.

Men Tilstrømningen vedblev saa voldsom, at Soldater maatte holde Orden i Kirken. Saa greb man til at hol-

de Kirken lukket i nogen Tid, men saa snart den igen blev aabnet, fyldtes den atter. Dette varede i to Maaneder; noget lignende havde man aldrig oplevet, end ikke i Rom. Hvis nogen er blevet erklæret for Helgen efter Folkets Vilje, saa er det Tiggeren Benedict Joseph Labre. I Løbet af et Aar blev hans Navn kendt i hele Europa. Der blev udgivet Levnedsbeskrivelser, og der dannede sig Legender om ham; fra alle Sider blev der anmeldt Undere, om skulde være sket paa hans Forbøn, — haade sande og falske.

Paa den Tid levede Benedicts Forældre i deres Hus i Nærheden af Boulogne. I 12 Aar havde de intet hørt fra Sønnen, derfor mente de, at han var død. Men nu fik de pludselig at vide, at den Helgen, som alle talte om, — det var deres Søn.

En sejrshymne

75. Davidssalme

Nedenstående salme synes at være blevet til, efter at Gud havde tilføjet en af Israels fjender et knusende nederlag. Hvem det er, det drejer sig om, kan ikke afgøres. Enten er det Edomitterne eller Aramæerne eller kong Sennakerib fra Babylon.

1. Til sangmesteren. Med strengeleg. En salme af Asaf. En sang.

1. Salmisten beskriver kendsgerningen i store træk.

2. Gud har kundgjort sig i Juda, stort er hans navn i Israel.

3. I Salem er hans telt, hans bolig paa Sion.

4. Der brød han huens pile, skjold og sværd og krigsudstyr.

II. Salmisten skildrer de rædselsslagne fjenders sammenbrud under Guds hånd.

5. Omstrålet af lys kom du, du mægtige, fra de evige bjerge.

6. Da blev de selvsikre kæmper af-

væbnet, de sank i dødens dvale og al de stærkes håndkraft svigtede.

7. Jakobs Gud, ved din trusel blev vogn og hest bedøvet.

III. Salmisten tilskriver Gud, den mægtige og retfærdige dommer, sejreren.

8. Frygtelig er du, og hvem kan stå imod dig og din vredes vælde?

9. Fra himlen lod du udgå dom, jorden grued og tav,

10. da Gud stod op til dom for at frelse alle ydmyge paa jorden.

IV. Salmisten indbyder nabofolkene til at hylde Israels vældige Gud.

11. Thi Edoms vrede skal forherlige dig, og de sidste fra Emath holde en højtidssag for dig.

12. Aflæg løfter og indfri dem for Herren eders Gud, alle omkring ham skal bringe den frygtindgydende gaver,

13. til ham, der kuer fyrsternes trodsige sind og indgyder jordens konger frygt.

I vers 5 menes med de evige bjerge

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Men sætter De Dem til Modværge, afslaar De at tage mod min udstrakte Haand, saa vil jeg ikke just sige, at det bringer Dem under Guillotinen, men, men . . . man kunde jo meget nemt f. Eks. glemme Dem her . . . Vogteren kunde jo glemme at bringe Dem Vand og Brød. Her er jo temmelig fugtigt og muggent her. Det vilde jo ikke være nogen rar Død ligefrem at mugne op hernede.«

Planier lagde med Tilfredshed Mærke til, hvorledes der bredte sig et Skær af Rædsel over hegges Ansigter.

»Men, hør engang, tag nu Deres Fornuft i Brug!« fortsatte han saa

efter en lille Pause. »Giv os Navnene, og De er fri! Vær nu ikke saa taabelige som den gamle Generalvikar Bruneval, som jeg desværre paa Grund af hans Vægring var nødt til at lægge i Lænker.«

Der indtraadte nu en pinlig Pause. Udenfor hylede Stormen, og i Skæret af de knitrende Lyn betragtede Planier de to Fangers dødblige Ansigter.

»Hvad sker der med de Præster, hvis Navne vi giver Dem?« spurgte Ambrosius efter en lang Tavshed.

»Ja, hvad kan der vel ske dem?« svarede Planier med et Smil. »Muligvis vil man vise dem bort fra Poitiers. Saa kan de jo drage andetsteds hen. Men her i vor By kan jeg simpelthen — det maa jeg betro Dem — ikke tolerere Edsnægternes aabenlyse Færd. Hvad der sker andre Steder, det kommer ikke mig ved.«

»Vil De saa ogsaa løslade Generalvikaren?« spurgte Ambrosius videre.

»Selvfølgelig. Jeg har jo ikke no-

gensomhelst Grund til at holde ham fast!«

»Og De lover os at staa ved Deres Ord?«

»Jeg lover Dem det højtideligt!«

»Hr. Præsident, De vilde være den argeste Skurk paa Guds grønne Jord, dersom De bedrog os,« sagde Jean Chartres med knyttede Hænder.

Hvis ikke Lanternen, som Fangevogteren havde bragt ind i Rummet, kun havde givet et saa usselt Lys, saa vilde de to fangne Præster have kunnet se hvor deres Gæst kvikkede kendeligt op. Men de bemærkede nu kun den Lalter, som Planier tvang frem, idet han sagde:

»De behøver til syvende og sidst ikke tro paa mig. Jeg kan jo ikke tvinge Dem til det. Men De kan være vis paa, at jeg ogsaa uden Deres Hjælp vil opspore Deres Medbrødre, som jeg har opsporet Dem. Og saa vil jeg ikke længere lade Naade gaa for Ret.«

sandsynligvis Jerusalems høje, siden Gud ifølge vers 3 befinder sig i tempel.

Vers 7: En trusel fra Guds side er nok til at få soldater, heste og vogne til at blive ubevægelige.

Vers 11: Edom ligger syd og Emath nord for det Hellige Land.

Denne salme er som en spådom om de sejre og triumfer, som Gud skænker sin Kirke på jorden. Den er jo det sande Sion og Salem. Dens fjender bryder ikke sammen som følge af Kirkens overlegne våbenmagt, — den har jo hverken kanoner eller bombemaskiner eller krigsskibe, — men ene og alene ved Herrens hemmelighedsfulde, usynlige komme. Det er ham, der pludselig afvæbner de sejrssikre, stolte angribere og gør dem ukampdygtige. Alle stormløb fra helvedes og menneskers side kan ikke skade Guds Kirke, men bevirker kun, at dens indre liv bliver rigere, dybere og stærkere. Til slut er det altid Kirken, der står ved sine modstanderes grav og holder lightalen over dem. At den bevares trods hindringer og verdens evindelige fjendskab, ja, at den stadig udbreder sig mere og mere, er et uafbrudt mirakel og en garanti for, at Jesu Kristi ene hellige katolske og apostoliske Kirke er Guds værk.

F. K.

Pastor FR. FLYNN . 70 Aar

Uden Tvivl vil mange hjertelige Lykønskninger nu førstkomende Søndag den 11. November finde Vej til St. Josephs Hospital i København, hvor Provikaren, Pastor Fr. Flynn, maa

fejre sin Halvfjerdedsdag som Rekonvalescent efter et alvorligt Sygdeleje. Af de forløbne 70 Aar har Pastor Flynn tilbragt ikke mindre end 45 i Helsingør og er i den Grad vokset sammen med Sundbyen, at hver Sten i den herlige St. Vincents Kirke faktisk taler om ham. St. Vincents Kirke har Gotikkens opadstræbende Rytme i sig — den selv samme Rytme, som har besjælet Pastor Flynn i hans lange Virke i det danske Vikariat. Det er derfor ogsaa forstaaeligt, at Helsingørs Katolikker med samme Glæde som Pastor Flynn selv imødeser Dagen, da han atter er i Stand til at vende tilbage og genoptage sin velsignelsesrige Gerning. Men paa selve Føst dagen skal der til de mange personlige Lykønskninger knyttes en officiel Tak for langt, trofast og energisk Virke for Kirkens Sag herhjemme, for en Indsats, der har sat sig saa tydelige Spor i Danmarks katolske Kirkehistorie. C. F. L a n d r u p.

Efter 21 Aars opofrende Virksomhed som Priorinde for Assumptions Søstrene paa Rygaard, er Mère Madeleine Eugénie blevet forflyttet til Mons i Belgien. Mange Mennesker for hvem hun har betydet uendelig meget, vil komme til at savne hende dybt, ikke mindst de fattige, som aldrig bad hende forgæves om Hjælp.

Det var en stor Glæde for Mère Madeleine Eugénie, da hun kunde bygge Set. Therese Kirke og gøre Skolen større. Det franske Gesandtskab viste hende den store Ære at dekorere hende paa Grund af hendes store Arbejde i Danmark. Hvad hun har betydet for Frihedskampen under Besættelsen og for Jøderne under Jødeforfølgelsen ved alle de, som hun aldeles frygtløs hjalp. Vi ønsker for hende, at hendes Gerning i Mons maa blive lige saa rig paa Velsignelse som her.

Danmark siger hende Tak!

B.

I korte Træk -

Den pavelige Hjelpeorganisation har som en Første-Hjælp til de af Uvejre saa haardt ramte Egne i Syditalien og paa Sicilien indsat et Hundrede Automobiler med Beklædningsgenstande og Levnedsmidler. (KIPA)

Filmcensuren i Holland har forbudt den amerikanske Mindszenty-Film »Quilty of treason« (der har været vist herhjemme under Titlen »Højforræderi«) med den Motivering, at den »stødte an mod den offentlige Orden og de gode Sæder«. (KIPA)

Ærkebiskop Roy fra Quebec, der er Ordinarius for de kanadiske Stridskræfter, har aflagt Besøg hos kanadiske Enheder paa den koreanske Krigsskueplads. Ærkebiskoppen arbejdede under sidste Krig som Sjælesørger i den kanadiske Hær. (KIPA)

Den engelske Karmeliterprovins, der ophævedes i 1538 under Henrik VIII, genoprettes igen til Nytaar 1952. Ordenen har i Øjeblikket syv Klostre i England og har hidindtil staaet under irsk Ledelse. (CND)

Den Hellige Fader har holdt en Tale til Deltagerne i det italienske Jordmoderforbunds Kongres og ved denne Lejlighed eftertrykkelig understreget det menneskelige Livs Ukrænkelighed samt betonet, at det at redde Moderens Liv vel er en meget ædel Gerning, men at direkte dræbe Barnet for at redde Moderen ikke er tilladt. (CND)

Radio Vaticana transmitterede 1. November en højtidelig Pontificalmesse, som Kardinal Tisserant celebrerede i Peterskirken i Pavens Nærvarrelse til Minde om 1500 Aarsdagen for det økumenisk Koncilium i Kalcedon. (CND)

Der indtraf paany en uhyggelig Pause i Fængselscellen. Men saa rejste den yngste af Brødrene sig op fra det fugtige Straaleje og raabte:

»Nej, nej, og atter nej. Jeg kan ikke! Jeg røber intel! Jeg vil ikke være en Forræder!«

»Nuvel, som De vil!« svarede Planier roligt. »Jeg vil Dem virkelig kun Deres eget Vel. Men hvis De afviser ...« Han greb efter sin Hue og vendte sig om mod Døren for at gaa. »Forøvrigt ved De vel ogsaa, at den gode Frøken Babin, som har givet Dem Husly, ogsaa befinder sig her i Fængslet, saavel som Frøken Favre, hos hvem Generalvikaren boede. De vilde jo ogsaa kunne mildne de to Kvinders Situation dersom De gav mig de ønskede Oplysninger. Man kunde jo f. Eks. ogsaa meget let »glemme« de to Kvinder, og det vilde jo ikke være saa rart at sulte ihjel i et Kælderrum som dette. Men som

De vil. Jeg skal ikke længere forstyrre Deres Nattero. Lev vel!«

Men saa fo'r Ambrosius fortvivlet op.

»Nej, vent lidt, De maa ikke gaa endnu! Hør engang, Hr. Præsident. De har jo ogsaa engang været Præst. De ved, hvor hellig en Ed er og hvor frygtelig Mened er. Vil De sværge, at alt gaar som De har sagt os? At der ikke sker Præsterne andet end at de bliver vist bort fra Poitiers? At De løslader Generalvikaren og de to Kvinder? Og at De ogsaa slipper os løs, naar vi tilstaar?«

»En Patriots Ord er mere værd end en Ed.« svarede Planier ærgerligt.

»Vil De sværge, ja eller nej?« fortsatte Ambrosius.

»Godt, jeg sværger,« svarede den frafaldne Præst.

»Saa vil vi gaa ind paa Deres Bettingelser,« svarede Ambrosius sagte.

»Naa, endelig,« aandede Planier lettet op, idet han paa ny satte sig ned.

»Saa fortæl mig, hvad De ved!«

Babette Favres Hus i Franciskanergaden havde været holdt under Bevogtning lige siden Brunevals Arrestation, og Nationalgardisterne gjorde sig det behageligt i de enkelte Værelser. To af dem holdt ogsaa til i Tagkammeret, der havde tjent Generalvikaren til Skjulested, men de kunde ikke falde i Søvn i det heftige Uvejir. Især den ene af dem var meget utilpas under Lynene og Tordenen.

»Du, Pierre, Du ved dog, at jeg ikke er nogen Svækling, men et Vejir som dette, det kan jeg nu ikke rigtig lide. Man har Fornemmelsen af, at der trods alt er en, der er stærkere end vi, nemlig Vor Herre!«

»Men hvad er det nu for noget Sludder, Jacques,« svarede den anden ærgerligt. »Du ved jo godt, at Gud er afsat!«

(Fortsættes)

DJÆVELSK TAKTIK

Behoves der bevis for, at vor fjende nr. 1 er en ånd, en overlegen intelligens, Guds virtuose modspiller, der forstår at placere sine brikker med djævleblændt behændighed? Evangeliet om klinten og hveden lever os dette bevis.

Djævelen kommer ikke med et plump frontalangreb mod Gud ved at nedtrampe og totalt at odelægge hveden. Nej, han benytter sig af selve naturens kræfter -- biologisk bekæmpelse kalder man dette nuomstunder -- til at få hostudbyttet så meget som muligt forringet: han sår ukrudt på ageren. Det er usynligt og gror sig stærkt i ly af hveden.

Det samme sker til stadighed iblandt os, i os. Det onde i os samler kræfter og breder sig des mere, jo mindre vi lægger mærke til det. Det er heller ikke let at få øje på. Hos andre kan vi let se det, men ikke hos os selv. Denne øjenforblændelse må vi være klare over hver gang vi ransager vor samvillighed. Derfor beder vi Gud Helligånd hjælpe os. Han må pege på ukrudtet i vor sjæl. Han må give os evne til at skelne mellem klinte og hvede. Han må fore os til sand selvurdering, så vi ikke blot ser vore synder, men også farlige tendenser, svage punkter, karakterbrist. Helligånden alene kan gennemskue og krydse djævelens taktik. Pater.

Tiårsfest i Århus

Lørdag den 20. og søndag den 21. havde Århus KUK jubilæumsfest. Om lørdagen var der fest for de unge. På slaget otte bod formanden velkommen. Derefter løb jubilæumsrevyen af stabelen. Den var fin-fin. Man kunne ligefrem mærke humøret stråle imod sig. Efter revyen blev der serveret sodavand og kager og efterhånden kom der gang i dansen. Senere overrakte Josef Kallan, Odense klubben, en smuk Mariastatue som jubilæums-gave, hvorefter dansen fortsatte til klokken 24.

Om søndagen var der fest for menigheden. Revyen blev gentaget og fik ligeså stor succes. Efter revyen talte teaterdirektør Henning Jensen. Han fremhævede ungdomsarbejdets store betydning og opfordrede de gamle til at støtte de unge. Derefter startede han en indsamling, som indbragte 66,67 kr. Efter indsamlingen læste Henning Jensen op, og folk morede sig som sædvanligt kolossalt. Efter oplæsningen var der kaffebord og efter dette var der forskellige taler, bl. a. af radioklubbens formand og af KUK's første formand, som sluttede med at motivere et leve for klubben.

En tak skal rettes til alle, som har bidraget til jubilæumsfesten, i særdeleshed til søstrene på Set. Josephs hospital. L. N.

Tanker efter Krist Kongefest

»Krist Kongefest er den fest, hvor vi unge kommer sammen for samlet at hylde vor Herre og Konge, Jesus Kristus. Og til den fest skal vi alle møde op, men ikke alene del, — vi skal igennem hele året arbejde på at få vore venner og kammerater med. Alle de, som står uden for er også indbudt.« Sådan omtrent talte pater Wolfisberg til os på Krist Kongefest, for alle dem, vi ikke havde fået med.

Sammen med vort motto for dagen: »Se jeg er Herrens tjenerinde,« skal det stå for os som en appel og en vejledning for det år, som nu skal komme inden den næste Krist Kongefest.

Når man bliver gammel skal man til at leve af sin pension eller aldersrente, det er ens opsparede kapital, man lever af. Sådan er forholdene i denne verden, men noget sådant gælder ikke i Guds. Helt op i den høje alderdom kan vi stadig tjene Gud i bøn og gerning og aldrig får vi tid til at slå os ned og hvile. Det er derfor helt galt, hvis vi allerede nu begynder at leve af vor opsparede åndelige kapital, for det kan man ikke.

Vi har ganske vist en kapital, den har vi vundet ved at tage del i ung-

domsarbejdet, i Øm-lejrene og i trætræerne. Den kapital, den rigdom, vi har fået, består i, at vi har fået større forståelse af hvad det vil sige at være katolik, Gud og Hans Kirke kommer os ved. Vi ved nu, at Guds lære er noget som beriger, det vejleder i livet og giver mening i tilværelsen.

Det er altså en kapital, vi har erhvervet, men den kræver en særlig anvendelse, for stadig at være os til sand gavn. Den skal nemlig vokse, så at vi stadig bliver rigere på kærlighed til Gud og forståelse af Hans lære, således at vi kan tjene Ham bedre. Og så skal den være til brug for vore kammerater og venner. Gud har nemlig ikke givet os sine gaver, for at vi skulle ruge over dem som en gnier, nej! Hans gaver forpligter.

Vi, der har modtaget så meget, har ansvaret for alle de, som intel har. Det var på deres vegne, at pater Wolfisberg talte, han var deres talsmand.

Vores motto var: »Se jeg er Herrens tjenerinde«. Det betyder i første række: Herre, jeg vil følge dig, og jeg behøver din hjælp til det. Men som Maria også tjente os, således skal vi tjene vore kammerater og føre dem til Kristus, vor Konge.

Ugens historie

Ved en forlæggers frokost fornylig bemærkede en ung katolsk forfatter, at så snart han havde modtaget det første eksemplar af sin nysudkomne bog, havde han læst den fra ende til anden — og var blevet fuldstændig bjergetagen af det, han selv havde skrevet.

»Ja så,« sagde en af de tilstedeværende gæster, »sig mig engang, hvad hed Deres bog egentlig?«

»— — — — —« »Ydmyghed.«

Vel mødt i...

Århus: Sø. 11.: Efter 8-messen hel-dagsstur med forsk. underholdning. To. 15. kl. 19,30: »Helt rigtig aften« med pater Dorn.

Amager: Lø. 17. efter andagten kl. 19,30: Besøg af Axel Tesch — og årets luciabrud kåres. Tebord og underholdning. Hver tirsd. kl. 20: Bordtennis i den lille sal. Hver ons. kl. 20,15: leder pater Brunnicardi studiekredsen: Bjergprædikenen. Hver fr. kl. 20: Underholdningsgr.

Haderslev: On. 14.: Intet ordinært møde (evt. oplæsning). 17.—18.: Leder-weekend for Jyll. og Fyn i Haderslev.

Lyngby: Lø. 17. kl. 19,30: Jytte Weis taler om spiritisme og spøgeri.

Nørrebro: Fr. 9. kl. 20: Møde.

Silkeborg: Ti. 13. kl. 20: »20 spørgsmål«.

Sønderborg: Sø. 11. kl. 14: Travetur ud i det blå. Kaffe på en tilfældig kro. Vi mødes ved lokalet.

Østerbro: On. 14. kl. 20: Hos Søren og Jytte: Mogens Baagø fortæller om Pavens syn på sociale spørgsmål.

NB. Husk leder-weekend'en i Haderslev den 17.—18. november.

ANNONCE

Robinson: Kardinalen

584 s., kr. 19.75, vlshb. kr. 32.00.

En katolsk roman, som i øjeblikket sælges i million-oplag verden over. Man tror det gerne, for den har alle de ingredienser, der gør en roman til knaldsucces: spænding, kærlighed, drama, amerikansk højfinans, italiensk marmorromantik og en god og opbyggelig moral.

Stephen Fermoye vender som nyviet præst tilbage fra Rom for at begynde sin gerning i Bostons fattigkvarterer som kapellan. Han avancerer siden til kardinalens sekretær, bliver derefter som ung monsignore knyttet til Vatikanet. Siden bispevises han og modtager som moden mand kardinalhatten.

Man har faktisk i denne roman et indblik i den katolske Kirkes ydre funktioner, som vil interessere enhver. Det kniber derimod for forfatteren at beskrive det indre, bærende princip — Kristuslivet — som han tilsyneladende kun har et teoretisk kendskab til.

Hvis man ikke glemmer, at bogen kun er et overfladebillede af Kirken, kan man have megen glæde af at læse den. S. D.

L. F. Nielsen SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36 Telefon Damso 2043 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner		ERNST ISHØY CIVILINGENIØR Vestre Boulevard 40 . Telefon Byen 9816 Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke	
Holte installationsforretning Øverøstvej 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby	Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjortekær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Carl Hansen TØMRERMESTER Nørgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby	Holger Petersen Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby	Laurits Hansen MALERMESTER Hovedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby	
N. A. Nørgaard Murermester Vandtaarnsvej 7-9, Søborg Telefon Søborg 1968	Th. P. Stillinge tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske institutioner	Larsbjørnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforskr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner	
Aarhus		Søren Clausen Alt i Isenkram SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner	JUNLS Farvehandel Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner
Brødrene Jensen Manufaktur - Trikotage RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner	Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089		 Byens lærende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Telegramhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital	H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus	
Karl Hansen autoriseret Installatør FREDERIKSGADE 75-77 Telefon 295 Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831	
Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler		Odensgade 25 . Telefon 1461 - 1961 1. Kl.s Brød	Leve andør til de katolske Institutioner
Aakirkeby		Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100
Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres indkøb i Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner	Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

November:

11. S. 26. Søndag e. Pinse; Introitus, Graduale, Offertorium og Communio som 23. Søndag e. P. (751), Resten som 5. Søndag e. H. 3 K. (95); Søndagsmessebog Nr. 78; 2. Bøn: St. Martin af Tours (1154); 3. Bøn: St. Mennas (12); Præf. (521).
12. M.† St. Martin 1 (1156); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (524).
13. Ti.† St. Didacus (1157); 2. og 3. (hvid) Bøn som Mandag; alm. Præf. (524).
14. O. St. Josaphat (1158); alm. (rød) Præf. (525).
15. T. St. Albert den Store, Biskop, (hvid) Bekender og Kirkelærer ((41)); Præf. (525).
16. F. St. Gertrud (1159); Præf. (hvid) (525).
17. L.† St. Gregor Undergører (hvid) (1159); 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (525).
18. S. St. Peters- og St. Paulskirker- (hvid) nes Indvielse.

Academicum Catholicum, Århus

Mandag den 12. november kl. 20 er der møde hos: fru dommerfuldmægtig Steen Fischer, Viborgvej 16. Teaterdirektør Erik Henning-Jensen læser op af Peter Schindlers livserindringer 2. del »Tilbage til Rom«, derefter diskussion.

Smyk Deres Kirke og Hjem med Kloster Lys

som kan faas i forskellige Tykkelser og Størrelser hos Cisterciensersøstre, Allerslev pr. Lejre St. Tlf. Lejre 136.

Lysaffald modtages med Tak, ogsaa til Forarbejdning.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Lejlighedskøb

Et helt nyt eksemplar af det
1950 udkomne katolske Familie-
leksikon

DER NEUE HERDER
bd. I-III ib.

sælges pr. kontant for 125,00 kr.
(Bogladepriisen er idag 172,80 kr.)
gennem

SANKT ANSGARS BOGHADEL
Bredgade 67, Byen 2523

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

St. Ansgars kirke

Søndag 11. nov.: Kl. 17, den 2. københavnske fællesandagt med prædiken over emnet »Kristus og mennesket« ved pater J. Samuelsen S. J.

D. K. S. - F.

indkalder til ordinær generalforsamling mandag d. 26. nov. kl. 20 på St. Josephs Hospital. Dagsorden tilsendes medlemmerne. Efter generalforsamlingen vil sundhedsplejerske Else Bagger tale om: »Indtryk fra en studierejse til USA.

Academicum Catholicum

Lørdag den 17.: Åbent hus hos civiling. Chr. K. Beyer, Peter Bangsvej 275. Tidl. professor v. Polyteknisk Læreanstalt. M. P. Frandsen vil tale om de middelalderlige brobrødre.

Nye messetider i Hvidovre

Fra og med søndag den 4. november vil der blive afholdt 2 messer hver søndag i St. Nikolaj kapel i Hvidovre, nemlig kl. 8.00 og kl. 9.30.

Horsens

Linolium - Tapet - Maling

Holmboe

NØRREGADE 1 . TELEFON 2040

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telefon 1026
Leverandør til katolsk Mønhed

N. C. Madsen

Bageri & Konditori
1. Kl. Bestillingsforretning
Torvet 7, Tlf. 798
Lev. t. d. kat. Institutioner

Lad Deres Fodtøj reparere i

FIX

v/ R. MADSEN

Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner

Fiskebørsen

E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779
anbefaler alt i Aarstidens Fiske-
sorter og Fiskedelikatesser. Dag-
lig friskragede Varer samt Vildt
Leverandør til Sct. Joseph's Hospital

Edvard Petersen

Kul — Koks

HAVNEN 3 . TELEFON 72
Leverandør til de katolske Institutioner

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt have i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste
**LIBELLE-
BOG?**
— den koster
kun 2 kr.

Sct. Josephs Søstrenes Lotteri Randers

Radioen vandtes paa nr. 3119. Endvidere blev følgende numre udtrukket: 4711, 1939, 3331, 3249, 628, 1728, 1461, 4722, 1200, 2519, 1600, 2681,

3143, 384, 4894, 1110, 2911, 545, 893, 1010, 1915, 1150, 1545, 3725, 2628.

Lotteri og basar gav kr. 8500,00 i overskud til St. Michaels Skole. Mange tak til alle.

E. Boekenoogen.

Oscar Axel

GAS - VAND - SANITET

Centralvarme

Parmagade 11 . Telefon Sundby 5226

(Privat 5216)

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner.

Aabenraa		Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN
Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik	Jasmunds Kiosk og Papirhandel
Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Brug BAK SØRENSENS Briller SØNDERGADE 2
Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540	Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 <i>Slakteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Vejle		
Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingegade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Køb Deres Ure - Briller hos Wald. Møller Torvegade 11 . Telefon 387	Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAGE <i>Paul Henriksen</i> Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsgade 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	En køn Blomst <i>finder De altid i</i> Blomsterforretningen Paa Torvet <i>(lige overfor Raadhuset)</i>
Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... <i>Bogladen med de mange Bøger</i>	Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tannesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langellnie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøi & Søn <i>Glarmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle
Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Lev. til de katolske Institutioner	Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner	A-S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Paveskrivelse til Czechoslovaikiets Katolikker

»Martyrer, men ikke Forrædere«

Den Hellige Fader har — som kort meddelt i sidste Uge — rettet en Skrivelse til Biskopperne, Præsterne og de Troende i Czechoslovakiet, i hvilken han brændemærker den svære Forfølgelse af Kirken samt den czechoslovakiske Regerings Forsøg paa at rive de czechoslovakiske Katolikker ud af den katolske Kirkes Enhed.

»Den katolske Kirke — hedder det bl. a. i Skrivelsen — er i Czechoslovakiet berøvet sin retmæssige Frihed og dens Virke i den Grad hemmet, at den ikke længere er i Stand til at give de Troende Anvisninger samt udøve sin velgørende Indflydelse i den enkelte Menneskesjæl, i Familien, i Skolen samt i det sociale Samfund. Biskopperne hænges ud som farlige Fjender af Skolen, og for saa vidt de ikke er interneret eller i Fængsel, er de undergivet stadig Kontrol og Bevogtning. Flere Hundrede Præster, Munke, Nonner og Troende er blevet kastet i Fængsel eller i Koncentrationslejr. Katolikkerne er ikke mindre fædrelandskærlige end andre Troende, men de kræver blot, at man ikke forlanger noget af dem, som staar i Modstrid med deres kristne Samvittighed, de guddommelige Krav og Kirkens Rettigheder. Den czechiske Nation har ogsaa i tidligere Generationer været ude for haarde Religionskampe og dens Aner har ikke skyet Martyriet for at kunne overbringe Efterslægten den katolske Tro ubeskaaret. Tilstandene idag kan ogsaa kræve Martyrer, men de vil i ingen Tilfælde fremkalde Forrædere af den kristne Religion. Netop i de haarde Forfølgelsestider fandt de czechiske Katolikker Trøst og Styrke i det lysende Eksempel, som er blevet

Atter Stridigheder i den hellige Gravs Kirke

I den Hellige Gravs Kirke i Jerusalem er det kommet til ny Stridigheder mellem de katolske og de græsk-ortodokse Kirkemyndigheder. Græsk-katolske Munke forsøgte at forhindre et fransk Pilgrimstog under Ledelse af Ærkebiskoppen af Arras i at fotografere paa Pladsen foran Kirken, der udelukkende er paa ortodokse Hænder. Umiddelbart forinden havde man forhindret italienske Pilgrimme i at komme ind i Basilikaen, fordi de førte en Fane med et Mariabillede med sig. Opsigten med Gravkirken er som bekendt paa forskellige Religionssamfundes Hænder. (KIPA)

URBI ET ORBI

dem givet af den hellige Cyrillus, Metodius, Adalbert, Wenzeslaus og Ludmilla.

Den Hellige Fader — slutter Skrivelsen — lider med de czechoslovakiske Katolikker. Hans Tanker følger dem daglig. Men Lidelser og Smarter vil ikke være forgæves — Gud vil omdanne dem til en Strøm af himmelsk Naade. (KIPA)

Frankrig hædrer tysk Præst fra Besættelsesaarene

Ærkebiskoppen af Paris, Mgr. Feltrin, indviede for nylig paa en Kirkegaard i Paris et Mindesmærke over den afdøde Sjælesorger for den tyske katolske Menighed i Paris, Dr. Franz Stock. Mindesmærket er rejst af Franskmand som Tak for den Indsats som Pastor Fr. Stock under den tyske Besættelse i sin Egenskab af Fængselspræst i Frøsnes ved Paris ydede franske Fanger og Patrioter. (KIPA)

»Giv Kristus en Plads ved Julefesten«

Den engelske Gralsbevægelse, der tæller ca. 10.000 Medlemmer, har under Mottoet »Indrøm Kristus en Plads i Julefesten« indledt en Aktion for inden Jul at afsætte 200.000 Julekrybber i Storbritannien. Sidste Aar i Advent afsatte Organisationen 50.000 Julekrybber, og samtidig konstaterede man den lidet flatterende Kendsgerning, at 99 pCt. af samtlige paa-trufne Familier overhovedet ikke satte Kristi Fødsel i Forbindelse med Julefesten! (KIPA)

Finsk Gesandt ved Vatikanet?

Efter hvad der forlyder i diplomatiske Kredse i Rom, vil Finland inden længe omdanne sin hidtidige Repræsentation ved Den Hellige Stol til et regelret Gesandtskab (CND). — Den finske Repræsentation ved Vatikanet oprettedes under Vinterkrigen og varetages for Øjeblikket af den ogsaa herhjemme som Forfatter kendte charge d'affaires Göran Stenius.

Professor Karl Adam, en af den nyere Tids mest ansætte katolske Teologer, fyldte i Slutningen af Oktober 75 Aar. (KIPA)

Hvorfor ikke Kommunist-Diplomater ved Vatikanet?

Romersk Blad om den Hellige
Stats Diplomater

I en ledende Artikel kommer det romerske (katolske) Dagblad »Il Quotidiano« ind paa Spørgsmaalet om en amerikansk Repræsentation ved den Hellige Stol og berører samtidig Emnet om diplomatiske Repræsentationer fra ikke-katolske og kommunistiske Stater ved Vatikanet.

Den Hellige Stol — hedder det i Artiklen — afviser ingen. For nylig modtog man i Vatikanet en Udsending fra Pakistan uden derved at være blevet muhammedaniseret. Skulde det amerikanske Senat til Januar anerkende General Clarks Nomination, saa er Vatikanet ej heller af den Grund blevet protestantisk. Og naar den Hellige Stols Repræsentanter i Ungarn, i Czechoslovakiet, i Polen og i Kina ikke længere er paa deres respektive Poster, saa er den Hellige Stol ikke Skyld deri, men derimod de, der jog disse Diplomater bort under allehaand løgnagtige Paaskud. Den Hellige Stol har altid ladet Pavens Repræsentanter forblive paa deres Poster omend de ydre Forhold var meget vanskelige. Det var ikke Vatikanet, der brød Broerne af. I Dag er en lang Række Stater repræsenteret ved Vatikanet. Og hvorfor skulde ikke ogsaa de kommunistiske Lande, ja endog Sovjetunionen, være repræsenteret? Det var tilstrækkeligt om Katolikernes Livsbetingelser i Rusland og i de saakaldte Folkedemokratier blev fri Mennesker værdige. Den Hellige Stol er ikke noget Splittelsens Tegn — den forbinder alle Mennesker paa den naturlige kristne Læres Fundament! Den Hellige Stol ønsker ingen Privilegier for sig selv; den ønsker blot, at Verden bliver reddet fra Ruin, at den gensidige Tillid skal vokse og at alle finder den moralske Styrke, der er i Stand til at genopbygge Samfundet i en Atmosfære af Relfærdighed og frugtbar Virke. (KIPA)

Michelangelo fundet i Irland

I det irske »National Gallery« i Dublin har man identificeret et Maleri, der forestiller den hellige Familie med den hellige Johannes, som et Arbejde af Michelangelo. Billedet er ualmindelig velbevaret. Det stammer fra Comte de Choiseuls Samling i Paris og erhvervedes i 1886. Man har fundet ud af, at Billedet stammer fra Domenico Ghirlandaios Atelier i Firenze (1449—1494), hvor Michelangelo uddannede sig. (KIPA)

Den japanske Buddhismes Højborg, Kyoto, har faaet sin første katolske Biskop. (KIPA)

Katolsk

18. November 1951

99. Aargang

Nr. 46

Ugeblad

Lægapostolatet

Biskoppeligt Hyrdebrev

»Den gyldne Kuppel«

Niels Stensen mindes i
Firenze

Paven og »Coca-Cola«

Et efterladt Værk af Sigrid Undset er i disse Dage blevet udgivet i Norge. Det lykkedes den store Forfatterinde umiddelbart før sin Død at lægge sidste Haand paa denne prægtige Bog om »Caterina af Siena«. I Dag vil vi nøjes med at gengive Fru Undsets sidste Ord i denne Bog.

»Vor Herre har i Virkeligheden aldrig lovet os noget om Kristendom-

»I Lyset af de sprængte Atomer«

mens Sejr paa Jorden — tværtimod. Hvis vi venter at komme til at se hans Sag triumfere her nede, bør hans egne Ord gøre os lidt forsigtige:

»Naar Menneskesønnen kommer tilbage, mon han da endnu vil finde Tro paa Jorden?« Svaret sagde han ikke.

✱ Men det bør gøre dem lidt forsigtige, som snakker om Kristendommens Bankerot i vor Tid. Vi har aldrig faaet noget Løfte om en Verden, i hvilken alle Mænd og Kvinder villigt akcepterer Kristi Lære som deres Leveregel. Det har de ikke engang gjort i Tidsaldre, da saare faa tvivlede paa, at han var Herre over Himmel og Jord — alligevel søgte de at komme udenom ham, eller de nægtede med Vilje at høre paa ham. For alle Mennesker bliver født hver for sig og maa blive frelst hver for sig.

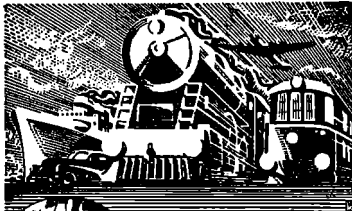
Saa hvad Kristendommens endelige Skæbne paa Jorden skal blive, er det ikke givet os at vide. Helvedes Porte skal ikke overvælde hans Kirke, men de, der ønsker at bryde ud af den, har deres fulde Frihed til at gøre det. Det, som det kommer an paa, er noget andet: naar den betingede Virkelighed, som vi kalder den materielle Verden, visner bort, hvem vil da have vundet virkeligt Liv i al Evighed i de levendes Land? — Selv vor Tids Mennesker, der har forherliget Menneskenes uudrydelige Tillid til de Ting, som vi kan se og tage paa og nyde med vore Sanser, og gjort dem til en Trosbekendelse — Materialisme, selvherlig Humanisme, Kollektivism eller hvad den nu er blevet kaldt for — har vel anet et Glimt af, hvor yderst upaalidelige alle materielle Ting er. I Lyset af de sprængte Atomer bliver det solide Stof ligesom gennemsigtigt, noget som forsvinder. Men hvem kan sige, hvordan Menneskene vil reagere paa de nye Erfaringer, de gør —? Vi trænger sandelig til Helgenernes Visdom.

ST. LAURENTII KIRKE I ROSKILDE, hvorfra den kommende Radiogudstjeneste transmitteres.

Munkemel

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brøndeels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbro. 125. Telefon Amager 4016

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3953 . 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malermfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's malte

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester

Telefon 820

Leverandør til katolik Kirke

Chr. Steffensen

Herreekvipering

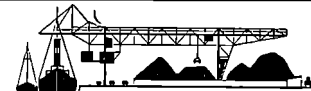
Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796

Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov . Telefon 621

Reserveret **H. J.**

A/s Nakskov Kulimport

Telefon Nr. 17

Helsingør

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 375

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

LÆGAPOSTOLATET

Hvad det er - og hvad det ikke er

I forrige Maaned (7.—14. Okt.) afholdtes i Rom Lægapostolatets første Verdenskongres. Det er en Begivenhed af kirkehistorisk Betydning. For at forstaa denne Betydning maa den nøje afgrænses fra forkerte Udlægninger, som kun kan være til Skade, og Apostolalets rette Indhold maa fastslaaes.

Adskillige Talere paa Kongressen — ikke mindst Paven selv — gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at naar Lægfolkets Apostolat nu for første Gang rykkes saa demonstrativt i Forgrunden, drejer det sig ikke om (og kan det ikke dreje sig om) en Ændring af Kirkens Struktur. Det er Kristus, som har givet Kirken dens i det væsentlige uforanderlige Struktur, som gør den til en velordnet Organisme, i hvilken hver Del har sin særlige Funktion. Der kan ikke være Tale om, at man for at tilpasse sig til de aktuelle Forhold af taktiske Grunde vil ændre denne Struktur, f. Eks. overdrage Lægfolket Funktioner, som hidtil tilhørte Hierarkiet. Derfor er det urigtigt at tale om Lægfolkets Apostolat som noget »nyt« indenfor Kirkens Kreds af Opgaver.

Det er lige saa urigtigt at tale om Lægfolkets »Emancipation«, saaledes som det hist og her er sket, i den Forstand, at der ved Siden af og parallelt med Hierarkiets Apostolat gives et Lægapostolat, som i vore Dage har vist sig nødvendigt.

Efter som den hele Kirke har Pligt til at udbrede Guds Rige i Verden, er paa den anden Side Lægfolket principielt forpligtet til Apostolat. Det er ikke en Pligt, som er opstaaet i vor Tid og skyldes de særlige Tidsforhold. Forpligtelsen beror paa, at Lægmanden tilhører Kirken, den hviler paa hans Daab og Konfirmation. Lægmanden er forpligtet til Apostolat paa en anden Maade end Hierarkiet, men Forpligtelsen er ikke mindre fundamental.

Man bør ogsaa nævne at det hverken er Kongressens Anledning eller dens Formaal at foretage en historisk Korrektur til den kirkehistoriske Udvikling. Sommetider har man kunnet høre den Paastand udtalt, at Kirken ved sine Bestræbelser for at understrege Embedets Betydning i Kirken (overfor Reformatorenes Syn herpaa) mærkeligt er gledet over i en vis »Klerikalisme«, saa den ikke gerne taler om det »almindelige Præstedomme« og helst vil lade sit Præsteskab udøve regerende Myndighed langt ind paa de mest verdslige Omraader. Paa den Maade skulde Lægfolket, selv paa sit alleregentligste Felt, den saglige Udformning af den jordiske Verden, være blevet berøvet ethvert selvstændigt Ansvar. Det lader til, at adskillige er kommet med Udtalelser i Retning af, at Kongressen skulde være et Forsøg fra kirkeleg Side paa nænsomt at rette paa denne fejlagtige Udvikling. Men i sin

Tale til Kongressen afviste Paven med klare og tydelige Ord en saadan Udtydning.

Løvrigt er det let forstaaeligt, at Tanker som de anførte kan dukke op i Kirken. De udtrykker blot Menneskers naturlige Tilbøjelighed til at forenkle, at simplificere Tingene. Ligesom man i gamle Dage, da Verden blev regeret monarkisk, meget let laa under for en Tilbøjelighed til at betragte den monarkiske Regeringsform som den, der bedst egnede sig for den menneskelige Natur, og at side stille den med Kirkens monarkiske Styreform som Guds Vilje paa det verdslige Omraade — paa samme Maade bemærker man i vore Dage en vis omvendt Tendens til ud fra den »demokratiske« Verden (i hvilken der faktisk er Tale om, at bredere Lag i Folket kan gøres »myndige« paa socialt og politisk Omraade) at ville projicere denne demokratiske Bølge ind i Kirken. Det er samme Tankefejl, der ligger til Grund for begge Tendenser. Den bestaar i, at man ikke tilstrækkeligt giver Agt paa, at selv om Stat og Kirke begge har deres Autoritet fra Gud er det paa forskellig Maade. I Staten er det fra neden opad, d. v. s. afledet af den menneskelige Naturs sociale Karakter, i Kirken, det overnaturlige Fællesskab er det fra oven nedad, d. v. s. gennem direkte guddommelig Nedsættelse og Fastlæggelse.

Det er derfor ikke mærkeligt, at Paven og Biskopperne under denne Kongres ikke blev trætte af med Eftertryk at betone Kirkens hierarkiske Struktur og den væsentlige Forskel mellem Lægfolk og Præster. En Lægmand har, selv om han er Lægapostol, ikke Del i Hierarkiet. Denne afværgende Gestus fra Hierarkiets Side blev yderligere understreget ved, at man endogsaa ønskede at forbedre den af Pius XI opstillede Definition af den Katolske Aktion: »Lægfolkets Deltaelse i Kirkens hierarkiske Apostolat«, idet man i Stedet for »Deltagelse« (compartecipazione) — der kunde give Anledning til Misforstaaelser — satte »Medarbejde« (collaborazione). Den argentinske Kardinal Caggiano, som er en af Kirkens mest markante Personligheder, krævede udtrykkeligt denne Forbedring. Man kan sige, at han i saa Henseende handlede i Pius XII's Aand, eftersom denne i sine Taler aldrig bruger Ordet »Deltagelse«, men altid erstatter det med »Medarbejde«, som forøvrigt Pius XI ogsaa brugte ved Siden af »Deltaelse«.

Selv om man altsaa ikke kan overse Kongressens afværgende Gestus, vil det være galt at tro, at det var for dens Skyld, at Kongressen var blevet samlet. Vi vender derfor tilbage til Udgangspunktet. Hvad fik Kirken til at indkalde en Verdenskongres om Lægspørgsmaal? Grunden maa ligge i en verdensomfattende ny Situation til

hvis Beherskelse Lægapostolatets Indsats er af særlig Betydning. En saadan Situation foreligger faktisk, og Kongressen var sig den bevidst. Den omfatter en negativ og en positiv Side, den rummer en uhyre Trusel mod Kirken, og den aabner uanede Muligheder for Kirkens Apostolat. Roden til begge Sider ligger i Videnskaberne og Teknikkens vældige Udvikling, som Følge af hvilken hele Mennesketilværelsen har oplevet en dyb Ændring uden Fortilfælde.

Truslen ligger i, at selve denne Udvikling styrter Mennesket ud i store Farer. Dertil kommer, at Udviklingen for en stor Del ligger i Hænderne paa ikke-kristne eller ligefrem kristendomsfjendske Mennesker. Disse Mennesker — og ikke de Kristne — er for en stor Del forenede indenfor Udviklingen i vore Dage. Grundlæggeren af den belgiske Joecisme, Mgr. Cardijn, skildrede denne Situation i et stort anlagt Panorama for Kongresdeltagerne. Det var Kongressens afgørende Tale.

Cardijn havde dog Ret, naar han i sin Tale ikke lagde stærkest Eftertryk paa Truslen, men derimod paa den Aabning af uanede Muligheder for apostolisk Virksomhed, som skyldes den samme Udvikling. Der er ikke Tvivl om, at Verden i Dag henligger ligesom opløjet, parat til at modtage Guds Sædekorn. I Dag befinder Verden sig — ganske vist under Smerter — paa Vej mod en Enhed uden Fortilfælde. Den frembyder dermed for første Gang Forudsætningerne for en praktisk Udformning af Verdenskirken. Hvilket Øjeblik for en »katolsk« Kirke!

Hvorfor er det i dette Øjeblik i særlig Grad Lægfolket, der kaldes paa? Svaret ligger ifølge det allerede sagte ganske lige for. Alle de dybt indgribende Ændringer i den moderne Verden ligger paa det Omraade, hvor Lægfolket har sit egentlige Virkefelt. Det er Økonomien, det sociale Liv, Boligforholdene, de manges Delagtighed i Verdensgangen, de nationale Suveræniteters Opgivelse til Fordel for verdensomspændende politiske Nydannelser — kort sagt alt det, som man har kaldt »det verdslige Plan« — der i vore Dage er i Bevægelse. Der opstaar en ny Verden. Kirken, hvis første Opgavefelt er Menneskets overnaturlige Liv, befinder sig i denne Verden. Dens Apostolat, der staar under Hierarkiets Ledelse, har som direkte Genstand ikke dette verdslige Omraade, men Menneskenes Opfyldelse med guddommeligt Liv. Dog har dens overnaturlige Bestræbelser nødvendigvis en indirekte Virkning paa det verdslige Plan, og omvendt frembyder til enhver Tid Verdens verdslige Skikkelse bestemte, gunstige eller ugunstige Udfoldelsesmuligheder for Kirkens overnaturlige Virksomhed. Kirkens Virksomhed paa dette verdslige Plan — en Virksomhed, man kunde kalde et indirekte Apostolat, fordi den er et indirekte Anliggende for Hierarkiet — er det katolske Lægfolks direkte Opgave. Det vigtigste Punkt paa Kongressen var Betydningen af dette indirekte Apostolat, der

Biskoppeligt Hyrdebrev

Efter hvad Ugebladet erfarer vil der — til Publicering i Kirkerne sidste Søndag efter Pinse — blive udsendt et biskoppeligt Hyrdebrev i Anledning af Udsendelsen af den ny Salme- og Bonnebog.

*

Vignetterne, der prydede vor Jubilæumsartikel om Johannes Jørgensen, hidrørte fra Omslagslegningerne (af Fr. Kongstad) til Gyldendals Førsteudgave af de syv Bind af »Mit Livs Legende« samt fra Gerda Ploug Sarps Illustration til Digtsamlingen »Fyn«.

*

Katolsk Alter i muret Fordybning

Under Forberedelserne til Restaureringer i Næsbyhoved-Broby Kirke uden for Odense har man i en muret Fordybning fundet Kirkens ca. 500 Aar gamle katolske Alter.

*

Radiogudstjenesten

Søndag 18. November Kl. 18.05 kommer denne Gang fra St. Laurentii Kirke i Roskilde.

*

Pater Olav Jan Ballin O. Praem er rejst til Belgien, hvor han forventelig vil opholde sig et Aarstid.

M. G.

bestaar i en Udformning af det verdslige Plan som baade Forberedelse til og Udfoldelse af den kristne Aand, og som ligger baade forud for og bag efter det egentlige direkte Apostolat, hvis Opgave er den egentlige Mission, Verdens Omvendelse til Kristus.

I denne Sammenhæng er det ikke uden Betydning at fastslaa, at der ved Forberedelserne til Kongressen var mange, som troede, at det blot skulde være en Kongres for »Katolsk Aktion«, men at Paven personligt med megen Styrke satte sig imod dette. »Katolsk Aktion« er den Lægmandsbevægelse, der staar under Hierarkiets direkte Ledelse. Dens Opgave er derfor det direkte Apostolat, medens den direkte Udformning af det verdslige Plan udtrykkeligt — saaledes som Mgr. Pavan for nylig udlagde en Paveudtalelse — ikke falder ind under »Katolsk Aktion«s Virkefelt, men overlades til de sagkyndige paa dette Omraade. Det er naturligvis klart, at disse sagkyndige i vid Udstrækning kan være de samme konkrete læge Individuer. Men naar de arbejder paa den direkte Udformning af Verden, optræder de ikke som Medlemmer af »Katolsk Aktion« og ikke i dens Navn. Deres Virksomhed er her ikke »katolsk Apostolat«, men »Katolikkenes Apostolat«, som Kardinal Caggiano udtrykte sig i sin allerede nævnte Tale.

Det forekommer os, at denne Adskillelse, der nu gøres fra officiel kirkelig Side, mellem direkte og indirekte Apostolat, mellem katolsk Apostolat og Katolikkers Apostolat, vil kunne yde afgørende Bidrag til Klaring af af mange Stridigheder indenfor Ka-

tolsk Aktion. Der maa paa det verdslige Plan findes mange katolske Sammenslutninger, som ifølge selve deres Natur ikke hører med til Katolsk Aktion, skønt deres Maal er at virkeliggøre katolske Grundsætninger. Det er ikke blot rigtigt, at disse Sammenslutninger bestaar ved Siden af Katolsk Aktion, men det er ogsaa nødvendigt. Deres Afhængighed af Hierarkiet er af saglige (ikke af taktiske!) Grunde mindre end K. A.'s. Medens K. A. og det direkte katolske Apostolat »ganske staar i Afhængighed af Kirkens Hyrdemyndighed«, staar »Katolikkenes Apostolat« især i Afhængighed af »Kirkens Læremyndighed«, som Kardinal Caggiano udtrykte det, d. v. s. dette Apostolat modtager den katolske Læres Grundtræk fra den hierarkiske Kirke, idet det derefter oftest er overladt til Lægfolket selv under eget Ansvar og ud fra Kendskabet til dets særlige faglige Felt at drage Omsorg for den konkrete Virkeliggørelse af Læren under de givne Forhold.

Vilde man i Enkeltheder skildre, hvad baade det direkte Apostolat, hvis fornemste (men ikke eneste) Repræsentant er Katolsk Aktion, og »Katolikkenes Apostolat« allerede præster af frugtbart Arbejde, og hvilke Opgaver, der endnu foreligger for begge Arter af Apostolat, vilde det kræve en vidtgaende Undersøgelse, som vi ikke kan komme med paa dette Sted. Her maa det være nok at fastslaa, at Kirken har set et historisk Tildehverv og er rede til at udnytte det for Guds Rige og til Menneskenes jordiske Vel.

UGEBLADETS BOGSIDE

High-brow og low-brow

Det var at vente, at vi i dette dyre Papirs triste Aar ikke vilde faa mange katolske Bøger frem til Julemarkedet. Og saa er det dog ikke gaet helt galt endda. Hvad Romaner angaar er det Aar, der har bragt os baade Graham Greenes »Enden paa Legen« (Westermanns Forlag) og Henry Morton Robinson: »Kardinalen« (Jespersen og Pio), som endda ikke er de eneste katolske Romaner af Aargang 1951, ingenlunde et ringe Aar. De to Romaner er tilmed saa forskellige og dækker saa forskellige Behov, at deres samtidige Udsendelse ikke kunde være bedre, om den var nøje beregnet. Kort og godt sagt — katolsk set er de henholdsvis high-brow og low-brow, og saa maa den enkelte Læser om, hvilken Type han synes, der er mest Kød paa i Betydning af Næring for Aanden. Nogle skal jo have deres Religion serveret i sophisticated Anretning og andre er denne nærmest en Pestilens.

Graham Greenes Bog blev anmeldt her i Bladet, da den engelske Udgave »The end of the affair« kom for et

Par Maaneder siden. Den er kompositorisk et Mesterstykke, Handlingen har den fortættede Intensitet, som kendetegner alle Greenes bedste Arbejder, og Persontegningen er i al sin Knapthed blændende gjort. Det er, kunde man sige, en Helgenskildring paa greensk Maner. En utro Hustrus Kamp med Gud om sin Sjæl. Hun aflægger i en Bombenats Frygt for Elskerens Liv et hastigt Løfte til Gud. Dette Løfte holder hun i en gribende Kamp, i hvilken Guds Kærlighed er stærkere end hendes Menneskelighed. Hun fuldender Løftet, og der sker Undere efter hendes Død. Det er den for Guds Skyld forsmaaede Elsker, der fortæller Historien, som ender med, at ogsaa han er naaet det første Skridt hen mod Gud — han kan ikke længere afvise Guds Eksistens, omend han hader den Gud, der har voldt hans jordiske Kærligheds Forlis.

Ved sine paradoksale Modsætninger, den utro Hustru som Helgeninde, Ligbrændingens triste Askehob, hvorved Mirakler sker, den første Omvendelse som Omvendelse til Gudshadet, gør denne stærkt virkende Roman sit dybe religiøse Indhold særligt levende paa en ætsende Maade.

»Kardinalen« er i Forhold hertil den rene Hyggelæsning, ikke blændende skrevet, ofte for bred og lidt prægnant, kompositorisk ganske fermt

opbygget, men af og til dog lidt vidt-svævende, noget naiv i sin Opfattelse af Aand og Kultur og ikke fri for beregnede sødladne Effekter. Men naar dette er sagt til Gardering af Anmelderens Agtelse blandt kræsnе Folk, maa han fortsætte med at tilstaa, at han læste de 600 Sider som en Leg uden at trættes og uophørligt fængslet af saa rigtig et Billede af katolsk Liv og Tankegang. Romanen er en amerikansk Præstehistorie, der fører sin Helt fra de beskedneste Stillinger til de hierarkiske Tinder i Kirken. Det vrimler med Personer i Bogen, som uden Dybdepsykologi dog staar lovende og til Forveksling ligner alle de Typer, vi i Forvejen kender saa godt i vor Kirke, baade de glatte og de kantede, men alle opfattet med en tiltalende Forstaaelse og ikke uden Humor. Der er muntre, alvorlige, rørende og gribende Ting i Romanen, som (oprigtigt talt) nok vil give uden for staaende et rigtigere Billede af Kirken end Greene formaar. Robinson har enkelte smaa Unøjagtigheder og lægger af og til lidt tykt med Farve paa, men han skamroser ikke Kirkens Mænd, langtfra, og netop derfor er »Kardinalen« blevet en virkelig god, baade opbyggende og sagligt værdifuld Roman, som man passende kan forære til alle dem, for hvem Greene er for udspekuleret.

Den gyldne Kuppel

En baltisk Flygtningeskæbne

Efter Krig og Nød, efter at have mistet mit baltiske Fædreland og derefter mit andet Hjemland, Tyskland, var jeg kommet til Schweiz. Efter aarelang Sult, Sygdom og Elendighed lærte jeg her — her i det Land, som var uberørt af Krigen, og omgivet af Mennesker, der ikke havde haaret dens Byrder, det sværeste at kende: Ydmygheden.

Jeg hørte kun venlige Ord, og jeg modtog megen, megen Hjælp og genvandt min Sundhed. Men jo længere jeg blev, des tydeligere mærkede jeg, at man syntes, at jeg blev for længe. Men jeg kunde ikke udholde Tanken om at rejse. Det, jeg havde oplevet, stod endnu alt for klart for mit indre Øje, og jeg vidste, at tog jeg tilbage nu, vilde jeg opleve noget lignende paany. Og — saa havde jeg et Barn med mig, et Barn, der for første Gang havde fundet Ro efter i hele sit syvaarige Liv at have lidt under Sult, Bombenætter og Krigens andre Rædsler. Ikke mindst for Barnets Skyld har jeg Ydmygelsen.

Men saa kom den Dag, da jeg ikke længere kunde se nogen Mulighed for at blive. Mit Hjerte blev tungt og saa fuldt af Angst. Jeg havde faaet Afslag fra den, af hvem min Forbliven i Landet ahang; fra Ticino, hvor jeg boede, var jeg taget til Zürich for at tale med vedkommende og bede om fornyet Opholdstilladelse, men jeg fik Afslag.

Dybt bekymret stod jeg nu paa Banegaarden i Zürich og ventede paa det Tog, der skulde føre mig tilbage til Barnet, som jeg maatte fortælle, at vi ikke kunde være i Schweiz mere. Jeg vidste, at hun vilde blive ulykkelig og

græde, for hun var saa glad for den Skole, hun gik i, og for at have jævnaldrende Legekammerater, hvad hun aldrig før havde kendt til. Mit Blik gled hen over Tavlerne med Togenes Afgangstider. Mekanisk begyndte jeg at læse de mange Navne: Basel, Bern, St. Gallen, Winterthur, Arth-Goldau, Einsiedeln ... Einsiedeln slog mig som bekendt ... det var ikke ret længe siden, en havde fortalt mig noget om det Sted — hvad var det dog? Jo, nu huskede jeg det: Guds Moder af Einsiedeln opfylder hvert ærligt Ønske, som man fremsætter foran hendes Billede.

Den Dag rejste jeg ikke hjem til Locomo, men tog næste Morgen med det

første Tog til Einsiedeln, og her spurgte jeg paa Banegaarden, hvordan jeg skulde finde den berømte Madonna.

Til min Skam maatte jeg indrømme, at jeg intet som helst vidste om Einsiedeln; og fordi jeg ingenting vidste, klamrede min Fantasi sig til Ordet Einsiedler — Eneboer.

En Eneboer lever alene i en lille Hytte ude i Skoven, tænkte jeg; og den Hytte kan saa efter den fromme Mands Død blive til et lille Kapel. I det foreliggende Tilfælde maatte der saa være en undergørende Madonna-statue i det lille Kapel, og jeg maatte gaa langsomt og se mig godt om for ikke uforvarende at gaa forbi uden at opdage det. Omsider naaede jeg en stor, fri, smuk Plads, hvorpaa der knejste en vældig Barokkirke med to Taarne. Jeg spurgte en venlig Kone om Vej til Kapellet, og hun pegede paa den pragtfulde Kirke og sagde: »De staar lige foran det.« Saa gik hun op

➤ »Vor Frue af Einsiedeln«.

⚭ Naadekapellet.

ad Trinene til Kirken, og jeg fulgte efter og gik tøvende ind ad Døren — det kunde da ikke være det Kapel, jeg mente!

Det første Indtryk var aldeles overvældende. Jeg havde aldrig været i Italien, jeg havde endnu aldrig set et saa mægtigt og saa højt Kirkerum. Betaget gik jeg frem — og blev fuldstændig blændet som af gyldne Skyer.

Omsider gik det op for mig, at der inde i den store Kirke stod en anden — og denne anden var det Kapel, jeg søgte.

Mange Mennesker af alle Typer, i alle Aldre og af mange forskellige Nationaliteter laa paa Knæ foran det sorte Marmorkapel, og da jeg var naaet helt derhen, saa jeg »Den sorte Madonna«, som jeg var kommet for at bede foran. Statuens Ansigt har et Udtryk af Kærlighed og Godhed, og samtidig af ophøjet Ro. Jesusbarnet, som sad paa Moderens venstre Arm, havde den samme sorte Ansigtssfarve, og begge har en Krone paa Hovedet og en rød, med arabeskeagtige Blomster udstyret, klokkeformet Dragt. Statuen traadte frem som paa en Baggrund af straalende Guldskyer.

Aldrig havde jeg set noget saa pragtfuldt og samtidig saa jævnt, saa beroligende og samtidig saa ophøjet. Jeg ved ikke, hvor længe jeg havde knælet foran Billedet — een Time maaske to —, da jeg blev mig selv igen og rejste mig for rigtig at bese den store Kirke med de mange Sidekapeller og Højalteret med den svævende Gudsmoder omgivet af Blomsterguirlander. Da jeg naaede tilbage til det sorte Kapel, satte jeg mig i en Bænk og frydede mig over alt det vidunderlige, — Pragten, der samtidig var saa ydmyg, en jordisk Afspejling af Guds umaalelige, hemmelighedsfulde Størhed og Kærlighed. Mit Blik løftede sig mod den lysende gyldne Kuppel, der hvælvede sig over det skønne Guds-hus. Det var mere end en Kuppel — det var et Billede paa Himlen selv, og

det fyldte Hjertet med Glæde og kaldte Taarerne frem.

Klokken slog fire. Og da det sidste Slag lød, gik en Dør i Sideskibet op, og en dobbelt Række sortklædte Munkke gik med rolige, afmaalte Skridt gennem Kirken til Marmorkapellet og ind i det. Snart lød deres Sang derindefra ud til de mange, som knælede omkring Kapellet.

Da »Salve Regina« var forstummet, da Munkene var gaaet tilbage den samme Vej, de var kommet, og Døren havde lukket sig efter dem, forlod jeg Kirken. Nu burde jeg være gaaet til Stationen for at naa Aftentoget til Locarno. Men jeg kunde ikke — jeg følte mig fuldkommen udmattet. Søstrene i »Marienheim« tog kærligt imod mig. Hos dem vilde jeg blive til næste Dag, — saa kunde jeg om Aftenen gaa over i Kirken endnu engang. Da jeg kom derind, var der ikke længere saa overfyldt; jeg kunde gaa ind i Naadekapellet og bede helt i Ro, mens Maria, de bedrøvedes og fortvivlede Trost, smilede til mig.

Ganske tidligt næste Morgen tog jeg Afsked med de venlige Søstre, og snart sad jeg i Toget. I Locarno laa et Telegram og ventede paa mig. Min Sag havde taget en gunstig Vending — jeg kunde blive i Landet.

Den første Nat efter min Hjemkomst kunde jeg ikke sove, skønt jeg var dødtæt af Rejsestrabadserne og af alle de Indtryk, jeg havde modtaget, og underlig slap af den Lettelse, Telegrammet havde betydet. Naar jeg lukkede Øjnene, saa jeg den gyldne Kuppel højt over mit Hoved. Den blev større og større, den sænkede sig over mig, den omgav mig — og sammen med mig alle Mennesker, alle Folkeslag, alle Nationer, hele Verden. Og saa gjorde Jorden sig fri og blev af det klare, gyldne, straalende Lys baaret opad, højt, højt op, hvor der ikke er Kamp eller Lidelse eller Ydmygelse, op til Gud; og Kirkens Magt og Guds Magt smeltede sammen til eet.

Niels Stensens Minde fejres

Søndag den 25. November, Niels Stensens Dødsdag (efter den julianske Kalender) vil Kardinalærkebiskoppen af Florenz under en Pontifikalmesse Kl. 10 afstøre en Mindetavle i San Lorenzo oven over det Sted, hvor den store Naturforsker og fromme Biskop fandt sit sidste Hvilested. Forskellige civile og gejstlige Myndigheder fra nær og fjern vil være repræsenterede.

Den 22. November udsender den romerske Radio (Kl. 18,10 til 18,30 over Kor!bolger m 25, 21 og 31, 35 og

Her hviler Niels Stensen

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Ja, hvis han bare lod sig afsætte saa let! Maria, Joseph! Sikken et Lyn. Det slog ned. Nej, Pierre, Vor Herre, ham kan man ikke saadan afsætte, mig, dig, ham kan man ikke skyde eller guillotineres.« Og den stakkels Fyr udstødte paany et Jammerskrig, da et nyt, øredøvende Tordenskrald fik hele Huset til at ryste. »Hellige Gudsmoder! Det gaar ikke godt! Pierre, Du sover vel ikke?»

»Hvordan skulde man dog kunne falde i Søvn under den fjollede Snak?« knurrede Kammeraten.

»Hør nu engang, Pierre. Her i Huset har der jo boet Præster. Her si-

ges at være skjult en Kalk, en rigtig Messekalk, forstaar Du? Præsten, som de har fanget, vil ikke fortælle, hvor den er. Men den maa være her. Tror Du ikke, at Vor Herre maaske vil straffe os og lade Lynet slaa ned, Du kan forstaa... ikke sandt, Pierre?»

»Ikke et Ord af alt Dit fjollede Vrøvl!«

»Jeg mener, at fordi man nu har vanhelliget Huset, saa vil Vor Herre maaske ...«

»Nu vil jeg ikke høre mere af Dit Vrøvl. Lad mig nu sove i Fred.« Og saa vendte han sig om paa den anden Side.

Men i det samme skete der noget mærkeligt ude paa Gaden. En Mand med en lang Stige paa Skulderen nærmede sig Huset. Han stillede forsigtigt Stigen op ad Væggen og begyndte at stige op mod Tagværrelset. Og netop da han naaede Tagvinduet, sønderflængede et vældigt Lyn den uhyggelige Nat.

»Fremragende Vejr!« brummede den fremmede, medens han samtidig med et af de bragende Tordenskrald trykkede en af Ruderne ind.

»Pierre,« lød en ængstelig Stemme inde i Loftskammeret, »hørte du ikke noget?« Der gik en Rude. Det maa være Lynet.« Men Kammeraten udstødte blot en saftig Ed og begyndte at snørke.

Men den fremmede steg lydløst ind i Kammeret og dukkede sig straks ned ved Siden af Sengen. Og i samme Nu lyste et vældigt Lyn op i hele Rummet.

Uden at tøve nærmede den fremmede sig Væggen, skubbende et gammelt Billede til Side, aabnede et lille, skjult Vægskab, hvorfra han forsigtigt tog en Ting frem. Han gav sig ikke Tid til at lukke Gemmet igen, men sneg sig hastigt langs Gulvet hen mod Vinduet. I Farten stødte han mod en Stol, der faldt om med et øredøvende Brag.

49, 92) i denne Anledning paa Dansk en Mindetale om Niels Stensen. »Den gyldne Stemme fra Rom« vil fortælle om den berømte Danskers Forhold til Italien, hans andet Fædreland, hvor han fandt sit sidste Hvilested.

Den 24. November vil den romerske Medicinalhistoriker, Prof. A. Pazzini i Florenz holde en Mindeforelæsning om Niels Stensen. Mgr. Giuseppe Capretti, San Lorenzo Kirkens Prior meddeler, at man ogsaa ved forskellige andre Foranstaltninger vil holde Stensens Minde levende. Bl. a. paatænkes ogsaa en Overførelse af Stensens jordiske Levninger fra Krypten til selve Kirken.

Bidrag til Stensenkomiteen (Adresse: Prosektor, Dr. med. O. Wanscher, Upsalagade 3, Ø. Giro 83220) vil være meget velkommen, da Komiteen agter at sende en Gave til Deltagelse i Udgifterne.

Juleforberedelser i Østtyskland

I den russisk-besatte tyske Østzone rykker nu den Tid nærmere og nærmere, som plejer at gaa Besættelsesmagten paa Nerverne — den Tid, hvor gamle, nedarvede Traditioner dukker op med fornyet Kraft og har svært ved at affinde sig med de nye Forhold: Juletiden.

Besættelsesmagten har givet store og kendte Legetojsfabriker i Thüringen Ordre til at ophøre med Fremstilling af Juletræsdynt, fremfor alt Engle og Nikolaus-Figurer. Men den samme Forordning giver dog Tilladelse til at fremstille visse Kvantaletræsdynt — til Eksport! Julen gaar dem paa Nerverne, men Eksporten kommer alligevel i første Række. I Stedet for Juletræsdynt skal Fabrikerne fremstille Soldater (hjemme er Russerne som bekendt fanatiske Militarister, medens de altid i de neutrale Lande optræder imod Militarisme og Forsvar!)

»Der er nogen herinde, Pierre,« raabte den bange Nationalgardist til Kammeraten. »Der er en Tyv herinde!«

»Saa staa dog op og slaa ham ihjel,« vrissede den anden arrigt. »Du er jo blevet helt tosset. Hvem i Alverden vil dog bryde ind her, hvor der ikke er Fugls Føde?«

Og da den bange Soldat nogle Minutter senere tog Mod til sig og stod og og tændte Lys, var Tyven forlængst over alle Bjerge. Men lamslaet stirrede Jacques paa det aabne Vægskab, der hidindtil var undgaaet enhver Eftersøgnings Opmærksomhed.

Men Peter Coudrin — det var »Tyven« — bar ærbødig og omhyggelig den Kalk, hvis Skjulested Generalvikaren havde betroet ham; bortgenem det rasende Uvejr.

»De vil altsaa stadig hævde, at De ikke kender Præsten Coudrin alias

Mindetavler

indviet paa Aarsdagen for Dogmeforkyndelsen

Allehelgensdag afsløredes i St. Peter i Pavens Nærverelse de store Marmortavler, der opregner Navnene paa samtlige de Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper, som var til Stede ved Forkyndelsen af Dogmet om Marias Optagelse sidste Aar. Afsøringen fandt Sted efter Pontifikalmessen, som Kardinal Tisserant celebrerede i Peterskirken i Anledning af 1500-Aars Mindet for det økumeniske Koncil i Kalcedon. Tavlerne er af carrarisk Marmor og dækker en Vægflade paa 73 Kvadratmeter. (CND)

Ny Præsteprocesser bag Jerntæppet

I Lublin er der indledet Proces mod fire Ordensprovincialer, der havde hjemme i Klosteret Radeznicza, som er indviet til Nationalhelgenen St. Antonius og aarlig har været Valfartssted for Titusinder af polske Pilgrimme. Dette Sted har længe været Regeringen en Torn i Øjet paa Grund af dets Popularitet blandt Befolkningen, og man har da grebet til den sædvanlige Udvej at iscenesætte en Proces med Anklager for Højforræderi, Undergrundsbevægelse, Angreb paa Regeringen, Mord paa Patrioter, Spionage o. s. v. Samtidig er der startet et Angreb paa Episkopatet, der anklages for ikke at have forbrudt Præsterne at staa i Forbindelse med Undergrundsbevægelsen.

Marche-à-terre's Opholdssted? spurgte Præsidenten, der netop havde afsluttet Forhøret i Fængselsellen.

»Ja, jeg kan faktisk ikke sige Dem det,« svarede Ambrosius. »Han er snart her, snart der. Jeg ved blot, at han har holdt til baade hos Frøken Gauffreau i Montbernage, samt paa Hospitalet, hvor Søster Ave tog sig af ham.«

»Ja, det har De jo allerede sagt. Det er kedeligt, for netop Coudrin vilde jeg meget gerne have fat paa.« Jean Planier rejste sig. »Naa, jeg skal nu nok faa Ram paa ham. Men hvorom alting er, saa blev vor Underholdning jo ikke helt resultatløs. De mener altsaa, at Domkapitulat Monterbeuf er i Montbernage?«

»Det er kun en Formodning,« svarede Ambrosius.

»Nuvel, vi vil undersøge de mistænkte Huse. God Nat.« Og saa vendte Planier sig om for at gaa.

»Hr. Præsident! Glem nu ikke, hvad

I korte Træk -

Den ny spanske Gesandt ved den Hellige Stol er ankommet til den evige Stad og vil inden længe overrække Paven sine Akkreditiver. (KIPA)

Ærkebiskoppen i Köln, Kardinal Frings har meddelt kanonisk Sendelse — missia canonica — til 100 mandlige og kvindelige Studenter fra det pædagogiske Akademi i Essen. Disse unge vil nu kunne meddele Religionsundervisning i Folkeskolen. (KIPA)

Det er ikke blot den katolske Kirke, som det gaar ud over. Saaledes er den største lutherske Kirke i Polen, Trofoldighedskirken i Warszawa nu blevet beslagnet af de polske Myndigheder. Den var netop blevet genopført efter Krigen for Midler, som polske Lutheranere havde samlet til Formaalet. (KIPA)

Ved Udgravninger ved den polske Dronning Hedvigs Grav er man stødt paa romanske Murrester og Dele af romanske Søjler, der formodes at have hørt til en romansk Domkirkebygning under de nuværende Kirkebygninger paa Krakows Borg. (CND)

Den hellige Stol har givet de hollandske Biskopper Meddelelse om, at man tillader Ordenssøstre at bede Breviar paa Modersmaalet. (KIPA)

I Holland er man begyndt med Fjernsynsudsendelser. Der udsendes to Timer tre Gange ugentlig, og det katolske Nederlandske Radioselskab (KRO) vil til at begynde med i sit Program behandle de sociale Spørgsmaal. Senere paatænker man at udsende Gudstjenester og andre kirkelige Foranstaltninger. (CND)

De har svoret!« sagde Jean Chartres nu med bævende Røst.

Men den anden svarede ham med en skrallende Haanlatter og sagde: »I Idioter, I Fæhoveder! Som om man ikke kunde anvende alle Midler mod disse fordømte Edsnægttere!« Og med et Brag gled Fængselsdøren i efter ham. Og hvor meget de to indespærrede end hamrede og bankede, saa kom der intet Svar. De fornam kun Planiers uhyggelige Latter. »Saaledes ler kun een, nemlig Djævelen,« stønnede Jean Chartres og sank sammen paa sit Straa. Det var atter Nat i de to Præsters uhumske Celle — og Natens Mørke gik nu op for dem i al dens Rædsel.

Klokken var vel henimod eet, da Robert Bernard pludselig fo'r sammen. Han var virkelig — trods Helgenlegende og alle gode Anstrengelser — faldet i Søvn

(Fortsættes)

Bøn før ballet

Fader, jeg er beredt. Endnu engang med kammen gennem mit nypermanente hår, og en lille svingom foran spejlet for at beundre min nye festlige nederdel. Det er jo ikke mit første bal, det ved Du, og jeg er ikke så spændt som første gang —

I aften vil jeg forsøge at bede for de drenge, som danser med mig. Gør at de ikke er så indbildske, at de uden ophør praler med deres kundskaber i kemi og tysk litteratur.

Sørg for, at de ikke kommer mig så nær, at jeg får lyst til at give dem en på kassen — eller et kys.

Gør, at de ikke er alt for generte eller stille — og heller ikke, hvad der er værre — forsøger med tvetydigheder. Jeg har så svært ved at få en samtale på rette spor igen.

Kære Gud, gør, at de er glade og naturlige.

Giv, at denne aften bliver en kilde til rigdom, som giver os kraft til en ny hverdag. Gør denne fest til en sund rekreation, som vi kan forlade med klare øjne og et rent hjerte, et hjerte, som svulmer af taknemmelighed mod Dig, min Gud, Du, mine atten års Herre og Mester.

Jeunesse et vie.

Vel mødt i...

Århus: Lø. 24. kl. 19,30: Vi har pakkefest. Medbring en pakke til en værdi af mindst 1 kr.

Amager: Lø. 17. kl. 19,30: Andagt. Derefter har vi besøg af Axel Tesch fra Ordrup, og årets luciabrud kåres. Hver Ti. kl. 20,00: Bordtennis. Hver On. kl. 20,15: Pater Brunnicardi leder studiekredsen om Bjergprædiken. Hver Fr. kl. 20,00: Underholdningsgr.

Haderslev: On. 21.: Samtalekreds: Frk. M. Nissen: »Læser du aviser?«

Jesu Hjerter sogn: Ti. 20. kl. 19,30: Studiekreds om tros læren ved pater Samuelsen. So. 25.: Efter 9-messen tager vi på skovtur til Bagsværd sø. Billet til Lyngby og retur. Afgang 10,11 fra Vesterport.

Lyngby: Lø. 17. kl. 19,30: Jytte Weis fortæller om spiritisme og spøgeri. Lø. 24. kl. 19,30: Red. H. D. T. Kiærulff taler om den unge katoliks forhold til presse, film og forlystelser.

Nørrebro: Fr. 23. kl. 20,00: Møde. **Silkeborg:** Ti. 20. kl. 20,00: Menighedsaften hos søstrene.

Sønderborg: Ti. 20.: Pastor Halatyn fortæller om »Et kort over livet«. Bagefter sørger Bernhard for underholdningen.

Østerbro: On. 21. kl. 20,00: »Hvis du var fremmedfører i din egen kirke«, pastor Geertz-Hansen fortæller, — Bredgade 64, 2. sal.

NB. Husk leder-week-end'en i Haderslev d. 17.-18.

Øst-Vest i et andet lys

»Catholic Herald« bragte for nogen tid siden en artikel, som vi tillader os at gengive hovedlinien i her:

I vesten, hvor der hersker absolut religionsfrihed, er mange kirker kun halvt fyldte rundt om i landene, især holder mange mandlige katolikker sig væk. Mange steder mangler der også den nødvendige forbindelse mellem religion og liv — man kunne også sige en mangel på vilje til at benytte den religiøse frihed.

I Rusland, hvor religionen lægges mange hindringer i vejen, er kirkerne derimod overfyldte, selvom det bl. a. også nok skyldes, at der ikke er så mange kirker til rådighed.

Det, der virker slående, er det kristne mindretals dybe religiøse liv i Rusland, hvor det er berøvet alle ydre midler, politisk indflydelse og mulighed for at opdrage ungdommen, og så den åndelige slaphed i vesten, hvor vi dog har alle de muligheder, de andre mangler.

Det, der er hændt os, er, at vi undervurderer betydningen og indflydelsen af det indre liv. Vi er for ofte tilfredse med det, der kan gøres ved gennem prædiken, skrivelier og ydre kamp for at påvirke vore halvhedens omgivelser.

Naturligvis har kirken ret og lov til at have den frihed, den har, til at påvirke det offentlige liv, men ikke

Stafettens interview

Stafetten har denne gang en samtale med Varde KUK — eller rettere N.H. fra Varde. Han fortæller:

Vi er kun to unge i Varde: en, der nu er 14 år, og så mig...

Vi hører egentlig med til Esbjerg menighed, for der er ingen kirke her. Een gang hver anden måned kommer præsten fra Esbjerg herop og læser messen i et privat hjem — det går sådan på skift mellem tre familier...

Der er ialt 5 katolske familier i Varde — 18 personer tilsammen, hvoraf de 8 er børn og de to i »KUK-alderen«...

Nåh, ...nå, jeg tror nu alligevel, det varer nogle år endnu, førend vi kan starte Varde-KUK. Den yngste er kun tre år.

Flensborg-Sønderborg

Det begyndte 1. pinsedag i år, da vor ungdomsforening ved grænsen overtog den brændende fakkelt, rakt over grænsebovnen af Flensborg ungdomsforening.

Siden har vi vedligeholdt kontakten ved gensidige besøg. Således havde vi i den forgangne week-end en del unge flensborgere på besøg.

Vi havde et par fornøjelige dage sammen — og vi håber, vi på denne måde yder vort beskedne bidrag til at realisere vor katolske broderskabstanke. *Edward Kacmarek*

Hvis vi tænker over alt det onde, vi har gjort, er vore lidelser små i forhold til det, vi har gjort os fortjent til.

St. H. Augustin.

desto mindre er det sandt, at et dybt religiøst liv er vigtigere og har meget større indflydelse end den mest hæslende aktivisme uden virkelig åndelig dybde.

Den berigelse af det religiøse liv, som forfølgelsen har bragt, vil således let kunne bevirke den opblomstring af det åndelige liv, vor ydre aktivisme ikke kan skabe. Ja måske kan den føre folket tilbage til Gud.

Men ikke nok med at vor aktivisme bliver kraftløs, mangelen på åndeligt liv kan også føre til, at vor aktivisme deformeres og benytter dårlige midler.

Mens vi rustet os til kampen mod kommunismen, som naturligvis må føres med alle lovlige våben, fristes vi på grund af den uåndelighed, som gennemtrænger vort samfund, til i Guds navn at anvende en ikke-kristen verdens våben og værdier, med det resultat at vor handlen, aktivisme, bliver ikke-kristen.

Vi oplever idag en voldsom genoprustning, men samtidig støtter vi os mere og mere til magt og bliver mindre og mindre tilbøjelige til at tro på et sindelagsskifte hos dem, der styrer Rusland.

Til trods for at kommunismen stadig holder sig indenfor vore lande, synes vi også stadig at tage mindre hensyn til de åndelige og sociale forhold, som forårsager dette, — forhold som ville kunne give os en god nøgle til at forstå situationen.

Kun et virkeligt sindelagsskifte vil kunne redde os fra det voksende hedenskab og frafald, fordi vi først da vil kunne blive oplyst af Guds lys og finde vej og midler.

ANNONCE

Ny Adventskalender

Sankt Ansgars Forlag udsender nu sin tredje adventskalender, der er tegnet af Ulla Stålstrøm med vers af Sven Damsholt. Kalenderen er udført i offsettryk i fine, sarte farver og er ikke så lidt smukkere end forrige års.

Det er en god ide, som her følges op, og det synes, som om familierne og skolerne og børnehjemmene er begyndt at gøre det til en fast tradition at »der skal en adventskalender på væggen« når vi når til første søndag i advent. Børnene elsker alt, hvad der har at gøre med at klippe og klistre — og uden at vide det, føres de langind i juleevangeliets tanker.

Det er sådan, det skal gøres.

E. Marcussen.

Stålstrøms Adventskalender kr. 3,50.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Frk. Marie Hoffmann
in memoriam

Den 6. November døde paa »Hoffmanns Minde« i Valby efter længere Tids Svagelighed Frøken *Marie Hoffmann*, 79 Aar gammel. Med hende gik igen et Medlem af den gamle Hoffmannske Slægt bort, som har ydet den katolske Kirke i Danmark saa mange Tjenester.

Medens de tre Brødre gjorde deres store Indsats i det katolske Menighedsliv i København, holdt Marie Hoffmann sig mere i Baggrunden, hvad der dog ikke hindrede hende i ved mange Lejligheder paa synlig Maade at vise sin Kærlighed til Guds Hus og trængende Trosfæller. Hendes store Tanke var at stifte et Hjem, hvor Trosfæller, der havde kendt bedre Dage, kunde tilbringe deres sidste Leveaar. Efter at hendes Broder August ved sit Testamente havde muliggjort Virkeliggørelsen af denne Plan, flyttede Marie Hoffmann selv ud til det

nyoprettede *Hoffmanns Minde* i Valby, hvor hun ret tilbagetrukket har tilbragt sine sidste Aar. — En dobbelt Arv havde hun modtaget efter sine Forældre: En rodfæstet Kærlighed til sin katolske Barnetro og en lignende Kærlighed til en enkel, næsten sparsk Livsførelse, og denne dobbelte Arv bevarede hun trofast indtil det sidste. *F. Klar. C. Ss. R.*

Frk. Alvide Steenberg †

Den 3. November døde paa Set. Annæ Hjem i Sundby, 88 Aar gammel, Frk. *Alvide Steenberg*, som vil være kendt af ikke saa faa fra den Tid, da hun ejede og bestyrede Pensionen *Quisisana* ved Kalundborg.

D. K. K. F.

afholder i Aar sin Adventsaften Mandag d. 3. December Kl. 19,30, Stenogade 4. Program senere. Reserver Af-tenen!

Julemarkedet bliver

søndag 2. december!

Hensigten er at tilbyde Dem ualmindeligt fikse og morsomme sager, som egner sig til julegaver. På en gang vil De da gavne *Katolske Menighedsplejer*, som står bag Markedet, og glæde Deres familie og venner.

Biskop Suhr, som jo er i Amerika for tiden, bidrager til Markedet med et større parti kaffe, ris, rosiner, mandler, svedsker, ananas etc. Interessen vil uden tvivl særligt samle sig om det *czekiske husflidsarbejde*. Det er henrivende legetøj for børn og voksne: fint udskårne figurer, et helt hornørkester, peblinge, som synger foran huse (Helligtrekongers-sange-re), de nydeligste småfugle etc.

Selv om vi har modtaget mange bidrag, er der stadig brug for flere. Gaverne bedes sendt til *Katolske Menighedsplejer*, Bredgade 69 A., st. Telefon Palæ 2323 og Byen 9133.

Roskilde		K. A. Jørgensen Absalonsgade <i>Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vine og Chocolader</i>		Roskilde Papirforretning <i>Sct. Olsegade 24 . Telf. 3131</i> Papir, Fyldepenne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne	
		Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eff. ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner		H. Weber <i>Tømrermester</i> <i>Maskinsnedkeri</i>	
C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital			Sambo OLSGADE 8 . TELEFON 3129 IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD <i>Aldt friske varer . Is og decerter udbringes</i>		
Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner		H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed		Ejegod Jørgensen Slagtermester <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør	
Mønsterbageriet Olsegade 17. Tlf. 1365 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter		Radlo - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178		Bedste Indkøbsted i Roskilde 	
Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget . Telefon 349</i>		Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg <i>Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</i>			
Slagelse		GØR DERES INDKØB AF vin - tobak - konserver i CITY FREDERIKSGADE 1 (Et skridt fra kirken)		Richard Winther Alt i Manufaktur <i>Løvegade 1 . Telefon 150</i> Leverandør til de katolske institutioner	
Aug. Jørgensen SKOMAGERMESTER <i>1. kl.s arbejde</i> Absalonsgade 7 Leverandør til de katolske institutioner		<i>FISK - VILDT - FJERKRÆ</i> Gøtze's Fiskehus TELEFON 718 OG 2518 <i>Det er friskt fra Gøtze!</i>		MASKINFABRIKEN Slagelse <i>Slotsgade 20 Telefon 855 - 1935</i> Leverandør til de katolske institutioner	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

November:

18. S. St. Peters- og Paulskirkens (hvid) *Indvielse* (1160); Søndagsmessebog Side 470; 2. Bøn: 6. Søndag e. H. 3 Konger (97); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (98).

19. M. St. Elisabeth af Thüringen (hvid) (1160); 2. Bøn: St. Pontian ([5]); Apostlenes Præf. (524).

20. Ti. St. Felix af Valois (1161); (hvid) alm. Præf. (525).

21. O. Jomfru Mariæ Ofring (1161); (hvid) Præf. (522).

22. T. St. Cecilie (1162); Præf. (rød) (525).

23. F. St. Clemens I (1163); 2. Bøn: St. Felicitas; Apostlenes Præf. (524).

24. L. St. Johannes af Korset; Mes- sen In medio ([41]) med egen Kirkebøn (1165), i hvilken der siges: *Din hellige Bekender og Kirkelærer Johannes*; 2. Bøn: St. Chrysogonus (1165); Præf. (525).

25. S.*) *Sidste Søndag e. Pinse.* (grøn)

*) I København Kollekt for St. Elisabethforeningen.

R. I. P.

Min kære Søster

Maria Hoffmann

sov stille hen d. 6. Novbr. 1951.

Annetta Pfaffstetter.

Bed for hendes Sjæl.

Sct. Annæ Kirke

Lørdag Aften Kl. 19,30: Andagt til Gudsmoder. 1. Lørdag i Maanedén: For Syndernes Omvendelse. 2. Lørdag i Maanedén: For Præsterne. 3. Lørdag i Maanedén: For Menigheden (til Vor Frue af den stedsevarende Hjælp). 4. Lørdag i Maanedén: Rosenkransandagt.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLERULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

Gælder det rejser?

- da henvend Dem trykt til os. Vi har 30 års erfaring med arrangement af individuelle rejser og selskabsrejser af hvilke kan nævnes de officielle fællesnordiske pilgrimsrejser til Rom 1950.

Vi anbefaler os fremdeles med høflig og faglig ekspedition af

alle billetter til originalpriser - tog, skib, fly, bus, søvovogn etc. - selskabsrejser - akkordrejser - pilgrimsrejser - skole- og foreningsrejser - kurophold og rekreationsrejser - udvandring - hotelreservationer - pasvisering, valuta etc.

JØRGENSENS REJSEBUREAU

Jernbanegade 7. Kbhvn. V. Tlf. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffensfeldtsgade 37

Abonnement paa Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter

Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

I. Tannenberg

Auf. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'

Telefon Bella 384

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst

den sidste

LIBELLE-

BOG?

— den koster

kun 2 kr.

Esbjerg

<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos Tobakshandler SVINKLØV NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLoug's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josef Hospital Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>
<p>Chr. Søndergaard <i>1. Kl. Skotøjsreparation</i> Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital Tlf. 1667</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl. s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruclifke og Vlevandekar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>Walenty Patryalek MALERMESTER <i>Haderslevvej 187 . Telefon 802</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 . Telefon 2402</p>	<p>A/s J. O. Brandorffs efft. LEVERANDØR AF BYGNINGSMATERIALER <i>Jernbanegade 44</i> Leverandør til den nye skole</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W. C. <i>Haderslevvej 57 - Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 39</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Frederiksgade 14 . Telefon 343</i> Udført arb jdet ved den nye skole</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dellkasser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Glarmester Vestergade 2 . Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>
<p>Svend Thomsen GLARMESTER <i>Jovavej 24 . Telefon 3328</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Røndebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>

»Osservatore Romano« om Pavetalen til Jordemødrene

Den Hellige Faders Tale til Jordemødrene — som vi kort refererede i sidste Uge — har givet kraftig Genlyd ikke blot i Italien men ogsaa adskillige andre Steder i Europa, og ledende Dagblade har ivrigt kommenteret Talen. »Osservatore Romano« har grebet ind i Diskussionen og beskæftiger sig i Særdeleshed med den Del af Talen, hvor der tales om Forbud mod »direkte at dræbe Barnet« for derved at kunne redde Moderens Liv.

»Enhver, der har læst Talen til Jordemødrene og overvejet den,« — skriver Vatikanets officielle Organ — »ved, at Pave Pius XII ikke stiller Problemet op i et saa grusomt Alternativ. Det drejer sig ikke om bevidst at dræbe Moderen for derved at redde Barnet, thi derved vilde man jo ogsaa skride til Drab paa et andet uskyldigt Liv. Men man kan ej heller dræbe det spirende Liv, der er lige saa værdifuldt som enhver anden uskyldig menneskelig Natur. Vildfarelsen bestaar deri, at man betragter det »embryonale Liv« som værdiløst, medens det ufødte Barn dog i samme Grad og med samme Ret er Menneske som Moderen.«

Svaret overlades helt til Lægen, der maa gøre alt for at redde saavel Moderens som Barnets Liv.

Til Spørgsmaalet om Moralen i det ægteskabelige Liv bemærker Bladet: »Den Hellige Fader minder om, at Kirken tillader Ægtefolk at benytte den naturlige Ufrugtbarheds Periode saafremt moralske og sikre Motiver taler herfor.« En Forfatter, der søger at lægge den personlige Overvejelse ind under disse Motiver, besvarer »Osservatore Romano« derhen, at en saadan Overvejelse rummer store Farer, fremfor alt de, at Moraloven forveksles med økonomiske Anliggender. Det Argument, at et Lands Overbefolkning er tilstrækkelig Grund til Fødselsbegrænsning, maa man sammenholde med, at et enkelt Lands befolkningspolitiske Anliggender ikke kan drages frem som Kronvidner, saalænge enorme ubefolkede Landomraader paa Kloden stadig venter paa at blive opdyrket og beboet. (CND)

Udgravninger i Ny Corvey

I det gamle Benediktinerabbedi Corvey, der rejstes i 872, foretages der for Øjeblikket omfattende Udgravninger, som bl. a. ventes at ville give værdifulde Oplysninger om Karolinger-tidens Bygningskunst. Den tidlige Klosterkirke, der ogsaa rummer mange danske Minder, hører til Tysklands ældste Bygningsværker. (CND)

URBI ET ORBI

22 Katolikker

i det ny engelske Underhus

Ved Regeringsomdannelsen i England har de engelske Katolikker mistet de to Repræsentanter, som sad i Regeringen Attlee. Blandt de 22 katolske Medlemmer i det ny Underhus er der kun 6 konservative, og ingen af disse har faaet en Kabinetspost. Efter Attlees Tilbagetreden har begge de to hidtidige katolske Ministre Richard Stokes og Lord Pakenham paa ny indtaget deres Pladser i Labouroppositionen, der nu tæller 15 Katolikker. Richard Stokes vil dog nu som før være en af de førende katolske Skikkelser i det offentlige Liv i England.

Den mest fremtrædende Skikkelse blandt de konservative Underhusmedlemmer er uden Tvivl Udgifveren af »Tablet« og Chefen for det store katolske Forlag Burns Oates and Washbourne, Christopher Hollis. (KIPA)

19 Biskopper fængslet i Kina

Ifølge en Meddelelse fra »Fides« befinder 19 Missionsprælater i Rød-Kina sig nu i Fængsel, medens seks andre er i Husarrest. For nylig blev ogsaa den 63-aarige Biskop i Fuchow-Fukien, Mgr. Theodor Labrador, arresteret efter at have været holdt i Husarrest i over to Maaneder.

En Trediedel af Kinas Biskopper sidder nu enten arresteret eller er blevet udvist af Landet. Alene i 1951 er otte udenlandske Biskopper samt den pavelige Internuntius i Kina, blevet udvist. (KIPA)

Den pseudo-katolske Aktion i Tjecoslovakiet opløst

Paa en Generalforsamling i den pseudo-katolske Aktion i Prag vedtoges for nylig Organisationens Opløsning, idet Regeringen ifølge Generalsekretæren Dr. Polanskys Udtalelse ikke længere er interesseret i Bevægelsen. Sekretariatets Medlemmer vil blive indrulleret i forskellige Arbejdsbevægelser. (KIPA)

38% Katolikker i Holland

Ifølge det katolske Socialinstitut i Holland er der idag 38,5% Katolikker og 40,8% Protestanter i Holland, medens 17,1% oplyser, at de ikke tilhører noget Religionssamfund. I begge de to hollandske Sydprovinser udgør Katolikkerne 91% af den samlede Befolkning. (CND)

Paven Direktør for Coca-Cola - hævder østtysk Presse

De østtyske Radiostationer har paa ny haft travlt med at sværte Paven med det Formaal at søge at bibringe Østeuropa det Indtryk, at Paven gaar Arm i Arm med Amerikanerne samt fremstille Vatikanet som en enorm pengebegærlig Institution. Det er bl. a. blevet publiceret, at Vatikanet har overtaget Eneretten til Salg af Coca-Cola i Italien. Sidste Aar skal Direktionen for »The Coca-Cola Export Corporation« have op søgt Paven og stillet ham et meget fordelagtigt og »lukrativt« Tilbud. (KIPA)

Ungarn indkalder Præster

I Ungarn er omkring 1500 katolske Præster blevet indkaldt til Militærtjeneste med Mødepligt inden 15. November om en Nedsættelse af Antallet af de mødepligtige er blevet afslaaet. Det er især Sognene paa Landet, der rammes af Indkaldelserne. (CND)

Ingen uløselige Spørgsmaal mell. Jugoslavien og Vatikanet

De seneste politiske Begivenheder i Jugoslavien samt Marskal Titos nyeste Presseerklæringer og disses forskelligartede Gengivelse i Verdenspressen, foranlediger »Osservatore Romano« til paa ny at tage Spørgsmaalet om Religionsfriheden i Jugoslavien op til Behandling. Ifølge den officielle Agentur »Tanjug« skal Tito overfor en fransk Journalist have udtalt, at der ikke eksisterede uløselige Spørgsmaal mellem Jugoslavien og Vatikanet, og at Jugoslavien ikke havde til Hensigt at blande sig i Vatikanets videre Anliggender men derimod bestræber sig for at normalisere Forholdet til den Hellige Stol.

»Dersom Jugoslavien ikke vil blande sig i Vatikanets indre Anliggender — konstaterer »Osservatore Romano« — saa maa man give Katolikkerne Lov til ikke blot at overvære Gudstjenesten og modtage Sakramenterne, men ogsaa tillade dem at leve efter deres Tro og lade deres Børn faa en kristen Opdragelse, uden at de udsættes for en hæmningsløs materialistisk og gudløs Propaganda, og uden at de tvinges til at søge en Skole, der afviser enhver Form for Religion, og uden at de udsættes for Tilstande, der ikke har Spor med Kristendommen at gøre. Man behøver blot at fastslaa, at Forfatningen ikke yder tilstrækkelig Sikring af Religionsfriheden. Naar Tito derfor erklærer, at der ikke eksisterer uløselige Spørgsmaal mellem Jugoslavien og Vatikanet, vil vi blot svare, at »Løsningen« eller Uløseligheden« af disse Spørgsmaal ikke afhænger af den Apostoliske Stol — hvad de iøvrigt aldrig har gjort!

(CND)

Blade af
Kirkens Historie
Sidste Søndag i Kirkeåret
Hvorfor tier Vesteuropa
Benediktinerinder i Brasilien
Kongen og Dronningen
hos Paven

Katolsk

25. November 1951

99. Aargang

Nr. 47

Ugeblad

Rundt om i protestantiske Lande, ogsaa hos os, har et bestemt Punkt i Pavens Tale til Jordemødrene været fremme i Debatten. Det er Stedet, hvor Paven taler om, at »ethvert menneskeligt Væsen, ogsaa Barnet i Moderskød, har sin Ret til Livet *umiddelbart* fra Gud, ikke fra Forældrene eller fra noget menneskeligt Samfund eller nogen menneskelig Autoritet ... Det er saaledes f. Eks. et højt ædelt Formaal at redde Moderens Liv, men det direkte Drab af Barnet som Midde til dette Formaal er ikke lovligt«.

Overfor denne Udtalelse har man bl. a. i England i flere Aviser erklæ-

ret, at dette Standpunkt er i Modstrid med almindelig engelsk Synsmaade, der sætter Moderens Liv over Barnets. Man har ligefrem erklæret, at man efter denne Pavens Udtalelse maa se med Ængstelse paa katolske Gynækologers Arbejde paa engelske Hospitaler, idet disse Læger altsaa vil lade den ulykkelige Kvinde dø, fordi deres

Religion (i Modsætning til Ikke-Katolikernes) forbyder dem at gøre det eneste, der kan redde Moderens Liv, nemlig at aflive Barnet.

I denne Anledning bør vi gøre opmærksom paa, at Katolikker ingenlunde er ene om at respektere Livets Hellighed. Langt uden for den katolske Kirkes Rammer findes Mennesker, hvis dybeste moralske Overbevisning forbyder dem at dræbe et Menneske, ogsaa et endnu ufødt Barn.

Desuden maa det understreges, at Spørgsmaalet aldeles ikke gælder, om Moderens Liv skal sættes over Barnets eller omvendt. Det er rigtigt, naar man siger, at en Moders Liv er uhyre værdifuldt for hendes Mand og hendes andre Børn, saaledes at Tabet af hende kan være en umaadelig stor Ulykke for mange — medens det ufødte Barn endnu ikke har Ansvar for andre. Men det falder os da heller ikke ind at fastslaa, at Barnets Liv er mere værd end Moderens. Vi siger netop, at over Liv og Død raader Gud og ikke vi. Vi maa ikke slaa ihjel, hvilke ædle Formaal vi end kan paaberaabe os. Hvis der gaves Tilfælde, hvor Barnets Liv kun kunde reddes ved, at vi dræbte Moderen, vilde det samme Moralbud forbyde os dette.

Iøvrigt har en af Englands førende Gynækologer udtalt sig om dette Dilemma, der ifølge Pressen hyppigt kunde synes at stille Lægerne overfor et Samvittighedsspørgsmaal af megen Vanskelighed. Han sagde:

»Jeg tror ikke, der er noget nyt i Pavens Tale. Personligt har jeg aldrig staaet overfor et Tilfælde, hvor jeg paa noget Punkt i Forlæsningen har maattet vælge mellem Moderens Liv eller Barnets, og jeg har haft 20 Aars Praksis som Fødselslæge, Størstedelen af Tiden paa store londonske Fødeafdelinger.

Forhen opstod Afgørelsen i Tilfælde af vanskelige Fødsler, da Kejsersnittet i 40 pCt. Tilfælde førte til Moderens Død.

(Sluttes paa Bagside)

Omkring en Pavetale

BISKOP ABSALONS GRAVSTEN I SORØ KIRKE. - Se Artiklen om en »Stortid i Danmarks Kirke« inde i Bladet.

Munkemel

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Læg kun Mærke til det bedste -
køb i

KONGENS NYTORV

STØT
VORE
ANNONCØRER

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**Hjalmar
Andersen**
Blomsterforretning
Kapelvej 15
Nora 5217
Lev. t. de kat. Institutioner

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldsgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Anton Siegler
Malermester

Kingsgade 17 Vester 4758

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thoravej 12, N. V.
Central 2910 - 1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Høspitaller og Institutioner

Aarhus

MEJERIEET Vesterbo

Byens lærende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Schweigler

Bageri & Conditori
v/ Palle Selmingler

Odensegade 25 · Telefon 1461 - 1961
1. Kl.s Brød

Leverandør til de katolske Institutioner

STORTID I DANMARKS KIRKE

I 1104 efter Erik Ejegods Besøg i Rom blev Lund, hvis Domkirke var indviet en Snes Aar i Forvejen, op-
højet til Ærkesæde. Det Hundredeaar, der paafulgte, blev en betydningsfuld Tid for den danske Kirke.

Ærkebiskopperne i denne Periode er fire. Først Asser, der gennem næsten et halvt Aarhundrede var Lunds Biskop, fra 1104 Rigets Ærkebiskop. Under ham vandt stærke europæiske Strømninger i Kirken Indpas i Danmark, Kanniksamfundene ved Domkirkerne udvikledes, og Benediktinerordenen grundlagde flere Klostre. Under ham vandt Kirken en betydelig Position i Samfundet, men personligt var han en beskeden Mand, som paa tyske Udsendinge gjorde mest Indtryk af at ligne en vendisk Bonde, der var klædt ringere end en almindelig Præst. Om hans Optræden i 1134 under Borgerkrigen rejste der sig allerede i Samtiden megen Strid, men det er sikkert, at naar han pludselig gav sin Støtte til Erik Emune efter først at have været imod ham, skyldtes det Frygten for at se Danmark politisk og kirkeligt som en tysk Provins.

gen i Tyskland som Keiserens Fange, og vi har bevaret et Brev fra ham under Fangenskabet, der viser hans ubøjelige Styrke og kristne Ydmyghed. Senere blev det Valdemar den

↑ Krypten under Lunds Domkirke - den ældste Del af Kirken, hvor saa mange berømte Skikkelser fra Danmarks Historie er stedt til Hvile.

← Ribe Domkirke

➤ Detail af Lisbjerg-Alteret (Nationalmuseet).

lon), hvis Navn er eder alle med Æren bekendt.

Eskil havde i Ungdomsaarene besøgt Clairvaux og sluttet nært Venskab med Abbeden, St. Bernhard. Under ham begyndte

Cistercienserne deres omfattende danske Virksomhed, og Eskil grundlagde som de første Klostre for denne Orden Esrom paa Sjælland og Herrerisvad i Skaane.

Et vigtigt Aarstal i Eskils Tid er 1162, da han paa et Kirkemøde i Lund udstedte den skaanske Kirkeforfatning, som Absalon snart efter gav et sjællandsk Sidestykke. Eskils Livsgerning bestod først og fremmest i Forsvaret for Kirkens Frihed til at ordne sine egne Sager uden Indblanding fra den verdslige Magt, og han viste Gang paa Gang, at han af Karakter var denne store og vanskelige Opgave voksen. I to Aar sad han fan-

Store, der forgreb sig paa Ærkebiskoppen, der i 7 Aar var landflygtig, men Enden paa Historien blev Eskilds Sejr. Valdemar maatte bøje sig og overlade Eskil at ordne Kirkens Sager.

I 1170 fandt Middelalderens største Kirkefest Sted i Ringsted, hvor Eskil oplæste Pavens Brev, der forkyndte, at Kongens Fader, den myrdede Hertug Knud, var optegnet blandt Kirkens Helgener.

Da Eskil nedlagde sin Gerning, begav han sig til Clairvaux, hvor han

Assers Efterfølger blev Brodersønnen Eskil, der maaske er den stærkeste Personlighed i hele Danmarks Kirkehistorie. I 1133 var Ærkebispesædet ved pavelig Bulle atter frataget Danmark. Eskil, der havde været Kannik i Lund og under Erik Emune havde faaet Roskilde Bispestol, lykkedes det at faa omstødt Pavebullen fra 1133 og Lund genoprettet som Ærkebispesæde i 1138. Under hans Bestræbelser herfor var gamle Biskop Asser død, og det blev Eskil, der udnævntes til Danmarks Overhyrde, en Stilling han beklædte lige til han i 1177 nedlagde sit Embede og til sin Efterfølger valgte »min Ven, Roskildebispen (Absal-

levede sine sidste Aar og blev begravet nær Vennen Bernhards Grav. Hans Efterfølger, Absalon, hvis Gerning fylder saa stor en Plads i Danmarkshistorien, beklædte Landets højeste kirkelige Embede i 24 Aar og fortsatte Eskils Gerning, samtidig med at han gjorde sin store Indsats for at bringe Kristendommen til Venderne.

Den fjerde af de store Ærkebiskopper i de betydningsfulde Vækstaar var Anders Suneson, Innocens III's gode Ven, der var en af sin Tids store lærde og Forfatter til bl. a. det latinske Digt »Hexaëmeron« om Skabelsen. Det var ham, der fulgte Valdemar Sejrs paa Togtet til Estland. Han blev i sin Alderdom angrebet af en svær Sygdom, nedlagde sit Embede (1223) og levede sine sidste Aar i Ensomhed paa Ivø (der ligger i en skaans Sø). Under ham udførte Abbed Vilhelm fra Ebelholt Kloster ogsaa en Kirkehistorisk Indsats.

Ikke blot Anders Sunesons Værker er Vidnesbyrd om, at det ogsaa i kulturel Henseende var en Storhedstid for den danske Kirke. Samtidige med Ærkebiskoppen er Biskop Gunner af Viborg, Mesteren for *Jyske Lov*, og Kanniken fra Roskilde, Henrik Harpestræng, den danske Lægekunsts Førstemand. I Filosofien fik Simon de Dacia og Boethius Dacus international Berømmelse, og danske Studenter i betydeligt Antal søgte de nye Uni-

versiteter i Frankrig, England og Danmark.

Men tydeligst for alle er Kirkebygningernes Vidnesbyrd. Ved Begyndelsen af den Periode, vi her taler om, var der i Danmark ialt lidt under 800 Trækirker. Ved Slutningen af den var Tallet steget til 2000 Stenkirker, næsten alle af Natursten, kun et Par Hundrede af Teglsten. Økonomisk muliggjordes dette Værk, der er uden Sidedestykke i vor Kirkehistorie, af den samtidige Indførelse af Tienden, som i alt væsentligt anvendtes til Kirkebyggeriet og til Fattigplejen.

De ældste Stenkirker — nogle faa allerede før Aar 1100, saaledes de ældste Domkirker i Roskilde og Lund — var alle bygget af Fraadsten. De fleste af disse er nu forsvundne, dog findes endnu nogle især paa Roskildeegnen og i Aarhus Stift. Perioden 1100—1250 er iøvrigt sammenfaldende med Perioden for den romanske Stil, der var eneraadende i disse Aar, til en Begyndelse med angelsaksisk-normansk Præg, siden mere og mere præget af Forbilleder fra Frankrig. Om trent midt i Perioden begyndte Fraadstenen at afløses af Teglsten. Den første større Kirke, der er bygget af Teglsten, er Benediktinerens Kirke i Ringsted, som blev indviet i 1170. Man blev dog gennem hele den romanske Stils Periode ved med ogsaa at anvende Natursten som Byggemateriale.

De enkelte Landsbykirker lader sig kun i ganske enkelte Tilfælde datere med nogenlunde Nøjagtighed. De er indbyrdes ret forskellige, baade i Materiale, Grundplan og Udsmykning efter Landets forskellige Egne, og nogle danner i saa Henseende karakteristiske lokale Grupper, f. Eks. Viborgegnens Kirker med Søjleportaler af indtil seks Halvsøjler, Grenaaikirkerne af Kridtstenskvadre, uden Apsis og med ejendommelige Dværgsøjlegallerier.

Ved Kirkeaarets Afslutning

Alle Tings Ende

Alle Tings Ende. Jordens Undergang. Den yderste Dag ... det er sære Ord. *Alting* er ikke skabt for at vare *altid*, men har sin Ende, naar dets Periode er udløbet — og vi mindes den gamle Lære, at Alting er skabt for vor Skyld og deler Skæbne med os. Altings Ende falder da sammen med denne vor Periode, »denne Verdens Udløb. Alting skal ikke med over i »den anden Verden« i den Tilstand af Uorden, vi har bragt Alting i. *Jorden*, ja hvor kan den trænge til Afløsning! den dejlige Klode; Gud dannede med sin Haand og smykkede med kunstfuld Aand, den

ORIENTERING

Hvorfor tier Vesteuropa?

Da den ungarske Regering i Foråret 1949 kastede Kardinal Mindszenty i Fængsel og ved Hjælp af fysiske, sjælelige og kemiske Torturmetoder berøvede ham hans Personlighed, saa at han i den noksombekendte Proces »frivillig« tilstod sine Forbrydelser — da lyttede Vesteuropas Kristne, ja hele den frie Verden rejste sig i Harmen. Til stor Forbavselse for dem selv kom det til Demonstrationer, der for en Stund pustede nyt Liv i den ellers længst forsvundne kristne Verdenssolidaritet. Det psykologiske Øjeblik var inde til at gaa til Offensiv: Protestrøsterne naaede frem til alle politiske Fora i hele den frie Verden og til UNO's Underudvalg. Det bevirkede, at Kirkefølgelserne i Ungarn bragtes til Stilstand i et Aarstid. I det ungarske Folk tændtes Proteststormen over Mindszentykampen — trods dens tragiske Udgang — en Følelse af Haab og Styrke, men snart lagde Vestens Harmen og Deltagelse sig. Man gik over til Dagsordenen, og en Ugestid efter at UNO's Generalforsamling officielt havde begravet »Mindszentyklagen«, indledtes der en ny Fase i Kirkefølgelsen i Ungarn. Kommunistiske Kredse tilstod aabent Sammenhængen mellem de to Begivenhe-

der i den vestlige Politik og det vestlige Diplomatis Svigten i Forsvaret for Menneskerettighederne og opmuntrede dem til at fortsætte.

Vi vil lade Spørgsmaalet om hvor vidt en effektiv Hjælp udefra virkelig var mulig, staa aabent. De bekræftede selv ikke i Stand til at tænke roligt over Sagen. De føler Kendsgerningerne og føler sig forladt. Og Forladthedfølelsen stiger til Fortvivlelse og fra Fortvivlelse er der ikke langt til at slaa over til Had mod de utro Brødre.

Der er intet, der er Kommunisterne mere belejligt end netop dette. Da de ganske nøje ved, at Katolikkerne ikke kan betvinges med Terror alene, har de slaaet ind paa en ny Taktik: de søger med alle Midler at vise de ungarske Katolikker Vatikanets Magtesløshed og Vesteuropas Ligegyldighed. Vatikanet og Vesteuropas Katolikker — hedder det i Processen mod Ærkebiskop Grösz — betjener sig af deres østeuropæiske Trosfæller mod Kommunisterne for endnu en Stund at holde Liv i deres eget borgerlige Velværd og deres kapitalistiske Fordele. Og naar saa Følelsen: at være »afskrevet« af Vesteuropas Kristne har faaet tilstrækkelig Næring, saa sætter

den kommunistiske Regie ind med den Propagandaschlagere, der gør Rester for at ødelægge Kirken: »Kan I da ikke se, I ungarske Katolikker, at der overhovedet ikke mere eksisterer nogen »katolsk« Kirke? Den katolske Kirke er for længst faldet fra hinanden i mange nationale Kirker, der hver især blot hypper deres egne Interesser og ikke mere kender noget til en international kristen Solidaritet? Hvorfor fuldender I ikke den allerede eksisterende Adskillelse og siger jer retmæssigt løs fra Rom? Det er jeres sidste Chance og eneste Redning?«

Spørgsmaalet om hvad Vesteuropa endnu kan gøre, rejstes for nylig — som ogsaa nævnt her i Bladet — af det østrigske Ugeblad »Der Volksbote«, som under Overskriften »Bryd Tavsheden! Gør noget!« søgte at kalde sammen til en Appel om en »Bøn-kampagne af Verdensformat i alle Verdens Lande og Bispedømmer. Sæt Pressen ind i denne religiøse Mobiliserings Tjeneste. Organiser en verdensomfattende Protestaktion, ikke blot af hele Kristenheden, men ogsaa af Jøder og Muhammedanere. Forelæg UNO en Resolution med Hundrede Millioner Underskrifter. Slut jer sammen til Bøn og Handling! Kominform vil ikke kunne tillade sig at sidde en saadan enslydende Viljesakt fra den halve Verden overhørig«. — Og hvorfor skulde denne Appel ikke have Bud til os her i Danmark?

har vi spækket med Lig, fordi vi lod »Døden komme ind i Verden«, da vi lukkede op for Synden; den har vi vædet med Taarer; den har vi hærget med Synd — Kuld efter Kuld — og hvad gavner saa »alle Jorderigs Værker«, naar saa mange blot var Kasteller for Drab, og Resten Paladser for Hovmod og Sanserus; helt godt at vide, at »Jorden og alle dens Værker skal opbrændes« — den trænger, som vi, til en rensende Lue, der kun skaaner det, som er af Gud. *Dagenes* endeløse Tog; hører Sandet da aldrig op at rinde i Tidens Glas? Skal Hjulet evigt blive ved at knirke i det endeløse Kredsløb? Skal Rækkefølgen af Leg, Drøm, Haab, Daarskab, Daad, Anger, Viisdom og Nedgang ... skal den aldrig ophøre; skal »Slægt følge Slægters Gang« under aldrig standset Skrig, Latter, Bøn, Graad og sidste Suk? Hvor godt at vide, at denne vimse Strøm, denne utrættelige Flod en

ne med Guds Børn og Venner og blive til »en ny Himmel og en ny Jord, hvor Retfærdighed bor«: *en ny Natur*, ganske efter Guds Plan, inden vi forstyrrede den. Ikke et Atom er spildt, ikke et Væsen har lidt Uret, alt genoprettes og genrejses som Bølg for de frelste og salige.

*

Hvordan? Hvilke fysiske, astronomiske, geologiske og meteorologiske Processer skal udspilles til den Tid? Vi kan ikke svare paa det: Profet talen er ikke Lære i Naturvidenskab, men i Viisdom fra Gud, vi kan sige *at*, men ikke *hvordan* — som vi om Skabelsen kan sige *at*, men ikke *hvordan* Gud bar sig ad.

I sære, dunkle Syner, hyllede i en evig Nats Mulm, bundløse som selve Tilintetgørelsen, flakkende af Brand-

herligt Menneske, fra Faderens Højre; et Komme, saa reelt, som da han fødtes til Jord, men ikke som den Gang i Ringhed og til Fornedrelse for at ende med Døden — nu i himmelsk Højhed og Guddomsherlighed til Fuldbyrkelse af det fuldbragte Værk og endende med den endelige Sejr og »Rigets« Triumf. Og med ham hele hans Hof af Engle og Hird af hellige og tapre Venner, som har sejret ved ham og for ham. —

De Dødes Opstandelse til den store Dag under Basunskrald, saa de gaar frem fra Gravene som fra Havet, og Atomer alter samles om Sjæle. Dærm *det store Opgør*, hvor det bliver vitterligt, at Verdens Tanker var bristende Bobler, og at de, der fulgte Herrens Aabenbaring under Haan fra »Videnskaben« og fra den brutale Viismænd, mens de, der satte Jeg'et og det haandgribelige og det, som syner, over Aandens Verden hær i Live, var Taaber for Gud.

Af Peter Schindler: *Dette Hellige Evangelium*. (Arne Frost-Hansen)

Dag faar Lov at rinde ud i *Evighedens* store, blanke Verdenshav; at en *Dag* kommer, da det aldrig skal blive Nat — en *Dag*, der er som Aartusinder uden »skiftende Skygge«: det evige Nu.

Dette er ikke livstræt Tale; det er det, der hviskes af Mennesket, ses paa det døende Dyr og anes i Efteraaret og i den smuldrende Sten: Alnaturens »Suk som i Fødselsveer« og »Længsel efter Guds Børns herlige Frihed«, som Apostelen taler om. Alnaturen er under »Opløsningens Lov«, ikke efter Guds første Tanke, men som en Straf over os, der forpurrede Guds første Tanke og forskertede Paradis; for vort Gudsbarne-Forholds Skyld var Jorden velsignet og et Paradis, »for Din Skyld«, hed det til Adam, »skal Jorden være forhandet«, og den blev til den Jungle og den Ørken, Neanderthalmanden maatte bearbejde »i sit Ansigts Sved«, indtil han i Guds haarde Skole fik lært, hvad vi nu atter er paa Vej til at glemme. Naar Skolen en *Dag* er slut, og den store Examen skal holdes, og Karakteren er givet: »bestaaet« eller »ikke bestaaet«, saa skal Jorden paany have Lov at dele Skæb-

KRISTUS SOM VERDENSDOMMEREN (Antemensale - cirka 1500 - fra Jyderup Kirke.

skær fra Jerusalems Tomter, gennemlyne af Skæret fra et Verdensbaal, dulgte bag Røg fra Kloder i Kaos, hvor Profetrøsten drukner i Universets Bragen, i Kræfternes Bristen, i Jamren fra Adam i Rædsel ... i saadanne Syner skildres os *den yderste Dag* med saa mulmomhyllede, ildflængede Perspektiver, at Tid og Rækkefølge idelig forskydes — men dog klart nok til, at vi kan skelne disse Træk.

En gigantisk *Verdenskatastrofe*, hvori hele Universet gaar i Kvag og lægges i Støbeskeen, saa det nye Univers og den nye Natur opstaar deraf med Guds Stempel og Mærke. —

Korstegnet, den gamle Marterpæl, Skammens og Skyldens Galge, Forsmødelens Tegn skal te sig med Straaleglans i Himlens Skyer, prydet med Ædelsten og lysende af Glorie — nu et Ærens Tegn, en Sejrens Standart: det, hvormed alt dette kom istand. —

Herrens Genkomst, som Gud og for-

De danske Benediktinerinder i Brasilien

»Gundhildkorset«

som Alterkors i det ny Kloster

Ved et Reskript af 31. Maj 1951 fra Ordenskongregationen blev Biskoppen af Uberaba i Brasilien bemyndiget til at foretage den kanoniske Oprettelse af det Kloster, som de danske Benediktinerinder grundlagde efter at de havde forladt Danmark i Foraaret 1948.

I en Artikel i det seneste Hefte af »Benediktinische Monatschrift« beretter P. Wolfgang Czernin O.S.B. om Udviklingen derovre og giver bl. a. efter en Beretning om de første Aar og om selve Oprettelsen en Skildring af Søstrenes Kapel. »Beskrivelser kan som Regel kun daarligt gengive Virkeligheden ... Kapellet er enkelt, men stilfuldt, og der hersker en egen Skønhed over det, en Atmosfære, der fremfor alt skyldes det store Kors, der hænger over Alteret og som er en Kopi efter det berømte danske Gundhildskors, der opbevares paa Nationalmuseet i København«. Og videre skriver P. Wolfgang: »Vi befinder os saare vel herovre i Brasilien. Sammenlignet med den gamle Verden er Brasilien i mange Henseender et Paradis. Her er ingen Krigsfrygt, ingen Kulmangel, ingen Rationering, Solen straaler hver Dag fra en blaa Himmel, sommetider maaske lidt vel rigeligt. Men vi har allerede vænnet os til Varmen i den Grad, at vi, naar Termometret i den »kolde« Aarstid om Morgenen synker til +9° eller +8° Celsius, faktisk fryser og længes efter den gode Sol. Jeg ved ikke, om der findes Skorpioner og giftige Edderkopper i Paradis som her i Uberaba, men i hvert Fald hører Kobilbrierne og Sommerfuglene til i Paradis ...«

Højsangen om tilliden til Gud

90. Davidssalme

I. *Salmisten opmuntrer til tillid.* (1—13).

1. Du, som bor i den Højestes værn og dvæler i den Almægtiges skygge,

2. sig til Herren: »Min tilflugt og min klippeborg er du, min Gud, på hvem jeg stoler«.

3. Thi han frier dig fra jægernes snare, fra ødelæggende pest.

4. Han dækker dig med sin fjedre, under hans vinger finder du ly, skjold og værge er hans trofasthed.

5. Du behøver ikke at frygte nattens rædsler, ej heller pile, der flyver om dagen,

6. ej heller pesten, der sniger i mørke, eller middagens hærgende sot. 7. Falder end tusinde ved din side og titusinde ved din højre hånd, til dig når den ikke hen.

8. Du skal kun se den med dine egne øjne og skue syndernes straf.

9. Thi Herren er din tilflugt, og den Allerhøjeste har du gjort til dit værn.

10. Intet ondt skal hjemsøge dig og ingen plage komme dit telt nær.

11. Thi for din skyld gav han sine engle befaling at vogte dig på alle dine veje.

12. På deres hænder skal de bære dig, at du ikke skal støde din fod på nogen sten.

13. Du skal gå hen over slanger og øgler og træde på løver og drager.

II. *Gud selv stadfæster salmistens lofter* (14—16).

14. »Siden han klynger sig til mig, vil jeg frelse ham; jeg vil beskytte ham, fordi han kender mit navn.

15. Påkalder han mig, skal jeg høre ham, i trængsel er jeg hos ham, jeg udfrier ham og forskaffer ham ære.

16. Med et langt liv skal jeg mætte ham og lade ham skue min frelse«.

V. 2. »sig til Herren« = med rette kan du sige til Herren.

V. 11. At Gud giver menneskene en engel til beskytter, er en velkendt lære i det Gamle Testamente I. Mos. 24, 7. II. Mos. 23, 20. Sl. 33, 8.

V. 14. »Han klynger sig til mig«, nemlig af kærlighed til Gud. — »Han kender mit navn« = ærer og helligholder mit navn«.

V. 15—16. Udfrielse af farer; ære hos mennesker; et langt liv, som Gud skænker, loves dem, der søger Gud og vil tilhøre ham. Med »frelse« menes ikke blot et jordisk gode, men det, som den forfættede Messias bringer, og som medfører den rigeste løn i det tilkommende liv.

Denne salme, som den græske tekst tilskriver David, udtrykker den troende israelits enestående tryghed og

harnlige tillid til Gud med en sjælden inderlighed. Under alle livets tilskikkelser føler han sig under den Almægtiges sikre beskyttelse. Det er hint sindelag, som St. Paulus har udtalt med de ord: »Hvis Gud er for os, hvem kan så være imod os?« (Ro. 8, 31). Vi kristne må ikke lade os overgå af den gamle pagts mennesker i troens og håbets og kærlighedens dyd. Det er meget beskæmmende, når Guds børn i den nye pagt går i rette med deres Fader i himlen, fordi han har sendt dem prøvelser. De skulle hellere huske den verdenslov, hvorefter forsynet styrer alt, nemlig at »for dem, der elsker Gud, skal alle ting samvirke til deres bedste«. (Ro. 8, 28), og så under alle forhold gentage disse ord: »Til dig, Herre, har jeg sat min lid, i evighed bliver jeg ikke til skamme«. F. K.

Katolicismen i Indonesien

Af Indonesiens 70 Millioner Indbyggere er omkring 911.000 Katolikker. Tallet paa voksne Katekumener steg i sidste Aar til 22.219. Der arbejder i alt 903 Præster, af hvilke 99 er indfødte. Ogsaa det katolske Skolevæsen gør gode Fremskridt og der eksisterer i Øjeblikket 1264 Folkeskoler, 126 Mellemskoler, 30 Lærerseminarier og 75 Specialskoler med i alt 230.000 Elever.

Imidlertid trues Katolicismen i Indonesien af et tiltagende Initiativ fra det politiske »Masjuni«-Parti, der er nært knyttet til Islam og som nyder den siddende Regerings Støtte. Ministerpræsident Dr. Sockima tilhører selv »Masjuni«-Partiet og i katolske Kredse i Indonesien nærer man Frygt for, at han under den skærpede Kamp mod Kommunismen vil søge at danne en muhammedansk Stat. Undervisningsministeriet har saaledes for nylig omdannet samtlige Statsskoler til muhammedanske Skoler og indført obligatorisk Religionsundervisning.

Børnene i disse Skoler kan kun blive fritaget for Religionsundervisningen for saa vidt de udtrykkeligt erklærer at være Medlem af et andet Trossamfund. (CND)

»Den internationale kristne Arbejderungdom kan ikke bestaa uden en kraftig tysk CAJ«, udtalte Grundlæggeren af det internationale CAJ, Kanik Joseph Cardijn, for kort Tid siden ved et Møde i Ruhromraadetets kristne Arbejderungdom i Hecklinghausen. Tysklands CAJ staar paa en Kristendommens Grænseport og har en stor Mission at udføre. Paven, Biskopperne og Præsterne kan ikke alene redde Kirken, der er Brug for Arbejderklassen. »Vi maa være Troens Forkæmpere ikke blot i Kirken, men ogsaa paa Fabrikken, i Familien«, sluttede Mgr. Cardijn, »ikke blot for vore unge katolske Arbejdskolleger, men for alle og især for de unge marxistiske Arbejdere«. Ved Mødet henvistes der endvidere til den herskende Mangel paa Arbejderpræster.

UGEBLADETS FEUILLETON 47.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Der var altsaa ikke noget at bebrejde den tykke Philip, som laa paa Bænken og snorkede. Utilfreds med sig selv gned han Sønnen ud af Øjnene. Hvad var det mon, der havde vækket ham? Var det maaske Uvejret, der var ved at drive over? Nej, han følte Hjertet begynde at banke voldsomt, da det med eet bankede kraftigt paa Gadedøren.

»Hellige Gudsmoder,« fremstammede Drengen. Men han rev i en Fart Lampen ned fra Bordet og løb ned ad Trappen mod Gadedøren.

»Sikken en Tid, det varer,« skældte George Vinau, der stod udenfor i Kuld. »Det var I vel nok længe om.«

»Hvad er der paa Færde?« fremstammede Robert.

»Hvad der er paa Færde? De kommer! De Røde! De er lige trængt ind i Gauffreaus Hus. Til alt Held var Dodain og Soyér der ikke. Men lad os komme i Gang. Væk Domkapitularen og bring ham i Sikkerhed. Der er ingen Tid at spilde. Sørg nu for at det skrider, Robert. Jeg gaar lidt ud paa Vagt igen.

Og kun faa Minutter senere forlod Domkapitularen Huset sammen med Drengen. De gik ud gennem Haven. Det var ikke første Gang, at den gamle Præst maatte flygte midt om Natten, og det var ej heller første Gang, at Robert viste en Flygtning Vej oppe i Bjergene. Men han var ikke bange. Tværtimod fik han en overvældende Medlidenhed med den gamle Præst, der maatte flygte for sine Forfølgere.

»Til alt Held synes Vejret at være blevet nogenlunde godt. Vi vil snart naa Skjulestedet,« indflettede han undskyldende.

»Det er godt, min Dreng,« svarede

den gamle. Guds Velsignelse er atter med os!«

Imidlertid forberedte den tykke Philip sig paa at skulle tage imod de Røde. Han havde stænget Døren igen og skulde netop til at gaa til Sengs — det forekom ham at være mindre mistænkeligt — da der blev hamret voldsomt paa Døren.

»Naa, for Søren!« sukkede han og lukkede Døren op. En halv Snes Revolutionssoldater væltede bandende og larmende ind i Huset.

»Hvor er Præsten, som I har skjult, Knægt?« overfusede Anføreren ham.

»Hvad for en Præst?« spurgte Philip dumt.

»Vær nu ikke saa dum, Knægt. Vi skal jo alligevel nok finde ham!«

Og Soldaterne gav sig til at gennemrode hele Huset. De fandt kun lille Marie, der saa paa de fremmede med forskræmte Øjne og af lutter Angst kun kunne fremstamme halvt uforstaaelige Svar paa deres Spørgsmaal.

KONGEN OG DRONNINGEN BESØGER PAVEN

I korte Træk -

Kong Frederik og Dronning Ingrid har i Begyndelsen af November besøgt den evige Stad og — som ventet var — ligeledes aflagt et Besøg hos den Hellige Fader. Kongeparrets Italiensrejse — den første efter Krigen — var strengt privat, og Besøget hos Paven havde derfor ej heller nogen officiel Karakter.

Kongen og Dronningen var paa Turen ud til Castelgandolfo, hvor Audiensen fandt Sted, ledsaget af den danske Gesandt i Rom, Gustav Rasmussen, samt Kongens Adjutant, Kommandørkaptajn E. Wern, og blev ved Ankomsten til den pavelige Sommerbolig modtaget af Sekretæren for Ceremonikongregationen, Mgr. Beniamino Nardone, der er Kongen bekendt fra de tidligere Besøg i Vatikanet i Kronprinsarene. Den Hellige Fader modtog de kongelige Gæster i sit Privatbibliotek. Under Audiensen, der varede en lille halv Time, udtalte den Hellige Fader bl. a. sine bedste Ønsker for den kongelige Familie saavel som for hele det danske Folk. (Privat)

Amerikas Biskopper advarer -

De katolske Biskopper i Canada har efter deres sidste Bispekonference udsendt et fælles Hyrdebrev, hvori de opfordrer de Troende til ikke at lade sig lokke af den Strøm af Materialisme, der idag oversvømmer Canada. Hyrdebrevet gør ligeledes de offentlige Myndigheder opmærksom paa den tiltagende Udbredelse, som bliver materialistiske Ideer og Teorier til Del i Radio og Presse. (CND)

Kongen og Dronningen har endvidere foruden flere Besøg i Vatikanets Samlinger besøgt Grotterne under St. Peter, hvor Majestæterne blev vist rundt af Mgr. Ludwig Kaas.

*

Kongen og Dronningen modtages ved Ankomsten til Castelgandolfo af Mgr. Nardone.

»Hvor er de gamle henne?« spurgte Anføreren.

»De er borte, hvis det er Far og Mor, De mener,« svarede Philip. »Far er ude at gøre Indkøb til Forretningen og Mor passer sin syge Søster.«

»Naa, og hvem har saa sovet her?« spurgte Soldaten og pegede paa Sengen, hvorfra Domherren havde rejst sig for kort Tid siden.

»Det har jeg!« svarede Philip og bad samtidig Gud om Tilgivelse for denne Nødløgn.

»Du var da oppe, da vi kom!«

»Ja, ser De, det er jo Uvejrlig!« svarede Drengen slagfærdigt. »Jeg er altid bange i saadan et Vejr, og saa stod jeg op.«

»Du gør ellers ikke Indtryk af at være særlig bange af dig,« mente Soldaten mistroisk.

»Jo, det er jeg, Borger Kommandant,« fortsatte den tykke.

»Kommandanten« følte sig synlig bæret ved denne Tiltale og der gled

et Skær af Velbehag hen over hans Bulldoggefjæs. Men saa foretog han en fornyet Undersøgelse af hele Huset sammen med sine Kumpaner.

Det var, som om Hjertet skulde holde op med at slaa paa den tykke Philip, da en af Soldater pludselig aabnede det store Skab i Spisestuen og samtidig fik Øje paa Døren i Bagklædningen, som man Aftenen i Forvejen, da der var blevet spillet Dukketeater, ikke havde faaet lukket ordentlig til.

»Hvad er det?« knurrede Korporalen overrasket. »Det er jo et vaskeægte Skjulested. Og han tog et Tag i Armen paa Philip saa denne gav et Vræl fra sig. »Hør du, hvad er det for noget, det Skab med to Døre? Hvad bruger I det til?«

»Frækhed, staa mig nu bi!« bad Philip ved sig selv, og med den mest uskyldige Mine svarede han:

»Det bruger vi, naar vi spiller Dukketeater, Hr. Major!«

»Naar I spiller Dukketeater?«

Rituskongregationen behandlede paa sit seneste Møde Mulighederne for at genoptage Pius X's causa med Hensikts paa Kanonisering.

Under et Uvejr for nylig er Lynet slaaet ned i Domkirken i Fatima og har beskadiget Taarnet alvorligt. (CND)

De kommunistiske Myndigheder i Kina har arresteret yderligere tre Missionsbiskopper, hvorved Tallet paa arresterede Biskopper i Kina er steget til 22. (CND)

Den ny finske Gesandt ved Vatikanet, Åke Henrik Gartz, er ankommet til den evige Stad. (KIPA)

Ifølge en Meddelelse i Radio Vaticana eksisterer der i Czekoslovakiet en Fangelejr, som udelukkende er beregnet paa Præster. En Præst, som det er lykkedes at undslippe, meddeler, at Lejren blandt Befolkningen i Nabolandsbyerne gaar under Navnet »Martyrernes Lejr« og at Bønderne i Omegnen paa alle mulige Maader søger at hjælpe Fangerne. (CND)

Den kendte kristne Statsmand Don Luigi Sturzo vil paa sin 80 Aarsdag 26. November blive fejret af den italienske Præsident Einaudi, Premierminister de Gasperi og førende Personligheder indenfor Italiens og 23 andre Landes politiske og kulturelle Liv. En til dette Formaal dannet Komité har allerede besluttet at oprette et Institut, der skal opkaldes efter Don Sturzo samt at grundlægge et Bibliotek og virke for Fremme af sociale Studier efter Don Sturzors Retningslinier. (KIPA)

»Ja, Dukketeater. Vi tager saa den forreste Dør af og da alle de, der spiller med, jo ikke kan være i selve Skabet, har vi lavet Bagklædningen til at lukke op, og Rummet bagved bruger vi saa til Dukker og Rekvisitter og hvad man ellers bruger til Teatret.«

»Her ligger ogsaa en Masse Teaterdukker herinde,« bekræftede en af Soldaterne, som var hoppet derind.

»Ja, der kan De selv se, Hr. Oberst, at jeg ikke lyver!« føjede Philip hastigt til.

Og den røde Soldat, der saa hurtigt var avanceret fra Kommandant til Oberst, var tilbøjelig til at indse det og knurrede: »Ja, det passer vel,« og da han jo ikke kunde finde noget for dømt, drog han atter af med sine Soldater, medens Drengen tog Afsked med Fyrene med et udsøgt elskværdigt: »God Aften, Hr. General!«

(Fortsættes)

En moder fortæller

»Det kan ske, at Reinhardt midt i et stopfyldt tog, mens han sidder på mit skød, med høj røst siger: »Mor, kører vores kære frelser også med her i toget?« Skamfuld over at kernen i mit barns opdragelse trækkes frem for et hånligt, koldt og forhavset publikum tænker jeg: »Havde barnet dog bare sagt Jesusbarnet eller Vorherre. Det havde lydt mere barnligt og eventyragtligt, og det ville være blevet opfattet af de andre som poetisk. Men — vores kære Frelser — det lød som noget med kirke, konfession, kors i stuen, småborgerlig religiøsitet. Ja, desværre var dette min første tanke. Men bagefter måtte jeg skamme mig overfor min lille søn.

(Marianne Schaaf: Fra mit barns dagbog.)

Kommunistisk frelser

De høger, vi plejer at omtale, plejer at være bøger, på hvilke vi vil henlede læsernes opmærksomhed, og som vi ønsker at anbefale. For en gangs skyld vil vi gøre det modsatte: omtale en bog, som vi dels vil »sable ned«, og dels på det indstændigste fraråde vore læsere at købe.

Det drejer sig om *kommunisten Hans Kirks »Vredens Søn«*, som *Anna Elise Møldrup* og *Jan Locher* på så udmærket måde gennemgik på den anden lederskole i Øm. »Vredens Søn« er en roman om Jesu liv, en roman af — ifølge Frk. Møldrup — uomtvistelig litterær værdi. — Men dermed holder også rosen op.

Hans Kirks skildring er fuldstændig uevangelisk og uhistorisk, idet han har forsøgt at freinstille Jesus som en mand, der tvivler på sit eget kald. Om bogen skriver *pater Wolfisberg* i *Catholica*: »Hvad det for Hans Kirk kommer an på at vise er ikke en levende personlighed eller en historisk begivenhed, men en tese (påstand): Jødefolket ventede en befrier af social nød og romersk besættelse: Jesus magtede ikke denne opgave, derfor skal »folket« engang blive sin egen Messias«.

Hans Kirk skildrer Jesu påståede uduelighed, idet han »nærmest tegner ham som en manio-depressiv psykopat. I sine store øjeblikke behersker han (Jesus) situationen ved sin personlige charme og styrke, til andre tider er han slap og dvask, fordi hans tro — læs: hans syge sind — nedsænker ham i en religiøst camoufleret depression. Enhver, der kender evangelierne ved, at sådan var Jesus i hvert fald ikke«.

På Øm frarådede frk. Møldrup selvfølgelig læsning af bogen og påpegede endelig, at den af »Land og Folk« havde fået en mindre begejstret kritik.

Samarbejde er nødvendigt

Det var dejligt at se Spejdere og Ac'ere til Krist Kongefest i år. Det er jo en fest, som ingen forening kan tage patent på, og det er derfor ganske naturligt, at alle unge, hvad enten de er medlemmer af den ene eller den anden forening eller slet ikke er medlem af nogen, fejrer den sammen.

Denne første begyndelse til, at vi skulle fejre den sammen, kom ganske af sig selv og en en frugt af efterårets første leder week-ends arbejde og af det første møde i vore foreningers samarbejdsudvalg.

DUK er meget glad for, at dette samarbejde er kommet igang, og vi er glade for at læse den velkomst, AC's formand gav samarbejdsudvalget i AC's blad »Litteræ«.

Glæden over, at samarbejdet nu vil komme igang, er fælles, og det må siges at være den bedste baggrund at arbejde på. Ingen vil ønske det af-

Ugens Historie

Inge-Lise kom ind fra Legepladsen forleden og sagde:

»Mor, ved du hvad, Edith lærer ikke saa meget i Skolen om Gud, som jeg gør.«

»Saa-aa, hvorfor tror du det?«

»Jo, for hun ved ikke, hvad skærpsilden er.«

»Ved du da det?«

»Ja, selvfølgelig. Det er da dér, hvor synderne bliver brændt af.«

Efter gennemgang af bogen spurgte en af kursusedtagerne, om det ikke kunne tænkes, at bogen var udsendt som en slags »5. kolonne« blandt troende danskere.

Denne tanke tilbageviste frk. Møldrup kraftigt — så dårligt ville hun dog ikke tænke om sine modstandere.

Vel mødt i...

Århus: Lø. 24. kl. 19,30: Pakkefest; medbring en pakke til mindst en værdi af 1 kr. To. 29. kl. 19,30: Vi »helgarderer« denne aften med pater Dorn.

Amager: Ti. kl. 20: Bordtennis. On. kl. 20,15: Studiekreds m. pater Brunicardi. Fr. kl. 20: Underholdningsgr.

Haderslev: On. 28.: Samtalekreds. Pastor Halatyn indleder om »Katolske aviser og tidsskrifter«.

Jesu Hjerte sogn: Sø. 25.: Efter 9-mesens skovtur til Bagsværd sø. Billet Lyngby retur. Afg. Vesterport 10,11. Lø. 1. kl. 19,30: Adventsmøde. Pater Samuelsen taler og Verner Stabejl læser op. Aage Meyer arrangerer gramfonkoncert.

Lyngby: Lø. 24. kl. 19,30: Red. H.D.T. Kiærulff taler om den unge katoliks forhold til presse, film og forlystelser.

Nørrebro: Fr. 23. kl. 20: Møde.

Silkeborg: Ti. 27. kl. 20: I præstebo-ligen forbereder vi julefesten.

Østerbro: On. 28. kl. 20: Anker holder foredrag om den katolske forfatter T. S. Elliot hos sig selv Vennemindevej 51.

brudt, fordi vi alle er klar over, at vi kan være fælles om flere ting og at vi behøver hinandens hjælp. Der er for det første den nylig afholdte Krist Kongefest; her er det åbenbart, at det kun ville være en fordel, om vi alle de følgende år igen sluttede sig sammen om denne fest.

Men vi vil også alle kunne være fælles om de retræter, der afholdes forskellige steder i påsketiden, og om det sommerstævne, som der heldigvis igen er tale om, at vi skal have til næste år. De sidste to spørgsmål, som skal løses, vil netop behøve det nyskabte organ, samarbejdsudvalget, for at kunne blive løst i den rette ånd og på rette måde. Også på andre punkter vil det være muligt at få et frugtbare samarbejde. Lederskolerne i Øm, som ganske vist arrangeres af DUK, vil til enhver tid stå åben for andre interesserede. Lederskolen er en eksisterende institution, her skal samarbejdet blot ordnes, men der må også kunne findes oråråder, hvor der ud af et samarbejde vil kunne skabes nyt til alles gavn. Hvorfor ikke forsøge at udgive pjecer, som vil være af interesse for alle (også de ældre)? ligesom der også må kunne arrangeres foredrag af fælles interesse.

Alle disse opgaver venter på deres løsning, en løsning, som vi håber yderligere vil befæste samarbejds-sker og -vilje.

ANNONCE

Graham Greene: Enden på Legen

181 s., kr. 9,75.

Den bedste katolske roman, som forfatteren endnu har skrevet. Den betyder en afgørende vending i hans produktion.

Sigrid Undset: Caterina av Sienna

291 s., kr. 18,30 (norsk).

Forfatterinden arbejdede med denne bog i sine sidste leveår, og hun nåede lige at blive færdig med den, inden hun døde.

Pater Georg: Guds fejnte Kolonne

245 s., kr. 13,15 (norsk).

Dette er den første beretning om den vidt forgrenee og overvejende kristne undergrundsbewægelse, der findes i Sovjetrusland. Den er skrevet af en kroatisk katolsk præst, som har gennemrejst Rusland.

Inge Stoltenberg: Den hellige Montfort

19 s., kr. 1,25 — duplikeret.

En lille biografi af en af de ejendommeligste helgener i den nye tid — Montfortanorderens stifter og forfatteren til den berømte afhandling om »Den sande andagt til Jomfru Maria«.

HENRY MORTON ROBINSON KARDINALEN

DENNE ROMAN om en ung præst og hans vej til kardinalværdigheden stod i et helt år på best-seller-listen i Amerika og er oversat til alverdens sprog.

„HER ER handling og spændning, så det dirrer. Den blænder af vid sprudler af humor og ejer et persongalleri, som spænder over de to sidste par generationer, fra præsidenter og paver til småborgere og obskuranter, sublimе ånder og miserable skæbner i hellighedens og syndens krydsende trappegange... Bogen er i højeste grad instruktiv og mættet af kultur. Den vil stå som et monumentværk i en tid, da alting flyder.“

St. Olav, norsk katolsk tidsskrift

JESPERSEN og PIOS FORLAG

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

November—December.

25. S. *) Sidste Søndag e. Pinse (755 (grøn) —80); 2. Bøn: St. Katharina af Alexandria (1166); Præf. (521).

26. M. St. Silvester (1166); 2. Bøn: St. Petrus af Alexandria ((5)); alm. Præf. (525).

27. Ti.† Feria (755—80); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

28. O.† Feria (755—80); som Tirsdag.

29. T. Vigilie til St. Andreas (762); 2. Bøn: St. Saturninus, 3. Bøn: Gudsmoder ((90)); alm. Præf. (525).

30. F. St. Andreas, Apostel (766—81); Præf. (524).

1. L.† Gudsmoders Lordagsmesse ((90)); 2. Bøn: Om den Heligaand ((120)), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ((123 122)); Præf. (522).

2. S. 1. SØNDAG I ADVENT.
(violet)

*) Søndag den 25. Nov. afholdes i København i alle Kirker og Kapeller Kollekt for St. Elisabethforeningen.

Med Vikariatets Tilladelse agter undertegnede, ligesom de foregaaende Aar, i Anledning af Julen at foranstalte en Indsamling til Fordel for trængende Trosfæller i Sct. Ansgars, Sct. Antoni og Sakraments Sogn.

Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv hertil. De, som ønsker at komme i Betragtning, maa inden 12. December personligt henvende sig hos en af undertegnede:

Pastor Geertz Hansen,
Bredgade 64, 3.

Pastor Cay Benzou,
Nørrebrogade 27, 3.

Pastor Knud Ballin,
Frederikssundsvej 225.

Frk. Angela Osterhammel,
Australiensvej 32, 4.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa

Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Holrup 3385 og 3413x

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

D. K. K. F.

Mandag den 3. Dec. Kl. 19,30 i den røde Sal i Stenosgade afholdes Adventsaften. Pater Dorn taler, og Kerckhoff-Koret fra Roskilde synger. Fælles Kaffebord. Alt inklusive Kr. 1,75. Tilmeldelse inden 1. Dec. paa Telefon Eva 35220 mellem Kl. 12—14 og Vester 1665x fra Kl. 17—19. Mød selv og tag Ægtefælle eller Bekendte med.

Ved Generalforsamlingen efter Landsmødet 11. Nov. konstituerede Styrelsen sig saaledes:

Fru M. A. Kerckhoffs Formand, Frøken G. Frimundt Næstformand, Frøken M. Lehmann-Jensen Kasserer for Forbundet. Frøken Lindberg-Brand Kasserer for Trørød, Frøken E. Hansen Sekretær, Fru Munthe Repræsentant for Jylland, Fru Filus Larsen Repræsentant for Fyn, Fru Karen Plovgaard, Fru D. Schmidt, Frøken May Kasserer for Fondet.

**Husk Julemarkedet
i Stenosgade Søndag den
2. December**

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Hellig Frans' 3. Orden

Søndag 25. Nov. Kl. 15 Møde i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

St. Ansgars kirke

Søndag 25. nov. kl. 17: Fællesandagt med prædiken: »Kristus, historiens midtpunkt«.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Fundet

En rosenkrans m. kantede, hvide perler er fundet 1. nov. på Katolsk vestre kirkegård. Kan afhentes på kirkegårdens kontor.

Aalborg

ERIK SØRENSEN

KASTETVEJ 30

1. KL.s SKOTØJSREPARATION

LEVERANDØR TIL DE KATOLISKE INSTITUTIONER

Aroma

KASTETVEJ 44

Telefon 9693

Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa

Mia Isbaren

Hj. af Ryesgade og Kastetvej

1. KL.s IS og KONFEKTUR

Ulmer Vernerisen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillianer-Klinikken

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. Pers Efterfølger

Aut. Vand-, Gas- og Blikkerlagermestre

Sanitet - Centralvarme

Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Cykleforretningen Perfect

Kastetvej 43 . Tlf. 4251

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

K. Sørensen

Kastetvej 22 . Tlf. 3000

Blomster og Kranse

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

A. Hoffmann

Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias
Christensen
TELF: 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import

Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Nikolaj Christensen

Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812

Viktualier . Delikatesser

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

P. Krebs

Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udlærer Arb. v Kamillianerklinikken

Holbæk

Axel Smith

EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER

Smedelundsgade 1 . Telf. 136

Leverandør til de katolske Institutioner

Alt i Bandager & Sygeplejeartikler

Holbæk Materialhandel

Telefon 32

Kaj Andersen

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Gør Deres Indkøb i

Frugt- og Blomsterforretningen

»ROSEN«

Rosen 1

Tlf. 476

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Harald Olsen

Gjærmester

Ahlgade 70 . Telefon 1137

Rullegardiner - Rammer

Gardinætønger - Billeder

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51

Lev. til de kat. Institutioner

Kolonial

Viktualie

Manufaktur

Isenkram

- billigst med det bedste

Holbæk Brugsforening

Telefon 10

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

A. P. Pedersen

Murermester

Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen

Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial - Delikatesser

Algade 28 . Telefon 849

Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A-S

Algade 54 - Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning

Elektrisk Lys og Kraft

Algade . Telefon 365

Lev. til den katolske Menighed

Ny Proces i Ungarn?

Denne Gang gælder det Mindszenty's Efterfølger i Veszprem

Ifølge Meddelelser, der er indløbet til Rom, regner man i den ungarske Hovedstad med, at der inden længe vil blive indledt en ny Proces, denne Gang mod Biskoppen af Veszprem, Mgr. Badalik. Biskop Badalik, der holdes i streng Husarrest, beskyldes for ikke at have overholdt Overenskomsten af Juli i Aar loyalt. Enkeltheder i Anklagerne gaar ud paa, at han har modsat sig Udnævnelsen af de »patriotiske Præster« Mathé Janos til Generalvikar i Veszprem og Tersztenyak Laszla til Kansler for samme Ordinariat og udtaler endvidere, at han ikke har støttet Regeringen i dens landøkonomiske Aktion ved ikke at opfordre Bønderne til at aflevere Korn samt at han ikke har paalagt Præsterne i hans Bispedømme til gennem Prædiken og Sjælesorg at støtte Regeringens landøkonomiske Planer. Endelig bebrejdes det Biskop Badalik — i Lighed med hvad der bebrejdedes Kardinal Mindszenty og Ærkebiskop Grösz — at han har haft »Forbindelse med Agenter fra den amerikanske Imperialisme«. — Biskop Badalik er 61 Aar, tilhører Dominikanerordenen og har været Biskop af Veszprem siden 1949. (CND)

URBI ET ORBI

Tiltagende kristenfjendtlig Udvikling i Ægypten

I Forbindelse med den politiske Situations Udvikling i Ægypten i de seneste Uger kan man konstatere en tiltagende kristenfjendtlig Holdning i islamitiske Kredse, meddeler den pavelige Missionscentral i Rom. Det er i de overvejende kristne Bydele i Cairo kommet til muhammedanske Demonstrationer, hvor der bl. a. fremsættes Paroled som »Slut med Korset i Ægypten« eller »kun een Religion i Ægypten: Islam«. Maroniterkirken samt Maroniterkollegiet er blevet bombarderet med Sten, hvorved der knustes et stort Antal Ruder. Et Forsøg paa at stikke Ild paa Bygningen mislykkedes. Der har ogsaa været rettet en Demonstration mod den ortodokse Katedral, men ved denne Lejlighed splittede Politiet Demonstranterne. Den ægyptiske Indenrigsminister har officielt misbilliget Demonstrationerne og udstedt et Demonstrationsforbud. Det formodes, at de bekendte (og berygtede) »Moslem-Broderskab« staar bag Demonstrationerne. (CND)

Vatikanets ny Radio i Drift inden længe

Philips-Værkerne i Hilversum fuldført Fremstillingen af den ny Kw-Kortbølgesender, som de hollandske Katolikker har skænket Pave. Ifølge sagkyndig Udtalelse vil det ve en af Verdens mest fremragende tekniske Indretninger. Sendeanlædet har en samlet Vægt paa 125 T bliver i Begyndelsen af Decen transporteret til Rom paa 7 af de landske Jernbaners Specialwago Stationen vil formentlig kunne tag Brug i Begyndelsen af 1952. (KI)

Plojhar paa Krigsstien igen

I en Tale i det czekiske Parlament rettede Sundhedsminister Plojhar nylig paany en Række skarpe Angreb paa Vatikanet og øvede voldsom Kritik mod Pius XII's Skrivelse til czekiske Episkopat. Plojhar tog bl. paany den Paastand op, at »de vige Imperialister betjener sig af Kirken for at opnaa deres Interesser. Vatikanet har nedværdiget sig til at blive Imperialismens Haandlange

Radio Vaticana konstaterer i Anledning, at den frafaldne Pave Plojhar dermed paany har bevestiget hans Brud med Kirken er defint og at han er villig til at tjene Amdelen med Liv og Sjæl. (KIPA)

Alverdens Sportsjournalister hos Paven

Den Hellige Fader om Sporten

Den Hellige Fader modtog i Lørdags Deltagerne i den internationale Sportspresses Kongres og gav ved denne Lejlighed i en Tale en Fremstilling af Kirkens Opfattelse af Sportens Opgaver og Grænser. Han understregede med Eftertryk, at Sporten aldrig kunde blive det vigtigste i Livet, men maatte bidrage sin Part til Menneskets Fuldkommengørelse. Sporten skal være Rekreation og Afspænding. Men paa langt Sigt vil det fælles bedste lide under det, dersom Sporten eventuelt kommer til at spille den afgørende Rolle i Personlighedsdannelsen og derved kommer til at gribe forstyrrende ind i det daglige Arbejde. Kirken hilser med virkelig Tilfredshed, at dens Børn om Søndagen fornyer sig ude i den fri Natur, ikke mindst fordi en Bybefolkning har haardt Brug for den Afspænding; men det maa ikke ske paa Bekostning af Opfyldelsen af Søndagspligten, thi Søndag er nu engang Herrens Dag. Den Hellige Fader kom til Slut ind paa Sportens Betydning som opdragende Faktor og sluttede sin Tale til Journalisterne med Apostlen Pauli Ord fra Korintherbrevet: »Mange stræber efter Prisen, men en opnaar den.« (KIPA)

Nordens mest moderne Kirke

Den apostoliske Vikar i Sverige, Biskop Erik Müller, indviede forleden Krist Konges Kirken i Göteborg. Den nye Kirke, der har været under Opførelse siden 1938, er en af de mest moderne og smukkeste Kirkebygninger i hele Skandinavien. Den store Krist Konge-Mosaik over Højalteret er en Gave fra Paven til Sveriges Katolikker. (CND)

Vatikanets Haver har faaet en en Seværdighed: en pragtfuld Kornørn af meget sjælden Art. Det er gammel Tradition, at der altid findes en eller to Kongeørne i Vatikanets Ver. Den nyankomne Ørn kommer Omraadet ved Gran Sasso. (KIPA)

Omkring en Pavetale

(Sluttes fra Forsiden)

Nutildags med Blodbanker, Penicillin og lignende Medikamenter, i god Anæstetik og kompetent Kirke er Kejsersnittet blevet næsten lige sikkert som Fjernelsen af en Blottarm.

I det sidste Tiaar har Indførelse godt Svangerskabstilsyn gjort det muligt for Fødselslægen at planlægge kontrollere Plejen af de vorde Mødre saaledes, at praktisk talt Indikationer for Afslutning af Svangerskabet en efter en er ryddet Vejen. Dette kan ses ved at kaste Blik paa Listen over Indikationer saakaldt terapeutisk Abort i visse skabelige Haandbøger fra før 1938.

Der er stadig overordentlig sjældne Tilfælde, saasom af kronisk Nyrgetændelse under Svangerskab, hvor deres Helbred synes at forværres der Svangerskabet. Med yderligere Forskninger vil ogsaa denne sygdoms medicinske Indikation blive fjernet

Katolsk

2. Deceंबर 1951

99. Aargang

Nr. 48

Ugeblad

Hyrdebrevet om
Salmebogen

Helgenkanonisationer

Breve fra Læserne

»Osservatore« og
Fatima-Underet

Pavelig Hjælp til de
nødstedte i Poomraadet

Det var Tidens Fylde —
Romerrigets Fred hvilede over Verden
Augustus, hans Senat og hans Konsuler,
Hans Provinser og hans Folkeslag,
Hans Legioner og hans Hjælpekilder,
Hans romerske Borgere og hans Forbundsfæller,
Hans Grækere og deres Lærdom,
Hans frie Mænd og deres Slaver,
Hans Digttere, som besang Tusindaarsriget —

Det var Tidens Fylde —
De gamle Religioner laa for Døden,
Nye Guder fordrev de gamle,
Den gamle Livsvisdom lød tom og hul,
Nye Drømme indtog deres Plads,
Deres Moral var død,
Og ingen opstod for at tage dens Plads.
Platon havde forudset det,
Aristoteles havde banet Vej.

Sveriges aldrende Biskop, Mgr. Erik Müller, har i den sidste Tid indviet ikke mindre end to ny Kirker, Göteborg og Eskilstuna. Ovenfor læser Biskop Müller Indvielsesmes- sen i Eskilstuna.

TIDENS FYLDE

Det var Tidens Fylde —
Verden længtes efter at genfødes,
Den rakte ud efter Østens Mysterier,
Den lærte om frelsende Guder,
Om en, der skulde komme,
Den oprejste Altre for den ukendte Gud,
Den sang hans ukendte Lov,
Den drømte om det, der skulde blive til.

Det var Tidens Fylde —
Det udvalgte Folk var løbet sin Bane,
Abrahams og Israels Børn,
Moses' og Profeternes Børn,
Davids Børn,
I Landflygtighed og hjemvendt,
Død og genopstanden,
Jerusalem ødelagt og genopbygget,
Templet rejst paany,
Palæstina atter deres eget,
Til Trods for det romerske Aag,
Til Trods for Herodes.

Det var Tidens Fylde —
For ham, der vilde fødes af en Jomfru,
Vilde fødes i Bethlehem i Juda,
Vilde være af Davids Hus
Og dog vilde være Guds Søn,
Han, som vilde være Emmanuel, Gud med os,
Vilde være vor Retfærds Gud,
Vilde være den store Raadgiver,
Vilde være den mægtige Gud,
Den kommende Verdens Fader,
Fredens Fyrste,
Paa hvem Helligaanden vilde hvile,
Og som vilde dømme sit Folk,
Vilde grundlægge sit universelle Rige,
Vilde være Præst, Offer, Midler,
Og hvis Død vilde være Dagens Gry.

I Himle, nedsend eders Dug fra oven,
Og Skyerne nedregne den retfærdige!
Jorden aabne sig
Og lade Frelseren fremspire!

Efter Ærkebiskop Goodier S.J.

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

F. Christensen

Aut. Oas-Vand- og Sanitetmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentakirken og Skolen

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 8270

A.D.B.s

Expres-Lakfernis i røde Dunke

Bonevoks i røde Daaser

Gulv-Renolin (flydende Bonevox)

— giver de flotteste Gulve!

Enefabrikanter: A. D. Burcharth & Søn . Kolding

Lak-, Fernis- og Farvefabriker . Grdl. 1861

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Rønne

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres indkøb i

Skotøjsmessen

v/ Ib Jensen

Slagtergade 1 - Telf. 295

Leverandør til de katolske institutioner

KOLONIAL - VIN - DELIKATESSER

Telefon Rønne 169

Kaj Nielsen (Købmandsgaarden)

St. Torv 6

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Lunds Ligkistemagasin

Alt vedr. Begravelser ordnes

Østergade 43

Tlf. 644

H. P. RØNNE

Guld - Sølv — Ure & Brilller

L. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Alfred Th. Haagensen

JUVELER, GULDSEMED og GRAVØR

ST. TORV 8 . TLF. 270

Akts. Bornholms

Kul-Import

L. Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

DEN KATOLSKE SALME- OG BØNNEBOG

Kære Kristne —

Blandt tilhængerne af de forskellige religioner er der ingen, for hvem Gudshuset indtager så betydningsfuld en plads i hele den menneskelige tilværelse, ikke blot ved livets og årets store højtider, men også i hverdagslivet, som for os katolikker.

Det skyldes den daglige messe, selve korsofrets daglige ublodige fornyelse på de katolske altre. Hvad der sker ude i verden af epokegørende sensationer, lige fra verdenspolitiske omvæltninger til det menneskelige snilles sejre over naturens kræfter, betyder det alt sammen så forsvindende lidt i sammenligning med det guddommeligt store, der foregår hver morgen i selv de mindste og fattigste katolske kirker.

Disse kirker binder os også med Sakramenternes bånd. Ikke blot ved mindet om, at det var her, vi som spæde blev Guds børn i den allermest reelle forstand, fordi vi i dåben blev delagtiggjort i Guds egen natur, at det var her, vi som børn i konfirmationen blev styrket til livets kristne pilgrimsfærd, her vi i præstevielsens eller ægteskabets sakramente afgav løfter for hele vort liv og modtog den kraft fra det Høje, som alene gør så store og krævende løfter mulige at holde — men først og fremmest, fordi det er her i kirken, vi atter og atter modtager de to sakramenter, bodens og altrets, miskundhedens og kærlighedens sakramenter, som fra de unge år til vor sidste jordiske dag hegner vor kristne færd gennem livet.

Og endnu er alt ikke sagt! Vore kirker er stedet for Frelserens stadiige, reelle og levende nærværelse i den hellige hosties skikkelse. Derfor er de stedet, hvor selv de ensomste og ulykkeligste mennesker er sammen med en ven som ingen anden, en ven, som altid er forstående, aldrig trættet, altid rig på råd.

Mere endnu end dette er vore kirker! Vort fællesskab i menigheden har sit centrum der. Så nyttig menigheds-salen er, så gavnligt det er, hvad netop vore dage oplever, at katolske hjem åbner sig og danner virksomme og inspirerende små celler i menighedslivet, er det dog i kirken, at menigheden bliver en menighed. Her vokser et fællesskab frem, ikke blot af sine sakramentale rødder, men også gennem den fælles bøn, den fælles sang, der samler alle om de samme

tanker og til samme mål for deres stræben.

Til alt dette, lige fra den hellige messe, gennem sakramenternes riter og til vore andagters salmer og vekselbønner, foreligger der en litteratur, som ikke blot er en rig kulturarv, men ved siden af den hellige skrift vor uundværlige vejledning i livet. Det er en uhyre vigtig opgave for Kirken at fremlægge denne litteratur for de troende, således at den ikke blot er tilgængelig for præster og enkelte andre, men findes i hvermands hånd.

Vel er messens ord formet af fjerneste stægters troende i et sprog, der ikke hører nutidens hverdag til, men i oversættelse er det kun et fåtal, der ikke kan følge disse ord, og dag efter dag gennem årene fordybe sig i dem og af dem lære livets vigtigste kunst: Kunsten at bede.

Ingen prædiken om sakramenternes rigdomme og ingen digters skildring af deres plads i kristenlivet giver samme udbytte som granskningen af selve de ord, hvormed Kirken meddeler dem og i de ledsagende bønner udtrykker sine forhåbninger og sin taknemlighed.

Vore salmer hører med i denne litteratur. De er opstået i et enkelt menneskes digtersind, men de er blevet vort kristne fællesje, fordi de på lykkelig vis gav vore fælles tanker næle. Og årenes gang har gjort dem til mere end lykkelige udtryk for tanker og stemninger, der griber kristne sind. De er blevet beriget af alle de minder i vort private liv, i menighedens og folkets liv, der har lagt gyl-den glans over dem.

Det samme gælder de bønner, som atter og atter har ligget på vore læber, ganske særligt dem, vi bad sammen med andre. Måske er de ikke alle mesterværker i sproglig form. Men ikke for intet har Kirken lært os dem, og deres ord dukker atter og atter frem for vor bevidsthed med et følge så stort af erindringer fra vore bedste stunder, både de lyse og de mørke, at de er blevet vor umistelige, dyrebare kristne arv.

Lige fra bogtrykkerkunstens første dage har det ligget Kirken på hjerte at gøre de troende delagtig i al denne kristne litteratur, som tillige er af en så umiddelbar praktisk betydning for vort liv i Kirken og med Kirken. Næppe havde vi for hundrede år siden fået trosfriheden tilbage her i

Danmark, før man som noget af det først fornødne fik danske salme- og bønnebøger trykt for vort lands katolikker. Ingen andre af vore katolske bøger er i årenes løb solgt i så store oplag, og nye optryk og nye udgaver har med korte mellemrum måtte besørges i trykken, thi ingen andre bøger i gode katolikkers eje bliver brugt mere og ligefrem slidt op til sidste blad.

I 1944 gjorde vi så et forsøg, som vi ventede os meget af. Det år udgav vi SØNDAGSMESSEBOGEN. Det var et forsøg på i et enkelt bind at give de katolske menigheder i Danmark en bog, der rummede alt, hvad kirkegængerne havde brug for, hvad enten kirkebesøget gjaldt søndagsmessen, eftermiddagsandagten, modtagelsen af et af sakramenterne, eller man kom til kirken for derfra at følge en af sine kære til graven. Mange katolikker er ikke i stand til at skaffe sig et helt bibliotek af bønne- og andagtsbøger, men disse ting, messens tekster, ordene og tonerne fra Kirkens gamle sang, vore danske salmer, ritualerne ved sakramenternes meddelelse og de bønner, vi i fællig beder til kirkeårets skiftende dage, all dette forekom os at være så uundværlige for enhver katolik, at man måtte samle det i en enkelt bog, som alle gode kræfter ville arbejde på at lægge i hver eneste katoliks hånd.

De forløbne år har bevist SØNDAGSMESSEBOGEN's værdi. Denne bog har i høj grad bidraget til, at katolikker landet over med største forståelse og rigere udbytte har kunnet deltage i det liv, der udfolder sig inden for Kirkens vægge. Med glæde har vi således kunnet se, at der rundt om i menighederne synges mere gregoriansk sang end før. Det har betydet store fremskridt for menighedens aktive deltagelse i messen. Vekselbønnen har fået større plads i eftermiddags-andagterne, og i meget andet kristeligt liv har denne bog ligeledes sat sine spor gennem de syv år, hvor den hurtigt blev udsolgt og allerede længe har trængt til en afløser.

Det var ikke muligt blot at genoptrykke bogen. På en række områder er der sket en udvikling, som gjorde en omarbejdelse ønskelig. Den voksende glæde for den gregorianske sang havde vakt ønsket om optagelse af endnu flere latinske tekster med deres gamle melodier. Desuden har i de mellemliggende år en række menigheder med stor tilslutning oplaget den skik at synge Kirkens gamle aftenbøn, komplet, til samme melodier som det latinske komplet. Det har betydet, at der er opstået et ønske om endnu flere danske tekster til gregoriansk melodi. Hvad de danske salmer angår har det været rigtigt at imødekomme ønskerne om at følge eksemplet fra f. eks. Norge, Sverige, Svejts, Tyskland og flere andre lande og optage salmer, i hvilke nogle af vort lands store digtere har givet udtryk for en tro, som er arvegods fra Danmarks katolske fortid. Ritualerne er blevet ændret i nogle enkelt-heder for at bringe dem i overensstemmelse med den ritusform, som

Rom har godkendt for andre europæiske lande. Og endelig har bønnebogen søgt at imødekomme et eenstemmigt ønske fra alle egne af landet om et rigere udvalg af bønner, ganske særligt vekselbønner, til brug ved eftermiddagsandagterne.

All dette har ikke kunnet undgå at forøge bogens omfang. Da der samtidig må forudses snarlige bestemmelser fra Rom angående forskellige ændringer i messebogen, vil en nyudgivelse af denne blive nødvendig senere og kan ikke foretages nu. Derfor bliver den bog, som nu forelægges vore menigheder, en SALME- og BØNNEBOG.

Det er med store forventninger, at vi giver vore menigheder denne bog i hænde. Den er frugten af et meget

stort arbejde, hvis hovedformål har været at bidrage til endnu større glæde ved og udbytte af den kirkegang, der er så karakteristisk for katolikker, at vi med rette taler om kirken som vort »andet hjem«. Det er sikkert, at denne bog vil kunne opfylde sit høje formål og bidrage til, at vore Gudshuse i endnu højere grad genlyder af den lovsang til Herren, der er Gudsbornenes kendelegn. Måtte bogen blive modtaget med glæde og benyttet med flid, og måtte Guds velsignelse følge dens gang ud blandt Danmarks katolikker.

St. Ansgars kirke.

✠ Theodor Suhr,
apostolisk vikar.

Kanoniserer Kirken for mange Italienerne?

Med den franske Nonne Maria Viktoria Theresia Couder's Beatifikation 4. November afsluttede Aarets Helgen- og Saligkaaringshøjtideligheder i St. Peter: 5 nye Salige og 5 nye Helgener blev i 1951 indført i Kirkens Helgenfortegnelse. Midt i en Periode, hvor Kirken forfølges med en ukuelig Energi, ønsker den at vise os Hensigten med det kristne Liv. Kirken lever og udfolder sig her paa Jorden, men dens inderste Hemmelighed er dog Kronen i det hinsides -- med andre Ord Vor Herres Ord om igen: »Mit Rige er ikke af denne Verden, men i denne Verden.«

Under Deltagelse af adskillige Tusinde Mennesker og talrige Pilgrims- tog fra Frankrig fejredes Aarets sidste Saligkaaring i St. Peter. Ogsaa Eftermiddagshøjtideligheden, der overværedes af den Hellige Fader, frembød det sædvanlige, straalende Billede.

Blandt de Skikkelser, som i Aarets Løb er blevet enten helgen- eller saligkaarede, er der de mest forskelligartede »Typer«, om man maa benytte sig af dette Udtryk. De repræsenterer

ogsaa de mest forskelligartede Stænder. En Pave, flere Biskopper, Ordens- søstre og Ordenspræster. Der var blandt dem saadanne, hvis Minde for længst er gaaet i Glemme, men der var ogsaa enkelte, som f. Eks. Pave Pius X, hvem man husker tydeligt den Dag i Dag. Naar Kirken aabner sin Helgenfortegnelse for at føre nye Navne ind i den, saa spørger den ikke efter Alder eller Nation eller Tid eller Stand. All dette eksisterer ikke for den. Kirken staar i saadan et Øjeblik faktisk uden for Tid og Sted, den tænker blot paa eet: paa de paagældende Menneskers heroiske Dyder, som gør dem skikkeligt til at virke som et Tegn fra Himlen!

Man præsenteres ofte for den Paa- stand, at der helgenkaares alt for mange Italiener og Franskmænd, i det hele taget for mange Mennesker fra den latinsk-romerske Verden. Her- til maa man svare: Kirken er univ- ersel og dens Helgener tilhører hele Kirken. Men man kan ogsaa sige: Bortset fra den historiske Udvikling -- ogsaa den maa tages i Betragt- ning, da Guds Rige er i denne Ver-

den -- ligger der frem for alt en Be- grundelse i Forskellen mellem den germanske og den latinske Mentalitet, hvorfor der kommer færre »officielt helgenkaarede« Skikkelser fra »Norden«. Nordeuropæeren staar til og ofte selv en eventuel Helgenkaarings- proces i Vejen ved at være overkri- tisk overfor mulige Kandidater, saa at disses »Proces« ikke engang naar frem til Rom. Kirken er idag meget streng med Hensyn til Salig- og Hel- genkaaringsprocesserne, saa den kri- tiske Rationalisme behøver ikke at nære Bekymring for at man »lukker det ene Øje« til Skade for Kirken

Sæsonens kære Gæster

Adventskalenderen. St. Ansgars For- lag har udsendt sin kendte Advents- kalender, denne Gang signeret Ulla S., men iøvrigt i den kendte Stil og de kendte Farver. Systemet bestaar jo i et Billede paa hvilket man hver Dag fra 7. til 24. December klæber en Fi- gur, der udklippes og klistres paa nærmere anvist Sted. Saa har man til sidst et nydeligt Julebillede med alt fra Behudelsen til Julenat og søde smaa Dyr dekorativt indføjjet i Hel- heden. Saa velgørende, at der i Over- daadigheden af Kalenderen med Moti- ver fra Nissernes Færdene i Tivoli m. fl. Steder, dog er en enkelt, der beskæftiger sig med den virkelige Jul. Det er ikke langt fra, at Folk siger: »Religiøse Julekort og Julesager, det maa man henvende sig i en katolsk Boghandel for at faa.«

Lommekalenderen 1952. Som sæd- vantligt udgivet af D.K.K.F. og redige- ret af Frk. Ulla Andersen. Foruden Boglisten med ogsaa Aarets nye ka- tolske Bøger, Adressefortegnelsen for hele Vikariatet, praktiske Vink »fra Daab til Død« m. m. bydes der ogsaa paa en Nyhed, en a jourført Præste- fortegnelse, der vil være til Hjælp for mange. Vi gentager, hvad vi siger hvert Aar: denne Bog er for et aktivt Menneske lige saa uundværlig som den Lomme, den er beregnet til at ligge i. Hvis man i Aarets Løb aab- nede sin Bibel saa til som sin Lom- mekalender, vilde man snart blive bil- belstærkt.

DEN MODERNE VIDENSKAB OG GUDSBEVISET

Betydningsfuld Pavetale til Medlemmerne af det pavelige Videnskabernes Akademi

Den Hellige Fader modtog sidste Torsdag ved en Audiens i Konsistorie- salen Medlemmerne af det pavelige Videnskabernes Akademi, som er samlet i Rom i Anledning af den »Mikroseismiske Studieuge«. Samme Dag fejredes 348-Aarsdagen for Aka- demiets Grundlæggelse og 15-Aarsda- gen for dets Genoprettelse under Pave Pius XI. -- Berømte Videnskabsmænd fra 20 Nationer, deriblandt ogsaa Danmark, er Medlemmer af Akade- miet.

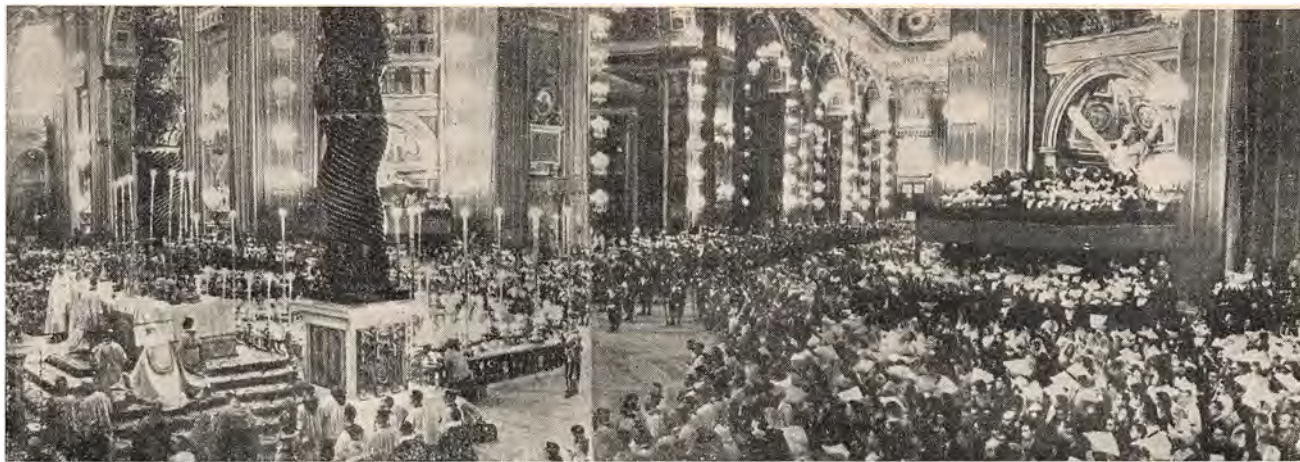
I sin Tale kom den Hellige Fader til at tale om Gudsbeviset, saaledes som det indeholdes i de filosofiske

Argumenter. Den sande Videnskab er ikke til Sinds at ville skille sig fra en Verden, der nu som før gaar tilbage til det filosofiske Gudsbevis. Den mo- derne Videnskab har ved at udbyde Viden om den hensigtsmæssige Or- den i Kosmos ydet Gudsbeviset vær- difulde Tjenester. Erkendelsen af For- anderlighed i saavel Makrokosmos som Mikrokosmos har stadig gjort større Fremskridt og er konstateret saavel i den elektroniske Sfære som i Atom- spaltningen.

Udnyttelsen af denne Erkendelse til fredelige Formaal er uden Tvivl vort Aarhundredes store Fortjeneste, naar blot den paa den praktiske Fysiks Om- raader kan udgøre et første Skridt. Ogsaa Atomkernen er til syvende og sidst underkastet samme Foranderlig- hedens Love som de mindre stabile vanlige kemiske Forbindelser.

(CND)

selv. Man kan ikke fortænke Italienerne og Franskmandene i, at de gaar ind for deres helgenagtige Forfædre, som til en vis Grad faktisk ogsaa levede i en langt større barnlig-tillidsfuld Forbindelse med Gud end vi idag af 1951. Men forøvrigt er Titlen »salig« eller »hellig« ikke en Art Udmærkelse, som Kirken giver en Nations eller et Folks Salige og Helgener. Kirken er de troendes Rige, hvis Omraade er hele Jorden og hvis Hjem er Himlen, hvor der iøvrigt Side om Side med de »bøgførte« Salige og Helgener er beredt en Bolig for alle dem, der gjorde Alvor af deres Kristenliv. Ellers vilde Himlen jo være alt for lille og — hvem ved — maaske alt for »kedelig« for Evigheden. Men lad os lige engang med menneskelige Øjne se paa Sagen.

Man har i den nyeste Tid søgt at skelne mellem Helgener, der havde faaet en bestemt Mission af Gud til Betydning for hele Kirken eller for en bestemt Epoke i Historien og saadanne, som slet og ret gik Hverdagslivets Vej. Man har ogsaa formuleret denne Forskel saaledes: der gives Helgener, som fra første Færd af (altsaa fra Gud selv) har faaet betroet en Opgave af Gud, nemlig de store, fremragende Helgener, og der gives Helgener, som er vokset sig store og som — lutrede i Livets Plager — sluttelig naaede frem til Maalet. At der gives Helgener, som Benedikt, Augustin, Dominikus, Frans, ja overhovedet alle de store Ordensstiftere lige til den mest forborgne Skikkelse som Therese af Jesusbarnet eller Maria Goretti, som hver især havde en Mission og regnes blandt de »store Helgener« det er en Selvfølge; men stort set er en saadan Skelnen en overflødig Analyse-ning af Hellighedsbegrebet, som dog til syvende og sidst er et Naadens Mysterium. Man gør afgjort bedst i ikke at analysere Guds Naade. Naadens Rige er ikke en kemisk Fabrik og kan ikke gøres til Genstand for Spektralanalyse. Guds Naade blæser hvor den vil og naar den vil. Og at de forskellige Søstersamfundets Medlemmer meget gerne ser deres respektive Ordensstiftere hævet til den højeste kirkelige Ære, det kan man vel heller ikke fortænke dem i?

Gud er stor, og det hinsides er paa saa mange Maader ved hans Almagt

og ad Naadens Veje forbundet med det jordiske Liv, at vi kun kan glæde os derover. Med hver ny Helgen aabenbares Guds Naade paa en ny Maade, som nu f. Eks. hos den nye salige Maria Theresia Couderc: ad de mest slyngede Veje, der ofte syntes ganske ufarbare, var hun kaldet til at indgyde Kirkens Excercitier nyt Liv. Og paa Baggrund af Verdenskongressen for det katolske Lægapostolat forekommer det os ganske naturligt.

Kanonisationshøjtidelighed i St. Peter.

Var hun end Ordenssøster, saa skabte hun dog et apostolisk Virkefelt blandt Kvinderne udenfor Klostermurene, der ellers kun var Præstestanden til Del. Og Kirken siger Ja dertil. Men iøvrigt sætter man vel bedst ovenover hele Spørgsmaalet om Helgen- og Hellighedsbegrebet Skriftens eget Ord: Guds Tanker er ikke Menneskets Tanker. B. A.

Ikke de gamle, men de kloge - af Bernard Basset S. J.

Da Kontrolløren kom for at se Billetterne, kunde Mrs. Carew umuligt finde sin, skønt hun virkelig havde gemt den paa saadant et sikkert Sted. Alle hendes Smaapenge rullede paa Gulvet, mens hun rodede sin Taske igennem, og hendes Paraply og Posen med de smaa Kammerjunkere til Alice gik samme Vej. Kontrolløren samlede godmodig Sagerne op, for der var næsten ingen Passagerer, og imens fik hun Tid til at søge efter Billetten igen paa alle mulige og umulige Steder, — og der laa den saamænd i hendes Bønehøg. »Jeg vidste jo, at jeg havde den!« sagde hun triumferende, og Kontrolløren, som havde hørt den Bemærkning Hundreder af Gange før, smilede, satte en Blyantstreg paa Billetten, nikkede til Konduktøren og forsvandt.

Mrs. Carew satte sig til Rette, ordnede sine Pakkenelliker, følte efter, om Tvebakkerne var nogenlunde hele og talte sine Smaaskillinger, skønt hun ikke anede, hvormange der egentlig skulde være. Da hun omsider var færdig, opdagede hun, at Konduktøren stod foran hende med et lille Billede i Haanden.

»Det er vist Deres?« sagde han og saa lidt flov ud. Det var Mrs. Carews, for det var jo Billedet af den gode Hyrde, som hun havde lagt som Mærke ved Dagens Evangelium.

»Ih, ja,« sagde hun og tog det ivrigt. Saa huskede hun paa Konduktøren og viste ham det. »Se rigtig paa det,« sagde hun, »er det ikke et kønt Billede af Vor Herre?«

Hvis Bussen pludselig havde vist sig at være fuld af Djævle, kunde Manden ikke have set mere forvildet ud; men nu var den tom — ogsaa for andre Mennesker end Mrs. Carew, og derfor kunde han ikke undslippe. Hun betragtede ham, mens han saa paa Billedet, og saa tog hun Billedet og betragtede det, mens han saa paa hende, og saa gav hun ham det igen.

»Jo, det er saamænd majet pænt,« sagde han, »men det er nu ellers ikke noget, som at der har nogen Interesse for mig; jeg bryder mig ikke om Kærke og den Slags.«

Mrs. Carews venlige Ansigt blev alvorligt, og Konduktøren, som virkelig var en flink ung Fyr, tilføjede: »Jeg er jo osse ung. Kærken er mere for de ældre. Vi unge ser mest paa det praktiske.«

»Ja, I unge er praktiske — men ikke nok,« smilede Mrs. Carew. »Det er sandt nok, at gamle Folk gaar lettere i Kirke end unge, men det viser, hvor nødvendig Religionen er. Vi gamle ved, hvad det er, vi nærmer os, det ved I unge ikke. I og for sig er det ikke de gamle, men de kloge, som gaar i Kirke. Men der er bare det ved det, at man bliver klogere med Aarene. Derfor er det netop et godt Bevis for Religionens Sandhed, at de, som ved alt om Livet, gaar i Kirke. Man skal have Erfaringer for at blive virkelig klog. Jeg siger til min yngste Datter, at hun skal lade være med at holde Brødet og Kniven, saa hun skærer ind imod sig selv. Tror De, hun bryder sig om, hvad jeg siger? Selv-

følgelig gør hun ikke det. Hun synes, hendes Manér er den mest praktiske, ligesom jeg ogsaa gjorde det engang, og saa skærer hun sin Tømmefinger omtrent af, — akkurat som jeg ogsaa gjorde engang. Livet ligner Busturene her i London. Nogle Busser kører kun en kort Strækning, nogle en lang;

nogle er altid fulde, nogle kører meget sjældent: man skal vide god Besked med Køreplanen for at komme lige derhen, hvor man skal. Livet er saadan en lang Tur, og vi gamle har fundet ud af, at Kirken er den eneste Bus, som kører helt ud til Endestationen.»

Mrs. Carew rejste sig og samlede sine Sager sammen. »Nu er vi ved Oratorianernes Kirke, ikke?«

Konduktøren sprang af og hjalp hende sikkert ned; saa sprang han paa igen og skulde lige til at ringe Afgang; men pludselig stod han paany ved Siden af hende. »Her er Deres Billede!« sagde han. »Det havde jeg nær glemt.«

»Behold De bare det,« svarede hun. »De bliver ogsaa gammel en Dag, og saa husker De nok paa, hvad jeg har sagt. Vi bliver gamle og svage, men Gud er altid den samme, og han tager imod os ved Endestationen og hjælper os godt ud af vores Livs Bus.«

Konduktøren tog til Kasketten, og Bussen satte sig i Gang.

Mrs. Carew stod et Øjeblik og saa efter den; saa tabte hun Posen med Kammerjunkerne igen og fik travlt med at samle dem op. —

(Ved T. Fd.).

En årgang prædikener til alle kirkeårets søndage

328 s. - kr. 15,00

De, der mener, at prædikener nødvendigvis må være kedelige, tager fejl. Hos Pastor Schindler finder man aktualitet, afsky for klicheer, vid og ironi. Man kan chokeres eller gribes — kede sig gør man i hvert fald ikke.

„Katolsk Ugeblad“

Arne Frost-Hansens Forlag

Gælder det rejser?

- da henvend Dem trygt til os. Vi har 30 års erfaring med arrangement af individuelle rejser og selskabsrejser af hvilke kan nævnes de officielle fællesnordiske pilgrimsrejser til Rom 1950.

Vi anbefaler os fremdeles med hæflig og faglig ekspedition af

alle billetter til originalpriser - tog, skib, fly, bus, sovevogn etc. - selskabsrejser - akkordrejser - pilgrimsrejser - skole- og foreningsrejser - kurophold og rekreationsrejser - udvandring - hotelreservationer - passivering, valuta etc.

JØRGENSENS REJSEBUREAU

Jernbanegade 7 . Kbhvn. V . Tlf. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Sigrid Undset

CATERINA AV SIENA

heft. kr. 18,30

indb. i vb. kr. 23,10

Den store norske forfatterinde skrev på denne helgenbiografi i sine sidste leveår og nåede lige at fuldende den før sin død.

H. ASCHEHOUG & Co.

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedavej 17 . Nora 5954

Klùs Eftf.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jærnbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Roskilde

Mønsterbageriet

Olagade 17. Tlf. 1365

anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

Alt i Isanretninger og Desserter

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vieslingegade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Vildt- og Fiskeforretning

ERLAND NIELSEN

Orla Lehmannsgade 2 . Telefon 410
Leverandør til Sct. Maria Hospitalet

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Horsens

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
Lav. til de katolske Institutioner

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langellnie 53 . Telefon 2751
Lav. til de katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telefon 1036
Leverandør til katolik Menighed

Pladsforholdene tillader os kun i yderst reduceret Skikkelse at gengive Indholdet af de mange Breve, som til Stadighed modtages af Redaktionen. Men adskilligt har formentlig videre Interesse, saa Kærnen i Brevet forligner Offentliggørelse. Vi udplukker fra den senere Tids Post:

Paven

... Hvorfor bor Paven i et Palads?
— Er Paven ikke Kristi Stedfortræder her paa Jorden? ... Hvorfor kan alm. Mennesker ikke komme til at tale med Paven?
En Holder af Bladet.

Vor Statsminister kan af praktiske Grunde ikke udføre sine Regerings-handlinger fra sin fynske Gaard, og vi er dog ellers kun 4 Millioner Danske. Paven leder et Kirkesamfund paa over 400 Millioner. Dette nødvendiggør en stor Stab af Medarbejdere og en vis Plads. Personligt lever Paven saa beskedent som en dansk Tjenestemand — Masser af almindelige Mennesker taler med Paven, men 400 Millioner er jo mange, saa et vist System er ikke urimeligt.

»Spanien set fra Danmark«

I Artiklen med denne Overskrift ... hedder det: »Der blev af Francos Folk og hans fremmede Hjælpere begaaet afskyelige Forbrydelser — — « Jeg tillader mig høfligst at forespørge: Hvil-

ke var disse afskyelige Forbrydelser?
J. Sønderup Kristensen, Grejsdalen.

Vi nævner Angreb paa Civilbefolkningen, terroristiske Domme efter summarisk Retsundersøgelse. — Det var, fra begge Sider, et grumt Forspil til den endnu grummere Verdenskrig. Vor Læser har maaske hørt om Nazisterne. Deres Aand og Metoder førte et stort Ord paa Borgerkrigens ene Side, som Kommunisternes Aand og Metoder gjorde det paa den anden Side. Vi bebrejder store Dele af det danske Folk, at de er blinde paa det Øje, der burde kunne se Kommunisternes spanske Meriter. Men vi ønsker ikke heller at tabe Synet paa det andet Øje.

Herald og (eller) Ugeblad

I min Kirke er det fra Prædikestolen lagt os paa Sinde at holde det udmærkede engelske Ugeblad »Catholic Herald«. Hvorfor bliver der ikke talt om Katolsk Ugeblad? ...

Erik Frederiksen.

Besvarelsen af dette Spørgsmaal gaar over vor Forstand. Spørg hellere Prædikanten.

Munken i Bogense

»Nationaltidende« havde 25. ds. en stor Forsidenovelle i Søndagstillæg-

get. Den handlede om Heksefølgelse i Bogense i Aaret 1609. Forfatteren siger et Sted: »i denne den mørkeste Middelalder-tid«, og Tegneren, der har illustreret med et kulørt Kæmpebillede, viser en Munk række et Krucifiks op mod den underskønne Uskyldighed paa Baalet. Har Bladets Redaktion ikke nydt Undervisning i Historie i Folkeskolen?

Else Frandsen, Vanløse.

Tempoet paa en Redaktion kan jo være skadelig for Omtanken. Det pæne Blad giver nok selv en Undskyldning for Brølerne, om ikke af anden Grund saa af Hensyn til Christian IV, der saa uretfærdigt beskyldes for at have tolereret Munke i Bogense.

Frøken Ada Steenberg in memoriam

Den 3. November gik Frøken Steenberg ind til den evige Hvile.

Alle vi, der lærte Frøken Steenberg at kende, mindes hendes stærke, ja brændende Tro og bestandige indre Glæde, som ikke kunde undlade at gøre et dybt Indtryk.

Hun aabnede mine Øjne for den katolske Kirkes uudlømmelige Rigdomme og Naadekilder og viste mig Vejen ved sit fromme Eksempel, men først og sidst ved sin utrættelige Forbøn.

Hun var et Lys, hvis Flamme brændte med en sjælden klar og stærk Glans.

Velsignet være hendes Minde.

Elisabeth Kemp.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Og let om Hjertet slog Philip saa paany Slaaen for.

»Saa meget har jeg vist aldrig nogensinde før løjet paa een Nat!« suk-kede han ved sig selv, idet han gik hen mod Vinduet og saa op mod Bjergryggen, hvor han lige kunde skimte en lille rød Lygte, der langsomt steg højere og højere opad.

»Gud være lovet, nu er de snart ved Maalet!« mumlede han hen for sig. »Den gode Gud tilgiver mig nok alle mine Løgnhistorier!«

14. Kapitel

Brødrene Chartres Tilstaelser havde skæbningsvangre Følger. Thi selv om man ikke havde kunnet opspore nogen Præst i Montbernage, saa havde man til Gengæld haft Held med sig i Poitiers og omkringliggende Flækker. Ogsaa den gamle Frøken Gauffreau, der gik under Navnet »Præstemoderen« i Montbernage samt Søster Ave havde man faaet fat i og slæbt til Trefoldighedsklosteret.

Katolikkernes Harme og Sorg var grænseløs, men paa Grund af den fuldstændige Retsløshed og den bru-

tale Magt maatte man finde sig i det uundgaelige.

Fru Bernard var ved at faa et Hjerteslag, da hun kom hjem og fik Besked om den natlige Husundersøgelse.

»Men Børn dog, hvad har I gjort?« var hendes første Rædselsudbrud. Men Robert saa roligt paa hende og sagde fornuftigt:

»Mor, hvad vilde Du ellers have, at vi skulde have gjort?« Og efter en Stund rystede hun stille paa Hovedet og sagde: »Nej, det var ret. Vor Herre være med jer!« Og ved Middagstid pakkede hun en Kurv med Brød og Pølser og varme Sager, rakte den til Robert og sagde: »Kan Du bringe disse Ting til Domherren. Han trænger sikkert til noget!«

»Ja, Mor, det skal jeg.« svarede Drengen og belavede sig til at gaa. Mor Bernard kaldte ham imidlertid tilbage, tegnede et Kors paa hans Pande og sagde:

»Vor Frue og din Skytshelgen passe godt paa dig!«

»Tak, Mor,« nikkede Drengen og begav sig af Sted.

Lille Marie og Philip var meget overraskede, da Mor gav sig til at bede Rosenkrans med dem straks efter at de havde spist. Det gjorde de jo ellers først om Aftenen i Huset Bernard; om Dagen havde Mor Bernard ikke Tid til det.

Jean Planier var i daarligt Humør, fordi den natlige Eftersøgning i Mont-

bernage ikke havde givet noget Resultat. Coudrin, hvem han lagde saa stor Vægt paa at fange, var altsaa paany sluppet fra ham, og da han saa til og med fik Besked om det natlige Indbrud i Babette Favens Hus, saa blev han helt ude af sig selv. Der var kun een, der kunde have udført det dristige Kup, nemlig »den nederdrægtige og aaleslanke Fyr til Peter Coudrin«, og han rasede hen for sig. Og det var ham ligeledes en Torn i Øjet, at ej heller Domkapitular Monterbeuf var blevet grebet. »Vi har foretaget Razzia paa alle fordægtige Steder i Montbernage,« undskyldte Korporalen sig.

»Og Bønderne har tørret jer rigtig godt,« rasede den frafaldne Præst. »Har I da ikke fundet et eneste Spor, der kunde forekomme mistænkeligt?«

»Noget har vi vel bemærket,« svarede Nationalgardisten. »Vi lagde Mærke til et rødt Lys, der stadig trængte højere og højere paa ad Bjergskraaning. Vi har set det i hvert Fald paa Højde med det store Kors.«

»Det er naturligvis en Sortkjole,« rasede Planier. »Hvorfor fulgte I ikke efter?«

»Jamen, det var jo midt om Natten, Borger Præsident, og saa var det jo ogsaa Uvejrlig!« undskyldte Kommandanten sig.

»I Idioter!« rasede Jean Planier. Eftersøg straks Højdedragene omkring Montbernage ganske nøje og bring mig de Sortkjoler, døde eller levende!«

(Fortsættes.)

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

ADVENT-BOD

Advent ifører sig bodens violette farver, mens søndagene forud mødte iført håbets grønt. Mere end 24 søndage i kirkeåret! indøver vi det kristne håb — nu skal det ikke lægges tilside — men bære frugt, og frugten hedder bod.

Den gamle Adam i os reagerer altid lidt voldsomt mod kravet om bod. Men dette krav kan ikke afvises. Ellers afviser vi selve Kristi forkyndelse: Gør bod og tro på det glade budskab! (Mk. 1, 15). Desto gladere bliver budskabel om Guds rige for os, jo mere energisk vi har vænnet os til at tage imod det i bodens ånd.

p a t e r.

Film

I *Kioto* i Japan har nu konvertitten *Ikeda* grundlagt en filmskole, hvor det er meningen, at undervisningen skal baseres på kristne moralprincipper. Skolen har fået regeringens anerkendelse.

Ikeda vandt for nogle år siden berømmelse på sin film »26 japanske martyrer« — som vi vel nok aldrig kommer til at se her i landet.

Selveste *Tarzan* er blevet katolik. Han (Johnny Weissmüller) døbttes af Kardinal Spellman.

JUMBOS DAGBOG

Man har beklaget sig over, at vor ven *Jumbo* virker noget naiv og umoden. Måske, men man må huske, at *Jumbo* skrev denne dagbog, da han kun var en 15—16 år. »Et rent barn«, ville nogle måske sige — men det er jo som bekendt fra børn og fulde folk, man skal høre sandheden.

Onsdag d. 9. Der var hyggeaften — og ærligt talt, så hyggede Lise, og jeg os rigtig godt! Der var oplæsning (spøgelseshistorier af Robert Hugh-Benson — uh, hvor var de spændende), og næstformanden Jacob spillede på obo. Han spiller faktisk godt. Desværre så det ud til, at bestyrelsen havde forregnet sig med hensyn til programmets længde — i hvert tilfælde fandt man lige pludselig på, at nu skulle vi »singe sammen«. »Den lille grønne« (det er en sangbog) blev uddelt, og i hast undfangede formanden et nummer. Vi måtte starte fire gange, førend vi endelig fandt den rigtige tonehøjde — men ellers gik det nogenlunde. Værre gik det med den næste sang. Det var åbenbart kun formanden, der kunne den — og han sang falsk.

Næh — det var faktisk ikke så godt med den sang. Når man endelig skal synge, må bestyrelsen først omhyggeligt have undersøgt, hvilke sange, medlemmerne kan, og hvor de »ligger«, så at man ikke midt i en sang

Man kan ikke begynde for tidligt

Allerede nu, hvor end ikke juletiden er begyndt, er planlæggelsen af næste års skoler på Øm ved at komme igang.

For første gang står der dog truede skyer over skolerne, idet der er fare for, at de omkringliggende marker vil blive solgt til en anden ungdomsorganisation, hvorved Ømborgens fred vil blive truet. Men da vi lever i den sikre forvisning, at hvis Gud ønsker Ømborgen, vil han også hjælpe os, er der derfor kun eet at gøre foreløbig: nemlig at bede om at alt må blive vendt til det bedste. —

Men disse udsigter kan ikke holde os borte fra at forberede sommeren, og skolerne skal afholdes. De erfaringer, der er gjort, skal drøftes, og nye ideer skal gøres anvendelige, således at lejerne kan tjene deres formål endnu bedre.

Imidlertid består en lejr eller en lederskole som bekendt ikke af ledere alene, der skal også deltagere med. Og hvem skal være deltagere? I, som læser dette blad, og alle de, der ikke læser det!

For at skolerne skal kunne give det fulde udbytte, skulle I derfor arrangere et møde i hver forening, hvor I, der har været med før, fortalte de andre om, hvad det hele var for noget, således at alle i god tid havde forberedt sig til enten at tage til Øm

Vel mødt i...

- Amager:* Lø. 1.: Adventsmøde, pater Roos taler og Nikolaus besøger os. Ti. kl. 20: Bordtennis. On. kl. 20,15: Studiekreds med pater Brunicardi. Fr. kl. 20: Underholdningsgruppen.
- Haderslev:* On. 4.: Adventsfest. Pastor Borchholz fortæller om Færøerne.
- Jesu Hjerte sogn:* Lø. 1. kl. 19,30: Adventsmøde. Pater Samuelsen taler, Verner Stabehl fortæller, og Aage Meyer arrangerer grammofoonkoncert. Ti. 4. kl. 19,30: Studiekreds om troslæren. Sø. 9.: Nikolausfest for sognets børn.
- Østerbro:* On. 5. kl. 20: Nikolausfest hos dr. Rask, Ndr. Frihavsgade 14. Medbring en pakke til 1 kr.s værdi.

enten ender nede i kælderen eller oppe et sted bag ganen.

Det sagde jeg også til *Lise*, og hun gav mig fuldstændig ret. Hun forsøgte dog at trøste mig med, at det kunne have været værre, i en anden forening, hvor hun havde været for et par år siden, havde de den skik at slukke lyset i salen og så lade de tilstedeværende synge efter lysbillede med teksten på. — Så sad hele forsamlingen i buldrende mørke og skrælede.

Den eneste sang, der virkelig gik godt (eller plejer at gøre det), var slutningssangen »O sanctissima«. Den slutter vi altid med, og hvert medlem kan faktisk over 90 % af teksten udenad. Desværre skete det netop den aften, at samtlige medlemmer havde glemt nøjagtig de samme 10 % af sangen — så at der midt i det hele kom et kedeligt hik.

— Nå, men vi lærer den jo nok.

eller til den nordiske lederhøjskole, der igen vil blive afholdt i Sverige. Hvis et sådant møde blev arrangeret i god tid, ville alle have en chance for at kunne få lagt sommerferien på en sådan måde, at den passede med lederskolerne, unge, som ikke vidste besked, kunne få lyst til at tage med, og der ville blive mulighed for at skaffe penge til hjælp for de, der har vanskeligt ved at klare udgifterne alene.

Men lederskolerne kan også forbedres på en anden måde! Man kan prøve at finde ud af, hvad man gerne vil have virkelig besked om. Der er så mange ting, man i årets løb kommer i tanke om, emner, som med stort udbytte for alle kunne tages frem til en større samtale eller som blot skal have et klart svar. Forbered derfor lejerne ved at købe en notesbog og skriv op i den alt, hvad der skal spørges om.

Bliver skolerne også forberedt af deltagerne på denne måde, vil de kunne blive endnu bedre end i de foregående år.

ANNONCE

NY ADVENTSKALENDER

Her er så den nye adventskalender. Den er fremstillet i smukt offset-tryk og farverne er rene sarte som pastelfarver. Ideen er den samme som de tidligere års, men der er nye motiver og nye vers.

STÅLSTRØME ADVENTSKALENDER

kr. 3,50

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDDADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl. KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Rigmor Kert's Mode- & Trikolageforretning Te'f. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>	<p>Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN</p>	
<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Jasmunds Kiosk og Papirhandel</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Brug BAK SØRENSENS Briller SØNDERGADE 2</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 Slagteri & Pølsemageri Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Næstved</p>	<p>Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 Telefon 2117 Lys - Kræft - Varme</p>	<p>Støt Annoncererne!</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 1478 (fl. Lin.) Træløst og Bygningsartikler Femøvej</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør til de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat Menighed</p>	<p><i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

December:

2. S. 1. SØNDAG I ADVENT (2—
(violett) 1); 2. Bøn: St. Bibiana (770),
3. Bøn: Gudsmoder ([83]);
Præf. (521).
3. M. ST. FRANS XAVER, Værne-
(hvid) helgen for alle Missionlande
(770—82); 2. Bøn: Feria (2);
alm. Præf. (525).
4. Ti. St. Petrus Chrysologus (771);
(hvid) 2. Bøn: St. Frans Xavers Okt-
tav (771), 3. Bøn: Feria (2),
4. Bøn: St. Barbara ([56]);
alm. Præf. (525).
5. O.† 3. Dag i St. Frans Xavers Okt-
(hvid) tav (770—82); 2. Bøn: Feria
(2), 3. Bøn: St. Sabbas
([53]); alm. Præf. (525).
6. T. St. Nikolaus (772); 2. Bøn:
(hvid) St. Frans Xavers Oktav
(770), 3. Bøn: Feria (2); alm.
Præf. (525).
7. F. St. Ambrosius (775); 2. Bøn:
(hvid) St. Frans Xavers Oktav (770),
3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn:
Vigilien (775); Præf. (525);
sidste Evang.: Vigiliens
(1070).
8. L. JOMFRU MARIÆ UPLETTE-
(hvid) DE UNDFANGELSE (776—
83); 2. Bøn: Feria (2); Præf.
(522).
9. S. 2. SØNDAG I ADVENT.

Kalenderen 1952

udgivet af Ansgariusforeningen, er ud-
kommet og laas hos de katolske Bog-
handlere samt ved Kirkerne.

Pris 60 Øre (plus Porto, hvis Ka-
lenderen ønskes tilsendt).

Academicum Catholicum

Søndag den 2. december: Messe i
kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter mes-
sen travetur. Den medbragte frokost
spises hos Hanne Gregersen, Rung-
sted. Onsdag den 5.: Ordinært møde.
Pater L. O. Dorn S.J.: Den katolske
kirke i Spanien.

Studiekredsene i filosofi: 6. decem-
ber kl. 19,30 i Stenosgade; i psyko-
logi: 4. december kl. 20, Svanemølle-
vej 116.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenslutning med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palz 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58966

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 3413x

R. I. P.

Vor kære Søster og Sviger-
inde, min kære Tante

Frøken

Castella Gamél

er stille afgaaet ved Døden.

Aarhus, den 21. November

1951.

Josef og Maria Gamél.

Kylle v. Benzon.

Begravelsen har efter afdødes
Ønske fundet Sted paa katolsk
Vestre Kirkegaard i København.

JULEMARKEDET

Søndag den 2. dec. kl. 8 morgen
åbner *Katolske Menighedsplejers* mar-
ked. Som bekendt har *Hans Excellence*
biskoppen sendt en større forsyning
kaffe, ris, svedsker, mandler, rosiner
og annanas fra Amerika. For at disse
varer ikke skal blive udsolgt på mor-
genstunden, vil der hver time kun
blive solgt et begrænset kvantum.

Bemærk også de mange henrivende
små figurer og det nydelige legetøj,
som er fremstillede af flygtninge fra
Tjcekoslovakiet. I det hele taget findes
en broget mangfoldighed af legetøj
og andre ting, der kan bruges som gaver
til børn. Endvidere en mængde fine
håndarbejder. Tombolaer, fiskedam,
amerikansk lotteri etc.

Forskellig musikalsk underholdning.

Markedet slutter kl. 22 med den sto-
re lodtrækning.

Elisabethforeningens

Styrelse takker hjerteligst for den
under Mærket »P. E.« modtagne Pen-
gegave.

St. Ansgars kirke.

2. dec. kl. 8: Reciteret messe og fæl-
leskommunion. 7. dec. kl. 14: Det Høj-
hellige udstilles til tilbedelse indtil
andagten kl. 19,30. 9. dec. kl. 10: Le-
vitmesse. Kurve vil være opstillet i
kirken, hvori gaver: brugt tøj og lege-
tøj, konserver o. s. v. kan lægges. Ad-
ventsaften for St. Ansgars sogn og en-
hver interesseret afholdes søndag d.
9. dec. kl. 19,30 på skolen, Østerbro-
gade 7 D. Ad-
gangskort skal kø-
bes forud i kir-
kens kontor eller
plads bestilles v.
skolens telefon,
TRia 825, senest
dagen før (alt
iberegnet 2 kr.).

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/₅

Svanemøllevej 4 · Tlf. C. 11. 313

D. K. K. F.

Mand. 3. Dec. 19,30 i store Sal, Ste-
nosgade. Pater Dorn taler, Kerckhoffs
Koret synger. Alt incl. Kr. 1,75. Til-
meldelse paa Eva 35.220 (Kl. 12—14)
og Vester 1965 x (Kl. 17—19).

Violin- og Klaverundervisning

Sonja Sohat Kielberg
Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18—19

Fr. Bürmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 · København L

Tlf. Taga 573 · 574

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 · Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Anna Kirke, Skole og Hjem

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Nykøbing F.

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Flittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenvæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

**Køb hos Ugebladets
Annoncører**

<p>Ligkistelager Manfred Kudsk Skolegade 11 Telefon 889 Alt vedrørende Begravelser ordnes smukt og billigt</p>	<p>H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmilk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedservej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fliskebreen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Nørregade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gaasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>
<p style="text-align: center;">Odense</p>		
<p style="text-align: center;">Kør med TAXA TELEFON 4700</p>		
<p style="text-align: center;">Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>		
<p>Køb hjemmelavet Chokolade i „ELITE“ Hjallesevej 21 Vøstergade 9</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg Odense . Tlf. 8552 Alle Aarstidens Fiskesorter læres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. C. Christensen Hjallesevej 24 . Telefon 8563 Ligkiste- og Begravelsesforretning Alt vedr. Begravelser ordnes. Snedker ved Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl. s Kød og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>C. M Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. i LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>
<p>Knud V. Mørk Frisørmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p>Gør Deres indkøb i blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 Telefon 5154</p>	<p>Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet</p>
<p style="text-align: center;">Svendborg</p>		
<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"> BRILLER - URE Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>
<p>Erik Storm A. Bøgeskovs Blt. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. .prv. Tlf. 1864</p>	<p style="text-align: center;">Reserveret</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arno Jeppesen 1. Kl. s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>C. K. Hansen exam. aut. gas- og vandmester Kullinggade 10 . Tlf. 489 Udfører arbejdet for de katolske institutioner</p>

Aflev. til Postvæsenet d. 29. 11. 1951.

URBI ET ORBI

Apostolisk Administrator

dømt til Døden

Radio Vaticana refererer en Meddelelse fra det officielle tjechoslovakiske Nyhedsbureau ifølge hvilken den apostoliske Administrator i Mähren er blevet dømt til Døden og flere andre medanklagede idømt Fængselstraffe paa indtil 25 Aar for at have givet »Folkefjender« Husly.

»Il Quotidiano« skriver i den Anledning: »Medens denne Meddelelse om et nyt Martyrium i Tjechoslovakiet naar os fra Prag, faar man samtidig Meddelelse om en Tale, som den »tjechiske Passionaria«, Kammeratinde Kartova, har holdt for UNO. Gottwalds tro Ledsagerske vogter sig dog vel for at fortælle noget om den Forfølgelse, som hendes Herre og Mester udfolder mod enhver Religion og enhver politisk Frihed. Derimod svælgede hun i Pacifisme, forelæste den fri Verden en Straale af Demokrati og drog endelig den Slutning, at UNO var en Krigsrede, Korea var Symbolet paa amerikansk Aggression, osv. Den fri Verden hører søvnt efter og smiler over de Mystifikationer, med hvilke Tyrannen i Øst forbereder Vesterledens Nationer paa den af ham fastsatte H-Dag. (KIPA)

Østrig genopbygger sine Skoler

Det katolske Skolevæsen, som maatte genopbygges fra Bunden efter 1945, tæller idag: 1183 Folkeskoler, 32 Mellem-skoler, 21 Seminarier samt 12 Fag- og Specialskoler. Deraf arbejder i Wien alene 27 Folkeskoler, 20 Mellem-skoler, 8 Seminarier og 1 Fagskole for Piger. — De katolske Skoler i Østrig faar som bekendt ingen Statssubvention. (KIPA)

Den Hellige Fader er i Slutningen af November vendt tilbage til den evige Stad efter at have tilbragt godt fire Maaneder i Castelgandolfo. De aarlige Eksercitier i Vatikanet begynder 2. December. (KIPA)

Religiositeten i Australien

En nylig foranstaltet Gallup Undersøgelse i Australien havde til Formaal at undersøge hvor mange Mennesker, der hver Uge overværer en Gudstjeneste. Sidste Aar i December havde Gallup vundet stærkt Terræn paa Grund af den heldige Forudsigelse af Valgenes Resultater i Australien, men denne Gang var adskillige blevet ængstelige af Rundspørget. Gallup kom imidlertid til følgende Resultat: Katolikker, der udgør 21 pCt. af Befolkningen, meldte 57 pCt. ugentlige Kirkebesøg, Anglikanerne, 38 pCt., med 11 pCt. Kirkebesøg, Metodisterne 11 pCt., med 11 pCt., og Presbyterianerne, 10 pCt., med 6 pCt.

Paven taler til de katastroferamte i Podalen

Hjælpeaktion fra Vatikanet

Sidste Søndag Aften udsendte Vatikanets Radio og de italienske Stationer en kort Tale af den Hellige Fader. Paven henvendte sig heri til alle de ulykkelige, der er blevet ramt af Flodbølgen i Podalen, gav Udtryk for sin Sorg og Deltagelse i Anledning af den frygtelige Katastrofe og talte Trøstens Ord til Opmuntring for de mange nødstedte. Han appellerede til alle og enhver om at sørge for rask og uegenlyttig Hjælp: alle Grupper indenfor den katolske Aktion, samtlige Bispedømmer og Sogne maatte hjælpe med: Den pavelige Hjælpekommission er ligeledes øjeblikkelig traadt i Funktion, og store Forsyninger af Levnedsmidler og Medikamenter samt 20.000 Uldtæpper er afgaaet pr. Automobilkolonne fra Vatikanstaden til Katastrofeomraaderne. (KIPA)

18 000 protestantiske Præster og 50 000 Søstre i Tyskland

Der virker idag 18.000 protestantiske Præster og 50.000 evangeliske Søstre i Tyskland, meddelte den protestantiske Biskop Dibelius for nylig ved en Højtidelighed hos Diakonisserne i Berlin. Kaldet til evangelisk Søster ligger i, at den menneskelige Natur er indstillet paa at hjælpe. De vanskelige Tilvækstspørgsmaal besvarede Biskop Dibelius derhen, at der næppe var noget andet Kald for en Kvinde, der var saa udsigtsrigt, og som rummede saa megen Menneskelighed. Kirken venter af en evangelisk Søster, at hun er den personificerede Kærlighed. (CND)

Hvorfor de forlader Kirken!

Det tyske protestantiske Ugeblad »Christ und Welt« fremfører i et af sine sidste Numre forskellige Aarsager til, hvorfor tyske Protestanter forlader Kirken. Den første Bølge af Udmeldelser foranledigedes af Karl Marx — skriver Bladet — den anden af Nazi-Regimet. Den nuværende Situation karakteriseres ved, at Udmeldelserne ikke mere »fjernstyres« af Parti eller Regering, men Beløbene, der indgaar i Kirkeskat, viser bedre end noget andet, hvor lidt det betyder for Menneskene idag at være Medlem af Kirken: det er tillige et Spejl, hvori Kirken kan se, hvor meget (eller hvor lidt) den betyder for Nutidsmennesket. (KIPA)

»Osservatore Romano« og

»Fatimaunderet«

I sin Søndagsudgave for 18. November publicerede »Osservatore Romano« to Fotografier fra Solunderet i Fatima i Oktober 1917. Bladet refererede Enkeltheder om Fænomenet, da Solen drejede og gik ned midt om Eftermiddagen og offentliggjorde saa i denne Forbindelse de Afsnit i den Tale, som Kardinal Tedeschini for nogen Tid siden holdt i Fatima, og hvori Kardinalen meddelte, at det samme ejendommelige Fænomen havde tildraget sig 33 Aar efter Fatima i Vatikanet: Pave Pius XII havde sidste Aar 30., 31. Oktober og 1. og 8. November bemærket det selvsamme Solunder. Bladet fortsætter: Det tilkommer ikke os at drage Slutninger af disse ejendommelige Tildragelser. Den allersaligste Jomfru griber tit og ofte i Kirkehistoriens mest alvorlige Stunder direkte ind og henvender sig til Petri Efterfølger. Sjælene er heraf i Stand til at øse Haab og Fortrøstning til et kristent Liv og faar dermed fornyet Iver til at bede om den Miskundhed, som Gudsmoder har tilsagt en angrende Verden. (KIPA)

Fire kanadiske Præster nægter at betale Skat

To katolske og to protestantiske Præster i Kanada er blevet stævnet for Retten, fordi de alle fire har nægtet at betale Skat til Opretholdelse af de offentlige Skoler, idet de hævder, at de konfessionelle Skoler ikke modtager nogensomhelst offentlig Understøttelse. Højesteret i Kanada skal nu fælde Afgørelse i denne principielle Sag. (CND)

Ifølge en Meddelelse i »Catholic Northwest Progress« i Seattle (USA) er Biskoppen af Telsai i Baltikum, Mgr. Borisevicius, blevet myrdet allerede i Februar 1946 af det hemmelige sovjetrussiske Politi efter at være blevet dømt for »at have arbejdet paa at styrte Folkeregeringen«. (KIPA)

Stanislaus-Katedralen i det russisk besatte Kowno er blevet omdannet til Danselokale for Soldater. Den troende litauiske Befolkning er oprørt over denne Profanering. De saa Præster, der endnu er tilbage af oprindelig ca. 2.000, kan idag kun leve skjult i Landet. (KIPA)

Byraadet i Barcelona har vedtaget at opkalde en stor Plads midt i Byens Centrum efter Pave Pius XII. (CND)

I det kendte amerikanske Ugeblad »Life« har Graham Greene skrevet en stor Artikel om »Paven, der bliver ved at være Præst«. Den yderst læseværdige Artikel, der er skrevet med en Greene'sk Blanding af Ærbødighed og særdeles Frimodighed, giver f. Eks. et noget andet Billede af »Diplomaten paa Pavestolen« end almindelige danske Avislæsere er vant til. Vi citerer i denne Forbindelse et Par karakteristiske Steder.

»Siden Pius X's Dage, da første Verdenskrig udbrød, synes Ordet *Fred* at klinge gennem alle pavelige Rundskrivelser, Breve og Taler, ligesom det klinger igennem Messen — saa vi bliver vant til det i alle dets Bøjningsformer *pax, pacis, pacem*. Da han blev bedt om at velsigne nogle Vaaben, svarede han: »Krig! Jeg ønsker ikke Krig,

jeg velsigner ikke Krig. Jeg velsigner kun Freden. Med Glæde gav jeg mit Liv for at opnaa Fred.« To Uger efter Krigens Udbrud var han død. Hans Efterfølger, Benedikt XV, hvis Fredsforslag blev forkastet i 1917, og som Franskmændene kaldte Papa Bosch og Tyskerne »den franske Pave«, sagde: »De ønsker at bringe mig til Tavsshed, men det skal ikke lykkes dem at forsegle mine Læber; intet skal hindre mig i at tilraabe mine egne Børn: Fred, Fred, Fred!« Og hans Efterfølger, Pius XI, til hvem han sagde dette,

Paven og Diplomati

bemærkede overfor en engelsk Ærkebiskop, den Gang det blev klart, at det trak op til den nye hitlerske Krig: »Freden er saa kosteligt et Gode, at man ikke maa vige tilbage for at tilkøbe sig Fred, selv om det koster Tavshed og Indrømmelser, men dog aldrig hvis Prisen er Svaghed.«

Verden er blevet mere og mere mørk siden da. Pius X var en gammel Mand, som var rede til at give sit Liv, men en Bøn bliver ikke altid hørt saaledes, som vi ønsker den hørt. Benedikt troede paa et klogt Diplomati, og det gik i Stykker for ham. Pius XI troede paa en Blanding af Kløgt og Stridbarhed, og det gik i Stykker ogsaa for ham. Nu lyder der en ny Tone fra Pacelli, som var hans Statssekretær, og som fra sin Nøglestilling saa Kløgten og Stridbarheden mislykkes og de Grænser, Diplomatiet støder paa.

...Saaledes er den Pave, som de fleste af os før Krigen betragtede som en Diplomat. Selv Billederne af ham, paa hvilke Øjnene ser udtryksløse ud bag stærke Brillleglas, og hvor de tynde Læber røber liden Følsomhed, synes at bekræfte Indtrykket af en forhenværende Statssekretær. Det er rigtigt, at han, hjulpet af Mgr. Montius selv tager sig af Statssekretariatets Sager, men en, der har det mest intime Kendskab til Paven, fortalte mig, at Diplomati har ringe Betydning i hans Øjne. I de sidste 30 Aar har Paven bestandig set Diplomatiets Nederlag. Eftersom han saa godt kender denne Verden af Ambassadører og Ministre, bevarer han disse Kontakter i sin egen Haand, nærmest som en Mand paa Væggen har hængende Sejrstrofæerne fra Bedrifterne i en Sport, han for længst har lagt paa Hylden. Men han véd, at Verden ikke kan frelses med Diplomati.«

VIDENSKABSMÆND HOS PAVEN. Umiddelbart inden Paven afsluttede sit Ophold i Castelgandolfo, aflagde et stort Antal Videnskabsmænd den Hellige Fader et Besøg.

Munkemel

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

A/S KAALUNDS SÆBEFABRIKER, KOLDING.

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Telefon-Ordre ekspederes
med Omhu. Amager 6390

KØDHALLE Robert Hansen
Amagerbrogade 212 A

Leverandør til de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner
Landretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforetning A/S

Godthaabsvænget 4

København F. Telf. Central 968

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

*La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656*

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
1888

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfort.

*Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg*

En ny Sender bygges op -

Det italienske Parlament vil i nærmeste Fremtid ratificere den Overenskomst, som 8. Oktober i Aar blev indgaaet mellem den Hellige Stol og den italienske Republik og som gaar ud paa Oprettelsen af to ny Vatikan-radio-stationer, en Sender og en Modtager i Roms umiddelbare Omegn.

Overenskomsten bestaar af fem Artikler. Artikel 1 og 2 tilskrives, at begge de ny Stationer kommer til at nyde det i Lateranforligets Artikel 15 og 16 nævnte Privilegium: den diplomatiske Immunitet, som Lateranforliget tilstaa den romerske Kuries nuværende og fremtidige eksterritoriale Omraader. Artikel 3 og 4 beskæftiger sig med Anvendelse af den i August truffene Aftale om Vatikanstadens Telefon- og Telegraftjeneste. Man er fra begge Sider klar over Nødvendigheden af at maat-

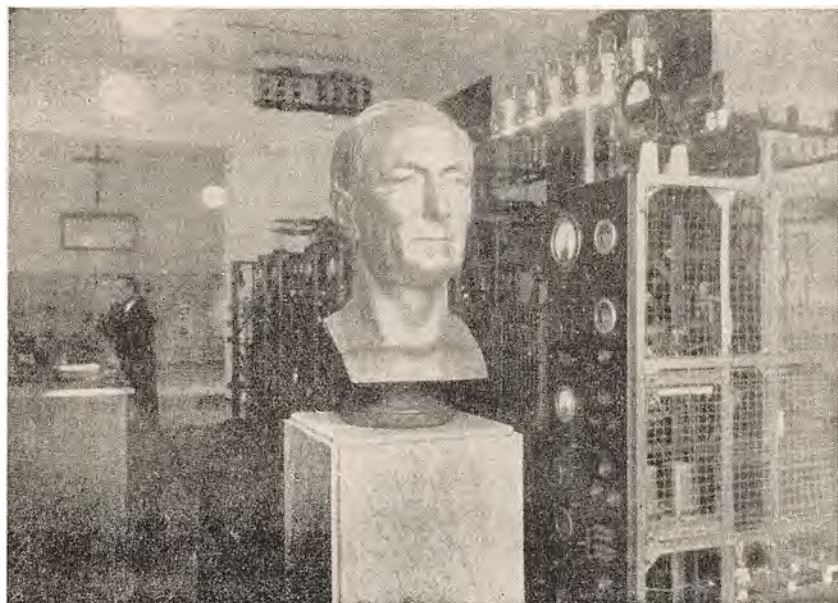
Paa den anden Side indeholder den nuværende Radiosituation saavel et Nødvendighedskrav som en Umulighed for den Hellige Stol: en Nødvendighed, der kræver, at dens Indretninger paa dette Punkt udvikles og forbedres for at kunne virke tilfredsstillende og kunne yde Service i Forbindelse med dens internationale Virke via Fjernforbindelserne — og en Umulighed af at kunne realisere disse Krav indenfor selve Vatikanstadens Grænser.

En Radiofonistation kræver idag en kraftig Sender og gode Antenneforhold. Men da Senderen i Øjeblikket generer Modtagelsen, maa man bygge udenfor dette Centrum. Man er derfor ude af Stand til at bygge en Sender paa 100 Kilowatt i selve Vatikanstaden — saaledes som det er forudsat

rende Fjernforbindelser inden for Radioen, at der skabes et ensartet Niveau med Hensyn til teknisk Ensartethed og Fuldkommenhed mellem de med hinanden i Forbindelse staaende Radiofonigrupper.

Allerede denne Omstændighed er tilstrækkelig til at understrege Nødvendigheden af, at der bygges uden for Vatikanstaden. En uvirksom Radiotjeneste, d. v. s. en Station uden kraftig Sender og gode Antenneforhold, er paa Forhaand dødsdømt. Den vil aldrig kunne finde Anerkendelse i det internationale Samarbejde og tillige aldrig kunne klare sig i Kampen mod Forstyrrelse fra kraftigere Sendere. Vatikanets Radio vilde altsaa ikke kunne komme til at konkurrere paa det tekniske Omraade med andre Stationer, dersom man skulde forblive indenfor Vatikanstadens Grænser.

Den katolske Verden kan kun med allerstørste Tilfredshed se hen til Muligheden af gennem Radioen at opnaa en bedre Forbindelse mellem den Hellige Fader og Kristenhedens forskellige Dele. Og hvad angaar Italien, i hvis Hjerter Vatikanet ligger, saa har dette Land samtidig Fortjenesten og Æren af at være i Stand til at udbedre og begunstige denne Tilnærmelse mellem Paven og Nationerne. K. B.

Opfinderen Marconis Buste staar idag i Radio Vaticanas Senderum i Vatikanstaden.

te træffe Forholdsregler til Undgaelse af gensidige Forstyrrelser fra de italienske og Vatikanets Stationer. Af denne Aarsag er begge de ny Stationer lagt i en vis Afstand fra Rom: Senderen 17 km nordøst og Modtageren 18 km syd for Byen. Artikel 3 og 4 bestemmer ligeledes desuden visse geografiske Koordinationer samt Antenneforholdene.

I denne Forbindelse maa det nævnes, at Vatikanerradioens samtlige Installationer befinder sig i Vatikanstaden. Begge de ny Installationer, der ligger udenfor dette Centrum, staar i elektrisk Forbindelse med Radio Vaticana.

I Lateranforligets Artikel 6 forpligter Italien sig til at sørge for, at Vatikanet har telegrafisk, telefonisk, radiotelegrafisk og radiotelefonisk Forbindelse samt Postforbindelse direkte med Udlandet — en virkelig forudseende Aftale, som Pave Pius IX traf i 1929.

i Københavner-Konventionen — uden derved at genere den stedlige italienske Radio. Endvidere mangler man i Vatikanstaden den fornødne Plads, saavel til Rumforhold som til Antenneforhold. Oprettelsen af to Stationer udenfor Vatikanet betinges yderligere af en anden Omstændighed: Radiofonitjenesten omfatter baade en Sender og en Modtager, og disse maa nødvendigvis ligge i en Afstand af mindst 5 kilometer fra hinanden for ikke at forstyrre Modtagelsen.

Men — meddeler Radio Vaticanas Direktør, Pater Soccorsi S. J. — de nuværende Forhold ved Vatikanerradioen udgør en alvorlig Gene, der træder saa meget tydeligere frem i Forholdet til de udenlandske Radiostationers stadig større og større Kapacitet og Fuldkommenhed. De moderne og bedst udstyrede Radiostationer kræver med Rette en tilsvarende Udrustning. Ligeledes tilsigter de internationale Afgørelser og Overenskomster vedrø-

UGEBLADET OG JULEN

Ugebladets Julenummer — der bliver det næste og sidste Nummer i indeværende Aargang — udkommer ca. 20. December. Heftet, der indeholder en Række lodige, illustrerede Artikler og Fortællinger — foruden det sædvanlige Stof, vil kunne faas ved Kirkerne og koster i Løssalg 1 Kr. Maaske kan De skaffe Ugebladet en ny Abonnent ved at forære et Eksemplar af Julenummeret til en Trosfælle, som ikke abonnerer paa Bladet, og dermed gøre en Indsats for at skaffe Ugebladet større Udbredelse!

min lille Hjælper

En Ungarsk Præst fortæller

Pityu er et Drengenavn. Saa længe man er lille, hedder man Pityu. Naar de første Dun viser sig paa Kinderne, bliver Pityu til Pista, men i Ministerialbogen og senere i Ægteskabsregistret staar der Istvan. Enhver ungarsk Dreng med Respekt for sig selv hedder Istvan og har den første store Ungarerkonge til Skytshelgen. Pityu, som jeg nu skal fortælle om, var min Ven og »Sogne-hjælper«.

I flere Aar var han blandt de Børn, der sad og lærte Kristenlære foran mig paa Skolebænken, og Udenadslæren var ikke netop noget for Pityu. Men han vidste, hvad det kom an paa ... og jeg vidste det ogsaa om den lille Fyr, der var brun som en Araberdreng og havde knaldsort Haar, der

krusede vildt trods det, at det blev behandlet med Kam og Børste. Og jeg kunde se ind i hans Sjæls Dyb, naar jeg kiggede ham ind i de mørke Øjne.

Da jeg gennemgik det femte Guds Bud, har jeg indtrængende forklaret Børnene, at det gode, man gør sine Medmennesker, det gør man mod Vor Herre selv. Han bor inderst inde i Menneskehjertet, især hos de fattige og nødlidende. Den, der hjælper dem, hjælper Vor Herre selv ... Og Pityu overvejede dette. Dagen efter fortalte han mig med straalende Øjne: »Hr. Pastor, bag ved vort Hus i en ussel Kælder bor Vor Herre, det er den gamle Karsci bácsi. Han er næsten helt blind og tigger sig det daglige Brød til ved at spille paa sin Har-

Salmebogen

»Salme- og Bønnebog« en, hvis første Oplag udkommer 15. Dec., vil komme til at koste 7,75 Kr. i Helshirting. Det vil knibe med at gøre Oplaget stort nok til det forventede Julesalg, saa det tiltraades, at man i Forvejen bestiller Bogen hos St. Ansgars Boghandel eller gennem Præsterne.

*

Ugebladets Julenummer

bliver Aarets sidste Nummer. Det udkommer ikke paa Torsdag, men ca. 20. December og bliver paa 36 Sider med et rigt Indhold i Tekst og Billeder samt paa fint Papir og i det gamle Format (altsaa som før Papirrestriktionernes Ikrafttræden). — I Løssalg koster det 1 Kr. — Meddelelser (f. Eks. vedrørende Julens og Nytaarets Guds-tjenester) til Julenummeret, maa være Redaktionen i Hænde senest 10. December.

monika. Naar det er daarligt Vejr, maa han blive hjemme. Saa sulter han. Men fra nu af vil jeg sørge for ham. For de fattige er jo Vor Herre selv!»

Og fra den Dag af begyndte mit Venskab med Pityu. En Uges Tid efter

ORIENTERING

OMKRING DEN NYE SALMEBOG

Vi stiller organist Husson nogle spørgsmål om den nye salmebog.

— Hvad kan der praktisk gøres for salmebogens nyttige anvendelse?

— Skal den nye salmebog blive menighedens bog i bogstavelig forstand, må der gøres et arbejde herfor. I ungdomsforeninger og på menighedsmøder kan man med udbytte gennemgå bogen, lære de nye melodier, få et nøje kendskab til de forskellige ritualer o. s. v.

— Har man forudset en fornyelse af eftermiddagsandagterne?

— Ja, de havde efterhånden fået en stereotyp form: Salmer, bønner og den sakramentale velsignelse. Den nye salmebog åbner mulighed for større variation, ved at man f. eks. kan synge komplet, et litani eller en af Davids salmer på gregoriansk melodi, men med dansk tekst. En gang imellem kunne der holdes en ganske kort prædiken, der behandlede de tanker, der blev givet udtryk for i den påfølgende vekselsøn. På denne måde ville menigheden ganske anderledes være med i bønnerne.

— Hvorfor er ritualerne taget med?

— Forskellige kirkelige handlinger som dåb, ægtevielse og begravelse har man hidtil betragtet som private. Men en menighed bør betragte sig som et lille samfund, hvor man interesserer sig for hinanden. Så mange som muligt af menighedens medlemmer bør overvære disse handlinger. Dag og tid kan meddeles fra prædikestolen.

Ved i større eller mindre tal at deltage i de forskellige handlinger, skaber menigheden ikke blot en større menighedsfølelse, fællesskabet, men giver også de pågældende handlinger en højtideligere form.

— Og det omme punkt, melodierne?

— Det er forståeligt, at for mange af de ældre katolikker er de gamle melodier uanset deres kvalitet, kære minder fra kirken.

Når så mange af de gamle melodier blev vraget i 1944, var det ikke sket for blot at få nye melodier. Man søgte at bringe melodierne i overensstemmelse med Pius X's »Motu proprio« om kirkemusikken. I denne hedder det bl. a., at »jo mere en melodi nærmer sig den gregorianske, des mere kirkelig er den.« Derfor er der blandt

de nye melodier en stor del, der er komponeret i de såkaldte »kirketonearter«. Herved opnår man også at gøre menigmand fortrolig med det gregorianske tonesprog, således at den gregorianske sang ikke kommer til at virke fremmed for ham.

»Motu proprio« udtaler videre, at det er tilladt at benytte nationalpræget musik, når den blot er kirkelig. Dette tog man hensyn til ved at medtage melodier, komponeret af kendte danske komponister.

Som så meget andet er også en salmebog undergivet udviklingens lov. Fra en sen tysk salmebog (på et tidspunkt, da langt de fleste katolikker herhjemme var indvandrede tyskere) er man kommet frem til en dansk salmebog, i hvilken der findes et stort antal salmer, digtet af danske. Det samme gælder melodierne.

Man kan måske bedst udtrykke forholdet på den måde, at salmebogen, som gerne skulle holde en årrække, først og fremmest tager hensyn til de kommende slægtled. Det er en kendt sag, at børnene af idag er ganske anderledes fortrolige med kirkestil, fri rytme o. s. v. end børnene for blot 20 år siden.

Derfor håber man på, at de ældre katolikker, for hvem de gamle melodier står som kære minder, vil forstå, at man ikke bør forsøge på at standse en udvikling som den, melodierne undergår.

fortalte Sognesøsteren mig, at Pityu næsten hver Eftermiddag førte den gamle Karcsi bácsi ud i Solskinnet, og hun havde ogsaa lagt Mærke til, hvordan Drengen hemmelighedsfuldt stak sin fattige Skolemad til den gamle...

Pityus Familie var selv fattig. Faderen savede Kalksten i en nærliggende Kalkgrube, og da hans Løn ikke rakte saa langt, maatte Moderen hjælpe til med at tjene til det daglige Brød. Der var seks sultne Munde at mætte. Engang var der knaldet to Vinduer i Skolen. Ingen vilde vedstaa sig Ugerningen, og Skolens Leder maatte true med at straffe hele Klassen. Da rejste Pityu sig, men Læreren var mistroisk. »Var det virkelig dig, Pityu?»

»Nej, Hr. Lærer. Jeg vil ikke lyve. Men jeg tager frivilligt Straffen paa mig. De kan klø mig.«

Men saa rejste Laci, Landsbylægens Dreng sig. »Det var ikke Pityu. Det var mig!« Og siden da var de to uadskillige Venner. Efterhaanden sluttede flere og flere sig til dem, og de blev en lille, tapper og ædelmodig Skare. Jeg kunde helt og fuldt stole paa dem. De gav Tonen an i Klassen og var ogsaa toneangivende i Legen.

En Aftenstund, da jeg var paa Hjem-

BOGNYT

To smaa katolske Julegaveideer

E. Kieler: »Troens Holdning« (16 S. Ansgars Forlag).

I Omfang og Udstyrelse en lille beskedent Ting. Af Indhold let og hurtigt læst, men af praktisk og principiel Betydning for enhver. Forfatterinden søger at ryste os løs fra Vanekristendom og vise os, hvad det i Virkeligheden vil sige at leve Troens Liv. Det er gamle Sandheder, vi mindes om, men Sandheder, vi altid er paa Nippet til at glemme for Magelighed og Rutine. Kristendommen er noget, der kræver os helt, og hvem der ikke er med Kristus og hans ubetingede Krav, er imod ham. Et vækkende lille Skrift, som vil kunne betyde meget for ikke mindst de unge iblandt os.

Julekærten.

Et Julehæfte skal der ligge paa Julebordet, og selv om Papirets Dyrtid har ramt Julekærten som alle andre Blade og Hefter, er det stadig et Hæfte, man med Glæde anskaffer sig for at faa rigtig Jul ind i sin Stue. Pastor Messerschmidt skriver i Aar Julebetragtningen, Fru Plovgaard fortæller om Lars Eskeland og E. M. om Jesu Hjerte Lægsøsteren Josefa Menendez, mens Redaktøren Sven Damsholt sørger for baade de voksne og Børnenes Julefortælling. Saa tillader det dyre Papir kun yderligere et Digt af Grete Mollerup og den populære Side med fromme Vittigheder, der — som altid — er fin Høst.

N. H.

vejen fra et Sygebesøg, saa jeg i Halvmørket foran mig paa Vejen et Par Dreng, der i Hast trak en lille Vogn efter sig. Den var belæsset med Brænde. Jeg indhentede snart Transporten og genkendte Pityu og Laci.

»Hvor har I det Brænde fra? spurte jeg dem. De blev staaende som ramt af Lynet. Der blev en pinlig Pause.

»Det skal vi hen med til den fattige Faarehyrdefamilie paa Stænget, de har ikke noget at fyre med.«

»Godt, men hvor har I Brændet fra?« vedblev jeg.

Pityu tørrede sig over Panden med sin snavsede Næve. »Det har jeg hentet nede paa Tændstikfabriken medens Opsynsmanden ikke var der,« plumpede det ud. Drengen aandede synlig lettet op.

»Altsaa, I har stjaalet det!« fortsatte jeg med streng Mine.

»Jeg har været med til det,« indskød Laci, men Pityu forsvarede sig: »De rige kan da ogsaa engang imellem gøre lidt godt. Brændet er jo til de fattige!«

»Men det er dog alligevel Tyveri, hører I! Det er imod det syvende Bud. Man kan ikke tvinge nogen til at gøre en god Gerning, og til og med ikke mod hans Vilje!« De kløede sig begge bag Ørerne og saa forlegne paa hinanden. Min Stemme blev mildere.

— Jeg ved, I har ikke ment noget ondt med det. Man maa skønne paa jeres gode Hensigt. Men hør nu engang: Kør nu først Vognen ind i Præstegaarden. Og saa gaar I begge to hen til Direktør Kálmán og tilstaa. Fortæl ham alt aabent og ærligt. Maaske giver han jer Lov til at beholde Brændet. Vær nu flinke og modige!»

Pityu tørrede endnu engang Sveden af sin Pande og sukkede dybt. Det, som jeg forlangte, forekom ham øjensynlig meget svært, næsten umuligt. Men saa kom Laci ham til Hjælp.

»Kom, Pityu, vi gaar; vi siger simpelthen, at vi har hugget Brændet!«

»Det er ikke sandt,« indskød Pityu.

»Saa siger vi, at vi har været enige om at hugge det — for Hæleren er lige saa slem som Stjæleren...«

Og det blev de enige om... Og deres Bodsgang gav hele to Overraskelser. For det første overlod Direktør Kálmán dem det stjaalne Brænde til den fattige Familie, og for det andet gav han Drengene Lov til hver Uge at hente en lille Vogn fuld af Affaldsbrænde hos Forvalteren. Og der var vist næppe nogen, der var lykkeligere end de to Dreng.

Da den pukkelryggede Kári Neni pludselig blev syg, meldte Pityu sig frivillig til at overtage hans Post med fremtidig at forhandle »Sziv« (det ungarske Kirkeblad) i Landsbyen. Det passede mig saare godt. I Løbet af en Maaned var Abonnementantallet tredoblet. Pityu modige Haand bankede paa alle Døre; hos gode og onde, hos Kommuniste og Socialister. Ogsaa til de fattige gik han. Og naar de klagede over, at de end ikke havde Raad til at spise sig mætte, saa lo han og sagde: »Godt, saa faar I Bladet gratis. Men I skal læse det!« Og ved den næste Dør, hvor der boede en mere velhavende, bad han saa: Jeg kender en fattig Familie, der ikke kan betale for

»Sziv«. Her har I Lejlighed til at gøre en god Gerning.« Og hvem kunde vel afslaa Pityus Bøn, naar han fremsatte den med sine trohjertede Barneøjne?

Men endnu mere vigtig end det stigende Abonnementantal, var dog de Nyheder, som Pityu hver Uge bragte til Præstegaarden. Snart var der født et Barn, som Forældrene endnu ikke havde ladet døbe, snart havde der fundet en borgerlig Vielse Sted uden paafølgende kirkelig Handling. Han berettede mig om Syge og døende, som de paarende lod ligge uden at sørge for Kirkens Sakramenter. Mit Sogn laa i Nærheden af Budapest og var ret udstrakt, og det var mig faktisk umuligt at faa et klart Indblik i mange Familier, eftersom Befolkningen skiftede som Aarstiderne. Men saa meget desmere holdt min lille Sognehjælper Øjne og Sanser aabne. Alle holdt af ham og havde ingen Hemmeligheder for ham. Mangt et forvildet Ægteskab satte han mig i Stand til at bringe i Orden, og i alle de Aar, hvor Pityu bragte Kirkebladet omkring, er ingen af de mig bekendte Sognebørn gaaet uforberedte ind i Evigheden.

Pityus Konfirmationsdag voldte ham imidlertid Bekymring. Hans Fader har i Aar og Dag ikke set en Kirke indvendig, og da Drengen pressede paa for at faa ham med i Kirke, erklærede han: »Hvis du ikke gaar med i Kirke, saa skal jeg ikke konfirmeres!«

»Med denne lasede Jakke kan jeg da ikke komme i Kirke, og jeg har ikke anden,« var Faderens Svar.

Pityu tav — og overvejede. Og saa sled han i det i hvert eneste ledige Minut i den mugne Champignonkælder, og ved Ugens Slutning bragte han Pengene til mig og sagde: »Nu maa De hjælpe lidt til, Hr. Pastor, der mangler en lille Smule.«

Og paa Konfirmationsdagen knælede Pityus Far og Mor ved Kommunionbænken, Faderen med den ny Jakke paa.

To Uger før Jul brækkede Pityu imidlertid Benet og blev bragt til et Hospital i Budapest. Det var slemt, for han skulde netop have baaret Stjernen i det aarlige Krybbespil. To Dage før Jul besøgte jeg ham paa Hospitalet i hans Ensomhed. Hans Øjne straaledede mig jublende i Møde. Og han begyndte at fortælle: »Tænk Dem, Hr. Pastor, de fleste Børn her tror ikke paa Julebarnet.« Noget maatte der gøres for ham til Jul. Og Juleaften kom saa Julebarnet til ham. Jeg bragte ham den hellige Kommunion, og fem af Pityus bedste Venner var med. Vi pyntede et lille Juletræ og stillede en Krybbe op nedenunder, medens vi sang Julesalmer for ham. Laci læste Juleevangeliet — og lagde saa vore Gaver paa hans Seng: et Par blaa Træningsbukser, en hvid Pull-over af Faareuld og et Par Ski, som Lacis Far havde foræret. Og saa kom Taarerne frem i Øjnene paa alle.

Der var et føleligt »Hul« i Menigheden, medens Pityu var paa Hospitalet. Alle savnede den smilende Dreng — jeg ikke mindst. Og da hin lille Hjælper kom tilbage midt i Januar, da var det, som om Smilet var vendt tilbage til Landsbyen.

Guds visdom og retfærdighed i verdens styrelse

91. Davidssalme

I. En tak til Gud for hans barmhjerlighed og trofasthed (1—5).

1. En salme. En sang for sabbatsdagen.

2. Det er godt at lovprise Herren og lovsynge dit navn, du Højeste,

3. ved daggry at forkynde din barmhjerlighed og din trofasthed om natten,

4. til tistrenget lyre og harpe, til strengeleg på citer.

5. Thi ved din styrelse glæder du mig, Herre, jeg jubler over dine hænders gerning.

II. De gudløses fald (6—9).

6. Hvor store er dine gerninger, Herre, hvor dybe dine tanker!

7. Kun tåben ser det ikke, kun døren fatter det ikke.

8. Selv om de gudløse spirer som græsset og alle udådsmænd står i blomst, så er det dog kun for at gå til grunde for stedse.

9. Men du, Herre, er ophøjet for evigt.

III. Guds og hans tjeners triumf (10—12).

10. Thi se dine fjender, Herre, se, dine fjender går til grunde, alle udådsmænd spredes.

11. Du har løftet mit horn som høffelens og overøst mig med den fineste olie.

12. Mit øje kan se ned på mine fjender, mit øre hører glædesbudskab om mine avindsmænds fald).

IV. Guds godhed mod de trofaste (13—16).

13. Den retfærdige skal blomstre som palmen og vokse som Libanons ceder.

14. Plantet i Herrens hus skal de blomstre i vor Guds forgård.

15. Endnu i deres alder skal de bære frugt, være fulde af saft og livskraft,

16. så de kan forkynde, hvor retvis Herren, min klippe, er, og at uret ikke findes hos ham.

Vers 8. Syndernes undergang varer evigt; der er her altså ikke blot tale om timelige straffe.

11. Bøffelen er symbol på kraft og uimodståelig tapperhed. Fin olie er symbol på rigdom og magt.

12. Glædesbudskabet beretter om, at de onde har måttet bøde for deres synder.

13. Læg mærke til modsætningen mellem det visnende græs, der kryber henad jorden, og de høje træer, cederne og palmen, der løfter deres altid grønne toppe højt op mod himlen.

14. Alle de retfærdige, der som træerne i templets forgårde, står Herren nær, modtager særlige nådegaver af Gud, så de endnu som oldinge er raske og livskraftige.

Når den jødiske menighed på sabbaten samledes til fælles gudsyndelse og sang denne yndige lovsang til Guds pris, måtte alle hjerter blive

fyldt med trøst ved tanken om, at de ugudeliges tilsyneladende jordiske lykke ender med den skammeligste undergang og evig fortvivlelse, medens de retfærdiges korte lidelsesvej munder ud i et liv, der er fyldt med Guds rigeste velsignelse.

Vi kristne kan her lære en meget vigtig ting. Kun forholdsvis få af os forstår at læse i historiens store bog, således at vi ikke blot ser syndens glans på samfundslivets overflade, men også forstår at trænge ned i dybet og der opdage forsynets altid sikre veje og faste skridt. De skarpe øjne ser med lethed, at Guds visdom altid triumferer over al ondskab, dens beregninger og tilsyneladende held. Det sidste store eksempel på denne sandhed var Hitler. Næste gang bliver det kommunismen og al anden ugudelighed i verden, der kommer til at illustrere forsynets styrelse og dets sejr. Lad os da aldrig glemme den visdom, som denne salme mindede jøderne om, når de på Herrens dag i fællesskab lovpriste himlens og jordens skaber, der har alle tråde i sin hånd.

F. K.

Omkring

»KATOLSK UGEBLAD«s 100-Aars Fødselsdag

Om et Par Uger gaar Ugebladet ind i en ny Aargang, den 100. siden Bladet begyndte sin lange Virksomhed kort efter, at Grundloven havde skænket os Trosfrihed. Paa forskellig Vis vil Jubilæet komme til at præge det nye Aar, hvis Betydning ogsaa Læserne har haft Øje for, som det fremgaar af nedenstaaende Brev. Den Idé, som Brevet fremlægger, er blevet forelagt Biskoppens Vikar, Pastor Flantrup, der har givet den sin fulde Tilstulning.

*

Det gamle, hæderkronede Ugeblad, som vi alle kunne ønske os noget større og fyldigere i stoffligt henseende, passerer i det kommende år en mile-

pæl. Argangstallet på bladets forside siger ni og halvfemsindstyve — og ved overgangen til 1952 kan der følgende fejres et hundredeår.

Har bladets — forhåbentlig stadig stigende — læserkreds ønsker for deres blads videre fremgang, stigning i oplagstallet (!) og forbedring, må læserne selv bidrage til forbedringen.

Indsatsen kan gøres på mange måder, men hjælpen kommer ikke fra andre sider end fra læsernes egen. Det må alle gøre sig klart.

Når en forbedring kunne ønskes, hvad var da mere rimeligt end, at de selvsamme læsere, der har gode ønsker at medgive den ugæstlige katolske

UGEBLADETS FEUILLETON

49.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

»Javel, Borger Præsident!«

»Tag nogle Hunde med. Det skulde dog være en Skandale, hvis I ikke kunde faa fat i de Fyre!«

»Javel,« gentog Kommandanten og forsvandt. Men da han var kommet udenfor Døren, skar han en Grimasse og hvædede: »Hvad forstaar saadan et Fjols sig paa det. Hunde med — som om ikke Regnen har slettet alle Spor ud for længst!«

Imidlertid var Robert Bernard naaet op til Korset. Han stillede den tunge Kurv fra sig et Øjeblik for at trække Vejret, tørrede Svæden af Panden og knælede andægtigt ned foran Korset.

Han havde en Følelse af, at han netop nu maatte bede om noget ganske særligt, men han var ikke i Stand til at udtrykke, hvad det var; han søgte længe efter Ordene, men med eet sagde han højt og tydeligt: »Herre, giv mig Kraft og Styrke!«

Han skulde lige til at tage Kurven paa Armen igen, da han tæst ved sig hørte et Fløjt. Forskrækket vendte Drengen sig om og fik Øje paa et stort Antal Revolutionssoldater. De var ganske givet ude at søge efter Præsten.

I en Fart fik Robert skjult Kurven i Buskadsset. Han maatte jo først og fremmest advare Flygtningene, inden det var for sent. Til alt Held havde han jo et lille Forspring, og aandeløs styrtede han videre. Men med eet matte han vende om. Han fik Øje paa, at Soldaterne havde Hunde med sig, og de rev og sled i deres Lænker. Og ve, nu slap de Hundene løs, de sprang som rasende af Sted.

»Nu er det ude med os,« stønnede Drengen. Han for af Sted, snublede, rejste sig paany og løb af alle Livsens Kræfter. Men det var umuligt at undslippe. Han hørte Hundene lige bag sig, vendte sig om for at afvente.

»Hellige Gudsmoder!« skreg han ude af sig selv af Rædsel. Og i næste Øjeblik havde en af de vældige Blodhunde væltet ham omkuld. Han mistede Bevidstheden. Blodet hamrede i hans Ører, og Hjertet slog, som skulde det briste. Da han lidt senere kom til sig selv, stirrede han lige ind i et Par vilde Blodhundeejne, medens Hundens stemte sine mægtige Poter mod hans Bryst og holdt ham til Jorden. Robert vidste, at Dyret vilde rive ham ihjel, dersom han gjorde blot den mindste Bevægelse. Han lukkede derfor paany Øjnene og blev liggende ganske roligt til trods for at han kunde mærke Dyrets Aande ind i Ansigtet. Lidt efter kom hele det øvrige Kobbelt Hunde til. Det forekom Dren-

herold for fremtiden, understøtter »Katolsk Ugeblad« i økonomisk henseende — hver enkelt efter økonomisk evne.

Der findes sikkert blandt katolikkerne her i landet god vilje ogsaa i dette spørgsmål, selvom der kaldes på vor offervilje fra mange sider. Men det at give er jo heldigvis en frivillighedens sag. Og netop derfor har man vished for, at alle, der muligt i det kommende år vil give et bidrag til Ugebladets fundering, vil høre til de glade givere, der ikke tæller de kroner og øre, som mellem år og dag gives ud til Kirkens sag: Moderkirkens genrejsning i vort gamle, katolske fædreland.

Det er en kendt sag, at de mindre dagblade kæmper en økonomisk hård kamp i denne tid og har gjort det i særlig grad de sidste 3—4 år på grund af hårde prisstigninger på forskellige udgiftsposter, og da navnlig på råvaren: papiret.

Men det er lige så åbenbart, at ogsaa de uge- og månedsblade, der ikke tæles blandt de store — hvilke naturligvis altid får de fleste annonceindtægter — strides lige så hårdt for blot at klare situationen derhen, at man kan redde balance i regnskabet, men med pil mod underskuds-spøgelset. Dette truer og betyder standsning af udgivelsen. Overskud, hvormed udvidelse og ny landvinding kan foretages, er særtilfælde, som man af erfaring ikke regner med.

Ugebladet ligger i sidste kategori.

Det må hele tiden håbe på læsernes good-will og regne med, at abonnementet bliver indbetalt rettidigt, så udgifterne kan afholdes til de fastsatte data.

Det må ikke ske, at den dag skulle komme, da bindeleddet mellem katolikkerne i Danmark måtte ophøre at udkomme. Bladet har allerede, for at kunne yde samme service for læserne i den hidtidige udstrækning — uden forhøjelse af abonnementet — gået over til at benytte en noget ringere papirkvalitet. Det er en foran-

dring, læserne sikkert har hilst med tilfredshed, da bladet fortsat, ogsaa efter brugen af den nye kvalitet, hævder sig smukt mellem de øvrige blade af lignende art herhjemme.

Læserne vil kunne forstå, at et fond af penge til bladets disposition i svære tider vil have overordentlig stor betydning for tiden fremover. Hvad var da mere naturligt, end at læsernes gave til den hundredårige blev et jubilæumsfond, hvortil vi allerede i julemåneden begynder at sende bidragene, så vi — når nytåret med mærkedagen kommer — allerede har en præsentabel gave at overrække jubilaren.

Samtidig med indsamlingen venter Ugebladets direktion naturligvis på læsernes fornyede indsats gennem jubilæumsmånederne på at forøge abonnementstallet, så kurven i statistikken over fremgangen kan tage en brat stigning under mottoet »Katolsk Ugeblad i alle katolske hjem i Danmark«.

Da det svenske broderorgan, »Hemmet och Helgedomen«, sidste år fejrede 25 års jubilæum, oprettede man derved et lignende fond, som her er foreslået; og gaverne til fondet var mange fra det ganske Sverige. — Dette var et 25 års-minde — her er det et 100-årigt!

Tanken er hermed kastet ud til læserne med håb om god modtagelse, så støttefondet snarest kan oprettes.

En læser. A. D.

*

Bidrag til Jubilæumsgaven modtages med Tak af »Katolsk Ugeblad«s Administration, Landsretssagfører G. Garth-Grüner, Frederiksholms Kanal 6, København K. paa Postgroskanto Nr. 827 18, mrk. »Jubilæumsgaven«.

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem

J korte Træk -

Ifølge en Meddelelse fra det ægyptiske Udenrigsministerium har den Hellige Stol givet sit Samtykke til, at den tidligere ægyptiske Gesandt i Bruxelles overtager Posten som Ægyptens Repræsentant ved den Hellige Stol. (KIPA)

For første Gang i Japans Historie er en Prins af kejserlig Æt gaaet over til Katolicismen. Prins T. Asaka samt hans Søn og ældste Datter er blevet døbt i Kapura af Biskoppen af Yokohama. Prinsens Gemalinde, Prinsesse Lucia Asaka, blev optaget i Kirken for et Aarstid siden. (CND)

Det rødkinesiske Politi har overført 26 Missionærer, deriblandt 3 Biskopper, til Fængslet i Tsingtau. Alle øvrige udenlandske Præster og Ordens søstre er sat under Husarrest. (CND)

Chefen for de amerikanske Stridskræfters Generalstab, General Omar Bradley, var blandt de sidste, der var i Audiens hos Paven inden denne afsluttede sit Ophold i Castelgandolfo. (CND)

Der er kun en eneste katolsk Højskole tilbage bag Jerntæppet, nemlig Universitetet i Lublin i Polen. Universitetet havde i det forløbne Semester 2500 Studenter til Trods for, at saavel de studerende som selve Universitetet til Stadighed udsættes for Schikanerier fra de kommunistiske Myndigheders Side. I øvrigt er Universitetet helt og holdent økonomisk henvist til at staa paa egne Fødder, da Regeringen i Warszawa ikke yder Tilskud under nogen Form. (KIPA)

gen som en Evighed, inden Soldaterne naaede frem og atter tog Hundene i Lænker.

En brutal Næve trak ham op. Den kolde Sved perlede paa hans Pande. Det svimlede for ham, men han greb for sig og fik fat i en Gren.

»Naa, Knægt, der blev du nok bange!«, grinede Korporalen med Buldoggefjæsset.

»Hvad vil De mig?« fremstammede Drengen.

»Vi vil ikke dig noget,« svarede Korporalen. »Du skal bare sige os, hvad du laver heroppe!«

»Jeg er paa Vej op ad Bjerget,« svarede Robert.

»Og hvor skal du hen?«

»Ingen Steder hen!«

»Og hvor er den Kurv, du havde paa Armen før?«

Drengen svarede ikke.

»Naa, vi skal nok hitte den,« Korporalen vendte sig om mod Soldaterne og kommanderede: »Søg efter Kur-

ven!« og faa Øjeblikke efter havde de fundet den. Grinende pakkede Underofficeren Indholdet ud.

»Hvor skulde du hen med den?« spurgte han Drengen.

Men Robert tav trodsigt.

»Du behøver saamænd ikke at sige det; haanede Korporalen. Vi er godt klar over, at du var paa Vej til en af de fordømte Præster, der fjæler sig et eller andet Sted heroppe i Klipperne. Men Djævelen staa i dig, hvis du ikke straks siger os, hvor han er!«

»Jeg siger det ikke!« lød Roberts Svar.

»Ha, ha, det kan vi da tvinge dig til,« tordnede Nationalgardisterne.

»Jeg lader mig ikke tvinge til noget,« svarede Robert og pressede Læberne sammen.

»Din dumme Unge, der har du en Forsmag!« Og Korporalen langede ham en lige i Ansigtet, saa at han styrtede til Jorden. Blodet strømmede ud af Mund og Næse. Men en af de

andre trak ham op igen, ruskede ham og skreg:

»Vil du saa tilstaa?«

Men Drengen rystede afvisende paa Hovedet.

»Du vil stadig ikke? Se engang paa de Bestier her! De river og flaar i deres Kæder, og slipper vi dem løse, saa flaar de dig i Stumper og Stykker, det lover vi dig!«

Og Robert saa paa de frygtindgydende Hunde, der gebærdede sig som vilde Dyr. Han maatte lukke Øjnene et Øjeblik.

»Naa, bliver det saa til noget?« skreg Korporalen.

»Herre, gør mig stærk!« hviskede Drengen til sig selv, men i det samme saa han Soldaten lige ind i Ansigtet og sagde:

»Gør med mig, hvad I vil. Jeg røber intet omend Dyrene saa flaar mig i tusind Stykker!«

(Fortsættes)

TID TIL AT GØRE BOD

Bliv mig fra livet med al den tale om bod, pater; jeg kan ikke få tid dertil. Min dag er op'aget af produktivt arbejde og nødvendig afslappelse. Om aftenen er jeg træt og trænger til hvile. Hvorfor skal jeg tage lid til bodsøvelser?

Kære ven, tag det ikke ilde op, når jeg må rette en misforståelse. Bod er ikke noget, der trætter og sinker, for bod er ikke noget »overarbejde«, der må føjes til, men et sindelag. Sådan har Kristus talt om boden: omsind jer, tilegn jer et nyt sind, et sindelag, der i al jeres gerning sigter på Guds rige, et barnesind mod Gud, jeres Fader i himlen, et brodersind mod Kristus, et ydmygt, saglmodigt, gudhængivent sind, der i al livets møje ikke blot bevarer sindsro, men endog godt humør og et lyst smil. — Tager det megen tid? Trætter det? — Nej, tværtimod!
Pater.

Tak for Julekortet

Gækwaren af Baroda beordrede et specielt julekort udført i elfenben. Før man fik et stykke, der var stort nok, havde man slaget fire elefanter — men det var kun den mindste del af arbejdet. Ialt tog det fire dygtige kunstnere seks måneder at fuldende arbejdet, og den ene blev endda total blind som følge af arbejdet med de hårfine detaljer: — kortet havde 4000 scener fra Buddhas liv. Dets kanter var besat med 44 diamanter, og det færdige julekort kostede ialt over 8 millioner kroner.

Det var vist ingen af os beskåret at sende et sådant kort som julehilsen — men et kort, der forestiller Kristus i krybben, koster kun 10 øre — og når alt kommer til alt — så er julen nu engang Hans fødselsdag, ikke Buddhas.

Lapperier er ikke nok

Fra tid til anden har vi i aviserne kunnet læse om hungersnød i Indien, overbefolkning og truende hungersnød i Indonesien o. s. v.

Situationen i disse og mange andre lande på den anden side jordkloden er meget spændt, og befolkningernes levevilkår utålelige. Det har da heller ikke manglet på planer. For nogle år siden vedtog en hel del stater en stortilet hjælp til disse underudviklede områder for at gøre det muligt, at landene kunne brødføde sig selv. Og så fra katolsk side er der kommet opfordringer, og fornylig har det australske episkopat udsendt et opråd, med opfordring til at gøre noget effektivt for at afhjælpe den nød og elendighed, som findes: *Fordi befolkningerne har moralsk ret til at få sunde og stabile leveforhold.*

Mere respektabel - men mere brutal

Father Martindale, som vil være kendt af mange danske, udtalte fornylig ved et møde arrangeret af Columbusridderne i London:

Vor tids ungdom er i det ydre langt mere respektabel end før krigen — men den er samtidig langt mere ustabil, brutal og uærlig.

Jeg tror, at grunden til ustabiliteten må søges dels i de mange ødelagte hjem, der er en følge af, at man mere og mere betragter skilsmisse som en selvfølge — og dels i følelsen af, at man ikke længere har så stort et ansvar — »det har staten jo overtaget«.

Manglen på ærlighed, siger *Father Martindale*, skyldes for en stor dels vedkommende de tunge skatter og de stigende priser, som får folk til at føle det næsten som en pligt at sno sig ud af en hvilkenssomhelst pinlig situation, hvori de måtte finde sig selv.

Vel mødt i...

Århus: Sø. 9. kl. 20: Adventsfest. To.

13. kl. 19,30: En rigtig klubaften. Sø.

16.: Efter 8-messen formiddagstur.

Haderslev: On. 12.: Samtalekreds. M.

Nissen indleder: »Om at læse«.

Jesu Hjerter sogn: Sø. 16, ikke d. 9.:

Nikolausfest for sognets børn.

Nørrebro: Fr. 14. kl. 20: Oplæsning

og diskussion.

Sønderborg: Ti. 11.: Samtalekreds:

»Gud og samfundet«. 20 spørgsmål

til professoren. Lø. 15.: Advents-

fest i vores lokale. Sang, kaffebord,

julehistorie og musik. Pastor Halatyn

tager sig af den alvorlige del.

Østerbro: Sø. 9. kl. 19,30: Vi deltager

i sognets adventsfest på den franske

skole, Østerbrogade 7 D. Bil-

letter skal købes i forvejen enten

på skolen eller hos sognepræsten.

On. 12. kl. 20: I præsteboligen. Jan

Locher holder foredrag om en hel

bunke ting.

Men på FN's generalforsamling diskuteres sagen stadig, og det synes ikke at mangle på forslag, som prøver at komme uden om det centrale i sagen: *at disse lande trænger til kultur, teknisk og pengemæssig bistand givet i uselvsk ånd.* Fornylig fremsatte den svenske delegeret det gamle forslag, at befolkningerne skulle lære fødselskontrol for at standse befolkningstilvæksten.

Der hæfter sig mange minusser ved dette forslag. For det første er fødselskontrol, som det her foreslås, ganske umoralsk, og alene af den grund burde det forkastes. Men det er ikke den eneste grund til, at man bør modsætte sig det. Forslaget bærer tydeligt præg af, at man gerne vil slippe så billigt som muligt fra alt besvær, men det går ikke i dag. Hvis disse egne skal reddes fra kommunismen, må der hjælp til og ikke lapperier, som tilmed er umoralske og repræsenterer vor vesteuropæiske civilisation fra den dårligste side.

Den kriminelle brutalitet må, siger *Father Martindale*, skyldes den ufølsomhed, som St. Paulus nævner som et resultat af hedenskabet.

Hvordan skal nu unge af i dag møde disse vanskeligheder?

Først og fremmest leve i Guds nåde. Gå straks til skrifte — din periodiske medicin — hvis du mener, at du gennem synd har mistet Guds nåde — og husk, at den hellige kommunion er din regelmæssige føde ...

Endvidere: Kend din tro, og sørg for altid at være i stand til at forklare den for andre — og vogt om din ærlighed og renhed.

Ærlighed kræver, at man sætter alt ind, bruger både legemets og sjælens muskler til bristepunktet — det er ikke nok kun at nå lige op over strengen. Hvad angår renheden, vil jeg indskrænke mig til at sige: Hold dig selv i tømme. Urenhed slører tanken og svækker viljen.

Nødvendigheden af at have kendskab til sin tro påviser Father Martindale ved at fortælle om kommunisternes aktivitet:

Det er jer vist slet ikke klart, med hvilken energi, den ateistiske kommuniste går frem, når det gælder spørgsmålet om opdragelsen.

Da jeg var i Sydafrika i trediverne, blev indfødte sendt til Moskva for at lære revolutionisme.

— Og idag bliver unge lovende indfødte fra Vestafrika sendt på kommunistiskole i Rumænien, medens indfødte fra f. eks. det fjerne Østen, Indokina sendes til en lignende skole i Samarkand.

Centret for den afrikanske arbejderbevægelse er i det russiske konsulat i Addis Abeba i Abessinien.

ANNONCE

JULEKORT OG KRYBBER

Besøg atter i år vor udstilling med smukke danske og udenlandske katolske julekort og julekrybber.

»Akademisk Ægteskab«

Vi har ... bemærket Deres Anmeldelse af F. Kielers Skrifter om Ægteskabet ... Desværre er et Par Punkter ... ikke helt klare for os, hvilket muligvis skyldes, at vi ikke er Akademikere ... 1) Hvad forstås der ved et akademisk Ægteskab? ... 2) Er ikke-akademiske Ægteskaber ugyldige eller af ringere Værd? ... 3) Hvad dækker Formlen »abstrakt Betragtning af Samlivet« (bedes besvaret meget fyldigt) Betragtning af, at vi ... ikke er Aka-

demikere) ... Vi lider ikke af Mindreværdskomplekser eller er grønne af Misundelse, fordi andre har opnået en akademisk Grad ... vi er i hvert Fald klar over, at det at have opnået en akademisk Grad, ikke er ensbetydende med, at vedkommende ... skulde have større Chance for at opnå et fuldkomment Ægteskab.

En Kreds af ikke-Akademikere i Vejle.

De flinke Folk i Vejle tager to Gang Fejl. Første Gang, da de mener, at vi har talt om »akademisk Ægteskab«. Det staar der ikke et Ord om i An-

meldelsen (saa lidt som i Kielers Bog), og det er os lige saa fjært og ubehageligt som en »Akademikermesse« eller hvis nogen vilde tale om en »akademisk hellig Kommunion«. Anden Gang, da de overser, at Anmeldelsen netop tilsigtede en blid Kritik af, at Kieler er lidt uforstaaelig for almindelige dødelige. Kieler er god nok til dem for hvem den teoretiske Teologi er saa nem som den lille Tabel, men den er for abstrakt for ikke blot Kredsen i Vejle, men ogsaa for andre Folk, der godt kunde lide at læse om, hvordan man lever sit Ægteskab paa kristelig Vis.

<p>L. F. Nielsen SNEDKERMESTER LINDHOLMSVEJ 36 Telefon Damso 2043 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner</p>		<p>ERNST ISHØY CIVILINGENIØR Vestre Boulevard 40. Telefon Byen 9816 Har projekteret Jernbetonkonstruktionen ved den nye Kirke</p>	
<p>Holte installationsforretning Øverødvej 9 Telefon Holte 1053 Udfører arbejdet ved den ny kirke i Lyngby</p>	<p>Ove Nielsen SNEDKERMESTER Lundtoftevej 151 Telefon Hjortekær 82 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lynby</p>	<p>Carl Hansen TØMRERMESTER Nørgaardsvej 2, Lyngby Telefon Lyngby 739 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby</p>	
<p>Emil Mark Jensen MURERMESTER Bernhard Olsensvej 15 Telefon Lyngby 2708 Udfører arbejdet ved den nye kirke i Lyngby</p>	<p>Holger Petersen Blikkenslager - Sanitet - Centralvarme Lykkesholms alle 37 Central 5317 Udfører arbejdet ved kirken i Lyngby</p>	<p>Laurits Hansen MALERMESTER Hovedgaden 84 a Tlf. Lyngby 771 Udfører arbejdet ved den kat. kirke i Lyngby</p>	
<p>I. Tannenberg Aut. elektrisk Installatør Frederikssundsvej 148' Telefon Bella 384</p>	<p>Th. P. Stillinge Lømrermester Sejrogade 15 Tlf. Rvvang 1225 Udfører arbejdet for de katolske institutioner</p>	<p>Lærebjærnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen Glarmester Bygningsarbejde . Rammer . Spølle . Glasforalkr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner</p>	
<p>Aarhus</p>		<p>Søren Clausen Alt i Isenkram SCT. PAULS PLADS 2 - Telf. 1513 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>JUHLS Farvehandel Malervervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Brødrene Jensen Manufaktur - Trikotage RYESGADE 22-24 - Telf. 11780 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>	
<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (Bere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089</p>		<p>MEJERIET Vesterbo Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
<p>Telegramhallen Bruunsgade 55. Tlf. 2424 — 4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardgade 17 - 19 . Aarhus</p>	
<p>Karl Hansen autoriseret Installatør FREDERIKSGADE 75-77 Telefon 295 Udfører Arbejdet hos de kat. Institut.</p>	<p>J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>	
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler</p>		<p>Odensegade 25 . Telefon 1461 - 1961 1. Kl.s Brød Leve: andør til de katolske Institutioner</p>	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

December.

9. S. 2. SØNDAG I ADVENT. — I (hvid) Dag fejres:
Jomfru Mariæ uplettede Undfangelse (777—83); 2. Bøn: Søndagen (6); Præf. (522); sidste Ev.: Søndagens (7).
10. M. Oktav af St. Frans Xaver (770 (hvid) N82); 2. Bøn: Jomfru Mariæ upl. Undfangelses Oktav (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: St. Melchiades ((5)); Præf. (522).
11. Ti.† St. Damasus I (781); 2. Bøn: (hvid) Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6); Præf. (524).
12. O.† 5. Dag i Oktaven (777—83); (hvid) 2. Bøn: Feria (6), 3. Bøn: Om den Helligaand ((120)); Præf. (522).
13. T. St. Lucia (781); 2. Bøn: Ok- (hvid) taven (777), 3. Bøn: Feria (6); Præf. (522).
14. F.† 7. Dag i Oktaven (777—83); (hvid) som Onsdag d. 12.
15. L. Oktav af Jomfru Mariæ uplet- (hvid) tede Undfangelse (777—83); 2. Bøn: Feria (6); Præf. (522).
16. S. 3. SØNDAG I ADVENT (9-3); (violet eller rosa) 2. Bøn: St. Eusebius (782), 3. Bøn: Gudsmoder ((83)); Præf. (521).
17. M. Feria (9—3); uden Credo og (violet) uden Alleluja-Vers; 2. Bøn: Gudsmoder ((83)), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: For Kirken eller For Paven ((123, 122)); alm. Præf. (525).
18. Ti. Feria (9—3); uden Credo og (violet) uden Alleluja-Vers; 2. Bøn: Gudsmoder ((83)), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; Præf. (525).
19. O. Tamperdag (13); 2. og 3. (violet) Bøn som Tirsdag; Præf. (525).

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementspris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa

Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 1:6, Tlf. Melrup 3385 og 3413x

20. T. Vigilie til St. Thomas ((1)); (violet) 2. Bøn: Feria (10), 3. Bøn: Gudsmoder ((83)); Præf. (525).

21. F. St. Thomas, Apostel (782— (rød) 84); 2. Bøn: Tamperdagen (16); Præf. (524); sidste Ev.: Tamperdagens (981).

22. L. Tamperdag (17); 2. og 3. Bøn (violet) som Tirsdag den 18.; Præf. (525).

23. S. 4. SØNDAG I ADVENT (27 (violet) —4).

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Kalenderen 1952

udgivet af Ansgariusforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Pris 60 Øre (+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Stort harmonium til salg

med 16 udtræk og i fin stand. Henvendelse hos fru Carlsen: ØB 894 v, efter kl. 17. Adr. Høyensgade 34, København Ø.

Oscar Axel

GAS - VAND - SANITET

Centralvarme

Parmagade 11 . Telefon Sundby 5226 (Privat 5216)

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner.

Horsens

Linolium - Tapet - Maling

Holmboe

NØRREGADE 1 . TELEFON 2040

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telefon 1026

Leverandør til katolsk Menighed

N. C. Madsen

Bageri & Konditori

1. Kl. Bestillingsforretning

Torvet 7, Tlf. 798

Lev. t. d. kat. Institutioner

Lad Deres Fodtøj reparere i

FIX

v/ R. MADSEN

Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner

Fiskebørsen

E. Sørensen . Borbergade 8 . Tlf. 2779

anbefaler alt i Aarstidens Fiske-

sorter og Fiskedelikatesser. Dag-

lig friskragede Varer samt Vildt

Leverandør til Sct. Joseph's Hospital

Edvard Petersen

Kul — Koks

HAVNEN 3 . TELEFON 72

Leverandør til de katolske Institutioner

Witttrup
HORSENS TØJLÅGER

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer

Alt haves i Lamper og Lysekroner

Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt

Installatør for Sct. Joseph Søstre

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst

den sidste

LIBELLE-

BOG?

— den koster

kun 2 kr.

Radioklubberne

Året går på hæld, og radioklubbernes afdelingskasserere skal en af de nærmeste dage afslutte regnskabet og afregne med hovedkassen.

De medlemmer af de katolske radioklubber, som endnu ikke har betalt kontingent for iår, bedes derfor venligst bringe dette i orden så snart som muligt, helst endnu i dag.

Lyttere, som er tilsluttet *Storkøbenhavn's radioklub*, har fået tilsendt giroblanket til brug ved indbetalingen på et posthus. Er denne blanket bortkommet, bedes man udfylde en ny med adresse:

Giro nr. 4419, Katolsk Radioklub, Frederiksvej 31, København F.

Hvis det foretrækkes, kan beløbet kr. 1,50 indsendes i frimærker direkte til kassereren, *hr. A. Klinker-Casperen*, Frederiksvej 31, København F.

I de fleste københavnske sogne vil beløbet også kunne indbetales på kirkekantoret.

Husk såvidt muligt at opgive Deres *licensnummer*. Det står på postkvitteringen for licensafgiften, lige under Deres navn.

St. Ansgars kirke

Sønd. 9. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 19,30 Adventsaften paa Skolen, Østerbrogade 7 D.

Adventsspillet former sig med Fæl-

lessang, Oplæsning, Tableau'er, Musik og Korsang.

Efter Spillet er der fælles Kaffe-bord. Teksthæfte, der tillige er Program, faas paa Kirkens Kontor eller bestilles paa Skolen, Tlf. Tria 825 senest Lørdag den 8. Alle er velkomne.

Fra 3. Sønd. i Advent udleveres Kort til *Siddeplads* under Midnatsmessen. Faas kun paa Kirkens Kontor.

Sct. Anna Kirke

Lørdags-Andagter til Gudsmoder Kl. 19,30: Den 8/12 for Præsterne. Den 15/12 for Menigheden (til Vor Frue af den stedsevarende Hjælp). — Den 22/12 Rosenkransandagt. — Den 29/12 Kirkens Aftenbøn.

St. Frans' 3. orden

Sønd. den 16. Dec. Kl. 15: Møde i Kapellet paa Sct. Elisabeths Hospital.

St. Dominikus 3. Orden

Tirsd. 11. Dec. Kl. 20: Møde hos Fru Rønnow, Genforeningsplads 4, Stuen.

Academicum Catholicum København.

Lørdag den 15. kl. 19,30: *Adventsaften* hos fru Ebba Friis-Hansen, Emiliekildevej 52, Chl. (S-tog til Ordrup). Aarhus. — Mand. 10. dec. kl. 20 hos fru direktør Juncker, »Saralystgaarden«. Pater Koch S. J. taler om »Munkens Tvivl i den bellige Birgittas Aabenbaringer«.

Baronesse Rosenkrantz

Charisius' f. Oxholms Legat

til Hjælp for trængende, *indfødte* Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1952.

Ansøgninger, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles *ikke* for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 2. Januar. Andragender, som er indsendt efter dette Tidrum, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Det Apostoliske Vikariats Regnskabsafdeling*, Amaliegade 31, København K.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 2. Januar til *Det Apostoliske Vikariats Regnskabsafdeling*, Amaliegade 31, København K.

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	<i>Køb Deres</i> Ure - Brillor hos Wald. Møller Torvegade 11 . Telefon 387	Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	En køn Blomst <i>finder De altid i</i> Blomsterforretningen Paa Torvet <i>(lige overfor Raadhuset)</i>
Hvildehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... <i>Bogladen med de mange Bøger</i>	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Lang linie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle
Jørgen Petersen & Co. <i>Tømremester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner	Steffen Lunding's Eftf. A/S ER ALTID DEN BILLIGSTE	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Tito vil »ordne« Stepinac-Sagen

Der hersker »fuld Religionsfrihed«
i Jugoslavien

Marskal Tito har som Svar paa en Forespørgsel fra den amerikanske Radiokommentator Drew Pearson meddelt, at hans Regering vil »ordne« Tilfældet Stepniac i Løbet af en Maaned, eventuelt ogsaa uden Vatikanets Medvirken. Der bliver i hvert Fald ikke Tale om, at Ærkebiskop Stepinac paa ny vil kunne indtage sin Plads som Kirkefyrste.

Den jugoslaviske Statschef beklagede i sit Svar, at der »i Amerika gives Folk, som vil sætte Spørgsmaalet om Stepinacs Løsladelse i Forbindelse med Problemet om Støtte til Jugoslavien,« og henviste ydermere til, at hans Regering allerede havde givet Amnesti til adskillige Tusinder jugoslaviske Statsborgere. Ogsaa Tilfældet Stepinac vilde blive reguleret til sin Tid, men dette »Tilfælde« var takket være den udenlandske Propaganda blevet gjort til et internationalt politisk Spørgsmaal.

Tito sluttede med at forny Forsikringen om, at der i hans Land »hersker fuld Religionsfrihed, og enhver kan frit gaa i Kirke.«

I kirkelige Kredse i Belgrad er man af den Anskuelse, at Ærkebiskoppen efter sin eventuelle »Løsladelse« vil blive anvist Tvangsophold i et eller andet Kloster.

I det pavelige Nuntiat i Belgrad udtaler man i denne Anledning, at Vatikanet vedblivende vil betragte Ærke-

URBI ET ORBI

biskop Stepinac som Fange — selv om han maatte blive løsladt fra Fængslet — indtil han bliver genindsat i sit hidtidige Embede. »Vatikanet ved« — udtaler Mgr. Oddi, der er chargé d'affaires i Nuntiatet — »at Ærkebiskoppen ikke er skyldig og aldrig har erklæret sig skyldig. Derfor vil kun en betingelsesløs Løsladelse kunne ændre Situationen. (CND)

Fransk Indsats for den katolske Presse

Det franske katolske Ugeblad »Témoignage Chrétien« maatte for nylig gøre sine Læsere opmærksom paa, at det maatte ophøre at udkomme med Udgangen af indeværende Aar, dersom det ikke fik en økonomisk Understøttelse paa 5 Millioner Francs. Resultatet var forbløffende: tre Uger efter Meddelelsens Fremkomst var der allerede indsamlet 2.229,300 Francs! (CND)

Provincial myrdet i USA

I Hoboken (USA) har to Personer rettet et Overfald paa Chefen for den hellige Frans' Broderskab, Broder Salesius Klein, der var paa Visitatsrejse i Staterne. Broderen døde som Følge af Læsionerne ved Overfaldet. (KIPA)

Religionsundervisningen afskaffes i Czekoslovakiet

I Czekoslovakiet regner man med, at enhver Form for Religionsundervisning inden længe vil blive helt afskaffet. Paa en kommunistisk Lærerkongres i Prag for nylig blev der rettet en tilsvarende Fordring til Regeringen.

Efter Kongressens Mening staar den katolske Religionsundervisning i Modstrid med »moderne videnskabelige Undervisningsmetoder«. (CND)

Kirkens Hjælp til de katastroferamte i Podalen

Ærkebispedømmet Ferrara er blevet hårdt ramt som Følge af de store Oversvømmelser, hvorved store Landstrækninger er blevet sat under Vand. Paa den hellige Faders Vegne har Præsidenten for den pavelige Hjælpekommision, Mgr. Baldelli, aflagt Besøg i de ramte Omraader og arrangeret Hjælp til omkring 150.000 Mennesker i Form af Levnedsmidler og Klædningsstykker. (KIPA)

*

Den pavelige Hjælpeorganisation har under Ledelse af Organisationens Chef, Mgr. Baldelli, oprettet Folkekøkkener, Udleveringssteder for Levnedsmidler og Beklædningsgenstande samt Mælkecentraler i de katastroferamte Egne i Po-Omraadet. Mgr. Baldelli udtaler overfor Pressen, at man i Samarbejde med Myndighederne, Røde Kors samt de øvrige Velfærdsorganisationer hidindtil har kunnet tage sig af ca. 150.000 Flygtninge og skaffet dem Tag over Hovedet. Af organisatoriske Grunde er der oprettet to Centraler for Hjælpen, nord og syd for Ferrara, ligesom en særlig Kortbølgestation arbejder for at skaffe Forbindelse mellem de Personer, der er blevet skilt fra hinanden, samt skaffe Oplysninger om savnede.

Den anden Fase i Hjælpearbejdet bliver Genopbygningen af de ødelagte Huse, naar Vandmasserne har trukket sig tilbage. Takket være de overvældende Gaver fra Ind- og Udland er den pavelige Hjælpeorganisation blevet sat i Stand til at bidrage væsentligt til Genopbygningen af de ødelagte Hjem samt at stille Udstyrsgenstande til Raadighed for de Katastroferamte. — »Gaverne er strømmet saa rigeligt ind« — erklærer Mgr. Baldelli — »at vi ville kunne fylde Peterspladsen i Rom med Genstandene!« (KIPA)

I Nærværelse af Nuntius Roncalli og Ærkebiskop Feltin har der i Notre Dame i Paris været læst en Messe for et godt Resultat af UNO-Forsamlingen. Prædikenen holdtes af P. de Souza, der er Medlem af den indiske UNO-Delegation. (KIPA)

DEN NY FINSKE GESANDT VED VATIKANET har for nylig overrakt den Hellige Fader sine Akkrediterer. Ovenfor ses Dr. Gartz paa Vej til Paven.

Katolsk

Ugeblad

HIC SVNT TRES MAGI:

Munkemel

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

*Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!*

Malermester **W. Plichta**

Aalekistevej 56, Vanløse

Telefon Damse 8339 og 5610

Udført Arbejde

ved katolske Institutioner

**Violin-
og Klaverundervisning**

Sonja Schat Kielberg

Mynstersvej 10

saavel i Roskilde som København

Tilmeldelse: EVA 35036 eller
FASAN 595 mellem Kl. 18-19

Læg kun Mærke til det bedste —
køb i

KONGENS NYTORV

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER
TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Hans Burgkmair († 1531): KRISTI FØDSEL

I Aaret 5199 efter Verdens Skabelse, da Gud i Begyndelsen skabte Himmel og Jord, i Aaret 2957 efter Syndfloden, i Aaret 2015 efter Abrahams Fødsel, i Aaret 1510 efter Moses og Israels Folks Udtog af Ægypten, i Aaret 1032 efter Davids Salvelse til Konge, i den 65. Aarsuge efter Profeten Daniels Spaadom, i den 194. Olympiade, i Aaret 752 efter Roms Grundlæggelse, i den romerske Kejser Oktavianus Augustus 42. Regeeringsaar, da der var Fred over hele Jorden, i Verdens 6. Tidsalder, vilde Jesus Kristus, den evige Gud og den evige Faders Søn hellige Jorden ved sit naaderige Komme. Undfanget ved Helligaanden blev han ni Maaneder efter Undfangelsen født af Jomfru Maria som Menneske i Bethlehem i Juda: Vor Herre Jesus Kristus, højlovet i Evighed.

(Martyrologium Romanum)

Julens Budskab til Mennesket af

1951

Det er nu snart to tusind Aar siden at Jesus Kristus blev Menneske og derved paa en ganske særlig Maade greb ind i Menneskehedens Historie. Allerede dengang syntes Verden ikke at have ret meget tilovers for ham, endsigte Brug for ham, for slet ikke at tale om Beboerne i Bethlehem; men han opsøgte sig en Stald og kom alligevel. Der var kun en Haandfuld Hyrder, som ilede til hans Leje og knælede ned foran hans Krybbe. Disse tre nøgne Kendsgerninger kendetegner faktisk Kristi Stilling ned gennem Menneskehedens Historie. Lad os da nu ind under Julehelgen kigge lidt nærmere paa dem.

Verden havde ikke Brug for ham, ikke Plads til ham. Vi plejer sædvanligvis at betragte den Fattigdom og Uselighed, der omgærder Frelserens Fødsel, som et Led i Guds uudgrundelige Forløsningsplan, og da vi ikke har hørt andet fra Barnshen af, saa har vi halvt om halvt vænnet os til strengt taget ikke at ræsonnere særlig meget i den Anledning. Men naar vi idag ser de store Strømme af Flygtninge, der jages gennem Europa fra Øst mod Vest, saa er vi ikke tilbøjelige til i første Omgang at kalde det et Led i Guds uudgrundelige Vilje, men langt snarere Følgen af et djævelblændt Menneskeværk, et Resultat af Forbrydelser og Rænker. Men — var Kristi Forladthed ved hans jordiske Komme ikke ogsaa Menneskenes Skyld? Han vilde jo dog blive en af os og kunde derfor ej heller undgaa at komme i Berøring med Menneskenes Gøren og Laden. Et enkelt Menneske kan ikke — hvor gerne det end vil — holde sig helt uden for Samfundsmekanismen, men bliver uvægerligt et Hjul i det store Skæbneværk, der ikke blot trækkes op af Gud, men ogsaa stilles paa af Menneskenes fri, men ikke desto mindre ofte ulyksalige Vilje. Gud staar midt i Menneskehedens Historie, hvilket igen vil sige, at Gud i sine Planer og Veje atter og atter krydses af hans egne Skabninges Egensind og Kortsynethed.

Det begyndte med den romerske Kejsers Befaling: den hellige Familie maatte forlade Hus og Hjem i Nazareth. Det fortsatte med de saakaldte Medmenneskers Haardhertethed, da de lukkede deres Døre i Bethlehem, og det bliver helt elendigt, da Herodes i sin hysteriske Angst lod alle Smaabørn myrde og saaledes jog den nyfødte Frelser ud i Mørket — vestpaa ad Ægypten til. Det er Ord til andet det samme, som Verden af idag byder Vor Herre. Ligeegyldighed overfor Religionen afslører sig i Love og Forordninger, Mangel paa Offervilje og Deltagelse er traadt i Stedet for Tro, djævelsk Had er Ledetraaden i Forfølgelsen af Kirken og Tortur mod dens Børn.

Dette er nu engang Kristi Værks og Kristenhedens Skæbne. Julen fortæller os, at Gud blev Menneske, og denne Kendsgerning alene har bidt sig fast i vor Bevidsthed, medens vi glemmer dens anden Del, nemlig at Menneskene skulde være Guds Børn. Vi har forliget os med den anden Person i Guddommen, og vi venter paa Opstandelsen. Vi ser atter og atter, at Guds Planer med os bliver ødelagt og kun afslører Nød og Elendighed. Gud begyndte akkurat ligesom vi, han kom ikke som en trediveaarig, fuldmoden Mand, men som et nyfødt, hjælpeløst Barn. Han begyndte ogsaa forfra. Og vi finder ogsaa ganske tydelige Spor af Forskellen mellem Kristendommen og Verden i

denne juleagtige Hjælpeløshed, thi Kirken har nedarvet sin Karakter helt og holdent fra den menneskeverdne Guds Søn, om hvem Johannes skrev: »Han kom til sine egne, men hans egne kendte ham ikke.«

Men hvor meget end Verden søger at krydse Guds Planer, saa er det dog kun muligt inden for ganske bestemte, afstukne Grænser. Beboerne i Bethlehem kunde vel smække deres Døre i lige for Næsen af Frelseren, men de var dog ikke i Stand til at forhindre hans Komme. Herren søgte sig en Stald, og det blev hans Entre her i Verden. Og selv om han knytter Tid og Sted sammen, saa er denne Forbindelse dog ikke mere fast, end at han kommer gennem Tilværelsen med et Mindstemaal af materielle Goder. Det, der vrages af Menneskene som Opholdssted, det benytter han, »skønt Himlen er hans Eje«. Derfor bekymrer han sig ikke om Menneskenes ugæstfri Modtagelse, og det, der ser ud som bitter Fattigdom og Elendighed — Lejet i Krybbens Straa — det bliver til hans Triumf, hvormed han skal overvinde al menneskelig Ondskab og Fjendskab. Det gør ikke hverken fra eller til for dette Barn, om han bliver født i en Stald eller paa et Slot — denne Verdens Goder har intetsomhelst at give ham.

Al den Modstand, som Verden yder, preller af mod Gud og tjener kun hans Planer. Kejsers Ordre er forudset af hans uendelige Visdom og indeholdes allerede i Profeten Mikas Forudsigelser. Menneskenes Haardhertethed afslører det vidunderlige ved hans Fødsel, det er ikke et almindeligt Menneskebarns Komme til denne Jord, og Herodes' Daarskab er al Gudløsheds Taabelighed og Kortsynethed. Hverken ekstraordinære Foranstaltninger eller menneskelig Snille formaar at genere ham; thi selv om han stiger ned og bliver Menneske som enhver af os, saa er han dog trods alt Skabningens Herre, og bærer han end menneskelig Skikkelse, saa er han dog Gud. Ganske vist mener Menneskene, at de er i Stand til at forme Tilværelsens Løb gennem deres Ideer og Gerninger, men de kan ganske roligt bringe disse til Udførelse, for der er dog alligevel en anden, der ordner det hele og sætter Maal og Tid for Historiens Løb.

Pinturicchio († 1513): JULENAT
(Fresko i Santa Maria del Popolo i Rom).

Denne hemmelighedsfulde Forbindelse mellem Guds Virke og Menneskets Gøren og Laden har eksisteret lige fra Tidernes Morgen, men bliver ganske særlig synlig ved Juletid, fordi vi da kan følge den menneskevoordenes Skikkelse Skridt for Skridt og faa Syn for Sagn om, at ingen jordisk Magt formaar at bringe ham ud af hans Bane. Jesusbarnet i Stalden, det var allerede for 1950 Aar siden Guds Sejr over Materialismen. Kristus viser netop ved sin fattige Fødsel Grundtemaet i den Strid, der kæmpes mellem Gud og de Mennesker, som alene lader sig lede af jordisk Bøger og Berømmelse.

Denne Guds synlige Triumf følger ogsaa hans Kirke ned gennem Aarhundrederne, den Kirke, der, omend den bestaar af Kød og Blod, alligevel bærer Guds evige Sags Bestandigheds Præg i sig og overlæver Konger og Nationer. Den er ikke uløseligt forbundet til denne eller hin Tidsalder eller Regeringsform og synes den end til Tider fattig og uforstaaende overfor Verdens paastaaede Fremadstormen, saa triumferer den i sin Fattigdom over Tidens Forgængelighed. Hedder det maaske ikke i Skriften: »Da Tidens Fylde var inde, sendte Gud sin enbaarne Søn.« Og i ham skete alt Fyldst, stort og smaat. Derfor giver Julen os Vished og Tillidsfuldhed ogsaa i vore skæbnetunge Tider.

Hyrderne var de første, der blev grebet af denne Tillid. De vendte ikke den nyfødte Frelser Ryggen med et haanligt Skuldertræk, de ilede midt om Natten til hans Leje og faldt paa Knæ. Hyrderne er ogsaa Børn af denne Verden, men de har bevaret det umiddelbare, det ægte Sindelag. Derfor er de aabne og modtagelige for Guds Naade. Det er for deres Skyld, at Kristus kom til Jorden, og ene og alene fordi Mennesket er skabt i Guds Billede kunde han blive som en af os. Han vilde aldrig have kunnet paatage sig nogen anden Skabnings Skikkelse. Evangelisten Johannes har indset dette og kalder derfor Frelserens Fødsel »en Kommen til sit eget.« Mennesket bærer inderst inde hans Aand i sig, og dermed er der slaaet Bro mellem os og ham. De første Mennesker ejede et ganske særligt Fællesskab

med Gud, og det er dette, som Kristus søger at genoplive ved sit Komme Julenat. Hyrderne ejer endnu en lille Rest af det. Da Englen viser sig for dem og fortæller dem om den forjættede Forløser, saa giver det straks Genlyd i deres Sind, de er straks i Kontakt med ham.

Man kan sige, at disse Hyrder er Forbilleder paa samtlige Kirkehistoriens Helgen-skikkelser, thi Menneskene kæmper sig ikke frem ad Vejen til deres Maal af sig selv. De bliver ført. Gud er med i Spillet til alle Tider. Her gælder Ordene: »Uden mig formaar I intet.« Thi da han nu staar i vor Midte som en af os, saa er han den første og den sidste, Porten, Vejen og Livet. Hans Tanker er ikke vore Tanker, og vi maa derfor lytte til hans Aabenbaring. Den store Opgave, der er tiltænkt den enkelte og hele Samfundet, er simpelthen at virke sammen med den Guds Søn, som staar midt iblandt os. Og Englen, der som den allerførste aabnede Hyrdernes Hjerte for Menneskevoordens Budskab, sammenfattede Verdenhistoriens Maal under Jesus Kristi Førerskab i Ordene: »Ære være Gud i det høje og Fred med Menneskene paa Jorden.«

Helgenerne har alle paa den ene eller paa den anden Maade gjort Guds Ære til deres afgørende Livsprincip. Men alligevel har Freden ikke vundet endeligt Indpas i Verden. Naar vi kaster et Blik ud over Menneskeheden Historie, saa ser vi tydeligt, hvor vanskeligt det er at bevare denne Fred. Det er sandelig ikke let at vandre den menneskevoordne Guds Søns Vej helt og fuldt. Det kristne Menneske maa stadig falde paa Knæ sammen med Hyrderne, selv om den evige Gud kun ligger foran ham som et hjælpeløst Barn i Krybhen. Herren er saa uendelig stor, men naar vi kaster os paa Knæ foran ham, vi smaa Mennesker, da aabnes vi for ham, og vi føler hans Naade strømme ind i os. Og paa denne Maade sker da ogsaa det Under i Menneskene, at de trods deres Svaghed og Utilstrækkelighed kan blive Værktøj i Guds Hænder, og Julens Hemmelighed gennemlyser alle, saa at vi begynder at fatte, at vi kristne — hver og en — er kaldet til at medvirke i Forløsningsværket, hvis Maal er Julenattens Løfte til hver og en af os — Kødets Opstandelse og det evige Liv.

Sognepræsten.

1951 GAAR OVER I HISTORIEN

Et Aars Skudsmaal

Hvad mon vore Efterkommere i Tro og Landsmandsskab om 100 Aar vil sige, naar Talen falder paa vor Tids katolske Kirke i Danmark? Hvis en af dem faar til Opgave at skrive en Side i »Katolsk Ugeblad« om »Aaret 1951«, vil han saa staa helt blank og være nødt til at grave gulnede Blade frem for at se, om der i det hele taget er noget at fortælle om netop dette Aar? Det er muligt, at han er i den Situation, og i saa Fald vil Læsningen af Bladets 99. Aargang ikke hyde ham megen Hjælp. Det var aabenbart et stilfærdigt Aar uden skelsættende Begivenheder af nogen Art, i hvert Fald hvis han alene har 1951's eget Indtryk af sig selv til Vejledning.

Heldigvis vil Situationen forhaabentlig være en anden. Der kan i Aar være født et Menneske, hvis Betydning for Kirkens danske Fremtid gør Tallet 1951 uforglemmeligt. Et eller andet lille Træk i Aarets Billede kan — selv om vi overser det — vise sig at være Spire til store og afgørende Begivenheder. Hvad vi har glædet os over, er maaske glemt om bare ti Aar. Og hvad vi græmmede os over, vil maaske være Genstand for Fremtidens varige Taknemlighed. Et Aars-

overblik, der foretages ganske uden Perspektiv, mens Aaret endnu ikke er gaaet til sine Fædre, er dømt til en Døgnflues Liv.

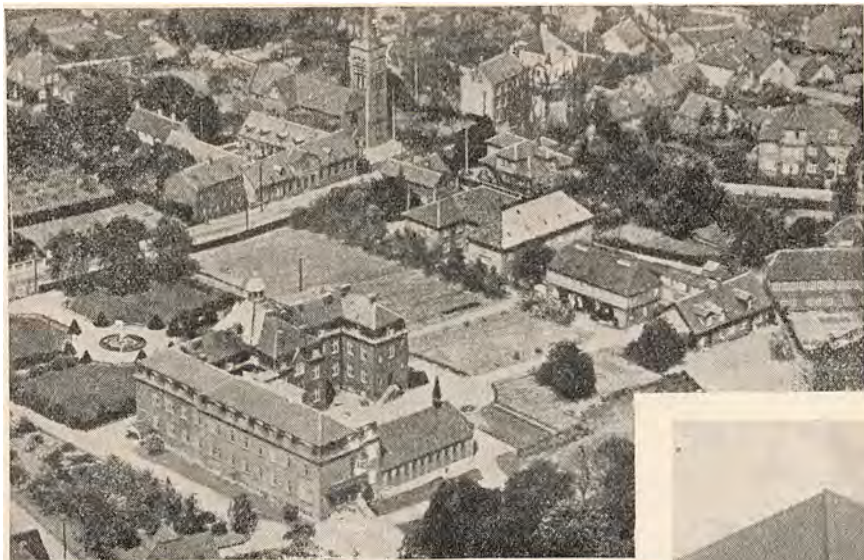
Men trods alle Vanskeligheder vil vi ikke tage Afsked med Aaret uden et Ord. Der er andre Overblik, som heller ikke afventer en historisk Afklaring og dog har deres endda meget store Værdi. Vi ransager vor Samvittighed Aften efter Aften, og ved Nytaarstid med særlig Grundighed. Ikke for at dvæle ved det, der skete, men for at lære af det og rette det forkerte op. Anden og bedre Nyttelighed vil vort fælles Nytaarstillbageblik ikke kunne have.

Skal vi være ærlige, var 1951 et ringe Aar. Ude i Verden gik det Kirken meget forskelligt de forskellige Steder. Hos os har Aaret sit Præg af, at Kristendommen i disse Aar taber Terræn her i Landet. — Professor Skydsgaard har i Aarets Løb udtalt, at det kun er 1½ pCt. af Befolkningen, der har et aktivt Forhold til Kirke og Kristendom — det vil sige mindre end 100 Tusinde. De øvrige er for det store Flertals Vedkommende bare uinteresserede — saa lidt interesserede, at det hverken falder dem ind at

praktisere Kristendom eller at angribe den. Det er saadan set ganske nemt at være Kristen i 1951's Danmark. Selv saa »radikal« en Kristendom som den katolske møder ingen Modstand, kun Høflighed, bare vi saa til Gengæld ikke plager nogen med vore Særmeninger, som kun kan kede de andre.

Denne Atmosfære sætter sit Præg paa os. Der er desværre Steder, hvor Katolicismen i Danmark nærmest er indstillet paa blot at overvintre. Mennesker falder fra, Tilgangen er mere end beskedent, de gode Katolikker rykker lidt sammen og er enige om, at Tiderne er slette, Arbejdsmulighederne yderst begrænsede, Tilbagegang uafvendelig. Og jo mindre de arbejder for Kirkens Sag, des mere overbeviste bliver de om, at det heller ikke nytter noget at arbejde. Personligt fromme er disse Katolikker, men de er gaaet i Staa.

Det er ikke Stedet her at tegne et katolsk Danmarkskort med Angivelse af, hvor det gaar frem, og hvor det gaar tilbage. Men ser man bort fra, hvad virksomme Sjæle formaar at udrette selv paa Poster midt i en aandelig Ødemærk, kan man stort set sige, at det i Øjeblikket kniber med at holde Katolikkernes Antal, og at Vanskelighederne er størst i de mindste Menigheder og mindst i de største. Der er intet katastrofalt i Udviklingen, efter et velbegrundet Skøn er vor Procentdel af Landets aktive Kristne

↑ Udsigt over den »Katolske Bydel« ved Frederiksborgvej i Roskilde. Midt i Billedet St. Mariæ Hospital, ovenfor St. Laurentii Kirke og øverst til højre Skolen.

➤ Nybygningen i Kgs. Lyngby.

snarest i Vækst, men det er en ringe Trøst, fordi Folkekirken Vanskeligheder i Virkeligheden byder os saa mange Chancer, vi alt for ofte lader ubenyttede.

Forholdet til Folkekirken bedres Aar for Aar. De Lejligheder, hvor vi maa tage en Tørn med en eller anden Protestant, der udtaler sig, som om vi ikke var naaet længere, end vi var for 50 Aar siden, betyder i denne Sammenhæng saa lidt. Vore Besværligheder har saa mange Lighedspunkter, at Forstaaelsen er i Vækst, og for det Menneskedræt, vi begge er inde paa, er i vore Dage Fiskepladsen saa stor og Menneskefiskerne saa faa, at en »Konkurrence om Sjælene« praktisk talt er udelukket. Hertil kommer, at Meningsforskellene indenfor Folkekirken efterhaanden er blevet saa store, at en konservativ Fløj i højere og højere Grad føler sig mere aandeligt beslægtet med den katolske Kirke end med den modsatte Fløj inden for deres egen Kirke.

De to eneste »Stridsspørgsmaal«, som 1951 bød paa, er imidlertid lærerige for os. Det var det nye Dogme, og det var Spanien. I den folkekirkelige Polemik mod det nye Dogme var der nok Urimelighed at slaa ned paa, men Grundlaget for Polemikken var en oprigtig Forargelse, hvilende paa et helt andet Kirkebegreb end vort og paa en »religiøs Erkendelseslære« for hvilken vor Autoritetstro forekommer at være en aabenbar Urimelighed. Vi fik ved denne Diskussion klart for Øje, at det hverken er det ene eller det andet bestemte Dogme og slet ikke de og de praktiske Udslag af katolsk Fromhed, det gælder om at forklare og forsvare, men selve den katolske Vej til religiøs Erkendelse. Her har Aarene ikke bragt Tilnærmelse, tværtimod. Her er det, vi maa sætte ind.

Spaniensdiskussionen var paa sin Vis lige saa lærerig. Opfattelsen er her den, at vi Katolikker er mere end forpligtet overfor en Sandhed, vi formodes at være forpligtet overfor et »Parti«, tvungne til at forsvare all, blot det er Katolikker, der gør det.

Man mener, at vi mod bedre Vidende og Samvittighed forsvarer Tilstande og Forhold i Spanien, blot fordi Kirken i det Land er indblandet i disse Forhold. Vi ved, at det ikke er rigtigt, men at vor Forpligtelse kun gælder den religiøse Sandhed. Vanskeligheden ved at blive forstaaet her belærer os imidlertid om, at vi bør gøre Alvor af vor Frihed, hvor vi har den, og ikke faa Skin af, at vi er Partigænger med de dertil hørende Skyklapper. Er der noget i denne Verden, der taaler Aabenhed og Ærlighed med tilhørende saglig og fri Kritik, er det dog den Kirke, der har klaret 2000 Aars Storme og har Kristi Løfte om aldrig at skulle lide den Skæbne, der venter alt, hvad der kun er Menneskeværk.

Gaar vi fra den aandelige Atmosfære over til det praktiske Arbejde, er det ikke mærkeligt, at det i disse dyre Byggetider ikke er monumentale kirkelige Bygninger, Aaret 1951 har set Indvielsen af. Der har været bygget i Svendborg, Nyborg og Kolding, mindre, men meget vellykkede Tilbygninger, og det unge Sogn i Lyngby har faaet en overordentlig god, stor Menighedssal, der byder paa mange Udnyttelsesmuligheder. De nye Skoler, der skulde være rejst til Niels Stensens Gymnasium og Katolsk Centralskole, kunde ikke paabegyndes endnu, men begge Skoler venter, at 1952 skal gøre det hidtil umulige muligt.

De mest opmuntrende Træk i Aarets Arbejde kom iøvrigt fra Skolerne og fra Ungdomsarbejdet. Det ugun-

stige aandelige Klima har skabt store Vanskeligheder for Religionsundervisningen, men netop i Aar viste Tilslutningen til Efteraarets Religionskongres og Forhandlingerne ved denne, hvor betydningsfuldt et Forarbejde, der allerede er gjort til at møde Vanskelighederne med nye pædagogiske Metoder, saasom Bolton-Metoden, der rigtigt udnyttet kan betyde, at denne den rigtigste af al Undervisning ikke længere hinker efter den pædagogiske Udvikling, men gaar i Spidsen for den.

Ungdomsarbejdet er strengt taget som Helhed nede i en Bølgedal, bl. a. hæmmet af den almindelige Mødetræt-

hed, der hænger sammen med, at de gamle Mødeforner ikke virker tiltrækkende paa vore Dages unge. Og dog er det fra dette Arbejde, at det andet Lysglimt stammer. Omkring Ungdomshuset i Øm er der vokset en »Lederskole« op, som har haft Held til at finde en Arbejdsform, der kan kaldes en moderniseret Retræte for unge. I Betragtning af, at alt i Ungdomsarbejdet staar og falder med, at der findes Ledere nok og at de virkelig kender og er optændt af deres Tro, tør man af de i Øm opnaaede Resultater haabe paa, at Fremtidens Ungdomsarbejde vil betegne en opadstigende Linie, saavel hvad Tilslutning som hvad praktisk Religiositet angaar.

I Aarets Løb fejrede bl. a. to af Vikariatets førende Skikkelser, Provikaner Pater Flynn og Biskoppens Stedfortræder, Pastor Flandrup, runde Fødselsdage -- og vor store gamle Mand, al nutidig dansk Katolicismes Gudsfarer, Digteren Johannes Jørgensen, var paa sin 85 Aars Dag Genstand for alles taknemmelige Hyldest i Ord og i Bøn.

Lige før Aarets Afslutning skete saa en Begivenhed, der for Aar fremover vil præge vort fælles Liv i Kirken, Udgivelsen af en ny Salmebog, i hvilken Vikariatet har søgt at imødekomme mange Aars Ønsker fra Præster og Menigheder om et rigere og mere afvekslende Stof til Salmer og Bønner til kirkelig Brug.

Helt uden Fortjenester og Løfter for Fremtiden gaar 1951 dog ikke over i Historien.

Den sidste Julerejse

En Fortælling fra det gamle Rusland,
paa dansk ved Tove Frydenlund

Jeg var kommet hjem til Jul, ganske tidligt om Morgenen var det, og der var stille i Huset og endnu køligt, skønt der var tændt op i alle Ovnene, saa Ilden knitrede og bragede. Jeg gik ind i Spisestuen og stillede mig ved Vinduet ud mod Haven, den gamle kære Have, hvis Træer og Buske nu var overtrukket med spindelvævsfin, perlegraa Rim. Solen var ved at staa op; den lignede et kæmpe stort, rødt Øje, men kastede endnu ikke Lys over Haven eller Kirken, som laa lige bag ved denne med sine rimdækkede Kupler og Kors.

Ivuschka, Barnepigen, kom ind fra Køkkenet.

»Gaa nu ind og sov lidt,« sagde hun til mig, »jeg har gjort Gæsteværelset i Orden.« Gæsteværelset! Det viste, at jeg nu ikke mere hørte helt og holdent til hjemme saadan som før, og det gjorde mig pludselig bitterlig ondt. Alting herhjemme var uforandret; men jeg — jeg var ved at glide bort fra det hele. Alt det, der havde været, var forbi; nye Steder, nye Mennesker ventede mig; jeg fik for første Gang en Anelse om, at det at leve er det samme som bestandig at miste.

Sove havde jeg nu slet ikke Lyst til; men ingen af Familien var oppe. Min ældste Søster, som var kommet hjem Dagen før, og de to smaa, Mischa og Sascha, sov endnu. Ingen bekymrede sig om mig, ingen var staaet op for at modtage mig. Hvad skulde jeg stille op med mig selv? Omsider gik jeg hen igennem den mørke Køkkengang, som jeg altid havde næret en uforklarlig Angst for, famlede efter den fillbeslaede Dør og stod i Køkkenet. Der duftede af Kager, Luftten var ligesom fed af smeltet Smør og af de store Skinker, der blev stegt i den kæmpemæssige rødglødende Ovn. Kokkepigen Nastasja stod, kobberød i Ansigtet, over Dejgen og formede den til Piroger; hendes Datter Palascha smurte de store Bradepander.

»Naa, saa der er du? Ja, det er vel dejligt at komme hjem til Jul?« sagde Nastasja og rakte mig en varm Faste-kingle, en af hendes Specialiteter. »Værsgo'. I Dag er det Juleaften, Fastedag, saa maa man ikke spise noget finere.«

I den anden Ende af Køkkenet sad Jegor og Avdej, to af vore Folk, som passede Kvæget, og drak The — d.v.s. det var nu kun Jegor, som drak og spiste. Avdej var gammel, med graat Skæg, og saa venlig og mild ud. Al sin Fritid tilbragte han i Kirken og læste i Bibelen, som han kunde udenad.

»Er det dig, du unge Helt!« sagde han, da han saa mig. »Sæt dig ned og drik The sammen med Jegor Ivano-

witsch. Jeg skal ingenting have, før Stjernen er kommet frem.«

»Vrøvl,« sagde Jegor, som tit havde været i Byen og regnede sig selv for at være meget oplyst. »Ifølge Viden-skaben er det noget rent Vrøvl — eller vi kan jo sige en forældet Skik — ikke at spise eller drikke Juleaften, før den første Stjerne har vist sig.« Og han saa paa mig, som om han haabede, at jeg vilde give ham Ret.

»Stjernen er et Billede paa Ydmyghed,« svarede Avdej.

»Vend dit Blik mod Himlen, thi i Morgen er det den evige Guds Fødselsfest.« Han saa paa mig med sine indsunke Øjne, der var ualmindelig klare for hans Alder; og jeg syntes, at der straaledede et overjordisk Lys ud fra dem.

»Vanjka Bandura har været her flere Gange for at spørge efter Dem,« blandede Palaschka sig pludselig rødmende i Samtalen. »Han kom for at spørge, om De vilde gaa med Stjernen sammen med ham.«

Gaa med Stjernen? Ja, det havde jeg jo altid for gjort. Ganske tidligt Julemorgen gik vi Drengene fra Hus til Hus med en smukt pyntet Stjerne og med brændende Kærter og sang Julesange — og fik Kager og andre gode Sager, hvor vi kom hen. Det havde været saa morsomt. Men nu var jeg ikke rigtig sikker paa, at det passede sig for mig mere — jeg var jo næsten voksen; og jeg svarede ikke Palaschka, men gik med Avdej over i den gamle Stald, hvor der var mørkt og varmt og lugtede saa hyggeligt af Gødning.

Da jeg kom titlbage til Huset, var der lyst og varmt og ikke tomt mere. Mischa og Sascha sad i Spisestuen og drak Mælk. Hvor var de dog smaa, de kunde ikke engang naa Gulvet med Benene! De kunde daarligt huske mig og var saa generte, at de ikke vidste, hvad de skulde sige, men bare stirrede paa mig.

Omsider lod det dog til, at Sascha

kom til at huske paa noget i Forbindelse med mig.

»Har du saa en Dukke med til mig? En, der kan lukke Øjnene?« spurgte hun; og Mischa stemte i med: »Har du købt Klodser til mig?«

Nu var Isen brudt. De sprang ned af Stolen og fortalte i Munden paa hinanden, at vi havde faaet en ny Søster — der var kommet nogle Nonner, som havde haft hende med —, at Pegncha havde faaet et Føl, og at Jegor havde hentet et dejligt Juletræ, som store Søster Mascha og jeg skulde være med til at pynte. Det stod endnu i Laden, men i Dag skulde det sættes op i Hjørnestuen ovenpaa. Og saa styrtede vi alle tre op ad den gamle, knirkende Trappe og trampede saa voldsomt at Ivuschka kom farende ud fra Køkkenet. »Hvad er det dog for et Spektakel, I laver? Mor er syg, I maa ikke forstyrre hende.«

Dagen gik med Uro og Forventning. Middagsmaden kom for sent paa Bordet. Mor og Far viste sig ikke; Maria, vor store Søster, indtog Mors Plads. Hun havde forandret sig meget, siden vi sidst saas i Efteraaret, og jeg syntes, der var endnu større Afstand mellem os end før. Hun var smuk — det opdagede jeg nu for første Gang — med sit smalle, fine Ansigt, de straalende brune Øjne og de svære blonde Fletninger. Det irriterede mig, at hun optraadte saa voksent og formanede mig ligesom de smaa; men da jeg hævnedede mig ved at være fræk, trak hun bare overlegent paa Skuldrene. Det ærgrede mig endnu mere, og for at vise, at jeg sandelig ikke var noget Barn længere, vilde jeg først slet ikke være med til at pynte Juletræet, som Jegor nu havde stillet op, skønt jeg havde glædet mig saadan til det. Først da Ivuschka bad mig om at sætte Stjernen fast i Toppen, lod jeg mig blødgøre og stillede nogle Skamler oven paa hinanden, saa jeg kunde stige op paa dem, for rigtig at vise mig, vilde jeg ikke holde fast ved noget, og jeg nød Ivuschkas halvt angstelige og halvt beundrende Udbrud.

Solen var lige gaet ned, og jeg løb ud i den stille, mørke Have og saa op mod Himlen. Deroppe tændtes pludselig en Stjerne — Jule nattens første Stjerne! Det var den, de tre hellige Konger fulgte! Med Øjnene fæstet paa Stjernen prøvede jeg paa at udmale mig hin hellige, lige saa stille Nat og de tre Konger med deres lange Skæg og store Kapper. Den Tanke, at Stjernen histoppe, som nu lyste for mig, kunde være den, de fulgte engang, fyldte mig med Glæde og Ærefrygt. Men saa blev der kaldt paa mig. Det var Palaschka, som raabte: »Wanjka Bandura sidder i Køkkenet og venter paa Dem — jeg har ledt efter Dem i hele Huset!«

»Det er da godt, hun siger De til mig,« tænkte jeg og gik ind.

Bandura sad paa Køkkenbænken i en laset, vatteret Kappe og med Lammeskindshuon i Haanden. Ligesom mine smaa Søskende følte han sig fremmed og genert overfor mig, — og vi havde endda været uadskillelige Venner sidste Sommer!

»Jeg saa dig komme kørende i Morgen,« sagde han, »og jeg vilde straks være løbet herhen, men Mor sagde, at jeg ikke maatte forstyrre dig, for du var nok træt efter Rejsen. — Gaar du med Stjernen i Aar? Vil du lave den alene, eller vil du have mig med? Har du købt nogle Billeder til den?«

Vist vilde jeg gaa med Stjernen — nu var jeg ikke i ringeste Tvivl om det. Og saa fandt vi to hinanden igen, mens vi hele Aftenen laa paa Gulvet i »Gæsteværelset«, rørte Klister sammen, klæbde smaa Billeder og kulørt Papir paa det Pap, Træstjernen var beklædt med og fik Lygten sat fast midt paa Stangen, der skulde bære Stjernen. Men omsider jog Ivuschka Bandura ud og kommanderede mig i Seng. »Gudstjenesten begynder Klokken tre i Nat. Hvis du vil i Kirke, maa du gaa i Seng nu. Men sig først God Nat til din Mor og Far.«

I det halvmørke Soveværelse gjorde Mor Korstegnet over mig, mens Far, som sad i en Lænestol ved hendes Seng, ogsaa korsede sig. Saa kyssede hun mig til Godnat, og jeg gik af gammel Vane ind i Barnekammeret. Her var Ivuschka ved at lægge de to smaa til Ro; de var allerede klædt af og laa nu paa Knæ ved deres Senge; foran Helgenbillederne i Hjørnet lyste den evige Lampes flakkende Skær.

»Bed nu til jeres Skytsengel,« sagde Ivuschka; og Børnene had lidt usikkert og stammende: »Kristi Engle, min Siæls og mit Legemes Beskytter, tilgiv mig, hvis jeg har syndet i Dag.«

Jeg tænkte halvt længselsfuldt paa den Tid, da jeg selv havde bedt Aftenbøn med Ivuschka; jeg knælede ned og bad med, og de Ord, som jeg allerede havde glemt inde i Byen, dukkede op igen, som om de aldrig havde været borte.

Saa kravlede Mischa op i sin Seng og rullede sig sammen, og Ivuschka løftede Sascha op, stoppede Dynen omkring hende og sagde: »Sov, sov, Vor Herre er hos dig.«

Midt om Natten vækkede Ivuschka mig. »Skvind dig op, Klokken ringer allerede til Kirke!«

Hele Huset var fuldt af hemmelighedsfulde Lyde: stadig var der nogen, som løb hen ad Gangen, op og ned ad Trappen. Fra Køkkenet kom den herligste Duft af Kager. Forberedelserne til Dagens Fest var i fuld Gang; men hvor havde jeg dog svært ved at vaagne! Jeg sprang ud af Sengen; udenfor var alting ganske stille, og jeg raabte til Ivuschka: »Det er jo slet ikke sandt! Klokkerne ringer ikke!« Men i det samme lød en høj Klokke tone, — den første Ringning. Ringningen til Bøn med den ene store Klokke, begyndte, og Ivuschka korsede sig, mens jeg skyndte mig at blive vasket og faa min nvpresede Uniform med de to Sølvknapper paa; for man maatte være i Kirken, før den rigtige store Klokkeringning begyndte.

»Er du færdig?« Døren gik on, og der stod Far og Maria, Far, høj og kraftig, i Maarskindsnels, Persierhue og hvide Filtstøvler, og Maria i sort Fløjskaabe.

Udenfor lød Klokken saa stærkt, at det var, som om den kaldte paa hele

Verden. Det var meget koldt, og Himlen var fuld af klare Stjerner. Fra alle Sider hørte man knirkende Skridt i Sneen og saa Kirkegængerne som Skygebilleder imod Landsbyens oplyste Vinduer. »Og se, Stjernen, som de havde set i Øst, viste sig igen for dem. Den gik foran dem, indtil den naaede det Sted, hvor Barnet var, og stod stille derover.« Igen anstrengte jeg min Fantasi for med mit indre Øje at se ind i den hemmelighedsfulde Verden mod Øst, hvor Gud blev født, se Julenatten og se de tre Konger, som vandrede gennem Sneen ledet af Stjernen. At der ikke havde ligget Sne ved Bethlehem, faldt mig slet ikke ind; til Jul maa Sneen knirke under Fødderne og Stjernerne blinke i isnende Kulde. Og jeg syntes i dette Øjeblik, at jeg oplevede den stille, hellige Nat og saa den hellige Jomfru bøj sig over Jesusbarnets Krybbe.

I Kirken var der allerede mange, mest Bønder; hvoraf en stor Del var kommet fra ret fjerne Landsbyer for at tage Del i Gudstjenesten. De stod der i lange, lige Rækker, Mændene til højre og Kvinderne til venstre; alle havde de deres bedste Tøj paa, mest Faareskindspelse, pyntet med rødt Safran og med et stramt Bælte om Livet. Kvinderne havde stribeede Sjaler eller Tørklæder af Uld eller Silke over Hovedet. De stod stille og andægtigt, og ingen vendte Hovedet mod de indtrædende. Men alligevel bildte jeg mig ind, at alle saa paa mig, og et Øjeblik følte jeg mig meget stor, fordi vi havde vore Pladser nærmest Alteret, fordi jeg bar en Uniformskappe med Sølvknapper, og fordi vi var helt anderledes end Bønderne.

Far købte nogle Kærter af Kirkebetjenten og stillede dem foran Billedet af Jesu Fødsel. Morgengudstjenesten var endnu ikke begyndt; men store Bundter af Kærter brændte foran Ikonerne, og der duftede svagt af Røgelse. Den første Klokkeringning var gaaet over i den store Kimen med alle Klokkerne; og fra Alterrummet bag Ikonostasen lød Præstens Stemme: »Ære være Gud!«

Saa begyndte den natlige Julemesse i den gamle Trækirke, som var fuld af Mennesker, hvoraf mange hverken kunde læse eller skrive. Men aldrig har jeg følt mig Gud saa nær som der; i ingen af de berømte Domkirker, som jeg senere har set saa mange af, har min Siæl løftet sig mod Himlen som i det beskedne, af Sneen dækkede Gudshus; intet Sted har jeg mødt saa dyb en Tro, saa inderlig Bøn som blandt hine jævne Bønder. »Fred paa Jord, og i Mennesker Guds Velbehag...« sang Børnene fra Landsby-skolen. Menigheden gjorde Korstegnet med vidtfavnende Bevægelser, alle bøjede hele Overkroppen mod Jorden, og de fælles Bevægelser fik Kærternes Lys til at flakke.

Da den jublende Sang: »Kristus er født, glæd jer! — Kristus stiger fra Himlen herved!« lød, var det mig, som om Guds Søn netop nu blev født her i vor Kirke; og jeg løftede Blikket mod Kuplen for at se og hilse ham, der kom ned til os. Og da vi efter mere end tre Timers Gudstjene-

ste gik hjemad, trætte, men glade, bar jeg ham hos mig, var opfyldt af ham, følte hans Nærværelse overalt; nu maatte et nyt Liv begynde paa Jorden, fordi Frelseren var kommet.

Det gryede svagt ad Dag. Rundt omkring saa man smaa Lys dukke op — Stjernebærerne begyndte at gaa rundt fra Hus til Hus for at lovsynge Kristus. I hvert Hjem fik de en Gave; hos de velhavende fik de Piroger med Kød og Æg og andre lækre Sager; de fattige bagte Bygmelskager, som blev smurt med lidt Smør og drysset med Havremel. Men selv i de fattigste Hytter var der Glæde; overalt var man i Feststemning og ventede paa Kristussangerne. Alt dette kendte jeg saa godt; og jeg vidste, at de fattiges tørre Bygmelskager blev modtaget med lige saa stor Glæde som de riges flotte Gaver.

Hjemme stod der tændte Kærter alle Vegne, og Bordene med de snehvide Duge bugnede af alle mulige Herligheder: Skinke og Posteier, Piroger med det mest forskellige Fyld, Kager og Konfekt, og i den blanke Samovar boblede og brusede Vandet; det var næsten ikke til at holde ud at vente bare et Øjeblik. Og saa begyndte Kristussangerne at komme. Deres Udstyr var just ikke kongeligt. Mange Sangere bar en Stjerne lavet af gult Indpakkingspapir med et Par smaa tarvelige Billeder paa; deres Filtstøvler og Kapper var lappede og den fædrene Hue, som de havde laant, alt for stor; men Øjnene straaledede, Kinderne glødede, og Stemmerne jublede. — Ivuschka stoppede de medbragte Sække fulde af Brød og Kager. Sukker og Konfekt, og Far gav hver Sanger tyve Kopek.

Jeg begyndte at blive urolig; hvor blev Bandura af? Da kaldte Palaschka paa mig — han ventede i Sideværelset med Stjernen. Hurtigt klædte jeg mig om, stak i en gammel Pels og trak Filtstøvler paa. Og saa vandrede vi gennem Landsbyerne — der var omtrent fem Hundrede Gaarde i Sognet — og lovpriste Kristus. Vi gik over blaanende Snemarker, og andre Kristussangere mødte os paa de fasttrampede Stier. Over Jorden hvævede sig den rene, klare Morgenhimmel, laa Stilheden fra Verdens Skabelse, den Stilhed, der i mange Aarhundreder havde hvilet over det hellige Rusland, hvor Gud og hans Fred var saa nær. Alt det er nu borte. Mon det nogen Sinde vil vende tilbage?

Den Dag, jeg kom hjem, stod Ferien for mig som en lang, lang Tid. Men ganske pludselig var den forbi igen! Jeg maatte rejse paa Hellig-tre-Kongers-Dag, den Fest, som fejredes saa høitideligt i det gamle Rusland, og som jeg holdt saa meget af. Dagen før tilbragte jeg ved Floden, hvor Kusma, Kirkebetjenten, og en Bonde forberedte »Jordan«. De huggede Økserne i den motertvkke Is; glitrende Isplinter fløj omkring i Luften, og nedenunder brusede det sorte Vand, som store Fisk af og til dukkede op af, før de igen forsvandt under Isen. Hullet i Isen blev omgivet af en Snemur og en Hæk af unge Grantræer, og Vejen blev bestroet med Grangrene.

Næste Morgen vaagnede jeg med et Ryk — og mærkede straks, at der var noget i Vejen — det var Tanken om Afrejsen, der hvilede saa tungt paa mig og ikke var til at ryste af, selv om jeg prøvede at trøste mig med, at der var flere Timer til. Saa gik vi alle i Kirke; Mor var med for første Gang i lang Tid; hun gik saa bleg og stille ved Fars Arm, og jeg følte en stikende Smerte i Hjertet ved Tanken om, at jeg snart vilde være langt borte fra hende.

I Kirken gik jeg op i Koret og sang ligesom de andre Aar med under hele Gudstjenesten, opfyldt af utaalmodig Forventning om Processionen til »Jordan«. Kirken var lige saa fuld som Julenat. Da Gudstjenesten var forbi, gik de ældste og mest ansete Mænd op til Ikonostasen, tog nogle Billeder, hentede Kirkefanerne og det store Trækors, og saa forlod Processionen Kirken med Præst og Diakon, iført hvide Messeklæder, i Spidsen. Det var en iskold Dag; Solen skjulte sig bag et Taageslø, og det sneede med smaa

tørre, haarde Fnug. Syngende gik vi gennem Landsbyen, mens Klokkerne ringede, og ned til Floden, til »Jordan«. Her dyppede Præsten Korset i Vandet og besprængte hele Menigheden med det saaledes indviende Vand, mens vi sang: »I Dag bliver Vandet viet, og Jordan bliver opladt«.

Mens Processionen vandrede tilbage, trængtes Menigheden omkring »Jordan« for at fylde de medbragte Skaale og Kander med det viende Vand.

Da vi var kommet hjem, gik den korte Tid, til jeg skulde rejse, saa forvirrende hurtigt, at jeg kun husker det allersidste Øjeblik, da jeg, indpakket i tykke Pelse, saa jeg knap kunde røre mig, kom ind i Spisestuen for at sige Farvel til hele Familien.

Alle satte vi os lavse ned et Øjeblik — der var fuldkommen stille i Værelset. Saa rejste vi os; Mor vendte sig mod Helgenbillederne og læste den Salme, som altid blev læst hos os, før nogen skulde rejse:

»Den, som lever under den Allerhøjstes Beskyttelse, siger til Herren:

Min Gud, paa hvem jeg bygger, min Skærm og mit Værn.« Jeg saa paa Mor — hendes Øjne var lukkede, skønt hun holdt Bønnebogen i Haanden. »Han skjuler mig under sine Vinger... ingen natlig Gru behøver at skræmme mig, ingen Pil, der svirrer i Luften om Dagen, ingen Sot, som smitter i Mørke, ingen Pest, der raser om Dagen.« Og nu hævdede Mor Stemmen: »Ingen Ulykke skal møde mig og ingen Plage nærme sig mig. Han har befalet sine Engle at vogte dig paa alle dine Veje. De skal bære dig paa deres Hænder, saa du ikke støder din Fod mod nogen Sten. Du skal gaa over Slinger og Øgler, træde paa Løver og Drager...«

Mens jeg lyttede til de hemmelighedsfulde Ord, saa jeg mig omkring i den kendte Stue; dér stod Sølvsamovaren — hende i Hjørnet den store Ficus med de spidse Blade — Bjørneskindet laa foran Kaminen — Far havde lagt sin Pibe i Askebægeret. Hvordan skulde jeg kunne leve uden at have alt det omkring mig! Der var dog kun et halvt Aar til Sommerferien, hvorfor var det saa, som om mit Hjerte skulde bryde? Var det virkelig, fordi jeg anede, at jeg saa alt dette for sidste Gang, at jeg for sidste Gang havde været i mit Fædrenejem?

Da Bønnen var læst til Ende, velsignede Far mig med et tredobbelt Kors-tegn, kyssede mig og sagde: »Jesus Kristus være med dig. Vær flittig, og opfør dig godt.«

Tung om Hjertet gik jeg hen til Mor; jeg var lige ved at græde, men beherskede mig, for Far havde sagt, at Mor ikke kunde taale Sindsbevægelser. Ogsaa hun velsignede mig; saa knugede hun mig ind til sig, og jeg mærkede, hvor haardt og hurtigt hendes Hjerte bankede. Som forstenet sagde jeg Farvel til mine Søskende, til Ivuschka, og vi gik alle udenfor. Her gav jeg Avdej, Nastasia og Palaschka Haanden. Kanen holdt parat med Jegor paa Bukken; jeg krøb med Besvær ind under Forlæderet, der blev stoppet Hø omkring mig og Bjørneskindtæppet lagt over. Det var helt mørkt nu, men fra Vinduerne faldt Lampskaeret ud over Sneen og belyste svagt mine Kæres Ansigter. Saa slog Jegor et Knald med Pisken, og vi fo' r ud igennem Porten. Jeg prøvede paa at vende mig i al min Indnæknings for at faa et sidste Glimt af Huset; men da det lykkedes, var mit Hjem forsvundet i Mørket — — — for bestandig.

Mange Aar er gaaet siden hin Juleferie... og stadig lever jeg mellem fremmede. Alt det, jeg har mistet, vil aldrig nogen Sinde komme tilbage; men alene Minderne gør min Sjæl bedre og renere.

Min Fod har stødt sig paa Stenene, og Ulykken har mødt mig. Slinger og Øgler har været stærkere end jeg. Men naar jeg tænker paa den Bøn, Mor fremsagde hin Dag, vækker den i mig et Haab om Gensyn med dem, jeg har holdt allermost af; jeg haaber, fordi min Sjæl er bedrøvet, men i al sin Sorg ved, at der gives en Verden, hvor alle elsker.

KRISTI FØDSEL. Stroganow-Skolen, Moskwa, 16. Aarhundrede.

Blandt de Kunstskatte, som vort Land ejer, indtager de gamle danske Landsbykirker en ganske særlig Plads. Rundt om i hele Danmark ligger disse Perler fra den katolske Middelalder — som en Rosenkrans, hvis Rad er blevet brudt, saa at Leddene nu ligger enkeltvis, uden Forbindelse med hverandre. Vore gamle Landsbykirker er Levn fra den Tid, da vort Folks Kultur blev til, hvor Grundstenen til Nutidens Aandsliv blev lagt, hvor Kirken var det absolutte Centrum i Middelalderens hele Tilværelse, hvor Religionen ikke var en Interessesfære blandt mange andre, men det egentlige i Menneskelivet. Den Rodløshed, der hærger Menneskesjælen idag, kendte Middelaldermennesket ikke til — dengang var der Plads til Gud, og hele Menneskets Liv, fra Vugge til Grav, var uløseligt forbundet med Kirkens Liv. Intet Under derfor, at Middelaldermenneskets Liv genspejles i Kirken — og den Dag idag har vi Syn for Sagn i de herlige Kalkmalerier, som møder os Nutidsmennesker i saa mange af vore dejlige gamle Landsbykirker.

Kommer man ad Vejen fra Stege og ud mod Klinten, passerer man godt og vel en halv Mils Vej fra Stege en af Danmarks aneligste romanske Kirkebygninger, *St. Andreas Kirke i Keldby* — ecclesia 6. Andreae apostoli in Keldbymagle. Den er rejst i første Halvdel af 13. Aarhundrede, og har sit Navn — Kildebyen — fra den undergørende Kilde, der i Middelalderen trak Pilgrimme til fra nær og fjern. Efter Svenskekrigene søgte Pilgrimsskarerne imidlertid andetsteds hen, men den romanske Munsteskirke staar der endnu, velbevaret, omend i ændret Skikkelse, som et haandgriabeligt Minde om hine Tider.

Keldby er en af Perlerne i den lange Perlerad, der har Rod i den danske katolske Middelalder. Og de Pilgrimsskarer, der i hine Tider søgte hertil, har med deres Almisser og Gaver bidraget til, at vi idag med Undren og Glæde kan fordybe os i en Verden af Skønhed, som nok kan give Beskueren noget at tænke paa.

Og det er Kalkmalerierne, der gør Keldby til en af de interessanteste af vore Landsbykirker. De danske Kalkmalerier er nemlig andet og mere end en slavisk Efterlavning af de mere fuldkomne sydlige Fresker, ja, man tør endda vove at paastaa, at enkelte af vore romanske Kalkmalerier hæver sig storladent ved Siden af det ypperste i Europas romanske Kunst. Udsmykningen i Keldby Kirke stammer fra forskellige Perioder af Middelalderen, de ældste, Billederne paa Korets Vægge, imidlertid fra saa tidligt som ca. Aar 1275 — i hvilken Forbindelse det maa erindres, at Giotto — denne Kunstarts store italienske Udøver levede fra 1266 til 1337.

Desværre er ikke alle Billederne i Keldby bevaret, idet man paa et Tidspunkt i Løbet af den senere Middelalder har foretaget en Ombygning af Kirken. Den tronende Kristus var her — i Lighed med de store Apsismosaikker i adskillige sydlandske Katedraler — det centrale Billede, omkring

En Perle fra den katolske Middelalder

Keldby Kirke paa Møn

hvilket Scener fra det gamle og det ny Testamente grupperer sig. Kristus har tronet majestætisk mellem sine Apostle, af hvilke endnu skimtes Petrus og Paulus. Paa Vestvæggen, nord og syd for Triumfbuen findes endnu Scener fra det ny Testamente, delvis ledsaget af latinske Indskrifter med

Kristi Fødsel

store romanske Bogstaver, bl. a. Motivet — der danner Omslagsbilledet paa dette Hefte — hvor de hellige Tre Konger, den forreste barhovedet og knælende — tilbeder Jesusbarnet, der sidder paa Marias Skød, medens en Engel svinger et Røgelseskar bag Gudsmoder. Sceneriet er ledsaget af en forklarende Tekst: hic sunt tres magi — her er de hellige Tre Konger. I første Halvdel af 14. Aarhundrede forsynedes Skibets Vægge med en Serie Billeder, bl. a. forestillende en Dommedagsscene med Djævlene og andet Tilbehør, men alle Billederne paa Skibets Sider er af mere uregelmæssig Karakter, hvilket kunde tyde paa, at de skulde gøre det ud for Middelalderens tæppebehængte Vægge.

Korets senromanske Billeder adskil-

ler sig imidlertid væsentligt fra de Billedscener, der pryder Kirkeskibets Vægge og Hvælvinger, og som er blevet til omkring et Par Menneskealdre senere. Der gaar en helt anden Aand gennem disse Billeder, og man føler saa at sige, hvorledes Kunst og Teknik er skredet frem i den mellemliggende Tid. Billederne her har ikke mere den symbolske Betydning, men er malet i en ganske dagligdags Form. De hellige Personer er fremstillet saaledes som Kunstneren — en Mand af Folket — har set dem for sig, medens han arbejdede, men alligevel bærer de samme Anstrøg af det enfoldige, saaledes som tidligere Tider yndede. Her finder man ogsaa Motiver, hentet fra den saakaldte »biblia pauperum«, de fattiges Bibel, med de moralise-

rende Fremstillinger. Den mest folkelige Lægmandskunstner er »Elmelunde-Mesteren«, der virkede i Slutningen af 15. Aarhundrede, og hvis Hovedværk er Udsmykningen af Fanefjord Kirke, men hans Bomærke genfindes i samtlige møn-ske Kirker.

Men den anonyme Kunstner af Folket har ikke blot øst af denne udtømmelige Inspirationskilde, han har ogsaa brugt sine Øjne godt. Billederne afslører en næsten eventyrlig Iagttagelsesevne overfor sin Samtid, alle de Ting, vi finder gengivet, er hvad han har set omkring sig: Markerne, Gærderne, Husene, deres Inventar og Samtidens Klædedragt. Derved faar disse Afbildinger yderligere stor kunstnerisk Værdi.

Med Reformationen var Kalkmaleriets Blomstring forbi. Lidt efter lidt dækkedes disse Skatte af Kalkens hvide — men Gud ske Lov — bevarende Puds, indtil man engang i forrige Aarhundrede pludselig paany ved et Tilfælde blev opmærksom paa disse gemte og glemte Værdier. Den første, der for Alvor gav sig af med at stu-

Tekst:
JØBE

Fotos:
NATIONALMUSEET

➤ Den fattige og den rige Mands Bøn,

✚ Keldby Kirke

dere og fremdrage Kalkmalerierne, var Arkæologen Jacob Kornerup (1825—1913), og senere har Nationalmuseet fulgt denne Virksomhed op og fortsætter med at fremdrage disse Momumenter fra gamle, længst forsvundne Dage...

Djævlene tager sig af de fordømte.

Klemens Maria Hofbauer

Klemens Maria Hofbauer fødtes 26. December 1751 i Tasswitz i Mähren af jævne, fromme Forældre. Hans Fader, der var Slagter, var Czeke, hans

en Folkeskole for ubemidlede Børn samt et Gymnasium. Imidlertid blev han og hans Medbrødre i 1808 efter Ordre fra Pariser-Regeringen arresteret og bragt til Wien — en Skæbnens Tilskikkelse, thi her blev han snart Midtpunktet i en stor Vennekreds af tyske Romantikere, der kom til at

sætte deres Præg paa 19. Aarhundrede, deriblandt Mænd som Adam von Müller, Friderich von Schlegel og flere andre. I Wien skaredes Befolkningen om hans Skriftestol, ikke blot Mænd og Kvinder af Folket søgte ham, men ogsaa Folk af højere Stand, indflydelsesrige Statsmænd fra Wiener-Kongressen, førende Lærde og Kunstnere. Han blev Skriftefader saavel for Studenter som Professorer. Det blev hans store Fortjeneste, at Ideen om en tysk katolsk Nationalkirke bragtes til at kæntré samt at den josefinistiske Lovgivning efterhaanden afvikledes.

Hofbauer var ingen Pennens Mand. »Han har intet prentet paa Papir, men ved Ord og Gerning har han i Menneskehjerner skrevet Ord af mere blivende Værdi end de trykte Bøgers.«

Saaledes virkede Redemptoristpateren Klemens Maria Hofbauer i Wien. Han var en ægte Præstenatur, med et varmt Hjerte og en klar Hjerne; han var »Wiens Apostel«, og Kirken har med rette taget ham ind i sine Helgeners Skare.

Herhjemme har en Skare af hans Sønner udfoldet et utrætteligt Virke omkring tre Steder: Amager, Næstved og Odense. Med Energi og Udholdenhed har Patres og Brødre af Redemptoristernes Kongregation siden kort for Aarhundredskiftet arbejdet disse Steder, og Navn som Schmiederer, Resch og Steidl — for blot at nævne et Par Stykker, vil til alle Tider være uløseligt knyttet til Katolicismens Historie i Danmark.

To stætelige Taarne - St. Annæ Kirke - kendetegner Redemptoristernes Hovedsæde i Danmark.

Moder Tysker. Tidligt mistede han sin Fader, og Moderen tog da den lille Klemens Maria med sig hen i Kirken, viste ham Frelseren paa Korset og sagde: »Fra nu af skal Vor Herre være din Fader. Se til, at du vandrer ad den Vej, han viser dig!« Han voksede op, kom i Bagerlære, blev Svend, fik Plads som Tjener i et Kloster, blev Student — men stadig havde han Moderens Ord i Tankerne, og hans Maal blev Præstedømmet. Paa en Pilgrimsfærd til den evige Stad stiftede han Bekendtskab med Redemptoristernes Ordenssamfund og indtraadte hos dem. 1785 blev han Præst, og efter yderligere to Aars Studium drog han saa til Warszawa, da det paa dette Tidspunkt — under Josefinismens Regime var umuligt at grunde et Kloster i Wien. I Warszawa virkede han saa fra 1787 til 1808 som Sjælesørger ved den tyske St. Benno-Kirke og skabte sig her et Navn paa Grund af sin velsignelsesrige Virksomhed. I St. Benno holdtes der til Stadighed Mission, hvor der daglig prædikedes paa Polsk og paa Tysk. En stor Skare Medarbejdere samledes omkring ham, og han grundlagde en ny Afdeling af Redemptoristordenen alt mens han fortsatte og udvidede sin Missionsgerning. Det blev hans Fortjeneste at bane Vej for Redemptoristerne paa denne Side af Alperne, og Ordenen ærer ham idag som sin anden Stifter. Men det var urolige Tider, og som Følge af de mange Krige herskede der stor Nød og Elendighed blandt Befolkningen i Warszawa. Trods Vanskelighederne gav han ikke op, han udfoldede en stor karitativ Virksomhed, grundlagde Vajsenhuset,

En Komet viste sig paa Himmelhvælvet, hvor Skæret fra dens silkestraalende Hale fik Stjernerne til at blegne. I Stalden rejste de drøvtyggende Faar og de melankolske, hendedsende Okser med eet deres Hoveder. Der blev Uro i det overbefolkede Bethlehem. Kvægets klagende Brægen blandedes med et faa Dage gammelt Barns Graad. Mørklødede Mænd traadte ind i Stalden. Forskræmt trykkede Hyrderne sig sammen i et Hjørne af Stalden. Og Magierne vikledes straalende Guld ud af den knitrende Silke. Duften af fin Røgelse blandede sig med Dyrenes Uddunstninger og fortrængte den ramme Staldlugt.

De vise fra Morgenlandene ofrede Barnet »Guld, Røgelse og Myrrha skær...«

*

Hvorfra kom den knitrende Silke, som de forskræmte Hyrder følte paa med store Øjne og aaben Mund? Hvorledes havde den og Guldet og de velugtende Krydderier fundet Vej til Stalden i Bethlehem? Tusinder af Mile havde Kostbarhederne lagt bag sig.

I Aaret 1 -

Paa vuggende Kamelrygge var Silken blevet ført fra Øst til Vest. I Sydøstasien levede der — efter hvad man sagde — et mægtigt Folk, der forstod sig paa at fremstille dette Stof af visse Sommerfuglepupper. Kun Kinas Produkter var kendt i vor Tidsregnings første Aar. Dette afsides asiatiske Land besad allerede paa dette Tidspunkt en højt udviklet Kultur. I over 200 Aar havde Verdens mest imponerende Bygning, den store Mur, staaet færdig. I en Længde af 2450 Kilometer skærmede den Kina mod Mongolernes røveriske Overfald. 700.000 Arbejdsløse var blevet samlet sammen fra hele det himmelske Rige og med Magt tvunget til at opføre denne Mur. I mange Aar havde Arbejdet staaet paa. Bag Muren begyndte Ørkenen; indtil dens Kvaderstene naaede opdyrket Agerland. I Læ af Muren udvikledes Silkeindustrien. Bogtrykkerkunsten og Krudtet var deres Opfindelse nær. I kinesiske Bøger stod der at læse om Kometernes Baner — om den Komet, der havde ført de vise fra Østen til Bethlehem!

I Vidunderlandet *Indien* tog de første Mellemlhandlere Silken ned fra Kammelryggen. Produkterne fra det fjerne Østen: Bomuld, Ædelstene, Krydderier, Røgelse, Lak, Ambra og Sandel til Øjenbrynsfarve og Sminke — blev pakket paa Heste — Exportartikler til det nydelsessyge Rom. Inderne selv stiller ingen Fordringer: Ris og Markens Frugter udgør Dalboernes Føde, Bjærgboerne lever af Jagt — et fredeligt Folk, der aldrig har gjort Forsøg paa at fravriste Naboerne deres Land. Kun i aandelig Henseende udgik der fra Indien en Flodbølge mod Øst og Vest: Bjærghelgenen, Buddhas Lære bredte sig som en Lavine ud over de omkringliggende Lande. — Kinesisk Silke, indisk Bomuld, Ædelstene —

fordyret af mange Mellemlhandlere — naaede til Rom, Europas Midtpunkt. Østens Lande exporterede — men importerede ikke. Fra Rom flød Guldet i Strømme ud over Grænserne. 100 Millioner Sestertier aarlig. Det syntes et ringe Beløb for det Rige, hvem Europa var undergivet. I det ødsle Rom voksede Efterspørgselen efter den forføreriske, knitrende Silke — og intet Valutakontor regulerede. I Aarhundredernes Løb førte denne stadige Aareladning af den romerske Guldmøntfod til Statsbankerot. Der manglede netop de klassiske Guldlande: Amerika og Australien. De laa endnu uopdagede hen. Endnu eksisterede der kun Kystskibsfart; ingen vovede sig ud paa det aabne Hav. Af Afrika kendte man kun Middelhavskysten. Uberørt laa Guldet nede i den sorte Verdensdels sydlige Sandørkener, uantastet var endnu Australiens og Kaliforniens Guldlejer. Ligeegyldige kastede Amerikas Urbefolkning om sig med det blinkende Sølv.

I Rom skænkede ingen den fjerne Statsbankerot den ringeste Tanke. Fra Østen syntes ingen Fare at true. Blikket var rettet mod Nord, hvor romerske Legioner holdt Vagt ved Rhinen og Donaus Bredder. Et lysøjet, mandstærkt Krigerfolk vovede at trodse Romerne: Germanerne. Sumpe og Ellebroer skærmede deres Gaarde bedre end Roms Mure. Romernes Fjende men Germanernes Ven var de brusende Løvskove; Agern og Olden tjente til Næring for deres Kvæg. Træstammer blev til Gaarde, til Baade, i hvilke dygtige Jægere strejffede vidt hen over store Søer. Med blanke Vaaben jøg de Bison og Elsdyr, Ulve og Bjørne. Men Rom lokkede! Mange Germanere tjente som romerske Legionærer under de romerske Ørne. Saaledes ogsaa Etruskeren Arminius. — Italien lokker! Udtjente Soldater vil ikke tilbage til deres nordiske Taageland: under Italiens blaa Himmel slaar de sig ned for stedse. Og børnerige var Germanerne. I Rom kalder Augustus, Verdensrigets mægtige Hersker, Folket til Forum, skiller de Gifte fra de Ugifte. Han roser Familiefædrenes lille Skare, »ryggesløse Mordere« benævner han de Ugifte, en Ungkarleskat svæver over deres Hoveder. Kina og Indien svækker Rom med deres Luksusartikler, Germanerne truer med deres Sønners ubrugte Kræfter. — I snart fire Aartier har den gamle Augustus regeret. Sløvt føler han, hvor-

ledes en tærende Sygdom hærger det romerske Folk: Demoralisationen.

Med Gru tænker Augustus paa *Herodes*, der varetager Roms Interesser i det fjerne *Palæstina*. Sygelig mistroisk er denne »Konge af Roms Naade«. En orientalsk Despot, energisk og snu. Herodes understøtter Augustus og faar til Gengæld stadig større og større Omraader under sit Scepter. Han renser Palæstina for omstrejfende Røverhænder. Ved Eftergivelse af en Fjerdedel af Skatten, ved at udvide og forskønne Templet tilsigter han at vinde Jødernes Gunst. Men han kan ikke lade være med at fæstne den romerske Ørn over Indgangen til Templet — et groft Overgreb mod jødisk Lov. Pragtelkende er han. Atter og atter forstaar han at vinde Augustus ved store Gaver. Hensynsløst skaffer han Midlerne til Veje — end ikke for Gravrøveri viger han tilbage.

Palæstina var af Navn en fri og selvstændig Stat — men ogsaa kun af Navn. Herodes maatte adlyde Rom. En Folketælling var fastsat til dette Aar, Kristi Fødselsaar, (750 Aar efter Roms Grundlæggelse); en Beskatning og en Edsaflæggelse til Kejseren var forbundet hermed.

Men Herodes rustet imidlertid mod sine egne. Den syge Mand, der næsten er vanvittig af Ængstelse for sin Trones Fald, lader sin Hustru, sin Mor og sine Børn henrette. Uden Forhør, uden Ret. I næste Øjeblik angrer han. Da lader de Vise fra Østerland sig melde hos Despoten: de søger Jødernes Konge!

En ny Sammensværgelse? I Bethlehem skal han være født. Herodes' Bødler melder faa Dage efter, at de har dræbt over tyve Drengbørn i den lille Flække. Intet for Herodes. Jaget af Angst søger han ny Ofre. — Paa samme Tidspunkt drager Tømmermanden fra Nazareth og hans Viv sydpaa i den stjerneklare Nat. Omsorgsfuldt vogter de det lille, hjælpeløse Barn. Stjernerne viser dem Vej...

Sammensmedede Slaver drives som Dyr gennem Ørkenen. Romerske Legionærer ledsager Transporten. Disse bestaar hovedsagelig af Germanernes bløde Sønner; som i Drømme skuer de op mod den store Bjørns Billede. I dens Bagakses Forlængelse glimter Nordstjernen, under hvilken deres Hjemstavns store Skove bruser. Vinden jager gennem det sparsomme Græs. Legionærene synes det er, som hørte de Ege- og Bøgeskovenes Brusen. Længst forsvundne Billeder dukker op i Erindringer: Offerstene, hvor Præstinder knæler, hvide Heste, hvis Blod udgydes for de gamle Guder. Med ængsteligt Blik stirrer Slaverne paa de romerske Soldater, der uantastet lader en Mand og en Kvinde med et lille Barn, der passerer dem paa Karavanvejen, drage forbi, — uden Ænelse om, at her mødtes Modsetningerne, her passerede Verdensbegivenhedernes Modpolder for een Gangs Skyld hinanden: Kristendommen og Germanerne, der begge skulde styrte det romerske Verdensrige i Grus. Den ene i aandelig, den anden i verdslig Henseende.

En Legende

Undervise og opdrage -

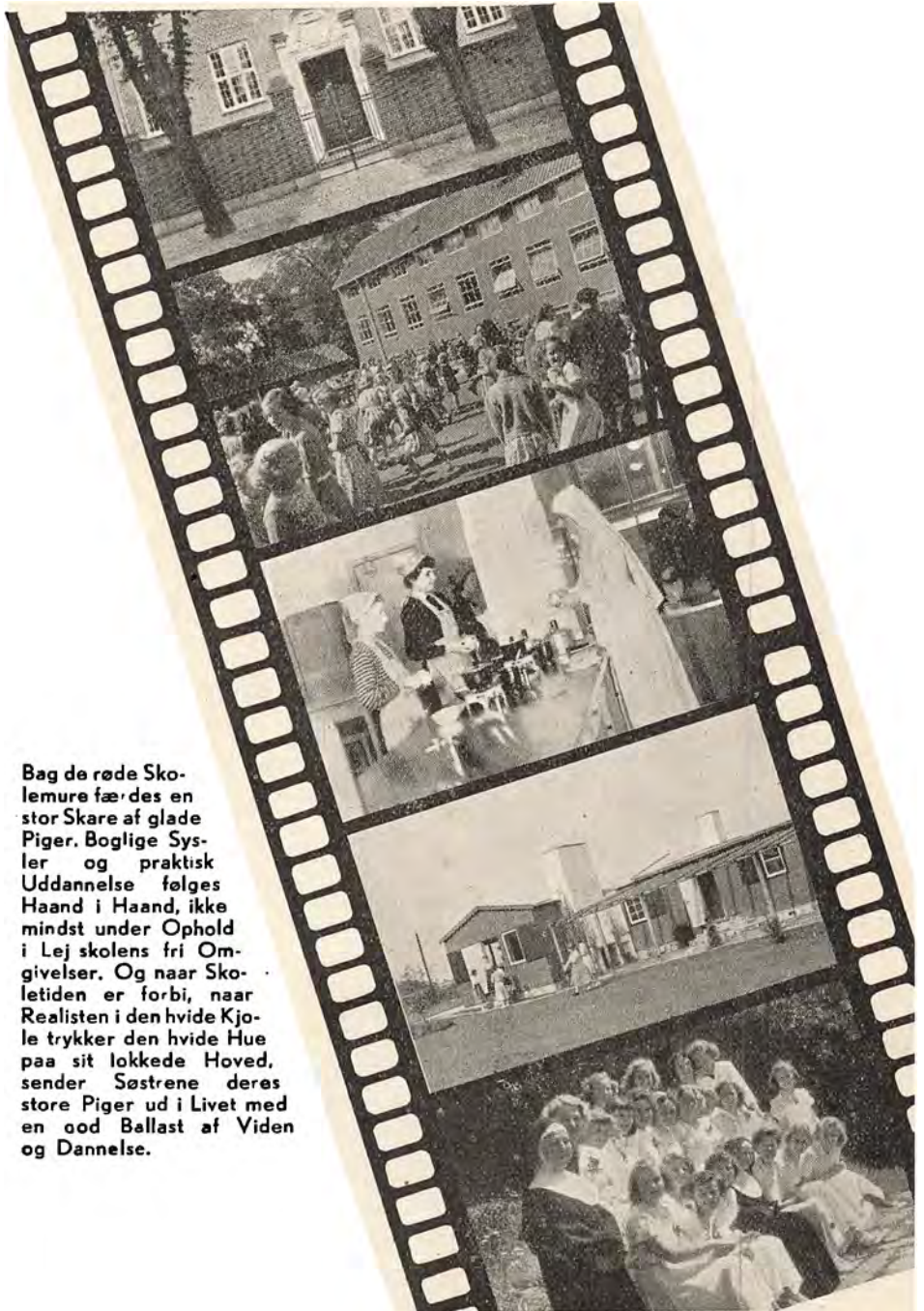
Sankt Joseph-Søstrenes Skolegerning gennem snart hundrede Aar

✱

Et Besøg i den franske Skole
paa Østerbro

Naar S-Tog og Sporvogne om Morgenen henad Kl. ni spyer deres Indhold ud over Østerbro ved Østerport Station, er der en ikke uvæsentlig Del Skoleelever blandt den hastende Skare, der spredes mod Øst og Vest. En Række af Hovedstadens ansete Skoler har jo netop til Huse paa Østerbro, og ikke saa faa af de »unge Damer«, der strider sig frem gennem Vintermorgens Slud og Kulde, sætter Kursen mod *Sankt Joseph-Søstrenes franske Skole* paa Østerbrogade. De forsvinder ind gennem Skoleporten og Vinterfrakken ombyttes i Hast med den klædelige Skoleuniform, som Søstrene har Æren af at have indført herhjemme — en iøvrigt fornuftig og saare demokratisk Ting — Kammen farer engang igennem det lokkede Pige hoved, og inden længe forkynder Klokkens Kiemen, at Alvorens Time er inde.

Og ligesom Sankt Joseph-Søstrene dengang de indførte Skoleuniformen var Foregangs»mænd« paa dette Omraade, saa har de til Stadighed vist, at de til fulde forstaar at følge med Tiden og i deres Skolegerning fuldt ud at tilfredsstille alle Nutidens Krav til moderne Skoledrift. Den lange Ekspectanceliste, der formentlig volder Skolens Ledelse mange sorgfulde Timer, viser tillige, at Josephs-Søstrenes Skolegerning er respekteret og søgt i vide Befolkingskredse. Langt de fleste af vore katolske Skoler tæller Joseph-Søstre blandt deres førende Lærerkrafter, og man kan idag kun beklage, at Søstrene ikke er i Stand til at stille endnu flere Krafter til Raadighed for denne saa væsentlige Gerning. Den muntre og dejlige Skare unge Piger — fra de første Skoleaars Trolde til de sidste Læreaars »ladies« — der tumler sig i Friskvartererne paa Pladsen bag den massive, røde Bygning paa Østerbrogade, vidner sikkert bedre end mange Ord om, at Søstrenes Skolery er en afgjort Sag. Søstrene har imidlertid en ogsaa snart hundredeaarig Skolegerning bag sig, fra den første, spæde Begyndelse i 1858. Smaat og fattigt begyndte denne Gerning, men med det samme store og ophøjede Maal for Øje, som den Dag i Dag: at meddele Børnene solide og gode Kundskaber og samtidig opdrage dem, gøre dem til maalbevidste Mennesker, gode Kristne og reelle Samfundsborgere.

Bag de røde Skolemure færdes en stor Skare af glade Piger. Boglige Sysler og praktisk Uddannelse følges Haand i Haand, ikke mindst under Ophold i Lej skolens fri Omgivelser. Og naar Skoletiden er forbi, naar Realisten i den hvide Kjøle trykker den hvide Hue paa sit lokkede Hoved, sender Søstrene deres store Piger ud i Livet med en ood Ballast af Viden og Dannelse.

Den beskedne, lille Skole, som Søstrene i 1858 aabnede i Toldbodgade — og som med Aarene er blevet til adskillige Landet over — afløstes i 1915 af den store, tidssvarende Bygning paa Østerbrogade, der i Tidens Løb — ikke mindst efter det ulykkelige Tab af »Institut Jeanne d'Arc« i 1945 — har maattet udvides paa alle mulige Maader for overhovedet at kunne klare blot en Del af Efterspørgselen efter Pladser. Hvert Aar maa Joseph-Søstrene — til stor Beklagelse for alle Parter — give Afslag til en lang Række Forældre, som gerne saa deres lille eller store Pige indrulleret i den Skare, der til daglig befolker Skolen paa Østerbrogade. Og er man saa heldig at faa Lov til i Skoletiden, ledsaget af Skolens myndige og elskværdige Chef, at se sig lidt om indenfor Murene og kaste stjaalne Blikke gennem Ruderne ind til Klasseværelserne, bliver man snart klar over, at Sankt Josephs Skole har naaet Maximum af sin Ydeevne: en blaa, en gul og en grøn Førsteklasse rummer i Dag tilsammen et lille Hundrede smaa Piger, der her i dejlige, moderne og hygiejniske Omgivelser træder deres første Skolesko og gradvis vænnes til Livets Alvor under en smilende Søsters kærlige Omsorg. Gaar man videre gennem Gangene og kiger ind gennem flere Ruder, saa ser man Smaatrodens Ørehrikker og Musebog efterhaanden ombyttet med

Lærebøger i Sprog og Litteratur, Alvoren træder tydeligere frem, jo længere man naar opeller, og i Eksamenklasserne sidder de »unge Damer« højet over det Arbejde, som for manges vedkommende maaske skal danne Grundlaget for en selvstændig Fremtid. Store, lyse »Specialklasser« for Fysik, Naturfag og huslige Sysler, for Gymnastik, hyder de større Elever ikke blot en behagelig Afveksling i de boglige Sysler, men tillige ogsaa Mulighed for at dygtiggøre sig i praktiske Færdigheder.

Orden og Punktlighed præger Livet i Sankt Joseph-Søstrenes store Skole. Se blot de endeløse Rækker af ens Skolekitler med Matroskraver og røde Sløjfer, der, naar Skoledagen er forbi, hænger i Gangene udenfor Klasseværelserne: hver Kittel paa Bøjle, hver Bøjle med Navn! Blot en enkelt lille Ting, men en saare vigtig, der desværre alt for ofte negligeres af Nutidens Pædagoger — men her er ogsaa den Side af Sagen i Orden! J. B.

BILLEDET PAA FORSIDEN

er en Gengivelse af et af Kalkmalerierne i Keldby Kirke paa Møn. Billedet stammer fra omkring Aar 1275 (Foto: Nationalmuseet). — I øvrigt henvises til Artiklen om Kalkmalerierne i Keldby Kirke andetsteds her i Bladet.

Vor Jule- og Nytaarshilsen — og Læsernes

Ugebladets Administration, Redaktion og Ekspedition ønsker alle Bladets Læsere en glædelig Jul, og idet vi takker dem for trofast, venlig Interesse, udtaler vi Haabet om, at Ugebladet fortsat kan glæde sig ved deres virksomme Støtte og til Gengæld vil kunne opfylde deres Ønsker til Bladet. I sidste Uge foreslog en Læser, hvis egen daglige Gerning ogsaa gælder Pressen, at alle der forstaar, hvad vort fælles Bindeled, Katolsk Ugeblad, har betydet gennem 100 Aar og den Dag i Dag fortsat betyder, vil benytte Lejligheden, nu hvor Bladet gaar ind i sin Aargang Nr. 100 til at sende det en Gave, som kan være »til Bladets Disposition i svære Tider«. Biskopens Stedfortræder, Pastor Flandrup, har hilst dette Forslag med Glæde, ligesom Bladet selv glæder sig over den Forstaelse af Bladets Betydning saavel som af Tidernes Ugunst, der taler ud af Læserens Brev.

Vi haaber, at mange Katolikker vil slutte op om Tanken og ved deres Bidrag til Jubilæumsgaven udtale en Tak til vor Kirke, som gennem 100 Aar med Ofre af Penge og Arbejde har opretholdt vort Blad. Alle Bidrag modtages med Tak af Landsretssagfører G. Garth-Grüner, Frederiksholms Kanal 6, København K., paa Postgirokonto Nr. 82718 mærket »Jubilæumsgaven«.

Paul Claudel:

Min Omvendelse, Juledag 1886

Den 6. August 1868 blev jeg født. Den 25. December 1886 blev jeg omvendt. Da var jeg altsaa atten Aar, men udviklet over min Alder. Skønt baade min Faders og min Moders Slægt gennem mange Generationer havde været oprigtigt troende og skænket Kirken flere Præster, var mine Forældre religiøst ligegyldige og stillede sig endda, efter at vi fra Provinsen var flyttet til Paris, direkte fjendtligt til Troen. Jeg havde ganske vist modtaget den første hellige Kommunion; men for mig — som for de fleste unge dengang — betød den smukke Fest Afslutningen paa Forbindelsen med Kirken. Da min Skoleundervisning først blev varetaget af en Lærer, der var Fritænker, og jeg derefter gik i forskellige rent verdslige Gymnasier i Provinsen, var jeg helt uden Tro, da jeg til sidst blev optaget i Lycée Louis-le-Grand for der at afslutte min Skolegang.

Læsningen af Renans »Jesu Liv« bestyrkede mig i den Fornægtelse, som mine Omgivelser for Resten billigede, ja, endog opmuntrede. Det var jo i den triste Periode i Firserne, da den naturalistiske Litteratur stod i sin stærkeste Blomstring. Alle, der havde et Navn inden for Kunst, Videnskab, Litteratur, var gudløse. Alle det snart udrundne Aarhundredes »store« Mænd havde udmærket sig ved deres fjendtlige Stilling til Kirken. Og nu var jeg atten Aar og troede, som Flertallet af Tidens saakaldte dannede Mennesker troede; og den store Tanke om Sandheden, der blev Kød for at bo hos os, syntes død i mig.

Jeg troede, at alt var underkastet »Love«, og at denne Verden var en Kæde af Aarsager og Virkninger, som Videnskaben om ganske kort Tid vilde kunne gøre rede for.

Men det forekom mig alt sammen saa trist og saa utilfredsstillende. Jeg levede et umoralsk Liv og sank efterhaanden hen i en Slags Fortvivlelse. Da min Bedstefader,

som i lang Tid havde lidt af Kræft, døde, fyldte dette mig med en saa overvældende Rædsel, at Tanken om Døden aldrig forlod mig. Min Religion havde jeg fuldstændig glemt; jeg kunde ikke have været mere uvidende om den, hvis jeg havde tilhørt en vild og hedensk Stamme.

Det første Glimt af Sandheden naaede mig gennem Arthur Rimbauds Bøger, som slog den første Breche i den materialistiske Mur, der omgav mig, og bibragte mig et levende, næsten fysisk Indtryk af det overnaturlige. Men dette fremkaldte ingen Forandring i den Tilstand af Fortvivlelse, der allerede var blevet mig en Vane.

Saadan stod det til med den stakkels Dreng, der Juledag 1886 begav sig til Notre-Dame-Kirken for at overvære Højmessens. Jeg var saa smaat begyndt paa at optræde som Forfatter, og jeg tænkte, at jeg i de katolske Ceremonier kunde finde et interessant Pirringsmiddel. Højmessens gjorde ikke noget Indtryk paa mig; men da jeg intet havde at foretage mig den Dag, kom jeg igen til Vesperen. — Drengkoret og Eleverne fra det »lille Seminarium« ved St-Nicolas-du Chardonnet sang Magnificat, da jeg kom ind; dengang vidste jeg ikke, at det var Magnificat, det fandt jeg ud af senere.

Jeg stod sammen med mange andre tæt ved den anden Pille til højre ud for Korrundingen, da det skete, som blev afgørende for hele mit Liv: Jeg troede, troede med saa voldsom en indre Overgivelse, saa mægtig en Opløftelse, at der ikke var Rum i min Sjæl for blot den ringeste Tvivlen, og at fra den Stund intet i Verden, ingen Bog, ingen Ræsonneren, ingen Hændelse i hele mit bevægede Liv formaaede blot i allermindste Maade at rokke min Tro.

Ofte har jeg forsøgt at rekonstruere de Minutter, som fulgte paa det Øjeblik, da min Sjæl modtog Aabenbaringen. Hver Gang ser jeg for mig en Række Enkeltheder, der tilsammen var eet eneste blændende Lyn, eet eneste Vaaben, som Gud benyttede for endelig at ramme en stakkels fortvivlet Drengs Hjerte og faa det til at aabne sig for ham: Hvor er Mennesker, som tror, dog lykkelige! — Tænk, om det virkelig var sandt! — Det er sandt — Gud er til! — Han er der — han er lige saa meget et personligt Væsen som jeg! — Han elsker mig — han kalder paa

mig! Jeg græd og hulkede, mens »Adeste fideles« blev sunget; og de smukke Toner forøgede min Sindsbevægelse.

Denne i og for sig blide Sindsbevægelse var iblandet en Følelse af Skræk. Min filosofiske Overbevisning var nemlig stadig den samme. Den katolske Religion forekom mig endnu at være bygget paa taabelige Sagn; dens Præster og Menighed indgød mig stadig Modvilje. Mine Synspunkter brød ikke sammen, for jeg fandt ingen Fejl ved dem. Jeg var traadt ud af den Bygning, jeg havde rejst af dem, det var det hele. Et nyt, mægtigt Væsen med forfærdelige Krav havde aabenbaret sig for mig, og jeg anede ikke, hvordan jeg skulde bringe det i Samklang med alt, hvad jeg var omgivet af. Hvis man tænker sig et Menneske, der med eet Slag rives ud af sig selv og plantes ind i et fremmed Legeme og sættes ind i en ham ganske ukendt Verden, saa har man et Billede af den Tilstand, hvori jeg var. Det, som var mine Tilbøjeligheder allermest imod, det var nu Sandheden, netop med det skulde jeg paa en eller anden Maade finde mig til Rette. Men jeg vilde ikke gøre det, ikke før jeg havde opbudt alle mine Kræfter i et Forsøg paa at gøre Modstand.

Denne Modstand varede i fire Aar. Alle Vaaben prøvede jeg, men det ene efter det andet blev slaet mig af Haanden. Det var mit Livs store Krise, Tankernes Kamp paa Liv og Død, hvorom Arthur Rimbaud har skrevet: »Den aandelige Kamp er lige saa brutal som Kampen paa Slagmarken«. De unge, som saa tankeløst slipper deres Tro, aner ikke, hvad det koster at vinde den igen, med hvilken Kval den maa købes tilbage. Tanken om Helvede, men ogsaa Tanken om den Skønhed og de Glæder, som jeg troede, jeg maatte opgive, hvis jeg gav mig Sandheden i Vold, var de største Hindringer; men stærkere endnu virkede en Følelse af Rædsel for at bekende min Overbevisning og erklære mig selv for en af de foragtede Katolikker; den kunde faa den kolde Svød til at bryde frem.

Ingen havde jeg at raadføre mig med, ingen Præst, ikke en eneste katolsk Ven. Men jeg følte, at en stærk Haand havde grebet mig og førte mig.

Skønt jeg ikke tænkte paa at nærme mig Sakramenterne, tog jeg dog Del i Kirkens Liv. Alle mine Søndage tilbragte jeg i Notre Dame og gik der ogsaa, saa ofte jeg kunde, i

Ugens Løb. Jeg var jo fuldkommen uvidende i alle Tros-spørgsmaal. Men her udfoldede det hellige Drama sig for mine Øjne med en Skønhed, der overgik alt, hvad jeg havde kunnet forestille mig. Jeg kunde ikke se mig mødt paa Messens ophøjede Skuespil, og hver eneste af Præstens Bevægelser prægede sig dybt i mit Sind og mit Hjerte. Sjælemessen, Julemessen, den stille Uges Gudstjenester, det vidunderlige »Exsultet«, i Sammenligning med hvilket Sophokles' og Pindars Toner lød brystne og klangløse, overvældede mig og fyldte mig med Ærefrygt og Lykke, Taknemmelighed og Anger. Hvor misundte jeg de lykkelige, som jeg saa kommunikere, jeg, der knap nok vovede at slutte mig til dem, som paa Langfredag kyssede den Korsfæstedes Billede.

Aarene gik, og min Tilværelse blev efterhaanden uudholdelig. I det skjulte bad og græd jeg; men jeg vovede ikke at aabne min Mund til nogen. Mine aandelige Indvendinger blev for hver Dag svagere, og Guds Krav til min Sjæl stærkere. Hvordan kunde jeg dog holde Stand imod det saa længe?

I det tredje Aar læste jeg Baudelaires Efterladte Skrifter og opdagede, at denne Digter, som jeg beundrede saa stærkt, havde fundet Troen i sine sidste Aar og kæmpet sig gennem den samme Angst som jeg. Saa tog jeg mig en Eftermiddag sammen og gik ind i en Skriftestol i min Sognekirke, St. Medard. Der oplevede jeg nogle af mit Livs bitreste Øjeblikke. Præsten var en gammel Mand, paa hvem min Historie, der forekom mig selv saa interessant, ikke syntes at gøre noget synderligt Indtryk. Han talte til mig om »Mindet om min første Kommunion« og sagde, at jeg, før han kunde give mig Absolution, maatte fortælle min Familie om min Omvendelse. Nu synes jeg, han havde Ret; men dengang gik jeg ydmyget og vred ud af Skriftestolen. Først Aaret efter, da jeg var ved at synke helt ned i Fortvivlelse, blev jeg ligesom tvunget derind igen. Det var i den samme Kirke; og denne Gang fandt jeg her en ung Præst, der med broderlig Medfølelse tog sig af mig, og senere den fromme Pastor Villaume, der blev min Skriftefader og Vejleder, og som, det er jeg vis paa, stadig er min Hjelper i Himlen. Og saa fejrede jeg i Notre Dame min anden Kommunion — Juledag 1890.

ORIENTERING

En hundredaarig udtaler sig

For et Par Aar siden gjorde Københavnerne den Erfaring, at deres daglige Liv paa følelig Maade ændrede sig, fordi de nogle Maaneder igennem var uden Dagspresse. Under Krigen havde vi alle erfaret Pressens Betydning, fordi vi Aar igennem kun havde Aviser, der var under fremmed Kontrol og tvunget til at give et falsk Billede af Virkeligheden. Den Viden, vi erhvervede os ved disse Lejligheder om Pressen og den moderne Tilværelse, var saa levende og stærk, at den ikke er glemt.

Man kan til daglig tit nok ærgre sig over sin Avis, men undvære den kan man ikke. Den holder os i Kontakt med Mennesker og Forhold, orienterer os praktisk saa vel som i den mere teoretiske Debat, den har (for det gode som for det onde) sin betydelige Andel i Oplysningen af vore Interesser og vort Syn paa Samtiden og dens Spørgsmaal.

Ogsaa som Katolikker har vi et Behov for en Presse. Ganske vist kan man finde Katolikker, som ikke holder et katolsk Blad og benægter, at de føler noget Savn derved. Man kan jo

heller ikke saa let savne noget, hvis Værdi man aldrig har kendt. Vanskeligere bliver det at finde Katolikker, som har haft et katolsk Blad, men har sagt det af — og som ærligt kan paa-staa, at de heller ikke savner det. Saa længe de bevarer Interesse for Kirken og dens Arbejde, er de bundet til deres katolske Blad som til en Livsforpligtelse. Det er meget faa andre Blade, der har saa trofast en Læsekreds som vore katolske Tidsskrifter.

Vort Ugeblad er det ældste i Kredsen af katolske Tidsskrifter. Til Nytaar gaar vi ind i vor 100. Aargang, saa hvad Alder angaar er det meget faa Tidsskrifter hjemme og i Udlandet, der gør os Rangen stridig. Vi vil prøve paa gennem hele denne Aargang at vise, hvad Bladet har betydet lige siden sit første Nummer i 100 beskedne Eksemplarer. Og det er lykkeligt, at dette Jubilæum med alle de Tanker, det vækker om Pressens Plads i Kirkens Liv, falder sammen med den Dyrtid, der allerede har lagt saa mange gode Blade og Tidsskrifter i en for tidlig Grav. Vore katolske Blade — Ugebladet, Catholica og Bud-

bringeren, for at nævne den Trio, der i Fællesskab paa hver sin Vis deler de store Opgaver imellem sig — kender Dyrtidens Kvaler. De kunde inden Dyrtiden økonomisk løbe rundt. Det er ikke muligt i Dag, med mindre Abonnenttallet for alle sættes mærkbart op. Ingen tænker blot et Øjeblik paa, at det gamle Ugeblad ikke skal fortsætte — foreløbig 100 Aar til. Men Jubilæet bør aabne Øjnene paa mange for, hvilket meget stort og ganske uundværligt katolsk Arbejde, alle vore tre centrale Blade udfører med yderst fattige økonomiske Midler og baaret af en ringe Kreds' utrættelige og daglige Slid. Intet af Bladene kunde ikke være bedre, og ingen af Bladenes Lænestolskritikere kender blot Halvdelen af den Kritik, Bladenes egne Arbejdsslaver retter mod deres eget Arbejde. Hvis 100 Aars Gerning, Uge efter Uge, for at sprede katolsk Oplysning, fortjener nogen Tak, saa er det i 1952 det rette Tidspunkt til at sige denne Tak ved at udbrede vore Blade. Præsterne Landet over vil alle uden Undtagelse bevidne, at vore Blade er deres personlige trofaste og virksomme Medhjælpere, og om blot Bladene havde flere Læsere i deres Sogn, vilde dette Medarbejdes Nytte mangedobles. Vil man gøre noget for den Menighed, man er Medlem af, vil Præsten have svært ved at finde et bedre Forslag end det — hold vore Blade, læs dem, tal om dem.

Verdenskirken

Den katolske Kirke betegnes hyp- pigt — ogsaa af Ikke-Katolikker — som Verdens største og bedst organi- serede Trossamfund, men det er dog meget vanskeligt at sammenligne de 422 Millioner Katolikker med 202 Mil- lioner Protestanter, 161 Millioner ortodoxe Kristne, 296 Millioner Muham- medanere, 393 Millioner Konfuze-Til- hængere, 252 Millioner Hinduer og 118 Millioner Buddhister. Konfuzian- smen er endda heller ikke en Religion i Europas Opfattelse, og den ortodoxe Kristendom i Øst har i Tidens Løb forandret sig saa meget, at man næp- pe kan regne med dens Tal. Et er til Gengæld sikkert, nemlig at intet an- det Religionssamfund danner en saa fasttømret Enhed som den katolske Kirke, og det alene berettiger velsag- tens til at fremsætte nævnte Paastand. For godt og vel et hundrede Aar siden skrev den kendte engelske Historiker Thomas Barbington Macaulay, at Ka- tolicismen i den ny Verden om 100 Aar vilde være ligesaa udbredt som i sin Tids Europa, og hans Udtalelse er slaaet til, omend ikke netop paa den Maade, som han havde tænkt sig. Katolicismens Hovedsæde i den ny Verden ligger nemlig ikke — som han havde ment i de gamle katolske Om- raader i Latin-Amerika, men derimod i de Forenede Stater i Nordamerika. Her er den katolske Befolkningssdel nemlig i Løbet af de sidste halvandet hundrede Aar steget fra rundt regnet 100.000 til over 30 Millioner, og Kato- likerne er dermed blevet Landets langt største og mest indflydelsesrige Religionssamfund.

Den Udvikling kan imidlertid ikke føres tilbage til Statsprotektion og med endnu mindre Berettigelse karak- teriseres som Resultat af Missionsger- ning. Den er simpelthen fremkaldt gennem de fremmede Mindretals stille, frivillige Virke. Og den egentlige Aarsag til dette Omsving i Katolicismens Historie i de Forenede Stater i Nord- amerika maa tilskrives den irske Kar- toffelmishøst i Aaret 1845. Fra dette Tidspunkt og lige indtil Indvandringss- loven af 1917 formeredes den katolske Befolkning gennem en ustandselig Strøm af Indvandrede fra det sulten- de og undertrykte Europa. Disse Men- nesker kom i overvejende Grad fra Landbruget og havde svært ved at slaa Rødder i amerikansk Jordbund. De valgte derfor Byerne til deres ny Hjem, og da frem for alt Byerne ved Atlantkysten og ved de store Søer. Og endnu den Dag idag er det disse Steder, der danner den amerikanske Katolicismes Nervecentrum. Boston blev en katolsk By og Rhode Island en næsten helt katolsk Stat. Under hele Indvandningsperioden var det Irlæn- derne, der var den katolske Befolk- ningsgruppes Pionerer og Organisato- rer. Endog da de senere i Tal blev overfløjet af Tykerne og dernæst af

Italienerne, Polakker, Czekere og Ukrai- nere, saa bibeholdt de deres Poster i de katolske Organisationer og spillede Rollen som Mæglere og Formidlere mellem Indvandrerne og de amerikanske Omgivelser.

Katolicismen i Latinamerika er langt ældre end mod Nord. Den er her selvsagt ogsaa trængt langt dy- bere i Jorden, langt nærmere knyttet til Historien. Men den politiske Kamp om Løsrivelsen (og Befrielsen) fra det spanske Moderland antog i 19. Aar- hundrede en direkte antikerikal Ka- rakter og førte til Adskillelsen mel- lem Kirke og Stat samt til Opløsning af de store religiøse Ordenssamfund, der hidindtil havde været Formidlere mellem den spanske og den indfødte (indianske) Befolkning. Følgen blev, at Latinamerika blev til et af de Om- raader i den katolske Verden, der var længst tilbage, og selv om Antallet af Katolikker af Navn er mere end fire Gange saa stort som i det tilsvarende Tal i de Forenede Stater, saa findes der i det protestantiske Nordamerika betydelig flere Præster og Ordensfolk end i det katolske Sydamerika. I Mexi- ko søgte man i Aarene 1914 til 1940 at udrydde den katolske Religion og at erklære Katolicismen ulovlig. Dette Forhold har ganske vist ændret sig; 19. Aarhundredes gamle kirkefjendske Indstilling trækker ikke mere, og i stigende Grad støder man idag paa en trofast hængen fast ved Fortidens ka- tolske Arv. Men samtidig maa der til- bageerobres saa meget tabt Land, at der ikke i en overskuelig Fremtid er Udsigt til, at Latinamerikas Katolicis- me vil kunne komme til at spille en førende Rolle i den katolske Verden som den den talnæssigt underlegne Katolicisme i USA.

Hertil kommer endvidere Katolicis- men i Canada, der saavel sprogligt som historisk er overvejende fransk præget, og som tillige er i Besiddelse af en overmaade stærk og personlig Tradition. Man finder velsagtens næp- pe noget andet Sted i Verden et mere karakteristisk Eksempel paa, hvorle- des Religionen kan føre til en national Genfødelse og blive til et Baand af social Enhed. Til Trods for den engelske Erobring i 18. Aarhundrede og trods den Omstændighed, at det mo- derne Canada er en overvejende eng- elsksktalende Stat, saa er de franske Canadiere dog til Stadighed een Na- tion. Deres Eksistens er ikke saa me- get afhængig af deres politiske Beher- skelse af Provinsen Quebec, men der- imod af Grundelementet i det sociale Liv: Familien, Sognet og Skolen. I Modsætning til Katolikkerne i USA har de franske Canadiere altid været Bønder, og deres Styrke beror paa Forbundetheden med Jorden og deres sunde Familieliv med det høje Fød- selstal. De tæller idag over 3.500.000 imod 55.000 paa den Tid, da Englæn-

derne trængte igennem. Dette gamle og sluttede Fællesskab gaar ind for det, som den moderne Verden og de fleste moderne amerikanske Stater mest trænger til, og det er muligt, at de engang igen vil være i Stand til at yde et afgørende Bidrag til den nord- amerikanske Kultur.

Den katolske Befolkning i Nord- og Sydamerika udgør tilsammen omkring en Trediedel af Katolikkerne i hele Verden. Hvorsomhelst man udenfor Europa finder Katolikker, saa fører deres Aner stadig tilbage til de sam- me Elementer som i Amerika, nemlig til Spanierne, Portugiserne, Irlænder- ne og Franskmandene. Tag blot som Eksempel Philippinerne med deres omkring 13 Millioner, den eneste kristne Stat i Asien, der er en direkte Udløber af spansk Kolonikultur. I de øvrige Dele af Asien udgør Katolik- kerne kun en ringe Del af Befolknin- gen: 5.000.000 i Indien, 3.250.000 i Kina, 2.000.000 i Indokina, 800.000 i Indonesien og 800.000 paa Ceylon. — Ganske vist har de i adskillige Til- fælde slaaet saa dybe Rødder, at man ikke mere føler dem som et fremmed Element. Før i Tiden var de afhængi- ge af europæiske Missionærer, men i de sidste 30 Aar er de mere og mere blevet uafhængige og selvstændige med deres egne Biskopper og Præster, et diametralt modsat Tilfælde til for Eksempel Skandinavien, hvor Indfly- delsen udefra synes uundværlig for Kirkens Trivsel. Udnævnelser af den første kinesiske Kardinal, Ærkebiskop Tien i Peking, i 1946, beviser ligeledes det asiatiske Elements tillagende Be- tydning for Kirken. Det er for tidligt at ville dømme om, hvorledes en en- delig kommunistisk Sejr i Kina vil virke, men det er ingenlunde udeluk- ket, at det, der gik tabt i Kina, vil bli- ve udlignet med en enorm Tilvækst i Japan. De japanske Katolikker har imidlertid endnu ikke generobret, hvad de mistede i 16. og 17. Aarhun- drede, men Kirken gør store Frem- skridt.

I den sydlige Del af det stille Ocean finder man det største Antal Katolik- ker i Australien, hvor de udgør en fast og velorganiseret Minoritet paa henimod 1½ mill. Sjæle. Den austral- ske Katolicisme kan i saa Henseende sammenlignes med USA, idet den i begge Tilfælde har irske Katolikker at takke for mangt og meget. Man sy- nes ogsaa her at være i Besiddelse af samme sociale og politiske Styrke som i USA, omend de økonomiske Resour- cer her er ringere og Manglen paa aandelig Forbindelse med den øvrige katolske Verden — paa Grund af den isolerede Beliggenhed — gør sig ty- deligt gældende.

Situationen i Afrika er saa vidt for- skellig fra andre Steder. Afrika er en Verdensdel, der endnu ikke er kultu- relt moden, og derfor ikke har kunnet fremkalde en egen religiøs Bevægelse. De indfødte hedenske Religioner er i Forfald allevegne. Men til trods for at saavel katolske som protestantiske Missioner har gjort raske Fremskridt i de seneste 30 Aar, saa er det dog for tidligt at tale om en indfødt afrikansk Kristendom, da Missionerne til Sta-

dighed er helt afhængig af amerikansk og europæisk Ledelse. Den afrikanske Nationalisme har som Modstykke til den europæiske Imperialisme ikke let ved at optage Forbindelse med Kristendommen. Dannelsen af et Negerproletariat i Sydafrika og i Mineegnene fører til en Art »Verdslig-gørelse« af den indfødte Kultur, og det er muligt, at Kristendommen her staar overfor en Kamp mod Kommunismen, akkurat som Tilfældet er andre Steder i Verden. Paa den anden Side er Nordafrika indtil 10. Breddegrad saa godt som udelukkende behersket af Islam og derfor fuldstændig afskaaret fra enhver Form for kristen Indflydelse. Først ved Middelhavskysten træffer man paa smaa katolske Enklaver, der hovedsagelig kan føres tilbage til italiensk Indflydelse.

Men lad os vende Blikket mod Europa. Her er det Vesteuropa, fra Middelhavet til Holland og fra Irland til Polen, der har været Katolicismens faste Borg. Katolikernes samlede Antal i Europa anslaaes i Almindelighed til godt og vel et Par Hundrede Millioner, men de Forskydninger, der er sket under og efter den anden Verdenskrig samt som Resultat af Oprettelsen af de kommunistiske Regeringsformer i Østeuropa, umuliggør en nøjagtig Opgørelse. Der findes ej heller nogen effektiv Metode til blot tilnærmelsesvis at skille de aktive og de nominelle Medlemmer af Kirken, thi netop paa den Omstændighed beror jo Katolicismens virkelige Styrke. I det store og hele er det slet ikke udelukket, at Katolicismens væsentlige Styrke er at finde i de Lande, hvor der findes en stærk ikke-katolsk Minoritet, som f. Eks. i Irland og Vesttyskland, eller hvor Katolikkerne selv udgør et sluttet Mindretal, som f. Eks.

i Holland. Forøvrigt har det i vort Aarhundrede fundet et ikke ubetydeligt religiøst og socialt Opsving Sted i de rent katolske Lande (Italien, Spanien og Portugal), hvor Tabene i Løbet af 19. Aarhundrede var størst. Efter den anden Verdenskrig har Katolicismen især vist sig meget stærk paa det politiske Omraade. De katolske el-

ler kristelig-demokratiske Partier danner idag Rygraden i Koalitionsregeringerne i Frankrig, Italien, Belgien, Vesttyskland og Østrig. Konflikten mellem Katolicismen og Kommunismen udarter sig mere og mere til en Fejde mellem to Verdensanskuelser, og denne Kamp raser paa begge Sider af Jerntæppet, idet de kommunistiske

VERDENSKIRKEN'S
FADER

UGEBLADETS FEUILLETON

50.

I BARRIKADERNES SKYGGE

(Fortsat)

Og hvor mærkeligt: overfor Drengens faste og rolige Holdning maatte den raa Soldat give op: han maatte vende sig bort, han kunde simpelthen ikke holde disse Øjne ud. Rasende knyttede han Næverne, men turde ikke slaa. Ubeslutsom stirrede han snart paa Drengen, der stod roligt og beslutsomt foran ham, snart paa de andre Soldater, der havde deres Betsvær med at holde de rasende Køtere tilbage. Et Par Gange var han paa Nippet til at give Ordre til at slippe Hundene løs, men han kunde ikke.

»Lad dog Drengen løbe!« sagde til sidst en af Soldaterne; som maaske kom til at tænke paa sine egne smaa derhjemme. »Vi finder jo dog alligevel Edsnægterne uden hans Hjælp!«

Korporalen stod et Øjeblik ubeslutsom, men knurrede saa til sidst:

»Naa, i Djævelens Navn, lad gaa. Men bind Fyren! Han skal i hvert

Fald blive her, indtil vi har fundet Præsten, og finder vi ham ikke, saa skal jeg nok kurere ham!«

Og et Øjeblik senere laa Robert paa Jorden, bundet paa Hænder og Fødder, og Soldaterne begav sig af Sted videre op ad Bjerget. Han var klar over, at man vilde pine ham til Døde, hvis man ikke fandt Præsten, men alligevel bad han i sit inderste, at de ikke maatte finde ham.

Tiden sneglede sig af Sted. Baandene snærede om hans Hals — han maatte bide Tænderne sammen for ikke at skribe af Smerte. Men pludselig gav det et Sæt i ham. Han hørte Skridt bag ved sig, og med eet bøjede Paul Convertier sig ned over ham.

»Men hvad er der dog sket, Robert?« stammede Paul rædselsslagen.

»Det skal du nok faa at vide,« smilte den bundne, »men se nu til, at du faar mig fri. Der ligger en Lommekniv i min Bukselomme.« Og Bagerdrengen fik travlt. Han skar Baandene over, men det varede en Stund, inden Robert var i Stand til at røre sine stive Lemmer.

»Fortæl nu,« trængte den anden nysgerrigt paa.

»Det har vi ikke Tid til nu,« svarede Robert. »Vi maa advare Dom-

herren, de røde er lige i Hælene paa ham.«

»Aa, ham finder de ikke. Hulen ligger godt skjult,« beroligede Poul.

»Jamen de har Hunde med!«

»Saa kan vi intet gøre. Vi maa blot se at komme af Sted! Hvis de kommer tilbage og finder os, saa slaar de os ihjel.«

»Jamen, Hundene vil finde vorre Spor!«

Men de fandt Udvej. De styrtede af Sted mod Clain-floden, vadede barfodede, som de var, et langt Stykke i Strandkanten, og først da de havde Montbernage et langt Stykke i Ryggen, vovede de at vende hjem ad en stor Omvej. Robert var bedrøvet over at skulle vende hjem med uforrettet Sag, men til deres store Glæde kunde de en lille Times Tid senere se de røde vende ned fra Bjærgskraaningen, ligeledes med uforrettet Sag og som rasende søge efter Roberts Spor, der imidlertid fortabte sig i Vandet. Og næppe var Soldaterne forsvundet over Joubert-Broen paa Vej mod Poitiers, førend de to Drengene var paa Vej paany. Inden længe naaede de Skjulestedet, hvor de til deres store Glæde fandt den gamle Præst uskadt og kun-

Partier jo ogsaa er repræsenteret i Vesteuropa, og da i Særdeleshed i Frankrig og Italien, men trods Undertrykkelse og Forfølgelse er Katolicismen dog en levende Realitet i hele Østeuropa, lige fra Polen til Dalmatien.

Søger man nu at danne sig et Helhedsindtryk af Kirkens Stilling idag, saa kommer man til det Resultat, at Katolicismen overalt er en voksende Realitet, naar lige undtages de Lande, der staar under direkte kommunistisk Kontrol. Denne Vækst giver sig de mest forskelligartede Udtryksformer, hvadenten det nu er i USA's Storbys eller i de afsides afrikanske Omraader i Kongo. Er Tilvækstkvotaen maaske sine Steder kun ganske ringe, saa er der i hvert Fald ikke Tale om noget stort Frafald fra Kirken, saaledes som det f. Eks. var Tilfældet i 19. Aarhundrede. Katolicismen maa siges med Held at have overlevet den store Krise, som fulgte efter de gamle autoritære Staters og de sociale Systemers Sammenbrud i Europa og Sydamerika. Den bliver stadig mere og mere uafhængig af Statssubvention, saaledes som det var Tilfældet før den franske Revolution, og bliver til en Institution, der hviler paa frivillig Basis og underholder sig selv — og som iøvrigt synes at udfolde sig bedst i en Atmosfære af Opposition og ædel Kappestrid, og endvidere bliver den i Overensstemmelse med sit Væsens Natur stadig mere og mere international som Følge af de forøgede ny Opgaver paa det internationale Samarbejdes Omraader (Ungdomsbevægelsen, Opdragelsesvæsenet, de sociale Problemer), der kalder paa Kirken.

Katolicismen er faktisk idag en anselig Verdensmagt, med ubegrænset Virkeomraade. Og saa har den det store Plus, som ingen anden Institution

ej, nemlig de veldisciplinerede, religiøse Ordenssamfund, der — uden at være bundet til Personer og Steder — kan sættes ind i Verdenskirkens Tjeneste overalt. Enkelte af disse Ordenssamfund er ældgamle, som f. Eks. Benediktinerne, der endnu følger en Leveregel, som prægedes for 1400 Aar siden, men til Gengæld er der i den allernyeste Tid dannet andre, de fleste i Løbet af de sidste halvandet hundrede Aar, som væsentligt tager sig af Opgaver indenfor Opdragelse, karitativ Forsorg og Missionsgerning. I 16. og 17. Aarhundrede rekruterede de religiøse Ordenssamfund deres Hovedtilvækst i Spanien og Italien, i 18. og 19. Aarhundrede i Frankrig. Idag er det derimod de Forenede Stater og Canada, der stiller et stadig større og større Kontingent af disse Ordenssamfunds Tilvækst, og det er aldeles ikke udelukket, at det Tidspunkt inden længe vil komme, da Tyngdepunktet for den katolske Missionsvirksomhed ganske automatisk vil blive forlagt fra den gamle til den ny Verden.

G. M.

BØNNENS APOSTLAT

I Januar 1952 beder vi om:

Hjælp til i Ydmyghed at bøje os for det kirkelige Læreembede

samt om *Lindring af det koreanske Folks aandelige og materielle Nød.*

J korte Træk -

I Anledning af 100-Aarsdagen for Udsendelsen af det første Frimærke fra Poste Vaticane udsender Vatikans Postforvaltning en Jubilæumsserie i Januar 1952. (KIPA)

Erkebiskoppen af Aquila har som sit Bidrag til Lindring af Nøden i de italienske Oversvømmelsesomraader overrakt Præsidenten for den pavelige Hjælpekommission sit gyldne Bispe Kors. (CND)

De amerikanske Jøder har paa en Kongres i New York udtalt sig mod, at USA sender en Gesandt til Vatikanet. (KIPA)

De franske Socialister har for nylig rejst krav om, at der optages Forhandlinger med den Hellige Stol vedrørende Afslutning af et nyt Konkordat, hvori der træffes klar Afgørelse om den katolske Kirkes samt om Ordenssamfundenes Stilling i Frankrig saavel som om det saa meget omdiskuterede Problem angaaende de katolske Privatskoler. (KIPA)

Ifølge paalidelige Efterretninger sidder der i Øjeblikket ca. 900 katolske Præster arresteret i de polske Fængsler. Størstedelen af disse Præster har været arresteret i længere Tid uden at der er rejst Sag imod dem. (CND)

Den berømte italienske Prædikant, Pater R. Lombardi S.J., er for Tiden i Ekvador, hvor han mødes med stor Begejstring og bl. a. har holdt flere Radioforedrag. (CND)

de overbringe ham Mor Bernards Kurv.

Dødrøbet vendte Robert hjem den Aften. Men da hans Mor saa ham, udstødte hun et Skrig og udbød: »Men Dreng, hvad er der dog sket med dig? Hvordan er det, du ser ud?« Men Robert saa glædestraalende paa hende og fortalte:

»Der er intet sket, jeg har blot bragt din Kurv til Domherren. Alt er gaaet godt, meget godt!« Men saa sank han ogsaa udmattet sammen paa en Stol, og lille Marie maatte bringe ham Mad og Drikke, men inden hun naaede at bringe ham den varme Mælk, faldt hans Hoved ned paa Bordet, og et Øjeblik efter slumrede han ind.

Og Mor Bernard tog sin Dreng i sine Arme, bar ham ind i Seng og tegnede et Kors paa hans Pande.

15. Kapitel.

Det er en ejendommelig Forsamling, der en af de første Dage i April trænges i den store Retsbygning i Poitiers. Side om Side med lumpne Jakobinere, der ryger deres sure Snadder, sidder der løsgagte Pigebørn, Bønder og Haandværkere, der alle er kommet til af lutter Nysgerrig-

hed for at overvære det ækle Skuespil, der skal foregaa for deres Øjne.

Idag drejer Rettergangen sig om to Edsnægtre, tre Kvinder og en Ordenssøster, der har ydet Hjælp til Præster. Og medens Retssalen blot for faa Minutter siden genlød af Latter og Spot og Bifaldsyttringer eller det modsatte, hersker der aandeløs Tavshed i det Øjeblik, da Jean Planier, der fører Forsædet under Retssagen, rejser sig for at forkynde Dommen. Skarp og gennemtrængende lyder hans Stemme:

»I Nationens Navn, i Frihedens, Lighedens og Broderskabets Navn dømmes jeg Borger Ambrosius Chartres, der som Edsnægtter har udført forbudte religiøse Handlinger, til Døden. For den samme Forbrydelse dømmes Borger Jean Chartres ligeledes til Døden.«

Alles Blikke gaar over til de anklagede. Begge Præsterne tager mod Dommen uden at fortrække en Mine.

»Borgerinde Babette Favre dømmes til Døden, fordi hun ikke blot har givet Edsnægttere Husly, men ogsaa har tilladt statsfjendtlige Præster at holde Møder i sit Hus. Borgerinde Marie Babin dømmes til Døden paa Grund af, at hun har huset Edsnægttere og givet

dem Lov til at holde Gudstjeneste i hendes Hus.«

»Gud være lovet!« svarer den tapre Kvinde.

»Nonnen Ave, der har svigtet Nationens Tillid ved at tilstede Edsnægttere Adgang til Hospitalet, dømmes til Døden!«

»Tak!« svarer Søsteren sagte. Og med straalende Lykke i hele hendes Blik skuer hun ud over Tilhørerskarene, der næppe kan holde Taarerne tilbage.

»Borgerinde Therese Gauffreau dømmes til femten Aars Fængsel, fordi hun har skjult Edsnægttere.«

Forundret ser den lille, beskedne Frøken Gauffreau op og siger derpaa med sin lille, spagfærdige Røst:

»De maa have taget Fejl, Borger Præsident. Jeg har huset flere Præster end alle de andre tilsammen. Giv mig dog den samme Straf!«

»Ti stille,« fortsætter Jean Plantin nervøst. »Retten har idømt Dem den milde Straf under Hensyn til Deres høje Alder. Her ser De altsaa, mine Tilhørere,« siger Planier derpaa henvendt til den brogede Forsamling, »hvor menneskeligt Revolutionsdomstolen dømmes. — Modtager de domte Dommen?« spørger han sluttelig.

(Fortsættes)

NYTAARET - OG DE SURE

Nytaarsforsætter bliver sjældent taget helt alvorligt. Man er alt for tilbøjelig til Nytaarsaften at tage Munden for fuld og beslutte sig til saa fuldkomment et Liv, at det ifølge Sagens Natur (nemlig vor egen) maa ehbe ud med de ædle Bestræbelser se- nest omkring Hellig tre Konger.

Men bør det hindre os i at benytte Aarsskiftet til saa forstandig en Ting, som Nytaarsforsætter kan være, naar de tager passende Hensyn til samtlige relevante Forhold og Omstændigheder? Ikke at give sig af med Forsætter vil jo sige at akceptere os selv, som vi for Tiden er — og det tør da nok for de flestes Vedkommende kaldes utidig Beskedenhed. Der er altid noget at rette, gerne særdeles meget, og Aarsskiftet er af ordensmæssige Grunde ganske praktisk som Udgangspunkt for Bestræbelse i saa Henseende.

Resten af dette Emne tilhører Privatlivet. Der er imidlertid ogsaa Fællesskabets Nytaarsforsætter, som ligeledes er ønskelige og nyttige, i Fald de fattes af et nøgternt og klarøjet Sind. For vort Vedkommende drejer

det sig om Mulighedens fælles Forsætter. Hvad bør de dreje sig om, og hvad skal de love?

Forsætter fattes paa Grundlag af en erkendt faktisk Situation. Om Menighedens Situation kan der siges adskil- ligt, men enhver Analyse ved Aars- skiftet fra 1951 til 1952 kan ikke und- gaa at støde paa det Faktum, at i Øje- blikket er Religionen i Danmark i De- fensiven. Paa Felter, som unddrager sig Iagttagelse og Maaling sker der maaske og forhaabentlig store Ting, men dér, hvor man kan lave Statistik paa Forholdene, tegner disse sig ikke lyse.

Skal det ikke fortsætte ad denne Vej maa der ske en Ændring. Vi er ikke i Stand til at foresætte os, at de ydre Forhold skal ændre sig, vi kan heller ikke foresætte os, at fra 1. 1. 52 vil vi være sande Apostle og gaa ud og forvandle Danmarks Aasyn. Men hvad kan vi da?

Vi kan erkende, at der vilde ske meget meer og Kirkens Sag gøre gan- ske anderledes Fremskridt, hvis vi var en Snes Tusind Katolikker, der virkede som en Enhed. Vi kan ogsaa

erkende (det er indlysende for en- hver), at det skorter paa praktisk En- hed. Vi er for mange, der har travlt med at stille vore personlige Betingel- ser for at ville »lege med«. Ofte synes vi at opfatte Ordet om, at Herrens Hus har mange Boliger, som om vi bør okkupere os vort eget Værelse i Kir- kens Hus og sidde der paa kritisk Vagt overfor, hvad alle de andre foretager sig.

Hver af os kender Eksempler her- paa — og, kære Læser, i dette Øjeblik tænker vi ikke paa Eksempler hentet fra vor Næstes Gøren og Laden. Der er Eksempler nok fra vor egen. Nyt- aarsforsættet 1952 er da meget nemt at forstaa, og det er slagkraftigt, hvis vi gør Alvor af det hele Aaret igennem — i Aar vil vi stikke vor Kritik og vore højstegne Ideer og Ønsker i Lom- men og tage fat sammen med alle an- dre paa det fælles.

Saa siger vi ikke, at den nye Salme- bog ikke er noget for vores Smag, vo- res Smaalighed, men vi tager den i Brug jo før jo hellere. Saa siger vi ikke, at Ugebladet rigtignok skulde være helt anderledes for at finde Naa- de for vore Øjne, men vi slutter op om det. Saa tolker vi ikke vor sure Kritik af Menighedsplejer, af støjende Ung- domsarbejde, af Skoler og snart sagt af hvad som helst. Ned med Klikkerne og Enspænderne! — Glædeligt Nytaar 1952!

Ugebladets Julekonkurrence

A. Paa hvilket Tidspunkt under Mes- sen er ovenstaaende Billede taget:

- 1) Før Gloria,
- 2) mellem Gloria og Forvandlin- gen, eller
- 3) efter Forvandlingen?

B. Hvilke er Begyndelsesordene til den Bøn, som Præsten beder, naar han foretager den afbildede Hand- ling?

A. Forestiller ovenstaaende Billede

- 1) Notre-Dame i Paris,
- 2) Domkirken i Milano eller
- 3) Westminster Cathedral?

B. Hvilken Stilart er den paagælden- de Domkirke bygget i?

A. Hvad forestiller ovenstaaende Bil- lede?

- B. Er det malet af
- 1) Fra Angelico,
  - 2) Giotto eller
  - 3) Birgitte West?

Løsningen — Besvarelsen af hosstaaende 6 Spørgsmaal — indsendes inden 31. December til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, Kø- benhavn N. Blandt de rigtige Besvarelser vil der blive trukket Lod om nogle Bogpræmier, bl. a. bestaaende af den ny Salmebog, Vindernes Navne offentliggøres i Bladets første Nr. i det ny Aar, Søndag 6. Januar.

DEN NY SALME- OG BØNNEBOG

Det er altid spændende at åbne en god ny bog, og at læse den er noget lignende som at se ind i en god vens sjæl. Atter og atter kan man tilegne sig dens værdier, uden at den anden bliver fattig derved.

Den ny salme- og bønnebog giver os indblik i vor moder Kirkens indre liv, i hendes tanker og skikke. Vi lytter til hendes årtusindgamle sange og hymner, vi er vidner til hendes bøn og klage, vi bliver fortrolige med hendes inderste anliggender og indvies i hendes gudsforholds dybeste mysterier.

Bogen er mere end blot en salme- og bønnebog; den er et spejl af Kirkens liv og gerning, en bønnens skole, der lærer os at bede både sandt og skønt, fordi den lærer os at bede i Kirkens ånd. Fællesskab og menighedens aktive deltagelse i gudstjenesten er nogle af de træk, der karakteriserer den nye bog. Bønnens fællesskab er jo også et af de punkter, hvor vore menigheder trænger mest til en fornyelse og opmuntring: Vi må lære ikke blot at bede i Kirken, men også med Kirken, ja, selv blive en bedende Kirke.

Selv om bønnebogen mere end nogen tidligere er en vejledning til fælles bøn og en indførelse i Kirkens hellige liturgi, så er den dog tillige (måske netop derfor) bestemt til at være den enkeltes personlige ledsager og fortrolige ven. Allerede det første blad fortæller os det ved at byde os et skema til indførelse af ejerens dåbs-, optagelses-, førstekommunions-, konfirmations-, trosbekræftelses- og vielse-dag.

Indholdsfortegnelsen er alfabetisk og vel tilrettelagt, så man med lethed kan finde en salme eller bøn til en bestemt lejlighed uden hensyn til, under hvilken kategori det har behaget

VINTERFERIE I TYROL

Gasthof og Pension

KRONBURG

(1063 Meter)

det ideelle Sted for et Vinterophold i Tyrols Hjerte: udmærket Skiterræn i umiddelbar Nærhed, gode Sportsmuligheder, Beskedne Priser.

Henvendelse til: Forstanderinden, Kloster Kronburg, Post Zams, Tirol.

bogens redaktører at indordne den.

Den »gregorianske sangbog« (som danner bogens første del) med messe-sange, hymner og litanier m. m. er blevet forøget med flere værdifulde bidrag, bl. a. den 18. koralmesse til brug på feriedage (hidtil var det ikke muligt at lade menigheden synges med på en så liturgisk dag som askeonsdag).

Det er desværre en af bogens skønhedsfejl, at noderne dels fremtræder som bogtryk, dels som håndtegnede. Det er forresten noget af en kuriositet, at en selvstændig salmebog begynder med nr. 130, bare fordi dens forgænger har været fortsættelsen af søndagsmessebog I. Og så: Hvorfor i al verden skal vi nu i en årrække blive ved med at synges det Gamle Testaments salmer efter den dårlige vulgata-tekst, når Kirken lige har givet os en ny rettet latinsk form, som vel snart vil blive obligatorisk?

Mon ikke anvendelsen af originale gregorianske melodier til dansk tekst — eller omvendt — er noget af et vovestykke? Som eksempel kan nævnes begyndelsen af det danske »Te Deum« eller fordelingen og betoningen af stavelserne i nogle af de bibelske salmer med gregoriansk melodi. Eksperimentet lyder ikke altid lige vellykket. Man havde sikkert været idealer nærmere, hvis man havde komponeret ganske enkelte »gregorianske« melodier til de danske tekster f. eks. i lighed med pastor Leif Kaysers sangmesse for børn.

Den danske »salmebog« er det en fryd at blade igennem; med glæde hilser man de mange nyoptagne salmer velkommen. De fleste af dem er allerede gamle bekendte, som vi før har mødt både ved møder og børnegudstjenester samt andre lejligheder, så man ikke bliver så overrasket ved at se dem optaget i den officielle salmebog. Måske vil optagelsen af en række salmer af ikke-katolsk oprindelse vække nogen uro hos visse trosfæller. Det er der dog ganske sikkert ikke grund til: 1) fordi den kirkelige øvrighed — som i lignende tilfælde i andre lande — har godkendt dem (der er vel ingen, som vil betvivle vor hiskops eller salmebogskommissionens rettroenhed!); 2) fordi vi ved, at al sandhed er katolsk og at al kristendom har sine kilder i vor gamle Kirkes tro, og fordi ingen ægte kunst eller digtning, der er født af kristentros ånd, er fremmed for vor Kirke. Selvfølgelig er det vigtigt at trække linierne skarpt op, når det gælder forskellen mellem sandhed og vildfarel-

se. Men lad os dog endelig engang blive glade for, at der endnu er ting, som vi og vore adskilte brødre kan være enige om, og at digtere, som tilhørte et andet trossamfund, har bevaret så meget af vor moder, den gamle Kirkes tanker, at de ganske spontant udtrykker sig på hendes gamle katolske modersmål, og at vi på deres tale kan genkende dem som (endskønt adskilte) sønner af den samme gamle moder, som vi elsker over alt i denne verden, og hvis sprog og kultur vi holder i hævd, hvor vi end finder dem.

Vi kommer til »bønnebogen«. Først og fremmest finder vi her bønner over alle bønner, den hellige messe, godt og tydeligt tilrettelagt, så man uden vanskelighed kan bruge teksten både ved højmesse, reciteret og privat messe. Vi skylder redaktionen en hjertelig tak for, at nogle af de mest skæmmende oversættelsesfejl, der fandtes i den gamle bog, nu er blevet rettet.

Kapitlet »Ritualer« er sikkert det, en præst med særlig nysgerrighed vil slå op i. Der findes mange glædelige overraskelser i dette afsnit (bortset fra en række rent sproglige forbedringer, som virker velgørende). Blandt andet findes en fornyelse af moderens velsignelse efter et barns fødsel, et ritual for optagelse af konvertitter, smukke bønner ved sygekommunionen, velsignelse af en syg, en ritus for ægtevielsen, som er betydelig smukkere end den hidtil anvendte, danske bønner ved de syges salvelse m. m. De foreliggende riter vil skabe glæde og dybere forståelse ved meddelelsen af sakramenterne, aller-mest dåben og ægtevielsen.

Afsnittet »Kirkeåret« byder på en række andagter til de forskellige liturgiske årstider og fester. Så godt som alle andagter består af vekselbøn mellem præst og menighed. På denne måde undgås præstens lange enetale foran alteret, og menigheden vil ganske naturligt være »tunget« til at »deltage« i andagten i stedet for at nøjes med at »overvære« den. Det må for fremtiden være en glæde at deltage i andagter efter det nye system — forudsat, at alle, der er tilstede, er i besiddelse af den nye bog og svarer med tydelig røst (hvad det jo somme tider kan knibe med i vore gudstjenester!).

Det ville sikkert have været godt, om vi havde fået nogle flere af det Gamle Testaments salmer med (til brug ved offentlig og privat bøn) og til gengæld undgået den lidt kunstlede forbindelse af danske oversættelser med gregorianske melodier.

Selv om der er eet eller andet, som kan og vil blive diskuteret — det kan ikke undgås ved en bog, der indeholder så meget forskelligt, — har vi dog al grund til at ønske det danske vikariat og dermed os selv til lykke med den nye salme- og bønnebog.

Men før vi rigtig kan glæde os over den, skal vi først alle øje og bruge den. Derfor kan vi ikke ønske os nogen bedre og nyttigere julegave på vort og vore børns julebord.

J. Coenen.

Over Forventning og over Middel

Da Papirets Pris i Aar gav sig til at slaa alle Højderrekorder, turde man slet ikke tænke paa, hvor magert et Efteraar det vilde blive paa Boghandlerdisken. Ængstelsen har vist sig ubegrundet. Der er praktisk talt den samme Overflod af gode og daarlige Bøger i Flæng — saa nu mangler man kun at faa konstateret, om Publikum ogsaa har de fornødne Penge til at købe Nyhederne, der unægteligt og forstaaeligt er blevet dyre.

Endnu bedre end Antallet er Kvaliteten. Altsaa ikke i al Almindelighed, men set fra en katolsk Bogkøbers Synspunkt. Vore egne smaa Forlag har naturligt nok maattet holde igen, men de store Forlag har vist katolske Bøger en for os meget behagelig Interesse — Greenes, Henri Boscos og

Waugh's Romaner, Schindlers Erin-dringer, den amerikanske Mammutroman »Kardinalen« (folkelig uden at være ringe), samt med katolske Berøringspunkter Exupérys: »Citadellet«, Werfels »De ufødtes Stjerne« og Eliots »Cocktail-Party«, for blot at nævne nogle af de vigtigste, der næsten alle er af virkelig Kvalitet. Da samtidig en væsentlig Del af Efteraarets andre Nyheder med Rette har haft vanskeligt ved at interessere det litterære Kritik, er Resultatet blevet, at de katolske Bøger næsten er ved at dominere Aarets Marked.

Det maa ikke forsømmes at nævne, at vi selv foruden Salmebogen, der bliver det katolske Julebords mest uundværlige Gave, ogsaa har budt paa Moder Boltens »Barnets første Kommunion«, dette helt nye pædagogiske Forsøg, der i saa høj Grad har Bud

Helena

Evelyn Waugh: »Helena« (Thaning og Appel).

Paa Dansk har vi ikke før stiftet Bekendtskab med den alvorlige og historisk-samvittighedsfulde Evelyn Waugh, men kun med Satirikeren, der naadeløst har skildret sin Samtids upper ten. Forhaabentlig vil »Helena« bane Vej for en Oversættelse af hans ældre historiske Arbejde om Edmund Campion S.J. »Helena« balancerer paa Grænsen mellem Roman og Historie-skrivning og er saa fint tilslebet i sin kunstneriske Ophugning, at Bogen kunde læses med Nydelse selv af den, der ikke var i Stand til at afvinde Emnet nogen Interesse. I sin knappe Form, der intet Sted fortaber sig, giver den et meget skarpt set Billede af en Forvirringens Tid i det gamle Romerrige. Kun ganske faa Hovedpersoner optræder og lever et kunstnerisk Liv, Dronning Helena selv, hendes Ægtefælle og Sønnen, Konstantin den Store. Hele Fremstillingen arbejder sig med en Forsynsstyrelses Sikkerhed hen mod de sidste Sider, hvor Dronningen fra de britiske Øer viser sin britiske Natur i Rendyrkning paa sin utrættelige Jagt efter selve det Kors, hvortil Verdens Frelser blev naglet. Saa stærkt understreges Helenas Uvilje mod og Utaalmodighed med al religiøs Teoretisering til Forskel fra Kontakten med de konkrete Ting, som Frelsehistorien omtaler, at Waugh er paa Nippet til at kunne misforstaas som Anti-Dogmatiker. Til hans Undskyldning tjener, at i det religiøse Babel, som netop Helenas Tid opviste, vilde nok de fleste af os ligesom Helena have søgt at skaffe den megen Filosoferen lidt fast Bund under Fødderne.

Et ypperligt Tidsbillede, en fængslende Skildring af en af Historiens lidt kendte og dog stoiske Kvinder — og en kunstnerisk funklende Diamant.

H. D. T. K.

Fred. Hoyle: »Universet« (G. E. C. Gad).

Astronomien har mange Venner, bl. a. fordi den sætter Fantasiens i de store Sving. Hertil er den unge Cambridge Professor Hoyles Radioforedrag, som her foreligger paa Dansk, ypperligt egnede, næsten endda alt for meget. Han beskæftiger sig især med de allernyeste Teorier om Stjernerens og Solsystemets Oprindelse og efter kort at have garderet sig fremlægger han nogle endnu stærkt om-diskuterede Teorier, som det er vældig morsomt og spændende at diskutere, medens man kan have sine Tvivl om, hvorvidt de saa tidligt i Diskussionen egner sig til Popularisering overfor Lytternes og Læsernes Tusindtal. Det faar nu være, kedeligere er det, at han afslutter med nogle Betragtninger om bl. a. den kristne Tro (som ikke nyder hans Bevaagenhed), fuldstændig uden fornuftig Forbindel-

En katolsk bog til julegave

Graham Greene: Enden på Legen

181 s., kr. 9,75.

Forfatterens hidtil bedste katolske roman. Fortællingen om had og tvivl, der drives til gudserkendelse.

Fader Georg: Guds Femtekolonne

245 s., kr. 13,15 (norsk).

Den kroatiske katolske præst har gennemrejst Sovjetrusland og fortæller som den første om den stærke kristne undergrundsbevægelse.

Sigrid Undset: Våren

209 s., kr. 14,50.

Genoptryk af et af forfatterindens yngre værker.

Julekærten 1952

kr. 3,50.

Det katolske julehefte med noveller og artikler.

Robinson: Kardinalen

548 s., hft. kr. 19,75, vlskbd. kr. 32,—.

En katolsk roman, som er kommet i enorme oplag verden over, og som beretter om en ung mands avancement fra kapellan til kardinal.

T. S. Eliot: Cocktailparty

171 s., kr. 10,00.

Dette »katolske« skuespil gik på Det kongelige Teater i år og vakte megen diskussion.

Peter Schindler: Tilbage til Rom

195 s., kr. 17,75.

Anden del af forfatterens erindringer, som her føres op til dato. Handler om hans tid som præst på Langeland og i København.

Sigrid Undset: Den hellige Katerina av Siena

291 s., 18,30, vlskbd. kr. 23,10.

Dette værk skrev forfatterinden lige før sin død.

I. Stoltenberg: Den hellige Montfort

kr. 1,25 (duplikeret).

Den korte beskrivelse af helgenens liv og lære.

Evelyn Waugh: Helena

180 s., kr. 11,75.

En roman bygget over kejsermøderen Helenas liv, hun som fandt det hellige kors, og hvis søn Konstantin indførte kristendommen officielt i det romerske rige.

Bolton: Barnets første Kommunion

kr. 8,40.

Seks farve-illustrerede hefter, der indfører børnene i den katolske tro efter den bolton-ske metode.

Douglas Hyde: Jeg troede

301 s., kr. 10,75.

Den kendte londonske kommunist-redaktør konverterede og giver her en skildring af sin udvikling og erkendelse.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL

BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

se hverken med den astronomiske Videnskab eller de i denne Bog fremførte specielle Teorier. I den samtidige svenske Udgave har Udgiveren tilføjet en Bemærkning herom. Det vilde have været klogt ogsaa hos os.

H. D. T. K.

»Seks fantastiske Fortællinger«

Thomas Dinesen: *Syrenbusken* (Jespersen og Pio).

Blandt Aarets danske Nyheder er der al mulig Grund til at fremhæve »Syrenbusken« — hver enkelt af Thomas Dinesens seks mystiske og uhyggelige, men saa fængslende Noveller er fintegnet og gør samlet Bogen til et Hele. Det skal indrømmes, at den er noget ud over det sædvanlige — men Smag og Behag er jo nu engang forskellig og der vil sikkert være ligesaa mange Meninger som Læsere. Og hvem ved, om T. D. ikke ved Løjlighed frembringer noget mere værdifuldt?

M.

Hyldest til Danmark

Karen Plovgaard: *Og som Kærlighed gror* — (Det Danske Forlag).

I sin nyeste bog slår Karen Plovgaard de hjemlige strenge an. Det er danske toner, der klirrer, dansk natur, danske skikkelser hun tegner. På den hende egne måde skildrer hun den danske bondes liv og færden, en skildring, der munder ud i en hjertevarm hyldest til fædrelandet, hvoraf kærlighed gror.

B.

Haandbog i ung Litteratur

Emil Frederiksen: *Ung dansk Litteratur 1930—1950* (Schønbergske Forlag).

Den kendte Kritikers Bog udkom første Gang i 1945 og viste sig at svare fortræffeligt til sit Formaal: i »korte Karakteristikker« at bringe en omfattende Gennemgang af i hvert Fald alle de seneste Aars »repræsentative Digtere og Værker«. Saa omfattende var Udvalget og saa leksikalsk præcis de meddelte Oplysninger, at Bogen hurtigt sikrede sig den hyppigt anvendte Haandbogs Plads paa Læsepublikumets Reoler. De senere forløbne 6 Aar har gjort et nyt Oplag ønskeligt, og dette er nu fremkommet i samme Aand og Stil og vil blive modtaget med samme Interesse. Kritikerer er naturligvis i en saadan Haandbog meget tilbageholdende med personlige Synspunkter, saa det væsentligt er i de enkelte Karakteristikkers relative Længder man mærker, hvilke Digtere og Strømninger, der i hans Øjne har særlig Værdi.

Den nyttige Bog er samtidig et typografisk overordentlig vellykket Arbejde.

S. H.

Hyldest til den stærke Kvinde

Sigrid Undset: *Caterina af Siena* (Aschehoug).

Manuskriptet til denne Bog forelaa færdigt ved Forfatterindens Død og danner en Afslutning paa hendes Forfatterskab, som ikke kunde resumere

hele hendes Værk bedre, om det havde været planlagt som et sidste Ord. I Rækken af de Kvindeskikkelser, der er Tinderne i Sigrid Undsets Bøger, hører Caterina med. Hun er af samme Livsfylde, lige saa kvindelig og lige saa magtfuld. Det er, som vilde Forfatterinden sige: »Caterina, hvis Levnedsløb jeg ikke har digtet, er Beviset for, at de andre Kvinder i mine Middelalderromaner, var rigtigt skildret. De var Kød og Aand af hendes Kød og Aand, kun overgaar hun dem alle.« Den historiske Viden, som er nedlagt i hendes Romaner, fejrer ogsaa sine Sejre i Biografien her og placerer ikke blot Caterina paa Baggrund af de rette historiske Kulisser, men ogsaa i det rette middelalderlige aandelige Milieu. Og endelig er dette Afslutningsværk ogsaa Slutstenen paa hendes Essays-Rækker, hvori Sædeskildring i historisk Perspektiv med vidt Overblik er det fremtrædende Træk. I Indledningen til Caterina-Bogen og spredt om i selve Fremstillin-

gen findes saadanne funklende klare Perspektiver som i de bedste Essays.

Alt dette maa ikke ængste den, der helst holder sig til Romanlæsning. »Caterina af Siena« læses med Betagelse som en gribende menneskelig Roman.

T. T.

Dansk Kirkehistorie

Den danske Kirkes Historie, redigeret af Hal Koch og Bjørn Kornerup. V. Pietismens Tid og Oplysningstiden (1699—1799). (Gyldendal).

I Fjor fik vi 1. Bind af dette Størværk, hvis Udgivere har lovet et Bind om Aaret. Den ene af Redaktørerne, Prof. Hal Koch begyndte med de første kristne Aarhundreder i Danmark, i Aar er det Turen til den anden Redaktør, Overarkivar Bjørn Kornerup, der har tegnet sig for Pietismens Tidsalder (Oplysningstiden skildres af Prof. Joh. Pedersen). Ingen af 5. Bindets Forfattere gør Forsøg paa at popularisere det store Stof. De foretrækker i stor saglig Bredde at arbejde sig gennem det vældige Stof, bl. a. med indgaaende Behandling ogsaa af Skolens Forhold, et glædeligt Træk, og en kirkelig Forfatter maa henregnes til de allerringeste for at blive forbigaaet i denne digre historiske Haandbog, der helt præges af Faghistorikerens Ædruelighed. For os Katolikker er det maaske det mindst udbytterige Bind i Serien paa Grund af Aarhundredets næsten totale Afsondring fra det katolsk-europæiske Aandsliv, men det giver udmærket Stof bl. a. om Salmedigterne og om Holbergs Stilling til Kirken, og paa en af de sidste Sider fortælles der om det ikke ubetydelige katolske Liv i Hovedstaden paa Trods af de gældende rigoristiske Bestemmelser, bl. a. gengives Biskop Balles Vurdering af Katolikernes Antal i København i 1786 til ikke færre end 5000.

L. H.

Ønsk og giv som Julegave:

kr. 18,75,
i vælskbind 33,75.

Graham Greene udtaler om den: *Man læser den med en blyant for helt at tilegne sig den.*

... og Evelyn Waugh: *Inden for den religiøse erkendelses historie vil denne bog blive stående.*

I foråret 1952 udkommer forfatterens SEEDS OF CONTEMPLATION på dansk.

Graham Greene: *Enden på legen* (The End of the Affair) kr. 9,75.

Peter Schindler: *Tilbage til Rom* — kr. 17,75.

Sigrid Undset: *Vaaren* kr. 14,50.

Evelyn Waugh: *Helena* kr. 11,75.

Bøgerne haves alle på lager og sendes gerne til gennemsyn.

Arne Frost-Hansen

Boghandel . Forlag . Papirhandel
Gammel Torv 16 . København K.
Telefon: Palæ 834 og Palæ 5204

Digterens Fremtidssyner

Franz Werfel: *»De Ufødtes Stjerne«* (Wivel).

I Aar ser det ud til, at Fremtidsromanerne dominerer Bogmarkedet. Blandt de danske Nyheder er der ikke mange, som Kritikken har kunnet rose. Den eneste Undtagelse er Ejler Jørgensens Fremtids-Eksperiment, den bittert-spotske »Manden, der huskede«. Af de oversatte Romaner er langt den mest aandeløst spændende »Da Trifitterne kom« af J. Wyndham, og heller ikke i den er der meget Haab at hente for den historiske Epoke, vi tilhører. Et tredje og dog helt anderledes Eksempel af Arten er Digteren Werfels sidste Arbejde før hans Død for faa Aar siden, »De ufødtes Stjerne«. Denne Bog, der ligesom »Sangen om Bernadette« blev til i Landflygtigheden i Kalifornien, foregaar paa et ret ubestemt Tidspunkt et Hundrede Aartusinder efter vore Dage. Handlingen paa de 600 Sider lader sig paa Grund af sin Fremmedartethed ikke referere i nogenlunde Korthed, men

er heller ikke det afgørende. Sædeskildringerne fra den fjerne Fremtid er mere karakteristiske for Bogen og giver Billedet af en kropslig og mental Forfinelse, der har gjort Slægten ganske faatallig og lidet livsduelig. Religiøst set er man havnet i, hvad psykisk Forskning og alt sligt, der staar vor egen Jacob Palludans Hjerter nær, kan udvikle sig til, naar det faar Aar-tusinder nok til det, men den katolske Kirke bestaar stadig, og ved Siden af Aarstallet ifølge en ny Tidsregning staar der (omend med smaa Bogstaver) et Anno Domini over 100.000. Men først og fremmest er »De ufødtes Stjerne« et Digterværk, ikke let tilgængeligt (dertil tilhørte Werfel for meget den tyske Kulturkreds og den tyske Filosofi), men rigt paa Skønheder, en claire obscure af Visdom, ren Mørketale, lyse ironiske Glimt og pur Poesi. Saa maa man bære over med en sproglig Overlæsselse og en Hang til Fremmedord, saavel nutidige som fjernt-fremtidige, samt med Digterens meget store Friheder med de naturvidenskabelige Sandsynligheder. I sin Grundtone er det en pessimistisk Bog, men hvilket Digterværk er ikke det i disse for Menneskeevurderingen saa bitre Tider? Og dog bevarer Kristendommen ikke blot i Romanens Handling, men ogsaa i Digtersindet sin Ukuelighed.

H. D. T. K.

Ungdomsbog af Digter

Stefan Zweig: »Jorden er rund« (Hirschsprung).

Simpelthen en Genfortælling af den spændende og farverige Beretning om Magellans, den første Jordomsejlers Færd. En Drengbog skrevet af en af vor Tids sikreste og fineste Skribenter, der til sin Skildring foruden sine rige Fortællerevner bringer Beundring for en stor historisk Skikkelse, en Vilje, der vidste og viste Vej. For de mange, der foretrækker, at en Roman fortæller om Virkeligheden, er Bogen ypperlig Underholdning og Belæring paa een Gang.

N. N.

Catholica

Lige før Jul udsendte vort ansete Tidsskrift Aargangens sidste Nummer, der bl. a. bringer en oversat Artikel om engelske katolske Samfundsreformatorer, medens Tove Rasmussen fortæller fængslende og populært om Edith Skive og den unge Jesuit, Hans Martensen, behandler Sammenhængen mellem Askese og Livsglæde. Den ledende Artikel handler om Sejren i den gamle franske Skolestrid.

Kender De Tidsskriftet? Det burde findes hos alle Katolikker, der ønsker kulturelt at »følge med«.

Katolske Menighedsplejer

Resultat af Lodtrækningen.

Den store lodseddel: 3059 — 5823 — 1039 — 7234 — 2487 — 8131 — 165 — 1025 — 5553 — 8989 — 329 — 8443 — 1527 — 125 — 2949 — 838 — 9680 — 7513 — 5276 — 9055 — 7485 — 6440 — 6729 — 1619.

Indgangslodseddel, lysegrøn: 681 — 272.

Nittegevinst, udenlandske tombola, lyserød seddel: 2022.

Nittegevinst, almindelig tombola, hvid seddel: 1972.

Børnetombola, gul seddel: 504.

Amerikansk lotteri: Gul seddel: 193. Rød seddel: 80. Lyserød seddel: 81. Mørkegrøn stjerne: 38. Lyserød stjerne: 87. Rød stjerne: 76. Lyseblå stjerne: 58. Lysegul stjerne: 26. Orange stjerne: 6. Brun stjerne: 60. Orange 26.

Helge Jakobsens Legat

I Løbet af Marts Maaned vil Uddeling af Helge Jakobsens Legat finde Sted.

Dette Legat kan søges som Bidrag til Bygning eller Restaurering af katolske Kirker — fortrinsvis Sognekirker — under Forudsætning af, at der ved Bygning af Kirken alene medvirker danskfødt Arkitekt, og at den paa-gældende Menighed selv viser Offer-vilje. Eventuelt vil der endvidere kunne uddeles mindre Beløb til Hjælp til Dækning af Udgifter ved Religionsundervisning for katolske Børn.

Eventuelle Ansøgninger indsendes inden 1. Februar 1952 til Det apostoliske Vikariats Regnskabsafdeling, Amaliegade 31 A, København K., og skal i specificeret Form indeholde alle de nødvendige Oplysninger.

Baronesse Rosenkrantz Charisius' f. Oxholms Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1952.

Ansøgninger, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 2. Januar. An dragender, som er indsendt efter dette tidspunkt, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til Det Apostoliske Vikariats Regnskabsafdeling, Amaliegade 31, København K.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske Katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 2. Januar til Det Apostoliske Vikariats Regnskabsafdeling, Amaliegade 31, København K.

JULEHILSEN

Grundet paa min Hustru's Død ønsker jeg paa denne Maade alle mine Venner, d'Hrr. Gejstlige, alle Ordenssøstre, nær og fjern, en velsignet Julefest og et gudsenaadel Nytaar.

A. V. Günther

Gudstjenester i Juletiden i Stor-København

	Jule-nat	1. Juledag	2. Juledag	Nytårs-aften	Nytårsdag
St. Ansgar	24 (L)	8, 9, 10 (L), 17	7, 8, 10 (H)	17	7, 8, 10, 19½
Jesu Hjerter	24 (L)	7, 7½, 8, 8½, 9 (B) 10 (L), 17	6, 7, 8, 9, 10 (H)	17	som Søndag
St. Annæ	24 (H)	8½, 10 (H), 18	8½ (S), 10 (H), 18	17	8½ (S), 10 (S), 11 (P), 18
St. Mariæ	24 (H)	8, 10 (L), 17	8, 10 (H)	17	8, 10 (H), 17
St. Therese	24	9, 11, 16½	9 (H)	17	som Søndag
St. Knud Lavard	24	8, 9, 10 (H)	8, 10	19½	som Søndag
St. Joseph	24	7, 7½, 9 (H), 15	6, 7½, 9 (H)	19	6, 7½, 9 (H)
Immaculata	24	8, 10 (H), 17	9 (H)	17	7, 10 (H), 17
Hvidovre	24	9, 9½			som Søndag
Sakraments	24 (H)	8, 10 (H), 17	8, 10 (H)	17	som Søndag
St. Antoni	24 (L)	8, 10 (H)	9 (H)	17	som Søndag
St. Augustin	24	7¾, 9 (H), 14½	8, 14		8 (H), 14½

P = Pontifikalmesse, L = Levitmesse, H = Højmesse, S = Sangmesse. B = Børnemesse. — Til Midnatsgudstjenesten i Jesu Hjerter Kirke kræves Adgangskort.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

A/S C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem i Danmark

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsøle Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3

København F

Tlf. Godthåb 656

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thoravej 12, N. V.

Central 2910 - 1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Set. Michaels Gaard

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads, Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Schulstad's
maltede

Knud Rasmussen *Vesterbrog. 60*

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Aarhus

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Støt Annoncererne!

Schweigler

Bageri & Conditori
v/ Palle Selmingler

Odensegade 25 . Telefon 1461 - 1961

1. Kl.s Brød

Leve: andør til de katolske Institutioner

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Dec.—Jan.

23. S. 4. SØNDAG I ADVENT (27-
(violet) 4); 2. Bøn: Gudsmoder
([83]); 3. Bøn: For Kirken
eller For Paven ([123, 122]);
Præf. (521).

24. M. VIGILIE (30—17); alm. Præf.
(violet) (525).

25. Ti. JESU FØDSELS FEST (34—
(hvid) 6); Præf. (514).

26. O. St. Stefan, den første Martyr
(45—9); Præf. (514).

27. T. St. Johannes, Apostel og
Evangelist (49—10); Præf.
(514).

28. F. De h. uskyldige Børn (52—
(violet) 11); Præf. (514).

29. L. St. Thomas af Canterbury
(rød) (57); Præf. (514).

30. S. Søndag i Oktaven (59—12);
(hvid) Præf. (514).

31. M. St. Silvester I (63); Præf.
(hvid) (514).

1. Ti. Herrens Omskærelse (64—
(hvid) 13); Præf. (514).

2. O. Jesus h. Navns Fest (65—14);
(hvid) 2. Bøn: St. Stefans Oktav
(69); Præf. (514).

3. T. Oklav af St. Johannes (69);
(hvid) 2. Bøn: Gudsmoder (Kirke-
bøn 64, Stillebøn [92]), Slut-
ningsbøn 65), 3. Bøn: For
Kirken eller For Paven ([123,
122]); Præf. (524).

4. F. Oklav af De h. uskyldige
(rød) Børn (69); 2. og 3. Bøn som
Torsdag; Præf. (514).

5. L. Vigilie (69—15); 2. Bøn: St.
Telesforus, 3. Bøn: Gudsmo-
der (som Torsdag); Præf.
(514).

6. S.*) HELLIG 3 KONGERS DAG
(hvid) (72—16).

*)Kollekt for Afrika-Missionerne.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenslutning med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpriser 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition.

VALBY DAME- OG HERREFRISØR

Mange års erfaring fra studier og konkurrencer i udlandet

PERMANENT - HÅRFARVNING - FØNBØLGNING

VALBY LANGGADE 18 - VALBY 4490

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 3413x

Kalenderen 1952

udgivet af Ansgariusforeningen, faas
hos de katolske Boghandlere samt ved
Kirkerne.

Pris 60 Øre (+ Porto, hvis Kalen-
deren ønskes tilsendt).

Præst paa Aasebakken

Vi erfarer, at Pater Alexander
Schlachta fra Benediktinerabbediet
Grüssau, p. l. Wimpfen, er kommet til
Aasebakken som Nonnernes Kapellan.

Til leje

3 værelser i en villa i Lillerød er til
leje for unge katolske mænd.

Henv. B. Holbek, Tokkekøvej 19 pr.
Lillerød.

Rolig ung dame søger snarest tomt
værelse med centralvarme, bedst i
Gentofte kommune.

Bladets kontor anviser.

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7. Kbhvn N. Nora 7977

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Har De læst
den sidste

**LIBELLE-
BOG?**

— den koster
kun 2 kr.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemosegaardvej 4 · Tlf. C. 11.313

Gælder det rejser?

- da henvend Dem trygt til os. Vi har 30 års
erfaring med arrangement af individuelle rej-
ser og selskabsrejser af hvilke kan nævnes de
officielle fællesnordiske pilgrimsrejser til Rom
1950.

Vi anbefaler os fremdeles med hædig og faglig
ekspedition af

alle billetter til originalpriser - tog, skib, fly, bus, sove-
vogn etc. - selskabsrejser - akkordrejser - pilgrimsrejser -
skole- og foreningsrejser - kurophold og rekreationsrejs-
re-udvanding - hotelreservationer - pasvisering, valuta etc.

JØRGENSENS REJSEBUREAU

Jernbanegade 7 · Kbhvn. V. Tlf. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Vore hedenske forfædre holdt jul på deres vis med midvinterblot, med ofre af mennesker og dyr »til år og til fred«. Guderne skulle stemmes gunstige og gavmilde, så det kommende år gav rigelig afgrøde, og sværdlid blev holdt borte fra landet. Ved offerfesterne blev der spist godt og drukket læt her i Norden.

Vore ældste kristne forfædre blev ved med festskikkene, kun byttede de Odin og Thor bort for den hvide Krist og hans hellige moder Maria. De tømte da drikkehornet for Kristus og hans hellige Moder og udtalte løfter til dem for den kommende tid. Man lovede f. eks. at skåne fjender, der flygtede ind i en kristen kirke eller at ville tjene højere Herre end den lokale høvding. Måske var løfterne udtalt i feststemning, men man tog dem alvorligt og folle sig bundet ved dem.

Også vi holder jul med Kristus og Maria som festens strålende og varmende midtpunkt. Vort offer til »år og til fred« er slagtet. Offermåltidet er rede i julekommunionen. Julens overdådighed af Guds fred og velsignelse viser sig ved de tre julemesser. Vi er ikke længer i tvivl om, at Gud er os nådig. For Han har skænket os sin egen Son, den Eenbårne og med Ham alt, hvad vi kan trænge til. Og ønsker vi hinanden en glædelig jul »til år og til fred« ligesom vore oldnordiske forfædre, kan vore ønsker støtte sig til Guds gave til os, til Kri-

sti frelserhjerter, der strømmer over af al »nåde og sandhed«.

Når vi tror alt dette, og det er uomtvistelig sandhed for os, da står det i vor magt at få en god jul. Den ene-

ste betingelse er, at vi slutter os til Kristus, Guds Son, der er kommet til os for at råde og vejlede, velsigne og frelse os. Ved Ham og med Ham og i Ham træder vi frem for Gud Fader og bliver Gud os nær og nådig »til år og til fred«. I Ham har vi at fylde (Kol. 2, 10).

p a l e r.

Ingen Juleorlov

3. kompagni trådte an. Kommando-officiantens stemme, der gjaldede mod kasernemuren, udløste de samme mekaniske bevægelser hos 154 andre menige som hos 33 (i det civile: Stefan Josef Pedersen), der forlængst efter 7 måneders tjeneste lystrede kommando ligeså mekanisk som en cirkushest piskeren. Han gjorde til højre ret, så lige ud, rørte og blev stående rør, uden at det generede hans tankevirksomhed, der ligesom hos 154 kammerater i gelederne drejede sig om et simpelt livsvigtigt spørgsmål: Juleorlov, ja eller nej.

— »De, der bliver kaldt frem nu, er udtaget til vagttjeneste i julen!« lød kommandoofficiantens stemme. Man kunne mærke det indre gisp i hver enkelt ned langs gelederne.

»104!« — »Her!« og en mand sprang tre skridt frem og rettede sig op. — »98!« Den næste kom frem. »73« — »67« — »43«... 33 kunne føle sit hjerte banke nu... »27«... og åndede lettet op. »De seks mand indgår i vagtholdet!« vedblev officianten, gjorde en pause og kiggede på en lap papir. »Så er der to mand til brandvagt: 92 og 33.«

33 bandede lavmælt, idet han trådte frem. Så røg den orlov! Det var meget godt at vide, at så fik han nytårsorlov i stedet, men det var jo ikke det samme.

»De tildelte vagter kan ikke byttes!« sagde officianten. »Træd ind!«

33 tilbragte de næste timer med at ærgre sig. Hen på eftermiddagen, medens de havde tjenesteforhold med kaptajnen, som alle i kompagniet frygtede, fordi han havde et øje på hver finger og en usandsynlig evne til altid at vide, hvad der gik for sig blandt mandskabet, fik han en idé. Desperat, men værd at prøve. Efter timen, da kaptajnen gik ind på kompagniets kontor, samlede 33 alt sit mod og bankede reglementeret på. »Kom ind.« 33 fik huen af og trådte ind, anbragte sig i sin strunkeste retstilling: »Herr kaptajn, jeg spørger, om jeg kan få byttet min julevagt.«

Der blev en lang pause, og kaptajnen betragtede ham uafvendt. »Rør!« sagde han så. Ny pause. »Har De nogen ganske speciel grund, spurte kaptajnen. De ved, at vagten byttes ikke.«

Nu kom fidusen. Den byggede på, at kaptajnen engang havde sagt, at man i hæren skulle respektere hinandens overbevisning, politisk eller religiøs; og selv om 33's egen religiøse overbevisning ikke mere kunne siges at være særlig grundfæstet, så havde han dog fundet ud af, at der her var noget, der kunne bruges. »Ja, herr kaptajn, sagen er, at jeg som katolik... i ganske særlig grad føler mig forpligtet til at fejre julen... og overvære julemessen... og det kan jeg

Fra »Julekærten« kan vi ikke lade være med at stjæle denne lille historie fra »juleknasen«.

I RELIGIONSTIMEN

Søster, er det ikke også rigtigt, at De har sagt, vi skal ligne Jesus?

Jo.

Men så kommer vi jo til at ligne hinanden allesammen.

jo ikke, hvis jeg skal gå brandvagt...«

Kaptajnens skarpe blik hvilede på ham, måske i minutter. 33 følte, at han blev rød i hovedet. Det var jo hykleri, dette her. Nu havde han i al den tid, han havde ligget inde, ikke været til messe een eneste gang i garnisonsbyens lille kirke. Og vel heller ikke i andre henseender taget sine pligter som kristen synderlig alvorligt. Den »friske« tone blandt kammeraterne — de saftige historier i belægningssituens mørke — ederne — soldatertøsen... Under kaptajnens blik begyndte 33 for første gang i lange tider at skamme sig over sig selv.

Kaptajnen rømmede sig. »Det kan jeg ikke lide Dem for, 33,« sagde han. »De har samme rettigheder som Deres kammerater. De kan ikke få begunstiggelse, fordi De er katolik. Hvis De bliver fri, skal en anden gå brandvagt, som har lige så stor adkomst til at fejre jul på sin vis. De viser Dem som en dårlig kammerat. Og en dårlig kammerat er en dårlig soldat. Og en dårlig soldat er ikke nogen god kristen!«

Kaptajnen stirrede på ham endnu nogle få sekunder.

33 følte hedebølgen i sine kinder. »Herr kaptajn,« sagde han så, lavmælt og uden at tage blikket fra kaptajnens øjne: »Jeg kan indse, at De har ret!«

Kaptajnen nikkede. »Træd af!« sagde han knapt, idet han vendte sig om. 33 skramlede ud af døren og gik over på belægningssstuen.

Julenat.

Som brandvagt skulle 33 bare være på kasernen, påklædt, og melde sig hver fjerde time til vagtkommandøren.

Kostforplejningen havde gjort mere ud af flæsketegen end sædvanlig. Klokkeren blev otte, og ni. Kasernen var øde og mørk, og tankerne gik hjemover. Nu har de spist gåsesteg... nu tændes juletræet... nu åbnes gavepakkerne... 33 sad på samlingsstuen sammen med fire andre brandvagter, og samtalen gik i stå. Klokkeren blev snart ti.

33 og de andre meldte sig nede i vagthygningen. Sergent Topp krydsede dem af og sagde: »33, De skal melde Dem straks hos kaptajn Koch!«

Film

Grev Georges de la Grandiere, manden, der producerede filmene om den hellige Vincent af Paul, har nu lavet en ny katolsk film — en film om Kristi liv: »Den guddommelige tragedie«.

Filmene fremstiller ikke alene de bibelske begivenheder, men er samtidig et moderne drama om, hvorledes de onde kræfter, der eksisterede for 2000 år siden, er ganske de samme, som hærger verden af idag. Den moderne del af fortællingen foregår i atomalderen — og disse scener blev optaget i nogle af Europas mest krigshærgede egne.

De fleste af de medspillende er ganske almindelige mennesker — og hverken producentens, forfatterens, instruktørens eller skuespillernes navne bliver offentligt nævnt i forbindelse med filmene. Det er dog imidlertid »sivet ud«, at hovedrollen som Kristus udføres af en 32-årig professor i filosofi ved universitetet i Paris. Han er tidligere medlem af det franske fodbold-landshold. Før han fik rollen, måtte han skrive under på, at han ikke »indenfor 5 år ville acceptere nogen filmsrolle, som kunne virke som en parodi på hans kristusfremstilling.«

Der er dog ingen chancer for, at han gør det — han blev nemlig så grebet af rollen, at han, da filmen var færdig, indtrådte i et kloster. Filmene, der kostede 2 millioner dollars, blev til på samme måde som »Monsieur Vincent« ved at alle interesserede i Frankrig og USA hver gav et bidrag — og de fleste gav det uden at tænke på, om filmen nu også blev en finansiell succes — de gav kun, fordi de ønskede at se filmene fremstillet.

*

Kaptajnen ventede ham på sit kvarter. »33,« sagde han, »De er fritaget for tjeneste fra kl. 22,30 til kl. 2. Vagt-kommandøren er underrettet!«

Man siger ikke tak i tjenesten. 33 rettede sig ekstra op og sagde: »Javel, herr kaptajn!«

»Det er godt. De er aftrådt!« nikkede kaptajnen, og idet 33 gik ud, tilføjede han: »Der er skrift fra kl. 23...«

33 fik knapt nok tid til at fundere over kaptajnens sidste bemærkning. Det sang og klingede inden i ham, medens han travede ned i byen, hen til kirken, hvis lys han snart skimtede nede for enden af en gade.

Han gik ind, tog vievand, knælede... dei var så længe siden, og alligevel så gammelkendt. Alterets lys var ikke tændte endnu, men nede ved krybben strålede lys, og dernede knælede 33 ned og begyndte at forberede sit skriftemål.

Han var så helt optaget af messen, at han intet ænsede omkring sig. Men da han knælede ved kommunionshænk, så han pludselig, at skikkelsen

Julens hemmelighed

Det gælder om at få solgt sine varer her i juletiden, måske har folk ingen penge efter nytår. Man mærker det brænder på, og forretningerne gør alt, hvad de kan for at presse os til at købe deres varer.

»Juletid er handsketid« reklamerer et firma! Der er i den grad gået forretning i alle vore kirkelige højtider, — julen ikke mindst — så ingen undslår sig for at udnytte højtideligheden alt det den overhovedet kan bære. Vi kan jo hurtigt blive enige om, at det er smagløst, næsten gudshespotteligt, men »de ved ikke hvad de gør«, så Gud tilregner dem det næppe.

Men hvad vil vi svare på denne udfordring? Først naturligvis, at der er noget, julen ikke er, så er det »handsketid«, »pelstid«, »gavetid« eller lignende.

Julen er en religiøs, en kristen fest, og alle de gaver, vi giver hinanden, er noget, der er kommet til, — i Holland f. eks. gives gaverne St. Nikolaus fest. Med gaverne var det meningen, at man ville give udtryk for sin store glæde over det, som festen minder om: Kristi fødsel.

Men når vi har sagt det til os selv, og fået neddyttet trangen til at kaste

Grev de la Grandiere blev under krigen taget tilfange tre gange af tyskerne. I krigens sidste måneder arbejdede greven ved Vichy-regeringen, hvor han i virkeligheden tjente som spion for de allierede. Det var under krigen, de la Grandiere fik sine storlåede ideer om at ville hjælpe sine medmennesker gennem filmen — og det var under krigen, at han fandt den rette vej: religionen.

ved siden af ham også har uniform, og kunne ikke dy sig for et sideblik: det var kaptajnen!

Bagefter, ude i våbenhuset, kom han hen til 33 og rakte hånden frem:

»Glædelig jul, 33...«

»Glædelig jul, herr kaptajn...«

»Jeg var ellers så småt hange for, at det helt og holdent havde været en fidus!« smålo kaptajnen. »Jeg skal sige Dem, når man har en katolik i kompagniet, skulle det jo gerne kunne mærkes, i det mindste på gruppen og helst på delingen...«

»Javel, herr kaptajn...«

»...og en enkelt mands eksempel er nok, hvis han bare har mod til ikke at hyle med flokken.«

»Herr kaptajn, det med, at en dårlig soldat er en dårlig kristen... er det omvendte nu også rigtigt?«

»Der skal mere til at gøre en god kristen, end en god soldat. Men en god kristen er lydig, tålmodig, opofrende, ydmyg, stærk i modgang, ren af sind; og med de egenskaber er han også en god soldat. Andet skal der ikke til, og det øvrige er bare skyggesider, som man uden skade kan udrykke: hvis det kunne lykkes os, ville vi være uovervindelige!«

mjb.

sig ud i det almindelige julegavehysteri, så må vi også være forpligtet til at bygge noget rigtigt op. Vi kan ikke nøjes med at vende os fra de andre i forargelse, for forargelse er tom, den skaber intet andet end tomhed.

Derfor må vi søge ind til julens hemmelighed, den skal leve i vor sjæl, eller rettere sagt den skal give sjælen liv.

Julens hemmelighed er, at Kristus blev menneske, han blev en af os, for at vi kunne få fred.

Fred! Verden råber på fred, men det er ikke altid på den fred, Kristus vil give os, det er snarere fred til at leve uden bekymringer, fred til at være nok i sig selv.

Men Kristi fred er ganske anderledes. Den løfter os ud af denne verden, som ikke skal bestå evigt, og Hans fred forener os med Gud som er af evighed. Den forener os med Ham, og gennem den får vi styrke til at leve i verden.

Vi skal leve i verden med Guds fred i hjertet, og når den fred og glæde, som overgår alt, har vokset sig stærk, vil vi også kunne præge verden med denne fred.

Nu vil vi kunne give hinanden gaver på den rette måde. Nu er det glædesgaver.

Vi vil ved at være kærlige over for andre vise vor taknemmelighed mod Gud for Hans store gave til os: Ham, der er julens hemmelighed.

Vel mødt i...

Aarhus: Hver fredag kl. 20,00: Kateketkursus med pater Poppe.

Amager: Hver ti. kl. 20,00: Sportsgruppen. Hver on. kl. 20,15: Studiekreds ved pater Brunicardi. Hver fr. kl. 20,00: Underholdningsgruppen. — Ingen møder i juledagen.

Jesu Hjerter sogn: Lø. 22. pakker vi julekurve og bringer dem ud.

Ordrup: Lø. 29. kl. 15: Børnenes julefest.

Sønderborg: Lø. 30.: afholder vi børnenes juletræsfest.

Vi har modtaget:

En læser har i et brev til redaktionen anket over, at vi i nr. 45 bragte en lille historie om en forfatter, som var meget betaget af en bog han lige havde skrevet om »ydmygheden«. Vor læser mener ikke, at en forfatter, som har været inspireret af Gud til sit værk, kan blive offer for hovmodets synd bagefter.

Vor lille historie var for det første en »historie«, og skal læses som en historie. Men derfor kan den alligevel godt rumme noget sandt. Det sande, ja alt for sande, er, at selv om man med et kunstværk har villet tjene Gud, så betyder det langtfra, at man er en helgen, og derfor kan hovmodsdjævelen allfor let bringe en til fald. Noget andet er, at man selvfølgelig skal være glad for, hvis Gud har givet en evner til at skrive gode bøger eller skabe anden kunst, men hovmodighed har intet med denne glæde at gøre. red.

Tal til eftertanke

Krigen 1939—45 slugte 375 milliarder gulddollars, ca. 7,5 millioner i timen. For dette beløb kunne hver familie på hele jorden have fået et eenfamiliehus samt en bil. Og så var der endda blevet så meget tilovers, at hver by på over 10.000 indbyggere kunne have opført en skole og et sygehus.

I Napoleonskrigene kostede det 2000 daler at skyde hver fjendtlig soldat. I den tysk-franske krig 1870—71 kostede en fjendtlig soldats liv 50.000 rigsmark.

I den anden verdenskrig beløb udgifterne ved en fjendtlig soldats død sig til 500.000 gulddollars.

Vort svar på disse tal er: *Bønnen om FRED.*

Stafletten

Også en slags forening

Har du lyst til at blive medlem af en ny forening? Det er en international organisation, som tæller millioner af medlemmer. Den har ingen formand, ingen protokol, og det koster ikke noget at blive medlem.

Statutterne består af een eneste paragraf: *Aflæg et besøg i kirken hver dag.*

Fra det norske (Ignis).

Stafletten

Ugens historie

En mand stjal en høne i præstens hønsegård. Nogen tid efter gik han til skrifte og modtog absolutionen, på betingelse af, at han tilbagegav hønen til dens ejermand.

Den følgende dag kom han så til præsten og havde hønen med: »Værsgo, hr. pastor,« sagde han, »her er

hønen, som De sagde, jeg skulle give tilbage.«

»Udmærket,« svarede præsten, »men jeg vil nu ikke have hønen; De må give den tilbage til den, som De har stjålet den fra.«

»Ja vel,« sagde manden, »men jeg har lige tilbudt ham den, og han sagde, at han ikke ville have den.«

»Så behold den selv,« sagde præsten.

Messebryllup i Kolding

Søndag den 30. december vies i Sct. Michaels kirke i Kolding kantorist frk. Helga Thomsen, Tøndervej 134, Kolding, og gårdejer Teddy Malik, »Bakkegården«, Hestelund pr. Bording.

Retræte på Sct. Josefs hospital

Den årlige retræte er en begivenhed, som det er umuligt at gennemføre uden søstrenes store praktiske forarbejde og kærlige omsorg.

Fra 17.—21. november deltog 30 elever og 6 assistenter i retræten, der var ledet af Pastor Knud Ballin. Emnerne omhandlede bodens, dåbens og alterets sakramente.

Det var strengt for os deltagere, da vi foruden morgenmessen og foredragene, som om aftenen blev afsluttet med komplet paa dansk, skulle passe vort arbejde, men det var rigeligt anstrengelsen værd.

Vi ønsker at udtrykke vor tak til Pastor Knud Ballin, som kastede en gnist i os alle; vi vil forsøge at arbejde videre og få den til at flamme op.

St. Knuds Kirke i Svendborg

Sct. Knuds Kirke har i den sidste Tid gennemgaaet en omfattende Re-

staurering. Paa Grund af at Gulvet, hvor Alteret staar, var blevet stærkt angrebet af Svamp, er dette nu erstattet af et smukt Flisegulv, desuden er der i Kirken foretaget forskellige Reparationer, og hele Kirkerummet er kalket op; foruden dette har Pastor Niels Hansen faaet den skønne Korsvej sat op igen. Det er de gamle Korsvejsbilleder, som er skænket Kirken, da den indviedes i 1887.

Disse gamle Billeder, der bestaar af fremtrædende Figurer, og som er smukt maalede, var i gammel Tid i Rammer, men nu er de taget ud og indmuret i Kirkeskihets Vægge.

Kirken er blevet saa smuk, som den aldrig har været før.

J. O.

In memoriam

En trofast katolik, lokomotivfører J. Jacobsen, som i mange år har haft sit hjem i Roskilde, døde den 13. november på Sankt Maria hospital i denne by.

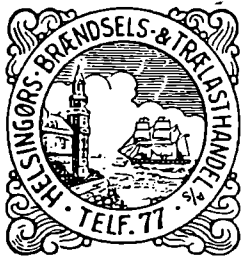

Næsten hver eneste morgen kunne man se lokomotivfører Jacobsen ved den hellige messe. Det har sikkert da været en glæde for ham at betragte de smukke lyststager, den smukt forarbejdede tabernakeldør og de mange andre kunstgenstande, som han ved sin medfødte begavelse som kunstmaler havde beriget og forskønnet kirken med.

Hans smukke eksempel såvel som de nævnte arbejder fra hans hånd vil stå som en varig erindring om ham.

R. I. R.

Academicum Catholicum,

Søndag den 6. januar 1952: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen travetur til civiling. Erhard Aae, Lyngby.

Helsingør					
Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		Spis Rutana . lev sundt			
Vejle					
Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital		Vejle Vildt- og Fiskeforretning ERLAND NIELSEN Orla Lehmannsgade 2 Telefon 410 Leverandør til Sct. Maria Hospitalet		A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	
Vejle Trælst & Kulkompagni Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner		C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Lang linie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner		Horsens	
				Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	

Grøndby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon **Fasan 4262**

Fr. Bürhmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN
Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538
Klicheer i fineste Udførelse

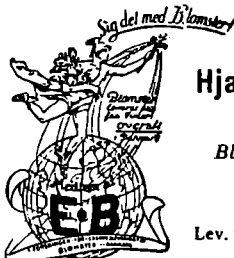
Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780
Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrug 125. Telefon Amager 4015

Hjalmar Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5217
Lev. t. de kat. Institutioner

BENYTT
UGEBLADET
SOM
JULEGAVE

ALTERLYS

i alle Størrelser

og isvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Past Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedavej 17 . Nora 5954

Anton Siegler

Malermester

Kingosgade 17 Vester 4753

Alt i Ure
Briller repareres
Griffenfeldtsgade 54
Nora 9533

V. Mikkelsen

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester

Telefon 820
Leverandør til katolik Kirke

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Reserveret **H. J.**

A/s Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Lighistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Willy FRUGT OG GRØNTFORRETNING Jernbanegade . Telf. 120 BLOMSTER - KRANSE FRUGT OG GRØNTSAGER Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>	<p>Tip-Top BYENS POPULÆRE HERREMAGASIN</p>	
<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Blomster & Kranse i Blomsterforretningen „Possekær“ v/ Else Jørgensen Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Jasmunds Kiosk og Papirhandel</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør i Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Brug BAK SØRENSENS Briller SØNDERGADE 2</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Telf. 3322 <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Næstved</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Støt Annoncørerne!</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 1478 (fl. Lin.) Trælast og Bygningsartikler Femøvej</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen <i>Malermester</i> Ng Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p><i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Esbjerg

<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Telefon 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>TOBAK, Vin m. m. <i>bør De i egen Interesse</i> Købe hos <i>Tobakshandler SVINKLØV</i> NØRREGADE 46 . TLF. 2557</p>	<p>PLOUG's <i>Is- og Chokoladeforretning</i> NØRREGADE 58 overfor Hovedindgangen til Sct. Josefs Hospitalet Leverer alt i Is & Chokolade samt Flødeskum. Specialitet: Islagkager og Anretninger.</p>
<p>Chr.Søndergaard <i>1. Kl. Skotøjsreparation</i> Nørregade 33 Lev. t. de katolske Inst.</p>	<p>Vestjyds Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongenagade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Tlf. 1667 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>J. N. Ladekjær 1. Kl.s Kaffe-, Kolonial- Vin- og Materialhandel Skolegade 21 . Telefon 209 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> <i>Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842</i> udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kræftbøger og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongenagade 78 . Tlf. 1920</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kolding

<p>Walenty Patryalek MALERMESTER <i>Haderslevvej 187 . Telefon 802</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>A/s J. O. Brandorffs efft. LEVERANDØR AF BYGNINGSMATERIALER <i>Jernbanegade 44</i> Leverandør til den nye skole</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 - Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Frederiksgade 14 . Telefon 343</i> Udført arb jdet ved den ny skole</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951-1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dellkasser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Efft. <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Chr. Wilger Glærmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>
<p>Svend Thomsen GLÆRMESTER <i>Jovavej 24 . Telefon 3328</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>

<h1 style="text-align: center;">Aalborg</h1>	<p style="text-align: center;">ERIK SØRENSEN KASTETVEJ 30 1. KL.s SKOTØJSREPARATION LEVERANDØR TIL DE KATOLSKE INSTITUTIONER</p>	
<p>Aroma KASTETVEJ 44 Telefon 9693 Kolonial, Konfektur, Vine og Spirituosa</p>	<p>Mia Isbaren Hj. af Ryesgade og Kastetvej 1. KL.s IS og KONFEKTUR</p>	<p>Ulmer Verner sen 1. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillians Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. Pers Efterfølger Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørforr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p style="text-align: center;"> Mathias Christensen TELF: 1556 ABSALONGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udlærer Arb. v Kamillianerklinikken</p>
<h1 style="font-size: 2em;">Holbæk</h1>		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedlundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p>All i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p style="text-align: center;">Gør Deres Indkøb i Frugt- og Blomsterforretningen »ROSEN« Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

<p>Roskilde</p>	<p>K. A. Jørgensen Absalonsgade <i>Prøv vor ekstrafine Kaffe, Vine og Chocolader</i></p>	<p>Roskilde Papirforretning <i>Sct. Olsgade 24 . Telf. 3131</i> Papir, Fyldepenne, Pencil, Foto og Kontorartikler Specialist i Fyldepenne</p>
 <p>ROSKILDE ALGADE 4 TELF. 369</p>	<p>Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN <i>R. Guhle's Eftf.</i> ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>		<p>Sambo OLSGADE 8 . TELEFON 3129 IS - KONFEKTURE - DESSERTER OG BRØD <i>Altid friske varer . Is og decerter udbringes</i></p>
<p>Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Ejgod Jørgensen <i>Slagtermester</i> <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Olsg. 13, Tlf. 157. <i>Leverandør</i></p>
<p>Mønsterbageriet Olsgade 17. Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbsted i Roskilde</p>
<p>Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget . Telefon 349</i></p>	<p>Dom-Apotheket . Roskilde <i>J. Augsburg</i> <i>Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</i></p>	
<p>Slagelse</p>	<p>GØR DERES INDKØB AF vin - tobak - konserver i CITY FREDERIKSGADE 1 (Et skridt fra kirken)</p>	<p>Richard Winther Alt i Manufaktur <i>Løvsøgade 1 . Telefon 150</i> Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Aug. Jørgensen SKOMAGERMESTER <i>1. kl.s arbejde Absalonsgade 7</i> Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p><i>FISK - VILDT - FJERKRÆ</i> Gøtze's Fiskehus TELEFON 718 OG 2518 <i>Det er friskt fra Gøtze!</i></p>	<p>MASKINFABRIKEN Slagelse <i>Slotsgade 20 Telefon 855 - 1935</i> Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Rønne</p>	<p>Pedersen & Jørgensen ST. TORVGADE 14 Elektrisk Lys og Kraft Alt i LYSEKRONER og RADIO Telefon 451 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Skotøjsmessen v/ Ib Jensen Slagtergade 1 - Telf. 295 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>KOLONIAL . VIN - DELIKATESSER Telefon Rønne 169 Kaj Nielsen <i>(Købmandsgaarden)</i> St. Torv 6 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johs. Lunds Ligkistemagasin <i>Alt vedr. Begravelser ordnes</i> Østergade 43 Tlf. 644</p>	<p>H. P. RØNNE <i>Guld - Sølv — Ure & Brilller</i> LI. Torv Telf. 319</p>
<p>E. CARLSEN <i>1. Kl.s. Kød og Paalæg</i> Telefon 564 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Alfred Th. Haagensen JUVELER, GULDSMED og GRAVØR ST. TORV 8 . TLF. 270</p>	<p>Akts. Bornholms Kul-Import L . Torv-Tlf. 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>

Støt Ugebladets Annoncører

HUSK: Katolsk Lommekalender 1952

Nykøbing F.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenvæjseværker . Bolte og Metrløker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A.

Ligkistelager

Manfred Kudæk

Skolegade 11

Telefon 889

Alt vedrørende Begravelser
ordnes smukt og billigt

H. Askholm Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.

Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Stassaniseret Sædmælk

Tlf. 668

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Berner Malermester

Gedsøvej 21

Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders

Nykøbing F . Tlf. 626—945

Lev. til de kat. Institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Flakkebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
de katolske Institutioner

Johannes Kring

Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser

Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og
Gasmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

Odense

Knud V. Mørk

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Kør med TAXA
TELEFON 4700

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Køb
hjemmelavet Chokolade i
„ELITE“
Hjallesevej 21 Vestergade 9

Frederiksens Fiskesalg

Odense . Tlf. 8552

Alle Aarstidens Fiskesorter føres
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Køb Deres Blade i Kiosken
ved Hospitalet

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanigade 39 . Telefon 4895

Lev. til Sct. Josephs Hospital

C. M. Rasmussens Eftf.

E. Rasmussen og L. Jensen, Giarmestre

Overgaden 29 . Telefon 1117

Lev. til Sct. Josephs Hospital og
Kirken

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Svendborg

L. Larsen & Søn

Malermestre

Brogade 10 Telefon 1016

Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital

Niels Madsens Maskinsnedkeri

Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197

Lev. til de katolske Institutioner

Einar Sørensen
SYDFYNS BRILLE OPTIK
BANEPLADSEN SVENDBORG

BRILLER - URE

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Erik Storm A. Bøgeskovs Blt.

Alt i Kolonial . Vin . Konserver

Møllergade 71 . Tlf. 1044

Svendborg Ligkistemagasin

v. Hans Nielsen og Søn

Katolske Begravelser

Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun . prv. Tlf. 1864

Reserveret

Brødrene Franke

v/ Arne Jeppesen

1. Kl.s KØD OG PAALÆG

Telefon 218

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Kulkranen

Frederiksgade 2

Telf. 1410 og 172

C. K. Hansen

exam. aut. gas- og vandmester

Kullinggade 10 . Tlf. 489

Udfører arbejdet for de katolske institutioner

Kirken har ikke ændret sin Holdning i Palæstina-problemet

»Katolikkerne over hele Jorden følger Dag for Dag med Bekymring Udviklingen i Palæstina og har kun det ene Ønske, at Freden paa de hellige Steder snarest maa blive genoprettet«, hedder det for nylig i en Artikel i »Osservatore Romano« om Palæstina-spørgsmaalet. Dette Ønske er gentagne Gange fremsat af den Hellige Fader, og Paven har hver Gang gjort det samme Program og de samme Kriterier gældende. Det fremgaar deraf med tilstrækkelig Tydelighed, hvor langt de er borte fra Sandheden, som fra Tid til anden — i mere eller mindre god Tro — fremsætter Paastand om, at den Hellige Stol har ændret sin Holdning i Palæstina-problemet.

(CND)

Resultatrig katolsk Skolestrejke

Den af Katolikkerne i den indiske Stat Travancore gennemførte maanedlange Skolestrejke er afsluttet med Held for de katolske Skoler. Regeringen maatte henlægge Planen om at opløse de katolske Skoler og har maattet indrømme disse samme Rettigheder som de offentlige Skoler. (CND)

Biskoppen af Danzig løsladt

Ifølge Meddelelse fra katolske Præster, der tidligere har virket i Danzig, skal den katolske Biskop af Danzig, Dr. Karl Maria Splett, der har siddet arresteret siden 1946, være blevet løsladt. Biskop Splett blev i sin Tid af en polsk Særdomstol idømt otte Aars Tughus for paastaet Samarbejde med Nationalsocialisterne. Radio Vaticana betegnede i sin Tid Dommen over Mgr. Splett som et »politisk Justitsmord«. (KIPA)

I Klosterkirken i Beuron præsteviedes i forrige Uge den kendte amerikanske Journalist, Dr. Max Jordan. Dr. Jordan konverterede efter første Verdenskrig og har som Journalist berømt Størstedelen af Verden, 1931 overtog han Posten som Europa-Chef for et amerikansk Radioselskab og virkede samtidig som Korrespondent for NCWC. (CND)

»Osservatore Romano« har offentliggjort Vatikanerradioens ny Sendeprogram, der nu indeholder Udsendelser paa 26 Sprog, deriblandt Arabisk, Æthiopisk og Kinesisk. Endvidere indeholder Programmet en musikalsk Udsendelse hver Torsdag kl. 18 samt Udsendelser med religiøst Program Søndag Formiddag Kl. 9—11.15.

(KIPA)

URBI ET ORBI

Kommunist-Kina dømmer 5 kanadiske Ordenssøstre

En rødkinesisk Domstol i Kanton har som Afslutning paa en Retssag mod fem kanadiske Ordenssøstre idømt to af de anklagede hver fem Aars Fængsel, medens de tre øvrige udvistes af Landet. De fem Søstre anklagedes for at have »ombragt de dem betroede Børn, at have mishandlet dem paa den mest brutale Maade eller solgt dem som Slaver«. Processen har i de forløbne Maaneder været udnyttet agitatorisk af den kommunistiske Presse og der blev ikke givet de anklagede Søstre Lejlighed til noget Forsvar. Retshandlingen blev udsendt i Radio paa fem Sprog.

De dømte Ordenssøstre har arbejdet i en lang Aarrække i Missionens Tjeneste i Kina og har i den Tid taget

sig af Tusinder af Børn, som var samlet op paa Kantons Gader og bragtes til deres Vajsenhus. Da adskillige af disse smaa Stakler var fuldstændig underernæret, naar de blev indleveret til Vajsenhuset, døde flere af dem kort Tid efter Indleveringen. Det er denne Omstændighed, som Kommunisterne har udnyttet til at udfolde en ganske uhemmet Propaganda i Radio og Presse mod Søstrene i den Hensigt at kunne tilføje den katolske Kirke i Kina et dødbringende Slag. (CND)

Med Spænding imødeset

Det ventes, at Vatikanet kort efter Jul vil udsende et illustreret Standardværk paa to Bind om Udgravningerne i Vatikanets Grotter. Værket imødeses selvsagt med allerstørste Spænding af Ekspertter over hele Verden. Pave Pius XII nævnte som det vil erindres Udgravningerne i sin Julietale 1950 og meddelte samtidig, at man havde fundet Petri Grav. (KIPA)

Tito »løslader« Ærkebiskop Stepinac

Ifølge Meddelelser fra det officielle jugoslaviske Nyhedsbureau Tanjug i Belgrad skal Ærkebiskoppen af Agram, Mgr. Aloysius Stepinac, der har siddet fængslet siden 1946, være blevet »betinget« løsladt og har taget Ophold i sin Fødeby Krasic i Nærheden af Agram. Ærkebiskoppen skal overfor Repræsentanter for Pressen have udtalt, at Betingelsen for hans Løsladelse er, at han bliver i Klaric og der fungerer som Sognepræst. Mgr. Stepinac betonedede imidlertid med Eftertryk, at han stadig er Ærkebiskop af Agram og ikke »forhenværende« Ærkebiskop, saaledes som den jugo-

slaviske Radio har betegnet ham. Han er ikke til Sinds at ville forlade Jugoslavien. Vatikanets Holdning præciseredes for nyligt af Mgr. Oddi, der er chargé d'affaires ved det apostoliske Nuntiat i Belgrad og gik ud paa, at den Hellige Stol vedblivende vil betragte Ærkebiskop Stepinac som Fange saa længe han ikke er genindsat i sit tidligere Embede.

I Anledning af Meddelelsen om Ærkebiskop Stepinacs Løsladelse skri »Osservatore Romano« bl. a.: »Når de jugoslaviske Myndigheder kalder Mgr. Stepinac for Ex-Ærkebiskop af Agram, er det en Anmasselse, der hverken tilkommer dem eller nogen anden Stat. Ingen med Respekt for den menneskelige Persons Værdighed vil kunne vove at paastaa, at Mgr. Stepinacs Tvangsophold i en Præstegaard er mindre haardt for ham end i Fængslet i Lepoglava. Af samme Grunde maa man hævde, at man i dette Tilfælde hverken kan tale om Frihed eller endnu mindre om Rehabilitation. Paa den anden Side løses Problemet om den katolske Kirkes Situation i Jugoslavien ikke med »Løsningen« af Tilfældet Stepinac. Biskoppen af Mostar, Mgr. Cule, sidder stadig bag Laas og Slaa og over 200 jugoslaviske Gejstlige er til Stadighed berøvet deres Frihed under et eller andet Paaskud. Bladet henviser endvidere til Beslaglæggelsen af Præsteseminarieerne, Opløsningen af de religiøse Ordenssamfund, Undertrykkelsen af den katolske Presse samt Indskrænkningen i Religionsfriheden samtidig med, at Landet oversvømmes med en Strøm af religionsfjendtlige Publikationer, der sværter Kirken paa det groveste.

(KIPA)

Ærkebiskop Aloysius Stepinac.